

חמשה חומשי

תורה

مجموعه

توراه و هفتارا

با ترجمه فارسی

THE FIVE BOOKS OF TORAH WITH HAPHTAROTH
HEBREW TEXT AND PERSIAN TRANSLATION

مجموعه
توراه
و
هفتارا

بترجمه فارسی

THE FIVE
BOOKS OF
TORAH WITH
HAPHTAROTH

Published by:
Gabriel
Business
Services

۴	۶۰۰
۱۸	۱۰

בעזרת ה' יתברך

مجموعه

תורה ומפטרה

بترجمه ی فارسی

חמשה חומשי

תורה

והפטרה

עם תרגום בלשון פרסית

مترجمان

Translators

هاراو موسی زوگاری

הרב משה זרגרי

Harav Moshe Zargari

ماشالله رحمان پور داود

מ.רחמןפור דווד

Mr. Mashallah Rahmanpour Davood

انجمن فرهنگی اونصو هتوراه (کنج دانش)

THE FIVE BOOKS OF TORAH
WITH HAPHTAROT
HEBREW TEXT AND PERSIAN TRANSLATION

ALL RIGHT RESERVED
FOR
TRANSLATORS & PUBLISHER
NO PART OF THIS VOLUME MAY BE REPRODUCED
IN ANY FORM – PHOTOCOPY -- ELECTRONIC MEDIA
OR OTHERWISE
WITHOUT WRITTEN PERMISSION FROM THE
COPYRIGHT HOLDERS

FOR INFORMATION ABOUT DISTRIBUTION AND SALE ALSO QUESTIONS OR
COMMENTS REGARDING TO THIS VOLUME PLEASE CONTACT WITH THE
PUBLISHER AND DISTRIBUTER

NEAMATOLLAH RAHMANPOUR
GABRIEL BUSINESS SERVICES

LOS ANGELES, CALIFORNIA, U. S. A.

PHONE # (310) 283- 4156

E –mail address: info@farsitorah.com

Web site: www.farsitorah.com

Fifth Edition – Printed in Los Angeles, Ca. U. S. A.

©2007

Printed by: AAA Printing & Design Source

Phone # (310) 989-7786

E – mail address: bijanhasid@yahoo.com

حق چاپ و انتشار این مجموعه محفوظ و مختص مترجمین و ناشر آن است
چاپ و تکثیر تمام یا قسمتی از این کتاب به طریق فتو کپی تکثیر الکترونیکی یا هر صورت دیگر
بدون اجازه کتبی از مترجمین و ناشر ممنوع میباشد

چاپ پنجم - لوس آنجلس - سال ۲۰۰۷ میلادی

چاپ از: بیژن حاسید - ۷۷۸۶-۹۸۹ (۳۱۰)

جهت کسب اطلاعات بیشتر راجع به چاپ و پنخس این مجموعه و هر گونه اظهار نظر
لطفاً با ناشر با تلفن زیر تماس حاصل فرمائید

ناشر: نعمت ا- له رحمان پور (داود)

تلفن: ۴۱۵۶ - ۲۸۳ (۳۱۰)

Preface

The Torah is the eternal, living monument of G-d's rendezvous with Israel, the nation's *raison d'être*, the soul that enables the nation to survive every trial, to rise to undreamed of spiritual heights and realize the goal and hope of its Creator.

Whenever the Torah is read, Jews relive the Revelation at Sinai, when our ancestors gathered around a lowly mountain and heard G-d speak to them. As they did then, we seek to come closer to our Maker by hearing His teachings and rededicating ourselves to their fulfillment.

Every word in the Torah is the word of the Almighty himself. As such, every word is a world in itself. That is why it is a Holy book. To be perfectly honest, the Torah is not a book at all! It is the wisdom and thoughts, as it were, of the Almighty, the creator of heaven and earth.

The Torah seems to speak in the simplest language. "The Torah speaks in the language of the average man" the Rabbis of Talmud teach us. At the same time, however, every letter and word meaning connotes a concept, be it mystical, or jurisprudential.

The Torah, if it is to be fully understood and appreciated as the word of G-d that it is, can only be in Hebrew (*Lashon Hakodesh*), the holy language by which the Almighty communicates with the Jewish nation. In *Lashon Hakodesh*, words and names are not "an agreement of people". They are, rather, a reality of being. After all, it is the language of creation.

While the Torah has been translated into almost every language in the civilized world, for many reasons, it has not been translated into fluent Persian. If there is any Persian translation, it is either not fluent or it is a translation with Hebrew writing, and not perfectly understandable.

With this volume (the five books of Torah with Haphtarot, Hebrew text and Persian translation), the translator's goal is to present the ancient wine of Sinai in the vessel of today's vernacular.

In this work, readers will find sources for further research or perhaps a new insight on familiar classic ideas in Persian translation. For those who have been alienated from the language of Torah by time and ocean, this work will help reunite them with their heritage.

The sages and knowledgeable translators will admit that any translation was never meant to be translated. The most challenging aspect of any translation is maintaining the intent of the author down to the smallest detail, while compiling a text that is fluent and understandable. How frightening is the awareness that the Author is none other than the Almighty himself, and the translator, a human being!

In light of the above, it is evident that any attempt to translate the Torah is an awesome and responsibility-filled task. It requires both, Yirah and Chochma (Fear of G-d and knowledge).

It is with thanks to the Almighty and great pride that I, as publisher and distributor, present to the Persian reader, the fluent Persian translation of our Holy Torah and Haphtarot.

Accordingly, let us recognize and appreciate the accomplishments of two knowledgeable and worthy personalities, Rav Mosheh Zargari and Mashalah Rahmanpour. Drawing upon intimate knowledge of the Hebrew language and decades of teaching and research, coupled with humble consultation with numerous sources and Rabbis, they have presented us with the fruits of their labor of love.

No translation can be flawless, how much more so the Holy Torah. However questions or comments, if any, are welcome in consideration for next edition of this volume.

The translators have had the advantage of fifty Hebrew, two English, two French, one Arabic, and all Persian sources in addition to decades of teaching and research in preparation for this volume.

It is the sincere wish of the translators and the publisher that this work will result in bringing us closer to the service of our creator and sustainer. Amen.

Publisher: NEAMATOLLAH RAHMANPOUR
GABRIEL BUSINESS SERVICES

پیش‌گفتار ناشر

«مجموعه توراه و هفتارا با ترجمه فارسی»

با کمال مسرت مفتخرم که این «مجموعه توراه و هفتارا» را که به یاری بی‌دریغ و همت والای چند تن از مترجمان دانشمند، آگاه و مسلط که بیش از پنجاه سال از عمر شریف خود را صرف تدریس زبان عبری و تعلیمات دین یهود نموده‌اند، و به زبان فارسی ساده و قابل فهم برگردان گردیده، تقدیم مشتاقان این کتاب آسمانی نمایم. کتابی که در اختیار شماست، برگردان «کتاب مقدس» همراه با هفتاراهای مربوط به هر پادشاه و هفتاراهای اعیاد و ایام خاص است.

سرافرازم که در مقام ناشر چاپ چهارم این کتاب، مرجع چنین خدمت بزرگی باشم. هر چند که همگی افتخار نصیب افرادی است که با ایمان راسخ و اطمینان به صحت ترجمه، به این کار خطیر دست یازیده‌اند. همه مترجمان آگاه اذعان دارند که کارشان در حد کمال نیست، ولی با پشتکار، صرف وقت بسیار، تحمل دشواری‌ها، صبر، شکیبایی و پایمردی گروه مترجمان و ناشر سعی وافر گردیده از هر گونه غلط احتمالی، تایی و چاپی در چاپ چهارم جلوگیری بعمل آید. با این حال اگر نقصانی هست، قابل جبران است. ناشر از دانش پژوهان صاحب نظر تمنی دارد که اگر نظر اصلاحی دارند، بنویسند تا در چاپ‌های بعدی رعایت گردد.

ناشر: نعمت ۱-الله رحمان پور داود

Publisher: Neamatollah Rahmanpour

GABRIEL BUSINESS SERVICES

ELIYAHU BAKSHI-DORON
RISHON-LEZION CHIEF RABBI OF ISRAEL

אליהו בקשי-דורון
הראשון לציון הרב הראשי לישראל

ב"ה, ב' אדר תשנ"ו
18-475/נ"ו

לכבוד
מר מאשלא רחמנפור הי"ו
פתח תקוה 8/2
נתניה 42461

השלום והברכה,

קבלתי בתודה ספר חמשה חומשי תורה והפטרות עם תרגום לשפה הפרסית, ברכה רבה
בהפצת התורה בלשון המדוברת בכדי לקרב הרחוקים להבין ולהשכיל בדברי תורה.

אתייעץ בל"נ עם מר מאיר עזרי כיצד להפיץ את הספר בקרב בני עדתנו בארץ.

תזכו למצוות,

בכבוד רב,

אליהו בקשי דורון

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

OZAR HATORAH - IRAN

Cable : Ozartorah Teheran

P. O. B. 524

Tel. 40802

Teheran 17.2.1986

No

انجمن فرنگی
اوتسرتورا (گنج دانش)
ایران

آدرس تلگرافی : اوتسرتورا - تهران
سندوق پستی شماره ۵۲۴
تلفن ۴۶۸۰۲

تهران بتاريخ
شماره

אוצר התורה

איראן

ת.ד. 524

מחראן אדר/א ומשתה

..... מספר

א ש ר

הננו מאשרים בזה שהא"מ. רחמאןפור השתתף בשנת 52 - 1953 בקורס שנתי במכון לחינוך ולתרבות למדריכי חוץ לארץ בירושלים, ובזה הרחיב את ידיעותיו, וחזר לאיראן. ואז התחיל לעבוד באוצר התורה מספטמבר 1953 ועד פברואר 1986.

הנ"ל עבד במשרות שונות והן :

1. בשנת ה'תשמ"ד 53-1954 עבד בהוראת היהדות בביה"ס "אתחאד" בעיר ברוג'רד.
2. בשנת ה'תשמ"ה 54-1955 עבד בהוראת היהדות בביה"ס התיכון בעיר אצפ'האן.
3. בשנת ה'תשמ"ז 55-1959 עבד בהוראת " בבתי ספר תיכוניים בשיראז ובטהראן.
4. בשנת 59-1986 עבד במשרד אוצר התורה, ובמשרות :

א. בשנות ה'תשמ"ז 59-1969 כמרכז החינוך בבתי הספר היהודיים בטהראן ובערי השדה.

ב. בשנות ה'תשמ"ח 69-1978 כמפקח חינוכי בבתי הספר היהודיים בטהראן.
ג. בשנות ה'תשמ"ט 78-1986 כמנהל מחלקת החינוך באוצר התורה.

בתקופת שרותו כמנהל במחלקת החינוך, היינו עוד מתחלת המהפכה החדשה, מר רחמאן פור הכין ספרי למוד לכל הכתות ועד הבגרות, אשר עליהם הושג אשור מן הרשות, והנה הספרים נלמדים בבתי הספר.

כן הוא קיים סמינר להכנת מורות בו השתתפו כ- 20 בנות בעלות תעודות בגרות. המורות האלה נכנסו לשרות הוראת היהדות בבתי הספר וממשיכות להשתלם בערבים וכן בחודשי קיץ כל שנה.

בשנת 1982 מר רחמאןפור חבר ביזמתו הפרטית ספר דקדוק עברי בשפה פרסית אשר הוצא לאור ב- 2000 אקסמפלרים.

בשנת 1985 זכה מר רחמאןפור ובהשתתפותו של הא"משה זרגרי אחד מותיקה המורים לתרגם את חמשה חומשי התורה בפרסית, מה שהודפס בהודשים האחרונים על ידי משרד אוצר התורה באיראן. אמנם התרגום הוא פרי עמל של עשר שנים האחרונות שלהם.

בכל תקופת שרותו מר רחמאןפור הקדיש שעות ערב רב לפעול בין שכבת ה'בוגרים להדקם ולקרבתם אל היהדות, ע"י הרצאות, דברי תורה והקפידת השפה העברית וגו'.

היות ומשפחתו של הא"מ רחמאןפור נמצאת בארץ עוד מלפני מספר שנים, כעת הוא ההליט להצטרף אל המשפחה.

בסוחרנו שהא"מ רחמאןפור שמש את הקהלה במיטב יכולתן והרי יש לתארו בפסוק :
ויצא... וילך ...

אנו תקוה שהיית' יאריך את ימיו ויתן לו שלום ובריאות וכח רב כדי להמשיך בפעולותיו גם במחוז חפצו החדש. אמן.

בכבוד רב ובברכה
מנהל אוצר התורה - איראן / mep

י-הו-ס-ת-ח-א-ל-י
אوتסرتورا
אוצר התורה

منگامی که پیفر توراہ را میگرددانند کہ بہ جماعت نشان دهند این جملات خوانندہ می شود

יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ • יי מֶלֶךְ •
יְשַׁמַּח הַר צִיּוֹן • וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ •
יי מֶלֶךְ •
וְתַקֵּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה • יי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים • יי מֶלֶךְ •
יי דַּבֵּר אֶל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם פָּנִים אֶל-פָּנִים •
יי מֶלֶךְ •
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אָב עִם בָּנִים • יי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

בְּטָרֵם שְׁחָקִים וְאֲרָקִים נִמְתָּחוּ • יי מֶלֶךְ •
וְעַד לֹא מְאוֹרוֹת זָרְחוּ • יי מֶלֶךְ •
וְהָאָרֶץ כִּבְגַד תִּבְלָה וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ •
יי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

וְעַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת • יי מֶלֶךְ •
וּבַהֲכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת • יי מֶלֶךְ •
וְעַת יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאֲרֵבַע תְּפוּצוֹת •
יי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

دستورات قرائت سفر توراہ و گفتن براخای توراہ

BLESSINGS OF THE TORAH / ברכות התורה

- 1 هنگامی که سفر توراہ را بازمی کنیم وبه جماعت نشان می دهیم لازم است جماعت به اولین کلمات پاراشا توجه کنند بطوری که بتوانند آیه اول آنرا بخوبی بخوانند.
- 2 باید سعی کنیم لااقل درماه یک دفعه براخای توراہ بگوئیم ودرصورت امکان بهتر است که قرائت توراہ نیز بوسیله گوینده براخا انجام شود. بهتر است هنگامی که به سوی «سيفر توراہ» می رویم از کوتاهترین راه برویم ووقتی ازپیش «سيفر توراہ» برمی گردیم از دورترین راه مراجعت نمائیم.
- 3 کسی که می خواهد براخای توراہ بگوید ابتدا باید اولین آیه ای را که خوانده میشود با دقت مورد توجه قرار دهد وبعد از آن با پارچه روی توراہ را پوشاند وستان خود را کنار آن پارچه بگذارد وباصدای بلند بگوید:

The reader shows the *oleh* (person called to the Torah) the place in the Torah.
The *oleh* touches the Torah with a corner of his *tallis*, or the belt or mantle of the Torah, and kisses it.
He then begins the blessing, bowing at *ברוך*, 'Bless,' and straightening up at *יהוה*, HASHEM.

יְהוָה עִמָּכֶם:

Bless HASHEM, the blessed One.

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ.

Congregation, followed by *oleh*, responds bowing at *ברוך*, 'Blessed,' and straightening up at HASHEM.

و پس از اینکه جماعت پاسخ داده گفتند:

Blessed is HASHEM, the blessed One, for all eternity.

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

او هم بگوید: **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

Oleh continues:

بعد براخای اولی توراہ را بگوید:

Blessed are You, HASHEM, our God, King of the universe, Who selected us from all the peoples and gave us His Torah. Blessed are You, HASHEM, Giver of the Torah.
(Cong. - Amen.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.
(קחל - אָמֵן)

و براخای دوم را می گوید: After his Torah portion has been read, the *oleh* recites:

Blessed are You, HASHEM, our God, King of the universe, Who gave us the Torah of truth and implanted eternal life within us. Blessed are You, HASHEM, Giver of the Torah.
(Cong. - Amen.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.
(קחל - אָמֵן)

- بعد از آن دست چپ خود را از کنار پارچه‌ای که روی سفر توراہ است برمی‌دارد تا قرائت کننده‌ی توراہ، با پس زدن آن پارچه شروع به خواندن کند ولی دست راست گوینده‌ی براخا همچنان روی جلد توراہ باقی می‌ماند و بهتر است در موقع قرائت توراہ او هم آهسته آیه‌ها را زیر لب تکرار کند.
- ۴ - خواننده‌ی توراہ باید سیفر توراہ را از رو بخواند نه از حفظ.
- ۵ - بعد از قرائت توراہ، گوینده‌ی براخا، توراہ را می‌پوشاند و براخای دوم را می‌گوید:
- ۶ - نباید سفر توراہ را با دست لمس کنیم بلکه آنرا با پارچه‌های مخصوص آن، یا با صیصیت لمس میکنیم.
- ۷ - کسی که براخای توراہ می‌گوید نباید خود را به میزی که توراہ روی آن قرار دارد تکیه دهد، و همین طور قرائت کننده‌ی توراہ.
- ۸ - اول باید کهن براخا بگوید و بعد لوی و اگر لوی در کنیسا نباشد همان کهن به جای لوی هم براخا می‌گوید و نباید کهن دیگری به جای لوی براخا بگوید.
- ۹ - اصولاً کهن بعد از کهن و لوی بعد از لوی براخای توراہ نمی‌گوید. همچنین پدر و پسر یا دو برادر پشت سر هم براخا نمی‌گویند.
- ۱۰ - اگر کهن در کنیسا نباشد لوی هم براخا نمی‌گوید. بلکه براخای اول و دوم را افراد عادی می‌گویند.
- ۱۱ - اگر عده‌ی کهن‌ها و لوی‌ها در کنیسا زیاد باشد و سایر کهن‌ها و لوی‌ها بخواهند براخا بگویند باید بعد از شخص سوم براخا بگویند.
- ۱۲ - تعداد افرادی که براخا توراہ می‌گویند در روز شبات هفت نفر، صبح روز کیپور شش نفر، روزهای موعده که تعطیل است و شبات نیست پنج نفر، روزهای وسط موعده و اول ماه چهار نفر، و در روزهای دوشنبه و پنجشنبه و مینحای شبات و مینحای کیپور و تعنیت‌ها سه نفر میباشد و باید اول کهن و دوم لوی و سوم یک فرد عادی براخا بگوید.
- ۱۳ - براخاهای اصلی باید به وسیله‌ی افراد ذکور سیزده ساله به بالا گفته شود.
- ۱۴ - در صبح شبات و صبح کیپور و صبح روش هشانا و صبح موعدهایی که تعطیل است در صورت لزوم می‌توان چند براخای دیگر به تعداد براخاهای مقرر بنام «اضافی» افزود.
- ۱۵ - قرائت توراہ برای براخاهای اضافی بطور تکرار انجام میگیرد و بهتر است آیات تکراری آن قسمتی از توراہ باشد که برای ششمین نفر از براخا گویندگان اصلی قرائت میشود.
- کسانی که سفر دریایی را به سلامت پایان داده‌اند و کسانی که به سلامت مسافرت خود را به پایان رسانده‌اند و کسانی که از زندان رهایی یافته‌اند و نیز کسانی که از بیماری شفا یافته و از بستر بیماری خارج شده‌اند باید براخای گومل بخوانند:

فهرست صفحات قرائت توراہ و هفتاراہ شباتاہ با ترجمہ فارسی

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Shabatot

Haftarah	Torah	Haftarah	Torah
هفتارا	توراه	هفتارا	توراه
۳۶۶	۱۶۶		کتاب پیدایش Bereshit Genesis
۳۶۸	۱۶۹	۳۲۱	۱ برشیت Bereshith
۳۷۰	۱۷۴	۳۲۲	۸ نوح Noach
۳۷۱	۱۷۹	۳۲۳	۱۵ لیخ لئا Lech Lecha
۳۷۳	۱۸۲	۳۲۵	۲۲ ویرا Vayelra
۳۷۵	۱۸۹	۳۲۷	۳۰ حیہ سارا Chayel Sarah
۳۷۷	۱۹۲	۳۲۹	۳۵ تولدوت Toldot
		۳۳۱	۴۱ ویصہ Vayetzal
		۳۳۲	۴۸ ویشلح Vayishlach
		۳۳۴	۵۶ ویشو Vayelshev
		۳۳۶	۶۲ میقص Mikeltz
		۳۳۷	۷۰ ویگش Vaygash
		۳۳۸	۷۵ ویچی Vayechl
			کتاب خروج Shemot / Exodus
		۳۳۹	۸۱ شموت Shemot
		۳۴۱	۸۸ واآرا Va'etra
		۳۴۳	۹۴ بو Bo
		۳۴۵	۱۰۱ بشلح Beshalach
		۳۴۷	۱۰۸ ییترو Yitro
		۳۴۸	۱۱۲ میشپاطیم Mishpatim
		۳۵۰	۱۱۸ تروما Terumah
		۳۵۲	۱۲۳ تصوہ Tetzaveh
		۳۵۴	۱۲۹ کی تیسا Ki tisa
		۳۵۶	۱۳۷ ویقهل Vayakhel
		۳۵۸	۱۴۳ بقودہ Pekudel
			کتاب لاویان Vayikra / Leviticus
		۳۶۰	۱۴۹ ویقرا Vayikra
		۳۶۲	۱۵۵ صو Tzav
		۳۶۴	۱۶۱ شمینی Shemini
			کتاب اعداد Bamidbar / Numbers
			بمیدبار Bamidbar
			ناسو Nasso
			بہعلوتخا Dehalotcha
			شلح لئا Shelach
			قورح Korach
			حوقت Chukat
			بالاق Balak
			پینحاس pinchas
			مطوت Mattot
			مسی Masel
			کتاب تثنیہ Devarim / Deuteronomy
			دواریم Davarim
			واتحنن Va'etchanan
			عقو Elkev
			رہ Re'eh
			شوفطیم Shoftim
			کی نصہ Ki teltzel
			کی تاوو Ki tavo
			نیصاویم Nitzavim
			ویلخ Vayellech
			ہآزینو Haazinu

فهرست قرائت توره برای موعدیم و ایام اختصاصی

۲۴۸	روش خودش
۱۳۵ و ۱۳۲	روزه ها
۲۱۲ الی ۲۰۹	اول تا هشتم حنوکا
۱۰۷	عید پوریم
۹۸	اول پسخ
۱۸۵	دوم پسخ
۱۰۰	سوم پسخ
۱۱۵	چهارم پسخ
۱۳۵	پنجم پسخ
۲۱۵	ششم پسخ
۱۰۱	هفتم پسخ
۲۸۸	هشتم پسخ (اگر شبات باشد)
۲۸۹	هشتم پسخ (اگر شبات نباشد)
۱۳۴	شبات میانی پسخ
۱۱۰	اول شاووعوت
۲۸۸	دوم شاووعوت (اگر شبات باشد)
۲۸۹	دوم شاووعوت (اگر شبات نباشد)
۲۷	اول روش هشانا
۲۸	دوم روش هشانا
۱۷۴	صبح کیپور
۱۷۷	بعد از ظهر کیپور
۱۸۵	اول و دوم سوکا
۲۵۰	از سوم تا هفتم سوکا
۱۳۴	شبات میانی سوکا
۲۸۸	شمینی عصرت (اگر شبات باشد)
۲۸۹	شمینی عصرت (اگر شبات نباشد)
۱ و ۳۱۷	سیمحاتوراه

تذکره: قرائت توره برای موعدیم و ایام اختصاصی در صفحات توره با علامت مشخص شده است.

فهرست صفحات قرائت هفتارا

(موعدیم و ایام خاص)

Haftarah Reading for Festivals and Special Occasions

۴۴۰	روز هشتم پسخ مصادف با شبات Pesach Day ۸	۴۱۵	شبات، روش خودش Shabbat Rosh Chodesh
۴۴۲	روز اول شاووعوت Shavuot - First Day	۴۱۷	شبات ماحار خودش (شبات روز قبل از اول ماه) Shabbat Erev Rosh Khodesh
۴۴۴	روز دوم شاووعوت Shavuot - Second Day	۴۱۹	شبات اولחנוکا (Shabbat-Chanukah - ۱)
۴۴۶	روز نهم ماه آو (شحریت) Tishah B'Av - Shahart	۴۲۱	شبات دومחנוکا (Shabbat-Chanukah - ۲)
۴۴۹	روز نهم ماه آو (مینحا) Tishah B'av - Minchah	۴۲۲	شبات شقالیم (Parashat Shekalim)
۴۵۰	روز اول روش هشانا Rosh Hashanah - First Day	۴۲۴	شبات زاخور (شبات قبل از پوریم) (Parashat Zachor)
۴۵۳	روز دوم روش هشانا Tosh Hashanah - Second Day	۴۲۷	شبات پاراه (قبل از شبات هخودش) (Parashat Parah)
۴۵۵	شحریت روز کیپور Yom Kippur - Shachrit	۴۲۹	شبات هخودش (شبات قبل از ماه نیشان) (Parashat Hachodesh)
۴۵۷	مینحا روز کیپور Yom Kippur - Minchah	۴۳۱	شبات گادول (Shabbat Hagadol)
۴۶۱	روز اول سوکوت Succot - day ۱	۴۳۳	روز اول پسخ Pesach - Day ۱
۴۶۳	روز دوم سوکوت Succot - Day ۲	۴۳۵	روز دوم پسخ Pesach - Day ۲
۴۶۵	شبات میانی موعد سوکا (حول موعد) Succot - Shabbat Choi Hamoed	۴۳۷	شبات میانی پسخ Pesach Shabbat (حول موعد)
۴۶۷	شمینی عصرت (روز هشتم) Shemini Atzeret	۴۳۸	روز هفتم پسخ Pesach - Day ۷
۴۶۹	سیمحا تورا Simchah Torah	۴۴۰	روز هشتم پسخ Pesach Day ۸

تذکر: ۱- هفتارای روز سیمحا تورا همان هفتارای "وزوت هیرا" است.
۲- هفتارای بعد از ظهر ماه آو همان هفتارای "ویلخ" است که شبات قبل از کیپور "شبات شووا" قرائت میشود.

فهرست صفحات

قرائت توره - مفطير - هفتاراه (موعديم و ايام خاص)

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Festivals and Other Special Occasions

صفحه Page	هفتاراه Haftarah	صفحه Page	مفطير Maftir	صفحه Page	قرائت توره Torah Reading	مناسبت Occasion
—	—	—	—	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه یک الی ۱۵	روش خودش Rosh Hodesh
۴۱۵	کتاب ישعيا فصل ۶۶ آیه یک الی ۲۵	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۹ الی ۱۵	—	پاراشای هفته Regular Weekly Parashah	شبات روش خودش (شبات مصادف با روز اول ماه) Shabbat Rosh Hodesh
۴۱۷	—	—	—	—	پاراشای هفته Regular Weekly Parashah	شبات ماحار خودش Shabbat Erev Rosh Khodesh
—	—	—	—	۲۰۹	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه یک الی ۱۷	روز اول حنوکا Chanukah - Day 1
—	—	—	—	۲۱۰	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۱۸ الی ۲۹	روز دوم حنوکا Chanukah - Day 2
—	—	—	—	۲۱۰	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۲۴ الی ۳۵	روز سوم حنوکا Chanukah - Day 3
—	—	—	—	۲۱۱	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۳۰ الی ۴۱	روز چهارم حنوکا Chanukah - Day 4
—	—	—	—	۲۱۱	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۳۶ الی ۴۷	روز پنجم حنوکا Chanukah - Day 5
—	—	—	—	۲۱۱ ۲۴۸	توره اول بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۴۲ الی ۴۷ توره دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه یک الی ۱۵	روز ششم حنوکا روش خودش Chanukah - Day 6 Rosh Hodesh
—	—	—	—	۲۱۲	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۴۸ الی ۵۹	روز هفتم حنوکا Chanukah - Day 7
—	—	—	—	۲۱۲ ۲۴۸	توره اول بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۴۸ الی ۵۳ توره دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه یک الی ۱۵	روز هفتم حنوکا (مصادف با روش خودش) Chanukah - Day 7 Rosh Hodesh
—	—	—	—	۲۱۲	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۵۴ الی فصل ۸ آیه ۴	روز هشتم حنوکا Chanukah - Day 8
۴۱۹	کتاب زخريا فصل ۱۴ آیه ۱۴ الی فصل ۲۴ آیه ۷	—	بستگی دارد که روز شبات مصادف چه روزی از هفته میباشد	—	پاراشای هفته Regular Weekly Parashah	شبات اول حنوکا Shabbat Chanukah 1

فهرست صفحات

قرائت توراہ - مفطیر - هفتاراه (موعدیم و ایام خاص)

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Festivals and Other Special Occasions

صفحة Page	هفتاراه Haftarah	صفحة Page	مفطیر Maftir	صفحة Page	قرائت توراہ Torah Reading	مناسبت Occasion
۴۲۱	کتاب اول پادشاهان فصل ۷ آیه ۴۰ الی ۵۰	۲۱۲	بمیدبار - ناسو فصل ۷ آیه ۵۴ الی فصل ۸ آیه ۴	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات دومחנוکا Shabbat Chanukah - 2
۴۲۲	کتاب دوم پادشاهان فصل ۱۱ آیه ۱۷ الی ۲۰ فصل ۱۲ آیه یک الی ۱۷	۱۲۹	شموت - کی تيسا فصل ۳۰ آیه ۱۱ الی ۱۶	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات شقالیم ^۱ Parasha - Shekalim
۴۲۴	کتاب اول شموئل فصل ۱۵ آیه یک الی ۳۴	۳۰۲	دواریم - کی تصه فصل ۲۵ آیه ۱۷ الی ۱۹	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات زاخور (شبات قبل از پوریم) Rarashan - Zachor
—	Fast Day of: Tenth of Tevet Fast of Ester (Purim): Seventeen of Tamuz - Gedallah تعنیت: روز دهم ماه طوت پوریم: روز ۱۷ ماه تموز - گدلیا			۱۳۲ ۱۳۵	شموت - کی تيسا فصل ۳۲ آیه ۱۱ الی ۱۴ فصل ۳۴ آیه یک الی ۱۰	تعنیت ها Fast
—	—	—	—	۱۰۷	شموت - بشلح فصل ۱۷ آیه ۸ الی ۱۶	روز پوریم Purim
۴۲۷	کتاب یحزقل فصل ۳۶ آیه ۱۶ الی ۳۶	۲۳۳	بمیدبار - حوقت فصل ۱۹ آیه یک الی ۲۲	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات پاراه (قبل از شبات هخودش) Parashah Parah
۴۲۹	کتاب یحزقل فصل ۴۵ آیه ۱۸ الی ۲۵ فصل ۴۶ آیه یک الی ۱۸	۹۷	شموت - بو فصل ۱۲ آیه یک الی ۲۰	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات هخودش (قبل از ماه نيسان) Parashah Parah
۴۳۱	کتاب ملاخی فصل ۳ آیه ۴ الی ۲۴	—	مفطیر هفته Regular Maftir	—	پاراشاه هفته Regular Weekly Parashah	شبات هگادول (قبل از موعد نيسان - پسخ) Shabbat Hagadol
۴۳۳	کتاب یهوشوع فصل ۵ آیه ۲ الی ۱۵ فصل ۶ آیه یک الی ۲۷	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۶ الی ۲۵	۹۸	شموت - بو فصل ۱۲ آیه ۲۱ الی ۵۱	روز اول پسخ Pesach - Day 1

۱ - در صورتی که شبات شقالیم مصادف با روش خودش باشد شش براخا (علیا) از پاراشای هفته قرائت میگردد براخای (علیا) هفتم مفطیر از پاراشای پینحاس فصل ۲۸ آیه ۹ الی ۱۵ قرائت میگردد

فهرست صفحات

قرائت توراہ - مפתیر - هفتاراه (موعدیم و ایام خاص)

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Festivals and Other Special Occasions

صفحه	هفتاراه	صفحه	مفتیر	صفحه	قرائت توراہ	مناسبت
۴۳۵	کتاب دوم پادشاهان فصل ۲۳ آیه یک الی ۹ واز آیه ۲۱ الی ۲۵	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۶ الی ۲۵	۱۸۵	ویبقرا - امور فصل ۲۲ آیه ۲۶ الی ۳۳ فصل ۲۳ آیه یک الی ۴۴	روز دوم پسخ Prsech - Day 2
—	—	۲۴۸	توراہ دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۱۰۰	توراہ اولی شموت - بو فصل ۱۳ آیه یک الی ۱۶	روز سوم پسخ (حول موعد) Pesach - Day 3
—	—	۲۴۸	توراہ دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۱۱۵	توراہ اولی شموت - میشاپطیم فصل ۲۲ آیه ۲۴ الی فصل ۲۳ آیه ۱۹	روز چهارم پسخ (حول موعد) Pesach - Day 4
—	—	۲۴۸	توراہ دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۱۳۵	توراہ اولی شموت - کی تیسا فصل ۳۴ آیه یک الی ۲۶	روز پنجم پسخ (حول موعد) Pesach - Day 5
—	—	۲۴۸	توراہ دوم بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۲۱۵	توراہ اولی بمیدبار - بهلوتخا فصل ۹ آیه یک الی ۱۴	روز ششم پسخ (حول موعد) Pesach - Day 6
۴۳۷	کتاب یحزقل فصل ۳۷ آیه یک الی آیه ۱۴	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۱۳۴	شموت - کی تیسا فصل ۳۳ آیه ۱۲ الی فصل ۳۴ آیه ۲۶	شبات میانی پسخ (حول موعد) Pesach - Shabbat
۴۳۸	کتاب دوم شموئل فصل ۲۲ آیه یک الی ۵۱	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۱۰۱	شموت - بشلح فصل ۱۳ آیه ۱۷ الی فصل ۱۵ الی آیه ۲۶	روز هفتم پسخ Pesach - Day 7
۴۴۰	کتاب دوم یسعیا فصل ۱۰ آیه ۳۲ الی ۳۴ فصل ۱۱ آیه یک الی ۱۶ فصل ۱۲ آیه یک الی ۶	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۲۸۸	دواریم - رثه فصل ۱۵ آیه ۱۹ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷	روز هشتم پسخ مصادف با شبات نباشد Pesach - Day 8 Week Day
۴۴۰	کتاب دوم یسعیا فصل ۱۰ آیه ۳۲ الی ۳۴ فصل ۱۱ آیه یک الی ۱۶ فصل ۱۲ آیه یک الی ۶	۲۴۸	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵	۲۸۹	دواریم - رثه فصل ۱۴ آیه ۲۲ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷	روز هشتم پسخ مصادف با شبات باشد Pesach - Day 8

این فهرست صفحات قرائت توراہ - مפתیر - هفتاراه معمولی شباتها - موعدیم و ایام خاص میباشد. امکان دارد که مصادف بودن این ایام به روزهای مختلف هفته تغییراتی در قرائت صفحات ایجاد شود که در این فهرست منظور نشده است.

فهرست صفحات

قرائت توراہ - مفطیر - هفتاراه (موعديم وایام خاص)

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Festivals and Other Special Occasions

صفحة Page	هفتاراه Haftarah	صفحة Page	مفطیر Maftir	صفحة Page	قرائت توراہ Torah Reading	مناسبت Occasion
۴۴۲	کتاب یحزق فصل یک آیه یک الی ۲۸ فصل ۳ آیه ۱۲	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۲۶ الی ۳۱	۱۱۰	شموت - بیتر فصل ۱۹ آیه یک الی فصل ۲۰ آیه ۲۳	روز اول شاووعوت Shavuot - First Day
۴۴۴	کتاب حقوق فصل ۲ آیه ۲۰ فصل ۳ آیه یک الی ۱۹	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۲۶ الی ۳۱	۲۸۹	دواریم - ره فصل ۱۵ آیه ۱۹ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷	روز دوم شاووعوت Shavuot - Day 2 Week Day
۴۴۴	کتاب حقوق فصل ۲ آیه ۲۰ فصل ۳ آیه یک الی ۱۹	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۸ آیه ۲۶ الی ۳۱	۲۸۸	دواریم - ره فصل ۱۴ آیه ۲۲ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷	روز دوم شاووعوت مصادف با شبات Shavuot - Second Day Shabat
۴۴۶	کتاب یرمیاھو فصل ۸ آیه ۱۳ الی ۲۳ فصل ۹ آیه یک الی ۲۳		—	۲۷۰	دواریم - واتحنان فصل ۴ آیه ۲۵ الی ۴۰	روز نهم آو - شحریت Tishmah B'Av - Shaharit
۴۴۹	کتاب هوشع فصل ۱۴ آیه ۲ الی ۱۰ کتاب میخا آیه ۱۸ الی ۲۰	۲۴۸	—	۱۳۲	شموت - کی تيسا فصل ۳۲ آیه ۱۱ الی ۱۴ فصل ۳۴ آیه یک الی ۱۰	روز نهم آو - مینحا Tishmah B'Av - Minchah
۴۵۰	کتاب اول شموئل فصل یک آیه یک الی ۲۸ فصل ۲ آیه یک الی ۱۰	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه یک الی ۶	۲۷	برشیت - ویرا فصل ۲۱ آیه یک الی ۳۴	روز اول روش هشانا Rosh Hashana First Day
۴۵۳	کتاب یرمیاھو فصل ۳۱ آیه یک الی ۱۹	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه یک الی ۶	۲۸	برشیت - ویرا فصل ۲۲ آیه یک الی ۲۴	روز دوم روش هشانا Rosh Hashana Second Day
۴۵۵	کتاب یشعیا فصل ۵۷ آیه ۱۴ الی ۲۱ فصل ۵۸ آیه یک الی ۱۴	۲۴۹	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۷ الی ۱۱	۱۷۴	ویقرا - احره موت فصل ۱۶ آیه یک الی ۳۴	شحریت - روز کیپور Kippur شحریت
۴۵۷	کتاب یونا فصل ۱ آیه یک الی ۱۶ فصل ۲ آیه یک الی ۱۱ فصل ۳ آیه یک الی ۱۰ فصل ۴ آیه یک الی ۱۱ واز کتاب میخا آیه ۱۸ الی ۲۰	—	—	۱۷۷	ویقرا - احره موت فصل ۱۸ آیه یک الی ۳۰	مینحا - روز کیپور Kippur مینحا

فهرست صفحات

قراآت توراہ - مفطیر - هفتاراه (موعیدیم و ایام خاص)

Torah Reading, Maftir and Hafarah for Festivals and Other Special Occasions

صفحة Page	هفتاراه Haftarah	صفحة Page	مفطیر Maftir	صفحة Page	قراآت توراہ Torah Reading	مناسبت Occasion
۴۶۱	کتاب زخریا فصل ۱۴ آیه یک الی ۲۱	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۱۲ الی ۱۶	۱۸۵	ویقرا - امور فصل ۲۲ آیه ۲۶ الی ۳۳ فصل ۲۳ آیه یک الی ۴۴	روز اول سوکوت Succot - day 1
۴۶۳	کتاب اول پادشاهان فصل ۸ آیه ۲ الی ۲۱	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۱۲ الی ۱۶	۱۸۵	ویقرا - امور فصل ۲۲ آیه ۲۶ الی ۳۳ فصل ۲۳ آیه یک الی ۴۴	روز دوم سوکوت Succot - day 2
—	—	—	—	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۱۷ الی ۲۵	روز سوم سوکوت Succot - day 3
—	—	—	—	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۲۰ الی ۲۸	روز چهارم سوکوت Succot - day 4
—	—	—	—	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۲۳ الی ۳۱	روز پنجم سوکوت Succot - day 5
—	—	—	—	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۲۶ الی ۳۴	روز ششم سوکوت Succot - day 6
۴۶۵	کتاب یحزقل فصل ۳۸ آیه ۱۸ الی ۲۳ فصل ۳۹ آیه یک الی ۱۶	—	بستگی دارد که روز شبات چندمین روز سوکوت میباشد	۱۳۴	شموت - کی يتسا فصل ۳۳ آیه ۱۲ الی ۲۳ فصل ۳۴ آیه یک الی ۲۶	شبات میانی سوکوت حول موعد Succot - Shabbat Chol Hamoed
—	—	—	—	۲۵۰	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۲۶ الی ۳۴	روز هفتم سوکوت Hoshana - Rabbah هشناربا
۴۶۷	کتاب اول پادشاهان فصل ۸ آیه ۵۴ الی ۶۶	۲۵۱	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۳۵ الی فصل ۳۰ آیه یک	۲۸۸	دواریم - رثه فصل ۱۴ آیه ۲۲ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷	شمینی عصرت (روز هشتم) Shemini atzeret
۴۶۹	کتاب یهوشوع فصل یک آیه یک الی ۹	۲۵۱	بمیدبار - پینحاس فصل ۲۹ آیه ۳۵ الی فصل ۳۰ آیه یک	۳۱۷	دواریم - وزوت هبراخا تا آخر برشیت فصل یک آیه یک الی فصل دو آیه ۳	سیمخا توراہ Simchah Torah

مقدمه مترجمین

سپاس خدای متعال را که ما را یاری کرد گامی در راه خدمت به برادران و خواهران عزیز خود برداریم و با تلاش پیگیر و زحمات شبانه‌روزی به هدفمان که همانا ترجمه‌ی کتاب توراہ به زبان فارسی می‌باشد، برسیم.

کتاب توراہ که اینک با ترجمه‌اش تقدیم فارسی‌زبانان می‌شود یکی از قدیمی‌ترین کتابهای جهان است و تاکنون به بیشتر از ۱۷۰۰ زبان و لهجهٔ زنده‌ی دنیا ترجمه شده است.

کتاب توراہ دارای پنج جلد است که اسامی آنها عبارتند از:

- ۱ - کتاب برشیت یا آفرینش. ۲ - کتاب شموت یا خروج. ۳ - کتاب وبقرا یا لاویان.
- ۴ - کتاب بمیدبار یا اعداد. ۵ - کتاب دواریم یا تثنیه.

در ادبیات مذهبی یهود و نوشته‌های علما نیز برای این پنج جلد نامهایی تعیین شده است که شبیه نامهای فوق است از این قرار:

- ۱ - کتاب آفرینش جهان. ۲ - کتاب خروج از مصر. ۳ - کتاب قوانین مربوط به کاهنان.
- ۴ - کتاب سرشماری. ۵ - کتاب تکرار قوانین توراہ.

علت اینکه کتاب پنجم را تثنیه نام نهاده‌اند آن است که بعضی از قوانین و مقررات و احکامی که قبلاً در هر چهار جلد دیگر ذکر شده مجدداً در این کتاب آمده است.

اولین ترجمه‌ی توراہ از زبان عبری به زبانی دیگر توسط گروه ۷۲ نفری از دانشمندان آشنا به زبانهای عبری و یونانی، به زبان یونانی منتشر شده که به ترجمه‌ی ۷۲ نفری معروف است و طبق روایات موجود این ترجمه در قرن سوم قبل از میلاد انجام گرفته است. بطلمیوس دوم که بین سالهای ۲۸۵ تا ۲۴۴ قبل از میلاد حکومت میکرده است ۷۲ نفر از علمای یهود را دعوت کرد تا هر کدام جداگانه و بدون اطلاع دیگری به ترجمه توراہ به زبان یونانی بپردازند. این افراد از میان ۱۲ قبیله‌ی بنی اسرائیل از هر قبیله شش نفر انتخاب شدند.

بسیاری از مترجمین که میخواستند توراہ را با زبانهای زنده‌ی دیگر دنیا ترجمه کنند از این ترجمه استفاده کرده‌اند.

در زبان عبری کلمه‌ی «ترگوم» به معنی ترجمه است و از این جهت یکی از ترجمه‌های توراہ را به زبان «آرامی» ترگوم نامیده‌اند. در دوره‌ی تسلط ایرانیان بر ارض مقدس (بین سالهای ۵۳۹ تا ۳۳۳ قبل از میلاد) یهودیان آن سرزمین علاوه بر زبان عبری به زبان آرامی نیز تکلم میکردند و در روزهای شنبه که قسمتی از توراہ برای جماعت خوانده میشد پس از قرائت هر آیه به زبان عبری، ترجمه‌ی آرامی آن نیز قرائت میگردد.

یکی دیگر از ترجمه‌های توراہ ترجمه‌ی اونقلوس است. در تلمود بابلی آمده است که اونقلوس یا عقیلاس مردی رومی از خویشان قیصر روم بود که به دین یهود گرایش پیدا کرده بود. وی با راهنمایی ربی الیعزر و ربی یهوشوع توراہ را به زبان آرامی ترجمه کرد. باید

دانست که ترجمه‌ی اوفقلوس آزادانه انجام گرفته است و او خود را مقید دانسته است که از چهارچوب متن توراہ دور نشود.

یکی دیگر از ترجمه‌های توراہ ترگوم یوناتان بن عوزیئل است که آن هم به زبان آرامی نوشته شده است. این ترجمه به زبان آرامی اهالی گالیله میبشد و علاوه بر این دارای اضافاتی است که میتوان آنها را نوعی تفسیر توراہ و یا به عبارت دیگر ترجمه‌ی آزادی از توراہ دانست.

در کتابهای مذهبی دوره‌ی ساسانیان اشاراتی به آیاتی از توراہ شده است. از این جهت پاره‌ای از دانشمندان معتقد هستند که ترجمه‌ای از توراہ به زبان پهلوی وجود داشته است که متأسفانه اثری از آن در دست نیست.

بعضی از ترجمه‌های توراہ به زبان فارسی بدست آمده است که نشان میدهد که گروهی از مترجمین یهودی وجود داشته‌اند که در قرنهای چهاردهم و پانزدهم میلادی آنرا به زبان فارسی ترجمه کرده‌اند. یکی از قدیمی‌ترین ترجمه‌های توراہ به زبان فارسی که در موزه‌ی بریتانیا ضبط است جرمه‌ای خطی است و تاریخ آن ۱۳۱۹ میلادی است.

در سال ۱۸۸۳ میلادی یک یهودی بخارایی به نام بینامین کوهن و در سالهای ۱۹۰۱ و ۱۹۰۲ شخص دیگری به نام شیمعون حاخام پنج جلد توراہ را به زبان فارسی ترجمه کرده‌اند. ترجمه‌هایی که در بخارا منتشر شده است به زبان فارسی است ولی چون بسیاری از یهودیان آن زمان قادر به خواندن و نوشتن زبان فارسی نبوده‌اند این ترجمه‌ها با حروف عبری چاپ شده است. علاوه بر این، ترجمه‌های مذکور سلیس نیست و تحت‌اللفظی انجام گرفته است.

انگیزه‌هایی که ما را بر آن داشت که به کار دشوار ترجمه‌ی توراہ پیردازیم به قرار زیر است:

الف - در ترجمه‌های مذکور کلمات و اصطلاحات عربی زیاد است به قسمی که فارسی آن سلیس نمی‌باشد و درک مطلب برای عامه‌ی مردم دشوار است.

ب - چون این ترجمه‌ها مستقیماً از متن عبری تهیه نشده است در بعضی از موارد روح مطلب از بین رفته است.

ج - مطالب بعضی آیات توراہ در متن عبری به طور خلاصه بیان شده است. برای اینکه خوانندگان محترم مطلب را به خوبی درک کنند لازم تشخیص داده شد کلماتی را بعنوان توضیح در پرانتز قرار دهیم.

د - اغلب ترجمه‌ها در موارد لازم فاقد زیرنویسی است.

ه - در ترجمه‌های موجود گاهی مطلب به کلی غلط ترجمه شده است که برای خواننده سوء تفاهم ایجاد میکند مثلاً در کتاب برشیت فصل ۳۲ آیه ۲۴ صریحاً نوشته شده است که حضرت یعقوب با مردی کشتی گرفت و در آیه ۲۸ آن فصل

آمده است که تو نامت ییسرائل خواهد بود زیرا با فرشته‌ی خداوند مبارزه کردی... ولی بعضی از مترجمین مطلب را جنگ با خدا ترجمه کرده‌اند که به کلی غلط است.

و - مواردی وجود دارد که یک آیه یا یک کلمه دارای چند معنی و مفهوم است و تنها یکی از آن معانی مورد قبول است. در این موارد بعضی از مترجمین نظر شخصی خود را اعمال نموده‌اند.

در این جا باید متذکر شویم که برای فهم کامل توره باید با زبان عبری آشنا بود. زیرا اگر زبان عبری ندانیم هر ترجمه‌ای از توره را به هر زبانی بخوانیم باز هم روح مطلب و معانی گوناگونی را که از متن عبری و حروف و صداها و نقطه گذاریهای آن مستفاد میشود درک نخواهیم کرد. بنابراین هیچ ترجمه‌ای نمیتواند جایگزین متن عبری گردد و حتی این ترجمه هم با وجود اینکه از متن عبری و با در نظر داشتن خواص حروف عبری و صداها و نقطه گذاریها و بخصوص با مراجعات مفصل به تفاسیر علما تهیه شده است هرگز ارزش متن عبری را دارا نمیشد و نمیتوان آن را مورد استناد کامل قرار داد.

کتاب توره در تمام طول تاریخ یعنی قریب ۳۳ قرن تاکنون بر تیراژترین کتاب دنیا میباشد.

پاره‌ای از اشخاص ایراداتی را درباره‌ی کتاب آسمانی مطرح کرده میگویند: آیا مورد استفاده کردن کتابی که هزارها سال قبل نوشته شده است در عصر ما که انسان در عصر فضا و جنگ ستارگان است ارزشی دارد؟ در این زمان که مردم سخت گرفتار تأمین نیاز خود و خانواده‌ی خویش هستند کتاب توره چه سودی دارد و چه باری را از دوش ما برمیدارد و یا اگر توره برای تهذیب اخلاق و هدایت افراد جامعه مؤثر است پس چرا هنوز انسانها گرگ یکدیگرند؟ چرا همدیگر را می‌کشند، و تهدید می‌نمایند؟ لازم است افرادی که این ایرادات را مطرح می‌کنند برای گرفتن جواب ایرادات خود توره را دقیقاً مطالعه نمایند و تفسیرهای آنرا بخوانند.

یکی از پاسخهای پیروان کتاب آسمانی اینست که معتقدند این کتاب برای راهنمایی و نیکبختی و هدایت امنیت انسانها نازل گشته است. برای اینکه انسان نیکبخت باشد باید خوراک و پوشاک و مسکن هم چنین سلامت روح خود و خانواده‌اش تأمین باشد. کتاب آسمانی ادعا میکند که اگر انسان اوامر و دستورات و احکام آنرا رعایت کند خدا تمام احتیاجاتش را تأمین خواهد کرد. بارها در توره آمده است که اگر اوامر مرا اطاعت کنید غله و شیر و محصول زمین، نتایج گله و رمهات و فرزندان روز به روز زیادتر خواهد شد. بیماریهای سخت از تو و خانوادهات دور خواهد ماند.

درست است که دانش بشر اکثر نیازمندیهای بشر را برآورده است و مثلاً میتوانیم از یک گوشه‌ی دنیا با گوشه‌های دیگر و به فاصله‌ی هزارها کیلومتر گفتگو کنیم. میتوانیم هواپیما سوار شویم و پس از چند ساعت هزاران کیلومتر فاصله را طی کنیم و به مقصد خود برسیم. بهترین ماشینها و لوازم برقی را ساخته‌ایم و میتوانیم با استفاده از آنها بسیاری از کارهایی را که سابقاً دشوار بود به آسانی انجام دهیم.

ولی آیا تمام این پیشرفتهای موجب خواهد شد که مشکلات روانی و عاطفی و معنوی انسانها هم حل شود؟ جواب این پرسش منفی است زیرا امروز انسانها به مراتب بیشتر از دوره‌ی جنگل نشینی نسبت به همدیگر بیرحم شده‌اند. حقد و کینه و حسد جای سلامت نفس و دوستی و برادری را گرفته است.

توراه به انسانها یاد میدهد که با یکدیگر متحد باشند و صلح و صفا و آرامش و همزیستی داشته باشند.

توراه به ما یاد میدهد که پیوندهای محبت و دوستی را بین خود محکم نمائیم. مثلاً یکی از دستورات کتاب آسمانی توراه یعنی «همنوعت را مانند خودت دوست بدار» خود به تنهایی کافی است که ما انسانها را از ازل تا ابد راهنمایی کند.

بسیاری از دانشمندان جهان امروز، که آینده‌ی بشر را پیش بینی میکنند بدین هستند. آنها میگویند اگر انسان زودتر بخود بیاید و از دستورات الهی پیروی نماید در خطر نابودی نخواهد بود. یک جنگ هسته‌ای برای نابودی تمام جهان کافی است. تنها عاملی که میتواند انسان را از این خطرات رهایی بخشد پناه بردن به دستورات دینی و الهی و آسمانی است و بس.

یادآوری نکاتی چند

- ۱ - در زیر بعضی از صفحه‌های کتاب تبصره‌هایی با حروف ریز چاپ شده است. تبصره‌ها از مفسرین مختلف اقتباس شده است و برای فهم بهتر مطلب و توضیح آن مفید است.
- ۲ - کوشش شده است که آیات به زبان فصیح فارسی ترجمه شود و از ترجمه‌ی تحت‌اللفظی پرهیز گردد.
- ۳ - با مطالعه‌ی تفسیرهای مختلف و مراجعه به ترجمه‌های موجود کوشش بعمل آمده است مفهومی که پسندیده‌تر و پذیرفتنی‌تر است عرضه شود و در عین حال در ترجمه امانت کامل رعایت گردد.
- ۴ - در بعضی از آیات لازم بوده است برای رسا کردن مطلب کلماتی را در پرانتز

- قرار دهیم تا با وجود اینکه این کلمات جزء متن عبری نیست مطلب را روشن کند. این کلمات از استدلالهای مفسرین اقتباس شده است.
- ۵ - در توره به کرات مواردی وجود دارد که کلمه‌ای به چند معنی استعمال شده است. کوشش شده است در هر مورد معنایی انتخاب شود که مفهوم واقعی کلمه از آن به دست آید.
- ۶ - در زیرنویس‌های کتاب خواننده را به آیه‌هایی از کتاب مقدس توره و یا انبیاء مراجعه داده‌ایم که در همان زمینه میباید تا مطلب برای خواننده روشن‌تر شود.
- ۷ - اسامی خاص به زبان عبری و با همان تلفظ اصلی نوشته شده است.
- ۸ - اسامی خاص خدا در کتاب مقدس از چهار حرف ی. ه. و. ه تشکیل شده است که بر طبق دستور کتاب مقدس کسی مجاز نیست آن را بنویسد و یا تلفظ کند و به جای آن کلمه ادونای تلفظ می‌شود و حتی کلمه‌ی ادونای هم فقط در مواردی که مشغول خواندن توره یا نماز باشیم و یا برای چیزی دعا بخوانیم گفته می‌شود و لاغیر و به جای آن در موارد عمومی کلمه‌ی هَشِیم گفته می‌شود که معنی آن «آن نام» است. (یعنی نام ذکر شده در بالا).
- ۹ - قسمتهایی از هر پاراشای توره که در روزهای دوشنبه و پنجشنبه و بعدازظهر شنبه در وسط نماز قرائت می‌شود با علامت () نشان داده شده است.
- ۱۰ - صفحات متن عبری این کتاب با اعداد انگلیسی و صفحات متن فارسی با اعداد فارسی شماره گذاری شده است. شماره صفحات عبری با فارسی مقابل آن یکی است.

منابعی که برای مطالعه به منظور درک آیات مورد استفاده قرار گرفته است عبارتند از:

بیش از پنجاه تفسیر گوناگون منتخب از علمای یهود و ترجمه به زبان انگلیسی، دو ترجمه به زبان فرانسه، یک ترجمه به زبان عربی و ترجمه‌های فارسی موجود که به دفعات به وسیله ناشرین آن تصحیح شده است. همچنین از مشاوره افراد مطلع و دانشمند در موارد مختلف استفاده شده است.

ما ادعا نداریم که این ترجمه به کلی عاری از اشتباه است. با این حال امیدواریم که این خدمت مورد پسند علاقه‌مندان قرار بگیرد و باعث شود خوانندگان محترم با مطالعه‌ی آن از توره آگاهی یافته و خواسته‌های خود را در آن بیابند و با مطالعه‌ی این کتاب به هدف نهایی خود که همانا تقرب بیشتر به خدای متعال است برسند.

در خاتمه لازم است از همکاری صمیمانه و مجدانه شبانه روزی آقای اسحق لاله‌زاری در ترجمه‌ی توره و استفاده از ترجمه‌های فرانسوی و انگلیسی و تنقیح و تصحیح ترجمه‌ی فارسی و غلط‌گیری فرمهای چاپ سپاسگزاری کنیم.

«بیوگرافی»

آقای ماشاءالله رحمان پور

جناب آقای ماشاءالله رحمان پور «که ترجمه و انتشار کتاب حاضر توسط ایشان به همراهی دوست و همکار دیرین خود هاراو مُشه زرگری انجام پذیرفته» در سال ۱۳۰۳ شمسی برابر با سال ۱۹۲۴ میلادی در شهر تهران در یک خانواده متدین و سرشناس دیده به جهان گشودند. پدر ایشان مرحوم شیمعون رحمان پور مردی صدیق و متدین و مادر ایشان سلطان زاخورلطوب، مادری مهربان و فداکار بس متدین. در کودکی در محضر جدّ بزرگوار خود مرحوم جنت مکان آقا بنیامین آیوسف ناسی یکی از روحانیون و معتمدین جامعه آن روز تهران، و هم چنین دائی‌های دانشمند خود مرحوم عبدالله ناسی و مرحوم لطف‌الله ناسی کسب دانش نمودند.

به علت علاقه وافر و استعداد فراوان به تحصیل به خصوص در رشته زبان و ادبیات فارسی و عبری، توره و علوم دینی یهود، هیچ فرصتی را جهت ارتقاء سطح مطالعه و کسب دانش از دست ندادند و سالیان دراز در خدمات فرهنگی، در زمینه تحصیل و تدریس اشتغال داشته‌اند.

ایشان به عنوان شالیح صیبور در کنیساها به خواندن تفیلا (نماز جماعت) و قرائت توره (به پیروی از جدّ بزرگوار خود با آهنگ‌ها و نواهای مخصوص) با ترجمه فارسی می‌پرداختند. لازم به یادآوری است در ایران صیدورها و توره‌ها و سایر کتاب‌های مذهبی فقط به زبان عبری یافت می‌شد. کتاب‌های دینی یهود با ترجمه فارسی، آنچه که امروز فراوان یافت می‌گردد، به دلایل مختلف در دسترس نبود. از اینرو تسلط فراوان آقای ماشاءالله رحمان پور به ترجمه تفیلاها، هفطاراها، و توره از زبان عبری به فارسی بسیار مورد توجه و استقبال جماعت (نمازگزار) بوده و در خاطر‌ها ماندگار است.

آقای ماشاءالله رحمان پور بیش از نیم قرن به خدمات برجسته فرهنگی به محصلین یهودی ایران و علاقه‌مندان تحصیل زبان عبری و علوم دینی یهود اشتغال داشته‌اند. که همین خدمات فرهنگی، ایشان را از سایر همکاران خود متمایز می‌سازد. بیوگرافی تحصیلات و خدمات فرهنگی ایشان به شرح زیر می‌باشد:

۱ - تحصیلات ابتدائی و دوره اول متوسطه در مدارس آلیانس (اتحاد) تهران بوده و پیگیری تحصیلات تا دریافت دیپلم کامل دبیرستان در رشته ریاضی ادامه

یافته است. به علت علاقه زیاد به ادامه تحصیل، به زبان‌های فارسی - عربی - عبری روی آوردند که موجب آشنائی کامل ایشان به دستور زبان‌های فوق و تطبیق آنها با هم از تخصص ایشان می‌باشد.

۲ - مطالعات در سایر ادیان بخصوص، اسلام و مسیحیت.

۳ - تحصیل زبان و ادبیات عبری جدید همراه با تحصیل علوم دینی، توره و کتب مقدسه یهود.

۴ - آشنائی کامل در حد تخصصی در دستور زبان عبری **דקדוק** که به تأیید صاحب نظران یکی از استادان مسلم و مسلط در دستور زبان (Gramer) عبری می‌باشند. ایشان در سال ۱۹۸۲ به تألیف و چاپ یک جلد کتاب دستور زبان عبری (Gramer) برای فارسی زبانان، حاوی ۲۰۰ صفحه اقدام نمودند که مورد استقبال علاقه‌مندان می‌باشد.

۵ - از جوانی به تدریس زبان عبری به علاقه‌مندان، بخصوص در (خلوتص تهران - اصفهان) مشغول بوده و در تشکیل کلاس‌ها برای بزرگسالان فعالیت داشته‌اند.

۶ - اجرای مراسم تفیلاها با ترجمه فارسی و قرائت سفر توره، در کنیساهاى تهران بخصوص در روزهای شبات و ایام متبرکه خاص «روش هشانا، کیپور و موعدیم)، ایشان را در زمره یکی از شالیح صیورهای عالیم و خوش صدا و آموزش یافته با نواهای تهران قدیم شناخته ساخت.

۷ - آقای ماشاءالله رحمان پور در سالهای ۱۹۵۲ و ۱۹۵۳ میلادی جهت ادامه تحصیل به اسرائیل سفر کردند و در سمینار

” במכון לחינוך ולתרבות למדריכי חוץ לארץ, בירושלים “

«مرکز آموزشی و تربیتی و مربیان برای تدریس در خارج از ایسرائل، در یروشالیم» شرکت کردند و از هر فرصتی بهره گرفته و جهت ارتقاء سطح تحصیلات خود همت گماشتند. در بازگشت به ایران، برای تدریس به استخدام انجمن فرهنگی گنج دانش «مؤسسه اوتصر هتوراه» به ریاست جنت مکان «مرحوم هاراو ییصحاق مایر لوی»، در آمدند. ایشان یکی از معدود کسانی هستند که در سالهای شاغل در مدارس اوتصر هتوراه ایران، جهت تحصیلات مجدد و ارتقاء سطح معلومات خود هیچ فرصتی را از دست ندادند و در طی این سالها خود نیز در چندین سمینار دوره دو ماهه تابستانی در ایسرائل شرکت جستند.

فعالیت ایشان از سال ۱۹۵۳ تا سال ۱۹۸۵ میلادی

الف - تدریس زبان عبری و علوم دینی یهود در دبیرستان اتحاد بروجرد سال تحصیلی ۱۹۵۳ - ۱۹۵۴ میلادی.

ب - تدریس زبان عبری و علوم دینی یهود در دبیرستان اتحاد اصفهان سال تحصیلی ۱۹۵۴ - ۱۹۵۵ میلادی.

ج - تدریس زبان عبری و علوم دینی یهود در مدرسه کوثر - شیراز و یشیوای معلمین در شیراز و مدارس یهودی تهران در سالهای تحصیلی ۱۹۵۵ الی ۱۹۵۹ میلادی.

ه - خدمات گوناگون فرهنگی مؤسسه اوتصر هتوراه تهران در سالهای ۱۹۵۹ الی ۱۹۸۵.

I - یک عضو از پنج نفر اعضای هیئت مدیره مؤسسه اوتصر هتوراه.

II - مسئول تمرکز و تنظیم و هماهنگی برنامه‌های آموزشی در تمام مدارس یهودی تهران و شهرستانها در سالهای ۱۹۵۹ الی ۱۹۶۹.

III - بازرس فرهنگی مدارس یهودی تهران (گنج دانش - کوروش - اتحاد - ارت) جهت ارتقاء سطح آموزشی زبان عبری و تعلیمات دینی یهود در سالهای ۱۹۶۹ الی ۱۹۷۸.

آقای ماشاءالله رحمان پور در سالهای خدمت در انجمن فرهنگی گنج دانش (مؤسسه اوتصر هتوراه) به تألیف کتابهای درسی عبری و تعلیمات دینی در سطوح مختلف اعم از کلاسهای دوره ابتدائی - راهنمائی - دبیرستان اقدام نمودند که پس از تصویب وزارت آموزش و پرورش ایران، در اختیار محصلین مدارس یهودی (تهران و شهرستانها) قرار میگرفت. این کتابها هر ساله با اصلاحات جدید مجدداً چاپ و توزیع میگردد.

۸ - سایر خدمات فرهنگی و آموزشی آقای ماشاءالله رحمان پور به شرح زیر می باشد.

لازم به یادآوری است:

روش تعلیمات آموزش زبان عبری و تعلیمات دینی در ایران سازمان یافته نبود و بیشتر توسط علمای مکتبی و ملاحای عالم، بصورت جزئی و پراکنده آموزش داده می شد و آن هم به آموزش تفیلا و توراه اکتفا میگردید. پس از تأسیس «مؤسسه اوتصر هتوراه» انجمن فرهنگی گنج دانش در ایران، به تدریج، این مؤسسه، توفیق آن را پیدا نمود که تا حدّ زیادی سازماندهی نیازهای فرهنگی جامعه یهودی ایران را برای تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی یهود تأمین

نماید. یکی از نیازهای مبرم کمبود معلم در این رشته بود که «مؤسسه اوتصر هتوراه» اقدام به تأسیس یک دوره سمینارهایی نموده که همانند یک دوره کالج دو ساله بود. این آموزشگاه جهت تربیت معلم برای تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی تأسیس شد. به این ترتیب که از جوانان دختر و پسر که دارای دیپلم کامل دبیرستان بودند و دارای استعداد و علاقه به آموزش جهت تدریس (شغل معلمی) بودند به همکاری دعوت می‌شدند. آقای ماشاءالله رحمان پور مسئول و هماهنگ کننده اداره این سمینارها بودند که توسط استادان عالم - ربانیم و خود ایشان تدریس می‌شد و به تدریج، وسعت این سمینارها (کالج دو ساله) به قدری توسعه یافت که «مؤسسه اوتصر هتوراه» برنامه ریزی ایجاد یک دانشکده دوره چهار ساله و اعطاء درجه لیسانس با امتیاز رسمی از وزارت فرهنگ و آموزش عالی ایران را تدارک دید.

۹ - دیگر فعالیت و خدمات فرهنگی آقای ماشاءالله رحمان پور عبارت اند از:

الف - تشکیل کلاسهای عبری عصرانه در سطح گسترده برای بزرگسالان.
ب - تشکیل جلسات تدریس توراها با ترجمه و هلاخا و توسعه و ترویج مطالب مذهبی در بین کلیه اقشار جامعه به کمک مباحثات و داراش در کنیساها.
ج - تدریس زبان عبری در سطح دانشگاه به دانشجویان ایرانی علاقه مند به ادامه تحصیل در دانشگاههای اسرائیل.

ه - تدریس زبان عبری به عده‌ای از علاقه‌مندان غیر یهودی از جمله دانشجویان و طلبه‌های علاقه‌مند به تحقیق در دین یهود.

و - در سال ۱۳۴۵ شمسی مطابق با سال ۱۹۶۶ میلادی تهیه یک سری درسهای آموزش زبان عبری (کتاب **חמש מאות מילים**) بر روی صفحه گرامافون (به صورت گفتگو دو صدایی) تهیه و ضبط گردید که واقعاً یکی از خدمات ارزنده ایشان به آموزش زبان عبری می‌باشد که مورد استقبال علاقه‌مندان قرار گرفت.

ز - ایشان معتقد بودند که رعایت مقررات دینی و بخصوص کثروت مستلزم ایجاد محیط مناسب میباشد. از اینرو به تشکیل کلاسهای آموزشی تئوری و عملی «شحیطا کاشر» ذبح شرعی پرندگان با نظارت جناب حاخام اوریتل داویدی برای علاقه‌مندان اقدام نموده و در پایان هر دوره به شرکت کنندگانی که از عهده امتحانات مربوطه بر می‌آمدند «سمیخا» گواهی نامه داده میشد و به منظور گسترش ذبح کاشر به هر یک شرکت کنندگان یک عدد کارد و یک عدد سنگ جهت تیز کردن اهداء میشد.

۱۰ - آقای ماشاءالله رحمان پور علاوه بر تألیف کتابهای درسی عبری و تعلیمات دینی برای محصلین یهودی ایرانی، صاحب آثار فرهنگی ارزشمند متعدد

دیگری می‌باشند.

۱۱ - همکاری مؤثر و صادقانه در تألیف کتاب لغت عبری - فارسی و فارسی - عبری با استاد سلیمان حثیم به مدت حدود هشت سال.

روانشاد استاد مرحوم سلیمان حثیم دانشمند، زبان شناس و مؤلف کتابهای فرهنگ لغات (Dictionary) انگلیسی به فارسی و فارسی به انگلیسی به منظور تألیف فرهنگ لغات عبری به فارسی و فارسی به عبری از خادمین جامعه ما، آقای ماشاءالله رحمان پور و هاراو مشه زرگری و آقای یعقوب حکیمی که از معلمان ورزیده و وارد به زبان عبری بودند جهت همکاری در این امر مهم دعوت بعمل آوردند که کتاب لغت عبری به فارسی در سال ۱۳۴۷ شمسی مطابق با ۱۹۶۸ میلادی به چاپ رسیده است.

شادروان مرحوم استاد سلیمان حثیم هنگامی که برای چاپ این کتاب در ایسرائل بسر میبردند نامه‌ای برای آقای ماشاءالله رحمان پور ارسال نموده که طی آن می‌نویسند: شبی در بسترم حالم بهم خورد، بطوریکه مرگ را به چشم دیدم. فوراً از فرصت استفاده کردم و روی پاکت سیگار که روی میز بود اینطور یادداشت کردم: آقای القانیان (سرمایه گزار این کتاب) در صورت فقدان من آقای ماشاءالله رحمان پور را برای به اتمام رساندن این کار و تکمیل مراحل چاپ کتاب لغت عبری به فارسی و فارسی به عبری به شما معرفی می‌نمایم، زیرا ایشان در زمینه دستور زبان عبری و ریشه شناسی لغات تسلط کامل دارند و با کمال کوشش و فروتنی با من همکاری کرده‌اند. لازم به یادآوری است که پیش‌نویس‌های این فرهنگ لغات عبری - فارسی و فارسی - عبری به خط و نوشته آقایان ماشاءالله رحمان پور و هاراب مشه زرگری و آقای یعقوب حکیمی میباشد.

خوشبختانه استاد سلیمان حثیم شخصاً تا اتمام کار چاپ «کتاب لغت عبری به فارسی» توانستند ادامه دهند. ولی متأسفانه عمر پر برکت استاد کفاف چاپ جلد دیگر «فارسی به عبری» را نداد. لازم به تذکر است بعداً تمام این پیش‌نویس توسط دختر خانم استاد سلیمان حثیم تحویل انجمن کلیمیان تهران گردیده است.

۱۲ - ترجمه «مجموعه توراها و هفتارا» با ترجمه به زبان فارسی سلیس، آرزوی دیرین آقای ماشاءالله رحمان پور و دوست و همکار صدیق ایشان هاراو مشه زرگری میباشد که پس از ۲۵۰۰ سال اسکان یهودیان در ایران انجام پذیرفته و هم اکنون چاپ چهارم آن با اضافات و اصلاحات، تجدید چاپ و دسترس مشتاقان میباشد.

با آرزوی موفقیت و سلامتی و طول عمر از درگاه الهی جهت ایشان و خانواده‌شان. آمن.

«بیوگرافی» هاراو مُشه زرگری

هاراو «مُشه زرگری» که ترجمه این کتاب «مجموعه توراها و هفطارا» با ترجمه سلیس فارسی توسط ایشان و همکار - دوست و شریک صمیمی خود جناب آقای ماشاا-له رحمان پور انجام پذیرفته در سال ۱۳۰۲ شمسی (۵۶۸۴ عبری برابر با سال ۱۹۲۳ میلادی) در شهر کرمان در یک خانواده کم بضاعت ولی متدین و پایبند به اصول دین یهود چشم به جهان گشودند. در سن پنج سالگی از مکتب خانه‌های آن دوره شروع به یادگیری نمودند و به تحصیل توراها - تفیلا و مراسم مذهبی پرداختند.

لازم به یادآوری است در آن زمان امکانات تحصیل (بخصوص در شهرستانهای کوچک) وجود نداشت یا بسیار محدود بود. ولی ایشان قوی و مصمم، با استعداد و شوق سرشاری که داشتند از شاگردان موفق و ممتاز بودند. به علت علاقه زیاد به فراگیری، با وجود عدم امکانات و مشکلات عدیده، هرگز از آموختن و یاد گرفتن علوم دینی یهود و توراها هیچ فرصتی را از دست ندادند و به ارتقاء سطح علم و دانش خود همت گماشتند.

در سال ۱۹۴۴ میلادی به خدمت زیر پرچم در ارتش ایران وارد گردیده و پس از دریافت سردوشی، به دلیل باسواد بودن، در بیمارستان ارتش در کرمان به صورت کارمند اداری و نیمه وقت خدمت خود را به پایان رساندند و ساعات فراغت از کار (بعدازظهرها و روزهای تعطیل) را صرف ادامه تحصیل می نمودند. پس از اتمام خدمت ارتش، با ورود به زندگی جدید، از سال ۱۹۴۶ الی ۱۹۴۹ میلادی، شغل شریف معلمی را در شهر کرمان برگزیدند و تدریس زبان عبری و علوم دینی یهود را در خلوتص و مدرسه گنج دانش آن شهر در پیش گرفته و فعالیت اجتماعی خود را در جامعه یهودیان شهر کرمان آغاز کردند.

ایشان در سال ۱۳۲۸ شمسی برابر با سال ۱۹۴۹ میلادی با همسر خود، خانم دیوراها زروبابلی (دختر مرحوم نوریئل زروبابلی یکی از افراد سرشناس - متدین و خدمتگزار زادگاه خویش) ازدواج نمودند و پس از مدت کوتاهی به تهران کوچ نمودند.

از سال ۱۳۲۹ شمسی برابر با سال ۱۹۵۰ میلادی به عنوان آموزگار زبان عبری و تعلیمات دینی یهود رسماً به استخدام انجمن فرهنگی گنج دانش «اوتصر هتوراها» به مدیریت شادروان «هاراو بیصحاق مایرلوی» در آمدند.

خدمت فرهنگی هاراو مُشه زرگری به شرح زیر می باشد

- ۱ - تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی یهود در مدارس آلیانس (اتحاد) تهران سال‌های تحصیلی ۱۹۵۰ الی ۱۹۵۲ میلادی.
 - ۲ - تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی یهود در مدرسه گنج دانش شهر کرمان سال‌های تحصیلی ۱۹۵۲ الی ۱۹۵۴ میلادی.
 - ۳ - تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی در کلاسهای اداره آمریکن جوینت، و هنرستان ارت تهران سال‌های تحصیلی ۱۹۵۴ الی ۱۹۵۸ میلادی.
 - ۴ - تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی در مدرسه گنج دانش - خیابان سه راه طرشت - تهران، سالهای تحصیلی ۱۹۵۸ الی ۱۹۶۸ میلادی.
 - ۵ - تدریس زبان عبری و تعلیمات دینی در مدرسه گنج دانش - خیابان فخرآباد - تهران، سالهای تحصیلی ۱۹۶۸ الی ۱۹۷۳ میلادی.
 - ۶ - بازرس فرهنگی و آموزشی در مدارس و آموزشگاههای یهودی تهران، سالهای تحصیلی ۱۹۷۳ الی ۱۹۷۹ میلادی.
- ایشان ضمن تدریس، خود دانش‌آموز زبده بودند و از هر فرصتی برای فراگیری بهره جُسته و به دفعات همراه سایر معلمین زبان عبری در سمینارهای آموزشی و تعلیم تربیت، در اسرائیل، شرکت جستند و به ارتقاء سطح دانش خود افزوده‌اند.

سایر خدمات ارزنده هاراو مُشه زرگری

- ۱ - عضو هیئت مدیره انجمن فرهنگی گنج دانش «اوتصر هتوراه».
- ۲ - سرپرستی اردوهای تابستانی که برای خردسالان و نوجوانان یهودی (که از طرف انجمن فرهنگی اوتصر هتوراه و مؤسسه آمریکن جوینت به طور مشترک برگزار میگردید) به مدت ده سال، همه ساله بیش از هزار محصل نوجوان، ایام تابستان با تفریحات سالم - در یک محیط سالم - با غذای کاشر - با جوّ روحانی همراه با اجرای مراسم نماز (تفیلا - توراه - تعلیمات دینی) میگذراندند.
- ۳ - تشکیل کلاسهای عصرانه بزرگسالان در محل کنیسای «لویان» از سال ۱۹۷۹ الی ۱۹۹۲ میلادی جهت تدریس توراه - تهیلیم و تعلیمات دینی یهود. (قبلاً هم سالها توسط شادروان ملاّ یوسف دیلمانی اداره میشد).
- ۴ - ترجمه چندین کتاب از زبان عبری به فارسی.

- الف - کتاب آرامش روح
 ب - کتاب روش زندگی
 پ - کتاب در مورد حنوکا
 ت - کتاب ربی عقیوا (سرگذشت ملت یهود در عصر بیت همیقداش دوم)
 ث - کتاب عصبانیت هرگز
 ج - کتاب مزامیر حضرت داود (تهیلیم)
 چ - کتاب نماز و نیایش (صیدور تفیلا ل مشه) تفیلاهای هفتگی و شبات
 ح - کتاب بوستنای
 خ - کتاب آگولار
 د - ترجمه چندین جزوه و نشریه مربوط به قوانین دینی (هلاخا) و دانستنی‌های روزمره
 ذ - همکاری مؤثر (حدود هشت سال) در تألیف کتاب لغات عبری - فارسی و فارسی - عبری با شادروان استاد سلیمان حثیم
 ر - ترجمه این کتاب «مجموعه تورا و هفطارا» با همکاری دوست صدیق و دانشمند خود جناب آقای ماشا-له رحمان پور

هاراو مُشه زرگری با پشتکار خستگی ناپذیر و علاقه زیاد حدود پنجاه سال از عمر شریف خود را صرف تدریس زبان عبری - علوم دینی یهود - ترویج تورا و تعلیم تربیت فرزندان جامعه یهودی ایران نمودند. بحق ایشان فردی صدیق و عالم همچین عالم و صدیق پرور میباشند. ایشان در سال ۱۹۹۲ با خانواده خود به اسرائیل مهاجرت نموده و از آن زمان در آنجا به مطالعه - آموزش و ارائه خدمات فرهنگی ادامه میدهند.

هاراو مُشه زرگری علاوه بر زندگی بسیار پر بار و خدمات ارزنده مذهبی - فرهنگی - اجتماعی، پدری شایسته و درخور تحسین میباشند. زیرا تمام فرزندان خود را در راه یکتاپرستی - تورا مقدس - میتصووت (اعمال نیک) و خدمت به جامعه تربیت نموده‌اند.

هر یک از فرزندان ایشان بنوبه خود فردی والا - باعث افتخار - مصدر خدمات اجتماعی ارزنده در جامعه یهودی ایرانی بوده و با ایمان به پروردگار، یهودیت را دنبال می‌نمایند.

با آرزوی سلامتی - موفقیت و طول عمر از درگاه ا-لهی برای «هاراو مُشه زرگری» و خانواده محترمشان. آمن.

اشاره به مطالبی که در هر یک از پاراشاهای این کتاب آمده است

« کتاب پرشیت » آفرینش جهان

پرشیت:

خلقت عالم در هفت روز - خلقت آدم - آدم در باغ عدن - گیاه خواری - قین و هول (قابیل و هابیل) - اولاد آدم
حضرت نوح - طوفان نوح - کشتی نوح - پایان طوفان - گوشت خواری - احکام هفتگانه ای که به نوح و اولادش ابلاغ
گردید. - نوح در حال مستی - اختلاف نوح - برج بابل.

نوح:

حضرت اوراهام (ابراهیم) - آغاز آزمایشات ده گانه خدا از حضرت اوراهام - اوراهام و سارا در مصر - روابط اوراهام
با برادر زاده اش لوط - جنگ چهار کشور علیه پنج کشور دیگر - جنگ پیروزمندانه حضرت اوراهام علیه چهار کشور
فاتح - نسل اوراهام به تعداد ستارگان آسمان - سارا هاگار (هاجر)، کنیزش را به عقد اوراهام شوهرش درمی آورد -
بارداری هاگار و برخوردش با فرشته - تولد حضرت ییشماعیل (اسماعیل) - خدا اسمهای اورام و ساری را به اوراهام و
سارا تبدیل میکند - فرمان میلا یا ختنه.

لیخا:

بازدید سه فرشته از حضرت اوراهام - زائیدن سارا - شهرهای سدوم و عمورا و... - فرشتگان در خانه ی لوط در شهر
سدوم - لوط و خانواده اش سدوم را ترک میکنند - رابطه ی لوط با دخترانش - اوراهام و سارا در سرزمین گرار - تولد
حضرت ییصحاق - روابط بین سارا و هاجر - معاهده ی حضرت اوراهام با سلاطین معاصرش.

ویرا:

حضرت اوراهام معارت همخپلا را که در شهر حبرون است از بنی حت خریداری میکند. - غلام حضرت اوراهام میرود
برای ییصحاق خواستگاری کند. - غلام حضرت اوراهام ریوقا را به همسری حضرت ییصحاق انتخاب میکند - سایر
فرزندان حضرت اوراهام - تاریخچه ی زندگی حضرت ییشماعیل (اسماعیل).

حیی سارا:

ریوقا همسر حضرت ییصحاق دو قلو میزاید - یعقوو و عساو - عساو اول زادی خود را به یعقوو واگذار میکند - قول
خداوند به حضرت ییصحاق - حضرت ییصحاق و زش و پادشاه پلیشتیم - حضرت ییصحاق در زراعت، پیشرفت
شایانی میکند - معاهده ی حضرت ییصحاق با سلاطین معاصر - دعا کردن حضرت ییصحاق، یعقوو و عساو فرزندانش
را - عساو تاهل اختیار میکند.

تولدوت:

حضرت یعقوو رؤیای نردبان می بیند - حضرت یعقوو به شهر لاوان دائیش میرود - خدمت هفت ساله ی یعقوو برای
ازدواج با راحل - یعقوو دارای ۱۲ پسر میشود - حضرت یعقوو برای لاوان ۲۰ سال خدمت میکند - حضرت یعقوو دارای
گله و رمه ی زیادی میشود - حضرت یعقوو با زنان و بچه ها و تمام دارائیش به صوب شهر پدرش فرار میکند - لاوان
یعقوو را تعقیب میکند - لاوان با یعقوو سازش میکند.

ویصه:

یعقوو برای عساو هدیه میفرستد - یعقوو از فرشته دعا میگیرد - عساو با یعقوو در بیابان ملاقات میکند - قضیه ی دینا
دختر لئا و یعقوو - خدا اسم یعقوو را به بیسرائل عوض میکند. راحل در حین زایمان فوت میکند - درگذشت حضرت
ییصحاق - تاریخچه ی زندگی عساو.

ویشلح:

یعقوو یوسف را دوست میدارد و برایش پیراهن زربفت میخرد - دشمنی برادرها با یوسف - رؤیاهای یوسف - یوسف به
بیابان نزد برادرانش میرود - فروش یوسف و ارسال پیراهن دریده شده و به خون آغشته اش برای پدرش - یهودا و
خانواده اش - یوسف به مصر برده میشود - پوطی فر یوسف را میخرد - ماجرای یوسف و زن پوطی (زلیخا) - زندانی
شدن درباری های فرعون - رؤیاهای درباری های زندانی و تعبیر آنها به وسیله ی یوسف.

ویشو:

رؤیاهای فرعون - یوسف رؤیاهای فرعون را تعبیر میکند - یوسف به صدارت مصر میرسد - یوسف در کشور مصر
غله ی بسیاری انبار میکند - قحطی و مراجعات از تمام کشورهای مجاور برای خرید غله - حضرت یعقوو ده فرزند خود
را برای خرید غله روانه ی مصر میکند - برادران یوسف در حضور وی - یوسف برادرانش را متهم میکند - یوسف
شیمعون را گروگان میگیرد تا بنیامین را نزد وی بیاورند - برادرها نزد پدر برمیگردند - پیشنهاد رتوون و پیشنهاد یهودا
برای همراه بردن بنیامین - برادران برای مرتبه دوم نزد یوسف میروند - پذیرای یوسف از برادرانش - امتحان برادران به

میقص:

وسيله ی يوسف.

ویگش:

یهودا مدافع بنیامین - یوسف خود را معرفی میکند و برادرانش را مورد تفقد قرار میدهد - یوسف کالسکه های سلطنتی را برای آوردن یعقوب به کنعان میفرستد - خدا به یعقوب اطمینان میدهد که پشتیبان او خواهد بود - یعقوب در مصر حضور فرعون میرسد و او را دعا میکند - یوسف تمام سرزمین مصر را برای فرعون میخرد.

ویحی:

زندگی ۱۷ ساله حضرت یعقوب در مصر - یعقوب از یوسف میخواهد جسدش را در معارت همخیلا در شهر حبرون به خاک بسپرد - یعقوب به یوسف دو برابر دیگران میراث میدهد - یعقوب فرزندان یوسف را دعا میکند - یعقوب تمام پسران خود را دعا میکند - یعقوب در میگذرد و یوسف او را در معارت همخیلا در کنعان به خاک میسپارد - یوسف در میگذرد و بنی اسرائیل را سوگند می دهد جسدش را به کنعان انتقال دهند.

« کتاب شموت » خروج از مصر

شموت:

اسامی افرادی از بنی اسرائیل که به سرزمین مصر آمدند و آغاز ظلم و تعدی مصریان بر بنی اسرائیل انداختن نوزادان ذکور یهودی به رودخانه نیل - چگونگی تولد و بزرگ شدن حضرت مشه در دربار پرعوه - بعثت حضرت مشه - مأموریت حضرت مشه برای آزاد کردن بنی اسرائیل از سرزمین مصر - آغاز مأموریت حضرت مشه در دربار پرعوه - افزایش ظلم مصریان به بنی اسرائیل.

واثرا:

معرفی نام خاص خدا - مواعید جدید به بنی اسرائیل - وارد آوردن ضربت های: خون، وزع، شپش، حیوانات درنده، وبا، طاول و تگرگ بر مصریان.

بؤ:

وارد آوردن ضربت های ملخ و تاریکی - دستور خداوند به منظور آماده شدن بنی اسرائیل برای خروج از سرزمین مصر - دستور تقدیم قربانی پسخ - دستور خوردن فطیر در پسخ - دستور نداشتن خمیر ترش و هر گونه مواد ورآمده در پسخ - آماده شدن بنی اسرائیل برای خروج - قوانین قربانی پسخ - دستور تقیلین.

پشلح:

خروج بنی اسرائیل از سرزمین مصر - معجزاتی که هنگام خروج بنی اسرائیل اتفاق افتاد - غرق شدن مصریان در دریا - سرود شکرانه بنی اسرائیل به خاطر نجاتشان از مصر - حضرت میریام، پیامبر و رهبر زنان بنی اسرائیل - نزول مان یا خوراک آسمانی - بخشی از دستورات شبات (پخت و پز نکردن) - شروع مسافرت بنی اسرائیل به بیابان شبه جزیره ی سینی.

ییترو:

ملاقات ییترو پدر زن حضرت مشه با وی - گرایش ییترو به توحید - پیشنهاد ییترو برای سازمان دادن بنی اسرائیل - نزول ده فرمان شفاهی.

میشاپیم:

بخشی از قوانین قضایی - دستور سه مرتبه زیارت رفتن در سال - دستور نخوردن مواد گوشتی همراه فرآورده های شیری - همکاری بنی اسرائیل با حضرت مشه و حضرت اهرون.

تروما:

جمع آوری اعانه داوطلبانه برای ساختن میشکان (خانه ی خدا) - دستور ساختن گنجه برای دو لوح ده فرمان - دستور ساختن میز - دستور ساختن شمعدان - دستور ساختن میشکان - دستور ساختن الوار دور حیاط - دستور ساختن پرده ها - دستور ساختن قربانگاه - دستور ساختن حیاط.

تصوه:

دستور تهیه ی روغن برای شمعدان - دستور کهنات حضرت اهرون - لیست لباسهای کهنات و دستور ساختن و تهیه کردن آنها: حوشن = سینه بند، معیل = ردا، صیص = طوق طلا، کتونت = پیراهن، اویط = کمر بند، میصنفت = عمامه، افود = پیش بند، میخناسیم = شلوار - چگونگی کهنات حضرت اهرون - دستور قربانی کردن دو بره به طور دائم در هر روز - دستور ساختن قربانگاه بخور.

کی تيسا:

دستور تقدیم نیم شقل نقره از طرف هر فرد ذکور برای مخارج میشکان - داروهای یازده گانه ی بخور - تعیین مهندسین برای ساختن میشکان - بخشی از دستورات شبات - نزول دو لوح ده فرمان - مسئله ی گوساله پرستی و شکستن دو لوح

اولی ده فرمان - تقاضای حضرت مَشه برای بخشودگی بنی اسرائیل - نزول دو لوح دومی ده فرمان. بخشی از دستورات شبات - ساختن ظروف میشکان به وسیله افراد ذکور سیزده ساله به بالا گفته شود. صورت اعانات نقدی و جنسی - افتتاح میشکان به وسیله حضرت مَشه.

ویقهیل:
بقودی:

« کتاب ویقرا » لاویان « قوانین مربوط به کاهنان »

انواع ذبح ها و قربانیاها و هدیه ها به خانه ی خدا - انواع خطاها و چگونگی بخشش آن با تقدیم قربانی ها - تکلیف اشخاص خاطی (فرد عادی - گروهها - صاحبان مقام).

ویقرا:

چگونگی تقدیم قربانی توسط کوهن - سهم و مزایای کوهن از قربانی ها - محل ذبح قربانی های گوناگون - تکلیف انسانی که نجس است و باید تطهیر شود - بخشی از نواحی مربوط به قربانی ها و خون و پیه و رگ و پی - کسی که خون می خورد خشم خدا را بر می انگیزد - حضرت مَشه عملاً کهنات را به حضرت اهرون می آموزد - حضرت اهرون برای اولین بار کهنات میکند.

صو:

فرزندان حضرت اهرون نادا و واویهو هنگام تقدیم قربانی میسوزند - وظایف کوهن ها در خانه ی خدا و امتیازات آنها از قربانی ها - علائم چهار پایان و پرندگان و ماهیان حلال گوشت - نجس و پاک و طرز پاک کردن نجس ها.

شمینی:

قوانین مربوط به مادر نوزادان پسر و دختر و دوره های ناپاکی زن - برخی از بیماریهای مسری و ناپاک کننده و طرز تشخیص آنها به وسیله ی کوهن ها - ناپاکی انسان و پارچه ها و ظروف.

تزریع:

تکلیف کسی که از بیماریهای نجس کننده شفا یابد - ناپاکی در خانه - برخی از بیماریهای ناپاک کننده - غسل مربوط به ناپاکی و بیماریهای مخصوص.

مصوراع:

مراسم قربانی روزه ی کیپور - قوانین تقدیم قربانی - برخی از محارم یا کسانی که ازدواج با آنها ممنوع است.

آحری موت:

دستورات مربوط به امور قضائی و دینی و کشاورزی و غیره - دستور درخت کاری و میوه ی درختان در سالهای اولیه باردهی - دستور منع ازدواج با مشرکین.

قدوشیم:

تکلیف کوهنی که مصیبتی به او وارد آید - کوهنی که نقص بدنی دارد و نمیتواند به خدمت مقدس مشغول شود - کوهنی که مبتلا به بیماریهای مذکور در تورات بشود از خدمت مقدس محروم است - نقص هایی که حیوان را برای قربانی شدن مردود میکند - برخی از دستورات شبات - برخی از دستورات پسخ - برخی از دستورات شاووعوت - برخی از دستورات روش هسانا - برخی از دستورات کیپور - برخی از دستورات سوکوت - تهیه ی روغن شمعدان خانه ی خدا و چیزهای دیگر - اعدام کسی که نسبت به نام مخصوص خدا بی احترامی کند.

امور:

سالهای رهایی زمین مزروعی و صرف نظر کردن از طلبها (شمیطا) - سالهای یویل (نیم قرن) و قوانین آن - فروش املاک شهری آزاد است - فروش املاک مزروعی موقتی است - دستور کمک به برادری که مستمند است - اشاره به احترام شبات.

بهرسینی:

اگر دستورات تورات را اطاعت کنیم چه مزدی میگیریم - اگر دستورات تورات را اطاعت نکنیم چه میشود - تقویم اشیاء وقفی و طرز آزاد کردن آنها از وقف - بعضی از قوانین کشاورزی.

بحوقونی:

« کتاب بمیدبار » اعداد « سرشماری »

- آمار بنی اسرائیل در سال دوم خروج - چگونگی کوچ کردن بنی اسرائیل در بیابان سینی - انتخاب سبط لوی به دستیاری کوهن در خانه خدا به جای اول زادهها - آمار لوی ها و اول زادهها - لوی های حامل چادر محل اجتماع (اوهل موعد) از

بمیدبار:

منزلی به منزل دیگر.

خدمت لوی ها در میشکان - دستور اخراج بیماران مبتلا به بیماریهای مسری از میان مردم - تکلیف زن بدکاره و منحرف - تکلیف آدمی که راه زهد را انتخاب کند - دعای کوهن به اسباط بنی اسرائیل - هدیه های اسباط به خانه خدا در روزهای افتتاح آن.

ناسو:

انتخاب سبط لوی برای خدمت در خانه ی خدا - روز ۱۴ ایار، پسخ دوم و قوانین آن - بنی اسرائیل با استفاده از چه علاماتی در بیابان کوچ میکردند - شیپورهای مخصوص برای اعلان دستورات به مردم - بهانه گیریهای بنی اسرائیل و تنبیه های آنها - حضرت میریام بیماری برص میگیرد.

یهملوتعا:

اعزام ۱۲ نفر نماینده ی ۱۲ سبط برای بررسی وضع کنعان - اکثر نمایندگان اعزامی پس از برگشتن از کنعان مردم را از رفتن به آن منع میکنند - کالو و یهوشوع اقلیتی که در مقابل سایر نمایندگان قد علم میکنند - تأیید کالو و یهوشوع از جانب خدا - بنی اسرائیل محکوم میشوند که ۴۰ سال در بیابان سرگردان شوند - طرز تقدیم قربانی - شخصی که شبات را خوار میکرد - خوار کننده ی شبات اعدام شد - دستور تهیه ی صیصیت.

شیخ لعا:

قورح (قارون) و عده ای از سران قوم نسبت به کهنات حضرت آهرون اعتراض میکنند - حضرت مשה آنها را نصیحت میکند - زمین قورح را می بلعد - تأیید مجدد کهنات حضرت آهرون از طرف خدا - معجزه ی عصاها برای تأیید کهنات حضرت آهرون - دستورات مربوط به کوهن و لوی - عشریه ی کوهن.

قورح:

قربانی گاو قرمز فام برای تطهیر نجس ها - درگذشت حضرت میریام - معجزه بیرون آوردن آب از صخره - حضرت مשה و حضرت آهرون هم اجازه نیافتند وارد کنعان شوند - کشور ادوم بر سر راه عبور بنی اسرائیل - درگذشت حضرت آهرون - برخورد کنعنی ها با بنی اسرائیل - معجزه ی چاه و سرود آریا شیر دوم - سیحوون پادشاه اموری با بنی اسرائیل به جنگ می پردازد - غوگ پادشاه باشان با بنی اسرائیل جنگ میکند - شکست خوردن سیحوون و غوگ از بنی اسرائیل.

حوقت:

بلاق پادشاه موآو علیه بنی اسرائیل از بیلعام استمداد میکند - بیلعام به همکاری بالاق به صوب موآو حرکت میکند - الاغ بیلعام حرف میزند - اولین نبوت بیلعام - دومین نبوت بیلعام - سومین نبوت بیلعام - چهارمین نبوت بیلعام - راهنمایی حیلہ گرانه ی بیلعام به بالاق برای صدمه وارد کردن به بنی اسرائیل.

بلاق:

پیمان کهنات پینحاس و اولاد او - بنی اسرائیل میدیانی ها را سرکوب کرده بیلعام را هم میشکند - تعیین کسانی که باید در کنعان زمین و ملک بگیرند - به طایفه لوی زمین و ملک داده نشد - قضیه دختران صلوفحاد و مبنای تعیین ارت - فرا رسیدن آخر عمر حضرت مשה - درخواست حضرت مשה برای تعیین جانشین و رهبر قوم - خدا حضرت یهوشوع را به جانشینی حضرت مשה انتخاب میکند - دستور قربانی دائم (همه روزه) - دستور قربانی روز شبات - دستور قربانی اول ماهها - دستور قربانی روزهای پسخ - دستور قربانی روز عید شاووعوت - دستور قربانی روز کیپور - دستور قربانی روزهای عید سوکوت.

پینحاس:

مسئله نذر افراد بالغ و صغیر - پینحاس برای سرکوبی میدیانیها با ۱۲ هزار نفر به جنگ میرود - پینحاس پیروزمندانه بدون دادن تلفاتی از جنگ باز میگردد - غنایم جنگی و دستوراتی چند درباره ی آنها - پیشنهاد سبط رثوون و سبط گاد برای دریافت زمینهای تصرفی - حضرت مשה سرزمینهای تصرفی را به دو سبط رثوون و گاد و نیمی از سبط مئشه واگذار میکند، به شرط اینکه تا پایان تصرف سرزمینها در جنگ پیشگام باشند.

قطوت:

منزل گاههای بنی اسرائیل در بیابان - منع برقراری روابط بین بنی اسرائیل و کفار - تقسیم زمین بین اسباط از راه قرعه کشی - سبط لوی هم سهم مختصری از زمین میبرد - شهرهای ششگانه تبعیدگاه - قتل عمد و قتل غیر عمد و دستورات مربوط به آن.

مسیعی:

« کتاب دواریم » تثنیه « تکرار قوانین تورا »

- دواریم:** حضرت مُشه در پایان عمر خود تاریخ چهل ساله گذشته ی قوم را ورق میزند.
- واثوتحن:** استدعا حضرت مُشه برای ورود به سرزمین موعود - خدا به حضرت مُشه اجازه میدهد سرزمین موعود را از دور نظاره کند ولی به آنجا نرود - سفارشات حضرت مُشه به فرزندان یسرائل - پیش بینی های حضرت مُشه - تکرار ده فرمان - شمع یسرائل یا آیه های توحید.
- عقو:** دنباله ی سفارشات حضرت مُشه به فرزندان یسرائل - دنباله ی سفارشات حضرت مُشه به فرزندان یسرائل - حضرت مُشه وقایع گذشته ۴۰ ساله ی قوم را بازگو میکند - حضرت مُشه بسیاری از فرامین خدا را بازگو میکند - «وہایایم شاموع» دنباله شمع یسرائل آیه های توحید.
- رہ:** جبر یا اختیار؟ - مرکزیت میشکان و یروشالیم برای زیارت و قربانی - تأکید بر ممنوعیت خوردن خون - منع شرک - برخورد با پیغمبر دروغین - قصاص شرک - تعیین جانداران حرام گوشت و حلال گوشت - ده یک دادن از محصولات کشاورزی و دامی - کمک به مستمندان - بهترین راه کمک به مستمندان به کار و داشتن آنهاست - دستورات عید پسخ یا اولین عید زیارت - دستورات عید شاوووعوت یا دومین عید زیارت - دستورات عید سوکوت یا سومین عید زیارت. استقرار سازمانهای قضایی - مرجع ذی صلاحیت مذهبی - خصوصیات پیغمبر حقیقی - جزای پیغمبر دروغین - دستور تبعید قاتل غیر عمد - شرایط شهود و قصاص شهادت دروغ - قتلی که قاتلش شناخته نشود.
- شوفطیم:** کسی که به جنگ میرود - کسی که دوزن میگیرد - فرزند ناخلف - دستورات مربوط به کمک به مستمندان و بیوه زنها و یتیمان و غیره - دستورات مربوط به حفظ نسل پرندگان - دستورات عمومی - روابط زن و مرد - برخی از قوانین کشاورزی - رفتار با یتیمان و بیوه زنان - داوری - تکلیف برادران مرد متأهلی که بی اولاد مرده است - منع کم فروشی. تقدیم نوبرانه به خانه ی خدا - محکوم کردن منحرفین از راه حق - اگر از توراہ پیروی کنیم چه مزدی میگیریم - عقوبت عدم اطاعت از فرامین توراہ - بازگو کردن بخشی از معجزات بیابان.
- کی تصہ:** پیمان خدا با فرزندان یسرائل و اخلاف آنها - اخطار و تأکید در مورد احتراز از شرک - نوید فرجام نیک برای فرزندان یسرائل - ذکر عذر، موجب فرار از مجازات گناه نمیشود - انجام دستورات توراہ حیات بخش است.
- کی تاوو:** حضرت مُشه با امر خد حضرت یهوشوع را به جانشینی خود معرفی و به خدمت میگمارد - حضرت مُشه فرزندان یسرائل را ارشاد میکند - حضرت مُشه حضرت یهوشوع را ارشاد میکند - کتاب توراہ به وسیله حضرت مُشه به امر خدا نوشته شد - فرمان بازگو کردن دستورات توراہ در حضور مردم و در مکان مشخص (در سالهای شمیطا) هر هفت سال یک مرتبه - لحظات آخر عمر حضرت مُشه - اعلام مجازات فرزند یسرائل اگر بعد از حضرت مُشه از اجرای دستورات توراہ سرپیچی کنند.
- نیصاویم:** شعر هتزنو مبنی بر مجازات فرزندان یسرائل اگر منحرف شوند و پیش گویی عاقبت خوش برای یسرائل - آسمان و زمین شهود بین خدا و فرزندان یسرائل - پیش بینی انحراف فرزندان یسرائل و آوارگی آنها - پایان مصیبت ها و عاقبت خوش فرزندان یسرائل - سفارش حضرت مُشه در مورد اجرای دستورات توراہ.
- وئیلخ:** حضرت مُشه یکایک اسباط فرزندان یسرائل را دعا میکند - حضرت مُشه فرزندان یسرائل را یکجا دعا میکند - حضرت مُشه سرزمین موعود را از بالای کوه نوومی بیند - رحلت حضرت مُشه - شخصیت حضرت مُشه (ع) مورد ستایش قرار میگیرد.
- هتزنو:**
- وژوت ہبراخا:**

בראשית א בראשית

1

1/2 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ
הִיְתָה תֵהוּ וּבְהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
3/4 עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי־אֹר וַיְהי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
5 אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד:

- 6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
7 לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
8 מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד
10 וְתֵרָאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְּקוֹה
11 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא
הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמִּינֵהוּ אֲשֶׁר
12 זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
13 כִּי־טוֹב: וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מְאֹרֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם
15 וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ
16 לְמְאֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן: וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלַּת
הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
17/18 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלַמַּשָּׁל
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
19 כִּי־טוֹב: וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:
20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־
21 הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמָּנִים

کتاب برشیت - برشیت - فصل اول

- ۱ خداوند در ابتدا آسمان و زمین را آفرید. (۱)
- ۲ و زمین تهی و بایر و تاریکی بر سطح آبهای اولیه (لجه) بود و باد عظیمی بر سطح آبها موج می زد.
- ۳ خداوند گفت: روشنایی شود، روشنایی شد.
- ۴ خداوند روشنایی را دید که خوب است، خداوند بین روشنایی و تاریکی را جدایی انداخت.
- ۵ خداوند روشنایی را روز نام نهاد و تاریکی را شب نامید. شام گشت و بامداد شد، (مقیاس) یک روز. (۲)
- ۶ خداوند گفت: در میان آبها طبقه (ی فضا) باشد و جداکننده ی بین آبها و آبها گردد.
- ۷ خداوند طبقه (ی فضا) را ساخت و بین آبهایی که زیر طبقه (ی فضا) و آبهایی که بالای طبقه (ی فضا) است جدایی انداخت، چنین شد.
- ۸ خداوند طبقه (ی فضا) را آسمان نام نهاد. شام گشت بامداد شد روز دوم.
- ۹ خداوند گفت: آبها در زیر آسمان در یک جا جمع گشته و خشکی دیده شود. چنین شد.
- ۱۰ خداوند آن خشکی را قاره نام نهاد و محل تجمع آبها را دریاها نام نهاد. خداوند دید که خوب است.
- ۱۱ خداوند گفت زمین گیاه فراوان برویاند، گیاهی که بذر آور باشد، درخت میوه روی زمین میوه ی نوع خودش را بدهد که بذرش در خودش باشد. چنین شد.
- ۱۲ زمین نبات، گیاه بذر آور به نوع خود و درخت میوه دهنده ای که بذر نوع خودش در آن باشد بیرون آورد. خداوند دید که خوب است.
- ۱۳ شام گشت، بامداد شد، روز سوم.
- ۱۴ خداوند گفت: برای جدایی انداختن بین روز و شب منابع روشنایی در طبقه ی (فضا) آسمان باشد و موجد علانم و زمانها و روزها و سالها شود.
- ۱۵ منابع روشنایی برای روشنایی دادن بر زمین در طبقه ی (فضا) آسمان باشد. چنین شد.
- ۱۶ خداوند دو منبع روشنایی بزرگ را درست کرد، منبع روشنایی بزرگتر را برای حکومت در روز و منبع روشنایی کوچکتر را برای حکومت در شب و (همچنین) ستارگان را.
- ۱۷ خداوند آنها را برای روشنایی دادن بر زمین در طبقه ی (فضای) آسمان قرار داد...
- ۱۸ و برای حکومت کردن در روز و در شب و برای جدا سازی بین روشنایی و بین تاریکی. خداوند دید که خوب است.
- ۱۹ شام گشت و بامداد شد، روز چهارم.
- ۲۰ خداوند گفت: آبها، به فراوانی جنبنده ی زنده بوجود آورند و بالدار بالای زمین بر سطح طبقه (ی فضا)ی آسمان پرواز کند.
- ۲۱ خداوند نهنگ های بزرگ را آفرید و هر موجود زنده ی جنبنده ای که آبها موجب تکثیر انواع آنها شدند و هر پرنده ی بالدار را بنوعش (آفرید). خداوند دید که نیکوست.

۱- به کتاب تهلیلیم فصل ۳۳ آیه ۶ مراجعه شود.

۲- اینکه نوشته است «شام گشت و بامداد شد یک روز» چون خورشید هنوز آفریده نشده بود و احتمالاً مدت یکروز

۲۴ ساعت نبوده است.

בראשית א-ב בראשית

2

הַגְּדִלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַיָּמִים
לְמִינֵיהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיְרֵא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַיָּמִים בְּיָמִים

22

וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי:

23

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמִשׁ
וְחַיֵּיתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינָהּ

24

25

וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיְרֵא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ

26

וַיְרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־

27

הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ: וַיְבָרֵא אֱלֹהִים וְאֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ

28

אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וּכְבֹּשׂוּהָ וַרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיֵּית הָרֶמֶשׂת

29

עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע
זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְּרִי־עֵץ

30

זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְלַחַיֵּית הָאָרֶץ וְלִכְלַעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֹ רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־

31

יָרֵק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיְרֵא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וַהֲנִה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

1/2

בְּמַלְאֲכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאֲכָתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי

3

בּוֹ שָׁבַת מְלַאֲכָתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
אֱלֹהִים אֲרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכֹל וְשִׁיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־

שני

4

5

עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמַח כִּי־לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אֵינִי לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה: וְאָדָם יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה

6

- ۲۲ خداوند آنها را برکت کرد و گفت: بارور گردید و زیاد شوید و آنها را در دریاها پر کنید و بالدار در زمین زیاد شود.
- ۲۳ شام گشت، بامداد شد، روز پنجم.
- ۲۴ خداوند گفت زمین موجود جاندار به نوع خود: چارپا و خزنده و حیوان وحشی زمینی به نوع خود، بیرون دهد. چنین شد.
- ۲۵ خداوند (بدین طریق) حیوان وحشی زمینی به نوع خود و چارپا به نوع خود و هر خزنده‌ی خاکی به نوع خودش را بوجود آورد. خداوند دید که خوب است.
- ۲۶ خداوند (به زمین) گفت: آدم را به شکل و شبیه خودمان (از نظر معنوی) درست کنیم تا بر ماهی دریا و بر پرنده‌ی آسمان و بر چارپا و بر تمام زمین و بر هر جنبنده‌ای که بر روی زمین می‌جنبند، فرمانروایی کند.
- ۲۷ خداوند آدم را به شکل خود (یعنی) او را به شکل (معنوی) خداوند آفرید. آنها را مذکر و مؤنث آفرید.
- ۲۸ خداوند آنها را برکت داد. خداوند به ایشان گفت بارور گردید و زیاد شوید و زمین را پر کرده تصرف کنید و بر ماهی دریا و بر پرنده‌ی آسمان و بر هر جاندار که روی زمین می‌جنبند فرمانروایی کنید.
- ۲۹ خداوند گفت: اینک هر گیاه بذر داری را که بر سطح تمام زمین است و هر درختی را که در آن میوه‌ی درختی بذر آور وجود دارد به شما دادم. برای شما خوردنی باشد.
- ۳۰ و برای هر درنده‌ی زمینی و برای هر پرنده‌ی آسمان و برای هر جنبنده‌ی روی زمین که جان دارد گیاه‌ها خوراک باشد. چنین شد.
- ۳۱ خداوند دید که اینک آنچه را درست کرده، بسیار خوب است. شام گشت بامداد شد روز ششم.

برشیت - فصل دوم

- ۱ (کارهای) آسمان و زمین و تمام متعلقاتشان پایان پذیرفت.
- ۲ خداوند کارش را در روز هفتم خاتمه داده بود. روز هفتم از تمام کارهایش که انجام داده بود دست کشید. (۱)
- ۳ خداوند روز هفتم را برکت کرد و آن را مقدس نمود زیرا در آن (روز) خداوند از تمام کارش که برای ساختن آفریده بود دست برداشت.
- ۴ تاریخچه‌ی پیدایش زمین و آسمان به هنگام آفریده شدنشان در روزیکه خدا خداوند آسمان و زمین را می‌ساخت از این قرار است.
- ۵ هنوز هیچ بوته‌ی صحرا در زمین نبود و هیچ گیاه مزرعه‌ای نروئیده بود، زیرا خدا خداوند (باران) بر زمین نبارانیده بود و برای کشت و زرع زمین، آدمی نبود.
- ۶ و بخار از زمین بالا می‌آمد و تمام سطح زمین را آبیاری می‌کرد.

۱- در این آیه نوشته شده است «خداوند کارش را در روز هفتم خاتمه داد» منظور اینست که آفرینش دنیا تا آخرین لحظه‌ی روز ششم ادامه داشت و چون اولین لحظه‌ی روز هفتم کار آفرینش تمام شده بود بنابراین به این خاطر است که در این آیه می‌فرماید «خداوند کارش را در روز هفتم خاتمه داده بود».

בראשית ב בראשית

3

7 אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה׃ וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֹר
 מִן־הָאָדָמָה וַיִּפַּח בָּאָפִיו נְשֹׁמֶת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
 8 וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר
 9 יָצָר׃ וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־עֵץ נָחֵמֶד לְמִרְאָה
 10 וְטוֹב לְמֵאֵכֶל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע׃ וְנָהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הָגֶן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיא לְאַרְבַּעַה
 11 רְאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ הַחַיִּילָה
 12 אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ וְזֶה הָאֶרֶץ הַהוּא טוֹב שֶׁם הַבְּדֵלַח וְאֶבֶן
 13 הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
 14 כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
 15 וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָרַת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
 16 וַיִּנְחָהוּ בְּגֶן־עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ׃ וַיִּצַּו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם
 17 לֵאמֹר מִכָּל עֵץ־הָגֶן אָכַל תֹּאכַל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא
 18 תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 19 אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצְרֹךְ
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חֵית הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לְרֹאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא־
 20 לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שִׁמּוֹת לְכָל־
 הַבְּהֵמָה וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאָדָם לֹא־מָצָא
 21 עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַתִּרְדָּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן
 22 וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגֹּד בָּשָׂר תַּחַתְנֶנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶה אֶל־הָאָדָם׃
 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עָצַם מַעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
 24 יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ־זֹאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־
 25 אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם
 1 עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ׃ וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל
 1 חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף

שלישי

- ۷ خدا خداوند، آدم را از خاک زمین بوجود آورد و در بینی اش روح زندگی دمید و آدم جاندار شد.
- ۸ خدا خداوند در طرف شرقی عدن باغی بنیاد نمود و آدمی را که بوجود آورده بود و در آن جای داد.
- ۹ خدا خداوند هر (نوع) درخت خوش منظر و خوش خوراک را از خاک رویانید و (همینطور) درخت زندگی را، و درخت معرفت نیک و بد را در میان باغ (رویانید).
- ۱۰ و نهری برای آبیاری آن باغ از عدن خارج شده از آنجا منشعب می‌گشت و چهار شعبه می‌شد.
- ۱۱ نام یکی از آنها پیشون است که تمام سرزمین حویلا را که در آنجا طلا یافته می‌شود، دور می‌زند.
- ۱۲ و طلای آن سرزمین خوب است. آنجا بلور و سنگ عقیق (نیز) هست.
- ۱۳ نام نهر دوم گیحون است که تمام سرزمین کوش را دور می‌زند.
- ۱۴ و نام نهر سوم حیدقل است که به شرق آشور می‌رود و نهر چهارمی پرات است.
- ۱۵ خدا خداوند، آدم را گرفته او را در باغ عدن گذاشت تا در آن کار کرده (همینطور) آنرا محافظت نماید.
- ۱۶ خدا خداوند به آدم چنین فرمان داد: از هر درخت باغ حتماً (می‌توانی) بخوری.
- ۱۷ و از درخت معرفت نیک و بد نخور چون روزی که از آن بخوری خواهی مرد.
- ۱۸ خدا خداوند گفت: تنها بودن آدم خوب نیست، کمکی در مقابلش درست کنم. (۱)
- ۱۹ خدا خداوند هر حیوان صحرا و هر پرنده‌ی آسمان را از خاک ایجاد کرده پیش آدم آورد تا ببیند به هر کدام چه نامی خواهد داد و هر نامی که آدم بر هر کدام نهاد نام جاندار همان باشد.
- ۲۰ آدم بر هر چهارپا و هر پرنده‌ی آسمان و بر تمام حیوانات صحرا نام نهاد ولی آدم کمکی در مقابل خود نیافت.
- ۲۱ خدا خداوند بر آدم خوابی سنگین مستولی ساخت تا بخواب رفت. یکی از دنده‌هایش را برداشت و به جایش گوشت پر کرد.
- ۲۲ خدا خداوند از آن دنده‌ای که از آدم برداشته بود، زنی ساخت و او را نزد آدم آورد.
- ۲۳ آدم گفت: این بار استخوانی از استخوانهایم و گوشتی از گوشتم است. این (موجود) زن نامیده شود چون که از مرد برداشته شده است. (۲)
- ۲۴ از این جهت مرد پدر و مادر خود را رها کرده به زنش می‌پیوندد و یک تن حساب می‌شوند.
- ۲۵ آدم و زنش هر دو برهنه بودند و شرمنده نمی‌شدند.

برشیت - فصل سوم

- ۱ مار که از همه حیوانات صحرا که خدا خداوند درست کرده بود، مکارتر بود به زن گفت: آیا خداوند گفته است که از هیچ درختی از این باغ نخورید؟

۱- چون واژه‌ی **גַּגַּ** هم به معنی در کنار و هم به معنی در مقابل یا مخالف است، چنین اظهار نظر شده است اگر مرد دارای زن خوبی شود، آن زن مدد اوست وگرنه مخالف اوست.

۲- باید دانست که کلمات **איש** و **אשה** در عبری از یک ریشه است.

בראשית ג בראשית

4

2 כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 3 אֶל־הַנָּחַשׁ מִפְּרֵי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל: וּמִפְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן
 אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן תִּמְתּוּן:
 4/5 וַיֹּאמֶר הַנָּחַשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תִּמְתּוּן: כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי
 בְּיוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כַּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
 6 וְרָע: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי תֹאוֹה־הוּא
 לְעֵינַיִם וּנְחַמֵּד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם־
 7 לְאִשְׁתָּה עִמָּה וַיֹּאכְלוּ: וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵרְוָם
 8 הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
 9 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־
 10 הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וָאִירָא
 11 כִּי־עֵרָם אֲנִכִי וָאֲחַבֵּא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵרָם אֶתָּה
 12 הַמִּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכַלְתָּ: וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה־לִּי מִן־הָעֵץ
 13 וָאֲכַל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר
 14 הָאִשָּׁה הַנָּחַשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וָאֲכַל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וְאֶל־הַנָּחַשׁ
 15 כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 עַל־גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְרֹתֶיךָ תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאִיבָה וְאִשִּׁית בֵּינְךָ
 וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
 16 תִּשׁוּפֶנּוּ עֲקֹב: אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הֲרַבָּה אֲרַבָּה
 עֲצָבוֹנְךָ וְהֲרַנְךָ בְּעֲצָב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישְׁךָ תִּשְׁוָקֶתְךָ וְהוּא
 17 יִמְשָׁלְבְךָ: וְלָאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ
 וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה
 18 הָאָדָמָה בְּעֲבוּרְךָ בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ
 19 וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לְךָ וָאֲכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזַעַת אִפְּיְךָ
 תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵב אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־

- ۲ زن به مار گفت: از میوه‌ی درخت این باغ خواهیم خورد.
- ۳ اما خداوند گفته است از میوه‌ی آن درختی که در میان این باغ است، نخورید و آن را لمس نکنید مبادا بمیرید.
- ۴ مار به زن گفت: حتماً نخواهید مرد.
- ۵ چونکه خداوند می‌داند روزی که از آن بخورید، چشمانتان باز می‌شود و مانند خداوند تشخیص دهنده‌ی نیک و بد خواهید شد.
- ۶ زن دید که آن درخت برای خوراک نیکو و برای چشم‌ها هوس انگیز است و آن درخت برای معرفت دار شدن پسندیده است. از میوه‌ی آن گرفت و خورد، به شوهرش هم که در کنارش بود داد و او خورد.
- ۷ چشمان هر دو گشوده شده دانستند که عریانند و برگ‌های انجیر را به هم دوخته وسیله‌ی ستر عورت برای خویشان ساختند.
- ۸ آدم و زنش صدای خدا خداوند را که به سوی مغرب در آن باغ پخش می‌شد، شنیده از حضور خدا خداوند، در میان درختی در باغ پنهان شدند.
- ۹ خدا خداوند آدم را صدا زده به وی گفت: کجایی؟
- ۱۰ گفت صدایت را در باغ شنیدم ترسیدم، چونکه عریان هستم پنهان گشتم.
- ۱۱ گفت کی تو را مطلع نمود که عریان هستی؟ آیا از درختی که خوردن آن را به تو نهی کردم خوردی؟
- ۱۲ آدم گفت زنی که در کنار من نهادی از آن درخت به من داد و خوردم. (۱)
- ۱۳ خدا، خداوند، به زن گفت این چه کاری است که کردی؟ زن گفت مار فریبم داد و خوردم.
- ۱۴ خدا، خداوند، به مار گفت چون که این کار را کردی در میان تمام چهارپایان و در میان تمام حیوانات وحشی صحرا ملعونی. بر شکمت راه خواهی رفت و تمام روزگار زندگیت خاک خواهی خورد.
- ۱۵ بین تو و زن و بین نسل تو و نسلش کینه ایجاد میکنم. او (نسل زن) سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه‌اش را خواهی گزید.
- ۱۶ به زن گفت: حتماً رنج و درد بارداری تو را زیاد خواهیم کرد. فرزندان را با رنج بزائی و اشتیاق تو به شوهرت خواهد بود و او بر تو مسلط خواهد بود. (۲)
- ۱۷ و به آدم گفت چون به حرف زنت گوش دادی و از آن درختی که دستور داده گفتم نخوری، خوردی زمین به خاطر تو ملعون است. تمام عمرت با رنج از (محصول) آن خواهی خورد.
- ۱۸ و خار و خس برایت خواهد رویانید و گیاه صحرا را خواهی خورد.
- ۱۹ تا برگشتنت به خاک که از آن گرفته شده‌ای با عرق پیشانیت نان خواهی خورد. زیرا خاک هستی و به خاک بر خواهی گشت.

۱- دانشمندان یهود (حخامیم) فرموده‌اند وقتیکه خداوند از حضرت آدم سؤال میکند که «از آن درختی که گفتم نخوری» چرا خوردی؟ حضرت آدم قدر ناشناسی نموده به خداوند جواب میدهد که این زنی که بمن دادی مرا فریبم داد. (در حالیکه خداوند زن را واقعاً برای کمکی حضرت آدم آفریده بود).

۲- از اینکه نفرین زن این بود که (با رنج بزائی) می‌بینیم که اگر انسان گناه نکرده بود زایمان زن به آسانی صورت میگرفت.

20 עֲפָר אֶתָּה וְאֶל-עֶפֶר תָּשׁוּב: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה
 21 כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל-חַי: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כְּתַנּוֹת עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם:
 22 וַיֹּאמֶר וַיְהוֶה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב
 וְרַע וַעֲתָה וּפְּן-יִשְׁלַח יָדוֹ וּלְקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
 23 לְעַלְמִם: וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן-עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה
 24 אֲשֶׁר לְקַח מִשָּׁם: וַיְגַרֵּשׁ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֶן-עֵדֶן
 אֶת-הַכְּרִבִּים וְאֵת לֶהֱט הַחֹרֵב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת-הַדֶּרֶךְ
 1 ד עַץ הַחַיִּים: וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
 2 וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה: וַתִּסְּף לָלֶדֶת
 אֶת-אָחִיו אָתָּה הָבֵל וַיְהִי הָבֵל רֶעִה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:
 3/4 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: וְהָבֵל
 הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחִלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-
 5 הָבֵל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר
 6 לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ
 7 וּלְמָּה נִפְּלוּ פָּנֶיךָ: הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב
 לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקֶתוּ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ:
 8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הָבֵל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן
 9 אֶל-הָבֵל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הָבֵל
 10 אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מַה
 11 עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר
 12 אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחַת אֶת-דְּמֵי
 אָחִיךָ מִיָּדְךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסְּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ
 13 נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשׂוֹא:
 14 הֵן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶסְתָּר וְהָיִיתִי
 15 נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָל-מֹצְאֵי יַהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכֵּן
 כָּל-הַרְגֵי קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי

- ۲۰ آدم نام زنش را حوا گذاشت، چون او مادر هر (انسان) زنده‌ای است.
- ۲۱ خدا، خداوند برای آدم و زنش پیراهنهای پوستی درست کرده آنها را پوشانید.
- ۲۲ خدا، خداوند گفت اینک آدم مانند فردی شده‌است که از او تشخیص نیک و بد برآید. مبادا دستش را دراز کند و از درخت زندگی هم بردارد و بخورد و تا ابد زنده باشد. (۱)
- ۲۳ خدا، خداوند برای کشت و زرع خاکی که (آدم) از آن گرفته شده بود او را از باغ عدن اخراج کرد.
- ۲۴ آدم را اخراج کرد و کروبیان و تیغ‌های شمشیر چرخان را در شرق باغ عدن قرار داد تا راه درخت زندگی را محافظت کنند.

پرشیت - فصل چهارم

- ۱ و آدم با حوا زنش هم بستر شد و حوا حامله شد و قیین را زایید و گفت با (کمک) خدا مردی بدست آوردم.
- ۲ بار دیگر هول برادر او را زائید. هول چوپان گوسفند و قیین کشاورز زمین شد.
- ۳ در پایان سال بود که قیین از میوه‌ی زمین برای خدا هدیه آورد.
- ۴ و هول هم از نخست زاده‌های گوسفندان او از بهترینشان (هدیه) آورد و خدا به هول و هدیه‌اش توجه نمود.
- ۵ و به قیین و هدیه‌اش توجه نمود. قیین بسیار خشمگین شده و سرافکنده شد.
- ۶ خدا به قیین گفت چرا خشمگین شدی و چرا سرافکنده گشتی.
- ۷ مگر نه اینست که اگر خوبی کنی، سربلندی و اگر خوبی نکنی، گناه، در کمین تو خواهد بود؟ (و با وصف این) اشتیاق او (یعنی اشتیاق برادرت) به توست و تو سمت بزرگی را حفظ خواهی کرد.
- ۸ قیین با هول برادرش گفتگو میکرد. واقع شد هنگامی که در صحرا بودند قیین بر هول برادرش قیام کرد و وی را کشت.
- ۹ خدا به قیین گفت هول برادرت کجاست؟ گفت نمیدانم مگر من نگهبان برادرم هستم؟
- ۱۰ گفت چه کردی صدای خونهای برادرت (منظور از خون هول و نسلی است که از او پدید می‌آمده است) از زمین به سوی من فریاد برمی‌آورد.
- ۱۱ و حال تو از زمینی که دهانش را گشود تا خونهای برادرت را از دستت بگیرد ملعون‌تر هستی.
- ۱۲ هرگاه زمین را کشت و زرع کنی دیگر قوت‌اش را به تو ندهد. بر روی زمین آواره و سرگردان باشی.
- ۱۳ قیین به خدا گفت آیا گناه من آنقدر بزرگ است که قابل عفو نمی‌باشد.
- ۱۴ اینک امروز مرا از روی سطح زمین راندی و از حضورت پنهان خواهم ماند و در جهان آواره و سرگردان خواهم بود. طوری خواهد بود که هر کس پیدایم کند مرا خواهد کشت.
- ۱۵ خدا به او گفت (نظر به اینکه توبه کرد) هر کس قاتل قیین باشد هفت چندان انتقام دهد. خدا برای قیین علامتی قرار داد که هر کس پیدايش کند او را نکشد.

۱- چون آدم به خاطر نافرمانی محکوم به مرگ است، نمی‌بایست با خوردن از درخت حیات، زندگی جاودانی یابد.

בראשית ד-ה בראשית

16 הפות-אתו כל-מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ
 17 נוד קדמת-עדן: וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חנוך
 18 ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך: ויולד לחנוך
 19 את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחויאל ילד את-מתושאל
 20 ומתושאל ילד את-למך: ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת
 21 עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי
 22 ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפש
 23 כנור ועוגב: וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-
 24 חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: ויאמר למך לנשיו
 25 עדה וצלה שמעו קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
 26 הרגתי לפעעי וילד לחברתי: כי שבעתים יקם-קין ולמך
 שבעים ושבעה: וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא
 את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו
 קין: ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל
 לקרא בשם יהוה: זה ספר תולדות אדם ביום ה
 1/2 ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבה
 בראם ויברך אתם ויקרא את-שםם אדם ביום הבראם:
 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה וילד בדמותו בצלמו ויקרא
 4 את-שמו שת: ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-שת שמנה
 5 מאת שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי
 6 תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ויחי
 7 שת חמש שנים ומאת שנה וילד את-אנוש: ויחי-שת אחרי
 הולידו את-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים
 8 ובנות: ויהיו כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ותשע מאות
 9 שנה וימת: ויחי אנוש תשעים שנה וילד את
 10 קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את-קינן חמש עשרה שנה
 11 ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל-ימי אנוש

فصل چهارم

برشیت - برشیت

۶

- ۱۶ قیین از حضور خدا خارج شد و در سرزمین نُود (سرزمین آوارگی) در شرق عدن ساکن شد.
- ۱۷ قیین با زنش هم بستر شد و (زنش) حامله گشته حنوخ را زائید. شهری را بنا کرد و نام آن شهر را مانند نام پسرش حنوخ خواند.
- ۱۸ برای حنوخ عیراد متولد شد و عیراد مهبایئل را به دنیا آورد و محی یائل متوشائل را به دنیا آورد و متوشائل لیمخ را به دنیا آورد.
- ۱۹ لیمخ برای خود دو زن گرفت، نام اولی عادا و نام دومی سیلا بود.
- ۲۰ عادا یاوال را زائید. او بنیان گزار خیمه نشینان و مواشی داران بود.
- ۲۱ نام برادرش یووال بود. وی پدر تمام نوازندگان چنگ و نی بود.
- ۲۲ و سیلا هم توول قیین تیزکننده‌ی افزار مسی و آهنی را زائید و خواهر توول قیین نَما بود. (۱)
- ۲۳ لیمخ به زناش گفت: عادا و سیلا حرف مرا بشنوید، ای زنان لیمخ به سخن من گوش دهید، مگر من مردی را با مجروح کردن یا کودکی را با ضربه وارد آوردن کشتم؟
- ۲۴ هنگامیکه قیین (قاتل عمد) هفت چندان مورد انتقام قرار بگیرد آیا لیمخ (بیگناه) باید هفتاد و هفت چندان؟ (عقوبت بکشد).
- ۲۵ آدم بار دیگر با زنش هم بستر شد. زنش پسری زائید، نامش را شت خواند، چونکه (گفت) خداوند نسل دیگری به جای هول، که قیین او را کشت برای من پدید آورد.
- ۲۶ برای شت هم پسری بدنیا آمد. اسمش را انوش نامید. از آنوقت شروع شد (که بر هر چیز و هر کس) نام خدا را بگذارند (تا خاص بودن نام خدا را باطل کنند).
- برشیت - فصل پنجم**
- ۱ این کتاب تاریخچه‌ی خانوادگی آدم است. در روزی که خداوند آدم را آفرید او را به شکل (معنوی) خداوند درست کرد.
- ۲ آنها را مذکر و مؤنث آفرید. برکتشان کرد. نام آنها را در روز آفرینشان آدم نهاد.
- ۳ آدم صد و سی سال زندگی کرده بود که (پسری) به شکل و ترکیب خود بوجود آورد و نامش را شت گذاشت.
- ۴ آدم بعد از دنیا آوردن شت هشتصد ساله بود. و پسران و دخترانی بوجود آورد.
- ۵ تمام مدتی که آدم زیست، نهصد و سی سال بود. درگذشت.
- ۶ شت صد و پنج سال زندگی کرد انوش را بدنیا آورد.
- ۷ شت بعد از به دنیا آوردن انوش، هشتصد و هفت سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به وجود آورد.
- ۸ تمام عمر شت نهصد و دوازده سال بود. درگذشت.
- ۹ انوش نود سال زندگی کرد قنان را بدنیا آورد.

۱- زنان لیمخ، لیمخ را محکوم میکردند و میگفتند چرا تو به توول قیین پسرت تعلیم میدی افزار مسی و آهنی بسازد. چه این افزار در آینده وسیله‌ی قتل خواهد بود و در اینصورت مثل ایست که تو قاتل باشی.

בראשית ה בראשית

- 12 חֲמִשׁ שָׁנִים וְתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי קִינֶן
- 13 שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מֵהֶלְלָאֵל: וַיְחִי קִינֶן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
- 14 אֶת־מֵהֶלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד
- 15 בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי קִינֶן עֶשֶׂר שָׁנִים וְתִשְׁעַ מֵאוֹת
- 16 שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמִשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים
- 17 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־יֶרֶד: וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד
- 18 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי
- 19 כָּל־יְמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמִשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה
- 20 וַיָּמָת: וַיְחִי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
- 21 וַיֹּלֶד אֶת־חֲנוּךְ: וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה
- 22 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם
- 23 וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי חֲנוּךְ
- 24 חֲמִשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מֵתוּשֶׁלַח: וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־
- 25 הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֵתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד
- 26 בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשָׁלֹשׁ
- 27 מֵאוֹת שָׁנָה: וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינָנוּ כִּי־לָקַח
- 28 אֶתוֹ אֱלֹהִים: וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וְשִׁמְנִים שָׁנָה
- 29 וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־לָמֶךְ: וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
- 30 אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד
- 31 בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי מֵתוּשֶׁלַח תִּשְׁעַ וְשָׁשִׁים שָׁנָה
- 32 וְתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי־לָמֶךְ שְׁתַּיִם
- וְשִׁמְנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בֶּן: וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ
- לְאֹמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִמַּעַשְׁבוֹן יִדְּיֵנוּ מִן־הָאָדָמָה
- אֲשֶׁר אָרְדָה יְהוָה: וַיְחִי־לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמִשׁ
- וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְחֲמִשׁ מֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
- וַיְהִי כָּל־יְמֵי־לָמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
- וַיָּמָת: וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד נֹחַ

۱۰. اِنُوش بعد از به دنیا آوردن قِنان هشتصد و پانزده سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به وجود آورد.
۱۱. تمام عمر اِنُوش نهصد و پنج سال بود. درگذشت.
۱۲. قِنان هفتاد سال زندگی کرد، مِخَلِّیل را به دنیا آورد.
۱۳. قِنان بعد از به دنیا آوردن مِخَلِّیل، هشتصد و چهل سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بوجود آورد.
۱۴. تمام عمر قِنان نهصد و ده سال بود. درگذشت.
۱۵. مِخَلِّیل شصت و پنج سال زندگی کرد و پِرد را به دنیا آورد.
۱۶. مِخَلِّیل بعد از به دنیا آوردن پِرد، هشتصد و سی سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به وجود آورد.
۱۷. تمام عمر مِخَلِّیل هشتصد و نود و پنج سال بود. درگذشت.
۱۸. پِرد صد و شصت و دو سال زندگی کرد و خَنوخ را بدنیا آورد.
۱۹. پِرد بعد از به دنیا آوردن خَنوخ هشتصد سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بوجود آورد.
۲۰. تمام عمر پِرد نهصد و شصت و دو سال بود. درگذشت.
۲۱. خَنوخ شصت و پنج سال زندگی کرد. مِتوَشَلِّح را بدنیا آورد.
۲۲. خَنوخ بعد از به دنیا آوردن مِتوَشَلِّح، سیصد سال با خداوند سلوک کرد و پسران و دخترانی بوجود آورد.
۲۳. تمام عمر خَنوخ سیصد و شصت و پنج سال بود.
۲۴. خَنوخ با خداوند سلوک کرد، ناپدید شد، زیرا خداوند او را برد.
۲۵. مِتوَشَلِّح صد و هشتاد و هفت سال زندگی کرد و لِمِخ را به دنیا آورد. (۱)
۲۶. مِتوَشَلِّح بعد از به دنیا آوردن لِمِخ، هفتصد و هشتاد و دو سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بوجود آورد.
۲۷. تمام عمر مِتوَشَلِّح نهصد و شصت و نه سال بود. درگذشت.
۲۸. لِمِخ صد و هشتاد و دو سال زندگی کرد، پُری به دنیا آورد.
۲۹. اسمش را نوح نامید و گفت که این (فرزند)، ما را از عمل و رنج دستان که به سبب زمینی است که خدا لعنتش کرد، نسلی خواهد بخشید. (۲)
۳۰. لِمِخ بعد از به دنیا آوردن نوح، پانصد و نود و پنج سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بوجود آورد.
۳۱. تمام عمر لِمِخ هفتصد و هفتاد و هفت سال بود. درگذشت.
۳۲. نوح پانصد سال داشت. نوح، شِم و حام و یفث را بدنیا آورد.

۱- حخامیم فرموده‌اند که خَنوخ شخصی بود مؤمن به خداوند ولی از طرفی چون ایمان او بسیار قوی نبود و احتمال میرفت که تحت تأثیر مردم شرور قرار گرفته ایمانش ضعیف شود از این جهت خداوند زودتر او را از دنیا برد.

۲- کلمه‌ی «نوح» در زبان عبری بمعنی استراحت و آسایش آمده است و اینکه نوح را چرا به این اسم خواندند به این دلیل بود که او مخترع وسایل شخم زدن زمین بود و در ایام او زمین که تا بحال بخاطر نفرین آدم اولیه با محصول خود مقدار زیادی علف هرزه و خار و خس بیرون میداد از دادن این زائدات خودداری کرد و این باعث آسایش آنان گشت.

בראשית ו בראשית

8

1 אֶת־שֵׁם אֶת־חַם וְאֶת־יֶפֶת׃ וַיְהִי כִּי־הִחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־
 2 פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוּת יִלְדוּ לָהֶם׃ וַיֵּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־
 3 בָּנוּת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר
 4 בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמַם בְּשַׁגֵּם הוּא
 5 בְּשָׂר׃ וַהֲיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ
 6 בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־
 7 בָּנוּת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמַּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנִשִּׁי
 8 הַשָּׁמַיִם׃

9 וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְל־יִצֹר מִחֲשַׁבְתּוֹ
 10 לְבֹו רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם
 11 בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבָבוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם
 12 אֲשֶׁר־בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־
 13 רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם׃ וְגַח מֵצֵא חַן
 14 בְּעֵינַי יְהוָה׃

15 נח אֱלֹהֵ תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־
 16 הָאֱלֹהִים הִתְהַלַּךְ־נֹחַ׃ וַיֹּולֵד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־
 17 חָם וְאֶת־יֶפֶת׃ וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
 18 חֲמָס׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וַהֲנִה נִשְׁחַתָּה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־
 19 בְּשָׂר אֶת־דְּרָכָו עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ
 20 קַח קָל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מִלֵּאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם וַהֲנִי
 21 מִשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ׃ עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קַנִּים תַּעֲשֶׂה
 22 אֶת־הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃ וְזֶה אֲשֶׁר
 23 תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
 24 רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ צַהֲרֹו תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה
 25 תִּכְלְנָה מִלְּמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצַדָּהּ תִּשִׂים תַּחְתִּים שְׁנַיִם
 26 וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה׃ וְאֲנִי הֲנִי מְבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מִיָּם עַל־הָאָרֶץ
 27 לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־

برشیت - برشیت - فصل ششم

۸

- ۱ واقع شد زمانیکه (نسل) آدم بر روی زمین شروع به زیاد شدن نمود و برای آنها دخترانی به دنیا آمدند.
- ۲ قدرتمندان دیدند که دختران آدم نیکو هستند هر کدام را که انتخاب میکردند بزور می‌گرفتند.
- ۳ خدا گفت این آدمی که روح من در او دمیده شده پایدار نمی‌ماند چونکه وی بشر متجاوز است. یکصد و بیست سال دوام خواهد آورد (شاید توبه کند). (۱)
- ۴ در آن روزگار (روزگاری که مردم متجاوز شدند) و همچنین بعد از آن که قدرتمندان با دختران آدم آمیزش کردند و بچه‌هایی برایشان متولد شدند (یعنی در طی یکصد و بیست سال مهلت قبل از حدوث طوفان) همیشه جباران در دنیا بوده‌اند که (با اخطار هم توبه نکردند و در بدی) شهرت داشتند.
- ۵ خدا دید بدی (نسل) آدم در جهان زیاد است و تمام تمایل نفسانی و افکار درونی او، در تمام مدت عمر فقط در جهت بدی است.
- ۶ و خدا از اینکه آدم را در روی زمین ساخته بود ناراحت شد و پیش خود متأثر گردید.
- ۷ خداوند گفت این آدمی را که آفریدم از روی زمین محو خواهم ساخت. چه آدم چه چارپا چه خزنده چه پرنده‌ی آسمان، از اینکه آنها را (با خاک) درست کردم ناراحت شدم. (۲)
- ۸ ولی نوح در نظر خدا پسندیده آمد.

پاراشای نوح

- ۹ این تاریخچه‌ی خانواده‌ی نوح است. نوح مردی صدیق، در دوره‌ی خودش کامل بود. نوح به خداوند تقرب جست.
- ۱۰ نوح سه پسر به دنیا آورد: شیم، حام و یفیت.
- ۱۱ جهان در پیشگاه خداوند فاسدگشت و آن سرزمین از ظلم پر شد.
- ۱۲ خداوند جهان را دید که اینک فاسد شده است زیرا هر بشری بر روی زمین راه تباهی را برای خود انتخاب کرده بود.
- ۱۳ خداوند به نوح گفت پایان (عمر) هر ذی حیاتی به حضورم فرا رسیده است، زیرا جهان به خاطر آنها از ظلم پر شده است و اینک من آنان را از جهان نابود می‌کنم.
- ۱۴ برای خود از چوبهای کاج کشتی بساز، در کشتی اتاقها بساز، و آن را از درون و بیرون با قیر اندود کن.
- ۱۵ و این است آنچه میسازی: سیصد اما درازای کشتی، پنجاه اما پهنا و سی اما بلندیش باشد.
- ۱۶ دریچه برای کشتی بساز و آنرا به فاصله‌ی یک اما از بالا (سقف) تمام کن و در کشتی را کنارش قرار بده و آن را سه طبقه زیرین و دوم و سوم بساز.
- ۱۷ و اینک من برای نابود کردن هر موجود و زنده‌ی زیر آسمان که در او روح زندگی (موجود) است، طوفان آب بر زمین می‌آورم تا آنچه بر روی زمین است هلاک گردد.

בראשית ז נח

18 בָּאָרֶץ יִגֹּעַ: וְהִקְמוֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל־הַתְּבֵה אִתָּהּ
 19 וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנָשֵׁי־בָנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל־הַחַי מִכָּל־בֶּשֶׂר שְׁנַיִם
 20 מִכָּל תָּבִיא אֶל־הַתְּבֵה לְהַחֲיוֹת אִתְּךָ זָכָר וְנִקְבָה יְהִיוּ: מִדְּעוֹף
 21 לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם
 22 מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֵכֶל אֲשֶׁר
 23 יֵאָכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֹכְלָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל
 1 ז א אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בֶּן עֶשְׂרֵה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֵּא־אִתָּהּ
 2 וְכָל־בְּיֹתֶךָ אֶל־הַתְּבֵה כִּי־אֶתְּךָ רְאִיתִי צָדִיק לִפְנֵי בְּרוּר
 3 הָיָה: מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ
 4 וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ
 5 וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מִדְּעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וְנִקְבָה לַחַיֹּת
 6 זָרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אֲנֹכִי מִמַּטִּיר
 7 עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחֲוִיתִי אֶת־כָּל־
 8 הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־
 9 צִוָּהוּ יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמִּבּוּל הָיָה מִיַּם עַל־
 10 הָאָרֶץ: וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתְּבֵה
 11 מִפְּנֵי מֵי הַמִּבּוּל: מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 12 אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הַדְּעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֶמֶשׂ עַל־הָאֲדָמָה: שְׁנַיִם
 13 שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּבֵה זָכָר וְנִקְבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:
 14 אֶת־נֹחַ: וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמִּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ:
 15 בְּשָׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִשְׁבַע־הָעָשָׂר
 16 יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הָיָה נִבְקָעוּ כָּל־מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת
 17 הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 18 לַיְלָה: בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁס־זֶחֶם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁת
 19 נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נָשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתְּבֵה: הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינֵהָ
 20 וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהָ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ
 21 וְכָל־הַדְּעוֹף לְמִינֵהוּ כָּל צֶפּוֹר כָּל־כָּנָף: וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־

- ۱۸ عهدهم را با تو استوار خواهیم کرد و در حالی که پسرانت و زنت و زنان پسرانت با تو هستند به کشتی خواهی آمد.
- ۱۹ و از هر حیوان، از هر موجود زنده‌ای، از همه، دو تایی به کشتی بیاور تا (آنها را) با خودت زنده نگه داری، نر و ماده باشند.
- ۲۰ از پرنده به نوعش و از چارپا به نوعش از خزنده به نوعش، برای زنده نگهداشتن، دو تایی از هر کدام، به سوی تو خواهند آمد.
- ۲۱ و تو از هر خوراکی که قابل خوردن است، برای خودت بردار و نزد خود ذخیره کن تا برای تو و برای آنها وسیله‌ی تغذیه باشد.
- ۲۲ پس نوح طبق آن چه که خداوند او را فرمان داده بود، همانگونه عمل کرد.

نوح - فصل هفتم

- ۱ خدا به نوح گفت: چونکه تو را در این دوره در پیشگاهم صدیق دیدم تو با تمام خانواده‌ات به کشتی داخل شو.
- ۲ از تمام چارپایان حلال گوشت از هر نوع هفت جفت نر و ماده‌اش را برای خود بردار و از چارپایانی که حلال گوشت نیستند از هر نوع دو جفت نر و ماده‌اش.
- ۳ از پرنده‌ی آسمان هم از هر نوع هفت جفت نر و ماده، تا بر روی تمام زمین نسل رانگه داری.
- ۴ زیرا هفت روز دیگر من چهل روز و چهل شب بر زمین باران می‌بارانم و هر موجودی را که درست کرده‌ام از روی زمین نابود خواهیم کرد.
- ۵ نوح موافق آنچه خدا او را فرمان داده بود عمل نمود.
- ۶ و نوح ششصد سال داشت که طوفان آب بر روی زمین پدید آمد.
- ۷ نوح و با او پسرانش و زنت و زنان پسرانش بخاطر (ترس از) آبهای طوفان به کشتی آمدند. (۱)
- ۸ از چارپایان حلال گوشت و از چارپایانی که حلال گوشت نیست و از هر پرنده و از هر جنبنده‌ای که روی زمین است.
- ۹ همانطوری که خداوند به نوح فرمان داده بود جفت جفت یعنی نر و ماده پیش نوح به کشتی وارد شدند.
- ۱۰ بعد از آن هفت روز بود، که آب طوفان بر روی زمین باقیماند.
- ۱۱ در ششصدمین سال زندگی نوح در ماه دوم در هفدهمین روز ماه، در همین روز تمام چشمه‌های اعماق زمین شکافته شده و روزنه‌های آسمان گشوده شد.
- ۱۲ چهل روز و چهل شب باران بر زمین می‌بارید.
- ۱۳ در خود همین روز نوح، شیم، حام و یفت پسران نوح و زن نوح و سه تا زنان پسرانش همراهشان به کشتی وارد شدند.
- ۱۴ آنها و هر حیوانی به نوعش، و هر چارپایی به نوعش و هر جنبنده‌ای که روی زمین حرکت میکرد به نوعش، و هر مرغی به نوعش و هر پرنده‌ای و هر بالدار.

۱- اینکه در آیه ۷ نوشته شده اول مردان و بعد زنها وارد کشتی شدند حخامیم چنین توضیح داده‌اند که در کشتی نزدیکی کردن بین مرد و زن قلعن شده بود.

16 הַתְּבָה שְׁנַיִם שָׁנִים מִכָּל־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים: וְהַבָּאִים
 זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בֶּשֶׂר בָּאוּ כְּאִשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר
 17 יְהוָה בַּעֲדוֹ: וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּעַיִם יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם
 18 וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבָה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ
 19 מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתְּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וְהַמַּיִם גָּבְרוּ
 20 מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת
 21 כָּל־הַשָּׁמַיִם: חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ
 22 הַהָרִים: וַיִּגְוַע כָּל־בֶּשֶׂר וְהַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ בַּעֲוֹן וּבִבְהֵמָה
 23 וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם: כָּל־אֲשֶׁר
 24 נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּי מִכָּל־אֲשֶׁר בָּחַרְבָה מֵתוֹ: וַיִּמַח אֶת־
 כָּל־הַיְקוּם וְאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־
 רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׂאֵר אֶת־נֹחַ וְאֶת־
 1 אֶתוֹ בַּתְּבָה: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם:
 2 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 3 אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם:
 4 וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיַנַת תְּהוֹם וַאֲרַבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּפְּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־
 5 הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּךְ וְשׁוֹב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם
 6 מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם: וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 7 בִּשְׁבַע־עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הַר־יֶרֶךְ אֲרָרַט: וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ
 8 וַיַּחֲסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַעֲשִׂירֵי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רֵאשִׁי
 9 הַהָרִים: וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתְּבָה
 10 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֹרֵב וַיֵּצֵא וַיָּצוּא וְשׁוֹב עַד־יִבְשַׁת
 11 הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקָּלוּ
 הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וְלֹא־מָצְאוּ הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלָהּ
 וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתְּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יְדוֹ
 וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתְּבָה: וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים
 אַחֲרָיִם וַיִּסֹּף שִׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתְּבָה: וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה

- ۱۵ از هر موجود زنده‌ای که روح زندگی داشت، جفت جفت (نر و ماده) پیش نوح به کشتی داخل شدند.
- ۱۶ و آنهاییکه می‌آمدند همانطوریکه خداوند به او فرمان داده بود از هر موجود زنده‌ای نر و ماده وارد شدند و خدا (در کشتی را) روی او بست.
- ۱۷ چهل روز بر زمین طوفان بود. آبها زیاد شد و کشتی را بلند کرد تا از روی زمین بالا رفت.
- ۱۸ آبها زور آور گشته بر روی زمین زیاد شد و کشتی بر سطح آبها می‌رفت.
- ۱۹ و آبها بر روی زمین بسیار زیاد شد و تمام کوه‌های بلندی که زیر همهی آسمان بود پوشیده شد.
- ۲۰ آبها ۱۵ آما (از قله‌ی کوهها) بالاتر رفته و کوه‌ها پوشیده شد.
- ۲۱ و هر موجود زنده‌ای که روی زمین حرکت می‌کرد از پرند و از چارپا و هر حیوان و هر حشره‌ای که روی زمین زیاد تولید مثل میکند و هر آدمی هلاک گردید.
- ۲۲ هر موجودی که در بینی‌اش نفس زندگی (بخش) داشت و هر آنچه بر روی خشکی بود مرده
- ۲۳ هر موجودی که بر روی زمین نابود گردید، از آدم تا چارپا تا جنبنده و تا پرند و آسمان از (روی) زمین ناپدید شدند. فقط نوح و آنچه با او در کشتی بود باقی ماندند. (۱)
- ۲۴ آبها صد و پنجاه روز بر روی زمین زور آور باقی ماندند.

نوح - فصل هشتم

- ۱ خداوند نوح و هر حیوانی و هر چارپایی را که با او در کشتی بودند مد نظر قرار داد. (۱)
- خداوند بادی بر زمین عبور داد و آبها فروکش کرد.
- ۲ چشمه‌های اعماق زمین و روزه‌های آسمان مسدود گشته، باران از آسمان باز ایستاد.
- ۳ آبها بر زمین رفت و برگشت می‌کرد و در پایان صد و پنجاه روز آبها کم شد.
- ۴ روز هفدهم ماه هفتم کشتی روی کوههای آزارات قرار گرفت.
- ۵ و آبها تا ماه دهم، رفته رفته کم می‌شد. در اول ماه دهم قله‌های کوهها دیده شد.
- ۶ پس از چهل روز نوح پنجره‌ی کشتی را که ساخته بود باز کرد.
- ۷ کلاغ را روانه کرد. کلاغ تا خشک شدن آبها از روی زمین، داخل و خارج میشد.
- ۸ کبوتر را از پیش خود روانه نمود تا ببیند آیا آبها از روی زمین سبک شده است (یا نه).
- ۹ کبوتر برای پنجه‌ی پایش مقرری نیافت و چون سطح تمام زمین آب بود. به سوی کشتی برگشت. (نوح) دست دراز کرد و آن را گرفت. او را پیش خود به کشتی آورد.
- ۱۰ هفت روز دیگر صبر کرد و باز کبوتر را از کشتی روانه کرد.
- ۱۱ کبوتر در حالی که برگ زیتون به دهان گرفته بود شامگهان به سویش آمد، و نوح دانست که آبها از روی زمین کم شده‌است.

۱- اینکه در توره نوشته است «فقط نوح و آنچه با او در کشتی بود باقی ماندند» در توره برای شرح اینموضوع برای کلمه‌ی فقط لفظ «آخ» استفاده شده است و این کلمه به معنای آه کشیدن هم می‌باشد و چون نوح در دادن غذا به شیران تأخیر کرده بود پایش توسط یکی از شیران گاز گرفته شده و نوح آه کشان راه میرفت.

לַעֲת עָרַב וְהָגָה עַל־הַיָּת טָרַף בְּפִיהָ וַיִּדַע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּיחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה
 וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד: וַיְהִי בְאַחַת וָשֵׁשׁ־מְאוֹת שָׁנָה
 בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת־
 מִכְסֵה הַתְּבֵה וַיֵּרָא וְהָגָה חָרְבוּ פְנֵי הָאָדָמָה: וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן־הַתְּבֵה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֵיךָ
 וְנִשְׂי־בְנֵיךָ אִתְּךָ: כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף
 וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ וּשְׂרָצוֹ
 בְּאָרֶץ וּפְרוֹ וּרְבוֹ עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּצְאוּ־נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׂי־
 בָנָיו אִתּוֹ: כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־
 הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵיהֶם יֵצְאוּ מִן־הַתְּבֵה: וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת
 בְּמִזְבֵּחַ: וַיֵּרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנְּחִיחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא
 אֲסֹף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַעַר לֵב הָאָדָם
 רַע מִנְעֲרָיו וְלֹא־אֲסֹף עוֹד לַהֲכֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי:
 עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹד וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה
 לֹא יִשְׁבְּתוּ: וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ: וּמִוֹדָאֲכֶם וַחֲתֻכֶם יִהְיֶה עֲלֵיכֶם־
 חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כָּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה
 וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ: כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם
 יִהְיֶה לְאֹכְלָה בְיַדְכֶם עֹשֵׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל: אֶךְ־בֶּשֶׂר
 בְּנֶפֶשׁ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: וְאֶךְ אֶת־דַּמְכֶם לִנְפֹשְׁתֵיכֶם אֲדַרְשׁ
 מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרְשׁ
 אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם: שִׁפְךְ דַּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בְצַלֵּם
 אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שְׂרָצוּ בְּאָרֶץ
 וּרְבוּ־בָהּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ

רביעי

היצא

חמישי

- ۱۲ هفت روز دیگر منتظر شد و کبوتر را روانه کرد. بار دیگر به سویس برنگشت.
- ۱۳ در ششصد و یکمین سال زندگانی نوح در اولین (ماه) در (روز) اول ماه بود که آبها از روی زمین خشک شد و نوح سرپوش کشتی را کنار زد و دید اینک رویه‌ی زمین خشک شده است.
- ۱۴ و در ماه دوم در روز بیست و هفتم ماه، زمین خشک شد.
- ۱۵ خداوند، به نوح چنین سخن گفت.
- ۱۶ تو از کشتی خارج شو، زنت و پسرانت و زنان پسرانت هم همراه تو باشند.
- ۱۷ هر حیوانی که پیش توست، از هر موجود زنده‌ای از پرنده و از چارپا و هر جنبنده‌ای را که روی زمین حرکت میکند با خود بیرون ببر تا در جهان زیاد تولید مثل کنند و روی زمین بارور و بسیار گردند.
- ۱۸ نوح خارج گشت و پسرانش و زنش و زنان پسرانش همراه او بودند.
- ۱۹ هر حیوانی و هر خزنده‌ای و هر پرنده‌ای یعنی هر جنبنده‌ی روی زمین بطور خانوادگی از کشتی خارج شد.
- ۲۰ نوح قربانگاهی برای خدا بنا کرد و از هر چارپای حلال گوشت و از هر پرنده‌ی حلال گوشت قربانیهای سوختنی بر قربانگاه تقدیم کرد.
- ۲۱ خدا این بوی خوش را بوئید. خدا در دلش گفت دیگر به خاطر آدم خاک را مجدداً نفرین نخواهم کرد زیرا تمایل نفسانی آدم از نوجوانی به بدی است و دیگر بار تمام زندگان را آن چنان که عمل کردم نخواهم کشت.
- ۲۲ تمام روزگار جهان، دیگر بار، کشت و زرع و درو، و سرما و گرما و تابستان و زمستان و روز و شب باز نایستد. (۱)

نوح - فصل نهم

- ۱ خداوند نوح و پسرانش را برکت کرد و به آنها گفت بارور گردید و بسیار شوید و جهان را پر کنید.
- ۲ خوف و ترس شما بر هر حیوان درنده و هر پرنده‌ی آسمان و هر چه زمین تولید کند و بر تمام ماهی‌های دریا باشد. (آنها) در اختیار شما گذاشته شده‌اند.
- ۳ هر جنبنده‌ای که زنده است برای شما وسیله تغذیه باشد. همه را مانند گیاه خوردنی به شما دادم.
- ۴ اما گوشت (جنبنده) را در حالیکه زنده است نخورید.
- ۵ و اما خونتان (خودکشی تان) را به خاطر (ارزش) جانتان بازخواست خواهم کرد. آن را از هر روحی بازخواست خواهم کرد. از هر آدم قاتل و از دست هر محرک به قتل، جان آن آدم (مقتول) را بازخواست خواهم کرد.
- ۶ هر که خود آدمی را بریزد خونش بوسیله‌ی آدم ریخته شود. زیرا (خدا) آدم را به شکل (معنوی) خداوند ساخت.
- ۷ و شما بارور گردید و بسیار شوید. در روی زمین زیاد زاد و ولد کنید تا در آن افزون گردید.

۱- اینکه چرا توراه در اینجا خاطر نشان ساخته که تمام روزگار جهان دیگر از بازگشت و زرع و روز و شب باز نایستد چنین توضیح داده شده است که از قرار در ایام طوفان دنیا از اینها باز ایستاده بود.

9 לאמר: ואני הנני מקים את-בריתי אתכם ואת-זרעכם
 10 אחריכם: ואת כל-נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 ובכל-חית הארץ אתכם מפל יצאי התבה לכל חית הארץ:
 11 והקמתי את-בריתי אתכם ולא-יברת כל-בשר עוד ממי
 12 המבול ולא-יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים
 זאת אות-הברית אשר-אני נתן ביני וביניכם ובין כל-נפש
 13 חיה אשר אתכם לדדת עולם: את-קשתי נתתי בענן והיתה
 14 לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני ענן על-הארץ
 15 ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את-בריתי אשר ביני וביניכם
 ובין כל-נפש חיה בכל-בשר ולא-יהיה עוד המים למבול
 16 לשחת כל-בשר: והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
 עולם בין אלהים ובין כל-נפש חיה בכל-בשר אשר על-
 17 הארץ: ויאמר אלהים אל-נח זאת אות-הברית אשר הקמתי
 18 ביני ובין כל-בשר אשר על-הארץ:

ויהיו בני-נח היצאים מן-התבה שם חם ויפת וחם הוא אבי
 19/20 כנען: שלשה אלה בני-נח ומאלה נפצה כל-הארץ: ויחל
 21 נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן-היין וישכר ויתגל
 22 בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני-
 23 אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את-השמלה וישימו על-שכם
 שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
 24 וערות אביהם לא ראו: וייקץ נח מיינו וידע את אשר-
 25 עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה
 26 לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו:
 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי-שם ויהי כנען עבד למו:
 28/29 ויחי-נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי
 כל-ימי-נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

1 ואלה תולדות בני-נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר

- ۸ خداوند به نوح و به پسرانش بوسیله‌ی و چنین گفت.
- ۹ و من اینک با شما و نسلتان بعد از شما عهدم را استوار میکنم.
- ۱۰ و با هر موجود زنده‌ای که همراه شماست، چه پرنده چه چارپا، با هر موجود زنده‌ای که همراه شماست، یعنی جمیع خارج شدگان از کشتی، (حتی) با تمام وحوش (روی) زمین.
- ۱۱ عهدم را با شما استوار خواهم کرد و دیگر از آب چنین طوفانی، هیچ موجود زنده‌ای فنا نگردد و دیگر چنین طوفانی زمین را تباه نکند.
- ۱۲ خداوند گفت اینست علامت عهدی که من بین خود و شما و هر جانداری که همراه شماست برای دوره‌های عالم می‌دهم.
- ۱۳ رنگین کمان خود را در ابر قرار دادم تا علامت عهد بین من و جهان باشد.
- ۱۴ و هنگامیکه بالای زمین ابر پدید می‌آورد رنگین کمان در ابر دیده خواهد شد.
- ۱۵ عهدم را که بین من و شما و هر جاندار، هر موجود زنده‌ای است، مد نظر قرار خواهم داد. و دیگر آب برای تباه کردن همه‌ی موجودات زنده تبدیل به طوفان نگردد. (۱)
- ۱۶ رنگین کمان در ابر پدید خواهد آمد و آن را خواهم دید تا عهد جاودانی را بین خداوند و هر جاندار، هر گوشت داری که روی زمین است، مد نظر قرار دهم.
- ۱۷ خداوند به نوح گفت این علامت عهدی است که بین خودم و هر موجود زنده‌ای که روی زمین است، استوار کردم.
- ۱۸ پسران نوح خارج شدگان از کشتی شیم، حام و یفت بودند. حام پدر کینن است.
- ۱۹ این سه (نفر) پسران نوح هستند و از (اولاد) اینها در تمام جهان پراکنده شدند.
- ۲۰ نوح، مرد کشاورز، شروع به احداث تاکستانی کرد.
- ۲۱ از آن شراب نوشید، مست شد و در میان خیمه‌اش برهنه گشت.
- ۲۲ حام، پدر کینن شرمگاه پدرش را دید و به دو برادران خود در خارج اطلاع داد.
- ۲۳ شیم و یفت لباس برداشته و بر دوش خودشان قرار دادند. پس پس رفته و شرمگاه پدرشان را پوشاندند، رویشان به عقب (بود) و شرمگاه پدرشان را ندیدند.
- ۲۴ نوح از مستی شراب هوشیار شد و از آنچه پسر کوچکش با او کرده بود آگاه گشت. (۲)
- ۲۵ گفت: کینن ملعون باد. بنده‌ی بندگان برادرانش باد.
- ۲۶ گفت: خدا، خداوند شیم متبارک باد و کینن بنده‌ی آنها باشد.
- ۲۷ خداوند یفت را وسعت دهد و او را در چادرهای شیم ساکن گردد و کینن بنده‌ی آنها شود.
- ۲۸ نوح بعد از طوفان سیصد و پنجاه سال زندگی کرد.
- ۲۹ تمام عمر نوح نهصد و پنجاه سال بود. درگذشت.

۱- به کتاب یشعیا فصل ۵۴ آیه‌های ۹ و ۱۰ مراجعه شود.

۲- دلیل اینکه نوح کینن را نفرین نمود این بود که پدر کینن (که همان حام پسر نوح بود) فکر میکرد که نوح به این دلیل شراب خورده است که میخواهد اولاد دیگری بدنیا آورد و حام مخالف این بود که پدرش فرزند دیگری بدنیا آورد بنابراین پدر خود را خواجه نمود و در عوض نوح پسر وی (کینن) را نفرین نمود.

2 המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי וינון ותבל ומשך ותירס:
 3/4 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ובני יון אלישה ותרשיש
 5 בתים ודדנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש ללשנו
 6/7 למשפחתם בגויהם: ובני חס כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני
 כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא
 8 ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ:
 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על-כן יאמר כנמרד גבור ציד
 10 לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארד ואפר וכלנה
 11 בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את-נינוה
 12 ואת-רהבת עיר ואת-כלח: ואת-רסן בין נינוה ובין כלח
 13 הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את-לודים ואת-ענמים
 14 ואת-להבים ואת-נפתחים: ואת-פתרסים ואת-כסלחים
 15 אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: וכנען
 16 ילד את-צידן בכורו ואת-חת: ואת-היבוסים ואת-האמורים
 17/18 ואת הגרגשי: ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: ואת-
 הארודים ואת-הצמרים ואת-החמתי ואחר נפצו משפחות
 19 הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד-עזה
 20 באכה סדמה ועמדה ואדמה ועבים עד-לשע: אלה בני-חס
 21 למשפחתם ללשונתם בארצותם בגויהם: ולשם
 22 ילד גם-הוא אבי כל-בני-עבר אחי יפת הגדול: בני שם
 23 עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול
 24 וגתר ומש: וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר:
 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
 26 ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את-אלמודד ואת-שלף ואת-
 27 חצרמות ואת-ירח: ואת-הדורם ואת-אוזל ואת-דקלה:
 28/29 ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא: ואת-אופר ואת-
 30 חווילה ואת-יובב כל-אלה בני יקטן: ויהי מושבם ממשא

برشیت - نوح - فصل دهم

۱۳

- ۱ این تاریخچه‌ی خانواده‌ی پسران نوح یعنی شیم حام و یفت است. و بعد از طوفان برای آنها پسرانی متولد شدند.
- ۲ پسران یفوت، گمیر، ماگگ، مادی و یاوان تووال میشخ و ئیراس.
- ۳ و پسران گمیر، آشکنز، ریفت و تگرما.
- ۴ و پسران یاوان، ایشا، ترشیش، کیتیم و ددانیم.
- ۵ از اینها اهالی محل‌های سکونت اقوام در سرزمینهایشان، هر کدام بر حسب زبان قبیله‌ها و گروه‌هایشان منشعب شدند.
- ۶ و پسران حام کوش، میصرییم، پوت و کنعن.
- ۷ و پسران کوش، سوا، حویلا، سوتا و زعما و سوئخا و پسران زعما شوا و ودان.
- ۸ و کوش نیمرد را بدنیا آورد. او شروع کرد پهلوان جهان باشد.
- ۹ او قهرمان شکار به منظور مخالفت با خدا (و شکار افکار مردم) بود. از این جهت (در مثل) گفته می‌شود چون نیمرد منحرف کننده قوی (افکار مردم) علیه خدا.
- ۱۰ ابتدای کشورش با ول و اریخ و اکد و کلنه در سرزمین شینعار بود.
- ۱۱ آشور از آن سرزمین خارج گشته و نینوه ورخووت عیر و کلح را بنا نمود.
- ۱۲ و (شهر) رین همان شهر بزرگ را که بین نینوه و بین کلح است.
- ۱۳ و میصرییم، لودیم، غنامیم و لهاویم و نفتوحیم را به دنیا آورد.
- ۱۴ و پتروسیم کسلوحیم را که از آنجا (از آنها) پلیشتیم بوجود آمدند و گفتوریم را.
- ۱۵ و کنعن صیدون اول زاد خود را آورد و جت را.
- ۱۶ و یووسی و اموری و گیرگاشی را.
- ۱۷ و حیوی و عرقی و سینی را.
- ۱۸ و اروادی و صماری و حماتی را. بعد قبیله‌های کنعنی منشعب شدند.
- ۱۹ سرحد کنعنی از صیدون به مدخل گرار تا عزاست به مدخل سدوم و عمورا و آدما صویم تا لشح.
- ۲۰ اینها در سرزمینهایشان، بر حسب قبیله‌ها و زبانها و اقوامشان پسران حام هستند.
- ۲۱ شیم پدر تمام فرزندان عور - برادر یفت بزرگتر (ازدحام) هم صاحب فرزند شد.
- ۲۲ پسران شیم عیلام و آشور و اریخشد و لود و آرام
- ۲۳ پسران آرام عوص و حول و گترومش.
- ۲۴ و اریخشد شلح و شلح عور را بدنیا آورد.
- ۲۵ و عور صاحب دو پسر شد. نام یکی از آنها پلگ که در روزگار او جهانیان (از نظر زبان) از هم جدا شدند و نام بردارش یقطان.
- ۲۶ و یقطان امداد و شلف و حصر ماوت و پرح را آورد.
- ۲۷ و هدورام و اوزال و دیقلا را.
- ۲۸ و عووال و اویمائل و شوا را.

בראשית יא נח

- 31 בַּאֲכָה סִפְרָה הַר הַקָּדִים: אֱלֹהֵי בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם
- 32 בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵיהֶם: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדוֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם
- וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ הַגּוֹיִם בְּאַרְצֵי אַחַר הַמִּבּוּל:
- 1/2 וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים: וַיְהִי בְּנִסְעָם
- י א מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בְקָעָה בְּאַרְצֵי שֹׁנַעַר וַיִּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
- 3 אֶל־רֵעֵהוּ הִבֵּה גִלְבָּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָה וְתִהְיֶה לָהֶם
- 4 הַלְּבָנָה לְאַבְן וְהַחֲמֹר הִיּוּ לָהֶם לְחֹמֶר: וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה וְנִבְנֶה־
- לָנוּ עִיר וּמְגִדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פְּרֹדְנָפוּץ עַל־
- 5 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: וַיֵּרַד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמְּגִדָּל
- 6 אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי הָאָדָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עָם אֶחָד וְשִׂפָּה אַחַת
- לְכָל־ם וְזֶה חַחֲלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבְצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר
- 7 יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת: הִבֵּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
- 8 אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ: וַיִּפֹּץ יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
- 9 וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם
- בָּלַל יְהוָה שִׁפְתֵי כָל־הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפְיֵצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי
- כָּל־הָאָרֶץ:
- 10 אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת שֵׁם שָׁם בֶּן־מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד
- 11 שְׁנַתִּים אַחַר הַמִּבּוּל: וַיְחִי־שָׁם אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־אַרְפַּכְשָׁד
- 12 חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַאֲרַפְכְשָׁד
- 13 חִי חֲמִשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־שֵׁלַח: וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד
- אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
- 14 וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וּשְׁלַח חִי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד
- 15 אֶת־עֵבֶר: וַיְחִי־שֵׁלַח אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים
- 16 וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְחִי־עֵבֶר
- 17 אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־פֶּלֶג: וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרָי הוֹלִידוֹ
- אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים
- 18 וּבָנוֹת: וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־רֵעֹו:

- ۲۹ و اُفیر و حویلا و یوواو را، همه‌ی اینها پسران یُقطان هستند.
 ۳۰ مسکنشان از مِشا به سمت سِفار، کوه شرقی بود.
 ۳۱ اینها در سرزمینهای خود بر حسب قبیله‌ها و زبانها و اقوامشان پسران شِم هستند.
 ۳۲ اینها بر حسب قبیله‌ها، اقوام و تاریخچه‌ی زمینشان پسران نوح هستند و بعد از طوفان از اینها اقوامی در جهان منشعب شدند.

نوح - فصل یازدهم

- ۱ تمام آن سرزمین یک زبان و کلمات یکسان داشت.
 ۲ واقع شد که هنگام مسافرت کردنشان از خاور، در سرزمین شینعار دره‌ای یافتند و آنجا مسکن گزیدند.
 ۳ به یکدیگر گفتند بیایید خشت بزئیم و خوب بپزیم. آجر برای آنها جای سنگ و خاک رُس بجای ملاط شد.
 ۴ گفتند بیایید برای خود شهری بنا کنیم و برجی که سرشان در آسمان باشد و برای خود سبب شهرت شویم مبادا بر تمام جهان پراکنده گردیم.
 ۵ خدا برای دیدن آن شهر و آن برجی که فرزندان آدم بنا می‌کردند فرود آمد.
 ۶ خدا گفت اینک یک قومند و تمامشان یک زبان دارند و این امر وادارشان کرد که شروع به ساختن کنند و حال از آنها بعید نیست که آنچه را ابتکار کرده‌اند بسازند.
 ۷ بیائیم و پایین رفته زبانشان را بر هم بزئیم، بطوریکه زبان یکدیگر را نفهمند.
 ۸ خدا آنها را از آنجا بر روی تمام دنیا پراکنده کرد و از ساختن آن شهر خوداری کردند.
 ۹ چونکه خدا زبان آن سرزمین را بر هم زد، از این لحاظ نامش را بابل خواند و خدا آنها را از آنجا بر روی تمام جهان پراکنده نمود.
 ۱۰ این تاریخچه‌ی خانواده‌ی شِم است. شِم دو سال بعد از طوفان (سهمگین نوح) صد ساله شد و اَرپخشد را به دنیا آورد.
 ۱۱ شِم بعد از به دنیا آوردن اَرپخشد پانصد سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به دنیا آورد.
 ۱۲ و اَرپخشد سی و پنج سال زندگی کرد و شَلح را بدنیاً آورد.
 ۱۳ و اَرپخشد بعد از به دنیا آوردن شَلح چهارصد و سه سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به دنیا آورد.
 ۱۴ شَلح سی سال زندگی کرد و عور را به دنیا آورد.
 ۱۵ و شَلح بعد از به دنیا آوردن عور چهارصد و سه سال زندگی کرد و پسران و دخترانی به دنیا آورد.
 ۱۶ عور سی و چهار سال زندگی کرد و پلگ را بدنیاً آورد.
 ۱۷ عور بعد از به دنیا آوردن پلگ چهار صد و سی سال زندگی کرد و پسران و دختران بدنیاً آورد.
 ۱۸ پلگ سی سال زندگی کرد و رعو را بدنیاً آورد.

בראשית יא נח

19 וַיַּחֲרִי־פֶלֶג אַחֲרַי הוֹלִידוּ אֶת־רְעוּ תִשְׁעַ שָׁנִים וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה
 20 וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיַּחֲי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 21 וַיֹּלֶד אֶת־שָׂרוּג: וַיַּחֲי רְעוּ אַחֲרַי הוֹלִידוּ אֶת־שָׂרוּג שִׁבְעַ שָׁנִים
 22 וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיַּחֲי שָׂרוּג שְׁלֹשִׁים
 23 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־נַחֲוֹר: וַיַּחֲי שָׂרוּג אַחֲרַי הוֹלִידוּ אֶת־נַחֲוֹר מֵאֲתַיִם
 24 שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיַּחֲי נַחֲוֹר תִּשְׁעַ וְעֶשְׂדִים
 25 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־תֶּרַח: וַיַּחֲי נַחֲוֹר אַחֲרַי הוֹלִידוּ אֶת־תֶּרַח תִּשְׁעַ
 26 עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיַּחֲי־
 27 תֶּרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נַחֲוֹר וְאֶת־הָרָן:
 28 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נַחֲוֹר וְאֶת־
 29 הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט: וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ
 מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׁדִּים: וַיִּקַּח אַבְרָם וְנַחֲוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם
 30/31 אֶשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אֶשְׁת־נַחֲוֹר מִלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־
 מִלְכָּה וְאֲבִי יִסְכָּה: וַתְּהִי שָׂרִי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלֶד: וַיִּקַּח תֶּרַח
 אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרִי כְלֵתוֹ
 אֶשְׁת־אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לָלֶכֶת אֶרְצָה
 32 כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיִּשְׁבוּ שָׁם: וַיְהִי יוֹמֵי־תֶּרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים
 וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן:
 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת
 2 אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: וַאֲעִשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ
 3 וְאֶגְדְּלָה שִׁמְךָ וְהָיָה בְרָכָה: וְאַבְרָכָה מִבְּרַכְיֶךָ וּמִקְלִלְךָ אֲאָר
 4 וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 5 יְהוָה אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁבַע־עִים
 6 שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט
 בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־כּוֹשֵׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ
 בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹד
 אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרְדָּה וְהַכְּנַעֲנִי אִז

לד לד

(

- ۱۹ پلگ بعد از بدنیآ آوردن رعو دویست و نه سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بدنیآ آورد.
- ۲۰ رعو سی و دو سال زندگی کرد و سروگ را بدنیآ آورد.
- ۲۱ رعو بعد از بدنیآ آوردن سروگ دویست و هفت سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بدنیآ آورد.
- ۲۲ سروگ سی سال زندگی کرد و ناخُور را بدنیآ آورد.
- ۲۳ سروگ بعد از بدنیآ آوردن ناخُور دویست سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بدنیآ آورد.
- ۲۴ ناخُور بیست و نه سال زندگی کرد و تَرَح را بدنیآ آورد.
- ۲۵ ناخُور بعد از بدنیآ آوردن تَرَح صد و نوزده سال زندگی کرد و پسران و دخترانی بدنیآ آورد.
- ۲۶ تَرَح هفتاد سال زندگی کرد و اورام و ناخُور و هاران را بدنیآ آورد.
- ۲۷ و این تاریخچه‌ی خانواده‌ی تَرَح است. تَرَح اورام و ناخُور و هاران را بدنیآ آورد و هاران لوط را.
- ۲۸ هاران در حضور تَرَح پدرش در سرزمین زادگاهش در اورگسدم درگذشت.
- ۲۹ اورام و ناخُور برای خود زانی گرفتند. نام زن اورام ساری و نام زن ناخُور، میلکا دختر هاران (و هاران) پدر میلکا و بیسکا بود.
- ۳۰ ساری نازا بود و بچه‌ای نداشت.
- ۳۱ تَرَح اورام پسر خود و لوط پسر هاران نوه‌ی خود و ساری عروس خود، زن اورام را، برداشته با هم برای رفتن به سرزمین کِنَعَن از اورگسدم خارج شدند و تا حاران آمده آنجا ساکن شدند.
- ۳۲ عمر تَرَح دویست و پنج سال بود. تَرَح در حاران درگذشت.

پاراشای لِح لِحَا - فصل دوازدهم

- ۱ خدا به اورام گفت از کشورت و از زداگاهت و از خانه‌ی پدرت به سرزمینی که به تو نشان خواهیم داد، برو.
- ۲ تو را به قوم بزرگی مبدل خواهیم کرد. تو را برکت نموده، نامت را بزرگ خواهیم کرد تا نمونه‌ی برکت گردی.
- ۳ برکت کنندگان را برکت و نفرین کنندگان را لعنت خواهیم کرد. تمام قبایل زمین به وسیله‌ی تو برکت یابند.
- ۴ اورام همانطور که خدا به وی گفته بود، حرکت کرد. لوط (هم) همراهش رفت. اورام موقع خارج شدن از حاران هفتاد و پنج ساله بود.
- ۵ اورام و زنش ساری و پسر برادرش لوط و تمام اموالی را که بدست آورده بودند و اشخاصی را که (اورام و ساری) در حاران ارشاد کرده بودند برداشتند و برای رفتن به سرزمین کِنَعَن با خود بردند. پس (از حاران) خارج گشته به سرزمین کِنَعَن وارد شدند.
- ۶ اورام در آن سرزمین تا محل شِخِم و تا اِلُون مُورِه رفت و آمد می نمود. آن وقت قبیله‌ی کِنَعَنی در آن سرزمین به سر می برد.

בראשית יב-יג לך לך

7 בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹרְעֵךְ אִתָּן אֶת-הָאָרֶץ
8 הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם
הַהֲרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם
9 וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ
וְנֹסֵעַ הַנִּגְבָּה:

)

10 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרָד אַבְרָם מִצְרַיִמָה לְגֹדֶר שָׁם כִּי-כָבֵד
11 הָרָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרַיִמָה וַיֹּאמֶר
אֶל-שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ הַנְּהַנָּא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח-מִרְאָה אֹתָ:
12 וְהָיָה כִּי-יֵרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי
13 וְאַתָּה יָחִיד: אֲמַרְיִנָּא אַחֲתִי אֵאת לְמַעַן יִיטְבְּלִי בְּעַבְדֶּיךָ

)

וְחִיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ: וַיְהִי כִּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִמָה וַיֵּרְאוּ
14 הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה כִּי-יָפָה הִוא מְאֹד: וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי
15 פְּרַעֲוֹ וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פְּרַעֲוֹ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בַּיִת פְּרַעֲוֹ:
16 וְלֹא-אַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדֵּיהָ וַיְהִי לוֹ צָאן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְעַבְדִּים
17 וּשְׂפָחֹת וְאֲתָנֹת וְגַמְלִים: וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת-פְּרַעֲוֹ נֹגְעִים גְּדֹלִים
18 וְאֵת-בֵּיתוֹ עַל-דִּבְרֵי שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם: וַיִּקְרָא פְּרַעֲוֹ לְאַבְרָם
וַיֹּאמֶר מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא:
19 לָמָּה אָמַרְתָּ אַחֲתִי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה
20 אִשְׁתְּךָ קַח וְלֶךְ: וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲוֹ אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ

יג וְאֵת-אִשְׁתּוֹ וְאֵת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ: וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הִוא

2 וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עַמּוֹ הַנִּגְבָּה: וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד
3 בְּמִקְנֵהוּ בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב: וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנְּגַב וְעַד-בֵּית-אֵל עַד
הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אֶהְלֵה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעִי:

4 אֶל-מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם
אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה: וְגַם-לְלוֹט הֵהָלַךְ אֶת-אַבְרָם הָיָה צֹאן

5 וּבָקָר וְאֶהְלִים: וְלֹא-נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו כִּי-הָיָה
6 רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו: וַיְהִי-רִיב בֵּין רַעֲיֵי מִקְנֵה-

שני

14

15

16

17

18

19

20

1

2

3

4

5

6

7

שלישי

5

6

7

- ۷ خدا به اورام ظاهر شده گفت: این سرزمین را به نسلت خواهم داد. آنجا قربانگاهی برای خدا که به او ظاهر شده بود بنا کرد.
- ۸ از آنجا به سوی کوه شرق بیت ال کوچ نموده چادرش را برافراشت. بتیل در غرب، عی در شرق آن (کوه) بود. آنجا قربانگاهی برای خدا بنا نمود و (آن را) بنام خدا نامید.
- ۹ اورام کوچ کنان به سوی یگو مسافرت میکرد.
- ۱۰ در آن سرزمین قحطی شد. نظر به اینکه قحطی در آن سرزمین شدید بود، اورام به مصر وارد شد تا در آنجا اقامت کند.
- ۱۱ همینکه نزدیک بود به مصر وارد گردد به ساری زنش گفت اینک دانستم که تو زن زیبارویی هستی.
- ۱۲ همانا موقعیکه مصریها تو را ببینند، خواهند گفت این زنش است، مرا کشته تو را زنده میگذارند.
- ۱۳ لطفاً بگو تو خواهر منی. برای اینکه بخاطر تو به من خوبی شود و بخاطر تو وجودم زنده بماند.
- ۱۴ موقع وارد شدن اورام به مصر مصریها آن زن را دیدند که بسیار زیباست.
- ۱۵ سرداران پرعوه او را دیده، او را نزد پرعوه ستودند. پس آن زن به خانهی پرعوه برده شد.
- ۱۶ (پرعوه) بخاطر وی به اورام خوبی کرد. (اورام) دارای گوسفندان و گاو و خران و غلامان و کنیزان و ماده الاغان و شتران شد.
- ۱۷ بخاطر ساری زن اورام، خدا پرعوه و خاندانش را دچار بلاهای بزرگی نمود.
- ۱۸ پرعوه اورام را صدا زده گفت: این چه کاری است که به من کردی؟ چرا به من نگفتی که او زنت است؟
- ۱۹ چرا گفתי خواهرم است که من او را به همسری خود در آوردم؟ حالا این زنت را بردار و برو.
- ۲۰ پرعوه در مورد وی به افراد (خود) دستور داد. او و زنش را با آنچه داشت روانه کردند.

لیخ لیخا - فصل سیزدهم

- ۱ اورام خودش و زنش و آنچه داشت و لوط همراهش از مصر به یگو عزیمت کردند.
- ۲ و اورام از لحاظ مواشی و نقره و طلا غنی بود.
- ۳ (با استراحت) به سوی منزلگاههایی که از یگو تا بت ال و تا محلی که ابتدا چادرش در آنجا بین بت ال و عی بود، طی طریق نمود.
- ۴ به محل قربانگاهی که در ابتدا آنجا ساخته بود، رفت. اورام آنجا را به نام خدا نامید.
- ۵ و لوط که با اورام میرفت گوسفندان و گاو و چادرهایی داشت.
- ۶ (چراگاه) آن سرزمین برای آنها کافی نبود که با هم ساکن شوند. نظر به اینکه اموالشان زیاد بود نتوانستند با هم ساکن شوند.
- ۷ بین چوپانان مواشی اورام، و چوپانان مواشی لوط نزاع بود و (قبیله‌های) کنعنی و پریزی آن وقت در آن سرزمین ساکن بودند. (۱)

۱- حخامیم فرموده‌اند که نزاع بین چوپانان اورام و لوط بر سر این بود که چوپانان لوط گله خود را به چرا در صحرای دیگران میبردند و این امر به چوپانان اورام سنگین آمده و سر این موضوع با آنها بحث و مجادله کردند.

בראשית יג-יד לך לך

8 אַבְרָם וְבִין רְעִי מִקְנֵה-לוֹט וְהַכְנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי אֲזִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ:
 9 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לוֹט אֵל-נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין
 10 רְעִי וּבֵין רְעִיךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ: הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ
 11 לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעָלַי אִם-הַשְּׂמָאל וְאִימָנָה וְאִם-הַיְמִין
 12 וְאִשְׁמְאִילָה: וַיִּשְׂא-לוֹט אֶת-עֵינָיו וַיֵּדָא אֶת-כָּל-כְּפַר הַיַּרְדֵּן
 13 כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כַּגֶּד
 14 יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צַעַר: וַיִּבְחַר-לוֹ לוֹט אֶת כָּל-כְּפַר
 15 הַיַּרְדֵּן וַיֵּסַע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אַחֵיו: אַבְרָם יוֹשֵׁב
 16 בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וְלוֹט יוֹשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהָל עַד-סֹדֶם: וְאֲנָשֵׁי
 17 סֹדֶם רְעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד: וַיְהוֶה אָמַר אֶל-אַבְרָם
 18 אַחֲרַי הִפְרָד-לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂא-נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם
 19 אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם צַפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיִּמָּה: כִּי אֶת-כָּל-
 20 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֵה לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ עַד-עוֹלָם:
 21 וְשִׁמְתִי אֶת-זֶרְעֶךָ בְּעַפְרַי הָאָרֶץ אֲשֶׁר וְאִם-יֹכֵל אִישׁ לְמִנּוֹת
 22 אֶת-עַפְרַי הָאָרֶץ גַּם-זֶרְעֶךָ יִמָּנֶה: קוּם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאַרְבֶּה
 23 וּלְרַחֲבָה כִּי לְךָ אֶתְנַנֶּה: וַיֵּאֱהָל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאַלְנֵי
 24 מִמְרָא אֲשֶׁר בְּתַבְרוֹן וַיִּבְרַח שָׂם מִזִּבְחַ לַיהוָה:

1 וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ-שֹׁנַעַר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֱלֶסַר כְּדַדְלַעְמֹר
 2 מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם: עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-בְּרַעַי מֶלֶךְ
 3 סֹדֶם וְאֶת-בְּרַשַׁע מֶלֶךְ עַמּוֹרָה שְׂנֵאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשִׁמְאֵבֶר
 4 מֶלֶךְ צַבִּיִּים וּמֶלֶךְ בַּלַּע הַיְאֻצַּעַר: כָּל-אֱלֹהֵי חִבְרוֹ אֶל-עַמְקֵי
 5 הַשָּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח: שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת-
 6 כְּדַדְלַעְמֹר וְשִׁלְשֵׁעַשָׂרָה שָׁנָה מִדָּוָד: וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה
 7 בָּא כְּדַדְלַעְמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּכּוּ אֶת-דַּפְאִים בְּעַשְׂתַּרְתִּי
 8 קַרְנִים וְאֶת-הַאֲזִיִּים בָּהֶם וְאֶת הָאִימִים בְּשׂוּה קַרְיִיתִים: וְאֶת-
 9 הַחֲרִי בְּהַרְרָם שַׁעִיר עַד אֵיל פְּאֹרָן אֲשֶׁר עַל-הַמְדַבָּר: וַיֵּשְׁבוּ
 10 וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפָּט הוּא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ אֶת-כָּל-שָׂדֵה הָעַמְלָקִי

רביעי

צבויים

- ۸ اورام به لوط گفت: نظر به اینکه ما برادر هستیم تقاضا اینکه بین من و تو و بین چوپانان من و چوپانان تو مشاجره نباشد.
- ۹ مگر تمام این سرزمین در برابر تو نیست؟ لطفاً از من جدا شو اگر به چپ بروی، به طرف راست می‌روم و اگر به راست بروی، به طرف چپ خواهیم رفت.
- ۱۰ لوط چشمان خود را بلند کرده تمام دشت یردن را قبل از اینکه خدا سدوم و عمورا را خراب کند، دید. همه‌اش چون باغ خدا و مثل سرزمین مصر نرسیده به صوعر سیراب بود.
- ۱۱ لوط دشت یردن را برای خود انتخاب کرد. پس لوط از (ناحیه) مشرق کوچ نمود و از یکدیگر جدا شدند.
- ۱۲ اورام در سرزمین کنعان ساکن شد و لوط در شهرهای آن دشت تا سدوم چادر زد.
- ۱۳ ولی مردم سدوم در پیشگاه خدا بسیار بد و خطاکار بودند. (۱)
- ۱۴ و خدا پس از جدا شدن لوط از اورام، به وی گفت: از محلی که تو آنجا ایستاده‌ای چشمانت را بلند کن (نظر افکن) و به شمال و جنوب و مشرق و مغرب نگاه کن.
- ۱۵ زیرا که تمام سرزمینهایی را که تو می‌بینی تا ابد به تو و به نسلت خواهیم داد.
- ۱۶ نسلت را چون خاک زمین قرار خواهیم داد. اگر کسی بتواند (ذرات) خاک آن سرزمین را بشمارد نسل تو هم شمرده خواهد شد.
- ۱۷ برخیز در درازا و پهنای این سرزمین گردش کن چونکه آن را به تو خواهیم داد.
- ۱۸ اورام چادر زده به الوئه میره که در جورون است وارد گشته آنجا ساکن شد و قربانگاهی برای خدا ساخت.

لیخ لیخا - فصل چهاردهم

- ۱ در روزگار امرافل پادشاه شینعار، آریوخ پادشاه الاسار، کدار لاعومر پادشاه عیلام و تیدعال پادشاه گوئیم بود.
- ۲ که آنها با برع پادشاه سدوم و بیرشع پادشاه عمورا، شین آر پادشاه ادما و شم اور پادشاه صووییم و پادشاه بلع که همان صوعر است، جنگ کردند.
- ۳ تمام اینها کنار عمیق هسیدیم که همان دریای نمک است به هم پیوستند.
- ۴ (این پنج پادشاه ذکر شده) دوازده سال کدار لاعومر را بندگی نموده بودند و سال سیزدهم شورش کردند.
- ۵ در سال چهاردهم کدار لاعومر و پادشاهانی که با او بودند آمده رفائیم را در عشتروت قرنییم و زوزیم را در هام و امیم را، در شاوله قیریائیم در هم کوبیدند ...
- ۶ خوری را در کوهشان، سعیر تا ال پاران که سمت صحراست ...
- ۷ سپس برگشتند و به عین میشاط که قادش است آمده تمام صحرای عمالقی را در هم کوبیدند و همینطور اموری ساکن حصون تamar را.

۱- می‌بینیم که توراها شهادت میدهد که مردم سدوم بسیار بد و خطاکار بودند و با این وصف لوط از زندگی کردن در شهر ابایی نداشت.

בראשית יד לך לך

וגם את האמרי הישב בחצצון תמר: ויצא מלך-סדם ומלך
 עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער וערכו
 אתם מלחמה בעמק השדים: את כדלעמר מלך עילם
 ותדעל מלך גזים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר
 ארבעה מלכים את-החמשה: ועמק השדים בארת בארת
 חמר וינסו מלך-סדם ועמרה ויפלד-שמה והנשארים הרה
 נסו: ויקחו את-פלדכש סדם ועמרה ואת-כל-אכלם וילכו:
 ויקחו את-לוט ואת-רכשו בן-אחי אברם וילכו והוא ישב
 בסדם: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
 ממרא האמרי אחי אשפל ואחי ענר והם בעלי ברית-אברם:
 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את-חניכיו ילידי ביתו
 שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד-דן: ויחלק עליהם ולילה
 הוא ועבדיו ויפס וירדפם עד-חובה אשר משמאל לדמשק:
 וישב את כל-הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם
 את-הנשים ואת-העם: ויצא מלך-סדם לקראתו אחרי שובו
 מהפוז את-כדלעמר ואת-המלכים אשר אתו אל-עמק
 שוה הוא עמק המלך: ומלכי-צדק מלך שלם הוציא לחם
 ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
 עליון קנה שמים וארץ: וכרוך אל עליון אשר-מגן צדיך
 בידך ויתן-לו מעשר מכל: ויאמר מלך-סדם אל-אברם
 תן-לי הנפש והרכש קח-לך: ויאמר אברם אל-מלך סדם
 הדמותי ידי אלי-יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם-מחוט
 ועד שרוך-נעל ואם-אקח מכל-אשר-לך ולא תאמר אני
 העשרתי את-אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
 האנשים אשר הלכו אתי ענר אשפל וממרא הם יקחו
 חלקם: אתר והדברים האלה היה דבר-יהוה
 אל-אברם במחזה לאמר אל-תירא אברם אנכי מגן לך

8
 צבויים
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 חמישי
 22
 23
 24
 1

ט

- ۸ پادشاه سدوم و پادشاه عمورا و پادشاه ادما و پادشاه صوییم و پادشاه بلع که صوعر است خارج شده در عمیق هسیدیم مقابل آنها صف آرائی کردند.
- ۹ مقابل کدار لاومر پادشاه علام تیدعال پادشاه گویم، امرافل پادشاه شینعار و اریوخ پادشاه ایلسار چهار پادشاه مقابل پنج تا.
- ۱۰ و عمیق هسیدیم پر از چاه‌های قیر بود. پادشاه سدوم و (پادشاه) عمورا گریخته آنجا افتادند و بازماندگان به کوه گریختند.
- ۱۱ (فاتحان) تمام اموال سدوم و عمورا و تمام خوراکشان را برداشتند و رفتند.
- ۱۲ لوط پسر برادر اورام که ساکن سدوم بود و اموالش را نیز برداشتند و رفتند.
- ۱۳ آن رهایی یافته آمد و به اورام عبوری اطلاع داد. وی در بلوط زارهای ممره اموری که برادر اشکول و برادر عائر است ساکن بود و اینان هم پیمانان اورام بودند.
- ۱۴ اورام شنید که برادرش اسیر شده است. سیصد و هیجده نفر خانه زادگان کار آزموده‌اش را بسیج کرد و (فاتحان) را تا «دان» تعقیب نمود.
- ۱۵ هنگام شب او و غلامانش علیشان جوخه جوخه شده و آنها را در هم کوبید و تا حووا که سمت چپ دمشق است آنها را دنبال کرد.
- ۱۶ تمام اموال را پسر گرفت و لوط برادر خود و اموالش را هم باز آورد و همچنین زنان و اهالی را.
- ۱۷ پس از اینکه از درهم کوبیدن کدار لاومر و پادشاهانی که با او بودند بازگشت. پادشاه سدوم در دره‌ی شاوله که دره‌ی سلطان است به استقبال او آمد.
- ۱۸ و ملکی صدیق پادشاه شالیم که کاهن قادر متعال بود نان و شراب آورد.
- ۱۹ (اورام را) برکت نموده گفت: اورام از جانب قادر متعال مالک آسمان و زمین متبارک باد.
- ۲۰ و متبارک هست قادر متعال که دشمنان را به دستت تسلیم کرد. اورام از همه (چیز) ده یک به او داد.
- ۲۱ پادشاه سدوم به اورام گفت مردم را به من بده و اموال را برای خودت بردار.
- ۲۲ اورام به پادشاه سدوم گفت دستم را (به عنوان قسم) به درگاه، خدا، قادر متعال، مالک آسمان و زمین بلند کردم ...
- ۲۳ (که) از هر چیزی که به تو تعلق دارد از نخ تا بند کفش (چیزی) بر ندارم تا نگویی من اورام را غنی کردم.
- ۲۴ غیر از من فقط آنچه این غلامان خوردند (حلال) و مردمی که همراه من آمده‌اند یعنی عائر و اشکول و ممره سهمشان را بردارند.

لیخ لیخا - فصل پانزدهم

- ۱ بعد از این وقایع سخن خدا در رؤیا به اورام چنین بود. اورام نترس، من مدافع تو هستم. پاداشت بسیار زیاد است.

בראשית טו לך לך

2 שְׂכַרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה-תִּתֶנְךָ לִי
 וְאַנְכִי הוֹלֵךְ עִרְיָהּ וּבֶן-מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דֹמֵשֶׁק אֱלִיעֶזֶר:
 3 וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בְדִבְתִּי יוֹרֵשׁ אֹתִי:
 4 וְהִנֵּה דְבַר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי-אִם אִשְׁרָךְ
 5 יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ: וַיֹּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבֵט-
 6 נָא הַשְּׂמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם-תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר
 7 לֹא כִּהֵּן יִהְיֶה זָרְעֶךָ: וְהֵאֱמַן בִּיהוָה וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה:
 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְתַת ^{שש}
 9 לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה
 10 אֲדַע כִּי אִירְשָׁנָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח-הָ לְךָ עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת
 11 וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגֹזַל: וַיִּקַּח-לוֹ אֶת-כָּל-
 12 אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתְּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ-בְּתָרוֹ לְקַרְאֵת רֵעֵהוּ
 13 וְאֶת-הַצֹּפֵר לֹא בָתֵּר: וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל-הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם
 14 אַבְרָם: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל-אַבְרָם וְהִנֵּה
 15 אֵימָה חֹשֶׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָה עָלָיו: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תִּדַע
 16 כִּי-גֵר וַיְהִי זָרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
 17 מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנִכִּי וְאַחֲרָי-
 18 כֵּן יֵצְאוּ בְרַכְשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אַבְתָּיִךְ בְּשָׁלוֹם
 19 תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא-שָׁלֵם
 20 עֹן הָאֱמֹרִי עַד-הֵנָּה: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה וְהִנֵּה
 21 תַנּוּר עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגּוֹזְרִים הָאֵלֶּה: בַּיּוֹם
 22 הַהוּא פָּרַת יְהוָה אֶת-אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת-
 23 הָאָרֶץ הַזֹּאת מִצְרַיִם עַד-הַנְּהַר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרַת: אֶת-
 24 הַקֵּינִי וְאֶת-הַקֵּנִיזִי וְאֶת הַקְּדֻמְנִי: וְאֶת-הַחֲתִי וְאֶת-הַפְּרָא וְאֶת-
 25 הַרְפָּאִים: וְאֶת-הָאֱמֹרִי וְאֶת-הַפְּנַעֲנִי וְאֶת-הַגְּדֻגְשִׁי וְאֶת-
 26 הַיְבוּסִי: וְשָׂרִי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יִלְדָה לוֹ וְלֵהָ
 27 שְׂפָתָהּ מִצְרַיִת וְשִׁמָּה הָגֵר: וְתֹאמַר שָׂרִי אֶל-אַבְרָם הִנֵּה-נָא

- ۲ اورام گفت ای خدا خداوند، به من چه خواهی داد؟ من زندگی را بی فرزند میگذرانم و پیشکار خانه ام ایلعزر دمشقی است.
- ۳ اورام گفت اینک به من اولادی ندادی و همانا خانه زادم وارث من میشود.
- ۴ سخن خدا خطاب به او چنین بود. این (ایلعزر) وارث تو نمیشود، بلکه کسی که از وجودت خارج میگردد وارث تو خواهد شد.
- ۵ او را بیرون آورد و گفت به آسمان نظر افکن و ستارگان را بشمار. میتوانی آنها را بشماری؟ به او گفت نسل تو چنین خواهد شد.
- ۶ به خدا اعتماد کرد. (خدا) آن (اعتماد) را نیکوکاری محسوب داشت.
- ۷ به او گفت من خدا هستم که تو را از اورگسدیم بیرون آوردم تا این سرزمین را به تو بدهم که آنرا به ارث ببری.
- ۸ گفت ای خدا خداوند از کجا بدانم که آنرا وارث خواهم شد.
- ۹ به او گفت سه گوساله ماده و سه بز ماده و سه قوچ و یک قمری و جوجه کبوتری برای من بگیر.
- ۱۰ تمام اینها را برایش گرفت و آنها را از میان شقه کرد و هر شقه را مقابل شقه‌ی دیگری قرار داد ولی پرندگان را شقه نکرد.
- ۱۱ لاشخور (ها) بر لاشه‌ها فرود آمد (ند). اورام آنها را راند.
- ۱۲ وقت غروب آفتاب بود که خواب سنگینی بر اورام مستولی گشت و اینک وحشت تاریکی شدیدی، بر او مستولی شد.
- ۱۳ به اورام گفت حتماً بدان که نسلت چهارصد سال در کشوری که مال خودشان نیست غریب خواهند بود و (نسل تو) بندگی آنها (یعنی اهالی آن کشور) را خواهند کرد و آنها (نسلت) را رنج خواهند داد.
- ۱۴ من آن قومی را هم که (نسلت) بندگی آنها را خواهند کرد محاکمه می‌کنم و بعد از آن با اموال بسیار بیرون خواهند آمد.
- ۱۵ و تو با خاطری آسوده به پدرانیت خواهی پیوست. عاقبت بخیر مدفون خواهی گشت.
- ۱۶ و نظر به اینکه گناه (قوم) امّری تاکنون تکمیل نشده است نسل چهارم به اینجا باز خواهند گشت.
- ۱۷ وقت غروب خورشید بود که تاریکی غلیظی شد و اینک تنوری (از) دود و شعله‌ی آتش بین آن شقه‌ها گذشت.
- ۱۸ در آن روز خدا با اورام چنین عهد بست. این سرزمین را از نهر مصر تا نهر بزرگ - نهر پیرات به نسلت خواهم داد.
- ۱۹ (همچنین سرزمین قوم‌های) قینی و قیزی و قدمونی ...
- ۲۰ و حیتی و پریزی و رفائیم ...
- ۲۱ و اموری و کنعنی و گیرگاشی و یووسی را.

בראשית טז-יז לך לך

3 עֲצַרְנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בְּאִנָּא אֶל־שִׁפְחֹתַי אוֹלֵי אֲבֹהַּ מִמֶּנָּה
 וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרִי: וַתִּקַּח שָׂרִי וְאִשְׁתׁ אֲבָרָם אֶת־הַגֵּר
 4 הַמִּצְרַיִת שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשְׂרֵת שָׁנִים לְשֶׁבֶת אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 5 וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֵא אֶל־הַגֵּר וַתְּהַר
 6 וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ: וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל־
 7 אֲבָרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקוֹךָ וַתֵּרָא כִּי
 8 הָרְתָה וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֲבָרָם
 9 אֶל־שָׂרִי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עָשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶנּוּ
 10 שָׂרִי וַתְּבָרַח מִפָּנֶיהָ: וַיִּמְצְאָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם
 11 בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר: וַיֹּאמֶר הַגֵּר שִׁפְחַת שָׂרִי אִי־
 12 מִזֶּה בָּאת וְאָנֹכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֻרָתִי אָנֹכִי בְּרַחַת:
 13 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ:
 14 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲרַבָּה אֲרַבָּה אֶת־זְרַעְךָ וְלֹא יִסְפָּר
 15 מִרֹב: וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲנֶךָ הֲרָה וּלְדֹת בֶּן וְקִרְיָאֵת
 16 שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲנִיֶךָ: וְהוּא יִהְיֶה פְּרִיא
 17 אָדָם יָדוּ בְּכָל וָיָד כָּל בּוֹ וְעַל־פָּנָי כָּל־אֲחָיו יִשְׁכַּן: וַתִּקְרָא
 18 שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אֹתָהּ אֵל רֵאִי כִּי אָמְרָה הַגֵּם הַלֵּם
 19 רֵאִיתִי אַחֲרַי רֵאִי: עַל־כֵּן קָרָא לְבָאָר בְּאֶרֶץ לְחֵי רֵאִי הִנֵּה
 20 בֵּין־קְדָשׁ וּבֵין בְּרָד: וַתֵּלֶד הַגֵּר לְאֲבָרָם בֶּן וַיִּקְרָא אֲבָרָם שֵׁם־
 21 בְּנֵו אֲשֶׁר־יָלְדָהּ הַגֵּר יִשְׁמַעְאֵל: וְאֲבָרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ
 22 שָׁנִים בְּלֶדֶת־הַגֵּר אֶת־יִשְׁמַעְאֵל לְאֲבָרָם: וַיְהִי

יז

برشیت - لیخ لیخا - فصل شانزدهم

- ۱ و ساری زن اورام برای وی زائید و ساری کنیزی مصری داشت که اسمش هاگار بود.
- ۲ ساری به اورام گفت که خدا مرا از زائیدن محروم کرده است لطفاً باکنیزم آمیزش کن شاید از او آباد شوم. اورام به حرف ساری گوش داد.
- ۳ پس از ده سال اقامت اورام در سرزمین کنعان، ساری زن اورام، هاگار مصری کنیز خود را گرفته او را به همسری اورام شوهر خود در آورد.
- ۴ با هاگار نزدیکی کرد و او حامله شد. (هاگار) هنگامیکه دید حامله شده است، بانویش به نظرش سبک آمد.
- ۵ ساری به اورام گفت ظلم (وارد بر) من بخاطر توست من کنیزم را در آغوش تو قرار دادم. دید که آبتن شده است، در نظرش سبک گشتم. خدا بین من و تو داوری کند.
- ۶ اورام به ساری گفت اینک کنیزت در اختیار توست آنطوریکه به نظرت خوش است با وی عمل کن. ساری آزارش داد. (هاگار) از نزد وی فرار کرد.
- ۷ فرشته‌ی خدا نزدیک چشمه‌ی آب در بیابان پیش چشمه (ی واقع) در راه شور او را یافت.
- ۸ گفت: هاگار کنیز ساری از کجا آمده‌ای و به کجا میروی؟ گفت از نزد ساری خانم فرار میکنم.
- ۹ فرشته‌ی خدا به او گفت نزد خانمت برگرد. زیر دستش رنج ببر.
- ۱۰ فرشته‌ی خدا به او گفت: نسلت را بسیار زیاد خواهیم کرد قسمی که از زیادی شمرده نگردد.
- ۱۱ فرشته‌ی خدا به او گفت اینک تو حامله‌ای و پسر می‌زائی و نظر به اینکه خدا به بیچارگیت رسیدگی کرد اسمش را بیسماعیل بگذار.
- ۱۲ و او انسانی وحشی (بدوی) خواهد بود. با همه در افتاده و همه با او در خواهند اوفتاد و نزدیک برادرانش ساکن خواهد شد.
- ۱۳ (هاگار) خدا را که با او سخن میگفت (آتا ایل رؤئی) «تو قادر توجه کننده به منی» نام نهاد. زیراگفت، پس از آنکه (در خانه‌ی اورام) او را دیدم اینجا هم (همان را) دیدم.
- ۱۴ از این لحاظ آن چاه را (بئر لَحی رؤئی) نامید. اینک بین قادیش و پرد است.
- ۱۵ هاگار برای اورام پسر زائید و اورام نام پسری را که هاگار زائید بیسماعیل گذاشت.
- ۱۶ هنگامی که هاگار بیسماعیل را برای اورام زائید اورام هشتاد و شش ساله بود.

لیخ لیخا - فصل هفدهم

- ۱ اورام نود و نه سال بود. خدا به اورام ظاهر شده به او گفت: من قادر مطلق هستم در حضورم سلوک کن و کامل شو.
- ۲ تا عهدم را بین خودم و تو قرار دهم و تو را بسیار کثیر کنم.
- ۳ اورام رو بر زمین نهاد و خداوند با او چنین سخن گفت.
- ۴ اینک عهدم با تو اینست که به پدر قوم‌ها مبدل شوی.
- ۵ نامت دیگر اورام خوانده نشود. زیرا ترا پدر جمعیت کثیر قوما قرار دادم، اسمت اوراهام باشد.

בראשית יז לך לך

7 בְּמֵאד מְאֹד וּנְתַתֶּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: וְהִקְמוֹתִי אֶת־
 8 בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדוֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם
 9 לְהִיזוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ: וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ
 10 אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזַת עוֹלָם וְהֵייתִי
 11 לָהֶם לֵאלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי
 12 תִּשְׁמֹר אֶתָּה וּזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדוֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
 13 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: וּנְמַלְתֶּם
 14 אֶת בְּשַׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן־
 15 שְׂמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדוֹתֵיכֶם יֶלֶד בַּיִת וּמִקְנֵת־
 16 כָּסֶף מִכָּל בֶּן־נֶכֶד אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעֶךָ הוּא: הַמּוֹל וְיִמּוֹל יֶלֶד
 17 בְּיָתֶךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהִיטָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרֹכֶם לְבְרִית עוֹלָם:
 18 וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עַרְלָתוֹ וּגְבַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ
 19 הַהִוא מֵעַמִּיָּה אֶת־בְּרִיתִי הַפֶּר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 20 אֶל־אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשַׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה
 21 שְׁמָהּ: וּבִרְכַתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבִרְכַתִּיהָ וְהִיטָה
 22 לְגוֹיִם מְלָכִי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחַק
 23 וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלִבֵּן מֵאָה־שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה הִבְתַּת־שָׂעִים
 24 שָׁנָה תֵּלֵד: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יִחִיהָ
 25 לְפָנֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ יֹלְדֵת לְךָ בֵּן וּקְרָאתָ
 26 אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמוֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ
 27 אַחֲרָיו: וְלִישְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתֶּיךָ הִנֵּה וּבִרְכַתִּי אֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ
 28 וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאד מְאֹד שְׁנַיִם־עָשָׂר נָשִׂיאִם יוֹלִיד וּנְתַתִּיו
 29 לְגוֹי גָּדוֹל: וְאֶת־בְּרִיתִי אֶקִּים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה
 30 לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֲרֹת: וַיְכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים
 31 מֵעַל אַבְרָהָם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־
 32 יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵית
 33 אַבְרָהָם וַיִּמַּל אֶת־בְּשַׂר עַרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר

- ۶ تو را بسیار زیاد و بارور خواهم کرد و تو را به قوم‌ها مبدل خواهم نمود و پادشاهانی از تو بوجود خواهند آمد.
- ۷ به عهدهم بین خود و تو و نسلت بعد از تو، برای نسل اندر نسلشان به عنوان عهد جاودانی وفا خواهم کرد تا برای تو و نسل بعد از تو داور باشم.
- ۸ تا سرزمین منزلگاهت کنعان را به تو به ملکیت جاودانی و بعد از تو به نسلت بدهم و برای آنها داور باشم.
- ۹ خداوند به اوراهام گفت: تو عهد مرا نگاهدار. تو و بعد از تو نسلت، نسل اندر نسلشان.
- ۱۰ این است عهدهم بین من و شما و بین نسلت بعد از تو که نگاه خواهید داشت. هر مذکری از شما ختنه گردد.
- ۱۱ زائده پوستی (سر) آلتان را ختنه کنید و بین من و شما نشان عهد باشد.
- ۱۲ هر مذکری را نسل اندر نسل، هشت روزه برای خود ختنه کنید. (همینطور) خانه زاد و زرخریدی که از هر بیگانه‌ای خریده باشی و از نسلت نباشد.
- ۱۳ خانه زادت و زرخریدت حتماً ختنه گردد و (نشان) عهدهم به عنوان عهد جاودانی در بدن شما باشد.
- ۱۴ مذکری ختنه نشده که زائده پوستی (سر) آلتش را ختنه نکند، از (میان) قوم‌هایش منقطع خواهد شد، عهد مرا نقض کرده است.
- ۱۵ خداوند به اوراهام گفت نام (ساری) زنت را ساری نخوان چون نامش سارا است. (۱)
- ۱۶ او را برکت خواهم داد. از او هم به تو پسری خواهم داد. (سارا را) برکت خواهم کرد و به قوم‌ها مبدل خواهد گشت. پادشاهان قوم‌هایی از او خواهند بود.
- ۱۷ اوراهام رو بر زمین نهاد، خندید و در دلش گفت آیا از مرد صد ساله (بچه) به وجود خواهد آمد؟ و یا سارا در نود سالگی خواهد زائید؟
- ۱۸ اوراهام به خداوند گفت ای کاش بیشماعیل (با سلوک در راه تو) در پناهت زنده بماند.
- ۱۹ خداوند گفت: اما سارا زنت برایت پسری می‌زاید و اسمش را ییصحاق (خواهد خندید) بگذار و با او و نسلش بعد از او به عهدهم، به عنوان عهد جاودانی وفا خواهم کرد.
- ۲۰ و در مورد بیشماعیل (حرف) تو را شنیدم. اینک او را برکت خواهم کرد و بسیار زیاد بارورش خواهم گردانید و کثیرش خواهم نمود. داوزده رئیس بوجود خواهد آورد و به قوم بزرگی مبدلش خواهم ساخت. (۲)
- ۲۱ با ییصحاق که سارا سال دیگر همین موقع خواهد زائید عهدهم را استوار خواهم نمود.
- ۲۲ سخن گفتن با او را تمام کرد. خداوند از پیش اوراهام عروج کرد.
- ۲۳ در خود همین روز همینکه خداوند با او صحبت کرد اوراهام بیشماعیل پسرش و تمام خانه زادهایش و تمام زرخریدانش، هر مذکری از مردم خانه‌ی اوراهام را گرفته و زائده‌ی پوستی (سر) آلتشان را ختنه کرد.

۱- علمای یهود اینطور تفسیر کرده‌اند که در زبان عبری لغت «ساری» بمعنی سرور برای تعداد معدودی از مردم بکار برده می‌شود ولی لغت «سارا» بمعنی سرور برای عموم مردم است.

۲- به فصل بیست و پنج آیه ۱۳-۱۶ و تبصره‌ی مربوط به آن مراجعه شود.

דִּבֶּר אֶת־וַאֲבָרָהֶם בְּתִשְׁעִים וְתִשְׁעֵי שָׁנָה בְּהַמְלוֹ
 בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ: וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֵו בֶן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלוֹ
 אֶת בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבָרָהֶם וַיִּשְׁמַעֲאֵל
 בְּנֵו: וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בְּיַת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֶכֶד
 נִמְלוּ אֹתוֹ:

- וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל כחם
 היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
 וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחוו ארצה: ויאמר אדני
 אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבור מעל עבדך: יקח
 נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה
 פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעבדו כי־על־כן עברתם על־
 עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם
 האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
 ועשי עגות: ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בוד־בקר רך וטוב
 ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובך
 הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
 ויאבלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:
 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן לשרה אשתך
 ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים
 באים בימים חדל להיות לשרה ארח בנשים: ותצחק שרה
 בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה־לי עדנה ואדני זקן: ויאמר
 יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
 ילד ואני זקנת: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
 כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה ולאמר לא צחקתי כיו
 יראה ויאמר ולא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו
 על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה
 אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול

מפטיר

24

25

26

27

וירא 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

שני

- ۲۴ آوراهام هنگام ختنه شدن زانده‌ی پوستی (سر) آلتش نود و نه ساله بود.
 ۲۵ و ییشماعیل پسرش هنگام ختنه شدن زانده‌ی پوستی (سر) آلتش سیزده ساله بود.
 ۲۶ در خود همین روز آوراهام و ییشماعیل پسرش ختنه شدند.
 ۲۷ و تمام مردان خانه‌اش، خانه زاد و زرخرید و بیگانه با او ختنه شدند.

پاراشای ویرا - فصل هیجدهم

- ۱ موقعیکه (آوراهام) در گرمای روز جلوی درگاه چادر نشسته بود خدا در آلونه ممبره به او ظاهر شد.
 ۲ آوراهام چشمانش را بلند نمود و اینک سه مرد را دید نزدش ایستاده‌اند و از درگاه چادر به استقبالشان دوید. (به حالت احترام) تا زمین سجده کرد.
 ۳ گفت سرورم اگر به نظرت پسندیده آمده‌ام لطفاً از نزد غلامت دور نشو.
 ۴ لطفاً اندکی آب گرفته پاهایتان را بشوئید و زیر درخت تکیه دهید.
 ۵ لقمه‌ی نانی بگیرم دلتان را تقویت کنید بعد رد شوید. چون به همین جهت از کنار بنده‌ی خود گذر نمودید. گفتند همانطور که سخن گفتی همچنان عمل نما.
 ۶ آوراهام بسوی چادر، پیش سارا شتافته گفت عجله کن سه سنا آرد اعلی خمیر کرده نان شیرینی درست کن.
 ۷ آوراهام به سوی گله‌ی گاو شتافت. گاو جوان لطیف و خوبی برداشت به غلام داد و (او) برای درست کردن آن عجله نمود.
 ۸ (پس آوراهام) کره و شیر گرفته و گاو جوانی را که درست کرده بود، جلو آنها نهاد. زیر درخت پیش آنها ایستاد تا خوردند.
 ۹ به او گفتند سارا زنت کجاست؟ گفت اینک در چادر است.
 ۱۰ (یکی از آن سه) گفت سال دیگر همین موقع حتماً پیش تو برواهم گشت و اینک سارا زنت پسری خواهد داشت و سارا از درگاه چادر که پشت سر او (فرشته) بود می شنید.
 ۱۱ و آوراهام و سارا پیر و سالخورده بودند و از سارا، داشتن عادت زنا نه متوقف شده بود.
 ۱۲ سارا در درون خود خندید. گفت پس از فرسودگی ام دارای نشاط جوانی شدم ولی آقاییم پیر است.
 ۱۳ خدا به آوراهام گفت چرا سارا این چنین خندید و گفت آیا حقیقتاً من خواهم زانید؟ من پیر هستم.
 ۱۴ آیا از خدا چیزی عجیب خواهد بود؟ در وقت مقرر بسویت برواهم گشت. سال دیگر همین موقع سارا پسری خواهد داشت.
 ۱۵ نظر به اینکه سارا ترسید انکار کرد و گفت نخندیدم. گفت نه حقیقتاً خندیدی.
 ۱۶ آن مردها از آنجا برخاسته و بر سطح سدوم نظر افکندند و آوراهام با آنها می رفت تا آنها را مشایعت کند.
 ۱۷ و خداگف آیا آنچه من میکنم از آوراهام پوشیده میدارم؟

19 וַעֲצוּם וַנְּבָרְכֵם כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ: כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר
 יֵצֵא אֶת־בְּנֵי וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרֹךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר־
 20 דִּבֶּר עָלָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקֵת סָדָם וְעִמֹרָה כִּי־דָבַר וַחֲטָאתֶם
 21 כִּי כִבְדַתֶּם מְאֹד: אֲרִדְהָנָא וְאֲרָאָה הַכַּעֲקֻתָה הַבָּאָה אֵלַי
 22 עָשׂוּ כְלָה וְאִם־לֹא אֲדַעָה: וַיִּפְנּוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה
 23 וְאַבְרָהָם עֹודֵנו עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאֵף
 24 תִּסְפָּה צְדִיק עִם־רָשָׁע: אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר
 הָאֵף תִּסְפָּה וְלֹא־תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר
 25 בְּקִרְבָּהּ: חָלְלָה לְךָ מַעֲשֵׂת וּבְדַבַּר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם־
 רָשָׁע וְהִיָּה כַצְּדִיק כְּרָשָׁע חָלְלָה לְךָ הַשִּׁפְטִי כָל־הָאָרֶץ לֹא
 26 יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בְּסָדָם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים
 27 בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבַּר אֱלֹהֵי אֲדָנִי וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֹפֵר:
 28 אוֹלֵי יַחֲסֹדֵן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־
 כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה:
 29 וַיִּסַּף עוֹד לְדַבַּר אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
 30 לֹא אַעֲשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי נָא יַחַד לְאֲדָנִי
 וְאֲדַבְּרָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה אִם־
 31 אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבַּר אֱלֹהֵי־
 אֲדָנִי אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר
 32 הָעֶשְׂרִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי נָא יַחַד לְאֲדָנִי וְאֲדַבְּרָה אֶת־הַפֶּעַם
 אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרֵה:
 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבַּר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב
 1 ט לְמָקוֹמוֹ: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעָרִב וְלוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר־
 2 סָדָם וַיִּרְאֵה לֹט וַיִּקָּם לְקִרְאתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲפָיִם אֲרֻצָּה: וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה נָא־אֲדָנִי סוּדוֹ נָא אֱלֹהֵי בֵּית עִבְדְּכֶם וְלִינֹו וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם

- ۱۸ و اوراهام حتماً به قوم بزرگ و عظیمی مبدل خواهد گشت و تمام قبیله‌های جهان به وسیله‌ی او برکت خواهند شد.
- ۱۹ زیرا او را شناختم، برای اینکه به فرزندان و خاندانش بعد از خود سفارش خواهد کرد آیین خدا را که انجام دادن عدالت و انصاف است مراعات نمایند، تا خدا آنچه را که در باره‌ی اوراهام گفته است برای وی پیش آورد.
- ۲۰ خدا گفت ناله‌ی سدوم و عمورا زیاد شده است و خطایشان بسیار سنگین گشته است. (۱)
- ۲۱ اکنون فرود آمده بینیم آیا ناله‌ی (مردم) آن (شهر) که بدرگاهم میرسد حقیقت دارد؟ (در اینصورت) کارشان تمام است. و اگر نه خواهیم دانست.
- ۲۲ آن مردها از آنجا روگردانده به طرف سدوم رفتند و اوراهام هنوز نزد خدا ایستاده بود.
- ۲۳ اوراهام نزدیک شد و گفت آیا عادل و ظالم را با هم فنا میسازی؟
- ۲۴ شاید پنجاه (نفر) عادل در میان شهر باشند آیا فنا میسازی؟ به خاطر پنجاه عادلی که در میان آن هست این محل را نمی‌بخشی؟
- ۲۵ انجام چنین کاری (یعنی) عادل و ظالم را با هم کشتن، (و اینکه سرنوشت) عادل چون ظالم باشد از تو بعید است. آیا داور کل جهان از روی عدالت داوری نمی‌کند؟
- ۲۶ خدا گفت اگر در میان شهر سدوم پنجاه عادل بیابم به خاطر آنها تمام (اهالی) آن محل را می‌بخشم.
- ۲۷ اوراهام جواب داد و گفت: اینک خواستم که به پیشگاه خدا سخن گویم (در حالی که) من خاک و خاکسترم.
- ۲۸ شاید از پنجاه عادل پنج تا کم باشد، یا تمام (اهالی) آن شهر را به خاطر آن پنج (نفر) تباه می‌کنی؟ گفت اگر چهل و پنج (نفر عادل) در آنجا بیابم تباه نخواهم کرد.
- ۲۹ باز هم بار دیگر با او صحبت کرده گفت: شاید آنجا چهل نفر (عادل) پیدا شوند. گفت بخاطر آن چهل نفر (عادل) (این کار را) نخواهم کرد.
- ۳۰ گفت التماس آنکه خشم خدا افرورخته نگردد تا سخن گویم. شاید آنجا سی نفر (عادل) پیدا شوند. گفت اگر آنجا سی نفر (عادل) پیدا کنم (این کار را) نخواهم کرد.
- ۳۱ گفت اینک اکنون جرئت پیدا کرده با خدا سخن می‌گویم. شاید آنجا بیست نفر (عادل) پیدا گردند. گفت بخاطر آن بیست نفر (عادل) تباه نخواهم کرد.
- ۳۲ گفت التماس اینکه خشم خدا برافروخته نگردد فقط این بار سخن می‌گویم. شاید ده نفر (عادل) آنجا پیدا شوند. گفت بخاطر آن ده نفر (عادل) تباه نخواهم کرد.
- ۳۳ خدا موقعی که صحبت کردن با اوراهام را به پایان رسانید، رفت و اوراهام به محلش بازگشت.

۱- اینکه در تورا نوشته شده است که ناله سدوم و عمورا زیاد شده و خطایشان بیار سنگین گشته اشاره به واقعه‌ای می‌کند که یک دختر بیچاره را در بیرون از شهر مرتباً کمک مینمود تا اینکه مردم شهر پی برده و بدن دختر بچه را آغشته به عسل کرده و او را در جوار لانه زنبورها گذاشتند تا اینکه از بین رفت.

בראשית יט וירא

3 והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
 4 ויפצרו בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה
 5 ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
 6 נספו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל-
 7 לוט ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
 8 אלינו ונדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר
 9 אחריו: ויאמר אל-נא אחי תרעו: הנה-נא לי שתי בנות
 10 אשר לא-ידעו איש אוציאה-נא אתהן אליכם ועשו להן
 11 כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל-תעשו דבר כי-על-
 12 כן באו בצל קרתי: ויאמרו וגשה-לאה ויאמרו האחד בא-
 13 לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט
 14 מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים את-ידם ויביאו
 15 את-לוט אליהם הביתה ואת-הדלת סגרו: ואת-האנשים
 16 אשר-פתח הבית הנו בסגורים מקטן ועד-גדול וילאו למצא
 17 הפתח: ויאמרו האנשים אל-לוט עד מילך פה חתן ובניך
 18 ובנותיך וכל אשר-לך בעיר הוצא מן-המקום: כי-משחתים
 19 אנחנו את-המקום הזה כי-גדלה צעקתם את-פני יהוה
 20 וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל-חתניו ולקחי
 21 בנותי ויאמר קומו צאו מן-המקום הזה כי-משחתים יהוה
 22 את-העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאיצו
 23 המלאכים בלוט לאמר קום את-אשתך ואת-שתי בנותיך
 24 הנמצאות פרתספה בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים
 25 בידו וביד-אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו
 26 וינחהו מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט
 27 על-נפשך אל-תביט אחריך ואל-תעמוד בכל-הפער ההרה
 28 המלט פרתספה: ויאמר לוט אלהם אל-נא אדני: הנה-נא
 29 מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות

- ۱ آن دو فرشته هنگام غروب به سدوم رسیدند و لوط در دروازه‌ی سدوم نشسته بود و لوط (آنها را) دید و برای استقبالشان برخاسته (به حالت احترام) سر تعظیم بر زمین فرود آورد.
- ۲ گفت اینک ای سرورانم لطفاً به سوی خانه‌ی بنده‌ی تان نزدیک شوید. شب را بسر برید پاهایتان را بشوید (بامدادان) سحرخیزی کرده به راهتان بروید. گفتند نه بلکه شب را در خیابان بسر خواهیم برد.
- ۳ به آنها بسیار اصرار نمود. پس نزدیک شده به خانه‌اش وارد شدند. ضیافتی برایشان ترتیب داد. فطیر پخت خوردند.
- ۴ قبل از آنکه بخوابند، مردم شهر، مردهای سدوم از جوان تا پیر، تمام قوم از هر طرف، خانه را احاطه کردند.
- ۵ لوط را صدا زده به او گفتند، مردهایی که امشب نزد تو آمده‌اند کجا هستند؟ آنها را پیش ما بیرون آور تا با آنان درآمیزیم. (۱)
- ۶ لوط به سوی به طرف در خانه خارج شد و در را عقب خود بست.
- ۷ گفت ای برادرانم لطفاً بدی نکنید.
- ۸ اینک من دو دختر دارم که با مردی آمیزش نداشته‌اند، اکنون آنها را نزدتان بیرون خواهم آورد و هر آنچه به نظرتان خوش باشد با آنها بکنید. فقط به این مردها کاری نکنید زیرا به همین جهت زیر سایه‌ی سقف من آمده‌اند.
- ۹ مردهای شهر به لوط گفتند دور شو! (بهمدیگر میگفتند) این یکی (لوط) آمده زندگی کند دارد داوری می‌کند. (خطاب به لوط) اکنون به تو بدتر از آنها میکنیم. (مردم شهر) زیاد به شخص لوط اصرار ورزیده نزدیک شدند. که در را بشکنند.
- ۱۰ آن مردها (فرشته‌ها) دستشان را دراز کردند و لوط را پیش خودشان به خانه آوردند و در را بستند.
- ۱۱ و مردمی را که جلو در خانه بودند از کوچک تا بزرگ به بیماری کوری (خیرگی چشم) مبتلا کردند (بطوریکه) عاجز شدند در را پیدا کنند.
- ۱۲ آن مردها (فرشته‌ها) به لوط گفتند: دیگر چه کسانی را اینجا داری؟ داماد و پسران و دختران و آنچه را در شهر داری از این محل بیرون ببر.
- ۱۳ زیرا ما این محل را تباه میکنیم. نظر به اینکه ناله‌شان به پیشگاه خدا شدید شده است خدا ما را روانه کرد که تباهش سازیم.
- ۱۴ لوط بیرون رفته و به دامادهای خود و نامزدهای دخترانش گفت: نظر به اینکه خدا این شهر را تباه می‌کند برخیزید از این محل بیرون روید. در نظر دامادهایش چنین آمد که او (آنها را) مسخره می‌کند.
- ۱۵ هنگامیکه سپیده دمید فرشتگان، لوط را به شتاب واداشته گفتند: برخیز زن و دو دخترانت را که حاضرند ببر مبادا بخاطر گناه شهر فناگردد.
- ۱۶ (لوط) معطل کرد. آن مردها (فرشته‌ها) بخاطر لطف خدا به او، دست او و زنش و دو دخترانش را گرفته بیرون بردند و در خارج شهر قرارشان دادند.
- ۱۷ هنگامیکه آنها را به خارج (شهر) میبردند (یکی از فرشته‌ها) گفت جانت را رهایی بخش، عقب خود را نگاه مکن و در هیچ نقطه‌ی دشت نیست. زود به سوی آن کوه فرار کن مبادا فناگردد.
- ۱۸ لوط به آنها گفت سرورانم لطفاً نه.

בראשית יט וירא

אֶת־נַפְשִׁי וְאֶנְכִּי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הַהֲרָה פֶּן־תִּדְבְּקֵנִי הַרְעָה
 20 וּמִתִּי: הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה לְנוֹס שָׁמָּה וְהוּא מִצְעָר
 21 אֲמַלְטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְתַחִי נַפְשִׁי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּיעִי
 הִנֵּה נִשְׂאֵתִי פָּנֶיךָ גַּם לְדַבֵּר הִזָּה לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת־הָעִיר
 22 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: מֵהֵרָה הַמְּלִיט שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דְּבַר
 23 עַד־בָּאֵךְ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוּעֵר: הַשָּׁמֶשׁ יָצָא
 24 עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צִעְרָה: וַיְהוּהוּ הַמְטִיר עַל־סֹדֶם וְעַל־
 25 עִמֹרָה גִפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים
 הָאֵל וְאֵת כָּל־הַנֶּכֶד וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַח הָאֲדָמָה:
 26/27 וַתִּבֶט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתִּהְיֶי נָצִיב מֵלַח: וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 28 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פָּנָיו יְהוָה: וַיִּשְׁקֹף עַל־פְּנֵי
 29 סֹדֶם וְעִמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַנֶּכֶד וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטּוֹר
 הָאָרֶץ כְּקִיטּוֹר הַנֶּבֶשָׁן: וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַנֶּכֶד
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה
 30 בַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשָׁב בָּהֶן לוֹט: וַיַּעַל לוֹט מִצְעוֹר
 וַיֵּשֶׁב בְּהַר וּשְׁתֵּי בָנָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לִשְׁבַת בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב
 31 בְּמִעְרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָיו: וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה
 אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ לְבוֹא עָלֵינוּ כְּדֹרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ:
 32 לָכֵן נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יָיִן וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע:
 33 וַתִּשְׁקֹינָ אֶת־אָבִיהֶן יָיִן בַּלַּיְלָה הוּא וַתִּבְּאֵ הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
 34 אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ: וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַתֹּאמֶר
 הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הֲוֹדֵי שְׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־אָבִי נִשְׁקֵנוּ יָיִן
 35 גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שֹׁכְבִי עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֹינָ גַּם
 בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אָבִיהֶן יָיִן וַתִּקַּם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ
 36 וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ: וַתִּהְרִין שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט מֵאָבִיהֶן:
 37 וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב הוּא אָבִי־מוֹאָב עַד־
 38 הַיּוֹם: וְהַצְּעִירָה גַּם־הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי הוּא

- ۱۹ اکنون که بندهاات به نظرت پسندیده آمد و احسانت را که برای زنده نگهداشتن جانم کردی من نخواهم توانست زود بسوی آن کوه بگریزم مبادا که آن بلا به من برسد و بمیرم.
- ۲۰ هم اکنون این شهر برای گریختن به آن نزدیک است و این (شهر) کوچک است. حالا اجازه می‌خواهم به آنجا بگریزم. البته کوچک (کم‌گناه) است. شاید جانم زنده بماند.
- ۲۱ به او گفتم اینک در این مورد هم آنچه گفتمی خواهشت را پذیرفتم که آن شهر را ویران نسازم.
- ۲۲ نظر به اینکه تا آمدن تو به آنجا نخواهم توانست کاری کنم، عجله کن به آنجا بگریز. از این جهت نام آن شهر را صُوعَر خواند.
- ۲۳ آفتاب بر زمین طلوع کرد. لُوط به صُوعَر رسید.
- ۲۴ و خدا بر سدوم و عمُورا گوگرد و آتش بارانید. (و این بلای مصیبت آمیز) از جانب خدا از آسمان بود.
- ۲۵ این شهرها را و تمام دشت و تمام ساکنین این شهرها و گیاه زمین را نابود کرد.
- ۲۶ زنش پشت سر (پشت سر لوط که جانب شهر بود) نگاه کرد و به ستون نمک تبدیل شد.
- ۲۷ اوراهام (برای رفتن) به محلی که آنجا در حضور خدا ایستاده بود سحر خیزی کرد.
- ۲۸ (اوراهام) بر سطح سدوم و عمُورا و به تمام سطح آن دشت نظر افکنده دید اینک ستون دود آن سرزمین، چون ستون دود کوره بالا می‌رود.
- ۲۹ در حینی که خداوند شهرهای آن دشت را تباہ می‌کرد، خداوند اوراهام را مدنظر قرار داد. از میان آن ویرانی، در موقع ویران کردن آن شهرها که لوط در آن نشسته بود، لوط را روانه کرد.
- ۳۰ لوط چونکه می‌توسید در صُوعَر ساکن شود از صُوعَر عزیمت کرده در آن کوه ساکن شد و دو دخترانش همراه او بودند. او و دو دخترانش در غار منزل کردند.
- ۳۱ دختر ارشد به دختر کوچکتر گفت پدرمان پیر است و مردی در جهان نیست که بر حسب رسم جهان با ما آمیزش کند. (۱)
- ۳۲ بیا پدرمان را شراب بنوشانیم و با او همخوابی کنیم و از پدرمان نسلی زنده نگهداریم.
- ۳۳ در همان شب پدرشان را شراب نوشاندند. دختر ارشد آمده با پدرش همخوابگی کرد و هنگام خوابیدن و بلند شدنش (لوط) متوجه نگردید.
- ۳۴ فردای آن روز دختر ارشد به دختر کوچکتر گفت اینک دیشب با پدرم همخوابگی کردم. امشب هم او را شراب بنوشانیم. بیا با او همخوابگی کن تا از پدرمان نسلی زنده نگهداریم.
- ۳۵ در آن شب هم پدرشان را شراب نوشاندند. دختر کوچکتر برخاسته با پدرش همخوابگی کرد و هنگام خوابیدن و برخاستن وی (پدرش) نفهمید.
- ۳۶ دو دختر لوط از پدرشان باردار شدند.
- ۳۷ دختر ارشد پسری زائید نامش را مؤآو خواند که تا امروز بنیانگزار (قوم) مؤآو است.
- ۳۸ دختر کوچکتر هم پسری زائید و نامش را بن عمی خواند که تا امروز بنیانگذار (قوم) بنه عمون است.

۱- حخامیم فرموده‌اند که دختران لوط واقعاً فکر میکردند که مردم دنیا همانند دوره‌ی نوح همگی از بین رفته‌اند و طبیعتاً در دنیا هیچ مردی وجود ندارد که با آنها ازدواج کند و فکر می‌کردند که اگر آنها از تنها مرد دنیا (که به زعم آنها پدرشان بود) بچه دار نشوند انقراض نسل بشر عملی میشود که خداوند از این امر راضی نخواهد بود و فکر می‌کردند که خواسته خداوند در این است که از پدر خود بچه دار شوند.

בראשית כ וירא

26

ב

1 אָבִי בְנֵי-עֶמּוֹן עַד-הַיּוֹם וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם
 2 אֶרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין-קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּגֶר בְּגֵרָר: וַיֹּאמֶר
 3 אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הוּא וַיִּשְׁלַח אַבְימֶלֶךְ מֶלֶךְ
 4 גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת-שָׂרָה: וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל-אַבְימֶלֶךְ בַּחלוֹם הַלַּיְלָה
 5 וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִךְ מֵת עַל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ וְהוּא בָעֵלְתָּ בָעַל:
 6 וְאַבְימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַם-צָדִיק תִּהְיֶה גַם:
 7 הֲלֹא הוּא אָמַר-לִי אַחְתִּי הוּא וְהִיא-גַם הוּא אָמְרָה אֲחִי הוּא
 8 בְּתִם-לִבִּבִי וּבְנִקְוֹן כִּפִּי עָשִׂיתִי זֹאת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים
 9 בַּחלוֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתִם-לִבְכֶּךָ עָשִׂיתָ זֹאת וְאַחֲשֶׁךָ
 10 גַם-אָנֹכִי אוֹתְךָ מִחַטּוֹ-לִי עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיךָ לְנֹגֵעַ אֵלֶיהָ:
 11 וְעַתָּה הֲשִׁב אֶשְׁתְּ-הָאִישׁ כִּי-נִבְיֵא הוּא וְיִתְּפֹלל בְּעֶדְךָ וְחִיָּה
 12 וְאִם-אֵינְךָ מְשִׁיב דָּע כִּי-מוֹת תָּמוּת אִתָּה וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ:
 13 וַיִּשָּׁכֵם אַבְימֶלֶךְ בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל-עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-
 14 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד: וַיִּקְרָא
 15 אַבְימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמַה-חָטַאתָ לָּךְ
 16 כִּי-הִבַּאתָ עָלֵינוּ וְעַל-מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדוֹלָה מֵעַשִׂים אֲשֶׁר לֹא-
 17 יַעֲשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ אֶל-אַבְרָהָם מַה רָאִיתָ
 18 כִּי עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק
 19 אֵין-יֵרָאת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי: וְגַם-
 20 אֲמִנָּה אַחְתִּי בֶת-אָבִי הוּא אֲךָ לֹא בֶת-אֲמִי וְתִהְיֶה לִי לְאִשָּׁה:
 21 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לָהּ זֶה
 22 חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֵל כָּל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבִיא שָׁמָּה
 23 אָמַר-לִי אַחִי הוּא: וַיִּקַּח אַבְימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעֲבָדִים וּשְׂפֹחֹת
 24 וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ
 25 הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שִׁב: וְלִשְׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי
 26 אֵלָיךְ כְּסָף לְאַחִיךָ הִנֵּה הוּא-לָךְ כְּסוֹת עֵינַיִם לְכָל אֲשֶׁר אִתְּךָ
 27 וְאֶת-כָּל וְנִכְחַת: וְיִתְּפֹלל אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים

برشیت - ویرا - فصل بیستم

۲۶

- ۱ آوراهام از آنجا به سرزمین نگو مسافرت نموده بین قادیس و شور درنگ نمود و درگزار اقامت گزید. (۱)
- ۲ آوراهام درباره‌ی زنش سارا گفت: خواهرم است. آوی میخ پادشاه (سرزمین) گزار فرستاده سارا را گرفت.
- ۳ خداوند شب به خواب آوی میخ آمد و به او گفت اینک بخاطر این زن که گرفتی چون او شوهردار است، میمیری.
- ۴ آوی میخ با وی نزدیکی نکرد و گفت خدایا آیا قوم عادل را هم خواهی کشت؟
- ۵ مگر او (آوراهام) به من نگفت وی خواهرم است و او (سارا) هم گفت (آوراهام) برادرم است. این کار را با ساده دلی و پاک دستی کردم.
- ۶ خداوند در خواب به او گفت من هم میدانستم که با پاک دلیت این کار را کردی من هم تو را از خطا کردن به من مانع شدم. به این جهت نگذاشتم با او نزدیکی کنی.
- ۷ و اکنون زن آن مرد را بازگردان چونکه پیغمبر است. (آوراهام) برایت دعا میکند که زنده بمانی و اگر بازگردانی بدان که حتماً خواهی مرد، تو و هر کسی که داری.
- ۸ آوی میخ بامدادان سحرخیزی کرد و تمام خادمانش را صدا زد. تمام این مسائل را حضوراً به آنها گفت و آن اشخاص بسیار ترسیدند.
- ۹ آوی میخ آوراهام را صدا زده به او گفت به ما چه کردی؟ چه خطائی به تو کردم که گناهی بزرگ بر عهده‌ی من و کشورم وارد آوردی. کارهایی که ناکردنی است با من کردی.
- ۱۰ آوی میخ به آوراهام گفت چه دیدی که اینکار را کردی؟
- ۱۱ آوراهام گفت: (پیش خود) گفتم که به هیچوجه ترس خداوند در این محل نیست و مرا بخاطر زخم خواهند گشت.
- ۱۲ البته خواهرم هم هست. او دختر پدرم است ولی نه دختر مادرم. زن من شد.
- ۱۳ واقع شد هنگامی که خداوند مرا از خانه پدرم آواره کرد به او (سارا) گفتم این احسانی است که تو با من میکنی. به هر مکانی که وارد شویم درباره‌ی من بگو: برادرم است.
- ۱۴ آوی میخ گوسفندان و گاوان و غلامان و کنیزانی برداشته به آوراهام بخشید و سارا زنش را به او بازگردانید.
- ۱۵ آوی میخ گفت اینک سرزمین من پیش روی تو است. هر جا به نظرت خوب است ساکن شو.
- ۱۶ و به سارا گفت ببین اینک هزار کسف (واحد پول) (به رسم شیربها) به برادرت داده بودم، در مقابل هر کسی که دارای این پول به منزله‌ی جریمه‌ی اهانتی است که به تو شده، پس برانت تو برای همه ثابت می‌شود.
- ۱۷ آوراهام به حضور خداوند دعا کرد. خداوی آوی میخ و زنش و کنیزانش را شفا بخشید (پس آنها) زاد و ولد کردند.
- ۱۸ زیرا که خدا به خاطر موضوع سارا زن آوراهام هر مجرای دفعی را در بدن اهل خانه‌ی آوی میخ بسته بود.

۱- مردم گزار خود را مردمانی بسیار فهمیده و متمدن میدانستند و به همین دلیل از روی کنجکاوای جویبای این شدند که چرا آوراهام حقایق را از آنها کتمان کرده است. آوراهام در جواب آنها گفت اگر شما متمدن ترین و پیشرفته ترین ملل دنیا باشید چنانچه ترسی از خدا نداشته باشید هر عمل ناشایستی (حتی قتل) از شما انتظار می‌رود.

18 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהָתָיו וַיֵּלְדוּ: כִּי־עָצַר עָצַר
 יְהוָה בְּעַד בָּל־רַחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

כא 1 וַיְהִי פֶקֶד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲבֵרָהָם

2 וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַתֵּהָר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאֲבֵרָהָם

3 בֶּן לְזִקְנֹנוּ לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אֲבֵרָהָם

4 אֶת־שֵׁם־בְּנֵו הַנּוֹלֵד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל

אֲבֵרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ

5 אֱלֹהִים: וַאֲבֵרָהָם בְּרַמָּאת שָׂנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנֵו: חמישי

6 וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל־הַשְּׁמַע יִצְחָק־לִי:

7 וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאֲבֵרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֶן

8 לְזִקְנֹנוּ: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אֲבֵרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם

9 הַגְּמֹל אֶת־יִצְחָק: וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמְצֻרִית אֲשֶׁר־

10 יָלְדָה לְאֲבֵרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר לְאֲבֵרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת

וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּרַחֲמֵי הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק:

11/12 וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אֲבֵרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֵו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

אֶל־אֲבֵרָהָם אַל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנְּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר

13 תֹּאמֶר אֵלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בִי־צְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע: וְגַם

14 אֶת־בְּרַחֲמֵי הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ כִּי זֶרַעְךָ הוּא: וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהָם

בְּבֹקֶר וַיִּקְחֶלֶחֶם וַתָּמֶת מֵיָם וַיִּתֵּן אֶל־הַגֵּר שֵׁם עַל־שְׂכֻמָּהּ

15 וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בַּמִּדְבָּר בְּאֵר שֶׁבַע: וַיִּכְלוּ

16 הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: וַתֵּלֶךְ

וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֵק כַּמֶּטְחָוִי קָשָׁת כִּי אָמְרָה אֶל־אֶרְאָה

17 בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתִּבְרַךְ: וַיִּשְׁמַע

אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנְּעַר וַיִּקְרָא מִלֶּאךְ אֱלֹהִים וְאֶל־הַגֵּר מִן־

הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים

18 אֶל־קוֹל הַנְּעַר כַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם: קוֹמִי שְׂאִי אֶת־הַנְּעַר וְהַחֲזִיקִי

19 אֶת־יָדְךָ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָדוֹל אֲשִׁימְנוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ

برشیت - ویرا - فصل بیست و یکم

۲۷

و خداوند همانطوریکه گفته بود سارا را مورد تفقد قرار داد و خدا همانطوریکه صحبت کرده بود برای سارا عمل کرد.

سارا باردار شد و در همان موعدی که خداوند به آوراهاام گفته بود، در (زمان) پیری آوراهاام، برای وی پسری زائید.

آوراهاام پسر متولد شده را، که سارا برایش زائید، بیصحاق نام نهاد.

آوراهاام همانطوریکه خداوند به او گفته بود، بیصحاق پسر خود را هشت روزه ختنه کرد.

آوراهاام موقعیکه بیصحاق پسرش، برای او متولد شد، صد ساله بود.

سارا گفت خداوند برایم (وسیله‌ی) خنده درست کرد. هر کس می‌شنود به من خواهد خندید.

(سارا) گفت: در حالیکه در سن پیری آوراهاام، برایش پسری زائیدم کسی به او مؤذنه میدهد که سارا به فرزندان (سایرین هم از پرشیری) شیر داده است. (۱)

آن پسر بچه بزرگ گشت، از شیر باز گرفته شد و آوراهاام در روز از شیر باز گرفته شدن بیصحاق ضیافت بزرگی ترتیب داد.

سارا پسر هاگار مصری را که (هاگار) برای آوراهاام زائیده بود دید که شوخی (زننده) می‌کند.

(سارا) به آوراهاام گفت این کنیز و پسرش را بیرون کن زیرا پسر این کنیز، با وجود پسرم بیصحاق ارث نخواهد بود.

این موضوع به نظر آوراهاام در مورد پسرش بسیار بد آمد.

خداوند به آوراهاام گفت در مود آن کودک نوجوان و در مورد کنیزت به نظرت بد نیاید، آنچه سارا به تو بگوید، حرفش را بشنو زیرا که بیصحاق نسل تو خوانده خواهد شد.

چون پسر این کنیز هم نسل توست او را هم به قومی مبدل خواهیم نمود.

آوراهاام بامدادان سحرخیزی کرد خوراک و مشکی آب برداشت به هاگار داده، پسر بچه را بر دوشش نهاد و روانه‌اش کرد. پس رفت و در بیابان بیتر شوع راه گم کرد.

آب مشک تمام شد. پسر بچه را زیر یکی از بوته‌ها انداخت.

هاگار رفت، طرف مقابل، دورتر به فاصله تیررس کمان نشست. زیرا گفت، مرگ پسر بچه را نبینم. طرف مقابل نشست، صدایش را بلند کرده گریه کرد.

خداوند صدای آن نوجوان را شنید. فرشته‌ی خداوند از آسمان به هاگار ندا داد و به او گفت: تو را چه می‌شود هاگار؟ نترس زیرا خداوند صدای آن کودک را در همان جایی که هست شنید.

برخیز کودک را بلندکن، با توانایی‌ات از او نگهداری کن زیرا به قوم بزرگی مبدلش خواهیم نمود.

۱- اینکه نوشته است سارا به فرزندان (سایرین هم) شیر داده است اینطور توضیح می‌دهند که در روزیکه میخواستند اسحق را از شیر بگیرند خیلی از بزرگان ملل دیگر که باور نداشتند واقعاً سارا در چنین سنی بچه زائیده است بچه‌های شیرخوار خود را آورده بودند که سارا آنها را شیر دهد تا از حقیقت یا کذب موضوع مطلع شوند.

בראשית כא-כב וירא

וַיֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתִּלְכֶּךָ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֲמַת מַיִם וַתִּשְׁק אֶת-
 הַנְּעֹר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנְּעֹר וַיְגַדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי רֵבָה
 קִשְׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּאֵרָן וַתִּקַּח-לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם:

וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שָׂר-צַבָּאוּ אֶל-אַבְרָהָם
 לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה: וְעַתָּה הִשְׁבָּעָה
 לִי בֵּאלֹהִים הִנֵּה אִסַּת-שָׂקֶךָ לִי וּלְנִינִי וּלְנַכְדֵי בְּחֹסֶד אֲשֶׁר-
 עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גָּרְתָה בָּהּ:
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבֵעַ: וְהִזְכַּח אַבְרָהָם אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ
 עַל-אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר
 אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְגַם-אַתָּה לֹא-
 הַגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִתֵּי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם
 צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיְכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: וַיָּצֵב
 אַבְרָהָם אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הַצֹּאן לְבְדָהּ: וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל-
 אַבְרָהָם מַה הִנֵּה שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְדָנָה:
 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר תִּהְיֶה-לִּי
 לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם
 הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם: וַיְכַרְתּוּ בְרִית בְּבְאֵר
 שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שָׂר-צַבָּאוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים:
 וַיִּטַּע אִשָּׁל בְּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא-שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם:
 וַיַּגֵּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:

כב

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִינִי: וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-
 יְחִידֶךָ אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק וּלְךָ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמּוֹרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: וַיִּשְׁכַּם
 אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-

שש
22

23

24/25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

שביעי 1

2

3

- ۱۹ خداوند چشمان او (هاگار) را گشود. چاه آبی دید. رفت مشک را پر آب کرد و نوجوان را آب داد.
- ۲۰ خداوند با آن نوجوان بود. (او) بزرگ شد. در آن بیابان ساکن شده تیرانداز گردید.
- ۲۱ در صحرای پاران ساکن شد و مادرش از سرزمین مصر برای او زن گرفت.
- ۲۲ در آن وقت بود که آوی میلخ و پیخول وزیر جنگش به اوراهام چنین گفتند: هر چه تو میکنی خداوند با توست.
- ۲۳ و اکنون برای من به خداوند قسم بخور که به من و فرزند من و به نوهام دروغ نگویی و با من با این سرزمین که در آن اقامت گزیده‌ای آن چنانکه با تو خوبی کردم، عمل کنی.
- ۲۴ اوراهام گفت قسم میخورم.
- ۲۵ اوراهام آوی میلخ را به خاطر چاه آبی که غلامان آوی میلخ به زور گرفته بودند سرزنش کرد.
- ۲۶ آوی میلخ گفت اطلاع نداشتیم این کار را چه کسی کرده است. تو هم به من نگفتی و من هم که غیر از امروز نشنیده‌ام.
- ۲۷ اوراهام گوسفندان و گاوانی برداشته به آوی میلخ داد و هر دو پیمان بستند.
- ۲۸ اوراهام هفت ماده بره را از آن گوسفندان جدا قرار داد.
- ۲۹ آوی میلخ به اوراهام گفت: این هفت بره‌ای که جدا قرار دادی چیست؟
- ۳۰ گفت برای این است که این هفت بره را از دستم بگیری تا بعنوان شاهد باشد که این چاه را (من) حفر کرده‌ام.
- ۳۱ از این لحاظ آن محل را بیتر شوع خواند. زیرا آنجا هر دو سوگند یاد کردند.
- ۳۲ در بیتر شوع پیمان بستند. آوی میلخ و پیخول وزیر جنگش برخاستند و به سرزمین پلیشتیم مراجعت نمودند.
- ۳۳ در بیتر شوع درخت گز کاشت و آنجا را به نام خدا قادر عالم نامید.
- ۳۴ اوراهام روزگار بسیاری در سرزمین پلیشتیم اقامت کرد.

ویرا - فصل بیست و دوم

- ۱ بعد از این وقایع بود که خداوند اوراهام را مورد آزمایش قرار داده به او گفت: اوراهام! گفت: حاضرم. (۱)
- ۲ گفت هم اکنون پسر ت را - یگانه‌ات را که دوست می‌داری، بیصحاق را، برداشته به سرزمین مؤریا برو. و آنجا روی یکی از کوهها که به تو خواهیم گفت، او را قربانی سوختنی کن.
- ۳ بامدادان اوراهام سحرخیزی کرده خرس را زین کرد. دو نفر از غلامانش و بیصحاق پسرش را با خود برد. هیزم قربانی سوختنی را شکست و برخاست و به آن محلی که خداوند به او گفته بود رفت.

۱- این آخرین آزمایش خداوند از اوراهام بود و علمای یهود فرموده‌اند که سختی این آزمایش در این بود که اوراهام خود در تمام ایام عمرش از بت پرستان انتقاد میکرد که چرا فرزندانشان را برای بت قربانی میکنند و اکنون خواست خدا بود که خودش این عمل (قربانی کردن اسحق) را انجام دهد.

4 אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו
 5 וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם
 פֹּה עִם-הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר גֵּלְכָה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִשְׁוֹבָה
 6 אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֵלֶה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּקַּח בִּירוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בְנִי
 8 וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיֵּה הִשָּׂה לְעֵלֶה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 9 אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הִשָּׂה לְעֵלֶה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-
 הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ
 10 עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לְעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יִדְּו וַיִּקַּח
 11 אֶת-הַמַּאֲכָלֹת לִשְׁחֹט אֶת-בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֵךְ יְהוָה
 12 מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַאֲבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי: וַיֹּאמֶר אֶל-
 תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר וְאֶל-תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי וְעַתָּה יִרְעֵתִי
 כִּי-יֵרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יַחֲיִידְךָ מִמֶּנִּי:
 13 וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בְּסַבְּךָ
 בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלֶה תַּחַת
 14 בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה וַיֵּרָא אֲשֶׁר
 15 יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהֵר יְהוָה יֵרָאֵה: וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם
 16 שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
 17 עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יַחֲיִידְךָ: כִּי-
 בָרַךְ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל
 18 אֲשֶׁר עַל-שַׁפְתַּי הֵימָּה וַיִּרְשׂ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֵיבָיו: וְהַתְּפַרְכוּ
 19 בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעַת בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
 אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
 בְּבְאֵר שֶׁבַע:

20 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יֵלְדָה

- ۴ روز سوم اوراهام چشمانش را بلند نموده آن محل را از دور دید. (۱)
- ۵ اوراهام به غلامانش گفت: با این خر اینجا بنشینید تا من و آن نوجوان به آنجا برویم (خدا را) پرستش نموده به سوی شما برگردیم.
- ۶ اوراهام هیزم‌های قربانی سوختنی را برداشته بر (پشت) ییصحاق پسر خود نهاد. آتش و کارد را بدست خود گرفت و هر دو با هم رفتند.
- ۷ ییصحاق به اوراهام پدر خود گفت: پدرم! (اوراهام) گفت: بله پسر! گفت: آتش و هیزم اینجاست پس بره‌ی قربانی سوختنی کجاست؟
- ۸ اوراهام گفت پسر! خداوند بره‌ی قربانی سوختنی در نظر خواهد گرفت. هر دو با هم رفتند.
- ۹ به آن محلی که خداوند گفته بود رسیدند. اوراهام قربانگاه را بنا کرد. هیزم را چید. دست و پای ییصاق پسر خود را بست و او را بر قربانگاه روی هیزم گذاشت.
- ۱۰ اوراهام دستش را دراز کرد کارد را برداشت که پسر خود را سر ببرد.
- ۱۱ فرشته‌ی خدا از آسمان او را صدا زده گفت: اوراهام! اوراهام! گفت: حاضرم.
- ۱۲ گفت دستت را به سوی آن نوجوان دراز مکن با او کاری نداشته باش زیرا اکنون دانستم که از خداوند میترسی. چون پسر - یگانه‌ات را از من دریغ نکردی.
- ۱۳ اوراهام چشمانش را بلند کرد و اینک ناگهان قوچی را که شاخش در شاخه‌های درهم پیچیده‌ی درخت گیر کرده بود، دید اوراهام رفت آن قوچ را گرفت و بجای پسرش قربانی سوختنی کرد.
- ۱۴ اوراهام نام آن محل را خدا بیرئه نامید. (اوراهام با خود گفت) در آینده (واقعه‌ی) امروز شهرت خواهد یافت و در این کوه خدا متجلی خواهد شد.
- ۱۵ فرشته‌ی خدا بار دوم، اوراهام را از آسمان، صدا زد.
- ۱۶ گفت: گفته‌ی خدا این است: به (نام) خودم سوگند یاد کردم، نظر به اینکه این کار را انجام دادی و پسر - یگانه‌ات را دریغ نکردی ...
- ۱۷ پس حتماً برکتت خواهیم کرد و نسلت را چون ستارگان آسمان بسیار زیاد و چون ریگی که بر لب دریاست خواهیم نمود و نسلت وارث قلمروهای دشمنانش خواهد گشت.
- ۱۸ چونکه حرف مرا گوش دادی تمام اقوام جهان بخاطر نسلت برکت خواهند یافت.
- ۱۹ اوراهام بسوی غلامان خود بازگشت. برخاستند و با هم به بیئر شیوع رفتند و اوراهام در بیئر شیوع ساکن شد.
- ۲۰ بعد از این وقایع بود که به اوراهام چنین اطلاع داده شد: اینک میلکا هم پسرانی برای ناخوَر برادرت زائیده است.

۱- دلیل اینکه مسافرت اوراهام در پیمودن این مسافت کم سه روز طول کشید اینست که مردم فکر نکنند خداوند یکمرتبه امری را به اوراهام محول کرده و او بدون اینکه مجال فکر کردن راجع به این موضوع داشته باشد آنرا عمل کرده‌است بنابراین در میابیم که اوراهام سه روز تمام وقت داشت موضوع قربانی کردن اسحق را برای خودش خلاصی کند.

בראשית כג חיי שרה

21 מִלֶּכֶה גַם־הוּא בָּנִים לְנַחֲרֹר אָחִיךָ: אֶת־עוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת־בְּנוֹ
 22 אֶחָיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם: וְאֶת־כְּשֹׁד וְאֶת־חֹזוֹ וְאֶת־
 23 פְּלִדְשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רַבְקָה
 24 שְׂמֵנָה אֱלֹה יִלְדָה מִלֶּכֶה לְנַחֲרֹר אָחִי אַבְרָהָם: וּפִילְגֶשׁוּ
 וְשֵׁמָּה רְאוּמָה וְתִלְדַּד גַּם־הוּא אֶת־טַבַּח וְאֶת־גַּחֶם וְאֶת־
 תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה:

כג חיי שרה
 1 וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנַיִם חַיֵּי
 2 שָׂרָה: וַתָּמֹת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 3 וַיְבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבַכְתָּהּ: וַיִּקַּם אַבְרָהָם מֵעַל
 4 פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַתּוֹ לֵאמֹר: גֵּר־וּתּוֹשֵׁב אֲנִכֶם עִמָּכֶם
 5 תָּנוּ לִי אַחֲזַת־קֶבֶד עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנַי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־
 6 חַתּוֹ אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: שָׁמְעֵנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיאֵי אֱלֹהִים
 7 אֵתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ קֶבֶד אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־
 8 קֶבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמֶּךָ מִקֶּבֶד מֵתְךָ: וַיִּקַּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 9 לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַתּוֹ: וַיְדַבֵּר אֵתָם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־
 10 נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּד אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ־לִי בְּעַפְרוֹן
 11 בֶן־עֲחָד: וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְיָה
 12 שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת־קֶבֶד: וַעֲפְרוֹן
 13 יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַתּוֹ וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאוֹנֵי
 14 בְנֵי־חַתּוֹ לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא־אֲדֹנָי שָׁמְעֵנִי הַשְׂדָּה
 15 נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינַי בְּנֵי־עַמִּי נָתַתִּיהָ
 16 לָךְ קֶבֶד מֵתְךָ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר
 17 אֶל־עַפְרוֹן בְּאוֹנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוֹ שָׁמְעֵנִי
 18 נָתַתִּי כֶסֶף הַשְׂדָּה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׂמָּה: וַיַּעַן
 19 עַפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנָי שָׁמְעֵנִי אָרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
 20 שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מֵה־הוּא וְאֶת־מֵתְךָ קֶבֶד: וַיִּשְׁמַע
 21 אַבְרָהָם אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר

- ۲۱ عوص نخست زاده‌اش و بوز برادرش و قموئل پدر آرام را.
 ۲۲ و کید و حزو و پیلدش و بیدلاف و بتوئل را (زائیده است).
 ۲۳ و بتوئل ریوقارا بدنیا آورده است این هشت (نفر) را میلکا برای ناحور برادر اوراهام به دنیا آورده است.
 ۲۴ و صیغه‌ی او هم به نام رثوما، طوح، گحم، تحش و معخارا (زائیده است)

پاراشای حیه سارا - فصل بیست و سوم

- ۱ سالهای عمر سارا یکصد و بیست و هفت سال بود. این است سالهای عمر سارا یک صد سال و بیست سال و هفت سال
 ۲ سارا در قیریت اربع که جورون است، در سرزمین کنعن وفات نمود. اوراهام (از پیر شوع) آمد تا برای سارا سوگواری کرده، برایش گریه کند.
 ۳ اوراهام از نزد میت خود برخاست و با فرزندان جت چنین سخن گفت:
 ۴ من در پیش شما غریب و مقیم هستم. قطعه زمین مقبره‌ای از خودتان به من بدهید تا میت خود را از پیش رویم برداشته به خاک بسپارم.
 ۵ فرزندان جت به اوراهام چنین جواب دادند.
 ۶ به (حرف) ماگوش فراده! آقا، تو از جانب خداوند در میان ما سروری. میتت را در بهترین مقبره‌های ما به خاک بسپار. کسی مقبره‌اش را برای به خاک سپردن میتت از تو دریغ نخواهد کرد.
 ۷ اوراهام برخاسته در برابر جماعت آن سرزمین، فرزندان جت سر فرود آورد.
 ۸ با آنها اینطور صحبت کرد. اگر میلتان است که میتم را از پیش رویم به خاک بسپارم به من گوش دهید و از عفرون فرزند صوخر برای من درخواست کنید ...
 ۹ تا غار همتخپلا را که در انتهای صحرای متعلق به اوست در میان ملک خودتان، در قبال (پرداخت) بهای کامل برای گورستان ملکی به من بدهد.
 ۱۰ و عفرون در میان فرزندان جت نشسته بود. عفرون حیتی در حضور فرزندان جت در برابر مردمی که به دادگاه شرع آمده بودند به اوراهام چنین جواب داد.
 ۱۱ نه آقا، از من بشنو. آن صحرا را به تو دادم و آن مغاره را که در آن است به تو تقدیم کردم. در انتظار اهل قوم آن را به تو بخشیدم، میتت را بخاک بسپار.
 ۱۲ اوراهام در برابر اهالی آن سرزمین سر فرود آورد.
 ۱۳ (اوراهام) در حضور اهالی آن سرزمین به عفرون حیتی چنین گفت: اما با اینحال خواهش میکنم به حرف من گوش بدهی، پول زمین را به تو میدهم از من بگیر تا مرده‌ام را آنجا دفن کنم.
 ۱۴ عفرون در جواب اوراهام چنین گفت:
 ۱۵ آقا به من گوش بده، بهای زمین که چهار صد شقل نقره است بین من و تو چیست؟ میت خود را دفن کن. (۱)
 ۱۶ اوراهام حرف عفرون را پذیرفت. اوراهام، پولی را که در حضور فرزندان جت گفته بود، (یعنی) چهار صد شقل نقره رایج برای عفرون وزن کرد.

۱- با وجودی که عفرون با اوراهام زیاد تعارف میکرد ولی وقتی که زمان تعیین نرخ رسید بیش از اندازه (۴۰۰ سکه نقره) برای زمین خود طلب نمود.

בראשית כג-כד חיי שרה

17 דָּבַר בְּאָזְנוֹ בְּנֵי-חַת אַרְבַּע מאות שֶׁקֶל כֶּסֶף עִבְרָ לְסַחֵר:
 וַיִּקַּם וַשְׂדָּה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשְּׂדָּה (שני)
 18 וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעֵין אֲשֶׁר בַּשְּׂדָּה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבֻלוֹ
 19 סָבִיב: לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חַת בְּכָל בְּאֵי שַׁעַר-עִירֹו:
 20 וְאַחֲרֵי-כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מְעַרַת שְׂדָה
 21 הַמַּכְפֵּלָה עַל-פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיִּקַּם
 22 הַשְּׂדָּה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֵת-קֶבֶר מֵאֵת
 23 בְּנֵי-חַת: וַאֲבָרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהוּהוּ בֶרֶךְ
 24 אֶת-אַבְרָהָם בְּכָל: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל
 25 בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי: וְאֲשַׁבְּעֶךָ בַּיהוָה
 26 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת
 27 הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: כִּי אֶל-אֲרָצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי
 28 תֵּלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוֹלִי
 29 לֹא-תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכַּת אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהִשָּׁב
 30 אָשִׁיב אֶת-בְּנִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵצְאָתָּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 31 אַבְרָהָם הֲשִׁמְרָ לְךָ פֶּן-תִּשָׁיֵב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה: יְהוָה אֱלֹהֵי
 32 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר-
 33 לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לוֹ לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 34 הוּא יִשְׁלַח מֵלְאָכּוֹ לִפְנֵיךָ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי מִשָּׁם: וְאִם-לֹא
 35 תֵּאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכַּת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעַתִּי זֹאת רַק אֶת-
 36 בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה: וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יָדְךָ אַבְרָהָם
 37 אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה: וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים
 38 מִגַּמְלֵי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-אֲרָם
 39 נְהָרִים אֶל-עִיר נַחֹר: וַיְבָרֶךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לָעִיר אֶל-בְּאֵר
 40 הַמַּיִם לָעֵת עָרֵב לָעֵת צִאת הַשָּׁאֵבֶת: וַיֹּאמֶר וַיְהוּהוּ אֱלֹהֵי
 41 אֲדֹנָי אַבְרָהָם הִקְרָה-נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדֹנָי
 42 אַבְרָהָם: הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנִשֵּׁי הָעִיר

שלישי

- ۱۷ زمین عفرُون که در مَخپلا جلو مَمیره بود یعنی صحرا و مغاره‌ای که در آن است و تمام درختانی که در کشت زار و در تمامی حوالی آن اطراف بود (به آوراهاام) انتقال یافت ...
- ۱۸ در حضور فرزندان حِت، در برابر مردمیکه به دادگاه شرع آمده بودند به ملکیت آوراهاام درآمد.
- ۱۹ سپس آوراهاام، سارا زنش را در غار صحرای مَخپلا، که در روی سطح مَمیره - که همان جوروَن است در سرزمین کِنَعَن دفن کرد.
- ۲۰ آن صحرا و غاری که در آن است از طرف فرزندان حِت برای گورستان ملکی به آوراهاام انتقال یافت.

حیه سارا - فصل بیست و چهارم

- ۱ و آوراهاام پیر و سالخورده بود و خدا آوراهاام را در هر موردی برکت کرده بود.
- ۲ آوراهاام به غلامش - پیر خانه‌اش که بر دارائی او مسلط بود گفت: لطفاً دستت را زیر ران من بگذار.
- ۳ تا تو را به خدا خداوند آسمان و خداوند زمین سوگند بدهم که از دختران کِنَعَن که من در میانشان نشسته‌ام برای پسر من زنی نگیری. (۱)
- ۴ بلکه به سرزمینم و زادگاهم رفته و برای پسر من بیصحاق زن بگیر.
- ۵ آن غلام به او گفت: شاید آن زن مایل نباشد به دنبالم به این سرزمین بیاید، آیا پسر تو را به آن سرزمینی که از آنجا خارج شدی بازگردانم؟
- ۶ آوراهاام به او گفت مواظب باش مبادا پسر من را به آنجا بازگردانی.
- ۷ خدا، خداوند آسمان که مرا از خانه‌ی پدرم و از کشور زادگاهم گرفت و با من صحبت کرد و چنین برای من سوگند یاد نمود: «این سرزمین را به نسلت خواهم داد» او فرشته‌اش را پیشاپیش تو خواهد فرستاد و از آنجا برای پسر من زنی خواهی گرفت.
- ۸ و اگر آن زن مایل نباشد به دنبالت بیاید، از این سوگند من مبرا خواهی بود. فقط پسر من را به آنجا بازگردان.
- ۹ آن غلام دستش را زیر ران آوراهاام آقای خود گذاشت و در این مورد برایش سوگند یاد نمود.
- ۱۰ آن غلام ده شتر از شتران آقای خود را برداشته رفت. (سند واگذاری) تمام نفایس آقاییش در دستش بود. برخاسته به آرم نَهَریم - به شهر ناخُور رفت.
- ۱۱ شامگاه موقعی که زنان (از خانه‌هایشان) برای کشیدن آب (از چاه) بیرون می آمدند، شترها را خارج شهر پیش چشمه‌ی آب خوابانید.
- ۱۲ گفت: ای خدا خداوند آوراهاام آقاییم! لطفاً امروز به آوراهاام آقاییم لطف کن و برای من پیش بیاور (که آنچه را میخواهم بیایم).
- ۱۳ اینک من نزد چشمه‌ی آب ایستاده‌ام و دختران مردم شهر برای آب کشیدن بیرون می آیند.

۱- آوراهاام با وجود اینکه خیلی از مردمان کِنَعَن را خداپرست کرده بود ولی با این وصف بسیار اصرار داشت که فرزندش اسحق از کِنَعَن زن نگیرد چونکه میدانست مردم کِنَعَن دارای خصائل زشت و نکوهیده هستند و در امر ازدوج مهمترین عامل خصائل زوج و زوجه می‌باشد از این نظر بود که آوراهاام نمیخواست فرزندش زن کنعنی انتخاب کند.

14 וַיָּצֵאתָ לְשֹׂאב מַיִם: וְהָיָה הַנְּעֹר אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיָּה הַטִּי-נָא
 כִּדְךָ וְאִשְׁתָּהּ וְאָמְרָה שְׂתָהּ וְגַם-גְּמֹלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכַּחֲתָ
 15 לְעַבְדְּךָ לִיצְחָק וּבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדֹנָי: וְהָיָה הוּא
 טָרֹם כְּלָה לְדַבַּר וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאתָ אֲשֶׁר יִלְדָה לְבִתּוֹאֵל
 16 בְּן-מִלְכָּה אִשְׁתֵּי נְחוּז אָחִי אַבְרָהָם וְכֹדֶה עַל-שִׂכְמָהּ: וְהַנְּעֹר
 טִבַּת מִרְאָהּ מְאֹד בְּתוֹלָהּ וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתִרְדַּ הָעֵינָה
 17 וְתִמְלֵא כֹדֶה וְתַעַל: וַיֵּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵינִי
 18 נָא מֵעַט-מַיִם מִבְּדֶךָ: וְתֹאמְרִי שְׂתָה אֲדֹנָי וְתִמְהֵר וְתִרְדַּ כֹּדֶה
 19 עַל-יָדָהּ וְתִשְׁקָהּ: וְתִכַּל לְהִשְׁקוֹתָ וְתֹאמְרִי גַם לְגְמֹלֶיךָ
 20 אֲשַׁאֲב עַד אֲס־כְּלוּ לִשְׁתֹּת: וְתִמְהֵר וְתַעַר כֹּדֶה אֶל-הַשְּׁקֵת
 21 וְתִרָץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר לְשֹׂאב וְתִשְׁאֲב לְכָל-גְּמֹלָיו: וְהָאִישׁ
 מִשְׁתַּאֲהָ לָהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּיחַ יְהוָה דְּרַכּוּ אֲס־לֹא:
 22 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כְּלוּ הַגְּמֹלִים לִשְׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹסֶם זָהָב בְּקַע
 23 מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיָה עִשְׂרֵה זָהָב מִשְׁקָלָם: וַיֹּאמֶר
 בֶּת-מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב בֵּית-אָבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוֹן:
 24 וְתֹאמְרִי אֵלָיו בֶּת-בִּתּוֹאֵל אֲנִכִּי בְּן-מִלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנְחוּז:
 25 וְתֹאמְרִי אֵלָיו גַּם-תִּבֶּן גַּם-מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַם-מְקוֹם לָלוֹן:
 רביעי 26/27
 וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי
 אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנִכִּי בְּדַרְךָ
 28 נִחַנִּי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנָי: וְתִרָץ הַנְּעֹר וְתִגַּד לְבֵית אִמָּהּ
 29 בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה: וְלִרְבְּקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבֵן וַיֵּרָץ לָבֵן אֶל-הָאִישׁ
 30 הַחוּצָה אֶל-הָעֵינַן: וַיְהִי וּפְרָאתָ אֶת-הַנּוֹסֶם וְאֶת-הַצְּמִידִים עַל-
 יָדָי אַחֲתוֹ וּכְשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבְקָה אַחֲתוֹ לֵאמֹר כֹּה-דַבַּר
 אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל-הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגְּמֹלִים עַל-
 31 הָעֵינַן: וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְמָה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאֲנִכִּי פְנִיתִי
 32 הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגְמֹלִים: וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגְּמֹלִים
 וַיִּתֵּן תִּבֶּן וּמִסְפּוֹא לְגְמֹלִים וּמַיִם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים

- ۱۴ و باشد، دختری را که به او بگویم لطفاً سبویت را کج کن تا من بنوشم و بگوید بنوش و شترهایت را هم آب خواهم داد، او را برای بندهات ییصحاق مقدر نمودی و بوسیله‌ی او خواهم فهمید که به آقایم لطف کردی.
- ۱۵ هنوز صحبت را تمام نکرده بود که اینک ریوقا که برای بتوئیل پسر میلکا، زن ناحور برادر آوراهاام زائیده شده بود بیرون آمد. سبویش بر شانه‌اش بود.
- ۱۶ و آن دختر بسیار زیباروی و باکره بود و مردی با او نزدیکی نکرده بود. به سوی چشمه فرود آمد سبویش را پر نموده بالا آمد.
- ۱۷ آن غلام به استقبالش دویده گفت: لطفاً کمی آب از سبویت به من بنوشان.
- ۱۸ گفت آقایم بنوش. عجله کرده سبویش را بر دستش پایین آورده او را نوشانید.
- ۱۹ هنگامی که نوشانیدن او را به پایان رسانید، گفت، برای شترهایت هم آب خواهم کشید تا نوشیدن را به پایان رسانند.
- ۲۰ عجله کرد سبویش را در سنگاب خالی کرده، باز به سوی چاه دوید که آب بکشد. برای تمام شترانش آب کشید. (۱)
- ۲۱ پس آن مرد با حیرت به وی نگریست. سکوت کرد تا بداند آیا خدا او را موفق کرده است یا نه؟
- ۲۲ موقعی که شترها نوشیدن آب را تمام کرده بودند، آن مرد حلقه‌ای از طلا به وزن یک «بقع» و دو دستبند به وزن ده «زاهاو» بر دستان وی برداشت.
- ۲۳ گفت: تو دختر کیستی؟ لطفاً به من بگو آیا در خانه‌ی پدرت محلی برای منزل دادن به ما هست؟
- ۲۴ (دختر) به او گفت: من دختر بتوئیل پسر میلکا زن ناحور هستم.
- ۲۵ به او گفت هم گاه و علوفه و هم جا برای منزل کردن در خانه‌ی ما فراوان است.
- ۲۶ آن مرد خم شده به خدا تعظیم کرد.
- ۲۷ گفت: متبارک است خدا خداوند آقایم آوراهاام که لطف و رحمتش را از آقایم دریغ نداشت. من در راه بودم که خدا مرا به خانه‌ی برادر آقایم راهنمایی کرد.
- ۲۸ آن دختر دویده این مطالب را به خانه‌ی مادرش اطلاع داد.
- ۲۹ ریوقا برادری داشت که نامش لاوان بود. لاوان به سوی آن مرد به طرف آن چشمه به خارج (شهر) دوید.
- ۳۰ واقع شد هنگامی که حلقه و دستبندها را بر دست‌های خواهر خود دید و هنگامی که صحبت‌های ریوقا را شنید، که می‌گفت: آن مرد با من چنین صحبت کرد، (لاوان) پیش آن مرد آمد (دید) اینک (وی) نزد چشمه پیش شترها ایستاده است.
- ۳۱ گفت ای برکت شده‌ی خدا، بیا، چرا بیرون ایستاده‌ای؟ من خانه و محلی را (هم) برای شترها تدارک دیدم.
- ۳۲ آن مرد به خانه آمد (پوزبند) شترهایش را باز کرد، (لاوان) به شترها گاه و علوفه داد و برای شستن پاهای وی و پاهای اشخاصی که همراهش بودند آب داد.

۱- حخامیم ما فرموده‌اند که اشخاص صدیق و محسن درباره‌ی اوامر خداوند (احسان کردن به دیگران) همیشه عجله و شتاب بخرج می‌دهند.

בראשית כד חיי שרה

33

ויישם

33 אֲשֶׁר אֶתּוֹ: וַיִּשֶׂם לְפָנָיו לְאָכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֵכֹל עַד אֲסַדְּבֶרְתִּי
 34/35 דְּבָרֵי וַיֹּאמֶר דְּבַר: וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנֹכִי: וַיְהִי בֶרֶךְ
 אֶת־אֲדֹנָי מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וְעֶבְדִּים
 36 וּשְׁפֹחוֹת וּגְמָלִים וַחֲמֹרִים: וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁת׃ אֲדֹנָי בֶּן לְאֲדֹנָי
 37 אַחֲרֵי זְקֻנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר
 לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאֶרְצוֹ:
 38 אֲסַלֵּא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵלֶךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחַת אִשָּׁה לְבְנִי:
 39/40 וַאֲמַר אֶל־אֲדֹנָי אֵלָי לֹא־תֵלֶךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי: וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה
 אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ דְּרָכְךָ
 41 וְלִקְחַת אִשָּׁה לְבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: אִזְ תִּנְקַה מֵאֲלֹתַי
 כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאֲסַלֵּא יִתְּנֵנוּ לְךָ וְהָיִית נָקִי מֵאֲלֹתַי:
 42 וְאָבִא הַיּוֹם אֶל־הָעֵינַן וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲסַ־
 43 יִשְׁכְּ־נָא מְצַלִּיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עֲלֶיךָ: הִנֵּה אָנֹכִי
 נֹצֵב עַל־עֵינַי הַמַּיִם וְהִיָּה הָעֹלָמָה הַיְצֵאתָ לְשָׂאֵב וַאֲמַרְתִּי
 44 אֵלָיָה הִשְׁקִינֵי־נָא מַעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ: וַאֲמַרְהָ אֵלָי גַּם־אֶתָּה
 שְׂתֵּה וְגַם לְגַמְלֶיךָ אֲשָׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִכִּיחַ יְהוָה לְבֶן־
 45 אֲדֹנָי: אֲנִי טָרַם אֲכַלֶּה לְדַבַּר אֶל־לְבָבִי וְהִנֵּה רַבָּקָה יֵצֵאת
 וְכִדָּה עַל־שִׁכְמָהּ וְתִרְדַּד הָעֵינָה וְתִשָּׂאֵב וַאֲמַר אֵלָיָה הִשְׁקִינֵי
 46 נָא: וְתַמְהֵר וְתִוָּרַד כִּדָּה מֵעַלְיָה וְתִאֲמַר שְׂתֵּה וְגַם־גַּמְלֶיךָ
 47 אֲשַׁקֶּה וְאִשְׁתִּי וְגַם הַגְּמָלִים הִשְׁקַתָּה: וַאֲשַׁאל אֹתָהּ וַאֲמַר
 בַּת־מִי אַתְּ וְתִאֲמַר בַּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נַחֲזֹר אֲשֶׁר יִלְדֶה־לוֹ
 48 מִלְכָּה וְאִשְׁשׁ הַנְּזִם עַל־אִפָּהּ וְהִצְמִידִים עַל־יָדֶיהָ: וְאֶקַּד
 וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאֶבְרַךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר
 49 הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לִקְחַת אֶת־בַּת־אָחִי אֲדֹנָי לְבְנִי: וְעַתָּה
 אֲסַ־יִשְׁכֶּם עִשְׂיִם חֶסֶד וְאֱמַת אֶת־אֲדֹנָי הִגִּידוּ לִי וְאֲסַ־לֹא
 50 הִגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־יָמִינִי אוֹ עַל־שְׂמָאלִי: וַיַּעַן לָבֶן וּבְתוּאֵל
 וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדְּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב:

- ۳۳ (خوراک) جلو او گذاشته شد که بخورد، گفت: تا حرفهایم را نزنم نخواهم خورد. گفت: بگو!
- ۳۴ گفت: من غلام آوراهاام هستم.
- ۳۵ و خدا آقایم را خیلی برکت نموده، (آوراهاام) شخصیت مهمی شده است و (خدا) گوسفندان و گاووان و نقره و طلا و غلامان و کنیزان شتران و خرانی به او عطا کرده است.
- ۳۶ سارا زن آقایم در سن سالخوردگی برای آقایم پسرى بدنیا آورد و (آوراهاام) هر آنچه داشته به او بخشیده است.
- ۳۷ آقایم مرا اینطور سوگند داده است: از دختران کنعان که من در سرزمینش نشسته‌ام برای پسر من زن بگیر.
- ۳۸ بلکه به خانۀ پدرم و به قبیله‌ام رفته و برای پسر من زن بگیر.
- ۳۹ به آقایم گفتم شاید آن زن بدنبال من نیاید.
- ۴۰ به من گفت: خدا که به پیشگاهش سلوک نمودم، فرشته‌اش را با تو خواهد فرستاد و سقرت را قرین موفقیت خواهد کرد تا از قبیله و از خانۀ پدرم برای پسر من زن بگیری.
- ۴۱ موقعی، از سوگندی که برای من یاد میکنی مبرا خواهی شد که نزد قبیله‌ام بروی، و در صورتیکه (زن برای پسر) به تو ندهند از سوگند من مبرا خواهی بود.
- ۴۲ امروز به سوی چشمه آمدم و گفتم: خدا خداوند آقایم آوراهاام! اگر مرا در راهی که در آن گام می‌نهم کامیاب میگردانی ...
- ۴۳ اینک من نزد چشمه‌ی آب ایستاده‌ام، چنین شود: دختری که برای آب کشیدن بیرون بیاید، به او بگویم: لطفاً کمی آب از سبویت به من بنوشان ...
- ۴۴ و به من بگوید: «هم تو بنوش و هم برای شترانت آب خواهی کشید» او همان زنی است که خدا برای پسر آقایم مقدر کرده است. (۱)
- ۴۵ قبل از اینکه من صحبت کردن با خود را تمام کنم، اینک ریوقا سبو بر شانه بیرون می‌آمد. به سوی چشمه فرود آمد و آب کشید. به او گفتم لطفاً مرا آب بنوشان.
- ۴۶ عجله نمود سبویش را از روی شانه‌ی خود پایین آورده گفت: بنوش و به شترهایت هم آب خواهی داد. نوشیدم و به شترها هم آب داد.
- ۴۷ از او پرسیده گفتم: تو دختر کیستی؟ گفت: (من) دختر بتوئل پسر ناحور که میلیکا برایش زائیده است (هستم). حلقه را به بینی و دستبندها را بر دستانش گذاشتم.
- ۴۸ خم شده به خدا تعظیم کرده و خدا خداوند آقایم آوراهاام را، که مرا به راه صحیح راهنمایی نمود تا دختر برادر آقایم را برای پسرش بگیرم درود گفتم.
- ۴۹ و اکنون اگر با آقایم لطف و وفاداری میکنید به من بگوئید و اگر نه به من اطلاع بدهید تا به راست یا به چپ رو آورم.
- ۵۰ لاوان و بتوئل جواب داده گفتند: این موضوع از جانب خدا مقدر شده است. با تو نیک یا بد نتوانیم گفت.

۱- حخامیم عقیده دارند که یکی از اشخاصی که با خداوند شرط نادرستی بست ایلعزر بود (چونکه ممکن بود دختری که واجد شرایط نقص بدنی داشته باشد) و او این نکته را در شرط خود ذکر نکرده بود ولی خداوند بخاطر زخوت آوراهاام دختری شایسته و مناسب مانند ریوقا را در سر راه ایلعزر قرار داد.

בראשית כד חיי שרה

- 51 הִנֵּה-רַבֵּקָה לִפְנֵיךָ קַח וְלֶךְ וְתֵהי אִשָּׁה לְבֶן-אָדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
- 52 דִּבֶּר יְהוָה: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת-דִּבְרֵיהֶם
- 53 וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה לַיהוָה: וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כֶּסֶף וְכָלִי זָהָב
- 54 וּבָגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבֵּקָה וּמַגְדָּנָת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ: וַיֹּאכְלוּ
- וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִינּוּ וַיִּקְוּמוּ בַבֶּקֶר וַיֹּאמֶר
- 55 שְׁלַחְנִי לְאֹדְנִי: וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנְּעָר אִתָּנוּ יָמִים
- 56 אוֹ עֲשׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-תְּאֵחֶרּוּ אֹתִי וַיְהוֶה
- 57 הַצְּלִיחַ דְּרָכַי שְׁלַחְנִי וְאֶלְכָה לְאֹדְנִי: וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנְּעָר
- 58 וְנִשְׂאֵלָה אֶת-פִּיהָ: וַיִּקְרְאוּ לְרַבֵּקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתְּלַכִּי
- 59 עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָיךְ: וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רַבֵּקָה אִחֹתָם
- 60 וְאֶת-מִנְקֵתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו: וַיְבָרְכוּ אֶת-רַבֵּקָה
- וַיֹּאמְרוּ לָהּ אִחֹתָנוּ אֵת הֵי לְאַלְפֵי רַבָּה וַיִּירֶשׁ זֶרַעְךָ
- 61 אֵת שְׂעֵר שְׁנָאִיו: וְתָקַם רַבֵּקָה וְנַעֲרָתֶיהָ וְתִרְפַּבְנָה עַל-הַגְּמָלִים
- וְתִלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת-רַבֵּקָה וַיֵּלֶךְ:
- 62 וַיִּצְחַק בָּהּ מִבּוֹא בְּאֵר לְחַי רֵאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב:
- 63 וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה לַפְּנוֹת עָרַב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה
- 64 גְּמָלִים בָּאִים: וְתִשָּׂא רַבֵּקָה אֶת-עֵינֶיהָ וְתֵרָא אֶת-יִצְחָק וְתִפֹּל
- 65 מֵעַל הַגְּמֹל: וְתֹאמֶר אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלֹּזֵה הַהֵלֶךְ בְּשָׂדֵה לְקִרְאֹתָנוּ
- וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֹדְנִי וְתִקַּח הַצְּעִיר וְתִתְּפֹס:
- 66 וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיָּבֹאֶה
- 67 יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רַבֵּקָה וְתֵהִי-לוֹ לְאִשָּׁה
- וַיֵּאֱהָבָה וַיִּנָּחַם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ: 1/2
- וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשֵׁמָה קְטוּרָה: וְתֵלֵד לָהּ אֶת-זִמְרָן כה ששי
- וְאֶת-יִקְשָׁן וְאֶת-מִדָּן וְאֶת-מִדְיָן וְאֶת-יִשְׂבָּק וְאֶת-שׁוּחַ: וַיִּקְשָׁן 3
- יָלַד אֶת-שִׁבְאָה וְאֶת-דָּדָן וּבְנֵי דָדָן הֵיוּ אֲשׁוּרִים וְרִטוּשִׁים וְלֹא-מִיִּם:
- וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וְעַפְרָי וְחֹנֹךְ וְאֲבִידֵעַ וְאַלְדֵּעָה כָּל-אֵלֶּה בְנֵי 4
- קְטוּרָה: וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ לְיִצְחָק: וְלִבְנֵי 5/6

- ۵۱ اینک ریوقا در حضور تو است بردار و برو همانطوریکه خدا گفته است زن پسر آقایت بشود.
- ۵۲ هنگامی که غلام آوراهاام سخنان ایشان را شنید بر زمین (افتاده) به خدا تعظیم کرد.
- ۵۳ آن غلام اسباب نقره و اسباب طلا و لباسهایی در آورده به ریوقا داد و به برادر و مادر او هم اشیاء نفیسی هدیه کرد.
- ۵۴ او و اشخاصی که همراهش بودند خوردند و نوشیدند. شب را بسر آوردند و صبح (او) برخاسته گفت: به سوی آقایم روانه‌ام سازید.
- ۵۵ برادر و مادرش گفتند: این دختر یک سال یا ده ماه پیش ما بماند بعد برود.
- ۵۶ بآنها گفت: معطمم نکنید زیرا خدا مرا در راهم موفق گردانید. پس روانه‌ام کنید به سوی آقایم بروم.
- ۵۷ گفتند: دختر را صدا بزنیم و (عقیده‌اش را) از دهان خودش بپرسیم.
- ۵۸ ریوقا را صدا زده به او گفتند: آیا همراه این مرد میروی؟ گفت: میروم.
- ۵۹ ریوقا خواهرشان را با دایه‌اش و غلام آوراهاام و افرادش روانه کردند.
- ۶۰ ریوقا را دعا نموده گفتند: خواهرمان! توبه هزاران بیور (ده هزار) بدل شوی و نسلت قلمرو دشمنانش را وارث گردد.
- ۶۱ ریوقا و کنیزانش برخاسته روی شترها سوار گشتند و دنبال آن مرد رفتند و آن غلام ریوقا را برداشت و رفت.
- ۶۲ ییصحاق از سمت بئر نَحی رُوئی می آمد، او ساکن نِگُو بود.
- ۶۳ ییصحاق نزدیک غروب برای راز و نیاز کردن (با خدا به صحرا رفته بود. چشمانش را بلند کرده دید اینک شترها می آیند.
- ۶۴ ریوقا چشمانش را بلند کرده ییصحاق را دید و از بالای شتر پایین آمد.
- ۶۵ به آن غلام گفت: این شخص که در صحرا به استقبال ما می آید کیست؟ آن غلام گفت آقایم است. پس پوشش خویش را برداشته (روی) خود را پوشانید.
- ۶۶ آن غلام تمام کارهایی را که کرده بود برای ییصحاق تعریف کرد.
- ۶۷ ییصحاق او (ریوقا) را به چادر سارا مادر خود آورده و او را (به همسری) گرفت و (ریوقا) زن او شد. و دوستش میداشت. ییصحاق بعد از (مرگ) مادرش تسلی یافت.
- حیه سارا - فصل بیست و پنجم**
- ۱ آوراهاام بار دیگر زنی گرفت که نامش قَطورا بود.
- ۲ (وی) زیمِران و یوقشان و میدان و میدیان و ییشباق و شوخ را برایش زانید.
- ۳ و یوقشان شیوا و ددان را بدنیآ آورد و فرزندان ددان آشوریم و لَطوشیم و لئومیم بودند.
- ۴ و فرزندان میدیان عفا و عفر و حنوخ و اویداع و ایداعا، اینها همه فرزندان قَطورا بودند.
- ۵ آوراهاام آنچه را که داشت به ییصحاق بخشید.
- ۶ آوراهاام به فرزندانی که از زنان صیغه‌ایش داشت هدیه‌هایی داد و آنها را هنگام حیاتش از پیش پسرش ییصحاق به سمت مشرق به سرزمین خاور روانه کرد.

בראשית כה חיי שרה

- 7 הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל
 יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם: ואלה ימי שני-
 חיי אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים:
 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל-
 9 עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנוי אל-מערת המכפלה
 10 אל-שרה עפרן בן-צחר החתי אשר על-פני ממרא: השרה
 אשר-קנה אברהם מאת בני-חתי שמה קבר אברהם ושרה
 11 אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את-יצחק
 בנו וישב יצחק עם-באר לחי ראי:
 12 ואלה תולדות ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הגר המצרית
 שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם
 לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
 14/15 ומשמע ודומה ומשא: חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם
 17 שנים-עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת
 שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו:
 18 וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה
 על-פני כל-אחיו נפל:
 19 ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק:
 20 ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל
 21 הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר
 יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
 22 ותהר רבקה אשתו: ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם-
 23 פן למה זה אנכי ותלך לדרש את-יהוה: ויאמר יהוה לה
 24 שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם
 25 יאמן ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
 בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו

שביעי

מפמיר

תולדו

(

גוים

فصل بیست و پنجم برشیت - حیه سارا

- ۷ سالهایی که اوراهام زندگی کرد یکصد و هفتاد و پنج سال بود.
- ۸ اوراهام با عاقبت بخیری، پیر و کامیاب، دعوت حق را لبیک گفته درگذشت و به (درگذشتگان) قوم خود پیوست.
- ۹ فرزندان، ییصحاق و ییشماعیل، او را در غار همخپلا در صحرای عفرُون پسر صُوخَر خیتی که رو بروی ممره بود بخاک سپردند.
- ۱۰ اوراهام و سارا زنش در صحرائی که اوراهام از فرزندان حَت خریده بود، همانجا بخاک سپرده شدند.
- ۱۱ بعد از فوت اوراهام بود که خداوند ییصحاق پسرش را برکت نمود و ییصحاق نزدیک «بئر لُحی رُوئی» ساکن شد.
- ۱۲ تاریخچه خانواده ییشماعیل پسر اوراهام که هاگار مصری، کنیز سارا، برای اوراهام زائید اینست:
- ۱۳ نامهای فرزندان ییشماعیل بر حسب اسمها به ترتیب تولدشان این است: نواپوت نخست زاده ی ییشماعیل و قِدار و اَدِیئیل و میوسام.
- ۱۴ و میسماع و دوما و مَسا.
- ۱۵ حَدَد و تِما، یطور نافیش و قِدمَا. (۱)
- ۱۶ اینها نامهای فرزندان ییشماعیل است و این اسمها بر حسب دهات و آبادیهایشان میباشد. دوازده نفر نامبرده رؤسای قبیلههایشان بودند.
- ۱۷ سالهای عمر ییشماعیل ۱۳۷ سال بود. جان تسلیم نموده درگذشت و به (درگذشتگان) قوم خود پیوست.
- ۱۸ (فرزندان ییشماعیل) از حویلا تا شور که رو بروی مصر، سمت آشور است مقیم شدند. (ییشماعیل) در جوار تمام برادرانش مقیم شد.

پاراشای تولدوت

- ۱۹ و این تاریخچه ی خانواده ی ییصحاق پسر اوراهام است. اوراهام ییصحاق را بوجود آورد.
- ۲۰ ییصحاق در موقع گرفتن ریوقا دختر بتوئیل اَرَمی خواهر لاوان ارمی اهل «پَدَن آرام» چهل سال داشت.
- ۲۱ ییصحاق به درگاه خدا در حق زنش که نازا بود استغاثه کرد، خدا استغاثه ی او را اجابت کرد. پس ریوقا زنش باردار شد.
- ۲۲ بچه ها در شکمش به هم فشار می آوردند. (ریوقا) گفت: اگر (بارداری) چنین است چرا من خواستار این هستم. رفت از خدا بپرسد.
- ۲۳ خدا به او گفت دو قوم در شکمت است و دو ملت از رحمت جدا می شوند و ملتی از ملتی (دیگر) قویتر میشود و بزرگتر کوچکتر را خدمت خواهد نمود.
- ۲۴ روزهای (بارداری) او کامل شد و هنگام زائیدنش فرا رسید و اینک در شکمش دوقلو بود.
- ۲۵ اولی سرخ قام بیرون آمد. (بدن) او تماماً پشمالو چون عبای پشمین بود اسمش را عِساو نهادند.

۱- با مراجعه به فصل هفده آیه بیست در میابیم که وحی خداوند به اوراهام در اینجا بوقوع پیوسته است و اسامی ذکر شده مربوط به فرزندان ییشماعیل است.

בראשית כה-כו תולדת

שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וַיְדוּ אֶחְזֹת בְּעֵקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא 26
 שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחַק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתוֹ אֹתָם: וַיִּגְדְּלוּ 27
 הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תֵּם
 יוֹשֵׁב אֲהָלִים: וַיֶּאֱהָב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בָּפִיו וַרְבֵּקָה 28
 אֶהְבֵּת אֶת־יַעֲקֹב: וַיִּזַּד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא 29
 עָיִף: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלֵעִיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם 30
 הַזֶּה כִּי עָיִף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אָדָוּם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב 31
 מְכַרָּה כְּיֹס אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ 32
 לָמוֹת וְלִמְהֵרָה לִי בְּכֹרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְּׂבִיעָה לִי כְּיֹס 33
 וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו 34
 לֶחֶם וְנָזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתַּי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֵשָׂו אֶת־
 הַבְּכֹרָה:

וַיְהִי רֵעֵב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרֵעֵב הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בְּיָמֵי אַבְרָהָם 1 כו
 וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גִּרְדָּה: וַיֵּרָא אֵלָיו 2
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרַד מִצְרַיִמָּה שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָמַר 3
 אֱלֹהֶיךָ: גֹּזֵר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֵהִיָּה עִמָּךְ וְאֲבָרְכְךָ כִּי־לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ
 אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהַקְּמוֹתֵי אֶת־הַשְּׂבִיעָה אֲשֶׁר 4
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כֹּל 5
 גּוֹי הָאֲרָץ: עַקֵּב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׂמַד מִשְׁמֵרַתִּי 6
 מִצֹּתֵי חֲקוֹתַי וְתוֹרֹתַי: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָה: וַיִּשְׁאַל אֲנָשִׁי 7
 הַמְּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אַחְתִּי הוּא כִּי יֵרָא לְאִמִּי אִשְׁתִּי פֶּן־ 8
 יְהַרְגֵנִי אֲנָשִׁי הַמְּקוֹם עַל־דְּבָקָה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הוּא: וַיְהִי 9
 כִּי־אָרְכּוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֹף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד
 הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת־רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּקְרָא
 אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ
 אַחְתִּי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי כֵּן־אֲמוֹת עָלַיָּה:

- ۲۶ و بعد از آن برادرش که دستش را بر پاشنه‌ی عساو گرفته بود بیرون آمد اسمش را یعقوو نهاد. ییصحاق هنگام تولد آنها شصت ساله بود.
- ۲۷ این کودکان بزرگ شدند. عساو مردی شکارچی ماهر - مرد صحرائی بود و یعقوو مردی ساده دل - چادر نشین و اهل مطالعه.
- ۲۸ ییصحاق عساو را دوست میداشت چونکه (طعم) شکار (او) در دهانش بود و ریوقا یققوو را دوست میداشت.
- ۲۹ هنگامیکه یعقوو آش می پخت عساو از صحرا آمد و خسته بود.
- ۳۰ عساو به یعقوو گفت: نظر به اینکه من خسته هستم اکنون از این آش (قرمز) (آدوم) بمن بخوران. از این جهت نام او (عساو) را اِدوم نامید.
- ۳۱ یعقوو گفت: فعلاً نخست زادی ات را بمن بفروش.
- ۳۲ عساو (پیش خود) گفت اینک من دارم میمیرم نخست زادی به چه کار من میآید.
- ۳۳ یعقوو گفت: فعلاً برایم قسم بخور، برایش قسم خورد و نخست زادی اش را به یعقوو فروخت.
- ۳۴ یعقوو به عساو نان و آش داد. خورد و نوشید و برخاست و رفت. عساو نخست زادی را خوار نمود.

تولدوت - فصل بیست و ششم

- ۱ غیر از قحطی اولیه که در زمان اوراهام بود در آن سرزمین قحطی شد. ییصحاق نزد آوی ملیخ پادشاه پلیشتیم به‌گزار رفت.
- ۲ خدا به او ظاهر شده و گفت: به مصر سرازیر شو، در آن سرزمینی که به تو خواهیم گفت سکونت گزین.
- ۳ در این سرزمین اقامت کن با تو خواهیم بود، برکت خواهد نمود، زیرا تمام این سرزمینها را به تو و به نسلت خواهیم داد و به سوگندی که برای اوراهام پدرت یاد نمودم وفادار خواهیم بود.
- ۴ نسلت را چون ستارگان آسمان زیاد خواهیم کرد و تمام این سرزمینها را به نسلت خواهیم بخشید. و تمام اقوام زمین به وسیله‌ی نسلت برکت خواهند یافت.
- ۵ و این بخاطر آن است که اوراهام حرف مرا گوش داد و اوامر، فرامین، قوانین و تعالیم مرا حفظ نمود.
- ۶ ییصحاق در‌گزار اقامت گزید.
- ۷ مردم آن محل درباره‌ی زنش جويا شدند، نظر به اینکه میترسید بگوید زنم است گفت خواهرم است. (با خود چنین) گفت مبادا مردم آن محل مرا بخاطر ریوقا (زنم) که زیباروی است بکشند.
- ۸ نظر به اینکه اقامتش در آنجا مدت زیادی طول کشید (چنین) اتفاق افتاد که آوی ملیخ پادشاه پلیشتیم از پنجره نظر افکنده دید ییصحاق با ریوقا زنش شوخی می‌کند.
- ۹ آوی ملیخ ییصحاق را صدا زده گفت: در حقیقت این زنت است، چطور گفתי خواهرم است؟ ییصحاق به او گفت چونکه (پیش خود) گفتم مبادا به سبب وی کشته شوم.

בראשית כו תולדת

10 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אֶחָד הָעַם
 11 אֶת־אִשְׁתְּךָ וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אֲשֵׁם: וַיְצַו אַבְיִמֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעַם
 12 לֵאמֹר הַנִּגַּע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת: וַיִּזְרַע יִצְחָק
 בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ
 13/14 יְהוָה: וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וַגְּדַל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד: וַיְהִי־
 לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים:
 15 וְכָל־הַבְּאֵרוֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו
 16 סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֶפְרוֹ: וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק
 17 לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן
 18 בְּנַחַל־גֶּרַר וַיֵּשֶׁב שָׁם: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפְּרוּ אֶת־בְּאֵרוֹת הַמַּיִם
 אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת
 אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שִׁמּוֹת בְּשִׁמּוֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו:
 19/20 וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיְרִיבוּ
 רְעֵי גֶרַר עִם־רְעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר
 21 עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרָת וַיְרִיבוּ גַם־עָלֶיהָ
 22 וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרָת וְלֹא
 רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עָתָה הִרְחִיב יְהוָה
 23/24 לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
 בְּלַיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אֶל־תִּירָא
 כִּי־אֲתָךְ אֲנֹכִי וּבִרְכָתֶיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ בְּעֵבוֹר אַבְרָהָם
 25 עֲבָדֵי: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֹּט־שָׁם אֶהְלוֹ
 26 וַיָּכְרוּ־שָׁם עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּאֵר: וַאֲבִימֶלֶךְ הֵלֵךְ אֵלָיו מִגֶּרַר
 27 וַאֲחִזַּת מִרְעֵהוּ וּפִיכַל שַׂר־צֹבָאוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מִדּוֹעַ
 28 בָּאתָם אֵלַי וְאַתֶּם שָׁנֵאתֶם אֹתִי וְתִשְׁלַחוּנִי מֵאֲתָכֶם: וַיֹּאמְרוּ
 רְאוּ רְאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בְּיֹנָתֵינוּ
 29 בְּיַעַנְנוּ וּבִינְךָ וּנְכַרְתָּה בְּרִית עִמָּךְ: אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה
 כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעַנּוּךָ וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ

שלישי

רביעי

- ۱۰ اوی ملیخ گفت این چه کاری است با ما کردی؟ چیزی نمانده بود که شخص اول قوم بازنت همبستر شود و موجب گناهکاری ما شوی.
- ۱۱ اوی ملیخ به تمام قوم اینطور فرمان داد: کسی که مزاحم این مرد یا زنش شود حتماً کشته خواهد شد.
- ۱۲ ییصحاق در آن سرزمین زراعت کرد و در آن سال صد برابر (حاصل) بدست آورد و خدا برکتش داد. (۱)
- ۱۳ آن مرد (ییصحاق) شخص بزرگی شد و بتدریج شخصیتی مهم گشت تا مقام والای یافت.
- ۱۴ دارای گله‌ی گوسفند و گله‌ی گاو و خدم زیادی شد و پلیشتیم به او حسد بردند.
- ۱۵ پلیشتیم تمام چاه‌هایی را که غلامان پدرش در روزگار اوراهام حفر کرده بودند مسدود نموده، آنها را (از) خاک پر کردند.
- ۱۶ اوی ملیخ به ییصحاق گفت نظر به اینکه از ما قویتر شدی از پیش ما برو.
- ۱۷ ییصحاق از آنجا رفت و در دره‌ی گِرار اردو زده آنجا ساکن شد.
- ۱۸ ییصحاق چاه‌های آبی را که در روزگار اوراهام پدرش حفر کرده و پلیشتیم بعد از فوت اوراهام مسدود کرده بودند، مجدداً حفر نمود و نامهایی چون اسمی‌ای که پدرش بر آنها نهاده بود بر آنها گذاشت.
- ۱۹ غلامان ییصحاق در آن دره حفریاتی کردند و آنجا چاه آب جاری یافتند.
- ۲۰ چوپانان گِرار با چوپانان ییصحاق نزاع کرده میگفتند این آب مال ماست. نظر به اینکه به او ستم کردند اسم آن چاه را عِسیق (ستم) گذاشت.
- ۲۱ چاه دیگری حفر کردند. بر سر آن هم نزاع کردند. اسمش را سیطنا (شیطنت) گذاشت.
- ۲۲ از آنجا نقل مکان نموده چاه دیگری حفر کرد و بر سر آن نزاع نکردند اسمش را رِحوُوت (وسعت) گذاشت. گفت که اکنون خدا به ما وسعت بخشید و در آن سرزمین بارور خواهیم گشت.
- ۲۳ از آنجا به بئر شُوع عزیمت کرد.
- ۲۴ خدا در آن شب به او ظاهر شده گفت من خداوند اوراهام پدرت هستم. من با تو هستم هراسان مباش. بخاطر اوراهام بنده‌ام برکت می‌کنم و نسلت را زیاد میگردانم.
- ۲۵ آنجا قربانگاهی بنا کرد و بنام خدا نامید و چادرش را آنجا برافراشت. غلامان ییصحاق آنجا چاهی کردند.
- ۲۶ و اوی ملیخ با جمعی از دوستانش و پِیخُول وزیر جنگش از گِرار نزد او (ییصحاق) رفت.
- ۲۷ ییصحاق به آنها گفت چرا نزد من آمدید؟ شما با من دشمن بودید و از نزد خودتان بیرون کردید.
- ۲۸ گفتند: دیدیم که واقعاً خدا با تو بود گفتیم تمنی اینکه بین ما و تو سوگند همراه با نفرین باشد و با تو پیمان ببندیم.
- ۲۹ اکنون تو ای متبرک شده‌ی خدا، همانطوریکه آزارت ندادیم و با تو فقط خوبی کرده تو را به سلامت بیرون کردیم با ما بدی نکن.
- ۳۰ برای آنها ضیافتی ترتیب داد، خوردند و نوشیدند.

۱- با آنکه در تمام سرزمین پلیشتیم قحطی سختی بود، خداوند معجزه بزرگی برای اسحق کرد که از زمین‌اش صد برابر محصول برداشت کرد.

בראשית כו-כז תולדת

כמיש
 30 בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו
 31 וישתו: וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
 32 וילכו מאתו בשלום: ויהי ביים ההוא ויבאו עבדי יצחק
 ויגדו לו על-אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים:
 33 ויקרא אתה שבעה על-בן שם-העיד באר שבע עד היום
 34 הנה: ויהי עשו בן-ארבעים שנה ויקח אשה
 את-יהודית בת-בארי החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי:
 ותהיין מדת רוח ליצחק ולרבקה: ויהי פירזקן
 35/1 יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את-עשו ובנו הגדל ויאמר
 2 אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
 3 יום מותי: ועתה שא-נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
 4 וצודה לי צודה: ועשה-לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה
 5 לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת
 בדבר יצחק אל-עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא:
 6 ורבקה אמרה אל-יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביך
 7 מדבר אל-עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה-לי
 8 מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה
 9 בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך: לך-נא אל-הצאן
 וקחלי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים
 10 לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבר אשר
 11 יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן עשו
 12 אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי
 13 בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
 14 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קחלי: וילך
 ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו:
 15 ותקח רבקה את-בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה
 16 בבית ותלבש את-יעקב בנה הקטן: ואת עורת גדיי העזים

כו

- ۳۱ بامدادان سحرخیزی کرده برای یکدیگر سوگند یاد کردند. ییصحاق آنها را روانه نمود و از پیش او با صلح و صفا رفتند.
- ۳۲ در آن روز بود که غلامان ییصحاق آمده در مورد چاهی که حفر کرده بودند به او اطلاع داده گفتند: آب پیدا کردیم.
- ۳۳ آنرا شیوعا نامید به این جهت نام آن شهر تا امروز بئر شوع است.
- ۳۴ عساو چهل ساله بود که یهودیت دختر بئری حیتی و باسمت دختر الون حیتی را (به همسری) گرفت.
- ۳۵ (آنها) برای ییصحاق و ریوقا موجب اوقات تلخی شدند.

تولدوت - فصل بیست و هفتم

- ۱ نظر به اینکه ییصحاق پیر شده و دید چشمانش ضعیف گشته بود عساو پسر بزرگش را صدا زده به او گفت: پسر! (عساو)، به وی گفت حاضر.
- ۲ گفت اینک پیر شده‌ام. روز درگذشتن خود را نمیدانم.
- ۳ اکنون لطفاً وسایلت، ترکش و کمانت را بردار، به صحرا بیرون رفته برای من شکار کن.
- ۴ غذاهای لذیذی همانطور که دوست میدارم درست کن و برایم بیاور تا بخورم و قبل از اینکه فوت کنم جانم تو را دعا نماید.
- ۵ ریوقا موقعی که ییصحاق با عساو صحبت میکرد می شنید. عساو برای شکار کردن و آوردن شکار به صحرا رفت.
- ۶ پس ریوقا به پسر خود یعقوو چنین گفت: اینک از پدرت که با عساو برادرت صحبت میکند اینطور شنیدم.
- ۷ برایم شکاری آورده غذاهای لذیذی درست کن تا بخورم و قبل از درگذشتنم در پیشگاه خدا دعایت کنم.
- ۸ اکنون پسر! به آنچه که به تو دستور میدهم، به حرفم، گوش بده.
- ۹ حالا پیش گوسفندان برو و از آنجا دو بزغاله‌ی خوب برایم بیاور تا از آنها غذاهای لذیذ برای پدرت همانطور که دوست میدارد، درست کنم.
- ۱۰ برای پدرت بیاور تا بخورد و قبل از فوتش تو را دعا کند.
- ۱۱ یعقوو به ریوقا مادر خود گفت: اینک عساو برادرم مردی پرمو است و من مردی بی‌مو هستم.
- ۱۲ شاید پدرم لمسم کند و بنظرش آید که خواسته‌ام گولش بزنم و موجبات نفرین شدن خود را فراهم کنم و نه دعا.
- ۱۳ مادرش باو گفت: پسرم نفرینت برای من، فقط به حرف من گوش بده و برو (بزغاله‌ها را) بیاور.
- ۱۴ رفت برداشته برای مادرش آورد. مادرش غذاهای لذیذی همانطور که پدرش دوست میداشت درست کرد.
- ۱۵ ریوقا آن لباسهای دلپسند پسر بزرگش - عساو - را که در خانه نزد او بود برداشته بر تن یعقوو پسر کوچکش پوشانید.

בראשית כז תולדת

17 הַלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חִלְקַת צְוֹאֲרָיו: וַתִּתֵּן אֶת־הַמְּטַעֲמִים
 18 וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָה: וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו
 19 וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אַתָּה בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו
 20 אָנֹכִי עָשׂוּ בְּכֹדֶךָ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קִוִּים־נָא שָׁבָה
 21 וְאָכְלָה מִצִּידִי בְּעִבּוֹר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲחֹק אֶל־בְּנֵי
 22 מֵה־זֶה מֵהֵרַת לְמִצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 21 לְפָנַי: וַיֹּאמֶר יַעֲחֹק אֶל־יַעֲקֹב גִּשָׁה־נָא וְאִמְשַׁךְ בְּנִי הֵאֱתָה
 22 זֶה בְּנִי עָשׂוּ אִם־לֹא: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יַעֲחֹק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ
 23 וַיֹּאמֶר הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יָדַי עָשׂוּ: וְלֹא הִפְיָדוּ כִּי־הָיוּ
 24 יָדָיו בְּיָדַי עָשׂוּ אַחִיו שְׁעֵרֶת וַיְבָרְכֵהוּ: וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי
 25 עָשׂוּ וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר הַגִּשָׁה לִּי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן
 26 תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּגַּשְׁלוּ וַיֹּאכְלֻ וַיָּבֹא לוֹ יוֹן וַיִּשֶׁת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 27 יַעֲחֹק אָבִיו גִּשָׁה־נָא וְשָׁקָה לִּי בְּנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקָלוּ וַיֵּרַח אֶת־רֵיחַ
 28 בַּגְדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵיחַ רֵיחַ בְּנִי כְרִיחַ שָׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ
 28 יְהוָה: וַיִּתֵּן־לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב
 29 דָּגַן וְתִירֹשׁ: יַעֲבֹדוך עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים הוּא גְבִיר
 30 לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנִי אִמְךָ אֲרֻרֶיךָ אֲדוּר וּמְבָרְכֶיךָ בְרוּךְ:
 31 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּלָה יַעֲחֹק לְבָרַךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אֵךְ יֵצֵא יֵצֵא
 32 יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יַעֲחֹק אָבִיו וְעָשׂוּ אַחִיו כֹּא מִצִּידוֹ: וַיַּעַשׂ גַּם־
 33 הוּא מְטַעֲמִים וַיָּבֹא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקִים אָבִי וַיֹּאכְלֻ
 32 מִצִּיד בְּנֵי בְּעִבּוֹר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲחֹק אָבִיו מִי־
 33 אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנִי בְּנֶךָ בְּכֹדֶךָ עָשׂוּ: וַיַּחֲרֵד יַעֲחֹק חֲרָדָה גְדֹלָה
 34 עַד־מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי־אִפּוֹא הוּא הַצֶּד־צִיד וַיָּבֹא לִי וְאָכְלָה
 35 מִכָּל בְּטָרָם תָּבֹא וַיְבָרְכֵהוּ גַם־בְּרוּךְ יְהִיָּה: כִּשְׁמֹעַ עָשׂוּ
 34 אֶת־דְּבַרֵי אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ צַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה עַד־מָאֵד וַיֹּאמֶר
 35 לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־אָנִי אָבִי: וַיֹּאמֶר כֹּא אַחֶיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח
 36 בְּרַכְתֶּךָ: וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבְנִי זֶה פְּעַמִּים

כה ששי

- ۱۶ و پوستهای بزغاله را بر دستان و بخش بی موی گردن او پوشانید.
- ۱۷ غذاهای لذیذ و نانی را که تهیه کرده بود بدست یعقوو پسر خود داد.
- ۱۸ (یعقوو) نزد پدر آمده گفت: پدرم! گفت: بله، کی هستی پسرم؟
- ۱۹ (یعقوو) به پدر گفت: من عساو نخست زاده‌ات هستم. آنچه به من گفتی انجام دادم لطفاً برخیز بنشین و از شکارم بخور تا جانت دعایم کند.
- ۲۰ ییصحاق به پسر خود گفت: پسرم! چه شد که به این زودی پیدا کردی؟ گفت: چون که خدا خداوندت در برابرم قرار داد. (۱)
- ۲۱ ییصحاق به یعقوو گفت: پسرم! لطفاً جلو بیا لمست کنم آیا تو پسرم عساو هستی یا نه؟
- ۲۲ یعقوو به ییصحاق پدر خود نزدیک شد. (ییصحاق) او را لمس نموده گفت: صدا از آن یعقوو است و دست‌ها، دست‌های عساو.
- ۲۳ و نظر به اینکه دستانش چون دستان عساو برادرش پر مو بود او را شناخت. دعایش کرد.
- ۲۴ گفت عساو پسرم توئی؟ گفت منم.
- ۲۵ گفت پیش من بیاور تا از شکار پسرم بخورم تا جانم دعایت کند. پیش او برد. (ییصحاق) خورد شراب برایش آورد نوشید.
- ۲۶ ییصحاق پدرش به او گفت: پسرم جلو بیا مرا ببوس.
- ۲۷ جلو رفت و او بوسید. (ییصحاق) لباسهای او را بوئیده دعایش کرد. (با خود) گفت بین بوی پسرم چون بوی صحرائی است که خدا برکتش نمود.
- ۲۸ و خداوند از شبنم آسمان و چربی‌های زمین و فراوانی غله و شیره به تو بدهد.
- ۲۹ اقوام، تو را خدمت کنند و ملل در برابر تو سر تعظیم فرود آورند. آقای برادرانت باشی. فرزندان مادرت در برابر تو کرنش کنند. نفرین کنندگان ملعون و برکت کنندگان مبارک (باشند).
- ۳۰ چنین پیش آمد همینکه ییصحاق دعا کردن یعقوو را تمام کرد، به محض اینکه یعقوو از پیش روی پدر خارج شد عساو برادرش از شکار بازگشت.
- ۳۱ او هم غذاهای لذیذی درست کرده برای پدر آورد. به پدر خود گفت پدر برخیز از شکار پسرت بخور تا جانت مرا دعا کند.
- ۳۲ ییصحاق، پدرش، به او گفت: تو کیستی؟ گفت: من عساو پسر نخست زاده‌ات هستم.
- ۳۳ ییصحاق دچار اضطراب شدیدی شد. گفت: پس آنکه شکار کرده برایم آورد و قبل از آنکه تو بیائی از همه چیز خوردم و وی را دعا نمودم چه کسی بود؟ متبارک هم باشد.
- ۳۴ موقعی که عساو سخنان پدرش را شنید، فریاد بی‌نهایت بلند و تلخی برآورد و به پدر خود گفت: پدرم! مرا هم دعا کن.
- ۳۵ گفت: برادرت با تدبیر آمد و دعایت را گرفت.
- ۳۶ (عساو) گفت آیا برای این نامش را یعقوو گذاشت که اینک دو بار مرا فریبم داده‌است.

۱- و قتیکه یعقوو به پدر خود گفت «چونکه خدا خداوندت در برابرم قرار داد» اسحق میدانست که عساو هیچوقت اسم خداوند را ذکر نمیکند پس نسبت به یعقوو سوءظن برد که شاید این شخص عساو نباشد.

בראשית כז-כח תולדת

אֶת־בְּרִיתִי לָקַח וְהִנֵּה עִתָּה לָקַח בְּרִיתִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־
 אֶצְלַת לִי בְרִכָּה: וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן גְּבִיר שְׂמֹתִיו 37
 לְךָ וְאֶת־כָּל־אָחִיו נָתַתִּי לּוֹ לַעֲבָדִים וְדָגַן וְתִירֹשׁ סִמְכֹתִיו
 וּלְכָה אִפּוֹא מָה אַעֲשֶׂה בְנִי: וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֶל־אָבִיו הַבְּרִכָּה 38
 אַחַת הוּא־לְךָ אָבִי בְרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי וַיֵּשֶׂא עֲשׂו קֶלֶו
 וַיְבָרַךְ: וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ 39
 יִהְיֶה מוֹשְׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: וְעַל־חֲרֹבֶךָ תַחֲיֶה וְאֶת־
 אַחִיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֹד וּפְרִקֶת עָלוּ מֵעַל צוּאֲרֶךְ:
 וַיִּשְׁטַם עֲשׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בִּרְכוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר 41
 עֲשׂו בְלָבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִל אָבִי וְאֶהְרֹגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי:
 וַיִּגַּד לְרַבֵּקָה אֶת־דְּבָרֵי עֲשׂו בְנֵה הַגְּדֹל וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא 42
 לַיַּעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֲשׂו אַחִיךָ מֵתַנְחֵם לְךָ
 לְהַרְגֶךָ: וְעַתָּה בְנִי שִׁמְעַתְּ בְּקוֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לְבָן אָחִי 43
 חֲרָנָה: וַיִּשְׁבַּת עִמּוֹ יָמִים אַחָדִים עַד אֲשֶׁר־תֵּשׁוּב חֶמֶת אַחִיךָ:
 עַד־שׁוּב אֶף־אַחִיךָ מִמֶּךָ וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשִׁלַּחְתִּי 45
 וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לְמָה אֲשַׁבֵּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד: וְתֹאמֶר 46
 רַבֵּקָה אֶל־יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בְנוֹת חַת אִם־לָקַח יַעֲקֹב
 אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חַת כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לְמָה לִּי חַיִּים: וַיִּקְרָא 1
 יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרַךְ אֹתוֹ וַיִּצְוֶהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח
 אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: קוּם לְךָ פָּדְנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי 2
 אֲמִן וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבָן אָחִי אֲמִן: וְאֵל שְׂדֵי 3
 יְבָרַךְ אֹתְךָ וַיְפָרֵךְ וַיְרַבֵּךְ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים: וַיִּתֵּן־לְךָ אֶת־ 4
 בְּרִית אַבְרָהָם לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אֹתְךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיךָ 5
 אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ 5
 פָּדְנָה אֶרֶם אֶל־לְבָן בֶּן־בְּתוֹאֵל הָאֶרְמִי אָחִי רַבֵּקָה אִם
 יַעֲקֹב וַעֲשׂו: וַיֵּרָא עֲשׂו כִּי־בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ 6
 פָּדְנָה אֶרֶם לְקַחְתָּ לּוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיַּעַן עָלָיו

כח

שביעי
5

- نخست زادی ام را گرفت اکنون هم دعایم را به چنگ آورد. (عساو) گفت: آیا برای من دعایی اختصاصی ندادی؟
- ۳۷ ییصحاق جواب داده به عساو گفت: اینک او را بر تو سرور تعیین نمودم و تمام برادرانش را غلامان او قرار دادم و غله و شیره برای او تأمین کردم. پس پسرَم برای تو چه بکنم؟
- ۳۸ عساو به پدرش گفت: پدرم آیا همین یک دعا را داری؟ من هم هستم پدرم! مرا دعا کن. عساو صدایش را بلند کرده گریست.
- ۳۹ ییصحاق پدرش جواب داده به او گفت اینک مسکن تو از زمین چربی دار باشد و از شبنم آسمان از بالا (بهره مند گردی).
- ۴۰ و با شمشیرت زندگی کن و برادرت را خدمت نمائی. چنین شود که (هرگاه برادرت از انجام وظائف دینی خود سرباز زند) با او درخواهی افتاد و یوغش را از گردنت بازخواهی کرد.
- ۴۱ عساو بخاطر دعایی که پدرش به یعقوو کرده بود کینه‌ی او (یعقوو) را (به دل) گرفت. عساو در دل خود میگفت روزهای سوگواری پدر که نزدیک شود، یعقوو برادرم را خواهیم کشت. (۱)
- ۴۲ سخنان عساو پسر بزرگ ریوقا به وی (ریوقا) اطلاع داده شد. پس فرستاده یعقوو پسر کوچک خود را صدا زد و به او گفت: اینک عساو برادرت به خود دلخوشی می‌دهد که تو را بکشد.
- ۴۳ پس اکنون پسرَم به حرف من گوش کن و برخیز به حاران نزد لاوان برادرم فرار کن.
- ۴۴ چند سالی پیش او بمان که تا خشم برادرت فرو نشیند.
- ۴۵ تا غضب برادرت از تو برگردد و آنچه را با او کردی فراموش کند و (آنگاه) من (کسی را) فرستاده تو را از آنجا خواهیم آورد. چرا هر دو تایتان را با هم در یک روز از دست بدهم؟
- ۴۶ ریوقا به ییصحاق گفت بخاطر دختران جت از زندگیم به تنگ آمده‌ام. اگر یعقوو زنی از دختران جت، همچون دختران این سرزمین بگیرد، زندگی برای من چه ارزشی خواهد داشت؟

تولدوت - فصل بیست و هشتم

- ۱ ییصحاق یعقوو را صدا زد. دعایش کرد. امر نموده به او گفت از دختران کنعان زن بگیر.
- ۲ برخیز به «پَدَن آرام» به خانه‌ی بتوئل پدر مادرت برو و از آنجا از دختران لاوان برادر مادرت برای خودت زن بگیر.
- ۳ و قادر مطلق تو را برکت داده بارور و زیادت کند و به اقوام پرجمعیت مبدل گردی.
- ۴ و (قادر مطلق) برکت اوراهام را برای ارث بردن سرزمین اقامتگاهت که خداوند به اوراهام بخشید به تو و به نسلت بدهد.
- ۵ ییصحاق یعقوو را فرستاد. (او) به «پَدَن آرام» نزد لاوان پسر بتوئل آرَمی برادر ریوقا مادر یعقوو عساو رفت.
- ۶ و عساو دید که ییصحاق یعقوو را دعا کرد و او را برای زن گرفتن به «پَدَن آرام» روانه ساخت و در حالیکه او را دعا می‌نمود به وی اینطور امر کرد «از دختران کنعان زن بگیر».

۱- حخامیم عساو را مظهر احترام به پدر میدانند ولی تورا ه شهادت که عساو چگونه در دل خود آرزوی روزهای سوگواری پدر را میکرده است تا برادرش یعقوو را از بین ببرد. پس درمیابیم که احترام او نسبت به پدرش نوعی تظاهر بیش نبوده است.

בראשית כח-כט תולדת

מפטר

ויצא

(

(

שני

7 לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל-
 8 אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות
 9 כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל-ישמעאל ויקח את-
 מחלתו בת-ישמעאל בראברהם אחות נביות על-נשיו לו
 10 לאשה: ויצא יעקב מבאר שבע וילך
 11 חרנה: ויפגע במקום וילן שם בלילה השמש ויקח מאבני
 12 המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה
 13 סולם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 14 אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני
 יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
 15 שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ
 ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת
 16 האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך
 והשבתיך אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אס-
 17 עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר
 אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר
 18 מה-נורא המקום הזה אין זה כי אס-בית אלהים וזה
 שער השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-
 19 שם מראשתיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על-ראשה:
 ויקרא את-שם המקום ההוא בית-אל ואולם לזו שם-העיר
 20 לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם-יהיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל
 21 ובגד ללבוש: ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה יהוה לי
 22 לאלהים: והאבן הזאת אשר-שמתלי מצבה יהיה בית
 1 כט אלהים וכל אשר תתן-לי עשר אעשרנו לך: וישא יעקב
 2 רגליו וילך ארצה בני-קדם: וירא והנה באר בשדה והנה
 שם שלשה ערדי-צאן רבצים עליה בי מן-הבאר ההוא

- ۷ (و چون) یَعْقُوو از پدر و مادر اطاعن نموده به «پَدَن آرام» رفت.
- ۸ عِساو درک کرد که دختران کِنَعَن در نظر ییصحاق پدرش بد هستند.
- ۹ عِساو نزد ییشماعیل رفته «مَحَلَّت» دختر ییشماعیل پسر آوراهاام خواهر نوایوت را اضافه بر زنانش برای خود به همسری گرفت.

پاراشای وِیصِه

- ۱۰ یَعْقُوو از یُر شَوْع خارج شده به حاران رفت.
- ۱۱ به آن محل رسیده نظر به اینکه آفتاب غروب کرد آنجا منزل نمود. از سنگهای آن محل برداشته زیر سرش گذاشت و در آن محل خوابید. (۱)
- ۱۲ خواب دید اینک نردبانی روی زمین قرار دارد و سرش به آسمان میرسد و فرشتگان خداوند به وسیله آن بالا رفته و پایین می آیند.
- ۱۳ و اینک خدا بالای آن قرار دارد (خدا گفت) من خدا خداوند آوراهاام پدرت و خداوند ییصحاق هستم. این سرزمینی را که روی آن خوابیده‌ای به تو و به نسلت خواهم داد.
- ۱۴ نسلت چون خاک زمین شده به طرف غرب و شرق و شمال و جنوب توسعه خواهی یافت و تمام قبیله‌های زمین به وسیله‌ی تو و نسلت برکت خواهند شد.
- ۱۵ و اینک من با توام و در هر جا که بروی حفظت خواهم کرد و تو را به این سرزمین باز خواهم گردانید زیرا ترکت نخواهم نمود تا آنچه را که به تو گفتم انجام دهم.
- ۱۶ یَعْقُوو از خواب بیدار شده گفت: یقیناً خدا در این مکان است و من نمی دانستم.
- ۱۷ ترسان شده گفت این محل چه مهیب است. این جز خانه‌ی خداوند نیست و این دروازه‌ی آسمان است.
- ۱۸ یَعْقُوو بامدادان سحرخیزی کرده سنگی را که زیر سرش نهاده بود برداشت و آنرا ستون پرستگاهی قرار داد و بر سر آن روغن ریخت.
- ۱۹ نام آن محل را بیت اِل خواند، لکن در ابتدا نام آن شهر لوز بود.
- ۲۰ یَعْقُوو چنین نذر کرد: اگر خداوند با من باشد، در راهی که میروم حفظم نماید، به من نان بدهد (سالم باشم) بخورم، و لباس (بدهد. سالم باشم) بپوشم ...
- ۲۱ به خانه‌ی پدرم به سلامت بازگردم و خدا برای من داور باقی بماند.
- ۲۲ این سنگی که ستون پرستگاه قرار دادم (نشانی است که اینجا) خانه‌ی خداوند خواهد بود و آنچه به من بدهی ده یک آنرا به تو خواهم داد.

وِیصِه - فصل بیست و نهم

- ۱ یَعْقُوو گام برداشته به سرزمین مردم خاور رفت.
- ۲ دید اینک چاهی در صحرا است و سه گله گوسفند کنار آن خوابیده‌اند چونکه از آن چاه گله‌ها را آب میدادند و سنگ روی دهانه‌ی چاه بزرگ بود.

۱- گفته میشود منظور از آن محل کوه مُور یاست که حضرت ییصحاق برای قربانی به آنجا برده شد.

3 וַיִּשְׁקוּ הָעֶדְרִים וְהָאֵבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ וַנֹּאסְפוּ־שָׂמָּה
 4 כָּל־הָעֶדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל־פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאֵן
 5 וַהֲשִׁיבוּ אֶת־הָאֵבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב
 6 אֲחִי מֵאִין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֶרֶן אֲנַחְנוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם
 7 אֶת־לִבְּךָ בֶן־נַחֲוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְּׁלוֹם לָךְ
 8 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוּלָה בְּתוּלָה עִם־הַצֹּאֵן׃ וַיֹּאמֶר הֵן
 9 עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא־עַתָּה הָאֵסֶף הַמְּקַנֶּה הַשְׁקוּ הַצֹּאֵן וּלְכוּ
 10 רְעוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא נֹכַח עַד אֲשֶׁר יֹאסְפוּ כָּל־הָעֶדְרִים וַיִּגְלְלוּ
 11 אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל־פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאֵן׃ עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם
 12 וְרָחֵל עִם־הַצֹּאֵן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ כִּי רְעָה הוּא׃ וַיְהִי
 13 כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בְּתוּלָה בְּתוּלָה אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאֵן
 14 לְבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל־פִּי הַבְּאֵר
 15 וַיִּשָּׂק אֶת־צֹאֵן לְבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא
 16 אֶת־קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ׃ וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אֲבִיהָ הוּא וְכִי
 17 בְּדַבָּקָה הוּא וְתַרְץ וְתַגֵּד לְאֲבִיהָ׃ וַיְהִי כַּשֶּׁמֶעַ לְבָן אֶת־
 18 שִׁמְעוּ וַיַּעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ וַיִּרְץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק־לוֹ וַיִּנְשָׁק־לוֹ
 19 וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלִבָּן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
 20 וַיֹּאמֶר לוֹ לְבָן אֶךְ עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֶתֶּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃
 21 וַיֹּאמֶר לְבָן לַיַּעֲקֹב הֲכִי־אֲחִי אֶתֶּה וְעַבַדְתִּי חֲנֹם הַגִּידָה
 22 לִי מַה־מְשַׁרְתֶּךָ׃ וּלְלִבָּן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה
 23 וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל׃ וַעֲיִנֵּי לָאָה רַבּוֹת וְרָחֵל הֵיטָה וַיִּפְתֹּ-
 24 הַנָּאֵר וַיִּפְתֵּן מִדָּאָה׃ וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבַדְךָ
 25 שִׁבְעַת שָׁנִים בְּרָחֵל בְּתֶךָ הַקְּטָנָה׃ וַיֹּאמֶר לְבָן טוֹב תַּתִּי
 26 אֶתֶּה לְךָ מִתַּתִּי אֶתֶּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ וַיַּעֲבַד יַעֲקֹב
 27 בְּרָחֵל שִׁבְעַת שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כַּיָּמִים אַחָדִים בְּאֵהֶבֶתוֹ
 28 אֶתֶּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לְבָן הֲבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ
 29 יָמִי וְאֲבֹאָה אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאסֶף לְבָן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם

- ۳ تمام گله‌ها آنجا جمع شده (چوپانها) آن سنگ را از روی دهانه چاه می‌غلطاندند. گوسفندان را آب داده سنگ را بر دهانه چاه به جایش برمیگرداندند.
- ۴ یَعْقُوو به آنها گفت: برادرانم شما اهل کجا هستید؟ گفتند: اهل حارانیم.
- ۵ به آنها گفت: آیا لاوان پسر ناحور را می‌شناسید؟ گفتند: می‌شناسیم.
- ۶ به آنها گفت: آیا سالم است؟ گفتند: سالم است و اینک راجل دخترش با گوسفندان می‌آید.
- ۷ گفت: اینک هنوز روز بلند است وقت جمع آوری مواشی نیست. آب به گوسفندان داده، بروید بچرانید.
- ۸ گفتند: نمیتوانیم مگر اینکه تمام گله‌ها جمع شوند و (چوپان‌ها) سنگ را از روی دهانه‌ی چاه بغلطانند تا گوسفندان را آب دهیم.
- ۹ هنوز با آنها صحبت می‌کرد که راجل با گوسفندانی که مال پدرش بود آمد. زیرا او چوپان بود.
- ۱۰ موقعیکه یَعْقُوو راجل دختر لاوان برادر مادرش و گوسفندان لاوان برادر مادرش را دید، یَعْقُوو پیش رفته سنگ را از روی دهانه چاه غلطانید و گوسفندان لاوان برادر مادرش را آب داد.
- ۱۱ یَعْقُوو راجل را بوسید. صدایش را بلند نموده گریه کرد.
- ۱۲ یَعْقُوو به راجل اطلاع داد که خویشاوند پدرش و پسر ریوقا است (راجل) دوید به پدرش خبر داد.
- ۱۳ هنگامی که لاوان خبر یَعْقُوو پسر خواهر خود را شنید به استقبالش شتافت، او را بغل گرفته بوسید و به خانه‌ی خود آورد. یَعْقُوو تمام این مطالب را برای لاوان تعریف کرد.
- ۱۴ لاوان به او گفت: در حقیقت تو استخوان و گوشت منی. یکماه تمام نزد او ماند.
- ۱۵ لاوان به یَعْقُوو گفت: آیا چون برادر من هستی (باید) برای من رایگان خدمت کنی؟! به من بگو اجرتت چیست؟
- ۱۶ لاوان دو دختر داشت نام بزرگتر لئا و نام کوچکتر راجل بود.
- ۱۷ چشمان لئا ضعیف بود و راجل خوش قیافه و زیباروی بود.
- ۱۸ یَعْقُوو راجل را دوست میداشت (به لاوان) گفت: هفت سال برای راجل دختر کوچکت به تو خدمت خواهم نمود.
- ۱۹ لاوان گفت: او را بتو بدهم بهتر از این است که به شخص دیگری بدهم. پیش من بمان.
- ۲۰ یَعْقُوو به خاطر راجل هفت سال خدمت کرد و در اثر عشقش به وی (این هفت سال) در نظرش مثل چند روز بود.
- ۲۱ یَعْقُوو به لاوان گفت: نظر به اینکه سالهای (خدمت) من سپری شده است زخم را بده تا با او ازدواج کنم.
- ۲۲ لاوان تمام مردم آن محل را جمع نموده ضیافتی ترتیب داد.

בראשית כט-ל ויצא

23 ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אתה
 24 אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את-זלפה שפחתו ללאה
 25 בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל-לבן
 מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
 26 ויאמר לבן לא-יעשה בן במקומנו לתת הצעירה לפני
 27 הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת בעבדה
 28 אשר תעבד עמדי עוד שבע-שנים אחרות: ויעש יעקב בן
 29 ומלא שבע זאת ויתן-לו את-רחל בתו לו לאשה: ויתן
 30 לבן לרחל בתו את-בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם
 אל-רחל ויאהב גם-את-רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע-
 31 שנים אחרות: וירא יהוה כי-שנואה לאה ויפתח את-רחמה
 32 ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי
 33 אמרה כי-ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנואה אנכי ויתן
 34 לי גם-את-זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן
 ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי-ילדתי לו שלשה
 35 בנים על-בן קרא-שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
 הפעם אודה את-יהוה על-בן קראה שמו יהודה ותעמד
 1 ל מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיתה
 2 ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואם-אין מתה אנכי: ויחר-
 אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך
 3 פרי-בטן: ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על-
 4 ברי ואפנה גם-אנכי ממנה: ותתן-לו את-בלהה שפחתה
 5 לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן:
 6 ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-
 7 בן קראה שמו דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן
 8 שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים ונפתלתי עם-

- ۲۳ هنگام غروب بود (که) لئا دختر خود را برداشته او را نزد وی آورد. (یعقو و) با او همخوابی کرد.
- ۲۴ لاوان زیلپا کنیز خود را به صورت کنیز به لئا دختر خود داد.
- ۲۵ صبح شد و دید که لئا است. به لاوان گفت این چه کاری است با من کردی؟ مگر بخاطر راحل، به تو خدمت نکردم؟ پس چرا فریبم دادی؟
- ۲۶ لاوان گفت: در محل ما چنین عمل نمی شود که (دختر) کوچکتر را قبل از بزرگتر (شوهر) بدهند.
- ۲۷ هفته‌ی (عروسی) این یکی را تمام کن، آن دیگری را هم در مقابل هفت سال دیگر که نزد ما خدمت خواهی کرد به تو خواهیم داد.
- ۲۸ یعقو و چنین کرد. هفته‌ی (عروسی) او را تمام کرد. (لاوان) راحل دخترش را به ازدواج او در آورد.
- ۲۹ لاوان بیلها کنیز خود را به صورت کنیز به راحل دختر خود داد.
- ۳۰ (یعقو و) با راحل هم ازدواج کرد. راحل را بیش از لئا دوست میداشت و برای او (لاوان) هفت سال دیگر خدمت کرد.
- ۳۱ خدا دید که لئا نامحسوب است، بارورش کرد و راحل نازا بود.
- ۳۲ لئا باردار شد و پسری زائید. اسمش را رنووون گذاشت چونکه خدا شاهد بیچارگی من بود حالا دیگر شوهرم مرا دوست خواهد داشت.
- ۳۳ باز باردار شد. پسر زائیده گفت، اکنون نظر به اینکه خدا دید من نامحبوبم این (پسر) را هم به من داد. او را شیمعون نام گذاشت.
- ۳۴ باز باردار شد پسر زائیده گفت: اکنون نظر به اینکه سه پسر زائیدم این بار شوهرم به سوی من کشیده خواهد شد، به این جهت نامش را لوی خوانند.
- ۳۵ باز باردار شد و پسر زائیده، گفت: این بار خدا را شکر میکنم. به این جهت نامش را یهودا گذاشت. و از زائیدن باز ایستاد.

وِیصِه - فصل سی ام

- ۱ راحل دید که برای یعقو و زائیده است به لئا خواهرش حسد برد. به یعقو و گفت: به من فرزندان بدی و اگر نه من مرده محسوب میشوم.
- ۲ خشم یعقو و نسبت به راحل برافروخته شده گفت: مگر من به جای خداوند هستم که ثمر بطن را از تو دریغ داشت،
- ۳ گفت: این بیلها کنیزم است، با وی همبستر شو تا بر زانوهای من بزاید و من هم بوسیله‌ی او آباد گردم.
- ۴ (راحل) بیلها کنیز خود را برای همسری به او داد. یعقو و با وی همبستر شد.
- ۵ بیلها باردار شده برای یعقو و پسر زائید.
- ۶ راحل گفت: خداوند مرا دادرسی کرد و به حرف من گوش داد و به من پسر داد به این جهت نام او را دان گذاشت.
- ۷ باز بیلها کنیز راحل باردار شده دومین پسر را برای یعقو و زائید.
- ۸ راحل گفت: با خواهرم مبارزات زیادی کردم و غالب شدم. نام او را نفتالی گذاشت.

בראשית ל ויצא

9 אחתי גם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה
 10/11 מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה:
 בא גד
 12 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
 13 ותקרא את-שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב:
 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את-שמו
 רביעי
 14 אשר: וילך ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים בשדה
 15 ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תנינא לי
 16 מדודאי בנגד: ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת
 גם את-דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
 17 תחת דודאי בנגד: ויבא יעקב מן-השדה בערב ותצא לאה
 לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתוך בדודאי בני
 17 וישכב עמה בלילה הוא: וישמע אלהים אל-לאה ותהר
 18 ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 19 אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד
 20 לאה ותלד בן-ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים ואתי
 זבד טוב הפעם יזבלני אישי כירלדתי לו ששה בנים ותקרא
 21 את-שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה:
 22 ויזכר אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-
 23 רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-חרפתי:
 24 ותקרא את-שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: ויהי
 כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לכן שלחני
 25/26 ואלכה אל-מקומי ולארצי: תנה את-נשי ואת-ילדי אשר
 עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את-עבדתי אשר
 27 עבדתיך: ויאמר אליו לכן אסנא מצאתי חן בעיניך נתתני
 חמישי
 28 ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה:
 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר-היה
 30 מקנך אתי: כי מעט אשר-היה לך לפני ויפדני לרב ויברך

בראשית ל - לא ויצא

31 יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם-אנכי לביתי: ויאמר
 מה אתן-לך ויאמר יעקב לא-תתן-לי מאומה אס-תעשה-
 32 לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמד: אעבר בכל-
 צאנך היום הסר משם כל-שה ונקד וטלוא וכל-שה-חום
 33 בפשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה-בי צדקתי
 ביום מחר פיתבוא על-שכרי לפניך כל אשר-איננו נקד
 34 וטלוא בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן
 35 הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את-התישים העקדים
 והטלאים ואת כל-העזים הנקדות והטלאות כל אשר-לבן
 36 בו וכל-חום בפשבים ויתן ביד-בניו: וישם דרך שלשת ימים
 37 בינו ובין יעקב ויעקב רעה את-צאן לבן הנותרת: ויקח-
 לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
 38 לבנות מחשף הלבן אשר על-המקלות: ויצג את-המקלות
 אשר פיצל בדהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן
 39 לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן
 40 אל-המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: והפשבים
 הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל-עקד וכל-חום בצאן לבן
 41 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על-צאן לבן: והיה בכל-
 יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את-המקלות לעיני הצאן
 42 בדהטים ליחמנה במקלות: ובהעטיף הצאן לא ישים והיה
 43 העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד
 1 לא ויהילו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים: וישמע
 את-דברי בני-לבן לאמר לקח יעקב את כל-אשר לאבינו
 2 ומאשר לאבינו עשה את כל-הפבד הזה: וירא יעקב את-
 3 פני לבן והנה איננו עמו פתמול שלשום: ויאמר יהוה אל-
 4 יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח
 5 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל-צאנו: ויאמר להן

- ۳۱ یَعْقُوْوْ كُفْتُ: چیزی بمن نده. اگر این کار را (که میگویم) برای من بکنی برگشته چوپانی گوسفندان را خواهیم کرد (آنها را) محافظت خواهیم نمود.
- ۳۲ من امروز (با تو) از بین تمام گوسفندان گذر میکنم. هر بره‌ی نقطه دار و لکه دار و هر بره‌ی قهوه‌ای در بره‌ها و لکه دار و نقطه دار در بزها را از آنجا دور کن. بعداً (آنچه این گونه زائیده شود) مزد من خواهد بود.
- ۳۳ فردا روز، وقتی بیایی مزد مرا رسیدگی کنی حقانیت من نزد تو گواهی خواهد داد. هر بزی که بین بزها نقطه دار و لکه دار نباشد و هر بره‌ای که بین بره‌ها قهوه‌ای نباشد، نزد من (پیدا شود) مال دزدی محسوب میشود.
- ۳۴ لاوان گفت: بله، البته، چون سخن تو عمل شود.
- ۳۵ (لاوان) بزهای نر خط خطی و لکه دار و تمام بزهای نقطه دار و لکه دار و هر چه که (لکه) سفید در آن بود و هر قهوه‌ای بین بره‌ها را در همان روز جدا نموده بدست پسرانش داد.
- ۳۶ بین خودش و یَعْقُوْوْ مسافتی سه روزه قرار داد و یَعْقُوْوْ باقیمانده گله لاوان را چوپانی میکرد.
- ۳۷ یَعْقُوْوْ چوب درخت سفیدار تازه و بادام و شاه بلوط برداشته در آنها قطعاتی از پوست را کند تا سفیدی چوبها آشکار گردد.
- ۳۸ چوبها را که (به قطعات) پوست کنده بود، در آبشخورها، در سنگاب‌هایی که گوسفندان می آمدند آب بنوشند در مقابل گوسفندان قرار داد. هنگامیکه میآمدند آب بنوشند حرارت (جنسی) پیدا میکردند.
- ۳۹ گوسفندان مقابل چوبها باردار میشدند و مخطط، نقطه دار و لکه دار میزائیدند.
- ۴۰ یَعْقُوْوْ بره‌ها را جدا کرده و روی گوسفندهای لاوان را به طرف گوسفندان مخطط و قهوه‌ای قرار داد و برای خود گله‌هایی جداگانه ترتیب داد ولی آنها را باگوسفندان لاوان نگذاشت.
- ۴۱ در هر موقعی که گوسفندان قوی مایل به جفت گیری بودند یَعْقُوْوْ چوبها را در آبشخورها مقابل چشم گوسفندان میگذاشت تا آنها در مقابل آن چوبها باردار شوند.
- ۴۲ (چوبها را) برای گوسفندان نحیف نمی‌گذاشت (بنابراین) گوسفندان لاغر مال لاوان و قوی‌ها مال یَعْقُوْوْ میشد.
- ۴۳ این شخص (یَعْقُوْوْ) بسیار وسعت یافت. دارای گوسفندان زیاد، کنیزان و غلامان و شتران و خرانی شد.

وَیَصِه - فصل سی و یکم

- ۱ (یَعْقُوْوْ) سخنان فرزندان لاوان را چنین شنید: «یَعْقُوْوْ آنچه را که مال پدر ما است برداشته و این ثروت را از آنچه مال پدر ماست بدست آورده است».
- ۲ یَعْقُوْوْ قیافه‌ی لاوان را دید که اینک با او چون سابق نیست.
- ۳ خدا به یَعْقُوْوْ گفت: به سرزمین اجداد و زادگاهت برگرد، با تو خواهیم بود.
- ۴ یَعْقُوْوْ فرستاده را جل و لئا را به کشتزار نزد گله اش صدا زد.

בראשית לא ויצא

רָאָה אֲנֹכִי אֶת־פְּנֵי אַבְיָכֶן בְּיַאֲיִנְנוּ אֵלַי כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁם וְאֱלֹהֵי
 אָבִי הָיָה עִמָּדִי: וְאֶתְנָה יַדְעֲתָן בִּי בְכָל־כּוֹחֵי עֲבָדְתִי אֶת־
 6 אַבְיָכֶן: וְאַבְיָכֶן הִתְלַבְּ בִּי וְהִחְלַף אֶת־מִשְׁפַּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מְנִים
 7 וְלֹא־נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְהִרְעֵ עִמָּדִי: אִם־כֹּה יֹאמְרוּ נְקֻדִים יִהְיֶה
 8 שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאֵן נְקֻדִים וְאִם־כֹּה יֹאמְרוּ עֲקָדִים יִהְיֶה
 9 שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים: וַיֵּצֵל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה
 10 אַבְיָכֶם וַיִּתֶּן־לִי: וַיְהִי בַעַת יַחַם הַצֹּאֵן וְאִשָּׁא עֵינַי וָאֲרָא
 בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֵתָדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים נְקֻדִים
 11 וּבִרְדִים: וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֹּאךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֲמַר
 12 הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָל־הָעֵתָדִים הָעֹלִים עַל־
 הַצֹּאֵן עֲקָדִים נְקֻדִים וּבִרְדִים כִּי רָאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְבֶן
 13 עֵשָׂה לְךָ: אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מְשַׁחֵת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר
 נִדְרַת לִי שֵׁם נִדְרָה עֲתָה קוֹם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־
 14 אָרֶץ מוֹלְדֹתְךָ: וְתַעַן רַחֵל וְלֵאמֹר וְתֹאמְרֵנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ
 15 חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אַבְיָנוּ: הֲלוֹא נִכְרִיזוֹת נַחֲשִׁבְנוּ לוֹ כִּי
 16 מִכְרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכֹל אֶת־כֶּסֶפֵּנוּ: כִּי כָל־הָעֵשָׂר אֲשֶׁר הֵצִיל
 אֱלֹהִים מֵאַבְיָנוּ לָנוּ הוּא וּלְבַנֵּינוּ וְעֲתָה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
 אֵלַיךְ עֲשֵׂה: וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־
 17 הַגְּמָלִים: וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־דָּכָשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ
 18 מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָרָן אַרְס לְבוֹא אֶל־יַצְחָק אָבִיו
 19 אֲרֻצָּה בְּנַעַן: וּלְבֶן הַלֶּךְ לִגְזוֹ אֶת־צֹאֲנוֹ וְתַגְנֹב רַחֵל אֶת־
 20 הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאִבְיָהּ: וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבֶן הָאֲרָמִי
 21 עַל־בְּלֵי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא: וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
 22 וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹד אֶת־הַנְּהַר וַיִּשֶׂם אֶת־פְּנֵי הַר הַגְּלָעָד: וַיִּגַד לְלֶבֶן
 23 בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף
 24 אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבַק אֹתוֹ בַּהַר הַגְּלָעָד: וַיָּבֵא
 אֱלֹהִים אֶל־לְבֶן הָאֲרָמִי בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשְׁמֹר לְךָ

- ۵ به آنها گفتم: من قیافه‌ی پدرتان را می‌بینم که با من چون سابق نیست و خداوند پدرم با من بوده است.
- ۶ شما میدانید که با تمام قدرتم به پدرتان خدمت کردم.
- ۷ پدرتان مرا گول زده و مزدم را ده مرتبه عوض کرد و خداوند به او اجازه نداد به من بدی کند. (۱)
- ۸ اگر چنین میگفت: نقطه دارها مزدت باشد. تمام گوسفندان نقطه دار میزائیدند و اگر چنین میگفت: مخططها مزدت باشد تمام گوسفندان مخطط میزائیدند.
- ۹ خداوند مواشی پدرتان را از چنگش بیرون آورد و به من داد.
- ۱۰ در موقع جفت‌گیری گوسفندان بود که چشمانم را بلند نموده در خواب دیدم اینک گوسفندهای نر که روی گوسفندان ماده سوار میشوند مخطط، نقطه دار و لکه دار سفید هستند.
- ۱۱ فرشته‌ی خداوند در خواب به من گفتم: یَعْقُوْ، گفتم بله.
- ۱۲ گفتم نظر به اینکه دیدم لاوان با تو چه علی میکند، چشمانت را بلند کن و تمام گوسفندهای نر را که سوار گوسفندان ماده میشوند ببین خط خطی، نقطه دار و لکه دار سفید هستند.
- ۱۳ من قادری هستم که در بت‌ال ستون پرستگاهی را روغن مالیدی و آنجا برای من نذر کردی. اکنون برخیز از این سرزمین بیرون برو و به سرزمین زادگاهت برگرد.
- ۱۴ راجل و لنا جواب داده گفتند: مگر دیگر سهم و ملکی در خانه‌ی پدرمان داریم؟
- ۱۵ مگر نه این است که برایش بیگانه محسوب میشویم. (چون در مقابل خدمت تو) ما را فروخت. پول (مزد شوهر) مان را خورده و باز هم خواهد خورد.
- ۱۶ نظر به اینکه تمام ثروتی که خداوند از (چنگ) پدرمان درآورده است متعلق به ما و فرزندانمان میباشد، اکنون هرچه خداوند به تو گفته است انجام بده.
- ۱۷ یَعْقُوْ بلند شده فرزندان و زنانش را روی شترها سوار کرد.
- ۱۸ تمام مواشی و دارائی‌ای را که بدست آورده بود یعنی مواشی خود را که در «پدن آرام» کسب نموده بود برد، که نزد بیصحاق پدر خود به کینن برود.
- ۱۹ و لاوان برای پشم چینی گوسفندانش رفته بود. راجل ترافیم (بت‌های خانوادگی که هم برای پرستش و هم برای فالگیری بکار میرفت) متعلق به پدرش را دزدید.
- ۲۰ برای اینکه یَعْقُوْ به لاوان آرمی اطلاع ندهد که فرار می‌کند او را اغفال کرد.
- ۲۱ یَعْقُوْ با آنچه که داشت فرار نمود، برخاست از آن نهر گذشته روی خود را به سوی کوه گیلعاد نهاد.
- ۲۲ در روز سوم به لاوان اطلاع داده شد که یَعْقُوْ فرار کرده است.
- ۲۳ (لاوان) دوستانش را با خود برداشت و مسافت هفت روز راه را بدنبال او رفت و در کوه گیلعاد به او پیوست.
- ۲۴ فرشته‌ای در رؤیای شب نزد لاوان آرمی آمده به او گفت: مواظب خود باش مبادا با یَعْقُوْ از خوب تا بد سخن بگویی.

۱- حخامیم توضیح داده‌اند که لاوان مرتباً مزد یَعْقُوْ را تغییر میداد بدینصورت که اول تصمیم می‌گرفت و شرط میکرد که گوسفندان نقطه دار مزد یَعْقُوْ باشند ولی موقعی که دریافت که گوسفندان نقطه دار میزائیدند فوراً مزد یَعْقُوْ را به گوسفندان مخطط تبدیل کرد و بالعکس.

בראשית לא ויצא

47

25 פֶּן־תִּדְבֹר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: וַיִּשַׁג לְבֶן אֶת־יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹב תִּקַּע אֶת־אָהֳלוֹ בַּהַר וּלְבֶן תִּקַּע אֶת־אָחִיו בַּהַר
 26 הַגֹּלְעָד: וַיֹּאמֶר לְבֶן לַיַּעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנַב אֶת־לִבִּי
 27 וַתִּגְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׂבוֹת חֶרֶב: לָמָּה נִחַפְּאֵת לְבוֹרַח וַתִּגְנַב
 אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וַאֲשַׁלַּחךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתָף וּבְכַנּוּר:
 28/29 וְלֹא נִטְשָׁתָנִי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנְתִּי עֵתָה הַסִּפְלַת עָשׂוּ: יֵשׁ־
 לֹאל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אָמַשׁ וְאָמַר אֵלַי
 30 לֹא־אִמְרָה הַשְּׂמֹר לְךָ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: וְעֵתָה הֲלֹךְ
 הַלַּכְתָּ בִּי־נִכְסֶיךָ נִכְסֵפֶתָה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי:
 31 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן כִּי יִרְאֵתִי כִּי אִמְרָתִי פֶן־תִּגְזֹל אֶת־
 32 בְּנוֹתֶיךָ מֵעַמִּי: עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִיָּה נֶגֶד
 אֲחִינוּ הַכֹּהֵן לְךָ מִה עִמָּדִי וְקַח־לְךָ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחַל
 33 גִּנַּבְתָּם: וַיָּבֵא לְבֶן בְּאֵהֶל־יַעֲקֹב וּבְאֵהֶל לָאָה וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי
 הָאִמְהוֹת וְלֹא מִצָּא וַיֵּצֵא מֵאֵהֶל לָאָה וַיָּבֵא בְּאֵהֶל רָחֵל:
 34 וְרָחֵל לָקַחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשְׂמַם בְּכַר הַגַּמֵּל וַתִּשֶׁבַע עֲלֵיהֶם
 35 וַיִּמְשָׁשׁ לְבֶן אֶת־כָּל־הָאֵהֶל וְלֹא מִצָּא: וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיָּה
 אֶל־יַחֲוֹר בְּעֵינַי אֲדֹנָי כִּי לֹא אוֹכַל לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי־דָרְךְ נָשִׂים
 36 לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת־הַתְּרָפִים: וַיַּחֲדֹר לַיַּעֲקֹב וַיִּרֶב בְּלֶבֶן
 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן מַה־פָּשַׁעִי מַה חֲטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ
 37 אַחֲרָי: כִּי־מִשִּׁשָּׁת אֶת־כָּל־כְּלֵי מַה־מִּצָּאתָ מִכָּל כְּלֵי־בֵיתְךָ
 38 שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחִי וְאֶחִיךָ וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה
 אֲנִכִּי עִמָּךְ רָחֵלֶיךָ וְעִיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאֵילִי צֹאנְךָ לֹא אִכַּלְתִּי:
 39 טֹרְפָה לֹא־הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אֲנִכִּי אֲחַטֵּנָה מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנָה גִּנַּבְתִּי
 40 יוֹם וּגְנַבְתִּי לַיְלָה: הֵייתִי בַּיּוֹם אֹכְלָנִי חֶרֶב וּקְרַח בְּלִילָה
 41 וַתִּדְרֹד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי: זֶה־לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ
 אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׂתִי בְּנֵתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֹף
 42 אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים: לוּלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם

- ۲۵ لاوان به یعقوو رسید. یعقوو در آن کوه چادر زده بود و لاوان دوستانش را در کوه گیلعاد قرار داد.
- ۲۶ لاوان به یعقوو گفت: چه کردی؟ اغفال نمودی و دخترانم را چون اسیران جنگی بردی.
- ۲۷ چرا پنهانی فرار کردی. مرا اغفال کردی. به من نگفتی تا تو را با خوشی و سرود و (نواختن) دایره و چنگ روانه کنم.
- ۲۸ به من اجازه ندادی پسران و دخترانم را ببوسم. اکنون نادانی کردی.
- ۲۹ در قدرت من است با شما بدی کنم ولی خداوند پدرتان دیشب اینطور به من گفت: مواظب خود باش که با یعقوو از نیک تا بد سخنی نگویی.
- ۳۰ اکنون بطور قطعی رفتی چون واقعاً به خانه‌ی پدرت اشتیاق ورزیدی. چرا بتهای (ترافیم) مرا دزدیدی؟
- ۳۱ یعقوو جواب داده به لاوان گفت: (تو را اغفال کردم) چونکه ترسیدم مبادا دخترانت را به زور از من بگیری.
- ۳۲ هر کس که بت هایش را پیش او پیدا کنی زنده نماند. در مقابل دوستانمان شناسایی کن چه چیزی پیش من است، برای خودت بردار. یعقوو نمیدانست که راجل آنها را دزدیده است.
- ۳۳ لاوان به چادر یعقوو و چادر لئا و چادر آن دوکنیز داخل شده (چیزی) نیافت. از چادر لئا خارج و به چادر راجل وارد شد.
- ۳۴ راجل ترافیم را برداشته آنها را در جهاز (پالان) شتر گذاشت و روی آنها نشست. لاوان تمام آن چادر را جستجو کرد و نیافت.
- ۳۵ (راجل) به پدرش گفت: از اینکه نمی توانم از حضورت بلند شوم به نظر آقایم گران نیاید زیرا عادت زنان دارم. (لاوان) جستجو کرد و ترافیم را نیافت.
- ۳۶ یعقوو به خشم آمد و با لاوان نزاع کرد. صدای خود را بلند کرده به او گفت: تقصیر و خطای من چیست که به دنبال من تاختی؟
- ۳۷ حالا که تمام اسبابهای مرا جستجو کردی، از همه‌ی اسبابهای خانهات چه یافتی؟ اینجا در مقابل دوستان من و دوستان خود بگذار تا بین ما دو نفر داوری کنند.
- ۳۸ بیست سال است که من پیش توام میشم و بزهایت بره از دست ندادند. قوچهای گلهات را نخوردم.
- ۳۹ نخجیر شده پیش تو نیاوردم. اگر کسر می آوردم، از من چه روز دزدیده میشد چه شب، تاوان آن را میدادم.
- ۴۰ در وضعی قرار داشتم که گرمای (سوزان) در روز و سرما (ی یخبندان) در شب مرا نابود میکرد، و خواب از چشمانم دور میشد.
- ۴۱ اینک بیست سال است در خانه‌ی توام. چهارده سال برای دو دخترانت و شش سال برای گوسفندان تو را خدمت کردم و ده مرتبه مزد مرا عوض کردی.
- ۴۲ اگر خداوند پدرم خداوند آوراهاام و خدایی که بیصحاق از او میترسید با من نبود، اکنون مرا دست خالی روانه میکردی. خداوند، بیچارگی و کار دستم را دید که دیشب (تو را) نصیحت نمود.

בראשית לא - לב ויצא

וּפְתַח יַעֲקֹב הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקִם שַׁלַּחְתָּנִי אֶת-עַנְיִי וְאֶת-
 יָגִיעַ כַּפֵּי רֵאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אֲמֹשׁ: וַיַּעַן לְבֹן וַיֹּאמֶר אֶל-
 יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי וְהַצֵּאן צֵאנִי וְכֹל אֲשֶׁר-אֲתָה
 רֵאָה לִי הוּא וּלְבִנְתַי מִה-אֲעִשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לְבִנְיָהן
 אֲשֶׁר יִלְדוּ: וְעַתָּה לֵכָה נִכְרַתָּה בְרִית אִנִּי וְאֲתָה וְהָיָה לְעַד
 בְּיָנִי וּבִבְנֶיךָ: וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצִּבְּהָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לְאֶחָיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ-גֹל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל-
 הַגֹּל: וַיִּקְרָא-לוֹ לְבֹן יֶגֶר שֶׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גֹלְעָד:
 וַיֹּאמֶר לְבֹן הַגֹּל הַזֶּה עַד בְּיָנִי וּבִבְנֶיךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
 גֹלְעָד: וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יֵצֵף יְהוּה בְּיָנִי וּבִבְנֶיךָ כִּי נִסְתַּר
 אִישׁ מִרְעָהוּ: אִם-תֵּעַנָּה אֶת-בְּנֹתַי וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-
 בְּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנוּ רֵאָה אֱלֹהִים עַד בְּיָנִי וּבִבְנֶיךָ: וַיֹּאמֶר
 לְבֹן לְיַעֲקֹב הִנֵּה וְהַגֹּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בְּיָנִי
 וּבִבְנֶיךָ: עַד הַגֹּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם-אֲנִי לֹא-אֶעְבֹּד אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-הַגֹּל הַזֶּה וְאִם-אֲתָה לֹא-תַעְבֹּד אֵלַי אֶת-הַגֹּל הַזֶּה וְאֶת-
 הַמִּצְבָּה הַזֹּאת לְרַעָה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְטוּ
 בְּיָנֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְיָהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּתַח אָבִיו יַעֲקֹב: וַיּוֹכַח
 יַעֲקֹב זָבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֹאכְל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְוּנוּ
 בְּהָר: וַיִּשְׁכֵּם לְבֹן בַּבֶּקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֶתְהֶם
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֹן לְמִקְמוֹ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֹרְכּוֹ וַיַּפְּגְעוּ-בּוֹ מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם:
 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכִים לְפָנָיו אֶל-עֵשָׂו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר
 שְׂדֵה אֲדוּם: וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂו כֹּה
 אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם-לְבֹן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד-עָתָה: וַיְהִי-לוֹ
 שׂוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וַאֲשֶׁלַּחָהּ לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְרָא-
 חַן בְּעֵינֶיךָ: וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלֹאכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-

שביע
43

44

45/46

47

48

49

50

51

52

53

54

מפטיר
1

2

3

וישלח
4

5

6

7

לב

(

- ۴۳ لاوان جواب داده به یعقو و گفت: این دختران، دخترانم، و این پسران، پسرانم هستند و این گله، گله‌ام است و آنچه می‌بینی مال من است. امروز باین دخترانم یا بفرزندانی که زائیده‌اند چه خواهم کرد.
- ۴۴ پس اکنون بیا من و تو پیمان ببندیم که بین من و تو به منزله‌ی شاهد باشد.
- ۴۵ یعقو و سنگی برداشته ستون پرستگاهی برپا نمود.
- ۴۶ یعقو و به دوستانش گفت سنگهایی برچینید. سنگهایی برداشته تپه‌ایی ساختند. آنجا روی آن تپه غذا خوردند.
- ۴۷ لاوان آن (مکان) را «یگر ساهدوتا» و یعقو و آن را «گلید» گذاشت.
- ۴۸ لاوان گفت امروز این تپه بین من و تو شاهد است بنابراین (او) نامش را گلید گذاشت.
- ۴۹ و همچنین میصبا (یعنی محل دیدبانی). (لاوان) گفت هنگامیکه از یکدیگر دور میشویم خدا بین من و تو مراقب باشد.
- ۵۰ که دخترانم را نرنجانی و سر دخترانم زنانی نگیری. کسی بین ما نیست. ببین خداوند بین من و تو شاهد است.
- ۵۱ لاوان به یعقو و گفت: اینک این تپه و ستونی که برپا داشتیم بین من و تو شاهد است.
- ۵۲ این تپه و این ستون شاهد باشد که من از این تپه به طرف تو عبور نکنم و تو از این تپه و این ستون به منظور بدی کردن به طرف من عبور نکنی.
- ۵۳ خداوند آوراهاام و خداوند ناخور، خداوند پدرشان بین ما داوری کند. یعقو و به خدایی که پدرش ییصحاق از او می‌ترسید سوگند یاد کرد.
- ۵۴ یعقو و در آن کوه ذبح کرد و دوستانش را صدا زد تا غذا بخورند. غذا خوردند و شب را در آن کوه گذراندند.

وِیصِه - فصل سی و دوم

- ۱ لاوان بامدادان سحرخیزی کرد. پسران (دخترانش) و دخترانش را بوسید، آنها را دعا نمود. لاوان راه افتاد و به مکان خود برگشت.
- ۲ یعقو و به راهش ادامه داد و فرشتگان خداوند به او برخوردند.
- ۳ هنگامیکه یعقو و آنها را دید گفت این اردوگاه فرشتگان است نام آن محل را مَحْناييم گذاشت.

پاراشای ویشلح

- ۴ یعو و پیشاپیش خود قاصدانی به سوی عساو برادرش به سرزمین سعیر، صحرای ادوم فرستاد.
- ۵ به آنها چنین دستور داد. به آقایم عساو چنین بگویند: غلامت یعقو و چنین گفته است. نزد لاوان اقامت گزیدم و تاکنون تأخیر کردم.
- ۶ صاحب گاووان و خران، گوسفندان و غلامان و کنیزانی شدم، فرستاده‌ام به آقایم خبر بدهم تا بنظرت خوش آیند واقع شوم.
- ۷ قاصدان نزد یعقو و برگشته گفتند: نزد برادرت، نزد عساو رفتیم. او هم به استقبال تو می‌آید و چهارصد نفر مرد با او هستند.

בראשית לב וישלח

49

אָחִיךָ אֶל-עֵשָׂו וְגַם הַלֶּךְ לִקְרֹאתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ:
 8 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיַּעַר לוֹ וַיַּחֵץ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-
 9 הַצֹּאן וְאֶת-הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִסְיָבוּא
 עֵשָׂו אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְהִפְּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לַפְּלִיטָה:
 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה
 11 הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאֶרֶץךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קִטְנִיתִי
 מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ כִּי
 בְּמִקְלֵי עֲבָדְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
 12 הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי-יִרְא אֲנֹכִי אִתּוֹ פֶּן-יָבֹא
 13 וְהִכָּנִי אִם עַל-בָּנַי: וְאַתָּה אֹמֶרֶת הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשַׁמְתִּי
 14 אֶת-זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מִרְבּוֹ: וַיִּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה (שני)
 15 הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּא בִידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂו אָחִיו: עֲיֹם מֵאֲתָיִם
 16 וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחִלִים מֵאֲתָיִם וְאִילִים עֲשָׂרִים: גְּמָלִים
 מִיִּמִּיקוֹת וּבִנְיָהִם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֲתַנֵּת
 17 עֲשָׂרִים וְעִירִם עֶשְׂרֵה: וַיִּתֵּן בְּיַד-עַבְדָּיו עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר
 18 אֶל-עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיֵּצֵא
 אֶת-הָרֵאשׁוֹן לְאֹמֶר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשִׂאלְךָ לְאֹמֶר לְמִי-
 19 אַתָּה וְאָנֹכִי תֵלֶךְ וּלְמִי אֱלֹהֵי לִפְנֶיךָ: וְאֹמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לַיַּעֲקֹב
 20 מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיֵּצֵא
 גַם אֶת-הַשְּׂנִי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-פַּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָי
 הָעֵדְרִים לְאֹמֶר פְּדָבֶר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֵשָׂו בְּמִצְאֲכֶם אִתּוֹ:
 21 וְאֹמַרְתֶּם גַם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו
 בְּמִנְחָה הַהֲלָכָת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֲרֹאֶה פָּנָיו אוֹלֵי יִשָּׂא פָּנָיו:
 22 וְתַעֲבֹד הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֵן בַּלַּיְלָה-הַהוּא בְּמַחֲנֶה:
 23 וַיִּקַּם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו
 24 וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹד אֶת מַעֲבֵד יַבֵּק: וַיִּקַּח וַיַּעֲבֵר
 25 אֶת-הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: וַיֹּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק

- ۸ یعقو و بسیار هراسان شده پریشان گشت. مردمی را که همراهش بودند و گوسفندان و گاوان و شتران را دو دسته کرد.
- ۹ (با خود) گفت اگر عساو به سوی یکی از دسته‌ها بیاید و آنرا مورد حمله قرار دهد دسته‌ی باقیمانده رهایی یابد.
- ۱۰ یعقو و گفت: ای خداوند پدرم آوراهاام، و خداوند پدرم ییصحاق، ای خدا که به من گفتی به سرزمینت و به زادگاهت برگرد، با تو خوبی خواهم کرد.
- ۱۱ من در برابر تمام احسانها و وفاداریهایی که به بندهات کردی بسیار کوچک هستم. برای اینکه با چویدستی ام از این یردن عبور کردم و اکنون مبدل به دو اردو شده‌ام.
- ۱۲ تمنی اینکه مرا از دست برادرم - از دست عساو رهایی دهی، زیرا من از او هراسانم مبادا بیاید من و مادر را با فرزندان بکشد. (۱)
- ۱۳ و تو گفتی حتماً به تو خوبی خواهم کرد و نسلت را چون ریگهای دریا قرار خواهم داد که از زیادی شمرده نگردند.
- ۱۴ آن شب در آنجا منزل کرد و از هر چه در دسترس او بود هدیه‌ای برای عساو برادرش برداشت.
- ۱۵ بز ماده دو یست رأس، بز نر بیست، میش دو یست، قوچ بیست رأس.
- ۱۶ شتران شیرده با بچه‌هایشان سی رأس، گاو ماده چهل و گاو نر ده، الاغ ماده بیست و کره الاغ نر ده رأس.
- ۱۷ گله گله جداگانه به دست غلامانش داده به غلامانش گفت: پیشاپیش من عبور کنید و بین یک گله با گله‌ی دیگر فاصله بگذارید.
- ۱۸ به اولی اینطور دستور داد: هرگاه عساو برادرم با تو برخورد کرد و از تو پرسید و گفت: تو مال کیستی و به کجا میروی و اینها که پیش تو است از آن کیستی؟
- ۱۹ بگو مال غلامت یعقو و است. هدیه‌ای است که برای آقام عساو ارسال گشته و اینک او هم دنبال ماست.
- ۲۰ به دومی و سومی همچنین به تمام کسانی که دنبال گله می‌رفتند اینطور دستور داد: هنگامیکه عساو را ملاقات کنید به او همین سخن را بگویید.
- ۲۱ بگویید غلامت یعقو و هم دنبال ماست چونکه (یعقو و با خود) میگفت با هدیه‌ای که پیشاپیشم می‌رود رضایتش را جلب کنم و بعد از آن رویش را ببینم. شاید با من رودر بایستی کند.
- ۲۲ هدیه پیشاپیش ارسال شد اما او در آن شب در اردوگاه منزل کرد.
- ۲۳ در آن شب برخاست دو زن و دو کنیز و یازده پسران خود را برداشته از گدار «یَبوق» عبور نمود.
- ۲۴ آنها را بلند کرده از رودخانه عبور داد و هرچه داشت انتقال داد.
- ۲۵ یعقو و تنها باقیماند، مردی تا سپیده دم با او کشتی گرفت.

۱- در تفیلائی یعقو و می‌بینیم که یعقو و از خداوند درخواست میکند «تمنی اینکه مرا از دست برادرم - از دست عساو رهایی دهی» منظور اینست که برای رهایی پیدا کردن از دست عساو باید تفیلا خواند. حتی اگر عساو بصورت برادر هم ظاهر شود باز هم باید تفیلا خواند تا خداوند ما را از دست او رهایی دهد.

בראשית לב - לג וישלח

26 איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף-
 27 ירכו ותקע כף-ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי
 28 עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם-ברכתני: ויאמר
 29 אליו מה-שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
 שמך כי אם-ישראל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים
 30 ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמך ויאמר למה
 31 זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום
 32 פניאל כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים ותנצל נפשי: ויזרח-
 33 לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-ירכו: על-
 כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה אשר על-כף הירך
 1 עד היום הזה כי נגע בכף-ירך יעקב בגיד הנשה: וישא
 יעקב עינו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
 ויחן את-הילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתי השפחות:
 2 וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-לאה וילדיה
 3 אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
 4 וישתחו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו: וירץ עשו
 5 לקראתו ויחבקו ויפל על-צוארו וישקהו ויבכו: וישא
 את-עיניו וירא את-הנשים ואת-הילדים ויאמר מי-אלה
 6 לך ויאמר הילדים אשר-חנן אלהים את-עבדך: ותגשן
 7 השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם-לאה וילדיה
 8 וישתחו ויחבקו ויפל על-צוארו וישתחו: ויאמר מי לך כל-
 המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא-חן בעיני אדני:
 9/10 ויאמר עשו ישלי רב אחי יהי לך אשר-לך: ויאמר יעקב
 אל-נא אם-נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
 11 כי על-כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותדעני: קח-נא
 את-ברכתי אשר הבאת לך כי-חנני אלהים וכי ישלי-כל
 12/13 ויפצרו בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר

- ۲۶ (آن مرد) دید عهده‌اش نمی‌آید به مفصل ران او صدمه زد. در حالیکه با او کشتی می‌گرفت. مفصل ران یعقو و از جا در رفت.
- ۲۷ (به یعقو و) گفت نظر به اینکه سپیده دمیده است روانه‌ام کن. گفت: روانه‌ات نخواهم کرد مگر اینکه دعایم کنی.
- ۲۸ به او گفت نامت چیست؟ گفت یعقو و.
- ۲۹ گفت نظر به اینکه با فرشته و با انسانها کشمکش داشتی و پیروز گشتی دیگر نامت یعقو و گفته نشود مگر یسرا ئل.
- ۳۰ یعقو و پرسیده گفت: تقاضا دارم نامت را بگوئی. گفت: برای چه نام مرا می‌پرسی؟ (آن فرشته) او را آنجا دعا نمود.
- ۳۱ یعقو و آنجا را پنی ال خواند زیرا (با خود گفت) فرشته‌ای را رو در رو دیدم و جانم رهایی یافت.
- ۳۲ موقعی که از پنی ال رد شد. آفتاب (شفا) برای او طلوع نمود و او از رانش می‌لنگید. (۱)
- ۳۳ نظر به اینکه (فرشته) به عرق النساء واقع در کنار مفصل ران یعقو و صدمه زد به این جهت فرزندان یسرا ئل تا به امروز عرق النساء را که در کنار مفصل ران است نمی‌خورند.

ویشلح - فصل سی و سوم

- ۱ یعقو و چشمانش را بلند نموده دید که اینک عساو می‌آید و چهار صد نفر با او هستند. بچه‌ها را بین لئا و راجل و دو کنیزشان تقسیم کرد.
- ۲ کنیزها و بچه‌هایشانرا اول و لئا و بچه‌هایش را بعد و راجل و یوسف را آخر (همه) قرار داد.
- ۳ او پیشاپیش آنها گذشته و تا رسیدن به برادرش هفت مرتبه تا زمین تعظیم نمود.
- ۴ عساو به استقبالش شتافت او را بغل کرده برگردنش افتاد و او را بوسیده (هر دو) گریستند.
- ۵ (عساو) چشمانش را بلند کرد زنان و بچه‌ها را دیده گفت اینها چه نسبتی با تو دارند؟ گفت بچه‌هایی هستند که خداوند به غلامت مرحمت کرده است.
- ۶ کنیزان پیش رفته، آنها و بچه‌هایشان تعظیم نمودند.
- ۷ لئا و بچه‌هایش نیز پیش رفته تعظیم نمودند و بعداً یوسف و راجل جلو رفته تعظیم کردند.
- ۸ گفت: تمام این اردوگاه که ملاقات کردم چه نسبتی با تو دارند؟ (یعقو و گفت پیشکش) برای اینکه مورد لطف آقا یم قرار گیرم.
- ۹ عساو گفت: من زیاد دارم، برادرم، آنچه داری برای خودت بماند.
- ۱۰ یعقو و گفت نه، لطفاً اگر مورد لطف واقع شده‌ام از آنجائیکه روی تو را مثل روی فرشته دیدم از من خوشنود گشتی هدیه‌ام را از دستم بگیر.
- ۱۱ لطفاً پیشکشی‌ام را که برایت آورده شده است بردار. چونکه خداوند به من ارزانی داشته است و همه چیز دارم. پس او اصرار ورزید تا گرفت.
- ۱۲ (عساو) گفت کوچ نموده برویم و با تو می‌آیم.
- ۱۳ به او گفت آقا یم میدانم که بچه‌ها لطیف هستند و من متحمل گوسفندان و گاوان شیرده‌ام.

יֵלֵכוּ אֲדָנִי יָדַע כִּי־הַיְלָדִים רַבִּים וְהֵצֵאן וְהִבְקֵר עֲלוֹת עָלַי
 14 וְדַפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמִתּוֹ כָּל־הֵצֵאן: יַעֲבֹד־נָא אֲדָנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ
 וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרֹגַל הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וּלְרֹגַל
 15 הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא אֶל־אֲדָנִי שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה־
 נָא עִמָּךְ מִן־הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לְמָה זֶה אֲמַצְאֲחֶן בְּעֵינֵי
 16/17 אֲדָנִי: וַיֹּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עָשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: וַיַּעֲקֹב נָסַע
 סִכְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סִכְתַּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־
 18 הַמָּקוֹם סִכּוֹת: וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֹם עִיר שְׁכֵם אֲשֶׁר
 19 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֵאוֹ מִפְּדַן אֲרָם וַיְחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּח
 אֶת־חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי
 21 שְׁכֵם בַּמָּאָה קְשִׁיטָה: וַיַּצַּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי
 1 לְדִ יִשְׂרָאֵל: וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 2 לְדָאוֹת בְּבִנוֹת הָאֶרֶץ: וַיֵּרָא אֹתָהּ שְׁכֵם בֶּן־חַמּוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא
 3 הָאֶרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה: וַתְּדַבֵּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה
 4 בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת־הַנְּעִר וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנְּעִר: וַיֹּאמֶר
 שְׁכֵם אֶל־חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה:
 5 וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמֵא אֶת־דִּינָה בָתּוֹ וּבְנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ
 6 בַשָּׂדֶה וְהַחֲרַשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם: וַיֵּצֵא חַמּוֹר אָבִי־שְׁכֵם
 7 אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעִם
 8 וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֻם לָהֶם מְאֹד כִּי נִבְלָה עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל
 9 לְשַׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: וַיְדַבֵּר חַמּוֹר אִתָּם
 10 לֵאמֹר שְׁכֵם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבַתְכֶם תָּנּוּ נָא אִתָּהּ לוֹ
 11 לְאִשָּׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֵינֵנוּ
 12 תִּקְחוּ לָכֶם: וְאִתָּנוּ תִּשְׁבוּ וְהָאֶרֶץ תְּהִיָּה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּ
 11 וְהָאֲחִיזוּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר שְׁכֵם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ אֲמַצְאֲחֶן
 12 בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן: הֲרַבּוּ עָלַי מְאֹד מִהֵרָ
 וּמִתָּן וְאִתְּנָה כֹּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִגְדַּלְתִּי אֶת־הַנְּעִר לְאִשָּׁה:

- چنانچه یک روز آنها را بسرعت برانند تمام گوسفندان خواهند مرد.
- ۱۴ لطفاً آقایم پیش از غلامانش بگذرد تا من به آهستگی بر حسب کاری که در پیش دارم و بر حسب قدم بچه‌ها راه را پیموده نزد آقایم به سعیر برسم.
- ۱۵ عساو گفت اکنون از اشخاصی که همراه من هستند نزدت میگذارم. گفت برای چه (چه شده است که) مورد لطف آقایم واقع شدم.
- ۱۶ در همان روز عساو براه خود به سعیر برگشت.
- ۱۷ و یعقوب و به سوکوت کوچ نمود و برای خود خانه‌ای ساخت و برای مواشی خود سایه بانهایی درست کرد. به این جهت آن محل را سوکوت نام نهاد.
- ۱۸ یعقوب در موقع آمدنش از «پدن آرام» سالم به شهر «شخیم» که در سرزمین کنعان است رسیده مقابل شهر اردو زد.
- ۱۹ بخش صحرائی را که در آن چادرش را برافراشته بود از دست فرزندان «حمور» بزرگ خاندان «شخیم» به یکصد قسیطاً خرید.
- ۲۰ قربانگاهی بر پا نموده نام آن را «ال الوهه یسرائل» نهاد.

ویشلح - فصل سی و چهارم

- ۱ دینا، دختری که لنا برای یعقوب زائیده بود، برای دیدن دختران آن سرزمین بیرون رفت.
- ۲ شخیم پسر حمور حیوی بزرگ آن سرزمین او را دید. (پس) او را برد، با او همبستر گشته به او تجاوز کرد.
- ۳ جانش به دینا دختر یعقوب پیوستگی پیدا کرده، عاشق آن دختر شد و سخن دلاویز بان دختر گفت.
- ۴ شخیم به حمور پدرش چنین گفت: این دخترک را برای من به همسری بگیر.
- ۵ و یعقوب شنید که (شخیم) دینا دخترش را ناپاک کرده است و پسرانش با مواشی او در صحرا بودند. یعقوب تا آمدن آنها سکوت کرد.
- ۶ حمور پدر شخیم پیش یعقوب رفت تا با او صحبت کند.
- ۷ فرزندان یعقوب از مزرعه آمدند. همینکه این اشخاص شنیدند متأسف گشته خشمشان به شدت برافروخته شد. زیرا (شخیم) در بین (فرزندان) یسرائل عمل زشت انجام داد که با دختر یعقوب همبستر شد و این عمل ناشایست بود.
- ۸ حمور به آنها چنین سخن گفت: دل شخیم پسر من عاشق دختر شما شده است لطفاً او را به وی به همسری بدهید.
- ۹ با ما ازدواج کنید دخترانتان را به ما بدهید دخترانمان را برای خودتان بگیرید.
- ۱۰ با ما ساکن شوید. این سرزمین در اختیار شماست ساکن شده در آن تجارت کنید و در آن مستقر گردید.
- ۱۱ شخیم به پدر و برادران او (دینا) گفت: باشد که مورد لطف شما قرار گیرم پس آنچه به من بگویید خواهم داد.
- ۱۲ مهریه و بخشش بسیار زیاد برای من تعیین کنید. آنچه بگویید خواهم داد. این دختر را به من به همسری بدهید.

בראשית לד וישלח

52

13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שָׁכֶם וְאֶת-חַמּוֹד אָבִיו בְּמַרְמָה וַיְדַבְּרוּ
 14 אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אַחֲתָם: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת
 הַדָּבָר הַזֶּה לְתֵת אֶת-אַחֲתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ עַדְלָה כִּי-
 15 חֲרָפָה הוּא לָנוּ: אַךְ-בִּזְאֵת נַאֲוֹת לָכֶם אִם תְּהִינּוּ כַּמָּנוּ
 16 לְהַמְלֹךְ לָכֶם כָּל-זָכָר: וְנָתַנוּ אֶת-בָּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בָּנֵיכֶם
 17 נִקְחָלָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אֹתְכֶם וְהִינּוּ לָעַם אֶחָד: וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ
 18 אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת-בָּתְּנוּ וְהִלְכֵנוּ: וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם
 19 בְּעֵינֵי חַמּוֹד וּבְעֵינֵי שָׁכֶם בֶּן-חַמּוֹד: וְלֹא-אֶחָד הִנְעֵר לַעֲשׂוֹת
 20 הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בַּבַּת-יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֹא
 חַמּוֹד וּשְׁכֶם בָּנוּ אֶל-שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם
 21 לֵאמֹר: הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתָנוּ וַיֵּשְׁבוּ בָאָרֶץ
 וַיִּסְתְּרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת-יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת-בָּתְּנָם
 22 נִקְחָלָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בָּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם: אַךְ-בִּזְאֵת יֵאָתוּ
 לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשַׁבֵּת אֲתָנוּ לִהְיוֹת לָעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל-
 23 זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמוּלִים: מִקְנֵהֶם וּקְנִינָם וְכָל-בְּהֵמָתָם הֲלוֹא
 24 לָנוּ הֵם אַךְ נַאֲוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבְּנוּ אֲתָנוּ: וַיִּשְׁמָעוּ אֶל-חַמּוֹד
 וְאֶל-שְׁכֶם בָּנוּ כָּל-יִצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹו כָּל-זָכָר כָּל-יִצְאֵי
 25 שַׁעַר עִירוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
 26 בְנֵי-יַעֲקֹב שְׁמֹעוֹן וְלוֹי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל-הָעִיר
 27 בָּטָח וַיְהַרְגוּ כָּל-זָכָר: וְאֶת-חַמּוֹד וְאֶת-שְׁכֶם בָּנוּ הֲרִגוּ לְפִי-
 28 חֶרֶב וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיִּצְאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ
 29 עַל-הַחֲלָלִים וַיָּבֹאוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֲזָתָם: אֶת-צֹאֲנָם
 30 וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חֲמוֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר-בְּעִיר וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
 31 לָקְחוּ: וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טָפְסָם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ
 וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּבַּיִת: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שְׁמֹעוֹן וְאֶל-לוֹי
 עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְּאִישׁנִי בַיִּשֵׁב הָאָרֶץ בְּפָנַעְנִי וּבִפְרֹאֵי וְאֲנִי
 מְתִי מִסֵּפֶר וְנֶאֱסַפּוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: וַיֹּאמְרוּ

- ۱۳ فرزندان یعقوو به شیخ و به پدرش حمور که دینا خواهرشان را ناپاک کرده بود جواب داده با تدبیر سخن گفتند.
- ۱۴ به آنها گفتند: نمیتوانیم این کار را بکنیم و خواهرمان را به مردی که نامختون است بدهیم، چون برای ما ننگ است.
- ۱۵ فقط با این شرط با شما موافقت میکنیم که مثل ما شوید و هر مذکری از شما ختنه گردد.
- ۱۶ دخترهایمان را به شما داده و دخترانتان را برای خودمان خواهیم گرفت. با شما ساکن خواهیم شد و مبدل به یک قوم خواهیم گشت.
- ۱۷ و اگر به ما گوش ندهید که ختنه شوید، دخترمان را برداشته خواهیم رفت.
- ۱۸ سخنانشان در نظر حمور و در نظر شیخ پسر حمور خوش آمد.
- ۱۹ نظر به اینکه آن پسر طالب دختر یعقوو گشت و از تمام خانواده‌ی پدرش محترم تر بود در انجام این کار تأخیر روا نداشت.
- ۲۰ حمور و شیخ پسرش به مرجع قانونی آمده به مردم شهرشان چنین سخن گفتند:
- ۲۱ این اشخاص نسبت به ما خیراندیش هستند، در این سرزمین ساکن شده در آن تجارت کنند اینک این سرزمین برای آنها وسیع است و دخترانشان را برای خود به همسری بگیریم و دخترانمان را به آنها بدهیم.
- ۲۲ اما به این (شرط) این اشخاص راضی می‌شوند که با ما ساکن شده تا مبدل به یک قوم شویم. به (شرط) اینکه هر مذکری از ما همانطور که آنها ختنه شده هستند، ختنه شود.
- ۲۳ آیا مواشی و اموال و چارپایانشان مال ما نمی‌شوند؟ پس بجاست رضایت دهیم تا با ما ساکن شوند.
- ۲۴ تمام مردانی که از دروازه رفت و آمد داشتند، از حمور و شیخ پسرش اطاعت کرده هر مذکری، همه مردانی که از دروازه عبور میکردند (خود را) ختنه کردند.
- ۲۵ روز سوم بود. موقعی که (اهالی شهر) درد میکشیدند دو نفر پسران یعقوو، شیمعون و لوی برادران دینا هر کدام شمشیر خود را برداشته بدون ترس به شهر آمدند و هر مذکری را کشتند. (۱)
- ۲۶ حمور و شیخ پسرش را به ضرب شمشیر کشتند. دینا را از خانه‌ی شیخ برداشته رفتند.
- ۲۷ فرزندان یعقوو به طرف اجساد آمده و شهری را که مردمش خواهر آنها را ناپاک کرده بودند تاراج کردند.
- ۲۸ گوسفندان و گاوان و خراشان را و آنچه در شهر و صحرا بود بردند.
- ۲۹ تمام دارائی و اطفال و زنانشان را و هر چه در خانه (ها) بود بردند و غارت کردند.
- ۳۰ یعقوو به شیمعون و لوی گفت: در میان ساکنین آن سرزمین - کنعنی و پریزی پریشانم کردید که لجن مال کردم و نفرات من کم است اگر بر من اجتماع کنند و بکشند من و خانواده‌ام نابود می‌گردیم.
- ۳۱ گفتند: آیا (باید) با خواهر ما چون فاحشه عمل کند؟

۱- علت اینکه پسران یعقوو شهر شیخ را قتل عام کردند این بود که شیخ بهیچ وجه حاضر نبود خواهر آنها یعنی دینا را آزاد کند و او را بصورت زندانی در خانه‌ی خود نگه داشته بود و پسران یعقوو (شیمعون و لوی) توانستند با این تدبیر خواهر خود را از دست شیخ رهایی دهند.

בראשית לה וישלח

הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֻזָּתוֹ:

1 לה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֵל וּשְׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה
שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנְּדָאָה אֲלֵיךָ בְּבִרְחֹךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ:
2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי
3 הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהִטְהֵרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלֹתֵיכֶם: וַנְּקוּמָה
וְנַעֲלֵה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֲתִי בְּיוֹם
4 צָרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת
כָּל־אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזֻמִּים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵיהֶם
5 וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׁכֶם: וַיִּסְעוּ וַיְהִי
חַתָּת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי
6 בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוֹזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הוּא בֵּית־אֵל
7 הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: וַיְבִין שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל
8 בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו: וַתִּמַּת
דְּבָרָה מִיַּנְקַת רַבֶּקָּה וַתִּקְבֹּר מֵתַחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֱלֹלֹן
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹן בְּכּוֹת:
9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפָּדֵן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
10 וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי
11 אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שִׁמְךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרִבְיָה גֹי וְקַהֲל גֹּיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ
12 וּמַלְכִים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ: וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם
וְלִיִצְחָק לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ: וַיַּעַל
13 מֵעֵלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מִצְבֵּה
14 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מִצְבֹּת אֲבָן וַיִּסֵּךְ עֲלֶיהָ נֶסֶךְ וַיַּצֵּק
15 עֲלֶיהָ שָׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ
16 שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כְּבָרַת־הָאָרֶץ
17 לְבּוֹא אֶפְרָתָה וְתֵלֵד רָחֵל וַתִּקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ: וַיְהִי בַּהֲקִשְׁתָּהּ
בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְּלִלְדָת אֶל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לְךָ בֵּן:

ששי

- ۱ خداوند به یعقوب و گفت: برخیز به بت ال عزیمت کرده آنجا ساکن شو. آنجا برای قادری که در موقع فرار از جلو عساو برادرت به تو ظاهر شد قربانگاهی بساز.
- ۲ یعقوب و به خانواده و هر کس که همراهش بود گفت: بت‌های بیگانه (ها) را که در بینتان است دور سازید. خود را پاک نموده لباسهایتان را عوض کنید.
- ۳ برخیزیم و به بت ال عزیمت نماییم تا برای قادری که در روز عذابم (تقاضای) مرا اجابت کرد، و در راهی که رفتم با من بوده است، آنجا قربانگاهی بسازم.
- ۴ تمام بت‌های بیگانه (ها) را که در اختیار داشتند و حلقه‌هایی را که در گوش آنها بود به یعقوب دادند. یعقوب آنها را زیر درخت بلوطی که نزدیک شیخ بود مدفون ساخت.
- ۵ کوچ کردند. ترس خداوند بر شهرهایی که اطرافشان بود مستولی شد. پس فرزندان یعقوب را تعقیب نکردند.
- ۶ یعقوب و با تمام مردمی که همراهش بودند به لوز، همان بت ال که در سرزمین کنعان است، وارد شد.
- ۷ نظر به اینکه موقع فرار از پیش برادرش، آنجا خداوند به او ظاهر شد، آنجا قربانگاهی بنا نمود و آن محل را ال بت ال نام نهاد.
- ۸ دورا دایه‌ی ریوقا فوت نمود و در دامنه‌ی بت ال زیر آن درخت بلوط به خاک سپرده شد. (یعقوب) نام آن را «ألون باخوت» گذاشت. (۱)
- ۹ خداوند موقع بازگشت یعقوب و از «پدن آرام» بار دیگر به او ظاهر شده او را برکت نمود.
- ۱۰ خداوند به او گفت: نامت یعقوب است. دیگر بار نامت یعقوب خوانده نشود بلکه نامت ییسرائل خواهد بود. پس نامش را ییسرائل گذاشت.
- ۱۱ خداوند به او گفت: من قادر مطلق هستم بارور و زیاد شو. یک قوم و قبیله‌های زیادی از تو بوجود خواهد آمد و از وجود تو پادشاهانی بیرون خواهند آمد.
- ۱۲ آن سرزمینی را که به آوراهاام و به ییصحاق بخشیدم به تو میدهم و بعد از تو آن سرزمین را به نسلت خواهم بخشید.
- ۱۳ خداوند در آن محلی که با او سخن میگفت از پیش او بالا رفت.
- ۱۴ یعقوب و در آن محلی که (خداوند) با او صحبت کرده بود ستون پرستشگاه سنگی بر پا کرد و بر آن هدیه‌ی مایع ریختنی جاری کرده روی آن روغن ریخت.
- ۱۵ یعقوب و اسم آن محلی را که آنجا خداوند با او صحبت کرد بت ال نامید.
- ۱۶ از بت ال مسافرت کردند. هنوز اندک مسافتی به رسیدن به افرات مانده بود که راجل زائید و هنگام زایمانش سختی کشید.
- ۱۷ هنگام سختی کشیدن و در موقع زائیدن او، قابله به وی گفت نترس که این هم پسر است.
- ۱۸ هنگام جان سپردن، وقتی فوت میکرد نام او را «بن اونی» نهاد. ولی پدرش او را بینیا مین نامید.

۱- دلیل اینکه نام آن مکان را «ألون باخوت» گذاشتند (باخوت بمعنی گریه‌ها میباشد) اینست که در این مکان وقتیکه دایه‌ی ریوقا وفات کرد برایش خیر رسید که مادرش ریوقا نیز وفات یافته است و بدین دلیل این مکان را به اسم «ألون باخوت» نامگذاری کردند.

בראשית לה - לו וישלח

18 וַיְהִי בַּצֵּאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּרֵאשִׁי וְאָבִיו קָרָא־
 19 לוֹ בְּנֵימִין: וַתָּמֶת רַחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לַחֶם:
 20 וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבֵּה עַל-קִבְרֹתָהּ הוּא מִצְבֵּת קִבְרַת-רַחֵל עַד-
 21/22 הַיּוֹם: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֵה מֵהַלְאָה לְמַגְדַּל-עֵדֶר: וַיְהִי
 בְּשֹׁבֵן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת-בְּלֵהָהּ
 פִּילְגֵשׁ אֲבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

23 וַיְהִי בְּנֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
 24 וְשִׁמְעוֹן וְלוֹוִי וַיהוּדָה וְיִשְׁשָׁכָר וְזַבְלוּן: בְּנֵי רַחֵל יוֹסֵף וּבְנֵימִין:
 25/26 וּבְנֵי בְלֵהָהּ שִׁפְחַת רַחֵל דִּן וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זֵלְפָה שִׁפְחַת לֵאָה
 27 גָּד וְאָשֶׁר אֱלֹהֵי בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ לוֹ בְּפָדֵן אֲרָם: וַיָּבֵא יַעֲקֹב
 אֶל-יַצְחָק אֲבִיו מִמֵּרָא קְרִית הָאֲרָבֶעַ הוּא חֲבֹרֹן אֲשֶׁר-גֵּר-
 28 שָׁם אַבְרָהָם וַיַּצְחָק: וַיְהִי יָמֵי יַצְחָק מֵאָת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה:
 29 וַיָּגֹעַ יַצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאסֹף אֶל-עַמּוּי זָקֵן וְשִׁבְעַת יָמִים וַיִּקְבְּרוּ
 אֹתוֹ עֵשׂו וַיַּעֲקֹב בָּנָיו:

לו וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֵשׂו הוּא אָדוּם: עֵשׂו לָקַח אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת
 1/2 כְּנָעַן אֶת-עֵדָה בַת-אֵילֹן הַחֲתִי וְאֶת-אֵהֲלִיבָמָה בַת-עֵנָה
 3 בַת-צִבְעוֹן הַחֲוִי: וְאֶת-בִּשְׁמַת בַת-יִשְׁמַעֵאל אַחֹת נְבוֹיֹת:
 4 וַתֵּלֶד עֵדָה לַעֲשׂו אֶת-אֵלִיפֹז וּבִשְׁמַת יָלְדָה אֶת-דְּעוּאֵל:
 5 יְעוֹשׁ וְאֵהֲלִיבָמָה יָלְדָה אֶת-יַעִישׁ וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח אֱלֹהֵי בְנֵי
 6 עֵשׂו אֲשֶׁר יָלְדוּ לוֹ בָּאָרֶץ כְּנָעַן: וַיִּקַּח עֵשׂו אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-
 בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-כָּל-נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-
 כָּל-בְּהֵמָתוֹ וְאֶת-כָּל-קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בָּאָרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל-
 7 אָרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו: כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבַּת יַחְדָּו וְלֹא
 8 יָכְלָה אָרֶץ מְגוּרֵיהֶם לְשִׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: וַיֵּשֶׁב עֵשׂו
 9 בְּהַר שְׁעִיר עֵשׂו הוּא אָדוּם: וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֵשׂו אֲבִי אָדוּם
 10 בְּהַר שְׁעִיר: אֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי-עֵשׂו אֵלִיפֹז בֶּן-עֵדָה אִשְׁתֵּי עֵשׂו
 11 דְּעוּאֵל בֶּן-בִּשְׁמַת אִשְׁתֵּי עֵשׂו: וַיְהִי בְּנֵי אֵלִיפֹז תִּימָן אֹמֶר

- ۱۹ راجل فوت کرد و در راه افرات همان بت لجم به خاک سپرده شد.
- ۲۰ یعقوو سنگ مقبره‌ای بر قبرش نهاد. تا امروز سنگ مقبره راجل همان است.
- ۲۱ یسرائل کوچ کرده چادرش را آن سوی «میگدل عدر» برافراشت.
- ۲۲ موقع سکونت یسرائل در همان سرزمین (وقتی یعقوو بعد از درگذشت راجل) با بیلها صیغه‌ی خود خوابیده بود، رثوون (به عنوان اعتراض که چرا یعقوو باید چادر بیلها را مقدم بر چادر لئا بداند اطراف چادر بیلها) قدم میزد. یسرائل (موضوع را) درک کرد. پسران یعقوو دوازده نفر بودند.
- ۲۳ پسران لئا: رثوون نخست زاد یعقوو شیمعون، لوی، یهودا، یساخار، زوولون.
- ۲۴ پسران راجل: یوسف و بینامین.
- ۲۵ پسران بیلها کنیز راجل: دان و نفتالی.
- ۲۶ پسران زیلپا کنیز لئا: گاد و آشیر. اینها فرزندان یعقوو هستند که برای او در «پدن آرام» دنیا آمدند.
- ۲۷ یعقوو نزد ییصحاق پدرش به «میره قیریت اربع» همان جورون که اوراهام و ییصحاق در آن اقامت داشتند وارد شد.
- ۲۸ عمر ییصحاق صد و هشتاد سال بود.
- ۲۹ ییصحاق پیر و سالخورده، دعوت حق را لیبیک گفته به (درگذشتگان) قوم خود پیوست. عساو و یعقوو پسرانش او را به خاک سپردند.

ویشلح - فصل سی و ششم

- ۱ تاریخچه‌ی خانواده‌ی عساو که اِدوم می‌باشد این است.
- ۲ عساو زنانش «عادا» دختر اِلُون حیتی و «اهولی واما» دختر سبوعون حیوی را از بین دختران کنعن گرفت.
- ۳ و «باسمت» دختر ییشمائل خواهر نوایوت را.
- ۴ عادا برای عساو الیفز را زانید و باسمت رعونل را.
- ۵ و اهولی واما، یعوش و یعلام و قورح را زانید. اینها پسران عساوند که برای او در سرزمین کنعن دنیا آمدند.
- ۶ عساو زنان و پسران و دختران و تمام اهل بیت و موآشی و چارپایان و دارائی خود را که در سرزمین کنعن کسب کرده بود برداشت از پیش یعقوو برادرش به سرزمینی (دیگر) رفت.
- ۷ زیرا ثروتشان زیادتر از آن بود که با هم ساکن شوند و سرزمین اقامتگاه آنها بخاطر موآشیشان نمی‌توانست آنها را جا دهد.
- ۸ عساو در کوه سعیر ساکن گشت. عساو همان اِدوم است.
- ۹ و تاریخچه‌ی خانواده‌ی عساو بنیان‌گذار اِدوم در کوه سعیر از این قرار است:
- ۱۰ اسم‌های پسران عساو اینها هستند: الیفز پسر عادا زن عساو. رعونل پسر باسمت زن عساو.
- ۱۱ پسران الیفز: تیمان، اومار، صفور، گتتام، و قنز بودند.
- ۱۲ و تیمنع صیغه‌ای الیفز پسر عساو بود و برای الیفز عمالق را زانید. اینها پسران عادا زن عساوند.

בראשית לו וישלח

12 צָפוּ וּגְעַתְסוּ וּקְנֹזוּ: וְתִמְנְעוּ הַיְתֵהּ פִּילֹגֶשׁ לְאַלְיָפוֹ בֶּן־עִשׂוֹ
 13 וְתִלְדוּ לְאַלְיָפוֹ אֶת־עַמְלֹק אֱלֹהֵי בְנֵי עֵדָה אִשְׁתּוֹ עִשׂוֹ: וְאֵלֹהֵי
 14 בְנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שִׁמְהָ וּמִזָּה אֱלֹהֵי הָיוּ בְנֵי בִשְׂמַת אִשְׁתּוֹ
 15 עִשׂוֹ: וְאֵלֹהֵי הָיוּ בְנֵי אֶהְלִיבְמָה בַת־עֵנָה בַת־צִבְעוֹן אִשְׁתּוֹ
 16 עִשׂוֹ וְתִלְדוּ לְעִשׂוֹ אֶת־יַעִישׁ וְאֶת־יַעֲלָם וְאֶת־קַדְחַת: אֱלֹהֵי
 17 אֱלֹפִי בְנֵי־עִשׂוֹ בְנֵי אֱלִיפֹז בְּכוֹר עִשׂוֹ אֱלֹוֹף תִּימָן אֱלֹוֹף אוֹמֵר
 18 אֱלֹוֹף צָפוּ אֱלֹוֹף קִנְזוֹ: אֱלֹוֹף־קַדְחַת אֱלֹוֹף גְּעַתְסוֹ אֱלֹוֹף עַמְלֹק
 19 אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלִיפֹז בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי עֵדָה: וְאֵלֹהֵי בְנֵי
 20 רְעוּאֵל בֶּן־עִשׂוֹ אֱלֹוֹף נַחַת אֱלֹוֹף זָרַח אֱלֹוֹף שִׁמְהָ אֱלֹוֹף מִזָּה
 21 אֱלֹהֵי אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי בִשְׂמַת אִשְׁתּוֹ עִשׂוֹ:
 22 וְאֵלֹהֵי בְנֵי אֶהְלִיבְמָה אִשְׁתּוֹ עִשׂוֹ אֱלֹוֹף יַעִישׁ אֱלֹוֹף יַעֲלָם אֱלֹוֹף
 23 קַדְחַת אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֶהְלִיבְמָה בַת־עֵנָה אִשְׁתּוֹ עִשׂוֹ: אֱלֹהֵי בְנֵי־
 24 עִשׂוֹ וְאֵלֹהֵי אֱלֹוֹפֵיהֶם הוּא אֲדוּם: אֱלֹהֵי בְנֵי־
 25 שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ לוֹטֵן וְשׂוֹבֵל וְצִבְעוֹן וְעֵנָה: וְדִישׁוֹן
 26 וְאַצֵּר וְדִישׁוֹן אֱלֹהֵי אֱלֹפִי הַחֲרִי בְנֵי שְׁעִיר הָאֶרֶץ אֲדוּם: וַיְהִי
 27 בְנֵי־לוֹטֵן חֲרִי וְהִימָם וְאַחֹות לוֹטֵן תִּמְנְעוּ: וְאֵלֹהֵי בְנֵי שׂוֹבֵל
 28 עֵלוֹן וּמִנְחַת וְעֵיבֵל שָׁפוּ וְאוֹנָם: וְאֵלֹהֵי בְנֵי־צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה
 29 הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת־הִימָם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת־הַחֲמוּדִים
 30 לְצִבְעוֹן אָבִיו: וְאֵלֹהֵי בְנֵי־עֵנָה דִישׁוֹן וְאֶהְלִיבְמָה בַת־עֵנָה:
 31 וְאֵלֹהֵי בְנֵי דִישׁוֹן חֲמוּדִין וְאַשְׁבֵּן וְיִתְרוֹן וְכִרְוֵן: אֱלֹהֵי בְנֵי־אַצֵּר
 32 בְּלֵהוֹן וְזַעֲזָן וְעֵקָזוֹן: אֱלֹהֵי בְנֵי־דִישׁוֹן עוֹיִן וְאַרְוֵן: אֱלֹהֵי אֱלֹפִי
 33 הַחֲרִי אֱלֹוֹף לוֹטֵן אֱלֹוֹף שׂוֹבֵל אֱלֹוֹף צִבְעוֹן אֱלֹוֹף עֵנָה: אֱלֹוֹף
 34 דִישׁוֹן אֱלֹוֹף אֲצֵר אֱלֹוֹף דִישׁוֹן אֱלֹהֵי אֱלֹפִי הַחֲרִי לְאַלְפֵיהֶם
 בְּאֶרֶץ שְׁעִיר:

31 וְאֵלֹהֵי הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ
 32 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בַּלַּע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנַהבָה:
 33/34 וַיָּמָת בַּלַּע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זָרַח מִבְּצֻרָה: וַיָּמָת יוֹבָב

יעושו

שביעי

- ۱۳ و اینها پسران رعوثلند:
- نَحْت و زَرَع، شَمَا و مِيزَا. اینها پسران باسَمَت زن عِساو بودند.
- ۱۴ و اینها پسران آهولی واما دختر عَنَا دختر صیوعون زن عِساوند (وی) برای عِساو یعوش، یَعْلَام و قُورح را زائید.
- ۱۵ اینها رؤسای (قبیله‌ی) پسران عِساوند. پسران اِلِیْفَر نخست زاد عِساو: رئیس قبیله‌ی تیمان، رئیس قبیله‌ی اُومار رئیس قبیله‌ی صُفُو، رئیس قبیله قَنَز.
- ۱۶ رئیس قبیله‌ی قُورح، رئیس قبیله‌ی گَعْتام، رئیس قبیله‌ی عَمَالِق، اینها رؤسای قبیله‌های اِلِیْفَرند در سرزمین اِدُوم. اینها فرزندان «عادا» هستند.
- ۱۷ اینها فرزندان رعوثل پسر عِساو هستند: رئیس قبیله‌ی نَحْت، رئیس قبیله‌ی زَرَح، رئیس قبیله شَمَا، رئیس قبیله‌ی مِيزَا، اینها رؤسای قبیله رعوثل در سرزمین ادوم هستند، اینها پسران باسَمَت زن عِساو هستند.
- ۱۸ و اینها پسران آهولی واما زن عِساوند:
- رئیس قبیله‌ی یعوش، رئیس قبیله‌ی یَعْلَام، رئیس قبیله‌ی قُورح، اینها رؤسای قبیله‌ی آهولی واما دختر عَنَا زن عِساوند.
- ۱۹ اینها پسران عِساو که همان اِدُوم است بوده و اینها رؤسای قبیله‌ی آنها میباشند.
- ۲۰ اینها پسران بَعیر حُوری ساکنین آن سرزمین اند. لُوطان و شُوال و صیوعون و عَنَا.
- ۲۱ و دیشون و اِصرو دیشان. اینها رؤسای قبیله‌ی حُوری پسران بَعیر در سرزمین اِدُومند.
- ۲۲ پسران لُوطان حُوری، هَمام و خواهر لُوطان تِیَمَنَح است.
- ۲۳ و اینها پسران شُوال اند. عِلوان و مَانَحْت و عِیوال، شِفو اُونام.
- ۲۴ و اینها پسران صیوعونند:
- آیا و عَنَا همان عَنائی است که در صحرا موقعی که خران را می چرانید (با جفت کردن خرها با اسبها) برای صیوعون پدرش قاطرها را بدست آورد.
- ۲۵ و اینها فرزندان عَنَا اند: دیشون و آهولی واما دختر عَنَا.
- ۲۶ و اینها پسران دیشانند: خمدان و اِشبان و بیتران و کران.
- ۲۷ اینها پسران اِصْرند: بیلهان و زعوان و عَقان.
- ۲۸ اینها پسران دیشانند: عوص و آران.
- ۲۹ اینها رؤسای قبیله‌ی حوری اند: رئیس قبیله‌ی لُوطان، رئیس قبیله‌ی شُوال، رئیس قبیله‌ی صیوعون، رئیس قبیله‌ی عَنَا.
- ۳۰ رئیس قبیله‌ی دیشون، رئیس قبیله‌ی اِصْر، رئیس قبیله‌ی دیشان. اینها بر حسب رؤسای قبا یلشان رؤسای قبیله‌ی حُوری در بَعیر هستند.
- ۳۱ قبل از اینکه پادشاهی بر فرزندان یسرائل سلطنت کند اینها پادشاهانی هستند که در سرزمین اِدُوم سلطنت کردند.
- ۳۲ بِلَع پسر بَعور در اِدوم پادشاهی کرد و نام شهرش دینهاوا بود.
- ۳۳ بِلَع فوت نموده یُووا و پسر زَرَح از باصرا بجایش پادشاه شد.

בראשית לו - לז וישב

35 וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חָשֶׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי: וַיָּמָת חָשֶׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו
 הָדָד בֶּן-בְּרֹדִד הַמִּכָּה אֶת-מֶדִין בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית:
 36/37 וַיָּמָת הָדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שִׁמְלָה מִמְּשָׂרְקָה: וַיָּמָת שִׁמְלָה
 38 וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שָׂאוּל מִרַחֲבוֹת הַנְּהָר: וַיָּמָת שָׂאוּל וַיִּמְלֹךְ
 39 תַּחֲתָיו בַּעַל חָנָן בֶּן-עֲכָבוֹד: וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן-עֲכָבוֹד וַיִּמְלֹךְ
 תַּחֲתָיו הָדָד וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת-
 מִטְרָד בַּת מִי זָהָב: וְאֱלֹהֵי שְׂמוֹת אֱלֹהֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם
 מִפְּטוּר 40 לְמַקְמַתָּם בְּשִׂמְתָם אֱלֹהֵי תַמְנֵעַ אֱלֹהֵי עֵלֹוּה אֱלֹהֵי יִתְתָּ:
 41/42 אֱלֹהֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי פִינֶן: אֱלֹהֵי קִנְזוֹ אֱלֹהֵי תִימָן
 43 אֱלֹהֵי מִבְּעָר: אֱלֹהֵי מַגְדִּיאֵל אֱלֹהֵי עִירֶם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲדוּם
 לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזֵתָם הוּא עֵשָׂו אָבִי אֲדוּם:
 לז וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֱלֹהֵי וַתִּלְדוּת
 1/2 יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעֵ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אָחִיו בְּצֹאֵן
 וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא
 3 יוֹסֵף אֶת-דִּבְתֵּם רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂדָּאֵל אָהָב אֶת-יוֹסֵף
 4 מִכָּל-בָּנָיו כִּי-בֶן-זָקִנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתַנַּת פָּסִים: וַיֵּרְאוּ
 אָחִיו כִּי-אִתּוֹ אָהָב אֲבִיהֶם מִכָּל-אָחִיו וַיִּשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא
 5 יָבִילוּ דִבְרוֹ לְשָׁלֵם: וַיַּחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפוּ
 6 עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂמַעוּ-נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
 7 חָלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִי חֲנוּ מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֵה וְהִנֵּה
 8 קָמָה אֱלֹמְתִי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֱלֹמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּן
 לְאֱלֹמְתִי: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם-מִשׁוּל
 9 תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל-חֲלֹמְתוֹ וְעַל-דִּבְרָיו:
 10 וַיַּחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֹמְתִי
 חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּם
 לִי: וַיִּסְפֹּר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו וַיַּגְעֵר-בוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה
 הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ הֲבֹא נָבֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאָחִיךָ

- یُوواو فوت نموده حوشام از سرزمین تِمانی بجایش پادشاه شد.
- ۳۵ حوشام فوت نموده هَدَد پسر بَدَد در هم کوبندهی میدان در صحرای موآو بجایش پادشاه شد و نام شهرش عَویت بود.
- ۳۶ هَدَد فوت نمود سملا از مَسَرِقا بجایش پادشاه شد.
- ۳۷ سملا فوت نمود شائول از رِحُوْت هِنَاهار بجایش پادشاه شد.
- ۳۸ شائول فوت نمود و بَعَل حانان پسر عَجْبُور بجایش پادشاه شد.
- ۳۹ بَعَل حانان پسر عَجْبُور فوت نمود و هَدَر بجایش پادشاه شد و نام شهرش پاعو و نام زنش مِهَيْطُوئِل دختر مَطْرَد دختر مِی زاهاو بود.
- ۴۰ و اینها بر حسب قبیله ها، محل ها و نامهایشان رؤسای قبیلهی عِساوند: رئیس قبیلهی تیمنح، رئیس قبیلهی علوا، رئیس قبیلهی یتت.
- ۴۱ رئیس قبیله آهولی واما، رئیس قبیله اِلا، رئیس قبیله پینون.
- ۴۲ رئیس قبیله قَنَر، رئیس قبیله تیمان، رئیس قبیله میوصار.
- ۴۳ رئیس قبیله مَکَدئیل، رئیس قبیله عیرام، اینها بر حسب مسکنشان در سرزمین استقراریشان رئیس های قبیله های اِدوم هستند. عِساو بنیانگزار اِدوم می باشند.

پاراشای ویشو - فصل سی و هفتم

- ۱ یَعقُوو در سرزمین کَنَعِن اقامتگاه پدرش ساکن شد.
- ۲ تاریخچهی خانواده یَعقُوو این است: یوسف هفده ساله بود با برادرانش گوسفندان را چوپانی می کرد و او کودکی (خود آرا و) در کنار فرزندان بیلها و زیلپا زنان پدرش بود. یوسف اعمال بد برادرانش را به پدرش گزارش میداد.
- ۳ ییسرائل یوسف را بیش از تمام فرزنداناش دوست می داشت. زیرا فرزند دوران پیری بود. پس برای او پیراهن راه راه درست کرد.
- ۴ برادرهایش که متوجه شدند پدرشان او را از تمام برادرها بیشتر دوست میدارد دشمن او شدند. و نتوانستند با مسالمت با او صحبت کنند.
- ۵ یوسف خوابی دید و به برادرانش اطلاع داد. (برادرها) باز دشمنی با او را افزایش دادند.
- ۶ به آنها گفت: لطفاً رویایی را که دیده ام بشنوید.
- ۷ اینک ما در صحرا دسته هایی (از غله) می بستیم که دسته ی (غله ی) من بلند شد و همچنین ایستاد و دسته های (غله ی) شما گرد آمده به دسته ی (غله ی) من سجده نمودند.
- ۸ برادرانش به او گفتند: آیا واقعاً بر ما پادشاهی خواهی کرد یا به ما حکمرانی خواهی نمود و بخاطر خوابها و سخنانش باز دشمنی با او را افزایش دادند.
- ۹ باز رؤیای دیگری دید. آنرا برای برادرانش تعریف کرد. گفت: باز خواب دیدم که اینک خورشید و ماه و یازده ستاره به من سجده می کنند.
- ۱۰ برای پدرش و برادرانش تعریف کرد، پدرش به او پرخاش کرد و به وی گفت این چه خوابی است که دیدی؟ آیا واقعاً من و مادرت و برادرانت آمده تا زمین به تو سجده خواهیم کرد؟

בראשית לז וישב

11 להשתחוות לך ארצה: ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-
 12/13 הדבר: וילכו אחיו לדעות את-צאן אביהם בשכם: ויאמר שני)
 ישדאל אל-יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך
 14 אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך-נא ראה את-שלוש
 אחיך ואת-שלוש הציאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון
 15 ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
 16 האיש לאמר מה-תבקש: ויאמר את-אחי אנכי מבקש
 17 הגידה-נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי
 שבעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
 18 בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנבלו
 19 אתו להמיתו: ויאמרו איש אל-אחיו הנה בעל החלמות
 20 הלזה בא: ועתה | לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הבורות
 21 ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה-יהיו חלמותיו: וישמע
 22 ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נפנו נפש: ויאמר אלהם |
 ראובן אל-תשפכו-דם השליכו אתו אל-הבור הזה אשר
 במדבר ויד אל-תשלחו-בו למען הצייל אתו מידם להשיבו
 23 אל-אביו: והי באשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-יוסף שלישי
 24 את-פתנתו את-פתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו
 25 אתו הבור והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל-לחם וישאו
 עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
 26 נשאים נכאת וצרי ולט הזלכים להוריד מצדימה: ויאמר
 יהודה אל-אחיו מה-פצע פי נהרג את-אחינו וכסינו את-
 27 דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל-תהי-בו כיראחינו
 28 בשדנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים
 וימשכו ויעלו את-יוסף מן-הבור וימכרו את-יוסף לישמעאלים
 29 בעשרים כסף ויביאו את-יוסף מצדימה: וישב ראובן אל-
 30 הבור והנה אין-יוסף בבור ויקרע את-בגדיו: וישב אל-

- ۱۱ برادرانش به او حسد بردند. ولی پدرش این موضوع را (در خاطر) نگهداشت.
- ۱۲ برادرانش رفتند که گوسفندان پدرشان را در «شِخِم» بچرانند.
- ۱۳ ییسرائل به یوسف گفت مگر نه اینست که برادرانت در شِخِم چوپانی می‌کنند، بیا تو را نزد ایشان بفرستم. به او گفت حاضرم.
- ۱۴ (یعقو) به او گفت اکنون برو از سلامت برادرانت و سلامت گوسفندان جویا شو و برای من خبری بیاور. او را از دره‌ی جورون فرستاد. به شِخِم وارد شد.
- ۱۵ مردی او را یافت که اینک در صحرا سرگردان است. آن مرد از او چنین پرسید: چه کسی را جستجو می‌کنی؟^(۱)
- ۱۶ گفت: من برادرانم را جستجو می‌کنم، لطفاً بگو کجا چوپانی می‌کنند.
- ۱۷ آن مرد گفت از اینجا کوچ کردند. شنیدم که می‌گفتند: به دوتان برویم. یوسف دنبال برادرانش رفته آنها را در دوتان یافت.
- ۱۸ او را از دور دیدند و پیش از آنکه به آنها نزدیک شود، برای او توطئه چیدند که بکشندش.
- ۱۹ به یکدیگر گفتند: اینک صاحب رؤیاها می‌آید.
- ۲۰ اکنون بیا بید او را کشته در یکی از این چاهها بیندازیم و بگوییم حیوان وحشی او را خورده است و ببینیم خوابهایش چه میشود؟
- ۲۱ رثوون (این را) شنید. او را از دستشان رهانیده گفت به جانش آسیب نرسانیم.
- ۲۲ رثوون برای اینکه او را از دست آنها خلاص کند و به سوی پدرش برگرداند به آنها گفت قتل نکنید او را به این چاهی که در این بیابان است بیندازید. به او دست درازی نکنید.
- ۲۳ موقعی که یوسف به برادرانش رسید (آنها) پیراهن یوسف - پیراهن راه راهی را که در تن او بود، از تن او بیرون آوردند.
- ۲۴ او را گرفته به چاه انداختند و چاه خالی بود و در آن آب نبود.
- ۲۵ نشستند غذا بخورند. چشمانشان را بلند کرده دیدند کاروان ییشعیلیم از گیلعاد می‌آید و شترانش مواد معطر، بلسان و صمغ حمل کرده، می‌برند تا به مصر وارد کنند.
- ۲۶ یهودا به برادرانش گفت: چه نتیجه‌ای دارد که برادرمان را کشته خونش را مخفی نماییم.
- ۲۷ بیا بید او را به ییشعیلیم بفروشیم. در مرگ او دست نداشته باشیم زیرا برادر ما، تن ماست. برادرانش پذیرفتند.
- ۲۸ اشخاص میدیانی بازرگان می‌گذشتند. یوسف را از چاه بالا کشیده بیرون آوردند. یوسف را به ییشعیلیم به (بهای) بیست کِسَف (واحد پول) فروختند. یوسف را به مصر بردند.
- ۲۹ رثوون بسوی آن چاه برگشت و (دید) اینک یوسف در چاه نیست. لباسهای خود را پاره کرد.^(۲)
- ۳۰ پیش برادرانش برگشته گفت بچه نیست، من به کجا بروم؟

۱- حخامیم ما فرموده‌اند مردی که یوسف را در صحرا سرگردان یافت فرشته‌ی جبرئیل می‌باشد که خداوند به او مأموریت داده بود که یوسف را به مکان برادرها راهنمایی کند بدلیل اینکه تمام ماجرای فروختن یوسف و فراق یعقوو و رفتن خاندان یعقوو به مصر (یعنی بگالوت رفتن فرزندان ییسرائل) صورت گیرد.

۲- اینکه رثوون تاکنون کجا بود که نمیدانست که برادران یوسف را از چاه بیرون کشیده و فروخته‌اند حخامیم توضیح می‌دهند که برادران یوسف به نوبت هر روز شخص دیگری به خدمت پدر (حضرت یعقوو) میرفت و آن روز نوبت رثوون بود.

בראשית לז - לח וישב

31 אָחִיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינְנוּ וְאֵנִי אָנֹכִי אֲנִי-בָא׃ וַיִּקְחוּ אֶת-
 כְּתָנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתָנֶת בַּדָּם׃
 32 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-כְּתָנֶת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת
 33 מִצְאָנוּ הַפֶּרֶז נָא הַכְּתָנֶת בְּנֶךְ הוּא אִם-לֹא׃ וַיִּכְרָה וַיֹּאמֶר
 34 כְּתָנֶת בְּנֵי חַיָּה רְעָה אֲכַלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף׃ וַיִּקְרַע יַעֲקֹב
 שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֶׂם שָׂק בְּמַתְּנוֹ וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ יָמִים רַבִּים׃
 35 וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בָּנֹתָיו לִנְחָמוֹ וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-
 36 אֲרֹד אֶל-בְּנֵי אֲבִל שְׂאֵלָה וַיִּבְכֶּה אֶתוֹ אָבִיו׃ וְהַמְדַּנִּים מְכָרוּ אֹתוֹ
 אֶל-מִצְרַיִם לְפוֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעֶה שֶׁר הַטַּבָּחִים׃

רביעי 1 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו וַיֵּט עַד-אִישׁ עַדְלָמִי
 2 וַשְׂמוּ חִירָה׃ וַיֵּרֶא-שָׂם יְהוּדָה בֶּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי וַשְׂמוּ שׁוּעַ
 3 וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ׃ וַתְּהַר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׂמוֹ עֹד׃
 4/5 וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׂמוֹ אוֹנָן׃ וַתִּסֹּף עוֹד וַתֵּלֶד
 6 בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׂמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכֹזִיב בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח
 7 יְהוּדָה אִשָּׁה לְעַר בְּכוֹרוֹ וַשְׂמָהּ תָמָר׃ וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה
 8 רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֵּא אֵלַי-
 9 אִשְׁתְּ אַחִיךָ וַיְבַסֵּם אֹתָהּ וְהָקַם זֶרַע לְאַחִיךָ׃ וַיִּדַע אוֹנָן כִּי לֹא
 לּוֹ יְהִי הַזֶּרַע וְהָיָה אִם-בָּא אֶל-אִשְׁתְּ אָחִיו וַשְׁחַת אֶרְצָהּ
 10 לְבַלְתִּי נָתֹן-זֶרַע לְאָחִיו׃ וַיִּדַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּמַּת
 11 גַּם-אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כִּלְתֹּי שְׁבִי אֵלַי בְּבֵית-
 אָבִיךָ עַד-יִגְדַּל שֵׁלָה בְנֵי כִי אָמַר פְּרִימוֹת גַּם-הוּא כְּאָחִיו
 12 וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃ וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתִּמַּת בֶּת-שׁוּעַ
 אִשְׁתְּ-יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל-גִּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה
 13 רְעֵהוּ הַעַדְלָמִי תִמְנַתָּה׃ וַיִּגְדַּל לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִיךָ עִלָּה
 14 תִמְנַתָּה לְגִזְ צֹאנוֹ׃ וַתִּסֹּר בְּגָדֶיהָ אֵלַימֹנֹתָהּ מֵעֲלֶיהָ וַתִּכְסֵם
 בַּצִּעִיף וַתִּתְעַלֶּף וַתֵּשֶׁב בַּפֶּתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל-דֶּרֶךְ תִּמְנַתָּה
 15 כִּי רֹאֲתָהּ כִּי-גִדַּל שֵׁלָה וְהוּא לֹא-נִתְּנָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיִּרְאָה

- ۳۱ پیراهن یوسف را برداشتند بز نر جوانی را سر بریده پیراهن را در آن خون فرو بردند.
- ۳۲ آن پیراهن راه راه را فرستادند. (حاملین) نزد پدر آنها آورده گفتند این را پیدا کردیم. لطفاً شناسایی کن آیا پیراهن پسر توست یا نه؟
- ۳۳ (یعقوب) آن را شناخته گفت پیراهن پسر توست. حیوان وحشی او را خورده است. حتماً یوسف دریده شده است.
- ۳۴ یعقوب لباسهایش را دریده پلاس پوشید و بخاطر پسرش روزهای زیادی سوگواری کرد.
- ۳۵ تمام پسران و دخترانش برای تسلی او برخاستند. از تسلی پذیرفتن خودداری مینمود، میگفت: سوگوار نزد پسر به گور خواهیم رفت. پدرش (بیصحاق) برای او می‌گریست.
- ۳۶ مدانیها، او (یوسف) را در مصر به پوطیفیر خواجه سرای پرعوه امیر جلادان فروختند.

ویشو - فصل سی و هشتم

- ۱ در آنوقت بود که یهودا از پیش برادرانش سرازیر شده و به سوی مردی عدولامی که نامش حیرا بود رفت.
- ۲ آنجا یهودا دختر مرد بازرگانی را که اسمش شوغ بود، دید و با وی ازدواج نمود. با او همبستر شد.
- ۳ (آن زن) باردار شده پسری زائید (یهودا) نامش را عر گذاشت.
- ۴ باز باردار شده پسری زائید (زن یهودا) اسمش را اوانان خواند.
- ۵ بار دیگر پسر زائید و نامش را شلاه نهاد. موقع زایمان، او (یهودا) در کزیو بود.
- ۶ یهودا برای عر نخست زادش همسری گرفت که اسمش تمار بود.
- ۷ عر نخست زاد یهودا در نظر خدا بد بود. خدا او را کشت.
- ۸ یهودا به اوانان گفت زن برادرت را بگیر فرمان یاوام (اختیار کردن زن برادر بی‌بچه بعد از فوت شوهرش) را درباره‌ی او اجرا کن و نسلی برای برادرت بوجود آور. (۱)
- ۹ اوانان می‌دانست که آن نسل از آن او نخواهد بود. موقعی که با زن برادرش نزدیکی میکرد برای اینکه نسلی به برادر ندهد بر زمین انزال میکرد.
- ۱۰ آنچه می‌کرد به نظر خدا بد آمد. (خدا) او را هم کشت.
- ۱۱ یهودا به عروس خود تمار گفت: در خانه‌ی پدرت بیوه بمان تا شلاه پسر بزرگ شود چونکه (با خود) میگفت مبادا او هم مثل برادرانش بمیرد. تمار رفت و در خانه‌ی پدرش ماند.
- ۱۲ زمان (بیوگی او) زیاد شد. دختر شوغ زن یهودا فوت کرد. یهودا تسلی یافته او و حیرا رفیق عدولامیش نزد پشم چینان گوسفندانیش به تیمناه رفتند.
- ۱۳ به تمار اینطور خبر داده شد. اینک پدر شوهرت برای چیدن (پشم) گوسفندانیش به تیمناه عزیمت می‌کند.
- ۱۴ نظر به اینکه دید شلاه بزرگ شده و او به همسری شلاه در نیامده است لباس بیوگیش را از خود دور نموده خود را با حجاب پوشانید و در آستانه «عینیبیم» که در سر راه «تیمناه» بود نشست.
- ۱۵ یهودا او را دید و چون (تمار) رویش را پوشانیده بود تصور کرد فاحشه است.

۱- بموجب فرمان یاوام اگر مردی فوت کند که از او فرزندی باقی نمانده باشد، لازم است برادر آن مرد با زن برادر متوفی خود ازدواج کند تا نسلی از برادرش باقی بماند.

בראשית לח - לט וישב

16 יְהוּדָה וַיֵּחַשְׁבֶּה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פְּנֵיהָ: וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל-הַדָּרֶךְ
 וַיֹּאמֶר הֲבֵה נָא אֲבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוּ הוּא וַתֹּאמֶר
 17 מִה-תִּתְּנֵנִי לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי-עֹאִם
 18 מִן-הַצֹּאֵן וַתֹּאמֶר אִם-תִּתֵּן עֲרֻבֹן עַד שְׁלַחְךָ: וַיֹּאמֶר מִה
 הָעֲרֻבֹן אֲשֶׁר אֶתֶן-לְךָ וַתֹּאמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְנֶךָ אֲשֶׁר
 19 בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן-לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתְּהַר לּוֹ: וַתִּקֶּם וַתִּלְךָ וַתִּסַּר
 20 צַעֲפָה מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוֹתָהּ: וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת-
 גְּדֵי הָעֹאִם בְּיַד רַעְהוּ הָעֶדְלָמִי לְקַחַת הָעֲרֻבֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
 21 וְלֹא מִצֹּאֵהּ: וַיִּשְׁאַל אֶת-אִשְׁתֵּי מַקְמָה לֵאמֹר אֵיךְ הַקְּדָשָׁה
 22 הוּא בְּעֵינַיִם עַל-הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא-הִיְתָה בִּזְיָה קְדָשָׁה: וַיֵּשֶׁב
 אֶל-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מִצֹּאֲתֶיהָ וְגַם אִשְׁתֵּי הַמָּקוֹם אָמְרוּ
 23 לֹא-הִיְתָה בִּזְיָה קְדָשָׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח-לָהּ פֶּן נִהְיֶה
 24 לְבוֹז הֵנָּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מִצֹּאֲתָהּ: וַיְהִי וּכְמִשְׁלַשׁ
 חֳדָשִׁים וַיֵּגֵד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנַתָּה תָמַר כְּלַתְךָ וְגַם הֵנָּה הָרָה
 25 לְזִנּוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאָוּהָ וְתִשְׂרָף: הוּא מוֹצִיאָתָה וְהִיא
 שְׁלַחָה אֶל-חַמְיָה לֵאמֹר לֹאִישׁ אֲשֶׁר-אֵלֶּה לּוֹ אֲנֹכִי הָרָה
 וַתֹּאמֶר הֲפֹר-נָא לְמִי הַחֲתָמָת וְהַפְתִּילִים וְהַמַּטָּה הָאֵלֶּה:
 26 וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צַדִּיקָה מִמֶּנִּי כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיהָ לְשִׁלְחָה
 27 בְּנִי וְלֹא-יִסָּף עוֹד לְדַעְתָּהּ: וַיְהִי בַעֲת לְדַתָּהּ וְהֵנָּה תֹאזְמִים
 28 בְּבִטְנָהּ: וַיְהִי בַלְדָתָהּ וַיִּתֶּן-יָד וַתִּקַּח הַמְּיֻלָּדָת וַתִּקְשֹׁד עַל-
 29 יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רִאשֹׁנָה: וַיְהִי וּכְמִשְׁיַב יָדוֹ וְהֵנָּה יֵצֵא
 30 אָחִיו וַתֹּאמֶר מִה-פְּרִצָת עֲלֶיךָ פֶּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶץ: וְאַחֵר
 לט 1 יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשְּׁנֵי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח: וַיִּוָּסֵף
 הוֹרֵד מִצְרַיִמָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפַר סָרִיס פְּרָעָה שֶׁר הַטַּבָּחִים
 2 אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה: וַיְהִי יְהוּדָה
 3 אֶת-יִוָּסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם: וַיֵּרָא
 אֲדֹנָיו כִּי יְהוּדָה אֶתוֹ וְכֹל אֲשֶׁר-הוּא עָשָׂה יְהוּדָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ:

חמישי

- ۱۶ راه را به طرف وی کج کرد. چون نمیدانست که وی عروش است گفت بیا اکنون با تو نزدیکی کنم. گفت به من چه میدهی تا با من نزدیکی کنی؟
- ۱۷ گفت من بزغاله‌ای از گله برایت خواهم فرستاد. گفت اگر تا فرستادنت گروی بدهی (آری).
- ۱۸ گفت گروی چیست که به تو بدهم؟ گفت مَهر و کمر بند و عصایی که در دستت است. (یهودا آنها را) به او داد. با وی نزدیکی نمود. (وی) از او باردار شد.
- ۱۹ برخاست و رفت و حجابش را از روی خود برداشت و لباس بیوگیش را پوشید.
- ۲۰ یهودا بزغاله را توسط رفیق عدولامیش فرستاد که گروی را از دست آن زن بگیرد. لیکن پیدایش نکرد.
- ۲۱ از مردم محلش چنین پرسید: فاحشه‌ای که در «عینیم» بر سر راه بود کجاست؟ گفتند: در این جا فاحشه‌ای نبوده است.
- ۲۲ نزد یهودا برگشته گفت او را نیافتم و مردم آن مکان هم گفتند در این جا فاحشه‌ای نبوده است.
- ۲۳ یهودا گفت (آن گروی را) برای خودش بردارد مبادا ما خفیف شویم. اینک من این بزغاله را فرستادم و تو او را نیافتی.
- ۲۴ تقریباً سه ماهه آستن بود که به یهودا چنین خبر داده شد. تamar عروست فاحشگی کرده است و اینک از فاحشگی هم باردار است. یهودا گفت او را بیرون بیاورید تا سوزانده شود.
- ۲۵ چون او بیرون آورده شد (گروی را) نزد پدر شوهرش فرستاد که بگوید من از مردی که این ها مال اوست باردار هستم. (tamar) گفت لطفاً شناسایی کن که این مَهر و کمر بند و عصا مال کیست؟ (۱)
- ۲۶ یهودا (آنها را) شناخته گفت راست میگوید از من (باردار) است. چونکه وی را به شلاه پسر من ندادم و دیگر با او همخوابی نکرد.
- ۲۷ هنگام زائیدن (معلوم شد) در شکمش دو قلو است.
- ۲۸ در وقت زائیدنش بود که بچه‌ای دست (بیرون) داد. قابله (دست را) گرفت و نخ قرمزی بر دستش گره زد، بدین معنی که این اول بیرون آمد.
- ۲۹ واقع شد هنگامیکه دستش را برمیگردانید اینک برادرش بیرون آمد. (قابله) گفت چگونه رخنه‌ای برای خود ایجاد کردی. اسمش را پیرص گذاشت.
- ۳۰ بعداً برادرش که آن نخ قرمز را بر دست داشت بیرون آمد اسمش را زرح گذاشت.

ویشو - فصل سی و نهم

- ۱ و یوسف به مصر برده شد و پوطیفَر مردی مصری که خواجه سرای پرعوه و امیر جلادان بود او را از دست بیشمعلیم که وی را به آنجا آورده بودند خریداری کرد.
- ۲ خدا با یوسف بود. او مرد کامیابی شد و در خانه‌ی ارباب مصریش که به آنجا آورده شده بود، باقی ماند.
- ۳ ارباب او ملاحظه میکرد که خدا با اوست و هرچه او میکند خدا به او توفیق می‌بخشد.

۱- حخامیم فرموده‌اند که tamar بخاطر اینکه یهودا را خجالت ندهد حاضر شد زندگی خود و فرزندانی را که در بطن داشت بخطر بیندازد ولی علناً آبروی یهودا را نبرد.

בראשית לט - מ וישב 60

4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׂרֵת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-
 5 יִשְׁ-לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-
 6 אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגַלְל יוֹסֵף וַיְהִי
 7 בְרַבְתָּ יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֶה: וַיַּעֲזֹב כָּל-
 8 אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד-יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאוֹמֶה כִּי אִם-הִלַּחֵם
 9 אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהַתְאָר וַיִּפֶּה מִרְאָה: וַיְהִי אַחֲרֵי
 10 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אִשְׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף
 11 וַתֹּאמֶר שִׁכְבָּה עִמִּי: וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת אֲדֹנָיו הֲנָן אֲדֹנִי
 12 לֹא-יָדַע אֹתִי מִה-בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׁ-לוֹ נָתַן בְּיָדִי: אֵינְנִי
 13 גָדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאוֹמֶה כִּי אִם-אוֹתָךְ
 14 בְּאֲשֶׁר אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הֲרַעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וַחֲטֹאתִי
 15 לְאֱלֹהִים: וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם וַיֹּסֶם וְלֹא-שָׁמַע אֲלֶיהָ
 16 לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לַהֲיוֹת עִמָּה: וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיִתָּה
 17 לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בְּבֵית:
 18 וַתִּתְפָּשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס
 19 וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַיְהִי כִּדְרֹאֲתָהּ כִּי-עֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס הַחוּצָה:
 20 וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ
 21 אִישׁ עִבְרִי לְעֶחֶק בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל:
 22 וַיְהִי כִּשְׁמֹעוֹ כִּי-הִרְיִמְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס
 23 וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַתִּנָּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד-בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל-בֵּיתוֹ:
 24 וַתִּדְבֹר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי
 25 אֲשֶׁר-הֵבִאתָ לָנוּ לְעֶחֶק בֵּי: וַיְהִי כִּהִרְיִמִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב
 26 בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס הַחוּצָה: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ
 27 אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֲבָדְךָ
 28 וַיַּחַד אָפוּ: וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל-בֵּית הַסֹּהַר
 29 מִקֹּום אֲשֶׁר-אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי-שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר:
 30 וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי חֵן וַיִּתֵּן חֶסֶד בְּעֵינָיו שֶׁר בֵּית-

- ۴ پس یوسف در نظر او آبرو یافته و به او خدمت میکرد (اربابش) او را بر امور خانه گماشت و هرچه داشت به دست او سپرد.
- ۵ از آن وقتی که او را به امور خانه و هرچه داشت گماشت، خدا خانه‌ی آن مصری را بخاطر یوسف برکت داد. برکت خدا در هرچه در خانه یا در صحرا داشت پدیدار شد.
- ۶ پس آنچه داشت به دست یوسف سپرد. از آنچه در اختیار او بود اصلاً خبری نداشت مگر از نانی که میخورد. (اشاره به زنش) و یوسف خوش قیافه و زیبا بود.
- ۷ بعد از این موضوعها بود که زن اربابش چشمان خود را بسوی یوسف بلند کرده گفت: با من همبستر شود.
- ۸ (یوسف) امتناع ورزیده به زن اربابش گفت: اینک آقایم خبر ندارد در خانه‌ی او چیست و آنچه را دارد به دست من سپرده است.
- ۹ از من بزرگتر در این خانه نیست. چیزی از من مضایقه نداشته است مگر تو را بخاطر اینکه زنش هستی. پس چگونه من این بدی بزرگ را بکنم و در پیشگاه خداوند مرتکب خطا بشوم.
- ۱۰ همه روزه او با یوسف همینطور صحبت میکرد و (وی) از او اطاعت نمیکرد که با او همبستر شود، و (یا) با او باشد.
- ۱۱ در چنان روزی که (هیچ) کسی از اهل خانه در خانه نبود (یوسف) برای انجام کارش به خانه آمد.
- ۱۲ (زن) لباس او را گرفته گفت با من همبستر شو. (یوسف) لباسش را در دست او رها نموده گریخت و بیرون رفت.
- ۱۳ هنگامیکه دید (یوسف) لباسش را که در دست وی بود رها کرد و بخارج گریخت.
- ۱۴ اهالی خانه را صدا زده و به آنها چنین گفت: ببینید مردی عبری برای ما آورده است که با ما شوخی کند. پیش من آمده که با من همبستر شود، فریاد بلندی برآوردم.
- ۱۵ چنین رخ داد همینکه شنید که صدایم را بلند کرده و فریاد برآوردم لباسش را نزد من رها کرده گریخت و بیرون رفت.
- ۱۶ (آن زن) تا آمدن اربابش به خانه‌ی خود لباس او را نزد خود نگاه داشت.
- ۱۷ بر طبق همان مطالبی که گفته بود با وی (شوهرش) صحبت کرد. آن غلام عبری را که برای من آوردی نزد من آمده که با من شوخی کند.
- ۱۸ چنین رخ داد، همینکه صدای خود را بلند نموده فریاد زدم لباسش را نزد من رها کرد و به خارج گریخت.
- ۱۹ به محض اینکه ارباب (یوسف)، سخنان زن را شنید که به او می‌گفت غلامت با من چنین کارهایی میکرد، خشم او برافروخته شد.
- ۲۰ ارباب یوسف، او را گرفته و در زندان، جایی که زندانیان پادشاه محبوس بودند گذاشت، (یوسف) آنجا در آن زندان ماند.
- ۲۱ خدا با یوسف بود و احسان (خود) را به او ارزانی داشت و او را در نظر رئیس زندان عزت داد.

22 הַסֵּהֶר: וַיִּתֵּן שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֶר בְּיַד-יוֹסֵף אֶת כָּל-הָאֱסִירִים
 אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהֶר וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה:
 23 אֵין וְשֵׁר בֵּית-הַסֵּהֶר רָאָה אֶת-כָּל-מְאוֹמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוּה
 אֵתוֹ וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוּה מַצְלִיחַ:

מ 1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְהָאִפֶּה
 שביעי 2 לְאֲדֹנָיָהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל
 3 שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֶר בֵּית שֵׁר
 4 הַטְּבָחִים אֶל-בֵּית הַסֵּהֶר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד
 שֵׁר הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׁרַת אֹתָם וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁמֶר:
 5 וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בַּלַּיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן
 חֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאִפֶּה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אָסוּרִים
 6 בְּבֵית הַסֵּהֶר: וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָה וַיֵּרָא אֹתָם וַהֲגִם
 7 זַעֲפִים: וַיִּשְׁאַל אֶת-סָרִיסֵי פְרַעֲהַ אֲשֶׁר אֵתוֹ בְּמִשְׁמֶר בֵּית
 8 אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רְעִים הַיּוֹם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
 חֲלֹמְנוֹ וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֹהִים
 9 פְּתָרִים סִפְרָנָא לִי: וַיִּסְפֹּר שֵׁר-הַמִּשְׁקִים אֶת-חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף
 10 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֻלּוֹמֵי וְהִנֵּה-גֶפֶן לִפְנֵי: וּבְגֶפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִים
 11 וְהוּא כְּפָרְחַת עֲלֵתָה נֹצֵה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁבְּלִתִּיה עֲנָבִים: וְכֹס
 פְּרַעֲהַ בְּיָדִי וְאָקַח אֶת-הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל-כּוֹס פְּרַעֲהַ
 12 וְאֵתָן אֶת-הַכּוֹס עַל-כַּף פְּרַעֲהַ: וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתָרֵנוּ
 13 שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא
 פְּרַעֲהַ אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבֶךָ עַל-כַּנֶּךָ וְנָתַתְּ כּוֹס-פְּרַעֲהַ בְּיָדוֹ
 14 כְּמִשְׁפֹּט הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הִיִּית מִשְׁקָהוּ: כִּי אִם-זָכַרְתָּנִי אֵתָךְ
 כְּאֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ-נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל-פְּרַעֲהַ
 15 וְהוֹצֵאתָנִי מִן-הַבַּיִת הַזֶּה: כִּי-גָנַב גָּנַבְתִּי מֵאֲרֶץ הָעִבְרִים
 16 וְגַם-פֹּה לֹא-עָשִׂיתִי מְאוֹמָה כִּי-שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר: וַיֵּרָא שֵׁר-
 הָאוֹפִים כִּי טוֹב פְּתָר וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹסֵף אַף-אֲנִי בְּחֻלּוֹמֵי וְהִנֵּה

- ۲۲ رئیس زندان تمام زندانیهایی را که در آن زندان بودند به دست یوسف سپرد و تمام کارهایی که آنجا میکردند زیر نظر او بود.
- ۲۳ از آنجائیکه خدا با او بود و هرچه میکرد خدا او را موفق مینمود، رئیس زندان به آنچه که در زیر دست او بود رسیدگی نمی کرد.

ویشو - فصل چهارم

- ۱ بعد از این موضوعها بود که آبدار مخصوص پادشاه مصر و نانوی مخصوص نسبت به آقایشان پادشاه مصر خطا کردند.
- ۲ پَرعوه بر دو خواجه سرایانش، بر رئیس آبدارها و رئیس نانواها غضب کرد.
- ۳ پس آنها را در بازداشتگاه زندان امیر جلادان، محلی که یوسف در آنجا زندانی بود گذاشت.
- ۴ امیر جلادان، یوسف را بر آنها گمارد. او به آنها خدمت میکرد. مدتی در بازداشتگاه بودند.
- ۵ آبدار و نانوی پادشاه مصر که در آن زندان محبوس بودند هر دو در یک شب خواب دیدند. هریک خواب خود را با تعبیر مخصوص آن در خواب دید. (ولی تعبیرها را فراموش کردند).
- ۶ بامدادان یوسف نزد آنها آمده آنها را دید که اینک افسرده اند.
- ۷ از خواجه سرایان پَرعوه که با او در بازداشتگاه زندان اربابش بودند چنین پرسید: چرا امروز قیافه هایتان افسرده است؟
- ۸ به او گفتند: خواب دیدیم و تعبیرکننده ای برای آن نیست. یوسف به آنها گفت مگر نه این است که تعبیرها متعلق به خداوند است. لطفاً برای من تعریف کنید.
- ۹ رئیس آبدارها خوابش را برای یوسف تعریف کرده به او گفت: اینک در خوابم (دیدم درخت) تاکی پیش رویم است.
- ۱۰ در آن تاک سه شاخه بود و بنظر میرسید غنچه اش شکفته میشود و خوشه هایش انگور رسیده داد.
- ۱۱ جام پَرعوه در دستم بود. انگورها را گرفتم و در جام پَرعوه فشرده و جام را بر کف دست پَرعوه نهادم.
- ۱۲ یوسف به او گفت تعبیرش این است: سه شاخه سه روز است.
- ۱۳ سه روز دیگر پَرعوه سرافرازت خواهد کرد و به مقامت باز خواهد گردانید و به رسم سابق که آبدارش بودی جام پَرعوه را بدستش خواهی داد.
- ۱۴ امید اینکه، هنگامیکه خوشبخت گردی پیش خودت مرا یاد کنی و خواهشمندم با من احسان نمائی و مرا به پَرعوه یاد آور شوی تا مرا از این خانه بیروی آوری.
- ۱۵ چونکه حقیقتاً در سرزمین عبریان دزیده شده ام و اینجا هم کاری نکردم که مرا در زندان گذاشتند.
- ۱۶ رئیس نانویان دید که یوسف خوب تعبیر کرد به او گفت: اینک در رؤیایم (دیدم) سه سبد

17 שְׁלֹשָׁה סָלִי חֲדָי עַל־דָּאֲשֵׁי: וּבִסַּל הָעֲלִיּוֹן מִכָּל מֵאֵכֶל פְּרָעָה
 18 מַעֲשֵׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכַל אֶת־מִן־הַסֶּל מֵעַל דָּאֲשֵׁי: וַיַּעַן
 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פְּתָרְנִי שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם:
 19 בְּעוֹדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פְרָעָה אֶת־דָּאֲשֶׁךְ מֵעֲלֶיךָ וְתִלָּה
 אֹתְךָ עַל־עֵץ וְאֲכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעֲלֶיךָ: וַיְהִי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָּת אֶת־פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו
 וַיִּשָּׂא אֶת־דָּאֲשׁוֹ שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־דָּאֲשׁ שֶׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ
 21 עַבְדָּיו: וַיָּשָׁב אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־
 22 כַּף פְּרָעָה: וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף:
 23 וְלֹא־זָכַר שֶׁר־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

1 מִקֵּץ 1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַת־יָמִים וּפְרָעָה חָלָם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: מֵא
 2 וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר
 3 וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־
 הַיָּאֵר רָעוֹת מְרֹאָה וְדִקּוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֹדְנָה אֲצֵל הַפָּרוֹת עַל־
 4 שִׁפְתֵי הַיָּאֵר: וְתֹאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וְדִקּוֹת הַבָּשָׂר
 5 אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה: וַיִּישָׁן
 6 וַיִּחַלֵּם שְׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת
 7 וְטֹבוֹת: וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים דִּקּוֹת וְשֹׁדוּפֹת קָדִים צְמָחוֹת
 8 הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חֵלוֹם: וַיְהִי בַבֶּקֶר
 9 וְהַתַּפְּעִם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־
 10 כָּל־חֲכַמֵּיהֶם וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמֹו וְאֵיךְ־פָּתַר אֹתָם
 11 לְפְרָעָה: וַיַּדְבֵּר שֶׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאֵי
 12 אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרָעָה קָצַף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
 11 בַּיִת שֶׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים: וַנַּחֲלֵמָה חֵלוֹם
 12 בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפָתְרוֹן חֲלֹמֹו חֲלֹמֹו: וְשֵׁם
 אֲתָנּוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד לְשֶׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר־לוֹ וַיִּפְתַּר־לָנוּ

- سوراخ دار روی سرم بود.
- ۱۷ و در سبد بالائی از هر (نوع) خوراکی پَرعُوه محصول نانوائی بود و پرنده، آنها را از سبد روی سرم میخورد.
- ۱۸ یوسف جواب داده گفت: تعبیرش این است، سه سبد سه روز است.
- ۱۹ سه روز دیگر پَرعُوه سرت را از تنت جدا میسازد و تو را بدار می آویزد و پرنده گوشتت را از تنت میخورد.
- ۲۰ روز سوم، زاد روز پَرعُوه بود. برای همه‌ی غلامانش ضیافتی ترتیب داد. رئیس آبدارها و رئیس نانویان را در میان غلامانش بخاطر آورد.
- ۲۱ رئیس آبدارها را بمقام آبداریش بازگردانید و (او) جام بر کف دست پَرعُوه نهاد.
- ۲۲ رئیس نانویان را همانطور که یوسف برای آنان تعبیر کرده بود به دار آویخت.
- ۲۳ رئیس آبدارها یوسف را بیاد نیاورد (بلکه) فراموشش نمود. (۱)

پاراشای میقص - فصل چهل و یکم

- ۱ در پایان دو سال چنین اتفاق افتاد پَرعُوه خواب دید که اینک کنار رودخانه نیل ایستاده است.
- ۲ اینک از نیل هفت ماده گاو خوش قیافه و فربه بالا آمده در مرغزار چریدند.
- ۳ هفت ماده گاو دیگر، بد قیافه و لاغر، پشت سر آنها از نیل بالا آمده نزد آن ماده گاوها بر لب رودخانه ایستادند.
- ۴ ماده گاوهای بدقیافه و لاغر هفت ماده گاو خوش قیافه و فربه را خوردند و پَرعُوه بیدار شد.
- ۵ (پَرعُوه) به خواب رفته بار دوم خواب دید که اینک هفت خوشه‌ی چاق و خوب بر یک ساقه بالا آمد.
- ۶ و اینک هفت خوشه‌ی لاغر که باد شرقی آنها را زده بود دنبال آنها روئیدند.
- ۷ خوشه‌های لاغر هفت خوشه‌ی چاق و پُر را بلعیدند. پَرعُوه بیدار گشت و این رؤیا بود.
- ۸ صبح شد. روحش مضطرب گردید. پس فرستاد تمام جادوگران مصر و تمام دانشمندان را صدا زد. پَرعُوه خوابش را برای آنها تعریف کرد. ولی کسی که آن (خوابها) را برای پَرعُوه تعبیر کند نبود.
- ۹ رئیس آبدارها به پَرعُوه چنین گفت: امروز من خطاهایم را یاد آور میشوم.
- ۱۰ پَرعُوه بر بندگانش غضبناک گشت و مرا در بازداشتگاه زندان رئیس جلادان گذاشت، مرا و رئیس نانویان را.
- ۱۱ یک شب من و او خواب دیدیم هر یک بر حسب تعبیر خواب خود، خواب دیدیم.
- ۱۲ آنجا نوجوانی عبری، غلام رئیس جلادان، با ما بود. برایش تعریف کردیم. (او) هر یک از خوابهایمان را بر حسب تعبیر (واقعی) اش تعبیر نمود.

۱- از آنجایی که یوسف در زندان اتکاء و توکل خود را بر انسان نموده (و نه بخداوند) و از رئیس آبدارها تقاضای کمک کرد بنابراین از درگاه الهی جریمه گشت و دو سال به مدت زندانی اش اضافه شد.

בראשית מא מקץ

63

- 13 אֶת-חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ בְּחִלְמוֹ פָּתַר: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר-לָנוּ כֵּן
- 14 הָיָה אֵתִי הַשֵּׁיב עַל-בְּנֵי וְאֶתוֹ תִּלְהֶ: וַיִּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיִּקְרָא
- 15 אֶת-יוֹסֵף וַיְדַיְצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל-
- 16 פְּרֻעָה: וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֹתַי וּפְתָר אֵין אֵתוֹ (שני)
- 17 וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֶתוֹ: וַיַּעַן
- 18 יוֹסֵף אֶת-פְּרֻעָה לֵאמֹר בְּלַעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פְּרֻעָה:
- 19 וַיְדַבֵּר פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף בְּחִלְמוֹ הִנְנִי עֹמֵד עַל-שַׁפַּת הַיָּאֵר:
- 20 וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֵּאֵר
- 21 וַתִּרְעִינָה בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
- 22 דְלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֵר מְאֹד וְרַקוֹת בָּשָׂר לֹא-רָאִיתִי כִּהְנֶה בְּכָל-
- 23 אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע: וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת
- 24 שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת: וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קַרְפְּנֶה
- 25 וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְפְּנֶה וּמְרִאִיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה
- 26 וַאֲיָקֶץ: וַאֲרָא בְּחִלְמוֹ וְהִנֵּה שֶׁבַע שַׁבְלִים עֹלֹת בְּקַנְהָ
- 27 אֶחָד מִלֵּאֹת וְטֹבוֹת: וְהִנֵּה שֶׁבַע שַׁבְלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת
- 28 שְׂדֵפוֹת קֳדָיִם צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וַתִּבְלַעַן הַשַּׁבְלִים הַדְּקוֹת
- 29 אֶת שֶׁבַע הַשַּׁבְלִים הַטֹּבוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיִן מִגִּיד
- 30 לִי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרֻעָה חֲלוֹם פְּרֻעָה אֶחָד הוּא אֶת אֲשֶׁר
- 31 הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לִפְרֻעָה: שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים
- 32 הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשַּׁבְלִים הַטֹּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד
- 33 הוּא: וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע
- 34 שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשַּׁבְלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקֳּדָיִם יִהְיוּ שֶׁבַע
- 35 שָׁנֵי רָעָב: הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרֻעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
- 36 עָשָׂה הִרְאָה אֶת-פְּרֻעָה: הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע גְּדוֹל
- 37 בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְקָמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁפַח
- 38 כָּל-הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלָה הָרָעָב אֶת-הָאֶרֶץ: וְלֹא-
- 39 יוֹדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן כִּי-כָבַד

- ۱۳ چنین شد که همانطوریکه برای ما تعبیر کرده بود پیش آمد. (پرعوه) مرا به مقام برگردانید و او را به دار آویخت.
- ۱۴ پرعوه فرستاده یوسف را صدا زد، او را از زندان با شتاب بیرون آوردند. اصلاح کرد، لباسهایش را عوض نمود و نزد پرعوه آمد. (۱)
- ۱۵ پرعوه به یوسف گفت: خواب دیدم و برای آن تعبیرکننده ای نیست و من درباره ات اینطور شنیده ام که خواب را می شنوی آنرا تعبیر می کنی.
- ۱۶ یوسف به پرعوه این چنین جواب داد: (تعبیر این خواب) از من نیست خداوند برای پرعوه خیر بخواهد.
- ۱۷ پرعوه به یوسف گفت: در رؤیایم (دیدم) اینک بر لب رودخانه نیل ایستاده ام.
- ۱۸ و اینک از رودخانه هفت ماده گاو فربه و خوش قیافه بالا آمده و در مرغزار چریدند.
- ۱۹ و هفت ماده گاو دیگر لاغر و بسیار بد قیافه و بی گوشت دنبال آنها بالا آمدند که به بدی آنها در تمام سرزمین مصر ندیده ام.
- ۲۰ ماده گاوهای بی گوشت و بد، هفت ماده گاو اولیه و فربه را خوردند.
- ۲۱ وارد شکمشان شدند و منظره ای آنها مثل اول بد بود و معلوم نشد که وارد شکمشان شده اند. بیدار شدم.
- ۲۲ در خواب دیدم که اینک هفت خوشه ی پر و خوب بر ساقه بالا می آیند.
- ۲۳ اینک هفت خوشه ی خشک و لاغر و باد شرقی زده، پشت سر آنها می رویند.
- ۲۴ آن خوشه های لاغر خوشه های خوب را بلعیدند. پس به جادوگران گفتم و کسی نیست که مرا آگاه سازد.
- ۲۵ یوسف به پرعوه گفت: خواب پرعوه یکی است آنچه را خداوند خواهد کرد به پرعوه اطلاع داده است.
- ۲۶ آن هفت ماده گاو خوب هفت سال است، و هفت خوشه ی خوب هفت سال است. خواب یکی است.
- ۲۷ و آن هفت ماده گاو بی گوشت و بدی که دنبال آنها بالا می آمدند هفت سال است و آن هفت خوشه ی خالی باد شرقی زده (علامت) هفت سال قحطی خواهد بود.
- ۲۸ همان حرفی است که به پرعوه گفتم. خداوند آنچه را خواهد کرد به پرعوه نشان داده است.
- ۲۹ اینک هفت سال فرا میرسد که در تمام سرزمین مصر محصول فراوانی خواهد بود. (۲)
- ۳۰ هفت سال قحطی به دنبال آنها فرا خواهد رسید. تمام آن فراوانی در سرزمین مصر فراموش می گردد و قحطی این کشور را نابود میکند.
- ۳۱ بخاطر شدید بودن آن قحطی، آن فراوانی در آن سرزمین مشهود نخواهد بود.

۱- اگر در متن توراہ دقیق شویم در می یابیم که چگونه در یک لحظه یوسف از قعر سیاهیچال بسرعت به مقام نخست وزیری سرزمین مصر نائل گردید. خخامیم فرموده اند که نجات نهائی یهودیان نیز با همین ترتیب با آمدن ماشیح بزودی صورت خواهد گرفت.

۲- به کتاب پریشیت فصل ۴۷ آیه ۱۳ مراجعه شود.

32 הוא מאד: ועל השנות החלום אל-פרעה פעמים פי-נבון
 33 הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: ועתה ירא
 34 פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על-ארץ מצרים: יעשה
 פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים
 35 בשבע שני השבע: ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבות
 הפאת האלה ויצברו-בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו:
 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין
 37 בארץ מצרים ולא-תפרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני
 38 פרעה ובעיני כל-עבדיו: ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא
 שלישי 39 כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אליוסף אחרי
 הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין-נבון וחכם כמוך:
 40 אתה תהיה על-ביתי ועל-פיך ישק כל-עמי רק הפסא אגדל
 41 ממוך: ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-
 42 ארץ מצרים: ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אותה
 על-יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש וישם רכב הזהב על-
 43 צווארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו
 44 אברך ונתון אתו על כל-ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל-
 יוסף אני פרעה ובלעדיך לא-ידיים איש את-ידו ואת-הגלו
 45 בכל-ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן-
 לו את-אסנת בת-פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על-
 46 ארץ מצרים: ויוסף בן-שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
 מלך-מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבד בכל-ארץ
 47/48 מצרים: ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ויקבץ
 את-כל-אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן-
 אכל בערים אכל שדה-העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה:
 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד פי-חדל לספור
 50 פי-אין מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת

- ۳۲ در مورد دوباره تکرار شدن خواب برای پَرعوه علت آنست که موضوع از جانب خداوند مقرر است و خداوند در انجام دادن آن عجله نمیکند.
- ۳۳ حال، پَرعوه باید مرد فهمیده و عاقلی را در نظر گرفته او را بر سرزمین مصر بگمارد.
- ۳۴ پَرعوه اقدام نموده مأمورانی بر آن سرزمین منصوب کند تا سرزمین مصر را در هفت سال فراوانی مجهز نمایند.
- ۳۵ تمام خوراک این هفت سال خوب را جمع آوری کرده، غله را زیر نظر پَرعوه (برای) خوراک در شهرها انبار کرده، محافظت نمایند.
- ۳۶ این خوراک در این کشور برای هفت سال قحطی که در سرزمین مصر ظهور خواهد کرد ذخیره شود تا آن سرزمین بوسیله آن قحطی نابود نگردد.
- ۳۷ این سخن به نظر پَرعوه و به نظر تمام ملازمانش خوش آمد.
- ۳۸ پَرعوه به ملازمانش گفت آیا مردی مانند این که روح خداوند در او باشد خواهیم یافت؟
- ۳۹ پَرعوه به یوسف گفت: از آنجایی که خداوند تو را از تمام این (مطلب) آگاه ساخت مرد فهمیده و دانشمندی چون تو نیست.
- ۴۰ تو بر خانگی من (سرپرست) باش و تمام قومم به امر تو رفتار نمایند. فقط بر تخت پادشاهی از تو برگتر می باشم.
- ۴۱ پَرعوه به یوسف گفت ببین تو را در رأس تمام سرزمین مصر قرار دادم.
- ۴۲ پَرعوه انگشتر خود را از دست جدا نموده آن را در دست یوسف گذاشت. او را لباس کتان نازک پوشانیده طوق طلا برگردنش نهاد.
- ۴۳ او را در کالسکه‌ی دومین شخص کشور سوار کرده پیشاپیش او جار می زدند: (بحالت احترام) زانو بزن. (پَرعوه) او را بر تمام مصریان مسلط کرد.
- ۴۴ پَرعوه به یوسف گفت من پَرعوه (شاه) هستم. به غیر از تو در سرزمین مصر کسی اظهار وجود نکند.
- ۴۵ پَرعوه یوسف را صافنت پَعْنِیح (کاشف اسرار) نام نهاد، آسنت دختر پوطیفرع کاهن اُون را به همسری به او داد و یوسف در سرزمین مصر شهرت یافت. (۱)
- ۴۶ یوسف موقع رسیدن به حضور پَرعوه پادشاه مصر سی ساله بود. از حضور پَرعوه خارج شده تمام سرزمین مصر را سیر نمود.
- ۴۷ آن سرزمین در هفت سال فراوانی، محصول فراوان برای ذخیره بار آورد.
- ۴۸ تمام آذوقه‌ی (اضافی) هفت سال (فراوانی) را که در سرزمین مصر بود جمع آوری نموده در شهرها گذاشت. آذوقه‌ی (اضافی) حومه شهر را در داخل آن شهر قرار داد.
- ۴۹ یوسف مثل ریگ دریا غله‌ی بسیار زیادی انبار کرد تا آنجایی که از شمردن دست کشید زیرا (قابل) شمارش نبود.
- ۵۰ قبل از اینکه سالهای قحطی فرا رسد برای یوسف دو پسر بدنیا آمد که آسنت دختر پوطیفرع کاهن اُون برایش زائید.

۱- علت اینکه پَرعوه به یوسف لقب مصری داد این بود که میخواست نشان دهد که یوسف مصری شده است.

51 הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה בִּיְנֵשֵׁי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלֵי
 52 וְאֶת־כָּל־בֵּית־אָבִי: וְאֵת־שֵׁם־הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִי
 53 אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי: וַתִּכְלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה רַבִּיעַ
 54 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּחְלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר
 יוֹסֵף וְהָיָה רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם:
 55 וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פְּרֹעֶה לֶחֶם וַיֹּאמֶר
 פְּרֹעֶה לְכָל־מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֵם תַּעֲשׂוּ:
 56 וְהָרָעָב הָיָה עַל־כָּל־פְּנֵי הָאֲרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 57 בָּהֶם וַיִּשְׁבַּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחְזֹק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְכָל־הָאֲרֶץ
 בָּאוּ מִצְרַיִמָּה לִשְׁבֹר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־הָאֲרֶץ:
 1 מב וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה
 2 תִּתְרָאוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם רַדְדוּ שָׁמָּה
 3 וַשְׁבִּרְדֵּנוּ מִשָּׁם וְנַחִיָּה וְלֹא נָמוֹת: וַיִּרְדּוּ אַחֵי־יוֹסֵף עֶשְׂרֵה
 4 לִשְׁבֹר בְּרַם מִמִּצְרַיִם: וְאֶת־בְּנֵי־מִינֵן אַחֵי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב
 5 אֶת־אָחִיו כִּי אָמַר פֶּן־יִקְרָאנוּ אֶסּוֹן: וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹר
 6 בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיִּזְכֹּר הוּא הַשְּׁלִיט
 7 עַל־הָאֲרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּר לְכָל־עַם הָאֲרֶץ וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף
 8 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו אִפְסֵי אֲרָצָה: וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַפֵּר
 9 אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֵאִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ
 10/11 מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבֹר־אֶכֶל: וַיִּכְרַם יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וְהֵם לֹא
 12 הִכְרָהוּ: וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר
 13 אֱלֹהִים מִרְגְּלִים אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת־עֲדוֹת הָאֲרֶץ בָּאתֶם: וַיֹּאמְרוּ
 עֲשֹׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים וְאַנְחָנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה

- ۵۱ یوسف نام نخست زاده‌اش را منشه گذاشت. چونکه (گفت) خداوند تمام رنجم و تمام خوانواده‌ی پدرم را از یادم برد.
- ۵۲ نام دومی را افرئیم گذاشت چونکه (گفت) خداوند مرا در سرزمین بیچارگی ام بارور کرد.
- ۵۳ هفت سال فراوانی که در سرزمین مصر بود به پایان رسید.
- ۵۴ هفت سال قحطی همانطور که یوسف گفته بود شروع به فرارسیدن کرد. در تمام کشورها قحطی شد. ولی در سرزمین مصر خواربار وجود داشت.
- ۵۵ تمام سرزمین مصر قحطی زده شد و قوم برای خوراک پیش پرغوه فریاد می‌زدند. پرغوه به تمام مصریان گفت نزد یوسف بروید و آنچه به شما می‌گوید عمل کنید.
- ۵۶ قحطی تمام سطح سرزمین را فراگرفت. یوسف تمام (انبارها) را که در آنها (غله) بود گشوده و به مصریان غله می‌فروخت. قحطی در سرزمین مصر شدت یافت.
- ۵۷ نظر به اینکه قحطی در تمام آن سرزمین شدت یافته بود از تمام آن سرزمین به مصر می‌آمدند تا از یوسف غله خریداری کنند.

میقص - فصل چهل و دوم

- ۱ یعقوو دریافت که در مصر غله‌ی فروشی هست پس یعقوو به فرزندانش گفت چرا (به داشتن خواربار) تظاهر میکنید.
- ۲ گفت اینک شنیده‌ام که در مصر غله‌ی فروشی هست به آنجا بروید و از آنها برای ما غله خریداری کنید، تا زنده مانده نمیریم.
- ۳ ده (نفر) برادران یوسف رفتند تا از مصر غله خریداری کنند.
- ۴ یعقوو بینامین برادر یوسف را با برادرانش نفرستاد، چونکه گفت مبادا سانحه‌ای برای او رخ دهد.
- ۵ نظر به اینکه در سرزمین کنعان قحطی بود فرزندان یسرائل در بین کسانی که برای خرید می‌آمدند وارد (مصر) شدند.
- ۶ یوسف خودش به سرزمین مصر فرمانروا بود. او به تمام مردم آن سرزمین غله می‌فروخت. برادران یوسف آمده و بر زمین به او سجده کردند. (۱)
- ۷ یوسف برادرانش را دیده آنها را شناخت. خود را به آنها بیگانه جلوه داد با آنها سخت صحبت کرد و به ایشان گفت از کجا آمده‌اید؟ گفتند: از سرزمین کنعان برای خرید خواربار.
- ۸ یوسف برادرانش را شناخت و آنها او را شناختند.
- ۹ یوسف خوابهایی را که درباره‌ی ایشان دیده بود بیاد آورد و به آنها گفت: شما جاسوس هستید و برای دیدن نقطه‌ی ضعف این سرزمین آمده‌اید. (۲)
- ۱۰ به او گفتند: نه، آقا بندگان آمده‌اند، خواربار خریداری کنند.
- ۱۱ تمام ما فرزندان یک نفریم. ما راستگو هستیم. بندگان (هرگز) جاسوس نبوده‌اند.
- ۱۲ به آنها گفت نه، بلکه آمده‌اید نقطه ضعف این کشور را مشاهده کنید.
- ۱۳ گفتند: بندگان دوازده برادریم پسران یک مرد از سرزمین کنعان و اینک کوچکترین (برادر)

۱- به کتاب برشیت فصل ۳۷ آیه ۷ مراجعه شود.

۲- به کتاب برشیت فصل ۳۷ آیه‌های ۵ و ۹ مراجعه شود.

- 14 הַקֶּטֶן אֶת-אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף
- 15 הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר מִרְגָּלִים אַתֶּם: בְּזֹאת תִּבְחָנוּ
- 16 חֵי פְרַעֲה אֲסִתְּצֵאוּ מִזֶּה כִּי אֲסִבְבוּא אֲחֵיכֶם הַקֶּטֶן הַנֶּה: שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת-אֲחֵיכֶם וְאֶתֶם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחָנוּ
- 17/18 דְּבַרְיֶכֶם הָאֵמֶת אַתֶּם וְאִם-לֹא חֵי פְרַעֲה כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם: וַיֹּאסֶף אֶתֶם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף
- חמשי 19 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי יָדָא: אִם-כִּנִּים אַתֶּם אֲחֵיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ
- 20 הַבָּיִאוּ שָׂבֵר רַעֲבוֹן בְּתֵיכֶם: וְאֶת-אֲחֵיכֶם הַקֶּטֶן תָּבִיאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְבַרְיֶכֶם וְלֹא תִמּוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-
- 21 אָחִיו אַבְל אֲשָׁמִים וְאַנְחָנוּ עַל-אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת: וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם וְלֵאמֹר אֶל-
- 22 תַּחֲטְאוּ בְיָלֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם-דָּמּוּ הֵנָּה גִדְרַשׁ: וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּינְתֶם: וַיִּסַּב מֵעֲלִיהֶם וַיִּבְדַּךְ
- 23 וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֵתֶם אֶת-שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: וַיַּעַן יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת-כְּלֵיהֶם בָּרָה וְלֶהֱשִׁיב
- 24 בְּסִפְיָהֶם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֶדֶה לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרָם עַל-חֲמֹדֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם: וַיִּפְתַּח
- 26/27 הָאֶחָד אֶת-שִׁקּוֹ לָתֵת מִסְּפוּא לַחֲמֹרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרָא אֶת-כְּסָפוֹ וְהִנֵּה-הוּא בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הוֹשֵׁב בְּסִפִּי וְגַם
- 28 הֵנָּה בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבָס וַיַּחֲרֹדּוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ: וַיָּבִאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל-הַקְּדוֹת אֲתֶם לֵאמֹר: דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדָנִי
- 29 הָאֲרָץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת-הָאֲרָץ: וַנֹּאמֶר אֵלָיו כִּנִּים אַנְחָנוּ לֹא הָיִינוּ מִרְגָּלִים: שְׁנַיִם-עָשָׂר אַנְחָנוּ אָחִים
- 30 בְּנֵי אֲבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהַקֶּטֶן הַיּוֹם אֶת-אֲבִינוּ בְּאֲרָץ כְּנָעַן:

- در حال حاضر نزد پدرمان است و آن یکی ناپدید شده است.
- ۱۴ یوسف به آنها گفت: همان است که به شما گفتم. جاسوس هستید.
- ۱۵ با این (وسیله) آزمایش می‌شوید. به حیات پرعوه (قسم) که از اینجا بیرون نخواهید رفت مگر پس از آمدن کوچکترین برادرتان به اینجا.
- ۱۶ یکی از خودتان را روانه کنید تا برادرتان را بیاورد و شما بازداشت خواهید بود تا حرفهایتان آزمایش شود که آیا حقیقت می‌گوئید؟ اگر نه به حیات پرعوه شما جاسوسید.
- ۱۷ سه روز آنها را در بازداشتگاه نگاهداشت.
- ۱۸ روز سوم یوسف به آنها گفت: این کار را بکنید تا زنده بمانید من از خداوند میترسم.
- ۱۹ اگر شما راستگو هستید، یک برادرتان در بازداشتگاه زندانی باشد و شما بروید و برای (رفع) نیاز خانه‌هایتان خواربار ببرید.
- ۲۰ کوچکترین برادر را نزد من بیاورید تا سخنانتان ثابت شود و نمیرید. پس چنین کردند.
- ۲۱ به یکدیگر گفتند: واقعاً در مورد برادرمان مجرم هستیم زیرا وقتی به ما التماس میکرد عذاب جاننش را میدیدیم و گوش نمی‌دادیم. این عذاب از این جهت به ما میرسد.
- ۲۲ رثوون به آنها جواب داده گفت: مگر به شما چنین نگفتم. نسبت به این بچه خطا نکنید و قبول نکرديد؟ هم اینک خونس مؤاخذه می‌شود.
- ۲۳ چونکه بین آنها و (یوسف) مترجم وجود داشت آنها ندانستند که یوسف (سخنانشان را) می‌فهمد.
- ۲۴ (یوسف) از پیش آنها دور شده گریست. به سوی آنها برگشته با ایشان صحبت نمود. شیمعون را از آنها گرفته او را جلو چشمشان بازداشت کرد.
- ۲۵ یوسف دستور داد ظرف‌هایشان را پر از غله کرده پول هر یک از آنها را به کیسه‌اش بازگردانند و توشه راه به آنها بدهند. پس چنین عمل کردند.
- ۲۶ غله‌شان را روی خرهایشان بار نموده از آنجا رفتند.
- ۲۷ در منزلگاه، یکی از آنها جوالش را گشود تا به خرش علوفه بدهد. دید که اینک پولش در دهانه‌ی خرجینش است.
- ۲۸ به برادرانش گفت پولم برگردانده شده و هم اینک در خرجینم است. قلبشان تسپید. در حالیکه میلرزیدند گفتند این چه (کاری) است که خداوند با ما کرد. (۱)
- ۲۹ نزد یعقوب پدرشان به سرزمین کنعان رسیده، هرچه برایشان اتفاق افتاده بود برای او تعریف کردند.
- ۳۰ آن مرد - آقای آن سرزمین به ما سخن سخت گفت، و ما را در آن سرزمین چون جاسوسانی پنداشت.
- ۳۱ به او گفیم راستگو هستیم (هرگز) جاسوس نبوده‌ایم.
- ۳۲ ما دوازه برادر فرزندان پدرمان هستیم. (از ما) یکی نیست و کوچکترین (ما)، امروز نزد پدرمان در سرزمین کنعان است.

۱- رفتار و صحبت‌های یوسف پندی برای ما دارد که درمی‌یابیم که آنان این واقعه را تقدیر الهی می‌دانستند و حال که در تنگنا قرار گرفته‌اند شروع کردند به مطالعه خطاهای خود تا علت این گرفتاری‌ها را دریابند. آنها می‌دانستند که همه ناراحتی‌ها به خاطر خطاهای انسانی می‌باشد و خدا می‌خواهد توسط این تنبیهات بشر را در راه راست هدایت کند.

33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אִדְעַ כִּי כְנִים אַתֶּם
 אַחֲיֵכֶם הָאֶחָד הֵנִיחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:
 34 וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאִדְעָה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם
 35 כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם אֲתֵן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ: וַיְהִי
 הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צְרוּר־כֶּסֶף בִּשְׂקוֹ וַיֵּרָאוּ אֶת־
 36 צַדְרוֹת כֶּסֶפִּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיֵּירָאוּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב
 אַבְיָהֶם אֹתִי שִׁבְלַתֶם יוֹסֵף אֵינְנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינְנוּ וְאֶת־בְּנֵי־מִן
 37 תִּקְחוּ עָלַי הֵיוּ כְלָנָה: וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־
 שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אִם־לֹא אָבִיאוּנו אֵלֶיךָ תִּנְה אֹתוֹ עַל־יָדַי וְאֲנִי
 38 אֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר לֹא־יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מֵת וְהוּא
 לְבָדוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאֵהוּ אֶסֶן בְּדֹרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכְרֶבָה וְהוֹרְדְתֶם
 1/2 מִגְּ1 אֶת־שִׁיבְתִי בִּיגֹן שְׂאוּלָה: וְהָרַעַב כָּבֵד בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 3 אַבְיָהֶם שָׁבוּ שְׁבוּ לָנוּ מֵעֵט־אֶכֶל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה
 לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בְּנֵי הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תֵרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי
 4 אַחֲיֵכֶם אֲתִכֶּם: אִם־יִשְׁךָ מִשְׁלַח אֶת־אֲחִינוּ אֲתָנוּ נִרְדָּה
 5 וְנִשְׁבְּרָה לְךָ אֶכֶל: וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא נִרְדַּ כִּי־הָאִישׁ אָמַר
 6 אֵלֵינוּ לֹא־תֵרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי אַחֲיֵכֶם אֲתִכֶּם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
 7 לָמָּה הִרְעַתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אֵח: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל
 שְׂאֵל־הָאִישׁ לָנוּ וְלִמּוֹלְדֹתֵנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אַבְיָכֶם חַי ה' הִישׁ
 לָכֶם אֵח וְנִגְדַלּוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיְדוּעַ נִדְעַ כִּי יֹאמֶר
 8 הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה
 הַנְּעַר אֹתִי וְנִקְוֵמָה וְנִלְכָה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־
 9 אַתָּה גַם־טַפְּנוּ: אֲנֹכִי אֶעֱרֹבֵנוּ מִיָּדִי תִּבְקֹשְׁנוּ אִם־לֹא הֵבִיאתִיו
 10 אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטַאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים: כִּי לֹלֵא
 11 הַתְּמַהֲמָהֵנוּ כִּי־עָתָה שָׁבְנוּ זֶה פְּעַמִּים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
 אַבְיָהֶם אִם־כֵּן וְאִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכִלְיֵכֶם

- ۳۳ آن مرد - آقای آن سرزمین به ما گفت (به این وسیله) خواهیم فهمید که راستگو هستید. یک برادرتان را نزد من بگذارید و نیاز خانه‌هایتان را (غله) گرفته بروید.
- ۳۴ کوچکترین برادرتان را نزد من بیاورید تا بدانم که شما جاسوس نیستید و راستگو هستید. برادرتان را به شما خواهیم داد و با این سرزمین داد و ستد کنید.
- ۳۵ داشتند جوال‌هایشان را خالی میکردند که اینکه پستی پول هر کدام از آنها در جوالش بود. آنها و پدرشان بسته‌های پول‌هایشان را ملاحظه نموده ترسیدند.
- ۳۶ یعقوب و پدرشان به آنها گفت: مرا بی اولاد کردید. یوسف نیست، شیمعون نیست. بینامین را می‌برید. تمام این (عذاب)‌ها بر من تحمیل شده است.
- ۳۷ رثوون به پدرش گفت: اگر او (بینامین) را نزد تو نیاوردم دو پسر مرا بکش. او را بدست من بسپار و من وی را نزد تو باز میگردانم.
- ۳۸ (یعقوب) گفت: پسر من با شما نخواهد آمد. چونکه برادرش فوت کرده و او (از فرزندان مادرش) تنها باقی مانده است و اگر در راهی که میرود صدمه‌ای به او برسد مرا با موی سفید، غمزده به گور فرو خواهید برد.

میقص - فصل چهل و سوم

- ۱ آن قحطی در آن سرزمین شدید شد.
- ۲ زمانی رسید که تمام غله‌ای را که از مصر آورده بودند خورده بودند. پدرشان به آنها گفت برگردید کمی خوراک برای ما خریداری کنید.
- ۳ یهو به او چنین گفت. آن مرد جداً به ما اخطار نمود که روی مرا نخواهید دید مگر اینکه برادرتان همراهتان باشد.
- ۴ اگر برادر ما را همراه ما میفرستی میرویم و برایت خواربار می‌خریم.
- ۵ و اگر نمی‌فرستی نخواهیم رفت زیرا آن مرد به ما گفت: روی مرا نخواهید دید مگر اینکه برادرتان همراه شما باشد.
- ۶ ییسرائل گفت: چرا به من بدی کردید و به آن مرد اطلاع دادید که باز هم برادری دارید؟
- ۷ گفتند: آن مرد درباره‌ی ما و زادگاهمان جداً جو یا شده گفت آیا هنوز پدرتان زنده است؟ آیا برادر دیگری دارید؟ طبق این سخنان به وی اطلاع دادیم آیا واقعاً میدانستیم که خواهد گفت برادرتان را بیاورید؟
- ۸ یهو به ییسرائل پدرش گفت: لطفاً این نوجوان را همراه من بفرست تا برخاسته برویم و هم ما و هم تو و اطفالمان زنده مانده، نمیریم.
- ۹ من مسئول او خواهم بود او را از من مطالبه کن. اگر نزدت نیاوردمش و در حضورت و انداشتم برای همیشه در مقابل تو خطا کرده باشم.
- ۱۰ زیرا اگر درنگ نکرده بودیم حال دو مرتبه (رفته و) برگشته بودیم.
- ۱۱ ییسرائل پدرشان به آنها گفت: در این صورت چنین عمل کنید، از بهترین محصول این

בראשית מג מקץ

68

12 והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים
 ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכסף המושב בפני
 13 אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ואת-אחיכם
 14 קחו וקומו שובו אל-האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
 האיש ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנימין ואני כאשר
 15 שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-
 כסף לקחו בידם ואת-בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו
 לפני יוסף: וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-
 שש 16 ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי
 17 יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף
 18 ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף: ויראו האנשים כי
 הובאו בית יוסף ויאמרו על-דבר הכסף השב באמתחתינו
 בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
 19 ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו: ויגשו אל-האיש אשר
 20 על-בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד
 21 ירדנו בתחלה לשפר-אכל: והי כי באנו אל-המלון ונפתחה
 את-אמתחתינו והנה כסף-איש בפני אמתחתנו כספנו
 22 במשקלו ונשב אתו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו לשפר-
 23 אכל לא ידענו מי-שם כספנו באמתחתינו: ויאמר שלום
 לכם אל-תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
 באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את-שמעון:
 24 ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף ויתן-מים וירחצו
 25 רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו את-המנחה עד-בוא
 26 יוסף בצהרים כי שמעו פי-שם יאכלו לחם: ויבא יוסף
 הביתה ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביתה וישתחוו
 27 לו ארצה: וישאל להם שלום ויאמר השלום אביכם האגון
 28 אשר אמרתם העודנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו

- سرزمین در ظرفهای خود گذاشته و برای آن مرد کمی بلسان و کمی عسل، مواد معطر، صمغ و پسته‌ی شامی و بادام ببرید.
- ۱۲ دو برابر پول را در دستتان بگیرید و آن پولی که در دهانه‌ی خرجین‌هایتان بازگشت داده شده با دست خودتان برگردانید، شاید اشتباهی شده باشد.
- ۱۳ برادران را برداشته برخیزید و به سوی آن مرد بازگردید.
- ۱۴ قادر مطلق شما را مضمول مراجع آن مرد کند تا برادر دیگران و بینامین را همراه شما روانه نماید اما من همچنان که (یوسف و شیمعون را) از دست دادم (بینامین را هم) از دست میدهم.
- ۱۵ آن مردها این هدیه را برداشتند و پول دو برابر، و بینامین را در اختیار گرفته برخاستند و به مصر رفتند و به حضور یوسف رسیدند. (۱)
- ۱۶ یوسف بینامین را همراه آنان دید. پس به آن کسی که در خانه‌اش (ناظر) بود گفت این مردها را به خانه بیاور، ذبحی کرده (آنها) آماده کن زیرا این اشخاص ظهر با من (غذا) خواهند خورد.
- ۱۷ آن مرد چنان که یوسف گفت عمل کرده، آن اشخاص را بخانه یوسف برد.
- ۱۸ آن مردها چونکه به خانه یوسف برده شدند هراسان گشتند. (با خود) گفتند ما بخاطر پولی که در آغاز در جوالهایمان برگشته (به اینجا) آورده می‌شویم که بر ما هجوم آورده حمله نمایند و ما را به غلامی بگیرند و خران ما را نیز (بگیرند).
- ۱۹ به آن مردی که در خانه‌ی یوسف (ناظر) بود نزدیک شده در آستانه‌ی در با او صحبت کردند.
- ۲۰ گفتند: ای آقا در آغاز برای خرید خواربار آمدیم.
- ۲۱ همینکه به منزلگاه رسیدیم و جوالهایمان را گشودیم اینک پول هر کدام در دهانه‌ی جوالش بود. وزن پول ما درست بود آن را با دست خودمان بازگردانیده‌ایم.
- ۲۲ پول دیگری با خود آورده‌ایم تا خواربار بخریم. نفهمیدیم پول ما را چه کسی در جوالهایمان گذاشته است.
- ۲۳ گفت: برای شما خیر است هراسان نباشید، خداوند شما و خداوند پدرتان به شما در جوالهایتان گنج داده است. پولتان به من رسید. شیمعون را (از بازداشتگاه) نزد آنها آورد.
- ۲۴ آن مرد این اشخاص را به خانه‌ی یوسف آورد، آب داد، پاهایشان را شستند. به خرانشان هم علوفه داد.
- ۲۵ نظر به اینکه شنیدند که آنجا غذا خواهند خورد آن ارمغانها را تا ظهر و هنگام آمدن یوسف آماده نمودند.
- ۲۶ یوسف به خانه آمد هدیه‌ای را که در دستشان بود نزد وی به تالار آوردند و تا زمین به او سجده نمودند.
- ۲۷ از سلامت ایشان پرسیده گفت آیا پدر پیرتان سالم و هنوز زنده است؟
- ۲۸ گفتند: غلامت، پدر ما سالم و هنوز زنده است. خم شده سجده کردند.

۱- اینکه برادران یوسف برای خرید غلات دو برابر پول با خود برده بودند به این علت بود که پدرشان یعقوب به آنها گفته بود که ممکن است بخاطر مرور زمان قیمت غلات گران بشوند.

בראשית מג - מד מקץ

29 עֹדְנוּ חַי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־בְּנֵי־מִן אָחִיו
 בְּן־אָמוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אַחֵיכֶם הַקְּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר
 30 אֱלֹהִים יַחַנֵּךְ בְּנֵי: וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו שביעי
 31 וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוֹת וַיָּבֵא הַחֹדֶדָה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה: וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא
 32 וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לַחֶסֶם: וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדוֹ וְלֵהֶם לִבְדָם
 וְלַמְצָרִים הָאֹכְלִים אֶתְּו לִבְדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמְצָרִים לֶאֱכֹל
 33 אֶת־הָעֵבְרִים לַחֶסֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לַמְצָרִים: וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי
 הַבֶּכֶר כַּבְּכֹרְתוֹ וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֶרְתוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־
 34 רֵעֵהוּ: וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתֵּרֵב מִשָּׂאת בְּנֵי־מִן
 מִמִּשָּׂאת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ: וַיֵּצֵו אֶת־אֲשֶׁר
 1 מד עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת־אֲמַתְּחַת הָאֲנָשִׁים אֲכַל כַּאֲשֶׁר
 2 יוּכְלוּן שָׂאת וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְּחַתוֹ: וְאֶת־גְּבִיעֵי
 גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּפִי אֲמַתְּחַת הַקְּטָן וְאֶת כֶּסֶף שִׁכְרוֹ וַיַּעַשׂ
 3 כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: הַבֶּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הַמָּה
 4 וְחַמְרֵיהֶם: הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיִּוֹסֵף אָמַר לֵאמֹר
 עַל־בֵּיתוֹ קוּם רֹדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגַּתֶם וְאָמַרְתֶּן אֱלֹהִים
 5 לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רֵעָה תַּחַת טוֹבָה: הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדָנִי
 6 בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הִרְעַתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: וַיִּשְׁגֶם וַיִּדְבֵּר
 7 אֱלֹהִים אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יִדְבֵּר אֲדָנִי
 8 כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבֹדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה: הֵן כֶּסֶף
 אֲשֶׁר מִצְּאָנוּ בְּפִי אֲמַתְּחַתֵּינוּ הִשְׁכַּחְנוּ אֵלֶיךָ מֵאֲרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ
 9 נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: אֲשֶׁר יִמְצָא אֶתְּו מֵעַבְדֶּיךָ
 10 וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיָה לְאֲדָנִי לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה
 כַּדְּבָרִיכֶם כֵּן־הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא אֶתְּו יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם
 11 תִּהְיוּ נָקִים: וַיִּמְהָרוּ וַיִּזְרְדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְּחַתוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתַּחוּ
 12 אִישׁ אֲמַתְּחַתוֹ: וַיַּחֲפֹשׂ בַּגְּדוֹל הַחַי וּבִקְטָן כִּלָּה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ
 13 בְּאֲמַתְּחַת בְּנֵי־מִן: וַיִּקְדְּעוּ שִׁמְלֵיהֶם וַיַּעֲמִם אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ

- ۲۹ (یوسف) چشمان را بلند کرده بینامین برادر تنی اش را دید و گفت آیا برادر کوچکتان که به من گفتید همین است؟ (یوسف به بینامین) گفت خداوند تو را مورد مرحمت قرار دهد پسر!
- ۳۰ یوسف چونکه بخاطر برادرش (بینامین) احساساتی شد خواست گریه کند. پس عجله نموده به اتاقی رفته آنجا گریست.
- ۳۱ روی خود را شسته بیرون آمد. بر خود مسلط شده گفت غذا بیاورید.
- ۳۲ برای او جداگانه و برای آنها جداگانه و برای مصریانی که پیش او (غذا) میخوردند، جداگانه گذاشتند. زیرا مصریان نمی توانستند با عبریان غذا بخورند، چونکه برای مصریان مکروه بود.
- ۳۳ نخست زاده طبق نخست زادگیش و کوچکتر بر حسب کوچکتریش نزد وی نشستند. آن اشخاص به یکدیگر خیره شدند.
- ۳۴ از طرف خودش بخشش هایی به آنها تقدیم کرد ولی هدیه ی بینامین را از بخشش هر یک از آنها پنج برابر زیاد نمود. با او نوشیده مست شدند.

میقص - فصل چهل و چهارم

- ۱ به کسی که در خانه اش (ناظر) بود چنین دستور داد. خرجین های این اشخاص را تا آنجا که می توانند حمل کنند پر از خوراک کن و پول هر کس را در دهانه خرجینش بگذار.
- ۲ و جام من، جام نقره را با پول غله اش در دهانه ی خرجین (برادر) کوچکتر بگذارد. (ناظر) طبق دستوری که یوسف داده بود عمل کرد.
- ۳ صبح (به محض اینکه هوا) روشن شد، آن اشخاص با خراشان روانه گشتند.
- ۴ آنها از شهر بیرون رفتند. (هنوز) دور نشده بودند که یوسف به کسی که ناظر خانه اش بود گفت برخیز آن مردها را تعقیب کن تا به آنها برسی. به آنها بگو چرا عوض خوبی بدی پاداش دادید؟
- ۵ مگر نه این (جامی) است که آقایم با آن می نوشد و با آن البته فال میگیرد. آنچه عمل نمودید بد بود.
- ۶ (ناظر) به ایشان رسیده این سخنان را به آنها گفت.
- ۷ به وی گفتند چرا آقایم چنین سخنانی می گوید؟ حاشا که بندگانت چنین کاری بکنند.
- ۸ اینک پولی را که در دهانه ی خرجینمان یافتیم از سرزمین کنعان برای تو پس آوردیم، پس چگونه از خانه ی آقایم نقره یا طلا می دزدیم؟
- ۹ کسی از غلامانت که (جام) پیش وی پیدا شود کشته شود و ما هم برده ی آقایم بشویم.
- ۱۰ گفت حالا هم طبق سخنان شما باشد. کسی که (جام) نزد وی یافته گردد برای من غلام شده و شما مبرا خواهید بود.
- ۱۱ عجله کردند، هر کس خرجین اش را به زمین فرود آورد. هر یک (از آنها) خرجین خود را گشود.
- ۱۲ به جستجو پرداخت، از بزرگتر شروع و به کوچکتر پایان داد. جام در خرجین بینامین پیدا شد.
- ۱۳ آنها لباس خود را دریده، هر کدام از آنها خرش را بار کرد و به شهر بازگشتند.

בראשית מד - מה ויגש

14 וישבו העִירָה: ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו
 15 שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
 אשר עשיתם הלא ידעתם כִּי־נחש ינחש איש אשר כִּמני:
 16 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק
 האלהים מצא את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם־אנחנו
 17 גם אשר־נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת
 האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם
 18 עלו לשלום אל־אביכם: ויגש אליו יהודה
 ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר
 19 אפך בעבדך כי כמודך פפרעה: אדני שאל את־עבדיו לאמר
 20 היש־לכם אב או־אח: ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן
 וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
 21 אהבו: ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו:
 22 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־
 23 אביו ומת: ותאמר אל־עבדיך אס־לא ירד אחיכם הקטן
 24 אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי
 25 ונגד־לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט
 26 אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אס־יש אחינו הקטן אתנו
 27 וירדנו כי־לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו
 28 אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה־
 29 לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
 30 ראיתיו עד־הנה: ולקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון
 31 והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה: ועתה כבאי אל־עבדך
 32 אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: והיה פראותו
 33 כי־אין הנער ומת והורידו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו
 34 ביגון שאלה: כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר
 35 אס־לא אביאנו אליך וחתאתי לאבי כל־הימים: ועתה

(

(

(

מפטר
14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

שני
31

32

33

- ۱۴ یهودا و برادرانش به خانه‌ی یوسف وارد شدند. وی هنوز آنجا بود. آنها در حضورش سجده کردند.
- ۱۵ یوسف به آنها گفت این چه کاری است که کردید؟ مگر نمی‌دانستید کسی چون من حتماً فال میگیرد؟
- ۱۶ یهودا گفت به آقایم چه بگوییم، چه صحبتی بکنیم و چطور بی‌گناهی خود را ثابت نمائیم؟ خداوند گناه بندگانت را مورد توجه قرار داده است. اینک هم ما و هم کسی که جام نزدش پیدا شده است غلامان آقایم هستیم.
- ۱۷ گفت حاشا از من که چنین کاری بکنم. کسی که جام در اختیارش پیدا شده است غلام من خواهد بود و شما به سلامت نزد پدرتان عزیمت نمائید.

پاراشای ویبگش

- ۱۸ یهودا به او نزدیک شده گفت: ای آقا اکنون (اجازه بده) غلامت به گوش آقای خود سخن گوید و خشمت بر غلامت افروخته نگردد زیرا تو چون پُرعوه هستی.
- ۱۹ آقایم از غلامانش پرسید آیا پدر یا برادر دارید؟
- ۲۰ به آقایم گفتیم: پدر پیری داریم. او پسر بچه‌ی کوچک سر پیری دارد و برادر آن پسر فوت نموده است. تنها او برای مادرش باقیمانده است و پدرش او را دوست میدارد.
- ۲۱ به غلامانت گفتم او را نزد من بیاورید تا چشمم را بر او بنهم.
- ۲۲ به آقایم گفتیم: آن کودک نمیتواند پدرش را رها کند. (در صورتیکه) پدرش را رها کند (پدرش) خواهد مرد.
- ۲۳ به غلامانت گفتم: اگر برادر کوچکتان همراه شما نیاید دگر بار روی مرا نخواهید دید.
- ۲۴ موقعی که بسوی بندهات پدرم عزیمت کردیم و سخنان آقایم را برایش تعریف کردیم.
- ۲۵ پدرمان گفت برگردید کمی خواربار برایما خریداری کنید.
- ۲۶ گفتیم نمیتوانیم برویم، اگر برادر کوچکمان با ما باشد خواهیم رفت. چونکه اگر برادر کوچکمان با ما نباشد نمی‌توانیم روی آن مرد را ببینیم.
- ۲۷ پدرم، بنده‌ی تو به ما گفت: شما میدانید که زخم برایم دو فرزند زائید.
- ۲۸ آن یکی از نزد من رفت. (با خود) گفتم حتماً نخجیر شده است. تا به حال او را ندیده‌ام.
- ۲۹ (اگر) این را هم از پیش رویم ببرید و برایش خطری روی دهد مرا با موی سپید و افسردگی به گور خواهید فرستاد.
- ۳۰ و حال به مجردی که نزد غلامت، پدرم برسم و آن نوجوان همراه ما نباشد، چون جانمش به جان وی گره خورده است...
- ۳۱ همینکه ببیند که آن کودک نیست، خواهد مرد و غلامانت پدر سپید موی خود - غلامت را - با غم در گور مدفون خواهند کرد.
- ۳۲ نظر به اینکه غلامت در مورد این نوجوان نزد پدرم اینطور تعهد سپرده است «که اگر او را نزد تو بازگردانم در برابر پدرم تمام روزگار خطرکار بمانم».
- ۳۳ اکنون التماس آنکه بندهات بجای این نوجوان غلام آقایم باشد و آن نوجوان با برادرانش عازم گردد.

בראשית מה ויגש

34 יִשְׁבֶּנָּא עֲבֹדְךָ תַּחַת הַנְּעֵר עֲבַד לְאֲדָנִי וְהַנְּעֵר יַעַל עִם־אָחִיו:
 כִּי־אֵיךְ אָעִלָּה אֶל־אָבִי וְהַנְּעֵר אֵינְנוּ אִתִּי פֶּן אֲרֹאֶה בְרָע
 1 מֵה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי: וְלֹא־יִכַּל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצַבִּים
 עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
 2 בְּהַתְּנֹדַע יוֹסֵף אֶל־אָחִיו: וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכְיָו וַיִּשְׁמְעוּ מִצָּרִים
 3 וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד
 4 אָבִי חַי וְלֹא־יָכְלוּ אָחִיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו: וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף אֶל־אָחִיו גִּשׁוּ־נָא אֵלָי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם
 5 אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה: וַעֲתָה וְאֶל־תַּעֲצְבוּ וְאֶל־יִחַר
 בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחִיָּה שָׁלַחֵנִי אֱלֹהִים
 6 לְפָנֵיכֶם: כִּי־זָה שְׁנַתִּים הָרַעֲב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים
 7 אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ וְקִצִּיר: וַיִּשְׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם
 8 שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדוֹלָה: וַעֲתָה לֹא־אַתֶּם
 שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיַמְנֵי לָאֵב לְפְרַעֲהַ וְלְאֲדוֹן
 9 לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: מִהֲרֹו וְעָלוּ אֶל־אָבִי
 וְאִמְרַתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שָׁמְנֵי אֱלֹהִים לְאֲדוֹן לְכָל־
 10 מִצְרַיִם רָדָה אֵלָי אֶל־תַּעֲמֹד: וַיִּשְׁבַּת בְּאֶרֶץ־גֶּשֶׁן וְהָיִית קָרוֹב
 אֵלָי אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצֹאנֶךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ:
 11 וְכַלְכַּלְתִּי אִתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים רָעֵב פְּרַתְוֹרֶשׁ אַתָּה
 12 וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוֹת וְעֵינַי אֲחִי בְנִימִין
 13 כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם: וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמִהֲרַתֶּם וְהוֹרְדַתֶּם אֶת־אָבִי הִנֵּה:
 14 וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרֵי בְנֵימִן־אָחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִן בָּכָה עַל־צוּאָרָיו:
 15 וַיִּנְשָׁק לְכָל־אָחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרָי כֵּן דִּבְּרוּ אָחִיו אִתּוֹ:
 16 וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטֵב בְּעֵינַי
 17 פְּרַעֲהַ וּבְעֵינַי עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אָחִיךָ
 18 זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכֹדְבָאוּ אֶרְצָה כְּנַעַן: וַקְחוּ

שלישי

۳۴ زیرا چگونه به نزد پدرم عزیمت کنم در حالیکه آن نوجوان همراه من نباشد؟ مبادا شاهد مصیبتی باشم که پدرم دچار آن بشود.

وئیگش - فصل چهل و پنجم

- ۱ یوسف نتوانست در حضور تمام اشخاصی که نزد او ایستاده بودند خودداری کند. پس ندا داد همه را از پیش من بیرون کنید و کسی در معارفه‌ی یوسف و برادرانش برجا نماند.
- ۲ با صدای بلند به گریه افتاد، مصریان آگاه شده و خانواده‌ی پَرعُوه (از موضوع) مطلع گشت.
- ۳ یوسف به برادرانش گفت: من یوسف هستم آیا هنوز پدرم زنده است؟ برادرانش نتوانستند جوابش را بدهند زیرا در حضورش پریشان شدند.
- ۴ یوسف به برادرانش گفت: لطفاً به من نزدیک شوید. پیش آمدند. گفت من یوسف برادر شما هستم که مرا به مصریان فروختید.
- ۵ و اکنون تأسف نخورید. و مشوش نشوید که مرا به اینجا فروختید، زیرا خداوند مرا قبل از شما برای ابقای حیات فرستاده است.
- ۶ زیرا اینک دو سال است در این سرزمین قحطی است و باز پنج سال (دیگر) هم شخم و درو نخواهد بود.
- ۷ خداوند مرا قبل از شما فرستاده است تا در این سرزمین نسلی از شما بماند و با یک نجات بزرگ به شما زندگی بخشد.
- ۸ این شما نیستید که مرا به اینجا فرستاده‌اید، بلکه خداوند مرا برای پَرعُوه چون پدر و برادر تمام خانواده‌اش آقا و در تمام سرزمین مصر فرمانروا ساخته است.
- ۹ عجله کرده نزد پدرم عزیمت کنید و به او بگویید پسر یوسف چنین گفته است: خداوند مرا بر تمام مصریان آقا و در تمام سرزمین مصر فرمانروا ساخته است، درنگ نکن، پیش من بیا.
- ۱۰ در سرزمین گُوشن ساکن شده نزدیک من باش. تو و پسرانت و پسران پسرانت و گله‌های گوسفندان و گاوانت و هرچه داری ...
- ۱۱ تا آنجا به تو معاش بدهم. چونکه هنوز پنج سال قحطی خواهد بود. مبادا تو و خانواده‌ات و هرچه داری نابود گردید.
- ۱۲ اینک چشمان شما و چشمان برادرم بینامین شاهدند که زبان من است که با شما صحبت میکند.
- ۱۳ تمام احترام مرا در (سرزمین مصر و آنچه را که دیدید به پدرم اطلاع دهید و شتاب نموده پدرم را به اینجا بیاورید.
- ۱۴ به گردن بینامین افتاده گریه کرد و بینامین برگردن او گریست.
- ۱۵ تمام برادران را بوسیده بر آنها گریه کرد و بعد از آن برادرانش با او صحبت کردند.
- ۱۶ این خبر در خانه‌ی پَرعُوه چنین شنیده شد: برادران یوسف آمده‌اند. در نظر پَرعُوه و در نظر غلامانش خوش آمد.
- ۱۷ پَرعُوه به یوسف گفت به برادرانت بگو این کار را بکنید: چارپایانتان را بار کنید و عزیمت نموده به سرزمین کِنَعَن بروید.

בראשית מה - מו ויגש

אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתֻכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאִתְּנָה לָכֶם אֶת־טוֹב
 אֲרֶץ מִצְרַיִם וְאָכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ: וְאִתָּה צוֹיְתָה זֹאת עֲשׂוּ רביעי 19
 קַחְרוּ־לָכֶם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנָשִׁיכֶם וּנְשֹׂאתֶם
 אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: וְעַיִנְכֶם אֶל־תָּחֹס עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב 20
 כָּל־אֲרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּן לָהֶם 21
 יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פָרְעָה וַיִּתְּן לָהֶם צֵדָה לַדֶּרֶךְ: לְכֹלֶם נָתַן 22
 לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבָנִימֹן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמִשׁ
 חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת: וּלְאָבִיו שָׁלַח כֹּזָאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נְשָׂאִים 23
 מְטוֹב מִצְרַיִם וַעֲשָׂר אֶתְנֵת נְשָׂאת בָר וְלֶחֶם וּמְזוֹן לְאָבִיו
 לַדֶּרֶךְ: וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּזוּ
 בַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֲרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: 24
 וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֲרֶץ מִצְרַיִם 25
 וַיַּפֵּג לְבֹו כִּי לֹא־הָאֱמִין לָהֶם: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבָרֵי 26
 יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּדָא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף 27
 לְשִׂאת אֹתוֹ וְתַחֵי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־ חמישי 28
 יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֶלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוֹת: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־ 1
 אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בָאָרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו וַיִּצְחַק: 2
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֹרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב 3
 וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא מִדְּרָה 4
 מִצְרַיִמָּה כִּי־לִגְזֵי גְדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם: אֲנֹכִי אֶרְדַּע עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה 5
 וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַם־עֹלָה וַיֹּסֵף יִשִׁית יָדוֹ עַל־עַיְנָיו: וַיִּקַּם יַעֲקֹב 6
 מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם 7
 וְאֶת־נְשֵׂיהֶם בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פָּרְעָה לְשִׂאת אֹתוֹ: וַיִּקְחוּ 8
 אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֲרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ 9
 מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־זֶדְעוֹ אֹתוֹ: בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֹתוֹ בְּנֹתָיו וּבְנֹת 10
 בָּנָיו וְכָל־זֶדְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת 11
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבָנָיו כְּכֹד יַעֲקֹב רְאוּבֵן: 12

מו

- ۱۸ پدر و خانواده‌هایتان را بردارید و نزد من بیایید تا بهترین جای سرزمین مصر را به شما بدهم و از بهترین (نعمتهای) آن سرزمین بخورید.
- ۱۹ تو چنین دستور داری. این (کار) را بکنید. از سرزمین مصر برای بچه‌هایتان و زنانان کالسه‌هایی بگیرید و پدرتان را برداشته بیایید.
- ۲۰ نگران اثاثتان نباشید چونکه نعمت تمام این سرزمین مال شماست.
- ۲۱ فرزندان یسرائل چنین کردند و یوسف طبق امر پُرْعُوَه به آنها کالسه‌هایی داده برایشان توشه راه گذاشت.
- ۲۲ به تمامشان، به هر یک دو دست لباس و به بنیامین سیصد کِیْف (واحد پول) و پنج دست لباس داد.
- ۲۳ و برای پدرش به فرار زیر: ده الاغ حامل نعمتهای مصر. و ده ماده الاغ حامل غله و نان و خوراک برای توشه‌ی راه پدرش فرستاد.
- ۲۴ و برادرانش را روانه نموده رفتند. به آنها گفت در راه نزاع نکنید.
- ۲۵ از مصر عزیمت نموده به سرزمین کِنَعَن نزد یعقوب پدرشان رفتند.
- ۲۶ به او چنین اطلاع دادند که هنوز یوسف زنده است و بر تمام سرزمین مصر فرمانرواست (در برابر این خبر) بی تفاوت ماند چونکه به آنها اعتماد نکرد.
- ۲۷ تمام سخنان یوسف را به او گفتند: کالسه‌هایی را که یوسف برای بردن او فرستاده بود مشاهده کرد. پس روح (نبوت) یعقوب پدرشان احیاء گردید.
- ۲۸ یسرائل گفت کافی است: پسر یوسف هنوز زنده است قبل از اینکه بمیرم بروم او را ببینم.

وِیگش - فصل چهل و ششم

- ۱ یسرائل با هر چه داشت کوچ کرده به بئرِ شِوَع رفت. برای خدای پدرش ییصحاق دُبحایی نمود.
- ۲ خداوند در رؤیای شب به یسرائل گفت: یَعْقُوبُ! یَعْقُوبُ! گفت حاضرم.
- ۳ گفت: من همان قادر، خداوند پدرت هستم. از رفتن به مصر مترس زیرا آنجا به قوم بزرگی مبدلت خواهم کرد.
- ۴ من با تو به مصر خواهم آمد و البته تو را باز میگردانم و یوسف دستش را روی چشمانت خواهد نهاد.
- ۵ یَعْقُوبُ از بئرِ شِوَع عزیمت کرد و فرزندان یسرائل، یَقُوبُ پدرشان و اطفان و زنانشان را با کالسه‌هایی که پُرْعُوَه برای بردن او فرستاده بود، بردند.
- ۶ مواشی و ثروتشان را که در سرزمین کِنَعَن بدست آورده بودند برداشته، یَعْقُوبُ و تمام نسلش همراهش به مصر آمدند.
- ۷ فرزندان او، فرزندان فرزندان او، دختران و دختران پسرانش و تمام نسلش را با خود به مصر آورد.
- ۸ این است نامهای فرزندان یسرائل که به مصر آمدند. یَعْقُوبُ و فرزندان نخست زاده‌ی یَعْقُوبُ رَثُوون است.
- ۹ و پسران رَثُوون، حَنُوخ و پَلُو، حِصْرُون، کَرْمی.

9/10 וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלוּא וְחֶצְרֹן וּכְרֵמִי: וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל
 11 וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וַיְחָדֵר וְשָׂאוּל בֶּן־הַפְּנֵעֵנִית: וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן
 12 קַהַת וּמְרָרִי: וּבְנֵי יְהוּדָה עֵדֶר וְאוּגֵן וְשִׁלָּה וּפְרָץ וְזָרַח וַיִּמְת
 13 עֵדֶר וְאוּגֵן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי־פְרָץ חֶצְרֹן וְחַמּוּל: וּבְנֵי
 14 יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וּפְוֵה וַיּוֹב וְשִׁמְרוֹן: וּבְנֵי זְבֻלוֹן סֹרַד וְאֵלּוּן וַיְחִלְאֵל:
 15 אֵלֶּה וּבְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אַרְס וְאֵת דִּינָה
 16 בִּתּוֹ כָּל־נַפְשׁ בָּנָיו וּבָנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ: וּבְנֵי גַד צְפִיוֹן
 17 וְחַגִּי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עֲרִי וְאַרְוֵדִי וְאַדְאֵלִי: וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשׁוּהָ
 18 וַיִּשׁוּי וּבְרִיעָה וְשֵׁרָח אַחֲתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמְלִכִיאֵל: אֵלֶּה
 19/20 בְּנֵי זַלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֶן לְלֵאָה בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב
 שֵׁשׁ עָשָׂרָה נַפְשׁ: בְּנֵי רַחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן: וַיִּוֹלַד
 לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לוֹ אִסְנַת בַּת־פּוּטִי פָּרַע
 21 כְּהֵן אִן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: וּבְנֵי בְנִימֵן בְּלָע וּבְכָר
 22 וְאַשְׁבֵּל גְּרָא וְנַעֲמָן אַחִי וְרָאשׁ מִפִּים וְחַפִּים וְאַרְדִּי: אֵלֶּה בְנֵי
 23 רַחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ אַרְבַּעַה עָשָׂר: וּבְנֵי דָן חַשִׁים:
 24/25 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲזָאֵל וְגוּנִי וַיִּצֵר וְשִׁלָּם: אֵלֶּה בְנֵי בְלָהָה אֲשֶׁר־
 נָתַן לָבֶן לְרַחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שִׁבְעָה:
 26 כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה יֵצְאִי יָרְכוּ מִלְּבַד נָשִׂי
 27 בְּנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ: וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יָלְדָה־לוֹ
 בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה
 28 שִׁבְעִים: וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹדֹת
 29 לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִּשְׁן: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף מִדְּרַכְּבָתוֹ וַיַּעַל
 לְקִרְיַת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבְכֶּה
 30 עַל־צוּאָרָיו עוֹד: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָה הַפְּעִים
 31 אַחֲרַי רְאוּתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו
 וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֵלֶּה וְאֵגִידָה לְפָרְעָה וְאִמְרָה אֵלָיו אַחִי
 32 וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי: וְהֵאנְשִׁים רְעִי צֵאוּן

- ۱۰ و پسران شیمعون: یموئل و یامین و اوهد و یاخین و صوخر و شانول پسر هکنعنیت.
- ۱۱ و پسران لوی: گرشون قهات و مراری.
- ۱۲ و پسران یهودا: عر و اونان و شلاه و پرض و زرح. عر و اونان در سرزمین کنعان فوت نمودند. پسران پرض: حصرون و حامول.
- ۱۳ و پسران یساکار: تولاع و پوواه و یوو و شیمرون.
- ۱۴ و پسران زوولون: سرد و لون، یکلئل.
- ۱۵ اینها هستند پسران و (نوه‌های) لنا که علاوه بر دخترش دینا در پدن آرام برای یعقو و زائید، تمام پسران و دخترانش سی و سه نفر.
- ۱۶ و پسران گاد، صیفیون و حگی، شونی و اصبون و عری و ارودی و ارثلی.
- ۱۷ و پسران آشیر، بیمناه و ییشوا و ییشوی و بریعا و خواهرشان سرح، و پسران بریعا جور و ملکی تل.
- ۱۸ اینها فرزندان (و نوه‌های) زیلیا هستند که لاوان او را به لنا دخترش بعنوان کنیز داده بود و این شانزده نفر را برای یعقو و زائید.
- ۱۹ پسران راحل، زن یعقو. یوسف و بینامین.
- ۲۰ برای یوسف در سرزمین مصر منشه و افرئیم بدنیا آمدند که آسنت دختر پوطیفرع کاهن اون برای او زائید.
- ۲۱ و پسران بینامین: بلع، یخر و اشبل گراء و نعمان، اخی و روش، مویم و حویم و آرد.
- ۲۲ اینها پسران و (و نوه‌های) راحل هستند که برای یعقو و بدنیا آمدند جمعاً چهارده نفر.
- ۲۳ پسر دان: حوشیم.
- ۲۴ و پسران نفتالی: یحصیل و گونی و یصر و شیلیم.
- ۲۵ و اینها پسران (و نوه‌های) بیلها (کنیز راحل) هستند که لاوان به راحل دخترش داد و اینها را برای یعقو و زائید. جمعاً هفت نفر.
- ۲۶ تمام افرادی که با یعقو و به مصر آمدند پدید آمدگان از نسل وی غیر از زنان پسران یعقو و جمعاً شصت و شش نفر.
- ۲۷ و پسران یوسف که در مصر برای او بدنیا آمدند دو نفر. تمام افراد خاندان یعقو و که به مصر آمدند هفتاد نفر.
- ۲۸ (یعقو و) یهودا را پیشاپیش خودش به منظور راهنمایی نمودن به سوی (گوشین) نزد یوسف فرستاد. پس به سرزمین گوشین آمدند. (۱)
- ۲۹ یوسف کالسکه خود را بست و به استقبال یسرائل پدر خود به گوشین عزیمت نمود به او ظاهر شد، یوسف به گردن او افتاد و مدتی بر گردن او گریه کرد.
- ۳۰ یسرائل به یوسف گفت: بعد از اینکه روی تو را دیدم که هنوز زنده‌ای حال (اهمیت ندارد) بمیرم.
- ۳۱ یوسف به برادران و خاندان پدرش گفت: «بروم به پرعوه اطلاع دهم و به وی بگویم برادران و خاندان پدرم که در سرزمین کنعان بودند نزد من آمده‌اند».

۱- دلیل اینکه یعقو و یهودا را پیشاپیش بمنظور راهنمایی به مصر فرستاد این بوده است که یعقو میخواست قبل از اینکه گالوت را شروع کند پسرش یهودا آنجا مرکزی برای تعلیم و تربیت و علم خداشناسی (یشیوا) ایجاد کند.

כִּי־אֲנֹשִׁי מִקְנֵה הָיוּ וְצֹאֲנִם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ:
 33/34 וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פְּרֹעָה וְאָמַר מִה־מַּעֲשִׂיכֶם: וְאָמַרְתֶּם
 אֲנֹשִׁי מִקְנֵה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־
 אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תְּשֻׁבוּ בָאָרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תֹעֲבֶת מִצְרַיִם כָּל־
 1 רְעָה צֹאן: וַיָּבֵא יוֹסֵף וַיַּגִּד לְפְרֹעֶה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאֲנִם
 מו וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנִים בָּאָרֶץ גֹּשֶׁן:
 2/3 וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמֹשֶׁה אַנְשִׁים וַיֵּצֵאם לִפְנֵי פְרֹעֶה: וַיֹּאמֶר
 פְּרֹעֶה אֶל־אָחִיו מִה־מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרֹעֶה רְעָה צֹאן
 4 עֲבָדֶיךָ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבוֹתֵינוּ: וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרֹעֶה לְגוֹר
 בָּאָרֶץ בָּאוּ כִּי־אֵין מְרֹעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד
 הָרַעַב בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בָּאָרֶץ גֹּשֶׁן:
 5/6 וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאָחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ: אֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִפְנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־
 אָחֶיךָ יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעַת וַיִּשְׁפֹּס אֲנֹשִׁי־חֵיל וְשִׁמְתֶם
 7 שְׂרֵי מִקְנֵה עַל־אֲשֶׁר־לִי: וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמֹדְהוּ
 8 לִפְנֵי פְרֹעֶה וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב אֶת־פְּרֹעֶה: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל־יַעֲקֹב
 9 כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פְּרֹעֶה יָמֵי שְׁנַיִם מְגוּרַי
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנַיִם חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ
 10 אֶת־יָמֵי שְׁנַיִם חַיֵּי אֲבֹתֵי בְיָמֵי מְגוּרֵיהֶם: וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב אֶת־
 פְּרֹעֶה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרֹעֶה: וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו
 שביעי 11 וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאָרֶץ בָּאָרֶץ רַעַמְסֵס
 12 בְּאֲשֶׁר צֹוֶה פְרֹעֶה: וַיְכַלֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת
 13 כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לִפִּי הַטָּף: וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־
 כָבֵד הָרַעַב מְאֹד וַתִּלְהַה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעַב:
 14 וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בָּאָרֶץ־מִצְרַיִם וּבָאָרֶץ
 כְּנָעַן בְּשֹׁבֵר אֲשֶׁר־הֵם שׁוֹבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה
 15 פְּרֹעֶה: וַיְתֵם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־

- ۳۲ و آن اشخاص چوپان گوسفندند چونکه گله دار بوده اند. گوسفندان و گاوآنان و هرچه را داشته اند آورده اند.
- ۳۳ اگر پَرعوه شما را صدا زند و بگوید کارتان چیست؟
- ۳۴ بگویید بندگان از کودکی تا کنون، هم ما و هم پدرانمان گله دار بوده اند. چون هر چوپان گله ای در نظر مصریان ناپسند است. در سرزمین گوشن (که دور از محیط مصریان است) ساکن خواهید شد.

ویگش - فصل چهل و هفتم

- ۱ یوسف آمده به پَرعوه اطلاع داد. گفت: پدر و برادرانم و گوسفندان و گاوآنان و هرچه دارند از سرزمین کِنَعَن آمده اند و اینک آنها در سرزمین گوشن هستند.
- ۲ عده ای از برادران خود پنج نفر را برده به حضور پَرعوه معرفی نمود.
- ۳ پَرعوه به برادرانش گفت شغلشان چیست؟ به پَرعوه گفتند: بندگان، هم ما و هم پدران ما چوپان بوده ایم.
- ۴ به پَرعوه گفتند: نظر به اینکه در سرزمین کِنَعَن قحطی شدید است و چونکه برای گوسفندانی که بندگان دارند چراگاهی نیست برای اقامت (موقت) در این سرزمین آمده ایم و اکنون تمنا اینکه غلامان در سرزمین گوشن مسکن گزینند.
- ۵ پَرعوه به یوسف چنین گفت: پدر و برادرانت نزد تو آمده اند.
- ۶ سرزمین مصر مقابل روی توست. پدر و برادرانت را در بهترین (مکان) این سرزمین مسکن بده. در سرزمین گوشن ساکن شوند و اگر می دانی بین آنها مردان لایقی می باشند آنان را سرپرست موآشی من قرار بده.
- ۷ یوسف پدر خود یَعقُو و او را آورده او را به حضور پَرعوه معرفی کرد.
- ۸ پَرعوه به یَعقُو و گفت: سنت چقدر است؟
- ۹ یَعقُو و به پَرعوه گفت: من یکصد و سی سال در غربت بسر برده ام. سالهای زندگانی من اندک و بد بوده است و سالهای (خوش) من به سالهایی که اجدادم در غربت (به خوشی) گذرانده اند نرسیده است.
- ۱۰ یَعقُو و پَرعوه را دعا نموده از حضور پَرعوه خارج شد! (۱)
- ۱۱ یوسف پدر و برادرانش را در سرزمین مصر در بهترین (مکان) آن سرزمین یعنی در رَعْمِیس چنانکه پَرعوه فرمان داد ساکن کرد. آن سرزمین (رَعْمِیس) را به آنها به ملکیت داد.
- ۱۲ یوسف به پدر و برادرانش و تمام خاندان پدرش بر حسب نیاز بچه ها خواروبار داد.
- ۱۳ نظر به اینکه قحطی شدید بود، در هیچ جای آن سرزمین خواربار نبود. سرزمین مصر و سرزمین کِنَعَن بخاطر قحطی ناتوان گردید.
- ۱۴ یوسف تمام پول موجود در سرزمین مصر و سرزمین کِنَعَن را در ازاء غله ای که آنها خریداری میکردند جمع آوری کرد. یوسف آن پول را به خانهای پَرعوه وارد کرد.

۱- با اینکه از جانب خدا هفت سال قحطی مقرر شده بود در اثر دعای حضرت یعقوب، در سال سوم، در کشور مصر، کشاورزی ممکن گردید و قحطی پایان یافت.

מצרים אל-יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי
 16 אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
 17 אס-אפס כסף: ויביאו את-מקניהם אל-יוסף ויתן להם יוסף
 לחם בפסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
 18 בלחם בכל-מקניהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו
 אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא-נבחר מאדני כי אס-תם
 הפסף ומקנה הבהמה אל-אדני לא נשאר לפני אדני בלתי
 19 אס-גוינתנו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם-אנחנו גם-
 אדמתנו קנה-אתנו ואת-אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
 ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
 20 לא תשם: ויקן יוסף את-כל-אדמת מצרים לפרעה כי-
 מכרו מצרים איש שדהו כי-חזק עליהם הרעב ותהי הארץ
 21 לפרעה: ואת-העם העביר אתו לערים מקצה גבול-מצרים
 22 ועד-קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
 פרעה ואכלו את-חקם אשר נתן להם פרעה על-כן לא
 23 מכרו את-אדמתם: ויאמר יוסף אל-העם הן קניתי אתכם
 היום ואת-אדמתכם לפרעה הא-לכם זרע וזרעתם את-
 24 האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
 הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
 25 ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא-חן בעיני אדני והיינו
 26 עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה על-
 אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא
 27 היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
 28 ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע ויחי
 עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים
 29 ומאת שנה: ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא ולבנו ליוסף
 ויאמר לו אס-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי

- ۱۵ در سرزمین مصر و در سرزمین کنعان پول تمام شد. تمام مصریان نزد یوسف آمده گفتند به ما خواربار بده. چرا برای اینکه پول (ما) تمام شده است در برابرت بمیریم؟
- ۱۶ یوسف گفت: اگر پول شما تمام شده است مواشیتان را بیاورید تا در ازاء آنها به شما خواربار بدهم.
- ۱۷ مواشیشان را نزد یوسف آوردند. یوسف در ازاء اسبها و گله‌ی گوسفند و گله‌ی گاو خران به آنها خواربار داد. در آن سال در ازاء همه‌ی مواشی آنها معیشتشان را تأمین کرد.
- ۱۸ آن سال به پایان رسید. سال دوم آمده به او گفتند: از آقایم مخفی نمیداریم که پول تمام شد و گله و چارپا از آن آقایم شده است. در حضور آقایم غیر از جسم ما و زمینمان چیزی باقی نمانده است.
- ۱۹ چرا در مقابل چشمانت هم ما و هم زمین ما نابود شویم. ما و زمینمان را در ازاء خواربار بخر، ما و زمینمان غلامان پرغوه شویم. بذر بده تا زمین بایر نماند و زنده بمانیم و نمیریم.
- ۲۰ یوسف تمام زمین زراعی مصر را برای پرغوه خرید. چون قحطی بر آنها شدت یافته بود مصریها هر کدام که کشت زار داشتند، فروختند. پس آن سرزمین از آن پرغوه شد.
- ۲۱ مردم را از یک طرف مرز مصر به طرف دیگر آن به شهرها جابجا کرد. (۱)
- ۲۲ فقط زمین زراعی کاهنان را نخرید. چون از جانب پرغوه برای کاهنان مقرر شده بود که جیره‌شان را که پرغوه به آنها داده بود بخورند. به همین جهت زمینشان را نفروختند.
- ۲۳ یوسف به آن قوم گفت: اینک امروز شما و زمینتان را برای پرغوه خریدم. این بذر برای شما باشد تا زمین را زراعت کنید.
- ۲۴ در موقع (برداشت) محصول یک پنجم به پرغوه بدهید. و چهار بخش برای بذر صحرا و خوراک خود و کسانی که در خانه‌هایتان است و خوراک اطفالتان باشد.
- ۲۵ گفتند: ما را احیا نمودی کاش در نظر آقایم آبرو یابیم تا غلامان پرغوه بمانیم.
- ۲۶ یوسف (گرفتن) یک پنجم (محصول) را از زمینهای کشاورزی مصریان برای پرغوه تا امروز بصورت قانون در آورد. فقط زمین کشاورزی کاهنان بود که بطور استثنایی مال پرغوه نشد.
- ۲۷ (قوم) یسرائل در خاک مصر در سرزمین گوشین ساکن شد و بسیار بارور و کثیر گشته و مالک آن شدند.

پاراشای و یحی

- ۲۸ یعقوب و هفده سال در مصر زندگی کرد. روزگار یعقوب و (سالهای زندگی اش) یکصد و چهل و هفت سال بود.
- ۲۹ هنگام مرگ یسرائل فرا رسید. پسرش یوسف را صدا زده به او گفت اگر در نظرت آبرو یافتم لطفاً دستت را زیر رانم بگذار که با من با احسان و حقیقت رفتار کنی. لطفاً مرا در مصر به خاک مسپار.

۱- یوسف (شخصیت دوم سرزمین مصر) برای اینکه به برادرانش در سرزمین مصر به صورت اجنبی و بیگانه نگاه نکنند بدین تدبیر حکیمانه متوسل گشت که تمام اهالی مصر را از شهرهای خود به شهرهای دیگر مصر جابجا نمود به نحوی که در شهرهای جدید مسکونی (تمام اهالی مصر) غریبی بیش نبودند.

30 וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֱמַת אֱלֹהֵי תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשָׁכַבְתִּי
 עִם־אֲבֹתַי וְנִשְׂאָתִנִּי מִמִּצְרַיִם וְקִבַּרְתָּנִי בְּקִבְרֹתֵם וַיֹּאמֶר
 31 אֲנִכִּי אֵעָשֶׂה כְּדִבְרֹךְךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה:

(
 מח

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה
 2 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: וַיִּגַּד לְיַעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֹּשֶׁב עַל־
 3 הַמָּטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁדֵי נְרָאָה־אֵלַי בְּלוּז

(

4 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי: וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲנִנִּי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתֶךָ
 5 וְנָתַתִּיךָ לְקָהָל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְיֹרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ
 6 אַחֲזֶת עוֹלָם: וְעַתָּה שְׁנֵי בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עִד־
 7 בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָּה לִיְהִם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאוּבֵן וּשְׁמַעוֹן
 8 יִהְיוּ־לִי: וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עָלַי שֵׁם
 9 אַחֲיֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנַחֲלָתָם: וְאֲנִי וּבָבָאִי מִפְּרֹן מִתֶּךָ עָלַי רַחֵל
 10 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָרְתָּ־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהָ
 11 שֵׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי
 12 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־

(

10 שני נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֵלַי וְאֲבָרְכֶם: וְעֵינַי
 11 יִשְׂרָאֵל כִּבְדּוֹ מִזְקֵן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַׁק
 12 לָהֶם וַיַּחַבֵּק לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנֶיךָ לֹא
 13 פָּלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זֹרְעֶךָ: וַיֹּצֵא יוֹסֵף
 14 אֹתָם מֵעַם בְּרַכְיוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאִפְּיוֹ אֶרְצָה: וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־
 15 שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה
 16 בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיְמִין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־
 17 יָמֵינוּ וַיִּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־
 18 רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׁבַּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: וַיְבָרֶךְ אֶת־
 19 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכּוּ אֲבֹתַי לִפְנֵינוּ אֲבָרְכֶם

- ۳۰ در جوار پدرانم خواهم خوابید. پس مرا از مصر ببر و در گورستان آنها بخاک بسپار. (یوسف) گفت: من چون سخت عمل خواهم نمود.
- ۳۱ گفت: برای من سوگند یاد کن. برایش سوگند یاد کرد. یسرائیل بر سر تخت خواب (بدرگاه خداوند) سر تعظیم فرود آورد.

وِیحی - فصل چهل و هشتم

- ۱ بعد از این مطالب بود که به یوسف گفته شد: اینک پدرت بیمار است. پس دو پسرش مَنِشِه و اِفرَئیم را با خود برداشت.
- ۲ به یعقو و اطلاع داده، گفت (ند)، اینک پسر تو یوسف نزد تو می آید. یسرائیل به خود نیرو داده روی تخت خواب نشست.
- ۳ یعقو و به یوسف گفت اِل شَدی (قادر مطلق) در لوز در سرزمین کِنَعَن به من ظاهر گشته مرا برکت نمود.
- ۴ به من گفت: اینک من تو را بارور و زیاد کرده به قبیله های پر جمعیت مبدلت خواهم نمود. این سرزمین را بعد از تو به نسلت به ملکیت ابدی خواهم داد. (۱)
- ۵ اکنون دو پسرانت که در سرزمین مصر پیش از آمدن من به پیش تو به مصر برایت متولد شده اند مال من هستند. اِفرَئیم و مَنِشِه برای من مانند رِئوون و شیمعون خواهند بود.
- ۶ و فرزندان من که بعد از آنها دنیا خواهی آورد مال خودت باشند و در ارث بردن زمین، آنها جزء برادران من (مَنِشِه و اِفرَئیم) منظور خواهند شد.
- ۷ اما هنگام آمدنم از پَدَن آرام بود که در سرزمین کِنَعَن در بین راه، اندک مسافتی به اِفرات، راجل در کنارم مرد و آنجا سر راه اِفرات که بت لِجَم است او را به خاک سپردم.
- ۸ یسرائیل پسران یوسف را دیده گفت اینها کیستند؟
- ۹ یوسف به پدرش گفت: اینها پسرانم هستند که خداوند در اینجا به من داده است (یعقو و) گفت لطفاً آنها را نزد من بیاور تا دعایشان نمایم.
- ۱۰ چشمان یسرائیل از پیری تار شده بود، نمی توانست ببیند. آنها را نزدیک او آورد (یعقو و) آنها را بوسیده در آغوش گرفت.
- ۱۱ یسرائیل به یوسف گفت: باور نمی کردم که روی تو را بینم و اینک خداوند نسلت را هم به من نشان داد.
- ۱۲ یوسف آنها را از میان زنان او (زانوهای پدر) خارج کرده بر زمین خم شده سجده نمود.
- ۱۳ یوسف هر دو را گرفته اِفرَئیم را سمت راست خود و سمت چپ یسرائیل و مَنِشِه را سمت چپ خود و سمت راست یسرائیل جلو او برد.
- ۱۴ یسرائیل دست راستش را دراز کرده روی سر اِفرَئیم که کوچکتر بود گذاشت و دست چپش را روی سر مَنِشِه. نظر به اینکه مَنِشِه نخست زاده بود دستانش را بصورت علامت ضربدر قرار داد.
- ۱۵ یوسف را دعا نموده گفت: خداوند یکه پدرانم اوراهام و ییصحاق در حضورش سلوک نمودند خداوند یکه از ابتدای زندگی تا امروز نگهدار من بوده است.

۱- به آیه ۱۲ و آیه های ۳ و ۴ از فصل ۲۶ و آیه ۴ از فصل ۲۸ و تبصره های مربوط مراجعه شود.

בראשית מח - מט ויחי

16 וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדֵי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמְּלֶאכֶּה
הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל-רָע יְבָרַךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בְהֵם שְׁמִי
17 וְשֵׁם אֲבֹתַי אֲבָרְהָם וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לִרְבּ בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיֵּרָא
שְׁלִישִׁי יוֹסֵף בְּיָשׁוּׁיִת אָבִיו יַדְיָמִינוּ עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו
וַיִּתְמַךְ יַד-אָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ-אֶפְרַיִם עַל-רֹאשׁ
18 מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָבִיו לֹא-כֵן אָבִי כִי-זֶה הַבְּכֹר שֵׁם
19 יִמִּינְךָ עַל-רֹאשׁוֹ׃ וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַם-
הוּא יִהְיֶה-לְעַם וְגַם-הוּא יַגְדֵּל וְאוּלַם אַחִיו הַקָּטָן יַגְדֵּל מִמֶּנּוּ
20 וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֵא-הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לְאִמּוֹךְ בְּךָ
יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים בְּאֶפְרַיִם וּכְמִנְשֶׁה וַיִּשֶׂם
21 אֶת-אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הִנֵּה
אַנְכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ
22 אֲבֹתֵיכֶם׃ וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שָׂכֶם אֶחָד עַל-אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחָרְבִי וּבְקִשְׁתִּי׃

מט 1 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר-
2 יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים׃ הַקְּבֹצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב
3 וְשִׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבֵיכֶם׃ רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֹתָהּ כָּחִי וְרֵאשִׁית
4 אוֹנִי יִתֵּר שְׂאת וַיִּתֵּר עָז׃ פָּחוּ כַּמִּים אֶל-תּוֹתֵר כִּי עָלִית
מִשְׁכַּבִּי אֲבִיךָ אִז חָלַלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה׃
5/6 שְׁמַעוֹן וְלוֹי אֲחִים כְּלֵי חָמֶס מִכְרֹתֵיהֶם׃ בְּסֹדֶם אֶל-תְּבֹא
נַפְשֵׁי בְקָהֶלֶם אֶל-תִּתְחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאֶפֶס הֲרִגוּ אִישׁ וּבְרַעְנָם
7 עֶקְרוֹ-שׁוֹר׃ אֲרוֹר אֶפֶס כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלַקְם
בֵּיעֲקֹב וְאֶפִּיעֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃
8 יְהוּדָה אֹתָהּ יוֹדוּךָ אֲחִיךָ יָדָךְ בְּעֶרְףְּ אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי
9 אֲבִיךָ׃ גֹּדֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטְרָף בְּנֵי עָלִית פָּרַע רִבֵּץ כְּאֲרִיָּה
10 וּכְלָבִיא מִי יִקִּימֶנּוּ׃ לֹא-יָסוּר שִׁבְטֵ מִיְהוּדָה וּמַחֲקֵךְ מִבֵּין
11 רְגְלָיו עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים׃ אֲסִרִי לְגַפְנֵי עִירָה

רביעי

- ۱۶ فرشته‌ای که از هر شری نجاتم داد، این کودکان را برکت نموده نام من و نام پدرانم آوراهام و بیصحاق بر آنها خوانده شود و در میان این سرزمین چون ماهی زیاد شوند.
- ۱۷ یوسف دید که پدر دست راستش را روی سرِ اِفرئیم میگذارد به نظرش بد آمد. دست پدر را گرفت تا آن را از روی سرِ اِفرئیم بر سرِ منشه برگرداند.
- ۱۸ یوسف به پدرش گفت: پدر اینطور نه، چون این یکی نخست زاده است. دست راست را روی سر او بگذار.
- ۱۹ پدرش امتناع ورزیده گفت: دانستم پسر، او هم به قومی مبدل گشته و بزرگ هم خواهد شد و اما برادر کوچکترش از او بزرگتر خواهد شد و نسلش پرجمعیت خواهد بود.
- ۲۰ در آن روز ایشان را اینطور دعا نموده گفت: هر یسرائلی (فرزندانش را) به این مضمون دعا کرده بگوید. خداوند تو را مانند اِفرئیم و منشه قرار دهد. پس اِفرئیم را بر منشه مقدم کرد.
- ۲۱ یسرائل به یوسف گفت: اینک من میمیرم و خداوند با شما خواهد بود و شما را به سرزمین پدرانتان باز خواهد گردانید.
- ۲۲ و من آنچه را از دست اموری با تدبیر و شجاعت گرفتم یک سهم علاوه بر سهم هر یک از برادرانت به تو دادم.

وِیحی - فصل چهل و نهم

- ۱ یعقُو فرزندانش را صدا زده گفت جمع شوید تا آنچه را که در دوره‌های آخر برای شما رخ خواهد داد به شما اطلاع دهم.
- ۲ ای فرزندان یعقُو جمع شده بشنوید، به یسرائل پدرتان گوش بدهید.
- ۳ رفوون نخست زاده‌ام تویی. قوَت من هستی و اولین ثمره نیرویم. از نظر مقام برتری و از نظر قدرت برتر.
- ۴ چون شتابان مانند آب بر سر خوابگاه پدرت رفتی برتری نخواهی داشت. پس رختخواب مرا که امتیاز داشت خوار کردی. (۱)
- ۵ شیمعون و لوی هم فکرند سلاح‌هایشان اسباب ظلم است.
- ۶ نظر به اینکه در حال غضبشان مردم (شِخِم) را کشتند و بر حسب اراده شان گاو (یعنی یوسف) را نابود کردند روح من در توطئه شان دخالت نکند. این شهرت من به اجتماعشان می‌پیوندد.
- ۷ ملعون باد غضبشان که شدید بود و خشمشان که سخت شد. آنان را در (خاندان) یعقُو متفرق و بین (نسل) یسرائل پراکنده خواهم نمود.
- ۸ ای یهودا برادرانت تو را خواهند ستود. دستت در تعقیب دشمنانت باد. فرزندان پدرت در برابرت سر تعظیم فرود آورند.
- ۹ یهودا شیر بچه‌ای هستی. از (گناه) شکار پسر (یوسف) رستی. (یهودا) خم شده چون شیری کمین میکند و مانند شیر نری است، چه کسی او را برمی‌خیزاند.
- ۱۰ چوب (تنبیه) از یهوا و ترکه‌ی تادیب از نسلش دور نخواهد شد تا ناجی جهان از وی ظهور کند و ملتها از او اطاعت کنند. (۲)

۱- امتیاز خوابگاه یعقُو در این بود که فرزندانِ شایسته بار آورد.

۲- به فصل یازدهم از کتاب شیعیای نبی مراجعه شود.

- וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כַּפֶּס בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבְדָם-עֲנָבִים סוּתָהּ:
 12 חֲלִילִי עֵינַיִם מִיָּוֶן וּלְבָן-שָׁנַיִם מִחֶלֶב:
- 13 זְבוּלָן לְחוּף יַמַּיִם יִשְׁכֵן וְהוּא לְחוּף אֲנִיֹּת וַיִּרְכָּתוּ עַל-צִידָן:
- 14/15 יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹד גֶּרֶם רִבִּץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים: וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי
 טוֹב וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס-
- 16 עֶבֶד: הֵן יָדִין עַמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל:
- 17 וַיְהִי-דָן נָחֵשׁ עַל-יָדָךְ שְׁפִיפֹן עַל-יְאֹרֵחַ הַנָּשִׁיךְ עֶקְבֵי-סוּס
 חמושי 18/19 וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחֲזֹר: לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: גֹּד
- 20 גְּדוּד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יָגֵד עֶקֶב: מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ
- 21 וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנֵי-מֶלֶךְ: נִפְתְּלִי אֵילָה שְׁלַחָה
- 22 הַנִּתֵּן אִמְרֵי-שֹׁפָר: בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֵּן פֶּרֶת
- 23 עַל־יָעִין בָּנוֹת צַעֲדָה עַל־י-שׁוֹר: וַיִּמְרָדְהוּ וּרְבֹו וַיִּשְׁטַמְהוּ
- 24 בְּעַלֵי חֲצִים: וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זֹרְעֵי יָדָיו מִיָּדֵי
- 25 אָבִיר יַעֲקֹב מִשֶּׁם רַעָה אֲבֵן יִשְׂרָאֵל: מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ
 וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רִבְעַת
- 26 תַּחַת בְּרִכַּת שָׁדִים וּרְחַם: בְּרִכַּת אָבִיךָ גִּבְרוּ עַל-בְּרִכַּת הַזֵּרִי
 עַד-תַּאֲוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָּה לְדָאֵשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד גִּזִּיר
 אָחִיו:
- ששי 27/28 בְּנֵימִין זָאֵב יִטְרֹף בְּבִקְרָה יֹאכַל עַד וּלְעֶרֶב יַחֲלַק שָׁלַל: כָּל-
- 29 אֵלֶּה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
 וַיְבָרַךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוֹ בֶּרֶךְ אוֹתָם: וַיַּעַז אוֹתָם
- 30 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי קִבְּרוּ אוֹתִי אֶל-אֲבֹתֵי אֶל-
- 31 הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה עֶפְרוֹן הַחֲתָי: בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה
 הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מַמְרָא בְּאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה
- 32 אַבְרָהָם אֶת-הַשָּׂדֵה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתָי לְאַחֲזֵת-קֶבֶר: שָׁמָּה
 קִבְּרוּ אֶת-אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-יִצְחָק
 וְאֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קִבְּרַתִּי אֶת-לֵאָה: מִקְנֵה הַשָּׂדֵה

- ۱۱ خرش را به تاک و کره‌ی ماده الاغش را به شاخه‌ی مو می‌بندد، لباسش را در شراب می‌شوید و پوشاکش را در آب انگور.
- ۱۲ سرخی چشمها از شراب (زیاد) و سفیدی دندان از (فراوان) شیر خواهد بود.
- ۱۳ زوولون در ساحل دریاها سکونت خواهد کرد و ساحلش برای کشتی‌ها (مناسب) و انتهایش (انتهای مرزش) تا صیدون خواهد بود.
- ۱۴ بیساکار خری قوی هیکل (رکن اساسی بیسرائل) بوده مرزها (ی علم و کشاورزی) را در اختیار دارد.
- ۱۵ آسایش خاطر (حاصل از علم) را دید که خوبست. (محصولات) آن زمین را که نیکوست، پس تن به کوشش و کار میدهد و مزد میگیرد.
- ۱۶ دان قوم خود را چون یکی از قبیله‌های بیسرائل (یهودا) داوری خواهد کرد.
- ۱۷ دان ماری بر سر راه و مار شاخداری بر کنار جاده خواهد بود که پاشنه‌های اسب (دشمن) را میگذرد و سوار آن (اسب) واژگون شده سقوط میکند.
- ۱۸ ای خدا به نجات تو امیدوارم.
- ۱۹ گاد را دسته‌ای مورد تعقیب قرار میدهد اما او آخرالامر (دشمنان) را تعقیب میکند.
- ۲۰ از (سرزمین) آشیر فرآورده‌ی چربی حاصل می‌شود و او مهیاکننده‌ی غذاهای شاهانه خواهد بود.
- ۲۱ نفتالی درخت پر شاخ و برگی است که شاخه‌های زیبا عرضه میدارد.
- ۲۲ یوسف شاخه‌ی باروریست، شاخه‌ی بارور بر چشمه. (هر یک از) شاخه‌های خود را از دیوار بالا کشیده است.
- ۲۳ تیراندازان ماهر موجب تلخ‌کامی او شدند. تیرها (ی حسادت را بسویش) رها کردند، او را مورد کینه توزی قرار دادند.
- ۲۴ کمانش (یعنی قدرتش) برقرار ماند، بازوان دستانش چابک گشتند (اینها) از جانب خدای بزرگوار یعقوب، از آسمان، از جانب شبان، پروردگار بیسرائل بود.
- ۲۵ (توفیق تو) از جانب خدای پدرت بود. امیدوارم کمکت کند و قادر مطلق برکت دهد. برکات آسمانی از بالا برکات لجه که زیر زمین قرار دارد، برکات پستانها و رجم.
- ۲۶ یوسف، برکات پدرت از برکات والدین من که مورد حسد بزرگان جهان بودند، عالی تر شده بر سر تو بر فرق کسی که مطرود برادرانش بود باقی بماند.
- ۲۷ بینامین گرگی است که شکار خواهد کرد، بامدادان غارت را خواهد خورد و شامگاهان غنیمت را تقسیم خواهد کرد.
- ۲۸ تمام اینها قبایل بیسرائل دوازده نفر هستند و این چیزی است که پدرشان به آنها گفته و دعایشان کرده است. هرکدام از آنها را مناسب دعای خودش برکت نمود.
- ۲۹ به آنها وصیت نموده گفت: من به اجداد خود می‌پیوندم مرا نزد پدرانم در آن غاری که در صحرای عفرون حیثی است به خاک بسپارید.
- ۳۰ در همان غاری که در صحرای مخپلا بر روی سطح ممره در سرزمین کنعان است که اوراهام آن صحرا را از عفرون حیثی برای زمین گورستان خریداری کرد.
- ۳۱ اوراهام و سارا زنش را در آنجا دفن کردند. ییصحاق و ریوقازنش را آنجا مدفون ساختند و لئارا آنجا به خاک سپردم.

בראשית נ ויחי

33 והמַעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת: וַיְכַל יַעֲקֹב לְצֹנֹת אֶת-
 1 נ בָּנָיו וַיֵּאסֹף רִגְלָיו אֶל-הַמֶּטֶה וַיְגֹעַ וַיֵּאסֹף אֶל-עַמּוּי: וַיִּפֹּל
 2 יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁק-לוֹ: וַיֵּצֵו יוֹסֵף אֶת-
 עַבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת-אָבִיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת-
 3 יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹאוּ-לוֹ אַרְבַּעַיִם יוֹם כִּי בָן יִמְלֵאוּ יְמֵי הַחַנְטִים
 4 וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם: וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר
 יוֹסֵף אֶל-בֵּית פְּרַעֲהַ לֵאמֹר אִם-נָא מִצְאָתִי חָן בְּעֵינֵיכֶם
 5 דַּבְּרוּ-נָא בְּאָזְנֵי פְרַעֲהַ לֵאמֹר: אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
 אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר פָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי
 6 וְעַתָּה אֶעֱלֶה-נָּא וְאִקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאֶשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ
 7 עֲלֶה וְקַבֵּר אֶת-אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ: וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר
 אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל-עַבְדֵי פְרַעֲהַ זְקֵנֵי בֵיתוֹ וְכֹל זְקֵנֵי
 8 אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאָחִיו וּבֵית אָבִיו רֶק טַפָּס וְצֹאנָם
 9 וּבָקָרָם עֹזְבוֹ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן: וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם-דֹּכָב גַּם-פְּרָשִׁים וַיְהִי
 10 הַמַּחֲנֶה כְּבֹד מְאֹד: וַיָּבֹאוּ עַד-גֵּרֶן הָאֹטֶד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם מִסֹּפֶד גָּדוֹל וְכֹבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֲבֵל שִׁבְעַת
 11 יָמִים: וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאֲבֵל בְּגֶרֶן הָאֹטֶד
 וַיֹּאמְרוּ אֲבֵל-כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אֲבֵל מִצְרַיִם
 12/13 אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם: וַיִּשְׂאוּ
 אֹתוֹ בָּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכֹפֵלָה
 אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת-הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֵת-קִבְרֵי מֵאֵת עַפְרָן
 14 הַחֵתִּי עַל-פְּנֵי מַמְרָא: וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה הוּא וְאָחִיו וְכָל-
 15 הָעֹלָיִם אֹתוֹ לְקַבֵּר אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו: וַיֵּרָאוּ
 אֲחֵי-יוֹסֵף כִּי-מֵת אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב
 16 יְשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל-הַדְּרָעָה אֲשֶׁר גִּמְלָנוּ אֹתוֹ: וַיֵּצִוּוּ אֶל-יוֹסֵף
 17 לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר: כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָּא
 שָׂא נָא פְּשַׁע אַחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי-דָרְעָה גְּמֹלוֹךְ וְעַתָּה שָׂא נָא

- ۳۲ آن صحرا و غاری که در آن است از فرزندان جت خریداری شده است.
- ۳۳ یعقوب وصیت کردن به فرزندانش را به پایان رسانید. پاهایش را روی تختواب به هم پیوسته جان تسلیم کرد و به (درگذشتگان) قوم خویش پیوست.

ویحی - فصل پنجاهم

- ۱ یوسف بر روی (جسد) پدر افتاد برایش گریه کرد و او را بوسید.
- ۲ یوسف به ملازمان - پزشکان - دستور داد پدرش را مومیایی کنند. پزشکان، یسرائل را مومیایی کردند.
- ۳ (عمل مومیایی) او چهل روز کامل وقت گرفت چونکه برای مومیایی شدگان این (مدت) وقت صرف میشد. مصریان برای او هفتاد روز گریه کردند.
- ۴ روزهای گریه برای وی سپری شد. یوسف به خانواده‌ی پرغوه چنین صحبت کرد. اگر اکنون در نظرتان آبرو یافته‌ام لطفاً به گوش پرغوه اینطور صحبت کنید.
- ۵ پدرم مرا سوگند داده گفت: اینک من میمیرم. در قبری که در سرزمین کنعان برای خود خریده‌ام آنجا، مرا به خاک بسپارید و اکنون تمنا اینکه (اجازه دهی) عازم گردم و پدر خود را دفن کرده مراجعت نمایم.
- ۶ پرغوه گفت: عزیمت نموده پدرت را همانطوریکه سوگندت داده است به خاک بسپار.
- ۷ یوسف برای دفن کردن پدرش عازم شد. تمام غلامان پرغوه، بزرگان خاندان (سلطنت) و پیران سرزمین مصر همراه وی عزیمت کردند.
- ۸ و همچنین تمام خانواده‌ی یوسف و برادران و خانواده‌ی پدرش (عازم شدند). فقط اطفال و گوسفندان و گاوآنان را در سرزمین گوئش جا گذاشتند.
- ۹ ارابه و اسب سواران هم با او عزیمت کردند. اردوی بسیار عظیمی بوجود آمد.
- ۱۰ «تاگورن‌ها آطاد» که در طرف (غرب) یردن است آمده سوگواری بزرگ و بسیار سنگینی برگزار کردند. (یوسف) برای پدرش هفت روز عزاداری کرد.
- ۱۱ کنعانی‌ها ساکنین آن سرزمین، این عزاداری در «گورن‌ها آطاد» را مشاهده کردند گفتند: این عزاداری سنگین مال مصریان است. به این جهت اسمش را مصر عزادار که در طرف (غرب) یردن است نام نهادند.
- ۱۲ پسرانش آن چنانکه به آنها وصیت کرده بود همانطور برایش عمل کردند.
- ۱۳ پسرانش او را به سرزمین کنعان حمل نموده در غار صحرای مخپلا که اوراهام آنرا برای زمین گورستان از عفرون حیثی در ممره بعنوان مقبره ملکی خریداری کرده بود، به خاک سپردند.
- ۱۴ یوسف و برادرانش و تمام کسانی که برای به خاک سپردن پدر همراه او عزیمت نموده بودند بعد از به خاک سپردن پدرش به مصر بازگشتند.
- ۱۵ برادران یوسف در نظر گرفتند که پدرشان درگذشته است. (با خود) گفتند مبادا یوسف به ما کینه ورزیده و تمام بدی‌هایی را که به او کردیم جداً با ما تلافی کند.
- ۱۶ (اشخاصی را فرستاده) سفارش کردند که به یوسف بگویند پدرت قبل از درگذشتن چنین

- 18 לְפֶשַׁע עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיִּבְכֶּךָ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו: וַיֵּלֶכֶּה גַם־
 19 אָחִיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנּוּ לְךָ לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 20 יוֹסֵף אֲלֹתִירְאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי: וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי
 רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֵׂה בַיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית
 עַם־רַב: וְעַתָּה אֲלֹתִירְאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם
 21 וַיִּנַּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם: וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית
 22 אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים: וַיְרֹא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי
 23 שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיל בֶּן־מְנַשֶּׁה יְלָדוֹ עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר
 24 יוֹסֵף אֶל־אָחִיו אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה
 אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 25 לֵיצְחָק וְלִיעֲקֹב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד
 26 יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלֶתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה: וַיָּמָת יוֹסֵף
 בֶּן־מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים וַיַּחְנֹטוּ אֹתוֹ וַיִּשֶׂם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם:

وصیت کرده است.

- ۱۷ به یوسف چنین بگوئید التماس دارم اکنون تقصیر و خطای برادرانت را عفو نمائی زیرا که به تو بدی کردند. لذا تمنی اینکه تقصیر بندگان خداوند پدرت را عفو نمائی. یوسف هنگام صحبت کردنشان به گریه افتاد.
- ۱۸ برادرانش هم رفتند و به حضور وی (بر زمین) افتادند. (گفتند): اینک ما غلام تو هستیم.
- ۱۹ یوسف به آنها گفت: ترسان نباشید مگر من به جای خداوندم؟
- ۲۰ شما در فکر بدی کردن به من بودید. خداوند از آن قصد نیکی داشت تا چون امروز عمل نموده قوم زیادی را زنده نگهدارد.
- ۲۱ حال ترسان نباشید. من شما و اطفالتان را خوراک میدهم. آنها را دلخوش کرده به آنها سخنانی دلنشین گفت.
- ۲۲ یوسف و خانواده‌ی پدرش در مصر باقی ماندند. یوسف یکصد و ده سال زندگی کرد.
- ۲۳ یوسف از افرئیم پسران پشت سوم را دید. پسران «ماخیر» پسر میشه هم روی زانوان وی پرورش یافتند.
- ۲۴ یوسف به برادرانش گفت: من میمیرم و خداوند شما را حتماً مورد توجه قرار خواهد داد و شما را از این سرزمین به سرزمینی که به اوراهام و به بیصحاق و به یعقوب و سوگند یاد کرد، خواهد برد.
- ۲۵ یوسف فرزندان ییسرائل را چنین سوگند داد. حتماً خداوند شما را مورد توجه قرار خواهد داد. استخوان‌های مرا از اینجا ببرید.
- ۲۶ یوسف یکصد و ده ساله درگذشت. او را مومیایی کرده در مصر در تابوت گذاشتند.

پایان ترجمه کتاب برشیت

שמות א שמות

1 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ
 2/3 וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבְנֵימִן:
 4/5 דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר: וַיְהִי כָּל-נֶפֶשׁ יִצְאֵי יֶרֶךְ-יַעֲקֹב שִׁבְעִים
 6 נַפְשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל-אָחָיו וְכָל הַדּוֹר
 7 הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד
 וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:
 8/9 וַיִּקַּם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדָע אֶת-יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר
 10 אֶל-עַמּוֹ הֲנֵה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הֲבֵה נִתְחַכְמָה
 11 לֹא פֶן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם-הוּא עַל-
 12 שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים
 13 לְמַעַן עַנּוֹתוֹ בְּסַבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְרֹעֶה אֶת-פְּתֹם
 14 וְאֶת-רַעַמְסֵס: וַכֹּאשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
 15 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּפֶּרֶךְ:
 16 וַיִּמְרְדוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בַחֲמֹל וּבִלְבָנִים וּבְכָל-
 17 עֲבֹדָה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל-עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר-עֲבָדוּ בָהֶם בַּפֶּרֶךְ:
 18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֹדֹת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחָת שִׁפְרָה
 19 וְשֵׁם הַשְּׁנִית פּוּעֵזָה: וַיֹּאמֶר בְּיִלְדָכֶן אֶת-הָעִבְרִיּוֹת וְדֹאִיתֶן עַל-
 20 הָאֲבָנִים אִם-בֵּן הוּא וְהַמֵּתֶן אֹתוֹ וְאִם-בַּת הוּא וְחִיָּה: וַתִּירָאֵן
 21 הַמִּילֹדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ
 22 מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת-הַיְלָדִים: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְמִילֹדֹת
 23 וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדְּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָן אֶת-הַיְלָדִים:
 24 וַתֹּאמְרֵן הַמִּילֹדֹת אֶל-פְּרֹעֶה כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעִבְרִית
 25 כִּי-חַיּוֹת הֵנָּה בְּטָרִם תָּבוּא אֵלֶּהן הַמִּילֹדֹת וַיִּלְדוּ: וַיִּיטַב
 26 אֱלֹהִים לְמִילֹדֹת וַיִּרַב הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי-יִרְאוּ
 27 הַמִּילֹדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: וַיִּצְוּ פְּרֹעֶה לְכָל-
 28 עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל-הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאֹדָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל-הַבַּת
 תַּחֲיֶינָן:

- ۱ نامهای فرزندان یسرائیل که وارد مصر شده و هر کدام از آنها با خانواده‌اش همراه یعقُو و آمدند از این قرار است.
- ۲ رِئوون، شِیمعُون، لوی و یهوُدا.
- ۳ یِساخار زوولون و بینامین.
- ۴ دان و نفتالی، گاد و آشِر.
- ۵ تمام افرادی که از نسل یعقُو و پدید آمدند هفتاد نفر بودند و یوسف در مصر بود.
- ۶ یوسف و تمام برادرانش و افراد آن نسل درگذشتند.
- ۷ و فرزندان یسرائیل بارورگشته، زاد و ولد فراوان کردند، زیاد شده و بسیار قوی گشتند و آن سرزمین از آنها پر شد.
- ۸ پادشاه جدیدی در مصر قیام نمود که (برای خدمات) یوسف ارجی قائل نشد.
- ۹ (پادشاه) به قومش گفت: اینک قوم بنی یسرائیل زیاد شده و قوی تر از ماست.
- ۱۰ بیایید برای آن (قوم) تدبیری بکار ببریم که مبادا زیادتر شود و چنین شود که اگر جنگی پیش آید او هم به دشمنان ما پیوسته با ما بجنگد و از این سرزمین عزیمت نماید.
- ۱۱ (لذا) مأمورهای مالیاتی بر آن گماردند تا قوم را بوسیله‌ی مشقت‌های (ابداعی) خود بیچاره کنند (تا اینکه آن قوم) شهرهای مخصوص انبار یعنی پیتوُم و زعمسس را برای پَرعُوِه ساخت.
- ۱۲ لیکن هر قدر آن (قوم) را رنج میدادند، همچنان زیاد و پخش میشد بطوریکه (مصریان) از دست فرزندان یسرائیل به تنگ آمدند.
- ۱۳ مصریان، فرزندان یسرائیل را به سختی بکار و امیداشتند.
- ۱۴ باکار سخت، باگل (کاری) و خشت (زنی) و باهر کار صحرائی، یعنی باهر کار سختی که بر آنها تحمیل میکردند، زندگی آنان را تلخ مینمودند.
- ۱۵ پادشاه مصر به ماماهاى عبری که نام یکی شیفره و نام دومى پوعاه بود گفت:
- ۱۶ هنگامی که زنان عبری را می‌زایانید، سر خشت‌ها نگاه کنید اگر پسر است او را بکشید و اگر دختر است زنده بماند.
- ۱۷ ماماها از خداوند ترس داشتند پس به گونه‌ای که پادشاه مصر به آنها گفته بود عمل نکردند. پسر بچه‌ها را (از مرگ رهانیده) زنده نگاه میداشتند.
- ۱۸ پادشاه مصر ماماها را صدا زده به آنها گفت: چرا این کار را کردید و پسر بچه‌ها را (از مرگ رهانیده) زنده نگاه داشتید؟
- ۱۹ ماماها به پَرعُوِه گفتند: که زنان عبری مانند زنان مصری نیستند. نظر به اینکه مانند حیوانات هستند، (به ماما احتیاج ندارند) پیش از آنکه ماما نزد آنها برود میزایند.
- ۲۰ خداوند به ماماها نیکی کرد. آنقوم زیادتر شده بسیار قوی تر گشتند.
- ۲۱ چنین شد. چونکه ماماها از خداوند هراس داشتند (پادشاه مصر) برای آن (بچه‌ها) زایشگاههای ساخت.
- ۲۲ پَرعُوِه به همه‌ی قومش چنین فرمان داد: هر پسری را که متولد میشود به رود نیل بیندازید و هر دختری را زنده نگاهدارید.

1/2 וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוֹי וַיִּקַּח אֶת־בֵּת־לֹוֹי: וַתְּהִרַח הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד
 3 בֶּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים: וְלֹא־
 יָכֹלָה עוֹד הַצִּפְיָנוּ וַתִּקְחֶלּוּ תִּבְתֹּ גָמָא וַתַּחֲמֶרָה בַּחֲמֹר וּבַזֹּפֶת
 4 וַתִּשָּׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשָּׂם בְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֹר: וַתִּתְצַב
 5 אַחֲתוֹ מִרְחֹק לִדְעָה מִה־יַּעֲשֶׂה לוֹ: וַתֵּרֶד בַּת־פְּרָעֹה לָרְחֹץ
 עַל־הַיָּאֹר וַנִּגְעַרְתִּיהָ הַלֵּכֶת עַל־יַד הַיָּאֹר וַתֵּרֶא אֶת־הַתִּבָּה
 6 בַּתּוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ: וַתִּפְתַּח וַתֵּרֶאֱהוּ
 אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נָעֵר בִּכְהָ וַתַּחֲמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִּי
 7 הָעִבְרִים זֶה: וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בַּת־פְּרָעֹה הַאֵלֶךְ וַקְרֵאתִי
 8 לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִית וַתִּיַּנֵּק לָךְ אֶת־הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר־
 לָהּ בַּת־פְּרָעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד:
 9 וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פְּרָעֹה הִילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי
 10 וְאֲנִי אֶתֵּן אֹתְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנְיִקְהוּ: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
 וַתִּבְאֶהוּ לְבַת־פְּרָעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
 11 כִּי מִן־הַמִּים מָשִׂיתָהוּ: וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
 אֶל־אָחָיו וַיֵּרֶא בְּסִבְלָתָם וַיֵּרֶא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי
 12 מֵאָחָיו: וַיִּפֶן בָּהּ וּכְהָ וַיֵּרֶא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי
 13 וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחּוֹל: וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנַיִם אַנְשִׁים עִבְרִים
 14 נֹצֵעִים וַיֹּאמֶר לְרִשָּׁע לְמָה תִּכָּה רֵעֶךָ: וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֹךְ לְאִישׁ
 שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלֵּהֲרַגְנִי אַתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת־
 15 הַמִּצְרִי וַיֵּרֶא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נֹדַע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע פְּרָעֹה
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגֵּ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי
 16 פְּרָעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר: וּלְכֹהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת
 בָּנוֹת וַתִּבְאֶנָּה וַתִּדְלָנָה וַתִּמְלֶאנָה אֶת־הַרְדֵּיטִים לְהַשְׁקוֹת
 17 צֹאן אֲבִיהֶן: וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׂוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעַן וַיִּשְׁק
 18 אֶת־צֹאנָם: וַתִּבְאֶנָּה אֶל־דְּעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מִהֲרַתָּן
 19 בָּא הַיּוֹם: וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם־דָּלָה

شِمُوت - شِمُوت - فصل دوم

۸۲

- ۱ مردی از خاندان لوی رفته دختر لوی را گرفت.
- ۲ آن زن حامله شده، پسری زائید (آن زن) مشاهده کرد که او زیباست، سه ماه پنهانش نمود.
- ۳ چون دیگر نتوانست او را پنهان کند برای وی جعبه‌ای از نی گرفت، آن را با گِل و قیر اندود، پسر بچه را در آن نهاد و (آن جعبه را) در نیزار لب رود نیل قرار داد.
- ۴ خواهرش از دور ایستاد تا بداند بر سر او چه خواهد آمد.
- ۵ دختر پَرعُوه برای آبتنی به رود نیل فرود آمد و کنیزانش کنار رود نیل رفت و آمد میکردند. (دختر پَرعُوه) آن جعبه را میان نیزار دید. کنیزش را فرستاد و (او) آنرا آورد.
- ۶ (جعبه را) گشود پسر بچه را دید که اینک (چون) نوجوانی می‌گردد. بر او رحم نموده گفت این از پسرهای عبریهاست.
- ۷ خواهرش (میریام) به دختر پَرعُوه گفت: آیا بروم زنی شیرده از عبریها صدا کنم تا این پسر بچه را برایت شیر دهد؟
- ۸ دختر پَرعُوه باو گفت برو. آن دختر رفت و مادر پسر بچه را صدا زد.
- ۹ دختر پَرعُوه به وی گفت این پسر بچه را ببر و او را برای من شیر بده و من مزد تو را خواهم داد. آن زن پسر بچه را برد و شیرش داد.
- ۱۰ آن پسر بچه بزرگ شد. (زن) او را نزد دختر پَرعُوه آورد. برای او (به منزله‌ی) پسر بود. اسمش را مُشه گذاشت. چونکه گفت او را از آب بیرون کشیدم.
- ۱۱ در آن روزگار بود که (مقام) مُشه بزرگ شد. نزد برادرانش رفت و رنج‌های آنها را ملاحظه نمود و مشاهده کرد که مردی مصری مردی عبری از برادرانش را میزند.
- ۱۲ به این طرف و آن طرف نظر انداخت مشاهده نمود کسی (در آن حدود) نیست. آن مصری را کشت و در شن پنهانش کرد.
- ۱۳ روز دوم رفت و اینک دو مرد عبری نزاع میکردند. به آن ظالم گفت چرا همنوع خود را میزنی؟
- ۱۴ (آن مرد ظالم) گفت چه کسی تو را بر ما رئیس و داور قرار داده است؟ آیا قصد داری همانطوریکه آن (مرد) مصری را کشتی، مرا هم بکشی؟ مُشه هراسان گشته (با خود) گفت مسلماً این موضوع آشکار گشته است.
- ۱۵ پَرعُوه این مطلب را شنید و خواست مُشه را بکشد. مُش از پیش پَرعُوه فرار کرد. در سرزمین میدیان ساکن شد و کنار چاهی نشست.
- ۱۶ کوهن میدیان هفت دختر داشت. (آن دخترها) آمده آب می‌کشیدند و برای آب دادن به گوسفندان پدرشان آن سنگابها را پر میکردند.
- ۱۷ چوپانها آمده آنها (دختران رعوتل) را راندند. مُشه برخاست آنها را رهایی بخشیده گوسفندهایشان را آب داد.
- ۱۸ (آن دخترها) نزر رعوتل پدرشان آمدند. (رعوتل) گفت چرا امروز برای آمدن عجله کردید؟
- ۱۹ گفتند: مردی مصری ما را از دست چوپانان رهایی داد و برای ما آب زیاد هم کشید و گوسفندان را آب داد.
- ۲۰ به دخترانش گفت پس او کجاست؟ چرا این مرد را رها کردید؟ او را صدا کنید تا خوراک بخورد.

שמות ב-ג שמות

20 דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁקֶן אֶת־הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וַאֲנִי לָמָּה זֶה
 21 עֹזְבֹתֶיךָ אֶת־הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַשִּׁבְתָּ
 22 אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה בַּתוֹ לְמֹשֶׁה: וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־
 שְׁמוֹ גֵרְשֶׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה:
 23 וַיְהִי בַיָּמִים הַרְבִּיּוֹת הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאנְחוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבָדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־
 24 הָעֲבָדָה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 25 בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 1 ג אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים: וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה
 אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כֹּהֵן מִדִּין וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר
 2 וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה: וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בַּלְּבַת
 אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בַּעַר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנו
 3 אָכָל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְדֶּה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמְּרֹאֶה הַגָּדֹל
 4 הַזֶּה מִדּוֹעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה: וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא
 אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי:
 5 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הֵלֶם שַׁל־נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם
 6 אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת־קֹדֶשׁ הוּא: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהִי
 אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה
 7 פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רְאִיתִי
 אֶת־עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי
 8 נַגְשָׁיו כִּי יִדְעֹתִי אֶת־מִכְאֲבוֹ: וְאֵרֶד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם
 וְלִהְעֲלֹתוֹ מִן־הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְדַחְכָּה אֶל־אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 9 וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי: וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־
 10 רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: וְעַתָּה לֵכָה
 וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרֹעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרֹעֹה וְכִי

רביעי

- ۲۱ مُشه راضی شد نزد آن مرد ساکن گردد. (آن مرد) دخترش صیپورا را به مُشه داد.
- ۲۲ پسری زائید. (مُشه) نامش را اِگِرِشُوم نهاد چونکه گفت در سرزمین بیگانه غریب بودم.
- ۲۳ پس از مدتی مدید (که فرزندان یسرائل از گل کاری و خشت زنی رنج میبردند) واقع شد که پادشاه مصر درگذشت. فرزندان یسرائل از آن بندگی می نالیدند و از عذاب فریاد میزدند فریاد شکایت آنها از بندگی به درگاه خدا رسید.
- ۲۴ خداوند تضرع آنها را اجابت نمود. خداوند پیمان خود را با اوراهام، با بیصحاق و با یعقو و در نظر گرفت.
- ۲۵ خداوند به فرزندان یسرائل توجه کرد. خداوند (از وضع آنها) آگاه بود.

شِمْوَت - فصل سوم

- ۱ ولی مُشه گوسفندان بیتزو پدر زن خود کوهن میدیان را شبانی میکرد. گوسفندان را به آخر بیابان میراند (که محصول مالکان را نخورند). پس به کوه خداوند خُور و رسید.
- ۲ فرشتهی خدا در شعلهی آتش از میان بتهی خار به وی آشکار گشت (مُشه) دید که اینک آن بتهی خار در آتش شعله ور است لکن آن بتهی خار تمام نمیشود.
- ۳ مُشه (با خود) گفت پیش روم تا این منظرهی بزرگ را ملاحظه کنم. چرا آن بتهی خار در اثر سوختن تمام نمی شود؟
- ۴ خدا دید که (مُشه) جلو می آید تا ملاحظه کند. خداوند از میان آن بتهی خار او را صدا زده گفت: مُشه، مُشه، مُشه. (مُشه) گفت حاضرم.
- ۵ گفت: نظر به اینکه این محلی که تو بر آن ایستاده ای زمین مقدس است، به اینجا نزدیک نشو. کفشایت را از پاهایت بیرون آور.
- ۶ سپس گفت: من خداوند پدرت یعنی خداوند اوراهام، خداوند بیصحاق و خداوند یعقو و هستم چون مُشه از نگاه کردن به (جلال) خداوند هراس داشت، روی خود را پوشانید.
- ۷ خدا گفت: نظر به اینکه در ماندگی قومم را که در مصر هستند مشاهده کردم و فریادش را از دست ستم کارانش شنیدم، از دردهای او آگاهم.
- ۸ نزول اجلال نمودم تا از دست مصریان خلاصش کنم و او را از آن سرزمین به سوی سرزمینی نیکو و وسیع به سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است - به مکان کِنَعْنی و حیثی و اُمُوری و پریزی و حیوی و یووسی عزیمت دهم.
- ۹ و اکنون اینک فریاد فرزندان یسرائل بمن رسید و همچنین فشاری را که مصریان بر آنها وارد می سازند مشاهده کردم.
- ۱۰ و اکنون بیا تا تو را نزد پَرعُوه بفرستم تا قومم، فرزندان یسرائل را از مصر بیرون آوری.
- ۱۱ مُشه به خداوند گفت: من کیستم که نزد پَرعُوه بروم و فرزندان یسرائل را از مصر بیرون آورم؟

שמות ג שמות

12 אוציא את־בני ישראל ממצרים: ויאמר כי־אֵהיָה עִמָּךְ וְזֶה
 לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם
 13 תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה־שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים:
 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֵהיָה אֲשֶׁר אֵהיָה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר
 15 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵהיָה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־
 מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי
 לְעֹלָם וְזֶה זְכוֹרִי לְדוֹד דָּד: לְךָ וְאֶסְפַּת אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקֹדְתִי אֶתְכֶם וְאֶת־הָעֲשׂוּי לְכֶם
 17 בְּמִצְרַיִם: וְאָמַר אֵעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֵינֵי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב
 18 וּדְבָשׁ: וְשָׁמְעוּ לְקוֹלְךָ וּבֵאתָ אֵתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ
 וְעַתָּה נֵלְכֶה־נָּא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה
 19 אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי יִדְעֵתִי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ
 20 וְלֹא בִיד חֲזָקָה: וְשַׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִפִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכֹל
 21 נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי
 אֶת־חֵן הָעָם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ
 22 רִיקָם: וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ פְּלִי־כֶסֶף וְכָלִי
 זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בָּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־
 1 מִצְרַיִם: וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 2 בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
 3 מַה־זֶּה בִּי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר הִשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ
 4 אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֵשׁ וַיִּגַּס מֹשֶׁה מִפָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

חמישי
16

17

18

19

20

21

22

1

2

מה־זֶה 3

4

ד

- ۱۲ (خداوند) گفت: چون با تو خواهم بود و این برای تو نشانه‌ای باشد که من تو را فرستادم. موقعی که این قوم (فرزندان یسرائل) را از مصر بیرون آوردی روی این کوه، خداوند را پرستش خواهید کرد.
- ۱۳ مُشه به خداوند گفت اینک من نزد فرزندان یسرائل میروم به آنها میگویم خداوند اجدادتان مرا نزد شما فرستاده است. به من خواهند گفت نامش چیست؟ به آنها چه بگویم؟
- ۱۴ خداوند به مُشه گفت «اهیه آشراهیه» (من) آن هستم که (تا ابد) خواهم ماند. (خداوند) گفت به فرزندان یسرائل چنین بگو، اهییه مرا بسوی شما فرستاده است.
- ۱۵ خداوند باز به مُشه گفت به فرزندان یسرائل اینطور بگو: خدا - خداوند اجدادتان خداوند اوراهام خداوند بیصحاق و خداوند یعقو و مرا نزد شما فرستاده است. آن یکی نام ابدی من است و این یکی برای هر دوره وسیله ذکر من است.
- ۱۶ برو و پیران یسرائل را جمع نموده به آنها بگو: خدا - خداوند اجدادتان، خداوند اوراهام بیصحاق و یعقو و به من آشکار شده گفت شما را و آنچه در مصر نسبت به شما عمل میشود جداً مورد توجه قرار دادم.
- ۱۷ گفتم شما را از بیچارگی مصر به سرزمینی کَنَعنی و حیتی و اُموری و پریزی و یووسی یعنی به سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است عزیمت دهم.
- ۱۸ به حرفت گوش خواهند داد. (آنگاه) تو و محترمین یسرائل نزد پادشاه مصر بروید و به وی بگوئید خدا - خداوند عبریها ما را ملاقات کرده است و اکنون خواهشمندیم (اجازه دهی) در بیابان راه سه روزه طی کنیم و برای خدا خداوند خود ذبح نمایم.
- ۱۹ و من میدانم که پادشاه مصر جز به (اعمال) زور زیاد بشما (فرزندان یسرائل) اجازه نخواهد داد که بروید.
- ۲۰ قدرتم را اعمال کرده با تمام معجزات خود که در آنجا انجام میدهم مصریان را ضربت خواهیم زد. بعد از آن شما را بیرون خواهیم کرد.
- ۲۱ به آن قوم در نظر مصریان آبرو خواهیم داد و هنگامیکه میروید چنین خواهد شد که دست خالی نخواهید رفت.
- ۲۲ هر زنی از همسایه‌اش و از خانم ساکن خانه‌ی خود ظروف نقره و ظروف طلا و لباسهایی درخواست نموده بر پسران و بر دختران خود خواهید پوشانید و مصر را خالی خواهید کرد. (۱)

شُموت - فصل چهارم

- ۱ مُشه پاسخ داده گفت که آنها از من باور نخواهند کرد و به حرفم گوش نخواهند داد، چونکه خواهند گفت: خدا به تو آشکار نشده است.
- ۲ خدا گفت: این چیست در دست تو؟ گفت عصا.
- ۳ گفت: آن را بر زمین بینداز. آن را بر زمین انداخت. مار شد. مُشه از پیش آن گریخت.

۱- خدا دستور داد این ظروف نقره و طلا و لباسها را مخصوصاً از همسایگان بگیرند. چون اموال غیر منقول و غیر قابل حمل آنها در آنجا باقی میماند و همسایه‌ها آنها را متصرف میشدند.

שמות ד שמות

85

5 שֶׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בְּזַנְבֵּנוּ וְיִשְׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזֹקֵנוּ וַיְהִי לַמַּטֵּה בְּכַפּוֹ:
 6 לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הֵבֵא
 7 נָא יָדְךָ בְּחִיקוֹךָ וַיָּבֵא יְדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵהוּ וַהֲנִה יְדוֹ מִצַּדְעַת
 8 בְּשֻׁלְגִי: וַיֹּאמֶר הָשִׁב יָדְךָ אֶל־חִיקוֹךָ וַיִּשָּׁב יְדוֹ אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵהוּ
 9 מִחִיקוֹ וַהֲנִה־שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ: וַהֲיֵה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הַרְאֵשׁוֹן וַהֲאֵמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן:
 10 וַהֲיֵה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן
 לְקֹלְךָ וּלְקַחַת מִמִּימֵי הַיָּאֹר וּשְׂפֹכֶת הַיַּבְשָׁה וַהֲיֵה הַמַּיִם אֲשֶׁר
 11 תִּקַּח מִן־הַיָּאֹר וַהֲיֵה לְדָם בַּיַּבֶּשֶׁת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשִׁם גַּם
 12 מֵאִז דִּבַּרְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כְבֹד־פָּה וּכְבֹד לִשׁוֹן אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־יִשׁוּם אֵלֶם אוֹ חֹרֵשׁ אוֹ
 13 פִּקַּח אוֹ עוֹר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה: וְעַתָּה לָךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
 14 וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבַר: וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְיָד־תְּשַׁלַּח:
 15 וַיַּחֲרֹ־אֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הַלֵּוִי יִדְעַתִּי
 כִּי־דַבֵּר יִדְבַר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא לְקַדְּאֲתְךָ וְרֵאךָ וּשְׂמַח
 16 בְּלִבּוֹ: וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וּשְׂמַתְּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
 עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: וְדַבַּר־
 17 הוּא לָךְ אֶל־הָעָם וַהֲיֵה הוּא יְהִי־לָךְ לִפֶּה וְאַתָּה תִּהְיֶה־
 לֹו לְאֱלֹהִים: וְאֶת־הַמַּטֵּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־
 בּוֹ אֶת־הָאֵתוֹת:

ששי

18 וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב וְאֶל־יֵתֵר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכֶה־נָא וְאִשׁוּבָה
 אֶל־אֲחֵי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדִם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתֵרוֹ
 19 לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לָךְ שָׁב
 20 מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרְכָבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה

- ۴ خدا به مُشه گفت: دستت را دراز کن و دمش را بگیر. دستش را دراز کرد آنرا محکم گرفت در کف دست او عصا شد.
- ۵ (این علامت) برای آن است که ایمان بیاورند که خدا خداوند پدران آنها خداوند اوراهام خداوند ییصحاق و خداوند یعقوب و به تو آشکار شده است.
- ۶ خدا باز به او گفت حال دستت را در بغلت فرو ببر. دستش را در بغلش فرو برد (همینکه) آنرا بیرون آورد اینک دستش برص گرفته، چون برف (سفید شده) بود.
- ۷ گفت دستت را به بغلت بازگردان دستش را به بغلش بازگردانید. (همینکه) آنرا از بغلش بیرون آورد اینک مثل بدنش گردید.
- ۸ و چنین خواهد شد که اگر به تو ایمان نیاورند و به آیت اول گوش ندهند به آیت بعدی ایمان خواهند آورد.
- ۹ و اگر چنین شود که به این دو آیت هم ایمان نیاورند و به سخت گوش ندهند از آب رود نیل بردار بر خشکی بریز. چنین خواهد شد آبی را که از رود نیل بر میداری، در خشکی به خون مبدل خواهد شد.
- ۱۰ مُشه به خدا گفت: خدایا، من مرد سخنرانی نیستم چه از دیروز چه از پریروز و چه از وقتیکه با بندهات سخن گفتم، چونکه من الکن و کند زبان هستم.
- ۱۱ خدا به وی گفت چه کسی به انسان قدرت بیان می دهد یا کیست که (انسان را) لال یا کور یا بینا یا کور قرار میدهد؟ مگر نه من (که) خدا هستم (عامل این کارها میباشم)؟
- ۱۲ و حالا برو در گفتارت من تو را همراه خواهیم بود و در آنچه (باید) بگویی تو را راهنمایی خواهیم کرد.
- ۱۳ گفت: خدا یا استدعا دارم (برای این مأموریت) هر که را میفرستی بفرست.
- ۱۴ خشم خدا نسبت به مُشه برافروخته شده گفت: مگر اهرُون برادرت را که لوی و واقعاً سخنران است نمی شناسم؟ اینک او هم به استقبال تو می آید، تو را دیده در قلبش شادی خواهد کرد.
- ۱۵ پس با او صحبت کرده این کلمات را در دهانش بگذار. و در گفتار تو و گفتار وی (با شما) همراه خواهیم بود و شما را راهنمایی خواهیم کرد که چه کنید.
- ۱۶ او برای تو با آن قوم صحبت کند و برای تو به منزله‌ی دهان (سخنگو) باشد و تو برای او بمنزله‌ی رئیس باش.
- ۱۷ و این عصا را در دست بگیر تا بوسیله‌ی آن این آیات را عملی سازی.
- ۱۸ مُشه راه افتاد نزد بیترُو پدر زن خود برگشته به او گفت: بروم و نزد برادرانم که در مصر هستند بازگردم و بینم آیا هنوز آنها زنده‌اند؟ بیترُو به مُشه گفت برو به سلامت.
- ۱۹ خدا در میدان به مُشه گفت: عزیمت کن و به مصر برگرد زیرا همه‌ی مردمی که قصد جان ترا داشتند، مرده‌اند.
- ۲۰ مُشه زن و پسرانش را برداشت و آنها را روی الاغ سوار کرد و به طرف مصر بازگشت. مُشه عصای خداوند را در دست خود گرفت.

שמות ד-ה שמות

21 מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתָּךְ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־
 שְׁמַתִּי בְיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא
 22 יִשְׁלַח אֶת־הָעָם: וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי
 23 יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי וְעַבְדִּנִי וְתִמְאַן לִשְׁלַחוֹ
 24 הִנֵּה אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת־בְּנֶךָ בְּכַדְךָ: וַיְהִי בְּדַרְךָ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשׂוּהוּ
 25 יְהוָה וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ: וַתִּקַּח צְפֹרָה צֹר וַתִּכְרַת אֶת־עַרְלַת
 26 בְּנֵהּ וַתִּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חָתַן־דָּמִים אַתָּה לִּי: וַיִּרְף
 מִמֶּנּוּ אַז אָמְרָה חָתַן דָּמִים לַמּוֹלַת:

27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמְדַבֵּר וַיֵּלֶךְ
 28 וַיִּפְגְּשׂוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקְלוּ: וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת כָּל־
 29 דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֲתָת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וַיֵּלֶךְ
 30 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲתָת
 31 לְעֵינֵי הָעָם: וַיֹּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקֵד יְהוָה אֶת־בְּנֵי

שביעי ה
 1 יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עַנְיָם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח
 2 אֶת־עַבְדִּי וַיַּחְזֹּנוּ לִי בַּמְדַּבֵּר: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ
 בְּקִלּוֹ לִשְׁלַח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעַתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־
 3 יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ
 נִלְכֶה־נָּא דָרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמְדַּבֵּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 4 פֶּן־יִפְגְּעֵנוּ בַּדָּבָר אוֹ בַּחֲרָב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמֹה
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרָעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לָכוּ לְסַבְּלַתִּיכֶם:
 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הִן־רַבִּים עִתָּה עַם־הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתְתָּם אֹתָם
 6 מִסַּבְּלַתָּם: וַיַּעַז פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּגִשִׁים בְּעַם וְאֶת־
 7 שְׂטָרָיו לֵאמֹר: לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעָם לְלַבֵּן הַלְּבָנִים
 8 בְּתַמּוֹל שְׁלֹשֶׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן: וְאֶת־מַתְּכַנְתָּ

- ۲۱ خدا به مُشه گفت هنگامی که عزیمت میکنی تا به مصر برگردی توجه داشته باش که تمام آن معجزه‌هایی را که در اختیارت قرار دادم در حضور پَرعُوه انجام دهی و من دل وی را سخت میکنم و آن قوم را روانه نخواهد کرد.
- ۲۲ و به پَرعُوه بگو خدا چنین گفته است: یسرائل فرزند نخست زاده‌ی من است.
- ۲۳ به تو گفتم فرزند مرا روانه کن تا مرا پرستش کند (اگر) از فرستادن وی خودداری کردی اینک من پسر تو - نخست زاده‌ات را - میکشم.
- ۲۴ در راه منزلگاه بود، که خدا با وی (با مُشه) برخورد نمود و خواست وی را بکشد. (۱)
- ۲۵ صیپوراه سنگی سخت (و تیز) برداشت زائده پوستی سر آلت پسرش را بریده آن (زائده خون آلود) را پیش پای او (یعنی مُشه) انداخت و گفت تو برای من شوهر باز خرید شده‌ای.
- ۲۶ (خدا) از وی (از مُشه) دست برداشت. آنوقت (صیپورا) گفت شوهر باز خرید شده‌ای (خشم خدا) بخاطر ختنه بود.
- ۲۷ خدا به اَهرُون گفت به استقبال مُشه به بیابان برو. رفت او را در کوه خداوند ملاقات نموده او را بوسید.
- ۲۸ مُشه تمام مطالب خدا را یعنی مأموریتی را که به او داده شده و تمام آیاتی را که دستور یافته بود عمل کند به اَهرُون اطلاع داد.
- ۲۹ مُشه و اَهرُون رفته تمام محترمین فرزندان یسرائل را جمع کردند.
- ۳۰ اَهرُون تمام آن سخنانی را که خدا به مُشه گفته بود بیان کرد و تمام آن آیات را در نظر آن قوم انجام داد.
- ۳۱ آن قوم ایمان آورده و پذیرفتند که خدا فرزندان یسرائل را مورد توجه و بیچارگی آنها را مورد نظر قرار داده است، پس خم شده سجده کردند.

شِمْوَت - فصل پنجم

- ۱ بعد مُشه و اَهرُون آمده به پَرعُوه گفتند خدا خداوند یسرائل چنین گفته است: قوم مرا روانه کن برای من در بیابان عید بگیرند.
- ۲ پَرعُوه گفت خدا کیست که از سخن او اطاعت کنم تا یسرائل را روانه سازم؟ خدا را شناخته‌ام و یسرائل را هم روانه نخواهم ساخت.
- ۳ گفتند: خداوند عبریان، ما را ملاقات کرده است بگذار سه روز راه در بیابان طی کنیم و برای خدا خداوند خود ذبح کنیم مبادا ما را با و با یا با شمشیر ضربت بزند.
- ۴ پادشاه مصر به ایشان گفت این مُشه و اَهرُون چرا قوم را از کارهایش بیکار می‌کنید؟ پی کارهای خود بروید.
- ۵ پَرعُوه گفت بله اینک مردم عوام این سرزمین زیاد هستند و شما آنها را از کارشان بیکار میکنید.
- ۶ پَرعُوه در آنروز بمأموران ستمگر (گماشته شده) بر آنقوم و مأموران اجرای خود چنین دستور داد.

۱- مُشه مأموریت رفتن به مصر برای نجات فرزندان یسرائل را بر ختنه نمودن پسرش مقدم شمرد. در حالیکه فرمان ختنه کردن نمی‌بایست به تأخیر افتد و از این رو مورد خشم خدا قرار گرفت و با ختنه شدن فرزندش نجات یافت.

הַלְבַנִּים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא
 תִּגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה
 9 נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵינוּ: תִּכְבֹּד הָעִבְדָּה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ
 10 וְאֶל־יִשְׁעוֹ בְּדַבְרֵי־שָׁקֶר: וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וְשֹׁטְרֵי וַיֹּאמְרוּ
 11 אֶל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תָּבֶן: אַתֶּם
 לָכוּ קַחוּ לָכֶם תָּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעִבְדַתְכֶם
 12 דָּבָר: וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ קֹשׁ לַתָּבֶן:
 13 וְהַנְּגִשִׁים אָצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּאֲשֶׁר
 14 בַּהֲיוֹת הַתָּבֶן: וַיָּכוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נְגִשֵׁי
 פְּרַעֲהַ לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֻקְכֶם לִלְבֹן כִּתְמוֹל שְׁלֹשׁ
 15 גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם: וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעֲקוּ אֶל־
 16 פְּרַעֲהַ לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ: תָּבֶן אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ
 וְלִבְנֵים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִפִּים וְחִטָּאת עִמָּךְ:
 17 וַיֹּאמֶר נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נִלְכָּה נִזְבַּחַה
 18 לַיהוָה: וְעַתָּה לָכוּ עֲבֹדוּ וְתָבֶן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם וְתָכֵן לִבְנֵים
 19 תִּתְּנוּ: וַיִּדְאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בָּרַע לֵאמֹר לֹא־תִגְדְּעוּ
 20 מִלְּבַבְכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
 21 נֹצְבִים לְקִרְאָתָם בְּצִאתָם מֵאֵת פְּרַעֲהַ: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְרֵא
 יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־דִּיחָנוּ בְּעֵינֵי פְּרַעֲהַ
 22 וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לַתִּת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ: וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרַעַתָּה לָעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:
 23 וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲהַ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הֲרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל
 1 לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמָּךְ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה
 אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפְרַעֲהַ כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבִיד חֲזָקָה יַגְרִשֶׁם
 2 מֵאֶרֶצוֹ: וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 3 אֲנִי יְהוָה: וְאַרְאֶה אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל
 4 שְׁדֵי וְשָׂמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: וְגַם הִקְמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי

מפסיד

וארא

فصل پنجم

شِمُوت - شِمُوت

۸۷

- ۷ مانند قبل برای زدن خشتها به این قوم کاه ندهید. آنها بروند و برای خود کاه جمع کنند.
- ۸ تعداد خشتهایی را که مثل گذشته آنها درست میکردند بر عهدهی آنها بگذارید. از آن کسر نکنید چونکه آنها کاهل می‌باشند و از این رو است که فریاد برمی‌آورند و میگویند برویم برای خداوند خود ذبح کنیم.
- ۹ کار این مردمان دشوار شود تا با آن مشغول گردند و به سخنان دروغ توجه نداشته باشند.
- ۱۰ مأموران ستمگر (گماشته شده) بر آن قوم و مأموران اجرا بیرون آمده به آن قوم چنین گفتند: پَرعُوه چنین گفته است «من به شما کاه نمی‌دهم».
- ۱۱ شما بروید در هر جا که کاه یافتید برای خود بردارید. چونکه از کار شما چیزی کسر نمیشود.
- ۱۲ آن قوم برای جمع کردن خاشاک به جای کاه در تمام سرزمین مصر پراکنده شدند.
- ۱۳ و مأموران ستمگر (گماشته شده بر آن قوم) آنها را وادار به شتاب نموده میگفتند کارهایتان را، مثل وقتی که کاه بود، سهمیهی هر روز را در روز خودش تمام کنید.
- ۱۴ مأموران اجرائی که مأموران ستمگر پَرعُوه از میان بنی یسرائیل بر آنها گمارده بودند کتک میخوردند (زیرا مأموران ستمگر پَرعُوه به آنها میگفتند: «چرا وظیفهی خود را برای خشت زدن هم دیروز هم امروز مانند گذشته تمام نکردید.»)
- ۱۵ مأموران اجرائی فرزندان یسرائیل آمدند و نزد پَرعُوه فریاد برآورده گفتند چیرا با غلامانت اینطور (رفتار) می‌کنی؟
- ۱۶ به غلامانت کاه داده نمی‌شود و به ما میگویند خشتها را بزنید و اینک غلامانت کتک می‌خورند و (این) خطای قوم توست.
- ۱۷ گفت کاهلید. شما کاهل هستید. از این رو شما می‌گویید برویم برای خدا ذبح کنیم.
- ۱۸ و حال بروید کار کنید و به شما کاه داده نخواهد شد و تعداد (قبلی) خشتها را (تحویل) بدهید.
- ۱۹ (چون) گفت از خشتهای خود سهمیهی هر روز را در روز خود (چیزی) کم نکنید مأموران اجرا بر فرزندان یسرائیل، آنها را (فرزندان یسرائیل را) در وضع بدی دیدند.
- ۲۰ و موقعی که از پیش پَرعُوه بیرون می‌آمدند با مُشه و با اهرُون که برای ملاقات آنها ایستاده بودند برخورد کردند.
- ۲۱ به آنها گفتند خدا بر شما بنگرد و داوری نماید که ما را در نظر پَرعُوه و در نظر خادمانش لجن مال کردید و برای کشتن ما بدست آنها شمشیر دادید.
- ۲۲ مُشه نزد خدا برگشت و گفت خدایا چرا به این قوم بدی رسانیدی؟ برای چه مرا فرستادی؟ (۱)
- ۲۳ و از هنگامیکه نزد پَرعُوه آمدم تا به نام تو صحبت کنم به این قوم بدی بیشتری کرده است و به هیچ وجه قومت را خلاص نکردی.

۱- بعد از اینکه پَرعُوه کار سخت را نسبت به فرزندان یسرائیل شدت بخشید مُشه به حضور الهی شکایت کرد که خداوند چرا مرا اعزام داشتی؟ حداقل فکر میکردم که اگر فرعون نسبت به آنها سخت گیری کند از بین ملت آنها بیکه بتو بستگی دارند نجات خواهی داد، ولیکن آنها را هم نجات ندادی. خدا به مُشه گوشزد کرد که تواز ارادهی من اطلاعی نداری و بخاطر این اعتراض تنبیه خواهی شد و به سرزمین یسرائیل وارد نخواهی گشت.

שמות ו וארא

- 5 אַתֶּם לַתֵּת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-
 גְּרוּ בָהּ: וְגַם וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
- 6 מַעֲבָדִים אַתֶּם וְאֶזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי: לָכֵן אֶמַּר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
 אֶתְכֶם מִעַבְדֹתֵם וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְזוּעַ נְטוּיָה וּבְשַׁפְטִים
- 7 גְּדֹלִים: וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהֵייתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֹתֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלוֹת מִצְרַיִם:
 8 וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לַתֵּת אֹתָהּ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה:
 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֶן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֵר
 רוּחַ וּמִעַבְדָּה קָשָׁה:
- 10/11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בֹּא דַבֵּר אֶל-פְּרַעְיָה מֶלֶךְ
 12 מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי
 יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וַאֲיֵךְ יִשְׁמַעֲנִי
 פְּרַעְיָה וְאֲנִי עַרְל שְׁפָתַיִם:
- 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל-פְּרַעְיָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 14 מִצְרַיִם: אֱלֹהֵי רָאשֵׁי בֵּית-אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן
 15 בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּאֵל חֲצִרֹן וְכַרְמִי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן:
 16 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱדֹן וַיְכִין וְצַחֲרֹן וְשִׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית
 17 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן: וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי-לוֹי לְתַלְדוֹתֶם גִּרְשׁוֹן
 18 וְקַהֲתָן וּמִדְרֵי וּשְׁנִי חַיִּי לוֹי שִׁבְעַת וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה: בְּנֵי
 19/20 גִּרְשׁוֹן לְבְנֵי וּשְׁמַעִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם: וּבְנֵי קַהֲתָן עֲמָרָם וַיְצַהֲרֹן
 וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁנִי חַיִּי קַהֲתָן שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
 21 וּבְנֵי מִדְרֵי מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַלוֹי לְתַלְדוֹתֶם: וַיִּקַּח
 עֲמָרָם אֶת-יוֹכָבֵד בִּתּוֹ לֹא לְאִשָּׁה וְתַלְדָה לוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-
 מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיִּי עֲמָרָם שִׁבְעַת וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה: וּבְנֵי יְצַהֲרֹן

۱ خدا به مُشه گفت اکنون ملاحظه خواهی کرد که چه رفتاری با پَرعُوه خواهم داشت تا بخاطر قدرت قوی (من) آنها را روانه کند و با اعمال زور، (خودش) آنها را از سرزمینش اخراج نماید.

پاراشای وائرا

- ۲ خداوند به مُشه صحبت نموده و به او گفت من خدا هستم.
- ۳ به اوراهام به ییصحاق و به یعقُوب و به نام ال - شُدی (قادر مطلق) آشکار شدم و نامم خدا است. خود را (با این نام) به آنها معرفی نکردم.
- ۴ با آنها هم، پیمان خود را استوار نمودم که سرزمین کِنَعَن - سرزمین محل اقامتشان را که در آن منزل کردند به آنها بدهم.
- ۵ و نیز ناله‌ی فرزندان ییسرائل را که مصریها آنها را به بردگی وامی دارند شنیدم و پیمانم را بخاطر دارم.
- ۶ بنابراین به فرزندان ییسرائل بگو من خدا هستم. شما را از زیر بار زحمت‌های مصریان بیرون خواهم آورد و شما را از خدمت آنان خلاص خواهم نمود و با بازوی افراشته و با کیف‌های سختی (که به مصریان خواهم داد) شما را نجات خواهم داد.
- ۷ و شما را قوم خود خواهم نمود و داور شما خواهم بود تا بدانی که من خدا داور شما هستم که شما را از زیر بار زحمات مصریان بیرون می آورم.
- ۸ شما را به آن سرزمینی که دستم را (به حالت قسم) بلند نمودم که آن را به اوراهام و به ییصحاق و به یعقُوب بدهم آورده آن را به شما به ارث خواهم داد. من خدا هستم.
- ۹ مُشه همینگونه به فرزندان ییسرائل صحبت کرد ولی آنها بخاطر بی حوصلگی و کار سخت به او گوش ندادند.
- ۱۰ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۱ برو با پَرعُوه پادشاه مصر صحبت کن تا فرزندان ییسرائل را از سرزمین خود روانه نماید.
- ۱۲ مُشه در حضور خدا چنین سخن گفت: اینک فرزندان ییسرائل به من گوش ندادند (در حالی که) من الکن هستم چگونه پَرعُوه به من گوش خواهد داد؟
- ۱۳ خدا به مُشه و آهروُن صحبت نموده و برای بیرون آوردن فرزندان ییسرائل از سرزمین مصر آنها را نزد فرزندان ییسرائل و پَرعُوه پادشاه مصر اعزام نمود.
- ۱۴ سران خانواده‌ی پدری آنها عبارت بودند از: فرزندان رِئوون نخست زاد ییسرائل حَنُوخ و پَلو و جِصرُون و کرمی. اینها خاندان رِئوون هستند.
- ۱۵ و فرزندان شیمعُون یموئل و یامین و اُوهد و یاخین و صُوهر و شائلول بن هکنیعیت. اینها خاندان شیمعُون هستند.
- ۱۶ و نامهای پسران لوی به ترتیب تولدشان اینها هستند: گِرِشون و قِهاث و میراری و سالهای زندگی لوی یکصد و سی و هفت سال بود.
- ۱۷ فرزندان گِرِشون به ترتیب خاندانشان لیونی و شیمعی هستند.
- ۱۸ و فرزندان قِهاث عمرام و ییصهار و جِورُون و عزِئیل می باشند و سالهای زندگی قِهاث یکصد و سی و سه سال بود.

22/23 קָרַח וְנָפֵג וְזִכְרִי: וּבְנֵי עֲזִיָּאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאַלְצַפָּן וְסִתְרִי: וַיִּקַּח
 אֶהֱרֹן אֶת-אֱלִישֶׁבַע בַּת-עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיתָמָר:
 24 וּבְנֵי קָרַח אֶסִּיר וְאַלְקָנָה וְאַבְיָאֶסֶף אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי:
 25 וְאַלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פְּוֹטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-פִּינְחָס אֱלֹהֵי רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם:
 26 הוּא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת-
 27 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-עֲבֹאתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים
 אֶל-פְּרֹעֶה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 28 הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיְהִי בַיּוֹם דִּבְרַי יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ
 29 מִצְרַיִם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
 דִּבְרַי אֶל-פְּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:
 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע
 אֵלַי פְּרֹעֶה:

שלישי

1 ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפְרֹעֶה וְאַהֲרֹן
 2 אֲחִיךָ יְהִי נְבִיאֲךָ: אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ וְאַהֲרֹן
 3 אֲחִיךָ יְדַבֵּר אֶל-פְּרֹעֶה וְשַׁלַּח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ: וְאֲנִי
 אֶקְשֶׁה אֶת-לֵב פְּרֹעֶה וְהִרְבִּיתִי אֶת-אַתְוֹתַי וְאֶת-מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
 4 מִצְרַיִם: וְלֹא-יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֹעֶה וְנָתַתִּי אֶת-יָדִי בְּמִצְרַיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶת-עַבְדֵי אֶת-עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 5 בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים: וַיְדַעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּנִטְתִּי אֶת-
 6 יָדִי עַל-מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: וַיַּעַשׂ
 7 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם בְּן עֲשׂוֹ: וּמֹשֶׁה בֶּן-
 שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל-
 פְּרֹעֶה:

רביעי

8/9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אֶהְרֹן לֵאמֹר: כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם
 פְּרֹעֶה לֵאמֹר תִּנְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאַמְרַתְי אֶל-אֶהֱרֹן קַח אֶת-

- ۱۹ و فرزندان مِراي مَحلی و موشی میباشند. اینها بترتیب تولدشان خاندان لوی هستند.
- ۲۰ عَمرام یُوخود عمه‌اش را برای خود به همسری گرفت. او برایش اَهْرُون و مُشه را ائید و سالهای زندگی عَمران یکصد و سی و هفت سال بود.
- ۲۱ و فرزندان بیصهار قُوْرَح و نِفْک و زیخری می‌باشند.
- ۲۲ و فرزندان عوزیل میثائل و الصافان و ستری می‌باشند.
- ۲۳ اَهْرُون اَلِیْشُوْع دختر عمینادا و خواهر نَحْشُون را برای خود به همسری گرفت. او برایش ناداو اویهو و العازار و ایتامار را زائید.
- ۲۴ و فرزندان قُوْرَح اَسیر و القانا و اوی آساف می‌باشند. اینها خاندان قُرَحی میباشند.
- ۲۵ و العازار پسر اَهْرُون برای خودش از دختران پوطینل همسری گرفت و (او) برایش پینحاس را زائید اینها به ترتیب خانواده‌هایشان سران پدری لوی ها هستند.
- ۲۶ اینها همان اَهْرُون و مُشه‌ای هستند که خدا به آنها گفت فرزندان ییسرائل را بخاطر سپاه توحید شدنشان از مصر بیرون آورید.
- ۲۷ اینها همان‌هایی هستند که با پَرْعُوِه پادشاه مصر سخن گفتند تا فرزندان ییسرائل را از مصر بیرون آورند. اینها همان مُشه و اَهْرُون هستند.
- ۲۸ در روزی بود که خدا به مُشه در سرزمین مصر سخن میگفت.
- ۲۹ خدا به مُشه چنین صحبت کرد: من خدا هستم تمام آنچه را که من به تو می‌گویم به پَرْعُوِه پادشاه مصر بگو.
- ۳۰ مُشه به حضور خدا گفت اینک من اَلکن هستم پس چگونه پَرْعُوِه به من گوش فرا خواهد داد.

وائِرا - فصل هفتم

- ۱ خدا به مُشه گفت: توجه داشته باش تو را در مقابل پَرْعُوِه بزرگ قرار دادم و اَهْرُون برادرت سخنگوی تو خواهد بود.
- ۲ تو تمام آنچه را فرمانت میدهم (به اَهْرُون) بگو و اَهْرُون برادرت به پَرْعُوِه سخن بگوید تا (پَرْعُوِه) فرزندان ییسرائل را از سرزمینش روانه نماید.
- ۳ و من قلب پَرْعُوِه را سخت و آیات و معجزاتم را در سرزمین مصر زیاد خواهم کرد.
- ۴ پَرْعُوِه به شما گوش نخواهد داد و قدرتم را در مصر ظاهر خواهم ساخت. سپاه توحیدی ام - قوم فرزندان ییسرائل را از سرزمین مصر با دادن کیفرهای سخت (به مصریان) بیرون خواهم آورد.
- ۵ موقعی که دستم را بر مصر دراز نمایم تا فرزندان ییسرائل را از میان آنان بیرون برم مصریان درک خواهند کرد که من خدا هستم.
- ۶ مُشه و اَهْرُون اقدام کردند همانگونه که خدا به آنها فرمان داده بود عمل نمودند.
- ۷ مُشه هنگام سخن گفتن با پَرْعُوِه هشتاد ساله و اَهْرُون هشتاد و سه ساله بود.
- ۸ خدا به مُشه و اَهْرُون چنین گفت:
- ۹ هرگاه پَرْعُوِه با شما چنین گوید: معجزه‌ای از خود نشان دهید. به اَهْرُون بگو عصایت را

שמות ז וארה

90

10 מִטֶּבֶת וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פַרְעֹה יְהִי לְתַנּוּן: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-
 פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ-כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת-מִטֵּהוּ
 11 לִפְנֵי פַרְעֹה וּלְפָנָי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנּוּן: וַיִּקְרָא גַם-פַּרְעֹה לַחֲכָמִים
 וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלַהֲטִייהֶם כֵּן:
 12 וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטֵּהוּ וַיְהִיו לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע מִטֵּה-אַהֲרֹן אֶת-
 13 מִטֵּתָם: וַיַּחְזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 14 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה
 15 מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם: לָךְ אֶל-פַּרְעֹה בַּבֶּקֶר הַנֶּה יֵצֵא הַמִּימָה
 וְנִצְבֶּתָ לְקִרְאָתוֹ עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמַּטֵּה אֲשֶׁר-נִהְפֶךְ לְנַחֲשׁ
 16 תִּקַּח בְּיָדְךָ: וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֲבָדִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ
 17 עַד-כֹּה: כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְרַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֶּה אֲנֹכִי
 18 מִפְּנֵי בְּמִטֵּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם:
 19 וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשֵׁתוֹת
 מַיִם מִן-הַיָּאֵר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל-אַהֲרֹן קַח מִטֶּבֶת וְנִטְהַיְרֶךָ עַל-מִימֵי מִצְרַיִם עַל-נְהַרְתֶּם ו
 20 עַל-יְאֻרֵיהֶם וְעַל-אֲגַמְיָהֶם וְעַל כָּל-מְקוֹה מַיִמָּהֶם וַיְהִי-דָם
 וְהָיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים וּבַאֲבָנִים: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר וְצִוָּה יְהוָה וַיִּרֶם בְּמִטֵּה וַיַּךְ אֶת-הַמַּיִם
 אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפֹכוּ כָּל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-
 21 בַּיָּאֵר לְדָם: וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מָתָה וַיָּבֵאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא-
 יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשֵׁתוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ
 22 מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלַטִּייהֶם וַיַּחְזֹק לֵב-פַּרְעֹה
 23 וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֵא אֶל-
 24 בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לְבֹו גַם-לְזֹאת: וַיַּחֲפְרוּ כָּל-מִצְרַיִם סְבִיבַת
 25 הַיָּאֵר מַיִם לְשֵׁתוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לְשֵׁתֵת מִמֵּי הַיָּאֵר: וַיִּמְלֵא
 שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר:

- بردار و جلو پَرعُوه بینداز ماری خواهد گردید.
- ۱۰ مُشه و اَهرُون نزد پَرعُوه رفته و همانگونه که خدا فرمان داده بود عمل کردند. اَهرُون عصایش را جلو پَرعُوه و جلو خادمانش انداخت، مار گردید.
- ۱۱ پَرعُوه هم دانشمندان و جادوگران را صدا زد. آنها یعنی ساحران مصر هم بوسیله‌ی افسونهای خود همان کار را کردند.
- ۱۲ هرکدام عصای خود را انداخت و مار گردید. عصای اَهرُون عصاهای آنها (دانشمندان و جادوگران مصری) را بلعید. (۱)
- ۱۳ قلب پَرعُوه سخت شد و همانگونه که خدا گفته بود به آنها گوش نداد.
- ۱۴ خدا به مُشه گفت قلب پَرعُوه سخت است، از فرستادن آن قوم ابا کرد.
- ۱۵ بامدادان نزد پَرعُوه برو اینک او بسوی آب بیرون می‌رود. به استقبال وی در کنار رود نیل بایست و آن عصایی را که به مار مبدل گشت در دست بگیر.
- ۱۶ به وی بگو خدا خداوند عبریها مرا نزد تو فرستاده است که بگوید «قوم را روانه نما تا در بیابان مرا پرستش کنند» و اینک تا بحال گوش ندادی.
- ۱۷ خدا چنین گفته است: بدینوسیله (معجزه‌ی خون) درک خواهی کرد که من خدا هستم. اینک من با عصائی که در دستم است به آبهای در رود نیل است میزنم و به خون مبدل خواهد شد.
- ۱۸ ماهیهایی که در رود نیل هستند خواهند مرد و رود نیل متعفن خواهد شد و مصریها برای نوشیدن آب از نیل عاجز خواهند شد.
- ۱۹ خدا به مُشه گفت به اَهرُون بگو عصایت را بردار و دستت را بر آبهای مصر بر نهرهایشان بر رودهایشان و بر دریاچه‌هایشان و بر تمام جمع‌گاههای آبهایشان دراز کن تا خون گردد. در تمام سرزمین مصر و در ظرفهای چوبی و سنگی خون خواهد بود.
- ۲۰ مُشه و اَهرُون چنانکه خدا فرمان داد عمل کردند (اَهرُون دست خود و) آن عصا را بلند کرد و در حضور پَرعُوه و غلامانش به آبهایی که در رود نیل بود به خون مبدل گشت.
- ۲۱ و ماهی‌هایی که در رود نیل بودند مردند و رودخانه نیل متعفن شد و مصریها نتوانستند از رود نیل آب بنوشند. در تمام سرزمین مصر خون بود.
- ۲۲ ساحران مصر با افسونهای خود همان کار را کردند. قلب پَرعُوه سخت شد و همانگونه که خدا سخن گفته بود به آنها گوش نداد.
- ۲۳ پَرعُوه برگشت به خانه‌اش آمد و به این هم توجهی نکرد.
- ۲۴ تمام مصریان چونکه نمی‌توانستند از آبهای رود نیل بنوشند (زمینهای) اطراف رود نیل را حفر کردند.
- ۲۵ بعد از آنکه خدا رود نیل را ضربت زد هفت روز سپری شد.
- ۲۶ (آنگاه) خدا به مُشه گفت: نزد پَرعُوه برو و به او بگو خدا چنین گفته است:

۱- حخامیم توضیح می‌دهند که عصای اَهرُون پس از انداخته شدن به زمین به یک مار واقعی تبدیل شد ولی عصاهای ساحران مصری پس از انداخته شدن بزمین فقط شکل و شمایل مار را داشتند و از حرکت کردن عاجز بودند.

שמות ח וארא

91

26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהוּ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
 27 יְהוָה שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: וְאִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הַנֶּגֶה
 28 אֲנֹכִי נִגַף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצְּפֹרְדָּעִים: וְשָׂרַץ הַיַּאֲד צְפֹרְדָּעִים
 וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל־מִטְּתְךָ וּבְבַיִת עַבְדֶּיךָ
 29 וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ: וּבָכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עַבְדֶּיךָ
 ח 1 יַעֲלוּ הַצְּפֹרְדָּעִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן
 נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיַּאֲדִים וְעַל־הָאֲגָמִים
 2 וְהָעַל אֶת־הַצְּפֹרְדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ
 עַל מִימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפֹרְדָּע וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
 3 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרְטָמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְּפֹרְדָּעִים עַל־
 4 אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקְרָא פְּרַעֲהוּ לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ
 אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר הַצְּפֹרְדָּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלַּח אֶת־הָעָם
 5 וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲהוּ הֲתִפְאָר עָלַי לְמַתִּי ו
 אֲעִתִּיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמֶךָ לְהַכְרִית הַצְּפֹרְדָּעִים מִמֶּךָ
 6 וּמִבְּתִיךָ רַק בַּיַּאֲד תִּשְׁאָרְנָה: וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ
 7 לְמַעַן תִּדַּע כִּי־אֵין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ: וְסָרוּ הַצְּפֹרְדָּעִים מִמֶּךָ
 חמישי
 8 וּמִבְּתִיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמְּךָ רַק בַּיַּאֲד תִּשְׁאָרְנָה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרַעֲהוּ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצְּפֹרְדָּעִים
 9 אֲשֶׁר־שָׂם לְפְרַעֲהוּ: וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפֹרְדָּעִים
 10 מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֹרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת: וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם
 11 חֲמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ: וַיֵּרָא פְּרַעֲהוּ כִּי הִיתָה הָרוּחָה וְהַכֶּבֶד
 12 אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ אֶת־
 13 עַפְרַת הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּט
 אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיַּךְ אֶת־עַפְרַת הָאֶרֶץ וַתְּהִי הַפָּנִם בְּאָדָם
 וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפְרַת הָאֶרֶץ הָיָה כֹּנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
 14 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרְטָמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַפָּנִים וְלֹא יָכְלוּ

قوم مرا روانه کن تا مرا پرستش کنند.

- ۲۷ و اگر از روانه داشتن اباکنی، اینک من تمام حدودت را دچار بلای قورباغه میکنم.
- ۲۸ رود نیل به فراوانی قورباغه تولید خواهد کرد که بالا آمده در خانهات و در اتاق خوابت و بر تختخوابت و در خانهی خادمانت و در میان قومت و در تنورت و در تغارهای خمیرت وارد خواهند شد.
- ۲۹ و از خودت و قومت و تمام غلامانت قورباغهها بالا خواهند رفت.

وائِرا - فصل هشتم

- ۱ خدا به مُشه گفت به اَهرُون بگو دستت را با عصایت بر نهرها بر رودها و بر دریاچهها دراز کن و قورباغهها را بر سرزمین مصر بالا آور.
- ۲ اَهرُون دستش را بر آبهای مصر دراز کرد و قورباغهها بالا آمدند و سرزمین مصر را پوشانیدند.
- ۳ ساحران با افسون خود همین کار را کردند و قورباغهها را بر سرزمین مصر بالا آوردند.
- ۴ پَرعُوه مُشه و اَهرُون را صدا زده گفت به درگاه خدا دعا کنید تا این قورباغهها را از من و از قومم دور کند و آن قوم را روانه کنم تا برای خدا ذبح کنند.
- ۵ مُشه به پَرعُوه گفت بر من منت بگذار (و بگو) برای چه وقت برای تو و خادمانت و قومت دعا کنم که قورباغهها از تو و خانههایت نابود شوند و فقط در رود نیل باقی بمانند؟
- ۶ گفت برای فردا. (مُشه) گفت طبق سخن تو خواهد شد تا بدانی که نظیر خدا خداوند ما وجود ندارد.
- ۷ قورباغهها از تو و از خانههای تو و از خادمانت و از قومت دور خواهند شد. فقط در رود نیل باقی خواهند ماند.
- ۸ مُشه و اَهرُون از پیش پَرعُوه بیرون آمدند. مُشه نزد خدا در مورد قورباغههایی که برای پَرعُوه فراهم کرده بود استغاثه کرد.
- ۹ خدا طبق سخن مُشه عمل نمود و قورباغههای ساختمانها، حیاطها و کشتزارها مردند.
- ۱۰ آنها را توده توده انباشتند. آن سرزمین متعفن شد.
- ۱۱ پَرعُوه دید که گشایشی پدید آمد، قلب خود را سخت کرد و چنانکه خدا گفته بود به آنها گوش نداد.
- ۱۲ خدا به مُشه گفت به اَهرُون بگو عصایت را بلند کن و بر خاک آن سرزمین بزن تا در تمام سرزمین مصر شپش پدیدار گردد.
- ۱۳ چنین عمل نمودند. اَهرُون دستش را با عصایش بلند نمود و بر خاک آن سرزمین زد. شپش بر انسان و بر چارپا پدید آمد. در تمام سرزمین مصر تمام خاک آن سرزمین شپش شد.
- ۱۴ ساحران با افسون خود همان کار را کردند تا شپشها را بوجود آوردند و نتوانستند. شپش بر انسان و چارپا باقی ماند.

15 וְתֵהִי הַכֶּנֶס בְּאֶדָם וּבִבְהֵמָה: וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים אֶל־פְּרֹעֶה
 אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פְּרֹעֶה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר
 16 דִּבֶּר יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁבֶם בְּבִקְרֹךְ
 וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרֹעֶה הַנֶּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
 17 אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
 הֲנִנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָלְךָ וּבִבְתִיכָהְךָ אֶת־הָעָרֹב וּמָלְאוּ
 18 בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעָרֹב וְגַם הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ: וְהַפְּלִיתִי
 בְּיוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עַמְּלֵי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הָיוּת
 שֵׁם עָרֹב לְמַעַן תִּדְעַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ: וְשָׁמַתִּי ^ש19
 20 פְּדֹת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה: וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כִּן וַיָּבֵא עָרֹב כְּכֹד בֵּיתָהּ פְּרֹעֶה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ
 21 מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב: וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה אֶל־מֹשֶׁה
 22 וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זַבְּחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כִּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 23 הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ: דֶּרֶךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךְ בַּמִּדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶּׁר יֹאמֶר
 24 אֱלֹהֵינוּ: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַכֵּת הָעֵתִירוּ
 25 בְּעַדֵּי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הַנֶּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהִעֲתַרְתִּי אֶל־
 יְהוָה וְסָר הָעָרֹב מִפְּרֹעֶה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֵר רַק אֶל־יִסֹּף
 26 פְּרֹעֶה הַתֵּל לְבַלְתִּי שְׁלַח אֶת־הָעָם לְזַבַּח לַיהוָה: וַיֹּצֵא מֹשֶׁה
 27 מֵעַם פְּרֹעֶה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה: וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסֹּר
 28 הָעָרֹב מִפְּרֹעֶה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד: וַיִּכְבַּד פְּרֹעֶה
 אֶת־לְבוֹ גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם:

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרֹעֶה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר ^ט
 2 יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: כִּי אִם־מָאֵן אֶתָּה
 3 לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם: הַנֶּה יִדְּ־יְהוָה הוֹיָה בְּמַקְנֶךָ אֲשֶׁר

- ۱۵ ساحران به پَرعُوه گفتند این دلیل وجود خداوند است. قلب پَرعُوه سخت شد و همانگونه که خدا گفته بود به آنها گوش نداد.
- ۱۶ خدا به مُشه گفت بامدادان سحرخیزی کن و در حضور پَرعُوه بایست. اینک وی به سوی آب (نیل) بیرون می‌رود به او بگو خدا اینطور گفته است. قوم را روانه نما تا مرا پرستش نماید.
- ۱۷ زیرا اگر قوم را روانه نمایی، اینک من گروه جانوران درنده را میان تو و خادمانت و قومت و خانه‌های تو می‌فرستم. گروه جانوران درنده خانه‌های مصریان و همچنین زمینی را که آنها روی آنها هستند، پر خواهند کرد.
- ۱۸ در آن روز سرزمین گوئش را که قوم روی آن قرار دارد جدا می‌سازم که گروه جانوران درنده در آنجا نباشند. برای اینکه بدانی که بر روی زمین هم من خدا هستم.
- ۱۹ قوم خود را از قوم تو جدا می‌کنم. این آیت فردا پدید خواهد آمد.
- ۲۰ خدا چنین کرد. پس گروه انبوهی از جانوران درنده به خانه‌ی پَرعُوه و خادمانش و در تمام سرزمین مصر وارد شد آن کشور بوسیله‌ی گروه جانوران درنده ویران گردید.
- ۲۱ پَرعُوه مُشه و اهرُون را صدا زده گفت بروید برای خداوند خود در این سرزمین ذبح کنید.
- ۲۲ مُشه گفت چنین کاری درست نیست چون معبود مصریان را برای خدا خداوند خود ذبح خواهیم کرد. آیا اگر معبود مصریان را جلو چشمهای آنها ذبح کنیم ما را سنگباران نخواهند کرد؟
- ۲۳ راه سه روزه به بیابان خواهیم رفت تا برای خدا خداوند خود آنطوریکه بگویند (چه حیواناتی را) ذبح کنیم.
- ۲۴ پَرعُوه گفت من شما را روانه خواهم نمود تا برای خدا خداوند خود در بیابان ذبح کنید فقط زیاد دور نروید. برای من دعا کنید.
- ۲۵ مُشه گفت اینک من از پیش تو بیرون می‌روم و نزد خدا دعا می‌کنم تا آن گروه جانوران درنده فردا از پَرعُوه، از خادمانش و از قومش دور گردند، فقط پَرعُوه به فریب دادن ادامه ندهد که آن قوم را جهت ذبح کردن برای خدا روانه نسازد.
- ۲۶ مشه از پیش پَرعُوه بیرون رفته نزد خدا دعا نمود.
- ۲۷ خدا طبق سخن مُشه عمل نمود و گروه جانوران درنده را از پَرعُوه، از خادمانش و از قومش دور ساخت. یکی (هم) باقی نماند.
- ۲۸ پَرعُوه این بار هم قلبش را سخت کرد و آن قوم را روانه ننمود.

واِئرا - فصل نهم

- ۱ خدا به مُشه گفت نزد پَرعُوه برو و به او بگو خدا خداوند عبریان اینطور گفته است قوم را روانه کن تا مرا پرستش نمایند.
- ۲ زیرا اگر از فرستادن اباکنی و هنوز آنها را نگاه داری.
- ۳ اینک قدرت خدا برای مواشیت که در صحراست - برای اسبها، خرها، شترها، گاوها و

שמות ט וארה

93

בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבַר כָּבֵד
 4 מְאֹד: וְהִפְלִיחַ יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם
 5 וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר: וַיִּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר
 6 מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר
 הַזֶּה מִמַּחֲרֹת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 7 לֹא-מָת אֶחָד: וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֹה וְהִנֵּה לֹא-מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל
 עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם:
 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן קַחוּ לָכֶם מֵלֵא חֲפְנֵיכֶם
 9 פִּיחַ כֶּבֶשׂוֹן וַיִּזְרְקוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פְּרֹעֹה: וְהָיָה לְאַבְקָה
 עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָיָה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה לְשָׁחִין
 10 פִּרְחַ אֲבַעֲבֹעֶת בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכֶּבֶשׂוֹן
 וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי פְּרֹעֹה וַיִּזְרַק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שָׁחִין
 11 אֲבַעֲבֹעֶת פִּרְחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: וְלֹא-יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד
 לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשָּׁחִין כִּי-הָיָה הַשָּׁחִין בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל-מִצְרָיִם:
 12 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 13 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם
 בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְּרֹעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה
 14 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: כִּי וּבַפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי
 שְׁלַח אֶת-כָּל-מַגְפָּתֵי אֵל-לְבָבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר תִּדְעַ
 15 כִּי אִין כְּמֹנִי בְּכָל-הָאָרֶץ: כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְאָךְ אוֹתְךָ
 16 וְאֶת-עַמְּךָ בַּדָּבָר וּתִכָּחַד מִן-הָאָרֶץ: וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת
 הָעַמְדָתֶיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת-כַּחַי וּלְמַעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל-
 17/18 הָאָרֶץ: עֹזְרֶךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שִׁלַּחְסָם: הֲנִנִי מִמְטִיר
 כְּעֵת מָחָר בָּרֶד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ בְּמִצְרָיִם לְמוֹךְ
 19 הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד-עֵתָה: וְעַתָּה שְׁלַח הָעֹז אֶת-מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל-
 אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כָּל-הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-יִמְצָא בַּשָּׂדֶה
 20 וְלֹא יֵאָסֶף הַבֵּיתָה וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ: הִירָא אֶת-דָּבָר

שביעי

- گوسفندها و بای بسیار شدیدی میآورد.
- ۴ و خدا بین مواشی ییسرائل و مواشی مصریها فرق می‌گذارد. تا از تمام (مواشی) متعلق به فرزندان ییسرائل هیچیک تلف نشود.
- ۵ خدا وقت تعیین کرده گفت اینکار را خدا فردا در این سرزمین انجام خواهد داد.
- ۶ فردای آن روز خدا اینکار را انجام داد. تمام مواشی مصریها تلف شدند و از مواشی فرزندان ییسرائل یکی (هم) تلف نشد.
- ۷ پَرعُوه (برای تحقیق) فرستاد و اینک از مواشی فرزندان ییسرائل (حتی) یکی هم تلف نشده بود. قلب پَرعُوه سخت شد و آن قوم را روانه نمود.
- ۸ خدا به مُشه و به اهرُون گفت: برای خود مشت‌های پر از دوده‌ی کوره بردارید، مُشه آنرا در نظر پَرعُوه به طرف آسمان بپاشد.
- ۹ بر تمام سرزمین مصر (آن) دوده مبدل به گردی خواهد شد و در تمام سرزمین مصر بر (بدن) انسان و بر چارپا به دمل پدید آورنده جوش مبدل خواهد گردید.
- ۱۰ دوده‌ی کوره را برداشتند و در حضور پَرعُوه ایستادند. مُشه آن را به طرف آسمان پاشید. پس در انسان و در چارپا دمل‌های پدید آورنده جوش بوجود آمد.
- ۱۱ پس ساحران به علت آن دمل نتوانستند در مقابل مُشه مقاومت کنند، چونکه آن دمل بر (بدن) جادوگران و بر تمام مصریها پدید آمده بود. (۱)
- ۱۲ خدا قلب پَرعُوه را سخت کرد و همانگونه که خدا به مُشه سخن گفته بود (پَرعُوه) به آنها گوش نداد.
- ۱۳ خدا به مُشه گفت بامدادان سحرخیزی کن و جلو پَرعُوه بایست و به او بگو، خدا خداوند عبریان چنین گفته است. قوم را روانه کن تا مرا پرستش کنند.
- ۱۴ زیرا این بار من همه‌ی بلاهایم را بر قلب تو و خادمانت و قومت میفرستم تا بدانی که نظیر من در تمام سرزمین (هم) نیست.
- ۱۵ اگر تاکنون قدرتم را فرستاده تو و قومت را بوسیله‌ی وبا میزدم از آن سرزمین نابود شده بودی.
- ۱۶ و اما به این سبب تو را نگهداشتم. به جهت نشان دادن قدرتم به تو و برای تعریف از نامم در تمام زمین.
- ۱۷ هنوز تو با قومم، سرسختی میکنی که آنها را روانه نسازی.
- ۱۸ اینک من فردا همین موقع، تگرگی بسیار سنگین که از روز بنیان‌گذاری مصر تاکنون در مصر نظیرش نبوده است، میبارانم.
- ۱۹ پس اکنون برای بردن مواشیت و آنچه که در صحرا داری به پناهگاه، کسانی را مأمور کن. هر انسان و چارپائی که در صحرا باشد و به خانه داخل نگردد، بر آنها تگرگ باریده خواهند مرد.

۱- از اینکه تصریح شده است که مرض دُمَل حتی به ساحران مصر هم سرایت کرد چنین استنباط میشود که آنها از بعضی از این بلاها در امان بودند و بخود میبالیدند که این بلاها نمیتواند روی آنها اثر بگذارند پس در اینجا گفته شده است که حتی به ساحران هم سرایت نمود و مصریها دریافتند که نه تنها ساحران نتوانستند بلاها را خنثی کنند بلکه آنها هم از بعضی از این بلاها رنج میبردند، لذا عقیده مصریان نسبت به ساحران عوض شد.

21 יהוה מעבדי פרעה הנים את-עבדיו ואת-מקנהו אל-
הַבְּתִיִּים: וְאִשֶּׁר לֹא-שָׂם לִבּוֹ אֶל-דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדֵי
וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה:

22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נְטֵה אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי כַרְד

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-עֵשֶׂב

23 הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מִטְּהוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם

וַיְהוּה נָתַן קִלְתָּ וּכְבֹד וַתְּהַלֶּךְ-אֵשׁ אֶרֶץ וַיִּמְטֵר יְהוָה כַּרְד

24 עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיְהִי כַרְד וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַכַּרְד כַּבֵּד

מְאֹד אִשֶּׁר לֹא-הָיָה כְמוֹהוּ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגֹי:

25 וַיֵּךְ הַכַּרְד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל-אִשֶּׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם

וְעַד-בְּהֵמָה וְאֵת כָּל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הַכָּה הַכַּרְד וְאֶת-כָּל-עֵץ

26 הַשָּׂדֶה שִׁבַּר: רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אִשֶּׁר-שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה

27 כַּרְד: וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֶה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

28 חָטַאתִי הַפְּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים: הִעֲתִירוּ

אֵלַי יְהוָה וְרַב מֵהָיְתָה קִלְתָּ אֱלֹהִים וּכְבֹד וַאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא

29 תִּסְפּוּן לַעֲמֹד: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּי-צִאתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַשׁ

אֶת-כַּפִּי אֶל-יְהוָה הַקְּלוֹת יִחְדְּלוּ וְהַכַּרְד לֹא יִהְיֶה-עוֹד לְמַעַן

30 תִּדַע כִּי לִיְהוָה הָאֶרֶץ: וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעוּתִי כִּי טָרַם תִּירָאוּן

31 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: וְהַפְּשֵׁתָה וְהַשְׁעֲרָה נִפְתָּה כִּי הַשְׁעֲרָה

32 אָבִיב וְהַפְּשֵׁתָה גְבַעַל: וְהַחֲטָה וְהַפְּסַמְתָּ לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת

הַנָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרֹעֶה אֶת-הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפּוֹ אֶל-יְהוָה

וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַכַּרְד וּמִטֵּר לֹא-נָתַךְ אֶרֶץ: וַיֵּרָא פְּרֹעֶה

כִּי-תָדֹל הַמִּטֵּר וְהַכַּרְד וְהַקְּלוֹת וַיִּסֹּף לַחֲטֹא וַיִּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא

וְעַבְדָּיו: וַיַּחְזֹק לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר

35 דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה:

בא 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרֹעֶה כִּי-אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת-

2 לִבּוֹ וְאֶת-לֵב עַבְדָּיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ: וְלִמַּעַן

מפטיד
33

34

35

- ۲۰ از ملازمان پرعوه آنکه از سخن خدا بیم داشت غلامان و مواشی خود را بخانه‌ها فراری داد.
- ۲۱ و آن کسی که به سخن خدا توجهی نکرد غلامان و مواشیش را در صحرا جای گذاشت.
- ۲۲ خدا به مُشه گفته دستت را بر آسمان بلند کن تا در تمام سرزمین مصر بر انسان و چارپا و تمام گیاه صحرا که در سرزمین مصر است تگرگ فرود آید.
- ۲۳ مُشه عصایش را به آسمان بلند کرد و خدا صداهایی همراه با تگرگ ظاهر ساخت و آتش به سوی زمین فرود آمد. خدا بر سرزمین مصر تگرگ بارانید.
- ۲۴ تگرگ پدید آمد و در میان آن تگرگ آتش شعله میکشید. (تگرگی) بسیار سنگین بود از موقعی که (مصریان) به قومی تبدیل شده بودند در تمام سرزمین مصر نظیر آن پدید نیامده بود. (۱)
- ۲۵ تگرگ در تمام سرزمین مصر تمام آنچه را که در صحرا بود از انسان تا چارپا زد و تمام گیاه مزارع را (هم) تگرگ زد و هر درختی از صحرا را خورد کرد.
- ۲۶ فقط در سرزمین گُوشین که فرزندان یسرائل آنجا بودند تگرگ نبود.
- ۲۷ پَرعُوه فرستاده مُشه و اَهرُون را فراخواند و به آنها گفت این بار خطا کردم خدا عادل است و من و قومم ظالم هستیم.
- ۲۸ به درگاه خدا دعا کنید صداهای عظیم و تگرگ بس است و دیگر نباشد تا شما را روانه کنم و دیگر (اینجا) نمایند.
- ۲۹ مُشه به وی گفت: همینکه از شهر بیرون روم دستها را به سوی خدا می‌گسترانم صداها متوقف خواهد شد و آن تگرگ دیگر نخواهد بود تا بدانی که زمین (هم) از آن خدا است.
- ۳۰ میدانم که تو و خادمانت هنوز هم از خدا خداوند هراس ندارید.
- ۳۱ کتان و جو آفت دید چونکه جو خوشه و کتان ساقه داشت.
- ۳۲ و گندم و گندم سیاه آفت ندید چونکه آنها دیررس میباشند.
- ۳۳ مُشه از پیش پَرعُوه از شهر بیرون رفت و کف دستهای خود را به سوی خدا گسترانید صداها و تگرگ متوقف شد و باران بر زمین فرود نیامد. (۲)
- ۳۴ پَرعُوه مشاهده کرد که باران و تگرگ و صداها باز ایستاد، به خطا کردن ادامه داد. او و غلامانش قلب خود را سخت کردند.
- ۳۵ قلب پَرعُوه سخت شد و همانگونه که خدا بوسیله مُشه گفته بود فرزندان یسرائل را روانه نکرد.

پاراشای بُو - فصل دهم

- ۱ خدا به مُشه گفت نزد پَرعُوه برو چونکه من قلب وی و خادمانش را سخت کردم برای اینکه این آیت‌هایم را در میان آن (ملت) پدید آوردم.
- ۲ و برای اینکه آنچه را که در مصر انجام دادم و آیت‌هایم را که در میان آنها گذاشتم به گوش

۱- راشی متذکر میگردد با آنکه آب و آتش مخالف یکدیگرند ولی در اینجا برای اینکه اراده‌ی مالک خویش را اجراء نمایند با هم توافق کردند و موقعی که تگرگها در حال نزول بهم میخوردند از آنها آتش برمیخواست و درختها را میسوزانید.

۲- معمولاً مُشه در شهر برای از بین بردن بلا دعا میکرد ولی در اینجا متذکر شده که مُشه از شهر خارج شد و در آنجا برای متوقف شدن تگرگ باران و رعد دعا کرد، چون مصریها گوسفند پرست بودند و گوسفندانشان را در شهر جمع کرده بودند. مُشه نخواست با بودن گوسفندها که بت محسوب میشدند در شهر دعا کند لذا از شهر خارج شد.

- 3 תִּסְפֹּר בְּאֲזְנֵי בְנֶיךָ וּבֶן-בְּנֶיךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם
 וְאֶת-אֹתֹתַי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֹתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 4 הָעִבְרִים עַד-מָתִי מֵאַנַּת לַעֲנַת מִפְּנֵי שִׁלַּח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
 כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנֶּגֶז מִבְּיַד מַחֵר אֲרַבֶּה
 5 בְּגִבְלֶיךָ: וְכִסְהָ אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת-הָאָרֶץ
 וְאָכַל וְאֶת-יִתְדֵי הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאָרֶת לָכֶם מִן-הַבְּרֹד וְאָכַל אֶת-
 6 כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה: וּמִלֹּאֵו בְּתֵיךָ וּבְתֵי כָל-
 עִבְדֶיךָ וּבְתֵי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-דָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ
 7 מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל-הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה:
 וַיֹּאמְרוּ עִבְדֵי פְרֹעֹה אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
 שִׁלַּח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדְעַ
 8 כִּי אַבְדָּה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרֹעֹה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ עֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֹלְכִים:
 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעַרְיָנוּ וּבְזֻקְנֵינוּ נִלְךְ בְּבִנְיָנוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּעֶאֱנָנוּ
 10 וּבְבִקְרָנוּ נִלְךְ כִּי חָג-יְהוָה לָנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהִי כֵן יְהוָה
 עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֲתֶכֶם וְאֶת-טַפְכֶם דָּאוּ כִּי דָעָה נֶגֶד
 11 פְּנֵיכֶם: לֹא כֵן לְכוּנָא הַגְּבֵרִים וְעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם
 12 מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְרֹעֹה: וַיֹּאמֶר שֵׁנִי
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל-אָרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה וַיַּעַל עַל-
 אָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 13 הַשָּׂאִיר הַבְּרֹד: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-מִטְּהוֹ עַל-אָרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוֶה
 נֶהָג רוּחַ-קָדִים בְּאָרֶץ כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה הַבֶּקֶר
 14 הָיָה רוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת-הָאֲרֶבֶה: וַיַּעַל הָאֲרֶבֶה עַל כָּל-
 אָרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כָּבֵד מְאֹד לִפְנֵי לֹא-
 15 הָיָה כֵן אֲרֶבֶה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה-כֵן: וַיִּכֶס אֶת-עֵינֵי
 כָּל-הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת

- فرزندت و فرزند فرزندت نقل کنی و بدانید که خدا منم. (۱)
- ۳ مُشه و اهرُون نزد پَرعوه رفته به وی گفتند خدا خداوند عبریان چنین گفته است: تا کی از سر فرود آوردن بحضور من ابا میکنی؟ قومم را روانه کن تا مرا پرستش کنند.
- ۴ زیرا اگر از فرستادن قومم خودداری کنی، اینک من فردا در قلمروت ملخ می آورم.
- ۵ روی زمین را خواهد پوشانید تا نتوان آن زمین را دید و مازادی را که رهایی یافته و برای شما از تگرگ باقیمانده است، خورده و هر درختی را که برای شما در کشتزار میروید خواهد خورد.
- ۶ خانه‌های تو و خانه‌های همه‌ی خادمانت و خانه‌های تمام مصریان را پر خواهند کرد بطوریکه پدران و پدران پدران از روز بوجود آمدنشان روی زمین تا امروز ندیده باشند. پس روگردانیده از پیش پَرعوه بیرون رفت.
- ۷ خادمان پَرعوه به وی گفتند: تا کی این (مُشه) برای ما چون دامی باشد؟ این اشخاص را روانه کن تا خدا خداوندشان را پرستش نمایند. مگر هنوز نفهمیده‌ای که مصر نابود شده است؟
- ۸ مُشه و اهرُون نزد پَرعوه بازگردانیده شدند. به آنان گفت بروید خدا خداوند خود را پرستش کنید. آنهایی که میروند چه کسانی هستند؟
- ۹ مُشه گفت باکودکان و با پیران خود خواهیم رفت. با پسران و با دختران خود باگوسفندان و باگاوان خود خواهیم رفت چونکه برای ما عید خدا است.
- ۱۰ به آنهاگفت چنین باشد. موقعی که شما و اطفال شما را روانه می‌کنم خدا همراه شما باشد. در نظر داشته باشید که در مقابل شما شر قرار دارد. (۲)
- ۱۱ اینطور خوب نیست. لطفاً (شما) مردها بروید و خدا را پرستش کنید چونکه آن (پرستش) را شما درخواست میکنید. (نگهبان) آنها را از نزد پَرعوه بیرون کرد.
- ۱۲ خدا به مُشه گفت: دستت را برای آوردن ملخ بر سرزمین مصر بلند کن تا روی سرزمین مصر فرود آید و تمام گیاه آن سرزمین و تمام آنچه را تگرگ باقی گذاشته است بخورد.
- ۱۳ مُشه عصایش را بر سرزمین مصر بلند کرد و تمام آن روز و تمام آن شب خدا باد شرقی را به آن سرزمین هدایت کرد. بامداد شد و باد شرقی ملخ را آورد.
- ۱۴ ملخ بر تمام سرزمین مصر فرود آمده و در تمام قلمرو مصر قرار گرفت. بسیار انبوه بود. قبل از آن نظیر چنین ملخ نبود و بعد از آن (هم) نخواهد بود.
- ۱۵ روی تمام آن سرزمین را پوشانید و آن سرزمین تاریک شد و تمام گیاه آن سرزمین و تمام میوه درخت را که تگرگ باقی گذاشته بود خورد. پس هیچ سبزه‌ای بر درخت و بر گیاه کشتزار در هیچ جای سرزمین مصریان باقی نماند.

۱- با آنکه قبلاً خداوند به اوراهام گفته بود که فرزندان بیسرائل در کشوری که در آنجا به برده‌گی کشیده می‌شوند بایستی رنج ببرند پس به چه علت خداوند پَرعوه و مصریان را تنبیه کرد جواب اینست اولاً بیش از رنج دادن یک انسان رنج دادند، ثانیاً پیش بینی نشده بود که فرزندان آنها را در دریا بیاندازد در حالیکه پَرعوه و مصریها چنین عمل کردند.

۲- طبق عقیده‌ی راشی برای جمله‌ی «در نظر داشته باشید که در مقابل شما شر قرار دارد» پَرعوه به مُشه اخطار میکند در صورتیکه من به شما اجازه خروج بدهم باز هم طبق علم ستاره شناسی ستاره‌ای نحس که خود منبع شر است، روبروی شما در بیابان قرار دارد که باعث کشتار فراوان فرزندان بیسرائل خواهد شد.

כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַפֶּדֶר וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ
 16 וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּמְהַר פְּרָעָה לִקְרֹא
 17 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: וְעַתָּה
 שָׂא נָא חֲטֹאתִי אֵךְ הַפַּעַם וְהִעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר
 18 מִעָלַי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה: וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:
 19 וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה רִוְחָיו חֲזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאָרֶץ וַיִּתְקַעְהוּ
 20 יַמָּה סוּף לֹא נִשְׂאָר אֶרֶבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: וַיַּחֲזֶק
 יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשָׁךְ עַל־
 22 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשָׁךְ: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם
 23 וַיְהִי חֲשָׁךְ־אִפְּלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים: לֹא־רָאוּ
 אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלִכְל־
 24 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹדַר בְּמוֹשְׁבֹתָם: וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל־מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צְאֲנֶכֶם וּבִקְרַכֶּם יֵצֵג גַּם־
 25 טַפְּכֶם יַלְךְ עִמָּכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיַדְנוּ זִבְחִים
 26 וְעֹלֹת וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְגַם־מִקְנֵנוּ יַלְךְ עִמָּנוּ לֹא
 תִשְׂאָר פְּדוּסָה בִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ
 27 לֹא־נִדְעַ מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה: וַיַּחֲזֶק
 28 יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: וַיֹּאמֶר־לוֹ פְּרָעָה
 לֵךְ מִעָלַי הַשָּׁמֶר לָךְ אֶל־תֹּסֵף רְאוּת פָּנָי בִּי בְּיוֹם רְאוּתְךָ
 29 פָּנָי תָּמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כִּן דְּבַרְתָּ לֹא־אֶסְף עוֹד רְאוּת
 פָּנֶיךָ:

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיָּא עַל־פְּרָעָה וְעַל־
 מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כְּלָה גְרֵשׁ יִגְרֵשׁ
 2 אֶתְכֶם מִזֶּה: דַּבֵּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְיוֹ
 3 וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעְיוֹתָהּ כְּלִי־כֶסֶף וְכִלְיֵי זָהָב: וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֶן
 הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

- ۱۶ پَرْعُوَه برای صدا زدن مُشه و اَهْرُوُون شتاب نموده گفت به خدا - خداوند شما و به شما خطا کردم.
- ۱۷ واکنون فقط این دفعه خواهش دارم خطایم را بخشیده و از خدا خداوندتان تقاضا نمائید تا فقط این مرگ را از من دور کند.
- ۱۸ (مُشه) از نزد پَرْعُوَه بیرون آمده به حضور خدا دعا نمود.
- ۱۹ خدا (باد شرقی را) مبدل به باد غربی بسیار شدیدی کرد. ملخ را برداشته آن را به دریای سرخ کوبید. یک ملخ (هم) در تمام حدود مصر باقی نماند.
- ۲۰ خدا قلب پَرْعُوَه را سخت نمود، پس فرزندان یسرائیل را روانه نکرد.
- ۲۱ خدا به مُشه گفت: دستت را بر آسمان بلند کن تا بر سرزمین مصر تاریکی پدیدار شود بقسمی که تاریکی محسوس باشد.
- ۲۲ مُشه دستش را بر آسمان بلند کرد و در سر تاسر سرزمین مصر (مدت) سه روز تاریکی مطلق پدیدار شد.
- ۲۳ یکدیگر را نمی دیدند و سه روز کسی از جایش برنخواست و برای تمام فرزندان یسرائیل در هر جا که بودند روشنائی بود.
- ۲۴ پَرْعُوَه مُشه را صدا زده گفت بروید خدا را پرستش کنید. فقط گوسفندان و گاوان شما باقی بماند. اطفالتان هم همراهتان بروند.
- ۲۵ مُشه گفت تو هم (باید) ذبایح و قربانیهای سوختنی بدست ما بدهی تا برای خدا خداوند خود تقدیم نمائیم.
- ۲۶ مواشیمان هم با ما خواهد ماند. (هیچ حیوان) سم داری باقی نخواهد ماند چونکه از آن (مواشی) بر میداریم تا خدا - خداوند خود را پرستش کنیم و ما تا ورودمان به آنجا نمی دانیم چگونه خدا را پرستش کنیم.
- ۲۷ خدا قلب پَرْعُوَه را سخت کرد و نخواست آنها را روانه نماید.
- ۲۸ پَرْعُوَه به او گفت، از پیش من برو، مواظب باش بار دیگر روی مرا نبینی زیرا روزی که روی مرا ببینی خواهی مرد.
- ۲۹ مُشه گفت: نیکوگفتی، دگر بار روی تو را نخواهم دید.

بُو - فصل یازدهم

- ۱ خدا به مُشه گفت بلای دیگری بر سر پَرْعُوَه و مصریها می آورم. بعد از آن شما را از اینجا روانه خواهد کرد. همینکه روانه کند حتماً شما را بطور کامل از اینجا بیرون خواهد کرد.
- ۲ اکنون به گوش آن قوم بگو هر مردی و هر زنی از دوست خود ظروف نقره و ظروف طلا درخواست کند.
- ۳ خدا آن قوم را در نظر مصریها آبرومند ساخت و شخص مُشه هم در سرزمین مصر در نظر خادمان پَرْعُوَه و در نظر آن قوم (مصریها) بسیار بزرگ بود.

4 בְּעֵינֵי עֲבָדֵי-פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעַם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה רַבִּיעִי
 5 כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצֵת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: וּמֵת
 6 כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב עַל-כֶּסֶאֱוֹ עַד
 7 בְּכוֹר הַשְּׂפֹתָה אֲשֶׁר אַחַר הָרְחִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וְהָיְתָה
 8 צִעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהְיְתָה
 9 וּכְמָהוּ לֹא תִסָּף: וְלִכְלֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ-כָּלֵב לִשְׁנוֹ
 10 לְמֵאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם
 1 וּבֵין יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְדּוּ כָל-עֲבָדֶיךָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לֵאמֹר
 2 צַא אֶתְּהָ וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי-כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא
 3 מֵעַם-פְּרַעֲהַ בַּחֲרֵי-אָרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 4 מֹשֶׁה לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעֲהַ לְמַעַן רַבּוֹת מִזְפַּתֵּי בְּאֶרֶץ
 5 מִצְרַיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמִּזְבָּחִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי
 6 פְּרַעֲהַ וַיִּחַקֵּן יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא-שָׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 7 מֵאֶרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן
 8 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֳדָשִׁים רֵאשׁוֹן
 9 הוּא לָכֶם לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 10 בַּעֲשׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבֵית-אִבְתֵּי שֵׁה
 1 לְבֵית: וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מִהַיּוֹת מֹשֶׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכָנּוֹ
 2 הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נַפְשׁוֹת אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִכְסּוּ עַל-
 3 הַשֵּׁה: שֵׁה תָמִים זָכַר בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-
 4 הָעוֹיִם תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
 5 לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחַטּוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עַדְתֵּי-יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם:
 6 וְלָקַחוּ מִן-הַדָּם וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוֹזוֹת וְעַל-הַמִּשְׁקוֹף עַל
 7 הַבַּיִתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה
 8 הַזֶּה צְלִי-אִשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִרְדֵּים יֹאכְלֶהוּ: אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 9 זָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם כִּי אִם-צְלִי-אִשׁ רֵאשׁוֹ עַל-כֶּרְעִיו
 10 וְעַל-קָרְבּוֹ: וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר וְהִנְתַּר מִמֶּנּוּ עַד-

- ۴ مُشه (در حالیکه هنوز از نزد پَرعُوَه بیرون نرفته بود و به پَرعُوَه) گفت خدا چنین گفته است که تقریباً نیمه‌های شب من به میان مصریان می‌آیم.
- ۵ هر نخست زاده‌ای در سرزمین مصر از نخست زاده‌ی پَرعُوَه که بر تختش نشسته است تا نخست زاده‌ی آن کنیزی که پشت آسیاب دستی است و هر نخست زاده‌ی چارپایی خواهد مرد.
- ۶ در سراسر تمام سرزمین صدای شیونی بلند برخواهد خاست که نظیرش نبوده و نظیر آن دیگر نخواهد بود.
- ۷ هیچ سگی به هیچیک از فرزندان یسرائل چه به انسان و چه به چارپای (آنها) پارس نخواهد کرد برای اینکه بدانید که خدا بین مصریها و یسرائل فرق خواهد گذاشت. (۱)
- ۸ تمام این خادمان تو به سوی من سرازیر خواهند شد به من سجده کرده خواهند گفت تو و تمام قومی که تابع تو هستند (از این سرزمین) بیرون روید و بعد از آن بیرون خواهیم رفت.
- ۹ (مُشه) با خشم شدیدی از پیش پَرعُوَه بیرون رفت. خدا به مُشه گفت پَرعُوَه به (سخنان) شما گوش فرا نخواهد داد تا اینکه معجزه‌هایی در سرزمین مصر زیاد شود.
- ۱۰ و مُشه و آهروون تمام این معجزه‌ها را در حضور پَرعُوَه انجام دادند و خدا قلب پَرعُوَه را سخت کرد و فرزندان یسرائل را از سرزمین خود روانه نکرد.

بُو - فصل دوازدهم

- ۱ خدا در سرزمین مصر به مُشه و آهروون چنین گفت.
- ۲ این ماه برای شما اول ماهها باشد، از ماههای سال برای شما اولین (ماه) است.
- ۳ به تمام جماعت یسرائل اینطور بگویید. روز دهم این ماه هر مردی برای خود بره‌ای بگیرد و برحسب خاندان پدری بره‌ای برای هر خانوار باشد.
- ۴ اگر (تعداد افراد) خانوار برای داشتن یک بره کم باشد، آن (خانوار) و همسایه‌ی نزدیک خانه‌اش طبق تعداد نفرات (بره‌ای) بگیرد. هرکس بر حسب خوراک خود از بره سهم بگیرد.
- ۵ بره‌ای نر و بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله داشته باشید. از بره‌ها و از بزها بگیرد.
- ۶ (این بره) برای شما تا چهاردهمین روز این ماه تحت مراقبت تمام جمعیت جامعه یسرائل باشد. هنگام عصر (از نیم بعد از ظهر الی غروب آفتاب) آنرا سر ببرند.
- ۷ از آن خون برداشته بر دو باهو و بر سردر بالای خانه‌هایی که در آنها میخورند بمالند.
- ۸ آن گوشت را در آن شب بخورند. آن را کباب روی آتش با فطیر و سبزیهای تلخ بخورند.
- ۹ از آن (گوشت) نیم پخته و آب پز نخورید مگر کباب روی آتش. (حتی) کله‌اش با پاچه‌هایش و اندورنش را (کباب کنید).

۱- باید دانست که مصریها در آن تاریخ سگهای پلیسی تربیت کرده بودند و اگر غلامی قصد فرار میکرد سگها او را تعقیب میکردند و او را برمیگرداندند ولیکن برای فرزندان یسرائل معجزه شد که حتی یک سگ هم پارس نکرد.

۲- (باهر) ستن عمرودی سمت راست درهای ورودی اتاق و ساختمان و حیاط (به جز تورات و حما) میباشد.

11 בַּקֹּר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים
 נַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם וְאִכְלַתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזֹן
 12 פֶּסַח הוּא לַיהוָה: וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִפִּיתִי
 כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-אֱלֹהֵי
 13 מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל
 הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וּרְאִיתִי אֶת-הַדָּם וּפֶסַחְתִּי עֲלֵיכֶם
 14 וְלֹא-יְהִיָּה בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהַכּוֹתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְהָיָה
 הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וּחֲגֹתֶם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם
 15 חֻקַּת עוֹלָם תִּחַגְּהוּ: שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אַךְ בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי וּכְלֹא-אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרַתָּה
 16 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וּבַיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם
 כָּל-מְלֹאכָה לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל-נֶפֶשׁ הוּא
 17 לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַמִּצּוֹת כִּי בְעֵצֶם הַיּוֹם
 הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת-עַבְדֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-
 18 הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
 יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב תֹּאכְלוּ מִצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֵשְׂרִים
 19 לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב: שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם כִּי וּכְלֹ-
 אֲכַל מִחֲמִצָּת וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגֵר
 20 וּבְאִזְרַח הָאֶרֶץ: כָּל-מִחֲמִצָּת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם
 תֹּאכְלוּ מִצּוֹת:

21 חמישי וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ
 22 לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח: וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אִזּוֹב
 וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר-בִּסְף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי
 הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְף וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-
 23 בֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר: וְעִבַר יְהוָה לַנֶּגֶף אֶת-מִצְרַיִם וּרְאָה אֶת-
 הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסַח יְהוָה עַל-הַפֶּתַח

- ۱۰ از آن (گوشت) تا بامداد زیاد نیاورید و آنچه از آن تا بامداد زیاد آمده باشد در آتش بسوزانید.
- ۱۱ و آن را بدینگونه بخورید: کمر شما بسته، کفش هایتان در پاهایتان و چوب دستی شما در دستتان باشد. آن را با شتاب بخورید. آن برای خدا قربانیِ پَسَح است.
- ۱۲ در آن شب بر سرزمین مصر گذر خواهیم کرد و هر نخست زاده‌ای را از انسان تا چارپا در سرزمین مصر خواهیم کشت و به تمام معبودهای مصریها کیفر خواهیم داد. من خدا هستم.
- ۱۳ و آن خون بالای خانه‌هایی که شما آنجا هستید برای شما به منزله نشانه‌ای باشد تا آن خون را (که دال بر ایمان شماست) ببینم و از سر شما رد شوم و موقع کشتار کردنم در سرزمین مصر مرگ و میری موجب نابودی شما نگردد. (۱)
- ۱۴ این روز برای شما به عنوان یادبود باشد و آن را برای خدا جشن بگیرید. قانون ابدی است نسل اندر نسلتان آن را جشن بگیرید.
- ۱۵ هفت روز فطیر بخورید لکن در روز اول خمیر مایه را از خانه‌های خود دور کنید چونکه هرکس از روز اول تا روز هفتم حامص (خمیر مایه‌دار) بخورد آن شخص از یسرائل محو خواهد شد.
- ۱۶ و روز اول (روز) اجتماع مقدس و روز هفتم برای شما (روز) اجتماع مقدس باشد. هیچ کاری در آن (روز) ها انجام نگیرد. فقط هر خوراکی که هر کسی مصرف کند تنها آن برای شما آماده شود. (۲)
- ۱۷ (عید) فطیر را رعایت کنید زیرا در خود همین روز جمعیت (توحیدی) شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم. پس این روز را نسل اندر نسل خود رعایت کنید. این قانون ابدی است.
- ۱۸ در اولین (ماه) در روز چهاردهم هنگام غروب تا روز بیست و یکم ماه به هنگام غروب فطیر بخورید.
- ۱۹ هفت روز خمیر مایه در خانه‌های شما وجود نداشته باشد زیرا هرکس چیز خمیر مایه دار بخورد آن شخص از جمعیت یسرائل نابود خواهد شد. خواه یهودی شده باشد خواه بومی آن سرزمین.
- ۲۰ هیچ چیز خمیر مایه دار نخورید. در هر جا هستید فطیر بخورید.
- ۲۱ مُشه تمام محترمین یسرائل را صدا زده به آنها گفت گوسفندی را (یا از گله‌ی خود) بیرون بکشید و (یا از دیگران) برای خانوارهای خود خریداری کنید و (بعنوان) قربانیِ پَسَح ذبح کنید.
- ۲۲ دسته‌ای زوفا بگیرید و در آن خون که در آن لگن است فرو ببرید و از آن خونی که در آن لگن است به سردر و دو باهو بمالید و شما هیچ کدام از در خانه‌ی خود تا بامداد بیرون نروید.
- ۲۳ خدا برای ضربت زدن به مصریها گذر خواهد کرد و آن خون را بالای آن سردر و روی آن دو باهو مشاهده خواهد نمود. پس خدا از روی آن درگاه رد خواهد شد و نخواهد گذاشت که آن نابودکننده برای کشتن به خانه‌های شما وارد شود.
- ۲۴ این موضوع را به عنوان قانون برای خود و برای فرزندان خود تا ابد مراعات نمایید.

۱- واژه «برای شما» دلالت بر مالیدن خون برای اطاعت و اجرای فرمان بودن برای فرشته که تمیز دهد بین خانه‌ها.
 ۲- اهمیت مُوعِدیم باندازه‌ی اهمیت شبات است که کار کردن در آن ممنوع میباشد و طبق مفاد این آیه فقط میتوان با شرایطی غذای آن روز را پخت.

שמות יב בא

24 וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל-בְּתִיכֶם לִנְגֹף: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-
 25 הַדְּבָר הַזֶּה לְחֻק־לֶךְ וּלְבִנְיָךְ עַד-עוֹלָם: וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-
 26 הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה
 27 הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם זְבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל-
 בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתִינוּ הַצִּיל
 28 וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 29 אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן עֶשְׂוֹ: וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
 וַיְהוֶה הַפֶּה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֹעֹה הַיֹּשֵׁב עַל-
 פְּסָאֹו עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בַּהֲמָה:
 30 וַיָּקָם פְּרֹעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם וַתְּהִי צַעֲקָה
 31 גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי-אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין-שֵׁם מֵת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
 וְלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מֵתוֹךְ עַמִּי גַם-אַתֶּם גַּם-
 32 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת-יְהוָה כְּדַבְּרֶכֶם: גַּם-צִאֲנֹכֶם גַּם-
 33 בְּקִרְכֶם קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם-אֹתִי: וַתַּחֲזֹק
 מִצְרַיִם עַל-הָעַם לְמַהֵר לְשַׁלַּח מִן-הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ
 34 מֵתִים: וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת-בְּצִקוֹ טָרִם יַחֲמִין מִשְׁאֲרֹתָם צָרְדָת
 35 בְּשִׁמְלֹתָם עַל-שִׁכְמָם: וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ
 36 מִמִּצְרַיִם כְּלֵי-כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּשְׁמֹלֹת: וַיְהוֶה נָתַן אֶת-חֵן הָעַם
 בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאֲלוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת-מִצְרַיִם:
 37 וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִדֵּעַמְסִס סִכְתָּה כִּשְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי
 38 הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף: וְגַם-עָרַב רַב עָלָה אִתָּם וַצֵּאוּ וּבָקְדוּ
 39 מִקְנֵה כְּבֹד מֵאֹד: וַיֹּאפּוּ אֶת-הַבְּצִק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
 עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמִין כִּי-גִדְּשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְּמַהֲמָה
 40 וְגַם-צָדָה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם: וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֹשְׁבוּ
 41 בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָל-

- ۲۵ و چنین شود موقعی که به آن سرزمینی که به شما خواهد داد وارد شوید همچنانکه خدا گفت این عبادت را مراعات نمائید.
- ۲۶ و چنین شود موقعی که فرزندان شما به شما بگویند این برای شما چه عبادتی است؟
- ۲۷ بگویند برای خدا ذبح قربانی پیسح است که (خدا) از روی خانه‌های فرزندان یسرائل در مصر رد شد و خانوارهای ما را رهایی داد. آن قوم سر فرود آورده تعظیم کردند.
- ۲۸ فرزندان یسرائل رفتند و عمل کردند. همانگونه که خدا به مُشه و آهروون فرمان داده بود انجام دادند.
- ۲۹ نیمه شب بود که خدا هر نخست زاده‌ای را در سرزمین مصر از نخست زاده‌ی پَرعوه که بر تختش نشسته بود تا نخست زاده‌ی اسیری که در زندان بود و هر نخست زاد چارپائی را کشت.
- ۳۰ پَرعوه خودش و تمام خادمانش و تمام مصریها شبانه بلند شدند. صدای بلند شیون در مصر برخاسته بود زیرا خانه‌ای نبود که در آن مرده نباشد.
- ۳۱ (پَرعوه) شبانگاه مُشه و آهروون را صدا زده گفت: هم شما و هم فرزندان یسرائل برخیزید و از میان قوم من بیرون بروید. همانگونه که سخن گفتید بروید خدا را پرستش نمائید.
- ۳۲ همانطوری که گفتید گوسفندها و گاوهایتان را هم بردارید و بروید. مرا هم دعا کنید.
- ۳۳ مصریها به آن قوم اصرار کردند تا آنها را وادار به شتاب کرده از آن سرزمین روانه کنند. زیرا گفتند همه‌ی ما میمیریم.
- ۳۴ آن قوم خمیر خود را قبل از آنکه ور آمد کند، حمل نمود. ظرفهای (پر) خمیرشان در پارچه پیچیده شده روی دوششان بود.
- ۳۵ و فرزندان یسرائل طبق سخن مُشه عمل کردند. از مصریها اسباب نقره و طلا و لباسهایی درخواست کردند.
- ۳۶ و خدا آن قوم را در نظر مصریها آبرو بخشید. پس مصریها (آن اشیاء را) به آنها واگذار کردند. فرزندان یسرائل مصر را (از وجود خود) خالی نمودند.
- ۳۷ فرزندان یسرائل از رَعَمِیس به سوکوت سفر کردند. به غیر از اطفال تقریباً ششصد هزار مردان پیاده بودند.
- ۳۸ جمعیت زیادی هم از قومهای گوناگون و همچنین گوسفند و گاو و مواشی بسیار زیادی با آنها عزیمت کردند.
- ۳۹ نظر به اینکه آن خمیری که از مصر بیرون آورده بودند ور آمده نبود گرده‌های فطیر پختند.
- توشه‌ای هم برای خود تهیه نکرده بودند، برای اینکه از مصر بیرون رانده شده و نمیتوانستند معطل شوند.
- ۴۰ و مدتی که فرزندان یسرائل (از اولین مسافرت آوراهاام جدشان) در مصر سکونت کردند، چهارصد و سی سال بود.
- ۴۱ در پایان چهارصد و سی سال، یعنی در خود همین روز بود که تمام جمعیت توحیدی خدا از سرزمین مصر بیرون آمد.

שמות יב-יג בא

42 עֲבֹאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: לַיַּל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה
 לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא-הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים
 לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל-בְּדוֹנֶכֶךָ

44 לֹא-יֹאכַל בּוֹ: וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִוֹ

45/46 יֹאכַל בּוֹ: תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵד לֹא-יֹאכַל בּוֹ: בְּבַיִת אֶחָד יֹאכַל לֹא-

תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת מִן-הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֵצִים לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ:

47/48 כָּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְכִי-יִגֹּד אֶתְךָ גֵר וְעָשָׂה פֶסַח

לִיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כָּל-זָכָר וְאִוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ

49 וְכָל-עֶרְל לֹא-יֹאכַל בּוֹ: תוֹרָה אֶחָת יְהִי לְאֶזְרַח וְלִגֵּר הַגֵּר

50 בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה

51 וְאֶת-אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא

יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-עֲבֹאוֹתָם:

יג * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קֹדֶשׁ לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-דָּחָם שְׁבִיעִי 1/2

3 כָּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם

זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֶבְדִים כִּי

4 בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ: הַיּוֹם

5 אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב: וְהָיָה כִּי-יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם

לְתֶת לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדָּת אֶת-הָעֶבֶדָה הַזֹּאת

6 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבֵיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵג

7 לִיהוָה: מִצֹּת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ

8 וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל-גְּבֻלְךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא

9 לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ

לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְהוָה

בְּפִיךָ כִּי בֵּינֵי חֻקֵּי הוֹצֵאתִי יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת-

הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה:

- ۴۲ این شب برای خدا شب نگهداری (قول) بود تا آنها را از سرزمین مصر بیرون آورد. آن شب (قول)، برای خدا همین شب است. برای فرزندان یسرائل نسل اندر نسل بعنوان یادبود نگهداشتنی است.
- ۴۳ خدا به مُشه و اَهرُون گفت قانون قربانی پَسَح این است. هیچ بیگانه‌ای از آن نخورد.
- ۴۴ و هر که غلام یعنی زرخرید کسی باشد او را ختنه کن آنگاه از آن بخورد.
- ۴۵ (بیگانه‌ی) مقیم و (بیگانه‌ی) مزدور از آن نخورد.
- ۴۶ در یک خانه خورده شود. از آن گوشت از خانه بیرون نبر و استخوانی از آن نشکنید.
- ۴۷ تمام جماعت یسرائل آنرا اجرا کنند.
- ۴۸ و هرگاه نزد تو یهودی شده‌ای زندگی کند و (بخواهد) برای خدا قربانی پَسَح انجام دهد، هر مذکری از خانواده‌ی او را ختنه کن و آن وقت برای اجرای آن اقدام کند و مثل تابع آن سرزمین باشد (یعنی روز چهارده نisan قربانی کند) و هیچ ختنه نشده‌ای از آن نخورد.
- ۴۹ برای تابع و برای بیگانه‌ای که در میان شما یهودی شده قانون واحدی باشد.
- ۵۰ تمام فرزندان یسرائل همانطوری که خدا به مُشه و اَهرُون فرمان داده بود، عمل کردند.
- ۵۱ در خود همین روز بود که خدا فرزندان یسرائل را از مرد و زن، از کوچک و بزرگ از سرزمین مصر بیرون آورد.

بُو - فصل سیزدهم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت.
- ۲ هر نخست زاده‌ای، اولین گشاینده هر رحمی را در میان فرزندان یسرائل برای من اختصاص بده. نخست زاده‌ها از انسان و از چارپایان من است.
- ۳ مُشه به آن قوم گفت این روزی را که از مصر از خانه‌ی غلامی بیرون آمدید به یاد داشته باشید که خدا شما را با قدرت از اینجا بیرون آورد و حامص (خمیر مایه دار) خورده نشود.
- ۴ امروز ماه بهار (نisan) است که شما (از مصر) بیرون می‌آید.
- ۵ چنین شود موقعی که خدا تو را به سرزمین کِنَعنی و حیتی و اُموری و حیوی و یووسی که به پدران تو سوگند یاد نمود تا به تو بدهد، یعنی به سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است بیاورد. این عبادت را در این ماه انجام بده.
- ۶ هفت روز فطیر بخور و روز هفتم (روز گذشتن از دریا) عید خدا است.
- ۷ این هفت روز فطیر خورده شود و حامص (خمیر مایه دار) نزد تو دیده نشود و نزد تو در تمام قلمروت این خمیر مایه دیده نشود.
- ۸ در آن روز به پسر تو چنین توضیح بده. بخاطر (اجرای) این (فرمانها) خدا برای من موقع بیرون آمدن از مصر (این همه معجزات) انجام داد.
- ۹ (وقایع بیرون آمدن از مصر) برای تو به منزله‌ی علامتی روی دستت و به منزله‌ی یادبودی بین چشمانت باشد تا اینکه تورا خدا در دهانت باقی بماند. چونکه خدا تو را با قدرت قوی از مصر بیرون آورد.
- ۱۰ و این قانون (پَسَح) را در موعدهش سال به سال مراعات کن.

11 וְהָיָה כִּי-יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַפְּנִינִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ
 12 וְלֹאֲבֹתֶיךָ וְנִתְּנָה לְךָ: וְהִעֲבַרְתָּ כָּל-פֶּטֶר-דָּחַס לַיהוָה וְכָל-
 13 פֶּטֶר וְשֹׁגֵר בַּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה: וְכָל-פֶּטֶר
 14 חֲמֹר תִּפְדֶּה בִשָּׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם
 15 בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת
 16 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
 17 וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פְּרַעֲהַ לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהַרְגַּ יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 18 מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בַּהֶמָּה עַל-כֵּן אֲנִי זֹבַח לַיהוָה
 19 כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל-בְּכוֹר בֶּן אֶפְדָּה: וְהָיָה לְאוֹת
 20 עַל-יַדְּכֶם וְלִטּוֹטְפֹת בֵּין עַיִנֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
 21 מִמִּצְרַיִם: וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת-הָעָם וְלֹא-
 22 נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
 23 אֱלֹהִים פָּן יִנָּחַם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיֹּסֵב
 24 אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם-סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי-
 25 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ
 26 כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים
 27 אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת-עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסְפַּת
 28 וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: וַיְהוֹה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 29 בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם
 30 לְלַכְתּוֹת יוֹמָם וּלְלַיְלָה: לֹא-יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
 31 לְלַיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

בשלח *

(

1/2 יד וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ
 3 לִפְנֵי פִי הַחַיִּל בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחֲנוּ
 4 עַל-הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲהַ לְבִנְיָם יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר
 5 עָלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת-לִבִּי פְרַעֲהַ וְדַרְךְ אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְבְּדָה
 6 בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל-חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ-בֵן:
 7 וַיַּגִּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיַּהֲפֹךְ לִבָּב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ

- ۱۱ موقعی که خدا همانطور که بتو و به پدرانت سوگند یاد نمود ترا به سرزمین کِنَعَنی وارد کند و آن را بتو بدهد.
- ۱۲ هر اولین گشاینده‌ی رحم را به خدا اختصاص بده و میان اولین گشاینده‌ها از بچه‌ی چارپا که داشته باشی، نرها از آن خدا باشند.
- ۱۳ و هر اولین گشاینده (رحم) الاغ را با بره باخزید کن و اگر باخزید نکردی، آنرا گردن بز. و هر نخست زاده‌ی انسان را از بین فرزندان باخزید کن.
- ۱۴ موقعی که روزگاری فرزندان از تو چنین پرسش نماید: این (فرمان اولزادان) چیست؟ به او بگو خدا ما را با قدرت از مصر از خانه‌ی غلامی بیرون آورد.
- ۱۵ وقتی که پَرعُوه برای روانه کردن ما سرسختی کرد خدا هر نخست زادی را در سرزمین مصر از نخست زاد انسان تا نخست زاد چارپاکشت. از این جهت است که من هر اولین نر گشاینده رحم (چارپاها) را برای خدا ذبح میکنم و هر اول زادی از بین پسرانم را باخزید خواهم کرد.
- ۱۶ (مطالب منتخبه مربوط به این امر توراها را نوشته) بعنوان علامت بر دستت و بمنزله زینت بین چشمانت باشد. زیرا خدا ما را با نیروی زیاد از مصر بیرون آورد.

پاراشای بَشَلَح

هفتاد و نهمین باب در صفحه ۲۴۳

- ۱۷ موقعی که پَرعُوه آن قوم را فرستاد چنین شد. خداوند آنها را از راه سرزمین پلِیشْتیم که نزدیک بود راهنمائی نکرد چونکه (با خود) گفت مبادا آن قوم با دیدن جنگ پشیمان گشته به مصر باز گردد.
- ۱۸ خداوند آن قوم را از راه بیابان به سمت دریای سرخ دور گردانید و فرزندان یسرائل از سرزمین مصر مسلح عزیمت کردند.
- ۱۹ مُشه استخوانهای یوسف را با خود برد زیرا (یوسف) فرزندان یسرائل را چنین سوگند داده بود.
- «خداوند شما را حتماً مورد توجه قرار خواهد داد. آنگاه استخوانهای مرا از اینجا با خود بیرون ببرید.»
- ۲۰ از سوکُوت حرکت کرده در ایتام در کنار بیابان اردو زدند.
- ۲۱ هنگام روز برای نشان دادن راه به آنها (تجلی) خدا پیشاپیش آنها در ستون ابر میرفت و هنگام شب بمنظور روشن کردن (راه) برای آنها در ستون آتش میرفت تا شبانه روز راه پیمایی کنند.
- ۲۲ ستون ابر در مدت روز و ستون آتش در شب از جلو آن قوم دور نمی‌شد.

فصل ۱۳ آیه ۱۷ الی فصل ۱۵ آیه ۲۶
توراه روز هفتم بسج

بَشَلَح - فصل جهادهم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل بگو که برگردند جلو پی هَجیرُوت بین میگذول و دریا اردو بزنند. جلو بَتل (بُت) صِفون یعنی مقابل آن، کنار دریا اردو بزنید.
- ۳ پَرعُوه در مورد فرزندان یسرائل (با خود) خواهد گفت: آنها در این سرزمین سرگردانند

שמות יד בשלח

אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה-זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי-שַׁלַּחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל
 מֵעֲבָדְנוּ: 6/7 וַיֹּאסֹר אֶת-רֶכְבּוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ-
 מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשַׁלְשָׁם עַל-כָּלֹ: וַיַּחֲזֵק 8
 יְהוָה אֶת-לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ 9
 אוֹתָם חַנִּים עַל-הַיָּם כָּל-סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחִילוּ עַל-
 פִּי הַחַיּוֹת לִפְנֵי בַּעַל צַפְנִן: וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל 10
 אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲנִה מִצְרַיִם וְנָסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אֵיךְ-קִבְרִים 11
 בְּמִצְרַיִם לָקַחְתָּנוּ לַמּוֹת בַּמִּדְבָּר מִה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ
 מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר 12
 חַדֵּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת-מִצְרַיִם
 מִמָּתְנֵנוּ בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֱלֹהֵי תִירְאוּ הַתִּיצְבוּ 13
 וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר
 רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד-עוֹלָם:
 14 יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּן:

15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מִה-תִּצְעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה הָרֶם אֶת-מִטְנְךָ וְנָטָה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ 16
 וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה: וְאַנִּי הֲנִי מַחֲזִיק אֶת- 17
 לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבְּדָה בַּפַּרְעֹה וּבְכָל-חִילוֹ
 18 בָּרַכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בַּהֲפַכְדֵי בַּפַּרְעֹה
 19 בָּרַכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּסַּע מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים הַהֵלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד 20
 מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי הָעֲנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֹּאד אֶת-הַלַּיְלָה וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה 21
 כָּל-הַלַּיְלָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּזְלַךְ יְהוָה אֶת-
 הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת-הַיָּם לַחֲרֵבָה

- (صُفون) راه بیابان را بر آنها بسته است.
- ۴ قلب پَرعُوه را سخت میکنم تا آنها را تعقیب کند. بوسیله ی پَرعُوه و لشگرش مورد احترام قرار خواهم گرفت تا مصریان بدانند که خدا منم. (فرزندان یسرائیل) چنین عمل کردند.
- ۵ (بعد از سه روز) به پادشاه مصر خبر داده شد که آن قوم فرار کرده است. قلب پَرعُوه و خادمانش نسبت به آن قوم تغییر یافت. پس گفتند این چه کاری است کردیم که فرزندان یسرائیل را از بندگی خود آزاد نمودیم؟
- ۶ (پَرعُوه) ارابه اش را (به اسب) بست و قومش را با خود برداشت.
- ۷ ششصد ارابه برگزیده و تمام ارابه های مصر را با فرماندهی برای تمام آنها برداشت.
- ۸ خدا قلب پَرعُوه پادشا مصر را سخت کرد. پس دنبال فرزندان یسرائیل تاخت و فرزندان یسرائیل با سربلندی بیرون می آمدند.
- ۹ مصریها، تمام اسبهای ارابه های پَرعُوه و سوارانش و لشگرش، به دنبال آنها تاخته نزدیک پی هَحیرُوتُ جلو بَعْل صُفون به آنها که کنار دریا اردو زده بودند، رسیدند.
- ۱۰ پَرعُوه (ارتش را) نزدیک کرد. فرزندان یسرائیل چشمان خود را بلند کرده (دیدند) که اینک مصریها دنبال آنها حرکت میکنند. فرزندان یسرائیل بسیار هراسان شده بدرگاه خدا فریاد برآوردند.
- ۱۱ به مُشه گفتند آیا در مصر قبر نیست که ما را آوردی تا در این بیابان بمیریم؟ این چه کاری است که با ما کردی که ما را از مصر بیرون آوردی؟
- ۱۲ مگر این همان سخنی نیست که در مصر با تو گفتیم. دست از ما بدار تا مصریها را بندگی کنیم. زیرا بندگی مصریها از مردن در این بیابان برای ما بهتر است.
- ۱۳ مُشه به آن قوم گفت هراسان نباشید ایستادگی کنید و نجات خدا را که امروز برای شما فراهم میکند ببینید. زیرا مصریهایی را که امروز دیدید بار دیگر تا ابد نخواهید دید.
- ۱۴ خدا برای شما جنگ خواهد کرد پس ساکت باشید.
- ۱۵ خدا به مُشه گفت چرا بدرگاه من فریاد برمی آوری؟ به فرزندان یسرائیل بگو حرکت کنند. و تو عصابت را کنار بگذار و دستت را بر دریا بلند کن و آن را بشکاف تا فرزندان یسرائیل به میان دریا روی زمین خشک وارد شوند.
- ۱۷ و من اینک قلب مصریها را سخت میکنم تا دنبال آنها بروند و بوسیله ی پَرعُوه و همه ی لشگرش، ارابه و سوارانش مورد احترام قرار خواهم گرفت.
- ۱۸ موقعی که بوسیله (سقوط) پَرعُوه و ارابه و سوارانش، مورد احترام قرار بگیرم، مصریها خواهند دانست که من خدا هستم.
- ۱۹ فرشته ی خداوند که پیشاپیش اردوی یسرائیل حرکت میکرد عزیمت کرده پشت سر آنها رفت. آن ستون ابر از جلو آنها حرکت نموده پشت سر آنها قرار گرفت.
- ۲۰ (آن ستون ابر) بین اردوی مصر و اردوی یسرائیل قرار گرفت (برای مصریها) ابر و تاریکی بود (و آن ستون آتش) شب را روشن کرد و در تمام آن شب، کسی به دیگری نزدیک نشد.
- ۲۱ «مشه» دستش را بر دریا بلند کرد. خدا تمام آن شب (آب) دریا را بوسیله باد شرقی شدید برگردانیده دریا را به خشکی مبدل کرد یعنی آنها شکافه شدند.

שמות יד-טו בשלח

22 וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה וְהַמַּיִם
 23 לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
 24 כָּל־סוּס פָּרְעֹה רֹכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת
 הַבֶּקָר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וַעֲנַן
 25 וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרְכַבְתָּיו וַיִּנְהַגְהוּ
 בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוּה נֹלַחַם
 לָהֶם בַּמִּצְרַיִם:

26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטֵּה אֶת־יַדְךָ עַל־הַיָּם וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם רַבִּיעִי
 27 עַל־מִצְרַיִם עַל־דְּרָכָם וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם
 וַיֵּשֶׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בֶּקָר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַד
 28 יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרֹכֶב
 וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל־חֵיל פָּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־
 29 נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֵּשׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
 30 וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: וַיִּשְׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
 31 שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְנוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ:

טו 1 אִזּוֹ יִשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לַאֲמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוּס
 2 וְרֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם: עָזָּ וּזְמֶרֶת יָהּ וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
 3 אָבִי וַאֲרַמְמָנְהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 4 שְׁמוֹ: מִרְכַבַּת פָּרְעֹה וַחֵילוֹ יֵרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר
 5 שָׁלְשֵׁיו טָבְעוּ בַיָּם סוּף: תְּהַמֹּת יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בַּמְצוּלָת פְּמֹד
 6 אָבֹן: יִמְיִנְךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּפֶּתַח יִמְיִנְךָ
 7 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּכְרָב גָּאוֹנְךָ תִּהְרַם

- ۲۲ فرزندان یسرائیل در میان دریا روی زمین خشک وارد شدند و آبها از سمت راست و از سمت چپ ایشان برای آنها دیوار شد.
- ۲۳ مصریها و تمام اسبهای پَرعُوه ارابه و سوارانش (فرزندان یسرائیل) را تعقیب کرده به دنبال آنها میان دریا رسیدند.
- ۲۴ سحرگاه بود که خدا از ستون آتش و ابر به اردوی مصر نظر افکند و اردوی مصریها را آشفته ساخت.
- ۲۵ چرخهای ارابه‌هایش را (با ستون آتش سوزانیده) جدا ساخت. پس هر کس (ارابه‌ی خود را) به سختی میراند. (هر یک از) مصریها (با خود) گفتند: از پیش فرزندان یسرائیل بگریزم چونکه در مصر خدا برای آنها جنگ میکند.
- ۲۶ و خدا به مُشه گفت: دستت را بر دریا (ی سرخ) بلند کن تا آبها روی مصریها و ارابه‌ها و سوارانشان برگردد.
- ۲۷ مُشه دستش را بر دریا بلند کرد. مقارن بامداد (آبهای) دریا به جریان عادی خود بازگشت و مصریها در حال گریز با آن (امواج) برخورد کردند. خدا مصریها را به داخل دریا انداخت.
- ۲۸ آب برگشته ارابه و سواران، تمام لشکر پَرعُوه را که به دنبال آنها (یعنی فرزندان یسرائیل) به دریا آمده بودند پوشانید. از آنها یکی (هم) باقی نماند.
- ۲۹ و فرزندان یسرائیل داخل دریا روی زمین خشک عبور میکردند و آبها برای آنها از سمت راست از سمت چپشان به صورت دیوار بودند.
- ۳۰ خدا در آن روز (یعنی روز هفتم بیرون آمدن از مصر) یسرائیل را از دست مصریها نجات داد. یسرائیل مصریها را بر لب دریا مرده مشاهده کرد.
- ۳۱ یسرائیل آن قدرت عظیمی را که خدا در مصر اعمال کرد مشاهده نمود. آن قوم از خدا ترسان شده به خدا و به مُشه بنده‌اش ایمان آوردند.

بَشَلَح - فصل پانزدهم

- ۱ آنگاه مُشه و فرزندان یسرائیل برای خدا این سرود را سرانیده چنین گفتند: برای خدا سرود میخوانم چونکه واقعاً مورد احترام است. اسب و ارابه (پَرعُوه) را در دریا افکند.
- ۲ خدا قوت من است و مورد مدح و (موجب) نجات من شد. این قادر من است، می‌ستایمش، خداوند پدرم است از او تجلیل می‌کنم.
- ۳ خدا مرد جنگی است نامش خدا است.
- ۴ ارابه‌های پَرعُوه و لشکرش را در دریا انداخت. زنده‌ترین فرماندهانش در دریای سرخ غرق شدند.
- ۵ لجه‌ها آنها را پوشانیدند. مانند سنگ به اعماق دریا فرو رفتند.
- ۶ یمین تو ای خدا از نظر قدرت با عظمت است یمین تو ای خدا دشمن را خرد میکند.
- ۷ با عظمت شوکت بدخواهانت را درهم میشکنی. خشمت را روانه میداری آن را مثل خاشاک

שמות טו בשלח

קמין	תשלח חרנגו יאכלמו בקש:	8
אפין נערמו מים	נצבו כמורנד	
נזלים	קפאו תהמת בלב-ים:	9
אויב ארדף אשיג	אחלק שלל תמלאמו	
נפשי	אריק חרפי תורישמו ידי:	10
ברוחך פסמו ים	צללו בעזפרת במים	
אדירים:	מי-כמכה באלם יהוה	11
כמכה נאדר בקדש	נורא תהלת עשה	
פלא:	נטית ימינך תבלעמו ארץ:	12/13
בחסדך עסזו גאלת	נהלת בעזך אל-גוה	
קדשך:	שמעו עמים ירגזון	14
אחזו ישביו פלשת:	אז נבהלו אלופי	15
אדום	אילי מואב יאחזמו רעד	
כל ישביו כנען:	תפל עליהם אימתה	16
ופתד	בגדל זרועך ידמו כאבן	
יעבד עמך יהוה	עד-יעבד עסזו	
קנית:	תבאמו ותשעמו בהר נחלתך	17
לשבתך פעלת יהוה	מקדש אדני כוננו	
ידיך:	יהוה ומלך לעלם ועד:	18/19
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים	וישב יהוה עלהם אתמי	
הים	ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך	הים:
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את-התף בידה ותצאן		20
כל-הנשים אחריה בתפים ובמחלות:	ותען להם מרים שירו	21
ליהוה כיגאה גאה סוס ורכבו רמה בים:	ויסע	22
משה את-ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר-שור וילכו שלשת		
ימים במדבר ולא-מצאו מים:	ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת	23

- میسوزاند.
- ۸ با نفخه‌ی بینی‌ات آبها انباشته شدند. مایعات چون دیوار قرار گرفتند، لجه‌ها در قلب دریا یخ بستند.
- ۹ دشمن گفته بود تعقیب میکنم، دستگیر میکنم، غنیمت را تقسیم میکنم، جانم از (شکست) آنها اقناع میشود. شمشیرم را (از غلاف) بیرون خواهم کشید. قدرتم آنها را هلاک خواهد کرد.
- ۱۰ با نفس خود دمیدی دریا آنها را پوشانید. چون سرب در آبهای نیرومند فرو رفتند.
- ۱۱ ای خدا در میان معبودها کدام یک مانند توست؟ از نظر قدوسیت چه کسی مانند تو با عظمت است؟ ای فوق‌العاده مورد ستایش، ای عامل معجزه.
- ۱۲ یمینت را برافراشتی زمین آنها را فرورد. (۱)
- ۱۳ این قومی را که نجات دادی بسوی محل مقدست با احسان راهنمایی کردی. با قدرت خود رهبریش نمودی.
- ۱۴ قومها شنیدند و لرزیدند، ساکنین پلشت را بیم فرا گرفت.
- ۱۵ آنگاه بزرگان آدوم نگران شدند، سران موآو بلرزه افتادند، تمام ساکنین کنعان (از بیم خدای یسرائل) گداخته شدند.
- ۱۶ بیم و وحشت بر آنها مستولی شد. با بزرگی قدرتت چون سنگ به حال جمود افتادند. تا اینکه ای خدا قوم تو (از دریا) عبور کند، تا اینکه این قومی که باز خریدی عبور کند.
- ۱۷ آنها را آورده در کوه میراث خود یعنی مکانی که ای خدا برای سکونتت ساختی مستقر خواهی کرد مکان مقدس را ای خدا دستان تو بنیاد کند.
- ۱۸ خدا تا ابد پادشاهی خواهد کرد.
- ۱۹ هنگامیکه اسب پَرعوه با ارا به‌اش و سوارانش به دریا وارد شدند خدا آبهای دریا را برگردانید ولی فرزندان یسرائل روی زمین خشک از میان دریا رفتند بودند.
- ۲۰ میریام پیغمبر، خواهر آهرون دَف را در دستش گرفت و همه‌ی زنها با دفاها و در حال پایکوبی دنبال وی بیرون رفتند.
- ۲۱ میریام ترجیع بند آنها را تکرار میکرد «برای خدا سرود بخوانید چونکه واقعاً مورد احترام است. اسب و ارا به (پَرعوه) را به دریا افکند».
- ۲۲ مُشه یسرائل را از دریای سرخ حرکت داده به بیابان شور آمدند. سه روز در آن بیابان میرفتند و آب نیافتند.
- ۲۳ به «ماراه» رسیدند و نتوانستند از «ماراه» آب بنوشند چونکه آن (آب) تلخ بود و از این جهت نامش را «ماراه» گذاشته بودند.
- ۲۴ آن قوم بر ضد مُشه غرولند کرده گفتند چه بنوشیم؟

۱- هیچگاه از نظر الهی هیچ عملی بدون پاداش نمی‌ماند برای همین هم با آنکه مصریها نسبت به فرزندان یسرائل بدرفتاری کردند معذالک چون در وحله اول یعنی در زمان فحطی از آنها پذیرائی بعمل آوردند در اینجا این لطف خداوند شامل حال آنها شد توفیق پیدا کردند که قبر شوند و طعمه‌ی جانواران درنده و پرندگان آسمان و حتی آبزیها نشوند.

שמות טו בשלח

- 24 מִיַּם מַמְרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־בֶּן קְרָא־שְׁמוֹה מָרָה: וַיִּלְנוּ
- 25 הָעַם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נַּשְׁתָּה: וַיִּצַּעַק אֱלֹהֵהוּ וַיִּזְדַּהוּ
- 26 יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֶׁשׁ שָׁם לֹא חָק
- וּמִשְׁפָּט וְשֶׁשׁ נִסְהוּ: וַיֹּאמֶר אֶס־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל וַיְהוֶה
- אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָּ כֹּל־
- חֻקָּיו כֹּל־הַמְּחַלְּה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי
- 27 אָנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשֶׁשׁ שְׁתַּיִם
- עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשֶׁבַעַיִם תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שֶׁשׁ עַל־הַמַּיִם:
- 1 טז וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיָּבֹאוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר־סִין
- אֲשֶׁר בֵּין־אֵילָם וּבֵין סִינַי בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִ
- 2 לְיֵצֵאתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְנוּ כֹּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה
- 3 וְעַל־אַהֲרֹן בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתָנוּ
- בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָנוּ עַל־סִיד הַבָּשָׂר בְּאֲכָלְנוּ
- 4 לֶחֶם לִשְׁבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית
- אֶת־כָּל־הַקְּהָל הַזֶּה בְּרַעַב: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
- מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיד לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעַם וּלְקַטּוּ
- 5 דְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיֶּלֶךְ בַּתּוֹרָתִי אֶס־לֹא: וְהָיָה
- בְּיוֹם הַשֵּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־
- 6 יִלְקְטוּ יוֹם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
- 7 עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבִקֶּר
- וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה
- 8 וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְונוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם
- בְּעֲרֹב בָּשָׂר לֵאכֹל וּלְחֶם בְּבִקֶּר לִשְׁבַע בְּשָׁמְעַע יְהוָה אֶת־
- 9 תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ
- תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמֹר אֶל־
- כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:
- 10 וְהָיָה כְּדַבַּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר

חמישי

וילונו

תלינו

- ۲۵ (مُشه) به نزد خدا فریاد بر آورد. خدا چوبی را به وی نشان داد. (مُشه آن چوب را) در آن آب انداخت آن آب شیرین شد (خدا) آنجا (برای قوم) قانون و حکم وضع کرد و آنجا او را (آن قوم) را مورد آزمایش قرار داد.
- ۲۶ (خدا) گفت اگر حتماً دستور خدا خداوند خود را اطاعت کنی و هرچه به نظر وی پسندیده است انجام دهی و فرمانهایش را بشنوی و قانونهایش را مراعات کنی هر مرضی که بر مصریها آوردم بر تو نخواهم آورد. زیرا من خدا شفا دهنده‌ی توام.
- ۲۷ به «إلیم» آمدند و آنجا دوازده چشمه آب و هفتاد درخت خرما بود. آنجا نزدیک آب اردو زدند.

بَشَلح - فصل شانزدهم

- ۱ از إلیم حرکت نموده تمام جماعت فرزندان یسرائل در پانزدهمین روز ماه دوم بیرون آمده نشان از سرزمین مصر به بیابان سین که بین «إلیم» و «سینی» است وارد شدند.
- ۲ تمام جماعت فرزندان یسرائل در بیابان بر ضد مُشه و اَهْرُون غرولند کردند.
- ۳ فرزندان یسرائل به آنها گفتند ای کاش در سرزمین مصر وقتی نزد دیگهای گوشت می‌نشستیم و نان سیر می‌خوردیم به قدرت خدا می‌مردیم زیرا ما را به این بیابان آورده‌ای تا تمام این جمعیت را از گرسنگی بکشید.
- ۴ خدا به مُشه گفت اینک من برای شما از آسمان نان می‌بارانم. آن قوم بیرون آمده مصرف هر روز را در روز خودش جمع کنند. برای اینکه او را مورد آزمایش قرار دهم که آیا به تورا می‌عمل می‌کند یا نه؟
- ۵ در روز ششم چنین خواهد شد که آنچه را آورده و آماده میکنند دو برابر آن مقداری خواهد بود که هر روز جمع می‌کنند.
- ۶ مُشه و اَهْرُون به تمام فرزندان یسرائل گفتند. شامگاهان خواهید دانست، خدا است که شما را از سرزمین مصر بیرون آورده است.
- ۷ در حالیکه غرولند شما را که بر ضد وی است می‌شنود، بامدادان جلال خدا را مشاهده خواهید کرد. مگر ما چه هستیم که بر ضد ما غرولند بکنید؟
- ۸ مُشه گفت هنگامی که شامگاهان خدا به شما گوشت برای خوردن و بامدادان نان برای سیر شدن میدهد برای این است که خدا غرولندهایی را که شما علیه او میکنید، می‌شنود. ما چه هستیم؟ غرولندهای شما علیه ما نیست، بلکه علیه خدا میباشد.
- ۹ مُشه به اَهْرُون گفت به تمام جماعت فرزندان یسرائل بگو پیش خدا نزدیک آید زیرا خدا غرولندهای شما را شنیده است.
- ۱۰ هنگامی که اَهْرُون با تمام جماعت یسرائل صحبت میکرد چنین شد که به بیابان رو کردند و اینک جلال خدا در ابر ظاهر شد.

שמות טז בשלח

והנה כבוד יהוה נראה בענן:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: שמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלל ותכס את-המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק ככפר על-הארץ: ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעש-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: ויאמר משה אלהים איש אל-יותר ממנו עד-בקר: ולא שמעו אל-משה ויותר אנשים ממנו עד-בקר וירס תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלל ואת כל-העדר הנחיו לכם למשמרת עד-הבקר: ויניחו אתו עד-הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה-בו: ויאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה-בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתני: ראו כי-יהוה נתן לכם השבת על-

ששי
11/12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

- ۱۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۲ غرولندهای فرزندان ییسرائل را شنیدم به آنها چنین صحبت کن: هنگام عصر (از نیم بعد از ظهر الی غروب آفتاب) گوشت خواهید خورد و بامداد بانان سیر خواهید شد تا بدانید که من خدا خداوند شما هستم.
- ۱۳ شامگاه بود بلدرچین بالا آمده اردوگاه را پوشانید و بامدادان لایه‌ای از شب‌نم در اطراف اردوگاه پدیدار بود.
- ۱۴ آن لایه‌ی شب‌نم بالا رفت و اینک بر سطح بیابان (چیز) ریز دانه دانه، ریز مثل شب‌نم یخ زده روی زمین بود.
- ۱۵ هنگامی که فرزندان ییسرائل مشاهده کردند به یکدیگر گفتند «مان (مائده) است» چونکه نمیدانستند آن چیست. مُشه به آنها گفت این همان نانی است که خدا برای خوردن شما داده است.
- ۱۶ آن چیزی که خدا فرمان داده اینست. از آن برچینید. هر کس به اندازه خوراکش یعنی هر نفر یک (پیمانه‌ی) عُوْمِر و به تعداد نفراتان، هر کدام برای کسانی که در چادرش هستند، بردارید.
- ۱۷ فرزندان ییسرائل چنین کردند. بعضی زیاد و بعضی کم برچیدند.
- ۱۸ با عُوْمِر بیمانه کردند. آنکه اضافه برداشته بود زیادی نداشت و آنکه کم برداشته بود کسری نداشت. هر کدام به اندازه‌ی خوراک خود برچیده بود.
- ۱۹ مُشه به آنها گفت: کسی از آن (مان) تا بامداد باقی نگذارد.
- ۲۰ از مُشه اطاعت نکردند، افرادی (بودند که) از آن تا بامداد نگاه داشتند. کرم در آن پدید آمد و گندید. مُشه نسبت به آنها خشمگین شد.
- ۲۱ هر بامداد هر کدام به اندازه‌ی خوراک خود از آن برمی‌چید و همینکه آفتاب گرم میشد (آنچه در صحرا باقی می‌ماند) ذوب می‌گردید.
- ۲۲ روز جمعه شد. دو برابر خوراک خود برچیدند (یعنی) دو عُوْمِر برای یک نفر. تمام سران جماعت آمده به مُشه اطلاع دادند.
- ۲۳ به آنها گفت این همان است که خدا گفته است از جانب خدا فردا استراحت کامل و شب‌ات مقدس است. آنچه (فردا) خواهید پخت (امروز) بپزید و آنچه (فردا) آب پز خواهید کرد (امروز) آب پز کنید و تمام اضافی را برای خود تا بامداد محفوظ نگهدارید.
- ۲۴ همانگونه که مُشه فرمان داد تا بامداد آنرا نگهداشتند و نگذید و کرم در آن به وجود نیامد.
- ۲۵ مُشه گفت آن را امروز بخورید. چونکه امروز از جانب خدا شب‌ات است. امروز در صحرا آن را نمی‌یابید.
- ۲۶ شش روز آن را برچینید و روز هفتم شب‌ات است. در این روز (مان) وجود نخواهد داشت.
- ۲۷ روز هفتم بود. آن قوم برای برچیدن (مان) بیرون رفتند و نیافتند.
- ۲۸ خدا به مُشه گفت تا به کی از رعایت فرمانها و توراهاهی من (یعنی تورا‌ی کتبی و تورا‌ی شفاهی) ابا میکنید؟
- ۲۹ توجه کنید که این شب‌ات را خدا به شما داده است. به همین جهت او در روز جمعه نان دو

שמות טז-יז בשלח

כִּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שִׁבּוּ אִישׁ תַּחֲתוֹ
 30 אֶל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעַם בַּיּוֹם
 31 הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֹרַע גֶּדֶל
 32 לֶבֶן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה מִלֵּא הָעֵמֶד מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתּ לְדֹדְתֵיכֶם לְמַעַן וַיִּדְאוּ
 אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֹתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֹתְכֶם
 33 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֹתָת
 וְתֵן-שָׂמָה מִלֵּא-הָעֵמֶד מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתּ
 34 לְדֹדְתֵיכֶם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי
 35 הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתּ: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה
 עַד-בָּאָם אֶל-אֶרֶץ נוֹשְׁבֹת אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בָּאָם אֶל-

36 קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֵמֶד עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא:

יז וַיִּסְעוּ כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַר-סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל-פִּי יְהוָה
 2 וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִים וְאִין מִיַּם לַשְּׁתֵּת הָעַם: וַיִּרְבּ הָעַם עִם-מֹשֶׁה
 וַיֹּאמְרוּ תִגְדַּלְנוּ מִיַּם וְנִשְׁתָּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִה-תְּרִיבוּן
 3 עִמָּדִי מִה-תִּנְסֹן אֶת-יְהוָה: וַיִּצְמָא שֵׁם הָעַם לַמַּיִם וַיִּלֶן הָעַם
 עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְמָה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי
 4 וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי בְּצִמָּא: וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר
 5 מָה אֶעֱשֶׂה לָעַם הַזֶּה עוֹד מַעַט וְסִקְלֵנִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעַם וְקַח אֹתָךְ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּחַךְ אֲשֶׁר
 6 הִכִּיתָ בוֹ אֶת-הַיָּאֹר קַח בִּידְךָ וְהִלַּכְתָּ: הֲנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ
 שָׁם וְעַל-הַצּוֹר בְּחֶרֶב וְהִכִּיתָ בַּצּוֹר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִיַּם וְשִׁתָּה
 7 הָעַם וַיַּעַשׂ כִּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם
 מִסָּה וּמְרִיבָה עַל-רִיב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַפְתָּם אֶת-יְהוָה
 לֵאמֹר הֵישׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם-אֵינִן:

8/9 וּבָא עַמְלֹק וַיִּלְחַם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
 יְהוָה וַיִּשְׁעַ בְּחַרְלָנוּ אֲנָשִׁים וַצֵּא הַלֶּחֶם בְּעַמְלֹק מִחוּר אֲנֹכִי נֹצֵב

- روزه به شما می‌دهد هر کدام در جای خود بمانید و کسی در روز هفتم از مکان خود بیرون نرود.
- ۳۰ آن قوم در روز هفتم تعطیل کرد.
- ۳۱ خاندان ییسرائل نام آن (مائده) را «مان» گذاشتند و آن مانند تخم گشنیز سفید و مزه‌اش مثل کلوچه‌ی آغشته به شهد بود.
- ۳۲ مُشه گفت: این است آنچه خدا امر کرده است. یک عُوَیمر (پیمان‌ه) از آن پر کن برای نسل اندر نسلتان نگهدارید تا نانی را که در موقع بیرون بردن شما از سرزمین مصر به شما خوراندم ببینند.
- ۳۳ مُشه به اَهْرُون گفت یک کوزه بردار و یک عُوَیمر پر از «مان» در آن بگذار و آن را به منظور نگهداری برای نسل اندر نسلتان در حضور خدا قرار بده.
- ۳۴ اَهْرُون همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود آن را به منظور نگهداری جلو (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان ییسرائل در کوه «سینی») نهاد.
- ۳۵ و فرزندان ییسرائل تا ورودشان به سرزمین مسکونی چهل سال «مان» می‌خوردند. تا رسیدنشان به مرز کِنَعَن «مان» خوردند.
- ۳۶ عُوَیمر (پیمان‌ه‌ای است) به اندازه‌ی یک دهم ایفا است.

بَشَلَح - فصل هفدهم

- ۱ تمام جماعت فرزندان ییسرائل بنا بر امر خدا از بیابان به ترتیب منزلگاه‌هایشان سفر نمودند و در رفیدیم اردو زدند. آب برای نوشیدن آن قوم نبود.
- ۲ آن قوم با مُشه جدال نموده گفتند: به ما آب بدهید تا بنوشیم. مُشه به آنها گفت چرا با من جدال میکنید؟ چرا خدا را آزمایش مینمایید؟
- ۳ آن قوم در آنجا تشنه‌ی آب بود. پس آن قوم بر ضد مُشه غرولند کرده گفت: برای چه ما را از مصر بیرون آوردی که مرا و بچه‌هایم و مواش‌هایم را از تشنگی بکشی؟
- ۴ مُشه نزد خدا فریاد برآورده گفت با این قوم چه کنم؟ اندک مدتی دیگر مرا سنگسار خواهند کرد.
- ۵ خدا به مُشه گفت: از جلو آن قوم بگذر و از محترمین ییسرائل همراهت ببر و عصایت را که با آن رود نیل را ضربت زدی، بدست خود بگیر و برو.
- ۶ اینک من پیش تو آنجا روی آن صخره در حُور و ایستاده‌ام. به آن صخره بزن تا از آن آب بیرون آید و آن قوم بنوشد. مُشه در نظر محترمین ییسرائل همینگونه عمل کرد.
- ۷ بخاطر جدال فرزندان ییسرائل و برای اینکه خدا را آزموده گفتند: «آیا خدا در میان ما هست یا نه» نام آن مکان را مَساویرِیوا (آزمایش و جدال) گذاشت.
- ۸ عمالِق آمده، با ییسرائل در رفیدیم جنگید.
- ۹ مُشه به یهوشوع گفت: برای خودمان نفراتی انتخاب کن و برو با عمالِق بجنگ. فردا من بر سر آن تپه می‌ایستم و عصای خدا در دستم است.
- ۱۰ یهوشوع همانگونه که مُشه برای جنگیدن با عمالِق گفته بود عمل کرد و مُشه و اَهْرُون و حور از تپه بالا رفتند.

שמות יז יתרו

10 על-ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
 אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
 11 הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר
 12 יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחור-אבן וישומו
 תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי משה אחד ומשה
 13 אחד ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש: ויחלש יהושע את-
 עמלק ואת-עמו לפי-חרב:

מפטיר
 14 ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
 15 יהושע כי-מחה אמתה את-זכר עמלק מתחת השמים: ויבן
 16 משה מזבח ויקרא שמו יהוה ונסי: ויאמר כי-יד על-כס
 יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

יתרו
 1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל-אשר עשה אלהים
 למשה ול-ישראל עמו כי-הוציא יהוה את-ישראל ממצרים:
 2 ויקח יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה אחר שלוחיה:
 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
 4 בארץ נכדיה: ושם האחד אליעזר כי-אלהי אבלי בעזרי
 5 ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו
 אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים:
 6 ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני
 7 בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק-לו
 8 וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה
 לחתנו את כל-אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת
 9 ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה:
 10 ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יהוה לישראל אשר
 הציילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצייל
 אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצייל את-העם מתחת
 11 יד-מצרים: עתה ידעתי כי-גדול יהוה מכל-האלהים כי

- ۱۱ و چنین میشد که وقتی مُشه دستش را بلند میکرد ییسرائل قوی میشد. و وقتی که دست خود را پایین می آورد عمالق قوی میشد.
- ۱۲ و دستان مُشه سنگینی میکرد سنگی برداشتند زیر او نهادند و او بر آن نشست و آهزون و حُور دستانش را یکی از این طرف و آن یکی از آن طرف نگهداشتند. دستانش تا غروب آفتاب ثابت بود.
- ۱۳ یهوشوع عمالق و قومش را به ضرب شمشیر ضعیف کرد.
- ۱۴ خدا به مُشه گفت این را به عنوان یادبود در این کتاب بنویس و به سمع یهوشوع برسان که حتماً نام عمالق را از زیر آسمان محو خواهیم ساخت.
- ۱۵ مُشه قربانگاهی بنا کرد و نامش را «خدانیسی» (قربانگاه خدا معجزه کننده من) گذاشت.
- ۱۶ (مُشه) گفت نظر به اینکه نیروی (عمالق) بر ضد مقام خداست خدا نسل اندر نسل (تا نابودیش) با عمالق جنگ دارد.

پاراشای بیترو - فصل هجدهم

- ۱ بیترو کوهن میدیان پدر زن مُشه آنچه را که خداوند برای مُشه و برای ییسرائل قومش عمل کرده بود و اینکه ییسرائل را از مصر بیرون آورده بود، شنید.
- ۲ بیترو پدر زن مُشه صیپوراه زن مُشه را پس از اینکه (مُشه) او را روانه کرد (۱) با خود برداشت ...
- ۳ و همچنین دو پسر وی را که نام یکی گرشوم بود چونکه گفت در سرزمین بیگانه غریب بودم ... (با خود برد).
- ۴ و نام آن دیگری الیعزر (بود) نظر به اینکه (گفت) خداوند پدرم کمک من بود و از شمشیر پَرعوه خلاصم کرد ...
- ۵ بیترو پدر زن مُشه با پسران و زن او به بیابانی که مُشه چادر زده بود، یعنی به کوه خداوند نزد وی آمدند.
- ۶ به مُشه اطلاع داد من بیترو پدر زنت با زنت و دو پسرانش همراه وی نزد تو آمده‌ام.
- ۷ مُشه به استقبال بیترو پدر زنش بیرون آمده سجده نمود و او را بوسید. سپس، از سلامت یکدیگر جو یا گشته داخل چادر شدند.
- ۸ مُشه تمام آنچه که خدا بخاطر ییسرائل با پَرعوه و با مصریها عمل کرده بود و تمام رنجی را که در راه به آنها رسیده بود و اینکه خدا خلاصشان نموده بود برای پدر زنش تعریف کرد.
- ۹ بیترو بخاطر تمام خوبی‌هایی که خدا به ییسرائل کرده و اینکه از دست مصریها خلاصش نموده بود، شاد شد.
- ۱۰ بیترو گفت خدا متبارک است که شما را از دست مصریها و پَرعوه رهایی داد و این قوم

۱- مفسرین درباره‌ی جدا شدن صیپوراه از مُشه دو نظریه دارند.

الف - مُشه برای اجرای مأموریت نجات بنی اسرائیل با زن و فرزندانش از میدیان عازم مصر بود ولی آهزون برادرش او را از این کار بازداشت لذا مُشه آنها را نزد بیترو بازگردانید.

ب - از زمانیکه مُشه به پیامبری مبعوث گردید دستور یافت که ترک عمل زناشویی کند، لذا مُشه مسئله را با صیپوراه زنش در میان گذاشت و از آنجائیکه صیپوراه زنش با این امر موافقت نکرد مُشه او را رها کرد.

שמות יח יתרו

- 12 בַּדְּבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבָחִים
 לַאלֹהִים וַיָּבֵא אֶהָרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאכֹל-לֶחֶם עִם-חֹתֵן
 13 מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפְטֵ אֶת-
 14 הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֶּקֶר עַד-הָעֶרֶב: וַיֵּרָא חֹתֵן
 מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מִזֶּה-הַדְּבַר הַזֶּה
 אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוֹעַ אֶתָּה יוֹשֵׁב לְבִדְךָ וְכָל-הָעָם
 15 נֹצֵב עָלֶיךָ מִן-בֶּקֶר עַד-עֶרֶב: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוּ כִּי-יָבֵא
 16 אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים: כִּי-יְהִי לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וּשְׁפָטֵתִי
 בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת-תּוֹרֹתָיו:
 17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא-טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:
 18 נָבַל תִּבְלַגְּמֵךְ אֶתָּה גַם-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי-כִבֵּד מִמֶּךָ
 19 הַדְּבַר לֹא-תוֹכַל עֲשֹׂהוּ לְבִדְךָ: עֲתָה שִׁמַּע בְּקֻלִי אִיעֲצֶךָ וַיְהִי
 אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיָּה אֶתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאת אֶתָּה
 20 אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-הָאֱלֹהִים: וְהִזְהַרְתָּה אֶתָּה אֶת-הַחֻקִּים
 וְאֶת-הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָהּ וְאֶת-הַמַּעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאֶתָּה תַחֲזֹה מִכָּל-הָעָם אֲנָשֵׁי-חֵיל יִדְּאִי אֱלֹהִים
 אֲנָשֵׁי אַמַּת שְׁנָאִי בַּעַצ וּשְׁמַת עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת
 22 שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֹת: וּשְׁפֹטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת וְהָיָה
 כָּל-הַדְּבַר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל-הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפֹטוּ-הֶם
 23 וְהִקְלִי מֵעֲלֶיךָ וּנְשָׂאוּ אֶתְךָ: אִם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה תַעֲשֶׂה וְצוּךְ
 אֱלֹהִים וַיְכַלֵּת עֲמֹד וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה עַל-מִקְמוֹ יָבֵא בְשָׁלוֹם:
 24/25 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: וַיִּבְחַר
 מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי-חֵיל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל-הָעָם
 26 שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֹת: וּשְׁפֹטוּ
 אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת אֶת-הַדְּבַר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-
 27 הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפֹטוּ הֶם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חֹתְנוֹ וַיִּלְךְ לוֹ
 אֶל-אֲרָצוֹ:

- (فرزندان یسرائیل) را از زیر دست مصریها خلاص نمود.
- ۱۱ اکنون دانستم که خدا از تمام معبودان بزرگتر است چونکه با همان روشی که مصریها علیه بنی یسرائیل اقدام کردند به همان روش خدا نابودشان کرد. (۱)
- ۱۲ بیترو پدر زن مُشه برای خداوند قربانی سوختنی و ذبح‌هایی آورد. اَهَرُون و تمام محترمین یسرائیل آمدند با بیترو پدر زن مُشه در حضور خدا خوراک بخورند.
- ۱۳ فردای آن روز بود که مُشه نشست تا مردم را داوری کند. مردم از بامداد تا شام نزد مُشه ایستاده بودند.
- ۱۴ پدر زن مُشه آنچه را او برای مردم به عمل می‌آورد مشاهده نمود گفت: این چه کاری است تو با مردم میکنی؟ چرا تنها تو نشسته‌ای و تمام این مردم از بامداد تا شام نزد تو می‌ایستند؟
- ۱۵ مُشه به پدر زنش گفت به این علت است که آن مردم برای پرسش از خداوند نزد من می‌آیند.
- ۱۶ هرگاه موضوعی داشته باشند نزد من می‌آیند بین این و آن داوری میکنم و قانون‌های خداوند و توراهایش (تورای کتبی و تورای شفاهی) را به اطلاع آنها میرسانم.
- ۱۷ پدر زن مُشه به وی گفت: این کاری که تو میکنی خوب نیست.
- ۱۸ حتماً از پدر خواهی آمد، هم تو و هم این مردمی که نزد تو هستند. چونکه این کار برای تو سنگین است نمی‌توانی به تنهایی آن را انجام دهی.
- ۱۹ اکنون به حرف من گوش بده. به تو توصیه میکنم اگر خداوند (هم در این امر) با تو (موافق) باشد تو برای آن قوم در پیش خداوند رابطی باش و آن مطاب را تو نزد خداوند ببر.
- ۲۰ آن قانونها و آن توراها (تورای کتبی و تورای شفاهی) را به آنها تعلیم بده و راهی را که باید در آن بروند و کاری را که باید انجام دهند به آنها بشناسان.
- ۲۱ و تو از تمام آن قوم مردانی کاردان و درستکار که از خدا ترسیده دشمن سود نامشروع باشند پیش بینی کن و (آنها را) رئیس‌های هزاره و صده، پنجاهه و دهه بر آنان (بر آن قوم) منصوب کن.
- ۲۲ و آنها آن قوم را، همیشه داوری کنند و چنین باشد که هر موضوع مهمی را پیش تو آورند و هر موضوع کوچکی را خود داوری نمایند و (سنگینی بار را) از دوش خود سبک کن و (آنها آنها) با تو بدوش بکشند.
- ۲۳ اگر این کار را بکنی و خداوند (هم همین را) به تو سفارش کند میتوانی پایداری کنی و این مردم هم سالم به محل خود خواهند رسید.
- ۲۴ مُشه به حرف پدرزنش گوش داد و تمام آنچه را که گفت انجام داد.
- ۲۵ مُشه از تمام یسرائیل مردانی کاردان انتخاب کرد و آنها را رئیس‌های آن قوم قرار داد. رئیس‌های هزاره، صده، پنجاهه، و رئیس‌های دهه.
- ۲۶ تا آن قوم را در هر زمانی داوری کنند و موضوع مشکل را نزد مُشه بیاورند و هر موضوع کوچک را خود داوری نمایند.
- ۲۷ مُشه پدر زنش را روانه کرد و وی به سرزمین خود رفت.

۱- یکی از کارهای الهی اینست که هر عملی را چه مثبت و چه منفی برابر همان عمل پاداش و کیفر میدهد و در اینجا بیترو میگوید چون مصریها فرزندان ذکور یسرائیل در آب میانداختند خداوند آنها را در آب غرق کرد.

רבעי
 1 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה
 2 בָּאוּ מִדְבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ מִדְּפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ
 3 בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגַד הַהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים
 4 וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב
 5 וְתֹגִיד לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם
 6 וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל־פְּנֵי נְשָׁרִים וְאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה
 7 אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי
 8 סֻגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאֶרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְּלַכַת
 9 כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 חמשי
 7 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 8 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל־
 9 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּע מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־
 10 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֵלֶיךָ בְּעַב
 11 הָעֲנָן בְּעַבֹּוד יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עַמֶּךָ וְגַם־בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם
 12 וַיַּגִּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 13 לֵךְ אֶל־הָעָם וְקַדְּשֵׁתָם הַיּוֹם וּמַחֲרֹ וּכְבֹּסוּ שַׂמְלֹתֶם: וְהָיוּ
 14 נִכְנָשִׁים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעִינֵי כָל־
 15 הָעָם עַל־הָר סִינַי: וְהִגַּבְלַת אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ
 16 לְכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקִצְהוּ כָל־הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוֹמָת:
 17 לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד בִּי־סְקוֹל יִסְקַל אוֹ־יֵרֶה יֵרֶה אִם־בַּהֲמָה אִם־
 18 אִישׁ לֹא יַחִיהַּ בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְהָר: וַיֵּרֵד מֹשֶׁה
 19 מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שַׂמְלֹתָם: וַיֹּאמֶר
 20 אֶל־הָעָם הָיוּ נִכְנָשִׁים לְשִׁלֻשֵׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:
 21 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיטֵב הַבִּקְרָר וַיְהִי קָלִת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד
 22 עַל־הָהָר וְקָל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
 23 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְבוּ
 24 בַּתַּחְתִּית הַהָר: וְהָר סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עֲלָיו יְהוָה

شَمُوت - بَیتَرُو - فصل نوزدهم

۱۱۰

- ۱ در سومین ماه از بیرون آمدن فرزندان ییسرائل از سرزمین مصر، در این روز (اول ماه) به بیابان «سینی» رسیدند.
- ۲ از «رفیدیم» حرکت کرده و به بیابان «سینی» آمدند و در آن بیابان چادر زدند، یعنی ییسرائل آنجا مقابل آن کوه اردو زد.
- ۳ و مُشه به حضور خداوند رفت. خدا از آن کوه وی را صدا زده گفت به خاندان یعقُو و چنین بگو و به فرزندان ییسرائل اعلام بدار:
- ۴ شما آنچه را با مصریها کردم مشاهده کردید. شما را روی بالهای عقابها (ابرها) بلند کرده نزد خود آوردم.
- ۵ و حالا اگر حتماً به حرف من گوش دهید و پیمانم را رعایت کنید از میان تمام قومها برای من نخبه تر خواهید بود چونکه تمام کره‌ی زمین (هم) مال من است.
- ۶ و شما برای من «مَمِیلخت کُوَهَنیم» (ساکنان کشور مریان جهانی خداشناسی) و ملتی مقدس باشید. اینها سخنانی است که به فرزندان ییسرائل خواهی گفت.
- ۷ مُشه آمد محترمین ییسرائل را صدا زد و تمام این سخنان را که خدا به او فرمان داده بود در برابر آنها بیان کرد.
- ۸ تمام آن قوم یک زبان پاسخ داده گفتند: تمام آنچه را که خدا گفته است انجام خواهیم داد. مُشه سخنان آن قوم را نزد خدا بازگو کرد.
- ۹ خدا به مُشه گفت برای اینکه آن قوم موقع سخن گفتنم با تو (سخنان مرا) بشنوند و به تو هم تا ابد ایمان بیاورند، اینک من در میان ابر غلیظ نزد تو می آیم. مُشه سخنان آن قوم را به خدا اطلاع داد.
- ۱۰ خدا به مُشه گفت نزد آن قوم برو و امروز و فردا آنها را آماده کن و لباسهای خود را بشویند.
- ۱۱ و برای روز سوم آماده باشند. چونکه در روز سوم خدا در نظر تمام آن قوم روی کوه «سینی» نزول اجلال خواهد کرد.
- ۱۲ اطراف آن قوم را محدود کرده بگو مواظب خودتان باشید. از آن کوه بالا نیائید و با حدود آن تماس نداشته باشید. هرکس آن کوه را لمس کند، حتماً کشته میشود.
- ۱۳ دستی آن را لمس نکند چونکه خودبخود سنگسار شده و یا (از بلندی) پرتاب خواهد گشت. چه چارپا و چه انسان باشد، زنده نخواهد ماند. با یکنواخت شدن صدای کرنا آنها (میتوانند) بالای آن کوه بروند.
- ۱۴ مُشه از آن کوه به سوی آن قوم فرود آمد. آن قوم را آماده کرد و لباسهایشان را شستند.
- ۱۵ به آن قوم گفت: برای سه روز (دیگر) آماده باشید، به زن نزدیک نشوید.
- ۱۶ روز سوم همینکه صبح شد صداها و برقها و ابرسنگینی و صدای بسیار شدید کرنا در بالای آن کوه پدید آمد. تمام آن قوم که در اردوگاه بودند بر خود لرزیدند.
- ۱۷ مُشه آن قوم را از اردوگاه به استقبال خداوند بیرون آورد و در پایین آن کوه ایستادند.
- ۱۸ و از تمامی کوه «سینی» دود بیرون می آمد، برای اینکه خدا با آتش بر آن نازل گشت. دودش مثل دود کوره بالا میرفت. پس تمام آن کوه بسیار لرزان شد.
- ۱۹ صدای کرنا رفته رفته قویتر میشد. مُشه سخن میگفت و خداوند صدای او را تقویت میکرد.

فصل ۱۹ آیه یک الی فصل ۲۰ آیه ۲۳
توراه روز اول شامعوت

שמות יט-כ יתרו

- 19 באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויחרד כל-ההר מאד: ויהי
 קול השפך הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
 20 וירד יהוה על-הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה למשה
 21 אל-ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל-משה רד הער
 22 בעם פני-יהרסו אל-יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
 23 הנגשים אל-יהוה יתקדשו פני-פרץ בהם יהוה: ויאמר משה
 אל-יהוה לא-יוכל העם לעלת אל-הר סיני כי-אתה העדתה
 24 בנו לאמר הגבל את-ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך-
 רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל-יהרסו
 25 לעלת אל-יהוה פני-פרץ-בם: וירד משה אל-העם ויאמר
 1 כ אלהים: וידבר אלהים את כל-הדברים האלה
 2 לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
 3 מארץ מצרים מבית עבדים: לא-יהיה לך אלהים אחרים
 4 על-פני: לא-תעשה לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים מופעל
 5 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא-
 תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
 פקד עון אבת על-בנים על-שלישים ועל-רבעים לשנאי:
 6/7 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא
 תשא את-שם-יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר-ישא את-שמו לשוא:
 8/9 זכור את-יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל-
 10 מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה כל-
 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
 11 בשעריך: כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ
 את-הים ואת-כל-אשר-בם וינח ביום השביעי על-פני פרך
 12 יהוה את-יום השבת ויקדשהו: כבד את-אביך
 ואת-אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר-יהוה אלהיך

- ۲۰ خدا بالای کوه «سینی» بر سر آن کوه نزول اجلال نمود. خدا مُشه را صدا زد که بر سر آن کوه (بالا) برو. پس مُشه بالا رفت.
- ۲۱ خدا به مُشه گفت پایین برو به آن قوم اخطار کن مبادا به منظور دیدن خدا (از حد) تجاوز کنند و از آنها زیاد کشته شود.
- ۲۲ و آن کوهنمایی (به عقیده مفسرین نخست زادگان) هم که پیش خدا مشرف میشوند خود را محدود بدانند. مبادا خدا آنها را منهدم کند.
- ۲۳ مُشه به خدا گفت آن قوم نمی تواند از کوه «سینی» بالا آید. چونکه تو به ما اخطار کرده گفتی آن کوه را محدود کرده اختصاصیش نما.
- ۲۴ خدا به او گفت: برو فرود آی. تو بالا بیا و آهروُن با تو (بیاید). ولی کُوهنها و آن قوم برای بالا آمدن بسوی خدا (از حد) تجاوز نکنند. مبادا آنها را منهدم نماید.
- ۲۵ مُشه نزد آن قوم فرود آمده به آنها گفت.

بیترو - فصل بیستم

- ۱ خداوند صحبت کرده تمام این سخنان را گفت.
- ۲ من خدا خداوند توم که تو را از سرزمین مصر از خانه‌ی بندگی بیرون آوردم.
- ۳ در مقابل من معبودان دیگری برای تو وجود نداشته باشد.
- ۴ هیچ پیکره‌ای و هیچ تصویری از آنچه در بالای آسمان و در پایین بر روی زمین و آنچه در آب در زیر مین باشد برای خود نسا. (۱)
- ۵ به آنها سجده نکن و آنها را پرستش ننما چونکه من خدا خداوندت قادر غیور، بازخواست کننده‌ی گناه پدران از فرزندان، (فرزند و نوه) از نسل سوم تا چهارم دشمنانم (که پیرو پدر بدکار خود هستند) میباشم.
- ۶ نیکی کننده به هزاران (نسل) یعنی به دوستان و به کسانی که فرمانهای مرا مراعات میکنند (که پیرو پدر نیکوکار خود هستند).
- ۷ نام خدا خداوندت را بیهوده بر زبان نیاور زیرا کسی را که نام او را بیهوده بر زبان آورد بدون مجازات نخواهد گذاشت.
- ۸ روز شبات را بخاطر داشته باش که آن را مقدس بداری.
- ۹ شش روز کار کن و تمام کارت را انجام بده.
- ۱۰ و روز هفتم برای خدا خداوندت شبات است. تو، پسر، دختر، غلامت، کنیزت، چارپایت و غریبت که تحت اختیار تو هستند، هیچ کاری نکنید.
- ۱۱ زیرا خدا آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست در شش روز ایجاد کرد و روز هفتم روز آسایش قرار داد. به همین جهت خدا روز شبات را برکت داده و آنرا مقدس کرد.

۱- چون روی سرپوش صندوق ده فرمان گواه (بر تجلی خدا و فرزندان بیسرائل در کوه «سینی») دو «کروویم» (فرشته‌هایی به شکل پسر بیجه و دختر بیجه) از طلا ساخته شده بود ساختن امثال آنها برای قرار دادن در سایر نقاط مانند عبادتگاهها یا خانه‌های شخصی منع شده است.

שמות כ יתרו

13 נתן לך: לא תרצח לא
תנאף לא תגנב לא

14 תענה ברעך עד שקר: תחמד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: לא

15 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל-

16 משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פך נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר-

17 שם האלהים: ויאמר יהוה אל משה פה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשוני אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו

18 לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה

19 ערותך עליו: ערוותך עליו: ערוותך עליו: ערוותך עליו:

20 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי כא

21 שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: והגישו אדניו

22 משפטים 1/2

23

24

25

26

27

28

29

- ۱۲ پدر و مادرت را احترام بگذار تا اینکه در آن سرزمینی که خدا خداوندت به تو می‌دهد عمرت طولانی شود.
- ۱۳ قتل نکن، زنا نکن، دزدی نکن، برای همنوعت شهادت دروغ نده.
- ۱۴ خانه‌ی همنوعت را آرزو نکن. زن همنوعت را غلامش کنیزش گاوش، الاغش را و هرچه را مال همنوعت است آرزو نکن.
- ۱۵ و تمام آن قوم شاهد صداها، شعله‌ها، صدای کرنا و آن کوه پر از دود، بودند. پس آن قوم با مشاهده‌ی آن (وضح) هراسان حرکت کرده از آنجا دور ایستادند.
- ۱۶ به مُشه گفتند: تو با ما سخن بگو و اطاعت خواهیم کرد و خداوند با ما سخن نگوید مبادا بمیریم.
- ۱۷ مُشه به آن قوم گفت: هراسان نباشید زیرا خداوند بمنظور مفتخر کردن شما و برای اینکه ترس وی بر شما باشد که خطا نکنید نزول اجلال فرموده است.
- ۱۸ پس آن قوم دور ایستاد و مُشه به سوی آن مه که خداوند در آن بود پیش رفت.
- ۱۹ خدا به مُشه گفت به فرزندان یسرائل چنین بگو: شما ملاحظه نمودید که از آسمان با شما صحبت کردم.
- ۲۰ تجسمی از من نسازید. معبود نقره‌ای و معبود طلایی برای خود درست نکنید. (۱)
- ۲۱ قربانگاه خاکی (به زمین پیوسته) برای من بساز تا قربانیهای سلامت خود را از گوسفندان و گاوآنت روی آن ذبح کنی. در هر جا (ی مکان مقدس) که به تو اجازه دهم نامم را یاد آور شوی (بطوریکه نوشته میشود بیان کنی) نزد تو آمده برکتت خواهم نمود.
- ۲۲ و اگر برای من قربانگاه سنگی بسازی آن (سنگ)ها را تراشیده درست نکن مبادا که ابزار فلزی خود را روی آن حرکت دهی و آن را بی حرمت نمائی.
- ۲۳ به وسیله پلکان بر قربانگاه من بالا برو تا شرمگاه تو بر آن ظاهر نگردد.

پاراشای میشپاطیم - فصل بیست و یکم

- ۱ و اینها احکامی است که پیش آنها خواهی گذاشت.
- ۲ هرگاه غلامی عبری خریدی شش سال خدمت کند و در (سال) هفتم رایگان آزاد گردد.
- ۳ اگر خودش تنها آمده است، خودش تنها برگردد و اگر دارای زن است، زنش با او بازگردد.
- ۴ اگر اربابش کسی (یعنی کنیزی) را به همسری او در آورد و (آن کنیز) برای او پسران یا دخترانی بزاید آن (کنیز) و بچه‌هایش نزد اربابش بمانند و او تنها آزاد گردد.
- ۵ و اگر آن غلام اصرار ورزیده بگوید اربابم را، زنم (کنیز ارباب) و بچه‌هایم را، دوست دارم. به آزادی برنمیگردم.
- ۶ اربابش وی را نزد داور بیاورد و او را به دریا به باهو نزدیک کند. آقایش گوش (راست) وی را با درفش سوراخ نماید، وی تا ابد (تا سال یوول) (۲) برای او خدمت کند.

۱- چون در خانه‌ی خدا فرشته‌های طلایی درست کرده بودند در جای دیگر ساختن آن ممنوع شده است (فصل ۲۵ آیه ۱۸)

۲- سال یوول سالی است که طبق تقویم یهود مضرربی از ۵۰ باشد.

שמות כא משפטים

- 7 אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדֹּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו
(אֶת־אָזְנוֹ בַּמְרָצַע וְעָבְדוּ לְעַלְמָם: וְכִי־יִמְכַר אִישׁ
- 8 אֶת־בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: אִם־דָּעָה בְּעֵינֵי
לוֹ אֲדֹנָיה אֲשֶׁר־לֹא יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ
9/10 בְּבִגְדֹדָה: וְאִם־לָבְנוּ יִיעֲדָנָה כַּמִּשְׁפָּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־
11 אַחֲרַת יִקְחָלוּ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ
(אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חֲנָם אֵין כֶּסֶף: מִכָּה
- 13 אִישׁ וּמַת מוֹת יוֹמַת: וְאֲשֶׁר לֹא עָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידוֹ
14 וְשִׁמְתִי לְךָ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּם שָׁמָּה: וְכִי־
יִזְד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהִרְגוֹ בְּעָרְמָה מִעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֻנּוּ
15/16 לְמוֹת: וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמַת: וְגִנֵּב
17 אִישׁ וּמְכָרוֹ וּנְמָצָא בִידוֹ מוֹת יוֹמַת: וּמִקְלָל
18 אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמַת: וְכִי־יִרְיִבֵן אַנְשִׁים וְהִכָּה־
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאִגָּרֶף וְלֹא יָמוּת וּנְפֹל לְמִשְׁכָּב:
19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמִּכָּה רַק
(שְׁבִתוֹ יִתֵּן וְרָפָא יִרְפָּא: וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵבְדוֹ שְׁנֵי
- 21 אוֹ אֶת־אִמָּתוֹ בְּשִׁבְטֵי וּמַת תַּחַת יָדוֹ נֶקֶם יִנָּקֶם: אֲךָ אִם־יוֹסֵם
22 אוֹ יוֹמִים יַעֲמֹד לֹא יָקֵם כִּי כֶסֶף הוּא: וְכִי־
יִנְצוּ אַנְשִׁים וְנִגְפּוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן
עָנוּשׁ יַעֲנֵשׁ כְּאֲשֶׁר יִשִׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בַּפְּלָלִים:
23/24 וְאִם־אִסּוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ: עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן
25 תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כּוּיָה תַּחַת כּוּיָה פָּצַע
26 תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה: וְכִי־יִכָּה אִישׁ
אֶת־עַיִן עֵבְדוֹ אוֹ־אֶת־עַיִן אִמָּתוֹ וְשַׁחַתָּהּ לְחַפְשֵׁי יִשְׁלַחֲנוּ
27 תַּחַת עַיִנוֹ: וְאִם־שֵׁן עֵבְדוֹ אוֹ־שֵׁן אִמָּתוֹ יִפִּיל לְחַפְשֵׁי יִשְׁלַחֲנוּ
תַּחַת שֵׁנוֹ:
28 וְכִי־יִגַּח שׂוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמַת סָקוֹל יִסְקַל הַשׂוֹר

- ۷ و هرگاه شخصی (یهودی) دخترش را به صورت کنیز بفروشد (آن دختر یهودی) مانند غلامها آزاد نگردد.
- ۸ اگر در نظر اربابش که او را برای خود نامزد کرده است بد باشد آزادش کند. بخاطر خیانت (پدر و ارباب) به او (پدر یا ارباب) مجاز نیست او را به قوم بیگانه بفروشد.
- ۹ و اگر او را برای پسرش نامزد کند طبق رسم دخترها با وی عمل کند.
- ۱۰ اگر برای خود زن دیگری (هم) بگیرد خوراک و پوشاک او و همخوابی با وی (آن کنیز) را کم نکند.
- ۱۱ اگر به (یکی از) این سه (طریق) عمل نکند (آن کنیز) را یگان و بدون دادن پول آزاد گردد.
- ۱۲ کسی که شخصی را بزند که فوت کند حتماً کشته شود.
- ۱۳ و چنانکه قصد (کشتن) نکرده باشد و خداوند بوسیله‌ی او (قتل را) فراهم کرده باشد برای تو مکانی تعیین خواهیم کرد که بدانجا بگریزد.
- ۱۴ و هرگاه شخصی بر همنوعش قصد بد کند تا او را به حيله بکشد او را از پیش قربانگاه من هم (که در آنجا بست نشسته باشد) برای اعدام کردن ببرید.
- ۱۵ و کسی که پدر یا مادرش را بزند که (صدمه ببیند) حتماً کشته شود.
- ۱۶ و کسی که شخصی را بدزدد و وی را بفروشد و یا هنوز در اختیارش باشد حتماً کشته شود.
- ۱۷ و کسی که پدر یا مادرش را دشنام دهد، حتماً کشته شود.
- ۱۸ و هرگاه اشخاصی (با همدیگر) نزاع کنند و یکی دیگری را با سنگ و مشت بزند و نمیرد و به بستر بیماری بیفتد.
- ۱۹ اگر از (بستر بیماری) برخیزد و با نیروی خود در کوچه و بازار رفت و آمد کند زننده (از کشته شدن) معاف است. فقط زیان بیکاری وی را بپردازد و کاملاً معالجه (اش) کند.
- ۲۰ و هرگاه شخصی غلام یا کنیز خود را با چوبدستی بزند و زیر دستش بمیرد حتماً از او انتقام گرفته شود.
- ۲۱ لکن اگر یک روز یا دو روز باقی بماند انتقام گرفته نشود چون دارائی اوست.
- ۲۲ و هرگاه اشخاصی با هم نزاع کنند و زن بارداری را بزنند و بچه‌هایش ساقط شوند و (به آن زن) صدمه‌ای وارد نشود هر قدر شوهر آن زن تعیین کند طبق رأی دادگاه جریمه بپردازد.
- ۲۳ و اگر (آن زن) صدمه‌ای ببیند (خطاب به داور) جان به جای جان تعیین کن.
- ۲۴ چشم به جای چشم، دندان به جای دندان، دست به جای دست، پا به جای پا.
- ۲۵ سوختگی به جای سوختگی، زخم به جای زخم، کوفتگی به جای کوفتگی. (به تبصره‌های الف و ب آخر این فصل مراجعه شود).
- ۲۷ هرگاه شخصی چشم غلامش یا چشم کنیزش را ضربت بزند و آن را تباہ نماید بخاطر (معیوب شدن) چشمش او را آزاد و روانه‌اش کند.
- ۲۶ و اگر دندان غلامش یا دندان کنیزش را ببندازد، بخاطر دندانش او را آزاد نموده روانه‌اش کند.
- ۲۸ و هرگاه گاوی مرد یا زنی را شاخ بزند که بمیرد آن گاو حتماً سنگسار شود ولی گوشش خورده نشود و صاحب گاو مبرا است.

שמות כא-כב משפטים

29 וְלֹא יֹאכַל אֶת-בְּשׂוֹוֹ וּבָעַל הַשּׂוֹר נָקִי: וְאִם שׂוֹר נִגָּח הוּא
 מִתְמַל שְׁלֹשִׁים וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהִמִּית אִישׁ אִו
 30 אִשָּׁה הַשּׂוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת: אִם-כָּפַר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן
 31 פְּדִיָן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר-יוֹשֵׁת עָלָיו: אִוְבֵן יִגַּח אִוְבַת יִגַּח כַּמִּשְׁפָּט
 32 הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ: אִם-עֶבֶד יִגַּח הַשּׂוֹר אִו אִמָּה כֶּסֶף וְשְׁלֹשִׁים
 33 שְׁקָלִים יִתֵּן לְאֹדָנָיו וְהַשּׂוֹר יִסְקַל: וְכִי-יִפְתַּח
 אִישׁ בּוֹר אִו כִּי-יִכְרֶה אִישׁ בֶּרֶךְ וְלֹא יִכְסֶנוּ וְנִפְל-שָׁמָּה שׂוֹר
 34 אִו חֲמוֹר: בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יִשִּׁיב לְבַעְלָיו וְהִמִּית יִהְיֶה-
 35 לוֹ: וְכִי-יִגַּף שׂוֹר-אִישׁ אֶת-שׂוֹר רֵעֵהוּ וּמָת

וּמָכְרוּ אֶת-הַשּׂוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת-כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת-הִמָּת יַחְצוּן:
 36 אִו נוֹדַע כִּי שׂוֹר נִגָּח הוּא מִתְמַל שְׁלֹשִׁים וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעָלָיו
 37 שְׁלֹם יִשְׁלַם שׂוֹר תַּחַת הַשּׂוֹר וְהִמִּית יִהְיֶה-לוֹ: כִּי

יִגְנֹב-אִישׁ שׂוֹר אִו-שֶׁה וּטְבָחוּ אִו מָכְרוּ חֲמִשָּׁה בְּקָר יִשְׁלַם
 1 תַּחַת הַשּׂוֹר וְאִרְבַּע-צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה: אִם-בַּמַּחְתָּרֶת יִמָּצֵא כב
 2 הַגִּנֵּב וְהִפָּה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים: אִם-זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
 3 דָּמִים לוֹ שְׁלֹם יִשְׁלַם אִם-אִין לוֹ וְנִמְכַר בַּגִּנְבָתוֹ: אִם-הִמָּצֵא
 תִּמָּצֵא בְיָדוֹ הַגִּנְבָה מִשׂוֹר עַד-חֲמוֹר עַד-שֶׁה חַיִּים שְׁנַיִם
 יִשְׁלַם: כִּי יִבְעַר-אִישׁ שָׂדֶה אִו-כָּרֶם וְשָׁלַח

4 אֶת-בְּעִירָהּ וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחַר מִיטֵב שָׂדֶהוּ וּמִיטֵב כָּרְמוֹ
 5 יִשְׁלַם: כִּי-תֵצֵא אִישׁ וּמָצָא קִצִּים וְנֹאכַל
 גְּדִישׁ אִו הַקֶּמֶה אִו הַשָּׂדֶה שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעַר אֶת-
 6 הַבְּעִרָה: כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶּסֶף אִו-כֵּלִים

77 לְשֹׂמֵר וְגִנֵּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם-יִמָּצֵא הַגִּנֵּב יִשְׁלַם שְׁנַיִם: אִם-
 לֹא יִמָּצֵא הַגִּנֵּב וְנִקְרַב בְּעַל-הַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים אִם-לֹא שָׁלַח
 8 יָדוֹ בְּמַלְאֲכַת רֵעֵהוּ: עַל-כָּל-דְּבַר-פֶּשַׁע עַל-שׂוֹר עַל-חֲמוֹר עַל-
 שֶׁה עַל-שְׁלֵמָה עַל-כָּל-אַבְדָּה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי-הוּא זֶה עַד
 הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר-שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם

- ۲۹ و اگر گاوی سابقه‌ی شاخ زدن داشته باشد و به صاحب آن اخطار شده باشد و از آن مواظبت نکند و مرد یا زنی را بکشد آن گاو سنگسار و صاحبش هم کشته خواهد شد.
- ۳۰ اگر خون بها برای او تعیین گردد باز خرید جانش را طبق آنچه بر عهده‌ی او (با نظریه‌ی دادگاه) تعیین گردد بپردازد.
- ۳۱ اگر (آن گاو) پسری یا دختری را شاخ بزند طبق همین قانون با او رفتار شود.
- ۳۲ اگر (آن گاو) غلام یا کنیزی را شاخ بزند (صاحب گاو) سی شقل نقره به ارباب (آن غلام یا کنیز) بدهد و آن گاو سنگسار گردد.
- ۳۳ و هرگاه شخصی چاه (پوشیده‌ای را) باز کند یا شخصی چاهی را (در محل رفت و آمد عمومی) حفر کند و آنرا نبوشاند و گاو یا الاغی آنجا بیفتد.
- ۳۴ مالک گودال (موجد این خطر) تاوان داده پول به صاحب چارپا تأدیه کند و آن (حیوان مرده) برای او بماند.
- ۳۵ و هرگاه گاو کسی گاو هم‌نوعش را بزند که بمیرد (اگر بهای هر دو گاو در زنده بودنشان برابر باشد) آن گاو زنده را فروخته پولش را نصف کنند و آن (گاو) مرده را هم نصف نمایند.
- ۳۶ اگر معلوم شود که گاو از پیش شاخ زن بوده و صاحبش مواظب آن نبوده حتماً گاوی به جای آن گاو عوض بدهد و آن گاو مرده برای او بماند.
- ۳۷ هرگاه شخصی گاو یا بره‌ای را بدزدد و آنرا ذبح کرده یا بفروشد بجای آن گاو، پنج گاو، به جای آن بره، چهار بره عوض بدهد.

میشاپیتم - فصل بیست و دوم

- ۱ اگر دزد در حال خراب کردن (در و دیوار یا احداث نقب) یافته شود و ضربت خورده بمیرد، خونش بازخواست ندارد.
- ۲ اگر پس از طلوع آفتاب (کشته شود) خونش بازخواست دارد. حتماً (دزد بهای اشیاء دزدیده شده را) باز پرداخت کند. اگر ندارد بخاطر دزدیش (به غلامی) فروخته خواهد شد.
- ۳ اگر مال دزدیده شده - گاو یا الاغ یا بره‌ی زنده، در اختیار او پیدا شود دو برابر عوض بدهد.
- ۴ هرگاه شخصی کشتزار یا تاکستانی را از بین ببرد یعنی چهارپایش را آزاد بگذارد تا در کشتزار شخص دیگری خرابکاری نماید از بهترین کشتزار و بهترین تاکستانش عوض بدهد.
- ۵ هرگاه آتش (از حدود کسی) بیرون آید و به خارهایی برسد و توده‌ی محصول یا حاصل درو نشده، یا کشتزاری بسوزد، حتماً کسی که موجب آتش سوزی شده است (زیان) آتش سوزی را کاملاً بپردازد.
- ۶ هرگاه شخصی پول یا اشیایی برای نگهداری (بدون مزد نگهداری) به هم‌نوعش بدهد و از خانه‌ی آن شخص دزدیده شود اگر دزد پیدا شود، دو برابر عوض بدهد.
- ۷ اگر دزد پیدا نشود صاحب خانه (امانت دار) که به مال هم‌نوعش دست درازی نکرده است (برای قسم خوردن) نزد داور بیاید.
- ۸ در هر مورد کوتاهی کردن (در امانت داری) در مورد گاو و الاغ و بره، در مورد لباس و هر

نکاتی چند درباره‌ی غلام یا کنیز عبری

الف - کلمه‌ی غلام به چه کسی اطلاق می‌شد؟

- ۱) کسی که دزدی می‌کرد و پس از دستگیر شدن توانایی پرداخت قیمت مال دزدی و جریمه‌اش را نداشت و بوسیله‌ی دادگاه به شخص صالحی به فروش می‌رسید. (شموت ۲۲-۲).
- ۲) کسی که به علت نیاز مجبور می‌شد خود را (بصورت غلام) بفروشد و هیچگاه حاضر نبوده‌است در حال تنگدستی از کمکهای خیریه استفاده کند. (ویقرا فصل ۲۵ آیه‌های ۳۹ و ۴۳ و دواریم فصل ۱۵ آیه‌های ۷ و ۱۱).
- ۳) پدری دختر نابالغ خود را در حال تنگدستی به صورت کنیز می‌فروخت که این عمل جنایت محسوب میشد. (شموت ۲۱ آیه‌های ۷ و ۸).
- ۴) غلامی که بعد از شش سال خدمت تصمیم می‌گرفت بخدمت خود نزد خریدارش ادامه دهد و در اینصورت تا سال یوول به خدمت خود ادامه میداد. (شموت فصل ۲۱ آیه‌های ۵ و ۶ و تبصره‌ی ۲ همین فصل).

ب - شرایط غلامی و کنیزی

- ۱) حداکثر خدمت ۶ سال بود. (شموت فصل ۲۱ آیه ۲).
- ۲) در پایان خدمت غلام یا کنیز بلاعوض آزاد میشد.
- ۳) خریدار غلام، مسئول تأمین معاش رایگان خانواده‌ی غلام هم بود. (شموت ۲۱ آیه ۳).
- ۴) زن غلام آزاد بود.
- ۵) اگر خریدار، کنیز غیر یهودی خود را همسر غلام عبری میکرد در پایان خدمت غلام، این کنیز و بچه‌هایش برای خریدار باقی میماندند. (شموت فصل ۲۱ آیه ۴ و برشیت ۹ آیه‌های ۲۰ و ۲۶).
- ۶) رفتار خریدار باید در طول خدمت نسبت به غلام و کنیز عبری صمیمانه و برادرانه باشد (ویقرا ۲۵ آیه‌های ۳۹ و ۴۳).
- ۷) خریدار باید در پایان خدمت سرمایه‌ی مناسبی در حدود توانایی خویش در اختیار غلام بگذارد. (دواریم ۵ آیه‌های ۱۳ و ۱۴).
- ۸) در مورد آزاد شدن دختر نابالغی که پدرش او را به کنیزی فروخته است تسهیلاتی پیش بینی شده است (شموت ۲۱ آیه ۷).
- ۹) دختری که پدرش او را به صورت کنیز فروخته بود با پیدا شدن آثار بلوغ در او، آزاد می‌شد.
- ۱۰) خریدار کنیز مسئولیت داشت دختری را که به کنیزی گرفته است در موقع بلوغ سر و سامان بخشد. (شموت ۲۱ آیه‌های ۸ و ۱۱).

تبصره‌ها و تذکراتی راجع به فصل بیست و یکم از کتاب شِموت

- ۱- به کتاب برشیت فصل ۹ آیه‌های ۲۰ تا ۲۶ مراجعه شود.
 - ۲- سال یوول سالی است که طبق تقویم یهود مضرّی از ۵۰ باشد.
 - ۳- قاتل عمدی که قبلاً از چنگال عدالت انسانی گریخته باشد، در اینجا کشته میشود و قاتل غیر عمد که قبلاً از چنگال عدالت انسانی گریخته باشد و مرتکب قتل غیر عمد دیگری شود تبعید میگردد. به کتاب اعداد فصل ۳۵ آیه‌های ۲۲ و ۲۹ مراجعه شود.
 - ۴- منظور از وی را بفرود و در اختیارش باشد اینست: در صورتیکه شخص دزدیده شده را مورد معامله قرار داده و بها یا مبلغی از بهای او را دریافت نموده باشد و گواهان بر آن معامله گواهی دهند دزد محکوم به مرگ میشود در غیر اینصورت محکومیت دیگری خواهد داشت.
 - ۵- نظر به اینکه قتل غیر عمد بوده و قاتل نیز شریک جرم دارد و توراہ کلمه کشتن را بکار نبرده است لذا مجازات این نوع قاتل و آسیب زنده مجازات عینی نیست بلکه جریمه باید با میزان خسارات وارده متناسب باشد.
- تمام علمای یهود عبارت جان بجای جان و چشم، بجای چشم را بدین طریق تفسیر کرده‌اند:
- الف - قاتل عمدی باید کشته شود.
 - ب - قاتل غیر عمدی تبعید میشود.
 - ج - کسی که مثلاً گاو شاخ زن داشته باشد و در اثر عدم مراقبت او قتلی انجام گیرد، در صورت رضایت دادن ولی خون کشته نمیشود و در غیر اینصورت کشته خواهد شد.
- علما از کلمات (خونبها) نتیجه گرفته‌اند که اگر حکم قتل قطعی بود لزومی نداشت که بدادگاه مراجعه شود همینطور معنی دیگر کلمه «جان زیر جان» به ما می‌فهماند که میزان محکومیت کمتر از جان از دست رفته است و از کلمه مستفاد میشود که در صورتیکه قتل مستقیماً از کسی سرزده باشد امکان خون بها دادن در میان است.
- ۶- اگر صاحب گاو رضایت ولی خون را بدست آورد چون خود او ضارب نبوده و قتل هم عمدی نیست، کشته نخواهد شد. به فصل ۳۵ آیه‌های ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ از کتاب بمیدبار مراجعه شود.

9 לִרְעוּהוּ: כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רְעוּהוּ חֲמוֹד אֶרְשׁוֹ
 10 אֶרְשָׁה וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר וּמֵת אֶרְשׁוֹ וְנִשְׁבֵּר אֶרְשׁוֹ וְנִשְׁבָּה אִין
 11 רְאָה: שְׁבַעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ
 12 בְּמִלְאֲכַת רְעוּהוּ וּלְקַח בְּעָלָיו וְלֹא יִשְׁלַם: וְאִם־גָּנַב יִגְנַב
 13 מֵעַמּוֹ יִשְׁלַם לְבַעְלָיו: אִם־טָרַף יִטָּרַף יִבְאֶהוּ עַד הַטְּרַפָּה
 14 לֹא יִשְׁלַם:
 15 וְכִי־יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רְעוּהוּ וְנִשְׁבֵּר אֶרְשׁוֹ בְּעָלָיו אִין־עַמּוֹ
 16 שְׁלַם יִשְׁלַם: אִם־בְּעָלָיו עַמּוֹ לֹא יִשְׁלַם אִם־שָׂכִיר הוּא בֹא
 17 בְּשָׂכָרוֹ: וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ בַּתּוֹלָה אֲשֶׁר לֹא־אֲרֻשָּׁה
 18 וְשָׁכַב עִמָּה מְהֵרָה וּמִהֲרָנָה לוֹ לְאִשָּׁה: אִם־מֵאֵן יִמָּאֵן אָבִיהָ
 19 לְתַתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל כַּמֹּהֵר הַבַּתּוֹלָת: מִכִּשְׁפָּה
 20 לֹא תִחִיָּה: כֹּל־שָׁכַב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוֹמָת: זִבְחַ
 21 לְאֱלֹהִים יִחָרֵם כֹּל־אֲשֶׁר לִיְהוָה לְבָדוֹ: וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא
 22 תִלַּחֲצֵנּוּ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: כֹּל־אֲלֻמְנָה וַיִּתּוֹם
 23 לֹא תַעֲנוּן: אִם־עָנָה תַעֲנֶה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעַק יִצְעַק אֵלָי
 24 שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתוֹ: וְחָרָה אַפִּי וְהֲרַגְתִּי אֹתְכֶם בַּחֲרֹב וְהָיוּ
 25 גִּישׁוֹכֵיכֶם אֲלֻמְנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמָיִם:
 26 אִם־כֶּסֶף וְתִלְוָה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעַנּוּ עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנִשְׂאָה
 27 לֹא־תִשְׁיָמוֹן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם־חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעַךְ עַד־
 28 בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ: כִּי הוּא כְּסוּתָה לְבִדָּה הוּא שְׁמֵלְתוֹ
 29 לַעֲרוֹ בַמָּה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלָי וְשָׁמַעַתִּי כִּי־חֲנוּן
 30 אָנֹכִי: אֱלֹהִים לֹא תִקַּלְל וְנִשְׂאָה בְּעַמָּךְ לֹא תֵאָדָר: רַבִּיעִי
 31 מִלֵּאֲתָךְ וּדְמַעַךְ לֹא תֵאָחֵר בְּכוֹר בְּנִיךְ תִּתְּנֵנִי לִי: כִּדְתַעֲשֶׂה
 32 לְשׁוֹרְךָ לְצֹאֲנֶךָ שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 33 תִתְּנֵנִי לִי: וְאֲנִשֵּׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשָּׂר בְּשֹׁדֵה טְרֵפָה לֹא
 34 תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שְׁמַע
 35 שׂוֹא אֶל־תִּשְׁתִּי יָדְךָ עִם־רִשְׁעִי לְהִית עַד חָמָס: לֹא־תִהְיֶה

- گمشده‌ای که (شاهدی) بگوید که این همان (گمشده) است ادعای هر دو نزد داور برده شود. کسی که داور محکومش کند دو برابر به طرف خود بپردازد.
- ۹ هرگاه شخصی الاغ یا گاو یا بره و یا هر چارپائی را به رفیقش بدهد که (در قبال مزد) نگهداری کند و چارپا بمیرد یا عضویش بشکند یا به اسارت برده شود، و شاهدی نباشد.
- ۱۰ بین دو طرف، قسم خدا باشد که (امانت دار) به مال همنوعش دست درازی نکرده است و صاحب (آن امانت قسم را) بپذیرد ولی (امانت دار) به صاحبش عوض ندهد.
- ۱۱ و اگر حقیقتاً از پیش وی دزدیده شود (امانت دار) به صاحبش عوض بدهد.
- ۱۲ اگر واقعاً (بوسیله‌ی درندگان) نخجیر شده باشد (مانده) آنرا برای دلیل بیاورد. عوض آن نخجیر شده را ندهد.
- ۱۳ و هرگاه شخصی از همنوعش (چیزی) قرض بگیرد و (آن چیز) شکسته شود یا بمیرد، در صورتیکه صاحبش همراهش نباشد، (قرض گیرنده) حتماً عوض بدهد.
- ۱۴ اگر صاحبش همراهش باشد عوض ندهد. اگر (آن چیز) کرایه‌ای باشد (فقط) کرایه‌اش را به او (صاحبش) تعلق میگیرد.
- ۱۵ و هرگاه مردی دوشیزه‌ای را که نامزد نیست فریب داده با او همخوابی نماید باید حتماً با پرداخت مهریه، او را به عقد خود درآورد.
- ۱۶ اگر پدرش از دادن دختر به او ابا کند مطابق مهریه‌ی دوشیزگان، پول (بعنوان جریمه) بپردازد.
- ۱۷ جادوگر را زنده نگذار.
- ۱۸ هرکس با چارپایی همخوابی کند حتماً گشته شود.
- ۱۹ کسی که برای بت ذبح کند گشته شود، مگر اینکه فقط برای خدا (ذبح کرده باشد).
- ۲۰ و غریب را مغبون نکن و در فشار نگذار چونکه در سرزمین مصر غریب بودید.
- ۲۱ هیچ بیوه زن و یتیمی را نرنجانید.
- ۲۲ و اگر واقعاً او را برنجانی همینکه نزد من فریاد برآورد حتماً به فریادش گوش فرا خواهیم داد.
- ۲۳ خشمم افروخته گشته شما را در جنگ به کشتن میدهم تا ز نانتان بیوه و بچه‌هایتان یتیم بمانند.
- ۲۴ اگر به قوم من - فقیری که پیش تو است وام دهی نسبت به او چون طلبکار نباش. بر آن نزول تعیین نکن.
- ۲۵ اگر پوشاک همنوعت را گرو بگیری تا غروب آفتاب آن را به وی پس بده.
- ۲۶ زیرا آن تنها پوشاک وی است. آن لباس برای (پوشاندن) بدنش است. در چه چیزی بخوابد؟ (رختخوابش هم حالت لباس دارد) چنین مقرر است موقعی که نزد من فریاد برآورد چونکه من مهربانم گوش فرا خواهیم داد.
- ۲۷ بزرگان (قوم) را ناسزا نگو و رئیس قومت را نفرین نکن.
- ۲۸ (تقدیم کردن) نوبر و هدیه‌ات را به تأخیر نینداز. پسرهایی را که نخست زاد باشند به من اختصاص بده.
- ۲۹ در مورد گاوهایت و در مورد گوسفندان همین کار را بکن (اول زاد آنها) هفت روز نزد مادرش بماند از روز هشتم (و به بعد) به من اختصاصش بده.
- ۳۰ و برای من مردمی مقدس باشید و گوشت نخجیر شده در محل تاخت و تاز درندگان را نخورید. آنرا پیش سگ بیندازید.

שמות כג משפטים

אֲחֵרֵי־רַבִּים לְדַעַת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־דָּב לְנֹטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהִטֹּת: וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: כִּי תִפְגַּע שׂוֹר	3/4
אִיבֹךְ אוֹ חֲמֹדוֹ תַעֲהֶה הַשֵּׁב תִּשְׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי־	5
תִּרְאֶה חֲמֹד שֶׁנֶּאֱכָר רִבְּוֹ תַחַת מִשְׁאוֹ וְחִדְלֹת מַעֲזֹב לוֹ עֹזֵב תַעֲזֹב עִמּוֹ: לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ:	חמישי 6
מִדְּבַר־שִׁקָּר תִּדְחֹק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּהְרֹג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע: וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר פְּקֻחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: וְגַר לֹא תִלַּחֵץ וְאַתָּם יַדְעֵתֶם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־	7 8 9
גֵּרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרָצְךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־הַתְּבוּאָתָה: וְהַשְּׁבִיעֵת תִּשְׁמַטְנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וְיִתְרֵם תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה כִּן־תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ	10 11
לְזִיתְךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לְמַעַן יָנוּחַ שׂוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְיִנְפֹשׂ בֵּן־אִמְתְּךָ וְהַגֵּר: וּבְכָל אֲשֶׁר־	12 13
אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ: שְׁלֹשׁ רְגָלִים תַּחֲג לִי בַשָּׁנָה: אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתְךָ	14/15
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בּו יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקִם: וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה: שְׁלֹשׁ	16 17
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פָּנַי הָאֵדָן וַיְהוּה: לֹא־ תִזְבַּח עַל־חֶמֶץ דֶּם־זִבְחִי וְלֹא־יֵלֵין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בִּקְרָה: יִרְאֵשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל	18 19
גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ:	
הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח מִלֶּאךָ לְפָנֶיךָ לְשַׁמֵּר בְּדַרְךָ וּלְהַבִּיאֲךָ אֶל־	ששי 20
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי: הַשְּׁמֹר מִפָּנָיו וְשָׁמַע בְּקֹלוֹ אֶל־תִּמְרָר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ: כִּי אִם־שָׁמוֹעַ	21 22
תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וַעֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִיבַתִּי אֶת־אִיבֶיךָ	

شِموت - میشاپایم - فصل بیست و سوم

۱۱۶

- ۱ شایعه‌ی بی اساس را انتشار نده. با ظالم همدست نشو تا (برای او) شاهد دروغین باشی.
- ۲ (خطاب به داوران) برای محکومیتها (ی اعدام) دنباله رو اکثریت نباش (بلکه از حقیقت پیروی کن) و در مرافعه با منظور پیروی از اکثریت رأی ندهی که موجب تأیید اکثریت شوی (بلکه رأی حقیقی خود را بده). (۱)
- ۳ و از بینوا (هم) در مرافعه‌اش طرفداری نکن.
- ۴ هرگاه باگاو دشمنت یا با الاغش که سرگردان باشد برخورد کنی، حتماً آنرا به وی بازگردان.
- ۵ هرگاه الاغ دشمنت را دیدی که زیر بارش خوابیده مبادا از کمک کردن به او خودداری کنی، حتماً با او یاری نما.
- ۶ حق بیچاره‌ات را در مرافعه‌اش پایمال نکن.
- ۷ از سخن دروغ دوری جو شخص بیگناه و درستکار را نکش، زیرا ظالم را میرا نخواهم کرد.
- ۸ و رشوه نگیر زیرا رشوه اشخاص بصیر را کور میکند و سخنان اشخاص منصف را منحرف مینماید.
- ۹ و غریب را زیر فشار قرار نده و شما احساسات غریب را میشناسید زیرا در سرزمین مصر غریب بودید.
- ۱۰ و شش سال زمینت را کشت کن و محصولش را جمع آوری نما.
- ۱۱ و (سال) هفتم رهایش کرده، آزادش بگذار تا بیچارگان قومت (محصول آن را) بخورند و زبادی آنها را حیوان صحرا بخورد. در مورد تاکستان و زیتون هم همین کار را بکن.
- ۱۲ شش روز کارهایت را انجام بده و روز هفتم تعطیل کن تا اینکه گاو و الاغ استراحت کند و فرزند کنیزت و آن غریب تجدید قوا نماید.
- ۱۳ و در مورد آنچه که به شما گفتم مواظب باشید و نام معبودان دیگر را ذکر ننمائید. (نام آنها) از دهانت شنیده نشود.
- ۱۴ سه بار در سال برای من جشن بگیر.
- ۱۵ (الف) عید فطیر را در ماه آویو - نisan (بهار) که در آن زمان از مصر بیرون آمدی. همانگونه که به تو دستور دادم رعایت کرده، هفت روز فطیر بخور و در پیشگاه من دست خالی حضور نیابید.
- ۱۶ (ب) و عید درو، نوبرهای محصولت که در کشتزار کشت میکنی (ج) و عید جمع آوری (محصولات) در پایان سال یعنی موقعی که محصولات را از کشتزار جمع آوری میکنی.
- ۱۷ (این) سه بار در سال هر مذکری از تو در پیشگاه خداوند، خدا حضور یابد.
- ۱۸ با (بودن) حامص (خمیر مایه دار) بره‌ی (پس) مرا ذبح کن و پیه (بره) قربانی من تا بامداد باقی نماند.
- ۱۹ اولین نوبرهای (محصول) زمینت را به خانه‌ی خداوندت بیاور. بچه‌ی چارپای حلال گوشت را در شیر مادرش نیز. (۲)
- ۲۰ اینک من فرشته‌ای پیشاپیش تو میفرستم تا تو را در راه محافظت کند و تو را به آن مکانی که آماده کرده‌ام، بیاورد.
- ۲۱ در برابر وی احتیاط کن و از سخنش اطاعت نما. از (دستور) او سرپیچی نکن. از آنجائی که

۱- این آیه از طرف علمای یهود اینطور تفسیر شده است: حکم اعدام دست کم با دو رأی اضافی قابل اجرا است.

۲- این آیه اینطور تفسیر شده که گوشت را با لبنیات نمی توان پخت یا خورد یا مورد هر استفاده دیگری قرار داد.

שמות כג-כד משפטים

- 23 וְצַדִּיקִי אֶת-צַדִּיקִי: כִּי-יֵלֵךְ מִלֵּאכֵי לִפְנֵיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל-
- 24 הָאִמְרֵי וְהַחֲתִי וְהַפְרֵא וְהַפְנַעְנִי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי וְהַכַּחֲדִיתִי: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם
- 25 כִּי הִרְסוּ תְהָרִסֵם וְשֹׁפֵר תִּשְׁפֹּר מִצַּבְתֵּיהֶם: וְעַבְדְּתָם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת-לַחֲמֶךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרִיתִי מִחֲלָה
- 26 מִקֶּרְבְּךָ: לֹא תִהְיֶה מִשְׁפָּלָה וְעַקְרָה בְּאֶרֶץ שְׁבִיעִי
- 27 אֶת-מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֵא: אֶת-אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֵיךָ וְהִמַּתִּי אֶת-כָּל-הָעַם אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת-כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלֶיךָ
- 28 עֲרֹף: וְשַׁלַּחֲתִי אֶת-הַצִּרְעָה לִפְנֵיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-הַחַיִּי אֶת-הַפְּנַעְנִי וְאֶת-הַחֲתִי מִלִּפְנֵיךָ: לֹא אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ בְּשָׁנָה
- 29 אַחַת פְּרִתְהִיָּה הָאָרֶץ שְׁמֹמָה וְרַבָּה עֲלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה: מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ אֶת-הָאָרֶץ:
- 30 וְשִׁתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ מִיַּסְוֹף וְעַד-יַיִם פְּלִשְׁתִּים וּמִמְדְּבָר עַד-הַנֶּהָר כִּי אֶתֶּן בְּיַדְכֶם אֶת יְשִׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשַׁתְמוּ מִפְּנֵיךָ:
- 31 לֹא-תִכְרַת לָהֶם וְלֹא-אֱלֹהֵיהֶם בְּרִית: לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ פֶּן-יִחַטִּיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ:
- כד 1 וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל-יְהוָה אֲתָה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיָּהוּא
- 2 וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִדְּחָק: וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה
- 3 לְבָדוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעַם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעַם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים
- 4 וַיַּעַן כָּל-הָעַם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בַּבֶּקֶר
- 5 וַיְבִין מִזִּבְחַת תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצֵּבֹה לְשָׁנִים עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
- 6 וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הָדָם
- 7 וַיִּשֶׂם בְּאֵגָת וְחֲצִי הָדָם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית

- بنام من سخن میگوید شما را نخواهد بخشید.
- ۲۲ اما اگر کاملاً از سخنش اطاعت کنی و به هر آنچه بگویم عمل نمائی، دشمنانت را دشمن خواهیم داشت و با بد خواهانت مخالفت خواهیم کرد.
- ۲۳ زیرا فرشته‌ی من پیشاپیش تو خواهد رفت و تو را به (سرزمین) اُموری و حیثی و پریزی و کِنَعنی و حیوی و یووسی وارد کرده آن (ها) را نابود خواهیم نمود.
- ۲۴ به معبودهای ایشان سجده نکن و آنها را پرستش ننما و مانند آنها عمل مکن. بلکه آنها را کاملاً از بین ببر. حتماً سکوه‌های (پرستشگاه) آنها را خرد کن.
- ۲۵ خدا - خداوند خودتان را پرستش کنید تا نان و آبت را برکت دهد و بیماری را از میان تو دور خواهد ساخت.
- ۲۶ در سرزمینت داغ دیده و سقط کننده و نازا نخواهد بود. تعداد روزهای عمرت را کامل خواهیم کرد.
- ۲۷ وحشتم را پیشاپیش تو روانه کرده و تمام (افراد) آن قومی را که بین آنها وارد شوی آشفته خواهیم کرد و تمام دشمنانت را وادار به فرار از تو خواهیم نمود.
- ۲۸ زنبورهای سرخ را پیشاپیش تو خواهیم فرستاد تا حیوی و کِنَعنی و حیثی را از جلو تو براند.
- ۲۹ طی یک سال آن (ها) را از پیش تو نخواهم راند، مبادا آن سرزمین ویرانه شده و حیوان صحرا علیه تو زیاد گردد.
- ۳۰ کم کم آن (ها) را از جلو تو میرانم تا بارور شوی و آن سرزمین را به ارث ببری.
- ۳۱ قلمروت را از دریای سرخ تا دریای پلیشتیم (مدیترانه) و از بیابان تا آن نهر (فرات) قرار خواهیم داد زیرا ساکنان این سرزمین را بدست شما میدهم تا آنها را از پیش خود برانی.
- ۳۲ و با آنها و با معبودانشان هم پیمان نشو.
- ۳۳ در سرزمینت ساکن نشوند مبادا تو را در مقابل من خطا کار کنند چونکه معبودان آنها را پرستش خواهی نمود و برای تو بمنزله‌ی دامی خواهد شد.

میشاپطیم - فصل بیست و چهارم

- ۱ و (خدا) به مُشه گفته بود: تو و اَهْرُونُ ناداو و اویهو و هفتاد (نفر) از محترمین یسرائل نزد خدا بالا آمده از دور سجده نمایند.
- ۲ مُشه به تنهایی به خدا نزدیک آید و آنها نزدیک نشوند و آن قوم همراه وی بالا نیایند.
- ۳ مُشه آمده برای آن قوم تمام سخنان خدا و تمام آن احکام را تعریف کرده بود. همه‌ی آن قوم یک صدا جواب داده گفتند: تمام سخنانی را که خدا گفته است انجام خواهیم داد.
- ۴ مُشه تمام سخنان خدا را نوشت و بامدادان سحرخیزی نموده، قربانگاهی در دامنه‌ی آن کوه و دوازده سکو برابر دوازده سبطهای یسرائل بنا کرد.
- ۵ نوجوانان (نخست زاده‌های) یسرائل را فرستاد و آنها برای خدا قربانیهای سوختنی تقدیم کردند و گاوهایی به عنوان ذبح سلامت ذبح کردند.
- ۶ مُشه نصف آن خون را گرفته در ظرفهایی قرار داد و نصف (دیگر) آن خون را بر قربانگاه پاشید.

ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית
 אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה
 ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את
 אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
 השמים לטהר: ואל-אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו
 את-האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל-
 משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את-לחת האבן
 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ויקם משה ויהושע
 משרתו ויעל משה אל-הר האלהים: ואל-הזקנים אמר
 שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
 מי-בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל-ההר ויכס הענן
 את-ההר: וישכן כבוד-יהוה על-הר סיני ויכסהו הענן ששת
 ימים ויקרא אל-משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה
 כבוד יהוה פאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא
 משה בתוך הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בהר ארבעים
 יום וארבעים לילה:

8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18

מפסיד

תרומה 1/2 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ויקחו
 לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועזת אילם מאדמים
 ועזת תחשים ועצי שטים: שמן למאד בשמים לשמן
 המשחה ולקטרת הסמים: אבני-שהם ואבני מלאים לאפד
 ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני
 מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כלכליו וכן
 תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי
 ארפו ואמה וחצי רחפו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב

כה
)
)

תרומה 1/2
 3/4
 5
 6
 7
 8/9
 10
 11

- ۷ پیمان نامه را گرفت و در حضور آن قوم خواند. آنها گفتند، هر آنچه را که خدا گفته است انجام داده و اطاعت خواهیم کرد.
- ۸ مُشه آن خون را گرفت بر آن قوم پاشید گفت: این خون پیمانی است که خدا بخاطر تمام آن سخنان با شما منعقد نمود.
- ۹ مُشه و آهرون ناداو و اوپهو و هفتاد نفر از محترمین یسرائل بالا رفتند.
- ۱۰ خداوند یسرائل را دیدند. در زیر پاهایش قرصی شفاف شبیه یاقوت کبود به پاکی آسمان وجود داشت.
- ۱۱ و (خدا) به محترمین فرزندان یسرائل آسیبی نرسانید. پس خداوند را در رؤیا دیده خوردند و نوشیدند.
- ۱۲ خدا به مُشه گفت بر آن کوه نزد من بالا بیا و آنجا بمان تا آن لوح‌های سنگی و تعلیمات و فرمانهایی را که نوشتم برای تعلیم دادن به آنها به تو بدهم.
- ۱۳ مُشه برخاست. همینطور یهوشوع خادم او (برای بدرقه‌ی) مُشه به سوی کوه خداوند بالا رفت.
- ۱۴ و به محترمین گفت اینجا منتظر ما بمانید تا نزد شما برگردیم و اینک آهرون و حور پیش شما هستند. کسی که سخنی دارد به آنها مراجعه نماید.
- ۱۵ مُشه به طرف آن کوه بالا رفت و ابر آن کوه را پوشانید.
- ۱۶ جلال خدا بالای کوه «سینی» باقی ماند. ابر شش روز آن (کوه) را پوشانید. روز هفتم (خدا) از میان ابر مُشه را صدا زد.
- ۱۷ و منظره‌ی جلال خدا در سر آن کوه به نظر فرزندان یسرائل مثل آتش سوزانی بود.
- ۱۸ مُشه میان ابر آمد و بطرف آن کوه بالا رفت. مُشه در آن کوه چهل روز و چهل شب ماند.

پاراشای تروما - فصل بیست و پنجم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل صحبت کن برای من هدیه بگیرند. هدیه‌ی مرا از هر کس که قلبش او را راغب کند بگیرند.
- ۳ هدیه‌ای که از آنها خواهید گرفت، این است: طلا، نقره و مس.
- ۴ و پشم رنگ شده‌ی لاجوردی و پشم رنگ شده‌ی ارغوانی و پشم رنگ شده‌ی قرمز و کتان نازک و پشم بز.
- ۵ و پوستهای قوچ رنگ شده برنگ قرمز و پوستهای تَحش (پستاندارا دریایی) و چوبهای افاقیا.
- ۶ روغن برای روشنایی، عطریات برای مسح و برای بخور داروها (ی یازده گانه).
- ۷ سنگهای عقیق و سنگهای نگین برای پیش بند و برای سینه بند.
- ۸ برای من مکان مقدس بسازند تا در میان آنها ساکن شوم.
- ۹ ترکیب میشکان و ترکیب اسبابهایش را مانند آنچه که بتو نشان میدهم آنگونه بسازید.
- ۱۰ صندوقی از چوب افاقیا درست کنند. درازایش دو و نیم آما، پهنایش یک و نیم آما و بلندیش یک و نیم آما باشد (آما واحد طول بوده است).
- ۱۱ آن را با طلای ناب روکش کن آن را از داخل و خارج روکش کن و برای پیرامون آن حاشیه‌ای

שמות כה תרומה

- טְהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתָ עֲלָיו זָרָה זָהָב סָבִיב: 12
 וַיִּצְקֶתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו 13/14
 וְשָׁתִי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשָׁתִי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִיָּת: 15
 וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְהִבַּאתָ אֶת־הַבָּדִים 16
 בַּטַּבַּעַת עַל צִלְעֹת הָאָרֶץ לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶץ בָּהֶם: בַּטַּבַּעַת 17
 הָאָרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרֶץ אֶת 18
 הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲתָן אֵלֶיךָ: וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טְהוֹר אֲמָתִים 19
 וְחֲצִי אַרְכָּה וְאִמָּה וְחֲצִי רַחְבָּה: וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב 20
 מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קִצּוֹת הַכַּפֹּרֶת: וְעָשָׂה כְּרֻב אֶחָד 21
 מִקָּצֵה מִזֶּה וּכְרֻב־אֶחָד מִקָּצֵה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַעֲשֶׂוּ אֶת־ 22
 הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קִצּוֹתָיו: וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַל 23
 סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־ 24
 הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ 25
 מִלְּמַעַל וְאֶל־הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲתָן אֵלֶיךָ: 26
 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וּדְבַרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי 27
 הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ הָעֵדוּת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ 28
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 29
 וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמָתִים אַרְכּוֹ וְאִמָּה רַחְבּוֹ וְאִמָּה 30
 וְחֲצִי קִמְתּוֹ: וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טְהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָה זָהָב סָבִיב: 1
 וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרָה זָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ 2
 סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבַּעַת 3
 עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: לְעִמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תַּהְיֶינּוּ 4
 הַטַּבַּעַת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן: וְעָשִׂיתָ אֶת־ 5
 הַבָּדִים עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת־הַשְּׁלַחַן: 6
 וְעָשִׂיתָ קַעֲרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן 7
 זָהָב טְהוֹר תַעֲשֶׂה אֹתָם: וְנָתַתָּ עַל־הַשְּׁלַחַן לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי 8
 תְּמִיד:

- از طلا بساز.
- ۱۲ چهار حلقه برای آن ریخته و بر چهار کناره‌اش قرار بده، دو حلقه بر این طرفش و دو حلقه آن طرفش (با هم موازی) باشد.
- ۱۳ تیرهایی از چوب افاقیا درست کن و آنها را از طلا روکش نما.
- ۱۴ این تیرها را در حلقه‌های موجود بر دو طرف صندوق داخل کن تا بوسیله‌ی آنها صندوق را حمل کنند.
- ۱۵ تیرها در داخل حلقه‌های صندوق بمانند از آن دور نشوند.
- ۱۶ لوحه‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») را که به تو می‌دهم در آن صندوق بگذار.
- ۱۷ سرپوشی از طلای ناب درست کن دو و نیم اما درازای آن و یک و نیم اما پهنای آن باشد.
- ۱۸ دو «کروویم» (فرشته‌هایی به شکل پسر بچه و دختر بچه) از طلا درست کن. آنها را یک پارچه در دو سوی آن سرپوش بساز.
- ۱۹ یک کروو (۱) (فرشته) در انتهای این طرف باشد و یک کروو در انتهای آن طرف باشد. کرووها را بر دو انتهای آن از خود سرپوش بساز.
- ۲۰ این «کروویم» (فرشته‌ها) بطرف بالا بال گسترده باشند و با بالهای خود روی سرپوش را ببوشانند. روبروی یکدیگر بوده و صورت‌های کروویم (فرشته‌ها) بطرف سرپوش باشد.
- ۲۱ آن سرپوش را از بالا روی آن صندوق قرار بده و لوحه‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») را که به تو خواهم داد درون آن صندوق بگذار.
- ۲۲ با تو در آنجا ملاقات خواهم داشت و از بالای سرپوش آن صندوق از میان آن دو کروویم که روی صندوق لوحه‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی» است) آنچه را که برای فرزندان یسرائل فرمان میدهم به تو خواهم گفت.
- ۲۳ میزی از چوب افاقیا درست کن. دو اما درازای آن و یک اما پهنای آن و یک و نیم اما بلندیش باشد.
- ۲۴ آن را از طلای ناب روکش کن و در پیرامون آن حاشیه‌ی طلا بساز.
- ۲۵ در پیرامون، برای آن قابی به اندازه‌ی یک «طَفَح» (واحد درازا) بساز. در پیرامون، برای قابش حاشیه‌ی طلا درست کن.
- ۲۶ چهار حلقه‌ی طلا برای آن بساز و آن حلقه را روی چهار کناری که مال چهار پایه‌ی آن است قرار بده.
- ۲۷ حلقه‌ها برای حمل میز در مقابل آن قاب باشد تا جایگاه (ورود) تیرها شوند.
- ۲۸ تیرها را از چوب افاقیا درست کن و آنها را با طلا روکش نما تا آن میز بوسیله آنها حمل گردد.
- ۲۹ قالبهای نان و قاشق‌ها (جای‌کنندری) و قیده‌های ناودانی شکل و پایه‌های عمودی (آن میز) را که (نان) بوسیله‌ی آنها نگهداری میشود بساز. آنها را از طلای ناب بساز.
- ۳۰ روی آن میز نان دور و بگذار. همیشه در حضور من باشد.
- ۳۱ چراغدانی از طلای ناب درست کن. یکپارچه ساخته شود. پایه و شاخه (ی وسطی)،

۱- کروو نام عبری فرشته‌ای است بشکل پسر بچه و یا دختر بچه که فارسی آن کروبی است.

שמות כה-כו תרומה

31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה
 32 וקנה גביעה פפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים
 יצאים מצדיה שלשה וקני מנרה מצדה האחד ושלשה קני
 33 מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד
 כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
 34 ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה
 35 גבעים משקדים פפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים
 ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
 36 הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: פפתריהם
 37 וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית
 את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
 38/39 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: כפר זהב טהור יעשה אתה
 40 את כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה
 מראה בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת
 1 כו שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב
 תעשה אתם: ארך והיריעה האחת שמנה ועשרים באמה
 2 ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות:
 3 חמש היריעות תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת
 4 חברת אשה אל אחתה: ועשית ללאות תכלת על שפת
 היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
 5 הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאות תעשה ביריעה
 האחת וחמשים ללאות תעשה בקצה היריעה אשר במחברת
 6 השנית מקבילת הללאות אשה אל אחתה: ועשית חמשים
 קרסי זהב וחברת את היריעות אשה אל אחתה בקרסים
 7 והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן
 8 עשתי עשרה יריעות תעשה אתם: ארך והיריעה האחת
 שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה

- زینت‌های جام شکل، زینتهای سیبی شکل، و زینتهای گل شکل این چراغدان از خود آن باشد. ۳۲ و شش شاخه از دو طرف آن منشعب شود. سه شاخه‌ی چراغدان از یک طرف آن و سه شاخه‌ی چراغدان از طرف دوم آن.
- سه جام زینتی به شکل بادام، زینت سیبی شکل، زینت گل شکل در یک شاخه باشد و سه جام زینتی به شکل بادام، زینت سیبی شکل، زینت گل شکل در یک شاخه باشد. به همین منوال برای آن شش شاخه منشعب از چراغدان. ۳۳
- و در (شاخه‌ی وسطی) این چراغدان چهار جام بادامی شکل باشد (به اضافهی) زینتهای سیبی شکل و زینتهای گل شکل آن. ۳۴
- و زیر دو شاخه از آن، زینت سیبی شکل باشد و نیز زیر دو شاخه از آن زینت سیبی شکل باشد. باز زیر دو شاخه از آن زینت سیبی شکلی باشد. برای شش شاخه‌ای که از آن (شاخه وسطی) چراغدان منشعب می‌شود. ۳۵
- زینت‌های سیبی شکل و شاخه‌هایشان از خود آن چراغدان و تمام آن یکپارچه از طلای ناب باشد. ۳۶
- هفت چراغ آن را بساز. (کوهن بگونه‌ای) چراغهایش را برافروزد که (هر کدام) به سمت شاخه‌ی میانی آن روشنایی دهد. ۳۷
- انبرهایش (که برای گرفتن فتیله‌ها لازم است) و سوخته‌گیرهای فتیله‌اش از طلای خالص باشد. ۳۸
- آن (چراغدان) و همه‌ی اسبابها را با یک «کیکار» (وزنه‌ای است) از طلای ناب بساز. ۳۹
- نگاه کن و مطابق شکل آنها که در آن کوه نشانت داده میشود، بساز. ۴۰

تروما - فصل بیست و ششم

- ۱ و میشکان را از ده پرده‌ی کتان نازک تابیده و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) سرخ درست کن. در (دو روی) آن (پرده‌ها) «کروویم» (فرشته‌هایی) عمل نساج درست کن.
- ۲ درازای یک پرده بیست و هشت آما و پهنای آن چهار آما، اندازه‌ای است برای تمام پرده‌ها.
- ۳ پنج تا از آن پرده‌ها به یکدیگر پیوسته و پنج پرده‌ی دیگر به هم پیوسته باشند.
- ۴ جا دگمه‌هایی از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی بر لبه‌ی هر پرده در محل اتصال آن درست کن. همین‌گونه در لبه‌ی پرده‌ی آخری در محل اتصال دومی.
- ۵ پنجاه جا دگمه در پرده‌ی اول درست کن و پنجاه جادگمه در انتهای آن پرده در محل اتصال به دومی. جادگمه‌ها روبروی یکدیگر باشد.
- ۶ پنجاه قلاب بساز و آن پرده‌ها را با این قلابها به یکدیگر متصل کن تا میشکان یک (واحد) شود.
- ۷ پرده‌هایی از پشم بز برای چادر روی میشکان بساز. از این پرده‌ها یازده تا درست کن.
- ۸ درازای یک پرده سی آما پهنای آن پرده چهار آما اندازه‌ای است برای (هر یک از) یازده پرده.

שמות כו תרומה

9 אֶחָת לְעֹשֶׂתִי עֲשֶׂה יָרִיעַת: וְחִבְרַת אֶת־חֲמִשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד
 10 וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד וּכְפֹלֶת אֶת־הַיָּרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־
 מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל: וְעֹשֶׂיֶת חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עַל שֹׁפֵת הַיָּרִיעָה
 11 הָאֶחָת הַקִּיצָנָה בַּחֲבֵרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עַל שֹׁפֵת הַיָּרִיעָה
 הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיִּת: וְעֹשֶׂיֶת קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבֵּאת אֶת־
 12 הַקָּרְסִים בְּלֹאֵת וְחִבְרַת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד: וְסָרַח הָעֹדֶף
 בַּיָּרִיעַת הָאֹהֶל חֲצֵי הַיָּרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי
 13 הַמִּשְׁכָּן: וְהָאִמָּה מֵאָה וְהָאִמָּה מֵאָה בְּעֹדֶף בְּאֹרֶךְ יָרִיעַת
 הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מֵאָה וּמֵאָה לְכִסְתּוֹ:
 14 וְעֹשֶׂיֶת מְכֶסֶה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמְכֶסֶה עֹרֹת
 תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה:

15/16 וְעֹשֶׂיֶת אֶת־הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: עֶשְׂרֵת אַמּוֹת רַבִּיעִי
 17 אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאִמָּה וְחֲצֵי הָאִמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי
 יָדוֹת לְקָרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלְּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ בֶּן תַּעֲשֶׂה
 18 לְכָל קָרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: וְעֹשֶׂיֶת אֶת־הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
 19 קָרֶשׁ לַפֶּאת נִגְבָּה תִּימְנָה: וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה
 תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי
 20 יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: וְלִצְלַע
 21 הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיִּת לַפֶּאת צִפּוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ: וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם
 כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ
 22/23 הָאֶחָד: וְלִירְכַתֵּי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשׁ קָרְשִׁים: וּשְׁנֵי
 24 קָרְשִׁים תַּעֲשֶׂה לַמְּקַצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכַתִּים: וְהָיוּ תְּאֵמָם
 מִלְּמִטָּה וַיְחִדּוּ יִהְיוּ תְּמִים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטְּבַעַת הָאֶחָת
 25 בֶּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשֵׁן הַמְּקַצְעֹת יִהְיוּ: וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים
 וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשׁ עֶשְׂרֵת אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ
 26 הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: וְעֹשֶׂיֶת בְּרִיחִם עֲצֵי
 27 שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקָרְשֵׁי צִלְע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד: וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם

- ۹ پنج تا از این پرده‌ها را جداگانه متصل کن و آن شش پرده را جداگانه و پرده‌ی ششمی را مقابل مدخل چادر تا کن.
- ۱۰ پنجاه جادگمه بر لبه‌ی پرده‌ی انتهایی محل اتصال و پنجاه جادگمه بر لبه‌ی آن پرده محل اتصال دوم درست کن.
- ۱۱ پنجاه قلاب مسی درست کن و قلابها را در جادگمه‌ها داخل کن و آن چادر را متصل نما تا یک (واحد) شود.
- ۱۲ و دنباله‌ای که از پرده‌های آن چادر زیاد آمده یعنی نصف آن پرده زیاد آمده را در پشت میشکان آویزان کن.
- ۱۳ و از زیادی درازای آن چادر یک اما به این طرف و یک اما به آن طرف بر دو طرف میشکان برای پوشانیدن این طرف و آن طرف آن آویخته بماند.
- ۱۴ برای آن چادر پوششی از پوستهای رنگ قرمز شده‌ی قوچ درست کن و پوششی (دیگر) از پوستهای تَحش (پستاندار دریایی) از بالا.
- ۱۵ و آن تخته‌های میشکان را از چوب افاقیا درست کن، بطور عمودی قرار گیرند.
- ۱۶ درازای هر تخته ده اما و پهنای هر تخته یک و نیم اما باشد.
- ۱۷ هر تخته دو زبانه داشته باشد به یکدیگر کام و زبانه شود. همه‌ی تخته‌های میشکان را همین گونه درست کن.
- ۱۸ تخته‌ها را برای میشکان بساز برای ضلع جنوبی بیست تخته.
- ۱۹ و چهل پایه از نقره زیر آن بیست تخته درست کن زیر آن یک تخته دو پایه برای دو زبانه‌اش و زیر تخته‌ی دیگر دو پایه برای دو زبانه‌اش باشد.
- ۲۰ و برای ضلع دومی میشکان طرف شمال بیست تخته.
- ۲۱ پایه‌های آنها چهل عدد از نقره باشد. زیر یک تخته دو پایه زیر هر تخته دو پایه باشد.
- ۲۲ و برای انتهای میشکان طرف غرب شش تخته درست کن.
- ۲۳ و دو تخته برای کنج‌های میشکان در انتها بساز.
- ۲۴ (زبانه‌های تخته‌ها و پایه‌های نقره‌ای) از پایین با هم زوج زوج باشد و (تخته‌های مجاور بهم) از بالا هم نسبت به حلقه (چهارگوش) با هم زوج زوج باشد. همین گونه برای هر دو (تخته) ی آنها یعنی برای دو (تخته) ی کنجی.
- ۲۵ (و برای ضلع شرقی) هشت تخته و پایه‌ها نقره‌ای شان شانزده تا باشد: زیر یک تخته دو پایه و دو پایه‌ی دیگر زیر تخته‌ی دیگر.
- ۲۶ پشت بندهایی از چوب افاقیا درست کن. برای تخته‌های این ضلع (یعنی ضلع شمالی) میشکان پنج تا باشد.
- ۲۷ و پنج پشت بند برای تخته‌های ضلع دوم (یعنی ضلع جنوبی) و پنج پشت بند برای تخته‌های ضلع انتهایی میشکان یعنی به طرف غرب.
- ۲۸ و آن پشت بند میانی از این سر تا آن سر در وسط از داخل تخته‌ها رد میشود.

לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁמִיט וְחַמֻּשֶׁה בְּרִיחַם לְקַרְשֵׁי צֶלַע
 הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם יָמָה: וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹךְ הַקַּרְשִׁים 28
 מִבְּרִחַ מִן־הַקְּצָה אֶל־הַקְּצָה: וְאֶת־הַקַּרְשִׁים תִּצְפֶּה זָהָב 29
 וְאֶת־טַבְעוֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתַיִם לְבִרְיָחַם וְצִפִּית אֶת־
 הַבְּרִיחַם זָהָב: וְהִקְמַת אֶת־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ 30
 בְּהָר: וְעָשִׂית פְּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַדְגָּמָן וְתוֹלַעַת חֲמִישִׁי 31
 שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרִבִּים: וְנָתַתָּה 32
 אֹתָהּ עַל־אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שְׁטִיִּם מִצָּפִים זָהָב וְוִיהֶם זָהָב עַל־
 אַרְבַּעַה אֲדָנֵי־כֶסֶף: וְנָתַתָּה אֶת־הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקַּרְסִים 33
 וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבַּיִת לַפְּרֹכֶת אֶת אַרְזֵן הָעֵדוּת וְהַבְּדִילָה
 הַפְּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: וְנָתַתָּ אֶת־ 34
 הַכַּפֹּרֶת עַל אַרְזֵן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: וְשָׁמַתָּ אֶת־ 35
 הַשְּׁלַחַן מַחוּץ לַפְּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשְּׁלַחַן עַל צֶלַע
 הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלַחַן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן: וְעָשִׂית מִסַּךְ 36
 לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַדְגָּמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה
 רָקִם: וְעָשִׂית לַמִּסַּךְ חֲמֻשָּׁה עֲמוּדֵי שְׁטִיִּם וְצִפִּית אֹתָם זָהָב 37
 וְוִיהֶם זָהָב וַיִּצְקֶתָ לָהֶם חֲמֻשָּׁה אֲדָנֵי נַחֲשֶׁת: וְעָשִׂית שׁוֹשֵׁן 1
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שְׁטִיִּם חֲמֻשׁ אַמּוֹת אַרְךָ וְחֲמֻשׁ אַמּוֹת רָחֵב 2
 רְבִיעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ: וְעָשִׂית קַרְנֹתָיו עַל 3
 אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמְּנוֹ תִּהְיֶינן קַרְנֹתָיו וְצִפִּית אֹתוֹ נַחֲשֶׁת: וְעָשִׂית 4
 סִירְתָיו לְדָשָׁנוֹ וַיַּעֲוֶן וּמִזְרְקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל־כֵּלָיו 5
 תַּעֲשֶׂה נַחֲשֶׁת: וְעָשִׂית לוֹ מִכָּפָר מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נַחֲשֶׁת וְעָשִׂית 6
 עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבָּעוֹת נַחֲשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו: וְנָתַתָּה 7
 אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכַּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהִיתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי 8
 הַמִּזְבֵּחַ: וְעָשִׂית בְּדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שְׁטִיִּם וְצִפִּית אֹתָם 9
 נַחֲשֶׁת: וְהוּבֵא אֶת־בְּדָיו בְּטַבָּעוֹת וְהָיוּ הַבְּדִים עַל־שְׁתֵּי 10
 צִלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׁאת אֹתוֹ: נְבוֹצַ לַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר 11

- ۲۹ و آن تخته‌ها را روکش طلاکن و حلقه‌های آنها را که جای پشت بندها هستند از طلا درست کن و آن پشت بندها را روکش طلاکن.
- ۳۰ میشکان را همانگونه که در آن کوه به تو نشان داده شده طبق دستورش برپا نما.
- ۳۱ پرده‌ی جایگاه دو لوحه‌ی ده فرمان را از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده درست کن روی آن استاد نساج شکل «کروویم» درست کند.
- ۳۲ آن (پرده) را روی چهار ستون (از چوب) اقاکیا روکش طلا شده که میخهای سرکجشان هم طلا باشد قرار بده (ستونها) روی چهار پایه تفره باشد.
- ۳۳ این پرده (پرده‌هایی که بام را می‌پوشاند) را زیر قلابها قرار بده و صندوق لوحه‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») را در آنجا پشت آن پرده داخل (مکان فوق‌العاده مقدس) بگذار تا این پرده برای شما بین مکان مقدس و مکان فوق‌العاده مقدس جدائی اندازد.
- ۳۴ آن سرپوش را در مکان فوق‌العاده مقدس روی صندوق لوحه‌های ده فرمان گواه قرار بده.
- ۳۵ آن میز را بیرون آن پرده و آن چراغدان را مقابل آن میز سمت ضلع جنوبی میشکان بگذار. آن میز را در سمت ضلع شمالی بگذار.
- ۳۶ برای درگاه آن چادر پرده‌ای از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده کارگلدوز درست کن.
- ۳۷ و برای آن پرده پنج ستون (از چوب) اقاکیا درست کن و آنها را روکش طلا نما و میخهای سرکجشان طلا باشد و برای آن (ستون) ها پنج پایه‌ی مسی بریز.

تروما - فصل بیست و هفتم

- ۱ قربانگاه (قربانی‌های سوختنی) را از چوب اقاکیا درست کن. پنج اما درازا و پنج اما پهنای آن قربانگاه مربع باشد و بلندیش سه اما.
- ۲ شاخه‌هایش را در چهار گوشه‌اش درست کن. شاخه‌هایش از خودش باشد و آن را با مس روکش کن.
- ۳ خاکستردانه‌هایش را برای اینکه آنرا جای خاکستر قرار بدهند درست کن و بیلچه‌ها و خون پاشها و چنگالها و مجمرهایش یعنی تمام اسبابهایش را از مس بساز.
- ۴ برای آن (قربانگاه) شبکه‌ی توری مسی بساز و بر آن توری چهار حلقه‌ی مسی بر چهار کناره‌هایش درست کن.
- ۵ آن (شبکه‌ی توری) را زیر حاشیه‌ی قربانگاه به پایین قرار بده. (بگونه‌ای که) آن (شبکه‌ی توری) تا نیمه‌ی قربانگاه برسد.
- ۶ برای قربانگاه تیرهایی درست کن. تیرهایی از چوبهای اقاکیا و آنها را از مس روکش کن.
- ۷ تیرهایش وارد حلقه‌ها شود بطوریکه موقع حمل تیرها بر دو پهلوی قربانگاه واقع گردد.
- ۸ آن (قربانگاه) را توخالی از تخته بساز. آنگونه در کوه بتو نشان داده شد همانگونه بسازند.

שמות כז תרומה

כז
 9 הָרָאָה אֶתְךָ בְּהָרַךְ כִּן יַעֲשֶׂהוּ: וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֶזֶר שביעי
 הַמִּשְׁכָּן לַפֶּאֱתָה נֶגְב־תִּימָנָה קְלָעִים לַחֶזֶר שֵׁשׁ מִשְׁזָר מֵאָה
 10 בַּאֲמָה אֹרֶךְ לַפֶּאֱתָה הָאַחַת: וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים
 11 נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וְכֵן לַפֶּאֱתָה צָפוֹן בְּאֹרֶךְ
 קְלָעִים מֵאָה אֹרֶךְ וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת
 12 וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וְרֹחַב הַחֶזֶר לַפֶּאֱתָה־יָם קְלָעִים
 13 חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרֵה וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרֵה: וְרֹחַב הַחֶזֶר
 14 לַפֶּאֱתָה קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְחִמֵּשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
 15 קְלָעִים לַכֶּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה: וְלַכֶּתֵף
 הַשְּׂנִית חִמֵּשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה:
 16 וְלִשְׁעַר הַחֶזֶר מִסָּךְ וְעֲשָׂרִים אַמָּה תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְאַדְנִיָּהֶם
 17 אַרְבַּעַה: כָּל־עַמֻּדֵי הַחֶזֶר סָבִיב מִחֻשְׁקִים כֶּסֶף וְוֵיָהֶם כֶּסֶף מפטיר
 18 וְאַדְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת: אֹרֶךְ הַחֶזֶר מֵאָה בַּאֲמָה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים
 19 בַּחֲמִשִּׁים וְקִמָּה חֲמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאַדְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת: לְכֹל
 כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכֹל־יִתְדוֹתָיו וְכֹל־יִתְדוֹת הַחֶזֶר
 20 נְחֹשֶׁת: וְאַתָּה תַּצְוֶה וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
 21 אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ פְּתִית לַמֵּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֹהֶרֶן וּבְנָיו
 מַעֲרֹב עַד־בְּקָר לִפְנֵי יְהוָה חֻקֹּת עוֹלָם לְדוֹרֹתֶם מֵאֵת בְּנֵי
 כח 1 יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אֹהֶרֶן אַחִיךָ וְאֶת
 בְּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ־לִי אֹהֶרֶן נָדָב וַאֲבִיהוּא
 2 אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֹהֶרֶן: וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֹהֶרֶן אַחִיךָ
 3 לְכָבוֹד וְלִתְפָאֳרָת: וְאַתָּה תִּדְבֹר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר
 מִלְּאֹתָיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֹהֶרֶן לְקֹדֶשׁ לְכַהֵנוּ־
 4 לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפּוֹד וּמַעִיל וְכִתְנֹת
 תִּשְׁבֵּץ מִצְנַפֶּת וְאַבְנֹת וְעָשׂוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֹהֶרֶן אַחִיךָ וּלְבָנָיו

- ۹ حیاط میشکان را درست کن. در جهت جنوب برای حیاط پرده‌هایی از کتان نازک تابیده باشد. درازای این ضلع یکصد آما باشد.
- ۱۰ ستونهای آن بیست تا و پایه‌هایشان بیست تا از مس. میخهای سرکیج آن ستونها و زه‌هایشان از نقره باشد.
- ۱۱ و همینگونه در سمت شمال در طول حیاط پرده‌هایی به درازای یکصد (آما) و ستونهای آن بیست عدد و پایه‌هایشان بیست تا از مس. میخهای سرکیج ستونها و زه‌هایشان از نقره باشد.
- ۱۲ و پهنای حیاط برای ضلع غربی پنجاه آما باشد ستونهایشان ده تا و پایه‌هایشان ده عدد باشد.
- ۱۳ و پهنای حیاط برای ضلع شرقی پنجاه آما باشد.
- ۱۴ در یک کناره (ضلع شرقی) پانزده آما پرده داشته باشد. ستونهایشان سه عدد و پایه‌هایشان سه تا باشد.
- ۱۵ و در کناره‌ی دوم (ضلع شرقی) پانزده آما پرده داشته باشد. ستونهایشان سه عدد و پایه‌هایشان سه عدد باشد.
- ۱۶ در بزرگ حیاط پرده‌ای به درازای بیست آما از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ازغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده گلدوزی شده داشته باشد. ستونهای آنها چهار تا و پایه‌هایشان چهار تا باشد.
- ۱۷ تمام ستونهای حیاط از اطراف با سیم‌های نقره زه بندی شده باشد. میخهای سرکیج آنها از نقره و پایه‌هایشان از مس باشد.
- ۱۸ درازای زمین یکصد آما و پهنای (حیاط) پنجاه در پنجاه و بلندی (پرده‌ها) پنج آما از کتان نازک تابیده بوده، پایه‌هایشان از مس باشد.
- ۱۹ همه افزارهای میشکان برای هر منظوری و تمام میخهای آن و تمام میخهای حیاط از مس باشد.

پاراشای تِصَوِه

- ۲۰ و تو به فرزندان یسرائل دستور بده روغن زلال زیتون کوبیده برای چراغ نذرت بیاورند تا چراغ دائمی را روشن کنی.
- ۲۱ در چادر محل اجتماع خارج از پرده‌ای که پهلوی لوحه‌های ده فرمان گواه است آهرون و فرزندان او مرتب خواهند کرد تا اینکه از شامگاه تا بامداد در حضور خدا (روشن) باشد. برای نسل اندر نسلشان قانون ابدی خواهد بود (که این روغن) از مال فرزندان یسرائل باشد.

تِصَوِه - فصل بیست و هشتم

- ۱ و تو از میان فرزندان یسرائل آهرون برادرت و پسرانش را باوی نزد خود بیاور تا برای من کهنات کند، آهرون ناداو، اویهو، إلعازار و ایتامار پسران آهرون را.
- ۲ برای آهرون برادرت لباسهای مقدسی درست کن که موجب احترام و افتخار او باشد.
- ۳ و تو به همه دانایانی که هر یک از آنها را از جوهر عقل پر کرده‌ام سخن بگو تا لباسهای آهرون را برای مختص نمودن وی و کهنات کردنش جهت من درست کنند.

שמות כח תצוה

5 לְכַהֲנֹלֵי: וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן
 6 וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:
 7 וַעֲשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זֶהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזַּר
 8 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כְתֻפֹת חִבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
 9 וְחֹבֵר: וְחֹשֶׁב אֵפֹדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כַּמַּעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זֶהָב
 10 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזַּר: וּלְקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי
 11 אַבְנֵי־שֹהֵם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שֵׁשֶׁה מְשֻׁמֹּתֶם
 12 עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן
 13 הַשֵּׁנִית כְּתוּלְדָתֶם: מַעֲשֵׂה חֹרֵשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתֶם תִּפְתַּח
 14 אֶת־שְׁתֵּי הָאֶבֶנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסַּבַּת מִשְׁבְּצוֹת
 15 זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשִׁמַּתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֶבֶנִים עַל כְּתֻפֹת הָאֵפֹד
 16 אַבְנֵי זִכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאֵ אֲהַרֹן אֶת־שְׁמוֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה
 17 עַל־שְׁתֵּי כִּתְפוֹי לְזִכְרוֹן: וַעֲשִׂיתָ מִשְׁבַּצַּת זָהָב:
 18 וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׂרוֹת זָהָב טָהוֹר מִגְּבֻלַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֵבֶת
 19 וְנִתְּתָה אֶת־שְׂרָשְׂרוֹת הָעֵבֶת עַל־הַמִּשְׁבַּצָּה: וַעֲשִׂיתָ
 20 חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת
 21 וְאַרְגָּמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזַּר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: רְבֹוע יִהְיֶה
 22 כְּפֹל זֶרֶת אַרְבֹּו וְזֶרֶת רַחְבּוֹ: וּמִלְּאֵת בּוֹ מִלְּאֵת אֶבֶן אַרְבַּעַה
 23 טוֹרִים אֶבֶן טוֹר אָדָם פְּטֹדָה וּבִרְקַת הַטּוֹר הָאֶחָד: וְהַטּוֹר
 24 הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפִּיר וַיְהִלֵּם: וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה:
 25 וְהַטּוֹר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹהֵם וַיִּשְׂפָה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיֶה
 26 בְּמִלּוֹאֹתָם: וְהָאֶבֶנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים
 27 עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמוֹתֶם פְּתוּחֵי חוֹתֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשֵׁנִי
 28 עֶשֶׂר שָׁבֵט: וַעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׂרָשֹׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֵבֶת
 29 זָהָב טָהוֹר: וַעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וְנִתְּתָה אֶת־
 30 שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְנִתְּתָה אֶת־שְׁתֵּי עֵבֶת
 31 הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת

- ۴ و لباسهایی که درست خواهند کرد اینها هستند. سینه بن و پیش بند و ردا و پیراهن پیچازی، عمامه و کمر بند. برای آهرون برادرت و برای پسرانش لباسهای مقدس درست کنند تا برای من کهنانت نمایند.
- ۵ و آن (خردمند) ها طلا و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک را بگیرند.
- ۶ پیش بند را از (نخ) طلا و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده قرمز و کتان نازک تاییده بطرز عمل استاد نساج درست کنند.
- ۷ دو انتهای آن (سینه بند) دو بند سردوشی متصل به خود داشته باشد که دو سر دیگر آن هم به یکدیگر متصل خواهد شد.
- ۸ و بند پیش بندش که روی آن قرار می‌گیرد مثل کار خود آن (پیش بند) از (نخ) طلا و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تاییده یک تکه باشد.
- ۹ دو سنگ عقیق سلیمانی بگیر و نامهای فرزندان یسرائل را روی آنها حکاکی کن.
- ۱۰ به ترتیب تولدشان شش تا از نامهای آنها را روی آن یک سنگ و نامهای آن شش تای باقیمانده را روی آن سنگ دوم.
- ۱۱ بر این دو سنگ نامهای فرزندان یسرائل را، کار استاد گوه‌تراش و مهر کن حکاکی کن. آنها را در جاکینهای دور گرفته شده‌ی طلا درست کن.
- ۱۲ این دو سنگ را روی سردوش‌های پیش بند قرار بده. برای فرزندان یسرائل سنگهای یادگاری باشد و آهرون نامهای آنها را بعنوان یادبود بحضور خدا روی دو شانه خود حمل نماید.
- ۱۳ جاکین‌هایی از طلا (روی شانه‌ی پیش بند) بساز.
- ۱۴ و دو زنجیر محدود (از شانه تا انتهای سینه بند) از طلای ناب به شکل طناب بافته بساز و این زنجیرهای طنابی شکل را بر آن جاکین‌ها قرار بده.
- ۱۵ سینه بند داوری را کار هنرمند نساج درست کن. آن را مثل کار پیش بند درست کن. آنرا از (نخ) طلا و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تاییده درست کن.
- ۱۶ مربعی باشد دو لا. یک وجب درازایش و یک وجب پهنایش.
- ۱۷ با کار گذاشتن چهار ردیف سنگ قیمتی آنرا تکمیل کن. ردیف اول ردیف عقیق سرخ، زبرجد و زمرد باشد.
- ۱۸ و ردیف دوم فیروزه، یاقوت کبود و الماس.
- ۱۹ و ردیف سوم یاقوت زعفرانی، عقیق و یاقوت ارغوانی.
- ۲۰ و ردیف چهارم زمرد کبود، عقیق سلیمانی و یشم (این سنگ‌ها) موقع کار گذاشتنشان در طلا تگین شوند.
- ۲۱ و این سنگها دوازده عدد به نامهای فرزندان یسرائل باشد یعنی از روی نامهای آنها، نام هر کدام از دوازده سبط (بر هر یک از آنها) بصورت مهر گنی ساخته شده باشد.
- ۲۲ روی آن سینه بند زنجیرهای محدود (از سینه بند تا شانه) به شکل بافته از طلای ناب بساز.

שמות כח תצוה

26 שְׂתֵי הָעִבְתֹּת תִּתֵּן עַל־שְׂתֵי הַמְּשַׁבְּצוֹת וְנִתְּתָה עַל־כְּתָפוֹת
 הָאֵפֹד אֶל־מֹול פָּנָיו: וְעָשִׂיתְּ שְׂתֵי טְבָעוֹת זָהָב וְשַׁמְתָּ אֹתָם
 עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֶבֶר הָאֵפֹד בֵּיתָה:
 27 וְעָשִׂיתְּ שְׂתֵי טְבָעוֹת זָהָב וְנִתְּתָה אֹתָם עַל־שְׂתֵי כְּתָפוֹת
 הָאֵפֹד מִלְמַטָּה מִמֹול פָּנָיו לְעַמַּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב
 28 הָאֵפֹד: וַיִּדְכָסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטְּבָעָתוֹ אֶל־טְבָעַת הָאֵפֹד
 בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל
 29 הָאֵפֹד: וְנָשָׂא אֶהֱרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן הַמְּשַׁפֵּט
 30 עַל־לְבוֹ בְּבָאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזַכֵּרֶן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד: וְנִתְּתָה אֶל־
 חֹשֶׁן הַמְּשַׁפֵּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל־לֵב אֶהֱרֹן
 31 בְּבָאוּ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אֶהֱרֹן אֶת־מְשַׁפֵּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־
 לְבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: וְעָשִׂיתְּ אֶת־מַעֲוֵל הָאֵפֹד
 32 כְּלִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכּוֹ שֹׁפָה יִהְיֶה לְפָנָיו סָבִיב
 33 מֵעֵשֶׂה אֹרֶג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא יִקְרָע: וְעָשִׂיתְּ עַל־שׁוּלְיוֹ
 34 רִמְנוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלְיוֹ סָבִיב וּפְעַמְנֵי
 זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב: פְּעַמֹן זָהָב וְרִמְזֹן זָהָב וְרִמְזֹן עַל־
 35 שׁוּלֵי הַמַּעֲוֵל סָבִיב: וְהָיָה עַל־אֶהֱרֹן לְשֵׁרֶת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבָאוּ
 36 אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא יָמוּת: וְעָשִׂיתְּ
 37 צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפִתְחַת עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לִיהוָה: וְשַׁמְתָּ
 אֹתוֹ עַל־פִּתְּיֵל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מֹול פָּנָיִךְ
 38 הַמְּצַנֶּפֶת יִהְיֶה: וְהָיָה עַל־מִצַּח אֶהֱרֹן וְנָשָׂא אֶהֱרֹן אֶת־עֹן
 הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְּנַת קֹדְשִׁיהֶם
 39 וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: וְשַׁבְּצָתְּ הַכְּתָנֶת
 40 יָשָׁשׁ וְעָשִׂיתְּ מְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵי תַעֲשָׂה מַעֲשֵׂה רִקְס: וְלִבְנֵי
 אֶהֱרֹן תַעֲשֶׂה כְּתָנֶת וְעָשִׂיתְּ לָהֶם אֲבִנִּים וּמַגְבָּעוֹת תַעֲשֶׂה
 41 לָהֶם לְכַבֹּד וּלְתִפְאֵרֶת: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֶהֱרֹן אֶחָיִךְ
 וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאת אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם

שלישי

- ۲۳ برای آن سینه بند دو حلقه طلا بساز و این دو حلقه را بالای دو کناره سینه بند قرار بده.
- ۲۴ (دو سر) آن دو طناب طلا را به طرف کناره‌های آن سینه بند بر آن دو حلقه‌ی طلا قرار بده.
- ۲۵ دو سر (دیگر) آن دو طناب را بر آن دو جانگین‌ها روی بندهای سردوش پیش بند به طرف جلو (پیش بند) ش قرار بده.
- ۲۶ دو حلقه‌ی طلا درست کن و آنها را بر دو کناره‌ی سینه بند یعنی روی آن لبه‌اش که به طرف داخل پیش بند است نصب کن.
- ۲۷ دو حلقه‌ی طلا (ی دیگر) بساز و آنها را روی دو بند سردوش پیش بند در پایین به طرف جلو یعنی در برابر محل اتصال آن (بند سردوش یا کمربند) در بالای پیش بند قرار بده.
- ۲۸ حلقه‌های سینه بند را با ریسمان تاییده از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی به حلقه‌های پیش بند ببندند تا بر بند پیش بند باقی بماند و آن سینه بند از روی آن پیش بند جابجا نشود.
- ۲۹ آهرون موقع ورودش به مکان مقدس نامهای فرزندان یسرائیل را بوسیله‌ی سینه بند داوری که روی قلبش است حمل نماید. در حضور خدا یادبود دائمی باشد.
- ۳۰ اوریم و تومیم را بین دولای سینه بند قرار بده. در موقع آمدن آهرون به حضور خدا روی قلبش باشد و آهرون همیشه داوری (درباره‌ی) فرزندان یسرائیل را بر قلبش به حضور خدا ببرد.
- ۳۱ ردای آن پیش بند را تماماً از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی درست کن.
- ۳۲ دهانه‌ی (ردا برای عبور) سرش به طرف داخل باشد گرداگرد دهانه‌اش سجاف سر خود، عمل بافنده داشته باشد برای آنکه پاره نشود. دهانه‌ای چون زره داشته باشد.
- ۳۳ بر لبه‌ها (ی پایین ردا) یش برگرداگرد لبه‌های آن از پشم رنگ شده لاجوردی و پشم رنگ شده ارغوانی و پشم رنگ شده قرمز زینت‌هایی اناری شکل درست کن و گرداگرد آن زنگوله‌هایی از طلا در میان آنها باشد.
- ۳۴ بر لبه‌های آن ردا زنگوله‌های طلا و زینت اناری شکل، زنگوله طلا و زینت اناری شکل باشد.
- ۳۵ (این ردا) هنگام خدمت کردن به تن آهرون باشد تا هنگامی که به مکان مقدس به حضور خدا می‌آید صدای (زنگهای) آن شنیده شود. همینطور در موقع بیرون رفتنش تا نمیرد.
- ۳۶ ورقه‌ی نازکی از طلای ناب درست کن و روی آن (کلمه‌های) «قُودِش لِادُونای» (مقدس برای خدا) را حکاکی کن.
- ۳۷ و آنرا با ریسمان تاییده‌ای از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی نصب نما و کنار عمامه قرار داشته باشد، بطرف جلو آن عمامه باشد.
- ۳۸ روی پیشانی آهرون باشد و آهرون گناه (احتمالی) وقفیات یعنی هر نوع هدیه‌ی مقدسی را که فرزندان یسرائیل وقف کنند (و ناآگاهانه خلاف موازین شرع باشد) متحمل شود. (آن ورقه نازک طلا که روی آن «قُودِش لِادُونای» نوشته شده است) همیشه (در حین خدمت) روی پیشانی او باشد تا برای آنها در حضور خدا (آن وقف) مقبول افتد.
- ۳۹ آن پیراهن را از کتان نازک پیچازی درست کن. عمامه را از کتان نازک درست کن. کمربند را کارگلدوزی بساز.

וְכַהֲנָדָלִי: וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנָסֵי־כָד לְכִסּוֹת בֶּשֶׂר עֲרוּה מִמֹּתְנֵי
וְעַד־יָרְכִים יִהְיוּ: וְהָיוּ עַל־אֹהֶרֶן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹן
וּמִתּוֹ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וְלִזְרָעוֹ אַחֲרָיו: וְזֶה הַדְּבָר

כט

42

43

1 רביעי

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֶשׁ אַתֶּם לְכַהֵן לִי לְקַח פֶּר אֶחָד בָּדָךְ
בְּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם: וְלֶחֶם מִצֹּת וְחֹלֶת מִצֹּת בְּלוּלָת
בְּשֶׂמֶן וּרְקִיקֵי מִצֹּת מִשְׁחִים בְּשֶׂמֶן סֹלֶת חֹטִים תַּעֲשֶׂה אַתֶּם:
וְנָתַתְּ אוֹתָם עַל־סֵל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בְּסֵל וְאֶת־הַפֶּר
וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם: וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ
אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־הַכֹּהֲנָת וְאֶת מַעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד וְאֶת־
הַחֹשֶׁן וְאֵפֹדֶת לוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֵפֹד: וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ
וְנָתַתְּ אֶת־נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנֶפֶת: וְלִקַּחְתָּ אֶת־שֶׂמֶן
הַמִּשְׁחָה וַיִּצְקֶתָ עַל־רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אוֹתוֹ: וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב
וְהַלְבַּשְׁתָּם כֹּהֲנָת: וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אֲבִנֵי אֹהֶרֶן וּבָנָיו וְחִבַּשְׁתָּ
לָהֶם מַגְבָּעוֹת וְהָיְתָה לָהֶם כַּהֲנָה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאת יַד־
אֹהֶרֶן וַיִּד־בָּנָיו: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּסְמַךְ
אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּר: וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הַפֶּר
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלִקַּחְתָּ מִדַּם הַפֶּר וְנָתַתָּה עַל־
קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ: וְלִקַּחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת
הַיִּתְרֹת עַל־הַכֹּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיִת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת־עֲרוֹ וְאֶת־פֶּרְשׁוֹ
תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה חֹטֵאת הִוא: וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד
תִּקַּח וּסְמַכּוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: וּשְׁחַטְתָּ
אֶת־הָאֵיל וְלִקַּחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ וּזְרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־
הָאֵיל תִּנְתַּח לַנְּתָחוֹ וּרְחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרַעְיוֹ וְנָתַתְּ עַל־נְתָחוֹ

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

- ۴۰ و برای فرزندان اَهْرُون پیراهنها و کمربندهایی تهیه کن و برای آنها کلاه‌های لبه‌دار بمنظور احترام و افتخار درست کن.
- ۴۱ آنها را به اَهْرُون برادرت و به پسرانش همراه وی بپوشان و آنان را مسح نما و منصوب کن و اختصاص بده تا برای من کهنانت نمایند.
- ۴۲ برای آنها بمنظور پوشانیدن قسمت شرمگاه شلوارهای نخی درست کن از کمر تا رانها باشد.
- ۴۳ موقع ورود آنها به چادر محل اجتماع یا نزدیک شدن آنها به قربانگاه برای خدمت در مکان مقدس (این لباسها) بر تن اَهْرُون و بر تن پسرانش باشد و مرتکب گناه نشوند تا نمیرند. برای او و برای نسلش بعد از او قانون ابدی است.

تِصَوَه - فصل بیست و نهم

- ۱ و کاری که برای آنها میکنی تا آنها را اختصاص دهی برای من کهنانت کنند اینست. یک گاو نر جوان و دو قوچ بی عیب بگیر.
- ۲ و نانهای فطیر و قرصهای فطیر سرشته در روغن و فطیرهای نازک روغن مالی شده. آنها را از آرد نرم گندم درست کن.
- ۳ آنها را روی سبدی بگذار. آنها را با آن سبد و همراه آن گاو و آن دو قوچ تقدیم بدار.
- ۴ و اَهْرُون و پسرانش را نزد درگاه چادر محل اجتماع نزدیک کرده آنها را در آب غسل بده.
- ۵ لباسها: آن پیراهن و ردای (حامل) آن پیش بند و خود آن پیش بند و آن سینه بند را بردار و به اَهْرُون بپوشان و با بند پیش بند بآن ببند.
- ۶ آن عمامه را بر سرش بنه و آن تاج مقدس را کنار آن عمامه قرار بده.
- ۷ روغن مسح را بردار و بر سرش بریز و او را مسح کن.
- ۸ پسرانش را پیش آور و به آنها پیراهن بپوشان.
- ۹ به (کمر) آنها به اَهْرُون و پسرانش کمر بند ببند و کلاه‌های لبه‌دار بر سرشان بگذار و کهنانت بصورت قانون ابدی متعلق به آنها باشد و اَهْرُون و پسرانش را منصوب کن.
- ۱۰ آن گاو نر را به پیش چادر محل اجتماع نزدیک کن و اَهْرُون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن دو گاو تکیه دهند.
- ۱۱ و آن گاو نر را به حضور خدا در درگاه چادر محل اجتماع ذبح کن.
- ۱۲ از خون آن گاو نر بردار و با انگشت روی شاخهای آن قربانگاه بمال و تمام (بقیه‌ی) آن خون را بر پایه‌ی آن قربانگاه بریز.
- ۱۳ و تمام آن پیهی که احشاء را می پوشاند و آن غشای روی جگر و آن دو کلیه و پیهی را که روی آنهاست بردار و بر آن قربانگاه دود نما.
- ۱۴ و گوشت آن گاو نر و پوستش و مدفوعش را بیرون اردوگاه در آتش بسوزان. قربانی خطاست.
- ۱۵ یک قوچ را بردار و اَهْرُون و پسرانش دستان خود را بر سر آن قوچ تکیه دهند.
- ۱۶ آن قوچ را ذبح کن و خونش را برداشته روی آن قربانگاه گرداگر بپاش.
- ۱۷ و آن قوچ را بقطعاتش تقسیم نموده احشاء و پاچه‌هایش را بشوی و بر قطعات و کله‌اش بگذار.

18 ועל-ראשו: והקטרת את-כל-האיל המזבחה עלה הוא
 19 ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: ולקחת את האיל השני
 20 וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ושחטת את-
 האיל ולקחת מדמו ונתתה על-תנוך און אהרן ועל-תנוך
 21 און בניו הימנית ועל-בהן ידם הימנית ועל-בהן רגלם
 הימנית וזרקת את-הדם על-המזבח סביב: ולקחת מן-הדם
 אשר על-המזבחה ומשמן המשחה והיית על-אהרן ועל-
 22 בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
 ולקחת מן-האיל החלב והאליה ואת-
 החלב והמכסה את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת ו שתי
 הפליות ואת-החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל
 23 מלאים הוא: וכפר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק
 24 אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הפל על פני
 25 אהרן ועל פני בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת
 אתם מידם והקטרת המזבחה על-העלה לריח ניחוח לפני
 26 יהוה אשה הוא ליהוה: ולקחת את-החזה מאיל המלאים
 אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:
 27 וקדשת את ו חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
 ואשר הודם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו:
 28 והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל כי תרומה
 הוא ותרומה יהיה מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם
 29 תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו
 30 אחריו למשחה בהם ולמלא-בם את-ידם: שבעת ימים
 ילבשם הפהן תחתיו מבניו אשר יבא אל-אהל מועד לשרת
 31 בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקום
 32 קדש: ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר
 33 בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא

- ۱۸ و تمام آن قوچ را بر قربانگاه دود کن. برای خدا قربانی سوختنی است. بوی خوش آیند بوده و برای خدا قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) می‌باشد.
- ۱۹ و آن قوچ دوم را بردار و اَهْرُون و پسرانش دستان خود را روی سر آن قوچ تکیه دهند.
- ۲۰ آن قوچ را ذبح کن و از خونس بردار و روی نرَمه‌ی گوش راست اَهْرُون و پسرانش و روی شست دست راستشان و روی شست پای راستشان بسمال و (بقیه‌ی) آن خون را روی قربانگاه گرداگرد بپاش.
- ۲۱ و از آن خونی که روی قربانگاه است و از آن روغن مسح بردار و بر اَهْرُون و بر لباسهایش و بر پسرانش و بر لباسهای پسرانش همراه وی بپوشان تا او و لباسهایش و پسرانش و لباسهای پسرانش با او اختصاصی شوند.
- ۲۲ و از آن قوچ پیه و دنبه و پیه‌ی که احشاء را می‌پوشاند و غشای جگر و دو کلیه و پیه‌ی که بر آنهاست و ساق راست را بردار چونکه قوچی است تقدیمی به مناسبت انتصاب (کوهن).
- ۲۳ و یک گرده نان و یک قرص نان روغنی و یک نان نازک از سبب فطیرهایی که حضور خدا است (بردار).
- ۲۴ و همه را بر کف دستان اَهْرُون و بر کف دستان پسرانش بگذار و آنها را به حضور خدا تکان بده.
- ۲۵ سپس آنها را از دستشان بگیر و بر قربانگاه با آن قربانی سوختنی بمنظور بوئی مطبوع به حضور خدا دود کن. سهم خدا طعمه‌ی آتش (قربانگاه) است.
- ۲۶ و آن سینه را از قوچ نمایانگر انتصاب کوهن که متعلق به اَهْرُون است بردار و آنرا به حضور خدا تکان بده و سهمی برای تو باشد.
- ۲۷ آن سینه‌ی جنبانیدنی و ساق (پای) هدیه‌ای را که جنبانیده شد و هدیه گشت از آن قوچ نمایانگر انتصاب کوهن از آنچه که متعلق به اَهْرُون و از آنچه متعلق به پسرانش است (بخودت) اختصاص بده.
- ۲۸ (سینه‌ی جنبانیدنی و ساق پای هدیه) از مال فرزندان بیسرائل بصورت قانون ابدی متعلق به اَهْرُون و پسرانش باشد. چون هدیه است هدیه‌ای که از مال فرزندان بیسرائل از ذبایح تندرسیتیشان خواهد بود. این هدیه‌ی آنها متعلق به خدا است.
- ۲۹ و لباسهای مقدسی که مال اَهْرُون است بعد از وی از آن پسرانش باشد تا بوسیله‌ی آن (لباس) ها مسح شوند و بوسیله‌ی آنها آنرا منصوب کنند.
- ۳۰ از پسرانش آن کوهنی که برای خدمت کردن در مکان مقدس به چادر محل اجتماع جای وی بیاید هفت روز آنها را بپوشد.
- ۳۱ و از آن قوچ تقدیمی به مناسبت انتصاب (اَهْرُون و پسرانش به کهانت) بردار و (بقیه‌ی) گوشتش را در مکان مقدس بپز.
- ۳۲ اَهْرُون و پسرانش در درگاه محل اجتماع، گوشت آن قوچ و نانیرا که در آن سبب است بخورند.
- ۳۳ و آن (چیز)ها را که بوسیله آنها گناهشان بخشوده شده است بخورند تا آنها را منصوب کرده و اختصاصی نمائی و چون آن (گوشت) مقدس میباشد بیگانه‌ای (غیر کوهن از آن) نخورد.
- ۳۴ و اگر از این گوشت تقدیمی به مناسبت انتصاب کوهن و از این نان تا بامداد زیاد آمد، زیادی را با آتش بسوزان. نظر به اینکه مقدس است خورده نشود.
- ۳۵ در مورد اَهْرُون و پسرانش اینطور عمل کن. طبق آنچه که به تو فرمان دادم هفت روز

שמות כט-ל תצוה

34 אֶת-יָדָם לְקֹדֶשׁ אַתֶּם וְזָר לֹא-יֹאכַל בְּיַד-קֹדֶשׁ הֵם: וְאִם-
 יוֹתֵר מִבָּשָׂר הַמְּלֵאִים וּמִן-הַלֶּחֶם עַד-הַבֶּקָר וְשֹׂרֶפֶת אֶת-
 35 הַנוֹתֵר בָּאֵשׁ לֹא יֹאכַל בְּיַד-קֹדֶשׁ הוּא: וְעֲשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
 36 כָּכָה כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִי אֹתְךָ שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם: וּפָר
 חֲטָאת תַעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל-הַכֹּפָרִים וְחֲטָאתָ עַל-הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֵּרְךָ
 37 עָלָיו וּמִשְׁחַת אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ: שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים כָּל-הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ
 יִקְדָּשׁ: וְזֶה אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים ^{שש} 38
 39 בְּיַד-שְׁנֵי שָׁנִים לַיּוֹם תָּמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַעֲשֶׂה
 40 בַּבֶּקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעֲשֹׂהְךָ סֹלֶת
 בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כָּתִית רִבְעֵה הֵהִין וְנִסְךְ רִבְעֵית הֵהִין יַיִן לַכֶּבֶשׂ
 41 הָאֶחָד: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כַּמִּנְחַת
 42 הַבֶּקָר וּכְנֹסֶכָה תַעֲשֶׂה-לָּהּ לֶרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: עֲלֵת
 תָּמִיד לְדֹרֹתֶיכֶם פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד
 43 לָכֶם שָׁמָּה לְדַבַּר אֱלֹהֶיךָ שָׁם: וְנִעַדְתִּי שָׁמָּה לְבַנִּי יִשְׂרָאֵל
 44 וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי: וְקֹדֶשֶׁתִּי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 45 וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי: וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
 46 יִשְׂרָאֵל וְהֵייתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִשְׁכַנִּי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם:

ל ^{שביעי} 1/2 וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַעֲשֶׂה אֹתוֹ: אִמָּה
 אֲרָכּוּ וְאִמָּה רָחֲבוּ רְבֹעַ יִהְיֶה וְאִמָּתִים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קִרְנֹתָיו:
 3 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת-גִּגּוֹ וְאֶת-קִירְתָיו סָבִיב וְאֶת-
 4 קִרְנֹתָיו וְעֲשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: וְשִׁתִּי טַבַּעַת זָהָב תַעֲשֶׂה-
 לוֹ וּמִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעוֹתָיו תַעֲשֶׂה עַל-שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה
 5 לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֹתוֹ בַּהֶמָּה: וְעֲשִׂיתָ אֶת-הַבָּדִים עֲצֵי
 6 שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל-

برنامه‌ی انتصاب شدنشان را اجرا کن.

- ۳۶ و هر روز گاو نری بعنوان قربانی خطا بخاطر بخشودگیها تقدیم کن و در حین طلب عفو کردنت کنار آن قربانگاه آن را مطهر کن و آنرا مسح کن تا آنرا اختصاصی نموده باشی.
- ۳۷ هفت روز قربانگاه را تطهیر نموده مقدسش کن تا آن قربانگاه فوق‌العاده مقدس گردد. آنچه با آن قربانگاه تماس یابد مقدس شود.
- ۳۸ و آنچه بر قربانگاه تقدیم خواهی کرد اینست: بره‌ی (هشت روزه تا) یکساله بطور دائم هر روز دو رأس.
- ۳۹ یک بره را در بامداد تقدیم نموده و آن بره‌ی دوم را هنگام عصر تقدیم کن ...
- ۴۰ و یک دهم (ایفا) آرد نرم سرشته در یک چهارم هین (پیمانه‌ی مایعات) روغن (زیتون) کوبیده، و مایع ریختنی یک چهارم هین شراب برای هر بره‌ای.
- ۴۱ و بره دوم را هنگام عصر (از نیم ساعت بعد از ظهر تا غروب آفتاب) تقدیم کن و برای آن مانند هدیه‌ی آردی و مایع ریختنی آن در بامداد تقدیم نما. به منظور بوی خوش آیند برای خدا قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) است.
- ۴۲ قربانی سوختنی دائم (همه روزه) برای نسل اندر نسل شما در گاه چادر محل اجتماع در حضور خدا باشد همان جائیکه با شما ملاقات خواهیم کرد تا در آنجا با تو صحبت کنم.
- ۴۳ آنجا با فرزندان یسرائل ملاقات خواهیم کرد تا (آن میشکان) بوسیله جلال من مقدس شود.
- ۴۴ چادر محل اجتماع و آن قربانگاه را مقدس خواهیم کرد و آهروُن و پسرانش را مقدس خواهیم نمود تا برایم کفالت کنند.
- ۴۵ در میان فرزندان یسرائل ساکن گشته برای آنها داور خواهیم بود.
- ۴۶ تا بدانند که من خدا خداوندشان هستم که آنها را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا در میان آنان ساکن شوم. من خدا خداوند ایشان هستم.

تِصَوَه - فصل سی ام

- ۱ قربانگاهی درست کن که محل سوزاندن بخور (داروهای یازده گانه معطر) باشد. آن را از چوبهای افاقیا بساز.
- ۲ یک آما درازایش و یک آما پهنایش مربع باشد و دو آما بلندیش، شاخهایش از خود آن باشد.
- ۳ آنرا با طلای ناب روکش کن یعنی بالایش و گرداگرد دیواره‌هایش و شاخهایش را. برای آن، گرداگرد حاشیه‌ی طلا بساز.
- ۴ و دو حلقه‌ی طلا برای آن در زیر حاشیه‌اش بساز. بر دو پهلویش بساز (این دو حلقه را) در دو طرف آن نصب کن تا جایی برای تیرها باشد که بوسیله‌ی آنها آن (قربانگاه) را حمل کنند.
- ۵ تیرها را از چوبهای افاقیا ساخته آنها را با طلا روکش کن.
- ۶ آن را جلو پرده‌ای که پهلوی صندوق لوحه‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») میباشد یعنی جلو سرپوش صندوقی که روی همان لوحه‌هاست جانی که با تو ملاقات خواهیم کرد قرار بده.

שמות ל כי תשא

- אֲרֹן הָעֵדוּת לִפְנֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר עַל-הָעֹדֶת אֲשֶׁר אֹעֵד לְךָ
 7 שִׁמָּה: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ
 8 אֶת-הַנֹּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבִהְעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֲרָבִים
 9 יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא-תֵעָלוּ עָלָיו
 10 קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו: וּכְפַר אֶהְרֹן
 עַל-קִרְבָּנָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׁנָה
 יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לִיהוָה:
 11/12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת-דָּאֵשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְפָקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא-
 13 יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם: זֶה וַיִּתְּנוּ כָּל-הָעֹבֵר עַל-הַפְּקֻדִים
 מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית
 14 הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִיהוָה: כָּל הָעֹבֵר עַל-הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים
 15 שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא
 יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לִתֵּת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-
 16 נַפְשֹׁתֵיכֶם: וּלְקַחְתָּ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ
 אֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי
 יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם:
 17/18 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּד נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ נְחֹשֶׁת
 לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שִׁמָּה
 19/20 מִיָּם: וּרְחֲצוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם
 אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-מִיָּם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
 21 לְשֵׁרֵת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לִיהוָה: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא
 יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק-עוֹלָם לֹו וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתֶם:
 22/23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה קַח-לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ
 מִרְדְּדוֹד חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּקְנֹמֶן-בִּשְׁשׁ מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת
 24 וּקְנֵה-בִשְׁשׁ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת: וּקְדָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל
 25 הַקֹּדֶשׁ וּשְׁמֵן זֵית הֵיזֵן: וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ רִקַּח

- ۷ اَهْرُونُ هر بامداد روی آن، بخور داروهای (یازده گانه) معطر را دود کند. موقعی که چراغها را مرتب میکند آنرا دود نماید.
- ۸ و در موقعی که اَهْرُونُ آن چراغها را روشن میکند (داروهای یازده گانه معطر را) هنگام عصر (از نیم ساعت بعد از ظهر تا غروب آفتاب) بعنوان بخور دائمی (همه روزه) بحضور خدا برای نسل اندر نسلان دود کند.
- ۹ بخوری که با این نسبت و ترکیب نباشد و قربانی سوختنی و هدیه‌ی آردی روی آن (قربانگاه بخور) نبرید و مایع ریختنی روی آن نریزد.
- ۱۰ اَهْرُونُ سالی یکبار کنار شاخهای آن (قربانگاه) طلب عفو کند. در تمام نسل هایتان از خون قربانی خطا مخصوص کیپور سالی یکبار بر آن بمالد. آن قربانگاه برای خدا فوق العاده مقدس است.

پاراشای کی تِیسا

- ۱۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت.
- ۱۲ هنگامی که فرزندان یسرائل - آنهایی را که مشمول سرشماری میشوند، سرشماری می‌کنی، در موقع شمردن آنها هر مردی بهای رفع بلا از جانش را به خدا بدهد تا در موقع شمارش آنها برای ایشان بلایی پیش نیاید.
- ۱۳ هرکس برای سرشماری رد میشود این را بدهد. نیم شِئِل بر حسب شِئِل مقدس. این شِئِل (معادل) بیست گرا است نصف این شِئِل هدیه‌ای از آن خدا است.
- ۱۴ از بیست ساله به بالا هرکس برای سرشماری رد میشود هدیه‌ی خدا را تقدیم کند.
- ۱۵ برای دادن هدیه‌ی خدا به منظور رفع بلا از جانهایتان، پولدار (بر این وزن) نیفزاید و فقیر از نیم شِئِل نکاهد.
- ۱۶ پول این رفع بلاها را از فرزندان یسرائل بگیر و آن را برای کار چادر محل اجتماع اختصاص بده. و برای فرزندان یسرائل برای رفع بلا از جانهایتان در حضور خدا بمنزله یادبودی باشد.
- ۱۷ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۸ برای شستشو، دستشویی مسی بساز که پایه‌اش (هم) از مس باشد و آن را بین چادر محل اجتماع و بین قربانگاه (مسی) قرار داده در آن آب بریز.
- ۱۹ اَهْرُونُ و پسرانش دستها و پاهاى خود را با آن (آب) بشویند.
- ۲۰ موقع ورودشان به چادر محل اجتماع یا موقع نزدیک شدن آنها به قربانگاه بمنظور خدمت یا دود کردن هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) برای خدا، با آب بشویند تا نمیرند.
- ۲۱ دستها و پاهاى خود را بشویند تا تمیرند و برای آنها، برای وی و ذریه‌اش در تمام دوره‌های شان قانون ابدی باشد.
- ۲۲ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۳ و تو خود عطریات عالی بگیر. مُر (نوعی صمغ معطر) خالص پانصد (واحد) و دارچین معطر نصف آن دو بیست و پنجاه (واحد) و نی عطر دار دو بیست و پنجاه (واحد).
- ۲۴ سلیخه پانصد (واحد) یا شِئِل مقدس و روغن زیتون یک هین (پیمانهای مایعات).

- 26 מְרַקַחַת מַעֲשֵׂה רִקַח שֶׁמֶן מִשַּׁחַת-קֹדֶשׁ יִהְיֶה: וּמִשַּׁחַת בּוֹ
 27 אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת: וְאֶת-הַשְּׁלַחַן וְאֶת-כָּל-
 28 כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּנְרָה וְאֶת-כֵּלָיָהּ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: וְאֶת-
 29 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּרֶת וְאֶת-כַּנּוֹ: וּקְדֹשֶׁת
 30 אַתֶּם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כָּל-הַנִּגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: וְאֶת-אֹהֶרֶן
 31 וְאֶת-בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקְדַשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי: וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 32 תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשַּׁחַת-קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹדוֹתֵיכֶם: עַל-
 33 בָּשָׂר אָדָם לֹא יִסֹךְ וּבַמִּתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כִּמְהוֹ קֹדֶשׁ הוּא
 34 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כִּמְהוֹ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
 עַל-זֶרַע וּנְכַרְתָּ מֵעַמּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 קַח-לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׂהַלֵּת וְחֹלְבָנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בַד
 35 בַּבַּד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַח מַעֲשֵׂה רִקַח מִמֶּלֶח
 36 טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק וּנְתַתָּהּ מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
 37 וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בַמִּתְכַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ
 38 תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה: אִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כִּמּוֹהָ לְהַרְיִחַ בָּהּ וּנְכַרְתָּ
 1/2 מֵעַמּוֹ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: רֵאֵה לֹא
 3 קְרָאתִי בִשְׁם בְּצַלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹר לְמִטָּה יְהוּדָה: וְאִמְלֵא
 אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל-מְלָאכָה:
 4/5 לְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבֵּת לַעֲשׂוֹת בִּזְהָב וּבְכֶסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֹשֶׁת
 6 אַבֵּן לְמִלֵּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכָה: וְאֲנִי הִנֵּה
 נֹתַתִּי אֹתוֹ אֶת אֹהֶל־אֲבִיב בֶּן-אֲחִיסָמֶךְ לְמִטָּה-דָּן וּבִלְבַב כָּל-
 7 חֲכָמֵי לֵב נֹתַתִּי חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ: אֵת וְאֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֶת-הָאָרֶן לָעֵדוּת וְאֶת-הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל-
 8 כֵּלֵי הָאֹהֶל: וְאֶת-הַשְּׁלַחַן וְאֶת-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּנְרָה הַטְּהוֹרָה
 9 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיָהּ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: וְאֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה
 10 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּרֶת וְאֶת-כַּנּוֹ: וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת

- ۲۵ با آن، روغن مسح مقدس درست کن. ترکیبی معطر کار عطر ساز باشد. روغن مسح مقدس خواهد بود.
- ۲۶ با آن، چادر محل اجتماع و صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه ...
- ۲۷ و آن میز و تمام اسباب آن را و آن چراغدان و تمام اسبابش را و قربانگاه بخور را ...
- ۲۸ و قربانگاه قربانی سوختنی و تمام اسباب آن و آن دستشوئی و پایه‌اش را.
- ۲۹ آنها را اختصاصی کن تا فوق‌العاده مقدس باشند و هرچه با آنها تماس یابد مقدس گردد.
- ۳۰ و اهرُون و پسرانش را مسح کن. آنها را اختصاصی نما، برای من کهنانت کنند.
- ۳۱ و به فرزندان یسرائل صحبت کرده بگو برای تمام نسلهائشان این برایم روغن مسح خواهد بود.
- ۳۲ روی بدن آدم ریخته نشود (ترکیبی) با این نسبت نظیر آن درست نکنید. اختصاصی است. برای شما مقدس خواهد بود.
- ۳۳ کسیکه مانند آن ترکیب را بسازد و کسیکه از آن بر بیگانه بریزد از قوم خود نابود خواهد گردید.
- ۳۴ خدا به مُشه گفت: داروهای خوشبو، بَلَسان و ناخنک و بارزد بگیر. داروهای خوشبو (ی دیگر) و کندر خالص مساوی یکدیگر باشند.
- ۳۵ با آن بخور بساز. عطری عمل عطر ساز مخلوط پاک و مقدس باشد.
- ۳۶ (مقداری) از آن را نرم بسای و (قدری) از آن را جلو (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») در چادر محل اجتماع جایی که با تو ملاقات خواهیم داشت بگذار. برای شما فوق‌العاده مقدس باشد.
- ۳۷ و این بخوری که درست میکنی (ترکیبی) به همان نسبت برای خودتان درست نکنید (این بخور) برای تو اختصاصی و بنام خدا است.
- ۳۸ کسی که مانند آن ترکیب را برای بوییدن آن درست کند از قوم خود نابود خواهد شد.

کی تیساً - فصل سی و یکم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ توجه کن بصلیل پسر اوری پسر حور از سبط یهودا را نام بردم.
- ۳ از نظر عقل و فهم و دانش و هر هنری او را از روح خداوند، سرشار نمودم.
- ۴ برای انجام کارهای هنری برای کارکردن روی طلا و نقره و مس.
- ۵ و برای سنگ قیمتی جهت نگین گذاری و در هنر کار چوب، به منظور انجام هر کاری.
- ۶ اینک من آهالی او پسر آحیساماخ از سبط دان را تعیین کردم تا با وی باشد و در قلب هر خردمندی حکمت نهادم تا هر آنچه را که به تو فرمان دادم، بسازند.
- ۷ چادر محل اجتماع و صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») و سرپوشی که روی آن است و تمام اسبابهای آن چادر را.
- ۸ و آن میز و اسبابش و آن چراغدان پاک و تمام اسبابش و قربانگاه بخور را.
- ۹ و قربانگاه قربانی سوختنی و تمام اسبابش و دستشوئی و پایه‌اش را.
- ۱۰ پارچه‌های خدمت (برای حمل اشیاء مقدس در آنها) را و لباسهای مقدس را برای اهرُون کوهن و لباسهای پسرانش را برای کهنانت کردن.

שמות לא-לב כי תשא

11 בגדי הקֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וְאֵת שִׁמֹן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קִטְוֹת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתְךָ
יַעֲשׂוּ:

12/13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאִתָּה דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
14 לְדַרְתֵיכֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הַעֲשֵׂה
15 בָּהּ מְלֹאכָה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עִמִּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים
יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה
16 כָּל־הַעֲשֵׂה מְלֹאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וּשְׁמְרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדַרְתֶּם בְּרִית
17 עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
18 וַיִּנְפֹשׁ: וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹל־תּוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ ^{שני}

בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִם לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אָבִן כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים:
וַיֵּרָא הָעַם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לְרַדֵּת מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעַם עַל־
אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ
כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֲלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
2 מָה־הָיָה לוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹהֶרֶן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר
3 בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלָי: וַיִּתְּפְּרוּ כָּל־
4 הָעַם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּבִּיאוּ אֶל־אֹהֶרֶן: וַיִּקַּח
מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
5 אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֲלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֵּרָא אֹהֶרֶן וּבָנָיו
6 מִזִּבְחַת לִפְנֵי וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר: וַיִּשְׁכְּמוּ
מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעַם לֵאכֹל וְשָׂתוּ
וַיִּקְמוּ לַצַּחֲק:

7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ־רֹד בִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הָעֲלִיתָ

- ۱۱ و روغن مسح و بخور داروهای معطر را برای معبد مقدس همانگونه که به تو فرمان دادم بسازند.
- ۱۲ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۱۳ و تو به فرزندان یسرائل صحبت کرده بگو بهر صورت شباتها (تعطیلها) ی (۱) مرا رعایت نمایند زیرا بین من و شما در تمام نسل هایتان نشانه‌ای است که بدانید که من خدا مقدس کننده‌ی شما هستم.
- ۱۴ پس شبات را رعایت کنید چونکه برای شما مقدس است هرکس که آن را بی حرمت کند (آن را مانند روزهای عادی بشمار آورد) حتماً کشته شود، زیرا هرکس که در آن (روز) کار کند خود آن شخص از میان قومش نابود میگردد.
- ۱۵ شش روز کار انجام گیرد و در روز هفتم شبات (تعطیل تمام کارها) و استراحت کامل بوده از جانب خدا مقدس است. هرکس در روز شبات کار کند حتماً (بحکم دادگاه شرع) کشته شود.
- ۱۶ فرزندان یسرائل شبات (۲) را رعایت کنند تا اینکه شبات را نسل اندر نسل برای خود پیمان ابدی قرار دهند.
- ۱۷ بین من و فرزندان یسرائل برای ابد نشانه‌ای است که خدا آسمان و زمین را در شش روز درست کرد و در روز هفتم استراحت نموده آرام گرفت.
- ۱۸ همین که خدا در کوه سینایی صحبت کردن با وی را به پایان رسانید دو لوح ده فرمان گواه (بر تجلی خویش به فرزندان یسرائل) لوحه‌های سنگی نوشته شده به قدرت خداوند را به مُشه عطا فرمود.

کی تیساً - فصل سی و دوم

- ۱ آن مردم (مصریانی که در خروج از مصر به فرزندان یسرائل پیوسته بودند) دیدند که مُشه در فرود آمدن از کوه تأخیر کرده است. پس آن مردم کنار اهرُون اجتماع نموده به او گفتند برخیز برای ما مظهري از رهبر (فناناپذیر) بساز که پیشاپیش ما گام بردارد. زیرا نمی‌دانیم که این مُشه یعنی آن شخصیتی که ما را از سرزمین مصر بیرون آورد چه بر سرش آمده است.
- ۲ اهرُون به آنها گفت حلقه‌هایی طلایی را که در گوشهای زنان، پسران و دخترانتان است برداشته پیش من بیاورید.
- ۳ تمام آن مردم حلقه‌های طلایی را که در گوششان بود از خود جدا کرده پیش اهرُون آوردند.
- ۴ از دست آنها گرفت و آن (طلاها) را با قلم حکاکی شکل داد و با آن گوساله‌ای ریختگی درست نمود. (آن مردمی که همراه فرزندان یسرائل از مصر بیرون آمده بودند) گفتند «ای یسرائل این معبود توست که تو را از سرزمین مصر بیرون آورد».
- ۵ اهرُون (وضع را) مشاهده نموده تحت نظر خود قربانگاهی بنا کرد. اهرُون ندا داده گفت فردا برای خدا عید خواهد بود.
- ۶ فردای آن روز سحرخیزی کردند قربانیهای سوختنی تقدیم داشتند و قربانیهای تندرستی آوردند. آن مردم به خوردن و نوشیدن نشسته به عیش پرداختند.
- ۷ خدا به مُشه گفت گام برداشته پایین برو زیرا قومت که از سرزمین مصر بیرون آوردی فاسد شد.

۱- تذکر نگهداری شبات به اندازه‌ایست که حتی برای ساختن خانه خدا نمیتوان آن مقررات را نادیده گرفت.

۲- که روز شبات را با دیگر روزهای هفته عوض نکنید.

8 מארץ מצרים: סרו מִהַר מִן־הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם
 עֵגֶל מִסֹּכָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵיךָ
 9 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 10 רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשּׁוֹת עֵרֶף הוּא: וְעַתָּה הִנֵּי
 11 לִי וַיַּחֲרֹ־אֲפִי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גְדוֹל: וַיַּחֲלֵ מֹשֶׁה
 אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אִפְךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר
 12 הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ
 מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם
 מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אִפְךָ וְהִנַּחֶם עַל־הָרָעָה לְעַמְּךָ:
 13 זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם
 בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲדַבֵּר אֶת־זִרְעֶכֶם כְּכֹזְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל־
 14 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזִרְעֶכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִם: וַיִּנַּחֵם
 יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ:

15 כה וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים
 16 מִשְׁנֵי עֲבָדֵיהֶם מָזָה וּמָזָה הֵם כְּתָבִים: וְהַלַּחַת מֵעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 17 הַמָּזָה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלַּחַת: וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה אֶת־קוֹל הָעַם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה
 18 בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוּת חַלוּשָׁה
 19 קוֹל עֲנוּת אֲנֹכִי שָׁמַע: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא
 אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלֹת וַיַּחֲרֹ־אֶף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת
 20 וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר: וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף
 בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַבַּיִת וַיִּשַׁק אֶת־בְּנֵי
 21 יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂה לָךְ הָעַם הַזֶּה
 22 כִּי־הִבֵּאתָ עָלָיו חַטָּאת גְּדוֹלָה: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יַחַד אֶף
 23 אֲדַנִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעַם כִּי בָרַע הוּא: וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 24 הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: וַאֲמַר לָהֶם

- ۸ از آن راهی که برای آنها تعیین کردم زود دور شدند. برای خود گوساله‌ای ریختگی ساختند و به آن سجده نمودند، برایش ذبح کرده گفتند «ای ییسرائل این معبود توست که تو را از سرزمین مصر بیرون آورد». (۱)
- ۹ خدا به مُشه گفت این مردم را مشاهده کردم و اینک مردم گردن شقی هستند.
- ۱۰ و اکنون مرا رها کن (برای آنها دعا نکن) تا خشمم بر آنها برافروخته گردد و هلاکشان کنم و تو را به قومی عظیم مبدل نمایم.
- ۱۱ مُشه به درگاه خدا خداوند خود التماس نموده گفت ای خدا چرا خشمت بر قومت که از سرزمین مصر با نیرویی بزرگ و قدرتی قوی بیرون آوردی افروخته شود؟
- ۱۲ چرا مصریان چنین بگویند: آنها را برای بدبختی بیرون آورد تا ایشان را در کوهها بکشد و از روی زمین نابودشان کند؟ از شدت خشمت بازگرد و از آن بدی به قومت صرف نظر فرما.
- ۱۳ آوراها و بیصحاق و ییسرائل بندگانت را مد نظر قرار بده که برای آنها به (ذات) خودت سوگند یاد کردی و به آنها گفستی «نسلتان را مانند ستارگان آسمان زیاد خواهم کرد و تمام این سرزمینی را که گفته‌ام به نسلتان خواهم داد تا ابد مالک باشند».
- ۱۴ خدا از آن بدی ای که گفته بود قومش بکند صرف نظر فرمود.
- ۱۵ مُشه برگشت و از آن کوه پایین آمد و آن دو لوح ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان ییسرائل در کوه سینا) در دستش بود. لوحه‌هایی که بر دو روی آنها نوشته شده بود یعنی این طرف و آن طرف نوشته بود.
- ۱۶ و این لوح‌ها کار خداوند و خط، خط خداوند بود که بر لوح‌ها حک شده بود.
- ۱۷ یهوشوع صدای آن مردم را در حال هلهله کردندشان شنید و به مُشه گفت: در اردوگاه صدای جنگ است.
- ۱۸ مُشه گفت: نه صدای هلهله پیروزی است و نه صدای ضجه‌ی شکست. من صدای آواز میشنوم.
- ۱۹ موقعی که به اردوگاه نزدیک شد چنین اتفاق افتاد که آن گوساله و پایکوبی (مردم) را مشاهده نمود. خشم مُشه برافروخته شد آن لوح‌ها را از دستان خود انداخت و آنها را در دامنه‌ی آن کوه شکست.
- ۲۰ آن گوساله‌ای را که درست کرده بودند گرفته در آتش سوزانید و آسیاب کرد تا این که گرد شد و بر روی آب پاشید و (از آن) به فرزندان ییسرائل نوشانید.
- ۲۱ مُشه به اهرُون گفت این جمعیت به تو چه کرده بود که او را مرتکب خطای بزرگی کردی؟
- ۲۲ اهرُون گفت خشم آقايم برافروخته نگردد تو میدانی که آن جمعیت متمایل به شرارت است.
- ۲۳ به من گفتند برای ما مظهري از رهبر (فنانا پذیر) بساز که پیشاپیش ما گام بردارد زیرا نمی‌دانیم بر سر این مُشه، شخصیتی که ما را از سرزمین مصر بیرون آورد چه آمده است.

و فصل ۳۳ آیه یک الی ۱۰
فصل ۳۳ آیه ۱۱ الی ۱۴
تعیین‌ها

۱- به فصل دوازده آیه‌ی سی و هشت همین کتاب مراجعه شود. معلوم میشود بیگانگانگانی که همراه بنی اسرائیل از مصر بیرون آمدند. عامل ساختن بت بودند از جمله گفتند «ای ییسرائل این معبود توست که ترا از سرزمین مصر بیرون آورد» چنین مستفاد میشود که گویندگان گروهی از اقوام بیگانه و بت پرستی بودند و فرزندان ییسرائل، مخاطب آنها. شرح کلی در مورد گوساله طلایی در صفحه ۱۴۸ میباشد.

25 לְמִי זָהָב הַתְּפָרָקוּ וַיִּתְנַרְלִי וַאֲשַׁלְכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֶגְלָה
 הַזֹּהָה: וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אֲהַרֹן
 26 לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם: וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי
 27 לִיהוּה אֱלֹהֵי וַיֵּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חֲרָבּוֹ עַל־יָרְכּוֹ עֲבְרוּ וּשְׁבוּ
 מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
 28 וְאִישׁ אֶת־קָרְבּוֹ: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעַם
 29 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאֵו יָדְכֶם
 הַיּוֹם לִיהוּה כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה:
 30 וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה
 גְּדוֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם:
 31 וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָאָה הֵעֵם הַזֶּה חֲטָאָה גְּדוֹלָה
 32 וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: וְעַתָּה אֲסַתְּשָׂא חֲטָאתֶם וְאֲסֹאֲאִין
 33 מִחֲנִי נָא מִסְּפָרְךָ אֲשֶׁר פָּתַבְתָּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי
 34 אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֶמְחֹנוּ מִסְּפָרִי: וְעַתָּה לֵךְ וְנַחֵה אֶת־הָעַם אֶל
 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מֵלֹאכֵי יֵלֵךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֵי וּפְקֹדֹתַי
 35 עֲלֵהֶם חֲטָאתֶם: וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־
 1 לֵג הָעֶגְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהַרֹן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר הֵעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
 2 לְזַרְעֲךָ אֶתְנַנֶּה: וּשְׁלַחְתִּי לִפְנֶיךָ מֵלֹאֵךְ וְגִרְשִׁיתִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי
 3 הָאֹמְרֵי וְהַחֲתִי וְהַפְרִזֵי הַחֲזִי וְהַיְבוּסִי: אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וּדְבַשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשָּׁה־עֲרֹף אֲתָה פֹן־
 4 אֲכַלְךָ בַדֶּרֶךְ: וַיִּשְׁמַע הָעַם אֶת־הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ
 5 וּלְא־שָׁתוּ אִישׁ עֲדֹו עֲלוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשָּׁה־עֲרֹף רַגַע אֶחָד אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ
 וּכְלִיתֶיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדֶיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאִדְעָה מָה אֵעֲשֶׂה־לָּךְ:

- ۲۴ به آنها گفتم کی طلا دارد؟ (طلا را) از خود جدا نموده به من دادند. آن را در آتش انداختم این گوساله بیرون آمد.
- ۲۵ مُشه دید که آن مردم لگام گسیخته هستند، زیرا اَهْرُون آن (مردم) را برای رسوائی در مقابل دشمنانشان لگام گسیخته کرده بود.
- ۲۶ مُشه در دادگاه (مرکزی) اردوگاه ایستاده گفت هر که طرفدار خدا است نزد من (بیاید). تمام فرزندان لوی نزد وی جمع شدند.
- ۲۷ به آنها گفتم خدا خداوند یسرائل چنین گفته است هر کدام شمشیر خود را بران خویش قرار داده از دادگاه (محلی) به آن دادگاه (مرکزی) که در اردوگاه است رفت و آمد کنید و هر کدام برادر خود و دوست خود و خویشاوند خود را (که بعد از اخطار، گوساله پرستی کرده باشد، با رأی دادگاه) بکشید.
- ۲۸ فرزندان لوی طبق دستور «مُشه» عمل کردند و در آنروز تقریباً سه هزار نفر از آن قوم کشته شدند.
- ۲۹ مُشه (به لویها) گفت: چون کسی (از شما) به پسر و برادر خود ترحم نکرد امروز خود را به خدا اختصاص دهید (تا جای نخست زاده‌ها خدمت کنید) و خدا به شما برکت دهد.
- ۳۰ فردای آن روز شد، مُشه به آن مردم گفت: شما خطای بزرگی مرتکب شده‌اید و اکنون نزد خدا خواهیم رفت شاید موجب بخشش خطای شما شوم.
- ۳۱ مُشه به نزد خدا برگشته گفت: افسوس این جمعیت خطای بزرگی مرتکب شده برای خود معبود طلا ساخته است.
- ۳۲ و اکنون یا خطای آنها را ببخش و یا اگر نمی‌بخشی خواهش دارم (نام) مرا از کتابت که نوشتی محو کن.
- ۳۳ خدا به مُشه گفت (نام) کسی را که به من خطا کرده است از کتابم محو خواهیم کرد.
- ۳۴ و اکنون برو این مردم را به آنجا که گفتم راهنمایی کن. اینک فرشته‌ای من پیشاپیش تو خواهد آمد. و در روز مؤاخذه‌ام انتقام خطای آنها را از آنها خواهم گرفت.
- ۳۵ خدا آن قوم را بخاطر اینکه باعث شدند اَهْرُون آن گوساله را بسازد بلا زده نمود.

کی تیساً - فصل سی و سوم

- ۱ خدا به مُشه گفت تو آن قومی که از سرزمین مصر بیرون آورده‌ای از اینجا حرکت کرده به آن سرزمینی که به اوراهام بیصحاق و یعقوو سوگند یاد نمودم گفتم عازم شو.
- ۲ پیشاپیش تو فرشته‌ای می‌فرستم و کِنَعَنی و اُموری و حیتی و پریزی، حیوی و یووسی را بیرون می‌کنم.
- ۳ به سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است (عازم شو) زیرا تو قومی گردن شق هستی. در میان تو نخواهم آمد مبادا در راه نابودت کنم.
- ۴ آن قوم این خبر بد را شنیده سوگوار شدند و هیچکدام زیور خود را بر خود نهادند.
- ۵ خدا به مُشه گفت: به فرزندان یسرائل بگو شما قوم گردن شقی هستید (اگر) یک لحظه در میانت بیایم نابودت خواهیم کرد. لذا اکنون زیورت را از خودت بردار تا بدانم برای تو چه کنم. تبصره‌های کلی در مورد گوساله طلائی در صفحه ۱۴۸.

שמות לג כי תשא

6/7 וַיִּתְנַעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵדִים מִהַר חוֹרֵב: וּמֹשֶׁה יָקַח
 אֶת-הָאֹהֶל וְנִטְהֵלוּ. מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הִרְחִק מִן-הַמַּחֲנֶה וְקָרָא
 לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
 8 אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל-הָאֹהֶל יִקְוֹמוּ
 כָּל-הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה עַד-
 9 בָּאוּ הָאֹהֶלָה: וְהָיָה כִּבְּאֵ מֹשֶׁה הָאֹהֶלָה יָרַד עִמּוֹד הָעֲנָן
 10 וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וּדְבַר עַם-מֹשֶׁה: וְרָאָה כָּל-הָעָם אֶת-
 עִמּוֹד הָעֲנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל-הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ
 11 פֶּתַח אֹהֶלוֹ: וּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּנִים אֶל-פָּנִים כַּאֲשֶׁר
 יְדַבֵּר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וּשְׁבֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֶׁעַ בֶּן-
 נּוּן זַעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אֶתְּהָ אֲמַר אֵלַי הֵעַל אֶת-הָעָם
 12 הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
 13 יִדְעֶתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם-מִצְאָתָה חֵן בְּעֵינַי: וְעַתָּה אִסְנָא מִצְאָתִי
 חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת-דַּרְכְּךָ וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן
 14 בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי עִמָּךְ הִגּוּי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנֵי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי
 15 לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם-אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:
 16 וּבַמָּה יוֹדַע אִפּוֹא כִּי-מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא
 בְּלִכְתָּךְ עִמָּנוּ וּנְפַלְעִנוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר עַל-פָּנֵי
 הָאָדָמָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה
 17 כִּי-מִצְאָתָה חֵן בְּעֵינַי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת-
 18 כְּבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ וְקִרְאֹתִי בְשֵׁם
 19 יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶחֶן וְרַחַמְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
 20 וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת-פָּנַי כִּי לֹא-יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי:
 21/22 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצְבַּתְּ עַל-הַצּוּר: וְהָיָה בְּעִבְרַת
 כְּבֹדִי וְשִׁמְתֶיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד-עֲבָרִי:

- ۶ فرزندان یسرائل زیور (اعطائی در) کوه حُورو را از خود دور ساختند.
- ۷ و مُشه آن خیمه را برمی داشت و خارج از اردوگاه دورتر از اردوگاه برای خود می افراشت و آن را چادر محل اجتماع می نامید و چنین می شد که هرکس خدا را می خواست به چادر محل اجتماع که خارج از اردوگاه بود، میرفت.
- ۸ و چنین بود همینکه مُشه بسوی خیمه روان می شد تمام قوم برخاسته و هرکس جلو درگاه چادر خود می ایستاد و مُشه را تا ورودش به آن خیمه با چشم تعقیب می کرد.
- ۹ و چنین می شد همینکه مُشه به آن چادر داخل می شد آن ستون ابر فرود می آمد و جلو درگاه آن خیمه قرار می گرفت (خدا) با مُشه صحبت می کرد.
- ۱۰ تمام آن قوم آن ستون ابر را می دیدند که جلو درگاه آن خیمه قرار می گرفت. تمام آن قوم بلند می شدند و هرکدام از درگاه خیمه خود سجده می کردند.
- ۱۱ همانگونه که شخصی با دوستش صحبت کند خدا با مُشه رو در رو صحبت می کرد. (بعد از آن مُشه) به اردوگاه برمی گشت و خادم نوجوان او یهوشوع پسر نون از داخل خیمه بیرون نمی رفت.
- ۱۲ مُشه به خدا گفت در نظر بگیر تو به من می گویی این قوم را ببر ولی تو به من اطلاع ندادی چه کسی را همراه من می فرستی و (حال آنکه) تو گفتی تو را به نام می شناسم و در نظر من آبرو یافته ای ...
- ۱۳ پس اکنون اگر در نظرت آبرو یافته ام خواهش دارم طریقت خود را به من بشناسانی تا تو را بشناسم و (بیشتر) در نظرت آبرو بیابم و در نظر بگیر که این گروه قوم تو هستند.
- ۱۴ (خدا) گفت: خودم پیشاپیش تو می روم و تو را راهنمایی می کنم.
- ۱۵ (مُشه) گفت: اگر خودت (پیشاپیش من و فرزندان یسرائل) نمی روی ما را از اینجا ببر.
- ۱۶ پس به چه وسیله ای معلوم گردد که در نظرت آبرو یافته ام، (هم) من و (هم) قومت؟ مگر نه اینکه با حرکت کردنت بهمراه ما (چنین خواهد شد) تا من و قومت بر همه جمعیتی که بر روی زمین است امتیاز داشته باشیم.
- ۱۷ خدا به مُشه گفت این کار را هم که گفتمی انجام می دهم چونکه به نظرم آبرو یافته ای و تو را بنام می شناسم.
- ۱۸ گفت آئینه ی وجودت را به من بنما.
- ۱۹ گفت من تمام صفاتم را از مقابل رویت می گذرانم. نام خدا را در حضور تو بیان می کنم (خود را نمایان نمی کنم). به هرکس (شایسته باشد) مهربانی کنم (به او) مهربانی خواهیم کرد و به هرکس (شایسته باشد) ترحم کنم ترحم خواهیم نمود.
- ۲۰ گفت نمی توانی روی مرا ببینی زیرا انسانی که مرا ببیند زنده نمی ماند.
- ۲۱ اینک در پیشگاه من محلی (تجلی گاهی) وجود دارد پس روی آن صخره بایست.
- ۲۲ و چنین اتفاق خواهد افتاد موقعی که آئینه ی وجودم رد شود تو را در شکاف آن صخره قرار خواهیم داد و وقتی که رد شوم دستم را روی تو خواهیم گسترانید.
- ۲۳ (بعد از رد شدنم) دستم را برمی دارم (می نمایانم)، قفای مرا (بعد از آفرینش را) خواهی دید ولی من (قبل از آفرینش) آشکار نخواهد شد.

שמות לד כי תשא

חמישי

23 וְהִסְרֹתִי אֶת־כַּפֵּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ:
 1 לְד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לְךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים
 2 וְכָתַבְתִּי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת
 3 הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נֶכּוֹן לִבְקָר וְעָלִיתָ בִּבְקָר אֶל־
 4 הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ
 5 וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־
 6 מֹל הָהָר הַהוּא: וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשְׁלֶם
 7 מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
 8 בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם
 9 וַיְקַרָּא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיְקַרָּא יְהוָה יְהוָה
 10 אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אָפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד
 11 לְאֵלִפִּים נָשָׂא עֵוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה לֹא יִנְקֶה פֶקֶד וְעֵוֹן
 12 אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־דְּבָעִים: וַיִּמְהַר
 13 מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אֲסֹנָא מֵצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 14 אֲדֹנָי יִלְךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוֹ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֹרֵף הוּא וְסָלַחְתָּ
 15 לְעֹנְוָנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית
 16 נְגִיד כָּל־עַמְּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 17 וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
 18 יְהוָה כִּי־נֹדָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שְׁמֹר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר
 19 אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם הַנַּי גִּדַּשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת־הָאָמְרוֹי וְהַפְּנַעְנִי וְהַחֲתִילִי
 20 וְהִפְרֹאִי וְהַחֲוִי וְהִיבּוֹסִי: הִשְׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
 21 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא עָלֶיךָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: כִּי
 22 אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתְּעֹז וְאֶת־מִצְבֹּתָם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי
 23 תִּכְרֹתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵךְ כִּי יְהוָה קִנְיָ שְׁמוֹ אֵל
 24 קִנְיָ הוּא: פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנּוּ אַחֲרָי אֱלֹהֵיהֶם
 25 וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזְבְּחֹ: וּלְקַחְתָּ מִבְּנֵי
 26 לְבָנֶיךָ וְזָנּוּ בְּנֵתֵי אַחֲרָי אֱלֹהֵיהֶן וְזָנּוּ אֶת־בְּנֶיךָ אַחֲרָי אֱלֹהֵיהֶן:

شُموت - کی تيسا - فصل سی و چهارم

۱۳۵

- ۱ خدا به مُشه گفت دو لوحه‌ی سنگی مانند (لوحه‌های) اولی بتراش تا مطالبی را که روی آن لوح‌های اولی که خرد کرده بودی، روی آن لوحه‌ها بنویسم.
- ۲ هنگام بامداد آماده باش. بامدادان به کوه «سینی» بالا آمده نزد من آنجا بر قله آن کوه بایست.
- ۳ و کسی با تو بالا نیاید و کسی هم در تمام آن کوه دیده نشود. گوسفند و گاو هم در مقابل آن کوه چرا نکنند.
- ۴ مُشه دو لوحه‌ی سنگی مانند اولیها تراشید و همانگونه که خدا به او فرمان داده بود بامدادان سحرخیزی کرده بسوی کوه «سینی» بالا رفت. دو لوحه‌ی سنگی را در دستش گرفت.
- ۵ خدا در ابر نزول اجلال فرمود و آنجا پیش او ایستاد و نام (خود) خدا را بیان نمود.
- ۶ خدا در مقابل روی وی عبور نموده اعلام داشت - ی - ه - و - ه خدا است. قادری است مهربان و بخشنده، دیر خشم و کثیرالاحسان و حقیقت محض.
- ۷ نیکی را برای هزاران نسل (که پیرو پدر نیکوکار خود هستند) حفظ می‌کند. بخشنده‌ی گناه و تقصیر و خطا (ی کسانی که توبه کنند) می‌باشد (ولی) هرگز بی‌مجازات نمی‌گذارد (توبه کننده را خُرده خُرده مجازات می‌کند و از ظالم) گناه پدران را از فرزندان و از فرزندان از نسل سوم تا نسل چهارم (ی که پیرو پدر بدکار خود باشند) بازخواست می‌کند.
- ۸ مُشه (موقعی که نام خدا را شنید) عجله کرده تا زمین خم شده و سجده کرد.
- ۹ گفت خداوند تقاضا آنکه اگر در نظرت آبرو یافته‌ام با اینکه این قوم گردن شق است، خداوندا در میان ما سلوک کن. گناهان و خطاهای ما را ببخش ما را تحت سرپرستی مستقیم خود قرار بده.
- ۱۰ (خداوند) گفت اینک من پیمان می‌بندم در حضور همه‌ی قومت معجزه‌هایی انجام دهم که در تمام دنیا و در میان تمام ملت‌ها ایجاد نشده باشد و تمام قومی که تو در میانشان هستی کار خدا را که خیلی عجیب است و من برای تو به عمل خواهیم آورد ببینند.
- ۱۱ آنچه را که من امروز به تو فرمان می‌دهم رعایت کن اینک من اُموری و کِنَعنی و حیثی و پریزی و حیوی و یووسی را از پیش تو می‌رانم.
- ۱۲ مواظب باش مبادا با کسی از ساکنان آن سرزمین که تو به آن وارد می‌شود پیمان بندی، مبادا که برای تو مبدل به دامی شود.
- ۱۳ بلکه قربانگاههای آنها را ویران کنی و ستونهای یادگاری آنها را خرد کنی و درختهای مورد پرستش آنها را ببری.
- ۱۴ تا اینکه به معبودی دیگر سجده نکنی، زیرا خدا نامش غیور است قادر است با حمیت.
- ۱۵ مبادا با ساکنان آن سرزمین پیمان بندی و آنها بدنبال معبودهایشان منحرف گشته برای آنها ذبح کنند و (کسی از آنها) از تو دعوت کند و از ذبح او بخوری ...
- ۱۶ از دخترانش برای پسرانت بگیری و دخترانش بدنبال معبودهایشان منحرف گشته و پسران تو را (هم) بدنبال معبودهایشان منحرف سازند.
- ۱۷ معبود ریختگی برای خود نساز.
- ۱۸ نظر به اینکه در ماه بهار (ماه نisan) از مصر بیرون آمدی عید فطیر را رعایت نما. هفت روز موقع ماه بهار (نisan) از فطیری که به تو فرمان دادم بخور.

שמות לד כי תשא

17/18 אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ: אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת
 יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב בִּי בַחֹדֶשׁ
 19 הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כָּל־פֶּטֶר רַחַם לִי וְכֹל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
 20 פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה: וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בִשָּׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
 21 וְעִרְפֹתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִפְדֶּה וְלֹא־יֵרְאוּ פָנַי רִיקִם: שֵׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:
 22 וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בַּבְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם וְחַג הָאֲסִיף תִּקְוֹפֶת
 23 הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פָּנַי הָאֵדָן וְ
 24 יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־
 גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמֵּד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בְּעִלְתְּךָ לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי יִהְיֶה
 25 אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חַמֶּץ דֶּם־זִבְחֵי
 26 וְלֹא־יִלִּין לִבְקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח: רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא
 בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:
 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתַב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־
 28 פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי־שֵׁם
 עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם
 לֹא שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עִשְׂרֵת הַדְּבָרִים:
 29 וַיְהִי בְרִדַת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וְשָׁנִי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ
 30 מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹד פָּנָיו בַּדְּבָר וְאֵתוֹ: וַיֵּרָא
 אֶהָרָן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹד פָּנָיו וַיֵּרְאוּ
 31 מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵי: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרָן וְכָל־
 32 הַנְּשֹׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָּל־בְּנֵי
 33 יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵתוֹ בְּהָר סִינַי: וַיְכַל
 34 מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסּוּהָ: וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי
 יְהוָה לְדַבֵּר אֵתוֹ יִסִּיר אֶת־הַמַּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֶל־
 35 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יְצִוָה: וַדָּאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנַי מֹשֶׁה
 כִּי קָרַן עוֹד פָּנָיו מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוּהָ עַל־פָּנָיו עַד־

- ۱۹ هر اولین گشاینده رحم مال من است و همه‌ی مواشی تو از گاو و بره‌ی مذکر که اولین گشاینده‌ی رحم باشد مال من است.
- ۲۰ و هر اولین گشاینده (رحم) الاغ را با بره باز خرید کن و اگر باز خرید نکنی آنرا گردن بز و هر نخست زاده‌ای از پسران خود را (که از هر کدام از زنهایت زائیده شده باشد) باز خرید نما. دست خالی، در پیشگاه من برای زیارت نیاید.
- ۲۱ شش روز کار کن و روز هفتم تعطیل نما. (حتی) هنگام شخم و زمان درو (روز شبات را) تعطیل کن.
- ۲۲ و عید هفته‌ها آغاز درو گندم را برای خود برگزار کن. و عید جمع آوری (حاصل زمین) را که تحویل سال است.
- ۲۳ سه بار در سال هر مذکری از تو در حضور صاحب عالم خدا خداوند یسرائل برای زیارت حضور یابد.
- ۲۴ زیرا که قومها را از جلو تو خواهم راند و حدود تو را وسعت خواهم بخشید و موقع عزیمت تو برای زیارت به پیشگاه خدا خداوندت سه بار (در سال)، کسی به سرزمین تو طمع نخواهد ورزید.
- ۲۵ با (بودن) خامص (خمیر مایه دار) بره‌ی ذبح (پسج) مرا سر نبر و (گوشت) قربانی بره‌ی پسج برای بامداد (باقی) نماند.
- ۲۶ اولین (حاصل) زمینت را به خانه‌ی خدا خداوندت بیاور. بچه‌ی چارپای حلال گوشت را در شیر مادرش نیز. (۱)
- ۲۷ خدا به مُشه گفت نظر به اینکه طبق این سخنان با تو و با یسرائل پیمان بستم این سخنان را برای خودت بنویس.
- ۲۸ (مُشه) چهل روز و چهل شب آنجا پیش خدا ماند. غذا نخورد و آب ننوشید. (خدا) سخنان این پیمان، همان ده فرمان را روی آن لوح‌ها نوشت.
- ۲۹ موقعی که مُشه از کوه «سینی» پایین می آمد، در حال پایین آمدن وی از آن کوه، دو لوح ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») در دستش بود. چنین شد که مُشه نمی دانست که موقع صحبت کردنش (صحبت کردن خدا) با وی، پوست صورتش پرتو افکن شده است.
- ۳۰ اَهرُون و تمام فرزندان یسرائل مشاهده کردند که اینک پوست صورت مُشه پرتو افکن شده است. پس از نزدیک شدن به او هراسان بودند.
- ۳۱ مُشه آنها را صدا زد. اَهرُون و تمام سران جماعت نزد او برگشتند و مُشه با آنها صحبت کرد.
- ۳۲ سپس همه‌ی فرزندان یسرائل پیش رفتند (مُشه) آنچه را در کوه «سینی» خدا به او گفته بود به آنها سفارش کرد.
- ۳۳ مُشه از صحبت کردن با آنها فارغ شد و نقابی بر چهره‌ی خود گذاشت.
- ۳۴ و موقعی که مُشه حضور خدا می رسید که با او صحبت کند آن نقاب را تا مرخص شدن برمی داشت و آنگاه بیرون آمده آنچه را دستور گرفته بود به فرزندان یسرائل می گفت.

۱- با مراجعه به فصل بیست و سه آیه‌ی نوزده همین کتاب و آیه‌ی بیست و یک از فصل چهارده کتاب دواریم این جمله بوسیله‌ی علمای یهود بدین طریق تفسیر شده است. گوشت را با لبنیات نمی توان یخت و یا خورد و یا مورد استفاده‌ی دیگری قرار داد.

שמות לה ויקהל

1 באו לדבר אתו: ויקהל משה את-כל-עדת
 בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
 2 אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
 3 קדש שבת שבתון ליהוה כל-העשה בו מלאכה יומת: לא-
 תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
 4 ויאמר משה אל-כל-עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר-
 5 צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב
 6 לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת
 7 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילים מאדמים וערת
 8 תחשים ועצי שטים: ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
 9 ולקטרת הסמים: ואבני-שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן:
 10 וכל-חכם-לב בכם יבאו ויעשו את כל-אשר צוה יהוה:
 11 את-המשכן את-אהלו ואת-מכסהו את-קרונו ואת-קרשיו
 12 את-בריתו את-עמדיו ואת-אדניו: את-הארן ואת-בדיו
 13 את-הפפרת ואת פרכת המסך: את-השלחן ואת-בדיו
 14 ואת-כל-כליו ואת לחם הפנים: ואת-מנרת המאור ואת-
 15 בליה ואת-נרתיה ואת שמן המאור: ואת-מזבח הקטרת
 16 ואת-בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת-
 17 מסך הפתח לפתח המשכן: את-מזבח העלה ואת-מכפר
 18 הנושת אשר-לו את-בדיו ואת-כל-כליו את-הכר ואת-
 19 פנו: את קלעי החצר את-עמדיו ואת-אדניה ואת מסך
 20 שער החצר: את-יתדת המשכן ואת-יתדת החצר ואת-
 21 מיתריהם: את-בגדי השרד לשרת בקדש את-בגדי הקדש
 22 לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן: ויצאו כל-עדת בני-
 ישראל מלפני משה: ויבאו כל-איש אשר-נשאו לבו וכל
 אשר נדבה רוחו אתו הביאו את-תרומת יהוה למלאכת
 אהל מועד ולכל-עבודתו ולבגדי הקדש: ויבאו האנשים

۳۵ فرزندان یسرائل صورت مُشه را می‌دیدند که پوست چهره‌ی مُشه پرتوافکن شده‌است. مُشه تا موقعی که به حضور او (خدا) می‌رسید که با او سخن گوید نقاب بر چهره داشت.

پاراشای وِیقَهیل - فصل سی و پنجم

- ۱ مُشه تمام جماعت فرزندان یسرائل را فراخوانده به آنها گفت اینها مطالبی است که خدا فرمان داده است که آنها را انجام دهید.
- ۲ شش روز کار انجام گیرد و روز هفتم برای شما مقدس باشد. از جانب خدا شبات (تعطیل تمام کارها و) استراحت کامل است. هر کس در آن (روز) کاری انجام دهد کشته خواهد شد.
- ۳ در هر جائی که باشید در روز شبات آتش روشن نکنید.
- ۴ مُشه به تمام جماعت یسرائل اینطور گفت موضوعی که خدا فرمان داده این است.
- ۵ از مال خودتان برای خدا هدیه‌ای بگیرید. هر داوطلبی آن (هدیه‌ی خدا) را بیاورد. طلا و نقره و مس باشد.
- ۶ و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک و پشم بز ...
- ۷ و پوستهای قوچ که به رنگ قرمز در آمده بود و پوستهای تَحَش (پستاندار دریایی) و چوبهای اقاچیا ...
- ۸ و روغن برای روشنائی. و عطریات برای روغن مسح و برای بخور داروها (ی یازده گانه) ...
- ۹ سنگهای عقیق و سنگهای نگین برای پیش بند و برای سینه بند.
- ۱۰ و هر کس در میان شما خردمند است بیاید و هر چه را خدا فرمان داده است بسازد.
- ۱۱ میشکان، چادرس و پوشش آن، قلابهایش و تخته‌ها، پشت بندها، ستونها و پایه‌های آن را ...
- ۱۲ آن صندوق و تیرهایش. آن سرپوش صندوق و آن پرده‌ی پوشش جایگاه دو لوحه‌ی ده فرمان را ...
- ۱۳ آن میز و تیرهای آن و تمام اسبابهایش و آن نان دورو را ...
- ۱۴ و آن چراغدان (برای) روشنائی و اسبابهایش و آن چراغهایش و روغن روشنائی را ...
- ۱۵ و آن قربانگاه بخور و تیرهایش و آن روغن مسح و آن بخور داروهای (یازده گانه) معطر را و پرده‌ی درگاه را برای آستانه‌ی میشکان ...
- ۱۶ و آن قربانگاه قربانی سوختنی و آن شبکه‌ی (توری) مسی که مال آن است و تیرهایش تمام اسبابهایش، آن دستشویی و پایه‌اش را ...
- ۱۷ و آن پرده‌ی حیاط، ستونها و پایه‌های آن و پرده‌ی در بزرگ حیاط را ...
- ۱۸ میخهای آن میشکان و میخهای حیاط و طنابهایشان را ...
- ۱۹ پارچه‌های خدمت برای بکار بردن در مکان مقدس (برای حمل اشیاء مقدس در آنها). آن لباسهای مقدس مال اَهْرُون کوهن و لباسهای پسرانش را برای کهنات کردن.
- ۲۰ (آنگاه) تمام جماعت فرزندان یسرائل از حضور مُشه بیرون رفتند.

שמות לה-לו ויקהל

23 עַל-הַנָּשִׁים כָּל וְנָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל-
 כְּלֵי זָהָב וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב לַיהוָה: וְכָל-אִישׁ
 24 אֲשֶׁר-נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעָיִם
 וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ: כָּל-מִרְיֵם תְּרוּמַת
 25 כֶּסֶף וְנַחֲשֶׁת הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ
 עֵצֵי שִׁטִּים לְכָל-מְלָאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ: וְכָל-אִשָּׁה חַכְמַת
 26 לֵב בִּידֶיהָ טוֹו וַיְבִיאוּ מִטּוֹה אֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן
 אֶת-תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ: וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן
 27 אֶתְנָה בְּחָכְמָה טוֹו אֶת-הָעָיִם: וְהַנְּשָׂאִם הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי
 28 הַשֹּׁהַם וְאֵת אַבְנֵי הַמְּלֵאִים לְאַפּוֹד וְלַחֲשׂוֹן: וְאֶת-הַבָּשָׂם
 29 וְאֶת-הַשֶּׁמֶן לְמָאוֹר וְלִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: כָּל-
 אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהֵבִיאַ לְכָל-הַמְּלָאכָה
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד-מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל נְדָבָה
 לַיהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל
 בֶּן-אוּרִי בֶן-חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
 31 בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל-מְלָאכָה: וְלַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבֹּת
 32 לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנַחֲשֶׁת: וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמַלְאֵת
 33 וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכֶת מַחֲשַׁבֹּת: וְלַהוֹדֹת נָתַן
 34 בְּלִבּוֹ הוּא וְאַהֲלִיאֵב בֶּן-אַחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה-דָן: מֵלֵא אֹתָם
 35 חָכְמַת-לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֶׁב וְדָקָם בְּתַכְלֵת
 וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ וְאַרְגָּ עֵשׂוֹ כָּל-מְלָאכָה
 1 וְחֹשְׁבֵי מַחֲשַׁבֹּת: וַעֲשֵׂה בְּצַלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל אִישׁ חָכֵם-
 לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וְתַבּוּנָה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת-
 2 כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה אֶל-בְּצַלְאֵל וְאֶל-אַהֲלִיאֵב וְאֶל כָּל-אִישׁ חָכֵם-לֵב
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נָשָׂא לְבָבוֹ לְקַרְבָּה

- ۲۱ هرکس قلبش تشویقش کرد آمد و هرکس روحش بخشنده اش کرد هدیه ای برای کار خیمه محل اجتماع برای هر کار آن و برای لباسهای مقدس آورد.
- ۲۲ مردها با زنها آمدند، هر داوطلبی حلقه‌ی بینی و حلقه‌ی گوش و حلقه‌ی انگشت و زینت آلات و هر نوع اسباب طلایی آورد و هرکس که طلا برای خدا کنار گذاشت (آن را آورد).
- ۲۳ و هرکس پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک و پشم بز و پوستهای قوچ به رنگ قرمز رنگ شده و پوستهای تَحْش (پستاندار دریایی) نزد وی یافت میشد آورد.
- ۲۴ همه‌ی کسانی که از نقره و از مس هدیه می‌کردند هدیه خدا را آوردند و همه‌ی کسانی که چوبهای افاقیا برای هر کار این خدمت نزدشان یافته می‌شد آوردند.
- ۲۵ و همه زنان خردمند با دستان خود ریسندگی کرده و (مقداری) پشم ریسیده و رنگ شده (به رنگ لاجوردی) و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک را آوردند.
- ۲۶ و تمام زنهایی که قلبشان آنها را به زینت عقل مفتخر کرده بود پشمهای بز ریسیدند.
- ۲۷ و رئیس‌ها (ی قوم) برای پیش بند و برای سینه بند، آن سنگهای عقیق و سنگهای نگین را آوردند.
- ۲۸ و آن عطر و آن روغن را برای روشنایی و برای روغن مسح و برای بخور داروها (ی یازده گانه) معطر.
- ۲۹ فرزندان یسرائیل هر مرد و زنی که دلشان آنها را داوطلب کرد تا برای انجام دادن هر کاری که خدا به وسیله‌ی مُشه فرمان داده بود چیزی بیاورند، داوطلبانه برای خدا آوردند.
- ۳۰ مُشه به فرزندان یسرائیل گفت: نگاه کنید خدا بَصْلَل پسر اوری پسر حور از سبط یهودا را نام برده است.
- ۳۱ روح خداوند او را از نظر عقل و فهم و دانش و هر هنری سرشار کرده است.
- ۳۲ برای کار کردن و انجام کارهای هنری روی طلا و نقره و مس.
- ۳۳ برای تراش سنگ قیمتی جهت نگین گذاری و در هنر کار چوب بمنظور انجام هر کار هنری.
- ۳۴ (استعداد) راهنمایی را در دلش نهاد. وی و آهالی او پسر آحیساماخ را از سبط دان.
- ۳۵ آنها را از حکمت سرشار کرده است تا هر کار استادی و هنری و گلدوزی را انجام دهند و کسی که با پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک، گل در می‌آورد و بافنده یعنی عاملین هر کار و طراحان.

وَيَقْهَل - فصل سی و ششم

- ۱ بَصْلَل و آهالی او و تمام خردمندانی که خدا عقل و فهم در آنها نهاده بود که بدانند کار کنند تمام کار خدمت مقدس را برای هر آنچه که خدا فرمان داده بود انجام دادند.
- ۲ مُشه از بَصْلَل و آهالی او و از هر خردمندی که خدا عقل در دلش نهاده بود - هرکس که

שמות לו ויקהל

- 3 אֶל-הַמְּלֹאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל-
 הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלֹאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר:
 4 וַיָּבֹאוּ כָּל-הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל-מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ
 5 אִישׁ מִמְּלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר
 מִרְבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ
 6 וְאִשָּׁה אֶל-יַעֲשׂוֹ-עוֹד מְלֹאכָה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּפְּלֵא הָעָם
 7 מִהֵבִיא: וְהַמְּלֹאכָה הֵיטֵה דִים לְכָל-הַמְּלֹאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
 8 וְהוֹתֵר: וַיַּעֲשׂוּ כָל-חֲכָמֵי-לֵב בְּעֵשִׂי הַמְּלֹאכָה רַבִּיעַ
 אֶת-הַמִּשְׁכָּן עֹשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 9 שָׁנִי כְּרִבִּים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עֹשֶׂה אֹתָם: אַרְךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 10 מִדָּה אֶחָת לְכָל-הַיְרִיעֹת: וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת אֶחָת
 11 אֶל-אֶחָת וְחֲמִשׁ יְרִיעֹת חִפְּרָ אֶחָת אֶל-אֶחָת: וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת
 תַּכְלֵת עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מְקַצֶּה בַּמַּחֲבֵרֶת כֵּן עָשָׂה
 12 בְּשַׁפַּת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיית: חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת
 עָשָׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עָשָׂה בְּקַצֵּה הַיְרִיעָה
 אֲשֶׁר בַּמַּחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיית מְקַבִּילֵת הַלְּלֹאֵת אֶחָת אֶל-אֶחָת:
 13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסִי זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת-הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל-אֶחָת
 בְּקָרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עֹאִם לְאַהֲל עַל-הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִי-עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
 15 עָשָׂה אֹתָם: אַרְךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע
 אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשֶׂתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת:
 16/17 וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד: וַיַּעַשׂ
 לְלֹאֵת חֲמִשִּׁים עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחֲבֵרֶת וְחֲמִשִּׁים
 18 לְלֹאֵת עָשָׂה עַל-שְׁפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיית: וַיַּעַשׂ

- دلش تشویقش کرده بود برای این خدمت گامی پیش نهد که آنرا انجام دهد، دعوت بعمل آورد.
- ۳ همه‌ی آن هدیه‌ای را که فرزندان یسرائل برای کار و خدمت مقدس به منظور اجرای آن آورده بودند از پیش مُشه بردند که آنرا اجرا کنند و آن (هدیه کننده) ها هر بامداد هدیه‌ای دیگر نزد وی (نزد مُشه) می‌آوردند.
- ۴ تمام دانشمندان عاملین هر کار مقدس هر کدام از سر کار خود که به آن مشغول بودند آمدند.
- ۵ به مُشه اینطور گفتند: آن قوم بیش از اندازه‌ی احتیاج برای خدمتی که خدا فرمان داده است آن را انجام دهیم، (هدیه) می‌آورند.
- ۶ مُشه فرمان داد اینطور جار زدند. دیگر هیچ مرد یا زنی برای هدیه‌ی مکان مقدس کاری انجام ندهد. آن قوم از آوردن (هدیه) بازداشته شدند.
- ۷ و آن لوازم برای آنها کافی بود که همه‌ی آن کار را انجام دهند و زیاد (هم) آمد.
- ۸ و تمام خردمندان از میان کارکنان، میشکان را از ده پرده‌ی کتان نازک تابیده و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز درست کردند. در (دو روی) آن (پرده) ها بَصَلِّلُ کَرُووِیم (فرشته‌هایی) عمل نساج درست کرد.
- ۹ درازای یک پرده بیست و هشت اما و پهنای آن پرده چهار اما اندازه‌ای بود برای همه‌ی پرده‌ها.
- ۱۰ پنج تا از آن پرده‌ها را یک به یک به هم پیوست و پنج تا پرده‌ها (ی دیگر) را یک به یک به هم پیوست.
- ۱۱ جا دگمه‌هایی از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی بر لبه‌ی هر پرده در محل اتصال آن درست کرد. همین‌گونه در لبه‌ی پرده‌ی آخری در محل اتصال دومی.
- ۱۲ پنجاه جا دگمه در (آن) پرده‌ی اول درست کرد و پنجاه جا دگمه در انتهای آن پرده در محل اتصال دوم. جا دگمه‌ها روبروی یکدیگر بودند.
- ۱۳ پنجاه قلاب طلا ساخت و آن پرده‌ها را با این قلابها به یکدیگر متصل کرد تا اینکه میشکان (واحد) یک شد.
- ۱۴ پرده‌هایی از پشم بز برای چادر روی میشکان ساخت. یازده تا از آن پرده‌ها درست کرد.
- ۱۵ درازای یک پرده سی اما پهنای آن پرده چهار اما اندازه‌ای بود برای (هر یک از) یازده پرده.
- ۱۶ پنج تا از این پرده‌ها را جداگانه متصل کرد و آن شش پرده را جداگانه.
- ۱۷ پنجاه جا دگمه بر لبه‌ی پرده‌ی انتهایی در محل اتصال درست کرد و پنجاه جا دگمه بر لبه‌ی آن پرده متصل کننده‌ی دومی.
- ۱۸ پنجاه قلاب مسی برای متصل کردن آن خیمه درست کرد تا یک (واحد) باشد.
- ۱۹ برای آن خیمه (ی محل اجتماع) پوششی از پوستهای قوچ قرمز رنگ شده درست کرد و پوششی (دیگر) از پوستهای تَحَش (پستاندار دریایی) بر روی آن.
- ۲۰ و تخته‌هایی برای میشکان درست کرد که از چوب اقاچیا بوده و عمودی قرار می‌گرفتند.
- ۲۱ درازای هر تخته ده اما و پهنای هر تخته یک و نیم اما باشد.

שמות לו ויקהל

140

19 קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחֹבֵר אֶת־הָאֹהֶל לֵהִיִּת אֶחָד: וַיַּעַשׂ
 מִכֶּסֶה לְאֹהֶל עֹדֹת אֵילָם מְאֻדָּמִים וּמְכֶסֶה עֹדֹת תְּחָשִׁים
 20 מִלְּמַעְלָה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי
 21 שִׁטִּים עֲמֻדִים: עֶשֶׂר אַמֹּת אֹרֶךְ הַקְּרָשׁ וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאֵמָה
 22 רָחֵב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדָיִם לְקְרָשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֵת אַחַת
 23 אֶל־אַחַת בֵּן עֶשֶׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
 24 לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קְרָשִׁים לְפָאֵת נֶגֶב תִּימָנָה: וְאַרְבָּעִים אֲדָנֶי־
 25 כֶּסֶף עֶשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְּרָשׁ
 הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי
 26 יָדָיו: וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיִּת לְפָאֵת צָפוֹן עֶשֶׂה עֶשְׂרִים
 27 קְרָשִׁים: וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ
 הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: וְלִירְכָתֵי הַמִּשְׁכָּן
 28 יִמָּה עֶשֶׂה שְׁשֶׁה קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עֶשֶׂה לְמִקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן
 29 בִּירְכָתַיִם: וְהָיוּ תוֹאֲמֹם מִלְּמִטָּה וַיְחַדְּדוּ יְהוּי תַמִּים אֶל־דָּאִשׁוֹ
 30 אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת בֵּן עֶשֶׂה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצַעַת: וְהָיוּ
 31 שְׂמֹנֶה קְרָשִׁים וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים
 32 שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים
 חֲמִשָּׁה לְקְרָשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקְרָשֵׁי
 33 צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיִּת וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם
 34 יִמָּה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן לְבִרְחַת בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־
 35 הַקְּצָה אֶל־הַקְּצָה: וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבַּעְתָּם
 עֶשֶׂה זָהָב בְּתָיִם לְבְּרִיחִים וַיִּצַּף אֶת־הַבְּרִיחִים זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת־
 36 הַפְּרָכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזַּר מַעֲשֵׂה
 חֹשֶׁב עֶשֶׂה אֹתָהּ כְּרָבִים: וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שִׁטִּים
 37 וַיִּצַּפּם זָהָב וְוִיחֵם זָהָב וַיִּצַּק לָהֶם אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף: וַיַּעַשׂ
 מִסֹּךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזַּר
 38 מַעֲשֵׂה רִקְם: וְאֶת־עֲמוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־זְוִיֵּיהֶם וְצִפָּה רִאשֵׁיהֶם

- ۲۲ هر تخته دو زبانه داشت، با همدیگر کام و زبانه میشد. همه‌ی تخته‌های میشکان را همین گونه درست کرد.
- ۲۳ تخته‌ها را برای میشکان ساخت. برای ضلع جنوبی بیست تخته.
- ۲۴ و چهل پایه‌ی نقره برای زیر آن بیست تخته درست کرد. زیر یک تخته دو پایه برای دو زبانه‌اش و زیر تخته‌ی دیگر دو پایه برای دو زبانه‌اش.
- ۲۵ و برای ضلع دومی میشکان، ضلع شمالی، بیست تخته درست کرد.
- ۲۶ پایه‌های آنها چهل تا از نقره، زیر یک تخته دو پایه، زیر هر تخته دو پایه بود.
- ۲۷ و برای انتهای میشکان طرف غرب شش تخته درست کرد.
- ۲۸ و دو تخته برای کنج‌های میشکان در انتها ساخت.
- ۲۹ (زبانه‌های تخته‌ها و پایه‌های نقره‌ای) از پایین زوج زوج بودند. برای هر دو تایی آن (تخته) ها یعنی برای دو تا (تخته) ی کنجی (زبانه‌های و پایه‌ها را) همینگونه ساخت.
- ۳۰ (و برای ضلع شرقی) هشت تخته و پایه‌ها نقره‌ای شان شانزده تا بودند، هر دو پایه زیر یک تخته.
- ۳۱ پشت بندهایی از چوب افاقیا درست کرد. تخته‌های این ضلع (شمالی) میشکان پنج تا بود.
- ۳۲ پنج پشت بند برای تخته‌های ضلع دوم میشکان (جنوبی) و پنج پشت بند برای تخته‌های انتهای میشکان به طرف غرب.
- ۳۳ آن پشت بند میانی را (طوری) درست کرد که از این سر تا آن سر در میان تخته‌ها رد شود.
- ۳۴ و آن تخته‌ها را روکش طلا کرد و حلقه‌های آنها را که جای پشت بندها بودند از طلا درست کرد و آن پشت بندها را روکش طلا نمود.
- ۳۵ پرده‌ی جایگاه دو لوحه‌ی ده فرمان را از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده درست کرد. آن را به شکل کروویم (یعنی روی آن - فرشته‌هایی به شکل پسر بچه و دختر بچه که از دو روکار نساجی باشد) استاد نساج درست کرد.
- ۳۶ برای آن چهار ستون (از چوب افاقیا) درست کرد و آنها را روکش طلا نمود. میخ‌های سرکجشان طلا بود و چهار پایه‌ی نقره برای آنها ریخت.
- ۳۷ برای درگاه آن چادر پرده‌ای از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی) و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده کارگلدوز درست کرد.
- ۳۸ و پنج ستون و میخ‌های سرکجشان را (ساخت) و سر آن (ستونها) و زه‌هایشان را روکش طلا کرد و پنج پایه‌ی آنها مسی بود.

وَیْقَهْل - فصل سی و هفتم

- ۱ بصلیل آن صندوق را از چوب افاقیا درست کرد. درازایش دو و نیم اما پهنایش یک و نیم اما و بلندیش یک و نیم اما بود.
- ۲ آن را از درون و برون از طلای ناب روکش کرد و گرداگرد آن حاشیه‌ی طلا ساخت.

שמות לו ויקהל

141

וַחֲשַׁקִיָּהֶם זֶהָב וְאֲדָנִיָּהֶם חֲמֹשֶׁה נְחֹשֶׁת:

לו 1 וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת־הָאָרֶן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים וַחֲצִי אַרְפוֹ וְאִמָּה

2 וַחֲצִי רְחֹבוֹ וְאִמָּה וַחֲצִי קִמְתּוֹ: וַיִּצְפְּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת

3 וּמַחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲת זָהָב

עַל אַרְבַּע פְּעֻמּוֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲת עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲת

4 עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב:

5 וַיָּבֵא אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֲת עַל צִלְעֹת הָאָרֶן לְשֵׂאת אֶת־

6 הָאָרֶן: וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמָתִים וַחֲצִי אַרְפֶּה וְאִמָּה

7 וַחֲצִי רְחֹבָה: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כַרְבִּים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְׁנֵי

8 קִצּוֹת הַכַּפֹּרֶת: כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה

9 מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרָבִים מִשְׁנֵי קִצּוֹתָיו: וַיְהִיו הַכְּרָבִים

פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַל סִכָּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיָּהֶם

אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרָבִים:

10 וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְפוֹ וְאִמָּה רְחֹבוֹ

11 וְאִמָּה וַחֲצִי קִמְתּוֹ: וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב

12 סָבִיב: וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זָר־זָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ

13 סָבִיב: וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעֲת עַל

14 אַרְבַּע הַפְּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: לְעַמֹּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ

15 הַטַּבַּעֲת בָּתִּים לַבָּדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים

16 עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן: וַיַּעַשׂ אֶת־

הַכִּלִּים וְאֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלַחַן אֶת־קַעְרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת־

מְנַקֵּיתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסַּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר:

17 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְדָּה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמִּנְדָּה יְרֻכָה

18 וְקִנָּה גְבִיעִיהַ כַּפְתֹּרִיהַ וּפְרָחֶיהַ מִמִּנְהַ הָיוּ: וּשְׁשֵׁה קִנִּים יִצְאִים

מִצִּדֵּיהַ שְׁלֹשָׁה וְקִנֵּי מִנְדָּה מִצִּדֵּיהַ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קִנֵּי מִנְדָּה

19 מִצִּדֵּיהַ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנָּה הָאֶחָד כַּפְתֹּר

וּפְרָחַ וּשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנָּה אֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָח בֵּין

קצות

ששן
/שלישן

- ۳ چهار حلقه‌ی طلا برای چهار کناره‌اش ریخت که دو حلقه بر این طرفش و دو حلقه بر آن طرفش (با هم موازی) بود.
- ۴ تیرهایی از چوب افاقیا درست کرد و آنها را با طلا روکش کرد.
- ۵ این تیرها را برای حمل آن صندوق در آن حلقه‌های روی دو طرف صندوق داخل کرد.
- ۶ سرپوشی از طلای ناب درست کرد، دو و نیم اما درازای آن و یک و نیم اما پهنای آن.
- ۷ دو کُروو (فرشته‌هایی به شکل پسر بچه و دختر بچه) از طلا درست کرد. آنها را یک پارچه از دو سوی آن سرپوش درست کرد.
- ۸ یک کُروو (فرشته) در انتهای این طرف و یک کُروو (فرشته) در انتهای آن طرف بود این کُرووها را بر دو انتهای آن از خود سرپوش ساخت.
- ۹ این کُروویم (فرشته‌ها) به طرف بالا بال گسترده بودند. با بالهای خود روی سرپوش را می‌پوشاندند و روبروی یکدیگر بوده و صورت‌های کُروویم (فرشته‌ها) به طرف سرپوش بود.
- ۱۰ آن میز را از چوب افاقیا درست کرد. دو اما درازای آن و یک اما پهنای آن و یک و نیم اما بلندی‌اش بود.
- ۱۱ آن را با طلای ناب روکش کرد و گرداگرد آن حاشیه‌ی طلا ساخت.
- ۱۲ در پیرامون آن قابی به اندازه‌ی یک طَفَح (واحد درازا) ساخت. در پیرامون برای قابش حاشیه‌ی طلا درست کرد.
- ۱۳ چهار حلقه‌ی طلا برایش ریخت و آن حلقه‌ها را روی چهار کناره‌ای که مال چهار پایه‌ی آن بود قرار داد.
- ۱۴ حلقه‌ها برای حمل میز در مقابل آن قاب بود تا جایگاه (ورود) تیرها شود.
- ۱۵ تیرهایی از چوب افاقیا برای حمل آن میز درست کرد و آنها را روکش طلا نمود.
- ۱۶ اسبابهایی که با میز بود یعنی قالبهای نان و قاشق‌ها (جای کندری) و پایه‌های عمودیش و آن قیده‌های ناودانی شکل را که (نان) بوسیله‌ی آنها نگهداری میشد از طلای ناب ساخت.
- ۱۷ آن چراغدان را از طلای ناب درست کرد آن را یک پارچه ساخت. این چراغدان و شاخه (ی وسطی) اش زینت‌های جام شکل، زینت‌های سیبی شکل و زینت‌های گل شکلیش از خود آن بود.
- ۱۸ و شش شاخه از دو طرف آن منشعب میشد. سه شاخه‌ی چراغدان از یک طرف آن و سه شاخه‌ی چراغدان از طرف دوم آن.
- ۱۹ سه جام زینتی به شکل بادام، زینت سیبی شکل و زینت گل شکل در یک شاخه بود و سه جام زینتی به شکل بادام، زینت سیبی شکل و زینت گل شکل در یک شاخه بود. به همین منوال برای آن شش شاخه منشعب از چراغدان.
- ۲۰ و در (شاخه‌ی وسطی) این چراغدان چهار جام به شکل بادام بود (به اضافی) زینت‌های سیبی شکل و زینت‌های گل شکل آن.
- ۲۱ و زیر دو شاخه از آن، زینت سیبی شکل بود و نیز زیر دو شاخه از آن زینت سیبی شکل بود و باز زیر دو شاخه از آن زینت سیبی شکل بود برای شش شاخه‌ای که از آن (شاخه وسطی) منشعب می‌شد.

שמות לז-לח ויקהל

20 לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה: וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעַה גְּבֻעִים
 21 מִשְׁקָדִים כַּפְתֹּרִיהָ וּפְרָחֶיהָ: וּכְפֹתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ
 וּכְפֹתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ: וּכְפֹתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ
 22 לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִמִּנְהָ: כַּפְתֹּרִיהֶם וּקְנֹתָם מִמִּנְהָ הֵיוּ
 23 כָּלָהּ מִקִּשָּׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נֹרְתֶיהָ לְיִבְעָה
 24 וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחְתֶּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כַּכֹּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶת־הָ
 וְאֵת כָּל־כְּלֵיהָ:

25 וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָה אַרְכּוֹ וְאֲמָה רָחְבוֹ
 26 רְבֹועַ וְאַמֹּתַיִם קָמְתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו: וַיִּצַּף אֹתוֹ זָהָב
 טָהוֹר אֶת־גִּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ
 27 זָר זָהָב סָבִיב: וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֵי זָהָב עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ
 עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבַתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אֹתוֹ
 28/29 בָּהֶם: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב: וַיַּעַשׂ
 אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה

לח רָקִחַ: וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֹשׁ
 אַמּוֹת אַרְכּוֹ וְחֲמֹשׁ־אַמּוֹת רָחְבוֹ רְבֹועַ וּשְׁלֹשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ:
 2 וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ
 3 נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים
 וְאֶת־הַמְזֻרְקֹת אֶת־הַמְזֻלְגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלָיו עָשָׂה
 4 נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֶד מַעֲשֵׂה רִשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת
 5 כַּרְכָּבוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֻצָּיו: וַיִּצַּק אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי בְּאַרְבַּע
 6 הַקְּצוֹת לַמִּכָּבֶד הַנְּחֹשֶׁת בְּתִים לְבָדִים: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים
 7 עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת: וַיָּבֵא אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתֵי
 עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוֹב לַחַת עָשָׂה
 8 אֹתוֹ: וַיַּעַשׂ אֶת־הַפִּיזוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כָּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת
 9 הַצְּבָאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַחֻצֵר לַפָּאֵת וְנֶגֶב תִּימָנָה קְלַעֵי הַחֻצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזוֹר מֵאֵה

שבעי
/רביעי/

1

2

3

4

5

6

7

8

9

- ۲۲ زینت‌های سببی شکل و شاخه‌هایشان از خود چراغدان و تمام آن یکپارچه از طلای ناب بود.
- ۲۳ چراغهایش را هفت تا درست کرد و انبرهایش (که برای گرفتن فتیله لازم بود) و سوخته‌گیرهای فتیله‌هایش از طلای ناب بود.
- ۲۴ آن (چراغدان) و تمام اسبابهایش را از یک کیکار (وزنه‌ایست برابر ۲۱/۵۰ کیلوگرم) طلای ناب ساخت.
- ۲۵ آن قربانگاه بخور را از چوبهای افاقیا درست کرد. یک آما درازایش و یک آما پهنایش (به شکل مربع) و دو آما بلندیش بود. شاخهایش از خود آن (یک پارچه بود).
- ۲۶ بام و دیواره‌هایش را گرداگرد و شاخهایش را با طلای ناب روکش کرد و برای پیرامون آن حاشیه‌ی طلا ساخت.
- ۲۷ دو حلقه‌ی طلا برای آن در زیر حاشیه‌اش بر دو پهلویش یعنی بر دو طرف آن ساخت (این دو حلقه) به منظور جایی برای تیرها بود که آن را به وسیله‌شان حمل نمایند.
- ۲۸ تیرها را از چوبهای افاقیا ساخته آنها را با طلا روکش کرد.
- ۲۹ روغن مسح را اختصاصی و بخور داروهای (بازده‌گانه) معطر را پاک، به روال کار استاد عطار درست کرد.

وَيَقْهَل - فصل سی و هشتم

- ۱ قربانگاه قربانی‌های سوختنی را از چوب افاقیا ساخت. پنج آما درازایش و پنج آما پهنایش (به شکل) مربع بود و سه آما بلندی آن.
- ۲ شاخهایش را در چهارگوشه‌هایش درست کرد. شاخهایش از خودش (یک پارچه) بود و آن را با مس روکش کرد.
- ۳ تمام اسبابهای آن قربانگاه، خاکستر دانه‌ها، بیلچه‌ها، خونپاشها، چنگالها و مجمرها را ساخت. همه‌ی اسبابهایش را از مس ساخت.
- ۴ برای آن قربانگاه، زیر حاشیه‌اش از پایین تا نیمه‌ی آن شبکه‌ی توری مسی ساخت.
- ۵ چهار حلقه در چهار کنار، جایی برای تیرها برای آن توری مسی ساخت.
- ۶ آن تیرها را از چوب افاقیا درست کرده آنها را با مس روکش کرد.
- ۷ آن تیرها را در آن حلقه‌های (دو) پهلوهای قربانگاه داخل کرد تا آن را به وسیله‌ی آنها حمل نمایند. آن (قربانگاه) را توخالی از تخته درست کرد.
- ۸ آن دستشویی را از مس و پایه‌اش را از مس ساخت. (این مس‌ها) از آئینه‌های (مسی) آن زنان (سخاوتمندی) بود که در درگاه چادر محل اجتماع گرد آمده بودند.
- ۹ حیاط را درست کرد. در جهت جنوب پرده‌های حیاط از کتان تائیده (به درازای) صد آما بود.
- ۱۰ ستونهایشان بیست تا و پایه‌های آنها بیست تا از مس. میخهای سرکج آن ستونها و زه‌هایشان از نقره بود.
- ۱۱ در جهت شمال (به درازای) صد آما، ستونهای آنها بیست تا و پایه‌های آنها بیست تا از مس.

שמות לח ויקהל

10 בַּאֲמֹה: עֲמוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעֲמוּדִים
 11 וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וּלְפֹאת צִפּוֹן מֵאָה בַּאֲמֹה עֲמוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים
 12 וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעֲמוּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וּלְפֹאת
 13 יָם קִלְעִים חֲמִשִּׁים בַּאֲמֹה עֲמוּדֵיהֶם עֶשְׂרֵה וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרֵה
 14 וְוֵי הָעֲמוּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וּלְפֹאת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים
 15 אֲמֹה: קִלְעִים חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אֲמֹה אֶל־הַפֶּתַח עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
 16 וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וּלְפֶתַח הַשְּׁנַיִת מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצָר
 17 קִלְעִים חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אֲמֹה עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:
 18 כָּל־קִלְעֵי הַחֲצָר סָבִיב שֵׁשׁ מִשֹּׁר: וְהָאֲדָנִים לְעֲמוּדִים נְחֹשֶׁת
 19 וְוֵי הָעֲמוּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי רֵאשִׁייהֶם כֶּסֶף וְהֵם
 20 מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל עֲמוּדֵי הַחֲצָר: וּמִסָּךְ שַׁעַר הַחֲצָר מַעֲשֵׂה
 21 רִקְם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁר וְעֶשְׂרִים
 22 אֲמֹה אָרְךְ וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמִשׁ אַמּוֹת לְעַמֹּת קִלְעֵי הַחֲצָר:
 23 וְעֲמוּדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעַה נְחֹשֶׁת וְוֵייהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי
 24 רֵאשִׁייהֶם וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וְכָל־הַיְתָדוֹת לְמִשְׁכַּן וְלַחֲצָר סָבִיב
 25 נְחֹשֶׁת: אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
 26 אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֲהֵרֹן
 27 הַכֹּהֵן: וּבְצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹר לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת
 28 כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוּ אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ
 29 לְמִטֵּה־דָן חֲרָשׁ וְחָשֵׁב וְרִקְם בְּתֵכֶלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
 30 הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: כָּל־הַזָּהָב הָעֲשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכָל
 31 מִלְּאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי וְזָהָב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וְשִׁבְעַת
 32 מֵאוֹת וְשָׁלִשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת
 33 כֶּכֶר וְאַלְפֵי וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 34 בָּקַע לְגִלְגָּלֹת מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֹבֵר עַל־
 35 הַפְּקוּדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעֵלָּה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפֵי וְשָׁלֹשֶׁת
 36 אֶלְפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: וַיְהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצִקְתָּ

מפטיר

פקודי

)

- میخهای سرکج آن ستونها و زه‌هایشان از نقره بود.
- ۱۲ و در جهت غرب پرده‌هایی (به درازای) پنجاه آما ستونهای آنها ده تا و پایه‌های آنها ده تا. میخهای سرکج آن ستونها و زه‌هایشان از نقره بود.
- ۱۳ و در جهت شرق (به پهنای) پنجاه آما بود.
- ۱۴ طرف آن کناره (ضلع شرقی) پانزده آما پرده داشت. ستونهایش سه تا و پایه‌هایش سه تا بود.
- ۱۵ و در کناره‌ی دوم از این طرف و آن طرف دروازه‌ی حیاط پانزده آما پرده داشت. ستونهایشان سه تا و پایه‌هایشان سه تا بود.
- ۱۶ تمام پرده‌های گرداگرد حیاط از کتان تابیده بود.
- ۱۷ و پایه‌های آن ستونها از مس، میخهای سرکج ستونها و زه‌هایشان از نقره و روکش سرهای آنها از نقره و آنها یعنی تمام ستونهای حیاط زه شده از نقره بود.
- ۱۸ و پرده‌ی دروازه‌ی حیاط از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تابیده کار گلدوزی بود و بیست آما درازا داشت و بلندی (آن) از طرف پهنای پنج آما به موازات پرده‌های حیاط بود.
- ۱۹ و ستونهای آن چهارتا، و پایه‌های آنها چهارتا از مس، میخهای سرکج آنها از نقره و روکش سرها و زه‌هایشان از نقره بود.
- ۲۰ و تمام میخها برای میشکان و برای حیاط گرداگرد از مس بود.

پاراشای پقودی

- ۲۱ صورتحسابهای میشکان (جای لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائیل در کوه «سینی») که به امر مُشه به وسیله‌ی لویها (مأموران حسابداری) زیر نظر ایتامار پسر آهرون کوهن مورد رسیدگی قرار گرفت از این قرار است.
- ۲۲ و بصنلیل پسر اوری پسر حور از سبط یهوذا هر آنچه را که خدا به مُشه فرمان داده بود ساخت.
- ۲۳ و آهالی آو پسر احیاسامخ از سبط دان استاد فن، نساجی و گلدوزی در کار پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک با وی بود.
- ۲۴ و تمام طلای به کار رفته برای آن کار یعنی برای همه کار مکان مقدس همان طلای هدیه شده بیست و نه کیکار (وزنه‌ایست) و هفتصد و سی شِقل بر حسب شِقل مقدس بود.
- ۲۵ و نقره‌ی سرشماری آن جماعت یکصد کیکار (وزنه‌ایست) و یکهزار و هفتصد و هفتاد و پنج شِقل بر حسب شِقل مقدس بود.
- ۲۶ یک بَقَع (وزنه‌ایست) یعنی نیم شِقل بر حسب شِقل مقدس برای هر فرد از افراد بیست ساله به بالا که از محل سرشماری عبور کردند. برای ششصد و سه هزار و پنجاه نفر مرد.
- ۲۷ برای ریختن پایه‌های (ستونهای) مکان مقدس و پایه‌های (ستونهای) پرده‌ی جایگاه لوحه‌های ده فرمان یکصد کیکار (وزنه‌ایست) نقره بود. یکصد پایه با یکصد کیکار یعنی یک کیکار برای هر پایه.
- ۲۸ و با آن یکهزار و هفتصد و هفتاد و پنج (شِقل نقره) میخهای سرکج برای آن ستونها درست کرد

שמות לח-לט פקודי

28 אֵת אֲדָנִי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנִי הַפְּרֹכֶת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת
 הַכֶּפֶר כֶּפֶר לְאֲדָן: וְאֵת הָאֵלֶף וְשִׁבְעַת הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
 29 עָשָׂה וַיִּים לְעַמּוּדִים וְצִפָּה רֵאשִׁיָּהֶם וְחִשְׁקֵם אַתֶּם: וְנַחֲשֶׁת
 30 הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּפֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ
 בָּהּ אֶת־אֲדָנִי פֶתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־
 31 מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אֲדָנִי
 הַחֲצֵר סָבִיב וְאֶת־אֲדָנִי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן
 וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַחֲצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת
 1 הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זֶה־בְּתֵכֶלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 2 מְשֻׁזָּר: וַיִּדְקְעוּ אֶת־פָּחֵי הַזָּהָב וְקִצְצוּ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ
 הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ
 3 קְצוֹתָיו 4 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: כְּתֹפֶת עֲשׂוּלוֹ חִבְרַת עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו חִבְרַת:
 5 וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כַּמַּעֲשֵׂהוּ זֶה־בְּתֵכֶלֶת
 וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 6 מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבְנֵי הַשֵּׁהִם מִסַּבֵּת מִשְׁבַּעַת
 7 זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשֶׂם
 אֹתָם עַל כְּתֹפֶת הָאֵפֹד אֲבְנֵי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 8 וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת
 9 וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר: רְבֹוע הִיָּה כַּפּוֹל עָשׂוּ אֶת־
 10 הַחֹשֶׁן זֶרֶת אֲרָכּוֹ וְזֶרֶת רְחִבּוֹ כַּפּוֹל: וַיְמַלְאֲרֵכּוּ אֲרַבְעָה טוּרֵי
 11 אֲבָן טוּר אָדָם פְּטֹדָה וּבִרְקַת הַטוּר הָאֶחָד: וְהַטוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ
 12/13 סַפִּיר וַיְהִלֵּם: וְהַטוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה: וְהַטוּר
 הָרְבִיעִי תְּרִשִׁישׁ שֵׁהִם וַיִּשְׂפֹּה מוֹסַבֵּת מִשְׁבַּעַת זָהָב בְּמִלְאֹתָם:
 14 וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמוֹתָם

و سر آنها را روکش کرد و آنها رازه کشی نمود.

- ۲۹ و مس هدیه شده هفتاد کیلار و دو هزار و چهارصد شِقل.
 ۳۰ با آن، پایه‌های (ستونهای) درگاه چادر محل اجتماع و قربانگاه مسی و آن شبکه‌ی (توری) مسی را که مال آنها بود و تمام اسباب قربانگاه (قربانیهای سوختنی) را ساخت.
 ۳۱ و پایه‌های (ستونهای) پیرامون حیاط و پایه‌های (ستونهای) دروازه حیاط و تمام میخهای سرکج میشکان و تمام میخهای حیاط را.

پِقودِی - فصل سی و نهم

- ۱ از آن پشم رنگ شده‌ی لاجوردی و آن پشم رنگ شده‌ی ارغوانی و آن پشم رنگ شده‌ی قرمز پارچه‌های خدمت برای بکار بردن در مکان مقدس (برای حمل اشیاء مقدس در آنها) درست کردند. لباسهای مقدسی را که برای آهرون بود آنگونه که خدا فرمان داده بود درست کردند.
- ۲ آن پیش بند را از (نخ) طلا و پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی، پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تائیده درست کرد.
- ۳ برای کار نساجی ورقه‌های طلا را نازک کرده تارهایی ببرید تا در میان آن پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی، پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک بکار ببرند.
- ۴ برای آن سردوشی‌های متصل درست کردند و سر دیگر آن هم به هم متصل بود.
- ۵ و بند پیش بندش که روی آن قرار می‌گرفت همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد مثل کار خود آن از (نخ) طلا از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز و کتان نازک تائیده بود.
- ۶ آن سنگهای عقیق سلیمانی را در جاتگین‌های دور گرفته شده از طلا از روی نام‌های فرزندان یسرائل به شکل مهر کُنی حکاکی شده ساختند.
- ۷ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود آنها را به عنوان سنگهای یادبود برای فرزندان یسرائل روی سردوشی پیش بند قرار داد.
- ۸ آن سینه بند را مثل کار پیش بند از (نخ) طلا از پشم رنگ شده لاجوردی و پشم رنگ شده ارغوانی و پشم رنگ شده قرمز و کتان نازک تائیده کار نساجی درست کرد.
- ۹ بشکل مربع بود. سینه بند را دولا درست کردند. یک وجب درازای آن و یک وجب پهنایش، دولا.
- ۱۰ با کار گذاشتن چهار ردیف سنگ قیمتی در آن آنها را تکمیل کردند. ردیف اول ردیف عقیق سرخ، زبرجد و زمرد.
- ۱۱ و ردیف دوم فیروزه، یاقوت کبود و الماس.
- ۱۲ و ردیف سوم یاقوت زعفرانی، عقیق و یاقوت ارغوانی.
- ۱۳ و ردیف چهارم زمرد کبود، عقیق سلیمانی و یشم. آنها را در جاتگینی‌های دور گرفته از طلا کار گذاشته شده بود.
- ۱۴ و این سنگها دوازده تا به نامهای فرزندان یسرائل، یعنی از روی نامهای آنها بودند، نام

שמות לט פקודי

15 פְּתוּחֵי חֹתֶם אִישׁ עַל-שְׁמוֹ לְשָׁנָיִם עָשָׂר שָׁבֹט: וַיַּעַשׂוּ עַל-
 16 הַחֹשֶׁן שְׂרָשֻׁרֹת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂוּ שְׁתֵּי
 מִשְׁבָּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת
 17 עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֶבְתוֹת הַזֹּהָב עַל-שְׁתֵּי
 18 הַטַּבְּעוֹת עַל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֶבְתוֹת
 נָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת וַיִּתְּנֶם עַל-כְּתֹפֶת הָאָפֶד אֶל-מֹול
 19 פָּנָיו: וַיַּעַשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיִּשְׁיִמוּ עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן
 20 עַל-שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל-עֶבֶר הָאָפֶד בֵּיתָה: וַיַּעַשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
 זָהָב וַיִּתְּנֶם עַל-שְׁתֵּי כְּתֹפֶת הָאָפֶד מִלְּמַטָּה מִמֹול פָּנָיו
 21 לְעַמֻּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאָפֶד: וַיִּדְכֶסּוּ אֶת-הַחֹשֶׁן
 מִטַּבְּעוֹתָיו אֶל-טַבְּעוֹת הָאָפֶד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת עַל-
 חֹשֶׁב הָאָפֶד וְלֹא-יִיחַ הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאָפֶד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה:

22/23 וַיַּעַשׂ אֶת-מְעִיל הָאָפֶד מַעֲשֵׂה אֲרָג כְּלִיל תְּכֵלֶת: וּפִי-הַמְּעִיל
 24 בְּתוֹכוֹ פְּפִי תַחְרָא שְׁפָה לְפָיו סָבִיב לֹא יִקְרַע: וַיַּעַשׂוּ עַל-
 שׁוּלֵי הַמְּעִיל רְמוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מְשֹׁר:
 25 וַיַּעַשׂוּ פַעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת-הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים
 26 עַל-שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים: פַּעֲמָן וְרִמֹן פַּעֲמָן
 וְרִמֹן עַל-שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
 27 מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂוּ אֶת-הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג
 28 לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת הַמְּצַנְפֹת שֵׁשׁ וְאֶת-פָּאֲרֵי הַמְּגַבְּעוֹת שֵׁשׁ
 29 וְאֶת-מְכַנְסֵי הַבֶּד שֵׁשׁ מְשֹׁר: וְאֶת-הָאֲבָנֹת שֵׁשׁ מְשֹׁר וְתְּכֵלֶת
 וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רִקְם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
 30 מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂוּ אֶת-צִיץ נֹזֵר-הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר
 31 וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וַיִּתְּנוּ עָלָיו
 פִּתִּיל תְּכֵלֶת לְתֵת עַל-הַמְּצַנְפֹת מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 32 אֶת-מֹשֶׁה: וַתִּכַּל כָּל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל

שלישי
ושש

- هرکدام از دوازده سبط (بر آنها) بصورت مُهرگنی حکاکی شده بود.
- ۱۵ روی آن سینه بند زنجیرهای محدود (از سینه بند تا شانه) به شکل طناب بافته از طلای ناب درست کردند.
- ۱۶ دو قاب طلا و دو حلقه‌ی طلا درست کردند و آن دو حلقه را بالای دو کناره‌ی سینه بند قرار دادند.
- ۱۷ و این دو طناب طلا را بالای کناره‌های آن سینه بند بر آن دو حلقه نصب نمودند.
- ۱۸ و دو سر (دیگر) این دو طناب را به آن دو قاب طلا وصل کردند. آنها را روی سردوشی‌های پیش بند یعنی به طرف جلو نصب نمودند.
- ۱۹ دو حلقه‌ی طلا درست کردند و روی دو کناره‌ی سینه بند، روی لبه‌اش که به طرف داخل پیش بند بود نصب کردند.
- ۲۰ دو حلقه‌ی طلا (ی دیگر) ساخته و آنها را روی دو بند سردوشی پیش بند در پایین به طرف جلو یعنی در محل اتصال آن (بند سردوشی با کمر بند) در بالای بند پیش بند قرار دادند.
- ۲۱ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود آن سینه بند را با ریسمان تائیده از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی از حلقه‌هایش به حلقه‌های پیش بند بستند تا روی بند کمر پیش بند باقی بماند و آن سینه بند از روی آن پیش بند جابجا نشود.
- ۲۲ و ردای آن پیش بند را از کار بافنده، تماماً از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی درست کرد.
- ۲۳ و دهانه آن ردا چون دهانه زره داخل خودش بود پیرامون دهانه‌اش سجاف داشت تا پاره نشود.
- ۲۴ بر لبه‌های (پایین) آن ردا زینت‌های اناری شکل از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز تائیده درست کردند.
- ۲۵ زنگوله‌هایی از طلای ناب درست کردند و این زنگوله‌های را مابین زینت‌های اناری شکل یعنی در وسط زینت‌های اناری شکل بر لبه‌های (پایین) آن ردا، گرداگرد نصب نمودند.
- ۲۶ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد یک زنگوله و یک زینت اناری شکل، یک زنگوله و یک زینت اناری شکل بر لبه‌های (پایین) ردا گرداگرد آن به منظور خدمت کردن درست کردند.
- ۲۷ پیراهن‌ها را از کتان کار بافنده، برای اَهْرُون و پسرانش درست کردند.
- ۲۸ عمامه را از کتان و کلاه‌های لبه دار شکوهمند را از کتان و شلواری کتانی را از کتان نازک تائیده (درست کردند).
- ۲۹ و همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد کمر بند را از کتان نازک تائیده و از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی و پشم رنگ شده (به رنگ) ارغوانی و پشم رنگ شده (به رنگ) قرمز کار گلدوزی (درست کردند).
- ۳۰ و آن ورقه‌ی نازک تاج مقدس را از طلای ناب درست کردند و روی آن با حکاکی نوشتند «قودش لادونای» (مقدس برای خدا).
- ۳۱ و همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد بالای آن (ورقه نازک) ریسمانی تائیده از پشم رنگ شده (به رنگ) لاجوردی نصب کردند تا (آن تاج مقدس را) از بالا بر روی آن عمامه قرار دهند.
- ۳۲ همه‌ی کار میشکان، خیمه‌ی محل اجتماع، پایان یافت. فرزندان یسرائیل طبق آنچه که خدا به مُشه فرمان داد، عمل کردند و همانگونه ساختند.

שמות לט-מ פקודי

מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו:

33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו
 34 קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: ואת מכסה עזרת האילם
 המאדמים ואת מכסה עזת התחשים ואת פרכת המסך:
 35/36 את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחן את
 37 כל כליו ואת לחם הפנים: את המנרה שהורה את נרותיה
 38 נדת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח
 הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
 39 פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכפר הנחשת אשר
 40 לו את בדיו ואת כל כליו ואת הפיד ואת פגיו: את קלעי
 החיצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החיצר
 את מיתריו ויתדותיה ואת כל כלי עבודת המשכן לאהל
 41 מועד: את בגדי השרד לשרת בקודש את בגדי הקודש
 42 לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה יהוה
 43 את משה בן עשו בני ישראל את כל העבודה: וירא משה
 את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה בן עשו
 ויברך אתם משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד
 לחדש תקים את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון
 העדות וסכת על הארון את הפרכת: והבאת את השלחן
 וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרותיה:
 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת
 6 את מסך הפתח למשכן: ונתתה את מזבח העלה לפני
 7 פתח משכן אהל מועד: ונתת את הפיד בין אהל מועד
 8 ובין המזבח ונתת שם מים: ושמת את החיצר סביב ונתת
 9 את מסך שער החיצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת

חמישי
 ושביעי
 1/2
 3

- فصل سی و نهم شَمُوت - پَقُودِی ۱۴۶
- ۳۳ آن میشکان را نزد مُشه آوردند یعنی آن خیمه‌ی محل اجتماع و همه‌ی اسبابهایش، قلابها، تخته‌ها پشت بندها و ستونها و پایه‌هایش را ...
- ۳۴ و پوشش پوستهای قوچ قرمز رنگ شده و آن پوشش پوستهای تَحَش (پستاندار دریایی) و پرده‌ی پوشش جایگاه لوحه‌های ده فرمان را ...
- ۳۵ صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») و تیرهای آن و سرپوش (صندوق) را ...
- ۳۶ میز و همه‌ی اسبابهایش و نان دورو را ...
- ۳۷ چراغدان پاک و چراغهایش یعنی چراغهای منظم و همه‌ی اسبابهایش و روغن روشنایی را ...
- ۳۸ و قربانگاه طلا و آن روغن مسح و بخور داروهای (یازده گانه) معطر و پرده‌ی درگاه آن خیمه (محل اجتماع) را ...
- ۳۹ قربانگاه مسی و شبکه‌ی (توری) مسی مربوط به آن و تیرهای آن و همه‌ی اسبابهایش. دستشویی و پایه‌اش را.
- ۴۰ پرده‌های حیاط، ستونهای آن و پایه‌ها (یازده گانه) ییش را و آن پرده را برای دروازه‌ی حیاط و طنابهایش و میخهای سرکج آن و همه‌ی اسبابهای کار میشکان را برای خیمه‌ی محل اجتماع ...
- ۴۱ پارچه‌های خدمت برای بکار بردن در مکان مقدس (برای حمل اشیاء مقدس در آنها) لباسهای مقدس را برای آهْرُون کُوهِن و لباسهای پسرانش را برای کهنات کردن.
- ۴۲ آن چنان که خدا به مُشه فرمان داد فرزندان یسرائل همانگونه تمام کار را انجام دادند.
- ۴۳ مُشه تمام کار را بررسی کرد و اینک آن را انجام داده بودند. همانگونه که خدا فرمان داده بود همانطور انجام داده بودند. مُشه آنها را دعا نمود.

پَقُودِی - فصل چهارم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت.
- ۲ در روز (رویت هلال) ماه اول (نیسان) یعنی در اول آن ماه میشکان یعنی خیمه‌ی محل اجتماع را بر پا نما.
- ۳ صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») را در آنجا بگذار و آن پرده‌ی جایگاه ده فرمان را پوشش آن صندوق قرار بده.
- ۴ میز را به داخل بیاور و ترتیب چیدن (نانهای دوروی) آن را بده. آن چراغدان را به داخل بیاور و چراغهایش را روشن کن.
- ۵ قربانگاه طلا را برای بخور جلو (پرده) صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه «سینی») بگذار و پرده‌ی درگاه میشکان را نصب کن.
- ۶ قربانگاه قربانی سوختنی را جلو درگاه مسکن خیمه‌ی محل اجتماع قرار بده.
- ۷ دستشویی را بین چادر محل اجتماع و بین آن قربانگاه (قربانی سوختنی) قرار داده در آن آب بریز.

- 10 אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדְשֵׁת אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשְׁחַת אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדְשֵׁת
 11 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים: וּמִשְׁחַת אֶת־הַכִּיֹּר
 12 וְאֶת־כַּנּוֹ וְקִדְשֵׁת אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־
 13 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן
 14 אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וְקִדְשֵׁת אֹתוֹ וְכַהֵן לִי: וְאֶת־
 15 בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבַשְׁתָּ אֹתָם כְּתַנְתָּ: וּמִשְׁחַת אֹתָם כַּאֲשֶׁר
 16 מִשְׁחַת אֶת־אֲבִיהֶם וְכַהֲנוּ לִי וְהָיְתָה לְהִיָּת לָהֶם מִשְׁחַתָּם
 17 לְכַהֵן עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 18 אֹתוֹ כִּן עָשָׂה: וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה
 19 הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוּקַם הַמִּשְׁכָּן: וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־
 20 הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו
 21 וַיִּקַּם אֶת־עַמֻּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם
 22 אֶת־מַכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 23 מֹשֶׁה: וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאֹרֶן וַיִּשֶׂם
 24 אֶת־הַבְּרִים עַל־הָאֹרֶן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאֹרֶן מִלְמַעְלָה:
 25 וַיָּבֵא אֶת־הָאֹרֶן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמָּסַךְ וַיִּסֹּךְ עַל
 26 אֹרֶן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּתֵּן
 27 אֶת־הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַד הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ
 28 לַפְּרֻכָּת: וַיַּעַרְךָ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 29 אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 30 נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יַד הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה: וַיַּעַל הַנֹּתֵר לִפְנֵי יְהוָה
 31 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח
 32 הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֻכָּת: וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קְטֹרֶת סָמִים
 33 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־מָסַךְ
 34 הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־
 35 מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

שש

שביעי

- ۸ حیاط را گرداگرد (میشکان) قرار بده و پرده‌ی دروازه‌ی حیاط را نصب کن.
- ۹ روغن مسح را بردار و میشکان و آنچه را در آن است مسح کن و آن را و آنچه در آن است اختصاصی نما تا مقدس بماند.
- ۱۰ قربانگاه قربانی سوختنی و همه‌ی اسبابهایش را مسح کن و قربانگاه را اختصاصی نما تا آن قربانگاه فوق‌العاده مقدس بماند.
- ۱۱ دستشویی و پایه‌اش را مسح نموده آنها را اختصاصی نما.
- ۱۲ آهروُن و پسرانش را نزد درگاه خیمه‌ی محل اجتماع پیش آورده آنها را با آب غسل بده.
- ۱۳ آن لباسهای اختصاصی را به آهروُن بپوشان و او را مسح نموده مقدسش کن تا برای من کهنات کند.
- ۱۴ و پسرانش را پیش آورده به آنها پیراهن بپوشان.
- ۱۵ همانطوریکه پدرشان را مسح نمودی آنها را مسح نما تا برای من کهنات کنند و چنین باشد که با مسح شدن آنها نسل اندر نسلشان تا ابد کوهن بمانند.
- ۱۶ مُشه (کارها را) انجام داد. طبق آنچه که خدا به او فرمان داده بود همانگونه عمل نمود.
- ۱۷ در ماه اول (نیسان) در سال دوم در اول این ماه بود که میشکان برپا شد.
- ۱۸ مُشه آن میشکان را برپا کرد و پایه‌هایش را قرار داد و تخته‌هایش را گذاشت و پشت بندهایش را نصب کرد و ستونهایش را برپا داشت.
- ۱۹ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود چادر محل اجتماع را بر آن میشکان گسترد و پوشش (تَحش، پستاندار دریایی) آن خیمه را بر روی آن (چادر) از بالا قرار داد.
- ۲۰ (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان ییسرائل در کوه «سینی») را گرفته در صندوق قرار داد و تیرها را بر صندوق نصب نمود و سرپوش صندوق را از بالا روی آن صندوق گذاشت.
- ۲۱ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود صندوق را به میشکان آورد. پرده‌ی پوشش جایگاه ده فرمان را نصب کرد. پوششی بر صندوق (لوحه‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان ییسرائل در کوه «سینی») قرار داد.
- ۲۲ میز را در چادر محل اجتماع بر سمت شمالی آن میشکان خارج از پرده‌ی جایگاه ده فرمان قرار داد.
- ۲۳ همانطور که خدا به مُشه فرمان داده بود روی آن در حضور خدا ترتیب نان (دورو) را داد.
- ۲۴ چراغدان را در چادر محل اجتماع روبروی آن میز در سمت جنوبی میشکان قرار داد.
- ۲۵ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود چراغها را در حضور خدا روشن کرد.
- ۲۶ قربانگاه طلا را در چادر محل اجتماع جلو پرده جایگاه ده فرمان قرار داد.
- ۲۷ آنگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود روی آن بخور داروها (ی یازده‌گانه) معطر را دود کرد.
- ۲۸ و پرده‌ی درگاه میشکان را نصب نمود.
- ۲۹ و قربانگاه سوختنی را در درگاه مسکن چادر محل اجتماع قرار داد. قربانی سوختنی و هدیه‌ی آردی را همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود روی آن تقدیم کرد.
- ۳۰ دستشویی را بین چادر محل اجتماع و بین قربانگاه (قربانی سوختنی) قرار داده، در آن

- 30 אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד
 31 וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שִׁמָּה מִיֵּם לְרַחֲצָה: וַרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה
 32 וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 33 מֹשֶׁה: וַיִּקַּם אֶת־הַחֲצִיר סָבִיב
 לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֲצִיר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־
 הַמְּלָאכָה:
 34 וַיְכַסּוּ הָעֲנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן:
 35 וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן
 36 וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן
 37 יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם: וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֲנָן וְלֹא
 38 יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֹלָתוֹ: כִּי עֲנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ
 תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־מַסְעֵיהֶם:

- برای شستشو آب ریخت.
- ۳۱ مُشه و آهرون و پسرانش دستها و پاهای خود را بوسیله آن شستند.
- ۳۲ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود هنگام ورودشان به چادر محل اجتماع و موقع نزدیک شدنشان به آن قربانگاه (دست و پای خود را) می شستند.
- ۳۳ حیاط راگرداگرد میشکان و قربانگاه (قربانی سوختنی) ایجاد کرد و پرده‌ی دروازه‌ی حیاط را نصب کرد. مُشه کار را پایان داد.
- ۳۴ آن ابر، چادر محل اجتماع را پوشانید و میشکان از جلال خدا مملو شد.
- ۳۵ مُشه نمی توانست به چادر محل اجتماع داخل شود چونکه آن ابر بر آن قرار گرفته و میشکان آکنده از جلال خدا بود.
- ۳۶ فرزندان ییسرائل در تمام مسافرتهاى خود هنگام بالا رفتن ابر از روی میشکان حرکت میکردند.
- ۳۷ و اگر آن ابر بالا نمیرفت تا روز بالا رفتن آن حرکت نمی نمودند.
- ۳۸ زیرا که در مقابل چشم تمام خاندان ییسرائل در کلیه مسافرتهاىشان در روز، ابر خدا، و در شب، آتش (برای راهنمایی) بر میشکان مستقر بود.

۱- تبصره‌ی کلی در مورد گوساله طلائی

به دلایل زیر آهرون کوشش میکرد وقت گذرانی کند و به هیچ وجه قصد ساختن بتی را نداشته است.

الف - پیشنهاد آوردن زینت آلات طلا که اصولاً زنها حاضر به از دست دادن آن نیستند.

ب - در شکل دادن طلا وقت گذرانی میکرد.

ج - ساختن قربانگاه تنها به دست خودش کاری بود که وقت زیادی لازم داشت.

د - به تعویق انداختن جشن به فردای آن روز چون میدانست مُشه خواهد آمد.

ه - تأکید بر اینکه جشن صرفاً برای خدا است.

و - فقط آن جمعیتی از مصریان که در مصر به فرزندان ییسرائل پیوسته بود باعث شد آهرون گوساله را بسازد (آیه‌های ۱ و ۳۵ همین فصل).

پایان کتاب شموت

ויקרא א ויקרא

- 1 ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר:
- 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כִּי-יקריב מכם
- 3 קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-
- 4 קרבנכם: אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבנו
- 5 אל-פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: וסמך
- 6 ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את-בן
- 7 הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו
- 8 את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: והפשיט
- 9 את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן
- 10 אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: וערכו בני אהרן
- 11 הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים
- 12 אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים
- 13 והקטיר הפהן את-הפל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח
- 14 ליהוה: ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הפשאים או
- 15 מן-העצים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אותו על ירך
- 16 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו
- 17 על-המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת-ראשו ואת-
- 18 פדרו וערך הפהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר
- 19 על-המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הפהן
- 20 את-הפל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח
- 21 ליהוה:
- 22 ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן-התורים או
- 23 מן-בני היונה את-קרבנו: והקריבו הפהן אל-המזבח ומלק
- 24 את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:
- 25 והסיר את-מראתו בנצתה והשליך אותה אצל המזבח
- 26 קדמה אל-מקום הדשן: ושפע אותו בכנפיו לא יבדיל והקטיר
- 27 אותו הפהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא

کتاب وِیِقِرَا - وِیِقِرَا - فصل اول

۱۴۹

- ۱ خدا مُشه را از چادر محل اجتماع صدا زده به او چنین گفت: (۱)
- ۲ با فرزندان بیسرائل صحبت نموده به ایشان بگو انسانی که از میان شما به خدا قربانی تقدیم میکند قربانیش را از چارپایان، از گاوان و گوسفندان تقدیم بدارد.
- ۳ اگر قربانی وی قربانی سوختنی باشد آن را از گاوان نریب عیب تقدیم بدارد. نزدیک در چادر محل اجتماع به میل خودش به پیشگاه خدا تقدیم نماید.
- ۴ دستش را بر سر قربانی سوختنی تکیه بدهد. از وی پذیرفته میشود و برایش سبب عفو میگردد.
- ۵ گاو جوان را در پیشگاه خدا ذبح کند و فرزندان آهرون که کوهن هستند خون را نزدیک آورده کنار قربانگاه که در چادر محل اجتماع است به اطراف (آن) بپاشند.
- ۶ قربانی سوختنی را پوست کنده به قطعاتش تقسیم کند.
- ۷ فرزندان آهرون کوهن آتش را روی قربانگاه قرار داده و هیزمهایی روی آتش بچینند.
- ۸ فرزندان آهرون که کوهن هستند آن قطعه‌ها، کله و پیه روده را روی هیزمهایی که بر آتش روی قربانگاه است بچینند.
- ۹ واحشاء و پاچه‌هایش را با آب بشوید، و کوهن تمام آنرا روی قربانگاه دود کند. برای خدا قربانی سوختنی - یا طعمه‌ی آتش (قربانگاه) - بوی خوش آیند می‌باشد.
- ۱۰ و اگر قربانیش به عنوان قربانی سوختنی از گوسفندان باشد آن را از بره‌ها یا از بزهای نریب عیب تقدیم بدارد.
- ۱۱ و آن را در سمت شمالی قربانگاه در حضور خدا ذبح نماید. فرزندان آهرون که کوهن هستند خونس را بر اطراف (قسمت بالای) قربانگاه بپاشند.
- ۱۲ کوهن آن را به قطعاتش تقسیم نموده آنها را با کله و پیه روده‌اش بر هیزمهایی که روی آتش بر قربانگاه است بچینند.
- ۱۳ واحشاء و پاچه‌ها را با آب بشوید و کوهن تمام آن را نزدیک قربانگاه آورده دود کند. برای خدا بوی قربانی سوختنی یا طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خوش آیند می‌باشد.
- ۱۴ و اگر قربانی سوختنی تقدیمیش به خدا از بالداران است قربانیش را از قمری‌ها یا از جوجه‌های کبوتر تقدیم نماید.
- ۱۵ کوهن آن را نزدیک قربانگاه آورده سرش را پیچانده، با ناخن از قفا تا پوست گلو قطع کند و بر قربانگاه دود نماید خونس بر دیوار قربانگاه ریخته شود.
- ۱۶ چینه دان آن با پر و پوست روی آن (چینه دان) جدا کرده آن را نزدیک سمت شرقی قربانگاه پیش جای خاکستر ریزی بیندازد.
- ۱۷ و آن (پرنده) را از بالهایش چاک داده از هم جد نسازد، کوهن آن را بر قربانگاه روی هیزمهایی که بر آتش است دود نماید. برای خدا بوی قربانی سوختنی یا طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خوش آیند است.

۱- بطوریکه ملاحظه می‌شود در اولین واژه این آیه حرف «ألف» کوچک نوشته شده است. مفسرین علت آنرا چنین توضیح میدهند که حضرت مُشه خود را شایسته نمیدانست که خداوند با او روبرو متکلم گردد. لذا در اینجا بجای واژه «وِیِقِرَا» که بمعنی «صدا کرد» است واژه «وِیِقَار» را بکار برد که به معنی پیش آمد و اتفاقی است.

ויקרא ב ויקרא

- 1 אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְנִפֶּשׂ כִּי־תִקְרִיב קִרְבָּן
- 2 מִנְחָה לַיהוָה סֵלֶת יִהְיֶה קִרְבָּנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבִנָּה: וְהָבִיֹּאָה אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ
- 3 מִסֵּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִנּוֹתָרְתְּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן
- 4 וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: וְכִי תִקְרַב קִרְבָּן מִנְחָה מֵאֶפֶה תִגּוֹר סֵלֶת חֲלוֹת מִצַּת בְּלוּלַת בֶּשֶׂמֶן
- 5 וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בֶּשֶׂמֶן: וְאִם־מִנְחָה עַל־
- 6 הַמִּחְבֵּת קִרְבָּנְךָ סֵלֶת בְּלוּלָה בֶּשֶׂמֶן מִצָּה תִהְיֶה: פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: וְאִם־
- 7 מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קִרְבָּנְךָ סֵלֶת בֶּשֶׂמֶן תַּעֲשֶׂה: וְהִבֵּאתְ אֶת־
- 8 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֶלֶה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהַרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר
- 9 הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִנּוֹתָרְתְּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן
- 10 וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל־שָׂאֵר וְכָל־דְּבֶשׁ לֹא־תִקְטִירוּ
- 11 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: קִרְבָּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־
- 12 הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ: וְכָל־קִרְבָּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קִרְבָּנְךָ
- 13 תִּקְרִיב מֶלַח: וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחַת בְּבוּרִים לַיהוָה אָבִיב קִלּוֹי בָּאֵשׁ גָּרֶשׁ בְּרָמָל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת
- 14 בְּבוּרֶיךָ: וְנָתַתְּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לְבִנָּה מִנְחָה הוּא: וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ מִגְרֶשֶׁהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ
- 15 אִשָּׁה לַיהוָה:
- 16 וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קִרְבָּנוּ אִם מִן־הַבֶּקָר הוּא מִקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קִרְבָּנוֹ וְשָׁחֲטוּ פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים

שלישי

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

רביעי

1

2

وِیِقْرَا - وِیِقْرَا - فَصْل دَوْم

۱۵۰

- ۱ و شخصی که هدیه‌ی آردی به خدا تقدیم می‌دارد تقدیمش آرد نرم باشد که روی آن روغن ریخته بر آن کندر نهد.
- ۲ آن را نزد پسران اَهرُون، که کوهن هستند بیاورد و کوهن از آنجا از آرد نرم و روغن آن با تمام کندرش مشت پُری (به عنوان) یاد بود برداشته بر قربانگاه دود کند. برای خدا بوی قربانی طعمه‌ی آتش، (قربانگاه) خوش آیند می‌باشد.
- ۳ و باقیمانده‌ی آن هدیه‌ی آردی برای اَهرُون و پسرانش خواهد ماند. در میان هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا این (هدیه) فوق العاده مقدس است.
- ۴ و هرگاه هدیه‌ای آردی را از پخته‌شده‌های در تنور تقدیم نمایی قرص‌های فطیر از آرد نرم سرشته شده در روغن یا فطیرهای نازک روغن مالی شده باشد.
- ۵ و اگر تقدیمی تو هدیه‌ی (پخته شده) در تابه است از آرد نرم سرشته شده در روغن مانند فطیر باشد.
- ۶ آنرا تکه تکه کرده و روی آن روغن بریز. این هدیه آردی است.
- ۷ و اگر تقدیمی یت هدیه‌ی (پخته شده) بر ساج است، از آرد نرم با روغن درست شود.
- ۸ هدیه‌ای را که از اینها درست شده باشد برای خدا بیاور. آن را نزد کوهن بیاورد تا تقدیم قربانگاه کند.
- ۹ کوهن یادبودی از آن هدیه‌ی آردی بردارد آن را بر قربانگاه دود کند. برای خدا بوی قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خوش آیند می‌باشد.
- ۱۰ و باقیمانده‌ی آن هدیه برای اَهرُون و پسرانش بماند. در میان هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا فوق العاده مقدس است.
- ۱۱ هر هدیه‌ی آردی که به خدا تقدیم می‌دارید بصورت حامص (ور آمده) درست نشود زیرا از هیچ خمیر مایه و هیچ شهدی هدیه‌ی طعمه‌ی آتش برای خدا دود نخواهید کرد.
- ۱۲ آن (خمیر و مایه شهد) ها را برای خدا هدیه‌ی نوبر بیاورید ولی بر قربانگاه به عنوان بوی خوش آیند تقدیم نگردهد.
- ۱۳ و هر تقدیمی، هدیه‌ی آردیت را نمک بزن و نمک (نشانه‌ی) پیمان خداوندت را از هدیه‌ی آردیت قطع نکن. با هر قربانیت نمک تقدیم نما.
- ۱۴ اگر به خدا هدیه‌ی آردی نوبر تقدیم می‌داری هدیه‌ی نوبرت را خوشه‌ی بوداده در آتش بلغور تازه تقدیم کن.
- ۱۵ بر آن روغن بریز و روی آن کندر بگذار. این هدیه‌ی آردی است.
- ۱۶ کوهن یادبودی از بلغورش و از روغن آن با تمام کندرش برای خدا دود کند. طعمه‌ی آتش (قربانگاه) است.

وِیِقْرَا - فَصْل سَوْم

- ۱ اگر قربانی (کسی) ذبح سلامت است در صورتی که از گاوان باشد چه نر و چه ماده، آن را بی‌عیب به حضور خدا تقدیم بدارد.
- ۲ دستش را بر سر قربانیش تکیه داده و آن را جلو درگاه چادر محل اجتماع ذبح نماید.

ויקרא ג ויקרא

151

3 אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה
 4 לִיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר
 5 עַל־הַקֶּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיֹּת וְאֵת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר
 6 עַל־הַבְּסָלִים וְאֵת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִיֹּת יְסִירְנָה:
 7 וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנִיאֲהֶרֶן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הַעֲצִים
 8 אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה:

9 וְאִם־מִן־הַצֹּאֵן קָרְבָּנוֹ לַזֶּבַח שְׁלָמִים לִיהוָה זָכָר אוֹ נִקְבָּה
 10 תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ: אִם־כֶּשֶׁב הוּא־מִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב
 11 אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ
 12 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 13 וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לִיהוָה חֶלְבוֹ הָאֱלִיָּה תְּמִימָה
 14 לְעֹמֶת הָעֵצָה יְסִירְנָה וְאֵת־הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת
 15 כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיֹּת וְאֵת־הַחֶלֶב
 16 אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַבְּסָלִים וְאֵת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד
 17 עַל־הַפְּלִיֹּת יְסִירְנָה: וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה
 18 לִיהוָה:

19/20 וְאִם־עֹז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
 21 וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־
 22 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לִיהוָה אֶת־הַחֶלֶב
 23 הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: וְאֵת
 24 שְׁתֵּי הַפְּלִיֹּת וְאֵת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַבְּסָלִים
 25 וְאֵת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִיֹּת יְסִירְנָה: וְהִקְטִירֶם
 26 הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל־חֶלֶב לִיהוָה:
 27 חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכֹל־דָּם
 28 לֹא תֹאכְלוּ:

חמישי

ד 1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 זָפֹשׁ בִּיתְחַטָּא בְּשַׁגָּה מְכַל מִצּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה

- ۳ پسران آهرون که کوهن هستند آن خون را بر اطراف (قسمت بالای) قربانگاه بپاشند.
از ذبح سلامت پیهی که احشاء را می پوشاند و تمام پیهی را که روی احشاء است هدیه ی طعمه ی آتش برای خدا تقدیم بدارد.
- ۴ و کلیه ها و پیه روی آنها را که در کنار تهی گاه هاست و غشاء روی جگر را در کنار کلیه ها جدا سازد.
- ۵ پسران آهرون آن را با قربانی سوختنی که روی هیزمها بر آتش است بر قربانگاه دود کنند.
برای خدا بوی قربانی طعمه ی آتش (قربانگاه) خوش آیند می باشد. (۱)
- ۶ و اگر قربانی او به خدا برای ذبح سلامت از گوسفندان است آن را نر یا ماده ی بی عیب تقدیم کند.
- ۷ اگر وی قربانی خود را بره تقدیم می دارد آن را به حضور خدا تقدیم بدارد.
- ۸ دستش را بر سر قربانی خود تکیه داده آن را جلو چادر محل اجتماع ذبح نماید. پسران آهرون خونس را بر اطراف (قسمت بالای) قربانگاه بپاشند.
- ۹ از ذبح سلامت، برای خدا قربانی طعمه ی آتش (قربانگاه) بوی خوش آیند است.
طعمه ی آتش تقدیم بدارد. پیه آن و تمامی دنبه ی مقابل دنبالچه را جدا نماید و پیهی که احشاء را می پوشاند و تمام پیهی که روی احشاء است ...
- ۱۰ و کلیه ها و پیه روی آنها را که در کنار تهی گاه هاست و غشاء روی جگر را در کنار کلیه ها جدا سازد.
- ۱۱ کوهن آن را بر قربانگاه دود نماید. (اینها) به درگاه خدا طعمه ی آتش (قربانگاه) است.
- ۱۲ و اگر قربانیش بز باشد آن را به حضور خدا تقدیم بدارد.
- ۱۳ دست خود را بر سر آن تکیه داده و آن را جلو چادر محل اجتماع ذبح نماید. پسران آهرون خونس را بر اطراف (قسمت بالای) قربانگاه بپاشند.
- ۱۴ هدیه اش را از آن پیهی که احشاء را می پوشاند و تمامی پیهی که روی احشاء است تقدیم بدارد. برای خدا هدیه ی طعمه ی آتش (قربانگاه) است.
- ۱۵ و کلیه ها و پیه روی آنها را که در کنار تهی گاه هاست و غشاء روی جگر را در کنار کلیه ها جدا سازد.
- ۱۶ کوهن آنها را بر قربانگاه دود نماید. بوی طعمه ی آتش (قربانگاه) خوش آیند است. هر پیهی (از آن) به خدا اختصاص دارد.
- ۱۷ برای نسل های شما قانون ابدی باشد. در هر جایی باشید هیچ پیهی (از چارپایانی که از آنها قربانی تقدیم میشود) و هیچ خونی نخورد.

وِیِقْرَا - فصل چهارم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان بیسرائل چنین بگو: اگر کسی اشتباهاً از بین همه ی فرامین خدا یکی از اعمال

۱- علما «بوی خوش آیند» را وسیله ی فراهم نمودن رضایت خدا تفسیر کرده اند.

ויקרא ד ויקרא

152

3 וְעִשָּׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: אִם הִכְהִין הַמָּשִׁיחַ יַחֲטֵא לְאַשְׁמַת
הָעַם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן-בְּקָר תָּמִים
4 לִיהוֹה לְחַטָּאת: וְהֵבִיא אֶת-הַפֶּר אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
יְהוָה וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַפֶּר וּשְׁחַט אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי
5 יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל-אֹהֶל
6 מוֹעֵד: וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ בְּדָם וְהִזָּה מִן-הַדָּם שִׁבְעַ
7 פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת-פָּנָיו פָּרֻכַת הַקֹּדֶשׁ: וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן-
הַדָּם עַל-קַרְנֹת מִזְבֵּחַ קִטְוֹת הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת כָּל-דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר-
8 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶת-כָּל-חֵלֶב פֶּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ
אֶת-הַחֵלֶב הַמִּכֶּסֶה עַל-הַקָּרֵב וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-
9 הַקָּרֵב: וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-
10 הַבְּסָלִים וְאֶת-הַיִּתְרֹת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה: כַּאֲשֶׁר
יִזְרֹם מִשׁוֹר זִבַּח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה:
11 וְאֶת-עוֹר הַפֶּר וְאֶת-כָּל-בָּשָׂרוֹ עַל-דָּאִשׁוֹ וְעַל-כִּרְעָיו וְקִרְבּוֹ
12 וּפְרָשׁוֹ: וְהוֹצִיא אֶת-כָּל-הַפֶּר אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל-מְקוֹם
טְהוֹר אֶל-שַׁפְךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל-עֵצִים בָּאֵשׁ עַל-שַׁפְךְ
הַדָּשָׁן יִשָּׂרַף:
13 וְאִם כָּל-עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְּבַר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וְעָשׂוּ
14 אֲחִת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאָשְׁמוּ: וְנֹדַעָה
הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן-בְּקָר
15 לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: וְסָמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה
אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁחַט אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי
16/17 יְהוָה: וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד: וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן-הַדָּם וְהִזָּה שִׁבְעַ פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת-
18 פָּנָיו הַפְּרֻכַת: וּמִן-הַדָּם יִתֵּן עַל-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל-הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד מִזְבֵּחַ

- ناکردنی را انجام داده خطاکار شود ...
- ۳ اگر کوهنی که مسح شده است خطائی بکند و قوم را گناهکار نماید، برای خطایی که کرده است گاو نر جوان بی عیبی را به عنوان قربانی گناه به درگاه خدا تقدیم بدارد.
- ۴ آن گاو نر را در حضور خدا جلو چادر محل اجتماع بیاورد. دستش را بر سر آن گاو تکیه داده (خطای خود را اعتراف نماید سپس) آن گاو را در حضور خدا ذبح کند.
- ۵ کوهن مسح شده از خون آن گاو برداشته آن را به چادر محل اجتماع بیاورد.
- ۶ کوهن انگشتش را در آن خون فرو برده و هفت مرتبه در حضور خدا از آن خون در برابر پردهی جایگاه لوحه‌های ده فرمان مقدس بیفشاند.
- ۷ کوهن از آن خون بر روی شاخهای قربانگاه بخور داروهای (بازده گانه) معطر که در خیمه‌ی محل اجتماع در حضور خدا میباشد بمالد و تمام (بقیه‌ی) آن خون را نزدیک پایهی قربانگاه سوختنی که جلو درگاه خیمه‌ی محل اجتماع است بریزد.
- ۸ تمام پیه‌گاو قربانی خطا را از آن بردارد. و پیهی که احشاء را می‌پوشاند و تمام پیهی که روی احشاء است ...
- ۹ و کلیه‌ها و پیهی که روی آنها در کنار تهیگاه‌هاست و غشاء روی جگر را که در کنار کلیه‌هاست جدا کند.
- ۱۰ همانطور که از گاو ذبح سلامت برداشته میشود کوهن آنها را روی قربانگاه قربانی سوختنی دود کند.
- ۱۱ ولی پوست گاو و تمام گوشتش باکله و با پاچه‌ها و احشاء و مدفوعش ...
- ۱۲ تمام آن گاو را خارج از اردوگاه در جای پاکی در محل ریختن خاکستر بیاورد و آن را روی هیزم‌ها در آتش بسوزاند. در کنار محل ریختن خاکستر سوخته شود.
- ۱۳ اگر تمام جماعت یسرائل اشتباه کنند و چیزی از نظر جماعت پنهان بماند و از بین دستورات ناکردنی خدا یکی را انجام دهند و مقصر شوند ...
- ۱۴ و خطایی که در آن مورد مرتکب شده‌اند معلوم گردد، جماعت، گاو نر جوانی برای قربانی خطا تقدیم داشته و آن را جلو خیمه‌ی محل اجتماع بیاورند.
- ۱۵ سران جماعت در حضور خدا دست‌هایشان را روی سر آن گاو تکیه داده (خطای خود را اعتراف نمایند) سپس (ذابح) گاو را در حضور خدا ذبح کند.
- ۱۶ و کوهن مسح شده از خون آن گاو به خیمه‌ی محل اجتماع بیاورد.
- ۱۷ کوهن انگشتش را در آن خون فرو برده و هفت مرتبه در حضور خدا در برابر پردهی جایگاه لوحه‌های ده فرمان بیفشاند.
- ۱۸ و از آن خون روی شاخهای قربانگاه که پیشگاه خدا در خیمه‌ی محل اجتماع می‌باشد، بمالد، و تمام (بقیه‌ی) آن خون را کنار پایهی قربانگاه قربانی سوختنی که جلو درگاه محل چادر اجتماع است، بریزد.
- ۱۹ و تمام پیه‌اش را از آن برداشته روی قربانگاه دود کند.

ויקרא ד ויקרא

19 הָעֹלָה אֲשֶׁר-פָּתַח אֱהִל מוֹעֵד: וְאֵת כָּל-חֶלְבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ
20 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ: וַעֲשֵׂה לִפְדָּיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לִפְדָּיִם הַחֲטָאתָת כִּן
21 יַעֲשֶׂה-לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם: וְהוֹצִיא אֶת-הַפֶּדֶר
אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפֶּדֶר הָרִאשׁוֹן
חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא:

22 אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחַטֵּא וַעֲשֵׂה אֶחָת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
23 אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם: אוֹ-הוֹדַע אֱלֹהֵינוּ חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת-קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים:
24 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-
25 יִשָּׁחַט אֶת-הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא: וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּם הַחֲטָאתָת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-
26 דָּמּוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: וְאֶת-כָּל-חֶלְבוֹ יִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלֵב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ:

27 וְאִם-נִפְשָׁא אֶחָת תִּחַטֵּא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת
28 מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם: אוֹ הוֹדַע אֱלֹהֵינוּ
חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים תָּמִימָה נִקְבָּה
29 עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאתָת
30 וְשָׁחַט אֶת-הַחֲטָאתָת בַּמָּקוֹם הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ
31 אֶל-יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת-כָּל-חֶלְבוֹ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב
מֵעֲלֵזֶבֶת הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ:

32 וְאִם-כֹּבֵשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לְחֲטָאתָת נִקְבָּה תָּמִימָה יְבִיאָנָה:
33 וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאתָת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחֲטָאתָת
34 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׁחַט אֶת-הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאתָת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ

- ۲۰ و همانگونه که با قربانی خطا عمل کرد با آن نیز عمل کند و کوهن برای آن (خطاکار) ها طلب عفو نماید. آنان بخشوده میشوند.
- ۲۱ آن گاو را بیرون اردوگاه آورده همانگونه که گاو اولی را سوزانید آن را بسوزاند. (این) قربانی خطای جماعت است.
- ۲۲ چنانچه رئیسی خطاکند و از بین فرامین خدا خداوندش یکی از اعمال ناکردنی را اشتبهاً انجام دهد و مجرم گردد ...
- ۲۳ به محض اینکه خطایی که مرتکب شده به وی اطلاع داده شود قربانیش را بز نر جوان بی عیبی بیاورد.
- ۲۴ دست خود را بر سر آن بز تکیه داده (خطای خود را اعتراف نماید) سپس آن را در جانی که قربانی سوختنی ذبح می شود در حضور خدا ذبح نماید. (این) قربانی خطاست.
- ۲۵ کوهن با انگشتش از خون آن قربانی خطا برداشته روی شاخهای قربانگاه قربانی سوختنی بمالد و (بقیه‌ی) خورش را نزدیک پایه‌ی قربانگاه سوختنی بریزد.
- ۲۶ و تمام پیه آن را مانند پیه ذبح سلامت بر قربانگاه دود کند و کوهن به خاطر خطای او برایش طلب عفو کند، پس او بخشوده میگردد.
- ۲۷ و اگر شخصی از مردم عادی اشتبهاً خطا کند و از بین دستورات خدا یکی از اعمال ناکردنی را انجام داده مقصر گردد ...
- ۲۸ بمحض اینکه خطایی که مرتکب شد، به وی اطلاع داده شود قربانیش را بخاطر خطایی که مرتکب شده است بز ماده‌ی جوان بی عیبی بیاورد.
- ۲۹ دستش را بر سر آن قربانی خطا تکیه داده (خطای خود را اعتراف نماید) سپس آن قربانی خطا را در محل قربانی سوختنی ذبح کند.
- ۳۰ و کوهن از خون آن با انگشتش برداشته روی شاخهای قربانگاه قربانی سوختنی بمالد و تمام (بقیه‌ی) خورش را نزدیک پایه‌ی قربانگاه بریزد.
- ۳۱ همانگونه که از روی ذبح سلامت پیه جدا می شد تمام پیهش را جدا نماید و کوهن (آنرا) بر قربانگاه بخاطر بوی خوش به درگاه خدا دود نموده طلب عفو کند. او بخشوده میگردد.
- ۳۲ و اگر بره‌ای را به عنوان قربانی خطا بیاورد آن را ماده‌ی بی عیب بیاورد.
- ۳۳ دست خود را بر سر قربانی خطا تکیه داده (خطای خود را اعتراف نماید) سپس در محلی که قربانی سوختنی را ذبح میکنند آن را بعنوان قربانی خطا ذبح کند.
- ۳۴ و کوهن با انگشتش از خون آن قربانی خطا برداشته روی برآمدگیهای قربانگاه قربانی سوختنی بمالد و (پس از مالش) تمام خورش را نزدیک پایه‌ی قربانگاه بریزد.

تبصره کلی برای قربانیها

۱- اولاً باید دانست که تقدیم قربانی جزء دستورات بی چون چرای توراها است و کسی درباره آن نمیتواند قضاوت کند. کلمه «قربان» یعنی تقرب جستن به خدا است یعنی در صورتیکه کسی ندانسته خطا کرد میبایست اولاً کاملاً توبه نماید و سپس دستهای خود را بر روی آن حیوان قرار دهد و بخود بیاندیشد که من میبایست بخاطر گناهم کشته شوم ولیکن خدا بخاطر کثرت رحمهایش این چارپا بجای من قبول میفرماید.

35 אֱלֹהֵי יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלֵב־
הַכֶּשֶׁב מִזִּבְחַת הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הִכְהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל
אֲשֵׁי יְהוָה וְכָפַר עֲלֵיו הִכְהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח
לוֹ:

ה וְנֶפֶשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע 1
אִם־לֹא יִגִּיד וְנָשָׂא עוֹנוֹ: אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה 2
אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת 3
שָׂרֵץ טְמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא וְאִשָּׁם: אוֹ כִּי יִגַּע 4
בְּטַמְאֹת אָדָם לְכֹל טַמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ 5
וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם: אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבִטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹ 6
אוֹ לְהִטִּיב לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ 7
וְהוּא־יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: וְהִיָּה כִּי־יֵאָשֵׁם לְאַחַת 8
מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ: וְהֵבִיֵא אֶת־אִשְׁמוֹ לַיהוָה 9
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן־הַצֵּאֵן כְּשִׁבְהָ אוֹ־שִׁעִירַת 10
עֹזִים לְחַטָּאת וְכָפַר עֲלֵיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ: וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ 11
דֵּי שָׂה וְהֵבִיֵא אֶת־אִשְׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־שְׁנֵי 12
בְּנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה: וְהֵבִיֵא אֹתָם 13
אֶל־הַכְּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת רֵאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־
רֵאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: וְהִזָּה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר 14
הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאֵר בַּדָּם יִמְצָה אֱלֹהֵי יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: 15
וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכָפַר עֲלֵיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ 16
אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: וְאִם־לֹא תִשָּׁג יָדוֹ 17
לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיֵא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא 18
עֲשִׂירַת הָאֵפֶה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא יֵשִׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן 19
עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא: וְהֵבִיֵאָהּ אֶל־הַכְּהֵן וְקִמַּץ הִכְהֵן 20
מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אִזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי 21
יְהוָה חַטָּאת הוּא: וְכָפַר עֲלֵיו הִכְהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא 22

۳۵ و همانگونه که پیه بره از ذبح سلامت جدا می شود تمام پیهش را جدا نماید. کوهن آنها را بر قربانگاه روی آتش های (قربانگاه) خدا دود نماید. کوهن بخاطر خطایی که او مرتکب شده برای وی عفو طلب کند، او بخشوده می گردد.

ویبقرا - فصل پنجم

- ۱ و شخصی که (به علت ندادن شهادت) خدا کند یعنی صدای نفرین (مظلوم) را بشنود و در حالی که او شاهد بوده یا دیده یا دانسته باشد اطلاع ندهد گناه آن (مظلوم) را به گردن خواهد گرفت ...
- ۲ یا شخصی که هر چیز ناپاکی را: خواه لاشه‌ی حیوان ناپاک و خواه لاشه‌ی چارپای ناپاک و خواه لاشه‌ی خزنده ناپاکی را لمس نموده و از خاطرش رفته باشد و در حال ناپاکی باشد، پس (شاهدی که اطلاع دارد و وی را مطلع نمی کند) مجرم است ...
- ۳ یا اگر کسی چیز ناپاک آدم، یعنی هرگونه چیز ناپاک وی را که به وسیله آن (انسان) ناپاک می شود لمس نموده و از خاطرش رفته باشد، اگر وی (شاهد) آگاهی یابد (با اطلاع ندادن) مجرم می باشد ...
- ۴ یا شخصی که برای بدی کردن یا خوبی کردن (به خود) منظور خود را با سوگند از دهان در آورده باشد یا برای اجرای هر نوع عمل دیگری سوگند بر زبان رانده و از خاطرش رفته باشد و او (شاهد) آگاهی یافته و بخاطر یکی از این موارد مجرم شود ...
- ۵ چون برای یکی از موارد مجرم گردد (باید) آن خطایی را که مرتکب شده اعتراف نماید.
- ۶ و بخاطر خطایی که مرتکب شده است جریمه اش را برای خدا ماده بره‌ای از گوسفندان یا بز جوان ماده‌ای برای قربانی خطا بیاورد و کوهن بخاطر خطایش برای او طلب عفو کند.
- ۷ و اگر به اندازه‌ی بره مقدورش نباشد قربانی تقصیری که مرتکب شده برای خدا دو قمری یا دو بچه کبوتر، یکی برای قربانی خطا و یکی برای قربانی سوختنی بیاورد.
- ۸ آنها را نزد کوهن آورده آن را که برای خطاست اول قربانی نموده سرش را بپچانده با ناخن از قفا تا پوست گلو قطع کند، ولی از هم جدا نسازد.
- ۹ از خون آن قربانی خطا روی دیوار قربانگاه بپشاند و باقیمانده‌ی آن خون در کنار پایهی قربانگاه ریخته شود. (این) قربانی خطاست.
- ۱۰ و برای دومی طبق همان قانون قربانی سوختنی عمل کند و کوهن بخاطر خطائی که وی مرتکب شده است طلب عفو نماید. او بخشوده خواهد شد.
- ۱۱ و اگر توانایی او به اندازه‌ی دو قمری یا دو جوجه کبوتر نباشد برای خطایی که مرتکب شده تقدیمی خود را یک دهم ایفا (پیمانہ ایست) آرد نرم به عنوان قربانی خطا بیاورد. چونکه قربانی خطاست، روی آن روغن نریزد و بر آن کندر نهد.
- ۱۲ آن را نزد کوهن بیاورد و کوهن از آن به عنوان یادبود، مشت پری برداشته روی آتش های (قربانگاه) خدا بر قربانگاه دود کند. قربانی خطاست.
- ۱۳ کوهن برای آن شخص بخاطر خطایی که در موردی از موارد بالا مرتکب شده طلب عفو

ויקרא ה ויקרא

14 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לפהו כמנחה: וידבר
15 יהוה אל-משה לאמר: נפש בית-מעל מעל וחטאה בשגגה
16 מקדשי יהוה והביא את-אשמו ליהוה איל תמים מן-הצאן
בערבך בסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם: ואת אשר חטא
17 מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לפהו
והפהו יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:

17 ואם-נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל-מצות יהוה אשר
18 לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים
19 מן-הצאן בערבך לאשם אל-הפהו וכפר עליו הפהו על
שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם
אשם ליהוה:

20/21 וידבר יהוה אל-משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל
ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או-בת-שומת יד או בגזל או
22 עשק את-עמיתו: או-מצא אבדה וכחש בה ונשבע על-
23 שקר על-אחת מכל אשר-יעשה האדם לחטא בהנה: והיה
כיריחטא ואשם והשיב את-הגזלה אשר גזל או את-העשק
אשר עשק או את-הפקדון אשר הפקד אתו או את-האבדה
24 אשר מצא: או מכל אשר-ישבע עליו לשקר ושלם אתו
בדאשו וחמשתיו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו:
25 ואת-אשמו יביא ליהוה איל תמים מן-הצאן בערבך לאשם
26 אל-הפהו: וכפר עליו הפהו לפני יהוה ונסלח לו על-אחת
מכל אשר-יעשה לאשמה בה:

1/21 וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר צו
זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-
3 הלילה עד-הפקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הפהו מדו
בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו והרים את-הדושן אשר
(תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח:)

- کند او بخشوده میشود. (بقیه‌ی آن) مانند هدیه‌ی آردی برای کوهن بماند.
- ۱۴ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۵ شخصی که اشتبهاً مرتکب خطا شود و به چیزهای مقدس خدا خیانت کند قوچ بی‌عیبی از گوسفندان بعنوان جریمه طبق بر آورد کوهن بر مبنای شِقْل‌های نقره یعنی شِقْل مقدس برای خدا بیاورد.
- ۱۶ و آنچه از مال مقدس خیانت کرده‌است بپردازد و یک پنجم آن را بر آن بیفزاید و آن را به کوهن بدهد و کوهن با قوچ قربانی تقصیر برایش طلب عفو کند، بخشوده می‌شود.
- ۱۷ اگر شخصی ندانسته خطا کرد و از بین فرامین خدا یکی از اعمال ناکردنی را انجام داد و مجرم شد، گناه آن را به گردن خواهد داشت.
- ۱۸ از میان گوسفندان قوچ بی‌عیبی مطابق بر آورد برای قربانی تقصیر نزد کوهن بیاورد و بخاطر خطائی که ندانسته مرتکب شده‌است برای او طلب عفو کند، بخشوده می‌شود.
- ۱۹ این قربانی تقصیر است واقعاً در برابر خدا تقصیر کرده است.
- ۲۰ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۱ شخصی که خطا کرده به خدا خیانت ورزد یعنی در مورد امانت، یا در مورد مال شرکت، یا در مورد غصب (مالی) انکار کند یا به همنوعش اجحاف نماید.
- ۲۲ یا گمشده‌ای را بیابد و منکر آن گشته بدروغ سوگند یاد کند، در هر موردی که آدمی یکی از این اعمال را انجام دهد و از این راه‌ها مرتکب خطا شود ...
- ۲۳ و باشد همین که مرتکب خطا گشته مقصر گردد آن مالی را که بزور گرفته، یا آن حقی را که پایمال نموده است، یا آن امانتی را که به وی سپرده شده، یا آن گمشده‌ای را که یافته است پس بدهد.
- ۲۴ یا در مورد هر چیزی که برای آن به دروغ سوگند یاد کرده در روز محکومیتش اصل آن را به کسی که صاحب آن است پرداخته و یک پنجم آن را بر آن بیفزاید.
- ۲۵ طبق بر آورد، جریمه‌ی خود را قوچ بی‌عیبی از گوسفندان برای خدا، به عنوان جریمه نزد کوهن بیاورد.
- ۲۶ و کوهن بخاطر هر کدام از اعمالی که کرده و به واسطه‌ی آن محکوم شده است به حضور خدا برای او طلب عفو کند، بخشوده خواهد شد.

پاراشاس صو - فصل ششم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به آهرون و پسرانش چنین سفارش کن. قانون قربانی سوختنی این است: قربانی سوختنی تمام مدت شب تا صبح روی آتشدان بر قربانگاه خواهد بود و آتش قربانگاه فروزان باقی بماند.
- ۳ و کوهن پیراهن کتانی و شلوار کتانی خود را بر تن کند و خاکستر قربانی سوختنی را که

- 4 וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וּלְבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן
- 5 אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּוְקַד־
- 6 בּוֹ לֹא תִכָּפֵה וּבִיעֹר עָלֶיהָ הִפְהִן עֵצִים בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֹךְ
- 7 עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תָּמִיד תִּוְקַד
- 8 עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּפֵה: וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה
- 9 הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אֹהֶרֶן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהַיִּים
- 10 מִמֶּנּוּ בְקֹמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֹנָהּ וְאֵת כָּל־הַלֶּבֶנָה אֲשֶׁר
- 11 עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ אֲזַכְּרָתָהּ לִיהוָה:
- 12 וְהַנֹּתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמָקוֹם
- 13 קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ חֶלֶקֶס
- 14 נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא כַחֲטָאֹת וּכְאֲשֵׁם: כָּל־
- 15 זָכָר בְּבָנֵי אֹהֶרֶן יֹאכְלֶנָה חֶק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה
- 16 כָּל אֲשֶׁר־יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:
- 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֶה קָרְבַּן אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֲשֶׁר־
- 18 יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂי־רַת הָאֵפֶה סֹלֶת מִנְחָה
- 19 תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: עַל־מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן
- 20 תַּעֲשֶׂה מְרַבֶּכֶת תְּבִיאָנָה תִּפְיְנִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רֵיחַ
- 21 נִיחֹחַ לִיהוָה: וְהִפְהִן הַמִּשְׁחָ תַחֲתֵינוּ מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק־
- 22 עוֹלָם לִיהוָה כָּל־לַיִל תִּקְטָר: וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּל־לַיִל תִּהְיֶה לֹא
- 23 תֹּאכַל:
- 24 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
- 25 זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחֹט הָעֵלָה תִּשְׁחֹט
- 26 הַחֲטָאֹת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא: הִפְהִן הַמַּחֲטָא אֹתָהּ
- 27 יֹאכְלֶנָה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד: כָּל אֲשֶׁר־
- 28 יִגַע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל־הַבָּגָד אֲשֶׁר יִזֶּה
- 29 עָלֶיהָ תִכַּבֵּס בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ: וְכָל־יֶחֱרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־בוֹ
- 30 יִשְׁבַר וְאִם־בְּכָלִי נִחֲשַׁת בְּשָׂלָה וּמָרַק וּשְׂטָף בְּמַיִם: כָּל־זָכָר

שני
12/13

17/18

- آتش سوزانده است بردارد و کنار قربانگاه بگذارد.
- ۴ لباسهایش را بیرون آورده و لباسهای دیگری ببوشد و آن خاکستر را خارج از اردوگاه به مکان پاکی بیرون ببرد.
- ۵ و آن آتش روی قربانگاه سوزان بوده خاموش نگردد و هر صبح کوهن بر آن همیزم بسوزاند و قربانی سوختنی را روی آن چیده و پیه‌های قربانی سلامت را بر آن دود کند.
- ۶ آتش روی قربانگاه دائماً مشتعل باشد و خاموش نگردد.
- ۷ اینست قانون هدیه آردی که فرزندان آهرون آنرا بر قربانگاه بحضور خدا تقدیم کنند.
- ۸ از آرد نرم آن هدیه و از روغنش و تمام کندری که روی آن هدیه است بامشت برداشته و بر قربانگاه بعنوان یادبود دود کند. برای خدا بوی خوش آیندی است.
- ۹ باقیمانده‌ی آن را آهرون و فرزندان او بخورند. در محل مقدس (به صورت) فطیر خورده شود. آن را در داخل حیاط چادر محل اجتماع بخورند.
- ۱۰ بصورت حایص (ور آمده) پخته نشود آن را از هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خودم به آنها سهم دادم مانند قربانی خطا و قربانی تقصیر فوق العاده مقدس است.
- ۱۱ هر مذکری از فرزندان آهرون آن را بخورد، برای نسلهای شما در مورد هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خدا قانون ابدی باشد هرچه که با آنها تماس یابد وقف شود.
- ۱۲ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۳ تقدیمی آهرون و فرزندان او که در روز مسح شدن، آن را به خدا تقدیم خواهد داشت این است. یک دهم ایفا آرد نرم هدیه‌ی دائم، نیمی از آن در صبح و نیمی از آن در شام.
- ۱۴ (آنرا) روی تابه با روغن خمیر کرده و آب پز شده بیاور. نانک‌های برشته‌ی تنوری تقدیم کن. برای خدا بوی خوش آیند است.
- ۱۵ از بین فرزندان (آن کوهن) کوهنی که به جای او مسح شود آن را درست کند. برای خدا قانون ابدی است تماماً دود شود.
- ۱۶ و هر هدیه آردی که از جانب (شخص) کوهن باشد، تماماً طعمه‌ی آتش قربانگاه شده، خورده نشود.
- ۱۷ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۸ به آهرون و فرزندان او بگو: قانون ابدی قربانی خطا این است. در جایی که قربانی سوختنی ذبح شود قربانی خطا (هم) ذبح شود. در حضور خدا فوق العاده مقدس است.
- ۱۹ کوهنی که آن را به صورت قربانی خطا تقدیم میکند آن را بخورد. در محل مقدس داخل حیاط در چادر محل اجتماع خورده شود.
- ۲۰ هر چه با گوشت آن تماس یابد مقدس باشد و چنانچه خورش بر لباسی افشانده شود، موضعی را که (خون) بر آن افشانده شده در مکان مقدس بشوی.
- ۲۱ ظرف سفالینی که در آن پخته شود، شکسته گردد و اگر در ظرف مسی پخته شده باشد آنرا بسایند و با آب آبکشی شود.
- ۲۲ هر مذکری از کوهن‌ها از آن بخورد. (قربانی خطا) فوق العاده مقدس است.

23 בַּפִּהֶנִים יֹאכַל אֶתֶּה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: וְכָל-חֲטָאת אֲשֶׁר
 יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל בָּאֵשׁ
 תִּשְׂרֹף:

1/2 ז וְזֹאת תֹּרֵת הָאֵשֶׁם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ
 אֶת-הָעֵלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת-הָאֵשֶׁם וְאֶת-דָּמּוֹ יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 3 סָבִיב: וְאֶת-כָּל-חֲלָבּוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶיּה וְאֶת-הַחֵלֶב
 4 הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקָּרֶב: וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶלִים וְאֶת-הַיִּתְרֹת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת
 5 יְסִידְנָה: וְהִקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמְּזַבֵּחַ אִשָּׁה לַיהוָה אֵשֶׁם
 6 הוּא: כָּל-זָכָר בַּפִּהֶנִים יֹאכְלֵנוּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ יֹאכַל קֹדֶשׁ
 7 קִדְשִׁים הוּא: כַּחֲטָאת כָּאֵשֶׁם תֹּרֵה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
 8 יִכְפֹּרְבוּ לוֹ יִהְיֶה: וְהַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֶת-עֹלֹת אִישׁ עוֹד הָעֵלָה
 9 אֲשֶׁר הַקְּרִיב לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה: וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאָּפֶה בַּתְּנוּרָה
 וְכָל-נִעְשָׂה בַּמִּדְחָשֶׁת וְעַל-מִחְבַּת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֶתֶּה לוֹ
 10 תִּהְיֶה: וְכָל-מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל-בְּנֵי אֹהֶרֶן
 תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו:

11/12 ז וְזֹאת תֹּרֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: אִם עַל-תּוֹדָה
 שְׁלִישִׁי יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקְּרִיב עַל-זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן
 וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֹת מְרֻבָּכֹת חֲלוֹת בְּלוּלֹת
 13 בְּשֶׁמֶן: עַל-חֲלוֹת לֶחֶם חֲמִץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל-זֶבַח תּוֹדַת
 14 שְׁלָמָיו: וְהַקְּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן
 15 הַזֶּרֶק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: וּבִשָּׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
 16 בַּיּוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא-יֵמִית מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר: וְאִם-נֶדֶר אוֹ
 נִדְבָּה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בַּיּוֹם הַקְּרִיבוֹ אֶת-זֶבְחוֹ יֹאכַל וּמִמַּחֲרֹת
 17 וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל: וְהַנּוֹתֵר מִבִּשָּׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 18 בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף: וְאִם הָאֹכֵל יֹאכַל מִבִּשָּׂר-זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה

۲۳ هر قربانی خطا که از خون آن در مکان مقدس برای طلب عفو به چادر محل اجتماع وارد گردد خورده نشود و در آتش سوزانده شود.

صو - فصل هفتم

- ۱ قانون قربانی تقصیر این است، فوق العاده مقدس می باشد.
- ۲ در محلی که قربانی سوختنی را ذبح می کنند قربانی تقصیر را (هم) ذبح کنند و خوش را به اطراف قربانگاه بپاشند.
- ۳ و از آن تمام پیه اش و دنبه و پیهی که احشاء را می پوشاند تقدیم بدارد.
- ۴ و کلیه ها و پیهی که روی آنها در کنار تهیگاه هاست و غشا روی جگر را در کنار کلیه ها جدا کند.
- ۵ گوهن آنها را بر قربانگاه برای خدا به عنوان طعمه ی آتش دود کند، (این) قربانی تقصیر است.
- ۶ هر مذکری از گوهن ها از آن بخورد. در محل مقدسی خورده شود فوق العاده مقدس است.
- ۷ قربانی خطا چون قربانی تقصیر است، قانون یکسان دارند. (قربانی) متعلق به گوهنی خواهد بود که برای او طلب عفو میکند.
- ۸ پوست قربانی سوختنی هر کس متعلق به گوهنی خواهد بود که آن قربانی سوختنی را تقدیم می دارد.
- ۹ و هر هدیه ی آردی که در تنور پخته شود و هر چه بر ساج و در تابه درست گردد برای همان گوهنی که آن را تقدیم نموده است، بماند.
- ۱۰ و هر هدیه ی آردی سرشته شده در روغن یا خشک (هدیه ی بی روغن) بطور مساوی به تمام فرزندان آهرون تعلق خواهد داشت.
- ۱۱ و قانون ذبح سلامت که به خدا تقدیم می دارد این است.
- ۱۲ اگر آن را به خاطر تشکر تقدیم بدارد با ذبح تشکر قرصهای فطیر سرشته شده در روغن و فطیرهای نازک روغن مالی شده و آرد نرم آب پز به صورت قرصهای سرشته شده در روغن تقدیم دارد.
- ۱۳ تقدیمی تان را با قرصهای نان ورامده و علاوه بر آن ذبح تشکر را برای سلامتش تقدیم نماید.
- ۱۴ از هر هدیه ای (نانی) یکی را برای خدا پیشکشی تقدیم نماید (بقیه) برای همان گوهنی باشد که خون قربانی سلامتی را می پاشد.
- ۱۵ و گوشت قربانی تشکر برای سلامت، در روز ذبح خورده شود. از آن تا صبح باقی نماند.
- ۱۶ و اگر ذبح تقدیمی او به صورت نذر یا داوطلبانه باشد در روزی که ذبح خود را تقدیم می دارد خورده شود و باقیمانده ی آن هم فردای آن روز خورده شود.
- ۱۷ و باقیمانده ی گوشت آن قربانی در روز سوم در آتش سوخته شود.
- ۱۸ و اگر از گوشت ذبح سلامت در روز سوم خورده شود پذیرفته نخواهد شد. تقدیمی کسی که آنرا تقدیم نموده است به حساب نمی آید و مردود خواهد بود و شخصی که از آن

19 וְהִנֵּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִשָּׂא: וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַע בְּכָל־
 טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר:
 20 וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטִמְאַתּוּ
 21 עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַע בְּכָל־טָמֵא
 בְּטִמְאַת אָדָם אֹו בְּבִהֶמָה טָמֵאָה אֹו בְּכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל
 מִבְּשָׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 22/23 מֵעַמִּיָּה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 24 לֵאמֹר כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׁב וְעִז לֹא תֹאכְלוּ: וְחֵלֶב גְּבִלָּה
 25 וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ: כִּי
 כָּל־אֹכַל חֵלֶב מִן־הַבִּהֶמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה
 26 וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיָּה: וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־
 27 מוֹשְׁבֵי־יִכָּס לְעֹזֵף וּלְבִהֶמָּה: כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַל כָּל־דָּם
 וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה:
 28/29 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קֶרְבָּנוּ לַיהוָה
 30 מִזֶּבַח שְׁלָמָיו: יָדָיו תְּבִיאֵינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־
 31 הַחֹזֶה יָבִיאֵנוּ אֵת הַחֹזֶה לְהַגִּיף אֶתּוֹ תִּגְנוֹפָה לִפְנֵי יְהוָה:
 32 וְהַקֵּטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו:
 33 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתֵּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם:
 34 הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה
 35 שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: כִּי אֶת־חֹזֶה הַתִּגְנוֹפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
 36 לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתֵן אֲתֶם
 37 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: זֹאת
 38 מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בַּיּוֹם הַקְרִיב אֲתֶם
 לְכַהֵן לַיהוָה: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִלְתֹת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחֹו אֲתֶם
 37 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדוֹרְתֶם: זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה
 38 לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאִשִּׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: אֲשֶׁר

می خورد گناه آنرا به گردن خواهد گرفت.

- ۱۹ اگر آن گوشت (قربانی سلامت) با هر چیز ناپاکی تماس پیدا کند، خورده نشود در آتش سوزانده شود و در مورد گوشت (قربانی سلامت که پاک است)، هر کس که پاک باشد (در هر جایی) از آن گوشت بخورد.
- ۲۰ اگر شخصی که هنوز ناپاک است از گوشت قربانی سلامت که متعلق به خدا است بخورد، آن شخص از قومش نابود خواهد شد.
- ۲۱ و شخصی که با هر چیز ناپاکی، با ناپاکی آدم یا چارپایی ناپاک یا با هر جانور ناپاکی تماس حاصل کند، و از گوشت ذبح سلامت که برای خدا می باشد بخورد از قومش نابود خواهد شد. خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۲ به فرزندان یسرائل چنین سخن بگو: هیچ نوع پیه گاو و بره و بز نخوردید. (۱)
- ۲۳ و پیه مردار یا ذبح حرام (نولا) و پیه حیوان نخجیر شده یا حیوانی که نقص شرعی دارد (طِرفا) برای هر مصرفی به کار برده شود، ولی هرگز آن را نخورید.
- ۲۴ زیرا هر که پیه چارپایی را که از آن هدیه‌ی طعمه‌ی آتش برای خدا تقدیم خواهد نمود بخورد، از قومش نابود خواهد شد.
- ۲۵ هر جایی که باشید هیچ خونی از بالداران و چارپایان نخورید.
- ۲۶ هر شخصی هر خونی (از چارپایان و پرندگان و بالداران) بخورد از قومش نابود خواهد شد. (۲)
- ۲۷ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲۸ به فرزندان یسرائل چنین سخن بگو: کسی که قربانی سلامت را برای خدا تقدیم می دارد (قسمتی از) قربانی خود را که از ذبح سلامت اوست به حضور خدا بیاورد.
- ۲۹ قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خدا را با دستان خود بیاورد. پیه را با سینه بیاورد. سینه را برای تکان دادن به حضور خدا به عنوان هدیه‌ی جنبانیدنی (تقدیم بدارد).
- ۳۰ و کوهن پیه را بر قربانگاه دود کند و سینه مال آهرون و فرزندانش باشد.
- ۳۱ و از ذبح‌های سلامتتان ساق راست را به کوهن پیشکشی بدهید.
- ۳۲ ساق راست سهم همان کوهنی از فرزندان آهرون باشد که خون و پیه قربانی سلامت را تقدیم می‌دارد.
- ۳۳ زیرا سینه‌ی جنبانیده شده و ساق پیشکش شده را از ذبح‌های سلامت فرزندان یسرائل گرفتیم. از طرف فرزندان یسرائل به آهرون کوهن و فرزندانش به رسم قانون ابدی بخشیدم.
- ۳۴ از روزی که (خدا) آهرون و پسرانش را مقرب کرد که برای خدا خدمت کنند، از هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خدا این (ها) را سهم آنها قرار داده است.
- ۳۵ روزی که (مُشه) آن کوهن‌ها را مسح کرد، آنچه خدا فرمان داد از مال فرزندان یسرائل به آنها بدهند برای نسل‌های ایشان قانون ابدی شد.
- ۳۶ این است قانون قربانی سوختنی، هدیه‌ی آردی، قربانی خطا، قربانی تقصیر و انتصاب (به کهنات) و ذبح سلامت.

۱ و ۲- خدای تعالی فرزندان یسرائل از خوردن خون و پیه کاملاً بر حذر داشته نه بخاطر اینکه برای بدن مضرند بلکه بخاطر اینکه روی روان تأثیر منفی می‌گذارند خوردن خون آدمی را خونخوار و پیه انسان را خرف می‌سازد.

ויקרא ח צו

צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל
להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

ח^{1/2} וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח את-אהרן ואת-בניו אתו
ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני
3 האילים ואת סל המצות: ואת פל-העדה הקהל אל-פתח
4 אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה
5 אל-פתח אהל מועד: ויאמר משה אל-העדה זה הדבר
6 אשר-צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את-אהרן ואת-בניו
7 וירחץ אתם במים: ויתן עליו את-הפתנת ויחגד אתו באבנט
וילבש אתו את-המעיל ויתן עליו את-האפד ויחגד אתו
8 בחשב האפד ויאפד לו בו: וישם עליו את-החשן ויתן אל-
9 החשן את-האורים ואת-התמים: וישם את-המצנפת על-
ראשו וישם על-המצנפת אל-מול פניו את ציץ הזהב נזר
10 הקדש כאשר צוה יהוה את-משה: ויקח משה את-שמן
המשחה וימשח את-המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם:
11 ויז ממנו על-המזבח שבע פעמים וימשח את-המזבח ואת-
12 כל-כליו ואת-הכיור ואת-כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה
על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את-בני
13 אהרן וילבשם פתנת ויחגד אתם אבנט ויחבש להם מגבעות
14 כאשר צוה יהוה את-משה: ויגש את פר החטאת ויסמך
15 אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: וישחט ויקח
משה את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא
את-המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר
עליו: ויקח את-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכיור
16 ואת-שתי הפלית ואת-חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת-
17 הפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את-משה: ויקרב את איל העלה 18

רביעי

חמישי

۳۸ که خدا ضمن صدور فرمانش به فرزندان یسرائل مبنی بر تقدیم قربانیهاشان در راه خدا در کوه سینا به مُشه فرمان داد.

صو - فصل هشتم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ اَهرُون و پسرانش را همراه او و لباسها و روغن مسح و آن گاو قربانی خطا و آن دو قوچ و آن سبد فطیرها را ببر. (۱)
- ۳ و تمام جماعت را به درِ چادر محل اجتماع فرا خوان.
- ۴ مُشه آنگونه که خدا به او فرمان داد عمل نمود و جماعت جلو در چادر محل اجتماع جمع شدند.
- ۵ مُشه به جماعت گفت مطلبی که خدا انجام آن را دستور داد از این قرار است.
- ۶ مُشه و اَهرُون و پسرانش را پیش آورده و آنها را در آب غسل داد.
- ۷ پیراهن را به تن او کرد. کمر وی را با کمر بند بست. ردا را به او پوشانید و پیشبند را روی آن قرار داد و آنرا با بند پیشبند بست. آن را به وسیله ی آن (بند) گره زد.
- ۸ سینه بند را روی آن گذاشت. اوریم و تومیم را روی سینه بند قرار داد.
- ۹ عمامه را بر سرش گذاشت و کنار عمامه به طرف صورت او افسر طلا یا تاج مقدس را همانطوری که خدا به مُشه فرمان داد، گذاشت.
- ۱۰ مُشه روغن مسح را برداشته میشکان و هر آنچه را در آن بود مسح کرد و آنها را مقدس نمود.
- ۱۱ از آن هفت بار بر قربانگاه افشاند. قربانگاه و تمام اثاثش و دستشویی و پایه اش را برای مقدس کردنشان مسح کرد.
- ۱۲ از روغن مسح روی سر اَهرُون ریخت، او را برای اختصاصی نمودن مسح کرد.
- ۱۳ مُشه فرزندان اَهرُون را پیش آورده به آنها پیراهن پوشانید. کمر بند بست. همانطوری که خدا به مُشه فرمان داد کلاه لبه دار بر سر آنها نهاد.
- ۱۴ گاو قربانی خطا را پیش آورد. اَهرُون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن گاو قربانی خطا تکیه دادند.
- ۱۵ مُشه ذبح کرد و آن خون را برداشت با انگشتش روی اطراف شاخهای چهار گوشه ی قربانگاه مالید قربانگاه را تطهیر کرد و (بقیه ی) آن خون را کنار پایه ی قربانگاه ریخته مقدسش کرد تا روی آن طلب عفو کند.
- ۱۶ مُشه تمام پیهی را که روی احشاء بود و غشاء (روی) جگر و کلیه ها و پیهشان را برداشته بر قربانگاه دود کرد.
- ۱۷ و آن گاو و پوست و گوشت و مدفوعش را خارج از اردوگاه همانطور که خدا به مُشه دستور داد در آتش سوزانید.

۱- چون اَهرُون بخاطر خطای گوساله پرستی شرمند بود که وارد کارهای مقدس شود خداوند به حضرت مُشه میفرماید او را «بگیر» یعنی با حرفهای دلپذیر او را راغب ساز تا مسئولیت کارهای مقدس را بعهده گیرد.

19 ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על־ראש האיל: וישחט ויזרק
 20 משה את־הדם על־המזבח סביב: ואת־האיל נתח לנתחיו
 21 ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר: ואת־
 הקרב ואת־הכרעים רחץ במים ויקטר משה את־כל־האיל
 המזבחה עלה הוא לריח־ניחוח אשה הוא ליהוה כאשר צוה
 יהוה את־משה: ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו
 22 אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: וישחט ויקח משה
 23 מדמו ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית
 24 ועל־בהן רגלו הימנית: ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־
 הדם על־תנוך אזנם הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן
 25 רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: ויקח
 את־החלב ואת־האליה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת־שתי הפלית ואת־חלבהן ואת שוק
 26 הימין: ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
 וחלת לחם שמן אחת ודקיק אחד וישם על־החלבים ועל
 27 שוק הימין: ויתן את־הכל על פני אהרן ועל פני בניו ויגף
 28 אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם מעל פניהם ויקטר
 המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה:
 29 ויקח משה את־החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים
 למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה: ויקח משה
 משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויז על־אהרן
 על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו ויקדש את־אהרן
 31 את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל־
 אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם
 תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתו
 32 לאמר אהרן ובניו יאכלהו: והנותר בבשר ובלחם באש
 תשרפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום
 33

ששי

22

23

24

25

26

27

28

29

שביעי

30

31

32

מפטיד

33

- ۱۸ قوچ قربانی سوختنی را پیش آورد و آهرون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن قوچ تکیه دادند.
- ۱۹ مُشه ذبح کرده آن خون را روی قربانگاه به اطراف پاشید.
- ۲۰ و آن قوچ را به قطعاتش تقسیم نمود. مُشه کله و قطعات و پیه را دود کرد.
- ۲۱ مُشه همانطور که خدا به او فرمان داد، احشاء و پاچه‌ها را با آب شست. مُشه تمام آن قوچ را بر قربانگاه دود کرد. قربانی سوختنی بود. به منظور بوی خوش آیند برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) بود.
- ۲۲ قوچ دوم، قوچ انتصاب (کوهن) را پیش آورد و آهرون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن قوچ تکیه دادند. (۱)
- ۲۳ مُشه آن را ذبح کرد و از خونس برداشته بر نرمه‌ی گوش راست آهرون و شست دست راست و شست پای راستش مالید.
- ۲۴ مُشه پسران آهرون را پیش آورد. از آن خون روی نرمه‌ی گوش راست و روی شست دست راست و روی شست پای راستشان مالید. مُشه (بقیه‌ی) آن خون را روی قربانگاه به اطراف پاشید.
- ۲۵ آن پیه و آن دنبه و تمام پیه‌ی که روی احشاء است و غشای روی جگر و کلیه‌ها و پیهشان و ساق راست را برداشت.
- ۲۶ و از سبد فطیرهای حضور خدا یک قرص فطیر و یک قرص نان روغنی و یک نان نازک برداشته روی پیه‌ها و ساق راست گذاشت.
- ۲۷ همه را روی کف دست های آهرون و کف دستهای پسرانش قرار داد. آنها را حضور خدا تکان داد.
- ۲۸ مُشه آنها را از روی کف دستهای ایشان برداشته با قربانی سوختنی بر قربانگاه دود کرد. اینها قربانی انتصاب هستند که به منظور بوی خوش آیند برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) است.
- ۲۹ مُشه همانطوری که خدا به او فرمان داد سینه را برداشته آن را به حضور خدا تکان داد. سینه‌ی قوچ قربانی انتصاب سهم مُشه بود.
- ۳۰ مُشه از روغن مسح و از آن خونی که روی قربانگاه بود برداشت بر آهرون و بر لباسهایش و بر پسرانش و لباسهای پسرانش افشاند. پس آهرون و لباسهایش و پسران و لباسهای آنها را با هم اختصاصی کرد.
- ۳۱ مُشه به آهرون و پسرانش گفت: این گوشت را جلو درگاه چادر محل اجتماع بپزید و آن را با نانی که در سبد منصوب شدگان (یعنی کوهنها) است در آنجا بخورید. همانطوری که دستور داده‌گفتم آهرون و پسرانش آن را بخورند.
- ۳۲ و باقیمانده‌ی آن گوشت و آن نان را با آتش بسوزانید.
- ۳۳ هفت روز تا روز پایان یافتن روزهای انتصابتان از درگاه چادر محل اجتماع بیرون نروید، زیرا هفت روز (طول می‌کشد) تا شما را منتصب کند.
- ۳۴ خدا فرموده است همانطوری که امروز (مُشه) عمل کرد عمل کنید تا شما را ببخشد.

ויקרא ט שמיני

34 מִלֵּאֵת יְמֵי מַלְאִיְכֶם כִּי שִׁבַּעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְדֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר
 35 עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וּפְתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה שִׁבַּעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְת
 36 יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וַיַּעַשׂ אֶהְרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־
 ט הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: וַיְהִי שְׁמִינִי
 2 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 אֶל־אַהֲרֹן קַח־לָךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחֻטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם
 3 וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קַחוּ שְׁעִיר־
 4 עִזִּים לְחֻטָּאת וְעֵגֶל וּכְבֵּשׂ בֶּנִי־שֵׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: וְשׂוֹר
 וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם
 5 יְהוִה נִרְאָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל
 6 מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הַעֲדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה
 7 הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֵלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֻטָּאתְךָ וְאֶת־
 8 עֹלֹתְךָ וּכְפֹר בְּעֶרְךָ וּבְעֵד הָעַם וַעֲשֵׂה אֶת־קִרְבַּן הָעַם וּכְפֹר
 9 בְּעַדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרַב אֶהְרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט
 10 אֶת־עֵגֶל הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי אֶהְרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו
 וַיִּטְבַּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק
 11 אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכֶּלֶיִת וְאֶת־הַיִּתְרֹת מִן־
 הַכֶּבֶד מִן־הַחֻטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 12 מֹשֶׁה: וְאֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה:
 13 וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֶהְרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ
 14 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לַנְּתֻחִיהָ וְאֶת־
 15 הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַפְּרָעִים
 16 וַיִּקְטֹר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרַב אֵת קִרְבַּן הָעַם וַיִּקַּח אֶת־
 17 שְׁעִיר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר לָעַם וַיִּשְׁחַטְהוּ וַיַּחֲטִיאוּהוּ כַּרְאֲשׁוֹ: וַיִּקְרַב
 אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֵׂה כַּמִּשְׁפָּט: וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ

- ۳۵ هفت شبانه روز جلو درگاه چادر محل اجتماع بمانید و امر خدا را رعایت کنید تا نمیرید زیرا چنین دستور گرفتیم.
- ۳۶ آهرون و پسرانش تمام مطالبی را که خدا به وسیله ی مُشه امر کرد، انجام دادند.

پاراشای شِمینِی - فصل نهم

- ۱ در روز هشتم بود که مُشه، آهرون و پسرانش و پیران یسرائل را فرا خواند.
- ۲ به آهرون گفت گوساله‌ی نر جوانی برای خودت به عنوان قربانی خطا و قوچی برای قربانی سوختنی (هر دو را) بی‌عیب بگیر و به حضور خدا تقدیم کن.
- ۳ و به فرزندان یسرائل چنین بگو. برای قربانی خطا بز نر جوانی و برای قربانی سوختنی گوساله و بره‌ای (هشت روزه تا) یکساله (همه را) بی‌عیب بگیرید.
- ۴ و برای قربانی سلامت، گاو و قوچی بمنظور ذبح به حضور خدا و هدیه‌ی آردی سرشته شده در روغن. چونکه امروز (جلال) خدا به شما ظاهر میشود.
- ۵ آنچه مُشه گفت گرفتند و نزدیک چادر محل اجتماع آوردند و تمام جماعت نزدیک شده به حضور خدا ایستادند.
- ۶ مُشه گفت کاری را که خدا گفته است انجام دهید تا جلال خدا بر شما ظاهر شود، این است.
- ۷ مُشه به آهرون گفت: به قربانگاه نزدیک شو. قربانی خطا و قربانی سوختنیت را تقدیم بدار و برای خودت و برای قوم طلب عفو نما و قربانی آن قوم را تقدیم کن و همانطوری که خدا فرمان داده است برای آنها طلب عفو نما.
- ۸ آهرون به قربانگاه نزدیک شد و گوساله‌ی قربانی خطائی را که متعلق به (شخص) خودش بود ذبح کرد.
- ۹ پسران آهرون آن خون را نزد او آوردند. انگشتش را در آن خون برده روی شاخهای قربانگاه مالید و (بقیه‌ی) آن خود را کنار پایه‌ی قربانگاه ریخت.
- ۱۰ و همان طوری که خدا به مُشه فرمان داده بود پیه و کلیه‌ها و آن غشاء روی جگر قربانی خطا را بر قربانگاه دود کرد.
- ۱۱ و آن گوشت و آن پوست را در آتش خارج از اردوگاه سوزانید.
- ۱۲ قربانی سوختنی را ذبح کرد. پسران آهرون آن خون را به وی رسانیدند (و آن را) روی قربانگاه به اطراف پاشید.
- ۱۳ و قربانی سوختنی را با کلیه‌ی قطعات آن و آن کله را به وی رسانیدند. روی قربانگاه دود کرد.
- ۱۴ احشاء و پاچه‌ها را شسته کنار قربانی سوختنی بر قربانگاه دود نمود.
- ۱۵ قربانی قوم را پیش آورد و بز نر قربانی خطا را که مال قوم بود گرفته ذبح کرد و آن را مانند آن اولی به صورت قربانی خطا تقدیم کرد.
- ۱۶ قربانی سوختنی را پیش آورد. آن را طبق همان قاعده انجام داد.
- ۱۷ هدیه‌ی آردی را پیش آورد. دست خود را از آن پر کرده، علاوه بر قربانی سوختنی

ויקרא י שמיני

18 מִמִּנְחָה וַיִּקְטֹרַע עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֶּקֶר: וַיִּשְׁחַט אֶת-
 הַשּׁוֹר וְאֶת-הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעַם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֹהֲרֹן
 19 אֶת-הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְדַּקְּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת-הַחֲלָבִים
 מִן-הַשּׁוֹר וּמִן-הָאֵיל הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסָּה וְהַפְּלִיֹּת וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד:
 20 וַיִּשְׂימוּ אֶת-הַחֲלָבִים עַל-הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹרַע הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ:
 21 וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הַנֶּיֶף אֹהֲרֹן תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
 22 כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה: וַיִּשָּׂא אֹהֲרֹן אֶת-יָדָיו אֶל-הָעַם וַיְבָרַכֵם
 23 וַיֵּרֶד מֵעֲשֵׂת הַחֻטָּאת וְהַעֲלָה וְהַשְּׁלָמִים: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֹהֲרֹן
 אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעַם וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה אֶל-
 24 כָּל-הָעַם: וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-
 הָעֹלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל-הָעַם וַיִּרְגְּזוּ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם:
 1 וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֹהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֻטָּאתוֹ וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ
 וַיִּשְׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִשׁ זָדָה אֲשֶׁר לֹא
 2 צִוָּה אֲתֶם: וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי
 3 יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֹהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר
 4 בְּקִרְבֵי אֶקְדֹּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעַם אֶכְבֵּד וַיִּדַּם אֹהֲרֹן: וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיָּאֵל דָּד אֹהֲרֹן וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיכֶם קָרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ
 5 לַמַּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאם בְּכַתְּנֹתָם אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
 6 דִּבֶּר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֹהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר וּלְאִיתָמָר בְּנֵי
 רְאִשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרְעוּ וּבִגְדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל-
 הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-הַשְּׂרֵפָה
 7 אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: וּמִפְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן-תִּמָּתוּ כִּי-
 שָׂמַן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדְּבַר מֹשֶׁה:
 8/9 וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל-אֹהֲרֹן לֵאמֹר: יֵין וְשִׂכָר אֶל-תִּשְׁתּוּ אֶתְהוּ
 וּבִנְיַךְ אֶתְךָ בְּבֵאֲכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חֻקַּת עוֹלָם
 10 לְדֹרֹתֵיכֶם: וְלֹהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין

- صبحگاهی روی قربانگاه دود نمود.
- ۱۸ آن گاو و آن قوچ قربانی سلامت را که مال قوم بود ذبح کرد. فرزندان آهرون آن خون را به وی رسانیدند. آن را روی قربانگاه به اطراف پاشید ...
- ۱۹ و پیه‌ها را از آن گاو، و از آن قوچ دنبه و پیه پوشاننده اجشاء و کلیه‌ها و عشاء روی جگر را (پیش آورد) ...
- ۲۰ پیه‌ها را روی سینه قرار دادند و آنها را بر قربانگاه دود کرد.
- ۲۱ و آهرون همانطوری که مُشه دستور داد سینه‌ها و ران راست را به حضور خدا تکان داد.
- ۲۲ آهرون دستانش را به سوی آن قوم بلند نمود. ایشان را دعا کرد. پس از تقدیم قربانی خطا و قربانی سوختنی و قربانی سلامت (از بالای قربانگاه) پایین آمد.
- ۲۳ مُشه و آهرون به چادر محل اجتماع آمدند، خارج شده و آن قوم را دعا نمودند، جلال خدا بر تمام آن قوم ظاهر شد.
- ۲۴ از حضور خدا آتش خارج شده آن قربانی سوختنی و آن پیه‌ها را روی قربانگاه سوزانید. تمام قوم دیدند. از خوشحالی فریاد برآورده رو بر زمین نهادند.

شیمینی - فصل دهم

- ۱ ناداو و اویهو پسران آهرون هر کدام مجمر خود را برداشته درون آنها آتش و روی آن (آتش) بخور گذاردند. آتش بیگانه را که به آنها فرمان داده نشده بود به حضور خدا تقدیم نمودند. (۱)
- ۲ از حضور خدا آتشی خارج شده آنها را سوزانید و در حضور خدا مردند.
- ۳ مُشه به آهرون گفت: این همان موضوعی است که خدا از آن صحبت کرد و گفت «به وسیله نزدیکانم تقدیس شده و در حضور تمام آن قوم از من تجلیل خواهد شد». آهرون ساکت شد.
- ۴ مُشه، میسائل و الصافان، پسران عوزیئیل عموی آهرون را صدا زده به آنها گفت: نزدیک رفته (جسد) برادرانتان را از محل مقدس به خارج از اردوگاه حمل نمایید.
- ۵ همانطور که مُشه گفت (عموزاده‌های آهرون) نزدیک رفته (جسد) آنها را با پیراهن هایشان از اردوگاه به خارج حمل نمودند.
- ۶ مُشه به آهرون و العازار و ایتامار پسران وی گفت: موی سر خود را بلند نکنید و لباسهایتان را چاک ندهید مبادا بمیرید یا (خدا) بر تمام جماعت غضب کند. برادران شما و تمام خاندان بیسرائل به علت این آتش سوزی که خدا ایجاد کرد گریه کنند.
- ۷ از درگاه چادر محل اجتماع بیرون نروید مبادا بمیرید زیرا روغن مسح خدا بر شما میباشد. آنها طبق سخن مُشه عمل کردند.
- ۸ خدا به آهرون چنین سخن گفت:
- ۹ تو و پسرانت با تو هنگام آمدنتان به چادر محل اجتماع، شراب و نوشابه‌ی الکلی ننوشید تا نمیرید. برای نسل‌های شما قانون ابدی است.
- ۱۰ برای اینکه بین مقدس و غیر مقدس و ناپاک و پاک را تمیز دهید.

۱- منظور از آتش بیگانه، آتشی است که از روی قربانگاه گرفته نشده باشد.

ויקרא י - יא שמיני

11 הַטְּהוֹר: וְלַהוֹרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה אֵלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה:
 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתָמָר בְּנֵי הַנּוֹתָרִים רביעי
 קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מִצֹּת אֵצֶל
 13 הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: וְאִכְלַתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
 14 כִּי חֻקֶּךָ וְחֻק־בְּנֶיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וְאֵת
 חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר
 אֹתָהּ וּבְנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ כִּי־חֻקֶּךָ וְחֻק־בְּנֶיךָ נָתַנּוּ מִזִּבְחֵי
 15 שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי
 הַחֻלְבִּים יָבִיאוּ לַהֲנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֶיךָ אִתְּךָ
 16 לְחֻק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וְאֵת שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּדֵשׁ חמישי
 דָּדֵשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שֹׁרֵף וִיקְצֹף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן
 17 הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא־אִכְלַתֶּם אֶת־הַחַטָּאת בְּמָקוֹם
 הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֵת אֶת־
 18 עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה: הֲזֵן לֹא־הוּבֵא אֶת־דָּמָהּ
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹאכְלוּ אֹתָהּ בְּקֹדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי:
 19 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֲזֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבֹו אֶת־חַטָּאתֶם וְאֶת־
 עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי כְּאֵלֶּה וְאִכְלַתִּי חַטָּאת הַיּוֹם
 20 הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו:
 יא 1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים: דִּבְרוּ אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל־הַבְּהֵמָה
 3 אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: כָּל מִפְרֶסֶת פְּרֶסֶה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶת
 4 מְעֵלֶת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ: אֲךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ
 מִמְּעֵלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפָרְסֵי הַפְּרֶסֶה אֶת־הַגְּמֹל כִּי־מְעֵלָה גֵּרָה
 5 הוּא וּפְרֶסֶה אֵינָנּוּ מִפָּרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־
 6 מְעֵלָה גֵּרָה הוּא וּפְרֶסֶה לֹא יִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת־
 הָאֲרֻנְבַת כִּי־מְעֵלֶת גֵּרָה הוּא וּפְרֶסֶה לֹא הִפְרִיסָה טָמֵאָה

- ۱۱ و برای اینکه تمام قوانینی را که خدا برای فرزندان یسرائل توسط مُشه گفته است به آنان تعلیم دهید.
- ۱۲ مُشه به اَهرُون و العازار و ایتامار پسرانی که برای او باقی ماندند گفت: (بقیه) هدیه‌ی آردی را که از آتش (قربانگاه) خدا باقی مانده است بردارید و آن را نزدیک قربانگاه (به صورت) فطیر بخورید چونکه فوق العاده مقدس است.
- ۱۳ آن را در محل مقدس بخورید چونکه از هدیه‌های طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خدا حق تو و حق پسرانت میباشد، زیرا چنین دستور گرفتیم.
- ۱۴ سینه‌ی جنبانیدنی و ساق پیشکشی (از قربانی) را تو و پسران و دخترانت با تو در محل پاک بخورید چونکه از ذبح‌های قربانیهای سلامت فرزندان یسرائل، حق تو و حق فرزندان تعیین شده است.
- ۱۵ ساق پیشکشی و سینه‌ی جنبانیدنی را که همراه پیه‌های روی آتشیهای قربانگاه برای تکان دادن به حضور خدا خواهند آورد، همانطوری که خدا فرمان داد برای تو و برای فرزندان با تو حق ابدی است.
- ۱۶ و مُشه در باره‌ی بز نر قربانی خطا که اینک سوزانیده شده بود جو یا شد. بر العازار و ایتامار پسرانی که برای اَهرُون باقی مانده بودند غضب کرده گفت:
- ۱۷ چرا قربانی خطا را که فوق العاده مقدس است در محل مقدس نخوردید؟ (خدا) آن را به شما داد که گناه جماعت را بر شمرده و از حضور خدا برای آنها طلب عفو کنید.
- ۱۸ اینک خون آن (قربانی خطا) به داخل جایگاه مقدس آورده نشده است. البته میبایست آن (گوشت قربانی) را در جایگاه مقدس همانطوری که فرمان دادم خورده باشید.
- ۱۹ اَهرُون به مُشه گفت در چنین روزی (که مرده‌های من هنوز دفن نشده‌اند) آنها (جماعت) قربانی خطا و قربانی سوختنی خود را به حضور خدا تقدیم کردند و من از آن قربانی خطا خوردم. آیا به نظر خدا خوش می‌آید؟
- ۲۰ مُشه شنید و به نظرش خوش آمد.

شِمینِی - فصل یازدهم

- ۱ خدا با مُشه و اَهرُون صحبت کرده به آنها چنین گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل صحبت کرده بگویید: از تمام چارپایانی که روی زمین اند حیواناتی که خواهید خورد اینها هستند.
- ۳ از چارپایان، هر سم داری را که بین سمها شکاف دارد و نشخوار کننده است، بخورید.
- ۴ اما از نشخوار کنندگان و سم داران اینها را نخورید. شتر که نشخوار کننده است ولی سم در نمی‌آورد برای شما ناپاک است.
- ۵ و خرگوش کوتاه‌گوش که نشخوار کننده است و سم در نمی‌آورد برای شما ناپاک است.
- ۶ و خرگوش دراز‌گوش که نشخوار کننده است و سم در نمی‌آورد برای شما ناپاک است.

ויקרא יא שמיני

7 הוא לכם: ואת החזיר כי מפלים פרסה הוא ושסע שסע
 8 פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: מבשרם לא
 9 תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: את זה תאכלו
 10 מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
 11 ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
 12 במים וקשקשת במים: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים
 13 שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ
 14 הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הדאה ואת
 15/16 האיה למינה: את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת
 17 התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת הפוס ואת
 18 השלך ואת הינשוף: ואת התנשמת ואת הקאת ואת
 19 הרחם: ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת
 20 העטלף: כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם:
 21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר
 22 לו לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה
 23 מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת
 24 החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר
 25 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ולא אלה תטמאו כל הנגע
 26 בנבלתם וטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו
 27 וטמא עד הערב: לכל הבהמה אשר הוא מפוסת פרסה
 28 ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם
 29 כל הנגע בהם וטמא: וכל הולך על פפיו בכל החיה
 ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם
 וטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
 עד הערב טמאים המה לכם: וזה לכם הטמא

- ۷ و خوک که سم در می آورد و شکاف هم بین سم دارد. ولی نشخوار نمی کند برای شما ناپاک است. (۱)
- ۸ از گوشتشان نخورید و لاشه هایشان را لمس نکنید، برای شما ناپاکند.
- ۹ از هرچه که در آب است اینها را بخورید: هرکدام در آبها، در دریاها یا در رودهاست و باله و فلس دارد آنها را بخورید.
- ۱۰ و هرچه در دریاها و در رودها یعنی هر موجود آبی و هر جانوری که در آب است اگر باله و فلس نداشته باشد برای شما تنفر آور و (ناپاک) میباشد.
- ۱۱ برای شما تنفر آور (ناپاک) باشند از گوشتشان نخورید و لاشه آنها را تنفر آور بدانید.
- ۱۲ هرچه که در آب است و فلس ندارد برای شما تنفر آور (ناپاک) است.
- ۱۳ اینها را از بالداران تنفر آور (ناپاک) بدانید. خورده نشوند. تنفر آور و (ناپاک) هستند. عقاب و مرغ استخوان خوار و عقاب دریایی.
- ۱۴ کرکس و قوش به نوعش.
- ۱۵ هر کلاغی به نوعش.
- ۱۶ شتر مرغ و کوکو و مرغ نوروزی و باز به نوعش.
- ۱۷ بوم، قرقاز و جغد.
- ۱۸ جغد شاخدار و مرغ سقا و لاشخور.
- ۱۹ لک لک و ماهیخوار به نوعش و هدهد و خفاش.
- ۲۰ هر حشره ی بالداری که بر چهار پا می رود برای شما تنفر آور (ناپاک) است.
- ۲۱ ولی از هر حشره ی بالداری که بر چهار (پا) می رود اینها را بخورید. آنهایی که بالای پاهایشان پای (خمیده) دارند که به وسیله ی آنها روی زمین بجهند.
- ۲۲ اینها را از این (نوع) بخورید. انواع (ملخ): آریه، سلعام، حرگول، حاگاب.
- ۲۳ و هر حشره ی پرنده ای که چهار پا دارد برای شما تنفر آور (ناپاک) است.
- ۲۴ و بوسیله ی اینها (که در زیر ذکر میشود) ناپاک میشود. هرکس لاشه ی آنها را لمس کند تا غروب ناپاک است.
- ۲۵ هرکس لاشه ی آنها را بردارد لباسهایش را بشوید، تا غروب ناپاک است.
- ۲۶ هر چهارپایی که سم دار است و شکاف ندارد و نشخوار نمیکند برای شما ناپاک است. هرکه آنها را لمس کند ناپاک میگردد.
- ۲۷ از حیواناتی که بر چهار پا راه میروند، هرکدام بر کف پاهایش راه برود برای شما ناپاک است. هرکس لاشه ی آنها را لمس کند تا غروب ناپاک میماند.
- ۲۸ و هرکس لاشه ی آنها را بردارد لباسهایش را بشوید، تا غروب ناپاک است. برای شما ناپاک است.
- ۲۹ و از جنبنده هایی که روی زمین زیاد تولید مثل میکنند برای شما اینها ناپاکند: موش کور و موش و لاک پشت بنوعش.

۱- گوشت خوک دارای کرم تریشین است لیکن توراه ۳۳۰۰ سال قبل خوردن آنرا حرام کرده است. با آنکه امکان دارد ممنوعیتش بخاطر کرمش باشد ولی ما فرزندان بیسرائل این فرمان را بدون چون و چرا میپذیریم.

ויקרא יא שמיני

בשרץ השרץ על-הארץ החלד והעכבר והעב למינהו:
 והאנקה והפח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים 30/31
 לכם בכל-השרץ כל-הנגע בהם במתם יטמא עד-הערב: וכל 32
 אשר-יפל עליו מהם במתם יטמא מפל-פליעין או בגד או-
 עור או שק כל-כלי אשר-יעשה מלאכה בהם במים יבא וטמא
 עד-הערב וטהר: וכל-כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-תוכו 33
 כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשפרו: מפל-האכל אשר 34
 יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל-משקה אשר ישתה
 בכל-כלי יטמא: וכל אשר-יפל מנבלתם ועליו יטמא תנוד 35
 וכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור 36
 מקוה-מים יהיה טהור ונגע מנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם 37
 על-כל-זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתן-מים על- 38
 זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וכי 39
 ימות מן-הבהמה אשר-היא לכם לאכלה הנגע מנבלתה
 יטמא עד-הערב: והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד- 40
 הערב והנשא את-נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד-הערב:
 וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך 41/42
 על-גחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרב רגלים לכל-
 השרץ השרץ על-הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: אל- 43
 תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
 ונטמתם בם: כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם 44
 קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ
 הרמש על-הארץ: כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים 45
 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת 46
 תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל-
 נפש השרצת על-הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין 47
 החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

שביעי

מפטיר

- ۳۰ مارمولک گرمسیری و بزوجه و مارمولک و چلباسه و حربا.
- ۳۱ اینها در تمام جنبنده‌ها برای شما ناپاک هستند. هرکس بدن آنها را از لحظه مردن لمس کند تا غروب ناپاک است.
- ۳۲ و هرچه که قسمتی از بدن تازه مرده‌ی آنها برویش بیفتد ناپاک میشود. از قبیل هر اسباب چوبی یا پارچه‌ای یا چرمی یا از جنس گونی و هر وسیله‌ای که بکار گرفته میشود (که ناپاک شده باشد) اگر داخل آب برده شود تا غروب ناپاک است سپس پاک میشود.
- ۳۳ و هر ظرف سفالین که از آنها به داخلش بیفتد تمام آنچه که در داخلش باشد ناپاک خواهد شد و آنرا بشکنید.
- ۳۴ هر نوع خوراکی که خورده میشود چنانچه به آن (قبلاً) مایعات رسیده باشد ناپاکی پذیر است و هر نوع نوشیدنی قابل نوشیدن در هر ظرفی که باشد ناپاکی پذیر است.
- ۳۵ و هرچه که از لاشه‌ی آنها بر آن افتد ناپاک میگردد. تنور و اجاق خراب شود. ناپاک هستند و (اگر آنها را تطهیر نکنید) برای شما ناپاک خواهند ماند.
- ۳۶ اما چشمه و چاه و برکه آب قابلیت طاهر شدن دارند و کسی که (در حین غسل) با لاشه‌ی آن (چیز)ها (ی ناپاک) تماس یابد ناپاک خواهد ماند.
- ۳۷ و هرگاه از لاشه‌ی آنها روی هر بذر کاشتنی که کاشته خواهد شد بیفتد (آن بذر) پاک است.
- ۳۸ و چنانچه (قبلاً) روی آن بذر مایعات ریخته شده باشد و (بعد) از لاشه‌ی آنها روی آن بیفتد برای شما ناپاک است.
- ۳۹ هرگاه (یکی) از چارپایانی که برای شما خوردنی است بمیرد، کسی که لاشه‌اش را لمس کند تا غروب ناپاک خواهد بود.
- ۴۰ کسی که از لاشه‌اش میخورد لباسش را بشوید تا غروب ناپاک خواهد بود و کسی که آن را بر میدارد لباسش را بشوید تا غروب ناپاک خواهد بود.
- ۴۱ و هر حشره‌ای که روی زمین حرکت دارد تنفرآور و ناپاک است خورده نشود.
- ۴۲ در میان تمام حشراتی که روی زمین حرکت دارند آنهایی را که بر شکم راه میروند آنهایی را که بر چهارپا یا بر پاهای زیادی راه میروند نخورید چونکه تنفرآور و ناپاک هستند.
- ۴۳ روح‌های خود را با خوردن هر جنبنده‌ی ناپاکی پلید نکنید و به وسیله‌ی آنها خود را ناپاک نسازید زیرا با (خوردن) آنها خرف خواهید شد.
- ۴۴ زیرا من خدا خداوند شما هستم. خود را آماده بسازید که مقدس (و مختص من) شوید، چونکه من مقدسم. جانهایتان را با (خوردن) هر جنبنده‌ی ناپاکی که روی زمین حرکت میکند ناپاک نکنید.
- ۴۵ چونکه من خدا هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا داور شما باشم. پس نظر به اینکه من مقدسم شما مقدس باشید.
- ۴۶ این است قانون چارپایان و بالداران و تمام جانورانی که در آب حرکت دارند و برای هر جاننداری که روی زمین حرکت میکند.
- ۴۷ برای تشخیص بین ناپاک و پاک و بین حیوانی که حلال گوشت است و حیوانی که حلال گوشت نیست.

1/2 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת
 3/4 דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלושים
 יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל-קדש לא-תגע
 5 ואל-המקדש לא תבא עד-מלאת ימי טהרה: ואס-נקבה
 תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב
 6 על-דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא
 כבש בן-שנתו לעלה ובן-יונה או-תד לחטאת אל-פתח אהל-
 7 מועד אל-הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
 8 ממקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואס-לא
 תמצא ידה די שיה ולקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד
 לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:
 1/2 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: אדם כי-יהיד
 בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-בשרו
 לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניו
 3 הכהנים: וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע
 הפך ולבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא
 4 וראהו הכהן וטמא אתו: ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו
 ועמק אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר
 5 הכהן את-הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי
 והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן
 6 שבעת ימים שנית: וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
 והנה פה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת
 7 הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם-פשה תפשה המספחת בעור
 אחרי הראתו אל-הכהן לטהרתו וראה שנית אל-הכהן:
 8 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן
 צרעת הוא:

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل چنین سخن بگو، هرگاه زنی بارور شده و پسر بزاید هفت روز ناپاک خواهد بود. مثل روزهای دوره‌ی قاعدگی دردناکش ناپاک خواهد بود.
- ۳ در روز هشتم زانده‌ی پوستی (سر) آلت آن (پسر) را ختنه کنند.
- ۴ و آن زن سی و سه روز (بخاطر احتمال خونریزی) در دوره پاکی صبر کرده و تا کامل شدن روزهای پاکیش هیچ چیز مقدسی را لمس نکند و به بیت همیقداش (خانه مقدس) نیاید.
- ۵ اگر دختر بزاید مانده (دوره) قاعدگیش دو هفته و (بخاطر احتمال خونریزی) در دوره پاکی شصت و شش روز (از نزدیک شدن به بیت همیقداش) خودداری کند.
- ۶ موقع کامل شدن روزهای پاکیش برای پسر یا دختر بره‌ای (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی و جوجه‌ی کبوتر یا یک قمری برای قربانی خطا جلو درگاه چادر محل اجتماع پیش کوهن بیاورد.
- ۷ و (کوهن) آن را به حضور خدا تقدیم بدارد و برایش طلب عفو کند. (آن زن) پس از خونریزی از منبع خون (قاعدگی) ش، پاک خواهد بود. این است قانون زنی که پسر یا دختر بزاید.
- ۸ اگر به اندازه‌ی (تهیه‌ی) بره مقدورش نباشد، دو قمری یا دو جوجه کبوتر یکی برای قربانی سوختنی و یکی برای قربانی خطا بگیرد (کوهن) برایش طلب عفو نماید تا پاک شود.

تزریع - فصل سیزدهم

- ۱ خدا به مُشه و آهرون چنین سخن گفت:
- ۲ آدمی که در پوست بدنش آماس (جلدی) یا جرب با لکه‌ای براق وجود دارد (و آن عارضه) در پوست بدنش بخاطر آسیب برص بوجود آمده باشد، نزد اهرون کوهن یا یکی از پسرانش که کوهن باشد آورده شود.
- ۳ کوهن آسیبی را که در پوست بدن است مشاهده کند. (در صورتیکه) در محل آسیب، مو به سفیدی برگشته و منظره‌ی آن آسیب از پوست بدن او گودتر باشد آسیب برص است. کوهن آن را بازدید کرده حکم به ناپاکیش بدهد.
- ۴ و اگر در پوست بدنش لکه‌ی براق سفیدی باشد و منظره‌اش از آن پوست گودتر نباشد و مویش به سفیدی برگشته باشد کوهن محل آن آسیب را هفت روز ببندد.
- ۵ در روز هفتم کوهن آن را بازدید نماید و اگر اینک آن آسیب در نظرش در پوست بجا مانده و گسترش نیافته است کوهن محل آن آسیب پوستی را هفت روز دیگر ببندد.
- ۶ در روز هفتم هفته‌ی دوم، کوهن از او بازدید کند (در صورتیکه) آن آسیب کم رنگ شده و در پوست گسترش نیافته باشد کوهن حکم به پاکی او بدهد. نوعی جرب است. لباسهایش را بشوید پاک میشود.
- ۷ و اگر پس از ارائه آن به کوهن برای (اعلام) پاکیش آن جرب در پوست کاملاً گسترش یافته باشد بار دوم به کوهن نشان داده شود.

۱ - تفسیر علما درباره خطای زن زائو اینست که چون او در لحظاتی که میخواهد کودک را بدنیا آورد در اثر درد شدید تصمیماتی می‌گیرد که پس از زائیدن نمیتواند اجرا نماید.

ויקרא יג תזריע

9/10 נִגַע צֹרַעַת כִּי תִהְיֶה בָאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהָיָה שְׂאֵת־לִבְנָה בְּעוֹר וְהָיָה הַפֶּכֶה שֶׁעַר לִבָּן וּמַחִית בְּשָׂר
11 חַי בַּשָּׂאֵת: צֹרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְאֹ הַכֹּהֵן
12 לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טִמְאָ הוּא: וְאִם־פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצֹּרַעַת בְּעוֹר
וְכִסְתָּהּ הַצֹּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנִּגַּע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד־דְּגְלָיו לְכֹל־
13 מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה כִסְתָהּ הַצֹּרַעַת אֶת־
14 כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת־הַנִּגַּע כִּלּוֹ הַפֶּךָ לִבָּן טָהוֹר הוּא: וּבַיּוֹם
15 הַרְּאוֹת בּוֹ בְּשָׂר חַי יִטְמָא: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשָׂר הַחַי
16 וְטִמְאֹ הַבְּשָׂר הַחַי טִמְאָ הוּא צֹרַעַת הוּא: אִם כִּי יֵשׁוּב הַבְּשָׂר
17 הַחַי וְנִהְפֶךְ לְלִבָּן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהָיָה נִהְפֶךְ
הַנִּגַּע לְלִבָּן וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע טָהוֹר הוּא:

18/19 ^{שלישי} וּבְשָׂר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ בְּעוֹר שַׁחִין וְנִרְפָּא: וְהָיָה בַּמָּקוֹם הַשַּׁחִין שְׂאֵת
20 לִבְנָה אִם בַּהֲרַת לִבְנָה אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן: וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהָיָה מִרְאָה שֶׁפֶל מִן־הָעוֹר וְשַׁעֲרָה הַפֶּךָ לִבָּן וְטִמְאֹ
21 הַכֹּהֵן נִגַע צֹרַעַת הוּא בַּשַּׁחִין פָּרַחָה: וְאִם וַיִּרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהָיָה
אֵין־בָּהּ שֶׁעַר לִבָּן וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהָיָה כֶּהָה וְהִסְגִּירוֹ
22 הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: וְאִם־פָּשָׂה תִפְשָׂה בְּעוֹר וְטִמְאָ הַכֹּהֵן אֹתוֹ
23 נִגַע הוּא: וְאִם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא פָּשְׂתָה צִרְבַת
24 הַשַּׁחִין הוּא וְטָהַר הַכֹּהֵן: ^{רביעי / שני} אִם בְּשָׂר כִּי־יִהְיֶה
בְּעוֹר מְכוּת־אֵשׁ וְהָיְתָה מַחִית הַמְּכוּה בַּהֲרַת לִבְנָה אֲדַמְדָּמַת
25 אִם לִבְנָה: וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהָיָה נִהְפֶךְ שֶׁעַר לִבָּן בַּבְּהֵרֶת
וּמִרְאָה עֵמֶק מִן־הָעוֹר צֹרַעַת הוּא בַּמְּכוּה פָּרַחָה וְטִמְאָ אֹתוֹ
26 הַכֹּהֵן נִגַע צֹרַעַת הוּא: וְאִם וַיִּרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהָיָה אֵין־בַּבְּהֵרֶת
שֶׁעַר לִבָּן וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֶּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
27 שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשָׂה תִפְשָׂה
28 בְּעוֹר וְטִמְאָ הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע צֹרַעַת הוּא: וְאִם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד
הַבְּהֵרֶת לֹא־פָּשְׂתָה בְּעוֹר וְהוּא כֶּהָה שְׂאֵת הַמְּכוּה הוּא

- ۸ کوهن آن را بازدید نماید و اگر اینک آن جرب در پوست گسترش یافته است پس کوهن حکم به ناپاکیش بدهد، برص است.
- ۹ هرگاه عارضه‌ی برص در انسان پدیدار گردد نزد کوهن آورده شود.
- ۱۰ کوهن بررسی کند اگر هم اکنون آماس سفیدی در پوست است و مو به سفیدی برگشته است و گوشت جدید زنده‌ای در آن آماس باشد.
- ۱۱ در پوست بدنش برص مزمن وجود دارد و کوهن حکم به ناپاکیش بدهد و آن را نبندد، چونکه ناپاک است.
- ۱۲ و اگر آن برص در پوست گسترش یابد و آن برص تمام پوست محل آسیب دیده را از سر تا پایش تا آنجا که کوهن میتواند ببیند، (به شرط بی‌عیب بودن چشم) پوشانده باشد ...
- ۱۳ کوهن مشاهده کند اگر اینک آن برص تمام بدنش را پوشانده است حکم به پاکی آن عارضه (دیده شده) بدهد (اگر) تماش به سفیدی برگشته باشد پاک است.
- ۱۴ در روزی که گوشت زنده در آن نمودار گردد ناپاک خواهد بود.
- ۱۵ کوهن آن گوشت زنده را مشاهده کرده حکم به ناپاکی آن بدهد. آن گوشت زنده ناپاک میباشد. برص است.
- ۱۶ یا اگر (رنگ) آن گوشت زنده تغییر کرده به سفید مبدل گردد نزد کوهن بیاید.
- ۱۷ کوهن آن را مشاهده نماید اگر اینک آن آسیب به سفیدی برگشته است کوهن حکم به پاکی آن عارضه (دیده شده) بدهد، پاک است.
- ۱۸ بدنی که در پوست آن دمل وجود داشته و شفا یافته باشد ...
- ۱۹ و در جای دمل آماس سفید یا لکه‌ی سفید مایل به قرمز باشد به کوهن نشان داده شود.
- ۲۰ کوهن مشاهده نماید، اگر اینک منظره‌اش از پوست گودتر و مویش به سفیدی برگشته است کوهن به ناپاکیش حکم بدهد. عارضه‌ی برص است که در دمل بروز کرده است.
- ۲۱ اگر کوهن آن را مشاهده نماید که در آن موی سفید نیست و گودتر از پوست هم نمی‌باشد و کمرنگ است کوهن هفت روز آن را ببندد.
- ۲۲ و اگر در پوست گسترش یافته باشد کوهن حکم به ناپاکیش بدهد عارضه (ی برص) است.
- ۲۳ و اگر آن لکه سفید گسترش نیافته و در جایش بماند اثر زخم دمل است کوهن حکم به ناپاکیش بدهد.
- ۲۴ یا بدنی که بر پوستش جای سوختگی از آتش باشد و (رنگ) گوشت تازه جای سوختگی، لکه براق سفید مایل به قرمز یا سفید باشد ...
- ۲۵ کوهن آن را مشاهده نماید اگر در لکه‌ی سفید، مو به سفیدی برگشته و منظره‌اش از پوست گودتر (میباشد) برص است که در جای سوختگی بروز کرده است، کوهن حکم به ناپاکیش بدهد عارضه برص است.
- ۲۶ و اگر کوهن آن را مشاهده نماید که اینک در لکه‌ی سفید، موی سفید نبوده و از پوست گودتر نمی‌باشد ولی کمرنگ است کوهن آن را هفت روز ببندد.
- ۲۷ در روز هفتم کوهن آن را مشاهده نماید اگر آن لکه کاملاً در پوست گسترش یافته کوهن آن را ناپاک بداند، عارضه‌ی برص است.

ויקרא יג תזריע

וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צָרְבֶת הַמִּכּוֹה הוּא׃
 29/30 חמישי
 וְאִישׁ אִו אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אִו בֹּזָקִן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ מֵרֹאשׁוֹ עֵמֶק מִן־הָעוֹד וּבּוֹ שֵׁעַר צָהָב דָּק
 31 וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָתַק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אִו הַזָּקֵן הוּא׃
 וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהֵנִיחַ אֵיךְ־מֵרֹאשׁוֹ עֵמֶק מִן־
 32 הָעוֹד וְשֵׁעַר שָׁחַר אֵיךְ בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שְׁבַעַת
 יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא־פִשָּׁה
 33 הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בּוֹ שֵׁעַר צָהָב וּמֵרֹאשׁוֹ הַנֶּתֶק אֵיךְ עֵמֶק מִן־
 הָעוֹד׃ וְהִתְגַּלַּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק
 34 שְׁבַעַת יָמִים שְׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 35 וְהֵנִיחַ לֹא־פִשָּׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹד וּמֵרֹאשׁוֹ אֵיךְ עֵמֶק מִן־הָעוֹד
 וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וּכְפָס בְּגָדָיו וְטָהַר׃ וְאִם־פִּשָּׁה יִפְשָׁה הַנֶּתֶק
 36 בְּעוֹד אַחֲרֵי טָהַרְתּוֹ׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ פִּשָּׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹד
 37 לֹא־יִבְקַד הַכֹּהֵן לְשֵׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא׃ וְאִם־בְּעֵינָיו עֵמֶד
 הַנֶּתֶק וְשֵׁעַר שָׁחַר צִמַּח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהְרוּ
 38 הַכֹּהֵן׃ וְאִישׁ אִו אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹד־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת
 39 בַּהֲרֹת לְבָנָת׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ בְּעוֹד־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת כַּהֲרֹת
 40 לְבָנָת כַּהֲרֹת הוּא פָּרַח בְּעוֹד טָהוֹר הוּא׃ וְאִישׁ
 41 כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט
 42 רֹאשׁוֹ גִבַּח הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְכִי־יִהְיֶה בְּקָרְחָת אִו בְּגִבַּחַת
 43 נֶגַע לְבָן אֲדָמָדָם צָרַעַת פָּרַחַת הוּא בְּקָרְחָתוֹ אִו בְּגִבַּחַתוֹ׃
 וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדָמָדָמַת בְּקָרְחָתוֹ
 44 אִו בְּגִבַּחַתוֹ כְּמֵרֹאשׁוֹ צָרַעַת עוֹד בֶּשֶׂד׃ אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא
 45 הוּא טָמֵא יִטְמָאנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נֶגְעוֹ׃ וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע
 בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שִׁפְסָם יַעֲטֶה וְטָמֵא
 46 טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בְּרֹד
 47 יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ׃ וְהִבְגֵּד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ

- ۲۸ و اگر آن لکه‌ی سفید در پوست گسترش نیافته در جایش بماند ولی کمرنگ باشد آماس جای سوختگی است چونکه اثر زخم سوختگی است کوهن حکم به پاکیش بدهد.
- ۲۹ مرد یا زنی که در او عارضه‌ای باشد خواه در سر خواه در ریش ...
- ۳۰ کوهن محل آن آسیب را مشاهده نماید. اگر اینک منظره‌اش از پوست گودتر و در آن موی زرد نازک باشد کوهن حکم به ناپاکیش بدهد بیماری جلدی است برص سر یا ریش است.
- ۳۱ و هنگامی که کوهن محل عارضه‌ی جلدی را ببیند اگر اینک منظره‌اش از پوست گودتر نبوده و موی سیاه در آن نباشد کوهن آن محل عارضه‌ی جلدی را هفت روز ببندد.
- ۳۲ در روز هفتم کوهن محل آن آسیب را مشاهده نماید اگر اینک بیماری جلدی گسترش نیافته است و در آن موی زرد به وجود نیامده و منظره‌ی آن بیماری جلدی گودتر از پوست نیست ...
- ۳۳ (شخص آسیب دیده) موهای خود را بترشد ولی جای بیماری جلدی را نترشد و کوهن آن بیماری جلدی را هفت روز دوم ببندد.
- ۳۴ در روز هفتم کوهن آن بیماری جلدی را مشاهده نماید اگر آن بیماری جلدی در پوست گسترش نیافته است و منظره‌اش از پوست گودتر نیست کوهن حکم به پاکیش بدهد. (آسیب دیده) لباسهایش را بشوید و پاک میباشد.
- ۳۵ و اگر بعد از پاکیش آن بیماری جلدی در پوست کاملاً گسترش یابد.
- ۳۶ کوهن آن را مشاهده نماید. اگر آن بیماری جلدی در پوست گسترش یافته است کوهن دنبال موی زرد نگردد ناپاک است.
- ۳۷ و اگر در نظرش آن بیماری جلدی ثابت مانده و موی سیاه در آن روئیده باشد آن بیماری جلدی شفا یافته است پاک است و کوهن حکم به پاکیش بدهد.
- ۳۸ و مرد یا زنی که در پوست بدنشان لکه‌های براق سفید باشد.
- ۳۹ کوهن (آنها را) مشاهده کند. اگر در پوست بدنشان لکه‌های براق کمرنگ سفید باشد، پیسی است که در پوست بروز نموده، پاک است.
- ۴۰ و مردی که موی سرش بریزد، طاس باشد، پاک است.
- ۴۱ و هرگاه از طرف پیشانی، موی سرش بریزد طاسی جلو سر است پاک میباشد.
- ۴۲ و هرگاه در این طاسی یا در ریختگی موی جلوی سر عارضه‌ی سفید مایل به قرمز باشد برص است که در طاسی یا در این ریختگی موی جلوی سرش عارضه‌ی سفید مایل به قرمز باشد برص است که در طاسی یا در این ریختگی موی جلو سرش بروز نموده است.
- ۴۳ و کوهن آن را مشاهده نماید. اگر آماس آن عارضه سفید مایل به قرمز در طاسی یا در ریختگی موی جلو سرش چون منظره‌ی برص پوست بدن باشد ...
- ۴۴ (بهرحال) مردی که برص دار است، ناپاک میباشد. کوهن حتماً حکم به ناپاکیش بدهد، عارضه در سرش است.
- ۴۵ و آن برص دار که عارضه در او قطعی است لباسهایش پاره و سرش برهنه (ژولیده) باشد. دهان را از سیل به پایین ببوشاند و صدا بزند: ناپاک! ناپاک!
- ۴۶ تمام روزهایی که این عارضه در وی باشد ناپاک خواهد بود. ناپاک میماند. تنها بماند. جایش خارج از اردوگاه باشد.
- ۴۷ و لباسی که بر آن عارضه‌ی برص وجود داشته باشد چه در لباس پشمی چه در لباس کتانی.

ויקרא יג תזריע

48 נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב
 49 לפשתים ולצמר או בעור או בכל-מלאכת עור: והיה הנגע
 ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או
 50 בכל-כלי-עור נגע צרעת הוא והראה את-הכהן: וראה
 51 הכהן את-הנגע והסגיר את-הנגע שבעת ימים: וראה את-
 הנגע ביום השביעי כי-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב
 או בעור לכל אשר-יעשה העור למלאכה צרעת ממארת
 52 הנגע טמא הוא: ושרף את-הבגד או את-השתי או את-
 הערב בצמר או בפשתים או את-כל-כלי העור אשר-
 53 יהיה בו הנגע כי-צרעת ממארת הוא באש תשרף: ואם
 יראה הכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב
 54 או בכל-כלי-עור: וצוה הכהן וכבסו את אשר-בו הנגע
 55 והסגירו שבעת-ימים שנית: וראה הכהן אחרי-הכבס
 את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-עיניו והנגע לא-פשה
 טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו:
 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע
 אתו מן-הבגד או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב:
 57 ואם-תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל-כלי-
 58 עור פחתת הוא באש תשרפנו את אשר-בו הנגע: והבגד
 או-השתי או-הערב או-כל-כלי העור אשר תכבס וסר
 59 מהם הנגע וכבס שנית וטהר: זאת תורת נגע-צרעת בגד
 הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל-כלי-עור
 לטהרו או לטמאו:

שביעי
/רביעי/

מפטיר

1/2 וידבר יהוה אל-משה לאמר: זאת תהיה תורת המצדע מצרע
 3 ביום טהרתו והובא אל-הכהן: ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה
 4 וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: וצוה הכהן
 ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת

- ۴۸ یا در تار یا در پود (آن لباس) کتانی و پشمی یا در چرم یا در هر مصنوع چرمی.
- ۴۹ آن عارضه مایل به سبز یا مایل به قرمز در لباس یا در چرم چه در تار چه در پود یا در هر مصنوع چرمی که باشد عارضه‌ی برص است و به کوهن نشان داده شود.
- ۵۰ کوهن آن عارضه را مشاهده کننده و آن را هفت روز ببندد.
- ۵۱ در روز هفتم آن عارضه را مشاهده کند اگر در آن پارچه یا تار و پود (بافته نشده) آن یا در چرم یا در هر مصنوع چرمی که به کار می‌رود گسترش یافته باشد این عارضه‌ی برص گسترش یابنده است ناپاک میباشد.
- ۵۲ آن پارچه یا تار و پود آن را خواه پشمی باشد خواه کتانی یا هر مصنوع چرمی را که این آسیب در آن باشد بسوزاند. چونکه برص خطرناک است، در آتش سوزانده شود.
- ۵۳ و اگر کوهن مشاهده نماید که در آن پارچه یا تار و پود (بافته نشده) آن آسیب گسترش نیافته است.
- ۵۴ کوهن دستور دهد هر چیزی را که در آن آسیب وجود دارد بشویند و آن (محل آسیب) را بار دیگر هفت روز ببندد.
- ۵۵ کوهن پس از شسته شدن محل آن آسیب مشاهده کند. اگر آن آسیب رنگش برنگشته و گسترش نیافته است ناپاک میباشد. آن را در آتش بسوزاند. خوره‌ی موضعی یا کامل میباشد.
- ۵۶ و اگر کوهن مشاهده نماید که محل آن آسیب پس از شسته شدن آن کمرنگ است آن را از پارچه یا از چرم یا از تار و پود (بافته نشده) پاره کند.
- ۵۷ اگر باز هم (آن آسیب) در آن پارچه یا در آن تار یا در آن پود یا در هر مصنوع از چرم مشاهده گردد (آسیب) در حال پیشرفت میباشد. آن شیئی آسیب دیده را در آتش بسوزاند.
- ۵۸ ولی آن پارچه یا تار یا پود و یا هر مصنوع از چرم را که بشوئی و آسیب از آن دور گردد، بار دیگر شسته شود پاک خواهد بود.
- ۵۹ این قانون آسیب برص پارچه پشمی یا کتانی یا تار و پود (بافته نشده) آن یا هر مصنوعی از چرم است برای پاک یا ناپاک اعلام نمودن آن.

پاراشای مصوراع - فصل چهاردهم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ قانون برص دار در روز پاکیش چنین خواهد بود. نزد کوهن آورده شود.
- ۳ کوهن به خارج از اردوگاه رفته و مشاهده نماید آیا آسیب برص دار رفته شده است.
- ۴ کوهن به آن کسیکه باید پاک شود دستور بدهد که دو پرنده‌ی حلال گوشت و چوب سرو

اصولاً عارضه برص برای سخن چینی بود و هیچ نوع میکرب یا ویروسی آنرا بوجود نمی‌آورد و مداوایی نداشت و چون عمل سخن چینی باعث کینه و نفاق میشد، لذا شخص مبروص باید مدتی دور از انسانها زندگی میکرد و مزه‌ی نفاق و تنهایی را میچشید و بعداً که پشیمان میشد و توبه میکرد سالم میشد و به خانه‌ی خود میپیوست.

- 5 וְאוֹבִיב: וְצִוָּה הִכְהֵן וְשַׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׁ
- 6 עַל־מִים חַיִּים: אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עַיִן הָאָרֶז
- 7 וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלְעֹת וְאֶת־הָאוֹבִיב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
- 8 בְּדַם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר
- 9 מִן־הַצִּדְעָת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהָר וְשָׁלַח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
- 10 עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכַבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־
- 11 שְׁעָרוֹ וְרֹחֵץ בַּמַּיִם וְטָהָר וְאַחֵר יָבֹוא אֶל־הַמִּחְנֶה וְיֹשֵׁב
- 12 מִחוּץ לָאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־
- 13 כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקָנוֹ וְאֶת־גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת־כָּל־
- 14 שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְרֹחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהָר:
- 15 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִם וְכִבְשָׁה אֶחָת בַּת־
- 16 שְׁנַתָּה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
- 17 וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהָעֵמִיד הִכְהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר
- 18 וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הִכְהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ
- 19 הָאֶחָד וְהִקְרִיב אוֹתוֹ לְאַשֶׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה
- 20 לִפְנֵי יְהוָה: וְשַׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת־
- 21 הַחֹטָאת וְאֶת־הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ כִּי כַחַטָּאת הָאִשֶׁם הוּא
- 22 לִכְהֵן קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא: וְלָקַח הִכְהֵן מִדָּם הָאִשֶׁם וְנָתַן
- 23 הִכְהֵן עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמַּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית
- 24 וְעַל־בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וְלָקַח הִכְהֵן מִלֶּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל־
- 25 כַּף הִכְהֵן הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַל הִכְהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־
- 26 הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׂמָאלִית וְהָיָה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ
- 27 שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה: וּמִיֵּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף יִתֵּן
- 28 הִכְהֵן עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמַּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית
- 29 וְעַל־בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דָּם הָאִשֶׁם: וְהִנֹּתֵר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר
- 30 עַל־כַּף הִכְהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמַּטְהָר וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן לִפְנֵי
- 31 יְהוָה: וְעָשָׂה הִכְהֵן אֶת־הַחֹטָאת וְכִפֹּר עַל־הַמַּטְהָר מִטְּמֵאתוֹ

- آزاد و پشم رنگ شدهی قرمز و زوفا بگیرد. (۱)
- ۵ کوهن دستور دهد یک (ی از دو) پرنده را داخل ظرف سفالی درکنار آب روان سر ببرند. (۲)
- ۶ آن پرندهی زنده را با چوب سرو آزاد و پشم رنگ شدهی قرمز و زوفا بگیرد و آنها را با پرندهی زنده در خون پرندهی سربریده در کنار آب روان فرو برد.
- ۷ و بر آن کسی که باید از برص پاک شود هفت بار بیفشاند و پاکش سازد و آن پرندهی زنده را بر سطح صحرا آزاد سازد.
- ۸ آن کسی که باید پاک شود لباسهایش را بشوید تمام مویش را تراشیده در آب غسل کند تا پاک گردد و بعد به اردوگاه داخل شود. اما هفت روز خارج از منزلش بماند.
- ۹ و چنین مقرر است که در روز هفتم تمام مویش را بتراشد. سر، ریش و ابروها را، تمام موهایش را بتراشد. لباسهایش را بشوید بدنش را در آب غسل دهد تا پاک گردد.
- ۱۰ در روز هشتم دو بره‌ی نری عیب و بره‌ی ماده‌ی (هشت روزه تا) یکساله‌ی بی‌عیب و سه دهم (ایفا) آرد نرم هدیه‌ی آردی سرشته شه در روغن و یک لگ (پیمانه) روغن بیاورد.
- ۱۱ کوهنی که پاک میکند، مردی را که باید پاک شود و آنها را به حضور خدا جلو درگاه محل اجتماع قرار دهد ...
- ۱۲ آن کوهن یک بره را گرفته آن را با یک لگ (پیمانه) روغن برای قربانی تقصیر تقدیم داشته و آنها را به حضور خدا بجناباند.
- ۱۳ آن بره را در محل مقدس جایی که قربانی خطا و قربانی سوختنی را ذبح میکند، ذبح نماید. چون قربانی تقصیر مانند قربانی خطاست، مال کوهن باشد فوق العاده مقدس است.
- ۱۴ آن کوهن از خون آن قربانی تقصیر بردارد روی نرمه‌ی گوش راست آن کسی که باید پاک شود و روی شست دست راست و روی شست پای راستش بمالد.
- ۱۵ آن کوهن از لگ (یعنی پیمانه روغن) روغن برداشته بر کف دست چپ خود بریزد.
- ۱۶ آن کوهن انگشت سبابه راستش را در روغنی که در کف دست چپش است فرو برده با انگشت سبابه‌اش هفت مرتبه از آن روغن به حضور خدا بیفشاند.
- ۱۷ آن کوهن از باقیمانده‌ی روغنی که روی کف دستش است روی نرمه‌ی گوش راست و روی شست دست راست و روی شست پای راست آن کسی که باید پاک شود، روی خون آن قربانی تقصیر بمالد.
- ۱۸ باقیمانده‌ی روغنی را که روی کف (دست) آن کوهن است روی سر آن کسی که باید پاک شود بمالد و آن کوهن به حضور خدا برایش طلب عفو کند.
- ۱۹ آن کوهن آن قربانی خطا را تقدیم بدارد و برای کسی که باید از ناپاکیش پاک شود طلب عفو کند و بعد قربانی سوختنی را ذبح نماید.

تبصره ۱ و ۲- برای پاک کردن شخص مبروص توراہ دستور میدهد چوب سرو آزاد و زوفا بگیرند و آنها در خون پرنده فرو ببرند و بر شخص مبروص بیاشند. دانشمندان روحانی مان فرموده‌اند چون شخص مبروص تکبر کرده است هم اکنون بایستی سرو آزاد که سمبل تکبر است بگیرند و در کنار زوفا که گیاه کم رشدی است و سمبل فروتنی است قرار بدهند و این خود برای شخص مبروص الگو خواهد بود که تکبر را از خود دور کرده فروتنی را جایگزین آن سازد.

ויקרא יד מצורע

שלישי
וחמישי

20 וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה: וְהָעֵלָה הִכְהֵן אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־
 21 הַמִּנְחָה הַמִּזְבְּחָה וְכִפֶּר עָלָיו הִכְהֵן וְטָהַר: וְאִם־
 22 הָלָה הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁגָּת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֶׁם לְתַנּוּפָה לְכַפֵּר
 23 עָלָיו וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֶג שֶׁמֶן: וּשְׁתֵּי
 24 תְּרִים אֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהִיָּה אֶחָד חֲטָאָת
 25 וְהָאֶחָד עֹלָה: וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
 26 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ
 27 הָאֲשֶׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תַּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:
 28 וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשֶׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֶׁם וְנָתַן עַל־
 29 תְּנוּךְ אָזְן־הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן
 30 רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית:
 31 וְהִיָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ
 32 הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן
 33 אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ עַל־תְּנוּךְ אָזְן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ
 34 הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם הָאֲשֶׁם: וְהִנּוֹתָר
 35 מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר
 36 עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה: וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתְּרִים אֹ אוֹ מִן־בְּנֵי
 37 הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ: אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
 38 חֲטָאָת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר
 39 לִפְנֵי יְהוָה: זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיֵג
 40 יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ:

33/34 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ
 35 כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחָזָה וְנָתַתִּי נִגַע צָרַעַת בְּבַיִת
 36 אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם: וּבֹא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר
 37 כְּנָעַע נִרְאָה לִי בְּבַיִת: וְעֹזָה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטָרָם
 38 יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנִּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בְּבַיִת וְאַחַר
 39 כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבַּיִת: וְרָאָה אֶת־הַנִּגַע וְהִנֵּה

רביעי
וששין

- ۲۰ کوهن آن قربانی سوختنی و آن هدیه‌ی آردی را بر قربانگاه تقدیم نموده برایش طلب عفو کند تا پاک شود.
- ۲۱ و اگر بینواست و برایش مقدور نیست، یک بره‌ی قربای تقصیر برای جنبانیدن و یک دهم (ایفا) آرد نرم سرشته شده در روغن برای هدیه‌ی آردی و یک لگ (پیمانه) روغن بگیرد تا برایش طلب عفو کند.
- ۲۲ و دو قمری یا دو جوجه کبوتر که مقدورش باشد (بگیرد) یکی برای قربانی خطا باشد و یکی برای قربانی سوختنی.
- ۲۳ و در روز هشتم پاکی اش آنها را نزد کوهن پیش درگاه چادر محل اجتماع به حضور خدا بیاورد.
- ۲۴ کوهن آن بره‌ی قربانی تقصیر و آن لگ (یعنی پیمانه روغن) روغن را گرفته آنها را بحضور خدا بجنباند.
- ۲۵ آن بره‌ی قربانی تقصیر را ذبح نموده کوهن از خون آن بگیرد روی نرهمی گوش راست و روی شست دست راست و روی شست پای راست آن کسی که باید پاک شود بمالد.
- ۲۶ و کوهن از آن روغن بر کف دست چپ خود بریزد.
- ۲۷ کوهن با انگشت سبابه‌ی دست راستش از آن روغنی که کف دست چپش است هفت مرتبه به حضور خدا بیفشاند.
- ۲۸ کوهن از آن روغنی که بر کف دستش است روی نرهمی گوش راست و روی شست دست راست و روی شست پای راست آن کسی که باید پاک شود، روی محل خون قربانی تقصیر بمالد.
- ۲۹ و باقیمانده‌ی آن روغنی را که بر کف دست کوهن است روی سر کسی که باید پاک شود مالیده برایش از حضور خدا طلب عفو کند.
- ۳۰ یکی از قمری‌ها یا جوجه کبوترها را بر حسب آنچه که مقدورش باشد (اول) تقدیم بدارد ...
- ۳۱ یعنی آنچه که مقدورش باشد یکی را قربانی خطا و یکی را قربانی سوختنی همراه هدیه‌ی آردی (تقدیم بدارد)، تا کوهن برای کسی که باید پاک شود از حضور خدا طلب عفو کند.
- ۳۲ این قانون مربوط به کسی است که بیماری برص داشته و هنگام پاکیش امکاناتی نداشته باشد.
- ۳۳ خدا به مُشه و به اهرُون چنین سخن گفت:
- ۳۴ هنگامی که به سرزمین کِنَعَن که من به شما به ملکیت میدهم بیایید در خانه‌ی سرزمین ملکیتان آسیب برص خواهم داد.
- ۳۵ آن کسی که خانه از اوست، آمده، به کوهن چنین بگوید: چنین آسیبی در خانه‌ی من پدیدار شده است.
- ۳۶ کوهن قبل از اینکه برای مشاهده‌ی آن آسیب بیاید دستور دهد خانه را خالی کنند تا هرچه در خانه است، ناپاک نگردد. بعد از آن کوهن بیاید خانه را مشاهده کند.
- ۳۷ آن آسیب را بررسی نماید. اگر آن آسیب در دیواره‌های خانه به صورت فرورفتگی سبز رنگ یا قرمز رنگ بوده و محل دید آنها پست تر از دیوار باشد ...

הִנָּגַע בַּקִּירֹת הַבַּיִת שֶׁקְעָרוֹת יִדְקְרֹקֶת אוֹ אֲדָמָדָמֹת וּמֵדֵאִיהֶן
שָׁפַל מִן־הַקִּיר: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת וְהִסְגִּיר 38
אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים: וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה 39
פֶּשֶׁה הִנָּגַע בַּקִּירֹת הַבַּיִת: וַצֹּוה הַכֹּהֵן וַחֲלָצוּ אֶת־הָאֲבָנִים 40
אֲשֶׁר בָּהֶן הִנָּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם 41
טָמֵא: וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת־הָעֶפֶר אֲשֶׁר 42
הִקְצִו אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא: וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת 43
וְהִבִּיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפֶר אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת־הַבַּיִת: 44
וְאִם־יָשׁוּב הִנָּגַע וּפְרַח בַּבַּיִת אַחַר חֲלִין אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי 45
הַקְּצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ: וּבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פֶּשֶׁה 46
הִנָּגַע בַּבַּיִת צֹרַעַת מִמְאֵרֶת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא: וְנָתַן 47
אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו וְאֶת כָּל־עֶפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיֵא 48
אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא: וְהִבֵּא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי 49
הַסְּגִיר אֹתוֹ יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יִכַּסּ אֶת־בְּגָדָיו 50
וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יִכַּסּ אֶת־בְּגָדָיו: וְאִם־בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה 51
וְהִנֵּה לֹא־פֶשֶׁה הִנָּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת־הַבַּיִת וְטָהַר 52
הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הִנָּגַע: וְלָקַח לַחֲטָא אֶת־הַבַּיִת 53
שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזֹב: וְשָׁחַט אֶת־הַצֹּפֹר 54
הָאֶחָת אֶל־כָּל־יְחֹרֶשׁ עַל־מִים חַיִּים: וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֲרָז 55
וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הַצֹּפֹר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם 56
בְּדָם הַצֹּפֹר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים וְהָיָה אֶל־הַבַּיִת שִׁבְעַ 57
פְּעָמִים: וְחִטָּא אֶת־הַבַּיִת בְּדָם הַצֹּפֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצֹּפֹר 58
הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֲרָז וּבְאֵזֹב וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלַעַת: וְשָׁלַח אֶת־הַצֹּפֹר 59
הַחַיָּה אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְפָר עַל־הַבַּיִת וְטָהַר: 60
זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־נִגַע הַצֹּרַעַת וּלְפִתְק: וּלְצֹרַעַת הַבְּגָד וּלְבַיִת: 61
וּלְשֵׂאת וּלְסַפַּחַת וּלְבַהֲרֵת: לְהוֹרֹת בַּיּוֹם הַטָּמֵא וּבַיּוֹם הַטָּהוֹר 62
זֹאת תּוֹרַת הַצֹּרַעַת: 63

חמישי
54/55
56/57

- ۳۸ آن کوهن از خانه به در خانه بیرون آمده و آن خانه را هفت روز ببندد.
- ۳۹ آن کوهن در روز هفتم برگشته بازدید نماید. اگر آن آسیب در دیوار خانه گسترش یافته باشد...
- ۴۰ کوهن دستور بدهد سنگ‌هایی را که در آنها آسیب است کنده آنها را خارج از شهر در جای ناپاکی بیندازند.
- ۴۱ اطراف خانه را از داخل بتراشند و خاکی را که تراشیده‌اند بخارج شهر در جای ناپاکی بریزند.
- ۴۲ سنگهای دیگری گرفته جای آن سنگها بگذارند و خاک دیگری گرفته آن خاک را اندود کنند.
- ۴۳ و اگر بعد از کندن آن و بعد از تراشیدن آن خانه و بعد از اندود کردن، آن آسیب برگشته در آن خانه بروز نماید.
- ۴۴ کوهن آمده بازدید نماید. اگر آن آسیب در خانه گسترش یافته است برص خطرناک در آن خانه وجود دارد، ناپاک میباشد.
- ۴۵ خانه، سنگها و چوبها و تمام خاک آن را از بیخ و بن برکنند و به خارج از شهر به محل ناپاکی ببرد.
- ۴۶ تمام روزهای بسته بودن آن هرکسی که به آن خانه بیاید تا غروب ناپاک است.
- ۴۷ و کسی که در آن خانه بخوابد لباسهایش را بشوید و کسی که در آنها خانه بخورد لباسهایش را بشوید.
- ۴۸ و اگر بعد از اندود کردن آن خانه، کوهن آمده مشاهده نماید که آن آسیب در خانه گسترش نیافته است حکم به پاکی آن خانه بدهد چونکه آن آسیب شفا یافته است.
- ۴۹ دو پرنده و چوب سرو آزاد و پشم رنگ شدهی قرمز و زوفا برای پاک کردن خانه بگیرد.
- ۵۰ آن پرندهی اولی را درون ظرف سفالی در کنار آب روان، سر ببرد.
- ۵۱ چوب سرو آزاد و زوفا و پشم رنگ شدهی قرمز و آن پرندهی زنده را گرفته آنها را در خون پرنده سربریده و در آب روان فرو برده، بر خانه بیفشاند.
- ۵۲ آن خانه را با خون آن پرنده و با آب روان و با آن پرندهی زنده و با چوب سرو آزاد و با زوفا و با پشم رنگ شدهی قرمز پاک کند.
- ۵۳ پرندهی زنده را به سوی خارج از شهر بر سطح صحرا آزاد نموده و برای خانه طلب رفع ناپاکی نماید، تا پاک گردد.
- ۵۴ این قانونی است برای هرگونه آسیب برص و برای بیماری جلدی.
- ۵۵ و برای برص لباس و خانه.
- ۵۶ و برای آماس (جلدی) و جرب و لکهی براق.
- ۵۷ (کوهن) راهنمایی کند (آسیب دیده) چه روزی ناپاک و چه روزی پاک است. قانون برص اینست.

مصوراع - فصل پانزدهم

- ۱ خدا به مُشه و اهرُون چنین سخن گفت:
- ۲ با فرزندان ییسرائل صحبت کرده به آنها بگویند هر مردی که از آلتش جریان (غیر ارادی)

ויקרא טו מצורע

1/2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל
 ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא:
 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רד בשרו את-זובו או-החתים
 4 בשרו מאזבו טמאתו הוא: כל-המשכב אשר ישכב עליו
 5 הזב יטמא וכל-הכלי אשר-ישב עליו יטמא: ואיש אשר יגע
 6 במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: והישב
 על-הכלי אשר-ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 7 עד-הערב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 8 עד-הערב: וכירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים
 9 וטמא עד-הערב: וכל-המרקב אשר ירכב עליו הזב יטמא:
 10 וכל-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד-הערב והנושא
 11 אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל אשר
 12 יגע-בו הזב וידיו לא-שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד-הערב: וכלי-חרש אשר-יגע-בו הזב ישבר וכל-
 13 כלי-עץ ישטף במים: וכריטהר הזב מאזבו וספר לו שבעת
 14 ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר:
 15 וביום השמיני יקחלו שתי תרים או שני בני יונה ובא ולפני
 יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנם אל-הכהן: ועשה אתם
 16 הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 מאזבו: ואיש כרתצא ממנו שכבת-זרע ורחץ
 17 במים את-כל-בשרו וטמא עד-הערב: וכל-בגד וכל-עור
 אשר-יהיה עליו שכבת-זרע וכבס במים וטמא עד-הערב:
 18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת-זרע ורחצו במים וטמאו
 עד-הערב:

ששי
ושביע

ואשה כרתהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים
 ייה בנדתה וכל-הנגע בה יטמא עד-הערב: וכל אשר
 גב עליו בנדתה יטמא וכל אשר-תשב עליו יטמא: וכל-

- داشته باشد (به سبب) جریانش ناپاک است.
- ۳ و ناپاکی او بخاطر جریانش اینست: یا آلتش (بی اراده) جریان را روان میسازد یا آلتش (بی اراده) جریان را متوقف میکند. ناپاکی وی همین است.
- ۴ هر بستری که آن جریان دارد در آن بخوابد ناپاک بوده و هر اسبابی که رویش بنشیند ناپاک خواهد بود.
- ۵ و کسی که بستر او را لمس کند لباسهایش را بشوید، در آب غسل نماید و تا شامگاه ناپاک می باشد.
- ۶ و کسی که روی اسبابی که جریان دارد (روی آن) می نشیند، بنشیند لباسهایش را بشوید در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۷ و کسی که بدن جریان داری را لمس کند لباسهایش را بشوید در آب غسل نماید، تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۸ و هرگاه جریان داری به کسی که پاک است آب دهان بیندازد (آن کس) لباسهایش را بشوید و در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۹ هر ترکیبی که جریان دارد روی آن سوار شود ناپاک خواهد بود.
- ۱۰ و هرکسی هر چیزی را که زیر وی باشد لمس کند تا شامگاه ناپاک خواهد بود و کسی که آنها را بر میدارد لباسهایش را بشوید و در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۱۱ و هر کسی که جریان داری را (در حالی) که دستانش را (با بدنش یکجا) غسل نداده باشد، لمس کند لباسهایش را بشوید و در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۱۲ و هر ظرف سفالی که جریان داری آن را لمس کند شکسته شود و هر ظرف چوبی آب کشیده شود.
- ۱۳ و هرگاه جریان داری از جریانش پاک گردد پیش خود هفت روز برای پاکیش بشمارد و لباسهایش را بشوید و بدن خود را در آب غسل دهد پاک خواهد بود.
- ۱۴ روز هشتم برای خود دو قمری یا دو جوجه کبوتر بگیرد به حضور خدا پیش درگاه چادر محل اجتماع آمده آنها را به کوهن بدهد.
- ۱۵ کوهن یکی از آنها را قربانی خطا و دیگری را قربانی سوختنی کند و آن کوهن از حضور خدا برای وی به سبب جریانش طلب عفو نماید.
- ۱۶ و مردی که از او منی خارج میگردد تمام بدنش را در آب غسل دهد تا شام ناپاک خواهد بود.
- ۱۷ و هر لباس و (مصنوع) چرمی که منی رویش باشد با آب شسته شود و تا شام ناپاک میباشد.
- ۱۸ و زنی که مردی (شوهرش) با وی بخوابد و نزدیکی کنند خود را با آب بشویند تا شامگاه ناپاک خواهند بود.
- ۱۹ و زنی که جریان دارد بوده یعنی خون از آلتش جاری باشد هفت روز (بعد از پایان خونریزی) در قاعدگی خود بماند و هرکس او را لمس کند تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۲۰ و هرچه هنگام قاعدگیش روی آن بخوابد ناپاک خواهد بود و هرکسی که روی آن بنشیند ناپاک خواهد بود.
- ۲۱ و هر کس بستر وی را لمس کند لباسهایش را بشوید و در آب غسل نماید تا شام ناپاک خواهد بود.

ויקרא טו מצורע

הַנִּגַע בַּמִּשְׁכָּב יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 22
 וְכָל־הַנִּגַע בְּכָל־כְּלֵי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם 23
 וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹו עַל־הַכְּלֵי אֲשֶׁר־ 24
 הוּא יִשְׁבֶּת עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בּוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב: וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב 25
 אִישׁ אִתָּהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו וְטָמֵא שְׁבַע־יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב 26
 אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא: וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֵב זֹוֹב 27
 דְּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ אֹו כִּי־תִזְוֵב עַל־נִדְתָּהּ כָּל־ 28
 יָמֵי זֹוֹב טַמְאָתָהּ כִּי־מִי נִדְתָּהּ תִּהְיֶה טַמְאָה הוּא: כָּל־הַמִּשְׁכָּב 29
 אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יָמֵי זֹוֹבָה כַּמִּשְׁכָּב נִדְתָּהּ יִהְיֶה־לָּהּ 30
 וְכָל־הַכְּלֵי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטַמְאָת נִדְתָּהּ: 31
 וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־ 32
 הָעֶרֶב: וְאִם־טִהַרְהָ מִזֹּוֹבָה וְסִפְּרָה־לָּהּ שְׁבַע־יָמִים וְאַחַר 33
 תִּטְהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח־לָּהּ שְׁתֵּי תְרִים אֹו שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה 34
 וְהִבִּיֵּאה אֹוֹתֶם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְעָשָׂה הַכֹּהֵן 35
 אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֵּר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי 36
 יְהוָה מִזֹּוֹב טַמְאָתָהּ: וְהִזְרַתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאָתֶם 37
 וְלֹא יָמָתוּ בְּטַמְאָתֶם בְּטַמְאִים אֶת־מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכֶם: זֹאת 38
 תֹּוֹרַת הַזֹּוֹב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שְׁכַב־זֹרַע לְטַמְאָה־בָּהּ: וְהִדּוּהָ 39
 בְּנִדְתָּהּ וְהִזְוֵב אֶת־זֹוֹבוֹ לְזָכָר וּלְנִקְבָהּ וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־ 40
 טַמְאָה:

טז

אַחֲרֵי מוֹת 1
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם 2
 לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן אֶחְיִיךָ 3
 וְאֶל־יָבֵא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכְּפֹוֹת 4
 אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוֹת כִּי בַעֲנָן אֲרָאָה עַל־הַכְּפֹוֹת: כִּזֹּאת 5
 יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בִּפְרָד בְּרִבְקָה לְחֲטָאת וְאֵיל לְעֹלָה: 6
 כַּתְּנֵת־בְּד קָדֵשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי־בֶד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵי־ 7
 בֶד יַחְגֹּר וּבְמַצְנֶפֶת בֶד יַצְנֹף בְּגַדֵי־קָדֵשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־ 8

- ۲۲ و هر کس هر اسبابی را که (آن زن) روی آن نشسته باشد لمس کند لباسهای خود را بشوید و در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۲۳ و اگر او (آن مرد) کنار بستر یا کنار اسبابی باشد که زن (ناپاک) روی آن نشسته است با لمس کردن آن تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۲۴ و اگر مردی با وی همخوابی کند ناپاکی وی به او منتقل می‌شود. (آن مرد) هفت روز ناپاک خواهد بود و هر بستری که وی روی آن بخوابد ناپاک خواهد شد.
- ۲۵ زنی که جریان خونس روزهای زیادی غیر از زمان قاعدگیش روان باشد تمام روزهای جریان ناپاکیش مانند روزهای قاعدگیش است ناپاک میباشد.
- ۲۶ هر بستری که تمام روزهای جریانش روی آن بخوابد برای او مانند بستر قاعدگیش خواهد بود و هر اسبابی که روی آن بنشیند مثل (دوره‌ی) ناپاکی قاعدگیش ناپاک خواهد بود.
- ۲۷ هر کس آنها را لمس کند ناپاک خواهد شد. لباسهایش را بشوید و در آب غسل نماید تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۲۸ اگر از جریانش پاک شد پیش خود هفت روز شمرده، غسل نماید و بعد پاک خواهد بود.
- ۲۹ در روز هشتم دو قمری یا دو جوجه‌ی کبوتر برای خود گرفته آنها را نزد کوهن پیش درگاه چادر محل اجتماع بیاورد.
- ۳۰ کوهن یکی را قربانی خطا و آن یکی را قربانی سوختنی نماید. کوهن در حضور خدا برایش به سبب جریان ناپاکیش طلب عفو نماید.
- ۳۱ فرزندان یسرائیل را از ناپاکیشان جدا کنید تا به علت ناپاکی شان، با ناپاک کردن میشکان من که در بین آنهاست نمیرند. (۱)
- ۳۲ اینست قانون شخص جریان دار و کسیکه از او منی خارج میگردد و بوسیله آن ناپاک میشود.
- ۳۳ و زن قاعده در (دوره‌ی) ناپاکیش و کسی که چه مذکر و چه مؤنث جریانش روان باشد و مردیکه با (زن) ناپاک بخوابد.

پاراشای آخری موت - فصل شانزدهم

- ۱ بعد از فوت دو نفر پسران آهرون که هنگام نزدیک شدن به حضور خدا مردند خدا به مُشه سخن گفت.
- ۲ خدا به مُشه گفت به آهرون برادرت بگو که همه وقت به مکان مقدس داخل پرده‌ی جایگاه لوحه‌های ده فرمان به طرف جلو سرپوش که روی صندوق‌های لوحه‌های ده فرمان است نیاید تا نمیرد. زیرا روی آن سرپوش در ابر ظاهر خواهیم شد.
- ۳ آهرون با این (چیزها) به مکان مقدس بیاید: با گاو نر جوانی برای قربانی خطا و قوچی برای قربانی سوختنی.
- ۴ پیراهن کتانی مقدس بپوشد و شلوار کتانی بر بدنش باشد و کمرش را با کمر بند کتانی ببندد

فصل ۱۶ آیه یک الی ۳۴
توراه صبح کیبور

۱- بنا به مفاد آیه‌های زیر شخص ناپاک فقط از ورود به بیت همیقداش (معبد مقدس) که در اورشلیم بود و از خوردن چیزهای مقدس تا پایان ناپاکی یعنی تا غسل کردن محروم بوده است و ورودش به جاهای دیگر منع نشده است.

ויקרא טז אחרי מות

- 5 בָּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים
 6 לַחֲטָאֹת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאֹת
 7 אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ: וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
 8 וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּנְתַן אֶהְרֹן עַל־
 9 שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּדְלוֹת גֹּדֵל אֶחָד לַיהוָה וְגֹדֵל אֶחָד לְעֹזָאוֹל:
 10 וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּדֵל לַיהוָה
 11 וַעֲשָׂהוּ חֲטָאֹת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּדֵל לְעֹזָאוֹל יַעֲמֵד־
 12 חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה:
 13 וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
 14 בֵּיתוֹ וּשְׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר־לוֹ: וְלָקַח מִלֵּא־הַמִּחְתָּה
 15 גְּחִיל־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָנָיו קִטְרֹת סַמִּים
 16 דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וּנְתַן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי
 17 יְהוָה וְכִסָּה עֵנַן הַקִּטְרֹת אֶת־הַכֹּפֹּת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדוּת וְלֹא
 18 יָמוּת: וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכֹּפֹּת קִדְמָה
 19 וּלְפָנֵי הַכֹּפֹּת יִזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וּשְׁחַט
 20 אֶת־שְׂעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית
 21 לַפָּרֹכֶת וַעֲשָׂה אֶת־דָּמּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
 22 הַכֹּפֹּת וּלְפָנֵי הַכֹּפֹּת: וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 23 וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאֹתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם
 24 בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יְהִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ
 25 לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־
 26 קֹהֵל יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וּכְפָר עָלָיו
 27 וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשְּׂעִיר וּנְתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 28 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ
 29 מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכִלָּה מִכִּפֹּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל
 30 מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי: וְסָמַךְ אֶהְרֹן
 31 אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־

- و با عمامه کتانی (سر خود را) بپیچد. اینها لباسهای مقدس هستند بدن خود را در آب غسل داده، آنها را بپوشد.
- ۵ از جماعت یسرائل دو بز نر برای قربانی خطا بگیرد و قوچی برای قربانی سوختنی.
- ۶ و آهرون گاوی را برای قربانی خطای خود تقدیم و برای خود خانواده اش طلب عفو کند.
- ۷ این دو بز نر را گرفته آنها را به حضور خدا جلو درگاه چادر محل اجتماع وادارد.
- ۸ آهرون قرعه‌هایی بر آن دو بز نر بگذارد یکی برای خدا و یکی برای (بردن به کوه) عزازل.
- ۹ آهرون بز نری را که بر آن قرعه‌ی خدا (از صندوق) بیرون آید، نزدیک نموده و آن را به صورت قربانی خطا تقدیم کند.
- ۱۰ و آن بز نری که قرعه‌ی عزازل بر آن از صندوق بیرون آید، زنده در حضور خدا قرار داده شود تا روی آن طلب عفو نموده آنرا به طرف (کوه) عزازل به بیابان روانه سازد.
- ۱۱ آهرون گاو قربانی خطایی را که مال خودش است پیش آورده برای خودش و برای خاندانش (یعنی خاندان کوهن) طلب عفو نموده گاو قربانی خطای خود را ذبح کند.
- ۱۲ و مجمری پر از ذغال‌های افروخته را از روی قربانگاه از حضور خدا و دو مشت پر از داروهای معطر (یازده گانه) بصورت گرد را برداشته و به داخل پرده‌ی جایگاه لوحه‌های ده فرمان بیاورد.
- ۱۳ و آن بخور را در حضور خدا روی آتش بنهد تا دود بخور سرپوش صندوق را که روی لوحه‌های ده فرمان (گواه بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) است بیوشاند، تا نمیرد.
- ۱۴ از خون گاو برداشته با انگشت سبابه اش به سمت شرق در جهت بالای سرپوش لوحه‌های ده فرمان بیفشاند و در جلو سرپوش صندوق هم (بر زمین) با انگشت سبابه اش هفت مرتبه از آن خون بیفشاند.
- ۱۵ و بز نر قربانی خطا را که مال مردم است ذبح کرده خونس را از پرده‌ی جایگاه لوحه‌های ده فرمان بداخل بیاورد و همانطوری که با خون گاو عمل کرد با خون آن عمل نماید. یعنی آن را در جهت بالای سرپوش (صندوق لوحه‌های ده فرمان) و در جلو آن (بر زمین) بیفشاند.
- ۱۶ برای فرزندان یسرائل که سهواً یا قصداً خبط و خطا کرده، در حال ناپاکی وارد مکان مقدس شده‌اند طلب عفو نماید و همینطور از خیمه‌ی محل اجتماع جائی که خدا (حتی) در حال ناپاکی آنها در میان آنان ساکن می‌باشد، همین کار رفع ناپاکی را انجام دهد.
- ۱۷ و موقعیکه (کوهن) می‌آید تا از مکان مقدس رفع ناپاکی کند تا هنگام خارج شدنش هیچ آدمی در چادر محل اجتماع نباشد و برای خود و خانواده اش و برای تمام جمعیت یسرائل طلب عفو نماید.
- ۱۸ به سوی قربانگاه که به حضور خدا است پیش رفته و برای آن رفع ناپاکی کند و از خون گاو و از خون بز نر برداشته روی شاخهای قربانگاه به اطراف بمالد.
- ۱۹ و از آن خون با انگشتش هفت مرتبه بر آن بیفشاند و از ناپاکیهای فرزندان یسرائل پاک و مقدسش نماید.
- ۲۰ پس از رفع ناپاکی از مکان مقدس و چادر محل اجتماع و قربانگاه، بز نر زنده را پیش آورد.
- ۲۱ آهرون دو دست خود را روی سر آن بز نر زنده تکیه داده تمام گناهان فرزندان یسرائل و تمام تقصیرات با تمام خطاهایشان را روی آن اعتراف نماید و آنها را (آن گناهان را) بر سر

ויקרא טז - יז אחרי מות

עֹנֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם
 22 עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁלַח בְּיַד-אִישׁ עֵתִי הַמְדַבֵּרָה: וְנָשָׂא
 הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֹנֹתָם אֶל-אָרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁלַח אֶת-הַשְּׁעִיר
 23 בַּמִּדְבָּר: וּבָא אֲהֲרֹן אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן
 24 אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֵם שָׁם: וְרָחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ
 25 בַּמַּיִם בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת-בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשָׂה אֶת-עֲלֹתָו
 וְאֶת-עֲלֹת הָעֵם וְכִפֹּר בְּעֶדוֹ וּבְעֵד הָעֵם: וְאֵת חֶלֶב הַחַטָּאת
 26 יִקְטֹרֵת הַמִּזְבֵּחַ: וְהִמְשִׁיחַ אֶת-הַשְּׁעִיר לְעֹזָאוֹל יִכַּסּ בְּגָדָיו
 27 וְרָחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה: וְאֵת
 פֶּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת-דָּמָם לְכַפֹּר
 בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת-עֹרֹתָם וְאֵת
 28 בְּשָׂרָם וְאֵת-פְּרָשָׁם: וְהַשְּׂרֹף אֹתָם יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת-
 29 בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה: וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת
 עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּעַנְנוּ אֶת-נַפְשׁוֹתֵיכֶם
 30 וְכָל-מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֹזֶרֶת וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי-יָבוֹס
 הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 31 תִּטְהָרוּ: שִׁבְתַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשׁוֹתֵיכֶם חֻקַּת
 32 עוֹלָם: וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת-יָדָיו
 33 לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וּלְבָשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכִפֹּר
 אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל
 34 הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקָּהָל יִכְפֹּר: וְהִיתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת
 עוֹלָם לְכַפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל-חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל
 כל-בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר-צוה יהוה
 לאמר: איש איש מבית ישראל אשר ישחט שזר או-כשב
 או-עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל-פתח

שלישי
שני/

26

27

28

29

30

31

32

33

34

רביעי
1/2

3

4

- آن بز نهاده و (آن بز را) بوسیله‌ی مرد معین شده‌ای به آن بیابان (به کوه عزازل) روانه نماید.
- ۲۲ آن بز نر تمام گناهان ایشان را با خود به سرزمین ویران و پر از صخره خواهد برد. پس آن بز نر را در آن بیابان (به کوه عزازل) روانه سازد.
- ۲۳ آهرون به چادر محل اجتماع آمده لباسهای کتانی را که هنگام ورودش به مکان مقدس پوشیده بود کنده آنها را آنجا بگذارد.
- ۲۴ و بدنش را در محل مقدس در آب غسل داده و لباسهایش را بپوشد. (آنگاه) خارج شده قربانی سوختنی خود و قربانی سوختنی مردم را تقدیم بدارد و برای خود و برای مردم طلب عفو نماید.
- ۲۵ و پیه قربانی خطا را بر قربانگاه دود کند.
- ۲۶ و کسی که آن بز نر را از (کوه) عزازل رها میکند لباسهایش را بشوید و بدنش را در آب غسل داده بعد از آن وارد اردوگاه شود.
- ۲۷ و گاو قربانی خطا و بز نر قربانی خطا را که خونشان برای (طلب عفو مردم و) رفع ناپاکی مکان مقدس به مکان مقدس آورده شده بود به خارج از اردوگاه بیرون ببرد و پوست و گوشت و مدفوعشان را بسوزاند.
- ۲۸ و کسی که آنها را میسوزاند لباسهایش را بشوید و بدن خود را در آب غسل بدهد و بعد از آن وارد اردوگاه شود.
- ۲۹ برای شما شبات یعنی تعطیل کامل است جانهای خود را در ماه هفتم در دهمین روز رنج بدهید (روزه بگیرید). قانون ابدی است.
- ۳۰ زیرا در این روز (کوهن بزرگ) برای شما طلب عفو میکند تا شما را مبرا نماید. لذا شما از تمام خطاهایتان (که) نسبت به خدا (مرتکب شده‌اید) مبرا خواهید شد.
- ۳۱ برای شما شبات یعنی تعطیل کامل است جانهای خود را رنج بدهید (روزه بگیرید). قانون ابدی است.
- ۳۲ و کوهنی که (مرجع صلاحیت دار) وی را مسح کرده و منتصب نماید که جای پدرش کوهنی کند (آن) لباسهای کتانی یعنی لباسهای مقدس را بپوشد و طلب عفو نماید.
- ۳۳ از آن مکان مقدس و از خیمه‌ی محل اجتماع و از قربانگاه، رفع ناپاکی کند و برای کوهن‌ها و برای تمام اجتماع مردم طلب عفو نماید.
- ۳۴ این (دستورات) برای شما قانون ابدی باشد که سالی یک مرتبه برای فرزندان یسرائل از تمام خطاهایشان طلب عفو کنید (آهرون) همانطوری که خدا به مُشه فرمان داد عمل نمود.

آخری مُت - فصل هفدهم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ به آهرون و پسرانش و به تمام فرزندان یسرائل خطاب نموده به آنها بگو این است مطلبی که خدا فرمان داده است تا بگویم.
- ۳ هر شخصی از خاندان یسرائل که در اردوگاه یا خارج از اردوگاه گاو یا بره یا بز را ذبح نماید ...
- ۴ و آنرا برای قربانی نمودن به درگاه خدا به جلو چادر محل اجتماع پیش می‌شکان نیابد ...

۱ - طبق بعضی از تفاسیر: لذا شما از خطاهای خود که نسبت به خدا مرتکب شده‌اید مبرا خواهید شد. نه خطاهائی که نسبت به ممنوع کرده‌اید، مگر با رضایت ممنوع بخشوده می‌شوید.

ויקרא יז - יח אחרי מות

אֱהָל מוֹעֵד לֹא הָבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
 דָּם יִחֻשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָּם שִׁפְךָ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרֵב
 עִמּוֹ: לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם
 5 זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבִּיִּאם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֱהָל מוֹעֵד
 6 אֶל־הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת
 הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֱהָל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ
 7 נִיחֹחַ לַיהוָה: וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם אֲשֶׁר הֵם
 8 זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹאת לָהֶם לְדוֹרֹתָם: וְאֱלֹהִים
 תֹּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֹּד בְּתוֹכָם
 9 אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹזֵבַח: וְאֶל־פֶּתַח אֱהָל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
 10 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ: וְאִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם
 וְנָתַתִּי פָנַי בְּנַפְשׁ הָאֹכֵלֶת אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקְרֵב
 11 עִמָּה: כִּי־נַפְשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נָתַתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 12 לְכַפֵּר עַל־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר: עַל־כֵּן
 אֲמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נַפְשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר
 13 הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־
 הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲוֶה עֵיד חֵיהָ אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל
 14 וְשִׁפְךָ אֶת־דָּמוֹ וְכִסְהוּ בַּעֲפָר: כִּי־נַפְשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ
 הוּא וְאֲמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי נַפְשׁ
 15 כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֹכְלוֹ יִכְרַת: וְכָל־נַפְשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל
 נִבְלָה וְטֹרֶפֶה בְּאֹרֶחַ וּבְגֵר וּכְפָס בְּגֵדוֹ וְרֹחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
 16 עַד־הָעֶרֶב וְטָהָר: וְאִם לֹא יִכְפֹּס וּבָשָׂרוֹ לֹא יִרְחַץ וּנְשָׂא

עוֹנוֹ:

יח^{1/2} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 3 אֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כַּמַּעֲשֶׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְתֶּם
 בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֶׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי מִבִּיֵּא אֶתְכֶם

- (این عمل) برای آن شخص قتل محسوب خواهد شد. او خون ریخته است و آن شخص از میان قوم خود نابود خواهد شد.
- ۵ از این نظر است که فرزندان یسرائل (باید) ذبح‌های خود که در صحرا میکنند برای خدا به در چادر محل اجتماع نزد کوهین آورده آنها را برای خدا به صورت قربانی سلامت ذبح نمایند.
- ۶ و کوهین آن خون را بر قربانگاه خدا در درگاه چادر محل اجتماع بپاشد و آن پیه را به عنوان بوی خوش آیندی برای خدا دود کند.
- ۷ و دیگر ذبح‌های خود را برای شیاطین که به دنبال آنها منحرف میگردند ذبح نکنند. این برای آنها و نسلهایشان قانون ابدی خواهد بود.
- ۸ به آنها بگو هر شخصی از خاندان یسرائل و از غریبی که در میان آنها زندگی کند که قربانی سوختنی یا ذبحی تقدیم بدارد ...
- ۹ و برای تقدیم آن، آنرا به حضور خدا به چادر محل اجتماع بیاورد آن شخص از میان قوم خود نابود خواهد شد.
- ۱۰ و هر شخصی از خاندان یسرائل و از غریبی که در میان شما زندگی میکند که هر نوع خونی بخورد خشمم را متوجه خورنده خون ساخته و او را از میان قومش نابود میسازم.
- ۱۱ زیرا جان هر بشری به (جریان) خونس بستگی دارد و من برای شما آنرا برای قربانگاه تخصیص دادم تا برای جان‌های شما سبب عفو شود، زیرا خونست که برای شخص سبب عفو میگردد.
- ۱۲ به این جهت به فرزندان یسرائل گفتم هیچ کسی از شما و از غریبی که در میان شما زندگی میکند، خون نخورد.
- ۱۳ و هر شخصی از فرزندان یسرائل و از غریبی که در میان آنها زندگی میکند که حیوان صحرایی یا بالدار را که خوردنی است شکار میکند خونس را ریخته (۱) با خاک بپوشاند.
- ۱۴ زیرا در وجود هر جنبنده‌ای (جریان) خون به منزله‌ی جان اوست. از این جهت است که به فرزندان یسرائل گفتم خون هیچ جنبنده‌ای را نخورید زیرا جان هر جنبنده‌ای خونس است هر کس آن را بخورد نابود می‌گردد.
- ۱۵ هر شخصی، خواه تابع خواه غریب که مردار (ذبح حرام - نولا) و نخجیر شده (طرفا) بخورد لباسهایش را بشوید در آب غسل نماید، تا شام ناپاک خواهد بود، پاک میشود. (۲)
- ۱۶ و اگر لباسهایش را نشوید و بدنش را غسل ندهد گناهکار خواهد بود.

آخری موت - فصل هجدهم

خدا به مُشه چنین گفت:
 ۱ به فرزندان یسرائل خطاب کرده به ایشان بگو من خدا داور شما هستم.
 ۲

۱- چون اصطلاح «خونس را ریخته» به معنی قتل کردن است لذا توره با بکار بردن این اصطلاح به ما می‌آموزد که صید حالت ذبح غیر شرعی دارد. فقط در صورتی که شکار از قسمت پاچه زخمی شود می‌توان آن را ذبح کرده خورد.
 ۲- پاک میشود که بتواند به محل مقدس بیاید یا از چیزهای مقدس بخورد. ولی بر طبق متن آیه‌های ۴۳ و ۴۴ از فصل یازدهم گناهکار میگردد.

ויקרא יח אחרי מות

שְׁמַח לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶהֶם לֹא תֵלְכוּ: אֶת־מִשְׁפְּטֵי תַעֲשׂוּ	4
וְאֶת־חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לִלְכַת בְּהֵם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם	5
אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִשְׁפְּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתֶּם הָאָדָם וְחֵי בְהֵם אֲנִי	
יְהוָה: אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ	ששי 6
לְגִלוֹת עֲרוּה אֲנִי יְהוָה: עֲרוֹת אַבְיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ	7
לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶהּ: עֲרוֹת	8
אִשְׁתְּ אַבְיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אַבְיךָ הוּא: עֲרוֹת	9
אֲחוֹתְךָ בֵּת־אַבְיךָ אוֹ בֵּת־אִמְךָ מוֹלַדֶּת בֵּית אוֹ מוֹלַדֶּת חוּץ	
לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ: עֲרוֹת בֵּת־בְּנֶיךָ אוֹ בֵּת־	10
בָּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ כִּי עֲרוֹתֶיךָ הֵנָּה: עֲרוֹת	11
בֵּת־אִשְׁתְּ אַבְיךָ מוֹלַדֶּת אַבְיךָ אֲחוֹתְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה	
עֲרוֹתֶיהָ: עֲרוֹת אֲחוֹת־אַבְיךָ לֹא תִגְלֶה שָׂאֵר	12
אַבְיךָ הוּא: עֲרוֹת אֲחוֹת־אִמְךָ לֹא תִגְלֶה כִּי־	13
שָׂאֵר אִמְךָ הוּא: עֲרוֹת אֲחֵי־אַבְיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־	14
אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּדָתְךָ הוּא: עֲרוֹת כְּלַתְךָ לֹא	15
תִּגְלֶה אִשְׁתְּ בְּנֶיךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶהּ: עֲרוֹת	16
אִשְׁתְּ אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אֲחִיךָ הוּא: עֲרוֹת	17
אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תִגְלֶה אֶת־בֵּת־בְּנָהּ וְאֶת־בֵּת־בִּתָּהּ לֹא	
תִּקַּח לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ שָׂאֵר הֵנָּה זְמַה הוּא: וְאִשָּׁה אֶל־	18
אֲחוֹתָהּ לֹא תִקַּח לְעוֹר לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ בַּחַיִּיהָ: וְאֶל־	19
אִשָּׁה בְּנִדַת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ: וְאֶל־אִשְׁתְּ	20
עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן שִׁכְבֶּתְךָ לְזָרַע לְטַמְאָה־בָּהּ: וּמִזְרַעְךָ לֹא־	21
תִּתֵּן לְהַעֲבִיר לְמֶלֶךְ וְלֹא תַחֲלֹל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:	22/23
וְאֶת־זִכְרֹךְ לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא: וּבְכָל־בְּהֵמָה	שביעי 24
לֹא־תִתֵּן שִׁכְבֶּתְךָ לְטַמְאָה־בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לְפָנַי בַּהֵמָה	
לְרִבְעָה תִבֵּל הוּא: אֶל־תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֱלֹהִים כִּי בְּכָל־אֱלֹהִים	24
נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם: וְתִטְמְאוּ הָאָרֶץ	25

- ۳ مانند (اهالی) سرزمین مصر که در آن ساکن بودید عمل نکنید و چون (اهالی) سرزمین کِنَعَن که من شما را به آنجا می آورم عمل نکنید و به قانون های آنان رفتار ننمائید.
- ۴ احکام مرا انجام دهید و قانون های مرا رعایت نموده طبق آنها رفتار کنید من خدا داور شما هستم.
- ۵ قانون ها و احکام مرا که اگر آدمی آنها را انجام بدهد به وسیله ی آنها زنده میماند مراعات کنید. من خدا هستم.
- ۶ هیچ کدام از شما با هیچ یک از خویشان نزدیک یعنی محارم ازدواج نکنید من خدا هستم.
- ۷ با زن پدرت (نامادری مطلقه) و با مادرت ازدواج نکن. مادرت است با او همخوابگی نکن (۱).
- ۸ با زن (بیوه ی) پدرت همخوابگی نکن ناموس پدرت است.
- ۹ با خواهرت دختر پدرت یا دختر مادرت خواه فرزند مشروع یا غیر مشروع باشد همخوابگی نکن.
- ۱۰ با دختر پسر ت یا دختر دخترت همخوابگی نکن چونکه ناموس تو هستند.
- ۱۱ با دختر زن پدرت متولد از پدرت همخوابگی نکن خواهرت است.
- ۱۲ با خواهر پدرت همخوابگی نکن خویشاوند نزدیک (یعنی هم خون) پدرت است.
- ۱۳ با خواهر مادرت همخوابگی نکن زیرا خویشاوند نزدیک (یعنی هم خون) مادرت است.
- ۱۴ با ناموس برادر پدرت که زن عموی توست اقدام به همخوابگی نکن.
- ۱۵ با عروست همخوابگی نکن زن پسر ت است با وی همخوابگی نکن.
- ۱۶ با زن برادرت که ناموس برادرت است همخوابگی نکن.
- ۱۷ با زنی و دخترش همخوابگی نکن. (پس از ازدواج با او) دختر پسرش و دختر دخترش را نگیر. که با وی همخوابگی کنی. خویشاوند نزدیک هستند عمل زشتی است.
- ۱۸ زنی را با خواهرش نگیر که با وی همخوابگی کرده در حیات وی برایش هوو فراهم کنی.
- ۱۹ در موقع قاعدگی زن، بخاطر ناپاکیش به او نزدیک نشو که با وی همخوابگی کنی.
- ۲۰ با زن همجنس (اگر هم از شوهرش حامله نشود) همبستری مکن و موجب بارداری او نشو. تا خود را با او ناپاک نسازی.
- ۲۱ نگذار از فرزندان کسی را برای مولخ (۲) (بت مخصوصی است) نابود کنند و نام خداوندت را خوار نکن من خدا هستم.
- ۲۲ با مذکر مانند زن همخوابگی نکن کار زشتی است.
- ۲۳ با هیچ چارپایی ارتباط جنسی برقرار نکن که با آن ناپاک گردی. زن با چارپا ارتباط جنسی برقرار نکند. عملی غیر طبیعی است.
- ۲۴ خویشان را با هیچیک از اینها ناپاک نسازید زیرا قومهایی که من آنها را از پیش شما میرانم با تمام اینها ناپاک گشتند.
- ۲۵ این سرزمین ناپاک شد و گناه آنرا بخاطر (ناپاک شدن) آن انتقام گرفتیم. پس آن سرزمین ساکنان خود را بیرون ریخت.

۱- در این فصل، منظور از «همخوابگی نکن» ازدواج نکردن با محارم است که نمونه هایی از محارم را برشمرده است.

۲- بت پرستان بچه خود را از بین دو توده آتش بسوی مولخ میبردند و بچه با آتشی که درون آن بت بود میسوخت.

ויקרא יח אחרי מות

26 ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את־ישביה: ושמרתם אתם
 את־חקתי ואת־משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
 27 האזרח והגר הגר בתוכם: כי את־כל־התועבת האל עשו
 28 אנשי־הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם:
 29 כי כל־אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות
 30 העשת מקרב עמם: ושמרתם את־משמרת־י לבלתי עשות
 מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
 יהוה אלהיכם:

מפטיר

יט 1/2 וידבר יהוה אל־מושה לאמר: דבר אל־כל־עדת בני־ישראל
 ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
 3 איש אמו ואביו תיראו ואת־שבתתי תשמרו אני יהוה
 4 אלהיכם: אל־תפנו אל־האלילים ואלהי מסכה לא תעשו
 5 לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה
 6 לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד־
 7 יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי
 8 פגול הוא לא ירעה: ואכליו עונו ישא כי־את־קדש יהוה
 9 חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את־קציר
 10 ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט:
 11 וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב
 12 אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו
 13 איש בעמיתו: ולא־תשבעו בשמי לשקר וחללת את־שם
 14 אלהיך אני יהוה: לא־תעשק את־רעך ולא תגזל לא־תלין
 15 פעלת שכיר אתך עד־בקר: לא־תקלל חרש ולפני עור לא
 16 תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא־תעשו עול במשפט
 לא־תשא פני־דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך:
 לא־תלך רכיל בעמך לא תעמוד על־דם רעך אני יהוה:

קדשים

)

)

שני / חמישי

- ۲۶ شما قانون‌ها و احکام مرا مراعات نمایند و تابع یا غریبی که در میان شما زندگی میکند هیچیک از این کارهای زشت را انجام ندهد.
- ۲۷ زیرا تمام این کارهای زشت را مردم آن سرزمین که قبل از شما بودند، میکردند و آن سرزمین ناپاک گشت.
- ۲۸ تا آن سرزمین همانطور که آن گروه را قبل از شما بیرون ریخت، شما را به خاطر ناپاک کردن آن (سرزمین) بیرون نریزد.
- ۲۹ زیرا هر کسی که هر یک از این کارهای زشت را انجام دهد آن اشخاص انجام دهنده از میان قومشان نابود خواهند شد.
- ۳۰ از امر من اطاعت نمایند و به هیچیک از مراسم زشتی که قبل از شما انجام میشد عمل نکنید و با آنها خویشی را ناپاک نسازید من خدا خداوندتان هستم.

پاراشای قدوشیم - فصل نوزدهم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ به تمام جمعیت فرزندان یسرائل خطاب کرده به آنها بگو مقدس باشید چونکه من مقدسم. من خدا خداوندتان هستم.
- ۳ هر یک از شما از پدر و مادر خودتان ترس داشته باشید و تعطیلات (شبات‌های) مرا مراعات نمایند. من خدا خداوندتان هستم.
- ۴ به بتها گرایش نداشته و معبودهای ریختگی برای خودتان نسازید. من خدا خداوندتان هستم.
- ۵ و هرگاه قربانی سلامت برای خدا ذبح میکنید آن را با رضایت خودتان ذبح کنید.
- ۶ در روز ذبح کردنتان و فردای آن روز خورده شود. بقیه تا روز سوم در آتش سوزانده شود.
- ۷ و اگر روز سوم خورده شود (قربانی) مردود است، مورد قبول واقع نخواهد شد.
- ۸ و خورندگان آن (هر کدام) گناهِش را به گردن میگیرند زیرا چیز مقدس خدا را بی حرمت کرده است و آن شخص از قومش نابود خواهد شد.
- ۹ هنگامی که حاصل زمین خود را درو میکنید گوشه‌ی صحرا را کاملاً درو نکن خوشه‌ی ریخته درو خود را برنچین.
- ۱۰ خوشه‌های کم دانه تاکت را نچین. دانه‌های ریخته شده‌ی انگور تاکستان را جمع نکن. آنها را برای فقیر و غریب رها کن. من خدا خداوندتان هستم.
- ۱۱ دزدی نکنید. حاشا نکنید و به ممنوع خود دروغ نگوئید.
- ۱۲ به نام من به دروغ سوگند یاد نکنید که نام خداوندت را بی حرمت کنی. من خدا هستم.
- ۱۳ به ممنوعت ستم نکن، به حق او تجاوز منما. مزد مزدور (روز کار) تا صبح پیش تو نماند.
- ۱۴ کر را دشنام نده و سر راه کور مانع نگذار و از خداوند ترس داشته باش. من خدا هستم.
- ۱۵ در داوری بی عدالتی نکنید، از بینوا طرفداری نکن و بزرگ را محترم ندار و ممنوعت را با عدالت داوری نما.
- ۱۶ در میان قومت برای سخن چینی رفت و آمد نکن، خطر جانی ممنوعت را نادیده بگیر. من خدا هستم.

ויקרא יט קדושים

17 לֹא־תִשָּׂא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־
 18 תִּשָּׂא עָלָיו חֲטָא: לֹא־תִקַּם וְלֹא־תִטּוֹל אֶת־פְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְבֵּת
 19 לְרֵעֶךָ כַּמּוֹךְ אֲנִי יְהוָה: אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהַמְתִּיךְ לֹא־תִרְבִּיעַ
 20 כְּלָאִים שֹׁדֵךְ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים שִׁעֲטָנֹו לֹא יַעֲלֶה
 עָלֶיךָ: וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׁכֵב־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה
 21 נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהַפִּדָה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפָשָׁה לֹא נִתֵּן־לָהּ
 בְּקֹרֶת תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי־לֹא חֲפָשָׁה: וְהִבִּיא אֶת־אִשְׁמוֹ
 22 לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אֲשֶׁם: וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן
 בְּאֵיל הָאֲשֶׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ
 מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

23 ^{שלישי} וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל־עֵץ מֵאֲכַל וְעַרְלַתֶם עַרְלָתוֹ
 24 אֶת־פְּרִוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עַרְלִים לֹא יֵאָכֵל: וּבִשְׁנֵה
 25 הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל־פְּרִוֹ קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לַיהוָה: וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישִׁית
 תֵּאָכְלוּ אֶת־פְּרִוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תִּבּוֹאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 26/27 לֹא תֵאָכְלוּ עַל־הַדָּם לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲזוּנְנוּ: לֹא תִקְפוּ
 28 פֶּאת רֵאשִׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זִקְנְךָ: וְשָׂרֵט לִנְפֹשׁ
 לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֵכֶם וְכִתַּבְתָּ קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָכֶם אֲנִי יְהוָה:
 29 אֶל־תַּחֲלַל אֶת־בֵּיתְךָ לְהִזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה
 30 הָאָרֶץ זִמָּה: אֶת־שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקֹּדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה:
 31 אֶל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאִבֹת וְאֶל־הַיְדֻעִנִים אֶל־תִּבְקֶשׁוּ לְטִמְאַה
 32 בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוֹם וְהִדְרַת פְּנֵי זִקֵּן
 33 וִירֵאת מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: וְכִי־יִגֹּד אֶתְךָ גֵר
 34 בְּאֶרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: כַּאֲזַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר וְהַגֵּר
 אֶתְכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כַּמּוֹךְ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי
 35 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל
 36 וּבְמִשׁוֹרָה: מֵאֲזַנִּי צַדִּק אֲבַנִּי־צַדִּק אֵיפֶת צַדִּק וְהִין צַדִּק יִהְיֶה
 לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

- ۱۷ برادرت را در دل دشمن مدار، همنوعت را حتماً نصیحت بنما تا بخاطر او خطا کار نشوی.
- ۱۸ از افراد قومت انتقام نگیر، کینه توزی نکن، همنوعت را چون خودت دوست مدار من خدا هستم.
- ۱۹ قانونهای مرا مراعات کنید. چارپایت را با غیر جنس خودش جفت نکن، مزرعات را با دو جنس تخم کشت نکن. لباس دو جنسه از پشم و کتان، بر تن خود نکن.
- ۲۰ اگر مردی با زنی خوابیده و نزدیکی کند در حالیکه آن (زن) کنیز نامزد شده‌ی دیگری بوده، بازخرید کامل نشده باشد یعنی به او آزادی (کامل) داده نشده باشد محاکمه بعمل آید. آنها کشته نشوند زیرا آن زن (کاملاً) آزاد نبوده است.
- ۲۱ (آن مرد) جریمه‌اش را برای خدا یک قوچ قربانی تقصیر به درگاه چادر محل اجتماع بیاورد.
- ۲۲ و کوهن با آن قوچ قربانی تقصیر، به خاطر خطایی که آن مرد مرتکب شده است برایش از حضور خدا طلب عفو کند. خطایی که مرتکب شده است بخشوده میشود.
- ۲۳ هرگاه وارد آن سرزمین شده و هر نوع درختیکه میوه‌اش خوردنی است بکارید (در سالهای اول) از میوه‌اش استفاده نکنید. میوه‌اش برای شما سه سال غیر قابل استفاده باشد. خورده نشود.
- ۲۴ و در سال چهارم تمام میوه‌اش برای شکرگزاری خدا وقف باشد.
- ۲۵ و از سال پنجم میوه‌اش را بخورید تا حاصلش را برایتان افزایش دهد من خدا خداوندتان هستم.
- ۲۶ چیزی را با خونابه نخورید. فال نگیرید. غیبگویی نکنید. (۱)
- ۲۷ دور سر خود را تراشیده و گوشه (های) ریش را (با تیغ) نزن.
- ۲۸ بخاطر (فوت) کسی بدنتان را خراش ندهید. بر (تن) خودتان خالکوبی نکنید. من خدا هستم.
- ۲۹ دخترت را بدون عقد به کسی مده که او را به فاحشگی و اداری تا مردم آن سرزمین مرتکب زنا نشوند و آن سرزمین پر از کار زشت نشود.
- ۳۰ تعطیلهای مرا مراعات کنید و مکان مقدس مرا مورد احترام قرار دهید من خدا هستم.
- ۳۱ به احضار کنندگان روح و جادوگران مراجعه نکنید. خواستار ناپاک شدن به وسیله‌ی آنها نباشید من خدا هستم.
- ۳۲ از پیش پای ریش سفید (بحالت احترام) برخیز و عالم دینی را احترام بگذار و از خدایت ترس داشته باش من خدا هستم.
- ۳۳ هرگاه در سرزمینتان غریبی نزد تو اقامت داشته باشد او را مغبون نکنید.
- ۳۴ آن غریبی که با شما اقامت دارد چون تابعی از (کشور) خودتان باشد. او را چون خودت دوست مدار چونکه در سرزمین مصر غریب بودید. من خدا خداوندتان هستم.
- ۳۵ در داوری و اندازه‌گیری و وزن و پیمانانه بی انصافی نکنید.
- ۳۶ ترازوی درست وزنه‌های درست، ایفای (پیمانانه برای جامدات) درست و هین (پیمانانه برای مایعات) درست داشته باشید. من خدا خداوندتان هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم.
- ۳۷ تمام قانونها و احکام مرا رعایت نموده آنها را انجام دهید من خدا هستم.

۱- منع خوردن خون چندین مرتبه در تورات مقدس تأکید شده است حال برای اینکه گوشت را کاملاً از خون جدا کنیم باید طبق دستورات زیر عمل نماییم.

الف - با سر بریدن حیوان قسمتی از خون را از گوشت خارج کنیم.

ب - با خیساندن گوشت در آب قسمتی دیگر از خون را از گوشت خارج کنیم.

ج - با نمک زدن گوشت آخرین مانده‌های خون (داخل آن) را از گوشت جدا نماییم.

ויקרא כ קדושים

37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה:

1/2 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש חמישי
איש מבני ישראל ומן הגר והגר בישראל אשר יתן מדעו
3 למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מדעו נתן
4 למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם
העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
5 מדעו למלך לבלתי המית אתו: ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל האנים אחריו לזנות
6 אחרי המלך מקרב עמם: והנפש אשר תפנה אל האבת
ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
7 והכרתי אתו מקרב עמו: והתקדשתם והייתם קדשים כי
8 אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני
9 יהוה מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת
10 אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף
את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
11 והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה
12 מות יומתו שניהם דמיהם בס: ואיש אשר ישכב את בלתו
13 מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בס: ואיש אשר ישכב
את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
14 בס: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש
15 ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: ואיש אשר
16 יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת אתה אשה
17 ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בס: ואיש אשר יקח את
אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה

ששי
ושביעי

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان ییسرائل بگو از فرزندان ییسرائل و از غریبی که در (میان قوم) ییسرائل زندگی میکند هرکس از نسلش (کسی را) برای مولخ (بت مخصوصی است) تخصیص دهد حتماً کشته شود. عامه‌ی مردم او را سنگباران کنند.
- ۳ و من خشمم را متوجه آن شخص میکنم و او را از میان قومش نابود میسازم. چونکه به خاطر ناپاک کردن مکان مقدس من و برای بی حرمت ساختن نام مقدسم از نسل خود (کسی را) برای (بت) مولخ تخصیص داده است.
- ۴ و اگر عامه‌ی مردم از کشتن آن مرد در حالیکه از نسلش (کسی) را به مُولخ داده چشم ببوشند (بدین منظور) که او را نکشند.
- ۵ من خشمم را متوجه آن مرد و خانواده‌اش نموده، او را و همه‌ی کسانی را که از او پیروی میکنند تا به دنبال مولخ منحرف شوند از میان قومشان نابود میکنم.
- ۶ اگر کسی به احضار کننده‌ی روح و جادوگر رجوع کند تا با پیروی از آنها منحرف شود من خشمم را متوجه آن شخص نموده او را از میان قومش نابود خواهم کرد.
- ۷ خود را (به خدا) اختصاص دهید تا مقدس بمانید زیرا من خدا خداوندتان هستم.
- ۸ قانون‌های مرا رعایت کرده آنها را اجرا کنید. من خدا مقدس کننده‌ی شما هستم.
- ۹ هرگاه کسی پدر و مادرش را (حتی بعد از درگذشتشان) دشنام دهد حتماً کشته شود. (چون) پدر و مادرش را دشنام داده کشته شود خویش به گردن خود اوست.
- ۱۰ اگر مردی با زن عقد شده یعنی با زن هم‌نوعش زنا کند، مرد و زن زنا کننده حتماً کشته شوند.
- ۱۱ مردی که با زن پدرش هم‌خوابگی کند با ناموس پدرش هم‌خوابگی کرده است هر دو حتماً کشته شوند خویشان به گردن خودشان است.
- ۱۲ اگر مردی با عروسش هم‌خوابگی کند هر دو کشته شوند. (چون) مرتکب فجور شده‌اند کشته شوند. خویشان بگردن خودشان است.
- ۱۳ و مردی که با مذکری همانند آمیزش با زن هم‌خوابگی کند هر دویشان حتماً کشته شوند (چون) کار زشتی کرده‌اند کشته شوند خویشان بگردن خودشان است.
- ۱۴ و (عمل) مردی که زنی و مادرش را بگیرد زشت است او و آنها را با آتش بسوزانید. در میان شما عمل زشت نباشد.
- ۱۵ کسی که با چارپا هم‌خواب شود حتماً کشته شود و آن چارپا را (نیز) بکشید.
- ۱۶ و زنی که به هر چارپایی نزدیک شود تا با او جماع کند آن زن و آن چارپا را بکش. حتماً کشته شوند خویشان بگردن خودشان است.
- ۱۷ اگر مردی خواهر خود یعنی دختر پدر یا دختر مادرش را بگیرد و یا عورت او را ببیند و آن خواهر هم عورت او را ببیند این عمل شرم آور است. در حضور اهل قومشان به مرگ نابهنگام خواهند مرد. (و چون آن برادر مسئولیت مستقیم دارد) با هم‌خوابگی با خواهرش متحمل گناه هم میشود.
- ۱۸ و مردیکه با زنی قاعده خوابیده نزدیکی کند منبع خون (قاعدگی) او را آشکار کرده و آن زن هم منبع خون (قاعدگی) خود را آشکار کرده است هر دو از میان قوم خود به مرگ نابهنگام خواهند مرد.

ויקרא כ קדושים

אֶת-עֲרוֹתָיו חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינַי בְּנֵי עַמִּם עֲרוֹת אַחֲתוֹ
 גִּלְהָ עוֹנוֹ יִשָּׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁהּ דָּוָה וְגִלְהָ אֶת-
 עֲרוֹתָהּ אֶת-מִקְרָהּ הַעֲרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת-מִקְוֹד דְּמִיָּה וְנִכְרְתוֹ
 שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמִּם: וְעֲרוֹת אַחֲוֹת אִמָּךְ וְאֲחֹת אָבִיךָ לֹא
 תִּגְלַהּ כִּי אֶת-שְׂאֵרוֹ הַעֲרָה עוֹנֵם יִשָּׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
 אֶת-דֹּדְתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלְהָ חֲטָאִים יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוּ: וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אַחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אַחִיו גִּלְהָ עֲרִירִים
 יִהְיוּ: וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וְעִשִּׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא-תִקִּיאוּ אֹתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֹתְכֶם שָׁמָּה
 לְשִׁבְתָּ בָּהּ: וְלֹא תִלְכוּ בַּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר-אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם
 כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאִקְוּ בָּם: וְאָמַר לְכֶם אֹתָם תִּירְשׁוּ
 אֶת-אֲדָמַתְם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרֵשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זִבַת חֶלֶב
 וְדִבֶּשׂ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי אֹתְכֶם מִן-הָעַמִּים:
 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטֵמְאָה וּבֵין-הָעוֹף הַטֵּמֵא
 לְטָהוֹר וְלֹא-תִשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל
 אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לְכֶם לְטֵמְאָה: וְהִייתֶם לוֹ
 קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאַבְדַּל אֹתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִיּוֹת
 לִי: וְאִישׁ אִו-אִשְׁהּ כִּי-יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוֹמָתוֹ
 בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמִיָּהם בָּם:

18

19

20

21

22

שביע

23

24

מפסיר

25

26

27

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתֶּם
 אֱלֹהִים לְנַפֵּשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמּוּי: כִּי אִם-לְשֵׂאֵרוֹ הַקָּרֵב אֱלֹו
 לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנָו וּלְבֵיתוֹ וּלְאֲחִיו: וְלֹא-אֲחֲתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה
 אֱלֹו אֲשֶׁר לֹא-הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא: לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּי
 לְהַחֲלוֹ: לֹא-יִקְרַחַה קְרַחַה בְּרֵאשִׁים וּפְאֹת זָקָנָם לֹא יִגְלַחוּ
 וּבְבָשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָת: קְדוֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא
 יַחֲלָלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם
 מִקְרִיבִים וְהֵיוּ קְדוֹשׁ: אִשָּׁה זָנָה וְחִלְלָהּ לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה

1 אמר

2

3

4

5 יקרחו

6

7

(

- ۱۹ با خواهر مادرت و خواهر پدرت همخوابگی نکن زیرا کسانی که با خویشاوند (محارم) خود هم خوابگی کنند گناهشان را به گردن خواهند داشت.
- ۲۰ و مردی که با زن عمو یا زن دایی خود همبستر شود با ناموس عمو یا ناموس دایش همخوابگی کرده است. خطایشان را به گردن خواهند داشت بی فرزند خواهند مرد.
- ۲۱ و کسی که زن برادرش را (که بعد از فوت شوهرش بچه دار باشد) بگیرد عملش زشت است. با ناموس برادرش همخوابگی کرده است بی فرزند خواهند مرد.
- ۲۲ تمام قانونها و احکام مرا مراعات نموده آنها را انجام دهید. تا آن سرزمینی که من شما را به آنجا می آورم که ساکن آن گردید شما را بیرون نریزد.
- ۲۳ به قانونهای قومی که من از پیش شما اخراج میکنم عمل نکنید زیرا (آنها) تمام این کارها را میکردند و از آنها بیزار شدم.
- ۲۴ بشما گفتم شما زمینشان را وارث خواهید شد و من آنها یعنی سرزمینی که در آن شیر و شهد جاریست بشما خواهم داد که آنها ارث ببرید. من خدا خداوندتان هستم که شما را از (سایر) اقوام مجزا ساختم.
- ۲۵ پس ما بین چارپای حلال گوشت و حرام گوشت و مابین پرندهی بالدار حرام گوشت و حلال گوشت تمیز دهید. با چارپا و با پرندهی بالدار و با هر چیزی که روی خاک می جنبد یعنی آن چیزهایی که برایتان مشخص نمودم که ناپاک بدانید وجود خود را ناپاک نکنید.
- ۲۶ برای من مقدس باشید چون که من خدا هستم، مقدس میباشم. پس شما را از دیگر اقوام مجزا ساختم، برای من باقی بمانید.
- ۲۷ و مرد یا زنی که بین آنها عمل احضار روح یا جادوگری باشد حتماً کشته شوند. آنها را سنگباران کنند خونشان بگردن خودشان است.

پاراشای امور - فصل بیست و یکم

- ۱ خدا به مُشه گفت به کوهنها پسران آهرون اعلام داشته به آنها بگو اگر کسانی برای کفن و دفن میت حضور داشته باشند، خود را با مرده ای ناپاک نسازند.
- ۲ مگر برای خویشاوندی که به او نزدیک باشد. برای مادر و پدر و پسر و دختر و برادرش.
- ۳ و برای خواهر دوشیزه اش که در خانه است، یعنی مجرد میباشد یا عقد شده و هنوز به خانه ی شوهر نرفته است میتواند خود را ناپاک سازد.
- ۴ شوهری (کوهن با جسد زنش) خود را ناپاک نکند تا خود را از قدوسیت خارج نسازد.
- ۵ (بخاطر درگذشت کسی) با کندن مو در سر خود طاسی ایجا نکنند و گوشه های ریششان را (با تیغ) نتراشند و در بدن خود خراش وارد نسازند.
- ۶ برای خداوند خود مقدس بمانند تا نام خداوندشانرا بیحرمت نکرده باشند زیرا ایشان هدیه های طعمه ی آتش خدا یعنی نان (مقدس) خداوند خود را تقدیم میدارند، پس مقدس باشند.
- ۷ و زن فاحشه و زنی را که دارای شرایط اختصاصی نباشد بگیرند و زنی را که از شوهرش طلاق گرفته باشد اختیار نکنند چون آن (کوهن) برای خداوندش مقدس است. (۱)

ויקרא כא אמור

- 8 מאישה לא יקחו ביקדוש הוא לאלהיו: וקדשותו פראת-
 לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהיה לך ביקדוש אני יהוה
 9 מקדשכם: ובת איש בהן כי תחל לזנות את-אביה היא
 10 מחללת באש תשרף: והבהן הגדול מאחיו
 אשר-יוצק על-דאשו ושמן המשחה ומלא את-ידו ללבש
 11 את-הבגדים את-דאשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל כל-
 12 נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן-המקדש
 לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת
 13/14 אלהיו עליו אני יהוה: והוא אשה בבתוליה יקח: אלמנה
 וגרושה וחללה זנה את-אלה לא יקח כי אם-בתולה
 15 מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
 16/17 מקדשו: וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר שני)
 אל-אהרן לאמר איש מזרעך לדורתם אשר יהיה בו מום לא
 18 יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל-איש אשר-בו מום לא
 19 יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: או איש אשר-
 20 יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו
 21 או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל-איש אשר-בו מום
 מזרע אהרן הבהן לא יגש להקריב את-אשי יהוה מום בו
 22 את לחם אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי
 23 הקדשים ומן-הקדשים יאכל: אך אל-הפרכת לא יבא ואל-
 המזבח לא יגש ביום בו ולא יחלל את-מקדשי כי אני
 24 יהוה מקדשם: וידבר משה אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-
 בני ישראל:
 כב 1/2 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו ויגורו
 מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם
 3 מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם לדדתיכם כל-איש אשר-
 יקרב מפל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדישו בני-ישראל

- ۸ چون من خدا - مقدس کننده‌ی شما هستم و وی (آن کوهن) نان مقدس خداوندت را تقدیم میدارد. او را تقدیس کن. برای تو مقدس باشد.
- ۹ و دختر مرد کوهنی که (عقد شده باشد و) اقدام به فاحشگی کند پدرش را بی حرمت کرده است، در آتش سوزانده شود.
- ۱۰ و کوهنی که بر برادران خود (سایر کوهنها) مقام ریاست دارد یعنی بر سرش روغن مسح ریخته شده است و وی را مرجع صلاحیت دار منتصب کرده است که آن لباسها را بپوشد (به علت عزاداری) سرش را برهنه (و ژولیده) نکند و لباسهایش را پاره نکند.
- ۱۱ و به هیچ مرده‌ای نزدیک نشود. برای پدر و مادرش (هم) خود را ناپاک نسازد.
- ۱۲ چونکه تاج یعنی روغن مسح خداوندش بر (سر) اوست. از مکان مقدس (برای مشایعت مرده) خارج نشود و مکان مقدس خداوندش را بی حرمت نکند. من خدا هستم.
- ۱۳ و او با دختر باکره ازدواج کند.
- ۱۴ با اینها ازدواج نکند: زن بیوه، طلاق گرفته، زنی که دارای شرایط اختصاصی نیست و زن فاحشه. مگر اینکه با دختر باکره‌ای از قومش ازدواج کند.
- ۱۵ (با ازدواج با یهودی شدگان هم) نسلش را از قدوسیت خارج نکند. چونکه من خدا مقدس کننده‌ی او هستم.
- ۱۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۷ به آهرون چنین بگو: در هر دوره از نسل تو، مردی که در او عیبی باشد برای تقدیم نان مقدس خداوندش جلو نیاید.
- ۱۸ زیرا هر مردی که در او نقصی باشد نباید (برای خدمت) جلو بیاید. مثلاً مرد کور یا شل یا بینی فرو رفته یا دارای اعضای بی تناسب نباید تقرب حاصل کند.
- ۱۹ یا مردی که در او شکستگی پا یا شکستگی دست باشد.
- ۲۰ یا گوزپشت یا کسی که در چشم غباری باشد یا کسی که سفیدی و سیاهی چشمش در هم شده باشد یا جرب دار یا مبتلا به سودا یا بیضه له شده.
- ۲۱ هر مردی از نسل آهرون کوهن، که در او نقصی باشد برای تقدیم هدیه‌های طعمه‌ی آتش خدا نزدیک نیاید (زیرا) عیب در اوست برای تقدیم نان (مقدس) خداوندش نزدیک نیاید.
- ۲۲ از نان خداوندش که از فوق العاده مقدسها است و از چیزهای مقدس بخورد.
- ۲۳ چون عیب در اوست فقط نزدیک پرده‌ی جایگاه لوحه‌های ده فرمان نیاید و بقربانگاه نزدیک نگردد و چون من خدا مقدس کننده‌ی آنها هستم مکانهای مقدس را بیحرمت نکند.
- ۲۴ مُشه به آهرون و پسرانش و تمام فرزندان ییسرائل (این مطالب را) گفت:

امور - فصل بیست و دوم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به آهرون و فرزندان او بگو (هنگامی که ناپاک باشند) از موقوفه‌های فرزندان ییسرائل که آنها برای من وقف میکنند دوری جسته، نام مقدس مرا بی حرمت نسازند. من خدا هستم.

ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה:
 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל
 עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא-נפש או איש אשר-תצא
 5 ממנו שכבת-זרע: או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-
 6 לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו: נפש אשר תגע-
 בו וטמאה עדה-ערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אס-דחן
 7 בשרו במים: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים
 8 כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יהוה:
 9 ושמרו את-משמרתיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו
 10 אני יהוה מקדשם: וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר
 11 לא-יאכל קדש: וכהן כהן-קנה נפש קנין כסף הוא יאכל
 12 בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ובת-כהן כי תהיה לאיש
 13 זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובת-כהן כי תהיה
 אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעוריה
 14 מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: ואיש כהן-יאכל
 קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את-הקדש:
 15 ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה:
 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהוה
 מקדשם:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל
 17/18 כל-בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן-
 הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם
 19 אשר-יקריבו ליהוה לעלה: לרצנכם תמים זכר בבקר
 20 בפשבים ובעזים: כל אשר-בו מום לא תקריבו כח-לרצון
 21 יהיה לכם: ואיש כהן-קריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-נדר
 או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא
 22 יהיה-בו: עורת או שבור או-חרוץ או-יפלת או גרב או

שלישי
17/18

- ۳ به آنها بگو نسل اندر نسلان هر مردی از تمام نسل شما اگر در حال ناپاکی به موقوفه‌هایی که فرزندان ییسرائل برای خدا وقف کنند نزدیک شود آن شخص از حضور من نابود خواهد شد. من خدا هستم.
- ۴ هرکس از نسل آهرون که برص دارد یا جریان دار است تا موقعیکه پاک شود از چیزهای مقدس نخورد و همچنین کسی که به شخصی دست بزند که آن شخص مرده‌ای را لمس نموده یا از او منی خارج شده باشد (از چیزهای مقدس نخورد).
- ۵ یا کسیکه به شخصی دست بزند که آن شخص بوسیله (قطعه‌ای از بدن) هر جنبنده‌ای یا بوسیله (قطعه‌ای از بدن) آدم مرده‌ای ناپاک شده باشد (از چیزهای مقدس نخورد).
- ۶ شخصی که آنها را لمس کند تا غروب ناپاک است و از چیزهای مقدس نخورد مگر هنگام غروب پس از اینکه بدنش را در آب غسل بدهد.
- ۷ و غروب که شد پاک است بعداً از آن چیزهای مقدس بخورد چونکه خوراک اوست.
- ۸ مردار (ذبح حرام - نولا) و نخجیر شده (طرفا) را که با آن ناپاک میشود نخورد من خدا هستم.
- ۹ امر مرا رعایت کنند و به خاطر (عدم رعایت) آن، خطا به گردن نگیرند چون هرگاه آن را بی حرمت کنند خواهند مرد. من خدا مقدس کننده‌ی ایشان هستم.
- ۱۰ و هیچ بیگانه‌ای چیز مقدس نخورد. مهمان کوهن یا مزدور (او هم) چیز مقدس نخورد.
- ۱۱ کسی را که کوهن خرید، زر خرید اوست، وی از آن (چیز مقدس) بخورد. خانه زاده‌های کوهن هم از خوراکش (چیز مقدس) بخورند.
- ۱۲ و دختر کوهنی که به مرد بیگانه (غیر کوهن) شوهر کند از پیشکشی‌های مقدس نخورد.
- ۱۳ و دختر کوهنی که بیوه شود و یا طلاق بگیرد و بچه‌ای نداشته باشد و مثل زمان نوجوانیش به خانه‌ی پدرش برگردد از نان (مقدس) پدرش بخورد و هیچ بیگانه‌ای (غیر کوهن) از آن نخورد.
- ۱۴ و مردیکه سهواً از چیز مقدس بخورد یک پنجم آن مقدس را بدان افزوده به کوهن بدهد.
- ۱۵ موقوفه‌های فرزندان ییسرائل را که به خدا پیشکشی میدهند (کوهنها با هدیه نمودن آنها به دیگران) بی حرمت نسازند.
- ۱۶ موقعی که آن (بیگانه) ها از چیزهای مقدس ایشان میخورند (کوهنها) باعث گناهکاری و مجرمیت آنان میشوند. چونکه من خدا مقدس کننده‌ی آنها (یعنی چیزهای مقدس) هستم.
- ۱۷ خدا به مُسه چنین سخن گفت:
- ۱۸ به آهرون و پسرانش و تمام فرزندان ییسرائل سخن گفته به آنها اعلام کن. هرکس از خاندان ییسرائل و از غریبی که در جامعه‌ی ییسرائل باشد قربانی خود را که خواه به صورت نذر و خواه داوطلبانه تقدیم میدارد برای خدا به صورت قربانی سوختنی تقدیم بدارد.
- ۱۹ (آن قربانی‌ها) به میل خودتان از گاو یا از بره یا از بز نر، که بی عیب هستند (می‌تواند) باشد.
- ۲۰ هرچه را که در آن عیب باشد قربانی نکنید زیرا قربانی پذیرفته نخواهد شد.
- ۲۱ و مردیکه برای خدا ذبح سلامت بیاورد تا نذرش را ادا کرده باشد و یا (آن ذبح) داوطلبانه باشد، از گاو یا گوسفند تقدیم نماید. اگر بی نقص باشد و در آن هیچ عیبی نباشد مورد قبول است.
- ۲۲ کور، شکسته، یا حیوانی که قسمتی از بدن آن چاک خورده باشد یا آبله دار یا جرب دار یا

ויקרא כב - כג אמור

יִלְפַת לֹא-תִקְרִיבוּ אֱלֹהִים לִיהוָה וְאִשָּׁה לֹא-תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל-
 23 הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: וְשׂוֹר וְשָׂה שְׂרוּעַ וְקָלוֹט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ
 24 וְלִנְדָר לֹא יִרְצָה: וּמַעֲוֹךְ וּכְתוּת וְנִתּוּק וּכְרוּת לֹא תִקְרִיבוּ
 25 לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִיַּד בְּדָנְכֶר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-
 לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֱלֹהִים כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹסֵף לֹא יִרְצוּ
 26/27 לָכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׂוֹר אוֹ-
 כֶּשֶׁב אוֹ-עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 28 וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׂוֹר אוֹ-שָׂה אֹתוֹ וְאֶת-
 29 בְּנֵוֹ לֹא תִשְׁחֹטוּ בַיּוֹם אֶחָד: וְכִי-תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה
 30 לְרִצְנֹכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-
 31 בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: וּשְׁמֵרְתֶם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:
 32 וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 33 יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

כג 1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ רַבִּיעַ
 3 אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים
 4 הֵם מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
 5 שַׁבְּתוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה
 6 בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם:
 7 אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
 8 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח
 9 לַיהוָה: וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לַחֹדֶשׁ הָחָדָשׁ חֹג הַמִּצּוֹת לַיהוָה
 10 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ יְהִי
 11 לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה
 12 שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְא־קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
 13 לֹא תַעֲשׂוּ:

9/10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

- مبتلا به سودا، اینها را برای خدا قربانی نکنید و از اینها برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش روی قربانگاه نگذارید.
- ۲۳ و گاو و بره‌ای را که اعضایشان ناهنجار و یا چسبیده سم باشند، قربانی داوطلبانه بکن ولی برای نذر پذیرفته نخواهد شد.
- ۲۴ چارپایانی را که بیضه‌اش له شده یا کوبیده شده یا مجرای بیضه‌اش گسیخته یا قطع شده است برای خدا قربانی نکنید و در سرزمین خود به چنین کارهایی دست نزنید.
- ۲۵ از مال بیگانه هم از اینها به عنوان طعمه‌ی آتش (قربانگاه) خداوندتان تقدیم ننمائید. هنگامی که نقصشان در آنها (باقی) است عیب در آنهاست از شما قبول نخواهد شد.
- ۲۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۷ گاو یا بره یا بز که به دنیا می‌آید هفت روز نزد مادرش باشد و از روز هشتم به بعد جهت قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) برای خدا پذیرفته خواهد شد.
- ۲۸ گاو یا گوسفند را با بچه‌اش در یک روز ذبح نکنید.
- ۲۹ و هرگاه برای خدا قربانی شکرانه ذبح کنید با میل و رغبت خود ذبح کنید.
- ۳۰ در همان روز خورده شود. از آن تا صبح باقی نگذارید. من خدا هستم.
- ۳۱ فرمانهای مرا مراعات نموده آنها را انجام دهید من خدا هستم.
- ۳۲ نام مرا بی حرمت نکنید تا در میان فرزندان یسرائل مقدس گردهم. من خدا مقدس کننده‌ی شما هستم ...
- ۳۳ که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا داور شما بمانم. من خدا هستم.

فصل ۲۲ آیه ۲۶ الی ۳۳ و فصل ۲۳ آیه ۱ الی ۳۴
توزار روز دوم پسخ و روز اول سوکوت

امور - فصل بیست و سوم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل سخن گفته به آنها اعلام کن. عیدهای من یعنی عیدهای خدا که آنها را روزهای اجتماع مقدس اعلام خواهید کرد اینها هستند.
- ۳ شش روز کار انجام گیرد و روز هفتم شبات تعطیل کامل، (و روز) اجتماع مقدس است. هیچ کاری نکنید. در هر جایی که باشید، شبات متعلق به خدا است. (۱)
- ۴ اینها زمانهای (عیدهای) خدا - روزهای اجتماع مقدس میباشد که (شما) در موقع مقررشان آنها را اعلام خواهید کرد.
- ۵ در ماه اول در روز چهاردهم آن هنگام عصر (از نیم بعد از ظهر الی غروب آفتاب) موقع ذبح کرن قربانی پسخ برای خدا است.
- ۶ در پانزدهمین روز همین ماه برای خدا عید مَصوت (فطیر) است. هفت روز فطیر بخورید.
- ۷ روز اول برای شما روز اجتماع مقدس خواهد بود. هیچ کاری (غیر از پخت و پز) نکنید.
- ۸ هفت روز هدیه طعمه‌ی آتش (قربانگاه) برای خدا تقدیم نمائید. روز هفتم روز اجتماع مقدس میباشد. هیچ کاری (غیر از پخت) نکنید.

۱- چون در خانه‌ی خدا، روز شبات هم برای سوزاندن قربانی، آتش می‌افروختند (ویقرا فصل ۶ - آیه‌های ۵ و ۶) در این آیه قید مکان بکار رفته است که کسی فکر نکند مجاز است آتش بیفروزد یا کاری انجام دهد.

ויקרא כג אמור

186

אֱלֹהִים בְּיָתְבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
 אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃
 11 וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְנֹכְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנְיֹפּוּ
 12 הַכֹּהֵן׃ וְעִשִּׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תְּמִים בְּךָ
 13 שְׁנֵתוּ לְעֹלָה לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בָּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעֵת הַהֵיזֵן׃
 14 וְלֶחֶם וְקֹלֵי וְכֹרְמֵל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
 הַבֵּיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
 15 מוֹשְׁבֵי־יֹכֶם׃ וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
 מִיּוֹם הַבֵּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת
 16 תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
 17 וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמוֹשְׁבֵי־יֹכֶם תֵּבִיאוּ וְלֶחֶם
 תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנַי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֶמֶן תֹּאפִינָה בְּכֹרִים
 18 לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַע־תְּמִימִים בְּנֵי
 שָׁנָה וּפֶרֶז בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
 19 וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְעִשִּׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 20 לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים׃ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן
 אֶתֶם עַל לֶחֶם הַבְּכֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשִׁים
 21 קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן׃ וּקְרֹאתֶם בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֹא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֶקֶת עוֹלָם
 22 בְּכֹל־מוֹשְׁבֵי־יֹכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אֲרֻצְכֶם
 לֹא־תִכְלֶה פֶּאת שַׂדֶּךָ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי
 וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֶתֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

וידבר יהוה אל־משה לאמור׃ דבר אל־בני ישראל לאמור
 חמישי 23/24

בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 מקרא־קודש׃ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה

וידבר יהוה אל־משה לאמור׃ אַךְ לַיהוָה׃ 26/27

- ۹ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۰ با فرزندان ییسرائل سخن گفته به آنها اعلام کن: هنگامیکه به آن سرزمینی که من به شما میدهم بیایید و حاصل آن را درو کنید اولین عومر (پیمانۀ) دروستان را نزد کوهن بیاورید.
- ۱۱ (کوهن) فردای آن روز تعطیل (اول عید فطیر) آن عومر (پیمانۀ جو) را در حضور خدا بجناباندا تا (خدا) از شما رضایت داشته باشد.
- ۱۲ روزی که آن عومر (پیمانۀ جو) را می جناباندا برای خدا بره ای بی عیب (هشت روزه تا) یکساله به صورت قربانی سوختنی تقدیم بدارید.
- ۱۳ هدیه ی آردی که آن دو دهم (ایفا) آرد نرم سرشته شده در روغن باشد. برای خدا هدیه ی طعمه ی آتش (قربانگاه) بوی خوش آیند است. و هدیه ی مایع آن یک چهارم هین (پیمانۀ مایعات) شراب است.
- ۱۴ تا خود این روز تا آوردن تقدیمی خداوندتان (از حاصل گندم و جو تازه) به صورت نان و یا بو داده و یا آب پز نخورید. در هر جایی که باشید برای نسل اندر نسل شما قانون ابدی است.
- ۱۵ از فردای آن روز تعطیل (اول عید فطیر) از روزی که آن عومر (پیمانۀ جو) جناباندا را می آورید هفت هفته کامل برای خود بشمارید.
- ۱۶ تا فردا هفته ی هفتم پنجاه روز بشمارید و هدیه آردی تازه ای (از گندم) برای خدا تقدیم بنمائید.
- ۱۷ از مسکن های خود (داخل کشور) دو نان هدیه ی جناباندا بیاورید. دو دهم (ایفا) آرد نرم باشد. حامص (ور آمده) پخته شود. نوبر است و به خدا تعلق دارد.
- ۱۸ و با آن نان، هفت بره ی بی عیب (از هشت روزه) تا یکساله و یک گاو نر جوان و دو قوچ تقدیم بدارید. برای خدا قربانی سوختنی باشد. هدیه ی آردی و هدیه ی مایع آنها برای خدا بوی خوش آیند هدیه ی طعمه ی آتش (قربانگاه است).
- ۱۹ و یک بز نر جوان برای قربانی خطا و دو بره (از هشت روزه) تا یکساله برای ذبح سلامت ترتیب دهید.
- ۲۰ کوهن آنها را با نان (ی که از گندم نوبر پخته شود) و با دو بره به حضور خدا تکان دهد. برای خدا - برای کوهن وقف خواهند بود.
- ۲۱ در خود این روز اعلام دارید «برایتان روز اجتماع مقدس است هیچکاری (غیر از پخت و پز) نکنید» در هر جایی باشید برای نسل اندر نسلتان قانون ابدی است. (۱)
- ۲۲ و هنگام درو کردن محصول سرزمینتان گوشه ی مزرعات را تماماً درو نکن و خوشه ی ریخته ی دروت را برنچین. آنها را برای فقیر و غریب رهاکن. من خدا خداوندتان هستم.
- ۲۳ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۴ به فرزندان ییسرائل بگو در ماه هفتم اول ماه برای شما (روز) تعطیل و یاد بود به صدا در آوردن شوفار (به علامت آژیر خطر) و روز اجتماع مقدس باشد.
- ۲۵ هیچ کاری (به غیر از پخت و پز) نکنید. هدیه ی طعمه ی آتش (قربانگاه) برای خدا تقدیم نمائید.

ויקרא כג אמור

בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ
 וְיִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה:
 וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא
 לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־
 תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמּוּיָהּ: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
 תַעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מִקְרַב עַמּוּהָ: כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם: שִׁבְתַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
 אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּתְּשׂוּעָה לַחֹדֶשׁ בַּעֲרֹב מֵעֲרֹב עַד־עֲרֹב תִּשְׁבְּתוּ
 שַׁבְּתֹכֶם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסִּפּוֹת שִׁבְעַת
 יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְיִבוּ אֵשֶׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 מִקְרָא־קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה עֲצֹרַת הוּא
 כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־
 תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אֵשֶׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה
 זָבַח וְגִסְקִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: מִלֵּבֶד שַׁבְּתַת יְהוָה וּמִלֵּבֶד
 מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל־נִדְבַתֵיכֶם אֲשֶׁר
 תִּתְּנוּ לַיהוָה: אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפַּכֶם
 אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּחְגּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן שַׁבְּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְּתוֹן: וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עֵבֶת וְעֲרֵבֵי־
 נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחַגְתֶּם
 אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחְגּוּ אֹתוֹ: בַּסֶּפֶת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־
 הָאֲזוּחַ בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסֶּפֶת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת

- ۲۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۷ اما روز دهم این ماه هفتم، روز کیپوریم (عفوگناهان) است. برای شما روز اجتماع مقدس است. جانهایتان را رنج دهید (روزه بگیرید) و برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) تقدیم نمائید.
- ۲۸ در خود این روز هیچ کاری نکنید چونکه روز کیپوریم است. برای شما روز طلب مغفرت از حضور خدا خداوندتان می‌باشد.
- ۲۹ پس هر کسی که در خود این روز رنج نبیند (روزه نگیرد) از قومش نابود خواهد شد.
- ۳۰ و هر شخصی که در خود این روز هر کاری انجام دهد آن شخص را از میان قومش نابود خواهیم کرد.
- ۳۱ در هر جا باشید هیچ کاری نکنید. برای نسل اندر نسلتان قانون ابدی باشد.
- ۳۲ برای شما شبات استراحت کامل است. از غروب نهم ماه جانهایتان را رنج دهید (روزه بگیرید) از غروب تا غروب (روز بعد) تعطیل کنید.
- ۳۳ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۳۴ به فرزندان یسرائل چنین بگو: از روز پانزدهم ماه هفتم برای خدا هفت روز عید سوکوت (سایانها) است.
- ۳۵ روز اول روز اجتماع مقدس است. هیچ کاری (غیر از پخت و پز) نکنید.
- ۳۶ هفت روز برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) تقدیم نمائید. روز هشتم برای شما روز اجتماع مقدس باشد. برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) تقدیم نمائید. عَصِرَت (جشن عمومی) است. هیچ کاری (غیر از پخت و پز) نکنید.
- ۳۷ اینها هستند عیدهای خدا که آنها را روز اجتماع مقدس اعلام خواهید کرد. تا برای خدا هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) قربانی سوختنی. هدیه‌ی آردی، ذبح و هدیه‌های مایع هر روز را در روز خودش تقدیم نمائید.
- ۳۸ غیر از (قربانی‌های) شبتهای خدا و غیر از هدیه‌هایتان و غیر از تمام نذرهایتان و غیر از همه پیشکشی‌هایتان که به خدا تقدیم خواهید نمود.
- ۳۹ اما از روز پانزدهم ماه هفتم پس از آنکه حاصل زمین را جمع آوری کردید روز عید خدا را جشن بگیرید. روز اول تعطیل و روز هشتم تعطیل میباشد.
- ۴۰ در روز اول میوه‌ی درخت مرکبات، شاخه‌ی درخت خرما، شاخه‌ی درخت مورد و بیدهای (کنار) نهر، برای خودتان بگیرید. در حضور خدا خداوندتان هفت روز شادی کنید.
- ۴۱ هفت روز در سال این (عید) را برای خدا جشن بگیرید. برای نسل اندر نسلتان قانون ابدی باشد. در ماه هفتم آن را جشن بگیرید.
- ۴۲ هفت روز در سایانها زندگی کنید. هر تابعی از جامعه‌ی (فرزندان) یسرائل در سایانها زندگی کند.
- ۴۳ تا نسل اندر نسلتان بدانند که فرزندان یسرائل را موقعی که از سرزمین مصر بیرون آوردم و در سایانها ساکن نمودم. من خداوندتان هستم.

ויקרא כד אמור

הוֹשִׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מִעַדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

כד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹד לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: מִחוּץ לַפָּרֹכֶת
הַעֲדֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אוֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי
יְהוָה תָּמִיד חֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: עַל הַמִּנְחָה הַטְּהִרָה יַעֲרֹךְ
אֶת-הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:
5 וְלִקְחַת סֹלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חִלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֵים יְהוּה
6 הַחֲלָה הָאֶחָת: וְשָׂמַת אוֹתָם שְׁתֵּים מֵעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹּת
7 עַל הַשְּׁלַחַן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַת עַל-הַמַּעֲרֻכֹּת לִבְנֵה
8 זֶבֶה וְהִיתָה לֶלֶחֶם לְאֻזְכָּרָה אִשָּׁה לַיהוָה: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם
9 הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
10 וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים
הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חֻק-עוֹלָם: וַיֵּצֵא בֶן-אִשָּׁה
11 יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצֹו בַּמַּחֲנֶה
בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי: וַיִּקָּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֹאוּ אוֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית
12 בְּת-דַבְּרֵי לְמִטְה-דָּן: וַיִּנְחָהוּ בַּמִּשְׁמֵר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל-פִּי
יְהוָה:

13/14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: הוֹצֵא אֶת-הַמְּקַלֵּל אֶל-מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל-הַשֹּׁמְעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-דְּאִשׁוֹ וְרָגְמוּ אוֹתוֹ
15 כָּל-הַיְעָדָה: וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-
16 יִקְלָל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חָטְאוֹ: וְנִקְבַּ שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוּם
17 יִרְגְּמוּבּוּ כָּל-הַיְעָדָה כִּגְר כְּאֻזְרָח בְּנִקְבוֹ-שֵׁם יוֹמָת: וְאִישׁ כִּי
18 יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת: וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה
19 נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כִּן

שביעי
1/2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13/14

15

16

17

18

19

مُشه عیدهای خدا را به فرزندان یسرائل اعلام کرد.

امور - فصل بیست و چهارم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل چنین دستور بده، برای روشنائی یعنی برای روشن کردن چراغ دائم، روغن زیتون کوییده زلال به نزدت بیاورند.
- ۳ آهرون آن را در خارج از پرده‌ی جایگاه (لوحه‌های) ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینا) در چادر محل اجتماع مرتب کند. از شامگاه تا بامداد، دائم در حضور خدا (روشن) باشد. برای نسل اندر نسلان قانون ابدی است.
- ۴ چراغها را همیشه روی چراغدان پاک در حضور خدا مرتب کند.
- ۵ آرد نرم بردار و با آن دوازده قرص نان بپز. هر قرص نان دو دهم (ایفا) باشد.
- ۶ آنها را در دو ردیف شش تائی روی آن میز پاک به حضور خدا قرار بده.
- ۷ روی هر ردیف کُندر پاکیزه بگذار تا (آن کُندر) برای آن نان یادبودی به صورت هدیه‌ی طعمه (قربانگاه) برای خدا باشد.
- ۸ در هر روز شبات (تعطیل عمومی) همیشه آن را به حضور ترتیب دهد از طرف فرزندان یسرائل پیمانی است ابدی.
- ۹ (آن نان) به آهرون و به پسرانش تعلق یابد. آن را در محل مقدس بخورند. زیرا از هدیه‌های (قربانگاه) خدا برای او فوق العاده مقدس است. قانون ابدی است.
- ۱۰ پسر زنی یهودی که پسر مردی مصری بود از میان فرزندان یسرائل بیرون آمد. پسر آن زن یهودی و مردی یهودی در اردوگاه نزاع کردند.
- ۱۱ پسر آن زن یهودی، آن نام (یعنی نام خدا) را بر زبان جاری ساخته ناسزا گفت. وی را که نام مادرش شلومیت دختر دیوری از سبط دان بود، نزد مُشه آوردند.
- ۱۲ وی را در بازداشتگاه گذاردند تا (نوع مجازات) طبق امر خدا برای آنها روشن گردد.
- ۱۳ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۴ کسی را که ناسزا گفته است به خارج از اردوگاه ببر و تمام کسانی که شنیده‌اند دستشان را روی سر وی بگذارند. سپس تمام جماعت وی را سنگباران کنند.
- ۱۵ و به فرزندان یسرائل اینطور اعلام کن. هر کس که خداوندش را ناسزا گوید خطای خود را به گردن میگیرد.
- ۱۶ و کسی که نام خدا را کفر گوید حتماً کشته شود. حتماً تمام جماعت او را سنگباران کنند. چه غریب و چه تابع وقتی که نام (صریح خدا) را کفر گوید کشته خواهد شد.
- ۱۷ و کسی که جان آدمی را مورد حمله قرار دهد (و او را بکشد) حتماً کشته شود.
- ۱۸ و کسی که جان چارپائی را مورد حمله قرار دهد (و او را بکشد) (عوض) آن را بپردازد.
- ۱۹ و کسی که موجب نقصی در بدن هم‌نوعش گردد آنچنان که کرده همانطور با وی عمل شود.

יַעֲשֶׂה לּוֹ: שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר
 יִתֵּן מוֹסַם בְּאָדָם כֵּן יִנָּתֵן בּוֹ: וּמִכָּה בַּהֶמָּה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה
 אָדָם יוּמַת: מִשֹּׁפֵט אַחַד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כַּאֲזַרְחָה יִהְיֶה כִּי אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ אֶת־
 הַמִּקְלָל אֶל־מַחֲוֵיץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

כה 1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם
 וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וּשְׁשֵׁ
 שָׁנִים תִּזְמַר כְּרִמְךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִית
 שִׁבְתָּ שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וּכְרִמְךָ
 לֹא תִזְמַר: אֵת סְפִיחַ קִצְיוֹךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֵי נִזְיוֹךָ
 לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ
 לָכֶם לֹאכְלֹה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֹדְךָ וּלְתוֹשֶׁבְךָ הַגֵּרִים
 עִמָּךְ: וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל־תְּבוּאָתָהּ
 לֶאֱכֹל: וּסְפַרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת
 שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁעַת
 וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהָעִבְרִית שׁוֹפֵר תִּרְוַעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי בַעֲשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים תִּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל־אַרְצְכֶם: וּקְדַשְׁתֶּם
 אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ
 יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל־אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל־
 מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם
 לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נִזְוֶיהָ:
 כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
 בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אַחֲזָתוֹ: וְכִי־תִמְכְּרוּ
 מִמֶּכֶר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־תֹּנֶה אִישׁ אֶת־
 אַחִיו: בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר

מפטיר

(

(

שני

20
21
22
23
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13/14
15

- ۲۰ شکستگی بجای شکستگی، چشم به جای چشم، دندان به جای دندان، اگر موجب نقصی در شخصی بشود، همان عمل را در مورد او انجام دهند.
- ۲۱ کسیکه چارپایی را بزند (و بکشد) باید عوضش را بپردازد و کسی که آدمی را (منظور پدر و مادرند) بزند (که صدمه ببیند) کشته خواهد شد.
- ۲۲ قانون واحد داشته باشید. خواه غریب باشد و خواه بومی، زیرا من خدا خداوند شما هستم.
- ۲۳ مُشه (امر خدا را) به فرزندان یسرائل اعلام کرد. پس آن کسی را که کفر گفته بود بیرون از اردوگاه برده، وی را با سنگ سنگباران نمودند. و فرزندان یسرائل همانطور که خدا به مُشه فرمان داده بود عمل کردند.

پاراشای بهر سینی - فصل بیست و پنجم

- ۱ خدا در کوه سینی به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل اعلام کرده به آنها بگو، هنگامی که به سرزمینی که من به شما میدهم وارد شدید، (کار کشاورزی) آن سرزمین تعطیل باشد. تعطیلی از جانب خدا است.
- ۳ شش سال کشتزارت را بکار و شش سال تاکت را هرس کن و حاصلش را جمع آوری نما.
- ۴ در سال هفتم برای آن سرزمین شبات و تعطیل کامل است (محصول خودروی) سال هفتم از آن خدا (یعنی وقف) است. کشتزارت را نکار و تاکت را هرس نما.
- ۵ حاصل خود روی بدست آمده از درو سابقت را درو نکن و انگورهای تاک هرس نکردهات را نچین. برای آن زمین سال استراحت کامل باشد.
- ۶ حاصل (خودروی سال) تعطیل زمین مختص خوراک شما باشد. برای تو و غلامت و کنیزت و مزدورت و مهمانی که پیش تو زندگی میکند، خواهد بود.
- ۷ و تمام حاصل آن برای مصرف خوراک چهار پایت و حیوانی که در سرزمین توست باشد.
- ۸ هفت بار تعطیل یکساله یعنی هفت مرتبه هفت سال برای خود بشمار و سالهای این هفت تعطیل چهل و نه سال باشد.
- ۹ در روز دهم از ماه هفتم صدای لرزان و بلند کرنا را پخش کنید. در روز کیپور در تمام سرزمینتان صدای کرنا را پخش کنید.
- ۱۰ و این سال پنجاهم را مقدس نموده در آن سرزمین برای تمام ساکنانش اعلام آزادی کنید.
- ۱۱ برای شما یوول (سال پنجاهم) است. از شما هر کس به ملک و به خانواده‌ی خود برگردد.
- ۱۲ سال پنجاهم برای شما یوول باشد (زمین را) نکارید. محصولات خودرویش را درو نکنید و انگورهای تاک‌های هرس نکرده را نچینید.
- ۱۳ چونکه یوول است برای شما مقدس باشد. محصول کشت زار را بخورید. (ولی نفرشید). در این سال یوول، هر کس به ملک خود برگردد.
- ۱۴ و هرگاه ملک فروختنی را به همنوع خود بفروشید، یا مستقیماً از همنوع خود بخرید، یکدیگر را مغبون نکنید.
- ۱۵ به نسبت سالهاییکه از یوول گذشته از همنوع خود بخر. بتعداد سالهای محصول بتو بفروشد.
- ۱ - به منظور درک آیه‌های اخیر به کتاب شمرت صفحه ۱۱۴ رجوع شود.
- ۲ - تمام مردم مانند صاحب آن محصول مجازند از آن بهره برداری کنند.

- 16 שְׁנֵי-תְבוּאוֹת יִמְכֹּר-לָךְ: לְפִי וְרֵב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ
 וּלְפִי מַעֲט הַשָּׁנִים תִּמְעֵיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאוֹת הוּא
 17 מִכֹּר לָךְ: וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וּירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי
 18 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ
 19 וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם וּישַׁבְתֶּם עַל-הָאָרֶץ לְבַטַּח: וּנְתַנֶּה הָאָרֶץ
 20 פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעַ וּישַׁבְתֶּם לְבַטַּח עֲלֶיהָ: וְכִי תֹאמְרוּ
 מִה-נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְדַּע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-
 21 תְּבוּאוֹתֵנוּ: וְצִוִּיתִי אֶת-פִּרְכָּתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וַעֲשִׂתָּ
 22 אֶת-הַתְּבוּאָה לְשֵׁשׁ הַשָּׁנִים: וְזָרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת
 וְאֶכְלֶתֶם מִן-הַתְּבוּאָה יִשֹּׁן עַד וְהַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד-בּוֹא
 23 תְּבוּאוֹתֶיהָ תֹאכְלוּ יִשֹּׁן: וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת כִּי-לִי
 24 הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עַמֹּדִי: וּבְכָל אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם
 25 גְּאֻלָּה תִתְּנוּ לָאָרֶץ: כִּי-יִמּוֹךְ אֶחָיֶךָ וּמִכֹּר
 מֵאַחֲזָתוֹ וּבֹא גְאֻלוֹ הִקְרַב אֵלָיו וּגְאָל אֶת מִמְכָּר אֶחָיו:
 26 וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לּוֹ גְאֻל וְהִשְׁיִגָה יָדוֹ וּמִצָּא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ:
 27 וְחָשַׁב אֶת-שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהִשִּׁיב אֶת-הָעֶדְרָף לְאִישׁ אֲשֶׁר מִכַּר-
 28 לוֹ וְשָׁב לְאַחֲזָתוֹ: וְאִם לֹא-מִצָּאָה יָדוֹ דֵּי הַשִּׁיב לוֹ וְהָיָה
 מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֵה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיֵּצֵא בַּיּוֹבֵל וְשָׁב
 לְאַחֲזָתוֹ: וְאִישׁ כִּי-יִמְכַר בֵּית-מוֹשָׁב עִיר
 29 חֹמֶה וְהָיְתָה גְאֻלָּתוֹ עַד-תֵּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה
 גְאֻלָּתוֹ: וְאִם לֹא-יִגְאָל עַד-מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה וְקָם
 לוֹ הַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּעִיר אֲשֶׁר-לֹא חֹמֶה לְצַמְיַתָּת לִקְנֵה אֹתוֹ
 31 לְדֹדָתוֹ לֹא יֵצֵא בַּיּוֹבֵל: וּבְתֵי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם
 חֹמֶה סָבִיב עַל-שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחָשַׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה-לּוֹ וּבַיּוֹבֵל
 32 יֵצֵא: וְעָרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עָרֵי אַחֲזַתֶּם גְּאֻלָּת עוֹלָם תִּהְיֶה
 33 לְלוֹיִם: וְאֲשֶׁר יִגְאָל מִן-הַלְוִיִּם וַיֵּצֵא מִמְכָּר-בֵּית וְעִיר
 אַחֲזָתוֹ בַּיּוֹבֵל כִּי בְתֵי עָרֵי הַלְוִיִּם הוּא אַחֲזַתֶּם בְּתוֹךְ בְּנֵי

- ۱۶ بر حسب زیادی سالهای (برداشت محصول) بهای خریدش را زیاد کن و بر حسب کمی آن سالها بهای خریدش را کم کن. چونکه او تعداد محصولها (ی سالانه) را به تو می فروشد.
- ۱۷ یکدیگر را مغبون نکنید. از خداوند ترس داشته باشید. چون که من خدا - خداوند شما هستم.
- ۱۸ قانونهای مرا انجام دهید و احکام مرا رعایت نموده به آنها عمل کنید، تا در آن سرزمین با امنیت ساکن شوید.
- ۱۹ و آن سرزمین محصولش را بدهد تا به سیری بخورید و در آن با امنیت ساکن شوید.
- ۲۰ و اگر بگویید در سال هفتم چه بخوریم اینک که کشت نکرده ایم محصولمان را جمع آوری نخواهیم کرد. (۱)
- ۲۱ در سال ششم شما را برکت میدهم تا برای سه سال محصول بیار آورد.
- ۲۲ (بطوری که) سال هشتم را کشت خواهید کرد (ولی) از محصول قبلی خواهید خورد. تا سال نهم که محصول آن برسد، از محصول پیشین خواهید خورد.
- ۲۳ و آن زمین بطور ابدی به فروش نرود. چونکه زمین مال من است. زیرا شما پیش من غریب و مقیم هستید.
- ۲۴ و در تمام زمین ملکیتان برای آن سرزمین حق باز خرید تعیین کنید.
- ۲۵ اگر برادرت تهیدست گشته (قسمتی) از ملک خود را بفروشد. کسی که حق باز خرید دارد و خویشاوند اوست (ملک) فروخته شده برادرش را باز خرید کند.
- ۲۶ و کسی که (زمینش) باز خرید کننده نداشته باشد (در صورتی که خود او) مقدورش شود و قدرت باز خرید آنرا پیدا کند ...
- ۲۷ سالهایی را که از فروش ملکش گذشته است حساب کند باقی مانده را به آن مردی که به او فروخته است پس داده به ملک خود باز گردد.
- ۲۸ و اگر به اندازه ای که باید به او پس دهد نداشته باشد ملک فروخته شده تا سال یوول در دست خریدار بماند و در (سال) یوول از دست خریدار خارج شده و او (فروشنده) به ملکش برگردد.
- ۲۹ و کسی که در شهر حصار داری خانه ی مسکونی بفروشد (موعد) باز خریدش تا پایان سال فروش باشد (موعد) باز خریدش تا یکسال باشد.
- ۳۰ و اگر تا پایان یکسال کامل آن خانه ای که در شهر حصار دار است، برای او باز خرید نشود بطور دائم به خریدار آن برای نسل اندر نسلش انتقال میابد. در یوول بازگشت داده نخواهد شد.
- ۳۱ و خانه های روستایی که حصار ندارند (هر یک) در زمره ی کشتزار آن سرزمین محسوب میشود. حق باز خرید داشته باشد. در یوول بازگشت داده شود.
- ۳۲ در مورد شهرهای لویها و خانه های شهرهایی که آنها مالکشان هستند برای لوی حق باز خرید دائمی وجود دارد.
- ۳۳ اگر کسی از لویها باز خرید کند در یوول خانه ی فروخته شده واقع در شهر ملکی (به لوی) باز گردانده میشود زیرا خانه های واقع در شهرهای لویها در میان فرزندان ییسرائل ملکشان است.

۱- تورای مقدس ما به ما اطمینان میدهد که برکت از طرف خداست و به کوشش و قدرت بازوی انسان بستگی ندارد و در اینجا مشاهده میشود که با آنکه سه سال زمین کشت و زرع نمیشد خداوند ما را مطمئن میکند که برکتش شامل محصول یکسال خواهد شد، و این محصول یکسال برای سه سال کافی خواهد بود.

ויקרא כה בהר סיני

34 **ישראל:** וְשָׁדָה מִגֵּרֶשׁ עֲרִיִּהֶם לֹא יִמְכַר כִּי־אֲחֵזָת עוֹלָם הוּא
 35 לָהֶם: וְכִי־יִמּוֹךְ אֲחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהִחֲזַקְתָּ
 36 בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחִי עִמָּךְ: אֶל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית וּיְרֵאתָ
 37 מֵאֱלֹהֶיךָ וְחִי אֲחִיךָ עִמָּךְ: אֶת־כֶּסֶףךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ
 38 וּבִמְרִבִּית לֹא־תִתֵּן אֶכְלָךְ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי
 39 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיּוֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים: וְכִי־יִמּוֹךְ אֲחִיךָ עִמָּךְ וּנְמַכְרֶלָךְ לֹא־
 40 תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עֶבֶד: כְּשֹׁכִיר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שְׁנַת
 41 הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־
 42 מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֵזָת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: כִּי־עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר־
 43 הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְרוּ מִמִּפְרַת עֶבֶד: לֹא־
 44 תִרְדֶּה בּוֹ בַפֶּרֶךְ וּיְרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעֲבַדְךָ וְאֲמַתְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה
 45 לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֶם תִּקְנֶנּוּ עֶבֶד וְאִמָּה:
 46 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנֶנּוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתֶּם
 47 אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחָזָה:
 48 וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֹתָם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרֵשֶׁת אֲחָזָה לְעַלְמֵ בְּהֵם
 49 תַעֲבֹדוּ וּבְאַחֲיֶיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲחָיו לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ
 50 בַפֶּרֶךְ: וְכִי תִשָּׂיג יָד גֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמִן אֲחִיךָ
 51 עִמּוֹ וּנְמַכְרֶ לְגֵר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵר: אַחֲרֵי
 52 נְמַכְרֶ גְּאֻלָּה תִהְיֶה־לּוֹ אֶחָד מֵאֲחָיו יִגְאֻלְנוּ: אוֹרְדוּ אוֹ בֶךְ
 53 יָדוֹ יִגְאֻלְנוּ אוֹ־מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאֻלְנוּ אוֹ־הַשִּׁיגָה
 54 יָדוֹ וּנְגָאֵל: וְחָשַׁב עִם־קִנְיָהּ מִשְׁנַת הַמִּכְרֹו לֹו עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
 55 וְהָיָה כֶּסֶף מִמִּכְרֹו בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שֹׁכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: אִם־
 56 עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיָּהֵן יָשׁוּב גְּאֻלְתּוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: וְאִם־
 57 מְעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד־שְׁנַת הַיָּבֵל וְחָשַׁב־לוֹ כִּפְיֵ שָׁנָיו יָשׁוּב
 58 אֶת־גְּאֻלְתּוֹ: כְּשֹׁכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ בַפֶּרֶךְ
 59 לְעֵינֶיךָ: וְאִם־לֹא יִגְאֻל בְּאֻלָּה וַיֵּצֵא בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבָנָיו

ששי
ורביעי

שביעי

- ۳۴ زمین کشاورزی حومه‌ی شهرهای ایشان فروخته نشود، چونکه ملک ابدی ایشان است.
- ۳۵ و اگر برادرت یا غریب و مقیمی که نزد توست تهیدست شده متزلزل گردد دستش را بگیر تا با تو زندگی کند.
- ۳۶ از او نزول و سود نگیر، از خداوند خود ترس داشته باش تا برادرت در کنار تو زندگی کند.
- ۳۷ پولت را به تنزیل و خواربارت را به او به سود نده.
- ۳۸ من خدا خداوندتان هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا سرزمین کنعان را به شما داده برای شما داور باشم.
- ۳۹ هرگاه برادرت که نزد توست تهیدست شده و به تو فروخته شود کار غلامی به او تحمیل نکن.
- ۴۰ پیش تو مثل مزدور، مانند مقیم باشد. تا سال یوول (که ممکن است در بین شش سال خدمت آن غلام واقع شود) نزد تو خدمت کند.
- ۴۱ آنگاه از پیش تو خارج شده همراه فرزندان به خانواده و به ملک پدرانش بازگردد.
- ۴۲ چونکه آنها غلامان من هستند که آنها را از سرزمین مصر بیرون آوردم، به صورت غلام فروخته نشوند.
- ۴۳ با ستم بر او فرمانروایی نکن. از خداوند خود ترس داشته باش.
- ۴۴ اگر غلام و کنیز میخواهید از آن اقوامی که اطرافتان هستند، غلام و کنیز بخرید.
- ۴۵ و همچنین از اهالی مقیم که پیش شما زندگی میکنند و از قبیله‌ی آنانی که پیش شما هستند یعنی در سرزمین شما به دنیا آورده شده‌اند بخرید و جزء ملک شما باشند.
- ۴۶ آنها را بعد از خودتان برای فرزندانان به ارث بگذارید تا به صورت ملک به ارث ببرید. برای همیشه به آنها خدمت محول کنید. ولی نسبت به برادران خود فرزندان یسرائل، با همدیگر با ستم فرمانروایی نکنید.
- ۴۷ هرگاه غریب و یا مقیمی که پیش تو مسکن دارد استطاعت مالی پیدا کند و برادرت که پیش اوست تهیدست شود و به غریب و مقیم که نزد توست یا به اولاد خانواده‌ی غریب دیگری فروخته شود.
- ۴۸ پس از اینکه فروخته شد برای او حق بازخرید وجود داشته باشد و یکی از برادرانش او را بازخرید کند.
- ۴۹ یا عمویش یا پسر عمویش او را بازخرید کند یا از خویشاوندانش که از خاندان خودش باشد او را بازخرید کند و یا اگر خودش استطاعت یابد بازخرید شود.
- ۵۰ از سال فروخته شدنش تا سال یوول با خریدار خود حساب کند و پول فروش او بر حسب تعداد سالها باشد. یعنی مثل سالهای مزدوریش در نزد وی باشد.
- ۵۱ اگر هنوز سالهای بسیاری (تا فرارسیدن سال یووول) باقی مانده است، پول بازخریدش را بر حسب آن سالها به نسبت قیمت خریدش پس بدهد.
- ۵۲ اگر تا سال یوول سالهای کمی باقی مانده باشد برایش حساب کند. بر حسب سالهای باقی مانده پول بازخریدش را پس بدهد.
- ۵۳ نزد او چون مزدور سالانه باشد. نگذاری (مالک او) پیش چشم تو با ستم بر او فرمانروایی کند.
- ۵۴ اگر باینصورتها بازخرید نشود او فرزندان او را با او در سال یوول (از خدمت) خارج شوند.

ויקרא כו בחקתי

		מפטיר
	עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי	55
כו	אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו לכם	1
	אל לם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו	
	בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי	2
	תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:	
	אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי	3/4
	בשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי:	
	והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם	5
(לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ	שג 6
	ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב	
	לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם	7
	לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו	8
	ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופנתי אליכם והפריתי אתכם	9
(והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואכלתם ישן	10 שלישי וחמישי
	נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוכם ולא	11
	תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים	12
	ואתם תהיו ליעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם	13
	מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבור מטת עלכם ואולך	
(אתכם קוממיות:	
	ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם	14/15
	בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות	
	את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף אני אעשה זאת	16
	לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת	
	מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו	
	איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם	17
	שנאיכם ונסתם ואיך דרך אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו	18
	לי ויספתו ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ושבדתי את	19

۵۵ زیرا فرزندان یسرائل برای من غلام هستند، غلامان منند که آنها را از سرزمین مصر بیرون آوردم. من خدا خداوندتان هستم.

بَهْرَسِیْنِی - فصل بیست و ششم

- ۱ برای خود بتهایی نسازید و مجسمه و ستون پرستشگاه برپا نکنید و در سرزمین خود سنگ مصور قرار ندهید که به آن سجده کنید. زیرا من خدا خداوندتان هستم.
- ۲ تعطیل‌های مرا مراعات نمائید و مکان مقدس مرا محترم بدارید، من خدا هستم.

پاراشای بحقوقتی

- ۳ اگر به قانونهای من عمل نمائید و فرمانهای مرا مراعات نموده آنها را انجام دهید ...
- ۴ بارانهای شما را به موقع خودش خواهیم داد و آن سرزمین حاصل بیار آورده و درخت کشت زار، میوه‌اش را خواهد داد.
- ۵ خرمن کوبی شما تا هنگام انگورچینی و انگورچینی شما تا موقع بذرافشانی ادامه خواهد یافت. نانتان را تا سیر شدن خورده، در سرزمینتان با امنیت ساکن خواهید شد.
- ۶ در آن سرزمین صلح برقرار میکنم. بخواید و نگران کننده‌ای نخواهد بود. حیوان درنده را از آن سرزمین دور می‌کنم و در سرزمین شما شمشیر عبور نخواهد کرد.
- ۷ دشمنانتان را در (حدودشان) تعقیب خواهید کرد، پیش شما بضر شمشیر خواهند افتاد. پنج نفر از شما یک صد نفر را و یکصد نفر از شما ده هزار نفر را تعقیب خواهند کرد و دشمنانتان به ضرب شمشیر پیش شما خواهند افتاد.
- ۹ به شما توجه میکنم شما را بارور نموده زیاد خواهیم کرد و به پیمانم با شما وفا خواهیم نمود.
- ۱۰ از محصول پیشین خواهید خورد و محصول قبلی را به خاطر (عوض کردن با) محصول تازه (از انبار) بیرون خواهید آورد.
- ۱۱ مکان سکونت را در میان شما قرار داده و روحم از شما نفرت نخواهد داشت.
- ۱۲ سایه‌ام را بر سر شما گسترانیده‌ام و شما قوم من خواهید ماند.
- ۱۳ من خدا خداوند شما هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا غلامان آنها نباشید بندهای اسارت شما را گسیخته و شما را سربلند نگاه داشته رهبری خواهیم کرد.
- ۱۴ اگر از من اطاعت نکنید و تمام این فرمانها را انجام ندهید ...
- ۱۵ و اگر از قانونهای من نفرت داشته باشید و اگر افکارتان دستورات مرا رد کند و هیچیک از فرمانهای مرا انجام ندهید و در صورتی که پیمانم را نقض کنید ...
- ۱۶ منم با شما چنین میکنم: وحشت و سل و تب را که چشمها را تباه میکند و جانرا میگدازد بر شما مستولی میکنم. بذر خود را بیفایده خواهید کاشت و دشمنانتان آنرا خواهند خورد.
- ۱۷ خشم خود را متوجه شما خواهیم کرد تا از دشمنانتان شکست بخورید و دشمنانتان بر شما فرمانروائی کنند و بدون اینکه تعقیب کننده‌ای در کار باشد بگریزد.

ויקרא כו בחקתי

גֵּאוֹן עֵינֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם בְּבִרְזֵל וְאֶת־אֲרָצְכֶם פְּנַחֲשָׁה׃
 20 וְתִם לְרִיק כְּחֶכֶם וְלֹא־תִתֶּן אֲרָצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ
 21 לֹא יִתֶּן פְּרִיָּו׃ וְאִם־תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹו לִשְׁמֹעַ לִי
 22 וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שֶׁבַע כַּחֲטָאֵתֵיכֶם׃ וְהִשְׁלַחְתִּי בְּכֶם אֶת־
 חֵית הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָהּ
 23 אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דְרָכֵיכֶם׃ וְאִם־בְּאֵלֶה לֹא תוֹסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
 24 עִמִּי קָרִי׃ וְהִלַּכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־
 25 אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטָּאֵתֵיכֶם׃ וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת
 נֶקֶם־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם
 26 וְנִתְּתֶם בְּיַד־אֹיֵב׃ בְּשִׁבְרֵי לַכֶּם מִטַּה־לָּחֶם וְאִפּוּ עֵשֶׂר נָשִׁים
 לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לַחֲמֶכֶם בַּמִּשְׁקָל וְאִכַּלְתֶּם וְלֹא
 27 תִּשְׁבְּעוּ׃ וְאִם־בִּזְאֵת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
 28 עִמִּי בְּקָרִי׃ וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אַף־
 29 אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטָּאֵתֵיכֶם׃ וְאִכַּלְתֶּם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֵתֵיכֶם
 30 תֹּאכְלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנִתְּתִי
 31 אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי גְלוּלֵיכֶם וְגַעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנִתְּתִי
 אֶת־עָרֵיכֶם חֶרֶבָה וְהִשְׁמֹוֹתִי אֶת־מַקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ
 32 נִיחַחְכֶם׃ וְהִשְׁמֹוֹתִי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עֲלֶיהָ אֵיבֵיכֶם
 33 הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אֲזַרֶּה בַּגּוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חֶרֶב
 34 וְהִיתָה אֲרָצְכֶם שִׁמְמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֶרֶבָה׃ אִזְ תִּרְצֶה הָאָרֶץ
 אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בָּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אִזְ תִּשְׁבַּת
 35 הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל־יְמֵי הַשְּׁמָה תִּשְׁבַּת אֶת־
 36 אֲשֶׁר לֹא־שַׁבְּתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשַׁבְּתֶכֶם עֲלֶיהָ׃ וְהִנְשֹׂאֲרִים
 בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִדָּךְ בִּלְבַבְכֶם בְּאֲרֻצַּת אֵיבֵיהֶם וְרָדְף אֶתְּם קוֹל
 37 עֲלֶה נִדָּף וְנָסוּ מִנֶּסֶת־חֶרֶב וְנִפְלוּ וְאִין רָדְף׃ וְכִשְׁלוּ אִישׁ־
 בְּאֹחִיו כַּמִּפְנֵי־חֶרֶב וְרָדְף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לַכֶּם תְּקוּמָה לִפְנֵי
 38 אֵיבֵיכֶם׃ וְאִבְדֹתֶם בַּגּוֹיִם וְאִכַּלְהָ אֶתְכֶם אָרֶץ אֵיבֵיכֶם׃

- ۱۸ اگر تا این حد از من اطاعت نکنید هفت برابر خطاهایتان به تنبیه شما ادامه خواهم داد.
- ۱۹ غرور و قدرت شما را خواهم شکست. آسمان شما را چون آهن، و زمین شما را مثل مس قرار خواهم داد.
- ۲۰ و نیروی شما بیهوده تمام خواهد شد. زمین شما محصولش را بیار نخواهد آورد و درخت آن سرزمین میوه‌اش را نخواهد داد.
- ۲۱ و اگر تنبیه مرا به تصادف نسبت دهید و مایل نباشید از من اطاعت نمایید هفت برابر خطاهایتان بر ضربات علیه شما خواهم افزود.
- ۲۲ حیوانات درنده‌ی صحرا را به میان شما می‌آورم تا شما را بی‌بچه سازند و چارپایانتان را نابود نموده (عده‌ی) شما را کم کنند و راههای شما ویران خواهد شد.
- ۲۳ و اگر پس از این (کار) ها در برابر من متنبه نشوید و تنبیه مرا به تصادف نسب دهید ...
- ۲۴ منم برای شما تصادف ایجاد میکنم و منم هفت برابر خطاهایتان به شما ضربت خواهم زد
- ۲۵ و شمشیر انتقام را بر شما فرود می‌آورم تا تلافی (عهد) شکنی را بکند هنگامیکه در شهرهای خود اجتماع نمائید، و با زا به میان شما خواهم فرستاد تا به دست دشمن تسلیم گردید.
- ۲۶ پشت گرمی شما را از داشتن خواربار از بین میبرم تا آنجا که ده خانوار نشان را در یک تنور بپزند و نان شما را به صورت جیره برگردانند. می‌خورید و سیر نمیشوید.
- ۲۷ و اگر با وجود این از من اطاعت نکنید و تنبیه مرا به تصادف نسبت دهید.
- ۲۸ بشدت برایتان تصادف ایجاد میکنم. منم شما را هفت برابر خطاهایتان تنبیه خواهم کرد.
- ۲۹ گوشت پسران و دخترانتان را خواهید خورد.
- ۳۰ دژهای شما را منهدم خواهم کرد و مظاهر آفتاب پرستیتان را نابود خواهم ساخت و جسد‌های شما را روی لاشه‌ی بت‌هایتان خواهم انداخت و ذات من از شما نفرت خواهد داشت.
- ۳۱ شهرهای شما را به ویرانه مبدل کرده میقداشهای (اشاره به معبد اول و دوم) شما را خراب خواهم نمود و بوی خوش (قربانی‌های) شما را نخواهم بوئید.
- ۳۲ و من آن سرزمین را ویران خواهم نمود و دشمنان شما هم که در آن ساکن خواهند شد روی آسایش نخواهند دید.
- ۳۳ و شما را در بین قوم‌ها پراکنده ساخته و پشت سر شما شمشیر خواهم کشید. سرزمینتان ویرانه شده شهرهایتان خراب میگردد.
- ۳۴ در تمام سالهایی که شما در سرزمین دشمنان خود هستید آن سرزمین ویران، سالهای تعطیلات خود را جبران خواهد کرد، یعنی آن وقت آن سرزمین استراحت نموده سالهای تعطیلات خود را تلافی خواهد نمود.
- ۳۵ (آن سرزمین) که در سالهای تعطیلات شما وقتی که روی آن ساکن بودید استراحت نکرد در تمام سالهای ویرانی استراحت خواهد کرد.
- ۳۶ در دل آنهایی از شما که در سرزمین‌های دشمنانتان باقی بمانند حالت ترس پدید می‌آورد و صدای برگ رها شده‌ای آنها را تعقیب کند و مثل کسی که از جنگ بگریزد گریخته و بدون تعقیب کننده‌ی خواهند افتاد.
- ۳۷ و مثل اینکه در جنگ باشند بدون اینکه کسی آنها را تعقیب کند با یکدیگر تصادم میکنند.

ויקרא כו - כז בחקתי

39 וְהַנְּשֹׂאֲרִים בָּכֶם יִמְקוּ בְּעֹנֶם בְּאַרְצֵת אֲיִבֵיכֶם וְאִף בְּעֹנֹת
 40 אֲבֹתֵם אַתֶּם יִמְקוּ: וְהִתְוֹדוּ אֶת-עֹנֶם וְאֶת-עֹן אֲבֹתֵם בְּמַעַלְס
 41 אֲשֶׁר מָעְלוּ-בִּי וְאִף אֲשֶׁר-הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי: אִף-אֲנִי אֶלֶךְ
 עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם אֹרְאוּ יִפְנְעוּ לִבְבָם
 42 הָעָרֹל וְאִזּוּ יִרְצוּ אֶת-עֹנֶם: וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף
 אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאֶרֶץ אֶזְכֹּר:
 43 וְהָאֶרֶץ תִּעְזֹב מֵהֶם וְתֵרֶץ אֶת-שִׁבְתֹּתֶיהָ בְּהִשְׁמָהּ מֵהֶם וְהֵם
 יִרְצוּ אֶת-עֹנֶם יַעַן וּבִיַעַן בְּמִשְׁפָּטֵי מָאָסוֹ וְאֶת-חֻקֹּתַי גָּעְלָה
 44 נַפְשָׁם: וְאִף גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא-מֵאֲסֹתִים
 וְלֹא-גְעֻלָּתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 46 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: אֱלֹהֵי הַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהָר סִינַי בְּיַד-מֹשֶׁה:

1/2 רביעי וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת
 3 ואלהם איש כי יפלא נדר בערבך נפשת ליהוה: והיה ערבך
 הזכר מבין עשרים שנה ועד בין-ששים שנה והיה ערבך
 4 חמשים שקל כסף בשקל הקדוש: ואם-נקבה הוא והיה
 5 ערבך שלשים שקל: ואם מבין-חמש שנים ועד בין-עשרים
 שנה והיה ערבך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים:
 6 ואם מבין-חדש ועד בין-חמש שנים והיה ערבך הזכר חמשה
 7 שקלים כסף ולנקבה ערבך שלשת שקלים כסף: ואם מבין
 ששים שנה ומעלה אם-זכר והיה ערבך חמשה עשר שקל
 8 ולנקבה עשרה שקלים: ואם-מך הוא מערבך והעמידו לפני
 הַכֹּהֵן וְהַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל-פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יַד הַנֹּדֵד יַעֲרִיכּוּ
 9 הַכֹּהֵן: וְאִם-בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן
 10 לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה-קֹדֶשׁ: לֹא יִחַלְּפוּנוּ

- در برابر دشمنان تاب مقاومت نخواهید داشت.
- ۳۸ در میان ملتها آواره خواهید شد و سرزمین دشمنان شما را فنا خواهد نمود.
- ۳۹ کسانی که از شما باقی خواهند ماند در سرزمین دشمنان به خاطر گناهشان تحلیل خواهند رفت و همچنین بخاطر اینکه گناهان پدران خود را ادامه میدهند منهدم خواهند شد.
- ۴۰ به خاطر خیانتی که به من کرده‌اند (یعنی) به خاطر اینکه به تنبیه‌های من نسبت تصادف داده‌اند (بالاخره) به گناه خود و به گناه پدران خود اعتراف خواهند کرد.
- ۴۱ من هم برای آنها تصادف ایجاد میکنم و آنها را به سرزمین دشمنان می‌آورم. پس آن وقت است که قلب سختشان نرم شده و به مکافات گناهشان خواهند رسید.
- ۴۲ پس پیمانم را با یعقوب و در مدنظر قرار خواهیم داد و همچنین عهدم را با ییصحاق و اوراهام به خاطر خواهیم داشت. پس آن سرزمین را در مدنظر قرار خواهیم داد.
- ۴۳ فقط به سبب اینکه از احکام من نفرت داشتند و طرز فکرشان قانونهای مرا مردود نمود آن سرزمین بخاطر (گناه) آنها متروک خواهد شد. و چون در تعطیلات (سالهای هفتم) خود، روی آسایش ندیده بود حال روی آسایش خواهد دید و آنها به مکافات گناهان خود خواهند رسید.
- ۴۴ با وجود این وقتی هم در سرزمین دشمنان باشند چونکه من خدا خداوندشان هستم آنها را منفور نکرده و مردود نخواهم کرد که ایشان را تباه کنم و پیمانم را با آنها باطل نمایم.
- ۴۵ پیمان اولیه را (با اوراهام و ییصحاق و یعقوب) که (به خاطر آن) آنها را از سرزمین مصر جلو چشمان اقوام بیرون آوردم تا برای آنها داور باشم بیاد خواهیم داشت. من خدا هستم.
- ۴۶ اینها قانونها و احکام و تعلیماتی است که خدا بین خود و بین فرزندان ییسرائل به وسیلهی مُشه در که سینی ابلاغ نمود.

بحقوقی - فصل بیست و هفتم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان ییسرائل سخن گفته به آنها بگو کسی که صریحاً نذری میکند و نذرش مربوط به (سلامت) انسانی باشد بر حسب ارزیابی مقرر (ذیل) (نذرش) از آن خدا خواهد بود.
- ۳ ارزیابی برای مذکر اینست: از بیست ساله تا شصت ساله ارزشش پنجاه شِقل نقره بر حسب شِقل مقدس باشد.
- ۴ و اگر مؤنث باشد ارزشش سی شِقل باشد.
- ۵ و اگر پنج ساله تا بیست ساله باشد ارزشش مذکر بیست شِقل و در مورد مؤنث ده شِقل باشد.
- ۶ و اگر یکماهه تا پنجساله باشد ارزشش مذکر پنج شِقل نقره و مؤنث سه شِقل نقره باشد.
- ۷ و اگر شصت ساله ببالا است اگر مذکر است ارزشش پانزده شِقل باشد و در مورد مؤنث ده شِقل.
- ۸ و اگر (نذر کننده) تهیدست بوده و قادر به پرداخت این مبلغ نباشد وی را جلو کوهن وادارد تا کوهن او را ارزشیابی کند. کوهن بر حسب توانایی نذر کننده وی را ارزشیابی کند.
- ۹ و اگر چارپایانی باشند که از آنها به خدا قربانی تقدیم میدارند هرچه از آنها به خدا اختصاص دهد، وقف خواهد بود.

ויקרא כז בחקתי

11 וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בָּרַע אֹרֶע בָּטוֹב וְאִם־הִמֵּר יִמִּיר בְּהֶמָּה
 בְּבִהֶמָּה וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ: וְאִם כָּל־בְּהֶמָּה
 12 טִמְאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן לַיהוָה וְהֵעֵמִיד אֶת־
 13 הַבְּהֶמָּה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: וְהֵעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע
 14 כְּעֶרְכָךְ הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה: וְאִם־גָּאֵל יִגְאֹלְנָה וַיִּסַּף חֲמִישְׁתּוֹ עַל־
 15 עֶרְכָךְ: וְאִישׁ כִּי־יִקְדַּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֵעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן
 16 בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יָקוּם: וְאִם־
 חמישי
 17 שְׁבִיעִי / וְהָיָה לוֹ: וְאִם מִשְׁדָּה אַחַזְתּוּ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכָךְ
 18 לְפִי זָרְעוֹ זָרַע חֲמֹר שְׁעָדִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף: אִם־מִשְׁנֵת
 19 הַיֵּבֶל יִקְדִּישׁ שָׂדֶהוּ כְּעֶרְכָךְ יָקוּם: וְאִם־אֶחָד הַיֵּבֶל יִקְדִּישׁ
 20 שָׂדֶהוּ וְחָשַׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׂנִים הַנּוֹתֵרֹת
 21 עַד שְׁנַת הַיֵּבֶל וְנִגְרַע מֵעֶרְכָךְ: וְאִם־גָּאֵל יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה
 22 הַמִּקְדִּישׁ אֹתוֹ וַיִּסַּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְכָךְ עָלָיו וְקָם לוֹ: וְאִם־
 23 לֹא יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא־
 24 יִגְאֹל עוֹד: וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַּיֵּבֶל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשָׂדֶה
 25 הַחֲרָם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אַחַזְתּוֹ: וְאִם אֶת־שָׂדֶה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
 26 מִשְׁדָּה אַחַזְתּוֹ יִקְדִּישׁ לַיהוָה: וְחָשַׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְּסַת
 27 הָעֶרְכָךְ עַד שְׁנַת הַיֵּבֶל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכָךְ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ
 28 לַיהוָה: בְּשַׁנַּת הַיֵּבֶל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לְאִשֶׁר קָנָהּ מֵאִתּוֹ
 29 לְאִשֶׁר־לוֹ אַחַזְתַּת הָאָרֶץ: וְכָל־עֶרְכָךְ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 30 עֶשְׂרִים גֵּדָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל: אֶךְ־בְּכֹזֶר אֲשֶׁר יִבְכַּר לַיהוָה
 31 בְּבִהֶמָּה לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׂוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה
 32 הוּא: וְאִם בְּבִהֶמָּה הַטְּמֵאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָךְ וַיִּסַּף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו
 33 וְאִם־לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַר בְּעֶרְכָךְ: אֶךְ כָּל־חֲרָם אֲשֶׁר יַחֲרֵם אִישׁ
 34 לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם וּבִהֶמָּה וּמִשְׁדָּה אַחַזְתּוֹ לֹא יִמְכַר
 35 וְלֹא יִגְאֹל כָּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה: כָּל־חֲרָם

- ۱۰ آن را عوض نکند و خوب را به بد یا بد را به خوب تبدیل ننماید و اگر چارپائی را به چارپائی تبدیل کند هم آن و هم بدل آن وقف خواهند بود.
- ۱۱ و اگر هر نوع چارپای حرام گوشتی باشد که از آن به خدا قربانی تقدیم نمی کنند آن چارپا را به حضور کوهن وادارد.
- ۱۲ کوهن آن را چه خوب و چه بد ارزیابی کند همان قدر که کوهن ارزیابی کند خواهد بود.
- ۱۳ و اگر بخواهد آن را بازخرد کند یک پنجم بر مبلغ ارزیابی آن بیفزاید.
- ۱۴ و شخصی که خانه اش را برای خدا وقف کند کوهن چه خوب و چه بد آن را ارزیابی نماید.
- ارزش آن طبق ارزیابی کوهن ثابت بماند.
- ۱۵ و اگر وقف کننده (بخواهد) خانه اش را بازخرد نماید یک پنجم بر قیمت ارزیابی شده آن بیفزاید پس (خانه) برای خودش بماند.
- ۱۶ و اگر کسی قسمتی از کشتزار موروثی خود را برای خدا وقف کند ارزش آن بر حسب مقدار بذر کاشته شده در آن هر عومر (ده ایفا) از جو، پنجاه شِقل نقره باشد.
- ۱۷ اگر کشتزار خود را از سال یوول وقف کند بر حسب ارزیابی مقرر، (کشتزار) برای وی باقی می ماند.
- ۱۸ و اگر بعد از یوول کشتزارش را وقف نماید کوهن پول آن را بر حسب سالهایی که تا سال یوول باقیمانده است برای او حساب کرده از مبلغ ارزیابی کسر کند.
- ۱۹ و اگر وقف کننده بخواهد کشتزار را بازخرد کند (باید) یک پنجم مبلغ ارزیابی را بر آن بیفزاید تا (کشتزار) برای او بماند.
- ۲۰ و اگر (وقف کننده) کشتزار را بازخرد نکند در صورتی که (خریدار) کشتزار را به شخص دیگری بفروشد آن کشتزار دیگر قابل بازخرد نخواهد بود.
- ۲۱ و هنگامی که آن کشتزار در سال یوول آزاد میشود برای خدا وقف خواهد ماند. مانند کشتزار تحریم شده ملکیت آن برای کوهن خواهد بود.
- ۲۲ و اگر (کسی) کشتزار خریداری شده اش را که کشتزار موروثی نیست وقف کند ...
- ۲۳ کوهن (برای بازخرد آن قسمت کشتزار) سهم او (یعنی سهم خریدار کشتزار از کشتزار) را تا سال یوول با ارزیابی حساب کند. (خریدار کشتزار پول بازخرد) این قسمت را در آن روز بپردازد. (این پول) متعلق به خدا خواهد بود.
- ۲۴ در سال یوول این کشتزار به شخصی که خریدار آنرا از او خریداری کرده است یعنی به کسی که کشتزار، ملکیت موروثی وی است برمی گردد.
- ۲۵ و ارزیابی بر حسب شِقل مقدس باشد، یک شِقل بیست گرا میباشد.
- ۲۶ اما نباید کسی نخست زاد چارپا را چه گاو و چه بره وقف کند، زیرا از نظر خدا نخست زاده محسوب می شود و متعلق به خدا است.
- ۲۷ و اگر چارپای حرام گوشت باشد پس از ارزیابی آن را بازخرد کرده و یک پنجم آن (مبلغ) را بر آن بیفزاید و اگر بازخرد نشود به موجب ارزیابی بفروش برسد.
- ۲۸ اما هر تحریم شده ای که کسی از هر چه که دارد برای خدا وقف کند از آدم و چارپا و از کشتزار موروثی (تا انتقال آن وقفی به مسئول موقوفات) فروخته نشود (بوسیله وقف

ויקרא כז בחקתי

- 30 אֲשֶׁר יִחַרם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָת: וְכֹל־מַעֲשֵׂד
הָאָרֶץ מֵאֲדַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לִיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה:
וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂדוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו: וְכֹל־
מַעֲשֵׂד בְּקֹר וְצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹד תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂי־יִי יִהְיֶה
33 קֹדֶשׁ לִיהוָה: לֹא יִבְקֹר בֵּין־טוֹב לְרָע וְלֹא יִמִּידְנוּ וְאִם־הִמְדוּ
34 יִמִּידְנוּ וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּדָתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: אֱלֹהֵי
הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

מפטיר
31/32

- کننده‌ی آن) باز خرید نگردد. هر تحریم شده‌ای برای خدا فوق العاده مقدس است.
- ۲۹ هر آدم محکوم به مرگی (که به وسیله‌ی دادگاه شرع به مرگ محکوم شود) باز خرید نشده حتماً کشته شود.
- ۳۰ و هر ده یک محصول زمین چه از کشت زمین و چه از میوه‌ی درخت از آن خدا است. به خدا اختصاص دارد.
- ۳۱ و اگر کسی بخواهد (قسمتی) از ده یک محصولش را باز خرید کند یک پنجم آن (مبلغ) را بر آن بیفزاید.
- ۳۲ و ده یک از (تعداد) گاو و گوسفند، هر چه که زیر چوب بگذرد دهمی آن برای خدا وقف خواهد بود.
- ۳۳ خوب یا بد را جدا نکند و آن را عوض نکند و اگر آن را عوض کند هم آن و هم عوض آن وقف خواهد بود. باز خرید نشود.
- ۳۴ اینها فرمان‌هایی است که خدا برای فرزندان یسرائل در کوه سینا به مُسه امر فرمود.

پایان کتاب و یقرا

במדבר א במדבר

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
 2 הַשְּׁנַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת־
 רֹאשׁ כָּל־עֵדוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר
 3 שִׁמּוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגַּלְתֶּם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יֵצֵא
 4 צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתֵיכֶם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאַתְּכֶם
 5 יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: וְאַלֶּה
 שִׁמּוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוֹבֵן אֶלְיָצוּר בֶּן־
 6/7 שְׂדֵיאוּר: לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדַי: לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־
 8/9 עַמִּינָדָב: לִישָׁשָׁר נַתְנָאֵל בֶּן־צוּרֵעַד: לְזַבּוּלֹן אֶלְיָאֵב בֶּן־חֶלֶן:
 10 לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד לְמִנַּשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
 11/12 פְּדָהצוּר: לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעָנִי: לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַי:
 13/14/15 לְאַשֶׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עַכְרָן: לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: לְנַפְתָּלִי
 16 אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: אֶלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדוּה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם רֹאשֵׁי
 17 אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 18 אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְשִׁמּוֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדוּה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנַי וַיִּתְּלְדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת
 19 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגַּלְתֶּם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 20 מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: וַיִּהְיוּ בְנֵי־רֹאוֹבֵן שְׁנֵי
 בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדוֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר
 שִׁמּוֹת לְגִלְגַּלְתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא
 21 צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רֹאוֹבֵן שֵׁשָׁה וְאַדְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁה
 מֵאוֹת:
 22 לְבִנְיָמִן שִׁמְעוֹן תּוֹלְדוֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם פְּקֻדֵיכֶם בְּמִסְפַּר
 שִׁמּוֹת לְגִלְגַּלְתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא
 23 צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שִׁמְעוֹן תְּשַׁעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת:
 24 לְבִנְיָמִן גָּד תּוֹלְדוֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת

کتاب بمیدبار - بمیدبار - فصل اول

۱۹۷

- ۱ در اولین روز ماه دوم از دومین سال خروج آنها (فرزندان یسرائیل) از سرزمین مصر، خدا در بیابان سینا در چادر محل اجتماع به مُشه چنین گفت:
- ۲ تمام جمعیت فرزندان یسرائیل را بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان سرشماری کنید، سرشماری آنها از روی تعداد اسامی مردها باشد.
- ۳ تو و آهرون آنها را از بیست ساله به بالا هر کسی را که در یسرائیل مشمول خدمت زیر پرچم میباشد، بر حسب جمعیتشان به حساب بیاورید.
- ۴ از هر سبطی یک نفر، کسی که رئیس خاندان پدریش است با شما باشد.
- ۵ نامهای آن کسانی که با شما حضور خواهند یافت اینها هستند: برای (سبط) رثوون ایلیصور پسر شداور.
- ۶ برای (سبط) شیمعون شلومئیل پسر صوری شدا.
- ۷ برای (سبط) یهودا نحشون پسر عمی ناداو.
- ۸ برای (سبط) ییساخار نتن ئل پسر صوعار.
- ۹ برای (سبط) زوولون آلی او پسر حلون.
- ۱۰ برای فرزندان یوسف برای (سبط) افرئیم ایشامع پسر عمیهود، برای (سبط) منشه گملیل پسر پداهصور.
- ۱۱ برای (سبط) بینامین اویدان پسر گیدعونی.
- ۱۲ برای (سبط) دان اَحیعزر پسر عمی شدا.
- ۱۳ برای (سبط) آشر پگعیئیل پسر عوخران.
- ۱۴ برای (سبط) گاد ایلساف پسر دعوئل.
- ۱۵ برای (سبط) نفتالی اَحیرع پسر عنان.
- ۱۶ اینها دعوت شدگان جمعیت، رؤسای قبیله‌های پدریشان سران هزاره‌های (فرزندان) یسرائیل میباشند.
- ۱۷ مُشه و آهرون این اشخاص را که به نام معرفی شده بودند به همکاری خود برگزیدند.
- ۱۸ و تمام جمعیت را در اول ماه دوم جمع کردند. آنها نسبت افراد ذکور بیست ساله به بالای خود را فرد فرد بر حسب قبیله و خاندان پدری تعیین کردند.
- ۱۹ مُشه همانگونه که خدا فرمان داد آنها را در بیابان سینا شمرد.
- ۲۰ فرزندان رثوون نخست زاده‌ی یسرائیل، تمام مردان بیست ساله به بالا، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، طبق نسب نامهی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، هر نفر از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۲۱ شمرده شدگان سبط رثوون چهل و شش هزار و پانصد (نفر).
- ۲۲ فرزندان (سبط) شیمعون، مردان بیست ساله به بالا، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، شمرده شده طبق نسب نامهی آنها بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، هر نفر از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۲۳ شمرده شدگان سبط شیمعون پنجاه و نه هزار و سیصد (نفر).
- ۲۴ فرزندان گاد، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامهی آنها

במדבר א במדבר

- 25 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גֹד
 חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
- 26 לְבָנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 27 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה
 אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
- 28 לְבָנֵי יִשְׁשָׁכָר תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
 29 שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
 יִשְׁשָׁכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
- 30 לְבָנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 31 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה זְבוּלֹן
 שְׁבַעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
- 32 לְבָנֵי יוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם
 33 בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם
 לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
- 34 לְבָנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 35 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה
 שָׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת:
- 36 לְבָנֵי בְנִימֵן תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 37 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְנִימֵן
 חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
- 38 לְבָנֵי דָן תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן
 39 עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שָׁנַיִם
 וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבַּע מֵאוֹת:
- 40 לְבָנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 41 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֵׁר
 אֶחָד וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
- 42 בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת

- بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۲۵ شمرده شدگان سبط گاد - چهل و پنج هزار و ششصد و پنجاه (نفر).
- ۲۶ فرزندان یهودا، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۲۷ شمرده شدگان سبط یهودا هفتاد و چهار هزار و ششصد (نفر).
- ۲۸ فرزندان ییساخار، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۲۹ شمرده شدگان سبط ییساخار پنجاه و چهار هزار و چهارصد (نفر).
- ۳۰ فرزندان زوولون، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۳۱ شمرده شدگان سبط زوولون پنجاه و هفت هزار و چهارصد (نفر).
- ۳۲ فرزندان یوسف، از فرزندان افرئیم، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۳۳ شمرده شدگان سبط افرئیم چهل هزار و پانصد (نفر).
- ۳۴ فرزندان منشه، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۳۵ شمرده شدگان سبط منشه سی و دو هزار و دویست (نفر).
- ۳۶ فرزندان بینامین، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۳۷ شمرده شدگان سبط بینامین سی و پنج هزار و چهارصد (نفر).
- ۳۸ فرزندان دان، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۳۹ شمرده شدگان سبط دان شصت و دو هزار و هفتصد (نفر).
- ۴۰ فرزندان آشیر، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۴۱ شمرده شدگان سبط آشیر چهل و یک هزار و پانصد (نفر).
- ۴۲ فرزندان نفتالی، تمام مشمولان خدمت زیر پرچم، از بیست ساله به بالا، طبق نسب نامه‌ی آنها، بر حسب قبیله و خانواده‌ی پدریشان، از روی تعداد نامها به قرار زیر بودند.
- ۴۳ شمرده شدگان سبط نفتالی پنجاه و سه هزار و چهارصد (نفر).
- ۴۴ اینها سرشماری شدگانی هستند که مُشه و اهرُون و رئیس‌های دوازده‌گانه‌ی ییسرائل که هر کدام از خاندان پدری خود بودند، شمرده شدند.
- ۴۵ تمام سرشماری شدگان فرزندان ییسرائل بر حسب خانواده‌ی پدریشان از بیست ساله به بالا تمام مشمولان خدمت زیر پرچم در ییسرائل به قرار زیر بودند.
- ۴۶ تمام سرشماری شدگان ششصد و سه هزار و پانصد و پنجاه (نفر)

במדבר א - ב במדבר

43 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נִפְתְּלוּ
 44 שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
 45 אֱלֹהֵי הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשֵׂי־אֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם
 46 עֶשְׂרֵי אִישׁ אִישׁ-אֶחָד לְבֵית-אֲבוֹתָיו הָיוּ: וַיְהִי כָּל-פְּקוּדֵי בְנֵי-
 47 יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבוֹתָם מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֵצֵא צְבָא
 בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כָּל-הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לְמִטָּה אֲבוֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ
 בְּתוֹכָם:

48/49 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ אֶת-מִטָּה לְוִי לֹא תִפְקֹד
 50 וְאֶת-רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הִפְקֹד אֶת-
 הַלְוִיִּם עַל-מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל-כְּלָיו וְעַל כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ הַמָּה
 יִשְׂאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְהֵם יִשְׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן
 51 יַחֲנוּ: וּבְנִסְעַת הַמִּשְׁכָּן יֵרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֻת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ
 52 אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהָאֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת: וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל-
 53 מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל-דְּגֻלוֹ לְצַבְאָתָם: וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן
 54 הָעֵדוּת וְלֹא-יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם
 אֶת-מִשְׁמַרְת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשׂוֹ:

1/2 ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: אִישׁ עַל-דְּגֻלוֹ
 3 בְּאֹתוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם יַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִנְּגֻד סָבִיב לְאַהֲלֵ-
 4 מוֹעֵד יַחֲנוּ: וְהַחֲנִים קִדְמָה מִזְרָחָה דְּגֻל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבְאָתָם
 5 וּנְשֵׂי־אֵי לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׂוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב: וְצַבָּאוּ וּפְקוּדֵיהֶם
 6 אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עֲלָיו מִטָּה
 7 יִשְׁשַׁכַּר וּנְשֵׂי־אֵי לְבְנֵי יִשְׁשַׁכַּר נְתַנָּאל בֶּן-צוּעַד: וְצַבָּאוּ וּפְקוּדֵיו
 8 אַרְבַּעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: מִטָּה זְבוּלֹן וּנְשֵׂי־אֵי
 9 לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלֶן: וְצַבָּאוּ וּפְקוּדֵיו שְׁבַעַה וַחֲמִשִּׁים
 אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל-הַפְּקוּדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף

- ۴۷ و لوی ها از سبط پدریشان در میان آنها شمرده نشدند.
- ۴۸ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۴۹ اما سبط لوی را به حساب نیاور و آنها را در میان فرزندان یسرائیل سرشماری نکن.
- ۵۰ و تو لوی ها را بر میشکان (مسکن) لوح های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائیل در کوه سینا) و بر همه ی اسبابهای آن و بر هر چه دارد مأمور کن. آنها میشکان و تمام اسبابهایش را حمل کنند و خدمت آنرا انجام دهند و پیرامون میشکان اردو بزنند. (۱)
- ۵۱ و در موقع حرکت میشکان، لوی ها آن را پائین آورند و در موقع اردو زدن میشکان، لوی ها آن را بر پا نمایند. و بیگانه ای که (به آن) نزدیک شود کشته خواهد شد.
- ۵۲ فرزندان یسرائیل در اردوی (سبط) خود و هر کدام در کنار پرچم (بخش سه سبطی) لشکرهایشان اردو زنند.
- ۵۳ و لوی ها پیرامون میشکان (مسکن) لوح های ده فرمان (گواه بر تجلی خدا به فرزندان یسرائیل در کوه سینا) اردو زنند تا بر جمعیت فرزندان یسرائیل غضبی وارد نشود. پس لوی ها پاسگاه میشکان (مسکن) لوح های ده فرمان (گواه) را نگهبانی کنند.
- ۵۴ فرزندان یسرائیل موافق آنچه که خدا به مُشه فرمان داده بود عمل کردند. همانگونه عمل کردند.

بمیدبار - فصل دوم

- ۱ خدا به مُشه و آهرون چنین سخن گفت:
- ۲ فرزندان یسرائیل هر کدام در کنار پرچم خود (که هر کدام مربوط به سه سبط بود) نزدیک نشانه های خاندان پدری (۲) خود اردو بزنند. در برابر پیرامون چادر محل اجتماع (به فاصله ی تقریبی دو هزار اما) اردو بزنند.
- ۳ و کسانی که جلو در سمت شرقی (میشکان) اردو میزنند (زیر) پرچم (سبط) یهودا با تمام جمعیتشان و رئیس فرزندان یهودا نحشون پسر عمیناداو.
- ۴ جمعیت و مشمولین آنها هفتاد و چهار هزار و ششصد (نفر).
- ۵ و کسانی که پهلو ی او اردو میزدند (عبارتند از) سبط ییساخار و رئیس فرزندان ییساخار تنن پسر صوعار.

۱- فرزندان یسرائیل همیشه به صورت مربع اردو میزدند و جالب اینجاست که نام رؤسائی که در وسط هر ضلع قرار می گرفتند نامشان با ال خاتمه می یافت مانند تنن ال، شلومی ال، پیگی ال و بدین معنی است که خداوند همیشه ملت یسرائیل را در احاطه خود دارد.

۲- نشانه های خاندان پدری عبارت بودند:

الف - برای رنگ سبطهای دوازده گانه به کتاب شموت فصل ۲۸ آیه های ۱۷ الی ۲۰ مراجعه شود.

ب - نشان های سبطهای فرزندان یسرائیل عبارتند از:

رئوون: مهر گیاه، ییساخار: خورشید و ماه، دان: مار، افرئیم: گاو، شیمعون: شمشیر، زوولون: کشتی، آشیر: درخت زیتون، منشه: گاو وحشی، یهودا: شیر، نفتالی: گوزن - درخت، گاد: پرچم - خیمه، بینیامین: گریگ.

במדבר ב במדבר

- 10 וּשְׁמֹנִים אֵלֶּף וּשְׁשֹׁת־אֲלָפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת לְעִבְאֹתֶם רֵאשֹׁנָה
 יָסְעוּ: דָּגַל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה לְעִבְאֹתֶם
 11 וְנָשִׂיא לְבִנֵי רְאוּבֵן אֱלִיעֶזֶר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדָּיו
 12 שִׁשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְהַחֹזֶנֶס עָלָיו מִטָּה שְׁמֵעוֹן
 13 וְנָשִׂיא לְבִנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צֹרִישָׁדִי: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם
 14 תְּשַׁעַה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה גַד וְנָשִׂיא לְבִנֵי גַד
 15 אֱלִיסָף בֶּן־רְעוּאֵל: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֵלֶּף
 16 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת
 17 אֵלֶּף וָאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְעִבְאֹתֶם
 וְשָׁנִים יָסְעוּ: וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד מַחֲנֵה
 18 הַלְוִיִּם בַּתּוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵן יָסְעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ
 לְדַגְלֵיהֶם: דָּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְעִבְאֹתֶם
 19 יִמָּה וְנָשִׂיא לְבִנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישֶׁמֶע בֶּן־עַמִּיהוּד: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם
 20 אַרְבַּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְעָלָיו מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לְבִנֵי
 21 מְנַשֶּׁה גְּמַלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים
 22 אֵלֶּף וּמֵאוֹתִים: וּמִטָּה בְּנִימֵן וְנָשִׂיא לְבִנֵי בְּנִימֵן אֲבִידֹן בֶּן־
 23 גְּדֵעִי: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶּף וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
 24 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֵלֶּף וּשְׁמֹנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה
 25 לְעִבְאֹתֶם וּשְׁלֹשִׁים יָסְעוּ: דָּגַל מַחֲנֵה דָן צַפְנָה
 26 לְעִבְאֹתֶם וְנָשִׂיא לְבִנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישָׁדִי: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם
 27 שָׁנִים וּשְׁשִׁים אֵלֶּף וּשְׁבַע מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר
 28 וְנָשִׂיא לְבִנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד
 29 וָאַרְבַּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבִנֵי נַפְתָּלִי
 30 אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וָאַרְבַּע
 31 מֵאוֹת: כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֵלֶּף וּשְׁבַעַה וַחֲמִשִּׁים
 אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יָסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם:
 32 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֵת

- ۶ و جمعیت مشمولین او پنجاه و چهار هزار و چهارصد (نفر).
 ۷ سبط زوولون رئیس فرزندان زوولون الی آو پسر جلون.
 ۸ و جمعیت مشمولین او پنجاه و هفت هزار و چهارصد (نفر).
 ۹ همه‌ی مشمولین اردوی یهودا بر حسب جمعیتشان یک صد و هشتاد و شش هزار و چهارصد (نفر)، اول حرکت کنند.
 ۱۰ پرچم اردوی رثوون بحسب جمعیتشان طرف جنوب و رئیس فرزندان رثوون الیصور پسر شداور.
 ۱۱ و جمعیت و مشمولین او چهل و شش هزار و پانصد (نفر).
 ۱۲ کسانی که پهلوی او اردو میزنند سبط شیمعون و رئیس فرزندان شیمعون شلومیئل پسر صوری شدای.
 ۱۳ و جمعیت و مشمولین آنها پنجاه و نه هزار و سیصد (نفر).
 ۱۴ و سبط گاد و رئیس فرزندان گاد الیاساف پسر رعویل.
 ۱۵ جمعیت و مشمولین آنها چهل و پنج هزار و ششصد و پنجاه (نفر).
 ۱۶ همه‌ی مشمولین اردوی رثوون بر حسب جمعیتشان یکصد و پنجاه و یک هزار و چهار صد و پنجاه (نفر) و دوم حرکت کنند.
 ۱۷ چادر محل اجتماع - اردوگاه لوی‌ها در میان اردوها حرکت کند. هر کس بر جای خود نسبت به پرچم‌های خود همانگونه که اردو میزنند همانگونه حرکت نمایند.
 ۱۸ پرچم اردوی افرئیم بر حسب جمعیت شان به طرف مغرب و رئیس فرزندان (سبط) افرئیم الی شاماع پسر عمی هود.
 ۱۹ جمعیت و مشمولین آنها چهل هزار و پانصد (نفر).
 ۲۰ پهلوی او سبط منشه و رئیس فرزندان منشه گملیئل پسر پداهصور.
 ۲۱ و جمعیت و مشمولین آنها سی و دو هزار و دو سیست (نفر).
 ۲۲ سبط بینامین و رئیس فرزندان بینامین اویدان پسر گیدعونی.
 ۲۳ و جمعیت و مشمولین آنها سی و پنج هزار و چهارصد (نفر).
 ۲۴ همه‌ی مشمولین اردوی (سبط) افرئیم بر حسب جمعیت شان یکصد و هشت هزار و یکصد (نفر) و سوم حرکت کنند.
 ۲۵ پرچم اردوگاه (سبط) دان بر حسب جمعیت شان طرف شمال و رئیس فرزندان دان اخیعزر پسر عمی شدای.
 ۲۶ جمعیت و مشمولین آنها شصت و دو هزار و هفتصد (نفر).
 ۲۷ و کسانی که پهلوی او اردو میزنند سبط آشور و رئیس فرزندان آشور پگعیئل پسر عوخران.
 ۲۸ جمعیت و مشمولین آنها چهل و یک هزار و پانصد (نفر).
 ۲۹ سبط نفتالی و رئیس فرزندان نفتالی اخیرع پسر عینان.
 ۳۰ جمعیت و مشمولین آنها پنجاه و سه هزار و چهارصد (نفر).
 ۳۱ همه‌ی مشمولین اردوی دان یکصد و پنجاه و هفت هزار و ششصد (نفر) بر حسب پرچم‌هایشان (همیشه) در آخر حرکت کنند.
 ۳۲ اینها بر حسب خاندان پدریشان مشمولین فرزندان یسرائل هستند. همه‌ی سرشماری

במדבר ב - ג במדבר

לְעִבְאֲתֶם שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה כְּיָצְאוֹ לְדַגְלֵיהֶם וְכֵן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־
 בֵּית אֲבֹתָיו:

ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבְרַר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר
 סִינַי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַבְּכוֹר וְנָדָב וַאֲבִיהוּא אֲלֶעָזָר
 2
 3 וְאִיתָמָר: אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא
 4 יָדָם לְכַהֵן: וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהִקְרִבָם אִשׁ זָרָה
 לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהַן אֲלֶעָזָר
 וְאִיתָמָר עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם:

5/6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: הִקְרַב אֶת־מִטֵּה לְוִי וְהִעֲמַדְתָּ
 7 אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּשְׂרָתוֹ אֹתוֹ: וּשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרְתּוֹ
 וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
 8 הַמִּשְׁכָּן: וּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת
 9 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם
 לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 10 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וּשְׁמְרוּ אֶת־כִּהֲנֻתָם וְהָיָה הַקְּרִב
 יוֹמָת:

11/12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַנִּי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־הַלְוִיִּם
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 13 וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
 לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה:

14/15 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר: פִּקֹּד אֶת־בְּנֵי לְוִי
 לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כְּל־זָכָר מִבְּזֶהְדֵּשׁ וּמֵעַלָּה תִּפְקָדָם:
 16/17 וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה: וַיְהִי־אֵלֶּה בְּנֵי־

- ۳۳ شدگان اردوگاهها بر حسب مشمولین ششصد و سه هزار و پانصد و پنجاه (نفر) بودند. همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد لوی ها در میان فرزندان یسرائل شمرده نشدند.
- ۳۴ فرزندان یسرائل طبق آنچه خدا به مُشه فرمان داد عمل کردند. همه بر حسب قبیله ها و هر یک پهلوی خاندان پدریش همانگونه اردو زدند و همانگونه حرکت نمودند.

بمیدبار - فصل سوم

- ۱ تاریخچه‌ی خانوادگی آهرون و مُشه در روزی که خدا در کوه سینا به مُشه سخن گفت این است.
- ۲ نامهای فرزندان آهرون اینها هستند نخست زاده‌ی او ناداو است، اویهو العازار و ایتامار.
- ۳ اینها نامهای فرزندان آهرون یعنی کوهن‌های مسح شده‌ای هستند که (مُشه) آنها را برای خدمت منصوب کرد.
- ۴ موقعیکه ناداو و اویهو آتش بیگانه به حضور خدا آوردند، در بیابان سینا در حضور خدا مردند و فرزندان نداشتند. العازار و ایتامار در حیات آهرون پدرشان خدمت کهنات میکردند.
- ۵ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۶ سبط لوی را پیش آورده آن (سبط) را در حضور آهرون کوهن وادار تا نزد وی خدمت کنند.
- ۷ به منظور انجام دادن خدمت میشکان امر او (کوهن) را اطاعت نموده و (آنها) مراقب انجام وظیفه‌ی تمام جماعتی که جلو چادر محل اجتماع هستند، باشند.
- ۸ به منظور انجام دادن خدمت میشکان همه‌ی اسبابهای چادر محل اجتماع را نگهداری نموده و مراقب انجام وظیفه‌ی فرزندان یسرائل باشند.
- ۹ لوی‌ها را به آهرون و به پسرانش واگذار. از میان فرزندان یسرائل، آنها همگی به وی واگذار شده‌اند.
- ۱۰ به آهرون و پسرانش امر کن کهنات خود را مراعات کنند و بیگانه‌ای که (به مکان مقدس) نزدیک شود کشته خواهد شد.
- ۱۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۲ و اینک من لوی‌ها را از میان فرزندان یسرائل به جای نخست زاده‌ی مذکر یعنی اولین گشاینده رحم، از فرزندان یسرائل برداشتم تا لوی‌ها متعلق به من باشند.
- ۱۳ زیرا از روزی که هر نخست زاده‌ای را در سرزمین مصر ضربت زدم هر نخست زادی به من تعلق دارد. از میان یسرائل هر نخست زادی از انسان تا حیوان را به خود اختصاص دادم. آنها از آن من خواهند بود. من خدا هستم.
- ۱۴ خدا در بیابان سینا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۵ فرزندان لوی را بر حسب خانوادگی پدری و قبیله‌هایشان سرشماری کن. هر مذکری را از آنها از یک ماهه به بالا بشمار.

- 18 לְוֵי בְשֵׁמֹתָם גִּרְשׁוֹן וְקֹהֵת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן
- 19 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנֵי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי קֹהֵת לְמִשְׁפַּחְתָּם עֶמְרָם וַיְצַהֵר
- 20 חֶבְרוֹן וְעִזִּיאֵל: וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֱלֹהֵהֶם
- 21 מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם: לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבָנִי וּמִשְׁפַּחַת
- 22 הַשִּׁמְעִי אֱלֹהֵהֶם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי: פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כִּי־זָכַר
- מִבְּנֵי־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
- 23/24 מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ יִמּוֹה: וְנָשִׂיא בֵּית־אָב
- 25 לְגִרְשֹׁנִי אֱלִיסָר בֶּן־לֵאל: וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן בְּאֵהֶל מוֹעֵד
- 26 הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהֶל מִכֶּסֶהוּ וּמִסֹּךְ פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד: וְקִלְעֵי הַחֲצֵר
- וְאֶת־מִסֹּךְ פֶּתַח הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
- 27 וְאֶת מִיתָרָיו לְכֹל עֲבֹדָתוֹ: וְלִקְהַת מִשְׁפַּחַת
- הָעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיְצִהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת
- 28 הָעִזִּיאֵלִי אֱלֹהֵהֶם מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי: בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנֵי
- חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת
- הַקֹּדֶשׁ: מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קֹהֵת יַחְנוּ עַל יַד־הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: וְנָשִׂיא
- 29/30 בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עִזִּיאֵל: וּמִשְׁמֶרֶתָם
- הָאָרֶץ וְהַשְּׁלַחַן וְהַמִּנְחָה וְהַמִּזְבֵּחַ וְכָל־יְקֹדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ
- 32 בָּהֶם וְהַמִּסֹּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ: וְנָשִׂיא נְשִׂאֵי הַלְוִי אֶלְעָזָר בֶּן־
- 33 אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת
- 34 הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי אֱלֹהֵהֶם מִשְׁפַּחַת מְרָרִי: וּפְקֻדֵיהֶם
- בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנֵי־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שִׁשַּׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹתֵים:
- 35 וְנָשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחַיִל עַל יַד־
- 36 הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ צַפְנָה: וּפְקֻדֹת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קָרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן
- 37 וּבְרִיחִיו וְעַמְדָיו וְאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ: וְעַמְדֵי הַחֲצֵר
- 38 סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיְתַדְתֶּם וּמִיתְרֵיהֶם: וְהַחֲנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן
- קִדְמָה לִפְנֵי אֵהֶל־מוֹעֵד וּמִזְרָחָה מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שְׁמֹרֵים
- מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָאֵלֶּה הַקְּרֹב יוֹמֵת:

- ۱۶ مُشه همانگونه که فرمان گرفته بود طبق امر خدا آنها را شمرد.
- ۱۷ نامهای فرزندان لوی از این قرا بود: گرشون، قهات و مراری.
- ۱۸ و نامهای فرزندان گرشون بر حسب قبیله‌هایشان اینها هستند: لیونی و شیمعی.
- ۱۹ و فرزندان قهات بر حسب قبیله‌هایشان: عمرام، بیصهار، جورون و عوزیئل هستند.
- ۲۰ و فرزندان مراری بر حسب قبیله‌هایشان محلی و موشی هستند. اینها قبیله‌های لوی بر حسب خانواده‌ی پدریشان می‌باشند.
- ۲۱ گرشون قبیله‌ی لیونی و قبیله‌ی شیمعی را داشت اینها قبیله‌های گرشونی هستند.
- ۲۲ شمرده شده‌های آنها با محاسبه هر مذکری از یک ماهه به بالا هفت هزار و پانصد (نفر) سرشماری شدند.
- ۲۳ قبیله‌های گرشونی پشت میشکان طرف غرب اردو بزنند.
- ۲۴ و رئیس خاندان پدری گرشونی الیاساف پسر لائل باشد.
- ۲۵ پاسداری فرزندان گرشون در چادر محل اجتماع: میشکان و چادر و پوشش آن و پرده‌ی درگاه چادر محل اجتماع باشد.
- ۲۶ (و همچنین) پرده‌های حیاط و پرده‌های درگاه حیاط که کنار میشکان است و کنار آن قربانگاه (قربانی سوختنی) در پیرامون آن است و طنابهای متعلق به تمام خدمات مربوط به آن.
- ۲۷ قهات قبیله‌ی عمرامی و قبیله‌ی بیصهاری و قبیله‌ی جوروتی و قبیله‌ی عوزیئلی را داشت. اینها قبیله‌های قهاتی هستند.
- ۲۸ با محاسبه‌ی هر مذکری از یک ماهه به بالا هشت هزار و ششصد (نفر) نگهبان پاسگاه مکان مقدس باشند.
- ۲۹ قبیله‌های فرزندان قهات کنار میشکان سمت جنوب اردو بزنند.
- ۳۰ رئیس خاندان پدری قبیله‌های قهات الی صافان پسر عوزیئل باشد.
- ۳۱ و پاسداری آنها: صندوق و میز و چراغدان و قربانگاهها و اسبابهای مکان مقدس و آن پرده که با آنها خدمت خواهند کرد و تمام خدمات مربوط به آن باشند.
- ۳۲ رئیس رئیسهای (سط) لوی العازار پسر آهرون کوهن باشد. او سرپرست نگهبانان و پاسداران مکان مقدس باشد.
- ۳۳ مراری قبیله‌ی «محلی» و قبیله‌ی «موشی» را داشت. اینها قبیله‌های مراری هستند.
- ۳۴ شمرده شدگان آنها با محاسبه‌ی هر مذکر از یک ماهه به بالا شش هزار و دویست (نفر).
- ۳۵ رئیس خاندان پدری قبیله‌های مراری صوریئل پسر آوی حییل باشد. آنها کنار میشکان سمت شمال اردو بزنند.
- ۳۶ فرزندان مراری ناظر بر نگهبانی تخته‌های میشکان و پشت بندها و ستونها و پایه‌ها (جای زبانه‌ای) یش و تمام اسبابهای آن و کارهای مربوط به آن باشند.
- ۳۷ و ستونهای پیرامون حیاط و پایه‌های (جای زبانه‌ای) شان و میخ‌ها و طنابهای آنها.
- ۳۸ کسانی که در جلو میشکان طرف شرقی جلو چادر محل اجتماع اردو میزنند مُشه و آهرون و پسرانش باشند. آنها به منظور مواظبت از فرزندان بیسرانل مأمور نگهبانی مکان مقدس باشند و بیگانه‌ای که (غیر از سبط لوی) (به آن مکان مقدس) نزدیک شود کشته خواهد شد.

במדבר ג במדבר

- 39 כָּל-פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה
לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שָׁנִים וְעֹשְׂרִים
40 אֶלְפֵי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּקַד כָּל-בְּכוֹר שְׁשִׁי
זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמוֹתָם:
41 וְלָקַחְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבֵהֶמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
42 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־כָּל-בְּכוֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל:
43 וַיְהִי כָל-בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה לִפְקוּדֵיהֶם
שָׁנִים וְעֹשְׂרִים אֶלְפֵי שְׁלֹשָׁה וּשְׁבַעִים וּמֵאֵתִים:
44/45 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת-הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכוֹר
בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת-בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם וְהָיוּ-לִי
46 הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמֵּאֵתִים
47 הָעֵדֻפִים עַל-הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלָקַחְתָּ חֲמִשָּׁת
חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים לַגִּלְגָּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֹשְׂרִים גֵּרָה
48 הַשֶּׁקֶל: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֵדֻפִים בָּהֶם:
49 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֵדֻפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם:
50 מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת-הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים
51 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-כֶּסֶף
הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל-פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה:
- 1/2ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת-דְּרֹאשׁ בְּנֵי
שְׁבִיעִי 3 קָהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-בָּא לַצֵּבָא לַעֲשׂוֹת
4 מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבַדְתָּ בְנֵי-קָהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
5 קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנִסְעַ הַמִּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת
6 פְּרֻכַת הַמָּסַךְ וְכִסּוּ-בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדֻת: וְנָתַנּוּ עָלָיו כֶּסֶף
עוֹר תַּחַשׁ וּפְרָשׁוֹ בְּגַד-כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעֲלָה וּשְׁמוֹ בְּדִיו:

- ۳۹ لوی های سرشماری شده که مُشه و اَهْرُون آنها را طبق امر خدا بر حسب قبیله هایشان تمام مذکرهای از یک ماهه به بالا را شمردند، بیست و دو هزار (نفر) بودند.
- ۴۰ خدا به مُشه گفت نخست زاده های مذکر از فرزندان یسرائیل را از یک ماهه به بالا بشمار و تعداد و نامهایشان را بدست آور.
- ۴۱ من خدا هستم. به جای هر نخست زادی در بین فرزندان یسرائیل، لوی ها را و به جای هر نخست زادی از چارپایان فرندان یسرائیل، چارپایان لوی ها را برای من بردار.
- ۴۲ مُشه همانگونه که خدا به او فرمان داده بود تمام نخست زاده های فرزندان یسرائیل را سرشماری کرد.
- ۴۳ تمام افراد مذکر از یک ماهه به بالا بر حسب شمارش نامها سرشماری شدند بیست و دو هزار و دویست و هفتاد و سه نفر بودند.
- ۴۴ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۴۵ لوی ها را به جای هر نخست زادی از بین فرزندان یسرائیل و چارپایان لوی ها را به جای چارپایان آنها بردار، و لوی ها برای من باشند. من خدا هستم.
- ۴۶ و از آن دویست و هفتاد و سه نفر باز خرید شده از نخست زاده های فرزندان یسرائیل که اضافه بر لوی ها هستند ...
- ۴۷ برای هر نفر پنج شِقل بر حسب شِقل مقدس بگیر. هر شِقل بیست گراست.
- ۴۸ و آن پول یعنی (پول) بازخرید شده های تعداد اضافی بر (لویها) را به اَهرون و فرزندان او بده.
- ۴۹ مُشه پول بازخرید شده ها را از اول زادانی که اضافه بر عده لویها بودند دریافت کرد.
- ۵۰ آن پولی که بر حسب شِقل مقدس از نخست زاده های فرزندان یسرائیل گرفت یک هزار و سیصد و شصت و پنج شِقل بود.
- ۵۱ مُشه پول آن بازخرید شده ها را طبق امر خدا همانگونه که (خدا) به او فرمان داده بود به اَهرون و پسرانش داد.

بمیدبار - فصل چهارم

- ۱ خدا به مُشه و اَهْرُون چنین گفت:
- ۲ پسران قِهاث را از میان فرزندان لوی بر حسب قبیله ها و خانواده ی پدریشان سرشماری کن.
- ۳ از سی ساله به بالا و تا پنجاه ساله هر کس که وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشود تا در چادر محل اجتماع کاری انجام دهد (سرشماری شود).
- ۴ کار پسران قِهاث در چادر محل اجتماع - مکان فوق العاده مقدس اینست:
- ۵ موقع حرکت اردو، اَهْرُون و پسرانش بیایند و آن پرده ی پوشش جایگاه لوحه های ده فرمان را پایین آورند و با آن صندوق (لوحه های ده فرمان) گواه را بپوشانند ...
- ۶ روی آن پوششی از پوست تَحْش (پستاندار دریایی) قرار دهند و بر بالای آن پارچه ای تماماً از پشم رنگ شده ی لاجوردی بگسترانند و تیرهای آن را جای خود قرار دهند.
- ۷ روی میز (نان) دو رو و پارچه ای از پشم رنگ شده ی لاجوردی گسترانیده روی آن

- 7 ועל ושלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת
 ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד
 8 עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה
 9 עור תחש ושמו את-בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את-
 מנרת המאור ואת-נרתיה ואת-מלקחיה ואת-מחתתיה
 10 ואת כל-כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת-
 11 כל-כליה אל-מכסה עור תחש ונתנו על-המוט: ועל מזבח
 הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו
 12 את-בדיו: ולקחו את-כל-כלי השרת אשר ישרתוכם בקדש
 ונתנו אל-בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו
 13/14 על-המוט: ודשנו את-המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו
 עליו את-כל-כליו אשר ישרתו עליו בהם את-המחתות את-
 המזלגת ואת-היעים ואת-המזדקת כל כלי המזבח ופרשו
 15 עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכסת את
 הקדש ואת-כל-כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי-כן יבאו בני-
 קהת לשאת ולא יגעו אל-הקדש ומתו אלה משה בני-קהת
 16 באהל מועד: ופקדת אלעזר ובן-אהרן הכהן שמן המאור
 וקטורת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקודת כל-
 המשכן וכל-אשר-בו בקדש ובכליו: 17/18
- מפטיר ד 17/18
 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: אל-תכריתו את-
 19 שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: וזאת ועשו להם וחי
 ולא ימתו בגשתם את-קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
 20 אותם איש איש על-עבדתו ואל-משאו: ולא-יבאו לראות
 כבלע את-הקדש ומתו:
- נשא 21/22
 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: נשא את-דאש בני גרשון גם-
 הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד
 בן-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא לצבא צבא לעבד

- قالبهای نان و قاشق‌ها و پایه‌های عمودی و قیده‌های ناودانی شکل نگهدارنده (ی نان) را قرار دهند و نان دائم روی آن باشد.
- ۸ و روی آنها پارچه‌ای از پشم رنگ شده قرمز پهن کنند و آن را با پوششی از پوست تحش (پستاندار دریایی) بپوشانند و تیرهای آن را قرار دهند.
- ۹ و پارچه‌ای از پشم رنگ شده لاجوردی برداشته آن چراغدان روشنایی بخش و چراغهایش و انبرهایش (که برای برداشتن فتیله‌ها لازم است) و مجمرهایش و تمام ظرفهای روغنی را که بوسیله‌ی آنها خدمت آن (چراغدان) را میکنند، بپوشانند.
- ۱۰ آنرا و تمام اسبابهایش را توی پوششی از پوست تحش گذارده روی تیر بگذارند.
- ۱۱ و روی آن قربانگاه طلا، پارچه‌ای از پشم رنگ شده لاجوردی گسترانیده و آن را با پوششی از پوست تحش (پستاندار دریایی) بپوشانند و تیرهای آن را قرار دهند.
- ۱۲ و تمام اسبابهای خدمت را که در مکان مقدس با آنها خدمت میکنند بردارند و در پارچه‌ای از پشم رنگ شده لاجوردی قرار دهند و آنها را پوششی از پوست تحش بپوشانند و روی تیر بگذارند.
- ۱۳ آن قربانگاه (سوختنی) را از خاکستر خالی کنند و رویش پارچه‌ای از پشم رنگ شده ارغوانی بگسترانند.
- ۱۴ و تمام اسبابهایش را که با آنها روی آن قربانگاه خدمت میکنند و مجمرها و چنگالها و بیلچه‌ها و خون پاشها و تمام اسبابهای قربانگاه را رویش بگذارند و روی آن پوششی از پوست تحش (پستاندار دریایی) گسترانیده و تیرهایش را قرار دهند.
- ۱۵ درموقع حرکت اردو، آهرون و پسرانش کار پوشاندن چیز مقدس (صندوق لوحه‌های ده فرمان) و قربانگاه و تمام اسبابهای مقدس را به پایان رسانند و پس از آن پسران قهات برای حمل بیابند و چیزهای مقدس را لمس نکنند تا نمیرند. کار پسران قهات در چادر محل اجتماع این است.
- ۱۶ و العازار پسر آهرون کوهن سرپرست روغن روشنایی و بخور داروها (ی یازده گانه) و هدیه‌ی آردی همیشگی و روغن مسح باشد. یعنی سرپرستی تمام میشکان و تمام آنچه در آن است را چه از نظر مکان مقدس و چه از نظر اسبابهایش برعهده داشته باشد.
- ۱۷ خدا به مُشه و آهرون چنین سخن گفت:
- ۱۸ باعث نابودی جمعیت قبیله‌های قهاتی از میان لوی‌ها نشوید.
- ۱۹ و این کار را برای آنها انجام دهید تا هنگام نزدیک شدنشان به مکان فوق‌العاده مقدس زنده مانده، نمیرند. آهرون و پسرانش بیابند و آنها را هر یک بر خدمت و بارش بگمارند.
- ۲۰ موقع پوشانیدن آن چیز مقدس (صندوق لوحه‌های ده فرمان) برای دیدن آن نیابند تا نمیرند.

پاراشای ناسو

- ۲۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۲ پسران گرشون را هم بر حسب خانواده‌ی پدری و قبیله‌هایشان سرشماری کن.

- 24 עֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרִשִׁי לְעֶבֶד
 25 וּלְמִשְׁאָה: וְנָשְׂאוּ אֶת־יָדֵי עַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֶהֱל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ
 26 וּמִכִּסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֶהֱל
 27 מוֹעֵד: וְאֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מִסְךְ וּפֶתַח שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר
 28 עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
 29 עֲבֹדָתָם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ: עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו
 30 תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרִשִׁי לְכָל־מִשְׁאָם וְלִכְל עֲבֹדָתָם
 31 וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאָם: זֹאת עֲבֹדַת
 32 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרִשִׁי בְּאֶהֱל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בִּן־
 33 אֶהְרֹן הַכֹּהֵן: בְּנֵי מְרָדִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית־
 34 אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בְּנֵי־חֲמִשִּׁים
 35 שָׁנָה תִּפְקֹדֵם כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעֶבֶד אֶת־עֲבֹדַת אֶהֱל מוֹעֵד:
 36 וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד קְדָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 37 וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאֲדָמָיו: וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָמֵיהֶם וְיִתְדֹתָם
 38 וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־
 39 כָּלֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָדִי לְכָל־
 40 עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן: וַיִּפְקֹד
 41 מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וּנְשֵׂי אֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָל לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית
 42 אֲבֹתָם: מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בְּנֵי־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־
 43 הַבָּא לְצַבָּא לְעֶבֶדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם
 44 אֲלָפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָלִי
 45 כָּל־הָעֹבֵד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן עַל־פִּי יְהוָה
 46 בְּיַד־מֹשֶׁה: וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵרִשׁוֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם (שני)
 47 וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בְּנֵי־חֲמִשִּׁים
 48 שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעֶבֶדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
 49 לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: אֵלֶּה
 50 פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרִשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד

- ۲۳ آنها را یعنی کسی را وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشود تا در چادر محل اجتماع خدمت کند از سی سال به بالا تا پنجاه ساله سرشماری کن.
- ۲۴ کار قبیله‌های گرشونی برای خدمت و باربری از این قرار است.
- ۲۵ حمل پرده‌های میشکان و چادر محل اجتماع، پوشش آن و پوششی از تحش (پستاندار دریایی) که از بالا روی آن است و پرده‌ی درگاه چادر محل اجتماع.
- ۲۶ و پرده‌های حیاط و پرده‌ی درگاه در بزرگ حیاطی که در اطراف میشکان و قربانگاه است و طنابهای آنها و تمام اسبابهای خدمتی آنها و آنچه برای آنها و برای نظام خدمت آنها طبق فرمان آهرون و پسرانش باشد. باربری آنها را به نوبت برای آنها تعیین کنید.
- ۲۷ همه‌ی کار پسران گرشونی برای تمام باربری آنها و برای نظام خدمت آنها طبق فرمان آهرون و پسرانش باشد. باربری آنها را به نوبت برای آنها تعیین کنید.
- ۲۸ کار قبیله‌های پسران گرشونی، در چادر محل اجتماع است و نوبت کار آنها تحت سرپرستی ایتامار پسر آهرون کوهن باشد.
- ۲۹ پسران مراری را بر حسب قبیله‌ها و خانواده‌ی پدریشان بشمار.
- ۳۰ آنها را یعنی هر کسی را که وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشود تا در چادر محل اجتماع خدمت کند از سی ساله به بالا تا پنجاه ساله سرشماری کن.
- ۳۱ و وظیفه‌ی باربری آنها برای همه‌ی کارهایشان در چادر محل اجتماع عبارت است از (حمل) تخته‌های میشکان و پشت بندها و ستونها و پایه‌ها (ی جا زبانه‌ای) یش ...
- ۳۲ و (حمل) ستونهای پیرامون حیاط و پایه‌های (جا زبانه‌ای) آنها و میخ‌های سرکیج و طنابهایشان برای همه‌ی اسبابها و برای تمام کار آنها بر حسب نامهای اسبابها وظیفه‌ی باربری آنها را تعیین کنید.
- ۳۳ این است کار قبیله‌های پسران مراری برای هرگونه خدمت آنها در چادر محل اجتماع که تحت سرپرستی ایتامار پسر آهرون کوهن باشد.
- ۳۴ مُشه و آهرون و رئیس‌های جماعت، پسران قِهاتی را بحسب قبیله‌ها و خانواده پدریشان شمردند.
- ۳۵ از سی ساله به بالا تا پنجاه ساله تمام کسانی را که وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشدند تا در چادر محل اجتماع خدمت کنند (سرشماری کردند).
- ۳۶ و سرشماری شدگان آنها بر حسب قبیله‌هایشان دو هزار و هفتصد و پنجاه (نفر) بودند.
- ۳۷ اینها سرشماری شدگان قبیله‌های قِهاتی یعنی همه‌ی کسانی بودند که در چادر محل اجتماع خدمت میکردند و مُشه و آهرون طبق فرمان خدا به مُشه آنها را شمردند.
- ۳۸ و سرشماری شدگان پسران گرشون بر حسب قبیله‌های خانواده‌ی پدریشان.
- ۳۹ از سی ساله به بالا تا پنجاه ساله همه‌ی کسانی را که وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشدند تا در چادر محل اجتماع خدمت کنند (سرشماری کردند).
- ۴۰ سرشماری شدگان آنها بر حسب قبیله‌های خانواده پدریشان دو هزار و ششصد و سی (نفر) بودند.
- ۴۱ اینها سرشماری شدگان قبیله‌های پسران گرشون یعنی همه‌ی کسانی بودند که در چادر محل اجتماع خدمت میکردند و مُشه و آهرون طبق فرمان خدا آنها را شمردند.
- ۴۲ و سرشماری شدگان پسران مراری بر حسب قبیله‌ها و خانواده‌ی پدریشان.

42 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה: וּפְקֹדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִדְיָן לְמִשְׁפַּחֹתָם
 43 לְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חַמְשִׁים
 44 שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
 45 לְמִשְׁפַּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאתַיִם: אֵלֶּה פְּקֻדֵי מִשְׁפַּחַת
 46 בְּנֵי מִדְיָן אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:
 47 כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשֵׁי־אֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 48 הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
 49 וְעַד בֶּן־חַמְשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת
 מִשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
 וּשְׁמֹנִים: עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
 וְעַל־מִשְׁאָו וּפְקֻדֵיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ מִן־
 3 הַמַּחֲנֶה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא לִנְפֶשׁ: מִזְכֹּר עַד־נִקְבָּה
 תִּשְׁלַחוּ אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלַחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם
 4 אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתָם
 אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל:

5/6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹד
 אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטָּאת הָאֵדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה
 7 וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא: וְהִתְוֹדוּ אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב
 אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישֶׁתוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶׁר אָשָׁם
 8 לוֹ: וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאֲשָׁם אֱלֹוֹ הָאֲשָׁם הַמוֹשֵׁב
 9 לִיהוָה לַכֹּהֵן מִלִּבְד אֵיל הַכִּפֹּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּרֶבּוּ עָלָיו: וְכָל־
 תְּרוּמָה לְכָל־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ
 10 יִהְיֶה: וְאִישׁ אֶת־קֹדְשֵׁיו לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ
 יִהְיֶה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

- ۴۳ از سی ساله به بالا تا پنجاه ساله همه‌ی کسانی را که وارد جمعیت خدمتگزاران کار مقدس میشدند تا در چادر محل اجتماع خدمت کنند (سرشماری کردند).
- ۴۴ سرشماری شدگان آنها بر حسب قبیله‌هایشان سه هزار و دویست (نفر) بودند.
- ۴۵ اینها سرشماری شدگان قبیله‌های پسران میراری بودند و مُشه و آهرون طبق فرمان خدا به مُشه آنها را شمردند.
- ۴۶ تمام سرشماری شدگانی که مُشه و آهرون و رئیسهای یسرائیل از لویها بر حسب قبیله‌ها و خانواده‌ی پدریشان شمردند ...
- ۴۷ از سی ساله به بالا تا پنجاه ساله همه‌ی کسانی که برای کار خدمت و کار باربری در چادر محل اجتماع وارد میشدند ...
- ۴۸ سرشماری شدگان آنها هشت هزار و پانصد و هشتاد نفر بودند.
- ۴۹ مُشه برحسب فرمان خدا هر کدام را بر خدمت و بارش گماشت و سرشماری شدگان کسانی بودند که خدا برای مُشه تعیین کرده بود.

ناسو - فصل پنجم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائیل فرمان بده هر برص دار و هر جریان داری و هر کسی را که بخاطر لمس جسد مرده ناپاک است از اردوگاه بیرون کنند.
- ۳ از مذکر تا مؤنث بیرون کنید. آنها را به خارج از اردوگاه روانه سازید تا اردوگاه خود را که من در میانشان هستم، ناپاک نکنند.
- ۴ فرزندان یسرائیل چنین عمل کردند. آنها را به خارج از اردوگاه روانه نمودند فرزندان یسرائیل همانگونه که خدا به مُشه سخن گفته بود عمل کردند.
- ۵ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۶ به فرزندان یسرائیل بگو هر گاه مرد یا زنی مرتکب هرگونه خطاهای انسانی (داد و ستد بدون مدرک) گردد و (باعث شود با سوگند یاد کردن) به خدا خیانت شود و در اینصورت آن شخص گناهکار گردد.
- ۷ آنها (طلب کار به خاطر نگرفتن مدرک و بدهکار به خاطر خیانت و سوگند دروغ) به خطایی که کرده‌اند اعتراف نمایند و ابتدا (آن شخص) اصل آن را برگرداند و یک پنجم آن را بر آن اضافه نماید به آن کسی که به او خیانت شده است، بدهد.
- ۸ و اگر آن مرد وارثی نداشته باشد که آن اصل (پول) به وی برگردد آن اصل (پول) پس داده شده متعلق به خدا یعنی از آن کوهن خواهد بود و این علاوه بر آن قوچ کفاره‌ی (گناهان) است که با آن برای وی طلب عفو می‌گردد.
- ۹ از تمام موقوفه‌های فرزندان یسرائیل هر هدیه (نوبرانه) ای که به کوهن تقدیم میدارند متعلق به خود او (آن کوهن) خواهد بود.
- ۱۰ هر کسی اختیار موقوفه‌هایش را دارد که به هر کوهنی تقدیم کند. هرگاه کسی (موقوفه‌های خود را) به کوهنی بدهد به همان کس تعلق خواهد گرفت.

במדבר ה נשא

207

13 אֱלֹהִים אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל: וְשָׁכַב
 אִישׁ אֶתֶּה שְׁכַבְתָּ-זָרַע וְנִעְלַם מֵעֵינַי אִישָׁהּ וְנִסְתַּרְהָ וְהִיא
 14 נְטֻמָּאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׂה: וְעָבַר עָלָיו רוּחַ-
 קִנְאָה וְקָנְא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא נְטֻמָּאָה אוֹ-עָבַר עָלָיו רוּחַ-
 15 קִנְאָה וְקָנְא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נְטֻמָּאָה: וְהֵבִיא הָאִישׁ
 אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂידַת הָאִיפָה
 16 קָמַח שְׁעָרִים לֹא-יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלָיו לִבְנֵה כִּי-
 מִנְחַת קִנְאָת הוּא מִנְחַת זְכוּרֹן מִזְכֹּרֶת עוֹן: וְהִקְרִיב אֶתֶּה
 17 הַכֹּהֵן וְהִעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּם קֹדְשִׁים בְּכֶלִי-
 חֲרֹשׁ וּמִן־הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יָקַח הַכֹּהֵן וְנָתַן
 18 אֶל־הַמַּיִם: וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת־
 רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת מִנְחַת הַזְכוּרֹן מִנְחַת קִנְאָת
 19 הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים: וְהִשְׁבִּיעַ אֶתֶּה
 הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ וְאִם־לֹא
 שְׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁךָ הִנְקִי מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה:
 20 וְאֵת כִּי שְׁטִית תַּחַת אִישׁךָ וְכִי נְטֻמָּאת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֶת־
 21 שְׁכַבְתּוֹ מִבְּלַעְדֵי אִישׁךָ: וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת
 הָאֵלֹהִים וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתְךָ לָאֵלֶּה וּלְשִׁבְעָה
 22 בְּתוֹךְ עִמּוֹךְ בִּתְת יְהוָה אֶת־יָרֵכְךָ נִפְלֹת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה:
 וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיֶיךָ לְעִבּוֹת בְּטֶן וּלְנַפְל יָרֵךְ
 23 וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן וְאָמֵן: וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן
 24 בְּסֵפֶר וּמָחָה אֶל־מֵי הַמָּרִים: וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי
 25 הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים: וְלָקַח
 הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֵת מִנְחַת הַקִּנְאָת וְהֵנִיף אֶת־הַמִּנְחָה
 26 לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֶתֶּה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה
 אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ וְהִקְטִיד הַמִּזְבֵּחַ וְאָחַר יִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־
 27 הַמַּיִם: וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיְתָה אִם־נְטֻמָּאָה וְתִמְעַל מַעַל

- ۱۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۲ به فرزندان یسرائیل صحبت کرده به آنها بگو هر مردی که زنش منحرف گشته واقعاً به او خیانت کند.
- ۱۳ و مردی به منظور نزدیکی کردن با او همخواب شود و موضوع از نظر شوهر مخفی بماند یعنی او (آن زن) پنهان شده ناپاک گردد و شامدی وجود نداشته باشد و او به زور برده نشده باشد ...
- ۱۴ و به او (به شوهر) حالت سوءظن دست داده به زنش مشکوک گردد و وی ناپاک شده باشد، یا به او سوءظن دست دهد و نسبت به زنش مشکوک گردد و او ناپاک نشده باشد.
- ۱۵ آن مرد زنش را نزد کوهن آورده و تقدیمی او (یعنی تقدیمی زن خود) راهمراه وی (یعنی همراه زنش) یک دهم ایفا آرد جو بیاورد. نظر به اینکه هدیه‌ی سوءظن ها یعنی هدیه‌ی یاد آوری گناه می‌باشد روی آن روغن نریزد و بر آن کندر نهد.
- ۱۶ آن کوهن وی (یعنی آن زن) را پیش آورده در حضور خدا وادارد.
- ۱۷ آن کوهن با ظرف سفالی آب مقدس برداشته و از خاکی که در زمین میشکان خواهد بود بردار و توی آن آب بریزد.
- ۱۸ کوهن آن زن را به حضور خدا واداشته و سر آن زن را برهنه (ژولیده) کند و هدیه‌ی یادبود را که همان هدیه‌ی سوءظن هاست روی کف دستهایش بگذارد و آن آب تلخ کامی لعنت آور، در دست کوهن باشد.
- ۱۹ آن کوهن وی را سوگند داده به آن زن بگوید «اگر مردی با تو همخوابی نکرده باشد و اگر در حالی که به شوهرت تعلق داری منحرف نشده باشی که ناپاک گردی، از این آب تلخ کامی لعنت آور مصون بمانی ...»
- ۲۰ «و اگر تو در حالی که به شوهرت تعلق داشته‌ای منحرف گشته و ناپاک شده باشی و غیر شوهرت مردی با تو همبستر شده باشد ...»
- ۲۱ آن کوهن آن زن را با سوگند همراه نفرین سوگند دهد و آن کوهن (سخن را ادامه داده) به آن زن بگوید «خدا موجب شود رانت بیفتد و شکمت باد کند تا در میان قومت نمونه‌ی سوگند همراه نفرین قرارگیری.»
- ۲۲ «و این آب لعنت آور وارد روده‌هایت شود تا شکمت باد کند و رانت را ساقط کند» و آن زن بگوید آمین آمین.
- ۲۳ آن کوهن این نفرینهای همراه با سوگند را در ورقه‌ای نوشته و در آن آب تلخ کامی بشوید.
- ۲۴ و آن آب تلخ کامی لعنت آور را به آن زن بنوشاند تا آن آب لعنت آور برای تلخ کامی وارد (شکم) او شود.
- ۲۵ و آن کوهن از دست آن زن آن هدیه‌ی آردی سوءظن را بگیرد و آن هدیه‌ی آردی را به حضور خدا تکان داده آن را نزدیک آن قربانگاه پیش آورد.
- ۲۶ آن کوهن از آن هدیه‌ی آردی مثنی به عنوان یادبود بردارد و روی آن قربانگاه دود کند و بعد آن آب را به آن زن بنوشاند.
- ۲۷ آن آب را باو بنوشاند. اگر ناپاک شده به شوهرش خیانت کرده باشد آن آب لعنت آور

בְּאִשָּׁהּ וּבָאוּ בָּהּ הַיָּמִים הַמְאָרְרִים לְמֵרִים וְעַבְתָּהּ בְּטָנָהּ
 וּנְפֹלָה יִרְכָּה וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּהָ בְּקָרֵב עִמָּהּ: וְאִם-לֹא 28
 נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטִהַרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זָרַע: וְזֹאת 29
 תּוֹרַת הַקְּנָאָת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִשָּׁה וְנִטְמָאָה:
 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת-אִשְׁתּוֹ 30
 וְהֶעֱמִיד אֶת-הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשָׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל-
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹן וְהָאִשָּׁה הִהוּא תִשָּׂא אֶת- 31
 עֹנָהּ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ 1/2
 אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹר־אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְגֹדֶל נֹדֵד נָזִיר לְהַיָּד לַיהוָה:
 מִיַּיִן וּשְׂכָר יַיִד חֲמֹץ יַיִן וְחֲמֹץ שְׂכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל-מִשְׁרַת 3
 עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכַל: כָּל יְמֵי 4
 נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מִחֲרָצִים וְעַד-זֶג לֹא יֹאכַל:
 כָּל-יְמֵי נֹדֵד נִזְרוֹ תֵּעַר לֹא-יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁוֹ עַד-מְלֵאת הַיָּמִם 5
 אֲשֶׁר-יַיִד לַיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶה גְדֹל פָּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ: כָּל-יְמֵי 6
 הַיָּזְרוֹ לַיהוָה עַל-נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא: לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו 7
 וּלְאֶחָתוֹ לֹא-יִטְמָא לָהֶם בְּמָתָם כִּי נֹזֵר אֱלֹהֵיו עַל-רֹאשׁוֹ:
 כָּל יְמֵי נִזְרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה: וְכִי-יָמוּת מֵת עָלָיו בִּפְתָע 8/9
 פְּתָאִם וְטִמָּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם טִהַרְתּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
 יְגַלְּחֵנוּ: וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנַיִם בְּנֵי יוֹנָה אֶל- 10
 הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד 11
 לְעֹלָה וּכְפָר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל-הַנֶּפֶשׁ וְקֹדֶשׁ אֶת-רֹאשׁוֹ
 בַּיּוֹם הַהוּא: וְהַיָּד לַיהוָה אֶת-יְמֵי נִזְרוֹ וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ 12
 לְאֲשֵׁם וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ כִּי טִמָּא נִזְרוֹ: וְזֹאת תּוֹרַת 13
 הַנָּזִיר בַּיּוֹם מְלֵאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 וְהִקְרִיב אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד לְעֹלָה 14
 וְכִבְשָׂה אֶחָת בַּת-שָׁנָתָה תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאֵיל-אֶחָד תָּמִים

- برای تلخ کامی (شکم) وی شده شکمش باد رده و رانش ساقط خواهد گشت و آن زن در میان قومش نمونه‌ی نفرین خواهد شد.
- ۲۸ و اگر آن زن ناپاک نشده و پاک باشد مصون مانده (اگر نازا باشد) حتماً بچه دار خواهد شد.
- ۲۹ این قانون سوءظن در مورد زنی است که با داشتن شوهر منحرف شده ناپاک گردد.
- ۳۰ یا مردی که حالت سوءظن به او دست دهد و به زنش مشکوک گردد. آن زن را نزد خدا وادارد و کوهن این دستورات را برایش انجام دهد.
- ۳۱ آن مرد از گناه مبرا میماند و آن زن گناهِش را به گردن خواهد داشت.

ناسو - فصل ششم

- ۱ خدا به مُسه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل صحبت کرده به آنها بگو مرد یا زنی که صریحاً نذر کند که نازیر (پرهیزکار) باشد، یعنی خود را به خدا اختصاص دهد.
- ۳ از شراب تازه و کهنه دوری کند، سرکه‌ی (تهیه شده از) شراب تازه و سرکه‌ی شراب کهنه ننوشد و مایعی که در آن انگور خیسانده باشند ننوشد و انگور تر و خشک نخورد.
- ۴ تمام روزهای پرهیزش از هر چیزی که از تاک به عمل آید از هسته‌ها تا پوست (انگور) نخورد.
- ۵ تمام روزهای نذر و پرهیزکاریش تیغ بر سرش نگذارد. تا تکمیل شدن روزهایی که پرهیز خواهد کرد با رشد دادن انبوه موی سرش برای خدا مقدس بماند.
- ۶ تمام روزهاییکه خود را به خدا اختصاص داده به محل سرپوشیده که در آن میت باشد وارد نشود.
- ۷ نظر به اینکه موی تقدیس شده از جانب خداوند بر سرش است بخاطر فوت پدر و مادر و برادر و خواهرش خود را ناپاک نکند.
- ۸ تمام روزهای پرهیزش، او تقدیس شده‌ی خدا است.
- ۹ و هرگاه کسی ناگهان در نزدیکی او بمیرد و موی تقدیس شده سرش را ناپاک سازد سر خود را در روز پاک شدنش (از عزا) بتراشد. در روز هفتم آن را بتراشد.
- ۱۰ در روز هشتم دو قمری یا دو جوجه کبوتر نزد کوهن به درگاه چادر محل اجتماع بیاورد.
- ۱۱ آن کوهن یکی را برای قربانی خطا تقدیم کند و یکی را برای قربانی سوختنی و چون او به خاطر مرده‌ای خطاکار شده برای او طلب عفو کند. (از نو) سرش را در آن روز مقدس نماید.
- ۱۲ (مجدداً) روزهای پرهیزش را برای خدا اختصاص دهد و بره‌ای (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی جریمه بیاورد و چون در (دوران) پرهیزش ناپاک شده آن روزهای اولیه به حساب نمی‌آید.
- ۱۳ دستور آن پرهیزدار اینست. هنگام کامل شدن روزهای پرهیزش آن (قربانی) را نزد درگاه چادر محل اجتماع بیاورد.
- ۱۴ تقدیمی خود را یک بره (از هشت روزه تا) یکساله بی‌عیب برای قربانی سوختنی و یک بره‌ی ماده (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی خطا و یک قوچ بی‌عیب برای قربانی سلامت به خدا تقدیم نماید.

15 לְשִׁלְמִים: וְסֵל מִצֹּת סֵלֶת חֶלֶת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּדְקִיקֵי מִצֹּת
 16 מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם: וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 17 וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־עֹלֹתוֹ: וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֵׂה זֶבַח
 שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֵל הַמִּצֹּת וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־
 18 נִסְכּוֹ: וּגְלַח הַנְּזִיר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נְזִרוֹ וּלְקַח
 אֶת־שֵׁעַר רֹאשׁ נְזִרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים:
 19 וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֶּרַע בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵיל וְחֶלֶת מִצָּה אַחַת
 מִן־הַסֵּל וּדְקִיק מִצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְּחוֹ
 20 אֶת־נְזָרוֹ: וְהִמְיָן אוֹתָם הַכֹּהֵן וְתִגְנֹפֶה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא
 לַכֹּהֵן עַל חֲזוֹה הַתְּגִנֹּפֶה וְעַל שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחֵר יִשְׁתֶּה הַנְּזִיר
 21 יַיִן: זֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּד קִרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נְזָרוֹ מִלִּבָּד
 אֲשֶׁר־תִּשְׁיַג יָדוֹ כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּד בֵּן יַעֲשֵׂה עַל תּוֹרַת
 נְזָרוֹ:

22/23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה

24 תְּבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ יְהוָה

25/26 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵד יְהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא

27 יְהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמֵי

חמישי

1 ז עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַן אֲבִרְכֶם: וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוֹת מֹשֶׁה

לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיוֹ

2 וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיוֹ וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ: וַיְקַרְיבוּ

נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם

3 הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־

עֶגְלוֹת צֶבַע וּשְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר

4 לְאֶחָד וַיְקַרְיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

5 לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּתָה

6 אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כַּפֵּי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלוֹת

7 וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלוֹת וְאֵת

- ۱۵ به علاوه سبدي فطير از آرد نرم، قرصهای سرشته شده در روغن و فطيرهای نازک روغن مالیده شده و هدیهی آردی و مایعهای ریختنیشان را تقدیم بدارد.
- ۱۶ آن کوهن آنها را نزد خدا پیش آورده (مراسم) قربانی خطا و سوختنیش را انجام دهد.
- ۱۷ و علاوه بر سبد فطیرها، آن قوچ را بصورت ذبح سلامت به خدا تقدیم نماید و آن کوهن به هدیهی آردی و مایع ریختنیش رسیدگی نماید.
- ۱۸ آن پرهیزدار موی تقدیس شدهی سرش را در درگاه محل اجتماع بتراشد و موی تقدیس شدهی سرش را برداشته روی آن آتشی که زیر قربانی سلامت است، بگذارد.
- ۱۹ بعد از اینکه آن پرهیزدار موی تقدیس شدهی سرش را تراشید، آن کوهن دست آب پز شدهی آن قوچ را به علاوه یک قرص فطیر از آن سبد و یک فطیر نازک برداشته روی کف دستهای آن پرهیزدار بگذارد.
- ۲۰ آن کوهن آنها را به حضور خدا تکان دهد. (آنها) با سینهی تکان دادنی و با ساق آن هدیه برای آن کوهن وقف است و بعد از آن پرهیزدار شراب بنوشد.
- ۲۱ دستور پرهیزداری که به مناسبت نذرش برای خدا قربانی نذر کند چنین است. علاوه بر آنچه که استطاعت دارد مطابق دستور نذرش، نذری را که کرده است همانگونه ادا نماید.
- ۲۲ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۳ به اهرُون و پسرانش صحبت کرده بگو به فرزندان یسرائیل خطاب نموده آنها را اینگونه دعا نمایید.
- ۲۴ خدا تو را برکت دهد و نگهدارت باشد.
- ۲۵ خدا به تو روی خوش نشان داده مورد مرحمتت قرار دهد.
- ۲۶ خدا خواستههای (مشروع) تو را اجابت کند و برایت آرامش (امنیت) برقرار نماید.
- ۲۷ نام مرا بر فرزندان یسرائیل بگذارند و من آنها را برکت خواهم نمود.

ناسو - فصل هفتم

- ۱ هنگامیکه مُشه بر پا داشتن میشکان را پایان داد مُشه آن (میشکان) و تمام اسبابش و قربانگاه و تمام ظروفش را مسح نموده اختصاصی نمود. همهی آنها را با هم مسح نموده اختصاصی کرد.
- ۲ رئیسهای یسرائیل، سران خاندان که رؤسای سبطها بودند همان کسانی که بر شمارش (آن قوم) نظارت کردند، هدیه تقدیم داشتند.
- ۳ هدیهی خود را به حضور خدا شش گاری سرپوشیده و دوازده گاو آوردند. یک گاری از طرف دو رئیس و یک گاو نیز از طرف هر یک و آنها را جلو میشکان تقدیم داشتند.
- ۴ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۵ (این هدیهها را) از آنها بگیر و برای انجام دادن کار چادر محل اجتماع بکار گرفته شوند و آنها را به لویها، به هر کسی بر حسب کارش بده.
- ۶ مُشه آن گاریها و آن گاوها را گرفت و آنها را به لویها داد.

8 ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבודתם: ואת ארבע
העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבודתם ביד
9 איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש
10 עליהם בפתח ישאו: ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח ביום
11 המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר
יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו
12 את קרבנם לחנפת המזבח: ויהי המקריב ביום
13 הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקודש שניהם מלאים סלת בלולה
14/15 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
16 בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים
17 אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן-עמינדב:

18/19 ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: הקרב
את קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקודש שניהם מלאים סלת
20 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
22/23 שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן-צוער:

24/25 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלון: קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקודש שניהם מלאים סלת בלולה
26/27 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד

- ۷ دوگاری و چهارگاو را بر حسب کارشان به پسران گرشون داد.
- ۸ و آن چهارگاری و هشت گاو را به پسران براری برابر کارشان که زیر نظر ایتامار پسر آهرون کوهن بود، داد.
- ۹ و به فرزندان قِهات نداد زیرا اسبابهای مقدسی را که بر عهده‌ی آنها بود با دوش حمل میکردند.
- ۱۰ رئیس‌ها برای جشن افتتاح آن قربانگاه در روز مسح شدنش هدیه آوردند. رئیس‌ها هدیه‌ی خود را جلو آن قربانگاه تقدیم نمودند.
- ۱۱ خدا به مُشه گفت یک روز یک رئیس و روز بعد رئیس دیگر هدیه‌ی خود را برای جشن افتتاح قربانگاه تقدیم بدارند.
- ۱۲ کسی که اولین روز هدیه‌ی خود را تقدیم کرد نَحشُون پسر عمیناد او از سبط یهوودا بود.
- ۱۳ و هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی پر از آرد نرم سرشته شده در روغن تقدیم کرد.
- ۱۴ یک قاشق به وزن ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه). (۱)
- ۱۵ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۱۶ یک بز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۱۷ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی نَحشُون پسر عمیناد او.
- ۱۸ در روز دوم نتن ال پسر صوعار رئیس (سبط) بیساخار تقدیم کرد.
- ۱۹ هدیه‌ی خود را یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن تقدیم کرد.
- ۲۰ یک قاشق (به وزن) ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۲۱ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۲۲ یک بز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۲۳ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله، این بوده هدیه‌ی ننتن ال پسر صوعار.
- ۲۴ در روز سوم رئیس فرزندان زوولون الی آو پسر جلون.
- ۲۵ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن تقدیم کرد.
- ۲۶ یک قاشق (به وزن) ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).

فصل ۷ آیه ۱۸ الی ۲۳
توراه روز دوم خنوکا

فصل ۷ آیه ۲۴ الی ۲۹
توراه روز سوم خنوکا

۱- بخور (داروهای یازده گانه) از ده چیز خوشبو و یک صمغ بدبو تهیه میشود و علت این بود در صورتیکه اقلیتی از گناهکاران با اجتماع باشند معذالک خداوند آنها را بقومیت خود قبول دارد.

בַּדְּבָקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים 28
 אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 29
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב
 בֶּן-חֵלֹן:

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן-שִׁדְיָאוּד: קָרְבָּנוֹ 30/31
 קֶעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת: פָּר 32/33
 אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר- 34
 עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 35
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר
 בֶּן-שִׁדְיָאוּד:

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן-צוּרִישָׁדִי: 36
 קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד 37
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת: פָּר 38/39
 אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר- 40
 עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 41
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל
 בֶּן-צוּרִישָׁדִי:

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גַד אֱלִיסָף בֶּן-דְּעוּאֵל: קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת- 42/43
 כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
 לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת: פָּר אֶחָד בֶּן- 44/45
 בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים 46
 אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 47
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיסָף

- ۲۷ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۲۸ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۲۹ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی الی آو پسر جلون.
- ۳۰ در روز چهارم رئیس فرزندان رثوون الیصور پسر شداور. (۱)
- ۳۱ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِقل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِقل بر حسب شِقل مقدس، هر دوی آنها راکه برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۳۲ یک قاشق (به وزن) ده (شِقل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۳۳ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۳۴ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۳۵ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی الیصور پسر شداور.
- ۳۶ در روز پنجم رئیس فرزندان شیمعون شلومیئل پسر صوری شدای.
- ۳۷ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِقل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِقل بر حسب شِقل مقدس، هر دوی آنها راکه برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۳۸ یک قاشق (به وزن) ده (شِقل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۳۹ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۴۰ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۴۱ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی شلومیئل پسر صوری شدای.
- ۴۲ در روز ششم رئیس فرزندان گاد الیاساف پسر دعوئل.
- ۴۳ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِقل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِقل بر حسب شِقل مقدس، هر دوی آنها راکه برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۴۴ یک قاشق (به وزن) ده (شِقل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۴۵ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۴۶ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۴۷ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی الیاساف پسر دعوئل.
- ۴۸ در روز هفتم رئیس فرزندان افرئیم الی شاماع پسر عمیهود.

فصل ۱۷ آیه ۳۰ الی ۳۵
توراه روز چهارم خنوکافصل ۱۷ آیه ۳۰ الی ۴۱
توراه روز پنجم خنوکافصل ۱۷ آیه ۴۲ الی ۴۷
توراه روز ششم خنوکا اگر مصادف با شبات و روش خودش باشد

۱- علت اینکه هدیه‌های تقدیمی رؤسای فرزندان بیسرائل چندین مرتبه تکرار کرده است اینست که تبعیضی بین آنها قائل نشده باشد و نظر به اینکه اولین کسی که بمیان دریای سرخ پرید (نخسون پسر عمی ناداو) رئیس سبط یهودا بود، لذا به همین مناسبت اغلب در رأس ملت بیسرائل قرار داشت.

בְּדַעֲוֵאל:

48/49 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֲלִישָׁמַע בֶּן עֲמִיהוּד: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד פָּסָף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 50/51 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד
 52 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 53 אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲלִישָׁמַע
 בֶּן־עֲמִיהוּד:

54/55 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָה־צֹר: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד פָּסָף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 56/57 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד
 58 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 59 אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל
 בֶּן־פְּדָה־צֹר:

60/61 בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנִימֵן אַבִּידָן בֶּן־גְּדֵעִי: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד פָּסָף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 62/63 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד
 64 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 65 אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַבִּידָן
 בֶּן־גְּדֵעִי:

66/67 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַּי: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד פָּסָף

- ۴۹ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۵۰ یک قاشق (به وزن) ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۵۱ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۵۲ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۵۳ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی اِلی شاماع پسر عمی هود.
- ۵۴ در روز هشتم رئیس فرزندان مَنشه گملیل پسر پداه صور.
- ۵۵ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۵۶ یک قاشق (به وزن) ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۵۷ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۵۸ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۵۹ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی گملیل پسر پداه صور.
- ۶۰ در روز نهم رئیس فرزندان بینامین آویدان پسر گیدعونی.
- ۶۱ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۶۲ یک قاشق (به وزن) ده (شِئِل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۶۳ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۶۴ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۶۵ و برای ذبح سلامت دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی آویدان پسر گیدعونی.
- ۶۶ در روز دهم رئیس فرزندان دان، آحیعزر پسر عمی شَدای.
- ۶۷ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِئِل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِئِل بر حسب شِئِل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.

فصل ۷ آیه ۴۸ الی ۵۳
توراه روز هشتم خنوخافصل ۷ آیه ۵۴ الی فصل ۸ آیه ۴
توراه روز هشتم خنوخا

تبصره کلی برای دادن هدایا در موقع برپایی میشکان:

علت اینکه در موقع برپایی میشکان فقط رؤسای بیسرائل هدیه‌هایی تقدیم داشتند اینست که زمانیکه خداوند فرمود میشکان را بسازند روسا گفتند ما صبر میکنیم تا توده‌ی ملت هدیه‌های خود را تقدیم دارند و هرچه کسر بود ما جبران خواهیم کرد ولیکن در آنجا نتوانستند شرکت فعالانه داشته باشند این است که موقع افتتاح آنها فوراً خود را داوطلب کردند و این هدایا را تقدیم نمودند.

- שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר 68/69
- אֶחָד בְּזָבֶקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר- 70
- עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 71
- עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִיעֶזֶר
 בֶּן-עַמִּישַׁדַּי:
- בְּיוֹם עֶשְׂתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבִנֵי אִשָּׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן-עֲכָרָן: קָרְבָּנוֹ 72/73
- קְעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד לְכֶסֶף
 שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד 74/75
- בְּזָבֶקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים 76
- אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 77
- עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פִּגְעִיאֵל
 בֶּן-עֲכָרָן:
- בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבִנֵי נַפְתָּלַי אַחִירֵע בֶּן-עֵינָן: קָרְבָּנוֹ 78/79
- קְעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד לְכֶסֶף
 שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד 80/81
- בְּזָבֶקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים 82
- אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 83
- עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע
 בֶּן-עֵינָן:
- זֹאת וְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל 84
- קְעֶרֶת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְרֵק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כִּפּוֹת זָהָב
 שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעֶרֶה הָאֶחָת לְכֶסֶף וְשֶׁבַעִים 85
- הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה 86

- ۶۸ یک قاشق (به وزن) ده (شِقْل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۶۹ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۷۰ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۷۱ و برای ذبح سلامت دوگاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی اَحِیْعَزِر پسر عَمی شدای.
- ۷۲ در روز یازدهم رئیس فرزندان آشِر پَگعیئیل پسر عُوخران.
- ۷۳ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِقْل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِقْل بر حسب شِقْل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۷۴ یک قاشق (به وزن) ده (شِقْل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۷۵ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۷۶ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۷۷ و برای ذبح سلامت دوگاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی پَگعیئیل پسر عُوخران.
- ۷۸ در روز دوازدهم رئیس فرزندان نَفتالی اَحیرَع پسر عِنان.
- ۷۹ هدیه‌اش یک قالب نان از نقره به وزن یک صد و سی (شِقْل)، یک خون پاش نقره (به وزن) هفتاد شِقْل بر حسب شِقْل مقدس، هر دوی آنها را که برای هدیه‌ی آردی بود پر از آرد نرم سرشته شده در روغن بود.
- ۸۰ یک قاشق (به وزن) ده (شِقْل) از طلا پر از بخور (داروهای یازده گانه).
- ۸۱ یک گاو نر جوان، یک قوچ، یک بره (از هشت روزه تا) یکساله برای قربانی سوختنی.
- ۸۲ یک بُز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۸۳ و برای ذبح سلامت دوگاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر، پنج بره (از هشت روزه تا) یکساله. این بود هدیه‌ی اَحیرَع پسر عِنان.
- ۸۴ (جمع هدیه‌های) جشن افتتاح آن قربانگاه در روز مسح شدنش از جانب سران (فرزندان) ییسرائل از این قرار است. قالب‌های نان از نقره دوازده عدد، خون پاشهای نقره دوازده عدد، قاشقهای طلا دوازده عدد.
- ۸۵ (وزن) هر قالب نان از نقره یکصد و سی (شِقْل)، و هر خونپاش هفتاد (شِقْل)، جمع نقره‌ی ظرفها بر حسب شِقْل مقدس دو هزار و چهار صد.
- ۸۶ قاشقهای طلا دوازده تا پر از بخور (داروهای یازده گانه) هر قاشق بر حسب شِقْل مقدس (به وزن) ده شِقْل، جمع طلای آن قاشقها یکصد و بیست شِقْل.
- ۸۷ تمام گاوهای نر برای قربانی سوختنی دوازده (رأس)، قوچ دوازده (رأس)، بره‌های (از هشت روزه تا) یکساله دوازده (رأس)، علاوه بر هدیه‌ی آردی آنها، و بزهای نر جوان دوازده رأس برای قربانی خطا.

(نکاتی چند درباره‌ی شِقْل) شِقْل یکی از واحدهای وزن است که در تور از آن استفاده میشود و اندازه‌گیریهایی بول میز با شِقْل انجام میشده است و ارزش آن حدوداً بین ۷/۲ و ۹/۶ گرم نقره‌ی ناب میباشد.

במדבר ח בהעלותך

מפטיר 87
 הַכֹּהֵן בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפֹּת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבְּקָר
 לְעֹלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֲשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
 שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עֵאִם שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֲטָאת: וְכֹל
 88
 בְּקָר וְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים
 עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
 אַחֲרֵי הַמִּשַׁח אֹתוֹ: וּבָכֹא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ
 89
 וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹי מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן
 הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוֹי:

בהעלתך ח 1/2
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת־הַנִּדְוָה אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּזָה יֵאִירוּ שְׁבַעֶת הַנְּרוֹת:
 3
 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּזָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר
 4
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוּזָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד־
 יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְדָּאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוּזָה:

5/6
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 7
 וְטַהַרְתָּ אֹתָם: וְכַהֲתַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הִזֵּה עֲלֵיהֶם מִי
 חֲטָאת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וּכְבֹסוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ:
 8
 וְלָקַחוּ פָר בֶּן־בְּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפְרִשְׁנֵי בֶדֶךְ
 9
 בְּקָר תִּקַּח לַחֲטָאת: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲל מוֹעֵד
 10
 וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
 11
 לִפְנֵי יְהוָה וְסַמְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף
 אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 12
 לְעֶבֶד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
 הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה
 13
 לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם: וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלִפְנֵי בְנָיו
 14
 וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֶבֶד אֶת־
 שני 15

- ۸۸ همه‌ی گاوهای قربانی سلامت بیست و چهار (رأس) گاو نر بود، قوچ شصت (رأس)، بز نر شصت (رأس)، بره‌ی (از هشت روزه تا) یکساله شصت (رأس)، این است (هدیه‌های) جشن افتتاح آن قربانگاه بعد از مسح شدن آن. (۱)
- ۸۹ و موقعی که مُشه به چادر محل اجتماع وارد میشد (تا خدا) با وی سخن گوید آن صدا را که با او صحبت میکرد از بالای سرپوشی که روی صندوق (لوح‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) بود می‌شنید یعنی (خدا) از بین دو کروویم (فرشته‌ها) با وی سخن می‌گفت.

پاراشای بَهَعْلُو تَخَا - فصل هشتم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به آهرون صحبت نموده به او بگو موقعی که چراغها را روشن میکنی آن هفت چراغ به طرف شاخه‌ی میانی چراغدان روشنایی بدهد. (۱)
- ۳ آهرون همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود عمل کرد. چراغهای آن را به طرف شاخه‌ی میانی چراغدان روشن کرد.
- ۴ ساختمان آن چراغدان حتی پایه‌ی آن را با زینت گل شکل آن یک پارچ از طلا بود چراغدان را همانگونه و مثل آن شکلی که خدا به مُشه نشان داده بود، ساخت.
- ۵ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۶ لوی‌ها را از میان فرزندان یسرائل بردار و آنها را تطهیر کن. (۲)
- ۷ و برای تطهیر آنها اینگونه عمل نما. آب «خطات» (تطهیر) بر آنها بپاشان و بر تمام بدن خود تیغ بگذرانند و لباسهای خود را بشویند تا مطهر شوند.
- ۸ علاوه بر هدیه‌ی آرد نرم سرشته شده در روغن، گاو نر جوانی بگیرند و تو گاو نر جوان دومی را برای قربانی خطا بگیر.
- ۹ لوی‌ها را جلو چادر محل اجتماع نزدیک بیاور و تمام جمعیت فرزندان یسرائل را جمع کن.
- ۱۰ لویها را بحضور خدا نزدیک بیاور و فرزندان یسرائل دستهایشانرا روی لویها تکیه دهند.
- ۱۱ آهرون از جانب فرزندان یسرائل لویها را حضور خدا حرکت دهد تا مختص خدمت بخدا شوند.
- ۱۲ و لوی‌ها دستهای خود را به منظور طلب عفو روی سر آن گاوهای نر تکیه دهند. یکی از آن گاوها را برای خدا به صورت قربانی خطا تقدیم کن و یکی را به صورت قربانی سوختنی.
- ۱۳ و لوی‌ها را جلو آهرون و پسرانش و ادار و آنها را در حضور خدا حرکت بده.
- ۱۴ لوی‌ها را از میان فرزندان یسرائل جداکن تا آنها مال من باشند.
- ۱۵ و بعد از این لوی‌ها بیایند و در چادر محل اجتماع خدمت بکنند و آنها را تطهیر کرده حرکت بده.

۱- برای افتتاح «میشکان» همه سران اسباط هدیه‌هایی تقدیم داشتند. چون چیزی برای تقدیم کردن سبط لوی باقی نماند آهرون ناراحت بود پس خداوند فرمود افتخار روشن کردن چراغدان برای آهرون محفوظ بماند.

۲- چون سر و کار لویها با خانه‌ی خدا بود لازم بود که از ناپاکی حادث از لمس مرده پاک شوند.

במדבר ה - ט בהעלותך

16 אֶהְלֵמוּעַד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: כִּי נָתַנְיִם
 17 נָתַנְיִם הִמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטָרַת כָּל־דָּחַס בְּכוֹר
 18 כָּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקְחֹתִי אֹתָם לִי: כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 19 בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בַּיּוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדָשְׁתִּי
 20 אֹתָם לִי: וְאָקַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 21 וְאַתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נָתַנְיִם וְלֹא־הָרִץ וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 22 לַעֲבֹד אֶת־עַבְדְּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְלֵמוּעַד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי
 23 יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בַּגִּשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 24 הַקְּדֹשׁ: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם
 25 כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כִּן־עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי
 26 יִשְׂרָאֵל: וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בַגְּדֵיהֶם וַיִּנָּף אֶהֲרֹן אֹתָם
 27 תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכַּפֵּר עֲלֵיהֶם אֶהֲרֹן לְטַהֲרֵם: וְאַחֲרֵי־כֵן
 28 בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עַבְדְּתָם בְּאֶהְלֵמוּעַד לִפְנֵי אֶהֲרֹן
 29 וּלְפָנָיו בְּנֵי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ
 30 לָהֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת אֲשֶׁר
 31 לַלְוִיִּם מִבֶּן־חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִבֹּאוּ לְצַבָּא צָבָא בְּעַבְדְּת
 32 אֶהְלֵמוּעַד: וּמִבֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצַּבָּא הַעַבְדָּה וְלֹא יַעֲבֹד
 33 עוֹד: וְשִׂרְתָּ אֶת־אָחִיו בְּאֶהְלֵמוּעַד לְשִׁמּוֹר מִשְׁמֶרֶת וְעַבְדָּה
 34 לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמֶרֶתָם:

שליש

1 ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם
 2 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וַיַּעַשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 3 אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ: בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר־יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין
 4 הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וְכָל־מִשְׁפָּטָיו
 5 תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח:
 6 וַיַּעַשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין
 7 הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַר־סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ
 8 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טִמְאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא־

- ۱۶ زیرا آنها از میان فرزندان یسرائل کاملاً برای من اختصاص یافته‌اند. آنها را به جای اولین گشاینده هر رحم یعنی هر نخست زاده‌ای از فرزندان یسرائل برای خود برداشتیم.
- ۱۷ زیرا هر نخست زادی از فرزندان یسرائل چه انسان و چه چارپا مال من است. روزی که هر اول زادی را در سرزمین مصر کشتم آنها را برای خود اختصاص دادم.
- ۱۸ یعنی به جای هر نخست زاده‌ای از فرزندان یسرائل لوی‌ها را برداشتم.
- ۱۹ و لوی‌ها را از میان فرزندان یسرائل به آهرون و پسرانش هدیه دادم تا خدمت فرزندان یسرائل را در چادر محل اجتماع انجام دهند و برای فرزندان یسرائل طلب عفو کنند و موقعی که فرزندان یسرائل (در حال ناپاکی) به آن مکان مقدس نزدیک شوند (لوی‌ها با اخطار از نزدیک شدن آنها جلوگیری نمایند تا) بر سر فرزندان یسرائل بلایی نازل نشود.
- ۲۰ مُشه و آهرون و تمام جماعت فرزندان یسرائل طبق آنچه خدا درباره‌ی لوی‌ها به مُشه فرمان داده بود با لوی‌ها عمل کردند.
- ۲۱ لوی‌ها خود را پاک کردند و لباسهای خود را شستند و آهرون آنها را جلو خدا حرکت داد و آهرون درباره‌ی آنها طلب عفو کرد تا آنها را تطهیر نماید.
- ۲۲ و بعد از آن لوی‌ها آمدند تا خدمت خود را در چادر محل اجتماع در حضور آهرون و در حضور پسرانش انجام دهند. همانگونه که خدا به مُشه درباره‌ی لوی‌ها فرمان داده بود نسبت به آنها عمل کردند.
- ۲۳ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۴ آنچه مربوط به لوی‌هاست این است. (لوی) از بیست و پنج ساله به بالا بیاید و وارد جمعیت خدمتگزاران در کار چادر محل اجتماع شود.
- ۲۵ و در پنجاه سالگی از جمعیت خدمتگزاران خارج شود و دیگر خدمت (سخت) نکند.
- ۲۶ خدمت پاسداری برداران خود را در چادر محل اجتماع بکند، ولی کار (سختی) انجام ندهد با لوی‌ها در پاسداریشان چنین عمل کن.

بِهَعْلُو تَخَا - فصل نهم

- ۱ خدادار ماه اول سال دوم بیرون آمدن آنها (یعنی فرزندان یسرائل) از سرزمین مصر در بیابان سینا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ فرزندان یسرائل (آئین قربانی) پَسَح را در موقعش برگزار نمایند.
- ۳ در روز چهاردهم همین ماه در موقعش هنگام عصر (از نیم بعد از ظهر الی غروب آفتاب) آن را برگزار کنید. آن را طبق تمام قانونها و طبق تمام دستورهایش انجام دهید.
- ۴ مُشه با فرزندان یسرائل صحبت کرد که (آئین قربانی) پَسَح را برگزار کنند.
- ۵ (آئین قربانی) پَسَح را در روز چهاردهم ماه اول هنگام عصر در بیابان سینا برگزار کردند. فرزندان یسرائل طبق آنچه خدا به مُشه فرمان داده بود، عمل کردند.
- ۶ اشخاصی بودند که بخاطر لمس کردن مرده ناپاک بودند و نتوانستند در آنروز (آئین

במדבר ט בהעלותך

- וּכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי
 אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ
 טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַמָּוֶה נִגְרָע לְבַלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה
 7
 בְּמַעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעוּהָ
 8
 מִה־יִצְוֶה יְהוָה לָכֶם:
 9/10
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טְמֵא וְלֶנֶפֶשׁ אֹו בְדַרְדָּךְ רַחֲקֶה לָכֶם אֹו
 11
 לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
 יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִדְרִים וְאָכְלוּהוּ:
 12
 לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעַצֵּם לֹא יִשְׁבְּרוּבּוּ כְּכֹל־חֻקַּת
 13
 הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדַרְדָּךְ לֹא־
 יְהִי וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי
 כִּי וְקָרְבָּן יְהוָה לֹא הַקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חָטְאוּ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא:
 14
 וְכִי־יִגֹּוֹר אֶתְכֶם גֵּוֹר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח
 וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת יְהִי לָכֶם וְלִגְוֹר וְלִאֲזַרְח
 הָאָרֶץ: וּבַיּוֹם הַקִּיִּם אֶת־הַמִּשְׁכָּן כֶּסֶה הָעֲנָן
 15
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת וּבְעֵרֵב יְהִי עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּרְאֵה־
 16
 אִשׁ עַד־בֹּקֶר: כֵּן יְהִי תַמִּיד הָעֲנָן יִכְסֶנוּ וּמִרְאֵה־אִשׁ לַיְלָה:
 17
 וּלְפִי הָעֲלֹוֹת הָעֲנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָי כֵּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 18
 וּבַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּן־שָׁם הָעֲנָן שָׁם יַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־
 פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
 19
 יִשְׁכַּן הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: וּבְהָאָרֶץ הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
 יָמִים רַבִּים וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ:
 20
 וְאִשׁ אֲשֶׁר יְהִי הָעֲנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה
 21
 יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ: וְאִשׁ אֲשֶׁר יְהִי הָעֲנָן מֵעֵרֵב עַד־
 בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֲנָן בְּבֹקֶר וְנִסְעוּ אֹו יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֲנָן
 22
 וְנִסְעוּ: אֹו יָמִים אֹו־חֹדֶשׁ אֹו יָמִים בְּהָאָרֶץ הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן

- قربانی) پَسَح را برگزار نمایند. در آن روز پیش مُشه و اَهْرُون حضور یافتند.
- ۷ آن اشخاص به وی گفتند: ما به خاطر لمس آدم مرده ناپاک هستیم چرا در میان فرزندان ییسرائل از تقدیم قربانی خدا در موعدهش محروم شویم.
- ۸ مُشه به آنها گفت: صبر کنید تا بشنوم خدا درباره‌ی شما چه دستوری می‌دهد.
- ۹ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۰ بفرزندان ییسرائل چنین صحبت کن: هر مردی که به خاطر لمس انسان (مرده) ناپاک بوده یا در راه دور باشد چه در مورد شما و چه در مورد نسل اندر نسل شما (ایین) قربانی پَسَح را برای خدا برگزار کند.
- ۱۱ در ماه دوم در چهاردهم هنگام عصر آن را برگزار نمایند. آن را با فطیرها و سبزیهای تلخ بخورند.
- ۱۲ از آن، تا بامداد باقی نگذارند و استخوانی از آن را نشکنند. آن را طبق قانون (قربانی) پَسَح برگزار نمایند.
- ۱۳ اما آن مردی که پاک است و در راه دور نبوده است و برگزار کردن (آیین قربانی) پَسَح خودداری کند، آن شخص از قوم خود نابود خواهد شد. نظر به اینکه قربانی خدا را در موقعش تقدیم نداشته است آن مرد گناه خود را به گردن خواهد داشت.
- ۱۴ و هرگاه غریبی که نزد شما زندگی می‌کند، یهودی شود (قربانی) پَسَح را برای خدا تقدیم ندارد. طبق قانون (قربانی) پَسَح و دستور آن رفتار کند. برای شما و برای آن غریب و بومی سرزمین یک قانون برقرار باشد.
- ۱۵ در روز برپا کردن میشکان آن ابر میشکان را که چادر لوح‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان ییسرائل در کوه سینا) در آن بود پوشانید و در غروب آن روز تا بامداد (آن ابر) بر میشکان چون منظره‌ی آتش نمودار میشد.
- ۱۶ همیشه همین‌گونه میشد (روز) آن ابر آن را می‌پوشانید و شب منظره‌ی آتش (داشت).
- ۱۷ بعد از موقعی که ابر از بالای چادر برمیخاست فرزندان ییسرائل عزیمت میکردند و در جایی که آن ابر در آن متوقف میشد، فرزندان ییسرائل در آنجا اردو میزدند.
- ۱۸ فرزندان ییسرائل بر حسب امر خدا حرکت میکردند و بر حسب امر خدا اردو میزدند. تمام روزهایی که آن ابر بالای میشکان میماند اردو میزدند.
- ۱۹ و موقعی که آن ابر روزهای زیادی روی آن میشکان توقف میکرد، فرزندان ییسرائل امر خدا را رعایت کرده، حرکت نمی‌کردند.
- ۲۰ و مواردی بود که آن ابر چند روز روی آن میشکان می‌ماند و بر حسب امر خدا اردو میزدند و بر حسب امر خدا حرکت میکردند.
- ۲۱ و در مواردی که آن ابر از شامگاه تا بامداد میماند، همینکه بامداد آن ابر بالا میرفت حرکت میکردند اگر یک شبانه روز میماند وقتی که آن ابر بالا میرفت حرکت میکردند.
- ۲۲ هر زمانیکه ابر بالای میشکان میماند، اگر دو روز یا یکماه یا یکسال میماند فرزندان ییسرائل اردو میزدند و حرکت نمی‌کردند ولی هنگام بالا رفتن آن (ابر) حرکت می‌نمودند.
- ۲۳ بر حسب امر خدا اردو میزدند و بر حسب امر خدا حرکت میکردند، فرمان خدا را

במדבר י בהעלותך

23 לְשֹׁכֵן עִלְיוֹ יַחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ יִסְעוּ: עַל־
פִּי יִהְיֶה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יִהְיֶה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ יִהְיֶה שְׁמֹרוֹ עַל־
פִּי יִהְיֶה בְּיַד־מֹשֶׁה:

י 1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצֹת כְּפָרָף
מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדוּה וּלְמַסַּע אֶת־
3 הַמַּחֲנוֹת: וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדוּה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
4 מוֹעֵד: וְאִם־בָּאֲחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי
5 אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִינִים קִדְמָה:
6 וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִיית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִינִים תִּימְנָה תְּרוּעָה
7 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם: וּבַהֲקָהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְעוּ:
8 וּבְנִי אַהֲרֹן הַכֹּהֵנִים יִתְקַעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם
9 לְדֹרֹתֵיכֶם: וּכִיתְבֹּאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצֹּר הַצֹּר אֶתְכֶם
וְהִרְעַתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם
10 מֵאִיְבֵיכֶם: וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם
וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זְבַחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

11 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַעֲשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הָעֲנָן
חמישי מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינַי
12 וַיִּשְׁכְּנוּ הָעֲנָן בַּמִּדְבַּר פָּאֲרָן: וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁיטָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
13 מֹשֶׁה: וַיִּסַּע דָּגֵל מַחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה בְּרֵאשִׁיטָה לְצַבְאֹתָם וְעַל־
14 צַבָּאוֹ נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: וְעַל־צַבָּא מִטָּה בְנֵי יִשָּׁשׁכָר נַתַּנָּאֵל
15 בֶּן־צוּעָר: וְעַל־צַבָּא מִטָּה בְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶץ: וְהוֹרֵד
16/17 הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְנֵי־גִרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָדִי נְשֵׂאֵי הַמִּשְׁכָּן: וְנִסַּע דָּגֵל
18 מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבָּאוֹ אֱלִיעֶזֶר בֶּן־שְׂדִיאוּר: וְעַל־
19 צַבָּא מִטָּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צוּרִישָׁדַי: וְעַל־צַבָּא מִטָּה
20 בְּנֵי־גַד אֱלִיסָפָר בֶּן־דְּעוּיָאֵל: וְנִסְעוּ הַקָּהָתִים נְשֵׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ
21 וְהִקְיִמוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בָּאִם: וְנִסַּע דָּגֵל מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם
22

همانگونه که خدا امر کرده بود رعایت میکردند.

بَهَعْلُو تَخَا - فصل دهم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ برای خود دو شیپور از نقره بساز آنها را یکپارچه درست کن تا برای فراخواندن جماعت و حرکت دادن اردوها داشته باشی.
- ۳ آنها را یکنواخت بنوازید تا تمام جماعت پیش درگاه محل اجتماع نزد تو حضور یابند.
- ۴ و اگر یکی از آنها را یکنواخت بنوازید رئیسها، سران هزاره‌های یسرائل نزد تو حضور یابند.
- ۵ و (چون) یکنواخت و لرزش دار بنوازید اردوهاییکه سمت شرق اردو میزنند حرکت کنند.
- ۶ اگر دفعه دوم یکنواخت و لرزش دار به صدا درآورید اردوهایی که سمت جنوب اردو میزنند حرکت کنند. مواقع عزیمتشان لرزش دار و یکنواخت بنوازید.
- ۷ و موقع جمع کردن جمعیت، یکنواخت به صدا درآورید و لرزش دار به صدا در نیاورید.
- ۸ پسران آهرون، کوهن‌ها آن شیپورها را به صدا درآورند. برای شما نسل اندر نسلان به منزله‌ی قانون ابدی باشد.
- ۹ موقعیکه علیه دشمن فعال خود در سرزمین تان وارد جنگ می‌شوید شیپورها را (به علامت آژیر خطر) بنوازید تا مد نظر خدا خداوندتان قرار بگیرد و از دشمنان خود نجات یابید.
- ۱۰ و در روز شادی و در عیدها و در اول ماههای خود شیپورها را پیش قربانیهای سوختنی و پیش ذبجهای سلامتتان یکنواخت بنوازید تا برای شما پیش خداوندتان به منزله‌ی یادبودی باشد. من خدا خداوندتان هستم.
- ۱۱ در سال دوم در ماه دوم در بیستم همین ماه بود که آن ابر از بالای میشکان (لوح‌های ده فرمان) گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) برخاست.
- ۱۲ فرزندان یسرائل از بیابان سینی: به ترتیب حرکت خود کوچ کردند. آن ابر در بیابان پاران ساکن شد.
- ۱۳ برای اولین بار بر حسب امر صادره از سوی خدا به وسیله‌ی مُشه حرکت کرده بودند.
- ۱۴ پرچم اردوی فرزندان یهودا در ردیف اول جمعیتشان حرکت نمود و در رأس جمعیتش نحشون پسر عمی ناداو بود.
- ۱۵ و در کنار سپاه، سبط فرزندان یساکار تَننیل پسر صوعار بود.
- ۱۶ و در کنار سپاه، سبط فرزندان زوولون که الیاو پسر جلون بود.
- ۱۷ میشکان پایین آورده شد. فرزندان گرشون و فرزندان مراری حاملین میشکان حرکت کردند.
- ۱۸ پرچم اردوگاه رثوون طبق جمعیتشان حرکت نمود و در رأس جمعیتش ایصور پسر شداور بود.
- ۱۹ و در کنار سپاه، سبط فرزندان شیمعون شلومیل پسر صورشداو بود.
- ۲۰ و در کنار سپاه، سبط فرزندان گاد الی آساف پسر دعوتل بود.
- ۲۱ و قهاتی‌ها حمل‌کنندگان اسبابهای مقدس حرکت نمودند تا رسیدن آنها (قهاتی‌ها، فرزندان گرشون و مراری در منزلگاه بعدی) میشکان را برپا می‌داشتند.
- ۲۲ و پرچم اردوی فرزندان افرئیم بر حسب جمعیت شان حرکت نمود و در رأس جمعیتش

במדבר יא בהעלותך

218

23 לְצַבְּאֹתֶם וְעַל־צְבָאוֹ אֲלִישָׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ וְעַל־צְבָא מִטָּה
 24 בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָה־עֶזֶר׃ וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי בְנִימִן
 25 אַבִּירֹן בֶּן־גְּדֵעוֹנִי׃ וְנָסַע דָּגַל מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מֵאֶסְפָּה לְכָל־
 26 הַמַּחֲנֵת לְצַבְּאֹתֶם וְעַל־צְבָאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַּי׃ וְעַל־
 27 צְבָא מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פָּגַעִיאֵל בֶּן־עֶכְרָן׃ וְעַל־צְבָא מִטָּה
 28 בְּנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצַבְּאֹתֶם
 29 וַיִּסְעוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹכֵב בֶּן־דָּעוּאֵל הַמְדִינֵי

חֲתָן מֹשֶׁה נֹסְעִים וְאַנְחָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵתוֹ
 אֶתָּן לָכֶם לָכֶה אֶתְּנוּ וְהִטְבַּנּוּ לָךְ כִּי־יְהוּדָה דְּבַר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל׃
 30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֶיךָ כִּי אִם־אֶל־אֲרָצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֶיךָ׃
 31 וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַעֲזֹב אֶתְּנוּ כִּי וְעַל־כֵּן יִדְעַתְּ חֲנֻתְנוּ בַּמִּדְבָּר
 32 וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם׃ וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא
 33 אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטְבַּנּוּ לָךְ׃ וַיִּסְעוּ מִהַר יְהוָה דֶּרֶךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
 34 יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה׃ וַעֲנָן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנֹסְעֵם מִן־
 שׁוֹמֵר הַמַּחֲנֶה׃ וַיְהִי בְּנֹסַע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה וְ
 35 יְהוָה וַיִּפְעוּ אִבְיָדָךְ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ׃ וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה
 36 יְהוָה רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃

1 וַיְהִי הָעַם כַּמֶּתְאַנְנִים רַע בְּאֲזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחַר אַפּוֹ
 2 וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה׃ וַיִּצַּעַק הָעַם
 3 אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃ וַיִּקְרָא שֵׁם־
 4 הַמָּקוֹם הַהוּא תִבְעֵרָה כִּי־בִעַרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה׃ וְהָאֶסְפָּסָף
 אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוּוּ תְאוּוֹה וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 5 מִי יֹאכְלֵנוּ בִּשָׂר׃ זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל בַּמַּצְרַיִם חֲנָם
 אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטָּחִים וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים
 6 וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃ וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יִבְשֶׁה אֵין כָּל בְּלֹתֵי אֶל־הַמָּן
 7/8 עֵינָנו׃ וְהַמָּן כְּזֶרַע־גֶּד הוּא וְעֵינּוּ כְּעֵין הַבְּדֹלָח׃ שָׁטוּ הָעַם

- الی شامع پسر عمی هود بود.
- ۲۳ و در کنار سپاه، سبط فرزندان منشه گملیل پسر پداه صور بود.
- ۲۴ و در کنار سپاه، سبط فرزندان بینامین آویدان پسر گیدعونی بود.
- ۲۵ و پرچم اردوی فرزندان دان عقب دار همه‌ی اردوها بر حسب جمعیتشان حرکت میکرد. در رأس جمعیتش اَحیِزِر پسر عمی شدای بود.
- ۲۶ و در کنار سپاه، سبط فرزندان آشِر پیگینیل پسر عُوخران بود.
- ۲۷ و در کنار سپاه، سبط فرزندان نفتالی اَحیرَع پسر عرینان بود.
- ۲۸ اینها ترتیب مسافرت‌های فرزندان یسرائیل بود که بر حسب جمعیت خود حرکت میکردند.
- ۲۹ مُشه به حُوواو، پسر رعونل میدیانی پدر زن خود گفت به سوی آن مکانی که خدا گفته است آن را به شما میدهم، حرکت میکنیم. با ما بیا تا به تو خوبی کنیم، زیرا خدا گفته است که به یسرائیل خوبی میکند.
- ۳۰ (حُوواو) به او گفت نخواهم آمد، بلکه به سرزمین خود و به زادگاه خویش خواهم رفت.
- ۳۱ گفت چون از اردو زدن ما خبرداری ما را ترک نکن تا راهنمای ما باشی.
- ۳۲ و چنین خواهد شد که اگر با ما بیایی آن احسانی را که خدا بما خواهد کرد، ما هم با تو خواهیم کرد.
- ۳۳ از کوه خدا راه سه روزه پیمودند و صندوق پیمان خدا در این راه سه روزه پیشاپیش آنها در حرکت بود تا برای آنها توقفگاهی تعیین کند.
- ۳۴ و وقتی که از اردوگاه حرکت میکردند ابر خدا ساعات روز بالای سر آنها بود.
- ۳۵ هنگامی که زمان حرکت صندوق (لوحه‌های ده فرمان) فرا میرسید، مُشه میگفت: «ای خدا قیام کن تا دشمنانت پراکنده گردند و بدخواهانت از پیش تو بگریزند».
- ۳۶ و در موقع قرار گرفتن آن می‌گفت: «ای خدا نزد هزاران هزار یسرائیل برگرد».

بِهعلو تخا - فصل یازدهم

- ۱ (چون) آن قوم مانند اشخاص غرولند کن (عمل می‌کرد) در نظر خدا ناپسند بود. خدا شنید. خشمش افروخته شد. آتش خدا در میان آنها مشتعل گشت و عده‌ای را در اردوگاه سوزانید.
- ۲ آن قوم نزد مُشه فریاد برآورد. مُشه نزد خدا دعا کرد آن آتش فرونشست.
- ۳ چون آتش خدا در میان آنها مشتعل شده بود نام آن مکان را توعرا (آتش سوزی) نامید.
- ۴ و جمعیتی از قومهای بیگانه که در میان آنها بودند، به هوس افتادند. فرزندان یسرائیل هم تغییر رویه داده گریستند و گفتند کی به ما گوشت میخوراند؟
- ۵ ماهیهائی را که در مصر رایگان می‌خوردیم، کدوها، هندوانه‌ها، تره‌ها و پیازها و سیرها را به یاد داریم.
- ۶ و اکنون قوای ما تحلیل رفته است، هیچ چیز نیست فقط چشم ما به مان است.
- ۷ و آن مانند تخم‌گشنیز و رنگش مثل رنگ بلور بود.

במדבר יא בהעלותך

וְלִקְטוּ וּטְחֲנוּ בְרַחִים אוֹ דָכוּ בַמִּדְבָּהּ וּבְשָׁלוֹ בַפָּרוֹר וַעֲשׂוּ אֹתוֹ
 עֲגוֹת וְהִיָּה טַעֲמוֹ כַּטַּעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן: וּבְרַדַּת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה 9
 לַיְלָה יִרְדַּ הַמָּן עֲלָיו: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בֹּכֶה לְמִשְׁפַּחְתּוֹ 10
 אִישׁ לַפֶּתַח אֹהֶלוֹ וַיַּחֲרֹ־אָף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע: וַיֹּאמֶר 11
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָּה הִרְעִיתָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְמָה לֹא־מִצַּתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ 12
 לְשׂוֹם אֶת־מִשְׁאֵה כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלַי: הֲאֵנֹכִי הִרִיתִי אֶת־כָּל־הָעַם
 הַזֶּה אִם־אֵנֹכִי יִלְדֵתִיהוּ בִּית־אֹמֶר אֵלַי שֶׁאֵהוּ בַחִיקֶיךָ כַּאֲשֶׁר 13
 יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיִּנֹק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לֹאֲבֹתָיו:
 מֵאִיִן לִי בֶשֶׂר לְתֵת לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַ־ 14
 לְנוּ בֶשֶׂר וְנֹאכְלָה: לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשַׂאת אֶת־כָּל־הָעַם 15
 הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי: וְאִם־כִּכָּה וְאֵת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגֵנִי נָא הַרְגֵם אִם־
 מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֶל־אַרְאֶה בְּרַעְתִּי:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפְּה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִקְּנֵי יִשְׂרָאֵל 16
 אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זְקֵנֵי הָעַם וְשֹׁטְרָיו וְלִקַּחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל 17
 מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ: וַיִּרְדֹּתִי וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלָתִי
 מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁאֵה 18
 הָעַם וְלֹא־תִשָּׂא אִתְּךָ לְבַדְּךָ: וְאֶל־הָעַם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ
 לְמַחֲרָ וְאֹכְלֵתֶם בֶּשֶׂר כִּי בִכִּיתֶם בְּאֹזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי־יֹאכְלֵנוּ
 בֶּשֶׂר כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתַּן יְהוָה לָכֶם בֶּשֶׂר וְאֹכְלֵתֶם:
 לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא 19
 עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד וְחֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־ 20
 יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזֵרָא יַעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם אֶת־יְהוָה
 אֲשֶׁר בָּקַרְבְּכֶם וְתִבְכוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁשְׁ־מֵאוֹת אֱלֹהֵי רַגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ 21
 וְאַתָּה אָמַרְתָּ בֶּשֶׂר אֶתָּן לָהֶם וְאֹכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הֲצֵאֲנִי וּבְקַר 22
 יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דֹּגֵי הַיָּם יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא
 לָהֶם:

- ۸ آن قوم متفرق میشدند و (از آن) جمع نموده با آسیاب دستی آسیاب میکردند یا در هاون میکوبیدند و در دیگ می پختند و از آن نانک درست میکردند و مزه اش مانند مزه ی کلوچه ی روغنی بود.
- ۹ و موقعی که شب شبنم روی اردوگاه می بارید، آن مان روی آن فرود می آمد.
- ۱۰ مُشه (صدای) آن قوم را که هر کدام با افراد خانواده خود پیش درگاه چادرش گریه می کرد، شنید. خشم خدا به شدت افروخته شد و (این عمل) در نظر مُشه هم بد بود.
- ۱۱ مُشه به خدا گفت: چرا به بنده ات (به من) بدی کردی و چرا در نظرت پسندیده نیامدم و بار تمام این قوم را بر من نهادی؟
- ۱۲ آیا من این قوم را آستن بودم یا من آن را زانیدم که به من می گویی همانطوریکه لله، (کودک) شیرخواره را، در آغوش می گیرد او را در آغوش خود تا آن سرزمینی که به اجدادش سوگند یاد نمودم حمل کن.
- ۱۳ از کجا گوشت دارم به این قوم بدهم که پیش من گریه کرده میگویند به ما گوشت بده تا بخوریم.
- ۱۴ من به تنهایی نخواهم توانست (زحمت) تمام این قوم را تحمل نمایم چون از (توان) من سنگینتر است.
- ۱۵ و اگر تو با من چنین عمل میکنی، خواهشمندم حتماً مرا بکش. اگر در نظرت پسندیده آمده ام نگذار شاهد بدبختی خود باشم.
- ۱۶ خدا به مُشه گفت: هفتاد نفر از پیران یسرائل را از کسانی که میدانسی پیران آن قوم و پاسانهایش هستند برای من جمع کن و آنها را به چادر محل اجتماع ببر و در آنجا پیش تو بایستند.
- ۱۷ فرود آمده آنجا با تو سخن خواهم گفت و از آن روحی که بر توست فیضی برداشته به آنها خواهم داد تا بار زحمت آن قوم را با تو بر دوش کشند و تو به تنهایی آن را متحمل نشوی.
- ۱۸ و به آن قوم بگو خود را برای فردا آماده کنید تا گوشت بخورید. چون در حضور خدا گریه کرده گفتید «کی به ما گوشت میخوراند زیرا مصر برای ما خوب بود» پس خدا به شما گوشت خواهد داد تا بخورید.
- ۱۹ نه یک روز خواهید خورد نه دو روز و نه پنج روز و نه ده روز و نه بیست روز.
- ۲۰ تا مدت یک ماه خواهید خورد تا از بینی شما بیرون آید و برای شما نفرت آور گردد. برای اینکه خدا را که در میان شماست حقیر شمردید و در حضور وی گریسته گفتید چرا از مصر بیرون آمدیم.
- ۲۱ مُشه گفت این قوم که من در میانش هستم، ششصد هزار نفر پیاده است و تو گفتی به آنها گوشت خواهم داد تا مدت یک ماه بخورند.
- ۲۲ آیا اگر گوسفندان و گاوان برای آنها سر بریده شوند هوسشان را ارضا خواهد کرد؟ اگر تمام ماهیهای دریا برای آنها جمع آوری شود، هوسشان را ارضا خواهد کرد؟
- ۲۳ خدا به مُشه گفت مگر قدرت خدا کم است. اکنون خواهی دید که آنچه گفته ام برایت پیش خواهد آمد یا نه؟
- ۲۴ مُشه بیرون آمده سخنان خدا را به آن قوم گفت و هفتاد نفر از پیران آن قوم را جمع کرد

23 יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְצֹר עִתָּה תִּרְאֶה הַיְקָרְךָ
 24 דְּבָרֵי אִסְלָא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דְּבָרֵי יְהוָה
 וַיֹּאסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיבֹת הָאֹהֶל:
 25 וַיֵּרֶד יְהוָה וַבְּעֵנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן
 עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ
 26 וְלֹא יָסֹפוּ: וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים וּבַמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד וְאֶלְדָּד
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִיָּדָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יָצְאוּ
 27 הָאֹהֶלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה: וַיִּרֶץ הַנֶּעַד וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 28 אֶלְדָּד וּמִיָּדָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת
 29 מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִם: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה
 הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה
 אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאסֹף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 30 שְׁבִיעִי
 31 וְרוּחַ נֹסֵעַ וּמֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹמֵם מִן־הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה
 כְּדָרְךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךְ יוֹם כֹּה סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמַּתִּים עַל־
 32 פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיִּקַּם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם
 הַמּוֹחֲרֹת וַיֹּאסְפוּ אֶת־הַשְּׁלֹו הַמִּמַּעֲיֵט אֶסְף עֲשָׂרָה חֲמֻרִים
 33 וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: הַבָּשָׂר עוֹדְנָו בֵּין שְׁנֵינֵיהֶם
 טָרִם יִפְרֹת וְאִף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מִכָּה רַבָּה
 34 מְאֹד: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי־
 35 שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם הַמֵּת־אוֹיִם: מִקְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ הָעָם
 חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת:

1 וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאֶהְרֹן בְּמוֹשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִּׁית אֲשֶׁר
 2 לָקַח כִּי־אִשָּׁה כִּשִּׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אַךְ־בְּמוֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה
 3 הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכָּל
 4 הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 פְּתֹאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־מֵרִים צְאוּ שְׁלֹשְׁתְּכֶם אֶל־
 5 אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד

- و آنها را در اطراف آن چادر (محل اجتماع) وا داشت.
- ۲۵ خدا در ابر فرود آمده با او صحبت کرد و از آن روحی که بر او بود فیضی برداشته بر آن هفتاد پیرمرد محترم نهاد و آن روح بر آنها قرار گرفت نبوت کردند و (نبوتشان) ادامه نیافت.
- ۲۶ دو نفر در اردوگاه باقی مانده بودند نام یکی اِلداد و نام دومی میداد بود. آن روح بر آنها قرار گرفت آنها جزء ثبت شدگان بودند و به آن چادر (محل اجتماع) نرفتند و در اردوگاه نبوت کردند.
- ۲۷ آن جوان (پسر مُشه) دویده به مُشه اطلاع داد و گفت اِلداد و میداد در اردوگاه نبوت میکنند.
- ۲۸ یهوشوع پسر نون خادم مُشه از برگزیدگان او خروشید و گفت: آقایم مُشه، آنها را زندانی کن.
- ۲۹ مُشه به او گفت آیا به جای من حسادت می‌ورزی؟ یکاش همه‌ی قوم خدا پیغمبر می‌بودند و خدا روحش را بر آنها می‌نهاد.
- ۳۰ مُشه و پیران یسرائل به اردوگاه پیوستند.
- ۳۱ و از جانب خدا بادی به حرکت آمده بلدرچین‌هایی را از سمت دریا پرواز داد و روی اردوگاه به فاصله‌ی یک روز راه از اینطرف و یک روز راه از آنطرف پیرامون اردوگاه و تقریباً (به ارتفاع) دو آما بر روی سطح زمین به پرواز درآورد.
- ۳۲ آن قوم برخاست. تمام آن روز و تمام آن شب و تمام فردای آن روز بلدرچین جمع کردند.
- کسی که کم (جمع) کرده بود، ده توده جمع نموده بود. (آنها آن را) برای خود در اطراف اردوگاه پهن کردند.
- ۳۳ آن گوشت هنوز بین دندانهایشان بود و قبل از آنکه جویده شود خشم خدا بر آن قوم افروخته گشت و خدا به آن قوم ضربه‌ی بسیار شدیدی زد.
- ۳۴ نظر به اینکه افراد آن قومی که به هوس افتاده بودند آنجا مدفون شدند آن مکان قیوروت هتاوا (قبرستان هوس) نامیده شد.
- ۳۵ از قیوروت هتاوا آن قوم به حصروت سفر کردند و در حصروت توقف کردند.

بِهعلوتخا - فصل دوازدهم

- ۱ میریام و آهرون در مورد مُشه که زنی زیبا گرفته بود بدگویی کردند زیرا که زنی زیبا گرفته بود.
- ۲ می‌گفتند: آیا خدا فقط با مُشه سخن گفته است (که به خاطر آن از زنش کناره‌گیری کرده است) مگر با ما هم سخن نگفته است؟ خدا (این سخنان را) شنید.
- ۳ ولی آن شخصیت (یعنی) مُشه از هر انسانی که بر روی زمین است بسیار متواضع تر بود.
- ۴ ناگهان خدا به مُشه و آهرون و میریام گفت شما سه نفر به چادر محل اجتماع بروید. هر سه نفر رفتند.
- ۵ خدا در ستون ابری فرود آمده جلوی درگاه چادر محل اجتماع ایستاد و صدا زد. آهرون و میریام هر دو نفر بیرون رفتند.
- ۶ (به آنها) گفت اکنون سخنان مرا بشنوید اگر پیغمبری از جانب خدا باشد در رؤیا خود را به او معرفی

6 פָּתַח הָאֱהָל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמֵרִים וַיֵּצְאוּ שְׁמֵיהֶם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-
 נָא דְבַר־יְהוָה אֲסִיְהִיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוֹה בְּמִרְאֵה אֱלֹהֵי אֲתוֹדֵעַ בְּחִלוֹם
 7/8 אֲדַבֵּר-בּוֹ: לֹא-כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא: פֶּה
 אֶל-פִּי אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמִרְאֵה וְלֹא בְחִידָת וּתְמַנַּת יְהוֹה יֵבִיט
 9 וּמִדּוּעַ לֹא יֵרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה: וַיַּחֲרֹאֲף יְהוֹה בְּסֵם
 10 וַיִּלְךְ: וְהֶעֱנַן סָר מֵעַל הָאֱהָל וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת בְּשִׁלֵּג
 11 וַיִּפֹּן אֶהֱרֹן אֶל-מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת: וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן אֶל-
 מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל-נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר
 12 חָטָאנוּ: אֵל-נָא תְהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִדֶּחַם אֱמֹו וַיֹּאכַל
 13 חֲצִי בְשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא
 לָהּ:

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַבְיָה יָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֵם
 מִפְטוֹר שְׁבַעַת יָמִים תִּסְגָּר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֲסֹף:
 15 וְתִסְגָּר מֵרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעֵם לֹא נִסַּע
 16 עַד הָאֲסֹף מֵרִים: וְאַחַר נִסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
 פָּאָרָן:

ג1/2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת-
 אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
 3 לְמִטָּה אַבְתִּיחוּ וְתִשְׁלַחוּ כָל נָשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
 מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל-פִּי יְהוָה כָּל־אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 4/5 הֵמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכְוֹר: לְמִטָּה
 6/7 שִׁמְעוֹן שָׁפַט בֶּן-חֹדִי: לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה: לְמִטָּה
 8/9 יִשָּׂשכָר יִגָּאל בֶּן-יוֹסֵף: לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן: לְמִטָּה
 10/11 בְּנִימֵן פְּלִטִי בֶן-רְפוּא: לְמִטָּה זְבוּלֹן גְּדִיאֵל בֶּן-סוּדִי: לְמִטָּה
 12 יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן-סוּסִי: לְמִטָּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן-גַּמְלִי:
 13/14 לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בֶּן-מִיכָאֵל: לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-רְפוּסִי:
 15/16 לְמִטָּה גַּד גְּאוּאֵל בֶּן-מְכִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שְׁלַח

שלח

)

- خواهم نمود. در خواب با وی سخن خواهم گفت.
- ۷ مُشه بنده‌ام اینطور نیست او در بین تمام اهل خانه‌ام (یعنی فرشتگان) امین است.
- ۸ رو به رو با او صحبت میکنم (و کلمات را) نشان میدهم ولی نه بصورت معما. او تجلی خدا را مشاهده میکند پس چرا نترسید که درباره‌ی بنده‌ام مُشه بدگویی ننمایید.
- ۹ خشم خدا بر آنها افروخته گشته (از آن ابر) دور شد.
- ۱۰ و (همینکه) آن ابر از بالای چادر (محل اجتماع) دور شد. اینک میریام مبروص شده بود و (بدنش) چون برف بود آهرون رو به میریام کرد (دید) که اینک برص دار است.
- ۱۱ آهرون به مُشه گفت: ای آقای من تمنی اینکه گناهی را که از روی نادانی نموده و خطائی را که کردیم با ما خطا حساب نکنی.
- ۱۲ تمنا اینکه چون (کودک) مرده‌ای که هنگام بیرون آمدن از رحم مادرش نیمی از بدنش فاسد گشته باشد، نباشی.
- ۱۳ مُشه به درگاه خدا فریاد برآورد و گفت ای قادر، تمنا اینکه هم اکنون وی را شفا دهی.
- ۱۴ خدا به مُشه گفت اگر پدرش فقط آب دهان به پیش وی می انداخت، آیا هفت روز خجلت زده نمیشد؟ پس هفت روز بیرون از اردوگاه بازداشت باشد و سپس به اردوگاه بپیوندد.
- ۱۵ میریام هفت روز بیرون از اردوگاه بازداشت بود و تا پیوستن میریام (به اردوگاه) آن قوم حرکت نکرد.
- ۱۶ سپس آن قوم از حَصروت حرکت نموده، در بیابان پاران اردو زد.

پاراشای شِلح لِخا - فصل سیزدهم

- ۱ خدا با مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ اشخاصی را بفرست از سرزمین کِنَعَن که من به فرزندان یسرائل خواهم داد، بازدید کنند. هر شخصی را از سبط پدرش یعنی هر رئیسی را که در بین آنهاست، بفرستید.
- ۳ مُشه بر حسب امر خدا ایشان را از بیابان پاران فرستاد. تمام آنها اشخاص بزرگ، سران فرزندان یسرائل بودند.
- ۴ و نامهای آنها به این قرار است: از سبط رِئوون، شَموعِ پسر زکور.
- ۵ از سبط شیمعون شافاط پسر حووری.
- ۶ از سبط یهودا کالو پسر یفونه.
- ۷ از سبط یساکار ییگ آل پسر یوسف.
- ۸ از سبط افرئیم (بخشی از سبط یوسف) هوشیع پسر نون.
- ۹ از سبط بینامین پلطي پسر رافو.
- ۱۰ از سبط زوولون گدیئل پسر شودی.
- ۱۱ از (بخش دیگر) سبط یوسف از سبط منشه گدی پسر سوسی.
- ۱۲ از سبط دان عمیئل پسر گملی.

במדבר יג שלח

(מֹשֶׁה לָתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן־נֹון יְהוֹשֻׁעַ: 17
 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוֹר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עֲלוּ 18
 זֶה בְּנִגְבַּ וְעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר: וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מֵהָהוּא 19
 וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה הַמַּעֲט הוּא אִם־ 20
 רַב: וּמַה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם־דַּעֲבָה 21
 וּמַה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בְּהֵנָה הַפְּמַחֲנִים אִם בַּמְּבֻצָּרִים: 22
 וּמַה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם־רֹזָה הַיֹּשֶׁבֶתָּה עַץ אִם־אֵין 23
 וְהַתְּחִיבֹתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יָמִי בַּכּוֹרֵי עֲנָבִים: 24
 וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צֹן עַד־רְחֹב לְבָא חֲמַת: 25
 וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַּ וַיָּבֹאוּ עַד־חֲבֹרוֹן וְשָׁם אַחִימָן שִׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדִי 26
 הָעֲנָק וְחֲבֹרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרַיִם: וַיָּבֹאוּ 27
 עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד 28
 וַיִּשְׂאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הַרְמֹנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים: לַמָּקוֹם 29
 הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם 30
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשִׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעַיִם יוֹם: וַיֵּלְכוּ 31
 וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ 32
 מִדְבַּר פָּאָרָן קִדְשָׁה וַיִּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם 27
 אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: וַיִּסְפְּדוּלוּ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר 28
 שָׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֵלֶב וְדָבַשׁ הוּא וְזֶה־פְרִיָּהּ: אִפְסֵי כִירְעוּ 29
 הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרוֹת גְּדֹלַת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי 30
 הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם: עַמְלֵק יֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי 31
 וְהָאֱמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: 32
 וַיְהִים כִּלְבֵּי אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֶה נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ 33
 אֶתְּהָ כִירְיֹכֹל נוֹכַל לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא 34
 נוֹכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ: וַיֵּצִיאוּ דִבְתֵּי הָאָרֶץ 35
 אֲשֶׁר תָּדוּ אֶתְּהָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ 36
 בָּהּ לָתוֹר אֶתְּהָ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־

- ۱۳ از سبط آشیر ستور پسر میخائل.
- ۱۴ از سبط نفتالی نَحَبی پسر وُفسی.
- ۱۵ از سبط گاد گَنوئیل پسر ماخی.
- ۱۶ اینها نامهای اشخاصی است که مُشه فرستاد تا از آن سرزمین بازدید کنند. مُشه هوشع پسر نون را یهوشوع نامید.
- ۱۷ مُشه آنها را فرستاد تا از سرزمین کِنَعَن بازدید کنند و به آنها گفت از اینجا به یِگُو عزیمت نموده از آن کوه بالا روید.
- ۱۸ ببینید آن سرزمین چگونه است؟ و آیا آن قومی که در آن ساکن است قوی است یا ضعیف؟ کم است یا زیاد؟
- ۱۹ و آن سرزمینی که (قوم) در آن سکونت دارد چگونه است؟ خوب است یا بد؟ و آن شهرهایی که در آنها زندگی میکند چگونه است؟ در خیمه هستند یا در شهرهای حصاردار؟
- ۲۰ و آن سرزمین چگونه است؟ آیا حاصلخیز است یا کم حاصل؟ آیا در آن درخت وجود دارد یا نه؟ دلیر باشید و از میوهی آن سرزمین بیاورید. آن روزها، روزهای نوب انگور بود.
- ۲۱ (آنها) عازم گشته و از آن سرزمین از بیابان صین تا رحوو نرسیده به حَمات بازدید کردند.
- ۲۲ به یِگُو عزیمت کردند و (کالو) تا جورون رفت و اَحیمان و یِشی و تَلَمی فرزندان عَناق آنجا بودند. و جورون هفت سال قبل از (شهر) صُوعِن مصر ساخته شده بود.
- ۲۳ تا نَحَل اشکول رفتند و از آنجا قطعه‌ای از شاخه‌ای را با یک خوشه انگور بردند. آنرا دو نفری (بخاطر سنگینی) وسیله‌ی تیر حمل کردند و از انارها و از انجیرها (چیدند).
- ۲۴ به خاطری خوشه‌ای که فرزندان ییسرائل از آنجا بریده بودند، آن مکان را نَحَل اشکول نامیدند.
- ۲۵ پس از چهل روز، از بازدید آن سرزمین برگشتند.
- ۲۶ راه پیموده نزد مُشه و اَهرُون و تمام جماعت ییسرائل به طرف بیابان پاران به قادش آمدند و برای آنها و برای تمام جماعت خبر آوردند و میوهی آن سرزمین را به آنها نشان دادند.
- ۲۷ برای او (مُشه) شرح داده گفتند. ما به آن سرزمینی که ما را فرستادی رفتیم و در آن شیر و شهد هم جاری است، و این میوهی آن است.
- ۲۸ اما آن قومی که در آن سرزمین ساکن است زورمند است و آن شهرها دارای حصارهای بسیار بزرگی هستند و فرزندان غول پیکران را هم آنجا دیدیم.
- ۲۹ عَمَاق در سرزمین یِگُو ساکن است و حیثی و یووسی و اُموری در آن کوهستان و کِنَعنی کنار دریا و پهلوی یَرَدِن می‌نشیند.
- ۳۰ کالو آن قوم را در برابر مُشه ساکت کرد و گفت حتماً عازم گشته آن را وارث خواهیم شد، چون که یقیناً حریف (اهالی) آن سرزمین خواهیم شد.
- ۳۱ و آن اشخاصی که با او عازم گشته بودند، گفتند: نخواهیم توانست بسوی آن قوم عزیمت کنیم چون که از ما قوی تر است.
- ۳۲ از آن سرزمینی که بازدیدش کرده بودند نزد فرزندان ییسرائل بدگویی کرده گفتند آن سرزمینی که از آن گذر کردیم که بازدیدش کنیم سرزمین نابودکننده‌ی ساکنانش میباشد.

33 רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשֵׁי מִדּוֹת: וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
 עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:
 1 וְתִשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא:
 2 וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים כָּל־
 הָעֵדָה לֹרְמַתְנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹרְמַתְנוּ:
 3 וְלֵמָּה יְהוֹה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֶרֶב נָשִׁינוּ
 4 וְטַפְנוּ יְהִיו לְבוֹ הָלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 5 אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וּנְשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה: וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 6 עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהַל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נּוּן
 7 וְכָל־בְּנֵי־יִפְתָּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לַתּוֹר
 8 אֲתָה טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד: אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוֹה וְהִבִּיא
 אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זֹבֵת חֶלֶב
 9 וְדָבָשׁ: אֲךָ בִּיהוֹה אֱלֹהֵי־מִרְדּוֹ וְאַתֶּם אֱלֹהֵי־דָאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
 כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר עֲלֵם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוֹה אֹתָנוּ אֱלֹהֵי־דָאוּ:
 10 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרִגְזָם אַתֶּם בְּאַבְנִים וְכָבוֹד יְהוֹה נִרְאָה
 בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנֹכָה
 12 לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל־הָאֱתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ: אֲפָנוּ בַּדְּבָר
 13 וְאוֹרְשָׁנוּ וְאָעֲשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־גָדוֹל וְעַצוֹם מִמֶּנּוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־יְהוֹה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה
 14 מִקִּרְבּוֹ: וַאֲמָרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוֹה
 בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִין בְּעֵין נִרְאָה וְאַתָּה יְהוֹה וְעַנְנְךָ
 עָמַד עֲלֵיהֶם וּבַעֲמֹד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד אֵשׁ
 15 לַיְלָה: וְהִמַּתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
 16 שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר: מִבְּלָתִי יִכְלַת יְהוֹה לְהִבִּיא אֶת־
 17 הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר: וְעַתָּה

שלישי

و تمام افراد آن قومی که در میان آن دیدیم اشخاص قد بلندی هستند. ۳۳
 آنجا مردم بلند قد - فرزندان (عناق) نسل آن مردم غول پیکر را دیدیم و در نظر خودمان
 (نسبت به آنها) مانند ملخ بودیم و به نظر آنها (هم) همانگونه بودیم.

شلخ لُخا - فصل چهاردهم

- ۱ تمام جمعیت فریاد برآورده صدای خود را بلند کردند. آن شب آن قوم گریست.
- ۲ تمام فرزندان یسرائل نسبت به مُشه و آهرون غروند کردند. تمام آن جمعیت گفتند
 ایکاش در سرزمین مصر یا در این بیابان می‌مردیم.
- ۳ پس چرا خدا ما را به این سرزمین آورد که به ضرب شمشیر بیفتیم. زنان و بچه‌هایمان اسیر
 شوند. آیا برای ما برگشتن به مصر بهتر نیست؟
- ۴ به یکدیگر گفتند رئیس تعیین کنیم و به مصر برگردیم.
- ۵ مُشه و آهرون در حضور تمام افراد جامعه‌ی فرزندان یسرائل به التماس افتادند.
- ۶ یهوشوع پسر نون و کالو پسر یفونه که از بازدیدکنندگان آن سرزمین بودند، لباس خود را
 دریدند.
- ۷ به تمام جمعیت فرزندان یسرائل چنین گفتند: آن سرزمین که از آن گذر کردیم تا آن را
 بازدید کنیم، بسیار بسیار سرزمین خوبی است.
- ۸ اگر خدا به ما علاقمند باشد، ما را به آن سرزمین وارد خواهد کرد و سرزمینی را که در آن
 شیر و شهد جاری است به ما خواهد داد.
- ۹ به شرطی که به خدا یاغی نشوید و شما از قوم آن سرزمین هراسی نداشته باشید. چونکه
 طعمه ما هستند. بی پناه مانده‌اند و خدا با ماست، از آنها هراس نداشته باشید.
- ۱۰ آن جمعیت از سنگباران آنها با سنگ سخن می‌گفتند که جلال خدا در چادر محل اجتماع
 به همه‌ی فرزندان یسرائل آشکار شد.
- ۱۱ خدا به مُشه گفت تا به کی این قوم با وجود تمام آیاتی که در میانش انجام داده‌ام مرا
 حقیر می‌شمردند تا به کی به من ایمان نخواهند داشت.
- ۱۲ (بگذار) او را با (بیماری) وبا بزنم و نابودش سازم و تو را به قومی بزرگتر و قوی‌تر از او
 مبدل نمایم.
- ۱۳ مُشه به خدا گفت: مصریها که این قوم را از میانشان با نیروی خود بیرون آوردی (از
 موضوع) مطلع خواهند شد.
- ۱۴ پس به ساکنین این سرزمین خواهند گفت که شنیده‌اند تو، خدا در میان این قوم هستی و
 تو بر آنها روبرو ظاهر می‌شوی و ابر تو بر آنها قرار دارد و در مدت روز تو با ستون ابر و در
 شب با ستون آتش پیشاپیش آنها می‌روی.
- ۱۵ و اگر این قوم را چون فرد واحدی بکشی قومهاییکه آوازه‌ات را شنیده‌اند خواهند گفت:
 خدا که به آن قوم سوگند یاد کرد که آنها را به آن سرزمین ببرد، به علت ناتوانی، آنها را در
 این بیابان به هلاکت رسانید.

18 וַיְגַדְלֵנָּהּ כַּח אֲדָמָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוֹה אֲרֹךְ אַפַּיִם
 וְרַב־חֶסֶד נִשְׂא עֹן וּפְשָׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פְלִקְד עֹן אָבוֹת עַל־
 19 בָּנִים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־דְּבָעִים: סִלַּח־נָּה לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל
 20 חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה: וַיֹּאמֶר
 21 יְהוֹה סִלַּחְתִּי כְּדַבְרְךָ: וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד־יְהוֹה אֶת־
 22 כָּל־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֶתְּתִי
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסּוּ אֹתִי זֶה עֹשֶׂה פְעָמִים
 23 וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: אִם־יֵרָאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם
 24 וְכָל־מְנַאֲצֵי לֹא יֵרְאוּהָ: וְעַבְדֵי כָלֵב עֲקַב הֵיטָה רוּחַ אַחֲרַת
 עַמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרַי וְהִבִּיֹּאתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שְׁמָה וְזָרְעוּ
 25 יוֹרְשָׁנָה: וְהַעֲמִלְקִי וְהַפְנַעְנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְק מַחֲר פָּנָו וְסָעוּ לָכֶם
 הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַסְסוּף:

רביעי
 26/27 וַיְדַבֵּר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: עַד־מָתַי לַעֲדָה
 הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 28 אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי: אִמֹּר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נֹאֵם־
 29 יְהוֹה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם בְּאָזְנֵי כֵן אֵעֲשֶׂה לָכֶם: בַּמִּדְבָּר
 הַזֶּה יִפְּלוּ פְּגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מַסְפְּרָכֶם מִבֶּן עֹשָׂרִים
 30 שָׁנָה וּמַעֲלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׂאָתִי אֶת־יָדִי לְשִׁכַּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה
 31 וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נֹון: וְטַפְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹו יְהוֹה וְהִבִּיֹּאתִי
 32 אֹתְכֶם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאִסְתֶּם בָּהּ: וּפְגָרֵיכֶם אֹתְכֶם
 33 יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה: וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה
 34 וְנִשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תִּסְּפוּ פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: בְּמַסְפַּר הַיָּמִים
 אֲשֶׁר־תִּרְתֹּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה
 תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּדְעַתֶּם אֶת־תְּגוּוֹתַי:
 35 אֲנִי יְהוֹה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא וְזֹאת אֵעֲשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה
 36 הַזֹּאת הַנוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם יִמְתּוּ: וְהָאֲנָשִׁים

- ۱۷ و اکنون تمنا اینکه قدرت (بردباری) خدا (در نظر قوم‌هایی که بزرگواری تو را شنیده‌اند) با تمام عظمتش باقی بماند. چنانکه گفتی:
- ۱۸ خدا (برای کسانی که توبه کنند) دیر خشم و پر احسان بخشنده‌ی گناه و تقصیر می‌باشد (ولی) هرگز از گناه (کسی که توبه نکرده باشد) در نمی‌گذرد. گناه پدران را از فرزندان (فرزند و نوه) از نسل سوم و از نسل چهارم بازخواست میکند.
- ۱۹ و همانگونه که این قوم را از مصر تا اینجا بخشودی، تمنا اینکه به خاطر بزرگی احسانت گناه این قوم را ببخشایی.
- ۲۰ خداگفت طبق سخنان تو (آن قوم را) بخشودم.
- ۲۱ و اما (سوگند به این حقیقت که) من زنده‌ام و جلال خدا تمام زمین را پر کرده‌است ...
- ۲۲ چون تمام آن اشخاصی که جلال و آیاتم را که در سرزمین مصر و در این بیابان بظهور رساندم دیده و اینک ده مرتبه است مرا آزموده و به حرفم گوش نداده‌اند ...
- ۲۳ آن سرزمینی را که به پدرانشان سوگند یاد نمودم، نخواهند دید و تمام حقیر شمارندگان من (بدگویان آن سرزمین فوراً خواهند مرد و) آنرا نخواهند دید.
- ۲۴ و کالو بنده‌ام را در ازاء اینکه احساس دیگری داشت و از من پیروی کامل نمود، به آن سرزمینی که بدانجا رفت وارد خواهیم کرد و نسلش آن را وارث خواهد شد.
- ۲۵ و عَمَالِئِی و کِنَعِی در دشت ساکنند. فردا برگردید و بطرف بیابان راه دریای سرخ بروید.
- ۲۶ خدا به مُشِه و اَهْرُؤُن چنین سخن گفت:
- ۲۷ تا به کی این جمعیت دارای این خصلت بد خواهند بود که آنها را بر ضد من وادار به غرولند نمایند. غرولندهای فرزندان یسرائیل را که آنها را بر علیه من وادارشان میکنند شنیدم.
- ۲۸ به آنها بگو، این گفته‌ی خدا است: (سوگند به این حقیقت که) من «جاودانی هستیم» همانگونه که در حضور من گفتید همانگونه با شما عمل خواهیم نمود.
- ۲۹ جسد‌های شما و سایر سرشماری شدگان از شما، که بر ضد من غرولند کردید، از بیست ساله به بالا، بر حسب تعدادتان در این بیابان خواهند افتاد.
- ۳۰ و از شما کسی به آن سرزمینی که دستم را (به عنوان سوگند) بلند نمودم تا شما را در آن ساکن سازم وارد نخواهد شد مگر کالو پسر یفونه و یهوشوع پسر نون.
- ۳۱ و بچه‌ها بتان را که گفتید مورد غارت قرار خواهند گرفت وارد خواهیم کرد تا آن سرزمین را که شما از آن نفرت کردید بشناسند.
- ۳۲ و جسد‌های خود شما (و نه زنان شما) در این بیابان خواهد افتاد.
- ۳۳ تا تباه شدن جسد‌های شما در این بیابان فرزندانانن چهل سال در همین بیابان سرگردان خواهند بود و (جزای) انحرافات شما را متحمل خواهند شد.
- ۳۴ به تعداد آن روزهایی که از آن سرزمین بازدید کردید یعنی چهل روز، برای هر روز یک سال، روزی یک سال، (مدت) چهل سال (مجازات) گناهان خود را متحمل خواهید شد (و نتیجه) مخالفت مرا خواهید دانست.
- ۳۵ من که خدا هستم گفته‌ام که برای تمام این جمعیت بد که علیه من اجتماع کرده‌اند این کار را خواهیم کرد. در این بیابان تباه شده و آنجا خواهند مرد.

וַיִּלְכְּדוּ אֶת־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ וַיְלֹנוּ עָלָיו אֶת־
 37 כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ: וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי
 38 דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לִפְנֵי יְהוָה: וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נֹזָן וְכָל־בְּנֵי
 39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ
 40 הָעָם מְאֹד: וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר
 41 הֲנִנוּ וְעַלְיָנו אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: וַיֹּאמֶר
 42 מֹשֶׁה לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תַעֲלֶה:
 43 אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם:
 44 כִּי הָעַמְלִקִּי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בַּחֲרָב כִּי־עַל־כֵּן
 45 אֶל־רֹאשׁ הָהָר וָאֲרֹז בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב
 הַמַּחֲנֶה: וַיֵּרֶד הָעַמְלִקִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא וַיִּכּוּם
 וַיִּכְתּוּם עַד־הַחֲרָמָה:

טו/1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם:
 3 וְעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח לִפְלֵא־נֶדֶד אוֹ בַנְדָבָה
 אוֹ בַמַּעֲדִיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבֶּקֶר אוֹ מִן־
 4 הַצֹּאן: וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוּ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עֲשׂוּן
 5 בָּלוּל בְּרִבְעֵית הַהֵינ שֶׁמֶן: וַיִּזֵּן לִנְסֹךְ רְבִיעֵית הַהֵינ תַּעֲשֶׂה
 6 עַל־הָעֹלָה אוֹ לִזְבַּח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד: אוֹ לֵאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה
 7 סֹלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵינ: וַיִּזֵּן לִנְסֹךְ
 8 שְׁלִשִׁית הַהֵינ תִּקְרִיב רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בֶּקֶר
 9 עֹלָה אוֹ־זֶבַח לִפְלֵא־נֶדֶד אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה: וְהַקְרִיב עַל־
 בֶּן־הַבֶּקֶר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים בָּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵינ:
 וַיִּזֵּן תִּקְרִיב לִנְסֹךְ חֲצִי הַהֵינ אִשָּׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: כִּכָּהֵן
 יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לֵאֵיל הָאֶחָד אוֹ־לִשָּׁה בַּכֹּבֵשִׁים אוֹ

חמישי

יא
10/11

- ۳۶ و آن اشخاصی که مُشه برای بازدید آن سرزمین فرستاده بود و برگشته و دربارهی آن سرزمین خبر بد انتشار داده بودند و تمام جمعیت را بر ضد او (خدا) به غرولند واداشته بودند ...
- ۳۷ یعنی آن کسانی که از آن سرزمین بدگویی کرده بودند گرفتار (بلا) شده و در حضور خدا مردند.
- ۳۸ و از بین آنها نیکه برای بازدید آن سرزمین رفته بودند، یهوشوع پسر نون و کالو پسر یفونه زنده ماندند.
- ۳۹ مُشه این سخنان را به همهی فرزندان یسرائیل گفت. آن قوم بسیار سوگواری کردند.
- ۴۰ بامدادان سحرخیزی نموده به قلهی آن کوه رفته گفتند: نظر به اینکه خطا کردیم اینک ما به آن مکانی که خدا دستور داده است عزیمت خواهیم نمود.
- ۴۱ مُشه گفت چرا شما از امر خدا تخلف میکنید. این کار موفقیت آمیز نیست.
- ۴۲ نظر به اینکه خدا در میان شما نیست عزیمت نکنید تا از دشمنان خود صدمه نبینید.
- ۴۳ زیرا عمالقی و کنعنی آنجا در مقابل شما هستند و چون که از پیروی خدا روگردانید خدا با شما نخواهد بود و به ضرب شمشیر خواهید افتاد.
- ۴۴ (ولی آنها) با جسارت بقله آنکوه رفتند ولی صندوق پیمان خدا و مُشه از میان اردوگاه دور نشدند.
- ۴۵ عمالقی و کنعنی ساکنان آن کوه فرود آمده تا (محل) «حُرماه» آنها را زدند و سرکوب نمودند.

شَلحِ لِحَا - فصل پانزدهم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائیل صحبت کرده به آنها بگو موقعی که به سرزمین مسکونی خود که من به شما میدهم، وارد شوید.
- ۳ و به منظور ادای نذر یا بطور داوطلب یا در عیدهایتان برای خدا قربانی طعمه آتش: قربانی سوختنی یا ذبح از گاو یا گوسفند تقدیم بدارید که بوی خوش آیند برای خدا درست کرده باشید ...
- ۴ آن کسی که قربانی خود را برای خدا می آورد هدیهی آردی یک دهم (ایفا) آرد نرم سرشته شده در ربع هین (پیمانه ای است) روغن تقدیم بدارد.
- ۵ و روی قربانی سوختنی یا برای ذبح یعنی برای هر بره ای ربع «هین» شراب به عنوان هدیهی مایع ریختنی تقدیم بدار.
- ۶ یا برای هر قوچی هدیه آردی دو دهم (ایفا) آرد نرم سرشته شده در ثلث (۱/۳) هین روغن تقدیم بدار.
- ۷ و برای هدیه مایع ریختنی یک ثلث هین شراب تقدیم بدار. برای خدا بوی خوشایندی است.
- ۸ و هرگاه به منظور ادای نذر یا قربانی سلامت گاو نر جوای را برای خدا قربانی سوختنی نموده یا ذبح کنی ...
- ۹ و علاوه بر آن گاو نر جوان سه دهم ایفا آرد نرم سرشته شده در نیم هین روغن به صورت هدیه آردی تقدیم بدار.
- ۱۰ و برای هدیهی مایع ریختنی نیم هین شراب (تقدیم بدار). برای خدا بوی قربانی طعمه ای آتش (قربانگاه) بوی خوش آیند است.

12 בַּעֲיָם: כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה תַעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִים:
 13 כֹּל־הָאֲזָרַח יַעֲשֶׂה־כִכָּה אֶת־אֱלֹהֵי לְהַקְרִיב אִשָּׁה רֵיח־נִיחֹחַ
 14 לַיהוָה: וְכִי־יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹדֵיכֶם וַעֲשֵׂה
 15 אִשָּׁה רֵיח־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֵּן יַעֲשֵׂה: הַקָּהָל חֻקָּה
 אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹדֵיכֶם כִּכֶּם כַּגֵּר יִהְיֶה
 16 לִפְנֵי יְהוָה: תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר
 אֶתְכֶם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 17/18 אֱלֹהִים בְּבֵאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׂמָּה: וְהָיָה
 19 בְּאֲכַלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה: רֵאשִׁית עֲרֹסְתְּכֶם
 20 חֲלֵה תְרִימוּ תְרוּמָה כַּתְּרוּמַת גֶּזֶן בֵּן תְּרִימוּ אֹתָהּ: מִרֵאשִׁית
 21 עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְרוּמָה לְדֹדֵיכֶם: וְכִי
 22 תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כֹּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֹהֵי אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
 23 אֶל־מֹשֶׁה: אֵת כֹּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־
 24 הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלַּאֲה לְדֹדֵיכֶם: וְהָיָה אִם מַעֲיַנְי
 הָעֵדָה נַעֲשִׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כֹל־הָעֵדָה פֶּר בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד
 25 לְעֹלָה לְרֵיח־נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וְשַׁעֲרֵי־עֵינַיִם
 אֶחָד לַחֲטָאת: וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח
 26 לָהֶם כִּי־שִׁגְגָה הוּא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קֹרְבָנָם אִשָּׁה לַיהוָה
 וְחֲטָאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁגְגַתָּם: וְנִסְלַח לְכָל־עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 27 וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי לְכָל־הָעָם בְּשִׁגְגָה: וְאִם־
 נִפְשׁ אַחַת תַּחֲטָא בְּשִׁגְגָה וְהַקְרִיבָה עֹז בַּת־שְׁנַתָּה לַחֲטָאת:
 28 וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָת בַּחֲטָאָה בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה
 29 לְכִפֹּר עֲלֵיו וְנִסְלַח לוֹ: הָאֲזָרַח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 30 תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשֵׂה בְּשִׁגְגָה: וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה
 בְּיַד רָמָה מִן־הָאֲזָרַח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מְגִדֶּךָ וְנִכְרַתָּה
 31 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּה: כִּי דִבַּר־יְהוָה בְּזֶה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ

- ۱۱ در مورد هرگاو نری یا هر قوچی یا هر بره‌ای از گوسفندها یا از بزها همین گوه عمل شود.
- ۱۲ به تعدادی که (چارپا) قربانی می‌کنید برای هر یک از آنها بر حسب تعدادشان به همان نسبت (هدیه‌ی آردی و مایع ریختنی) تقدیم بدارید.
- ۱۳ هر تابعی به منظور تقدیم بوی خوش آیند قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) - متعلق به خدا این (هدیه) ها را همین گونه تقدیم بدارد.
- ۱۴ و هرگاه غریبی با شما زندگی کند یا نسل اندر نسل در میان شما باشد و بخواهد بوی خوش آیند قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا را تقدیم بدارد او هم مانند شما تقدیم بدارد.
- ۱۵ ای جماعت، برای شما و برای غریبی که (نزد شما) زندگی میکند یک قانون وجود داشته باشد. برای نسل اندر نسل شما در حضور خدا قانون ابدی است شما و غریب (یهودی شده) یکسان باشید.
- ۱۶ برای شما و برای آن غریبی که نزد شماست یک قانون و یک دستور باشد.
- ۱۷ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۸ فرزندان یسرائل صحبت کرده به آنها بگو پس از ورودتان بان سرزمینی که من شما را میبرم.
- ۱۹ موقعی که از نان آن سرزمین میخورید هدیه‌ای برای خدا اختصاص دهید.
- ۲۰ از سر خمیر خود چونه‌ای هدیه کنید آن را مثل هدیه‌ی محصول خرمنگاه هدیه نمایید.
- ۲۱ برای خدا از سر خمیر خود نسل اندر نسلان هدیه تقدیم کنید.
- ۲۲ و هرگاه اشتباه کرده و تمام این فرمانها را که خدا به مُشه اعلام کرده است انجام ندهید ...
- ۲۳ یعنی آنچه را که خدا از روزی که فرمانهای خود را به وسیله مُه به شما داده است و بعد از آن هم خدا برای نسلهای بعدی شما امر کرد.
- ۲۴ اگر آن عمل اشتباهاً بدون آن که جامعه از آن اطلاع داشته باشد انجام گرفته باشد تمام آن جماعت یک گاو نر جوان برای قربانی سوختنی به منظور بویی خوش و هدیه‌ی آردی و هدیه مایع ریختنی، و نیز یک بز نر جوان طبق همان دستور برای قربانی خطا به خدا تقدیم بدارند.
- ۲۵ آن کوهن برای همه‌ی جمعیت فرزندان یسرائل طلب عفو نماید، بخشوده خواهند شد. زیرا اشتباه رخ داده است و ایشان قربانی خود یعنی قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا و قربانی خطای خود را به خاطر اشتباهشان به حضور خدا آوردند.
- ۲۶ نظر به اینکه تمام آن قوم و تمام جمعیت فرزندان یسرائل و آن غریبی که در میان آنان است، اشتباه کرده‌اند بخشوده میشوند.
- ۲۷ اگر کسی سهواً خطا کند یک بره ماده (هشت روزه تا) یکساله برای قربانی خطا تقدیم نماید.
- ۲۸ آن کوهن برای آن شخص اشتباه کننده نسبت به خطای سهوی (وی)، در حضور خدا طلب عفو کند، با طلب عفو نمودن (کوهن) برای او، وی بخشوده میگردد.
- ۲۹ (برای) آن تابع که در میان فرزندان یسرائل است و برای آن غریبی که در میان آنها زندگی میکند و در مورد کسی که اشتباهاً عملی انجام میدهد یک قانون وجود داشته باشد.
- ۳۰ کسی که چه تابع و چه غریب باشد عمداً خلاف نموده به خدا توهین کند، آن شخص از میان قوم خود نابود میگردد.
- ۳۱ زیرا امر خدا را خوار کرده فرمانش را باطل نموده است حتماً آن شخص نابود خواهد

במדבר טו שלח

- הַפֶּדֶר הַפְּרֵת וְהַפְּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנֶה בָּהּ:
- וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם 32
- הַשַּׁבָּת: וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה 33
- וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֵל כָּל־הָעֵדָה: וַיִּנְחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָרַשׁ 34
- מֵה־יַעֲשֶׂה לוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת 35
- יּוֹמַת הָאִישׁ רְגוֹם אֹתוֹ בְּאַבְנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
- וַיֵּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאַבְנִים 36
- וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ 37/38
- אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתֵם וְנָתַנוּ עַל־
- צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ 39
- וַזְכֹּרְתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי
- לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ 40
- וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה 41
- אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם
- לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- וַיִּקַּח קִנְחַן בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּיָּדָם בְּנֵי אֱלִיאָב 1 טז
- וְאוֹן בֶּן־פֹּלֵת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־ 2
- יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם:
- וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב־לָכֶם כִּי כָל־ 3
- הָעֵדָה כָּל־סָדֵם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קֵהָל
- יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: וַיְדַבֵּר אֶל־קִנְחַן וְאֶל־כָּל־ 4/5
- עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקְרֹ וַיִּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְדוֹשׁ וְהַקְרִיב
- אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוּ יִקְרִיב אֵלָיו: זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם 6
- מַחֲתוֹת קִנְחַן וְכָל־עֵדָתוֹ: וְתִגְוִבְהֶן וְאֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן וְקִטְרַת 7
- לִפְנֵי יְהוָה מִחֵר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְדוֹשׁ
- רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קִנְחַן שְׁמַעֲרָא בְּנֵי לֵוִי: 8

- شد. گناهش به عهده خودش است.
- ۳۲ فرزندان یسرائیل در بیابان بودند مردی را یافتند که روز شبات هیزم جمع می کرد.
- ۳۳ کسانی که او را در حال برچیدن هیزم یافته بودند وی را نزد مُشه و آهرون و تمام آن جماعت بردند.
- ۳۴ چون تصریح نشده بود چگونه باید عمل (اعدام) اجرا شود وی را در بازداشتگاه نگهداشتند.
- ۳۵ خدا به مُشه گفت آن مرد حتماً کشته شود. تمام جمعیت در خارج از اردوگاه وی را با سنگ سنگباران کنند.
- ۳۶ تمام جمعیت او را به خارج از اردوگاه بردند و همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود وی را با سنگ سنگباران کردند تا مرد.
- ۳۷ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۳۸ به فرزندان یسرائیل صحبت نموده به آنها بگو نسل اندر نسل زوی گوشه های لباسشان برای خود صیصیت (بند های تابیده ی مخصوص) درست کنند. در کنار صیصیت (بندهای تابیده ی مخصوص) در هر گوشه، بند تابیده ای از پشم رنگ شده ی لاجوردی قرار دهند.
- ۳۹ (این بند تابیده ی لاجوردی را) بعنوان صیصیت برای خود داشته باشید تا آن را دیده تمام فرمانهای خدا را به یاد بیاورید و آنها را انجام دهید و از قلب و چشمهای خود پیروی نکنید، چونکه شما به دنبال آنها به انحراف می گزائید.
- ۴۰ تا اینکه تمام فرمانهای مرا بیاد آورده انجام دهید و برای خداوند خود مقدس بمانید.
- ۴۱ من خدا خداوند شما هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم تا داور شما باشم. من خدا خداوند شما هستم.

پاراشای قورح - فصل شانزدهم

- ۱ قورح پسر بیصهار پسر قهات پسر لوی به همراهی داتان و اویرام پسران ایآو و أون پسر پلِت فرزندان رثوون دست بکار تحریک شد.
- ۲ با اشخاصی از فرزندان یسرائیل یعنی دویست و پنجاه نفر رئیسهای اجتماع، دعوت شدگان به چادر محل اجتماع و اشخاص نامی علیه مُشه قیام نمودند.
- ۳ بر ضد مُشه و آهرون اجتماع نموده به آنها گفتند (فخر فروشی) برای شما کافی است چون که جمعیت تماماً مقدس هستند و خدا در میان آنهاست چرا بر جمعیت خدا فخر می فروشید؟
- ۴ مُشه شنید و روی خود را بر زمین نهاد.
- ۵ به قورح و به همه ی جمعیتش چنین سخن گفت: همینکه بامداد شود خدا آن کسی را که از آن وی می باشد، معرفی خواهد کرد و آن کسی را که مقدس است مقرب درگاهش خواهد کرد و آن کسی را که انتخابش نماید به خویشتن نزدیک خواهد نمود.
- ۶ این کار را بکنید. ای قورح با همه ی جمعیت برای خود مجمرهایی بردارید.
- ۷ فردا حضور خدا در آنها آتش نهاده روی آن بخور (داروهای یازده گانه) بگذارید و چنین شود که آن مردی را که خدا انتخاب نماید او مقدس است. ای فرزندان لوی این برای شما کافی است.

- 9 הַמַּעֲט מִזֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל
 לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֹד אֶת־עַבְדֹת מִשְׁפַּן יְהוָה וּלְעַמֹּד
 10 לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָם: וַיִּקְרַב אֹתָךְ וְאֶת־כָּל־אֲחֶיךָ בְנֵי־לֵוִי אִתָּךְ
 11 וּבִקְשׁוּתָם גַּם־כָּהֵנָה: לִכְן אֶתָּה וְכָל־עֲדֹתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה
 12 תֵּלִינּוּ וְאַהֲרֹן מֵהָהוּא כִּי תִלוּנוּ עָלָיו: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן
 13 וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֵלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה: הַמַּעֲט כִּי הֵעֲלִיתָנוּ
 מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ
 14 גַּם־הִשְׁתַּרְרַר: אֲפִי לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאתָנוּ
 15 וְתִתֵּן־לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֵה וְכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֹר לֹא
 נַעֲלָה: וַיַּחַד לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־תִּפְּן אֶל־
 מִנְחָתָם לֹא חָמוּר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת־אֶחָד
 16 מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קִרַח אֶתָּה וְכָל־עֲדֹתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה
 17 אֶתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר: וַקָּחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם
 קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
 18 מִחֲתָת וְאֶתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ: וַיִּקָּחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ
 עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 19 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: וַיְדַבֵּר
 20 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: הִבְדְּלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה
 21 הַזֹּאת וְאֲכַלְהָ אֹתָם כְּרָגַע: וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל
 אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה
 23/24 תִּקְצֹף: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעֵלוּ מִסִּבִּיב לְמִשְׁפַּן־קִרַח דָּתָן וְאֵבִירָם:
 25 וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאֵבִירָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱהִלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים
 הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעוּ בְכָל־אִשֶּׁר לָהֶם פְּוֶת־חַטָּאתָם:
 27 וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁפַּן־קִרַח דָּתָן וְאֵבִירָם מִסִּבִּיב וְדָתָן וְאֵבִירָם

- ۸ مُشه به قورح گفت ای فرزندان لوی خواهشمندم گوش بدهید.
- ۹ آیا از برای شما کم است که خداوند یسرائیل شما را از جمعیت یسرائیل جدا ساخته تا شما را مقرب درگاهش کند و خدمت میشکان خدا را انجام دهید و جلو جمعیت ایستاده برایشان خدمت نمائید؟
- ۱۰ و (به خصوص) تو و برادرانت فرزندان لوی (خداندان قهات) را همراه تو مقرب تر نمود؟ (حالا) خواستار کوهن شدن هم هستید؟
- ۱۱ بنابراین تو و تمام جمعیت متفق تو، بر ضد خدا میباشید. مگر آهرون چکاره است که (مردم را) بر ضد وی به غرولند و امیدارید؟
- ۱۲ مُشه برای دعوت (به آشتی کسی را) نزد داتان و اویرام پسران ایلیاو فرستاد (آنها) گفتند نمیآئیم.
- ۱۳ آیا کم است که ما را از سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است بیرون آوردی و ما را در بیابان به کشتن دادی که بر ما ریاست کنی؟ او (یعنی آهرون) هم ریاست کرده است.
- ۱۴ ما را به سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است نبردی و ملک کشتزار و تاکستان هم به ما ندادی. آیا این اشخاص را گول می زنی؟ نخواهیم آمد.
- ۱۵ مُشه بسیار خشمگین شد و به خدا گفت: به هدیه ی آنها توجه نکن، نه خری از آنان گرفتیم و نه به یکی از آنها بدی کردم.
- ۱۶ مُشه به قورح گفت: تو و تمام جمعیتت، فردا حضور خدا باشید. تو و آنها و آهرون.
- ۱۷ هر کدام مجمر خود را بردارید و روی آنها بخور بگذارید و هر کدام مجمر خود - دویت و پنجاه مجمر را - در حضور خدا تقدیم کنید و تو و آهرون هر کدام مجمر خود را.
- ۱۸ هر کدام مجمر خود را برداشته و روی آنها آتش نهادند و بر آنها بخور گذاشتند. جلوی درگاه چادر محل اجتماع ایستادند و مُشه و آهرون هم (همینگونه).
- ۱۹ قورح تمام جمعیت را جلوی درگاه چادر محل اجتماع بر ضد آنها جمع کرد. جلال خدا به همه آن جمعیت ظاهر شد.
- ۲۰ خدا به مُشه و آهرون چنین سخن گفت:
- ۲۱ از میان این جمعیت جدا شوید تا آنها را در لحظه ای نابود کنیم.
- ۲۲ (مُشه و آهرون) روی بر زمین نهاده گفتند: ای قادر. ای خداوند روح های تمام افراد بشر. این یک مرد خطا میکند و تو به تمام آن جمعیت غضب میکنی؟
- ۲۳ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۴ با این جمعیت صحبت کرده بگو خود را از اطراف مسکن قورح و داتان و اویرام کنار بکشید.
- ۲۵ مُشه برخاست و نزد داتان و اویرام رفت. محترمین یسرائیل به دنبال وی رفتند (شاید آنها را پشیمان کنند).
- ۲۶ به آن جمعیت چنین سخن گفت: تمنا دارم از پهلوی چادرهای این اشخاص شریر دور شوید و به آنچه دارند دست نزنید مبادا به خاطر تمام خطاهای آنها از بین بروید.
- ۲۷ خود را از پهلو مسکن قورح داتان و اویرام و اطراف آن کنار کشیدند و داتان و اویرام و زنها و فرزندان (بزرگ) شان و بچه های کوچکشان از در چادرهای خود بیرون آمده قد علم کردند.

28 יֵצְאוּ נֹצְבִים פָּתַח אֱהִיָּהֶם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים
 29 הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבָבִי: אִם־כַּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהִים וּפְקֻדַת
 30 כָּל־הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוֶה שְׁלַחְנִי: וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא
 יְהוָה וּפְצַתָּה הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֶתֶם כִּי נֹאצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 31 אֶת־יְהוָה: וַיְהִי כַּכֵּלָתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע
 32 הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם
 33 וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֶרַח וְאֵת כָּל־הַרְכֹּשׁ: וַיִּרְדּוּ
 הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ
 34 מִתּוֹךְ הַקְּהָל: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ לְקִלְסֵם כִּי
 35 אָמְרוּ פָּרַח־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֵת
 הַחַמְשִׁים וּמֵאֵתֵים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת: וַיִּדְבֹר
 1 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: אָמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרְס
 2 אֶת־הַמַּחֲתֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ זָרָה־הֵלָאָה כִּי קִדְּשׁוּ:
 3 אֵת מַחֲתֹת הַחֹטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי
 4 פָחִים צַפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבְסֵם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת
 5 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחֲתֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צַפּוּי לַמִּזְבֵּחַ: וּזְכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אֱהֲרֹן הוּא
 לְהִקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יְהִי כְקֶרַח וּכְעֵדָתוֹ כֹּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ:
 6 וַיִּלְנוּ כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרַת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֱהֲרֹן
 7 לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוָה: וַיְהִי בַּהֲקֵהֶל הָעֵדָה
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֱהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וַהֲנִה כִּסְהוּ
 8 הָעֵנָן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֱהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֱהֵל
 9/10 מוֹעֵד: וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: הֲדַמּוּ רַבִּיעִי

- ۲۸ مُشه گفت بدین وسیله خواهید دانست که مرا خدا فرستاده است تا تمام این کارها را انجام دهم و از جانب خودم (کاری) نمی‌کنم.
- ۲۹ اگر اینها (قورح و پیروانش) مثل هر انسانی بمیرند و مانند هر آدمی کیفر ببینند خدا مرا نفرستاده است.
- ۳۰ اگر خدا وضع تازه‌ای بیافریند که زمین دهان بگشاید و آنها و تمام آنچه را متعلق به آنهاست ببلعد و زنده به گور فرو روند، بدانید که این اشخاص خدا را حقیر شمرده‌اند.
- ۳۱ چنین شد. همینکه (مُشه) بیان تمام این مطالب را بپایان رسانید واقع شد که زمینی که زیر (پای) آنها بود شکافته شد.
- ۳۲ آن زمین دهان خود را باز کرده آنها و خانه‌ها و تمام اشخاصی را که متعلق به قورح بودند و همه دارائی آنها را بلعید.
- ۳۳ آنها و هرچه داشتند زنده به گور فرو رفتند و از میان جماعت نابود شدند و (شکاف) زمین بر روی آنها بسته شد.
- ۳۴ و تمام یسرائل که در اطراف آنها بودند در اثر شیون آنها گریختند زیرا می‌گفتند مبادا آن زمین ما را (هم) بلعد.
- ۳۵ و از جانب خدا آتش آمده آن دو یست و پنجاه نفر آوردگان بخور را سوزانید.

قورح - فصل هفدهم

- ۱ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۲ به العازار پسر اهرُون کوهن بگو نظر به اینکه آن مجمرها مقدس شده‌اند از میان آن آتش سوزان برداشته و آن آتش را دور بریز.
- ۳ اما مجمرهای این کسانی که علیه جان خود خطا کردند را به صورت ورقه‌های نازک پوششی برای قربانگاه بسازند تا به عنوان نشانه برای فرزندان یسرائل بماند. زیرا آنها را به حضور خدا آورده‌اند و مقدس می‌باشند.
- ۴ العازار کوهن آن مجمرهای مسی را که آن سوخته شدگان آورده بودند، برداشت. پس آنها را برای روکش قربانگاه ورقه کردند.
- ۵ (پوشش قربانگاه که از این ورقه‌ها ساخته میشود) یادبودی برای فرزندان یسرائل باشد. تا مردی بیگانه که از نسل اهرُون نیست، به حضور خدا نزدیک نشود تا بخور دود کند و همانطوریکه مُشه (درباره‌ی اهرُون) گفته بود مانند قورح و جمعیتش (نابود) نشود.
- ۶ فردای آن روز تمام جمعیت فرزندان یسرائل بر ضد مُشه و اهرُون غرولند کرده گفتند شما قوم خدا را به کشتن دادید.
- ۷ موقعی که جمعیت بر ضد مُشه و اهرُون جمع شده بودند متوجه چادر محل اجتماع شدند که اینک ابر آن را پوشانیده و جلال خدا ظاهر شده است.
- ۸ مُشه و اهرُون به سوی چادر محل اجتماع رفتند.

11 מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על-פניהם:
 ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש
 מעל המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל-העדה וכפר
 12 עליהם כפיצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן
 כאשר ודבר משה וירץ אל-תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
 13 ויתן את-הקטורת וכפר על-העם: ויעמוד בין-המתים ובין
 14 החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר
 15 אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח: וישב אהרן
 אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

חמישי 16/17
 וידבר יהוה אל-משה לאמור: דבר אל-בני ישראל וקח
 מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-נשיאיהם לבית אבתם
 18 שנים עשר מטות איש את-שמו תכתב על-מטהו: ואת שם
 אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם:
 19 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה:
 20 והיה האיש אשר אבחר-בו מטהו יפרח והשפתי מעלי את-
 21 תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: וידבר משה
 אל-בני ישראל ויתנו אליו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד
 מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה
 22 אהרן בתוך מטותם: וינח משה את-המטות לפני יהוה באהל
 23 העדות: והי ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח
 מטה-אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
 24 ויצא משה את-כל-המטות מלפני יהוה אל-כל-בני ישראל
 ויראו ויקחו איש מטהו:

ששי 25
 ויאמר יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות
 למשמרת לאות לבני-מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו:
 26 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה:
 27 ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו

- ۹ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۰ از میان این جمعیت جدا شوید تا آنها را در لحظه‌ای نابود کنم. (مُشه و آهرون) روی خود را بر زمین نهادند.
- ۱۱ مُشه به آهرون گفت نظر به اینکه از سوی خدا غضب شده مرگ و میر زیاد آغاز گشته است. مجرم را بردار و از روی قربانگاه بر آن آتش بنه و بخور بگذار و زود نزد آن جمعیت ببر و برای آنها طلب عفو نما.
- ۱۲ همینکه مُشه سخن گفت آهرون (مجرم را) برداشت و در میان آن جماعت دوید و اینک مرگ و میر زیاد در آن قوم آغاز شده بود، بخور را گذاشت و دربارهی آن قوم طلب عفو نمود.
- ۱۳ بین مرده‌ها و زنده‌ها ایستاد. فاجعه متوقف شد.
- ۱۴ و مرده‌های این فاجعه غیر از کسانی که به خاطر قورح کشته شده بودند چهارده هزار و هفتصد (نفر) بودند.
- ۱۵ (همینکه) آهرون نزد مُشه به چادر محل اجتماع برگشت آن بلا متوقف شده بود ...
- ۱۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۷ به فرزندان یسرائل سخن بگو و از آنها بر حسب خاندان پدری از هر یک عصائی بگیر. (تعداد عصاها) از جانب تمام رؤسای آنها بر حسب خاندان پدریشان دوازده عصا باشد و نام هر کدام را روی عصایش بنویس.
- ۱۸ و نام آهرون را روی عصای لوی بنویس، چون که هر یک از رؤسای خاندان پدریشان یک عصا خواهند داشت.
- ۱۹ آنها را در چادر محل اجتماع مقابل لوح‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) همانجا که با شما ملاقات خواهیم داشت بگذار.
- ۲۰ عصای آن شخصی که انتخابش کنیم گل خواهد کرد و غرولندهایی را که فرزندان یسرائل بر ضد شما میکنند در حضور خود ساکت خواهیم نمود.
- ۲۱ مُشه به فرزندان یسرائل صحبت کرد. همه‌ی رؤسهای آنها بر حسب خاندان پدری خود هر رئیس یکه عصا جمعاً دوازده عصا به وی دادند و عصای آهرون در میان عصاهای آنها بود.
- ۲۲ مُشه آنها عصاها را در حضور خدا در چادر لوح‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) گذاشت.
- ۲۳ فردای آن روز فرارسید. مُشه به چادر لوح‌های ده فرمان گواه (بر تجلی خدا به فرزندان یسرائل در کوه سینی) آمد و اینک عصای آهرون متعلق به خاندان لوی شکوفا شده گل در آورده بود و غنچه کرده بادام داده بود.
- ۲۴ مُشه همه‌ی عصاها را از حضور خدا نزد تمام فرزندان یسرائل برد (آن عصاها را) مشاهده کردند و هرکس عصای خود را برداشت.
- ۲۵ خدا به مُشه گفت عصای آهرون را برای نگهداری جلو لوح‌های ده فرمان بازگردان که برای متمدین نشانه‌ای باشد و (این نشانه) به غرولندهای آنها در حضور من پایان دهد و نمیرند.
- ۲۶ مُشه همانگونه که خدا به او فرمان داد، عمل نمود.
- ۲۷ فرزندان یسرائل به مُشه چنین گفتند: اینک هلاک شدیم، نابود شدیم همه‌ی ما از بین رفتیم.

- 28 אֲבָדְנוּ: כָּל הַקָּרֵב וְהַקָּרֵב אֶל־מִשְׁפַּחַי יְהוָה יָמוּת הָאִם תִּמְנֹוּ
 יח 1 לַגֹּעַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית־
 אֲבִיךָ אֲתָךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אֲתָךְ תִּשְׂאוּ
 2 אֶת־עֹן כַּהֲנֹתֵכֶם: וְגַם אֶת־אֲחִיךָ מִטֶּה לֹא שִׁבֹט אֲבִיךָ הַקָּרֵב
 אֲתָךְ וַיָּלוּ עָלֶיךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אֲתָךְ לִפְנֵי אֱהִל הָעֵדֻת:
 3 וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֱהִל אַךְ אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
 4 וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמִתּוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם: וְנָלוּ
 עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֱהִל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֱהִל
 5 וְזָר לֹא־יִקְרַב אֵלֵיכֶם: וּשְׁמֶרְתֶּם אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת
 6 מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
 הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹס
 7 מִתְּנָה נֹתְנִים לִיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֱהִל מוֹעֵד: וְאֶתְּהָ
 וּבְנֵיךָ אֲתָךְ תִּשְׂמְרוּ אֶת־כַּהֲנֹתֵכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וְלִמְבֵּית
 לַפָּרֹכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כַּהֲנֹתֵכֶם וְהָזָר הַקָּרֵב
 יוֹמֵת:
 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 תְּרוּמָתִי לְכָל־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָךְ
 9 לְחֶק־עוֹלָם: זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־הָאֵשׁ כָּל־קֹדְבָנָם
 לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חֲטָאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי
 10 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים לְךָ הוּא וּלְבִנְיָךְ: בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים תֹּאכְלֵנוּ כָּל־
 11 זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לְךָ: וְזֶה־לְךָ תְּרוּמַת מִתְּנָם לְכָל־
 תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתָךְ לְחֶק־
 12 עוֹלָם כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: כָּל חֶלֶב יִצְהָר וְכָל־חֶלֶב
 13 תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לִיהוָה לְךָ נֹתְתִים: בְּכֹרֵי
 כָּל־אֲשֶׁר בְּאֲרָצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לִיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ
 14/15 יֹאכְלֵנוּ: כָּל־חֶרֶס בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה: כָּל־פֶּטֶר רֹחֵם לְכָל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לְךָ אַךְ וּפְרֵה

۲۸ هر کس به میشکان خدا زیاد نزدیک شود میمیرد. آیا محکوم به فنا شدیم؟

قورح - فصل هیجدهم

- ۱ خدا به آهرون گفت تو و پسرانت و خاندان پدریت (قهاث) با تو گناه (نزدیک شدن بیگانه به) مکان مقدس را به گردن خواهید داشت و تو و پسرانت همراه تو گناه (نزدیک شدن لوی ها به کارهای) کهاننتان را بر عهده خواهید داشت.
- ۲ و برادرانت سبط لوی سبط پدریت (گوشون و مراری) را هم نزد خود بیاور. به تو پیوندند و برای تو خدمت نمایند. و تو و پسرانت با تو جلوی چادر لوح های ده فرمان گواه باشید.
- ۳ فرمان تو و پاسداری تمام آن چادر را (تحت سرپرستی تو) مراعات نمایند لیکن به اسبابهای مقدس و به قربانگاه نزدیک نشوند تا نمیرند نه آنها و نه شما.
- ۴ با تو همراه شوند و نوبت پاسداری چادر محل اجتماع را برای هر خدمت آن چادر محل اجتماع مراعات کنند و بیگانه ای به شما نزدیک نشود.
- ۵ پاسداری اشیاء مقدس و پاسداری آن قربانگاه را مراعات کنید تا دیگر (از جانب من) غضبی برای فرزندان یسرائل نباشد.
- ۶ و اینک من برادران شما لوی ها را از میان فرزندان یسرائل گرفتم. (آنها) برای خدا، برای انجام خدمت چادر محل اجتماع به شما هدیه شده اند.
- ۷ و تو و پسرانت با تو برای هر کار مربوط به قربانگاه و برای داخل پردهی جایگاه لوح های ده فرمان کهنان خود را رعایت نموده خدمت کنید. خدمت کهنان را به صورت هدیه به شما میدهم و هر بیگانه ای که نزدیک شود، کشته خواهد شد.
- ۸ خدا به آهرون گفت و من اینک مواظبت از هدیه هایم را به تو سپردم (که مانع ناپاک شدن آنها شوید) تمام موقوفه های فرزندان یسرائل را به صورت قانون ابدی بعنوان حق مسح شدن بتو و پسرانت دادم.
- ۹ بخشی از قربانیهای فوق العاده مقدس که نباید سوخته شود به تو تعلق دارد. از تمام قربانیهای آنها و از تمام هدیه های آردی آنها و از تمام قربانیهای خطای آنها و از تمام قربانیهای جریمه که بمن باز میگردانند برای تو و همچنین برای پسرانت فوق العاده مقدس میباشد.
- ۱۰ آنرا در مکان فوق العاده مقدس بخورید. هر مذکری آنرا بخورد. کاملاً بتو اختصاص خواهد داشت.
- ۱۱ و این مال تو خواهد بود:
- (الف) سهم هدیه ی آنها از (تمام) هدیه های تکان دادنی فرزندان یسرائل را بصورت قانون ابدی بتو و به پسرانت و به دخترانت با تو دادم. هر کسی از خانواده ی تو پاک باشد، آنرا بخورد.
- ۱۲ (ب) بهترین چربی و بهترین شیره و غله ی نوبرشان را که به خدا خواهند داد به تو دادم.
- ۱۳ (ج) نوبرانه ی هر چیزی که در سرزمین ایشان است که برای خدا خواهند آورد مال تو باشد. هر کس در خانواده ی تو پاک است از آن بخورد.
- ۱۴ (د) هر چیزی را که کسی در یسرائل بر خود حرام کند به تو تعلق خواهد داشت.

- תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה:
 16 וּפְדוּיוֹ מִבְּכוֹר־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
 17 הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: אַךְ בְּכוֹר־שׂוֹר אוֹבְכוֹר כָּשָׁב אוֹ-
 בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 18 וְאֶת־חֲלֶבֶם תִּקְטִיר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וּבִשְׂרָם יִהְיֶה-
 19 לְךָ כַחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק הַיַּמִּין לְךָ יִהְיֶה: כֹּל וְתְרוּמַת
 הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבִנְךָ
 20 וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחֶק־עוֹלָם בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה
 לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אִתְּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצֶם לֹא תִנְחַל
 21 וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֵלֶקְךָ וְנִחַלְתְּךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: וּלְבִנֵי לְוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל
 22 לְנַחֲלָה חֲלֵף עֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר־הֵם עֲבָדִים אֶת־עַבְדַּת אֱהֹל מוֹעֵד:
 23 וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד לְשֹׂאת חֲטָא
 לְמוֹת: וְעַבְד הַלְוִי הוּא אֶת־עַבְדַּת אֱהֹל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ
 24 עוֹנָם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ
 נַחֲלָה: כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
 נָתַתִּי לְלוּיִם לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה:
 25/26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֶל־הַלְוִיִּם תִּדְבַר וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי
 27 לָכֶם מֵאֵת בְּנִיחַלְתְּכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר
 מִן־הַמַּעֲשֵׂר: וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן־הַגֶּרֶן וּכְמִלֵּאָה
 28 מִן־הַיֶּקֶב: כֵּן תִּרְיֻמוּ גַם־אֶתֶם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם
 אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
 29 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: מִכֹּל מִתְּנֵיתֵיכֶם תִּרְיֻמוּ אֶת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה
 מִכָּל־חֲלָבֹו אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים בְּהַרְיִמְכֶם
 30 אֶת־חֲלָבֹו מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוּיִם כַּתְּבוּאָת גֶּרֶן וּכְתְבוּאָת יֶקֶב:

- ۱۵ (ه) هر اولین گشاینده‌ی رحمی از هر موجود زنده‌ای که به خدا تقدیم خواهند داشت. چه آدم و چه چارپا به تو تعلق داشته باشد. لیکن نخست زاده‌ی آدم را حتماً بازخرید کن و نخست زاده‌ی این چارپای ناپاک (خر) را (هم با بره) بازخرید کن.
- ۱۶ و پول بازخرید آن (پسر بچه‌ی آدم) از یکماهه (به بالا) به ارزش پنج شقل برحسب شقل مقدس که بیست گراست باشد.
- ۱۷ (و) لیکن نخست زادگاو یا بره یا بز را بازخرید نکن آنها وقف میباشند و خون آنها را روی قربانگاه بپاش و پیهشان را دود کن. برای خدا قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) به منزله‌ی بوی خوش میباشند.
- ۱۸ و گوشت آنها مال تو باشد: مانند سینه‌ی تکان دادنی و ساق راست به تو تعلق یابد.
- ۱۹ (ز) تمام هدیه‌های مقدسی را که فرزندان یسرائل به خدا هدیه می‌کنند به صورت قانون ابدی به تو و پسرانت و دخترانت با تو دادم برای تو و نسل تو حضور خدا پیمان زوال ناپذیر ابدی است.
- ۲۰ خدا به آهرون گفت در سرزمین آنها نصیبی و در میان آنها سهمی نداشته باش. در میان فرزندان یسرائل سهم و نصیب تو من هستم.
- ۲۱ و در مورد پسران لوی در عوض خدمتشان که در چادر محل اجتماع انجام می‌دهند اینک هر ده یکی را از (محصول) یسرائل (به آنها) دادم.
- ۲۲ و فرزندان یسرائل دیگر به چادر محل اجتماع نزدیک نشوند که خطا کار شده بمیرند.
- ۲۳ (سبط) لوی خودش خدمت چادر محل اجتماع را انجام دهد و آنها گناه (کوتاهی در انجام وظیفه) را به گردن خواهند داشت. برای نسل اندر نسلان قانون ابدی است و در میان فرزندان یسرائل سهمی (از زمین) نبرند.
- ۲۴ نظر به اینکه ده یکی را که فرزندان یسرائل برای خدا هدیه میکنند سهم لوی‌ها قرار دادم به آنها اعلام داشتیم در میان فرزندان یسرائل سهمی (از زمین) نبرند.
- ۲۵ خدا به مשה چنین سخن گفت:
- ۲۶ به لوی‌ها صحبت کرده به آنها بگو موقعی که از فرزندان یسرائل ده یکی را که از مال آنها به صورت میراث برایتان سهم دادم گرفتید هدیه خدا یعنی ده یکی از ده یک آنرا جدا سازید.
- ۲۷ و هدیه‌های شما مثل غله از خرمنگاه و مثل فرآورده‌ی کامل از چرخشت برای شما محسوب خواهد گشت.
- ۲۸ شما هم همینگونه هدیه‌ی خدا را از ده یکهای خود که از فرزندان یسرائل خواهید گرفت تقدیم نمایید، یعنی از آن (ده یکهای خود) هدیه‌ی خدا را به آهرون کوهن بدهید.
- ۲۹ از همه‌ی بخشش‌های دریافتیتان تمام هدیه‌ی خدا یعنی اختصاص دادنی آن را از بهترین آن جدا سازید.
- ۳۰ و به آنها بگو موقعی که بهترین آن را از آن جدا می‌کنید برای لویها مثل محصول خرمنگاه و مثل فرآورده‌های کامل چرخشت محسوب میگردد.
- ۳۱ چون این (ده یکها) مزدی است در قبال خدمتتان در چادر محل اجتماع، شما و خانواده‌ی شما (میتوانید) آن را در هر جا بخورید.

31 וְאִכְלֹתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם
 32 חֶלְף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא־תִשְׂאוּ עֲלֵיכֶם חֵטָא בְּהַרְיִמְכֶם
 אֶת־חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא
 תָמוּתוּ:

יט^{1/2} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה חֻקַּת
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיכֶם פְּרֹה
 אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עֵלָה עֲלֶיהָ עַל־
 3 וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֻעֵזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה
 4 וְשָׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵינוּ: וְלָקַח אֱלֻעֵזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהָיָה
 5 אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים: וְשָׂרַף אֶת־
 הַפְּרָה לְעֵינֵינוּ אֶת־עֵרָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרֹשֶׁה
 6 יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרִזוֹ וְאֲזוֹב וְשֹׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־
 7 תוֹךְ שַׂרְפַּת הַפְּרָה: וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 8 וְאַחֵר יָבֵא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׂרַף אֹתָהּ
 יִכְבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:
 9 וְאִסְּפוּ אִישׁ טָהוֹר אֶת אֶפֶר הַפְּרָה וְהֵנִיחַ מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקְוֹם
 טָהוֹר וְהִיתָה לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חֲטָאֹת
 10 הוּא: וְכִבֶּס הָאִסְּף אֶת־אֶפֶר הַפְּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־
 הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵר וְלִגְרֵר הִגְר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם:
 11/12 הַנֶּגַע בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: הוּא יִתְחַטָּא
 בֹּו בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַיּוֹם
 13 הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: כָּל־הַנֶּגַע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָהּ
 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה
 14 עוֹד טָמֵאתוֹ בּוֹ: זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־
 15 הָבָא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים: וְכָל־
 16 כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: וְכָל־אֲשֶׁר־

۳۲ و موقعی که بهترینش را از آن جدا کردید به خاطر آن خطا به گردن نخواهید گرفت و موقوفه‌های فرزندان یسرائل را بی حرمت ننموده و نخواهید مرد.

پاراشای حوقت - فصل نوزدهم

خدا به مُشه و اُهرون چنین سخن گفت:

- ۱ قانون توراه که خدا فرمان داده است، چنین است: به فرزندان یسرائل بگو ماده‌گاو قرمز رنگ بی عیبی را که نقصی در آن نبوده و یوغ بر آن گذاشته نشده باشد نزد تو بیاورند.
- ۲ آن را به العازار کوهن بدهید تا آن را بیرون اردوگاه ببرد و در حضور خودش آن را سر ببرد.
- ۳ العازار کوهن از خون آن با انگشتش بردارد و آن خون را هفت بار به مقابل روی چادر محل اجتماع بیفشاند.
- ۴ و در مقابل چشمش آن ماده‌گاو را بسوزاند، پوستش و گوشتش و خونس را با مدفوعش بسوزاند.
- ۵ کوهن، چوب سرو آزاد و زوفا و پشم رنگ شده به رنگ قرمز گرفته و داخل آتشی که آن ماده‌گاو در آن میسوزد بیندازد.
- ۶ کوهن لباسهایش را شسته بدنش را در آب غسل دهد و بعد به اردوگاه بازگردد و آن کوهن تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۷ و آن کسی که آن را میسوزاند لباسهایش را در آب بشوید و بدنش را در آب غسل دهد و تا شامگاه ناپاک خواهد بود.
- ۸ مردی پاک خاکستر آن ماده‌گاو را جمع نماید و به بیرون از اردوگاه در جای پاک بگذارد و برای جمعیت فرزندان یسرائل به عنوان «می نیدا» (۱) نگهداری شود (فقط) همین پاک کننده است.
- ۹ و جمع آوری کننده‌ی خاکستر آن ماده‌گاو، لباسهایش را بشوید و تا شامگاه ناپاک خواهد بود (این) برای فرزندان یسرائل و برای غریبی که در میان آنها زندگی میکند قانون ابدی است.
- ۱۰ هرکس مرده‌ای از هر آدمی که باشد (مرده یا جنین چهل روزه به بالا و یا قسمتی از بدن آنها) را لمس نماید هفت روز ناپاک خواهد بود.
- ۱۱ وی در روز سوم و در روز هفتم به وسیله‌ی آن (می نیدا) خود را پاک نماید، پاک خواهد شد و اگر در روز سوم و در روز هفتم خود را پاک ننماید پاک نخواهد شد.
- ۱۲ هرکس مرده‌ای - جسد آدمی را که به نحوی مرده باشد لمس نموده و خود را پاک نکند (اگر وارد میشکان شد) میشکان خدا را ناپاک کرده است. پس آن شخص از یسرائل نابود خواهد شد. چونکه (می نیدا) بر او افشانده نشده است ناپاک خواهد بود هنوز ناپاکیش در اوست.
- ۱۳ دستور این است: آدمی که در مسکنی سر پوشیده بمیرد هرکس به آن مسکن بیاید و هرچه در آن مسکن است هفت روز ناپاک خواهد بود.
- ۱۴ و هر ظرف دربازی که روی آن کاملاً با سرپوشی پوشیده نشده باشد، ناپاک خواهد بود.

۱- «می نیدا» آبی بود که با خاکستر گاو قرمز تهیه میشد و برای تطهیر کردن اشخاص، ناپاک بکار میرفت.

במדבר יט - כ חקת

יִגַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלֵל־חֶרֶב אוֹ בַמָּת אוֹ־בַעֲצֵם אָדָם אוֹ
 בַקֶּבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים: וְלִקְחוּ לַטְּמָא מֵעֵפֶר שִׂרְפַת
 הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מִיַּם חַיִּים אֶל־כֶּלְיָ: וְלִקַּח אֵזוֹב וְטַבַּל בַּמַּיִם
 אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאָהֳל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנַּפְשׁוֹת
 אֲשֶׁר הִיוּ־שָׁם וְעַל־הַנֶּגַע בַּעֲצֵם אוֹ בַחֲלָל אוֹ בַמָּת אוֹ בַקֶּבֶר:
 וְהִזָּה הַטְּהוֹר עַל־הַטְּמָא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֲטָאוּ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַכִּבֵּס בַּגָּדָיו וְדַחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר בָּעֶרֶב: וְאִישׁ
 אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל
 כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמָא מִי נִדָּה לֹא־זָדַק עָלָיו טָמָא הוּא:
 וְהִיתָה לָהֶם לַחֲקֵת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי־הִנְדָּה יַכִּיבֵס בַּגָּדָיו וְהַנֶּגַע
 בַּמַּיִ הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב: וְכָל אֲשֶׁר־יִגַע בּוֹ הַטְּמָא יִטְמָא
 וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֶן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֹּשֶׁב
 הָעָם בַּקֹּדֶשׁ וּתְמַת שֵׁם מִדִּים וּתְקַבֵּר שֵׁם: וְלֹא־הָיָה מַיִם
 לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: וַיִּרַב הָעָם עִם־מֹשֶׁה
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גֹעַנּוּ בַּגּוֹעַ אַחֲיֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלָמָּה הִבֵּאתֶם
 אֶת־קֹהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ:
 וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקּוֹם הַרְעָה הַזֶּה
 לֹא מִקּוֹם זָרַע וּתְאֵנָה וּגְפֹן וְרַמְזוֹן וּמַיִם אֵין לְשִׁתּוֹת: וַיָּבֹא
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
 וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקֹּהֵל אֶת־
 הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחֲיֶיךָ וּדְבַרְתֶּם אֶל־הַסֹּלַע לְעֵינֵיהֶם
 וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִן־הַסֹּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה
 וְאֶת־בְּעֵינֵיהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּהוּ: וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל אֶל־פְּנֵי הַסֹּלַע וַיֹּאמְרוּ
 לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמַּדִּים הַמִּזְמִירִים הַמִּזְמִירִים הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם:

שלישי
 ו שני /
 7/8

- ۱۶ و هرکسی که بر روی زمینی سرباز، کشته یا مرده یا استخوان آدم یا قبری را لمس نماید هفت روز ناپاک خواهد بود.
- ۱۷ برای آن ناپاک، از خاکستر سوخته‌ی قربانی پاک‌کننده برداشته و روی آن در ظرفی آب جاری بریزد.
- ۱۸ و مردی پاک، زوفا برداشته در آن آب فرو برد (و از آن) بر مسکن سرپوشیده و بر همه‌ی آن ظرفها و بر آن اشخاصی که آنجا بودند و بر آن کسی که آن استخوان یا آن کشته یا آن مرده یا آن قبر را لمس کرده است، بیفشاند.
- ۱۹ آن شخص پاک در روز سوم و در روز هفتم بر آن شخص ناپاک بیفشاند و در روز هفتم پاکش سازد. (آنگاه) لباسهای خود را بشوید و در آب غسل کند تا شامگاه پاک خواهد شد.
- ۲۰ و شخصی که ناپاک باشد و خود را پاک نسازد (اگر وارد میشکان بشود) آن جان از بین جماعت نابود خواهد شد زیرا مکان مقدس خدا را ناپاک کرده است، زیرا «می نیدا» (آب از بین برنده‌ی ناپاکی) بر وی افشانده نشده است ناپاک میناشد.
- ۲۱ برای آنها به منزله‌ی قانون ابدی باشد و افشاننده‌ی «می نیدا» (آب از بین برنده‌ی ناپاکی) لباسهای خود را بشوید و لمس‌کننده (ی می نیدا) تا شامگاه ناپاک خواهد بود. (۱)
- ۲۲ هرچه را که شخص ناپاکی لمس کند ناپاک میشود و کسی که شخص ناپاک (شده از مرده) را لمس کند تا شامگاه ناپاک خواهد بود.

حُوقَت - فصل بیستم

- ۱ همه‌ی جمعیت فرزندان یسرائل در ماه اول به بیابان صین آمدند و آن قوم در قادش ساکن شد. میریام در آنجا درگذشت و آنجا به خاک سپرده شد.
- ۲ و آن جمعیت آب نداشت پس علیه مُشه و آهنون اجتماع کردند.
- ۳ آن قوم با مُشه نزاع کرده اینطور گفتند: ای کاش موقعی که برادران ما حضور خدا هلاک شدند ما هم هلاک میشدیم.
- ۴ پس چرا جماعت خدا را به این بیابان آوردید تا ما و چارپایانمان در آن بمیریم؟
- ۵ چرا ما را از مصر بیرون آوردید که ما را به این مکان بد بیاورید. نه جای کشت است و (نه) جای) درخت انجیر و انگور و انار و آب (هم) برای آشامیدن نیست.
- ۶ مُشه و آهنون از حضور آن جماعت به آستانه‌ی چادر محل اجتماع آمده روی خود را بر زمین نهادند جلال خدا به آنها ظاهر شد.
- ۷ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۸ آن عصا را بردار و تو و آهنون برادرت آن جمعیت را جمع کنید و پیش چشم آنها به آن صخره بگویند تا آبهای خود را بدهد و از آن صخره برای آنها آب بیرون آورده آن جمعیت و چارپایانشان را بنوشان.
- ۹ مُشه همانگونه که (خدا) به وی فرمان داده بود آن عصا را از حضور خدا برداشت.

۱- «می نیدا» که با خاکستر گاو قرمز تهیه میشد و برای تطهیر کردن اشخاص ناپاک بکار میرفت.

- 11 וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו וַיַּךְ אֶת־הַפֶּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמִּים וַיֵּצְאוּ
- 12 מִיַּם רַבִּים וַתִּשָּׁתְּ הָעֵדָה וּבְעֵינֵיהֶם: וַיֹּאמֶר יְהוָה
- אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן יַעֲזֹב לֹא־הָאֲמִנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי
- בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֶּהֶל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
- 13 נָתַתִּי לָהֶם: הֲמָה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
- 14 יְהוָה וַיִּקְדַּשׁ בָּם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מִלֹּאכִים מִקֹּדֶשׁ
- אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם כֹּה אָמַר אַחֲיָךְ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל־
- 15 הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֵנוּ: וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִמָה וּנְשָׁב בְּמִצְרַיִם
- 16 יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבֹתֵינוּ: וּנְצַעֵק אֶל־יְהוָה
- וַיִּשְׁמַע קוֹלָנוּ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ וַיֵּצְאוּנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ
- 17 עִיר קִצֵּה גְבוּלְךָ: נִעְבְּרָה־נָא בָאָרֶץ לֹא נִעְבֵּר בְּשָׂדֵה וּבְכַרְס
- וְלֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא נָטָה יָמִין וּשְׂמֹאל
- 18 עַד אֲשֶׁר־נִעְבֵּר גְּבוּלְךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲדוּם לֹא תִעְבֵּר בִּי פֶךְ
- 19 בַּחֲרֵב אֵצֶא לְקִרְאָתְךָ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלַה נִעְלָה
- וְאִם־מִיָּמִיךָ נִשְׁתָּה אֲנִי וּמִקְנִי וּנְתַתִּי מִכְרָם רַק אֵינְדַבֵּר בְּרַגְלִי
- 20 אֶעֱבֹדָה: וַיֹּאמֶר לֹא תִעְבֵּר וַיֵּצֵא אֲדוּם לְקִרְאָתוֹ בְּעַם כְּבֹד
- 21 וּבִיד חֲזָקָה: וַיִּמְאֵן וְאֲדוּם נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּט
- יִשְׂרָאֵל מֵעִלָּיו:
- 22/23 וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיָּבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה הַר הָהָר: וַיֹּאמֶר
- וְהוּא אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהַר הָהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֲדוּם
- 24 לֵאמֹר: יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּי כִּי לֹא יָבֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
- נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה:
- 25/26 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְהֵעַל אֹתָם הַר הָהָר: וְהִפְשֵׁט
- אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְאַהֲרֹן יֹאסֵף
- 27 וּמַת שָׁם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלֵם אֶל־הָהָר
- 28 לְעֵינֵי כָל־הָעֵדָה: וַיִּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשׁ
- אֹתָם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמַּת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיִּרַד מֹשֶׁה

רביעי

חמישי
ושלישין

- ۱۰ مُشه و اُهرون جماعترا جلوی صخره جمع کردند. پس (مُشه) به آنها گفت: این نافرمان‌ها تمنی میشود گوش بدهید. آیا (میخواهید) از این صخره برای شما آب بیرون آوریم؟
- ۱۱ مُش دستش را بلند نموده آن صخره را دوبار با عصایش زد، آب زیادی بیرون آمد. جمعیت و چارپایانشان نوشیدند.
- ۱۲ خدا به مُشه و اُهرون گفت چون موجب ایمان آوردن به من نگشتید تا در نظر فرزندان یسرائیل مقدس کرده باشید این جماعت را به آن سرزمینی که به آنها دادم نخواهید برد.
- ۱۳ این «می مریوا» (آب نزاع) است که فرزندان یسرائیل با خدا نزاع نمودند و (خدا) به وسیلهی آنها (به وسیلهی تنبیه مُشه و اُهرون) مقدس شد.
- ۱۴ مُشه از قادش فرستاد گانی نزد پادشاه اِدوم فرستاد که (اعلام بدارند) یسرائیل برادرت چنین گفته است: «تو همهی رنجی را که به ما رسیده است میدانی».
- ۱۵ پدران ما وارد مصر شدند. روزگار زیادی ساکن (سرزمین) مصر شدیم. مصریها به ما و پدرانمان بدی کردند.
- ۱۶ نزد خدا فریاد برآوردیم. سخن ما را اجابت کرد. فرشته‌ای فرستاد ما را از مصر بیرون آورد. اینک ما در قادش در انتهای مرز تو هستیم.
- ۱۷ تمنی اینکه (به ما اجازه دهی) از سرزمین ات بگذریم. از کشتزار و تاکستان رد نخواهیم شد و آب چاه نخواهیم نوشید از شاهراه عبور خواهیم نمود تا از مرز تو بگذریم. به راست و به چپ منحرف نمی‌گردیم.
- ۱۸ (پادشاه) اِدوم به وی گفت از (سرزمین) من عبور نکن مبادا با شمشیر به استقبال بیایم.
- ۱۹ فرزندان یسرائیل به او گفتند از جاده عزیزت خواهیم کرد و اگر من و مواشیم از آب سرزمین تو بنوشیم بهای آنرا خواهیم پرداخت. بنابراین اهمیتی ندارد، اجازه بده پیاده بگذرم.
- ۲۰ گفت عبور نکن. اِدوم با جمعیت سنگین و با نیروی قوی به استقبال وی بیرون آمد.
- ۲۱ اِدوم از اینکه به یسرائیل اجازه بدهد از مرزش بگذرد ابا نمود. پس یسرائیل از کنار وی روگردانید.
- ۲۲ تمام جمعیت یسرائیل از قادش حرکت نموده به کوه هُر آمدند.
- ۲۳ خدا در کوه هُر کنار مرز اِدوم به مُشه و اُهرون چنین گفت:
- ۲۴ اُهرون به (گذشتگان) قوم خود بیبندد. بخاطر اینکه در مورد «می مریوا» (آب نزاع) از امر من تمرد کردید اُهرون به آن سرزمین که به فرزندان یسرائیل دادم نخواهد رفت.
- ۲۵ اُهرون و العازار پسرش را برداشته آنها را از کوه هُر بالا ببر.
- ۲۶ و لباسهای اُهرون را بکن و آنها را به العازار پسرش بپوشان و اُهرون در گذشته آنجا وفات نماید.
- ۲۷ مُشه همانگونه که خدا فرمان داده بود عمل کرد. در نظر تمام آن جمعیت به کوه هُر بالا رفتند.
- ۲۸ مُشه لباسهای اُهرون راکنده آنها را به العازار پسرش پوشانید. اُهرون در سر آن کوه وفات نمود. مُشه و العازار از آن کوه فرود آمدند.
- ۲۹ تمام آن جمعیت مشاهده کردند که اُهرون جان تسلیم نموده است تمام خاندان یسرائیل سی روز برای وی گریه کردند.

במדבר כא חקת

29 וְאַל־עֲזֹר מִן־הָהָר: וַיֵּדְאוּ כָּל־הָעֵדָה כִּי גֹוע אֶהְרֹן וַיִּבְּפוּ אֶת־
 1 אֶהְרֹן שְׁלִשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁמַע כֹּא
 2 הַכֹּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עַרְדַּל יָשָׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים
 3 וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי: וַיֵּדֵד יִשְׂרָאֵל נָדָד לִיהוָה
 4 וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תִּתֵּן אֶת־הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־
 5 עַרְיָהֶם: וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּנַעֲנִי וַיַּחֲרַם
 6 אֶתָּהֶם וְאֶת־עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם חֲרָמָה:
 7 וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָרָדִים דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֵּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר
 8 נַפְשֵׁהֶם בַּדֶּרֶךְ: וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לֵּמָּה הֶעֱלִיתָנוּ
 9 מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וּנְפָשֵׁנוּ קָצָה
 10 בַּלָּחֶם הַקָּלָקָל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֶּׂרָפִים
 11 וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־הָעַם וַיָּמָת עַם־דָּב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעַם אֶל־
 12 מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטֵאָנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בַיהוָה וּבְךָ הַתְּפִלָּל אֶל־יְהוָה
 13 וַיִּסַּר מֵעֲלִינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפֵלֵל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם: וַיֹּאמֶר
 14 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֶס וְהָיָה כָּל־
 15 הַנִּשְׁוֹךְ וַרְאָה אֹתוֹ וַחֲיִי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ
 16 עַל־הַנֶּס וְהָיָה אִם־נִשְׁךְ הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהַבִּיט אֶל־נְחָשׁ
 17 הַנְּחָשֶׁת וַחֲיִי: וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֲבֹת: וַיִּסְעוּ מֵאֲבֹת
 18 וַיַּחֲנוּ בְּעֵיני הָעֵבְרִים בְּמִדְבָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמְזוֹרַח
 19 הַשֶּׁמֶשׁ: מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרְד: מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר
 20 אֶרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבָר הַיַּצְא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אֶרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב
 21 בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי: עַל־כֵּן יֹאמְרוּ בְּסִפְּר מַלְחַמַת יְהוָה
 22 אֶת־וְהָב בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אֶרְנוֹן: וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר
 23 נָטָה לְשִׁבְת עַד וְנִשְׁעַן לְגְבוּל מוֹאָב: וּמִשָּׁם בָּאָה הוּא
 24 הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת־הָעַם וְאֶתְנָה לָהֶם
 25 מַיִם: אִזּו יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי
 26 בְּאֵר עֲנֹלָה: בְּאֵר חֲפְרוּה שְׁרִים כְּרוּה נְדִיבֵי הָעַם בְּמַחְקָק

ששי
 10/11
 12/13
 14
 15
 16
 17
 18

- ۱ کِنَعْنی پادشاه عراد ساکن بَکُو شنید که یسرائل از راه آتاریم می آید پس با یسرائل جنگ نموده از وی اسیر گرفت.
- ۲ یسرائل در حضور خدا تعهد کرده گفت اگر حتماً این قوم را به دست من بدهی شهرهایشان را تباه خواهیم کرد.
- ۳ خدا سخن یسرائل را اجابت نمود و کِنَعْنی را (به آنها) تسلیم کرد و آنها ایشان و شهرهایشان را تباه نموده و نام آن محل را حُرما (نابودی) گذاشتند.
- ۴ از کوه هُر، بسوی دریای سرخ حرکت کردند تا سرزمین اِدُوم را دور بزنند. پس آن قوم در این راه به تنگ آمد.
- ۵ آن قوم از خداوند و از مُشه گله کرد: چرا ما را از مصر بیرون آوردید که در این بیابان بمیریم چون که نان نیست و آب (هم) نیست و جان ما از این نان بی ارزش (مان) بیزار شده است.
- ۶ خدا مارهای سمی بمیان آن قوم فرستاد که آن قوم را گزیدند عده زیادی از یسرائل مردند.
- ۷ آن قوم نزد مُشه آمده گفتند: خطا کردیم که از خدا و از تو گله نمودیم. نزد خدا دعا کن تا این مارها را از کنار ما دور بسازد. مُشه در حق آن قوم دعا نمود.
- ۸ خدا به مُشه گفت ماری به رنگ آتش برای خود بساز و آن را روی چوب بلندی قرار بده. چنین مقرر است که هر مار گزیده‌ای که آن را ببیند بهبودی یابد.
- ۹ مُشه مار مسی ساخت و آن را روی چوب بلندی قرار داد و چنین شد که اگر کسی را مار گزیده بود و به آن مار مسی نگاه میکرد بهبودی می یافت.
- ۱۰ فرزندان یسرائل حرکت نموده در اُووُت اردو زدند.
- ۱۱ از اُووُت حرکت کرده در عیبها عواریم در بیابانی که در برابر موآو است سمت شرق اردو زدند.
- ۱۲ از آنجا حرکت نمودند و در دره‌ی زرد اردو زدند.
- ۱۳ از آنجا حرکت کردند به آن طرف «اَرَنوُن» که در بیابان است که از مرز اُمُوری بیرون می آید اردو زدند. چون که اَرَنوُن مرز موآو یعنی بین موآو و اُمُوری بود.
- ۱۴ در کتاب میلْحُمُوت خدا از «واهُو در سَوفَا» و از رودهای «اَرَنوُن» سخن به میان آمده است.
- ۱۵ و همینطور از آبشار رودهایی که به محل مسکونی شهر عار که در حوالی مُوآو ادامه داشت (سخن رفته است).
- ۱۶ و (فرزندان یسرائل) از آنجا به سوی چاه یعنی همان چاهی که خدا به مُشه گفته بود مردم را جمع کن تا به آنها آب بدهم (عزیمت کردند).
- ۱۷ آنگاه یسرائل این سرود را سرانید. برای (سرود) آن (چاه بعنوان) ترجیع بند بگوئید «ای چاه بالا بیا».
- ۱۸ چاهی که سران (قوم) حفر کردند. رادمردان قوم با وسیله‌ی حفاری و با عصاهایشان آن را کردند. و از بیابان به مَتانا (عزیمت کردند).
- ۱۹ و از مَتانا به نَحْلِیل و از نَحْلِیل به باْمُوت.
- ۲۰ و از باْمُوت به دره‌ای که در صحرای مُوآو است و (از آنجا) به نوک قله مشرف به پهنه‌ی آن بیابان (عزیمت کردند).
- ۲۱ یسرائل فرستادگانی نزد سیحون پادشاه اُمُوری فرستاده گفت:

- 19 בְּמַשְׁעַנְתֶּם וּמִמְדַּבֵּר מִתְנַה: וּמִמִּתְנֶה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל
 20 בְּמוֹת: וּמִבְּמוֹת הִגִּיא אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה
 עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן:
- 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר:
 22 אָעֲבַדְתָּ בְּאֶרֶץךָ לֹא נָטָה בְּשֹׁדָה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֶרֶץ
 23 בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלְכְךָ עַד אֲשֶׁר־נִעְבַּר גְּבֻלְךָ: וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־
 24 יִשְׂרָאֵל עֶבֶד בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת
 25 יִשְׂרָאֵל הַמְדַבְּרָה וַיֵּבֵא יֵהֲצֵה וּלְחֶם בִּישְׂרָאֵל: וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל
 26 לְפִי־חֶרֶב וַיִּירֶשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ מֵאֲרָנָן עַד־יִבְקַע עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
 27 עָז גָּבֹל בְּנֵי עַמּוֹן: וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיָּשֶׁב
 28 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בַחֲשָׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֵלֶּה: כִּי חֲשָׁבוֹן
 29 עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרֹאשֹׁן
 30 וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִיַּדוֹ עַד־אֲרָנָן: עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִים
 31/32 בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחֹן: כִּי־אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן
 33 לְהִבֶּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכַלְהָ עַד מוֹאָב בְּעֵלֵי בְּמוֹת אֲרָנָן: אוֹי־
 34 לְךָ מוֹאָב אֲבָדָת עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵי פְּלִיטָס וּבְנֵי־בְּשִׁית
 35 לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן: וַיִּירֶם אֲבִד חֲשָׁבוֹן עַד־דִּיבֵן וַנְּשִׂים עַד־
 36 נֶפֶח אֲשֶׁר עַד־מִידְבָּא: וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי: וַיִּשְׁלַח
 37 מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יְעֹזֵר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־
 38 שָׁם: וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לְקִרְאֵתָם
 39 הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמִלְחָמָה אֲדָרְעִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־
 40 תִירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרֶצוֹ וְעָשִׂיתָ
 41 לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשָׁבוֹן:
 42 וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד
 43 וַיִּירֶשׁוּ אֶת־אֶרֶצוֹ: וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
 44 מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ:
 45 וַיִּרְא בָּלָק בֶּן־צְפּוֹר אֵת יֵט בָּלָק
 46 כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי: וַיַּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֲדָ

שביעי
 ורביעי

ויורש

מכפטיד

- ۲۲ (اجازه بده) از سرزمینت عبور کنیم. به کشتزار و به سمت تا کستان متمایل نمی شویم. آب چاه نمی نوشیم از شاهراه می رویم تا از مرزتو بگذریم.
- ۲۳ سیحون به یسرائل اجازه نداد از مرزش عبور کند. سیحون تمام قومش را جمع آوری نموده برای رویارویی با یسرائل به آن بیابان و به یاهص رفت و با یسرائل به جنگ پرداخت.
- ۲۴ یسرائل وی را به ضرب شمشیر از پا درآورد و سرزمینش را از ارنون تا یبوق تا بنی عمون وارث شد چون که مرز بنی عمون مستحکم بود.
- ۲۵ یسرائل تمام این شهرها را گرفت. یسرائل در تمام شهرهای اموری در حشبون و در تمام حومه آن ساکن شد.
- ۲۶ زیرا حشبون شهر سیحون پادشاه اموری بود که با پادشاه پیشین موآ و جنگ کرده تمام سرزمینش را تا ارنون از دستش گرفته بود.
- ۲۷ از این روز تمثیل گویان (بیلعام و بعور پدرش) به اموری ها می گفتند به حشبون بیایید (که تصرف کنید) شهر سیحون (یعنی همان حشبون که تصرف خواهد شد) آباد شده استوار خواهد گشت.
- ۲۸ زیرا آتشی از حشبون برخاست و شعله ای از شهر بزرگ سیحون شهر عار موآ و راکه صاحب بلندبهای ارنون بود، تباہ کرد.
- ۲۹ وای بر تو ای موآ و قوم «بُت کِمُوش» که نابود شدی. (بت کِمُوش) پسرانش را وادار به فرار کرد و دخترانش را به سیحون پادشان اموری به اسارت تسلیم نمود.
- ۳۰ حکومت آنها از حشبون تا دیوون از بین رفت و تا نُوفح را که نزدیک مدو است ویران ساختیم.
- ۳۱ یسرائل در سرزمین اموری ساکن شد.
- ۳۲ مُشه (کسانی را) فرستاد، تا در یعزر جاسوسی کنند. حومه هایش را مسخر نموده اموری ها را که آنجا بودند بیرون راند.
- ۳۳ آنگاه دور زده از راه باشان عزیمت کردند، عُوگ پادشاه باشان، خود و قومش برای رویارویی با آنها و برای جنگ به ادرعی رفتند.
- ۳۴ خدا به مُشه گفت: از او هراسی نداشته باش زیرا وی و تمام قومش و سرزمینش را به تو تسلیم خواهی نمود و همانطوریکه با سیحون پادشاه اموری که در حشبون ساکن بود، عمل کردی با وی عمل نما.
- ۳۵ وی و فرزندان و تمام قومش را کشتند بطوریکه بازمانده ای برایش باقی نگذاشتند و سرزمینش را وارث شدند.

پاراشای بالاق - فصل بیست و دوم

- ۱ فرزندان یسرائل حرکت نموده در بادیه های موآ و اینطرف یردن یعنی (مقابل) یریحو اردو زدند.
- ۲ بالاق پسر صیپور از تمام آنچه یسرائل با اموری کرده بود آگاهی یافت.
- ۳ موآ و از آن قوم بسیار هراسان گشت چون که (عده ی آنها) زیاد بود. پس موآ و در مقابل فرزندان یسرائل وحشت زده شد.

במדבר כב בלק

- 4 כִּי רַב־הוּא וַיִּקְחַן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־
 זַקְנֵי מִדְיָן עִתָּהּ יִלְחָכוּ הַקְּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֲךְ הַשְּׂדֵה
) אֶת יִרְק הַשְּׂדֵה וּבִלְק בֶּן־צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בַּעַת הַהוּא׃
 5 וַיִּשְׁלַח מְלֹאכִים אֶל־בַּלַּעַם בֶּן־בְּעֹזֵר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר
 אַרְזֵן בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַדְּאוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה
 6 כֹּסֶה אֶת־עֵינָי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי׃ וְעִתָּה לִכְהֹנָא אֲרֹה־
 לִי אֶת־הָעַם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נִכְהֹבֻ
 וְאֶגְרֹשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתִי אֶת אֲשֶׁר־תְּבַרֵךְ מְבֹרָךְ וְאֲשֶׁר
 7 תֵּאָד וַיֹּאד׃ וַיֵּלְכוּ זַקְנֵי מוֹאָב וְזַקְנֵי מִדְיָן וְקַסְמִים בִּידָם וַיָּבֹאוּ
 8 אֶל־בַּלַּעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלַק׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לֵינוּ פֹה
 הַלַּיְלָה וְהִשְׁבַּתִּי אִתְּכֶם דְּבַר כַּאֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלַי וַיִּשְׁבוּ
 9 שְׂרֵי־מוֹאָב עִם־בַּלַּעַם׃ וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל־בַּלַּעַם וַיֹּאמֶר מִי
 10 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר בַּלַּעַם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלַק בֶּן־
 11 צְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלַי׃ הִנֵּה הָעַם הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס
 אֶת־עֵינָי הָאָרֶץ עִתָּה לִכְהֹן קְבֹה־לִי אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֵם
 12 בּוֹ וְגִרְשָׁתִיו׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בַּלַּעַם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא
) תֵּאָד אֶת־הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא׃ וַיִּקַּם בַּלַּעַם בַּבֶּקֶר וַיֹּאמֶר
 13 אֶל־שְׂרֵי בָלַק לָכוּ אֶל־אֲרָצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתַתִּי לְהִלְךְ
 14 עִמָּכֶם׃ וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלַק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלַּעַם
 15 הִלְךְ עִמָּנוּ׃ וַיִּסַּף עוֹד בָּלַק שְׁלַח שְׂרֵים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה׃
 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלַּעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלַק בֶּן־צְפּוֹר אֶל־
 17 נָא תִמְנַע מִדְּהִלְךְ אֵלַי׃ כִּי־כַבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכָל אֲשֶׁר־
 18 תֹאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלִכְהֹנָא קְבֹה לִי אֶת הָעַם הַזֶּה׃ וַיַּעַן
 בַּלַּעַם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּי בָלַק אִם־יִתְּנֶלִי בָלַק מְלֵא בֵיתוֹ
 19 כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה
 אוֹ גְדוּלָּה׃ וְעִתָּה שָׁבוּ נָא בְּזֶה גִם־אַתֶּם הַלַּיְלָה וְאֲדַעָה מִה־
 20 יִסַּף יְהוָה דְּבַר עַמִּי׃ וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל־בַּלַּעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר

שני
והמישין

- ۴ مو آو به محترمین میدیان اعلام داشت اکنون که این گروه چون گاوی که سبزه‌ی کشتزاری را از بین ببرد همه چیر را در اطراف ما از بین خواهد برد و در آن موقع بالاق پسر صیپور پادشاه مو آو بود. (۱)
- ۵ فرستادگانی را به پتور که کنار آن نهر است، به سرزمین فرزندان قومش نزد بیلعام پسر بعور اعزام کرد تا از وی دعوت کنند و بگویند: اینک قومی از مصر بیرون آمده و هم اکنون (به علت زیادی) روی زمین را پوشانیده و در برابر من مستقر شده است.
- ۶ و اکنون لطفاً بیا و آن قوم را که قوی تر از من است برای من لعنت کن شاید بتوانم او را شکست دهم و او را از این سرزمین بیرون برانم. زیرا میدانم هر که را دعا کنی متبرک است و هر که را نفرین کنی لعنت خواهد شد.
- ۷ محترمین مو آو و محترمین میدیان در حالی که وسایل تفأل در دست داشتند راه پیموده نزد بیلعام آمدند و سخنان بالاق را به وی گفتند.
- ۸ به آنها گفت امشب اینجا منزل کنید تا همانگونه که خدا به من بگوید به شما پاسخ بدهم. سران مو آو پیش بیلعام ماندند.
- ۹ فرشته‌ای نزد بیلعام آمده گفت این اشخاص که با تو هستند کیستند؟
- ۱۰ بیلعام به آن فرشته گفت: (آنها را) بالاق پسر صیپور پادشاه مو آو نزد من فرستاده است (که به من اعلام بدارد):
- ۱۱ اینک آن قومی که از مصر بیرون آمده (از زیادی) روی زمین را پوشانیده است. اکنون بیا وی را نفرین کن شاید بتوانم با وی بجنگم و او را بیرون کنم.
- ۱۲ فرشته به بیلعام گفت همراه آنها نرو آن قوم را لعنت نکن زیرا برکت شده می‌باشد.
- ۱۳ بیلعام بامداد برخاسته به سران بالاق گفت به سرزمین خود بروید چون که خدا ابا کرد که به من اجازه دهد همراه شما بیایم.
- ۱۴ سران مو آو برخاستند و نزد بالاق رفته گفتند: بیلعام ابا کرد همراه ما بیاید.
- ۱۵ بار دیگر بالاق سرانی زیاد تر و محترم تر از آنها نزد بیلعام فرستاد.
- ۱۶ (آنها) نزد بیلعام آمده به وی گفتند: «بالاق پسر صیپور چنین گفته است تمنا داریم از آمدن نزد من خودداری نکنی.»
- ۱۷ زیرا حتماً تو را احترام خواهیم نمود و آنچه به من بگویی خواهیم کرد. پس خواهشمندم بیا این قوم را برای من نفرین کن.
- ۱۸ بیلعام به خادمان بالاق پاسخ داده گفت: «اگر بالاق خانه‌اش را پر از نقره و طلا (کند و) به من بدهد نخواهم توانست از امر خدا خداوندم تخلف نموده (چیزی) کم یا زیاد کنم.
- ۱۹ اکنون خواهشمندم شما هم امشب اینجا بمانید تا بدانم خدا بار دیگر به من چه خواهد گفت.
- ۲۰ شبانگاه فرشته نزد بیلعام آمده به وی گفت: اگر این اشخاص برای دعوت کردند آمده‌اند برخیز و با آنها برو ولیکن آنچه را که من به تو بگویم آن را انجام بده.

۱- بالاق یکی از دولتمردان میدیان بود و شایستگی پادشاهی را نداشت و نظر به اینکه پادشاه مو آو در جنگ کشته شده بود بناچار او را برای پادشاهی انتخاب کرده بودند اینست که در اینجا جمله «در آن موقع» بکار رفته است.

לו אס-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר
 אשר-אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בפקר ויחבש^{שלישי} 21
 את-אתנו וילך עם-שרי מואב: ויחר-אף אלהים כיהולך 22
 הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-אתנו
 ושני נערו עמו: ותרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרך 23
 וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה ויך
 בלעם את-האתון להטתה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול 24
 הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את-מלאך יהוה 25
 ותלחץ אל-הקיר ותלחץ את-רגל בלעם אל-הקיר ויסף
 להפתה: ויוסף מלאך-יהוה עבוד ויעמד במקום ער אשר 26
 אין-דרך לנטות ימין ושמאול: ותרא האתון את-מלאך יהוה 27
 ותרבץ תחת בלעם ויחר-אף בלעם ויך את-האתון במקל:
 ויפתח יהוה את-פי האתון ותאמר לבלעם מה-עשיתי לך 28
 כי הפיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי התעללת 29
 בי לו יש-חרב בידי כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל- 30
 בלעם הלא אנכי אתנך אשר-דבבת עלי מעודך עד-היום
 הנה ההסכן הספנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה 31
 את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
 שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה 32
 על-מה הפית את-אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
 לשטן כירט הדרך לנגדי: ותראני האתון ותט לפני זה שלש 33
 רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם-אתכה הרגתי ואותה
 החייתי: ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי 34
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסדע בעיניך אשובה
 לי: ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים ואפס 35
 את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם-
 שרי בלק: וישמע בלק כי-בא בלעם ויצא לקראתו אל- 36

- ۲۱ بیلعام در همان بامداد برخاست بر ماده الاغش پالان گذاشت و همراه سران مو آورفت.
- ۲۲ چونکه او برای همکاری میرفت خشم خداوند برافروخته شد. پس در حالیکه بر ماده الاغش سوار بود و دو نوکرهایش همراهش بودند فرشته‌ی خدا برای مزاحمت بر سر راه او ایستاد.
- ۲۳ آن ماده الاغ فرشته‌ی خدا را در راه ایستاده دید که شمشیرش را از غلاف کشیده و در دستش است. آن ماده الاغ از راه منحرف شد و به کشتزار رفت. بیلعام آن ماده الاغ را زد تا او را به راه بیاورد.
- ۲۴ فرشته‌ی خدا در راه باریک تاکستانها ایستاد. دیواری در این طرف و دیواری در آن طرف بود.
- ۲۵ آن ماده الاغ فرشته‌ی خدا را دید و خود را به دیوار فشرد و پای بیلعام را به دیوار فشار داد. (بیلعام) بار دیگر آن را زد.
- ۲۶ بار دیگر فرشته‌ی خدا عبور نموده در مکانی تنگ که برای منحرف شدن به راست و به چپ جا نباشد، ایستاد.
- ۲۷ آن ماده الاغ فرشته‌ی خدا را دید و زیر بیلعام زانو زد. خشم بیلعام افروخته شد. آن ماده الاغ را با چوب زد.
- ۲۸ خدا دهان آن ماده الاغ را گشود. (آن ماده الاغ) به بیلعام گفت: «به تو چه کردم که اینک سه مرتبه مرا زدی؟»
- ۲۹ بیلعام به آن ماده الاغ گفت: ای کاش شمشیر در دستم می‌بود و هم اکنون تو را می‌کشتم چون که مرا بازیچه قرار دادی.
- ۳۰ آن ماده الاغ به بیلعام گفت: «مگر من الاغت نیستم که از ابتدای زندگیت تا امروز بر من سوار شده‌ای؟ آیا واقعاً عادت داشتیم که با تو چنین کنیم؟» گفت نه.
- ۳۱ خدا پرده از چشمهای بیلعام برداشت. فرشته‌ی خدا را در راه ایستاده دید که شمشیرش را از غلاف کشیده، در دستش است. پس خم شد و سر بر زمین فرود آورد.
- ۳۲ فرشته‌ی خدا به او گفت: «چرا سه مرتبه ماده الاغت را زدی؟ اینک من برای مزاحمت آمدم چون که این راه (تو) بر خلاف میل من انحرافی میباشد.
- ۳۳ آن ماده الاغ مرا دید و تا حال سه مرتبه از پیش من منحرف شد. اگر از جلو من منحرف نمی‌شد تا کنون تو را کشته و آن را زنده گذاشته بودم.»
- ۳۴ بیلعام به فرشته‌ی خدا گفت: «خطا کردم زیرا نمی‌دانستم تو در مقابلم در این راه ایستاده‌ای و حال اگر در نظرت بد است من برخواهم گشت.»
- ۳۵ فرشته‌ی خدا به بیلعام گفت: «همراه این اشخاص برو ولیکن آن سخنی را که به تو خواهم گفت آن را بگو.» بیلعام همراه سران بالاق رفت.
- ۳۶ بالاق شنید که بیلعام به شهر مو آور که نزدیک مرز ارنون و در انتهای مرز میباشد میاید، به استقبال وی رفت.
- ۳۷ بالاق به بیلعام گفت: «مگر نزد تو نفرستادم تا دعوتت کنم؟ چرا نزد من نیامدی؟ آیا واقعاً نخواهم توانست تو را احترام کنم.»
- ۳۸ بیلعام به بالاق گفت: «اینک نزد تو آمده‌ام آیا اکنون میتوانم چیزی بگویم؟ آن سخنی را که خداوند در دهانم بنهد آن را خواهم گفتم.»

במדבר כג בלק

37 עֵיד מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אֲרֶזְנָן אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַגְּבוּל: וַיֹּאמֶר
 בְּלָק אֶל-בְּלַעַם הֲלֹא שְׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְקַרְאֲלֶיךָ לָמָּה
 38 לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי הָאִמְנָם לֹא אוֹכַל כְּפָרְךָ: וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֶל-
 בְּלָק הִנֵּה-בָאתִי אֵלֶיךָ עִתָּהּ הִיכַל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה הַדִּבֶּר
 39 אֲשֶׁר יִשִּׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֶתְּוֹ אֲדַבֵּר: וַיֵּלֶךְ בְּלַעַם עִם-בְּלָק
 רביעי וששין 40 וַיָּבֹאוּ קָרִית חֲצוֹת: וַיִּזְבַּח בְּלָק בֶּקֶר וַצֹּאן וַיִּשְׁלַח לְבְלַעַם
 41 וְלִשְׂרָיִם אֲשֶׁר אֵתְּוֹ: וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח בְּלָק אֶת-בְּלַעַם וַיַּעֲלֵהוּ
 1 בְּמֹזֶת בַּעַל וַיֵּרָא מִשָּׁם קִצֵּה הָעָם: וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֶל-בְּלָק
 בְּנֵה-לִי בָזָה שְׂבַעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בָזָה שְׂבַעָה פָרִים וְשְׂבַעָה
 2 אֵילִים: וַיַּעַשׂ בְּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלַעַם וַיַּעַל בְּלָק וּבְלַעַם פֶּר
 3 וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר בְּלַעַם לְבְלָק הֲתִיצֵב עַל-עַלְתֶּךָ וְאֵלֶכָּה
 אֹלְיִ יִקְרָה יְהוָה לְקַרְאֲתִי וְדִבֶּר מִה-יִרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לְךָ וַיֵּלֶךְ
 4 שָׁפִי: וַיִּקַּד אֱלֹהִים אֶל-בְּלַעַם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת-שְׂבַעַת הַמִּזְבְּחֹת
 5 עָרַכְתִּי וְאָעַל פֶּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ: וַיִּשָּׁם יְהוָה דְּבַר בְּפִי בְלַעַם
 6 וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בְּלָק וְכַה תְּדַבֵּר: וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נִצֵּב עַל-
 7 עַלְתּוֹ הוּא וְכָל-שְׂרָיִ מוֹאָב: וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר מִן-מֶדִינָה
 8 יֵצְאוּ בְלָק מֶלֶךְ-מוֹאָב מִהַרְרֵי קָדְסִים לָכֶּה אֲרֵה-לִי יַעֲקֹב וְלָכֶּה
 9 זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל: מַה אֶקַּב לֹא קִבָּה אֵל וּמַה אֶזְעַם לֹא זַעַם
 10 יְהוָה: כִּי-מֶדִינָה צָרִים אֲרֵאֲנִי וּמִגְבָּעוֹת אֲשׁוּרָנִי הֵן-הָעָם
 11 לְבַדָּד יִשְׁכְּנוּ וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְּׁבוּ: מִי מִנֵּה עִפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסֹּפֶר
 אֶת-רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל תִּמַּת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶי אַחֲרֵיתִי
 12 כְּמֹהוּ: וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בְּלַעַם מַה עָשִׂיתָ לִּי לְקַב אֵיבִי
 13 לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרֶךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יִשִּׁים
 חמשי 13 יְהוָה בְּפִי אֶתְּוֹ אֲשַׁמֵּד לְדַבֵּר: וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּלָק לְךָ-נָא אֲתִי
 אֶל-מְקוֹם אַחַר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפְסָ קִצֵּהוּ תִרְאֶה וְכָל
 14 לֹא תִרְאֶה וְקִבְנֹדִי מִשָּׁם: וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֶה צִפִּים אֶל-דָּאֵשׁ
 15 הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שְׂבַעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פֶּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר

- ۳۹ بیلعام همراه بالاق رفته به قیریت حوصوت وارد شدند.
- ۴۰ بالاق گاو و گوسفند ذبح کرده برای بیلعام و برای سرانی که با او بودند فرستاد.
- ۴۱ هنگامی که بامداد شد بالاق بیلعام را گرفته او را به باموت بعل بالا برد. از آنجا گوشه‌ای از آن قوم را می‌دید.

بالاق - فصل بیست و سوم

- ۱ بیلعام به بالاق گفت در اینجا برای من هفت قربانگاه بساز و هفت گاو نر و هفت قوچ برای من در اینجا آماده کن.
- ۲ بالاق آنطوریکه بیلعام گفت عمل کرد. بالاق و بیلعام گاو نر قوچ، بر قربانگاه قربانی کردند.
- ۳ بیلعام به بالاق گفت پهلوی قربانیت بایست تا من بروم شاید خدا اتفاقاً به من ندا دهد و چیزی به من نشان دهد و به تو بگویم. پس بر تپه‌ای رفت.
- ۴ خداوند اتفاقاً نزد بیلعام آمد، (بیلعام) به او گفت این هفت قربانگاه را ترتیب دادم و گاو و قوچ بر آن قربانگاه تقدیم داشتم.
- ۵ خدا سخنی در دهان بیلعام نهاده گفت نزد بالاق برگرد و چنین سخن بگو:
- ۶ نزد وی برگشت و اینک او با تمام سران موآو در کنار قربانی خود ایستاده بود.
- ۷ سخن خود را ایراد کرده گفت: بالاق پادشاه موآو مرا از آرام از کوهستان‌های شرق آورده که بیا برای من یعقوو را لعنت کن و ییسرائل را مورد خشم قرار بده.
- ۸ چگونه نفرین کنم؟ قادر (وی را) نفرین نکرده است، و چگونه مورد خشم قرار دهم؟ خدا (او را) مورد خشم قرار نداده است.
- ۹ چونکه او را از سر صخره‌ها می‌بینم و از تپه‌ها مشاهده‌اش می‌کنم، اینک قومی است که (از سایر امتها) مجزا می‌ماند و اگر در زمره سایر امت‌ها قرار گیرد، ارجی نخواهد داشت.
- ۱۰ چه کسی خاک (یعنی جمعیت) یعقوو را شمرده و جامعه‌ی ییسرائل را شمارش کرده است. کاش مردن جانم چون مردن شایستگان (این قوم) و عاقبتم چون (عاقبت) آن (قوم) باشد.
- ۱۱ بالاق به بیلعام گفت به من چه کردی؟ تو را برای نفرین کردن دشمن‌هایم آوردم و اینک واقعاً (آنها را) دعا کردی.
- ۱۲ (بیلعام) پاسخ گفت مگر نه اینکه رعایت خواهیم کرد تا هرچه را که خدا در دهانم بگذارد بگویم.
- ۱۳ بالاق به وی گفت لطفاً با من به مکان (نزدیک‌تر) دیگری بیا که از آنجا آن (قوم) را ببینی. اما قسمتی از آنرا خواهی دید ولی تمام آنرا نخواهی دید و از آنجا آنها را برایم نفرین کن.
- ۱۴ وی را بکشترار صوفیم به سر قله برده هفت قربانگاه بنا کرد و گاو و قوچ در آن قربانی نمود.
- ۱۵ به بالاق گفت اینجا کنار قربانی خود بایست و من اینجا منتظر اتفاق (رسیدن ندا) خواهیم ماند.
- ۱۶ خدا (اتفاقی) بر بیلعام نازل شد و سخنی در دهانش نهاده گفت نزد بالاق برگرد و چنین بگو.

16 אֶל-בָּלָק הַתִּיַצֵּב כֹּה עַל-עֲלֹתֶיךָ וְאֲנֹכִי אֶקְרָה כֹּה: וַיִּקְרַח יְהוָה
 אֶל-בְּלָעַם וַיִּשֶׁם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בָּלָק וְכֹה תִדְבֹר:
 17 וַיָּבֹא אֵלָיו וְהֵנּוּ נֹצֵב עַל-עֲלֹתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אִתּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 18 בָּלָק מִה־דִּבְרֵי יְהוָה: וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בָּלָק וּשְׁמַע
 19 הַאֲזִינָה עָדִי בְּנֵי עַפְרָי: לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹּב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם
 20 הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר וְלֹא יְקִימֶנָה: הִנֵּה בָרֶךְ לְקַחְתִּי
 21 וּבָרֶךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָה: לֹא-הִבִּיט אֹן בִּיעֲקֹב וְלֹא-דָאָה עִמָּל
 22 בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַתְּרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: אֵל מוֹצִיאֵם
 23 מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפֶת דָּאֵם לוֹ: כִּי לֹא-נָחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא-קָסַם
 24 בְּיִשְׂרָאֵל כָּעֵת יֹאמֶר לִיעֲקֹב וְלִיִּשְׂרָאֵל מִה-פָּעַל אֵל: הֲרָעַם
 25 כָּלִבִּיא יָקוּם וּכְאֹרֵי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טָרֶף וְדָם-
 26 חֲלָלִים יִשְׁתֶּה: וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בְּלָעַם גַּם-קֹב לֹא תִקְבְּנוּ
 27 גַּם-בָּרֶךְ לֹא תִבְרַכְנוּ: וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֶל-בָּלָק הֲלֹא
 28 דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֶתּוֹ אֶעֱשֶׂה: וַיֹּאמֶר
 29 בָּלָק אֶל-בְּלָעַם לִכְהֵנָּה אֶקְחֶיךָ אֶל-מָקוֹם אֶחָד אוֹלֵי יִישׂרָאֵל בְּעֵינֵי
 30 הָאֱלֹהִים וְקַבְּתוּ לִי מִשָּׁם: וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעוֹד
 31 הַנִּשְׁקָף עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן: וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בָּלָק בְּנֵה-לִי בֹזֵה
 32 שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בֹזֵה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם: וַיַּעַשׂ
 33 בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ: וַיֵּרָא בְּלָעַם
 34 כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבָרֶךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הֵלֶךְ כְּפַעַם-בְּפַעַם
 35 לְקַרְאֵת נְחָשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמִּדְבָּר פָּנָיו: וַיִּשָּׂא בְּלָעַם אֶת-עֵינָיו
 36 וַיֵּרָא אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עֲלֵיו רוּחַ אֱלֹהִים: וַיִּשָּׂא
 37 מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאֵם בְּלָעַם בְּנֵי בְעוֹר וְנֹאֵם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינָן:
 38 נֹאֵם שָׁמַע אֲמַר־יֵאל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה נָפֶל וְגִלּוֹי עֵינָיִם:
 39 מִה-טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁפַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: כִּנְחָלִים נָטְוִי בְּגִנְתִּי
 40 עָלַי נָהַד כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה כַּאֲרֻזִּים עָלַי-מַיִם: יֵאל-מַיִם
 41 מִדְּלִי חָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וַיִּרְם מֵאֲגַג מִלְכּוֹ וַתִּנְשֵׂא מַלְכָּתוֹ:

ששי
ושביעיו

- ۱۷ (بیلعام) نزد وی رفت و اینک وی پهلوی قربانی خود ایستاده بود و سران مو آو همراه وی بودند) بالاق به او گفت خدا چه سخنی گفت.
- ۱۸ (بیلعام) سخن ایران کرده گفت: «بالاق برخیز و بشنو پسر صیپور به من گوش فراده».
- ۱۹ (خدای) قادر، انسان نیست که دروغ بگوید یا بنی آدم، که پشیمان شود. او اعلام داشته است. آیا عمل نخواهد کرد؟ و سخن گفته است آیا انجام نخواهد داد؟»
- ۲۰ اینک دستور دعا کردن گرفتیم (خدا) برکت کرده است و من نمیتوانم آن را نقض کنم.
- ۲۱ در میان (فرزندان) یعقو و تبهکاری مشاهده نکرده است و در میان (فرزندان) یسرائل شرارت ندیده است، خدا خداوندش با اوست و پادشاه (عالم) به او دلخوش است.
- ۲۲ (خدای) قادر است که آنها را از مصر بیرون میآورد و برای آن (قوم) چون نیروی گاو وحشی است.
- ۲۳ نظر به اینکه در میان (فرزندان) یعقو و افسونگری نیست و تفأل در میان (فرزندان) یسرائل وجود ندارد. در چنین موقعی آنچه قادر (برای آینده) پدید آورده است به یعقو و به یسرائل اعلام میگردد.
- ۲۴ اینک قومی است که چون شیر نری برخواهد خاست و چون شیر بلند خواهد شد. آرام نخواهد گرفت تا اینکه شکار را بخورد و خون کشته‌ها را بنوشد.
- ۲۵ بالاق به بیلعام گفت: «وی را اصلاً نفرین نکن و به هیچ وجه دعایش هم منما».
- ۲۶ بیلعام پاسخ داده به بالاق گفت مگر بتو نگفتم هرچه خدا بگوید آنرا عمل خواهیم نمود؟
- ۲۷ بالاق به بیلعام گفت: «لطفاً بیا تو را به مکانی دیگر ببرم شاید در نظر خداوند پسندیده آید و آن (قوم) را از آنجا برای من نفرین کن».
- ۲۸ بالاق بیلعام را بر قلعه‌ی کوه پُغور که مشرف بر سطح آن بیابان است برد.
- ۲۹ بیلعام به بالاق گفت: «در اینجا برایم هفت قربانگاه بساز و هفت گاو نر و هفت قوچ برایم در اینجا حاضر کن».
- ۳۰ بالاق همانگونه که بیلعام گفت عمل کرده گاو و قوچ را در آن قربانگاه قربانی نمود.

بالاق - فصل بیست و چهارم

- ۱ بیلعام درک کرد که دعا کردن یسرائل در نظر خدا پسندیده است پس مانند دیگر دفعات در پی افسون نرفت. روی خود را متوجه نمود.
- ۲ بیلعام چشمانش را بلند کرده یسرائل را دید که طبق سبط‌هایش مستقرند روح خداوند بر او قرار گرفت.
- ۳ سخن خود را ایراد کرده گفت: «گفته‌ی بیلعام بسر پُغور و گفته‌ی آن مرد روشن بین».
- ۴ سخن شنونده‌ی گفته‌های قادر متعال، کسی که رؤیای (قادر) مطلق را می‌بیند. می‌افتد و چشمان (باطنش) باز میشود.
- ۵ ای یعقو و خیمه‌هایت و ای یسرائل مسکن‌هایت چقدر خوب هستند.
- ۶ (خیمه‌هایش) چون رودها ادامه دارند، مثل باغهای کنار نهر، چون درختان معطر که خدا

במדבר כד בלק

8 אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם פְּתוּעַת רֹאשׁ לֹא יֵאָכֵל גּוֹיִם עָרְוִי
 9 וְעֲצַמְתֵיהֶם יִגְרַם וְחֲצִיו יִמְחֹץ: פָּרַע שָׁכַב כְּאֵרִי וּכְלָבִיא מִי
 10 יְקִימֵנוּ מִבְּרִכְיָךְ בְּרוּךְ וְאֶרְרִיךְ אֲדוֹר: וַיַּחֲרֵאֲךָ בַלַּק אֶל-
 בַּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת-כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בַּלַּק אֶל-בַּלְעָם לֵקֵב אֵיבִי
 11 קְרָאתִיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרוּךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: וְעַתָּה בְּרַח-לְךָ
 אֶל-מְקוֹמְךָ אִמְרָתִי כִּבְדֵךְ אֶכְבְּדְךָ וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יִהְיֶה מִכְּבוֹד:
 12 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-בַּלַּק הֲלֹא גַם אֶל-מְלֹאכֵיךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ
 13 אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר: אִם-יִתֶּן-לִי בַלַּק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב
 לֹא אוֹכֵל לְעֵבֶד אֶת-פִּי יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלְּבִי
 שְׁבִיעַ 14 אֲשֶׁר-יִדְבֵר יִהְיֶה אִתּוֹ אֲדַבֵּר: וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעִמִּי לְכֹהֵן
 15 אִיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעַם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: וַיִּשָּׂא
 מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בַּלְעָם בְּנֹו בְעוֹר וְנֹאם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינַן:
 16 נֹאם שָׁמַע אֶמְרֵי-אֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלוּיֹן מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזֵה נֶפֶל
 17 וְגִלּוֹי עֵינַיִם: אֲדֹאֲנֹו וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קְרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכָב
 מִיַּעֲקֹב וְקַם שִׁבְטֵ מִיִּשְׂרָאֵל וּמִחֵץ פָּאתֵי מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל-
 18 בְּנֵי-שֵׁת: וְהִיָּה אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהִיָּה יִרְשֶׁה שְׁעִיר אֵיבִיו וַיִּשְׂרָאֵל
 19/20 עָשָׂה חָיִל: וַיִּרַד מִיַּעֲקֹב וְהֵאבִיד שְׂרִיד מַעִיר: וַיֵּרָא אֶת-
 עַמְלֹק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי
 21 אֲבָד: וַיֵּרָא אֶת-הַקִּינִי וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשֵׁים
 22 בְּסַלַע קַנְזִי: כִּי אִם-יִהְיֶה לְבַעַר קִינִי עַד-מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךָ:
 23/24 וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֹוִי מִי יַחֲזִיָּה מִשְׁמוֹ אֵל: וְצִים מִיַּד כְּתִיִם
 25 וְעַנּוֹ אֲשׁוּר וְעַנּוֹ-עֵבֶר וְגַם-הוּא עַדִּי אֲבָד: וַיִּקַּם בַּלְעָם וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם-בַּלַּק הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ:
 1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִיִם וַיַּחַל הָעַם לְזַנּוֹת אֶל-בָּנוֹת מוֹאָב:
 2 וַתִּקְרָאנָן לָעַם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֵּאָכֵל הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהֵיהֶן:
 3/4 וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחֲרֵאֲךָ יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח אֶת-כָּל-דְּאִשֵׁי הָעַם וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה

- نشانیده باشد، مثل درختان سرو آزاد در کنار آب.
- ۷ از سطلهایش آب جاری خواهد شد و کشاورزش با آب فراوان (خواهد بود) پادشاهش از آگاک عالی مقامتر می شود و سلطنتش بلند مرتبه می گردد.
- ۸ «قادر (متعال)» وی را از مصر بیرون آورده برای او چون نیروی گاو وحشی است. قومها یعنی دشمنانش را نابود خواهد کرد استخوانهای آنها را شکسته و تیرهایشان را خرد خواهد نمود.
- ۹ زانو زده چون شیر و چون شیر نری خوابیده است. کیست که او را بلند نماید. دعا کنندگانت برکت شده و لعنت کنندگانت ملعون باشند».
- ۱۰ خشم بالاق نسبت به بیلعام برافروخته شد، دست بر دست زد. بالاق به بیلعام گفت: برای نفرین کردن دشمنانم دعوت کردم و اینک واقعاً سه بار است که آنها را برکت کردی.
- ۱۱ و اکنون به محل خود فرار کن. گفته بودم واقعاً احترامت کنم و اینک خدا مانع محترم شدن تو شد.
- ۱۲ بیلعام به بالاق گفت: مگر به فرستادگانت هم که نزد من فرستادی چنین نگفتم:
- ۱۳ اگر بالاق خانه اش را پر از نقره و طلا (کند و) به من بدهد نخواهم توانست امر خدا را رد کنم و به دلخواه خود خوبی یا بدی نمایم آنچه خدا بگوید آن را خواهم گفت.
- ۱۴ و هم اکنون من نزد قومم میروم. بیا در بازه‌ی عملی که این قوم در دوره‌های آخر به قوم تو خواهد کرد تو را راهنمایی کنم.
- ۱۵ سخن خود را ایراد کرده گفت: «گفته‌ی بیلعام پسر بعور و گفته‌ی آن مرد روشن بین.
- ۱۶ پیش بینی شنونده‌ی گفته‌های قادر (متعادل) و کسی که از دانش باری تعالی آگاه است و کسی که رؤیای (قادر) مطلق را می بیند. می افتد و چشمان (باطن)ش باز می شود.
- ۱۷ درباره اش پیش بینی میکنم ولی مربوط به حال نیست. آینده‌ی او را می نگرم ولی نه به این زودی، ستاره‌ای از یعقو و طلوع میکند و قبیله‌ای از یسرائل قیام خواهد کرد و مؤآو را شکست خواهد داد و همه‌ی فرزندان شیت را درهم خواهد کوبید.
- ۱۸ اِدوم میراث (فرزندان یسرائل) میگردد و سعیر به وسیله‌ی دشمنانش (یعنی فرزندان یسرائل) به ارث برده خواهد شد و یسرائل کامیاب خواهد گشت.
- ۱۹ از یعقو و کسی فرمانروایی کرده، دشمنی را که از شهری فرار کرده باشد نابود خواهد ساخت.
- ۲۰ به عمالِق نظر کرد، سخن خود را ایراد کرده گفت: اولین قومها (که به یسرائل حمله کرد) عمالِق است و عاقبتش به نابودی کشیده خواهد شد.
- ۲۱ به قینی (بیتزو) نظر کرد و سخن خود را ایراد کرده گفت: مسکنت مستحکم است و آشیانه‌ات را در پناه (یسرائل) قرار بده.
- ۲۲ زیرا اگر (در پناه خدای یسرائل بودن) در بدری برای قیین (قینی) همراه داشته باشد، (ای قینی) مگر آشور تا به کی تو را اسیر خواهد کرد؟
- ۲۳ سخن خود را ایراد کرده گفت: «وای، پس از انجام یافتن اینها چه کسی زنده خواهد ماند؟
- ۲۴ کشتی‌های جنگی از جانب کی تپها (رومی‌ها) آشور و عور را ذلیل خواهند کرد و او هم به نابودی کشیده خواهد شد».
- ۲۵ بیلعام برخاست و رفت و به محل خودش برگشت. بالاق هم به راه خود رفت.

במדב כה בלק

- 5 נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל-
- 6 שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה
- 7 איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני
- 8 משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל
- 9 מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך מפטיר
- 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן כב פינחס
- 11 השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם
- 12 ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו
- 13 את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם
- 14 תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל: ושם איש
- 15 ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא
- 16 בית אב לשמעוני: ושם האשה המכה המדינית כזבי בת-
- 17 צור ראש אמות בית אב במדין הוא:
- 18 וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את המדינים והפיתם
- 19 אותם: כי צוררים הם לכם בנכליהם אשר נפלו לכם על דבר
- 20 פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום-
- 21 המגפה על דבר פעור: ויהי אחרי המגפה
- 22 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
- 23 שאו את דאשו כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה
- 24 לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר
- 25 הכהן אתם בערב בת מואב על ירדן ירחו לאמר: מבין עשרים
- 26 שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים
- 27 מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת שני

- ۱ یسرائل در شیطیم ساکن شد. آن قوم شروع به زنا کردن با دختران مُوآو نمود.
- ۲ (آن زنها) برای (خوردن) ذبح‌های معبود خود از آن قوم، دعوت به عمل آوردند. آن قوم خورده و به معبود آنها سجده نمود.
- ۳ یسرائل از بُت پُغور پیروی نمود. لذا خشم خدا بر یسرائل برافروخته شد.
- ۴ خدا به مُشه گفت: همه‌ی سران آن قوم را (به داوری) بگیر و (محکوم شدگان) آنها را حضور خدا آشکارا بدار بیاویز تا شدت خشم خدا از یسرائل فرو نشیند.
- ۵ مُشه به داوران یسرائل گفت هر کدام از افراد خود را که به بُت پُغور پیوسته است بکشید.
- ۶ و اینک مردی از فرزندان یسرائل آمد و پیش چشم مُشه و تمام جمعیت فرزندان یسرائل و در حالیکه آنها (مُشه و تمام محترمین) در درگاه چادر محل اجتماع میگریستند. آن زن میدیانی را نزد برادرانش آورد.
- ۷ پینحاس پسر العازار پسر اهرُون کوهن مشاهده کرده از میان جمعیت برخاست و نیزه‌ای در دست گرفت.
- ۸ به دنبال آن مرد به آن چادر داخل شد و هر دوی آنها، آن مرد یسرائل و آن زن را، از زیر شکمش به نیزه کشید. پس آن مصیبت در فرزندان یسرائل متوقف شد.
- ۹ کشته شده‌های این فاجعه بیست و چهار هزار نفر بودند.

پاراشای پینحاس

- ۱۰ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۱ پینحاس پسر العازار پسر اهرُون کوهن در بین فرزندان یسرائل به جای من حمیت نشان داد و خشم مرا فرو نشانید و من با خشمم فرزندان یسرائل را نابود ننمودم.
- ۱۲ بنابراین اعلام بدار اینک من پیمان سلامت بخش جاودانه خود را به او می‌بخشم.
- ۱۳ به خاطر اینکه به جای خداوند خود غیرت ورزید و موجبات عفو فرزندان یسرائل را فراهم کرد. پیمان کوهن بودن ابدی مال او و بعد از وی از آن نسلش خواهد بود.
- ۱۴ و نام مرد یسرائلی که با آن زن میدیانی کشته شد زیمری پسر سالو رئیس خاندان پدری شیمغون بود.
- ۱۵ نام آن زن میدیانی که کشته شد کزوی بود. او دختر صور رئیس قبیله‌های خاندان پدری در میدیان بود.
- ۱۶ خدا به مُشه چنین گفت:
- ۱۷ «با میدیانیها دشمنی ورزیده آنها را بکشید».
- ۱۸ زیرا آنها بخاطر حيله‌هایی که در مورد (وادار کردن شما به پرستش) بُت پُغور بکار بردند همینطور بخاطر کزوی دختر رئیس میدیان خواهرشان که روز فاجعه در رابطه با بت پُغور کشته شد، دشمن شما میباشند.

پینحاس - فصل بیست و ششم

- ۱ بعد از آن فاجعه بود که خدا به مُشه و العازار پسر اهرُون کوهن چنین گفت:

6 הַחֲנֹכִי לַפִּלֹּא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי: לַחֲצֹרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרוֹנִי
 7 לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם
 8 שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים: וּבְנֵי פִלֹּא
 9 אֱלִיאָב: וּבְנֵי אֱלִיאָב נִמְוֹאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא־דָתָן וְאַבִּירָם
 קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הֵצִי עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן בְּעֵדַת-קִרְחַן
 10 בְּהִצְתָּם עַל-יְהוָה: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם
 וְאֶת-קִרְחַן בְּמוֹת הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים
 11/12 אִישׁ וַיְהִי לָנֶס: וּבְנֵי-קִרְחַן לֹא-מָתוּ: בְּנֵי
 שְׁמַעוֹן לְמִשְׁפַּחַתֹם לְנִמְוֹאֵל מִשְׁפַּחַת הַנִּמְוֹאֵלִי לִיְמִין מִשְׁפַּחַת
 13 הַיְמִינִי לִיְכִיִן מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי: לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזָּרַחִי לְשֹׁאֵל
 14 מִשְׁפַּחַת הַשָּׂאוֹלִי: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמַעֲנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
 15 אָלֶף וּמֵאֹתִים: בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחַתֹם לְצִפּוֹן מִשְׁפַּחַת
 16 הַצִּפּוֹנִי לְחַגִּי מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוֹנֵי מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי: לְאֹזְנֵי מִשְׁפַּחַת
 17 הָאֹזְנִי לְעֵרֵי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי: לְאֶרֶד מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶדִי לְאַרְאֵלִי
 18 מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גַד לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים
 19 אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: בְּנֵי יְהוּדָה עַד וְאוֹנָן וַיָּמָת
 20 עַד וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיְהִי בְנֵי-יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחַתֹם לְשִׁלָּה
 מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלָּנִי לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפְּרִצִי לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזָּרַחִי:
 21 וַיְהִי בְנֵי-פָרֶץ לַחֲצֹרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי לְחַמוֹל מִשְׁפַּחַת הַחַמוּלִי:
 22 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשֶׁבַע אָלֶף וַחֲמִשׁ
 23 מֵאוֹת: בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפַּחַתֹם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת
 24 הַתּוֹלַעִי לְפֹזָה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹזָה: לְיִשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן
 25 מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֹרֹנִי: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת יִשְׁשָׁכָר לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה
 26 וְשִׁשִּׁים אָלֶף וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת: בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַתֹם
 לְסִרְד מִשְׁפַּחַת הַסִּרְדִי לְאֶלֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶלֹנִי לְיִחִיאֵל מִשְׁפַּחַת
 27 הַיִּחִיאֵלִי: אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לְפְקֻדֵיהֶם שָׁשִׁים אָלֶף וַחֲמִשׁ
 28 מֵאוֹת: בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתֹם מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם:

- ۲ تمام جمعیت فرزندان یسرائیل را از بیست ساله به بالا هر کس که در یسرائیل مشمول خدمت زیر پرچم میباشد، بر حسب خاندان پدریشان سرشماری کنید.
- ۳ مُشه و العازار کوهن در بادیهی مُوآو، کنار یردن پرخو، به آنها (به فرزندان یسرائیل) چنین سخن گفتند:
- ۴ آنهایی را که از مصر بیرون آمده‌اند از بیست ساله به بالا همانگونه که خدا به مُشه و فرزندان یسرائیل فرمان داده است (سرشماری کنید).
- ۵ رثوون اول زاد یسرائیل است. پسران رثوون، حنوخ، قبیله حنوخ از پلوع قبیله پلویی.
- ۶ از حصرون قبیله حصرونی، از کر می قبیله کر می.
- ۷ اینها قبیله‌های رثوونی هستند که شمرده شدگان شان چهل و سه هزار و هفتصد و سی (نفر) بودند.
- ۸ و پسران پلوالیاو.
- ۹ پسران ایآو نمونل، داتان و اویرام هستند. همان داتان و اویرامی که در گروه قورح دعوت شده و با مُشه و آهرون نزاع کرده بودند و این هنگامی بود که بر ضد خدا قیام کردند
- ...
- ۱۰ که زمین دهانه‌ی خود را باز کره آنها را با قورح هنگام نابودن شدن آن گروه بلعید. همان موقعی که آن دو بیست و پنجاه نفر را آتش سوزانید و آنها موجب عبرت (دیگران) شدند.
- ۱۱ و پسران قورح نمردند.
- ۱۲ پسران شیمعون بر حسب قبیله‌هایشان از نمونول قبیله نموللی از یامین قبله یامینی از یاخین قبیله یاخینی.
- ۱۳ از زرح قبیله‌ی زرحی از شائول قبیله‌ی شائولی.
- ۱۴ اینها قبیله‌های شیمعونی هستند. بیست و دو هزار و دو بیست (نفر) بودند.
- ۱۵ پسران گاد بر حسب قبیله‌هایشان از صفون قبیله‌ی صفونی از حگی قبیله‌ی حگی از شونی قبیله‌ی شونی.
- ۱۶ از ارنی قبیله‌ی ارنی از عری قبیله‌ی عری.
- ۱۷ از اژود قبیله‌ی اژودی از ارلی قبیله‌ی ارلی.
- ۱۸ اینها قبیله‌های پسران گاد هستند. سرشماری شدگان شان چهل هزار و پانصد (نفر) بودند.
- ۱۹ پسران یهودا عر و اوانان هستند. عر و اوانان در سرزمین کنعان مردند.
- ۲۰ پسران یهودا بر حسب قبیله‌هایشان از شلاه قبیله‌ی شلانی، از پریص قبیله‌ی پریصی، از زرح قبیله‌ی زرحی.
- ۲۱ پسران پریص از حصرون قبیله‌ی حصرونی، از حامول قبیله‌ی حامولی.
- ۲۲ اینها قبیله‌های یهودا هستند. سرشماری شدگان شان هفتاد و شش هزار و پانصد (نفر) بودند.
- ۲۳ فرزندان ییساخار بر حسب قبیله‌هایشان، تولاع قبیله‌ی تولاعی، از پووا قبیله‌ی پونی.
- ۲۴ از یاشوو قبیله‌ی یاشووی، از شیمرون قبیله‌ی شیمرونی.
- ۲۵ اینها قبیله‌های ییساخار هستند سرشماری شدگان شان شصت و چهار هزار و سیصد (نفر) بودند.
- ۲۶ پسران زوولون بر حسب قبیله‌هایشان، از سرد قبیله‌ی سردی از الون قبیله‌ی الونی از

- 29 בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד
- 30 לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי: אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אֵינְעוֹר מִשְׁפַּחַת
- 31 הָאֵינְעוֹרִי לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֲלֹקִי: וְאֲשֶׁר־יֵאל מִשְׁפַּחַת הָאֲשֶׁר־אֵלֵי
- 32 וְשָׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׂכָמִי: וְשִׁמְדָּע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֹפֵר
- 33 מִשְׁפַּחַת הַחֹפְרִי: וְצִלְפָּחַד בֶּן־חֹפֵר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־
- 34 בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחַד מַחֲלָה וְנַעֲמָה חַגְלָה מַלְכָּה וְתִרְצָה:
- 35 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אָלֶף וְשֶׁבַע
- מֵאוֹת: אֵלֶּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשׁוֹתֶלַח
- מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתַּלְחִי לְבָכָר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת
- 36/37 הַתַּחֲנִי: וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹתֶלַח לְעֶרְן מִשְׁפַּחַת הָעֶרְנִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
- בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה
- 38 בְּנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם: בְּנֵי בְנִימָן לְמִשְׁפַּחַתָּם
- לְבָלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלָעִי לְאֲשָׁבֵל מִשְׁפַּחַת הָאֲשָׁבֵלִי לְאֲחִירָם
- 39 מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי: לְשׁוֹפָם מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹפָמִי לְחֹפֶם מִשְׁפַּחַת
- 40 הַחֹפָמִי: וַיְהִיו בְּנֵי־בָלַע אֲרָד וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאֲרָדִי לְנַעֲמָן
- 41 מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי: אֵלֶּה בְּנֵי־בְנִימָן לְמִשְׁפַּחַתָּם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
- 42 וָאַרְבָּעִים אָלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: אֵלֶּה בְּנֵי־
- דָּן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשׁוֹחֶם מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת דָּן
- 43 לְמִשְׁפַּחַתָּם: כָּל־מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹחָמִי לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשָׁשִׁים
- 44 אָלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַתָּם
- לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת הַיְמָנָה לְיִשׁוּי מִשְׁפַּחַת הַיִּשׁוּי לְבְרִיעָה
- 45 מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי: לְבִנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי
- 46/47 לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיאֵלִי: וְשֵׁם בֵּת־אֲשֶׁר שָׂרַח: אֵלֶּה
- מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֲשֶׁר לְפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אָלֶף וָאַרְבַּע
- 48 מֵאוֹת: בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְיֹחָצְאֵל מִשְׁפַּחַת
- 49 הַיֹּחָצְאֵלִי לְגוֹנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוֹנִי: לְיִצְרָר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרָרִי לְשָׁלֵם
- 50 מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלָמִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחַתָּם וּפְקֻדֵיהֶם

- یَحْلِئِلَ قَبِيلَهُ يَحْلِئِلِي. ۲۷
 اینها قبیله‌های زوولونی هستند سرشماری شدگانشان شصت هزار و پانصد (نفر) بودند.
- ۲۸
 پسران یوسف بر حسب قبیله‌هایشان منشه و افرئیم هستند.
- ۲۹
 پسران منشه از ماخیر قبیله‌ی ماخیری و ماخیر گیلعاد را به دنیا آورد از گیلعاد قبیله‌ی گیلعاد.
- ۳۰
 پسران گیلعاد اینها هستند: ایعزر قبیله‌ی ایعزری از حلق حقیبه‌ی حلقی.
- ۳۱
 و اسرئیل قبیله‌ای اسرئیلی، شخیم قبیله‌ی شخیمی.
- ۳۲
 و شمیداع قبیله‌ی شمیداعی، و حفر قبیله‌ی حفری.
- ۳۳
 و صلوفحاد پسر حفر پسرانی نداشت. فقط دخترانی داشت و نام دختران صلوفاد: محلا و نوعا و حوگلا، میلکا و تیرصا بود.
- ۳۴
 اینها قبیله‌های منشه هستند و شمرده شدگان آنها پنجاه و دو هزار و هفتصد (نفر) بودند.
- ۳۵
 اینها بر حسب قبیله‌هایشان پسران افرئیم هستند. از شوتلح قبیله‌ی شوتلحی از بخر قبیله‌ی بخری از تحن قبیله‌ی تحنی.
- ۳۶
 و اینها فرزندان شوتلح هستند از عران قبیله‌ی عرانی.
- ۳۷
 اینها قبیله‌های پسران افرئیم هستند. شمرده شدگانشان سی و دو هزار و پانصد (نفر) میباشند اینها بر حسب قبیله‌هایشان پسران یوسف هستند.
- ۳۸
 پسران بینامین بر حسب قبیله‌هایشان از بلع قبیله‌ی بلعی، از اشیل قبیله‌ی اشیلی، از احیرام قبیله‌ی احیرامی.
- ۳۹
 از شوفام قبیله‌ی شوفامی، از حوفام قبیله‌ی حوفامی.
- ۴۰
 پسران بلع آرد و نعمان بودند. قبیله‌ی آردی از نعمان قبیله‌ی نعمی.
- ۴۱
 اینها بر حسب قبیله‌ها و شمرده شدگانشان پسران بینامین هستند. چهل و پنج هزار و ششصد (نفر) بودند.
- ۴۲
 اینها بر حسب قبیله‌هایشان پسران دان می‌باشند. از شوحام قبیله‌ی شوحامی. اینها بر حسب قبیله‌هایشان قبیله‌های دان هستند.
- ۴۳
 تمام قبیله‌های شوحامی طبق سرشماریشان شصت و چهار هزار و چهارصد (نفر) بودند.
- ۴۴
 پسران آشر طبق قبیله‌هایشان از ییمنا قبیله‌ی ییمنا از یشوی قبیله‌ی یشوی از بریعا قبیله‌ی بریعی.
- ۴۵
 از پسران بریعا از جور قبیله‌ی جوری از ملکیتل قبیله‌ی ملکیتلی.
- ۴۶
 و نام دختر آشر سرح است.
- ۴۷
 اینها قبیله‌های پسران آشر هستند سرشماری شدگانشان پنجاه و سه هزار و چهارصد (نفر) بودند.
- ۴۸
 پسران نفتالی بر طبق قبیله‌هایشان از یحصیل قبیله‌ی یحصیلی از گونی قبیله‌ی گونی.
- ۴۹
 از یصر قبیله‌ی یصری از شیلیم قبیله‌ی شیلیمی.
- ۵۰
 اینها بر حسب قبیله‌هایشان قبیله‌های نفتالی هستند و شمرده شدگانشان چهل و پنج هزار و چهارصد (نفر) بودند.
- ۵۱
 اینها شمرده شدگان پسران یسرائل میباشند. ششصد و یک هزار و هفتصد و سی (نفر).

51 חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: אֱלֹהֵי פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ מֵאוֹת אֶלֶף וָאַלְף שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים:
 52/53 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: לְאֵלֹהֵי תַחֲלֹק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
 54 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת: לְרֹב תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט נַחֲלָתוֹ
 55 אִישׁ לְפִי פְקוּדֵי יִתֵּן נַחֲלָתוֹ: אֶךְ־בְּגוּדֵל יַחֲלֹק אֶת־הָאָרֶץ
 56 לְשְׁמוֹת מִטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחִלוּ: עַל־פִּי הַגּוֹדֵל תַּחֲלֹק נַחֲלָתוֹ
 57 בֵּין רֹב לְמְעַט: וְאֵלֹהֵי פְקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי לְקַהֵת מִשְׁפַּחַת הַקְּהַתִּי לְמִרְדִּי
 58 מִשְׁפַּחַת הַמִּרְדִּי: אֵלֹהֵי מִשְׁפַּחַת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלְבִנִי מִשְׁפַּחַת
 הַחִבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקְּרַחִי
 59 וְקַהֵת הַזֹּלָד אֶת־עַמְרָם: וְשֵׁם אִשְׁת׃ עַמְרָם יוֹכָבֵד בַּת־לְוִי
 אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלְוִי בְּמִצְרַיִם וְתֵלֵד לְעַמְרָם אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־
 60 מֹשֶׁה וְאֶת מִרְיָם אֲחֹתָם: וַיֹּולֵד לְאֶהֱרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא
 61 אֶת־אַלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר: וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְדִּיבָם
 62 אֲשֶׁר־זָרְחָה לִפְנֵי יְהוָה: וַיְהִיו פְּקוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־
 זָכָר מִבְּעַד־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
 63 לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהֵי פְקוּדֵי מֹשֶׁה
 וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 64 עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: וּבְאֵלֹהֵי לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן
 65 הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר סִינַי: כִּי־אָמַר יְהוָה
 לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבַר וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב
 1 בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נּוּן: וַתִּקְרַבְנָה בָנוֹת צִלְפַּחֲדָי
 בֶּן־חֲפָר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן־
 2 יוֹסֵף וְאֵלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחֲלֵה נַעֲוָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצֵה:
 וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל־
 3 הָעֵדָה פָּתַח אֱהֵל־מוֹעֵד לֵאמֹר: אֲבִינוֹ מֵת בְּמִדְבַר וְהוּא לֹא־
 הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עָלֵינוּ בְּעֵדַת־קָדַח כִּי־בַחֲטָאוֹ

- ۵۲ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۵۳ آن سرزمین برای ارث به تعداد نامها بین اینها تقسیم شود.
- ۵۴ به آنهایی که جمعیت زیاد دارند، زمین ارثی زیادتری و به آنهایی که کم جمعیت هستند، زمین ارثی کمتری بده. به هر کدام طبق شمرده شدگانش زمین ارثی داده شود.
- ۵۵ لیکن آن سرزمین به قید قرعه تقسیم شود. بر حسب نامهای سبطهای پدریشان زمین ارثی بگیرند.
- ۵۶ زمین ارثیش (ارثی هر سبطی) به قید قرعه بین خانواده‌ی پر جمعیت و کم جمعیت تقسیم گردد.
- ۵۷ و شمرده شدگان لوی بر حسب قبیله‌هایشان اینها هستند. از گرشون قبیله‌ی گرشونی از قهات قبیله‌ی قهاتی از مراری قبیله‌ی مراری.
- ۵۸ قبیله‌های لوی اینها هستند: قبیله لیونی قبیله‌ی جورونی قبیله محلی قبیله‌ی موشی قبیله‌ی قورحی و قهات عمّام را به دنیا آورد.
- ۵۹ نام زن عمّام یُوخود دختر لوی بود که (زن لوی) او را برای لوی در مصر زانید (وی) برای عمّام آهرون و مُشه و میریام خواهرشان را زانید.
- ۶۰ برای آهرون ناداو و اویهو و العازار و ایتامار به دنیا آمدند.
- ۶۱ ناداو و اویهو موقع پیش آوردن آتش بیگانه (۱) (برای تقدیم بخور) به حضور خدا مردند.
- ۶۲ شمرده شدگان آنها تمام مذکرها از یک ماهه به بالا بیست و سه هزار (نفر) بودند و جزء پسران یسرائل شمرده نشده بودند، چون که در میان پسران یسرائل به آنها زمین ارثی داده نشد.
- ۶۳ اینها شمرده شدگان توسط مُشه و العازار کوهن میباشند که پسران یسرائل را در بادیه‌ی موآو و کنار یردن یربخو شمردند.
- ۶۴ و در بین این (سرشماری شده‌ها) از کسانی که (بعد از خروج از مصر هنگامی که) مُشه و آهرون کوهن فرزندان یسرائل را در بیابان سینّی سرشماری کردند، کسی نبود.
- ۶۵ زیرا خدا به آنها اعلام داشته بود که در آن بیابان حتماً خواهند مرد. از آنها کسی باقی نمانده بود مگر کالو پسر یفونه و یهو شوع پسر نون.

پینحاس - فصل بیست و هفتم

- ۱ و دختران صلوفحاد پسر جفر پسر گیلعاد پسر منشه پسر یوسف (به حضور مُشه) مشرف شدند و اینها نامهای دخترانش هستند: محلاه، نوعا، هوگلاه، میلکا و تیرصا ...
- ۲ حضور مُشه و العازار کوهن و آن رئیسها و تمام آن جمعیت در درگاه چادر محل اجتماع ایستاده گفتند:
- ۳ پدر ما در بیابان مرده است و او در میان جمعیتی که بر ضد خدا متفق شده بودند - در جمعیت قورح نبود بلکه به خاطر خطای خودش مرده است و پسرانی نداشته است.

۱- منظور از آتش بیگانه، آتشی است که از روی قربانگاه گرفته نشده باشد.

- 4 מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ: לָמָּה יִגְרַע שִׁס־אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ
- 5 כִּי אֵין לוֹ בֶּן תְּנַהֲלֵנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ: וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
- אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה:
- 6/7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בֶּן בָּנוֹת צִלְפַּחַד דְּבַרְתָּ נָתַן תֵּתֵן רַבִּיעִי
- לָהֶם אַחֲזָה נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת
- 8 אֲבִיהֶן לָהֶן: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֶן
- 9 אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ: וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם
- 10 אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו: וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ
- 11 לְאָחֵי אָבִיו: וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֵרֵי
- הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת
- מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הָר הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־
- 13 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־
- 14 עַמִּיךָ גַּם־אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן אַחִיךָ: כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי
- בְּמִדְבַר־צֶן בְּמְרִיבַת הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים לְעֵינָיִם הֵם מִי־
- 15 מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְבַר־צֶן: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
- 16 לֵאמֹר: יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה:
- 17 אֲשֶׁר־יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר
- יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת יְהוָה בְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֵעָה:
- 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן אִישׁ אֲשֶׁר־
- 19 רוּחַ בּוֹ וְסָמְכָת אֶת־יָדְךָ עָלָיו: וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֲלֵעֶזֶר
- 20 הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינָיִם: וְנָתַתָּה מֵהוֹדֶךָ
- 21 עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְפָנַי אֲלֵעֶזֶר הַכֹּהֵן
- יַעֲמֹד וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפָּט הָאוֹדִים לִפְנֵי יְהוָה עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־
- 22 פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־הָעֵדָה: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
- כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי אֲלֵעֶזֶר
- 23 הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה: וַיִּסְמַךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר

- ۴ چرا باید نام پدر ما چون که پسر ندارد از میان قبیله اش گم گردد. لطفاً قطعه زمینی در میان برادران پدرمان (به ملکیت) به ما بده.
- ۵ مُشه دعوی آنها را به حضور خدا برد.
- ۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۷ دختران صلوفحاد درست میگویند: حتماً در میان برادران پدرشان قطعه زمین ارثی به ملکیت به آنها بده یعنی سهم زمین پدرشان را به آنها انتقال بده.
- ۸ و به فرزندان یسرائل چنین صحبت کن: مردی که بمیرد و پسر نداشته باشد، سهم زمین او را به دخترانش انتقال دهید.
- ۹ و اگر دختر هم نداشته باشد سهم زمین او را به برادرانش بدهید.
- ۱۰ و اگر برادرهایی نداشته باشد سهم زمین او را به برادرهای پدرش بدهید.
- ۱۱ و اگر پدرش برادرهایی نداشته باشد سهم زمین او را به خویشاوند نزدیک او از قبیله اش بدهید تا آن را به ارث ببرد و برای فرزندان یسرائل همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد به منزله ی قانون حقوقی باشد.
- ۱۲ خدا به مُشه گفت بر این کوه عواریم بالا برو و آن سرزمینی را که به فرزندان یسرائل دادم، مشاهده کن.
- ۱۳ آن (سرزمین) را ببین و همانگونه که آهرون برادرت به (درگذشتگان) قوم خود پیوست تو هم (به آنها) پیوند.
- ۱۴ چون در نزاع آن جمعیت در بیابان صین از امر من تمرد کردید و مرا در نظر آنها به وسیله ی آب یعنی «می مریوا» (آب نزاع) در قادیس بیابان صین تقدیس نمودید.
- ۱۵ مُشه به خدا چنین سخن گفت:
- ۱۶ تمنا اینکه خدا خداوند روح های تمام افراد بشر، مردی را بر آن جمعیت بگمارد ...
- ۱۷ که پیشاپیش آنها برود و پیشاپیش آنها بیابد و آنها را خارج کند و آنها را داخل کند و جمعیت خدا مانند گوسفندانی که چوپان ندارند نباشد.
- ۱۸ خدا به مُشه گفت: یهوشوع پسر نون مردی را که در او روح (خداوند) وجود دارد بردار و دستت را بر او تکیه بده.
- ۱۹ او را حضور العازار کوهین و حضور تمام آن جمعیت وادار و در حضور آنها به او سفارش کن.
- ۲۰ از شکوه خودت بر او بگذار تا همه ی جمعیت فرزندان یسرائل (از او یعنی یهوشوع) اطاعت نمایند.
- ۲۱ و حضور العازار کوهین بایستد و (العازار) از حضور خدا به وسیله ی حکم «اوریم» برای او سؤال نماید. او و همه ی فرزندان یسرائل همراه او، تمام جمعیت بر حسب امر او (العازار) خارج شوند و بر حسب امر او داخل شوند.
- ۲۲ مُشه همانگونه که خدا به او فرمان داده بود یهوشوع را برداشت و او را در حضور العازار کوهین و حضور تمام آن جمعیت واداشت.
- ۲۳ دستهایش را بر او تکیه داد و همانگونه که خدا به مُشه سخن گفته بود به او سفارش کرد.

דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזָן: עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיהָ בְּהָרְ סִינֵי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזָן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרְיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעִשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזָן יִהְיֶה לֶפֶר וּשְׁלִישִׁת הַהֵיזָן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזָן לַכֶּבֶשׂ יִין זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לַחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עַיִם אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה

וְנִסְכּוֹ: וּבְחֹדֶשׁ הָרֵאשֹׁן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֵג שִׁבְעַת יָמִים מִצֹּת יֵאָכֵל: בְּיוֹם הָרֵאשֹׁן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֵאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהַקְרָבְתֶם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וּשְׁבַעַת כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ

بمیدبار - پینحاس - فصل بیست و هشتم

۲۴۸

- خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱ بفرزندان ییسرائل فرمان داده به آنها بگو: قربانی تقدیمی به من را که از جانب من
- ۲ طعمه‌ای برای آتشی (قربانگاه) میباشد و بوی خوشایندیست رعایت کنید و در موقعش
- بخصوصم قربانی نمائید.
- ۳ و به آنها بگو هدیه‌ی آتش (قربانگاه) که به حضور خدا تقدیم خواهید نمود این است:
- بره‌های نر (از هشت روزه تا) یکساله بی‌عیب روزانه دو رأس جهت قربانی سوختنی
- دائمی.
- ۴ یک بره را در بامداد تقدیم داشته و آن بره‌ی دوم را هنگام عصر تقدیم بدار.
- ۵ و نیز یک دهم ایفا آرد نرم برای هدیه‌ی آردی، سرشته شده در یک چهارم هین روغن
- (زیتون) کوبیده.
- ۶ قربانی سوختنی دائمی مقرر شده در کوه سینی است تا به عنوان بونی خوش برای خدا
- هدیه‌ی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) باشد.
- ۷ و مایع ریختنی که به حضور خدا در مکان مقدس برای یک بره یک چهارم هین باشد. مایع
- ریختنی را نوشابه‌ی الکلی بریز.
- ۸ و آن بره‌ی دومی را هنگام عصر تقدیم بدار. مانند هدیه‌ی آردی بامداد و مایع ریختنی
- آن عمل کن طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا است، بوی خوشایندی است.
- ۹ و در روز شبات دو بره‌ی (از هشت روزه تا) یکساله بی‌عیب و دو دهم (ایفا) آرد نرم، هدیه
- آردی سرشته شده در روغن بعلاوه مایع ریختنی آن.
- ۱۰ قربانی سوختنی هر شبات در همان شبات تقدیم گردد و علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و
- مایع ریختنی آن باشد.
- ۱۱ و در اوایل (اول و دوم) ماه‌هایتان قربانی سوختنی بحضور خدا تقدیم بدارید. گاوهای نر
- جوان دو رأس، قوچ یک رأس، بره‌های (از هشت روزه تا) یکساله هفت رأس، بی‌عیب
- باشند ...
- ۱۲ و سه دهم (ایفا) آرد نرم هدیه‌ی آردی سرشته شده در روغن برای هر گاو و دو دهم (ایفا)
- آرد نرم، هدیه‌ی آردی سرشته شده در روغن برای آن یک قوچ.
- ۱۳ و هر یک دهم (ایفا) آرد نرم هدیه‌ی آردی سرشته شده در روغن برای هر بره‌ای قربانی
- سوختنی بوی خوش آیند است، طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا است.
- ۱۴ و مایع‌های ریختنی آنها شراب (باشد). نصف هین برای هر گاو و یک سوم هین برای آن
- قوچ و یک چهارم هین برای هر بره. این قربانی سوختنی هر ماه است. در همان ماه از
- ماه‌های سال تقدیم شود.
- ۱۵ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و مایع ریختنی آن یک بز نر جوان به عنوان قربانی خطا
- به حضور خدا تقدیم شود.
- ۱۶ و در ماه اول، چهاردهمین روز ماه برای خدا (موقع قربانی) پسح است.
- ۱۷ و پانزدهمین روز این ماه عید است، هفت روز فطیر خورده شود.
- ۱۸ روز اول روز اجتماع مقدس بوده (غیر از پخت و پز) هیچ کار پرزحمتی نکنید.
- ۱۹ هدیه‌ی طعمه‌ی آتش قربانی سوختنی را به حضور خدا تقدیم بدارید. دو گاو نر جوان و
- یک قوچ و هفت بره (هشت روزه تا) یکساله بی‌عیب برای خود آماده داشته باشید.

فصل ۲۸. آیه ۱۱، ۱۸
توراه روشن خودش

فصل ۲۸. آیه ۹، ۱۵
توراه شبات و روشن خودش

فصل ۲۸. آیه ۱۱، ۱۶، ۲۸
مفسر روز اول و دوم پسح

20 לָכֶם: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
 21 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 22/23 לְשִׁבְעַת הַכֶּבֶשִׁים: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לַכֹּפֵר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
 24 עֲלֵת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֱלֹהִים: כֹּאֲלֹהִים
 25 תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־
 26 עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 27 לָכֶם כָּל־מִלֶּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וּבַיּוֹם
 28 הַבְּפוּדִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת־יָמֵיכֶם
 29 מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֶּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 30 וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנִי־בָקָר שְׁנַיִם אֵיל
 31 אֶחָד שְׁבַע־כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן
 32 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן
 33 עֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֶּבֶשִׁים: שַׁעִיר עֵזִים אֶחָד
 34 לַכֹּפֵר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם
 35 יְהִי־לָכֶם וְנִסְכֵיהֶם:

1 כֹּט וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
 2 מִלֶּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וְעֲשִׂיתֶם
 3 עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׁים
 4 בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־תְּמִימִם: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה
 5 עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל: וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 6 לְשִׁבְעַת הַכֶּבֶשִׁים: וְשַׁעִיר־עֵזִים אֶחָד חַטָּאת לַכֹּפֵר עֲלֵיכֶם:
 7 מִלֶּבֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם
 8 כְּמִשְׁפָּטֶם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וּבַעֲשׂוֹר
 9 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־
 10 נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מִלֶּאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ
 11 נִיחֹחַ פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־תְּמִימִם
 12 יְהִיוּ לָכֶם: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר

- ۲۰ و هدیه‌ی آردی آنها، آرد نرم سرشته شده در روغن باشد سه دهم (ایفا) برای هر گاو دو دهم (ایفا) برای آن قوچ تقدیم بدارید.
- ۲۱ برای هر بره از هفت بره یکدهم (ایفا آرد نرم) تقدیم بدار.
- ۲۲ و بز برای قربانی خطا به منظور طلب بخشایش برای شما.
- ۲۳ غیر از قربانی سوختنی بامداد که عنوان قربانی سوختنی دائمی دارد، اینها را تقدیم بدارید.
- ۲۴ (مدت) هفت روز هر روز همچنان عمل کنید. طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا است، بوی خوشایند است که علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و مایع ریختنیش تقدیم گردد.
- ۲۵ و روز هفتم برایتان روز اجتماع مقدس باشد (غیر از پخت و پز) هیچ کار پر زحمتی نکنید (۱).
- ۲۶ در روز (عید) نوبرها - (عید) هفته‌هایتان موقعی که شما هدیه‌ی آردی تازه به حضور خدا تقدیم می‌دارید روز اجتماع مقدس باشد (غیر از پخت و پز) هیچ کار پر زحمتی نکنید.
- ۲۷ قربانی سوختنی به منظور بوی خوش آیندی به حضور خدا تقدیم بدارید. دو گاو نر جوان، یک قوچ، هفت بره (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۲۸ و هدیه‌ی آردی آنها، آرد نرم سرشته شده در روغن باشد. سه دهم (ایفا) برای هر گاو دو دهم (ایفا) برای آن قوچ.
- ۲۹ برای هر بره‌ای از آن هفت بره یک دهم (ایفا آرد نرم).
- ۳۰ یک بز نر جوان به منظور طلب بخشایش برای شما.
- ۳۱ (اینها را) علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی آن تقدیم بدارید. (همه‌ی آنها را) علاوه بر مایع‌های ریختنی آنها بی‌عیب آماده داشته باشید.

مفطیر روزهای ۳-۴-۵-۶-۷-۸ و شبان
میانی، بیسج فصل ۲۸ آیه ۱۹ الی ۲۵

فصل ۲۸ آیه ۲۶ الی ۳۱
توره روز اول شادعوت

پینحاس - فصل بیست و نهم

- ۱ و روز اول ماه هفتم برای شما روز اجتماع مقدس باشد. (غیر از پخت و پز) هیچ کار پر زحمتی نکنید. برای شما روز به صدا در آوردن شوفار (به علامت آژیر خطر) باشد.
- ۲ به منظور بویی خوش برای خدا یک گاو نر جوان، یک قوچ و هفت بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله به عنوان قربانی سوختنی تقدیم کنیم.
- ۳ و هدیه‌ی آردی آنها، آرد نرم سرشته شده در روغن باشد. سه دهم (ایفا) برای آن گاو و دو دهم (ایفا) برای آن یک قوچ.
- ۴ و برای هر بره‌ای از هفت بره یکدهم (ایفا آرد نرم).
- ۵ و یک بز نر جوان قربانی خطا به منظور طلب بخشایش برای شما.
- ۶ علاوه بر قربانی سوختنی ماهانه و هدیه‌ی آردی آن و قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی آن و مایع‌های ریختنیشان. قربانی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) را طبق قاعده‌ی آن به منظور بویی خوش به حضور خدا تقدیم بدارید.
- ۷ و روز دهم از ماه هفتم برایتان روز اجتماع مقدس باشد. خودتان را رنج دهید (روزه بگیرید) هیچکاری نکنید.
- ۸ به حضور خدا به منظور بویی خوش یک گاو نر جوان و یک قوچ و هفت بره (از هشت روزه تا) یکساله تقدیم کنید. بی‌عیب آماده داشته باشید.

مفطیر روز اول روش هشانا
فصل ۲۹ آیه یک الی ۶

فصل ۲۹ آیه ۷ الی ۱۱
مفطیر صبح روز کیبور

۱- غیر از تهیه و پختن غذا از مواد موجود بقیه‌ی کارها اصطلاحاً پر زحمت خوانده میشود.

- 10 שְׁנֵי עֶשְׂרִים לַאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
- 11 הַכִּבְשִׁים: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכִּפָּרִים
- 12 וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנֹסְפֵיהֶם: וּבַחֲמִשָּׁה שְׁבִיעִי
- 13 עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וַחֲגֹתֶם תֵּג לִיהוּה שְׁבַעַת יָמִים: וְהַקְרִבְתֶּם
- 14 עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם יִהְיוּ: וּמִנְחָתָם
- 15 סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפְרֵי הָאֶחָד לְשִׁלֹּשָׁה עֶשֶׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרִים לַאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם: וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן
- 16 לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לַאֲרַבְעָה עֶשֶׂר כִּבְשִׁים: וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת
- 17 מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנֹסְפָהּ: וּבַיּוֹם
- 18 הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
- 19 אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנֹסְפֵיהֶם לְפָרִים לַאֵילִם
- 20 וְלִכְבְּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד
- 21 עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנֹסְפֵיהֶם: וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
- 22 פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה
- 23 עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנֹסְפֵיהֶם לְפָרִים לַאֵילִם וְלִכְבְּשִׁים
- 24 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד
- 25 וּמִנְחָתָהּ וְנֹסְפָהּ: וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה
- 26 אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: מִנְחָתָם
- 27 וְנֹסְפֵיהֶם לְפָרִים לַאֵילִם וְלִכְבְּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
- 28 וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ
- 29 וְנֹסְפָהּ: וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשַׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם
- כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנֹסְפֵיהֶם
- לְפָרִים לַאֵילִם וְלִכְבְּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר חֲטָאת
- אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנֹסְפָהּ: וּבַיּוֹם
- הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה

فصل بیست و نهم - بمیدبار - پینحاس

۲۵۰

- ۹ و هدیه‌ی آردی آنها، آرد نرم سرشته شده در روغن باشد. برای هر گاو سه دهم (ایفا)، برای آن یک قوچ دو دهم (ایفا).
- ۱۰ برای هر بره‌ای از آن هفت بره یکدهم (ایفا آرد نرم).
- ۱۱ یک بز نر جوان قربانی خطا علاوه بر قربانی خطای کیپور و قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی آن و مایع‌های ریختنیشان (تقدیم بدارید).
- ۱۲ پانزدهمین روز ماه هفتم برای شما روز اجتماع مقدس باشد. (غیر از پخت و پز) هیچ کار پر زحمتی نکنید و هفت روز برای خدا جشن بگیرید.
- ۱۳ به حضور خدا به منظور بویی خوش، سیزده گاو نر جوان دو قوچ و چهارده بره (از هشت روزه تا) یکساله قربانی سوختنی - هدیه‌ی طعمه آتش (قربانگاه) تقدیم کنید. بی‌عیب باشند.
- ۱۴ و هدیه‌ی آردی آنها آرد نرم سرشته شده در روغن باشد. برای هر گاوی از آن سیزده گاو سه دهم (ایفا) برای هر قوچی از آن دو قوچ دو دهم (ایفا).
- ۱۵ برای هر بره‌ای از آن چهارده بره یکدهم (ایفا آرد نرم).
- ۱۶ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی، هدیه‌ی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر جوان، قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۱۷ و در روز دوم دوازده گاو نر جوان، دو قوچ، چهارده بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۱۸ و هدیه آردی و مایع‌های ریختنیشان برای گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۱۹ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی آن و مایع‌های ریختنیشان یک بز نر جوان قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۲۰ و در روز سوم یازده گاو، دو قوچ، چهارده بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۲۱ و هدیه آردی و مایع‌های ریختنیشان برای گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۲۲ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر جوان قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۲۳ و در روز چهارم ده گاو، دو قوچ، چهارده بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۲۴ و هدیه آردی و مایع‌های ریختنیشان برای گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۲۵ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر جوان قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۲۶ و در روز پنجم نه گاو، دو قوچ، چهارده بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۲۷ و هدیه آردی و مایع‌های ریختنیشان برای گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۲۸ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۲۹ و در روز ششم هشت گاو، دو قوچ، چهارده بره‌ی بی‌عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۳۰ و هدیه آردی و مایع‌های ریختنیشان برای گاوها، قوچها و بره‌ها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۳۱ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر جوان قربانی خطا (تقدیم بدارید).

فصل ۲۹ آیه ۱۲ الی ۱۶
مغپیر روز اول و دوم سوکوت

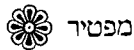
فصل ۲۹ آیه ۱۷ الی ۲۵
توراه روز سوم سوکوت

فصل ۲۹ آیه ۲۶ الی ۲۸
توراه روز چهارم سوکوت

فصل ۲۹ آیه ۲۹ الی ۳۱
توراه روز پنجم سوکوت

فصل ۲۹ آیه ۳۲ الی ۳۴
توراه روز ششم سوکوت و هشتاد و سه

עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשֵׁיִם 30
 בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֶלְת הַתְּמִיד 31
 מִנְחָתָהּ וְנִסְכֶיהָ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שְׁבַעַה 32
 אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשֵׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם 33
 וְנִסְפֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשֵׁיִם בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּטִם: וְשַׁעִיר 34
 חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֶלְת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: בַּיּוֹם 35
 הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּד אֶחָד אֵיל אֶחָד 36
 כִּבְשֵׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לֶפֶד 37
 לְאֵיל וּלְכִבְשֵׁיִם בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד 38
 מִלֶּבֶד עֶלְת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: אֱלֹהֵי תַעֲשׂוּ לַיהוָה 39
 בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדְרֵיכֶם וְנִדְבַתִּיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
 וּלְנִסְפֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־ 1 ל
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

מפטיר

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־דָּאָשִׁי הַמְטוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר 2
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לַיהוָה אֹדֶה־שְׁבַע שְׁבַעַה 3
 לְאִסָּר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה:
 וְאִשָּׁה כִּי־תִדָּר נָדָר לַיהוָה וְאִסְרָהּ אִסָּר בְּבֵית אַבִּיהָ בְּנַעֲרִיהָ: 4
 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ 5
 לָהּ אַבִּיהָ וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ
 יִקּוּם: וְאִסְּהִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה בַּיּוֹם שָׁמַעוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְאִסְרִיהָ 6
 אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יִקּוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנֵּיא
 אָבִיהָ אֶתָּה: וְאִסְּהִנוּ תִּהְיֶה לְאִישׁ וְנְדָרֶיהָ עֲלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא 7
 שְׁפַתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁה בַּיּוֹם שָׁמַעוּ 8
 וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ
 יִקּוּמוּ: וְאִם בַּיּוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יִנֵּיא אוֹתָהּ וְהִפְדָּ אֶת־נְדָרָהּ 9
 אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפַתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה

מטות

- ۳۲ و در روز هفتم هفت گاو، دو قوچ، چهارده برهه بی عیب (از هشت روزه تا) یکساله.
- ۳۳ و هدیه آردی و مایعهای ریختنیشان برای گاوها، قوچها و برهها بر حسب تعدادشان طبق قاعده آنها.
- ۳۴ و علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیهی آردی و مایع ریختنیش یک بز نر جوان قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۳۵ در روز هشتم برای شما عَصْرَت (جشن ویژه) میباشد (غیر از پخت و پز) هیچ کار پر زحمتی نکنید.
- ۳۶ به منظور بویی خوش آیند یک گاو و یک قوچ و هفت برهه بی عیب (از هشت روزه) تا یکساله به حضور خدا قربانی سوختنی تقدیم کنید. هدیهی طعمه‌ی آتش (قربانگاه) متعلق به خدا است. بوی خوش آیندی است.
- ۳۷ هدیهی آردی و مایعهای ریختنیشان برای آن گاو، آن قوچ و برهها بر حسب تعدادشان طبق قاعده.
- ۳۸ علاوه بر قربانی سوختنی دائمی و هدیه‌ی آردی آن و مایع ریختنیش یک بز نر قربانی خطا (تقدیم بدارید).
- ۳۹ اینها را علاوه بر نذرها و هدیه‌های داوطلبانه‌ی خود در زمانها (ی عیدها) یتان برای خدا تقدیم بدارید.

فصل ۲۹ آیه ۲۵ الی فصل ۳۰ آیه یک
مفطیر شمینی عصرت

هفتاد و یک معمولی پینحاس در صفحه ۳۹۲

پینحاس - فصل سی ام

- ۱ مُشه تمام آنچه را که خدا به او فرمان داده بود، به فرزندان یسرائل اعلام داشت.

پاراشای مَطُوت

- ۲ مُشه تمام این سخنان را به سران سبطها، (برای بازگو کردن) به فرزندان یسرائل بیان کرد: فرمانی که خدا داده این است.
- ۳ مردی که برای خدا نذری کند یا سوگندی یاد نماید که چیزی را بر خودش حرام کند، نباید سخن خود را نقض نماید. (باید) آنچه را از دهانش بیرون آمده است انجام دهد.
- ۴ دختریکه در دوران کودکی در خانه پدرش برای خدا نذری نموده و چیزی را بر خود حرام کند.
- ۵ و پدرش نذر وی را و چیزی را که بر خودش حرام کرده است بشنود و پدرش در مقابل او سکوت نماید پس تمام نذرهایش و هر چیزی که (او) بر خودش حرام کرده، استوار خواهد ماند.
- ۶ و اگر پدرش در روز شنیدن، (نذر) او را منع نماید، هیچیک از نذرها و تحریم‌هایی که بر خودش کرده استوار نخواهد ماند و چون پدرش او را منع کرده، خدا وی را خواهد بخشید.
- ۷ و اگر به عقد مردی در آمده (و هنوز به خانه‌ی شوهر نرفته باشد) و نذرها یا قول شفاهی او بعهده او باقی مانده باشد.
- ۸ در هر روزی که شوهرش (نذرها و تحریم‌های او را) بشنود در مقابل او سکوت نماید نذرها و چیزهایی که بر خودش حرام کرده است، استوار خواهد ماند.
- ۹ و اگر در روزی که شوهرش می‌شنود او را منع کند و نذری را که وی بر عهده دارد و چیزی را که شفاهاً بر خودش حرام کرده است باطل نماید، خدا او را خواهد بخشید.

במדבר ל - לא מטות

(יסלח-לה: ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה 10
 יקום עליה: ואס-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה 11
 בשבעה: ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל- 12
 נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: ואס-הפר 13
 יפר אתם ו אישה ביום שמעו כל-מוצא שפתיה לנדריה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח-לה: כל- 14
 נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: 15
 ואס-החרש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל- 16
 נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם כי-החרש
 לה ביום שמעו: ואס-הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את- 17
 עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בין איש
 לאשתו בין-אב לבתו בנעריה בית אביה:)

(וידבר יהוה אל-משה לאמור: נקם נקמת בני ישראל מאת 1/2 שני
 המדינים אחר תאסף אל-עמיך: וידבר משה אל-העם לאמור 3
 החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על-מדין לתת נקמת- 4
 יהוה במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל 5
 תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים- 6
 עשר אלף חלוצי צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא
 אתם ואת פינחס בן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקודש וחצצרות 7
 התרועה בידו: ויצבאו על-מדין כאשר צוה יהוה את-משה
 ויהרגו כל-זכר: ואת-מלכי מדין הרגו על-חלליהם את-אוי 8
 ואת-דקם ואת-צור ואת-חור ואת-דבע חמשת מלכי מדין
 ואת בלעם בן-בעור הרגו בחרב: וישבו בני-ישראל את- 9
 נשי מדין ואת-טפם ואת כל-בהמתם ואת כל-מקניהם ואת
 כל-חילם בזו: ואת כל-עריהם במושבתם ואת כל-טירתם 10
 שרפו באש: ויקחו את-כל-השלל ואת כל-המלקוח באדם 11
 ובבהמה: ויבאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת בני- 12

- ۱۰ اما هر نذری که زن بیوه یا مطلقه بر عهده گرفته و هر تحریمی که بر خود پذیرفته باشد برای او به قوت خود باقی است.
- ۱۱ و اگر در خانه‌ی شوهرش نذر کرده یا چیزی را با ادای سوگند بر خود حرام نموده باشد ...
- ۱۲ و شوهرش بشنود و در مقابل او ساکت مانده او را منع ننماید، تمام نذرهایش استوار مانده و هر چیزی که بر خودش حرام نموده است به قوت خود باقی خواهد ماند.
- ۱۳ و اگر شوهرش در روز شنیدن (نذر) واقعاً آنها را باطل کند، هیچیک از گفته‌هایی که بر زبان آورده است در مورد نذرها و در مورد تحریم بر خودش استوار نخواهد ماند و خدا او را خواهد بخشید.
- ۱۴ شوهرش میتواند هر نذر یا سوگند تحریم آور (زن) را که موجب رنج دادن جان باشد، تثبیت یا باطل نماید.
- ۱۵ اگر شوهرش از آن روز تا روز دیگر در برابر او ساکت بماند پس تمام نذرها و تمام تحریم‌هایی را که بر عهده‌ی اوست استوار نموده است، زیرا در روز آگاهی یافتنش در برابر او ساکت مانده است.
- ۱۶ اگر او (یعنی شوهرش) بعد از تأیید آن (نذر) ها، آنها را باطل کند گناه وی (یعنی گناه زنش) را بگردن خواهد گرفت.
- ۱۷ اینها قانونهایی است که خدا به مُشه داد تا بین مردی و همسرش و بین پدری و دخترش تا زمانی که نوجوان است و در خانه‌ی پدرش زندگی میکند حاکم باشد.

مَطُوت - فصل سی و یکم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ انتقام فرزندان یسرائل را از میدانیها بگیر بعد به (درگذشتگان) قوم خود ببیوند.
- ۳ مُشه به آن قوم چنین سخن گفت: برای گرفتن انتقام خدا از میدیان از میان خودتان برای جنگ اشخاصی مسلح شوند که به میدیان حمله کنند.
- ۴ از تمام سبط‌های یسرائل یعنی از هر سبطی یک هزار نفر برای جنگ بفرستید.
- ۵ از (میان) هزاره‌های یسرائل از هر سبطی یک هزار نفر (جمعاً) دوازده هزار نفر مسلح برای جنگ بسیج شدند.
- ۶ مُشه آنها را از هر سبطی یک هزار نفر برای جنگ فرستاد. آنها و پینحاس پسر العازار کوهن را که اسباب مقدس و شیپورها برای به صدا درآوردن (آژیر خطر) در اختیارش بود برای لشکرکشی (فرستاد).
- ۷ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود علیه میدیان لشکر کشیدند و هر مذکری را کشتند.
- ۸ و علاوه بر کشته شدگان، پادشاهان میدیان: اوی و رقیم و صور و حور و روع، پنج پادشاه میدیان را هم کشتند و بیلعام پسر بعور را (هم) با شمشیر کشتند.
- ۹ فرزندان یسرائل زنان میدیان و اطفالشان را به اسارت آوردند و تمام چارپایان و مواشی و دارائی آنها را غارت کردند.
- ۱۰ و تمام شهرهای آنها را با آبادیهایشان و تمام کاخهای آنها را آتش زدند.

- 13 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֶת־הַמְּלָקוֹחַ וְאֶת־הַשְּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה
 אֶל־עֲרֹבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: וַיֵּצְאוּ
- 14 מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתֶם אֶל־מַחוּץ
 לַמַּחֲנֶה: וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי
- 15 הַמְּאוֹת הַבָּאִים מִצִּבְא הַמְּלַחְמָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה
 16 הַחַיִּיתֶם כָּל־נַקְבָּה: הֵן הִנֵּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבַּר בְּלֹעַם
 לַמָּסֹד־מֵעַל בְּיְהוָה עַל־דְּבַר פְּעֹז וְתִהְיֶה הַמִּגִּפָּה בַעֲדַת יְהוָה:
 17 וְעַתָּה הֲרֹגוּ כָל־זָכָר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יָדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב
 18 זָכָר הֲרֹגוּ: וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחַיִּי
 19 לָכֶם: וְאַתֶּם חֲנוּ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כָּל הַדָּג נָפֶשׁ
 וְכָל וְנִגְעַת בַּחֲלָל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם
 20 וְשְׂבִיכֶם: וְכָל־בָּגָד וְכָל־כְּלִי־עֹזֵר וְכָל־מַעֲשֵׂה עַיִם וְכָל־כְּלִי־
 21 עֵץ תִּתְחַטְּאוּ: וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אַנְשֵׁי
- 22 הַצִּבְא הַבָּאִים לַמְּלַחְמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: אַךְ אֶת־הַזֹּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבְּרֹזֶל
 23 אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֻפְרַת: כָּל־דְּבַר אֲשֶׁר־יָבֵא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
 בְּאֵשׁ וְטָהַר אַךְ בְּמִי נֹדָה יִתְחַטְּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יָבֵא בְּאֵשׁ
 24 תַּעֲבִירוּ בַמַּיִם: וְכִבְסֹתֶם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם
 25 וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
- 26 מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׂא אֶת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׁבִי בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
 27 אֶתְהָ וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: וְחִצִּית אֶת־הַמְּלָקוֹחַ
 28 בֵּין תַּפְשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַיִּצְאִים לְעִבָּא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: וְהִרְמֹת
 מִכֶּסֶם לִיהוָה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַיִּצְאִים לְעִבָּא אֶחָד נֶפֶשׁ
 מִחֲמַשׁ הַמְּאוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֵצָאן:
 29 מִמַּחֲצִיתֶם תִּקְחוּ וְנִתְּתָה לְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה:
 30 וּמִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקְחוּ אֶחָד וְאֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם
 מִן־הַבְּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֵצָאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנִתְּתָה אֶתֶּם

שלישי
ושני

רביעי

- ۱۱ تمام غارتی‌ها و غنایم را از انسان تا چارپا برداشتند.
- ۱۲ اسیر و غنیمت و غارتی را، به اردوگاه به بادیه‌ی موآو که کنار یَرَدَن پَرِیخُواست نزد مُشه و العازار کوهن و جمعیت فرزندان یسرائل آوردند.
- ۱۳ مُشه و العازار کوهن و تمام رئیس‌های جمعیت برای استقبال آنها به خارج از اردوگاه رفتند.
- ۱۴ مُشه نسبت به فرماندگان لشکر، رئیس‌های هزاره و رئیس‌های صده که از جنگ می‌آمدند غضبناک گشت.
- ۱۵ مُشه به آنها گفت آیا همه‌ی مؤنث‌ها را زنده نگهداشتید؟
- ۱۶ خود اینها به دستور بیلعام موجب شدند که فرزندان یسرائل در قضیه‌ی پُغور نسبت به خدا خیانت ورزند و بر جمعیت بلا نازل شود.
- ۱۷ پس اکنون هر مذکری را از میان اطفال بکشید و هر زنی را (هم) که از امور زناشویی با اطلاع است بکشید.
- ۱۸ و هر طفل مؤنثی را که از امور زناشویی با اطلاع نبوده و (باکره باقی مانده) است برای خودتان زنده نگهدارید.
- ۱۹ و شما هفت روز در خارج از اردوگاه توقف کنید هر کس (از شما) که کسی را کشته است و هر کس که (جسد) کشته‌ای را لمس کرده است، چه شما و چه اسیر شما، در روز سوم و روز هفتم خود را تطهیر کنید ...
- ۲۰ و همین‌طور هر لباسی و هر اسباب چرمی و هر مصنوع از پشم بز و هر اسباب چوبی را تطهیر کنید.
- ۲۱ العازار کوهن به افراد ارتش که به جنگ رفته بودند گفت: قانون توراها که خدا به مُشه دستور داده است چنین است.
- ۲۲ اما آن طلا و نقره و مس و آهن و قلع و سرب را ...
- ۲۳ هر چیزی را که میشود در آتش گذرانید در آتش بگذرانید تا پاک شود. اما با «می نیدا» (آب تطهیرکننده‌ی ناپاکی) پاک شود و هر چه را نمیشود در آتش بگذرانید در آن آب (می نیدا) فرو برید. (۱)
- ۲۴ روز هفتم لباسهای خود را بشوئید تا پاک گردد بعداً به اردوگاه داخل شوید.
- ۲۵ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲۶ تو و العازار کوهن و سران پدری جماعت، اسیران و غنایم این اسارت را از انسان و چارپا سرشماری کنید.
- ۲۷ و این غنیمت را بین جنگجویانی که به جنگ رفته‌اند و تمام جمعیت، به طور مساوی تقسیم کن.
- ۲۸ و از سهم افراد جنگی که به جنگ رفته‌اند یک پانصدم از انسان و از گاو و از الاغ و از گوسفندها را به خدا به عنوان هدیه اختصاص بده.
- ۲۹ (این هدیه را) از نصف آنها بردارید و به عنوان هدیه‌ی خدا به العازار کوهن بده.

۱- «می نیدا» آبی بود که با خاکستر گاو قرمز تهیه میشد و برای تطهیر کردن اشخاص ناپاکی که تماس با مرده یا قبر ناپاک شده بودند بکار میرفت.

31 לְלוּיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן
 32 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיְהִי הַמִּלְקוּחַ יִתֵּר הַבַּז אֲשֶׁר בְּזוּז
 עִם הַצְּבָא צֵאן שִׁשִּׁמְאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים:
 33/34/35 וּבִקְרֹךְ שָׁנִים וְשִׁבְעִים אֶלֶף: וַחֲמֹרִים אֶחָד וְשָׁשִׁים אֶלֶף: וּנְפֹשׁ
 אָדָם מִן־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל־נַפְשׁ שָׁנִים
 36 וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף: וַתְּהִי הַמַּחְצָה חֶלֶק הַיִּצְאִים בַּצְּבָא מִסֵּפֶר
 הַצֵּאן שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
 37 מֵאוֹת: וַיְהִי הַמְכָס לִיהוָה מִן־הַצֵּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים:
 38 וְהַבְּקָר שֵׁשָׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמְכָסָם לִיהוָה שָׁנִים וְשִׁבְעִים:
 39 וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמְכָסָם לִיהוָה אֶחָד וְשָׁשִׁים:
 40 וּנְפֹשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלֶף וּמְכָסָם לִיהוָה שָׁנִים וְשָׁלֹשִׁים נַפְשׁ:
 41 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מֶנְכֶם תְּרוּמַת יְהוָה לְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וּמִמַּחְצֵית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־
 42 חַמִּישֵׁי הָאֲנָשִׁים הַצְּבָאִים: וַתְּהִי מַחְצֵת הָעֵדָה מִן־הַצֵּאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
 43 אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּבִקְרֹךְ שֵׁשָׁה
 44 וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף: וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּנְפֹשׁ אָדָם
 45/46 שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלֶף: וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֶחָז
 47 אֶחָד מִן־הַחֲמִישִׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוּיִם
 שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 48 וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצְּבָא שְׂרֵי הָאֲלָפִים
 49 וְיִשְׂרֵי הַמֵּאוֹת: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עֲבַדֶּיךָ נִשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
 50 אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידְנֹנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ: וַנִּקְרַב
 אֶת־קָרְבָּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מֵצֵא כְּלִי־זָהָב אֶצְעֵדָה וְצִמִּיד
 51 טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 52 וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֹתָם כָּל כְּלֵי מַעֲשֵׂה: וַיְהִי וְכָל־
 זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִלִּימוּ לִיהוָה שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלֶף שִׁבְעַת־
 מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת:

- ۳۰ و از نصف (متعلق به) فرزندان یسرائل یک پنجاهم از آدم از گاو از الاغ و از گوسفندها یعنی از هر (نوع) چارپا برداشته و آنها را به لویها، نگهبانان محل کشیک میشکان خدا بده.
- ۳۱ مُشه و العازار کوهین همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد، عمل نمودند.
- ۳۲ غنیمت (جاندار) اضافه بر (اثاثی) تاراجی که گروه ارتشی تاراج کردند: گوسفند ششصد هفتاد و پنج هزار (رأس).
- ۳۳ هفتاد و دو هزار رأس گاو.
- ۳۴ شصت و یک هزار رأس الاغ.
- ۳۵ تعداد انسانهای مؤنث که از امور زناشویی بی اطلاع بودند (یعنی باکره مانده بودند) جمعاً سی و دو هزار نفر بودند.
- ۳۶ نصف آن یعنی سهم کسانی که به جنگ رفته بودند: تعداد گوسفندها سیصد و سی و هفت هزار و پانصد رأس.
- ۳۷ هدیه برای خدا از گوسفندها ششصد و هفتاد و پنج رأس.
- ۳۸ و گاوها سی و شش هزار رأس بود و هدیه‌ی سهم خدا از آنها هفتاد و دو رأس.
- ۳۹ و الاغها سی هزار و پانصد رأس بود و هدیه‌ی سهم خدا از آنها شصت و یک رأس.
- ۴۰ و نضرات انسانی شانزده هزار نفر بودند و هدیه‌ی سهم خدا از آنها سی و دو نفر.
- ۴۱ همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود مُشه هدیه‌ی اختصاصی خدا را به العازار کوهین داد.
- ۴۲ همه‌ی سهم فرزندان یسرائل که مُشه از غنایم مردان جنگی جدا کرده بود (عبارت بود از). نیمه‌ی متعلق به جماعت از گوسفندها سیصد و سی هفت هزار و پانصد رأس.
- ۴۳ و گاوها سی و شش هزار رأس.
- ۴۴ و الاغها سی هزار و پانصد رأس.
- ۴۵ و نضرات انسانی شانزده هزار نفر.
- ۴۶ مُشه از نیمه‌ی (متعلق به) فرزندان یسرائل یک پنجاهم را از آدم و از چارپا گرفت و همانگونه که خدا به مُشه فرمان داده بود آنها را به لویها، نگهبانان محل کشیک میشکان خدا داد.
- ۴۸ فرماندهان هزاره‌های ارتش یعنی رئیسهای هزاره و رئیسهای صده پیش مُشه آمدند.
- ۴۹ به مُشه گفتند: بندگان افراد جنگی را که در اختیارمان است سرشماری کردند. کسی از ما کسر نیامده است.
- ۵۰ هر کدام (از ما) که اسباب طلا: بازوبند و دستبند، حلقه، گوشواره و شیئی زینتی (دیگر) پیدا کرده است تقدیمی خدا را آورده‌ایم تا عوض جانهایمان (که به سلامت برگشته‌ایم) در حضور خدا فدیة باشد.
- ۵۱ مُشه و العازار کوهین همه‌ی زینت آلات ساخته شده از طلا را از آنها گرفتند.
- ۵۲ تمام طلای هدیه شده‌ای که از جانب رئیسهای هزاره و رئیسهای صده برای خدا هدیه شده بود شانزده هزار و هفتصد و پنجاه شِقْل بود.
- ۵۳ افراد جنگی هر یک برای خود تاراج کرده بودند.

במדבר לב מטות

53/54 אֲנִישֵׁי הַצָּבָא בָּזוּזוּ אִישׁ לִו: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּהֵב
מֵאֵת שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וּזְכָרוֹן
לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה:

ששי
ושלישי

לב 1 וּמִקְנֵה וְרֵב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי־גַד עֲצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־
2 אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמְּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵה: וַיָּבֵאוּ
3 בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־
4 נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר: עֲטָרוֹת וְדִיבָן וַיַּעֲזֹר וְנַמְרָה וְחִשְׁבּוֹן
5 וְאֶלְעָלָה וְשֶׁבֶם וְנָבו וְבַעַן: הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עַדְת
יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֵה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵה: וַיֹּאמְרוּ

תניא

אִם־מִצְאָנוּ חַן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאֶחְזָה
6 אֶל־תַּעֲבֹרְנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
7 הַאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פֹה: וְלִמָּחָה תִּנְוְאוּן אֶת־
8 לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעִבְרֵי אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: כֹּה
9 עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחֵי אֹתָם מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ לְדָאוֹת אֶת־הָאֶרֶץ:
10 וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל אֲשִׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאֶרֶץ וַיָּבִיאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי
11 יִשְׂרָאֵל לְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: וַיַּחֲרֹאֲף
12 יְהוָה בְּיֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר: אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים
13 מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
14 לְאַבְרָהָם לַיְצַחֵק וְלַיַּעֲקֹב כִּי לֹא־מְלֹאוּ אַחֲרָי: בְּלִתִּי כָּלֵב
15 בֶּן־יִפְתָּה הַקִּנְיָזִי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי יְהוָה: וַיַּחֲרֹ־
16 אֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֵּם כָּל־
17 הַדֹּר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וְהִנֵּה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
תַּרְבּוֹת אַנְשִׁים חַטָּאִים לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־
יִשְׂרָאֵל: כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וּשְׁחַתֶּם
לְכָל־הָעָם הַזֶּה: וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדַרְתָּ צֹאן
נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפְּנוּ: וְאַנְחֵנוּ נַחֲלֵךְ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִסְהִיבֵיאֲנֶם אֶל־מְקוֹמָם וְיֹשֵׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי

۵۴ مُشه و العازار کوهن آن طلا را از جانب رئیسهای هزاره و صده گرفته آن را به عنوان یادبودی از فرزندان یسرائل حضور خدا به چادر محل اجتماع آوردند.

مَطُوت - فصل سی و دوم

- ۱ فرزندان رثوون و فرزندان گاد مواشی زیادی داشتند، فوق العاده زیاد. سرزمین یعزر و گیلعاد را دیدند که اینک آن مکان (محل مناسب) مواشی است.
- ۲ فرزندان گاد و رثوون آمده به مُشه و العازار کوهن و رئیسهای جمعیت چنین گفتند:
- ۳ عَطَارُوت و دیون و یعزر و نیماره و حشبون و العاله و سیوام و نوو و بعون ...
- ۴ سرزمینی که خدا در حضور جمعیت یسرائل ضربت زد سرزمین (مناسب) مواشی است و بندگان (هم) مواشی دارند.
- ۵ گفتند اگر در نظرت آبرو یافته ایم این سرزمین بعنوان زمین ملکی به بندگان داده شود. ما را از یردن عبور نده.
- ۶ مُشه به فرزندان گاد و رثوون گفت: برادران شما بجنگ بروند و شما اینجا بمانید؟
- ۷ چرا فرزندان یسرائل را از رفتن به سرزمینی که خدا به ایشان داده است دلسرد میکنید؟
- ۸ پدران شما (هم) وقتی آنها را از قادش برنیخ فرستادم تا آن سرزمین را ببینند، همینگونه عمل کردند.
- ۹ تا نَحَل اِشکُوول عزیمت کرده از آن سرزمین بازدید بعمل آوردند و فرزندان یسرائل را دلسرد کردند تا به آن سرزمینی که خدا به آنها داده است، نروند.
- ۱۰ در آن روز خشم خدا افروخته شد و چنین سوگند یاد نمود:
- ۱۱ چون اشخاصی از بیست ساله به بالا که از مصر بیرون آمدند از من کاملاً پیروی ننمودند (آنها) سرزمینی را که برای اوراهام و ییصحاق و یعقوب سوگند یاد نمودم نخواهند دید.
- ۱۲ غیر از کالو پسر یفونه قیزی و یهوشوع پسر نون که از خدا کاملاً پیروی نمودند.
- ۱۳ خشم خدا بر یسرائل افروخته شد و آنها را تا تمام شدن همه‌ی آن نسلی که در نظر خدا آن بدی را انجام داده بودند، چهل سال در بیابان سرگردان کرد.
- ۱۴ و اینک بجای پدران خود انبوه مردمی خطاکار قد علم کرده‌اید که باز هم برافروختگی خشم خدا را نسبت به یسرائل بیفزایید.
- ۱۵ زیرا که از او رو میگردانید و باز (خدا) به نگاهداشتن آن (قوم) در بیابان ادامه خواهد داد و تمام این قوم را تباہ خواهید کرد.
- ۱۶ (آنها) مشرف شدگان به حضور او، گفتند: اینجا آغل‌هایی برای مواشی خود و شهرهایی برای اطفالمان خواهیم ساخت.
- ۱۷ و ما پیشاپیش فرزندان یسرائل با شتاب بسیج خواهیم شد تا آنها را به مکانشان وارد کنیم. اما اطفال ما بخاطر ساکنین آن سرزمین در شهرهای حصاردار ساکن شوند.
- ۱۸ بخانه‌هایمان برنمی‌گردیم تا هر یک از (خانواده‌های) فرزندان یسرائل زمین موروثیش را مالک گردد.

- 18 הַמְבַצֵּר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: לֹא נָשׁוּב אֶל־פְּתִינֵנו עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי
- 19 יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְהַלְאָה
- כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה:
- 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם־תִּנְחַלְצוּ
- 21 לְפָנַי יְהוָה לַמִּלְחָמָה: וְעֵבֶר לָכֵם כָּל־חֲלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לְפָנַי
- 22 יְהוּהוּ עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אִיבֵי מִפְּנֵי: וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנַי יְהוָה
- וְאַחֵר תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נְקִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתָה הָאָרֶץ
- 23 הַזֹּאת לָכֵם לְאַחֲזָה לְפָנַי יְהוָה: וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם
- 24 לַיהוָה וְדַעוּ חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם: בְּנֹד־לָכֶם עָרִים
- 25 לְטַפְכֶם וְגִדְדֹת לְצִנְאֹכֶם וְהֵיבֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: וַיֹּאמֶר בְּנֵי־
- גֹּד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבַדְיָךְ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי
- 26 מִצִּוָּה: טַפְנוּ נְשִׁינוּ מִקִּנְנוּ וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ יִהְיוּ שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד:
- 27 וְעֲבַדְיָךְ יַעֲבְרוּ כָּל־חֲלוּץ צָבָא לְפָנַי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
- 28 אָדָנִי דִבֶּר: וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֵעָזֵר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ
- 29 בֶּן־נֹון וְאֶת־דָּאשִׁי אֲבֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
- אֲלֵהֶם אִם־יַעֲבְרוּ בְנֵי־גֹד וּבְנֵי־רְאוּבֵן וְאֹתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־
- חֲלוּץ לַמִּלְחָמָה לְפָנַי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וּנְתַתֶּם
- 30 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה: וְאִם לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אֶתְכֶם
- 31 וְנֶאֱחָזוּ בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ פְּנֵעַן: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
- 32 אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבַדְיָךְ כֵּן נַעֲשֶׂה: נַחֲנוּ נַעֲבֹד חֲלוּצִים
- לְפָנַי יְהוָה אֶרֶץ פְּנֵעַן וְאֹתֵנוּ אַחֲזַת נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:
- 33 וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי־גֹד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי שִׁבְט מְנַשֶּׁה
- בֶּן־יֹסֵף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת עֹג
- 34 מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאֶרֶץ לְעַדִּיהָ בְּגִבְלַת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב: וַיְבַנּוּ
- 35 בְנֵי־גֹד אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עֵטְרֹת וְאֶת עֵרְעֵר: וְאֶת־עֵטְרֹת שׁוּפָן
- 36 וְאֶת־יַעֲזֹר וַיִּגְבְּהָה: וְאֶת־בֵּית נְמֹרָה וְאֶת־בֵּית הָרֵן עָרֵי מְבַצֵּר
- 37 וְגִדְדֹת צֶאֱן: וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבֹן וְאֶת־אֶלְעָלָא וְאֶת

- ۱۹ زیرا از آن طرف یَرَدَن ببعدها آنها زمینی ارثی نخواهیم داشت. چونکه زمین ارثی ما این طرف در طرف مشرق یَرَدَن، به ما رسیده است.
- ۲۰ مُشه به آنها گفت اگر این کار را بکنید، اگر در حضور خدا برای جنگ بسیج بشوید ...
- ۲۱ و (اگر) هر کدام از شما مجهز زیر نظر خدا از یَرَدَن بگذرد تا وی (یعنی خدا) دشمنانش را از جلو آن (قوم) بیرون کند ...
- ۲۲ و تا آن سرزمین زیر نظر خدا به تصرف درآید و بعداً برگردید تا از نظر خدا و از نظر یسرائل مبرا باشید، پس این سرزمین در حضور خدا برای شما بعنوان زمین ملکی باقی بماند.
- ۲۳ و اگر چنین نکنید اینک به خدا خطا کرده‌اید، از خطایتان که گریباتان را خواهد گرفت، آگاه باشید.
- ۲۴ شهرهایی برای اطفالتان و آغل‌هایی برای گوسفندانتان بسازید و آنچه را از دهان شما بیرون آمده است، انجام دهید.
- ۲۵ فرزندان گاد و فرزندان رثوون به مُشه چنین گفتند: بندگانت همانگونه که آقای ما فرمان میدهد عمل خواهند کرد.
- ۲۶ اطفال، زنان، موآشی و چارپایان ما آنجا در شهرهای گیلعاد خواهند ماند.
- ۲۷ و آنگونه که آقایم میگوید بندگانت، تمام بسیج شدگان زیر نظر خدا به جنگ خواهند رفت.
- ۲۸ مُشه درباره‌ی آنها به العازار کوهین و یهوشوع پسر نون و سران پدری سبطهای فرزندان یسرائل دستور داد.
- ۲۹ مُشه به آنها گفت اگر فرزندان گاد و رثوون تماماً زیر نظر خدا برای جنگ بسیج شده، همراه شما از یَرَدَن بگذرند و آن سرزمین به تصرف شما درآید، سرزمین گیلعاد را به ملکیت به آنها بدهید.
- ۳۰ و اگر همراه شما بسیج شده عبور نکنند، در سرزمین کِنَعَن در میان شما مالک زمین ارثی شوند.
- ۳۱ فرزندان گاد و فرزندان رثوون چنین پاسخ دادند. آنچه را خدا به بندگانت سخن گفته است همانگونه عمل خواهیم کرد.
- ۳۲ ما زیر نظر خدا بسیج شده به سرزمین کِنَعَن خواهیم رفت. ولی سرزمین ملکی ما در این طرف یَرَدَن در اختیار ما بماند.
- ۳۳ مُشه کشور سیحون پادشاه اموری و کشور عوگ پادشاه باشان را به فرزندان گاد و رثوون و به نصف سبط منشه پسر یوسف داد. آن سرزمین را با شهرهای داخل مرزهای آن یعنی سراسر آن سرزمین را (به آنها داد).
- ۳۴ فرزندان گاد دیوون و عطاروت و عروعر را نوسازی کردند.
- ۳۵ و عطاروت شوفا، و یعزر و یوگبها را.
- ۳۶ و بیت نیمرا و بیت هاران شهرهای حصاردار و آغل‌های گوسفندان را.
- ۳۷ و فرزندان رثوون حشبون و العاله و قیریاتیم را نوسازی کردند.
- ۳۸ و نامهای نوو و بعل معون و سیرما تغییر داده شد و شهرهاییکه نوسازی نمودند نامهایی دادند.
- ۳۹ فرزندان ماخیر پسر منشه به گیلعاد رفته آنها تسخیر نمود و اموری را که در آن بود بیرون راندند.
- ۴۰ مُشه گیلعاد را به ماخیر پسر منشه داد و او در آن سرزمین ساکن شد.

במדבר לב מטות

- 38 קְרִיתִים: וְאֶת־נָבוֹ וְאֶת־בְּעַל מְעוֹן מוֹסֶבֶת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה
- 39 וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיֵּלְכוּ בְּנֵי
- מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיֹּדֶשׁ אֶת־הָאָמְרִי אֲשֶׁר־
מפטיר 40 בָּהּ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ:
- 41 וַיֵּאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֹותֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתֵּהֶן חֹות
- 42 יֵאִיר: וַנִּבַח הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּה וְאֶת־בְּנֵיתֶיהָ וַיִּקְרָא לָהּ
- נִבְחַת בְּשֵׁמוֹ:
- 1 לג אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִבְרָתָם מִסְעֵי
- 2 בֵּי־דֹמְשָׁה וְאֶהֱרָן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם
- 3 עַל־פִּי יְהוָה וְאֱלֹהֵי מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מִרְעַמְסֵם
- 4 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת
) הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם: וּמִצְרַיִם
- 5 עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרְעַמְסֵם וַיַּחֲנוּ בַסֶּכֶת:
) וַיִּסְעוּ מִסֶּכֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: וַיִּסְעוּ מֵאֶתֶם
- 6/7 וַיֵּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מַגְדֹּל:
- 8 וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיַּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ
- 9 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר אֲתֶם וַיַּחֲנוּ בַמֶּרְדֶּה: וַיִּסְעוּ מִמֶּרְדֶּה וַיָּבֹאוּ
- אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים
- 10/11 וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף: וַיִּסְעוּ מִיַם־סוּף שני)
- 12/13 וַיַּחֲנוּ בַמִּדְבָּר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבָּר־סִין וַיַּחֲנוּ בַדְּפָקָה: וַיִּסְעוּ
- 14 מִדְּפָקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בַרְפִּידִם וְלֹא־
- 15 הָיָה שָׁם מַיִם לָעַם לְשִׁתוֹת: וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִם וַיַּחֲנוּ בַמִּדְבָּר
- 16/17 סִינִי: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבָּר סִינִי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּוֹה: וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת
- 18/19 הַתְּאוּוֹה וַיַּחֲנוּ בַחֲצֹרֹת: וַיִּסְעוּ מַחֲצֹרֹת וַיַּחֲנוּ בַרְתֻמָּה: וַיִּסְעוּ
- 20 מִרְתֻמָּה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹן פָּרִץ: וַיִּסְעוּ מִרִמֹן פָּרִץ וַיַּחֲנוּ בַלְבָּנָה:
- 21/22 וַיִּסְעוּ מִלְבָּנָה וַיַּחֲנוּ בַרְסָה: וַיִּסְעוּ מִרְסָה וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלַתָּה:

- ۴۱ یائیر پسر منشه رفت روستاهای آنها را تسخیر کرد و آنها را روستاهای یائیر نامید.
 ۴۲ و نُوُوح رفت قنات و حومه‌هایش را تسخیر کرد و آنرا به نام خودش نُوُوح نامید.

پاراشای مَسْعَى - فصل سی و سوم

- ۱ اینها منزل گاههای فرزندان یسرائل میباشد که با جمعیت خود تحت رهبری مُشه و اَهِرون از سرزمین مصر بیرون آمدند.
 ۲ مُشه طبق امر خدا مبدأهای خروج آنها را بر حسب مسافرتهایشان نوشت و منزلگاههای آنها بر حسب مبدأهای خروجشان اینها هستند.
 ۳ در ماه اول در روز پانزدهم ماه اول، از رَعْمِیس حرکت نمودند. یعنی فرزندان یسرائل فردای (عید) پَسَح با دست بلند جلوی چشم همه‌ی مصریها بیرون آمدند.
 ۴ مصریها کسانی را که خدا از میان آنها کشته بود، یعنی هر اول زادی را دفن میکردند و خدا معبودهای آنها را هم کیفر داده بود.
 ۵ فرزندان یسرائل از رَعْمِیس حرکت نموده در سوکوت اردو زدند.
 ۶ از سوکوت حرکت نموده در ایتام که در گوشه‌ای از بیابان است اردو زدند.
 ۷ از ایتام حرکت نموده به کنار پی حیروت که مقابل (بت) بَعْل صَفُون است برگشتند و جلوی میگدول اردو زدند.
 ۸ از جلوی حیروت حرکت نموده از میان دریا بسوی آن بیابان عبور کردند و در بیابان «ایتام» راه سه روزه رفتند و در «ماراه» اردو زدند.
 ۹ از «ماراه» حرکت نموده به «الیم» آمدند و در «الیم» دوازده چشمه آب و هفتاد درخت خرما بود. آنجا اردو زدند.
 ۱۰ از «الیم» حرکت نموده کنار دریای سرخ اردو زدند.
 ۱۱ از دریای سرخ حرکت کرده در بیابان «سین» اردو زدند.
 ۱۲ از بیابان «سین» حرکت کرده در «دُفقا» اردو زدند.
 ۱۳ از بیابان «دُفقا» حرکت نموده در «آلوش» اردو زدند.
 ۱۴ از «آلوش» حرکت نموده در «رفیدیم» اردو زدند و آنجا برای آن قوم آب برای نوشیدن نبود.
 ۱۵ از رفیدیم حرکت نموده در بیابان «سینی» اردو زدند.
 ۱۶ از بیابان «سینی» حرکت نموده در «قیوروت هتأوا» اردو زدند.
 ۱۷ از «قیوروت هتأوا» حرکت نموده در «حصروت» اردو زدند.
 ۱۸ از حصروت حرکت نموده در «ریتما» اردو زدند.
 ۱۹ از ریتما حرکت نموده در «ریمون پوص» اردو زدند.
 ۲۰ از ریمون پوص حرکت نموده در «لیونا» اردو زدند.
 ۲۱ از «لیونا» حرکت نموده در «ریساه» اردو زدند.
 ۲۲ از «ریساه» حرکت نموده در «قهلاتاه» اردو زدند.
 ۲۳ از «قهلاتاه» حرکت نموده در کوه «شفر» اردو زدند.

23/24	וַיִּסְעוּ מִקְהֵלְתָּה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפָר׃ וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ
25/26	בְּחַרְדָּה׃ וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֵלֶת׃ וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֶת
27/28	וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת׃ וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתַרְח׃ וַיִּסְעוּ מִתַּרְח וַיַּחֲנוּ
29/30	בְּמַתְקָה׃ וַיִּסְעוּ מִמַּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמֹנָה
31/32	וַיַּחֲנוּ בְּמַסְרוֹת׃ וַיִּסְעוּ מִמַּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן׃ וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי
33	יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּדְגָד׃ וַיִּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָד וַיַּחֲנוּ בִּיטְבַתָּה׃
34/35	וַיִּסְעוּ מִיטְבַתָּה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃ וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין
36/37	גִּבְר׃ וַיִּסְעוּ מִעֵצִין גִּבְר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־צֹן הוּא קָדָשׁ׃ וַיִּסְעוּ
38	מִקָּדָשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצָּה אֶרֶץ אֲדוֹם׃ וַיַּעַל אֶהֱרֹן
	הַכֹּהֵן אֶל־הָהָר הַהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמַת שָׁם בְּשָׁנַת הָאָדָבְעִים
39	לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד
40	לְחֹדֶשׁ׃ וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהַר
	הַהָר׃ וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֵן מֶלֶךְ עוֹד וְהוּא־יֹשֵׁב
41	בְּנֶגֶב אֶרֶץ כְּנָעַן בָּבֵא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָר וַיַּחֲנוּ
42/43	בְּצִלְמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוֹנֵן׃ וַיִּסְעוּ מִפוֹנֵן וַיַּחֲנוּ
44	בְּאַבְתָּ׃ וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב׃
45/46	וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמָן
47	דְּבַלְתִּימָה׃ וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים
48	לְפָנֵי נָבו׃ וַיִּסְעוּ מֵהַרֵי הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
49	יַרְחוֹ׃ וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבַּיִת הַיְשׁוּמוֹת עַד אֲבֵל הַשְּׁטִיִּם בְּעַרְבַת
50	מוֹאָב׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב
51	עַל־יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר׃ דִּבַּר אֶל־פְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
52	כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־
53	כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנִיכֶם וְאַבְדֹתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכַּנְתֶּם וְאֵת
54	כָּל־צִלְמֵי מִסְכַּתְתֶּם תִּאֲבְדוּ וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ׃ וְהוֹרֵשְׁתֶּם
	אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבַּתְּסָבָה כִּי לָכֵם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּ
	אֹתָהּ׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב

- ۲۴ از کوه «شفر» حرکت نموده در «حَرَادَاه» اردو زدند.
- ۲۵ از «حَرَادَاه» حرکت نموده در «مَقْهَلُوت» اردو زدند.
- ۲۶ از «مَقْهَلُوت» حرکت نموده در «نَحْت» اردو زدند.
- ۲۷ از «نَحْت» حرکت نموده در «تَرَح» اردو زدند.
- ۲۸ از «تَرَح» حرکت نموده در «میتقاه» اردو زدند.
- ۲۹ از «میتقاه» حرکت نموده در «حَشْمُونَاه» اردو زدند.
- ۳۰ از «حَشْمُونَاه» حرکت نموده در «موسرُوت» اردو زدند.
- ۳۱ از «موسرُوت» حرکت نموده در «بَنی یَعْقَان» اردو زدند.
- ۳۲ از «بَنی یَعْقَان» حرکت نموده در «حُرْگیدگاد» اردو زدند.
- ۳۳ از «حُرْگیدگاد» حرکت نموده در «یوطواتاه» اردو زدند.
- ۳۴ از «یوطواتاه» حرکت نموده در «عورُوناه» اردو زدند.
- ۳۵ از «عورُوناه» حرکت نموده در «عَصِیُونِ گور» اردو زدند.
- ۳۶ از «عَصِیُونِ گور» حرکت نموده در بیابان صین که همان قَادِش است اردو زدند.
- ۳۷ از قَادِش حرکت نموده در کوه هُر در انتهای سرزمین اِدُوم اردو زدند.
- ۳۸ اَهْرُون بر حسب امر خدا از کوه هُر بالا رفت. در سال چهارم بیرون آمدن فرزندان یسرائل از سرزمین مصر در ماه پنجم در اول ماه در آنجا درگذشت.
- ۳۹ و اَهْرُون موقع درگذشتش در کوه هُر یکصد و بیست و سه ساله بود.
- ۴۰ کَنعَنی پادشاه عَرَاد که ساکن یَگُو در سرزمین کِنَعْن بود از ورود فرزندان یسرائل (و درگذشت اهرون) آگاهی یافت.
- ۴۱ از کوه هُر حرکت نموده در صَلْمُونَاه اردو زدند.
- ۴۲ از صَلْمُونَاه حرکت نموده در پُوتُون اردو زدند.
- ۴۳ از پُوتُون حرکت نموده در اوُوت اردو زدند.
- ۴۴ از اوُوت حرکت نموده در عیبی ها عَوَارِیم در مرز موآو اردو زدند.
- ۴۵ از عیبی ها عَوَارِیم حرکت نموده در دیوُون گاد اردو زدند.
- ۴۶ از دیوُون گاد حرکت نموده در عِلْمُون دیولوتایماه اردو زدند.
- ۴۷ از عِلْمُون دیولوتایماه حرکت نموده در کوههای عَوَارِیم روبروی نوُ.
- ۴۸ از کوههای عَوَارِیم حرکت نموده در بادیه مُوآ و کنار یَرْدَن یرِخُو اردو زدند.
- ۴۹ کنار یَرْدَن از بیت یشیمُوت تا اول شیطِیم در بادیه ی مُوآو اردو زدند.
- ۵۰ خدا در بادیه ی مُوآو کنار یَرْدَن یرِخُو به مُشه، چنین سخن گفت:
- ۵۱ فرزندان یسرائل سخن گفته به آنها بگو هنگامیکه از یَرْدَن بطرف سرزمین کِنَعْن عبور میکنید،
- ۵۲ تمام ساکنین آن سرزمین را از پیش خود برانید و سنگهای مصور آنها را نابود کنید و همه ی پیکره های ریختگیشان را از بین ببرید و تمام مکانهای بلند (قربانگاههای) شان را نابود سازید.
- ۵۳ آن سرزمین را وارث گشته در آن ساکن شوید زیرا آن سرزمین را برای ارث بردن به شما دادم.
- ۵۴ و از آن سرزمین برای قبیله هایش با قرعه سهم ملک ببرید. سهم زمین (قبیله) پرجمعیت را

במדבר לג - לד מסעי

259

תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וּלְמַעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא
 לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרֵל לוֹ יִהְיֶה לַמָּטוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: וְאִם־
 לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ
 מֵהֶם לְשָׂבִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינִים בְּצַדִּיקֵיכֶם וְצָרְדוּ אֶתְכֶם עַל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם:

1/2 לד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנַעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּפְּלוּ לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לַגְּבֻלָתֶיהָ: וְהָיָה לָכֶם פְּאֵת־
 נֶגֶב מִמִּדְבַר־צֹן עַל־יְדֵי אֲדוּם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יַם־
 הַמֶּלַח קְדָמָה: וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לַמַּעֲלָה עַקְרָפִים וְעֵבֶר
 צִנָּה וְהָיָה תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקֹדֶשׁ בְּרָנֵעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר־אֲדָר וְעֵבֶר
 עֲצֻמָּנָה: וְנֹסֵב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמוֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו
 הַיַּמִּינָה: וְגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל זֶה־יְהִיֶּה לָכֶם
 גְּבוּל יָם: וְזֶה־יְהִיֶּה לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם
 הַר הַהָר: מֵהַר הַהָר תִּתְּאוּ לְבֵּא חֲמַת וְהָיוּ תּוֹצְאוֹת הַגְּבֹל
 צַדְדָּה: וַיֵּצֵא הַגְּבֹל זִפְרָנָה וְהָיוּ תּוֹצְאוֹתָיו חֲצֵר עֵינָן זֶה־יְהִיֶּה
 לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן: וְהַתְּאוּתֶם לָכֶם לַגְּבוּל קְדָמָה מִחֲצֵר עֵינָן
 שִׁפְמָה: וַיֵּרֶד הַגְּבֹל מִשִּׁפְסֵם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵינַי וַיֵּרֶד הַגְּבֹל וּמַחֲזָה
 עַל־כַּתְּף יָם־כַּנְרֵת קְדָמָה: וַיֵּרֶד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו
 יָם הַמֶּלַח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לַגְּבֻלָתֶיהָ סָבִיב: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמָּטוֹת וְחֲצֵי הַמָּטָה: כִּי לְקַח
 מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם
 וְחֲצֵי מִטָּה מִנְּשֵׂה לְקַחוּ נַחֲלָתָם: שְׁנֵי הַמָּטוֹת וְחֲצֵי הַמָּטָה לְקַחוּ
 נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יִרְחוּ קְדָמָה מִזְרַחָה:

16/17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־

רביעי
 וששין

- زیاد و سهم زمین (قبیله) کم جمعیت را کم بدهید. هرجایی که قرعه به نامش اصابت کند، آنجا مال او باشد. بر حسب سبطهای پدریتان سهم ملک ببرید.
- ۵۵ و اگر ساکنین آن سرزمین را از پیش خود نرانید، کسانی که از آنها باقی بگذارید چون خارهایی در چشمهای شما و چون تیغهایی در پهلوهای شما خواهند بود و در آن سرزمینی که شما در آن ساکن میباشید با شما دشمنی خواهند ورزید.
- ۵۶ پس آنچه را که قصد داشتیم بر سر آنها بیاورم نسبت به شما عمل خواهیم نمود.

مَسْعِي - فصل سی و چهارم

- ۱ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل دستور داده به آنها بگو هنگامی که شما به سرزمین کِنَعَن وارد میشوید مرزهای سرزمین کِنَعَن، سرزمینی که (به قید قرعه) به شما به صورت ملکیت داده میشود، اینست:
- ۳ برای شما بر جنوبی از بیابان صین حد اِدُوم باشد یعنی مرز جنوبی از انتهای دریای نمک به طرف شرق خواهد بود.
- ۴ برای شما آن مرز از جنوب به «مَعْلَه عَقْرَبِيم» دور خواهد زد و از صین گذشته و انتهای آن از جنوب تا «قَادِش بَرْنِيع» است سپس از «حَصْرَادَار» رد شده تا «عَصْمُون» میرسد.
- ۵ آن مرز از «عَصْمُون» به طرف رود مصر دور خواهد زد و انتهای آن دریا (ی مدیترانه) خواهد بود.
- ۶ و مرز غربی برای شما دریای مدیترانه و قلمرو آن خواهد بود همین برای شما حد غرب باشد.
- ۷ و مرز شمال برای شما چنین خواهد بود: از دریای مدیترانه تا کوه «هَر» برای خود نشانه گذاری کنید.
- ۸ از کوه «هَر» بطرف مدخل «حَمَات» نشانه گذاری نمائید و انتهای مرز تا «صَدَاد» باشد.
- ۹ آن مرز بطرف «زِيفْرُون» رد شده و انتهایش «حَصْر عِينان» میباشد. این برایتان مرز شمال خواهد بود.
- ۱۰ برای خود مرز شرقی را از «حَصْر عِينان» به طرف «شِفَام» نشانه گذاری نمائید.
- ۱۱ و آن مرز «شِفَام» که شرق «عِينان» است به «رِيُولَا» سرازیر خواهد شد. این مرز سرازیر گشته به کناره شرقی دریاچهی «کِينِرْت» خواهد رسید.
- ۱۲ این مرز به طرف «يَرْدِن» سرازیر شده و انتهایش دریای نمک خواهد بود. اینست سرزمینی که شما بر حسب حدود و پیرامونش خواهید داشت.
- ۱۳ مُشه به فرزندان یسرائل سفارش کرده گفت اینست سرزمینی که آن را با قرعه به ملکیت خواهید گرفت و خدا فرمان داده است آن را به آن نه سبط و نیم بدهید.
- ۱۴ زیرا سبط فرزندان «رَثُوون» بر حسب خاندان پدری و سبط فرزندان «گَاد» بر حسب خاندان پدری خود (زمین) گرفته‌اند و نصف سبط «مِنْشَه» زمین ملکیشان را برده‌اند.
- ۱۵ این دو و نیم سبط در جلو، در سمت شرق يَرْدِن، مقابل يَرِيْحُو، زمین ملکی خود را گرفته‌اند.
- ۱۶ خدا به مُشه چنین سخن گفت:

במדבר לד - לה מסעי

18 יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲלֵעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיְהִי־שָׁע בְּנֹנֹן: וְנָשִׂיא
 19 אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִקְחוּ לְנַחַל אֶת־הָאָרֶץ: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 20 הָאֲנָשִׁים לַמִּטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בְּרִי־פִנְחָה: וְלַמִּטָּה בִּנְיָמִן שְׁמַעוֹן
 21/22 שְׁמוּאֵל בֶּרֶעֱמִיָּהוּד: לַמִּטָּה בְּנִימָן אֱלִידָד בֶּן־כְּסִלּוֹן: וְלַמִּטָּה
 23 בְּנֵי־דָן נָשִׂיא בְּקִי בְּרִי־גִלְיָה: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לַמִּטָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא
 24 חַנִּיָּאל בֶּן־אֶפְדִּי: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְטָן:
 25/26 וְלַמִּטָּה בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־פְּרֹנֶה: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־יִשְׁשָׁכָר
 27 נָשִׂיא פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֵזָן: וְלַמִּטָּה בְּנֵי־אֲשֵׁר נָשִׂיא אַחִיהוּד בֶּן־שְׁלָמִי:
 28/29 וְלַמִּטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדָה־אֵל בֶּן־עֲמִיָּהוּד: אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לְנַחַל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

חמישי
 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר:
 2 צֹוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּנוּ לְלוֹיִם מִנְּחֻלַת אַחֲזַתֶם עָרִים לַשַּׁבָּת
 3 וּמִגְרָשׁ לָעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לְלוֹיִם: וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
 לַשַּׁבָּת וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבַהֲמֹתָם וְלִרְכֻשָׁם וְלִכְל חֵיתָם:
 4 וּמִגְרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם מִקִּיד הָעִיר וְחֻצָּה אֶלֶף אַמָּה
 5 סְבִיב: וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פֶּאת־קִדְמָה אֶלְפִים בְּאַמָּה
 וְאֶת־פֶּאת־נֶגֶב אֶלְפִים בְּאַמָּה וְאֶת־פֶּאת־יָם אֶלְפִים בְּאַמָּה
 וְאֶת־פֶּאת־צָפוֹן אֶלְפִים בְּאַמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם
 6 מִגְרָשֵׁי הָעָרִים: וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֵת שְׁש־עָרֵי
 הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶס שָׁמָּה רֹצֵחַ וְעֹלִיָּהֶם תִּתְּנוּ אַרְבַּעִים
 7 וְשֵׁתִים עִיר: כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אַרְבַּעִים וְשֵׁמֹנֶה עִיר
 8 אֵתְהֶן וְאֵת־מִגְרָשֵׁיהֶן: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחֲזַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֵת הָרֶבֶת תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמַּעֲט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר
 יִנְחֲלוּ יִתֵּן מֵעָרֵיו לְלוֹיִם:

9/10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 שְׁשִׁי / שְׁבִיעִי /
 11 אֵלֶּהם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהִקְרִיתֶם
 לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנֶס שָׁמָּה רֹצֵחַ מִפְּהַ־

- ۱۷ اینست نامهای کسانی که برای شما آن سرزمین را تقسیم خواهند کرد: العازار کوهن و یهوشوع پسر نون.
- ۱۸ و از هر سبطی یک رئیس برای تقسیم نمودن آن سرزمین بگیرید.
- ۱۹ و نامهای آن اشخاص از این قرار است از سبط یهودا، کالو پسر یفونه.
- ۲۰ و از سبط فرزندان شیمعون، شموئل پسر عمی هود.
- ۲۱ از سبط بینامین، الیداد پسر کیسلون.
- ۲۲ و رئیس از سبط پسران دان، بوقی پسر یوگلی.
- ۲۳ از سبط فرزندان یوسف برای سبط فرزندان منشه، رئیس حنیئیل پسر اُفود.
- ۲۴ و رئیس از سبط فرزندان افرئیم، قموئل پسر شیفتان.
- ۲۵ و رئیس از سبط فرزندان زوولون، ایصافان پسر پرتاخ.
- ۲۶ و رئیس از سبط فرزندان ییساخار، پلطیئیل پسر عزان.
- ۲۷ و رئیس از سبط فرزندان آشر، آحی هود پسر شلومی.
- ۲۸ و رئیس از سبط فرزندان نفتالی، پدهئیل پسر عمی هود.
- ۲۹ اینها هستند کسانی که خدا فرمان داد به فرزندان یسرائل در سرزمین کنعان زمین ملکی بدهند.

مَسِعی - فصل سی و پنجم

- ۱ خدا در بادیه ی مُوآو در کنار یَرَدن مقابل یریحو به مُشه چنین سخن گفت:
- ۲ به فرزندان یسرائل فرمان بده از سهم زمین ملکی خود شهرهایی برای سکونت به لویها بدهند. در اطراف این شهرها هم زمینی به لویها بدهید.
- ۳ آن شهرها برای سکونتشان باشد و زمینهایش برای چارپا و اموال و هرگونه نیازشان باشد.
- ۴ زمینهای شهرها بیکه به لویها می دهید از دیوار اطراف شهر به خارج هزار آما باشد.
- ۵ (علاوه بر آن) در خارج شهر در سمت خاور دو هزار آما و در سمت جنوب دو هزار آما و در سمت باختر دو هزار آما و از طرف شمال دو هزار آما اندازه بگیرید و شهر در میان آن باشد. اینست زمینهای شهرهای آن (لوی) ها.
- ۶ از آن شهرهایی که به لویها میدهید شش شهر را برای پناهاگاه اختصاص دهید تا قاتل برای بست نشستن به آنها بگریزد و علاوه بر آن چهل و دو شهر به (آنها) بدهید.
- ۷ تمام شهرهایی که به لویها خواهید داد چهل هشت شهر خواهد بود: منظور از آن (شهر) ها و زمینهایشان میباشد.
- ۸ شهرهایی که از زمین ملکی فرزندان یسرائل (به لویها) خواهید داد از مال آنکه بیشتر (زمین) دارد بیشتر و از مال آنکه کمتر (زمین) دارد کمتر بدهید. هرکس بر حسب سهمی که از زمین می برد از شهر خود به لویها بدهد.
- ۹ خدا به مُشه چنین سخن گفت:
- ۱۰ به فرزندان یسرائل صحبت نموده به آنها بگو: موقعیکه از یَرَدن بسوی زمین کنعان عبور میکنید.

במדבר לה מסעי

261

12 נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה: וְהָיוּ לָכֶם הָעֵרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ
 13 עַד-עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: וְהָעֵרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ-
 14 עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם: אֵת וְשֵׁשׁ הָעֵרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר
 לַיַּרְדֵּן וְאֵת שֵׁשׁ הָעֵרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה:
 15 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ-הָעֵרִים הָאֵלֶּה
 16 לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִפְּהַן־נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה: וְאִם-בְּכָלִי בְּרוּלוֹ
 17 הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ: וְאִם בְּאֵבֶן יָד אֲשֶׁר-
 18 יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ: אֹו בְּכָלִי
 עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
 19/20 גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ הוּא יִמְתְּנוּ: וְאִם-
 21 בְּשִׁנְאָה יִהְדַּפְּנוּ אֹרֶה-שְׁלִיךְ עָלָיו בְּצַדִּיָּה וַיָּמָת: אֹו בְּאֵיבָה
 הִכְהוּ בִידוֹ וַיָּמָת מוֹת-יוֹמָת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית
 22 אֶת-הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ: וְאִם-בִּפְתָע בְּלֹא-אֵיבָה הִדְפוּ אֹו-
 23 הַשְּׁלִיךְ עָלָיו כָּל-כְּלִי בְּלֹא צַדִּיָּה: אֹו בְּכָל-אֵבֶן אֲשֶׁר-יָמוּת
 24 בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא-אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ
 25 רַעְתּוֹ: וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים
 26 הָאֵלֶּה: וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ
 27 הָעֵדָה אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד-מוֹת
 28 הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: וְאִם-יָצָא יָצָא
 29 הָרֹצֵחַ אֶת-גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה: וּמָצָא אֹתוֹ
 30 גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרֹצֵחַ גֹּאֵל הַדָּם אֶת-הָרֹצֵחַ
 31 אֵין לוֹ דָם: כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרָי-
 32 מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל-אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: וְהָיוּ אֵלֶּה
 לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדוֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: כָּל-מִפְּהַן-
 נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת-הָרֹצֵחַ וְעַד אֲחֹד לֹא-יִעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ
 לְמוֹת: וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת
 כִּי-מוֹת יוֹמָת: וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ לְשׁוּב

- ۱۱ شهرهایی برای خود تعیین کنید. برایتان شهرهای پناهگاه باشد تا قاتلی که کسی سهواً کشته به آنجا بگریزد.
- ۱۲ این شهرها برای شما به منزله‌ی پناهگاهی از ولی خون باشد و قاتل تا موقعی که در حضور جمعیت (دادگاه) محاکمه نشود کشته نشود.
- ۱۳ و (از) شهرهایی که خواهید داد برای شما شش شهر پناهگاه باشد.
- ۱۴ سه تا از این شهرها را این طرف یردن و آن سه شهر (دیگر) را در سرزمین کِنَعَن بدهید، شهرهای پناهگاه باشد.
- ۱۵ برای فرزندان یسرائل و برای غریب و برای مقیم در میان آنها این شش شهر پناهگاه باشد تا هر ضاربی که بطور غیر عمد کسی را بکشد، به آنجا بگریزد.
- ۱۶ و اگر (ضارب) با آلت آهنی او را زد (او) مرد، او قاتل است آن قاتل حتماً کشته شود.
- ۱۷ و اگر با سنگ قابل حمل با دست، که به وسیله‌ی آن کسی میمیرد او را زد و (او) مرد، (ضارب) قاتل است. آن قاتل حتماً کشته شود.
- ۱۸ اگر با چوبدستی که میتواند موجب مرگ شود او را بزند و او بمیرد، آن شخص قاتل است. قاتل حتماً کشته شود.
- ۱۹ خود ولی آن خون (به حکم دادگاه) آن قاتل را بکشد. (و نیز او حق دارد در حال فرار قاتل) هنگام برخورد با او وی را بکشد.
- ۲۰ و اگر از روی بغض او را هل دهد یا قصداً (چیزی) بسوی او پرتاب کند و (وی) بمیرد ...
- ۲۱ یا از روی دشمنی با دست خود او را بزند و او بمیرد آن ضارب قاتل است حتماً کشته شود. ولی آن خون (حق دارد) آن قاتل را هنگام برخورد با او (حین فرار) بکشد.
- ۲۲ و اگر غفلتاً بدون دشمنی او را هل دهد یا هر آلتی را بدون قصد به طرف او بیندازد ...
- ۲۳ یا سنگی را که با آن خواهد مرد بدون توجه بر او بیندازد و بمیرد ولی دشمن او نبوده و بدی او را نمی‌خواسته است.
- ۲۴ آن جمعیت (دادگاه) بین ضارب و آن ولی خون بر اساس این احکام داوری کنند.
- ۲۵ آن جمعیت (دادگاه) آن قاتل را از دست آن ولی خون برهاند و وی را به شهر پناهگاهش که به آنجا گریخته بود بازگردانند و تا درگذشتن آن کوهن بزرگ که (مرجع صلاحیت دار او را) با روغن مقدس مسح کرده است در آن (شهر) ساکن بماند.
- ۲۶ و اگر واقعاً قاتل از حد شهر پناهگاه خود که به آنجا گریخته است بیرون رود.....
- ۲۷ و ولی خون بیرون شهر پناهگاه وی، او را بیابد و قاتل را بکشد خونش بازخواست ندارد.
- ۲۸ مگر اینکه تا (هنگام) درگذشتن کوهن بزرگ، در شهر پناهگاهش بماند و بعد از درگذشتن کوهن بزرگ، قاتل به سرزمین ملکی خود بازگردد.
- ۲۹ اینها برای شما، نسل اندر نسلتان، در هر جا باشید به منزله‌ی قانون دادرسی باشد.
- ۳۰ هر کس بنا بر گواهی گواهان قاتل شناخته شود (به حکم دادگاه) آن قاتل (بوسیله‌ی گواه یا ولی خون) کشته شود. یک گواه برای محکومیت کافی نیست.
- ۳۱ در عوض جان قاتلی که محکوم به اعدام است خون بها بگیرید، بلکه حتماً اعدام شود.
- ۳۲ از کسی که به شهر پناهگاهش گریخته (یعنی قاتل غیر عمد) خون بها نگیرد. که قبل

במדבר לו מסעי

לשבת בארץ עד-מות הפהין: ולא-תחניפו את-הארץ אשר
אתם בה כי הדם הוא יחניף את-הארץ ולא-יכפר
לדם אשר שפך-בה כראם בדם שפכו: ולא תטמא את-
הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל:

ויקראו ראשי האבות למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה
ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל: ויאמרו את-אדני צוה יהוה לתת את-הארץ
בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את-נחלת
צלפחד אחינו לבנתיו: והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה
אשר תהיינה להם ומגדל נחלתנו יגרע: ואם יהיה היכל לבני
ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ויצו משה את-בני ישראל
על-פי יהוה לאמר פן מטה בני-יוסף דברים: זה הדבר אשר-צוה
יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניכם תהיינה לנשים אך
למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: ולא-תסב נחלה
לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו
ידבקו בני ישראל: וכל-בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו
בני ישראל איש נחלת אבותיו: ולא-תסב נחלה ממטה
למטה אחר כראש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: כאשר
צוה יהוה את-משה פן עשו בנות צלפחד: ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:
ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-
מטה משפחת אביהן: אלה המצוות והמשפטים אשר צוה
יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

שביעי

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

מפטיר

11

12

13

- از درگذشت آن کوهن (بزرگ) برگردد و در آن سرزمین سکونت کند.
- ۳۳ و سرزمینی را که شما در آن هستید آلوده نسازید چونکه قتل، آن سرزمین را آلوده خواهد کرد. و آن سرزمین بخاطر خونی که در آن ریخته شده است پاک نخواهد شد. مگر باکشتن کسی که آن (خون) را ریخته است.
- ۳۴ و آن سرزمینی را که شما در آن سکونت دارید و من در میان آن ساکن هستم ناپاک ن ساز. چون من خدا در میان فرزندان یسرائل ساکن میباشم.

مَسِعی - فصل سی و نهم

- ۱ سران پدری قبیله‌ی فرزندان گیلعاد پسر ماخیر پسر مَنشه از قبیله‌های فرزندان یوسف حضور مُشه و آن رئیسها یعنی سران فرزندان یسرائل مشرف شده صحبت کردند.
- ۲ و گفتند خدا برای دادن آن سرزمین به فرزندان یسرائل به قید قرعه به آقایم فرمان داده است و آقایم از جانب خدا برای دادن ملک صَلُفحاد برادرمان به دخترانش مأمور شده است.
- ۳ و اگر (هر کدام) به یکی از پسران سبط‌های فرزندان یسرائل شوهر کنند ملک آنها از ملک پدران ماکم خواهد شد و به ملک سبطی که به آنها تعلق یابند افزوده خواهد گردید و از ملک قرعه کشی شده ماکس خواهد شد.
- ۴ و اگر سال یوول برای فرزندان یسرائل فرارسد ملک آنها بر ملک سبطی که به آنها تعلق خواهد یافت افزوده گشته و ملکشان از ملک سبط پدران ماکم خواهد شد.
- ۵ مُشه بر طبق دستور خدا به فرزندان یسرائل چنین گفت: فرزندان سبط یوسف درست میگویند.
- ۶ چیزی که خدا برای دختران صَلُفحاد فرمان داده است بگویم این است: به هر کسی که می‌پسندند شوهر کنند ولی در قبیله‌ی سبط پدری خود شوهر کنند.
- ۷ و در میان فرزندان یسرائل ملک از سبطی به سبطی انتقال نیابد بلکه فرزندان یسرائل هر کدام به ملک سبط پدران خویش پیوسته باشند.
- ۸ و هر دختری از سبط‌های فرزندان یسرائل که وارث ملکی باشد به یک نفر از قبیله‌ی سبط پدریش شوهر کند تا اینکه فرزندان یسرائل هر کدام ملک پدری خود را وارث گردند.
- ۹ و ملک از سبطی به سبط دیگر انتقال نیابد تا اینکه هر کس از سبط‌های فرزندان یسرائل به ملک خویش پیوسته باشد.
- ۱۰ دختران صَلُفحاد همانگونه که خدا به مُشه فرمان داد عمل کردند.
- ۱۱ پس مَحلا، تیرصاه و حوگلاه و میلکاه و نُوعا، دختران صَلُفحاد به پسران عموهای خود شوهر کردند.
- ۱۲ در قبیله‌های فرزندان مَنشه پسر یوسف شوهر کردند و ملکشان در قبیله‌ی پدریشان باقی ماند.
- ۱۳ اینها فرمانها و احکامی است که خدا به وسیله‌ی مُشه در بادیه‌ی «مُوآو و کنار» یَردن یِرْخو» برای فرزندان یسرائل صادر کرد.

דברים א דברים

- 1 אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 בַּמִּדְבָּר בְּעֵרְבָה מִזֶּמֶן בֵּין-פָּאֵרָן וּבֵין-תְּפֹל וּלְבֶן וַחֲצֹרֹת
 2 וְדִי זָהָב: אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר עַד קָדֵשׁ בְּרִנְעַ:
 3 וַיְהִי בְּאַרְבַּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׂת־יַעֲשֶׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר
 4 מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים: אַחֲרַי
 הִכְתוּ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבּוֹן וְאֵת עֹג
 5 מֶלֶךְ הַבְּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעִשְׂתָּרֹת בְּאַדְרָעִי: בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 בְּאַרְצָן מִזֵּאֵב הַזֵּאֵב הַמֶּשֶׁה בְּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר:
 6 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב-לָכֶם שָׁבֹת בְּהַר
 7 הַזֶּה: פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבְאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכֵנֵינוּ בְּעֵרְבָה
 8 בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַפְּנִיעָנִי וְהַלְבָּנוֹן עַד-
 9 הַנְּהַר הַגְּדֹל נְהַר-פָּרָת: רֵאשִׁית נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת-הָאָרֶץ בְּאוֹ
 10 וְדִשּׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 11 וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם וְלִזְרַעֲם אַחֲרֵיהֶם: וְאָמַר אֵלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא
 12 לֵאמֹר לֹא-אוּכַל לְבָדִי שְׂאֵת אֶתְכֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה
 13 אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם
 14 יִסַּף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פַּעֲמִים וַיְבַרְכֶם אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
 15 אֵיכָה אֲשֶׁא לְבָדִי טֶרְחַכְכֶם וּמִשְׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם: הִבּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים
 16 חֲכָמִים וְנִבְנִים וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּדֹאשִׁיכֶם: וַתַּעֲנּוּ
 17 אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת: וְאָקַח אֶת-
 18 רְאִשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים וְאֶתְּנֶנּוּ אֹתָם רְאִשִׁים
 עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֹת
 וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם: וְאַצֹּוה אֶת-שְׁפִטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר
 שְׂמַע בֵּין-אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֶתֶם צְדָק בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ:
 לֹא-תִכְדּוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט בְּקִטְוֹן כְּגֹדֶל תִּשְׁמָעוֹן לֹא תִגְדּוּ
 מִפְּנֵי-אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם
 תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו: וְאַצֹּוה אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא אֶת כָּל-

کتاب دِواریم - دِواریم - فصل اول

۲۶۳

- ۱ اینست سخنانیکه مُشه در آن سوی یَرِدَن (سمت مشرق) در بیابان، در آن بادیه مقابل دریای سرخ بین یاران و تُوْفَل و لاوان و حَصْرُوت و دیزاها و به تمام (قوم) ییسرائل گفت: از راه کوه «سعیر - از حُورِو» تا «قَدِش بَرْنِیع» یازده روز (راه) است.
- ۲ در سال چهارم، ماه یازدهم، (روز) اول ماه بود که مُشه با فرزندان ییسرائل طبق آنچه که خدا به او درباره‌ی آنها فرمان داده بود، سخن گفت.
- ۳ بعد از اینکه او «سیحُون» پادشاه آموری را که ساکن «حِشْبُون» بود و «عُوگ» پادشاه باشان را که ساکن «عِشْتارُوت - ادرعی» بود شکست داد ...
- ۴ مُشه در آن سوی یَرِدَن (سمت مشرق) در سرزمین «مُوآو» مبادرت نموده این توراه را چنین شرح داد.
- ۵ خدا خداوند ما در حُورِو به ما چنین سخن گفت: مانند شما در این کوه کافی است.
- ۶ برگردید به سوی کوهستان اُمُوری و به طرف تمام سرزمین‌های همجوار به طرف آن بیابان و آن کوهستان حرکت کنید. به شِفا و تِگُو به ساحل دریا یعنی سرزمین کِنَعَن و لوانون تا آن رودخانه‌ی بزرگ یعنی رودخانه‌ی پرات پیش بروید.
- ۷ توجه کن آن سرزمین را در برابر شما قرار دادم بیابید آن سرزمین را که خدا به پدرانتان یعنی به آوراها، ییصحاق و یعقو سوگند یاد نمود که (آنرا) به آنها و بعد از آنها به نسلشان بدهد وارث شوید.
- ۸ در آن موقع به شما چنین گفتم: نخواهم توانست به تنهایی زحمات شما را تحمل کنم.
- ۹ خدا خداوندتان شما را افزون نموده و اینک امروز از زیادی مانند ستارگان آسمان هستید.
- ۱۰ خدا خداوند پدرانتان هزار برابر چون شما بر شما بیفزاید، و چنانکه به شما گفت، شما را برکت دهد.
- ۱۱ چگونه من به تنهایی متحمل زحمت و بار و مرافعه‌ی شما شوم.
- ۱۲ از بین سبطهای خود مردانی دانا، فهمیده و معروف بیاورید تا آنها را در رأس شما قرار دهم.
- ۱۳ به من جواب داده گفتید: موضوعی که گفتمی انجام بدهیم، خوب است. (۱)
- ۱۴ پس (من) سران سبطهای شما - مردان دانا و معروف را گرفته آنها را بر شما سران هزاره و صده و پنجاهه و دهه و مأموران اجرا برای سبطهایتان قرار دادم.
- ۱۵ در آن وقت به داوران شما چنین فرمان دادم. به (اختلاف‌های بین) برادرانتان گوش بدهید و بین هر کس با طرف یهودی یا بیگانه‌اش با عدالت داوری کنید.
- ۱۶ در داوری طرفداری نکنید. به موضوع یا به مدعی، چه کوچک چه بزرگ باشد گوش بدهید. از حضور کسی نهراسید چونکه داوری از آن خداوند است. موضوعی که برای شما دشوار باشد نزد من بیاورید و من به آن گوش خواهم داد.
- ۱۷ در آن وقت تمام کارهایی را که باید بکنید بشما دستور دادم.

۱- در این آیه درمی‌یابیم که مُشه زینو در ادامه نصایح خود بفرزندان ییسرائل غیر مستقیم گله میکند که بشما فرزندان ییسرائل پیشنهاد کردم اشخاصی دانا و فهمیده انتخاب کنید و به رهبری خود بگمارید. بعضی اینکه پیشنهاد مرا رد کنید و بگویید «خیر فقط ترا به رهبری قبول داریم» فوراً با پیشنهاد من موافقت گردید.

19 הדברים אשר תעשון: ונסע מחרב וגלך את כל-המדבר
 הגדול והגדול הוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
 20 צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם
 21 באתם עדהר האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן
 יהוה אליך לפניך את-הארץ עליה רש כאשר דבר יהוה
 22 אלהי אבותיך לך אל-תירא ואל-תחת: ותקרבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את-הארץ וישבו
 אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא
 23 אליהן: ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
 24 אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו
 25 אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 26 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: ולא
 27 אביתם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם
 ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת
 28 אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו
 את-לבבנו לאמור עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת
 29 בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר אלכם לא-תערצון
 30 ולא-תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
 31 לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר
 אשר ראית אשר נשאך יהוה אליך כאשר ישא-איש את-
 בנו בכל-הדרך אשר הלכתם עד-באכם עד-המקום הזה:
 32/33 ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם
 בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש ולילה לראתכם בדרך
 34 אשר תלכר-בה ובענן יומם: וישמע יהוה את-קול דבריכם
 35 ויקצף וישבע לאמר: אם-יראה איש באנשים האלה הדור
 הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם:
 36 זולתי פלב בן-יפנה הוא יראנה ולא-אתן את-הארץ אשר

- ۱۹ همانطوریکه خدا خداوندانمان به ما فرمان داد از حُور و حرکت کرده تمام آن بیابان بزرگ و خوفناکی را که دیدید از راه کوه اُموری پیموده به قادش برنوع رسیدیم.
- ۲۰ بشما اعلام داشتیم به کوهستان اموری که خدا خداوندانمان بما میدهد رسیده اید.
- ۲۱ توجه کن خدا خداوندت این سرزمین را پیش تو نهاد. همانطور که خداوند پدرانانت بتو سخن گفت، بالا آمده (آنها) تصرف کن. ترسان و هراسان مباش.
- ۲۲ تمام شما پیش من آمدید و گفتید: مردانی را پیشاپیش خود بفرستیم تا آن سرزمین را برای ما تفتیش نمایند و درباره‌ی راهی که از آن خواهیم رفت و شهرهایی که به آنها وارد خواهیم شد برای ما گزارش بیاورند. (۱)
- ۲۳ این کار بنظر من خوش آمد. دوازده مرد را، از شما، از هر سبط یک نفر انتخاب کردم.
- ۲۴ (آنها) به آن کوه رو کرده عازم شدند تا نَحْل اِشْکُول رسیدند و در آن جاسوسی کردند.
- ۲۵ از میوه‌ی آن سرزمین با دست خود گرفته پیش ما آوردند. بما گزارش داده گفتند آن سرزمین که خدا خداوندانمان بما میدهد، خوب است.
- ۲۶ نخواستید عزیمت کنید و از امر خدا خداوند خود ترمز کردید.
- ۲۷ در چادرهای خود غرولند کرده گفتید خدا بخاطر دشمنی با ما، ما را از سرزمین مصر بیرون آورد. تا ما را بدست اموری تسلیم نماید که نابودمان کند ...
- ۲۸ ما بکجا عزیمت کنیم؟ برادرانمان قلب ما را مشوش نموده گفتند (اهالی آن سرزمین) قومی بزرگ و از ما قد بلندترند. شهرها بزرگ و تا آسمان محصور است و فرزندان عَنَاق (غول) را هم آنجا مشاهده نمودیم.
- ۲۹ به شما گفتم از آنها نهراسید و ترس نداشته باشید.
- ۳۰ خدا خداوندتان که پیشاپیش شما میوه‌ها، سرکه‌ها، کبرای، شمشاد و سنزاسن، با مصریان عمل نمود برای شما خواهد جنگید.
- ۳۱ در بیابان هم دیدی همانطوریکه مردی فرزندش را نگهداری میکند، در تمام راهی که پیمودید تا رسیدنتان به این محل، خدا خداوندتان تو را نگهداری میکرد.
- ۳۲ و در این مورد شما به خدا خداوندتان ایمان ندارید ...
- ۳۳ (خداوندی) که شب در آتش و روز در ابر برای نشان دادن راهی که آنرا خواهید پیمود پیشاپیش شما میرفت تا محلی را برای اردو زدن‌تان به شما نشان دهد.
- ۳۴ خدا صدای سخنان شما را شنیده خشمگین شد و چنین سوگند یاد نمود:
- ۳۵ که از بین مردم این نسل، کسی، آن سرزمین خوبی را که سوگند یاد کردم به پدران‌تان بدهم، نخواهد دید.
- ۳۶ بجز «کالو» پسر «یفونه» بخاطر اینکه کاملاً از خدا پیروی نمود. او آنرا خواهد دید و آن سرزمینی را که بر آن گام نهاد به وی و به فرزندان او خواهد داد.

۱- با آنکه خداوند فرموده بود کشور بیسرائل را به ملکیت فرزندان بیسرائل درخواهد آورد و ساکنین آنجا را که گناهکار بودند نابود خواهد کرد طبق آیه ۲۲ از همین فصل ملت خواستند جاسوسانی بدانجا بفرستند و موقع برگشت آنها قدرت الهی را ناچیز شمرده و مردم را از آن غول پیکران ترساندند و فرزندان بیسرائل نخواستند بدانجا عزیمت کنند پس تمام آن افراد در بیابان از بین رفتند.

דברים א-ב דברים

37 דִּרְדָּבָה וּלְבַנּוּ יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרַי יְהוָה: גַּם־בִּי הִתְאַנֵּף
 38 יְהוָה בְּגַלְלֵכֶם לֵאמֹר גַּם־אַתָּה לֹא־תָבֵא שָׁם: יְהוֹשֻׁעַ בְּדַנּוֹן
 הָעֵמֹד לִפְנֵיךָ הוּא יָבֵא שָׁמָּה אִתּוֹ חֵיזֶק כִּי־הוּא יִנְחַלְנָה אֶת־
 39 יִשְׂרָאֵל: וְטַפְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וּבְנִיכֶם אֲשֶׁר לֹא־
 רביעי
 יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרָע הַמָּזָה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלֵהֶם אֶתְנַנֶּה וְהֵם
 40/41 יִירָשׁוּהָ: וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם וְסָעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף: וְתַעֲנֶנּוּ
 וְתֹאמְרוּ אֵלַי חֲטֵאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־
 עָנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲגְרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחַמָּתוֹ וְתַהֲיִנוּ
 42 לַעֲלֹת הַהָרָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמַד לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא
 43 תִלְחַמּוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: וְאִדְבַר
 אֵלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְתִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְדָּרוּ וְתַעֲלוּ הַהָרָה:
 44 וַיֵּצֵא הָאָמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא לִקְרֹאתְכֶם וַיְרַדְפוּ אֶתְכֶם
 כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה:
 45 וְתִשְׁבוּ וְתִבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין
 46 אֵלֵיכֶם: וְתִשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יֹשְׁבֵתֶם:
 1 ב וְנִפְּן וְנִסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וְנִסַּב
 2 אֶת־הַר־שַׁעִיר יָמִים רַבִּים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 3/4 לֵאמֹר: רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צַפְנָה: וְאַתְּהֵעֵם
 צִו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם בְּנֵי־עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים
 5 בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד: אַל־תַּתְּגְרוּ בָם כִּי לֹא־
 אֶתֶן לָכֶם מֵאֲרָצָם עַד מִדְּרֶךְ כַּף־דָּגֶל כִּי־יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נִתְּתִי
 6 אֶת־הַר שַׁעִיר: אֲכַל תִּשְׁפְּרוּ מֵאַתֶּם בְּכֶסֶף וְאַכְלֵתֶם וְגַם־
 7 מִיָּם תִּכְרוּ מֵאַתֶּם בְּכֶסֶף וּשְׂתִיתֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּרַכְךָ
 8 בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדְעֵ לְכַתֵּךְ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה וְהָאֲרָבָעִים
 שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ לֹא חִסְרֹת דְּבָר: וְנַעֲבֹר מֵאַת אַחֵינוּ
 9 בְּנֵי־עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאִילַת וּמֵעֶצֶן
 גִּבְר וְנִפְּן וְנַעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְּבָר מוֹאָב: וַיֹּאמֶר

חמישי

- ۳۷ خدا بخاطر شما به منم خشم کرده گفت: تو هم وارد آنجا نخواهی شد.
- ۳۸ «یهوشوع» پسر «نون» که پیش تو ایستاده است، وارد آنجا خواهد شد. وی را تقویت نما، زیرا او آن (سرزمین) را تقسیم کرده به مالکیت یسرائل در خواهد آورد.
- ۳۹ اطفالتان که (درباره‌ی آنها) گفته بودید غارت خواهند شد و فرزندانتان که امروز خوب و بد را تمیز نمیدهند، وارد آن خواهند شد. آنرا به آنها خواهیم داد و ایشان وارث آن خواهند شد.
- ۴۰ پس شما بسوی بیابان متمایل شده از راه دریای سرخ حرکت کنید.
- ۴۱ جواب داده به من گفتید، نسبت به خدا خطا کردیم. طبق آنچه خدا خداوندمان به ما فرمان داده است ما عازم شده جنگ خواهیم کرد. هر کدام وسایل جنگی خود را بسته حاضر شدید تا از آن کوه بالا بروید.
- ۴۲ خدا به من گفت به آنها بگو چونکه من در میان شما نیستم عزیزت نکنید و نجنکید تا از دشمنانتان شکست نخورید.
- ۴۳ به شما گفتیم، گوش ندادید. از امر خدا تمرد کردید و گستاخی نموده از آن کوه بالا رفتید.
- ۴۴ اموری که در آن کوهستان ساکن بود، به مقابله با شما در آمده مانند زنبورها شما را تعقیب کردند و شما را در «سعیر» تا «خورما» در هم کوبیدند.
- ۴۵ برگشتید در حضور خدا گریستید. خدا به حرف شما توجه نکرد و به شما گوش نداد.
- ۴۶ پس به اندازه‌ی مدت توقف خود (در سایر منزل گاهها)، سالهای زیادی در «قادش» ماندید.

دواریم - فصل دوم

- ۱ همچنانکه خدا به من سخن گفته بود، از سمت راه دریای سرخ متمایل شدیم و به طرف بیابان حرکت نموده روزگار زیادی کوه «سعیر» را دور زدیم.
- ۲ خدا به من چنین سخن گفت:
- ۳ دور زدن این کوه برای شما کافی است، به طرف شمال روی آورید ...
- ۴ بقوم چنین فرمان بده: شما از مرز برادرانتان - فرزندان «عساو» که در سعیر ساکنند عبور میکنید. از شما ترسانند، زیاد احتیاط کنید.
- ۵ با آنها در نیفتید، چونکه از سرزمین آنها حتی به اندازه‌ی جای کف پائی به شما نخواهم داد. زیرا کوهستان «سعیر» را به «عساو» به ارث دادم.
- ۶ (مواد) خوراکی را از آنها با پول خریده بخورید و آب را هم از آنها با پول خریده بنوشید.
- ۷ زیرا خدا خداوندت ترا در تمام کسب و کارت برکت داد. از مسیرت در این بیابان بزرگ اطلاع داشت. اینک چهل سال است که خدا خداوندت با توسل چیزی کسر نداشتی.
- ۸ از کنار برادران خود - فرزندان عساو که ساکن سعیر هستند از راه آن بادیه، از «ایلت» و «عصیون گور» عبور کردیم. پس متمایل گشته از بیابان مؤآو گذشتیم.
- ۹ خدا بمن گفت «مؤآو» را محاصره نکن و با آنها به جنگ نپرداز زیرا از سرزمینش بتو ارث نخواهم داد. چونکه «عار» را به فرزندان «لوط» به ارث دادم.

יהוה אלי אל־תִּצַד אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה כִּי
 לֹא־אֵתָן לָךְ מֵאֶרֶצוֹ יְרֵשָׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַד יְרֵשָׁה:
 הָאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים: רַפְּאִים 10/11
 יִחַשְׁבוּ אִף־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֹּאֲבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים: וּבִשְׁעֵיר 12
 יִשְׁבוּ הַחֲדָיִם לִפְנֵים וּבְנֵי עֵשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֵשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה
 לָהֶם: עֵתָה קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרָד וְנַעֲבֹד אֶת־נַחַל זָרָד:
 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ מִקִּדְשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עִבְרָנוּ אֶת־נַחַל
 זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תָּם כֹּל־הַדֹּר אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה
 מִקְרֹב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: וְגַם יִדְּיָהוּהוּ הֵיטָה בָּם 15
 לְהַמָּם מִקְרֹב הַמַּחְנֶה עַד תָּמָס: וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תָּמּוּ כָּל־אֲנָשִׁי
 הַמִּלְחָמָה לְמֹות מִקְרֹב הָעָם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי 17
 לֵאמֹר: אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עַד: וְקִרְבַּת 18/19
 מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־תִּצַּרְם וְאֶל־תִּתְגַּר בָּם כִּי לֹא־אֵתָן מֵאֶרֶץ
 בְּנֵי־עַמּוֹן לָךְ יְרֵשָׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּיהּ יְרֵשָׁה: אֶרֶץ־רַפְּאִים 20
 תִּחַשְׁבֵּ אִף־הוּא רַפְּאִים יִשְׁבוּ־בָּהּ לִפְנֵים וְהַעַמּוֹנִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 זְמֻזִּים: עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם 21
 וַיִּירֶשׁוּם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעֵיר 22
 אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֲדָיִם מִפְּנֵיהֶם וַיִּירֶשׁוּם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה: וְהָעַיִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֻצְרִים עַד־עֲזָה כְּפִתְרִים הַיִּצְאִים 23
 מִכְּפִתֹר הַשְּׁמִידִם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: קוּמוּ סַעֲוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל 24
 אֲרָנָן רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֻשְׁבוֹן הָאֲמֹרִי וְאֶת־
 אֶרֶצוֹ הַחֵל רֶשֶׁת וְהַתְּגַר בּוֹ מִלְחָמָה: הַיּוֹם הַזֶּה אַחַל תֵּת פַּחַדְךָ 25
 וַיִּרְאֵתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמּוֹם תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שְׁמֵעֶךָ
 וְרָגְזוּ וַחֲלוּ מִפְּנֶיךָ: וְאִשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קִדְמוֹת אֶל־ 26
 סִיחֹן מֶלֶךְ חֻשְׁבוֹן דְּבַרִי שְׁלוֹם לֵאמֹר: אֵעֲבֹדָה בְּאֶרְצְךָ בְּדֶרֶךְ 27
 בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ לֹא אֶסּוֹר יָמִין וּשְׂמֹאל: אֲכַל בַּכֶּסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי 28

- ۱۰ قبلاً در آن (سرزمین) «امیها» که مانند «عناقیها» قومی بزرگ و کثیر و قد بلند بودند، مسکن داشتند.
- ۱۱ آنها هم مانند «عناقیها» (جزء) «رفائیم» محسوب میگردند و «مؤآویها» آنها را «امیم» میخواندند.
- ۱۲ همانگونه که یسرائل با سرزمین موروثی خود که خدا به آنها داد عمل کرد فرزندان عساو هم «خوریها» را که قبلاً در «سعیر» ساکن بودند بیرون رانده از پیش خود نابودشان کردند و جای آنها ساکن شدند.
- ۱۳ اکنون برخاسته از رود «زرد» بگذرید. پس از رود زرد گذشتیم.
- ۱۴ از زمانیکه از «قادش برنیح» رفتیم تا موقعیکه از رود «زرد» گذشتیم سی و هشت سال طول کشید. و همانگونه‌ای که خدا برای آنها سوگند یاد کرده بود، نسل مردان جنگی از میان اردوگاه نابود شد.
- ۱۵ و قدرت خدا هم بمنظور آشفته کردن آنها تا فنا شدنشان، دخالت کرد.
- ۱۶ هنگامیکه تمام مردان جنگی از میان آن قوم نابود شدند... (۱)
- ۱۷ خدا به من چنین گفت:
- ۱۸ تو امروز از «عار» سر حد مؤآو عبور میکنی.
- ۱۹ مقابل «بنی عمون» پیش میروی. آنها را محاصره مکن و با آنها در نیفت زیرا از سرزمین «بنی عمون» به تو ارث نمی‌دهم چونکه آنها بفرزندان «لوط» به ارث دادم.
- ۲۰ آنها سرزمین «رفائیم» بحساب می‌آمد. قبلاً «رفائیها» در آن ساکن بودند و «عمونیها» آنها را «زمزومیها» میخواندند.
- ۲۱ قومی بزرگ و انبوه و مانند «عناقیها» قد بلند (بودند) که خدا آنها را از پیش ایشان نابود ساخت. پس وارث آنها شده جای ایشان ساکن شدند.
- ۲۲ نسبت به فرزندان «عساو» هم که ساکن «سعیر» هستند (خدا) همانگونه عمل نمود و «خوری» را از برابرشان نابود کرد. پس (فرزندان عساو) وارث آنها شده تا امروز در جای ایشان ساکن شدند.
- ۲۳ «کفتوریها» که از «کفتور» خارج شده بودند، «عویها» را که ساکن «حصیریم» تا «عزا» بودند، نابود کرده، جای ایشان ساکن شدند.
- ۲۴ برخیزید و حرکت نموده از رود «ارنون» بگذرید. توجه کن «سیحون» پادشاه «حشبون» اموری و سرزمینش را بدست تو دادم. شروع کن تصرف نما و با او درافتاده بجنگ.
- ۲۵ امروز شروع کرده ترس و خوف تو را بر اقوام زیر تمام آسمان مستولی خواهی گردانید. بطوریکه به محض شنیدن آوازه‌ی تو بر خود لرزیده در برابر تو وحشت زده شوند.
- ۲۶ پس فرستادگانی با سخنان صلح آمیز از بیابان «قدموت» نزد «سیحون» پادشاه «حشبون» فرستاده گفتم:
- ۲۷ اجازه بده از سرزمینت عبور نموده فقط در مسیر جاده، طی طریق نمایم. برآست و بچپ متمایل نخواهم گشت.

29 וְאֶכְלְתִי וּמִים בְּכֶסֶף תִּתְּנֵנִי וְשִׁתִּיתִי רֶק אֶעֱבְרָה בְּרִגְלֵי:
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי בְּנֵי עִשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים בְּשִׁעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיִּשְׁבִּים
 בָּעַר עַד אֲשֶׁר-אָעִבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה
 30 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֹשְׁבֹן הָעֵבְרָנוּ בּוֹ
 כִּי-הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-רוּחוֹ וְאִמִּין אֶת-לִבָּבוֹ לְמַעַן תִּתֵּן
 31 בְּיָדְךָ כִּי־וְעַתָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הִחַלְתִּי
 תִּתֵּן לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֹן וְאֶת-אֶרְצוֹ הִחַל רֹשׁ לְרִשֵּׁת אֶת-אֶרְצוֹ:
 32/33 וַיֵּצֵא סִיחֹן לְקִרְאֹתֵנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה יִהְיֶה: וַיִּתְּנֵהוּ
 34 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנִּכֵּן אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ: וְנִלְכַּד
 אֶת-כָּל-עָרָיו בְּעֵת הַהוּא וַנַּחֲרֵם אֶת-כָּל-עִיר מְתָם וְהַנְּשִׁים
 35 וְהַטָּף לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שְׂרִיד: רֶק הַבְּהֵמָה בְּזוֹנוֹ לָנוּ וְשָׁלַל הָעָרִים
 36 אֲשֶׁר לָכְדָנוּ: מִעֲרֵר אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת-נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
 בַּנַּחַל וְעַד-הַגֹּלְעָד לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת-
 37 הַכָּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ: רֶק אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לֹא
 קִרְבַּת פְּלִיֵד נַחַל יַבֵּק וְעָרֵי הַהָר וְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 1 ג וַנִּפְּזֵן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לְקִרְאֹתֵנוּ הוּא
 2 וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּירָא אֹתוֹ
 3 כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֹת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֹשְׁבֹן: וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם אֶת-עֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וַנִּפְּהוּ
 4 עַד-בֵּלְתֵי הַשְּׂאִיר-לוֹ שְׂרִיד: וְנִלְכַּד אֶת-כָּל-עָרָיו בְּעֵת הַהוּא
 לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא-לָקַחְנוּ מֵאֹתָם שְׂשִׁים עֵיר כָּל-חֶבֶל
 5 אֲרָגָב מִמְּלַכַת עֹג בְּבָשָׁן: כָּל-אֵלֹהֵי עָרִים בְּצִרְת חוּמָה גְּבוּהָ
 6 דִּלְתָיִם וּבְרִיחַ לִבְד מֵעָרֵי הַפְּדִזִי הַרְבֵּה מְאֹד: וַנַּחֲרֵם אוֹתָם
 כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֹשְׁבֹן הַחֲרָם כָּל-עִיר מְתָם הַנְּשִׁים
 7/8 וְהַטָּף: וְכָל-הַבְּהֵמָה וְשָׁלַל הָעָרִים בְּזוֹנוֹ לָנוּ: וַנִּקַּח בְּעֵת הַהוּא
 אֶת-הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל

ששי

- ۲۸ خوراک را در برابر پول بمن بفروش تا بخورم و آب را در برابر نقره بمن بده تا بنوشم فقط اجازه بده پیاده عبور نمایم.
- ۲۹ همانگونه که فرزندان «عساو» که در «سعیر» ساکن هستند و «مُواویها» که ساکن «عار» میباشند، با من عمل کردند. تا بسوی سرزمینی که خدا خداوند بما میدهد از «یردن» بگذرم.
- ۳۰ ولی «سیحون» پادشاه «حشبون» نخواست در خاک خود به ما راه عبور بدهد زیرا خدا خداوندت روحش را سخت و دلش را قوی نمود، که او را چون امروز بدست تسلیم نماید.
- ۳۱ خدا بمن گفت توجه کن شرع کردم که سیحون و کشورش را در برابر تو تسلیم کنم. شروع کن و آنرا تصرف نما تا وارث سرزمین وی گردی.
- ۳۲ پس «سیحون» با تمام قومش برای رویارویی و جنگیدن با ما بسوی «یحص» پیش آمد.
- ۳۳ خدا خداوندمان او را در برابر ما تسلیم نمود. پس او و فرزندان او و تمام قومش را شکست دادیم.
- ۳۴ در آنوقت تمام شهرهایش را تسخیر نموده و تمام اهالی آن شهر و زنان و اطفال را تباه کردیم. نگذاشتیم کسی رهایی یابد.
- ۳۵ فقط چارپایان و غنیمت شهرهایی را که تصرف کردیم برای خود تاراج نمودیم.
- ۳۶ از «عرویر» که در کناره‌ی رود «ارنون» است و شهری که داخل دره میباشد تا «گیلعاد» شهرکی نبود که از دسترس ما خارج باشد. همه را خدا خداوندمان در برابر ما تسلیم نمود.
- ۳۷ فقط به سرزمین فرزندان «عمون» - تمام کناره رود «یبوق» و شهرهای آن کوهستان و هر محلی که خدا خداوند ما فرموده بود - نزدیک نشدی.

دواریم فصل سوم

- ۱ پس متمایل گشته از راه باشان بالا رفتیم. «عوغ» پادشاه باشان، خود با تمام قومش، برای جنگ در برابر ما به «ادرعی» آمد.
- ۲ خدا به من گفت از او ترس نداشته باش زیرا او و تمام قومش و تمام سرزمینش را بدست تو تسلیم کردم. پس همانگونه که با «سیحون» پادشاه «اموری» که در «حشبون» ساکن بود، عمل کردی با او عمل کن.
- ۳ خدا خداوند ما، «عوغ» پادشاه «باشان» و تمام قومش را هم بدست ما تسلیم کرد تا حدی که وی را شکست دادیم و رهایی یافته‌ای برای او باقی نگذاشتیم.
- ۴ در آنوقت تمام شهرهایش یعنی شصت شهر - تمام منطقه «ارگوو» - تمام مملکت «عوغ» در «باشان» را تسخیر نمودیم. شهرکی نبود که آنرا نگرفته باشیم.
- ۵ علاوه بر شهرهای بی‌حصاری که بسیار زیاد بود، تمام اینها شهرهایی بود حصاردار با دیوارهای بلند و درهای دو لنگه‌ای با پشت بند.
- ۶ همانطور که با «سیحون» پادشاه «حشبون» عمل کرده بودیم، آنها را یعنی تمام اهالی شهر و زنان و اطفال را تباه ساختیم.
- ۷ و تمام چارپایان و غنیمت آن شهرها را برای خود تاراج کردیم.
- ۸ در آنوقت آن سرزمین را از رود «ارنون» تا کوه «جرمون» که در شرق «یردن» است از

9 אֲרֹנָן עַד־הַר חֶרְמוֹן: צִידְנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שְׂרִין וְהָאֲמֹרִי
 10 יִקְרְאוּ־לוֹ שְׁנִיר: כָּל־וְעָרֵי הַמִּישׁוֹר וְכָל־הַגְּלָעָד וְכָל־הַבְּשָׁן עַד־
 11 סֹלְכָה וְאֲדָרְעֵי עָרֵי מַמְלַכַת עֹזג בְּבִשָּׁן: כִּי־רָקַעֹז מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 נִשְׁאָר מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרֹזֶל הִלָּה הוּא בְּרַבַּת
 בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אַמּוֹת אַרְבֵּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רַחְבָּה בְּאֵמֶת־
 12 אִישׁ: וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשׁנוּ בְּעֵת הַהוּא מֵעַרְעֵר אֲשֶׁר־עַל־
 13 נַחַל אֲרֹנָן וְחֻצֵי הַר־הַגְּלָעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי: וְיִתֵּר
 הַגְּלָעָד וְכָל־הַבְּשָׁן מַמְלַכַת עֹזג נָתַתִּי לְחֻצֵי שִׁבְט הַמְנַשֶּׁה
 14 כָּל־חֵבֶל הָאֲרָגָב לְכָל־הַבְּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים: יֵאִיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־חֵבֶל אֲרָגָב עַד־גְּבוּל הַגִּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי
 וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־הַבְּשָׁן חֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 וְלִמְכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגְּלָעָד: וְלֵרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגְּלָעָד
 וְעַד־נַחַל אֲרֹנָן תּוֹךְ הַנַּחַל וְגַבֵּל וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן:
 17 וְהָעֲרֵבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגַבֵּל מִפְּנֵרֶת וְעַד יַם הָעֲרֵבָה יַם הַמֶּלַח תַּחַת
 18 אֲשֶׁר־תִּפְסָגָה מִזְרַחָה: וְאַצּוּ אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבֹרוּ
 19 לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חֵייל: רַק נָשִׁיכֶם וְטַפְכֶם
 וּמִקְנֵיכֶם יִדְעֵתִי כִּי־מִקְנֵה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
 20 לָכֶם: עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה וְלֵאחֵיכֶם כָּכֶם וּירְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתְּם
 21 אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בְּעֵת
 הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְשֵׁנֵי הַמַּלְכִים הָאֵלֶּה כִּי־עָשָׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר
 22 אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחַם
 לָכֶם: וְאַתְּחַנְּן אֶל־יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר:
 23 וְאֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־
 24 יַדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִיֵּאֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־עָשָׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ

שביע
15/16

17

18

19

20

מפטיר

21

22

23 ואתחנן

24

دست این دو پادشاه اموری گرفتیم.

- ۹ صیدونی‌ها «جرمُون» را، «سیریُون»، و «اُمُورِیها» آنرا، «سِنیر» میخواندند.
- ۱۰ تمام شهرهای آن دشت و تمام گیلعاد و تمام «باشان» تا «سَلخا» و «اِدْرِعی»، شهرهای کشور «عُوک» در «باشان» بود.
- ۱۱ زیرا از بقیه «رفائیم» فقط «عُوک» پادشاه «باشان» باقی مانده بود. هم اکنون گهواره آهنین او در (شهر) رِیت (متعلق به) فرزندان عُمون موجود است. طولش نه آما و عرض آن چهار آمای مردانه است.
- ۱۲ و آن سرزمین را آنوقت تصرف کردیم. از عُرَعِر که کنار رود اَرُنُون است، و نصف کوه گیلعاد و شهرهایش را به رِئوونی‌ها و گادی‌ها دادم.
- ۱۳ و بقیه گیلعاد و تمام باشان - کشور عُوک را به نصف سبط مَنِشه دادم. تمام منطقه اَرگوو، یعنی تمام باشان سرزمین رفائیم خوانده میشد.
- ۱۴ یائیر پسر مَنِشه تمام منطقه اَرگوو تا مرز گشوری و مَعخاتی را گرفت و آنها را بنام خود خواند. باشان را، حَوُوت یائیر (نامید) که تا امروز (به همین نام) باقی است.
- ۱۵ و گیلعاد را به «ماخیر» دادم.
- ۱۶ و از گیلعاد و تارود اَرُنُون داخل دره و تا انتهای مرز را رِئوونی‌ها و گادی‌ها دادم و تارود یَبُوق که مرز فرزندان عُمون است ...
- ۱۷ علاوه بر آن بادیه و یَرَدَن و تا انتهای مرز، از کِنیرت تا دریای آن بادیه که همان دریای نمک است، پایین دامنه آن قله بطرف شرق.
- ۱۸ در آنوقت به شما فرمان داده گفتم: خدا خداوندتان این سرزمین را به شما داده است تا آن را تصرف کنید. پس شما همه‌ی مردان دلیر پیشاپیش برادران خود - فرزندان یسرائیل - مجهز عبور نمایید.
- ۱۹ فقط زنان و اطفال و مواشی شما، که میدانم مواشی زیاد دارید، در شهرهایتان که آنها را به شما دادم بمانند.
- ۲۰ تا خدا به برادران شما چون شما آسایش بخشد و آنها هم سرزمینی را که خدا خداوندتان در آن طرف یَرَدَن به آنها میدهد تصرف نمایند. پس هر کدام به زمین ملکی خود که به شما دادم بازگردید.
- ۲۱ و در آنوقت به یَهُوشوع دستور داده گفتم: عملی را که خدا خداوندتان با این دو پادشاه کرد دیدی. خدا با تمام کشورهایی که تو بسوی آنها میروی، همینطور عمل خواهد کرد.
- ۲۲ از آنها ترس نداشته باشید زیرا خدا خداوند شماست که برای شما جنگ میکند.

پاراشای واِتتَحِن

۲۳ در آنوقت به خدا التماس کرده گفتم:

۲۴ خدا خداوند، تو شروع کردی که بزرگواری و قدرت زیادت را به بندهات نشان دهی، چونکه کدام نیرویی در آسمان و زمین وجود دارد که کارها و دلاوری‌های تو را انجام دهد.

דברים ד ואתחנן

25 וּכְגֹבֹרֹתֶיךָ: אֶעֱבְרֶהנָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 26 הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְבֵּנְנִי: וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם
 27 וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־תּוֹסֵף דִּבַּר אֵלַי
 28 עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה: עַל־הַ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יַמָּה וְצַפְנָה
 29 וְתִימְנָה וּמִזְרַחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹד אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:
 וְצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִהוּ וְאַמְצִיחוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹד לִפְנֵי הָעַם הַזֶּה
 וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְנָשַׁב בְּגִיַּא מִן־
 בַּיִת פְּעוֹר:

1 ד וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
 2 מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וּיְרִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
 3 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר
 4 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשִׂמּוֹד אֶת־מִצְוֹת
 5 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאֹת אֶת
 6 אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרָי
 7 בְּעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְרִבְךָ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 8 בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם: רְאֵה וּלְמַדְתִּי אֶתְכֶם חֲקִים שְׁנֵי
 9 וּמְשֻׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּינִי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ
 10 אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא
 11 חֲכַמְתֶּם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת־כָּל־הַחֲקִים
 12 הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַס־חֲכָם וְנָבוֹן הִגּוּי הַגָּדוֹל הַזֶּה: כִּי מִי־
 13 גּוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 14 קְרִיאָנוּ אֵלָיו: וּמִי גּוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים וּמְשֻׁפָּטִים צְדִיקִים
 15 כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: רַק הַשְׁמֹד
 16 לָךְ וְשִׂמּוֹד נַפְשְׁךָ מְאֹד פְּנֵי־תִשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּרְתִּי
 17 עֵינֶיךָ וּפְרִסְוֹדוֹ מִלִּבְּךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָךְ וּלְבַנֵּי
 18 בְנֵיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרִב־בְּאָמֹר יְהוָה
 19 אֵלַי הִקְהַל־לִי אֶת־הָעַם וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן

- ۲۵ تمنی اینکه (اجازه دهی از یردن) عبور نمایم و آن سرزمین خوبی را که در آنطرف یردن است یعنی این کوه زیبا و لوانون را ببینم.
- ۲۶ خدا بسبب شما بمن خشم کرد و به سختم گوش نداد. خدا بمن گفت: تو را بس است. بار دیگر در این مورد با من به صحبت ادامه نده.
- ۲۷ بر سر این قله برآمده و چشمانت را به باختر و شمال و جنوب و خاور متوجه کن و با چشمانت بین زیرا از این یردن نخواهی گذشت.
- ۲۸ به یهوشوع فرمان بده. او را تقویت و تشجیع کن زیرا او پیشاپیش این قوم خواهد گذشت و او آن سرزمین را که می بینی، به ملکیت آنان در خواهد آورد.
- ۲۹ پس در «گی» مقابل بت (خانه‌ی) پُغور ماندیم.

وائتحنن - فصل چهارم

- ۱ و اکنون ای یسرائل برای اینکه زنده بمانید و به آن سرزمینی که خدا خداوند اجدادتان به شما میدهد وارد شده آنرا تصرف نمایید به قانونها و احکامی که من به شما یاد میدهم که انجام دهی گوش بده.
- ۲ بر چیزی که من به شما فرمان میدهم، نیفزائید و از آن کسر ننمائید و فرمانهای خدا خداوندان را که من به شما فرمان میدهم رعایت کنید.
- ۳ چشمان شما ناظرند که خدا در مورد بُت پُغور چه کرد. زیرا خدا خداوند تو هر کسی را که به دنبال بُت پُغور رفت: از میان تو نابود کرد.
- ۴ ولی شما که با خدا خداوندتان پیوند دارید تمامتان امروز زنده اید.
- ۵ توجه کن که همانطور که خدا خداوند من فرمان داد قانونها و احکام را بشما یاد دادم. تا در آن سرزمینی که شما برای تصرفش بدانجا وارد میشوید همینگونه عمل کنید.
- ۶ رعایت نموده عمل کنید، زیرا این «توراه» در نظر اقوام، عقل و فهم شماست که اگر از تمام این قانونها خبر یابند خواهند گفت این قوم بزرگ، تنها قوم عاقل و فهیم است.
- ۷ زیرا کدام قوم بزرگی است که معبودی چون خدا داشته باشد که هر زمانیکه به درگهش فریاد بر آورد، به او نزدیک باشد.
- ۸ و کدام قوم بزرگی است که قانونها و احکامی عادلانه مانند تمام این توراتی که من امروز در مقابل شما میگذارم داشته باشد؟
- ۹ فقط مواظب خودت باش و جانت را کاملاً حفظ نما، مبادا این چیزها را که چشمانت دیدند فراموش کنی و مبادا در تمام روزهای زندگیت از دلت بیرون برود. آنها را به آگاهی فرزندان و فرزندان فرزندان برسان. (۱)
- ۱۰ روزی را که در حوور در مقابل خدا خداوند خودت ایستادی (فراموش مکن). آن

۱- واقعه‌ی ظاهر گشتن صدای باریتعالی بفرزندان یسرائل در کوه «سینایی» و ارزانی داشتن توراه به آنها واقعه‌ای است فراموش نشدنی که هر فرد یهودی باید آن را همیشه بخاطر داشته باشد.

לִירְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֶת־
 11 בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן: וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הַהָר וְהָהָר בְּעַר
 12 בְּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֶשֶׁךְ עָנָן וְעַרְפָּל: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלֵיכֶם
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים וְתִמְוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים
 13 זֹלָתִי קוֹל: וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 14 עֲשֵׂר־ת הַדְּבָרִים וַיִּכְתַּבְם עַל־שְׁנֵי לַחֹת אַבְנִים: וְאֹתִי צִוָּה
 יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם
 15 אֲתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְנִשְׁמַרְתֶּם
 מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רֹאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה
 16 אֵלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: פָּן־תִּשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
 7 תְּמוּנֹת כָּל־סִמּוֹל תְּבַנִּית זָכָר אוֹ נִקְבָּה: תְּבַנִּית כָּל־בַּהֶמְהָ אֲשֶׁר
 18 בְּאֶרֶץ תְּבַנִּית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תִּעֹף בַּשָּׁמַיִם: תְּבַנִּית כָּל־
 רֶמֶשׂ בְּאָדָמָה תְּבַנִּית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:
 19 וּפָן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ
 וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
 וְעַבַּדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲתֶם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
 20 כָּל־הַשָּׁמַיִם: וְאֲתֶכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרָזָל
 21 מִמִּצְרַיִם לַהֲיוֹת לוֹ לְעַם נַחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה: וַיְהוֶה הַתְּאֲנָף־
 בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֹבְרֵי אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי־בֹא
 22 אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ נַחְלָה: כִּי אֲנֹכִי
 מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינְנִי עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאֲתֶם עֹבְרִים וַיְרִשְׁתֶּם
 23 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פְּרֻת־שִׁכְחוּ אֶת־בְּרִית
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנֹת
 24 כֹּל אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: כִּי יְהוֶה אֱלֹהֵיךָ אִשׁ אֹכֵלָה הוּא
 אֵל קָנָא:
 25 כִּירְתוּלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתֶם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
 פֶּסֶל תְּמוּנֹת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְהִכְעִיסוֹ:

- زمانیکه به من گفت این قوم را جمع کن تا سخنان خود را به گوش آنها برسانم تا در تمام مدتی که بر روی زمین زندگی میکنند از من بترسند و آن را به فرزندان خود تعلیم دهند.
- ۱۱ پیش آمده زیر کوه ایستادید، و آن کوه تا قلب آسمان در آتش مشتعل بود و بخاطر ابر و مه تار بود.
- ۱۲ خدا از میان آتش با شما سخن میگفت: شما صدای سخنان را شنیدید و شکلی را نمیدیدید فقط صدا (را می شنیدید).
- ۱۳ پیمانش - ده فرمان - را به شما اعلام داشت که انجام دهید و آنها را روی دو لوح سنگی نوشت.
- ۱۴ و در آن موقع خدا به من فرمان داد که قانونها و احکام را به شما یاد بدهم تا آنها را در سرزمینی که شما بسوی آن میروید تا آنرا تصرف نمایید، انجام دهید.
- ۱۵ خیلی مواظب جانهای خود باشید زیرا در روزیکه خدا در خورو از درون آتش به شما سخن گفت هیچ شکلی را ندیدید.
- ۱۶ مبدا فاسد شوید و برای خود تصویری - یا هر تمثالی که نمایانگر چیزی باشد، ترکیب مذکر یا مؤنثی بسازید. (۱)
- ۱۷ شکل هر چارپایی که در زمین است شکل هر پرندگی بالدار که در آسمان پرواز کند ...
- ۱۸ شکل هر جنبندگی خاکی، شکل هر موجودی در سطح آبها از سطح زمین به پایین.
- ۱۹ مبدا چشمانت را بسوی آسمان بلند کنی و خورشید و ماه و ستارگان یعنی تمام اجرام آسمانی را ببینی و منحرف گشته به آنها سجده نمائی و آنها را پرستش کنی - چونکه خدا خداوندت آن (اجرام آسمانی) را به همهی اقوام زیر آسمان (از آن جمله قوم یسرائیل) سهم داده است. (تا از خواص آنها بهره برداری کنند نه که آنها را پرستش کنند).
- ۲۰ و اما خدا شما را گرفته از کورهی (ذوب) آهن یعنی از مصر بیرون آورد تا مانند امروز قوم اختصاصی او باشید.
- ۲۱ و خدا بخاطر سخنان شما به من غضب کرد و بر سر عدم عبور من از یردن و اینکه به آن سرزمین خوبی که خدا خداوندت به ملکیت بتو میدهد وارد نشوم سوگند یاد کرد.
- ۲۲ زیرا من در این سرزمین میمیرم، از یردن عبور نخواهم کرد ولی شما عبور میکنید و آن سرزمین خوب را به ارث خواهید برد.
- ۲۳ مواظب خودتان باشید مبدا پیمانی را که خدا خداوندتان با شما بسته است فراموش نموده، و شکل هر چیزی را که خدا خداوندت تو را منع کرده است برای خود بسازی.
- ۲۴ زیرا خدا خداوند، آتش سوزاننده و قادر غیور است.
- ۲۵ هرگاه فرزندان و نوادگانی بوجود آوری و در آن سرزمین مدت زیادی اقامت کرده فاسد شوید و مجسمه‌ی شکل هر چیزی را بسازید و در نظر خدا خداوندت بمنظور عصبانی نمودن او آن بدی (بت پرستی) را انجام دهید؛
- ۲۶ امروز آسمان و زمین را برای شما شاهد میگیرم که از آن سرزمینی که شما از یردن به آنجا عبور میکنید.

۱- توره میفرماید دارا بودن هر نوع مجسمه برای فرزندان یسرائیل ممنوع است و این امر بای هر دوره و زمان صادق است.

26 הַעִידֹתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבַד תֵּאבְדוּן
 מִהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֹתָהּ יִרְדֶּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 27 לְאֶתְּאָרֶיכֶן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשְׁמַד תִּשְׁמַדוּן: וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם
 בְּעַמִּים וּנְשָׂאֲרֹתֶם מִתִּי מִסֹּפֶר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
 28 שָׁמָּה: וְעַבַּדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֲבֹן אֲשֶׁר
 29 לֹא־רְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאכְלוּן וְלֹא יִרְיִחוּן: וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנֻהּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 30 נַפְשֶׁךָ: בִּצְרֹךְ לְךָ וּמִצֵּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
 31 וְשִׁבַּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְעֶתָ בְּקוֹלוֹ: כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ
 32 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: כִּי שָׁאַלְנָא לַיָּמִים רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ
 לְמוֹתֵי הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים וְאָדָם עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם
 וְעַד־קִצְהָ הַשָּׁמַיִם הִנְהִיחָה כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כָּמוֹהוּ:
 33 הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כִּי־אֲשֶׁר־שָׁמְעֶתָ
 34 אֹתָהּ וַיְחִי: אוֹ הַנִּסֶּה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לּוֹ גֹי מִקְרֹב גֹּי
 בְּמִסֹּת בָּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חִזְקָה וּבַזְּרֹעַ נְטוּיָה
 וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
 35 לְעֵינֶיךָ: אֹתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
 36 מִן־הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם אֶת־קוֹלוֹ לְיִסְרֹךָ וְעַל־הָאָרֶץ
 37 הִרְאֶךָ אֶת־אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שָׁמְעֶתָ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וְתַחַת
 כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ
 38 הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם: לְהוֹדִישׁ גֹּיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֶיךָ
 39 לְהַבְיִאֲךָ לְתַת־לְךָ אֶת־אֶרֶץ נַחֲלָה כִּי־זֶה הַיּוֹם: וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם
 וְהִשְׁבַּתָּ אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
 40 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־חֻקֵּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּאָּרֶיךָ יָמִים עַל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ כָּל־הַיָּמִים:

- تا آنرا تصرف کنید، حتماً در بدر میشوید. بر آن، عمر طولانی نخواهید داشت بلکه حتماً آواراه خواهید شد.
- ۲۷ خدا شما را میان قومها پراکنده خواهد کرد و میان قومهایی که خدا شما را به آنجا میبرد جمعیت کمی باقی خواهد ماند.
- ۲۸ و آنجا بتهای چوبی و سنگی ساخت دست انسان را، که نمی بینند و نمی شنوند و نمیخورند و نمی بویند پرستش خواهید کرد.
- ۲۹ (بالاخره) در آنجا خدا خداوندت را طلب خواهد کرد، چنانچه با تمام قلبت و با تمام جانت او را جستجو کنی (ویرا) خواهی یافت.
- ۳۰ در موقع مذلت وقتی تمام این چیزها بسر تو آمد، در دوره های آخر، بدرگاه خدا خداوندت بازگشت نموده گفته های او را اطاعت خواهی کرد.
- ۳۱ نظر به اینکه خدا خداوندت مهربان است ترا ترک نخواهد کرد و نابودت نخواهد نمود و پیمان پدرانت را که به آنها سوگند یاد کرد به فراموشی نخواهد سپرد.
- ۳۲ فقط درباره ی روزهای پیشین که قبل از تو بوده است - از روزیکه خداوند آدم را روی زمین آفرید، از این سوی آسمان تا آن سوی آن جو یا شو، آیا چنین کار بزرگی انجام یافته است؟ آیا مانند آن شنیده شده است؟
- ۳۳ آیا قومی (هست که) صدای خداوند را که از میان آتش سخن بگوید همانگونه که تو شنیدی، شنیده و زنده مانده باشد؟
- ۳۴ آیا (هرگز) معبودی کوشش کرده است انسان که خدا خداوندتان جلو چشم تو در مصر برای شما عمل کرد وارد شده، با آزمایشات و آیات و معجزات و جنگ و با قدرتی قوی و بازویی افراشته و با کارهای شگفت انگیز و عظیم گروهی را از میان گروهی دیگر برای خود بیرون ببرد؟
- ۳۵ (اینها) بتو نشان داده شد تا بدانی که خدا همان خداوند است و بجز او (خداوندی) نیست.
- ۳۶ از آسمانها صدایش را بتو شنوید تا ترا تأدیب نماید و روی زمین آتش بزرگش را نشانت داد و سخنانش را از میان آتش شنیدی.
- ۳۷ به علت اینکه پدرانت را دوست میداشت نسل او (نسل یعقوب) را بعد از او انتخاب نمود. پس تو را با حضور خود بوسیله ی نیروی بزرگش از مصر بیرون آورد.
- ۳۸ تا قومهای بزرگ و دلیرتر از تو را از مقابل تو براند و تو را به سرزمین ایشان آورده و مانند امروز (که میبینی) سرزمین آنها را به ملکیت تو در آورد.
- ۳۹ پس امروز بدان و قلبت را (به این امر) متمایل کن که از آسمان به بالا و روی زمین به پایین خدا خداوند است و دیگر (خدائی) نیست.
- ۴۰ پس قانونها و فرمانهایی را که من امروز به تو دستور میدهم رعایت نما تا وضع تو و فرزندان تو بعد از تو بهتر شود، و برای اینکه روی آن سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد، تمام روزگار، عمر طولانی داشته باشی.
- ۴۱ آنوقت مُشه در این طرف یَرِدِن، در سمت شرقی، سه شهر جدا کرد.

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס
 שמה רוצח אשר ירוצח את דעהו בבלידעת והוא לא-שנא
 לו מתמל שלשם ונס אל-אחת מזהערים האל וחי: את בצר
 במדבר בארץ המישור לראובני ואת-ראמת בגלעד לגדי
 ואת-גולן בבשן למנשי: וזאת התורה אשר-שם משה לפני
 בני ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה
 אל-בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול
 בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
 הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את-ארצו
 ואת-ארץ ועוג מלך-הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן מזרח שמש: מערער אשר על-שפת-נחל ארנון ועדהר
 שיאן הוא חרמון: וכל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
 הערבה תחת אשדת הפסגה:
 ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
 את-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
 ולמדתם אתם ושמדתם לעשותם: יהוה אלהינו פרת עמנו
 ברית בחרב: לא את-אבותינו פרת יהוה את-הברית הזאת
 כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים ופנים דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין-יהוה וביניכם
 בעת ההוא להגיד לכם את-דבר יהוה כי יראתם מפני האש
 ולא-עליתם בהר לאמר:
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא-יהיה לך
 אלהים אחרים על-פני: לא-תעשה לך פסל כל-תמונה
 אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
 מתחת לארץ: לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
 אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים ועל-שלשים
 ועל-רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי

שלישיה
 41/42

43

44

45

46

47

48

49

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

- ۴۲ تا قاتلی که همنوع خود را غیر عمدی به قتل رسانیده و قبلاً دشمن وی نبوده باشد به یکی از این شهرها بگریزد و زنده بماند.
- ۴۳ (شهرهای مذکور عبارت است از:) بصر در بیابان در سرزمین جلگه برای رؤوونی‌ها، و راموت در گیلعاد برای گادیه‌ها و گولان در باشان برای منشه‌ای‌ها.
- ۴۴ شریعتی که مُشه پیش فرزندان یسرائل قرار داد به شرح زیر است:
- ۴۵ اینها فرمانها (ی گواه بر وجود خدا) و قانونها و احکامی است که مُشه هنگام بیرون آمدن فرزندان یسرائل از مصر به آنها گفته بود.
- ۴۶ مُشه و فرزندان یسرائل هنگام خروجشان از مصر، در آنسوی یردن، درگی، مقابل بت پُغور، در سرزمین سیحون پادشاه اموری که ساکن حشبون بود وی را شکست داده بودند.
- ۴۷ (بعد از آنکه) سرزمین وی و سرزمین عوگ پادشاه باشان - دو پادشاه اموری را که در این سوی یردن در سمت شرق است به ارث برده بودند. (۱)
- ۴۸ از عروعر که در کنار رود ارنون است و تا کوه سیئون یعنی همان حرمون.
- ۴۹ و تمام بادیه‌ی طرف شرقی یردن و تا دریای آن بادیه زیر سرایشی‌های قله.

وائتحن - فصل پنجم

- ۱ مُشه تمام فرزندان یسرائل را فرا خوانده به آنها گفت: ای یسرائل به قانونها و احکامی که من امروز در حضور شما میگویم گوش داده و آنها را بیاموزید و رعایت نموده عمل کنید.
- ۲ خدا خداوند ما، در حورو با ما پیمان بست.
- ۳ نه تنها خدا این پیمان را با پدران ما (بست) بلکه با ما، خود ما، اینهائیکه امروز همگی اینجا زنده‌ایم، منعقد نمود.
- ۴ خدا در آن کوه، رویارو، از میان آتش با شما سخن گفت.
- ۵ نظر به اینکه از آن آتش ترس داشتید و بالای کوه نرفتید، من در آنوقت بین خدا و شما ایستادم تا کلام خدا را با شما باین شرح اطلاع دهم.
- ۶ من خدا خداوند توام که ترا از سرزمین مصر از خانه‌ی بندگی بیرون آوردم.
- ۷ در مقابل من معبودان دیگری برای تو وجود نداشته باشد.
- ۸ هیچ تصویری - هیچ شکلی: از آنچه در آسمان و بالای آن و در زمین و پایین آن و در اعماق آنها باشد برای خود نساز.
- ۹ به آنها سجده نکن و آنها را پرستش ننما. چونکه من خدا خداوندت قادر غیور بازخواست کننده‌ی گناه پدران از فرزندان (فرزند و نوه) و از نسل سوم و از نسل چهارم دشمنانم (که پیرو پدر بدکار خود باشند) میباشم.

۱- حضرت مُشه نظر به اینکه مشاهده کرد فرزندان یسرائل میگویند تاکنون که ما مواجه جنگ نبودیم با ما بود ولی هم اکنون که میخواهد ما را ترک کند و به آخریت بپیوندد این بود که مُشه با دو قدرتمند بزرگ یعنی با سیخون و عوگ جنگید و آنها را شکست داد سپس برای پیوستن به ابدیت حاضر گشت.

דברים ה ואתחנן

- 11 מצותו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא מצותי
- 12 ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: שמור
- 13 את-יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים
- 14 תעבד ועשית כל-מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
- אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה וּבְנֶךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
- וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל־בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן
- 15 ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
- וילצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-פני צוך
- 16 יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: כבוד
- את-אביך ואת-אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן
- ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן
- 17 לך: לא תרצח ולא תנאף
- ולא תגנב
- 18 תענה ברעך עד שוא: תחמד אשת רעך
- ולא תחמד אשת רעך
- 19 תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
- לרעך: את-הדברים האלה דבר יהוה אל-כל-
- 20 קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף
- ויכתבם על-שני לוחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את
- הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבוני אלי כל-דאשי
- 21 שבטיכם וקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את-כבודו
- ואת-גדלו ואת-קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי-
- 22 ידבר אלהים את-האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו
- האש הגדלה הזאת אס-יספים וּאֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְךָ קוֹל יְהוָה
- 23 אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים
- 24 חיים מדבר מתוך-האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את כל-
- אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל-אשר

- ۱۰ نیکی کننده به هزاران (نسل) یعنی به دوستانم و به کسانی که فرمان‌های مرا مراعات میکنند (یعنی کسانی که پیرو پدر نیکوکار خود هستند میباشم).
- ۱۱ نام خدا خداوندت را بیهوده بر زبان نیاور زیرا کسی را که نام او را بیهوده بر زبان آورد بدون مجازات نخواهد گذاشت.
- ۱۲ همانطوریکه خدا خداوندت ترا فرمان داد، مواظب باش روز شبات را مقدس بداری.
- ۱۳ شش روز کار کن و تمام کارت را انجام بده.
- ۱۴ و روز هفتم برای خدا خداوندت شبات است، تو و پست و دخترت و غلامت و کنیزت و گاو و الاغت و هر چارپایی که از آن تو باشد و غریبت که تحت اختیار تو هستند هیچ کاری نکنید. تا اینکه غلامت و کنیزت چون تو استراحت کنند. (۱)
- ۱۵ بیاد آور که در سرزمین مصر غلام بودی و خدا خداوندت با قدرت قوی و بازوی افراشته ترا از آنجا بیرون آورد. بهمین جهت خدا خداوندت به تو فرمان داد (دستورات) روز شبات را رعایت کنی.
- ۱۶ همانگونه که خدا خداوندت بتو فرمان داد به پدرت و مادرت احترام بگذار تا اینکه عمرت طولانی شود و تا اینکه روی آن سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد وضع خوبی داشته باشی.
- ۱۷ قتل نکن، زنا نکن و دزدی نکن. برای همנוعت شهادت دروغ نده.
- ۱۸ و حسرت زن همنوعت را مبر و خانه‌ی همنوعت را - کشتزارش و غلامش و کنیزش، گاو و الاغش و هرچه را مال همنوعت است آرزو نکن.
- ۱۹ خدا در کوه از داخل آتش ابر و مه این سخنان را با صدای بلند گفت و تکرار نکرد. آنها را بر دو لوح سنگی نوشته بمن داد. (۲)
- ۲۰ چنین واقع شد هنگامیکه این صداها را از داخل تاریکی شنیدید و آن کوه در آتش فروخته بود تمام سران سبط و پیرانان پیش من آمدید.
- ۲۱ و گفتید اینک خدا خداوند ما جلال و بزرگی خود را به ما نشان داد و صدایش را از داخل آتش در این روز شنیدیم، دیدیم (ممکن است) خداوند با انسان سخن بگوید و او (انسان) زنده بماند.
- ۲۲ و اکنون چرا بمیریم زیرا این آتش عظیم ما را خواهد سوزاند. اگر باز هم بار دیگر ما صدای خدا خداوند خود را بشنویم خواهیم مرد.
- ۲۳ زیرا کدام بشری است که صدای خداوند حی را که از داخل آتش صحبت کند مانند ما شنیده باشد و زنده مانده باشد؟
- ۲۴ تو پیش برو و آنچه را خدا خداوند ما میگوید بشنو و تو آنچه را که خدا خداوند تو بگوید بما بگو تا بشنویم و انجام دهیم.

۱- در ده فرمان اول آمده است «روز شبات را بخاطر داشته باش» و در ده فرمان دوم آمده است «مواظب باش روز شبات را مقدس بداری» علت این تغییر اینست چون فرزندان بیسرائل در بیابان به کاری مشغول نبودند چون غذای آنها از مائده‌ی آسمانی تأمین و لباسشان فرسوده نمیشد همان قدری که بخاطر داشتند که روز شبات در پیش است کافی بود. در حالیکه حال باید وارد سرزمین خودگردند و مشغول کار شوند بایستی تذکر داده میشد مواظب روز شبات باش تا آنرا مقدس بداری.

۲- منظور از کلمه تکرار نکرد اینست که خدا دیگر در میان جمعیت تجلی ننموده و تکلم نکرد.

דברים ה-ו ואתחנן

25 יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעֲשִׂינוּ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־
 קוֹל דְּבָרֶיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל
 26 דְּבָרַי הָעֵם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְרוּ: מִי־
 יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשִׁמּוֹד אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 27 כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ
 28 לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם: וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאַדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־
 הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר
 29 אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 30 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: בְּכֹל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם
 1 יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן: וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
 2 אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשִׁמּוֹד אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבִגְד
 3 וּבֹן־בְּגָד כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָדָּכֶן יָמֶיךָ: וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל
 וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבְּרָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

4/5 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה
 6 אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־לִבְבְּךָ וּכְכֹל־נַפְשְׁךָ וּכְכֹל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 7 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִגְדֶיךָ
 וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 8/9 וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבֹתָם
 10 עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: וְהָיָה כִּי־בִיאָךְ וַיְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשַׁבַע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 11 וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לָךְ עָרִים גְּדוֹלוֹת וְטוֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתָ: וּבָתִּים
 מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ וּבְדַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־
 12 חֲצַבְתָּ פְרָמִים וַיִּיתֵם אֲשֶׁר לֹא־נָטַעְתָּ וְאִכְלַתָּ וּשְׁבַעְתָּ: הַשְׁמַר

- ۲۵ خدا صدای سخنان شما را که به من صحبت کردید شنید. پس خدا بمن گفت صدای سخنان این قوم را که با تو صحبت کردند شنیدم. خوب کاری کردند که تمام این سخنان را گفتند.
- ۲۶ ایکاش تمام روزگار همین قلب را داشته باشند و از من بترسند و تمام فرمانهایم را رعایت کنند. برای اینکه تا ابد وضع آنها و فرزندانشان خوب باشد.
- ۲۷ برو به آنها بگو «به چادرهای خودتان بازگردید».
- ۲۸ و تو اینجا پیش من بمان که تمام فرمانها و قانونها و احکامی را که به آنها یاد خواهی داد بتو بگویم تا در سرزمینی که من آنرا به آنها برای ارث بردن میدهم، انجام دهند.
- ۲۹ مواظب باشید همانگونه که خدا خداوندتان به شما فرمان داد عمل نمائید. به راست و چپ منحرف نشوید.
- ۳۰ در هر راهی که خدا خداوندتان به شما فرمان داد، بروید. تا اینکه زنده بمانید و وضعتان خوب باشد، و در آن سرزمینی که ارث میبرید عمر طولانی داشته باشید.

وائتحنن - فصل ششم

- ۱ این است فرمان - قانونها و احکامیکه خدا خداوندتان فرموده است به شما تعلیم بدهم تا در سرزمینی که شما برای وارث شدنش به آنجا میروید، انجام دهید.
- ۲ تا اینکه از خدا خداوند خود ترس داشته و تمام قانونها و فرمانهایم را که من به تو و به فرزندت و فرزند فرزندت دستور میدهم در تمام مدت عمرت رعایت نمائی و عمرت طولانی شود.
- ۳ ای یسرائل (آنها را) گوش داده مواظب باش انجام دهی تا وضع تو خوب شود و همانگونه که خدا خداوند پدرانت بتو گفت در آن سرزمینی که در آن شیر و شهد جاریست بسیار زیاد گردید.
- ۴ ای یسرائل گوش بده خدا خداوند ما است، خدا یکتاست.
- ۵ خدا خداوند خود را با تمام قلبت و با تمام جانت و با تمام دارائیت دوست بدار.
- ۶ و این سخنانیکه من امروز بتو فرمان میدهم، روی قلبت (مورد توجه تو) باشد.
- ۷ هنگام نشستن در خانه و راه رفتنت و در وقت خوابیدن و برخاستنت، آنها را خوب به فرزندانت یاد بده و در مورد آنها گفتگو نما.
- ۸ آنها را بعنوان علامت روی دست ببند و بمنزله زینت بین چشمانت قرار گیرد. (۱)
- ۹ آنها را بر باهوهای در خانه و بر دروازه‌های خویش بنویس. (۲)
- ۱۰ و واقع شود هنگامیکه خدا خداوندت تو را به آن سرزمینی که به پدرانت، به اوراهام و ییصحاق و یعقوب و سوگند یاد کرد آنها را به تو بدهد، بیاورد، یعنی (به) شهرهای بزرگ و خوبی که تو نساختی ...
- ۱۱ و به خانه‌های پر از نعمت که تو پر نکردی و چاهای حفر شده‌ای که تو حفر نکردی، تا کستانها و زیتون‌هایی که تو غرس نمودی (وارد شده) بخوری و سیر شوی ...

۱- منظور از «بین چشمها» جای تغلیب بالای پیشانی و محل رستنگاه موی سر به بالا است.

۲- منظور از باهو: ستون عمودی سمت راست چارچوب درهای ورودی اتاقها و ساختمان و حیاط (بجز توالی و حمام) میباشد. به فصل ۶ آیه ۹ و فصل ۱۱ آیه ۲۰ از همین کتاب مراجعه شود.

דברים ו-ז ואתחנן

לך פָּרַת־שֹׁכֶח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עֲבָדִים: אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע: לֹא 13/14
 תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם:
 כִּי אֵל קִנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פְּרִי־חַרָּה אֵף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 15
 בְּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: לֹא תִנְסֹו אֶת־ 16
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמִּסָּה: שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־ 17
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֻדְתּוֹ וְחֻקּוֹ אֲשֶׁר צִוָּךְ: וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר 18
 וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּבֵאתָ וִירִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם: לְהַדְרִיךְ אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ 19
 מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מִחַד 20
 לֵאמֹר מָה הָעֻדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲתָכֶם: וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ 21
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתֹּתִים גְּדֹלִים 22
 וְרַעִים וּבְמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא 23
 מִשָּׁם לְמַעַן הֵבִיא אֹתָנוּ לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם: וַיֹּצִיֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה 24
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה:
 וְצִדְקָה תִהְיֶה־לָנוּ כִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹחַ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה הַזֹּאת 25
 לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: כִּי יִבְיֹאֲךָ יְהוָה 1 ז
 אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם־
 רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגְּדִישִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי
 וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּיִּם וְעַצְמוֹתֵי נֹמֶךְ: וְנָתַנְּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 2
 לְפָנֶיךָ וְהִפִּיתֶם הַחֶרֶס תַּחְרִים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית
 וְלֹא תִחַנְּם: וְלֹא תִתַּחֲתֶנּוּ בָּם בְּתוֹךְ לֹא־תִתֵּן לִבְנֹו וּבְתוֹ לֹא־ 3
 תִקַּח לְבַנְךָ: כִּי־יִסֹּד אֶת־בְּנְךָ מֵאַחֲרָי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים 4
 וְתָרָה אֵף־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מֵהָר: כִּי אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ 5
 לָהֶם מִזְבַּחַתֵּיהֶם תִּתְּעוּ וּמִצְבֹּתֶם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם תִּגְדְּעוּן

שביעי

- ۱۲ مواظب خود باش، مبادا خدا را که ترا از سرزمین مصر از خانه غلامی بیرون آورد فراموش کنی.
- ۱۳ از خدا خداوند خود ترس داشته باش و او را ستایش نما و (در صورت لزوم به امر دادگاه) بنام وی سوگند یاد کن.
- ۱۴ بدنبال دیگر معبودها، از معبودهای قومهاییکه اطراف شما هستند نروید. (۱)
- ۱۵ زیرا خدا خداوندت قادر غیور در میان توست، مبادا خشم خدا خداوندت بر تو افروخته شده از روی زمین نابودت سازد.
- ۱۶ خدا خداوندتان را همانگونه که در مَسَا آزمودید نیازمائید.
- ۱۷ فرمانهای خدا خداوندتان و دستوراتش را (که اجرای آنها گواهی دادن بر وجودش میباشد) که بشما داد حتماً رعایت کنید.
- ۱۸ آنچه که در نظر خدا پسندیده و نیکوست به عمل آور تا وضعت خوب شود و تا به آن سرزمین خوبی که خدا به پدران تو سوگند یاد کرد، وارد شوی و وارث آن گردی.
- ۱۹ تا اینکه همانگونه که خدا گفت دشمنانت را از مقابل تو دفع کند.
- ۲۰ چنانچه در آینده، پسر تو از تو پرسیده بگوید این فرامین (گواه بر وجود خدا) و قانونها و احکامیکه خدا خداوند ما به شما فرمان داد چیست؟
- ۲۱ به پسر تو بگو در مصر غلام پَرعوه بودیم. خدا ما را از مصر با قدرتی بیرون آورد.
- ۲۲ خدا در مصر، در نظر ما آیات و معجزات بزرگ و مصیبت باری برای پَرعوه و تمام خاندانش ظاهر ساخت.
- ۲۳ و ما را از آنجا خارج کرد تا اینکه ما را از آن سرزمینی که (در مورد آن) به پدران ما سوگند یاد کرده بود آورده و (آنها) بما بدهد.
- ۲۴ پس خدا به ما فرمان داد تمام این قانونها را بمنظور ترسیدن از خدا خداوند خود و خوشبخت بودن در تمام عمر انجام دهیم تا مانند امروز به ما زندگی ببخشد.
- ۲۵ و اگر مواظب بوده تمام این فرمانها را همانگونه که به ما فرمان داده است، در حضور خدا خداوند خود عمل نمائیم سعادت خواهیم داشت.

وائتحنن - فصل هفتم

- ۱ هنگامیکه خدا خداوندت تو را به آن سرزمینی که به آنجا وارد میشوی تا آنرا متصرف شوی برد و قومهای بسیاری یعنی: حیتی، گیرگاشی، اموری، کنعنی، پریزی، حیوی و یووسی، همان هفت قومی را که پرجمعیت تر و نیرومندتر از تو هستند از پیش تو راند ...
- ۲ و خدا خداوند تو آنها را به تو تسلیم نمود تا آنها را مغلوب نمایی، آنها را حتماً قتل عام کن، با آنها پیمان نبند و به آنها ترحم نکن.
- ۳ با آنها ازدواج نکن دخترت را به پسرش نده و دخترش را برای پسر تو نگیر.
- ۴ چونکه پسر تو از پیروی از من منحرف خواهد کرد و دیگر معبودان را ستایش خواهند نمود. پس خشم خدا بر شما افروخته خواهد شد و تو را بزودی نابود خواهد ساخت.
- ۵ بلکه با آنها اینچنین عمل کنید. قربانگاههای آنها را ویران نموده ستونهای جای پرستش

۱- چون انسان تحت تأثیر محیط قرار دارد کلمه اطراف بعنوان تأکید آمده است به آیه ۷ از فصل ۵ مراجعه شود.

- 6 וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ: כִּי עִם קְדוּשַׁת אֲתָה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּךָ בָחַר וַיְהוֶה אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים
 7 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה: לֹא מִרַבְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה
 8 בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי-אַתֶּם הִמְעַט מִכָּל-הָעַמִּים: כִּי מֵאַהֲבַת
 יְהוָה אֲתָכֶם וּמִשְׁמֵרוֹ אֶת-הַשְּׁבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִיַּד חֲזָקָה וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבָדִים מִיַּד פְּרָעָה
 מֶלֶךְ-מִצְרָיִם: וַיִּדְעַתְּ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
 מִפְּטִיר 9 הַנְּאֻמָּן שֹׁמֵר הַבְרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאַלְף
 10 דוֹד: וּמִשְׁלֵם לְשֹׁנְאָיו אֶל-פְּנֵיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵז לְשֹׁנְאוֹ אֶל-
 11 פְּנֵיו יִשְׁלֵם לוֹ: וּשְׁמֵרַת אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם:
 12 עֲקֹב וְהָיָה וְעָקַב תִּשְׁמַעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמֵרַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
 אֲתֶם וּשְׁמֵר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַבְרִית וְאֶת-הַחֲסֵד אֲשֶׁר
 13 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וְאַהֲבֶךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרֵי-
 אֲדָמְתְךָ דִּגְגֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיַּצְהֶרְךָ שְׂגֵר-אַלְפֶיךָ וַעֲשִׂיתָ רַחֲמֵי
 14 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל-
 15 הָעַמִּים לֹא-יְהִיָּה בְּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְכֵה־מֵתָךְ: וְהָסִיר יְהוָה
 מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מְדוּי מִצְרִים הֲרַעִים אֲשֶׁר יִדְעַתְּ לֹא יִשְׁיִמֶם
 16 בְּךָ וְנָתַנְם בְּכָל-שֹׁנְאֶיךָ: וְאָכַלְתָּ אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְאִתְחוּס עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם
 17 כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים
 18 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָּה אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם
 זָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעָה וּלְכָל-מִצְרָיִם:
 19 הַמִּסֵּת הַגְּדֹלָת אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֲתָת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה
 וְהָאֲדָע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 20 לְכָל-הָעַמִּים אֲשֶׁר-אַתָּה יֹרָא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת-הַצְרָעָה
 יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּסֵ עַד-אֲבֹד הַנְּשֹׂאִים וְהַנְּסֹתָרִים מִפְּנֶיךָ:

- آنها را خرد کنید و درختهای مورد پرستش آنها را بشکنید و بتهای آنها را با آتش بسوزانید.
- ۶ زیرا تو برای خدا خداوند خود قوم مقدسی هستی. خدا خداوندت تو را انتخاب کرد تا در میان تمام قوم‌های روی زمین برای وی قومی نخبه باشی.
- ۷ خدا نه بخاطر زیادتر بودن شما از قومهای دیگر به شما زیاد علاقمند شد و شما را انتخاب کرد، زیرا شما از تمام قومها کم جمعیت ترید.
- ۸ بلکه بخاطر محبت خدا به شما و بخاطر رعایت سوگندی که برای پدران شما یاد کرده است خدا شما را با قدرتی قوی بیرون آورد و تو را از دست پَرعُوه پادشاه مصر از خانه بردگی باز خرید.
- ۹ پس بدان که خدا خداوند تو، خداست. قادری است وفادار که پیمان و احسانش را نسبت به دوستدارانش و کسانی که فرامینش را رعایت میکنند برای هزار نسل مراعات میکند.
- ۱۰ و به هر یک از دشمنان خود (پاس کار نیکی که احتمالاً انجام داده باشد) در زندگیش پاداش میدهد تا (در آخرت) نابودش سازد و نسبت به دشمنش تأخیر روا نمیدارد، در زندگیش به او پاداش میدهد. (به فصل ۵ آیه‌های ۹ و ۱۰ مراجعه شود).
- ۱۱ پس فرمانها و قانونها و احکامی را که من امروز به تو میدهم رعایت کرده به آنها عمل نما.

پاراشای عِقُو

- ۱۲ چنین مقرر است، در ازای اینکه به این احکام گوش داده و آنها را رعایت نمائی خدا خداوند تو پیمان و احسانی را که به پدرانت سوگند یاد کرد در حق تو مراعات خواهد نمود.
- ۱۳ دوستت خواهد داشت و برکت خواهد داد و افزونت خواهد گردانید. ثمره‌ی شکمت و میوه‌ی زمینت، غله و شیره و روغن - بچه‌ی گاوهایت و نتاج گوسفندان را روی زمینی که به پدرانت سوگند یاد کرد تا به تو بدهد، برکت خواهد داد.
- ۱۴ از تمام قومها مبارکتر خواهی بود. در میان تو مرد و زن عقیم وجود نخواهد داشت و همینگونه در میان چارپایان تو.
- ۱۵ خدا هرگونه بیماری‌ای را از تو دور خواهد کرد و هیچیک از دردهای درمان ناپذیر مصریان را که میشناسی، بر تو مستولی نخواهد نمود، بلکه آنها را به دشمنان تو خواهد داد.
- ۱۶ تمام قومهایی را که خدا خداوندت به تو تسلیم میکند فناساز، نسبت به آنها چشم پوشی نکن. معبودانشان را پرستش ننما زیرا این برای تو دامی خواهد بود.
- ۱۷ اگر با خود بگویی این قومها از من افزون ترند، چگونه میتوانم آنها را بیرون کنم؟
- ۱۸ از آنها ترس نداشته باش، آنچه را خدا خداوندت با پَرعُوه و با تمام مصریان عمل کرد بیاد آور.
- ۱۹ یعنی تجربه‌های بزرگ و آیات و معجزات و قدرتی قوی و بازویی افراشته را که چشمانت مشاهده نمود که خدا، خداوندت (به وسیله‌ی آنها) تو را بیرون آورد (بیاد آور). خدا خداوندت با همه‌ی قومهاییکه تو از حضور آنها ترس داری چنین عمل خواهند نمود.
- ۲۰ خدا خداوندت زنبورهای سرخ را به میان آنها روانه خواهد نمود و پنهان شدگانشان را از پیش تو نابود سازد.

- 21 לא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: (
- 22 וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא
- 23 תֹּכַל פְּלַתֶם מִיָּהָר פֶּן־תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה: וְנִתְּנָם יְהוָה
- 24 אֱלֹהֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהִמָּס מִהוֹמָה גְדֹלָה עַד הַשָּׁמַדִּים: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם
- 25 בְּיָדְךָ וְהִאֲבֹדְתָ אֶת־שֵׁמֶם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־יִצְבַּ אִישׁ בְּפָנֶיךָ
- 26 עַד הַשָּׁמַדִּים אַתֶּם: פָּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ
- כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתְּ לָךְ פֶּן תִּוְקַשׁ בּוֹ כִּי תֹעֲבַת יְהוָה
- אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא־תֵבִיא תֹעֲבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהָיִית חָרָם כַּמָּהוּ
- שִׁקָּץ וְתִשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבוּ וְתִתְעַבְּנוּ כִּי־חָרָם הוּא:
- ח 1 כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
- 2 תַּחְיִין וּרְבִיתֶם וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
- לְאַבְרָהָם: וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
- 3 זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנַפְשְׁךָ לְדַעַת אֶת־
- אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי אִם־לֹא: וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכַלְךָ
- אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ
- כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יַחִיָּה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־
- 4 יְהוָה יַחִיָּה הָאָדָם: שְׁמַלְתְּךָ לֹא בָלַתָּה מֵעֲלֶיךָ וּדְגַלְךָ לֹא
- 5 בָּצַקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה: וַיִּדְעַת עַם־לְבָבְךָ כִּי בְּאִשׁ יִיָּסֵר
- 6 אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
- 7 אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּדַרְכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵבִיאֲךָ
- אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲמֹת יֵצְאִים בְּבִקְעָה
- 8 וּבַהָר: אֶרֶץ חֹטָה וְשַׁעֲרָה וְגִפְּזָן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שָׁמֶן
- 9 וְדָבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנָתָ תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תַחֲסֹר
- כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנְיָה בְדוֹל וּמִהֲרָדִיָּה תִחְצַב נַחֲשֹׁת:
- 10 וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
- 11 אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ: הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי
- 12 שְׁמֹר מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: פֶּן־

- ۲۱ از آنها نهراس زیرا خدا خداوندت که قادری بزرگ و مهیب است در میان توست.
- ۲۲ خدا خداوندت این قومها را بتدریج از پیش تو میراند. نباید آنها را زود فنا نمائی مبادا که حیوانات صحرا علیه تو بسیار شوند.
- ۲۳ خدا خداوندت آنها را در برابر تو تسلیم میکند و تا نابودیشان آنها را فوق العاده آشفته میگرداند.
- ۲۴ پادشاهان آنها را بدست تو تسلیم خواهد کرد تا نامشان را از زیر آسمان محو سازی. کسی را در برابر تو یاری مقاومت نخواهد بود تا آنکه آنها را نابود گردانی.
- ۲۵ پیکره های معبودانشان را با آتش بسوزانید. آرزو نکن که نقره و طلائی را که بر آنهاست برای خود برداری. مبادا با آن بدام افتی، چونکه (این عمل) در نظر خدا خداوندت ناپسند است.
- ۲۶ و چیز ناپسند را وارد خانهات نکن تا مثل آن (چیز) تحریم نگردی. از آن نهایت نفرت را داشته و کاملاً آنرا زشت بدان چونکه حرام است.

عِقْو - فصل هشتم

- ۱ مواظب باشید هر فرمانی را که من امروز به شما میدهم، انجام دهید تا اینکه زنده مانده افزون شوید و ببینید آن سرزمینی را که خدا (درباره ی آن) به پدرشان سوگند یاد کرد به تصرف درآورید.
- ۲ تمام راهی را که در بیابان خدا خداوندت ترا در این چهل سال رهبری نمود بیاد آور. برای این بود که ترا رنج داده بیازماید (۱) و بداند در قلبت چیست؟ و آیا فرمانش را رعایت مینمایی یا نه؟
- ۳ تو را رنج داد و گرسنه گذاشت. «مان» را که نمیشناختی و پدرانت نمی شناختند بتو خورانید تا اینکه بتو بفهماند که آدمی تنها بوسیله ی غذا زنده نمی ماند بلکه بخاطر هر امری که (برای زنده ماندن کسی) از سوی خدا صادر شده است زنده میماند.
- ۴ اینک چهل سال است لباس تو در برت فرسوده نشد و پایت آماس نکرد.
- ۵ پس با شعورت تشخیص بده همانطوری که کسی فرزندش را تأدیب میکند خدا خداوندت تو را تأدیب مینماید. (۲)
- ۶ پس دستور خدا خداوندت را مراعات نما تا در راههایش گام نهی و از او ترس داشته باشی.
- ۷ هنگامیکه خدا خداوندت تو را برسرزمین خوبی بیاورد - سرزمین رودهای آب، که چشمه ها و سیلابهای از دره ها و کوهها بیرون می آیند ...
- ۸ سرزمین گندم و جو و تاک و انجیر و انار - سرزمین زیتون پر روغن و شهد (خرما) ...
- ۹ سرزمینی که در آن در حال فقر امرار معاش نکنی - چیزی در آن کسر نداشته باشی - سرزمینی که از سنگهای آهن و از کوهستان هایش مس استخراج کنی ...
- ۱۰ میخوری و سیر میشوی، خدا خداوند خود را بخاطر آن سرزمین خوبی که بتو داده سپاس بگو.
- ۱۱ مواظب خود باش مبادا خدا خداوند خود را فراموش کنی و فرمانها و احکام و قانونهایش را که من امروز بتو امر میکنم مراعات نکنی ...

۱- خدا میدانست و احتیاج به آزمودن نداشت ولی آزمود تا به امت هایی که به محبت های خدا نسبت به بیسرائل اعتراض دارند و آنرا تبعیض می پندارند پاسخ بدهد. به کتاب پرمیا فصل ۲ آیه های ۱-۳ مراجعه شود.

۲- به فصل ۳۲ آیه ۴ مراجعه شود.

13 תֹּאכַל וּשְׂבַעְתָּ וּבַתִּים טָבִים תִּבְנֶה וּיְשֻׁבָתָ: וּבִקְרֹךְ וּצְאֹנֶךָ
 14 יִרְבִּין וּכְסֵף וְזָהָב יִרְבֶּה-לְךָ וְכֹל אֲשֶׁר-לְךָ יִרְבֶּה: וְדָם לִבְבֶךָ
 וּשְׂכַחַת אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 15 עַבְדִּים: הַמּוֹלִיכֶךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נַחֲשׁוּ שָׂרְף וְעַקְרָב
 וּצְמָאוֹן אֲשֶׁר אִין-מַיִם הַמוֹצִיא לְךָ מֵיַם מִצְוֹר הַחֲלָמִישׁ:
 16 הַמֵּאֲכִלְךָ מִן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתְךָ
 17 וּלְמַעַן נִסִּיתְךָ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ: וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבֶךָ כַּחַי וְעַצְם
 18 יָדַי עָשָׂה לִי אֶת-הַחֵיל הַזֶּה: וְזָכַרְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא
 הֵנִתָּן לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הָקִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם בְּיוֹם הַזֶּה:

19 וְהָיָה אִם-שָׂכַח תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעַדְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד
 20 תֵּאבְדוּן: כִּגְוִים אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כִּן תֵּאבְדוּן עַקֵּב
 לֹא תִשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ח 1 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵיבֵר הַיּוֹם אֶת-הַיְרֵדִין לְבֹא לְרִשְׁתָּ גּוֹיִם
 2 גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם: עַם-גְּדוֹל
 וְדָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי
 3 בְּנֵי-עֲנָק: וַיִּדְעַת הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָעֹבֵר לִפְנֵיךָ אִשׁ
 אֲכָלָה הוּא יִשְׁמִידֶם וְהוּא יִכְנִיעֶם לִפְנֵיךָ וְהוֹרִשְׁתָּם וְהֵאבַדְתָּם
 מִהָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ: אַל-תֹּאמַר בְּלִבְבֶךָ בְּהַדָּף יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אַתֶּם מִלִּפְנֵיךָ לֵאמֹר בְּעַדְקַתִּי הֵבִיאֵנִי יְהוָה לְרִשְׁתָּ
 אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹדִישָׁם מִפְּנֵיךָ:
 5 לֹא בְּעַדְקַתְךָ וּבְיִשָּׁר לִבְבֶךָ אַתָּה בָּא לְרִשְׁתָּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן
 בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹדִישָׁם מִפְּנֵיךָ וּלְמַעַן
 הָקִים אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 6 וּלְיַעֲקֹב: וַיִּדְעַת כִּי לֹא בְּעַדְקַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת-
 7 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם-קָשָׁה-עֲרָף אַתָּה: זְכוֹר

שלישי
 4

- ۱۲ مبادا بخوری و سیر شوی، خانه‌های خوب بسازی و بنشینی ...
- ۱۳ رمه و گله‌ات افزون شود، نقره و طلایت زیادگشته، آنچه داری افزون گردد...
- ۱۴ آنگاه دلت مغرور شود و خدا خداوند خود را که تو را از سرزمین مصر و از خانه‌ی غلامی بیرون آورد فراموش کنی... (۱)
- ۱۵ تو را در بیابان بزرگ و خوفناکی که جای مار، مار سمی و عقرب میباشد و خشک و بی آب است رهبری میکند، برای تو از سنگ خارا آب بیرون میکشد ...
- ۱۶ در بیابان، «مان» را که پدرانیت نمیشناختند به تو میخوراند. برای اینکه تو را رنج داده بیازماید تا تو را عاقبت به خیر گرداند ...
- ۱۷ (مبادا) در دلت بگویی این نیرو و قوت دستم بود که این توانگری را برای من بوجود آورد.
- ۱۸ بلکه خدا خداوند خود را بیاد داشته باش، زیرا اوست که بتو نیرو میدهد تا توانایی حاصل کنی تا چنانکه امروز می بینی به پیمان خود که برای پدرانیت سوگند یاد کرده است وفا کند.
- ۱۹ امروز به شما اخطار کردم که چنین مقرر است که اگر خدا خداوند خود را فراموش کنی و بدنبال دیگر معبودان رفته آنها را ستایش نمائی و به آنها سجده کنی حتماً آواره میشوید.
- ۲۰ در نتیجه‌ی عدم اطاعتتان از سخن خدا خداوند خود، مانند قومهایی که خدا از پیش شما نابود میکند، دربدر خواهید شد.

عِقو - فصل نهم

- ۱ ای یسرائل گوش فرا دار: تو امروز از بردن میگذری تا بیایی قومهای بزرگ و قویتر از خود و شهرهای بزرگی را که حصارهایشان سر به آسمان میساید به تصرف درآوری.
- ۲ قومی بزرگ و بلند قد یعنی فرزندان عَنَاقِیها (غولها) را تو می شناسی و درباره‌ی آنها شنیده‌ای: کیست که در برابر فرزندان عَنَاق (غول) مقاومت کند؟
- ۳ امروز بدان که خدا، خداوند توست. او آتشی است سوزان که پیشاپیش تو میگردد. او نابودشان میکند و در برابر تو تسلیمشان میکند. همانگونه که خدا به تو گفت زود آنها را بیرون رانده نابودشان کن.
- ۴ هنگامیکه خدا خداوندت آنها را از پیش تو دفع کرد چنین مگو که خدا به سبب عدالت من مرا آورد تا این سرزمین را بتصرف در آورم بلکه به سبب شرارت این قومهاست که خدا آنها را از پیش تو میراند.
- ۵ بسبب عدالت و پاکدلیت نیست که میانی سرزمین آنها را به تصرف درآوری بلکه بسبب شرارت این قومهاست که خدا خداوندت آنها را از پیش تو میراند و بخاطر وفا کردن به سوگندی است که برای پدرانیت، اوراهام، بیصحاق و یعقوؤ یاد کرده است.
- ۶ بدان، بسبب عدالت تو نیست که خدا خداوندت این سرزمین خود را بتو میدهد که آنرا

۱- در چندین جای توراها اشاره شده است که ثروت مند شدن همواره خطر پشت پا زدن به فرامین توراها و دور شدن از خداوند را ممکن است همراه داشته باشد و حخامیم فرموده‌اند که غرش شیر بدین خاطر است که همیشه در حال خوردن گوشت و اگر چنانچه گاه میخورد هیچوقت پادشاه حیوانات نمی‌شد.

אֶל־תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמוֹן־
 הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצְאָתָּ וּמֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה
 מִמֵּרִים הָיִיתֶם עִם־יְהוָה: וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנֶּף
 8 יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: בַּעֲלַתִּי הִהְרֵה לְקַחַת לִוְחֹת
 9 הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וְאִשָּׁב בְּהַר
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי:
 10 וַיִּתֶּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִוְחֹת הָאֲבָנִים כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים
 וְעָלִיָּהֶם כָּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 11 בַּיּוֹם הַהֵוא: וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
 12 אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לְחֹת הָאֲבָנִים לְחֹת הַבְּרִית: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם
 רֵד מִהַר מִזֶּה כִּי שָׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סֵרוּ מִיַּד
 13 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 14 לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשָׁה־עֲרֹף הוּא: הֲרַף
 מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמְדֵם וְאִמְחָה אֶת־שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה
 15 אוֹתְךָ לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנִּי: וְאִפֹּן וְאֵרַד מִן־הַהָר וְהָהָר בַּעַר
 16 בְּאֵשׁ וְשְׁנֵי לִוְחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי: וְאֵרָא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מִסְכָּה סִרְתֶּם מִיַּד מִן־
 17 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם: וְאַתֶּפֶשׁ בְּשְׁנֵי הַלְּחֹת וְאֲשַׁלְּכֶם
 18 מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם: וְאַתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרַאשֹׁנָה
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי
 עַל כָּל־חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינַי יְהוָה
 19 לְהַכְעִיסוֹ: כִּי יִגְדַּתִּי מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עָלֵיכֶם
 20 לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא: וּבְאֶהְרֹן
 הַתְּאֵנָף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד אֶהְרֹן בְּעַת
 21 הַהוּא: וְאַתְּחַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶתְּהַעֲגֵל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְף
 אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְאֶכֶת אֹתוֹ טָחוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר־דָּק לְעָפָר וְאֲשַׁלַּךְ
 22 אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיַּרְדֵּי מִן־הָהָר: וּבַתְּבַעֲרָה וּבַמִּפָּה

- به تصرف در آوری چونکه تو قومی گردن شق هستی.
- ۷ به یاد داشته باش فراموش نکن که خداوندت را در بیابان خشمگین کردی. از همان روزیکه از سرزمین مصر بیرون آمدی تا رسیدنتان به این محل در برابر خدا نافرمان بودید.
- ۸ و در حُور و خدا را خشمگین کردید و خدا به شما غضب کرد تا شما را نابود کند.
- ۹ هنگامیکه از آن کوه بالا رفتیم که لوح‌های سنگی - لوح‌های پیمانی را که خدا با شما منعقد کرد بگیریم، چهل روز و چهل شب در آن کوه ماندم. غذا نخوردم و آب ننوشیدم.
- ۱۰ خدا آن دو لوح سنگی را که با قدرت خداوند نوشته شده بود، به من داد و روی آنها تمام این سخنانی که خدا در آن کوه از میان آتش در روز آن اجتماع در برابر شما گفت (نوشته شده) بود.
- ۱۱ در پایان چهل روز و چهل شب بود که خدا آن دو لوح سنگی - لوح‌های پیمان را، بمن داد.
- ۱۲ خدا به من گفت: برخیز زود از اینجا پایین برو چونکه قومت که از مصر بیرون آوردی، فاسد شده است. فوراً از آن راهیکه به آنها فرمان دادم دور شدند و برای خود بت ریختگی ساختند. (۱)
- ۱۳ خدا بمن گفت: این قوم را ملاحظه کردم که اینک قومی گردن شق است.
- ۱۴ مانع نشو تا نابودشان سازم و نامشان را از زیر آسمان محو سازم و تو را به قومی قوی تر و افزون تر از او تبدیل نمایم.
- ۱۵ در حالیکه آن کوه در آتش افروخته و دو لوح پیمان روی دو دستهای من بود بازگشته و از کوه پایین آمدم.
- ۱۶ مشاهده کردم که اینک به خدا خداوند خود خطا کردید. برای خود گوساله‌ی ریختگی درست نمودید. بزودی از آن راهی که خدا به شما سفارش کرده بود دور شدید.
- ۱۷ دو لوح را گرفتیم. از روی دو دستم انداخته آنها را جلو چشمان شما خرد کردم.
- ۱۸ بخاطر تمام خطایی که شما مرتکب شده بودید و آن کار بد (گوساله پرستی) را در نظرش انجام دادید تا عصبانیش کنید، مانند بار اول بحضور خدا روی بر زمین نهادم. چهل روز و چهل شب غذا نخوردم و آب ننوشیدم.
- ۱۹ زیرا از خشم و غضبی که خدا بر شما کرد تا شما را نابود کند ترسیدم. خدا این بار هم با من موافقت کرد.
- ۲۰ خدا نسبت به آهرون بسیار خشمگین گشت (و میخواست که) نابودش کند. برای آهرون هم در آن وقت دعا کردم.
- ۲۱ نشانه‌ی خطایان را، یعنی آن گوساله‌ای را که ساخته بودید - گرفتیم و آنرا در آتش سوزاندم و آن را کوبیده خوب نرم کردم تا اینکه چون خاک نرم شد و گرد آن را در رودی که از آن کوه سرازیر میشد ریختم.
- ۲۲ و در توغرا و در مساو قیوروت هتاوا، خدا را غضبناک میکردید.

۱- علمای یهود فرموده‌اند، اینکه خداوند به مُشه ربنو میفرماید «برخیز و زود از اینجا پایین برو» منظور خداوند اینهم بوده است که چون فرزندان بیسرائل با گناه (گوساله پرستی) کردن از درجه روحانی نزول کردند پس همینطور هم رهبر فرزندان بیسرائل (مُشه) هم باید از درجه روحانی خود نزول کند.

23 וּבְקִבְרַת הַתְּאוּהַּ מִקְצָפִים הָיִיתֶם אֶת־יְהוָה: וּבְשִׁלַּח יְהוָה
 אֶתְכֶם מִקֶּדֶשׁ בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם לִּי וְלֹא
 24 שָׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ: מִמָּרִים הָיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם:
 25 וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת־אַרְבַּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבַּעִים הַלַּיְלָה
 26 אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לֵהֲשִׁמִּיד אֶתְכֶם: וְאַתְּנַפֵּל
 אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־תִשְׁחַת עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר
 27 פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ
 לֵאבְרָהֶם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֱלֹהֵי־תִפְּנֹן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־
 28 רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: פָּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם
 מִבְּלִי יְכָלֶת יְהוָה לְהַבְיִיאַם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ
 29 אוֹתָם הוֹצִיאַם לְהַמְתֵּם בַּמִּדְבָּר: וְהֵם עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה:

1 רביעי בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים
 2 ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואתב על הלחת את
 הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם
 3 בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים
 4 כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על הלחת
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 5 בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד
 מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר
 6 צוני יהוה: ובני ישראל נסעו מבארות בני־יעקן מוסרה שם
 7 מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו
 8 הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי־מים: בעת ההוא
 הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה
 9 לעמד לפני יהוה לשדרתו ולברך בשמו עד היום הזה: על־
 פן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא נחלתו

- ۲۳ و موقعیکه خدا شما را از قادش برنیع فرستاده گفت عازم شوید و آن سرزمینی را که به شما دادم به ارث ببرید، امر خدا خداوند خود را رد کردید و به او اعتماد نکرده به حرفش گوش ندادید.
- ۲۴ از روزیکه من شما را شناختم نسبت به خدا نافرمان بوده‌اید.
- ۲۵ چهل روز و چهل شبی که در حضور خدا رو بر زمین نهاده بودم التماس کردم. چونکه قصد داشت شما را نابود کند.
- ۲۶ بحضور خدا استدعا نموده گفتم: خدا خداوند، قوم و نصیبت را که با بزرگواری خود باز خریدی و با قدرتی قوی از مصر بیرون آوردی، فنا نکن.
- ۲۷ بندگانت اوراهام بیصحاق و یعقو را بیاد داشته باش و به لجاجت این قوم و به شرارت و خطایش نگاه نکن.
- ۲۸ مبادا (مردم) آن سرزمینی که ما را از آنجا بیرون آوردی بگویند که چون خدا توانایی نداشت آنان را به آن سرزمینی که به آنها گفته بود وارد کند، و از آنجاییکه با آنها دشمنی داشت، بیرونشان آورد تا آنها را در این بیابان بکشد.
- ۲۹ لیکن آنها قوم و نصیب تو هستند که با نیروی بزرگ و بازوی افراشته‌ات (از مصر) بیرون آوردی.

عِقْو - فصل دهم

- ۱ در آنوقت خدا به من گفت دو لوح سنگی مانند اولیها بتراش و به حضور من به کوه بیا و صندوقی از چوب برای خود بساز. (۱)
- ۲ تا کلماتی که روی لوح‌های اول که شکستنی بود بر این لوح‌ها بنویسم که آنها را در صندوق قرار دهی.
- ۳ پس صندوقی از چوبهای افاقیا ساختم و دو لوح سنگی مانند اولیها تراشیدم و در حالیکه آن دو لوح در دستم بود، به کوه بر آمدم.
- ۴ خدا ده فرمان را روی آن لوح‌ها طبق نوشته‌ی اولی و آنچه خدا در روز آن اجتماع در آن کوه از میان آتش به شما گفته بود، نوشت و آن را به من داد.
- ۵ برگشته از کوه پایین آمدم و آن لوح‌ها را در آن صندوقی که ساخته بودم قرار دادم. پس همانطور که خدا به من فرمان داد، آنجا باقی ماندند.
- ۶ فرزندان یسرائیل از بیروت بنی یعقان به مسرا کوچ کردند. آنجا آهن درگذشت و همانجا به خاک سپرده شد و العازار پسرش بجای او به کهانت رسید.
- ۷ از آنجا به گود گود و از گود گود به یوطواه، سرزمین رودهای آب کوچ نمودید.
- ۸ در آنوقت خدا سبط لوی را برای حمل صندوق پیمان خدا جدا کرد تا به حضور خدا بایستند و او را خدمت کرده (و یسرائیل) را تا امروز به نام او برکت کنند.
- ۹ باین جهت لوی در میان برادرانش (در میان اسباط دیگر) سهم و زمین و ملکی ندارد.

۱- مُشه فقط این دو لوح را تراشید، به کتاب شموت فصل سی و دو آیه ۱۶ مراجعه شود.

דברים י-יא עקב

10 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר: וְאַנְכִי עֹמְדִתִּי בְּהַר פִּימִים
 הָרֵאשִׁימִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
 11 בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא-אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם
 לֶךְ לְמִסְעֵ לַפָּנִי הַעַם וַיִּבְאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם:

12 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוּה אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אִם-לִירְאָה ^{חמישי}
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל-דַּרְכָיו וּלְאַהֲבָה אוֹתוֹ וּלְעַבְדוֹ
 13 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: לִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת
 14 יְהוָה וְאֶת-חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: הֵן לִיהוּה
 15 אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ: רַק
 בְּאַבְתָּיִךְ חֶשֶׁק יְהוּה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרְעִים אַחֲרֵיהֶם
 16 בְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים כִּי־זֶה הוּא: וּמִלֵּתָם אֵת עָרַלְתָ לְבַבְכֶם
 17 וְעָרַפְכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד: כִּי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנָיו
 18 וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַל-מַנְה וְאַהֲבֵה גֵר לָתֵת לוֹ
 19 לֶחֶם וּשְׂמֵלָה: וְאַהֲבַתְּם אֶת-הַגֵּר כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 20 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אוֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבֹק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע:
 21 הוּא תִהְלֶתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר-עָשָׂה אִתְּךָ אֶת-הַגְּדֹלָת
 22 וְאֶת-הַנּוֹרָא אֵת הָאֵלָה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ
 יָבִיתְךָ מִצְרַיִמָה וְעַתָּה שִׂמְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 1 יא לְרַב: וְאַהֲבַתְּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׂמַרְתָּ מִשְׁמֵרָתוֹ וּחְקֵיתִיו
 2 וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל-הַיָּמִים: וַיִּדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם
 אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֶת-מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת-
 3 גְּדֹלּוֹ אֶת-יָדוֹ הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת-אֲתֹתָיו וְאֶת-מַעֲשָׂיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וּלְכָל-אֶרֶץ-
 4 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחַיִל מִצְרַיִם לְסוֹסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת-מִי
 ים-סוּף עַל-פְּנֵיהֶם בְּרִדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיִּאֲבֹדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם

همانطوریکه خدا خداوندت باوگفت نصیب او خدا است.

- ۱۰ و من مانند روزهای اول - چهل روز و چهل شب در آن کوه ماندم. این بار هم خدا (تقاضای) مرا اجابت کرد. خدا نخواست شما را فنا کند.
- ۱۱ خدا بمن گفت برخیز و برای کوچ کردن پیشاپیش این قوم برو تا بیایند و آن سرزمینی را که به پدرانشان سوگند یاد کردم به آنها بدهم، به ارث ببرند.
- ۱۲ حال این یسرائل، خدا خداوندت از تو چه میخواهد؟ جز اینکه از خدا خداوندت ترس داشته باشی و در همه‌ی راههایش گام برداری و او را دوست بداری و خدا خداوند خود را با تمام قلبت و با تمام جانت ستایش کنی ...
- ۱۳ و فرمانهای خدا و قانونهایی را که من امروز به صلاح تو، به تو فرمان میدهم رعایت نمائی.
- ۱۴ اینک این آسمان و دیگر آسمانها، این زمین و هرچه در آنست از آن خدا - خداوند تو است.
- ۱۵ خدا نسبت به پدران شما علاقه‌ی مفراطی نشان میداد که آنها را دوست بدارد. پس بعد از ایشان نسل آنها یعنی شما را مانند امروز از بین تمام قومها انتخاب کرد.
- ۱۶ بی‌عاطفگی را از خود دور نموده و دیگر کردن شقی نکنید.
- ۱۷ زیرا خدا خداوند شما داور داوران و سرور سروران است. قادر بزرگ و دلیر و خوفناکی است که نه طرفداری میکند و نه رشوه میگیرد.
- ۱۸ به حق یتیم و بیوه زن رسیدگی میکند و غریب را دوست میدارد تا به او خوراک و پوشاک بدهد.
- ۱۹ نظر به اینکه در سرزمین مصر غریب بودید غریب را دوست بدارید.
- ۲۰ از خدا خداوند خود ترس داشته او را ستایش کن و به او پیوسته باش (در صورت لزوم به امر دادگاه) بنام وی سوگند یاد کن.
- ۲۱ او مایه‌ی افتخار توست، او خداوند توست که این کارهای بزرگ و مهیب را که چشمانت مشاهده کرد برای تو انجام داد.
- ۲۲ اجدادت به تعداد هفتاد نفر وارد مصر شدند و اکنون خدا خداوندت ترا مانند ستارگان آسمان فزونی داده است.

عِقْو - فصل یازدهم

- ۱ خدا خداوند خود را دوست بدار و همواره اوامر، احکام (بدون چون و چرا) و فرمانهایش را رعایت کن.
- ۲ و امروز بدانید که روی سختم با فرزندان شما، که شناخت و درکی از حکمت و بزرگواری و قدرتمندی و بازوی توانای خدا خداوندتان ندارند، نیست ...
- ۳ و (نیز از) آیات و کارهای او که در مصر به پَرعوه پادشاه مصر و به تمام کشورش کرد ...
- ۴ و (نیز از) آنچه نسبت به لشگریان مصر - به اسبها و ارابه‌اش کرد، در حالیکه دنبال شما میآمدند آنها را با آبهای دریای سرخ پوشانید و خدا تا امروز نابودشان کرد ...

5 הָאֵלֹהִים: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה:
 6 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתְּנִי וּלְאֲבִירִים בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן־דָּאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה
 7 הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעַם וְאֶת־בְּתִיָּהֶם וְאֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־
 8 הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתֶם
 9 אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 10 הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבֵאתֶם וִירְשַׁתֶּם
 11 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תֵּאֲדָרְכוּ
 12 יָמִים עַל־הָאָרֶמָּה אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם
 13 וּלְזָרְעֵם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 14 אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאֶתְּ
 15 מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֵרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כַּגֵּן הַיֶּרֶק: וְהָאָרֶץ
 16 אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמִטַּר
 17 הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּהֲמִים: אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׂ אֶתָּה
 18 תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
 19 שָׁנָה: וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 20 אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
 21 בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 22 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וּתִירִשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ
 23 לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָּ וּשְׁבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 24 וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 25 אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהָאָרֶמָּה
 26 לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדַתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
 27 יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 28 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
 29 עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 30 וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת
 31 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶמָּה

- ۵ و (نیز از) آنچه در بیابان برای شما کرد تا به این مکان رسیدید ...
- ۶ و (نیز از) آنچه به داتان و اویرام پسران الی آو پسر رثوون کرد که آن زمین دهان خود را گشوده آنها و خانواده‌ها و چادرهایشان و هر موجودی را که در میان تمام ییسرائل تابع ایشان بود در خود فرو برد ...
- ۷ (بلکه روی سخنم با شماست) چونکه خودتان ناظر همهی کاریکه خدا بزرگوار (عالم) انجام داد بودید.
- ۸ پس تمام فرمانهایی را که من امروز به شما میدهم مراعات کنید تا اینکه قوی شده و بیاید آن سرزمینی را که شما برای تصرفش به آنجا میروید به ارث ببرید.
- ۹ و تا اینکه بر آن زمینی که خدا برای پدرانتان سوگند یاد نمود که به آنها و نسلشان بدهد - سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری است - عمرتان طولانی شود.
- ۱۰ چون این سرزمینی که تو برای به ارث بردن آن به آنجا میایی مثل سرزمین مصر که از آنجا خارج شدی نیست که بذر خود را بکاری و مانند مزرعه‌ی سبزیجات با (خسته کردن) پایت آنرا آبیاری کنی.
- ۱۱ سرزمینی که شما بدانجا می‌آید که آنرا به ارث ببرید، سرزمینی است کوهستانی و دره‌ای، (آن سرزمین) از بارندگی آسمان آبیاری خواهد شد.
- ۱۲ سرزمینی است که خدا خداوند تو مراقب آن است. نظر خدا خداوندت از ابتدای سال تا انتهای سال همیشه متوجه آنست.
- ۱۳ چنین مقرر است که اگر به فرامینی که من امروز به شما فرمان میدهم جد آگوش فرادهدید و خدا خداوند خود را دوست بدارید و او را با تمام قلب و جان خود پرستش نمائید،
- ۱۴ بارندگی زمین شما یعنی باران پائیزه و باران بهاره را به موقعش خواهیم داد تا غله و شیره و چربی خود را جمع آوری کنی.
- ۱۵ برای چارپایانت در صحرای تو علفه میدهم (تا نتایج آنها زیاد شوند) بخوری و سیر شوی.
- ۱۶ مواظب خودتان باشید مبادا دلتان فریفته شده و منحرف شوید و دیگر معبودان را پرستش کرده به آنها سجده نمائید.
- ۱۷ خشم خدا بر شما افروخته خواهد شد (درهای) آسمان را خواهد بست، بارندگی نخواهد بود. آن زمین محصولش را نخواهد داد و بزودی از آن سرزمین خوبی که خدا به شما میدهد، آواره خواهید شد.
- ۱۸ به این سخنان من با تمام قلب و با تمام جانتان توجه کنید و آنها را بعنوان نشانه روی دست خود گره بزنید و بمنزله‌ی زینت بین چشمهایتان باشد.
- ۱۹ آنها (یعنی سخنان تورا) را در حین نشستنت در خانه و راه رفتنت و وقت خوابیدن و برخاستنت به فرزندانان یاد دهید تا از آنها گفتگو کنند.
- ۲۰ آنها را بر باهوهای در خانه و بر دروازه‌های خود بنویس.
- ۲۱ تا اینکه عمر شما و عمر فرزندان شما روی زمینی که خدا به پدرانتان سوگند یاد نمود که به آنها بدهد مثل عمر آسمان بر زمین زیاد شود.

דברים יא-יב ראה

- 22 **הָאָרֶץ:** כִּי אִם-שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
 שְׁבִיעֵי וּמִפְטֵי
 23 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָהּ
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְכֹת בְּכָל-דַּרְכֵי וּלְדַבְקָהּ-בּוֹ: וְהוֹרִישׁ
 24 יְהוָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים
 וְעַצְמִים מִכֶּם: כָּל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כְּפִי-דְגַלְכֶם בּוֹ לָכֶם
 25 יִהְיֶה מִן-הַמְדָּבָר וְהַלְבָנוֹן מִדְּהַנְּהַר נְהַר-פָּרָת וְעַד הַיַּם הָאֲחֻזִּין
 יִהְיֶה גְבֻלְכֶם: לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֵיכֶם פַּחַדְכֶם וּמִוֶּדְאֲכֶם יִתֵּן
 26 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָכֶם: רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה רְאֵה
 27 וּקְלָלָהּ: אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּן אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 28 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּן
 אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי
 29 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-
 יִדְעֶתֶם: וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-
 30 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה
 עַל-הַר גְּרָזִים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הַר עֵיבָל: הַלֹּא-הִמָּה בְּעֵבֶר
 31 הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַפְּנִיעֵנִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֵרְבָה
 מוֹל הַגְּלָגָל אֵצֶל אֱלוֹנֵי מִדְּבָר: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן
 32 לְבֹא לְרִשֹּׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם
 אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתְסֶ-בָּהּ: וְשִׁמְרֶתֶם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל-הַחֻקִּים וְאֵת-
 1 יב הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם: אֱלֹהֵי הַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 2 אֱלֹהֵי אַבְתֵּיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-
 הָאָדָמָה: אַבְדֹת תִּאֲבְדוּן אֶת-כָּל-הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם
 3 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים
 הַרְּמִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְצַתֶּם אֶת-

- ۲۲ زیرا اگر بمنظور دوست داشتن خدا خداوند خود تمام این فرمانی را که من برای انجام دادنش به شما فرمان میدهم حتماً مراعات کنید یعنی در تمام راههای گام بردارید و به او پیوندید ...
- ۲۳ خدا تمام این قومها را از پیشتان میراند تا (سرزمین) قومهای بزرگتر و دلیرتر از خود را به تصرف درآورید.
- ۲۴ هر مکانی که کف پای شما بر آن قرار گیرد مال شما خواهد بود. از این بیابان ولوانون از آن رودخانه یعنی رودخانهی پرات تا دریای مدیترانه مرز شما خواهد بود.
- ۲۵ کسی در مقابل شما ایستادگی نخواهد کرد. همانگونه که خدا خداوندتان به شما گفته است ترس و هراس شما را بر تمام (مردم) آن سرزمینی که بر آن گام می نهید مستولی خواهد کرد.

پاراشای رئه

- ۲۶ توجه کن من امروز برکت و نفرین را پیش شما میگذارم.
- ۲۷ برکت را برای اینکه از فرمانهای خدا خداوند خود که من امروز (آنها را) به شما ابلاغ میکنم اطاعت نمائید.
- ۲۸ و نفرین را، اگر از فرمانهای خدا خداوند خود اطاعت نکنید و از راهی که من امروز به شما فرمان میدهم دور شده، بدنبال دیگر معبودان که نمی شناسید بروید.
- ۲۹ و هنگامیکه خدا خداوندت تو را به آن سرزمینی که تو برای تصرف کردنش بدانجا میروی ببرد موقع برکت، کردن، رویت را به طرف کوه گریزیم و موقع لعنت رویت را بطرف کوه عِوال بگذار. (۱)
- ۳۰ مگر نه اینکه آن (کوه) ها در آنطرف یردن، سمت غرب، در سرزمین کِنَعنی ساکن آن بادیه مقابل گیلگال نزدیک الؤنه مؤره میباشد.
- ۳۱ زیرا شما از یردن میگذرید تا بیائید آن سرزمینی را که خدا خداوندتان به شما میدهد بتصرف درآورید. آنرا به ارث خواهید برد و در آن ساکن خواهید شد.
- ۳۲ مواظب باشید بتمام قانونها و احکامیکه من امروز پیش شما میگذارم عمل کنید.

رئه - فصل دوازدهم

- ۱ این است قوانین و احکامی که شما باید در تمام مدتی که روی زمین زندگی میکنید آنها را در سرزمینی که خداوند پدرانت برای به ارث بردن آن به شما داد، مراعات کرده انجام دهید.
- ۲ تمام مکانهایی را که آن قومهاییکه شما (سرزمین) آنها را به تصرف در میآورید بر کوههای بلند و روی تپهها و زیر درختهای خرّم محل عبادت بتها قرار داده بودند، حتماً نابود کنید.

۱- شش سبط از فرزندان اسرائیل روی کوه گریزیم و شش سبط دیگر روی کوه عِوال ایستادند و بین این دو کوه سبط لوی قرار گرفته باگرداندن روی خود به سوی کوه گریزیم دعا مینمود و باگرداندن روی خود به کوه عِوال نفرین میکرد و هر دو گروه شش سبطی آمین میگفتند.

מִזְבַּחְתֶּם וּשְׂבִירַתְּם אֶת־מִצְבְּוֹתֵיכֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂדָּפוּן בְּאֵשׁ
 וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאִבְדַּתֶּם אֶת־שִׁמְשׁוֹ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא:
 4/5 לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ
 6 תִּדְרָשׁוּ וּבֹאת שָׁמָּה: וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם וְאֵת
 מַעֲשֵׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יָדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבַתֵיכֶם וּבְכֹרֹת
 7 בְּקֹרְבַנְךָ וּצְאֹנְכֶם: וְאָכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם
 בְּכָל־מַשְׁלַח יָדְכֶם אִתֶּם וּבַתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 8 לֹא תַעֲשׂוּן כָּל־אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֲשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלִדְהֵי־אִשׁ
 9 בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בֹאתֶם עַד־עֵתָה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה
 10 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: וְעִבְרַתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וּיִשְׁבַּתֶּם
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־
 11 אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וּיִשְׁבַּתֶּם־בְּטָח: וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם מַעֲשֵׂרֹתֵיכֶם וּתְרוּמַת יָדְכֶם
 12 וְכֹל מִבְּחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה: וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אִתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהֹתֵיכֶם וְהַלְוִי
 13 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם: הִשְׁמַר לָךְ כָּן
 14 תַעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרָא: כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבִטֶיךָ שָׁם תַעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַעֲשֶׂה כָּל־
 15 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ: רַק בְּכָל־אוֹת נִפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בִשְׂרֵי
 כְּבֹד־פֶּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר
 16 יֵאָכְלוּ בְּצִבֵי וּבְאֵיל: רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ
 17 בַּמַּיִם: לֹא־תֹכַל לֵאכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ מֵעֵשֶׂר דָּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וּצְהָרְךָ
 וּבְכֹרֹת בְּקֹרְךָ וּצְאֹנְךָ וְכָל־נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹר וְנִדְבַתֶיךָ וּתְרוּמַת
 18 יָדְךָ: כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר

- ۳ قربانگه‌های آنها را ویران و ستونهای جای پرستش آنها را خرد کنید. درختهای مورد پرستشان را در آتش بسوزانید و پیکره‌های معبودان آنها را قطع کنید و نامشان را از آن مکان محو نمائید.
- ۴ با خدا خداوند خود چنین عمل نکنید.
- ۵ فقط در آن مکانی که خدا خداوند شما از بین تمام سبطهایتان برای قرار دادن نامش برخواهدگزید، مسکن او را جستجو نموده به آنجا برو.
- ۶ قربانیهای سوختنی و ذبحها و ده یکها و هدیه‌ای که با رضایت کامل میآوری (نوبرها) و نذرها و تقدیمهای داوطلبانه و نخست زاده‌های ماده گاوها و گوسفندهای خود را با آنجا بیاورید.
- ۷ در هر پیشه‌ای که خدا خداوندت به تو برکت داده است شما و خانواده‌هایتان آنجا در حضور خدا خداوندتان (هنگام زیارت) بخورید و شادی کنید.
- ۸ طبق آنچه امروز ما در اینجا (در مورد ذبیح) عمل میکنیم یعنی هر کس هر طور بنظر خوش میاید، عمل نکنید.
- ۹ زیرا تا کنون به محل آسایش و زمین موروثی ای که خدا خداوندت بتو میدهد وارد نشده‌اید.
- ۱۰ از یردن عبود خواهید نمود و در آن سرزمینی که خدا خداوندتان به شما به ارث میدهد ساکن خواهید گشت. او به شما آرامش خواهد داد تا در میان تمام دشمنان اطرافتان در امنیت ساکن شوید.
- ۱۱ چنین مقرر است که خدا خداوندتان مکانی را برای مستقر ساختن نامش در آنجا انتخاب خواهد نمود. هر آنچه را من به شما فرمان میدهم یعنی قربانیهای سوختنی و ذبحها، ده یکها و هدیه‌ی تان را که با رضایت کامل میآورید (یعنی نوبرها) و تمام نذرهای خود را که از بهترین چیزها خواهد بود و برای خدا نذر میکنید، به آنجا بیاورید.
- ۱۲ شما با پسران و دخترانتان، غلامها و کنیزهایتان و لوی که در قلمروتان است و سهم و ملک (زراعتی) پیش شما ندارد، در حضور خدا شاد باشید.
- ۱۳ مواظب باش مبادا قربانیهای سوختنی را در هر جایی که انتخاب میکنی تقدیم بداری.
- ۱۴ مگر در آن محلی که خدا در میان یکی از سبطهای تو انتخاب کند، آنجا قربانیهای سوختنی را تقدیم کن و آنچه من به تو فرمان میدهم در آنجا عمل نما.
- ۱۵ فقط هر بار هوس شدید داری برحسب برکتی که خدا خداوندت در قلمروت بتو داده است ذبح کرده گوشت بخور. (انسان) ناپاک و یا پاک آنرا همچون (جنس) آهو و گوزن (که از آنها قربانی آورده نمیشود) بخورد.
- ۱۶ فقط خون نخورید، آنرا مثل آب بر زمین پاشید.
- ۱۷ ده یک غله و شیر و چربیت و نخست زاده‌گان ماده گاوهایت و گوسفندان و همه‌ی نذرهایی که میکنی و هدیه‌هایت و هدیه‌ی داوطلبانه‌ات (نوبر) را نمیتوانی در قلمروهایت بخوری ...
- ۱۸ مگر اینکه، تو و پسران و دخترت و غلامت و کنیزت و لوی که در قلمروهایت دوست در آن مکانیکه خدا خداوندت انتخاب خواهد کرد آنرا بخوری و در هر پیشه‌ای که داری در حضور خدا خداوندت شاد باشی.
- ۱۹ مواظب باش مبادا در تمام مدت عمر که روی زمین هستی لوی را ترک کنی.

19 בְּשַׁעֲרֶיךָ וּשְׂמַחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מְשַׁלַּח יָדְךָ: הַשְּׁמֹר
 20 לְךָ פֶּן תֵּעָזֵב אֶת־הַלְוִי כְּלִימֶיךָ עַל־אֲדָמְתְּךָ: כִּי
 יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלָּה
 בָּשָׂר כִּי־תֵאָוֶה נַפְשְׁךָ לֵאכֹל בָּשָׂר בְּכָל־אוֹת נַפְשְׁךָ תֹאכַל
 21 בָּשָׂר: כִּי־יִרְחַק מִמֶּנּוּ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם
 שְׁמוֹ שָׁם וּזְבַחַת מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר
 22 צִוִּיתְךָ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ בְּכָל אוֹת נַפְשְׁךָ: אֵךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכַל
 אֶת־הַצִּבִּי וְאֶת־הָאֵיל כֵּן תֹאכַלְנּוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו
 23 יֹאכַלְנּוּ: רַק חֹזֵק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא־
 24 תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר: לֹא תֹאכַלְנּוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכְנּוּ
 25 בַּמַּיִם: לֹא תֹאכַלְנּוּ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
 26 הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: רַק קֹדְשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וּגְדֻרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ
 27 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה: וַעֲשִׂיתָ עֲלֵתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־
 מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם־זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 28 וְהַבָּשָׂר תֹאכַל: שְׂמֹר וּשְׂמַעְתָּ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּךָ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה
 29 הַטוֹב וְהַיָּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי־יִכְרִית ^{שלישי}
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם
 30 מִפְּנֵיךָ וּרְשַׁתְּתָּ אוֹתָם וַיִּשְׁבַּת בְּאֲרָצָם: הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּנְקֹשׁ
 אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמֹדִם מִפְּנֵיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר
 אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי:
 31 לֹא־תַעֲשֶׂה כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תַּעֲבֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא
 עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָּאֵשׁ
 1 יג לֵאלֹהֵיהֶם: אֶת כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֵתוֹ תִּשְׁמְרוּ
 לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסְּף עָלֶיךָ וְלֹא תִגְדַּע מִמֶּנּוּ:
 2 כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נְבִיא אוֹ חֵלֶם חֵלֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ
 3 מוֹפֵת: וּבֹא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר גַּלְּכָה

- ۲۰ هرگاه خدا خداوندت مرز تو را همانگونه که به تو گفت گسترش دهد و بگویی چونکه هوس شدید خوردن گوشت دارم گوشت بخورم، هر باری که هوس شدید داشتی گوشت بخور.
- ۲۱ هرگاه مکانی که خدا خداوندت برای قرار دادن نامش در آنجا انتخاب خواهد کرد از تو دور باشد میتوانی از گاو و از گوسفندت که خدا به تو داده است همانگونه که به تو فرمان دادم ذبح کنی و هر بار که هوسی شدید داشتی در قلمروت بخوری. (۱)
- ۲۲ اما همانگونه که جنس آهو و گوزن خورده میشود آنرا بخور. (انسان) پاک یا ناپاک همسان (میتواند) از آن بخورد.
- ۲۳ فقط حذر کن که خون نخوری چون خون همان مایه زندگی است. پس مایه زندگی را با گوشت نخور.
- ۲۴ آن (خون) را نخور، مانند آب بر زمین پاش.
- ۲۵ آنرا نخور تا اینکه بسود تو و بعد از تو بسود فرزندان باشد. چونکه (با نخوردن آن) بنظر خدا کار پسندیده‌ای انجام خواهی داد. (۲)
- ۲۶ فقط قربانیهای مقدسی که به تو تعلق دارد و نذرهایت را بردار و به آن مکانیکه خدا انتخاب خواهد کرد برو.
- ۲۷ و قربانیهای سوختنیت - گوشت و خون را بر قربانگاه خدا خداوندت تقدیم کن ولی خون ذبح‌هایت بر قربانگاه خدا خداوندت ریخته شود و گوشت آن (ذبح) را بخور.
- ۲۸ تمام این مطالبی را که من بتو فرمان میدهم مراعات کرده اطاعت نما تا وضعیت و بعد از تو وضع فرزندان برای همیشه خوب شود. چونکه آنچه در نظر خدا خداوندت خوب و پسندیده است انجام خواهی داد.
- ۲۹ هرگاه خدا خداوندت آن قومهایی را که میروی تا در آنجا، از آنها سلب مالکیت کنی، نابود کند و تو وارث آنها شده در سرزمینشان ساکن گردی ...
- ۳۰ مواظب خودت باش مبادا بعد از نابود شدن آنها با پیروی از آنها بدام افتی و مبادا در مورد معبودانشان جو یا شده بگویی این قوما چگونه معبودانشان را میپرستیدند، منمهم آنچنان کنم.
- ۳۱ نسبت به خدا خداوندت چنین نکن چونکه آنها کار ناپسندی را که خدا دشمن میدارد برای معبودانشان میکردند و حتی پسران و دختران خود را برای معبودانشان در آتش میسوزانیدند.

رئه - فصل سیزدهم

- ۱ مواظب تمام آن چیزیکه من بشما فرمان میدهم باشید و آنرا انجام دهید. بر آن نیفزا و از آن کم نکن.
- ۲ هرگاه پیغمبر یا خواب بیننده‌ای در میان تو برخیزد و بتو آیت یا معجزه‌ای نشان بدهد.

۱- از کلمات «همانگونه که بتو فرمان دادم» چنین نتیجه میشود که: در کوه سینی از جانب خدا بطور شفاهی توضیحاتی درباره‌ی دستورات توره از جمله دستورات ذبح داده شده است که بعداً بصورت کتابهای میشنا و تلمود درآمد است.

۲- منع خوردن خون که سه مرتبه در آیه‌های ۲۳، ۲۴، ۲۵ نسبت به آن تأکید شده حاکی از این است که گوشت را کاملاً از خون جدا کنیم و طبق دستورات زیر عمل نمائیم.
الف - با سر بریدن حیوان قسمتی از خون آنرا خارج کنیم.
ب - با خیساندن گوشت در آب قسمتی دیگر از خون را از گوشت خارج کنیم.
ج - با نمک زدن گوشت آخرین مانده‌های خون (داخل آن) را از گوشت جدا نمائیم.

דברים יג ראה

286

4 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם וְנִעְבַּדְם: לֹא תִשְׁמַע
 אֶל־דְּבַרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חֹלֶם הַחִלּוֹם הַהוּא כִּי מִנְּפֹה
 יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לִדְעַת הַיִּשְׁכֶּם אֱהָבִים אֶת־יְהוֹה
 5 אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: אַחֲרֵי יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם
 תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירֹאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֹתוֹ
 6 תַּעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּן: וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחִלּוֹם הַהוּא
 יוֹמֵת כִּי דִבְרֵ־סֵרָה עַל־יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהַפֹּדֵךְ מִבַּיִת עֲבָדִים לְהַדִּיחְךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוֹה
 7 אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בָּהּ וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ: כִּי
 יִסִּיתְךָ אַחֲיֶיךָ בְּזֵ־אִמָּן אוֹ־בִנְךָ אוֹ־בֵתְךָ אוֹ אִשְׁתְּ חֵיקְךָ אוֹ
 רֵעֶךָ אֲשֶׁר כִּנְפֹשֶׁךָ בִּפְתָר לֵאמֹר נִלְכָה וְנִעְבְּדָה אֱלֹהִים אַחֲרִים
 8 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאַבְתִּיךָ: מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם
 הַקְּרָבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחִקִים מִמֶּנּוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה
 9 הָאָרֶץ: לֹא־תֹאבְהָ לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תַחֲוֶם עֵינֶיךָ עָלָיו
 10 וְלֹא־תַחְמַל וְלֹא־תִכַּסֶּה עָלָיו: כִּי הִרְגָה תִהְיֶה־בּוֹ
 11 בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה: וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים
 וּמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחְךָ מֵעַל יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ
 12 מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא־יוֹסִפוּ
 13 לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרַע הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ: כִּי־תִשְׁמַע
 בְּאַחַת עֲרֵיךָ אֲשֶׁר יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשֹׁבֵת שָׁם לֵאמֹר:
 14 יֵצְאוּ אַנְשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל מִקֶּרְבְּךָ וַיְדִיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר
 15 נִלְכָה וְנִעְבְּדָה אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם: וּדְרֹשְׁתָּ
 וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הַיָּטֵב וְהִנֵּה אָמַת נֶכֶן הַדָּבָר נַעֲשִׂיתָ הַתּוֹעֵבָה
 16 הַזֹּאת בְּקֶרְבְּךָ: הִכָּה תִכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֲרָב
 הַחֵרֶם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֲרָב:
 17 וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רְחֹבָהּ וּשְׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־
 הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כְּלִיל לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה תֵל עוֹלָם

- ۳ و آن آیت یا معجزه‌ای که بتو گفته یا اعلام داشته است اتفاق افتد (پس بتو بگوید) بدنبال دیگر معبودانی که تو آنها را نمیشناختی برویم و آنها را پرستش کنیم.
- ۴ به سخنان آن پیغمبر یا آن خواب بیننده گوش نده چونکه خدا خداوندتان شما را می‌آزماید تا بداند آیا خداوند خود را با تمام قلبتان و با تمام جانتان دوست دارید (یا نه؟)
- ۵ از خدا خداوند خود پیروی کنید و از وی ترس داشته باشید. فرمانهایش را مراعات نموده به حرفش گوش دهید. او را پرستیده به او پیوندید.
- ۶ آن پیغمبر یا آن خواب بیننده کشته خواهد شد چونکه درباره‌ی خدا - خداوندتان که شما را از سرزمین مصر بیرون آورد و از خانه‌ی غلامی باز خرید، سخن از ارتداد گفت تا تو را از راهی که خدا - خداوندت فرمان داد از آن پیروی کنی، دور سازد. (بدین طریق) آن بدی را از میان خود نابود کن.
- ۷ هرگاه از برادرت (از پدر) یا پسر مادرت یا پسرت یا دخترت یا زن هم آغوشت یا رفیقت که چون جان تو باشد، در خفا تو را فریفته بگوید برویم دیگر معبودانی را که تو و پدرانت نمیشناختی بپرستیم ...
- ۸ از معبودان قومهاییکه اطرافتان هستند، آنها بیکه بتو نزدیکند یا از تو دورند از این گوشه‌ی دنیا تا آن گوشه‌ی دنیا ...
- ۹ از او اطاعت نکن و به او گوش نده و چشمت بر وی رحم نکنند و دلسوزی نکن و از شناساندن وی (بدادگاه) خودداری ننما.
- ۱۰ بلکه حتماً او را بکش. ابتدا نیروی تو علیه او بکار رود بعد نیروی تمام مردم.
- ۱۱ وی را با سنگ سنگباران کنی تا بمیرد چونکه میخواست تو را از خدا خداوندت که تو را از سرزمین مصر از خانه‌ی غلامی بیرون آورد دور سازد.
- ۱۲ تا تمام یسرائل‌ها بشنوند و ترس داشته باشند و بار دیگر در میان شما مرتکب چنین کار بدی نشوند.
- ۱۳ هرگاه درباره‌ی یکی از شهرهایت که خدا خداوندت بتو میدهد تا در آن سکونت کنی چنین اطلاع حاصل کنی که:
- ۱۴ مردمی فاسد از میان (قوم) تو بیرون آمده و ساکنین شهر خود را منحرف کرده گفته‌اند: «برویم دیگر معبودانی را که نمی‌شناسید، بپرستیم».
- ۱۵ خوب جویا شو و رسیدگی کن و بپرس که آیا این موضوع راست و درست است و این عمل زشت در میان (قوم) تو رخ داده است.
- ۱۶ حتماً ساکنین آن شهر را بضرب شمشیر بکش. آنرا و آنچه را در آن است و چارپاهایش را به ضرب شمشیر نابود کن.
- ۱۷ تمام غنیمتش را در میان میدان آن (شهر) گرد آور، آن شهر و تمام غنیمتش را کاملاً بخاطر خدا خداوندت به آتش بکش. تا ابد خرابه بماند و دیگر آباد نگردد.
- ۱۸ و از آن مال حرام چیزی بوسیله‌ی تو برداشته نشود، تا اینکه از شدت خشمش صرف نظر کرده. همانگونه که به پدرانت سوگند یا نمود ترحمش را شامل حال تو نماید یعنی به تو ترحم نموده زیادت کند ...

18 לא תבנה עוד: ולא ידבק בידך מאומה מן החרס למען ישוב
 יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך פאשר
 19 נשבע לאבתך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור את-
 כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
 אלהיך: 1
 2 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדו
 ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל
 3 העמים אשר על-פני האדמה: לא תאכל כל-
 4 תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
 5/6 עיזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: וכל-בהמה
 מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
 7 אותה תאכלו: אך את-זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
 הפרסה השסועה את-הגמל ואת-הארנבת ואת-השפן כי-
 8 מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ואת-
 החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מפשרם
 9 לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו: את-זה
 תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו:
 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
 11/12 לכם: כל-צפור טהרה תאכלו: וזה אשר לא-
 13 תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה ואת-האיה והדיה
 14/15 למינה: ואת כל-ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת
 16 השחף ואת הנץ למינהו: את הכוס ואת הינשוף והתנשמת:
 17/18 והקאת ואת-הרחמה ואת-השליך: והחסידה והאנפה למינה
 19 והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו:
 20/21 כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשערך
 תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
 לא-תבשל גדי בחלב אמו.

רביעי

۱۹ چونکه حرف خدا خداوندت را اطاعت کرده‌ای و تمام فرمانهایش را که من امروز به تو فرمان میدهم رعایت نموده‌ای و آنچه را در نظر خدا پسندیده است انجام داده‌ای.

رئه - فصل چهاردهم

- ۱ شما به منزله‌ی فرزندان خدا خداوندتان هستید. خوبستن را بخاطر مرده، زخمی نکنید و بین چشمان خویش (روی سر) باکندن مو، طاسی ایجاد ننمائید.
- ۲ زیرا تو برای خدا خداوندت، قوم مقدسی هستی و خدا تو را انتخاب کرد تا بین تمام قومهاییکه روی زمین هستند، برای وی قومی نخبه باشی.
- ۳ هیچ چیز تنفرآوری نخور.
- ۴ چارپائیکه خواهید خورد اینست: گاو، گوسفند، بز.
- ۵ گوزن، آهو و گوزن زرد، بزکوهی، قوچ کوهی، گاو کوهی و زرافه.
- ۶ هر چارپای سم داری را که شکافی بین دو سم دارد و نشخوار میکند، بخورید (حتی بجهی درون شکم چارپا را بخورید).
- ۷ اما از نشخوارکنندگان و یا سم داران شکافدار اینها را نخورید: شتر، خرگوش دراز گوش و خرگوش کوتاه گوش، که نشخوارکننده هستند ولی سم در نمی آورند برای شما ناپاک هستند.
- ۸ و خوک که سم در می آورد و نشخوارکننده نیست برای شما ناپاک است، از گوشت آنها نخورید و به لاشه‌ی آنها دست نزنید.
- ۹ از آنچه در آب است اینها را بخورید: هرچه را باله و فلس دارد بخورید.
- ۱۰ هرچه را باله و فلس ندارد نخورید، برای شما ناپاک است.
- ۱۱ هر پرنده‌ی حلال گوشت را بخورید.
- ۱۲ از پرندگان اینها را نخورید. عقاب و مرغ استخوان خوار و عقاب دریایی.
- ۱۳ و کرکس و قوش و زغن.
- ۱۴ و هر کلاغی به نوعش.
- ۱۵ و شتر مرغ و مرغ ککو نوروزی و باز بنوعش.
- ۱۶ و بوم و جغد و جغد شاخدار.
- ۱۷ مرغ سقا و لاشخور و قره قاز.
- ۱۸ و لک لک و ماهی خوار به نوعش و هدهد و خفاش.
- ۱۹ و هر حشره‌ی بالدار برای شما ناپاک است، خورده نشود.
- ۲۰ هر پرنده‌ی پاکی را بخورید.
- ۲۱ هیچ (نوع) مردار یا ذبح حرامی (نولا) نخورید. آنرا به غریب (کافر) ی که در بین مرزهایست، بدهید تا بخورد یا به بیگانه (کافر) بفروش. زیرا تو برای خدا خداوندت قومی مقدس هستی. (گوشت) بجهی چارپای حلال گوشت را در شیر مادرش نیز. (۱)

۱- حخامیم این آیه را بدینطریق تفسیر کرده‌اند که نباید گوشت را با لبنیات خورد یا مورد استفاده دیگری قرار داد.

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל-תְּבוּאֹת זֶרַעךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: חמישי 22
 וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשִׁבְּן שְׁמוֹ 23
 שֵׁם מַעֲשֵׂה דַגְנְךָ תִירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת בִּקְרֹךְ וְצֹאנְךָ לְמַעַן 24
 תִּלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים: וְכִי-יִרְבֶּה 24
 מִמֶּךָ הַדָּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר 25
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 25
 וְנִתְּתָה בַּפֶּסֶף וְצֵרֶת הַפֶּסֶף בַּיָּדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר 26
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וְנִתְּתָה הַפֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר-תֵּאֲוֶה 26
 נַפְשְׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׂאֲלֶךָ 27
 נַפְשְׁךָ וְאָכַלְתָּ שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבִיתְךָ: 27
 וְהָלוּי אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה 28
 עִמָּךְ: מִקְצֵה וּשְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה 28
 תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהוּא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ: וּבֹא הָלוּי כִּי אֵין 29
 לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ 29
 וְאָכְלוּ וְשָׁבְעוּ לְמַעַן יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ 1 שש
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִטָּה: 1
 וְזֶה דְבַר הַשְּׂמִטָּה שְׁמוֹט כָּל-בְּעַל מִשָּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹ 2
 לֹא-יִגֹּשׁ אֶת-רַעְיוֹ וְאֶת-אָחִיו כִּי-קָרָא שְׂמִטָּה לַיהוָה: אֶת- 3
 הַנֶּכְרִי תִגֹּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת-אָחִיךָ תִשְׁמֹט יָדְךָ: אָפֶס 4
 כִּי לֹא יִהְיֶה-בְּךָ אֲבִיוֹן כִּי-בָרֶךְ יְבָרְכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה 5
 אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן-לְךָ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ: רַק אִם-שָׁמַעַתָּ שָׁמַעַתָּ בְּקוֹל 5
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר 6
 אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם: כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרְכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לְךָ 6
 וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאֹתָהּ לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים 7
 וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ: כִּי-יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן מֵאַחַד 7
 אָחִיךָ בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לֹא 8
 תֹּאמְרָן אֶת-לִבְבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֲבִיוֹן: כִּי- 8

- ۲۲ از تمام محصول کشت خود که از صحرا حاصل میشود سال به سال حتماً ده یک بده.
- ۲۳ ده یک (۱) غله و شیر و چربی و نخست زاده‌های ماده‌ی گاوها و گوسفندان را در حضور خدا خداوندت در مکانیکه برای قرار دادن نامش آنجا را انتخاب کرده است بخور تا اینکه بیاموزی تمام مدت عمر از خدا خداوندت ترس داشته باشی. (به فصل ۱۵ آیه ۱۹ مراجعه شود)
- ۲۴ هرگاه خدا خداوندت به تو برکت بدهد و راه تو طولانی باشد و آن مکانیکه خدا خداوندت انتخاب کرده است تا نام خود را بر آن بگذارد از تو دور باشد و نتوانی آن (ده یک) را به آنجا حمل کنی ...
- ۲۵ آنرا بیول تبدیل کن، آن پول را با خود بردار و بآن مکانی که خدا خداوندت انتخاب خواهد کرد برو.
- ۲۶ آن پول را برای هرچه بسیار هوس کنی یعنی برای گاو و گوسفند و شراب و نوشابه الکلی و هر چیزی که دلت خواستار شود بده و آنجا در حضور خدا خداوندت بخور و خودت و خانواده‌ات شاد باشید.
- ۲۷ و لوی را که در قلمروهای توست ترک نکن چونکه نزد تو سهم و زمین زراعتی ندارد.
- ۲۸ در پایان هر سه سال همه‌ی ده یک محصول آن سال خود را از اختیار خود خارج نموده در اختیار مراجع صلاحیت دار قرار بده ...
- ۲۹ تا لوی که پیش تو سهم و زمین کشاورزی ندارد و غریب و یتیم و بیوه زنی که در قلمروهای تو هستند بیابند بخورند و سیر شوند. تا اینکه خدا خداوندت در تمام کسب و کارت به تو برکت دهد.

توراه روز هشتم پسخ اگر شبات باشد

و توراه شمیٹی عصرت

فصل ۱۴ آیه ۲۳ الی فصل ۱۶ آیه ۱۷

رثه - فصل پانزدهم

- ۱ در آخر هر هفت سال، شمیطا (یا فرمان صرفنظر کردن از طلب) را اجرا کن.
- ۲ و موضوع صرف نظر کردن این است: هنگامی که (مراجع صلاحیت دار) شمیطا را از جانب خدا اعلام میکند هر بستانکاری باید از آنچه به همنوعش وام داده است صرفنظر کند. همنوع و برادرش را در فشار نگذارد. فرمان صرفنظر کردن از (وام) از جانب خدا است.
- ۳ از بیگانه (کافر) مطالبه کن و از آنچه پیش برادرت داری دست بردار.
- ۴ تا اینکه در میان تو مسکین نباشد، زیرا در سرزمینی که خدا خداوندت بتو بملکیت میدهد که وارث آن گردی، حتماً برکت خواهد داد ...
- ۵ این فقط در صورتی است که حرف خدا خداوندت را اطاعت کنی و تمام این فرمانی را که من امروز به تو میدهم رعایت نموده انجام دهی.
- ۶ زیرا خدا خداوندت همانگونه که به تو گفت تو را برکت داده است تا به قومهای زیادی در قبال گروی قرض بدهی و تو در قبال (گروی) قرض نگیری و بر قومهای زیادی فرمانروایی کنی و بر تو فرمانروایی نکنند.
- ۷ هرگاه در میان تو یعنی در یکی از قلمروهایت یکی از برادرانت در سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد مسکین باشد دلت را بر برادر مسکینت سخت نکن و دستت را نبند.

۱- ده یکی که به لویها و دو درصدیکه به کوهنها و ده یکی که به فقرا داده میشود و غیره، غیر از آن ده یکی است که صاحب آن در وقت مشرف شدن به خانه‌ی خدا در یروشالیم آنرا میخورد.

9 פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לּוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטְנוּ דֵי מַחֲסָדוֹ אֲשֶׁר
 יַחֲסֹר לּוֹ: הַשְּׁמֵר לָךְ פְּנֵי־יְהוָה דְּבַר עַם־לְבָבְךָ בְּלִיעַל לְאֹמֹד
 קִרְבָּה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאַחֶיךָ הָאֲבוֹיִן
 10 וְלֹא תִתֵּן לּוֹ וְקִרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֵי הוּא וְהָיָה בְּךָ חֲטָא: נָתַן תִּתֵּן
 לּוֹ וְלֹא־יִרַע לְבָבְךָ בַּתִּתֵּן לּוֹ כִּי בְּגִלְלוֹ הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה
 11 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ: כִּי לֹא־יַחְדַּל אֲבוֹיִן
 מִקְרֹב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצִוֶּה לְאֹמֹד פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־
 12 יָדְךָ לְאַחֶיךָ לַעֲנִיךָ וּלְאֲבוֹיֶיךָ בְּאַרְצְךָ: כִּי־יִמְכַר

לָךְ אַחֶיךָ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
 13 תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ: וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ
 14 רִיקָם: הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לּוֹ מִצְּאֹנְךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ אֲשֶׁר בִּרְכָךָ
 15 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן־לוֹ: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
 16 וְהָיָה כִּי־יֹאמֹר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ
 17 כִּי־טוֹב לּוֹ עִמְךָ: וּלְקַחְתָּ אֶת־הַמְרִצֵּעַ וְנָתַתָּה בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת
 18 וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאִמְתְּךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ
 בְּשַׁלַּחְךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ
 שָׁנִים וּבִרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

19 כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךָ וּבְצֹאנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לַיהוָה
 20 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבֶכֶר שׂוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֹאנֶךָ: לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 21 אֶתָּה וּבֵיתְךָ: וְכִי־יְהִיָּה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רָע
 22 לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר
 23 יַחְדָּו כַּצִּבִּי וְכֹאֵיל: רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
 בַּמַּיִם:

1 טו שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ
 2 הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה: וּזְבַחְתָּ פֶּסַח

- ۸ بلکه حتماً دستت را برای او باز کن. حتماً به اندازه‌ی نیازش، آنچه را کسر دارد به او در برابر گروهی وام بده.
- ۹ مواظب خود باش مبادا در دلت اندیشه‌ی فاسدی باشد که بگویی سال هفتم یعنی سال صرفنظر کردن (از طلب) نزدیک است و نظرت به برادر مسکینت بد باشد و به او (وام) ندهی و علیه تو به درگاه خدا فریاد برآورد و تو خطاکار شوی.
- ۱۰ حتماً به او (وام) بده. موقعیکه به او (وام) میدهی متأسف نباش زیرا بخاطر همین کار خدا خداوندت در هر پیشه‌ای (که داری) و در تمام کسب و کارت تو را برکت خواهد داد.
- ۱۱ چونکه در آن سرزمین، مسکین نایاب نخواهد بود. باین جهت من بتو فرمان داده میگویم: برای برادرت یعنی فقیر و مسکینت در سرزمین خود دستت را باز کن.
- ۱۲ هرگاه برادرت که مرد عبری یا (خواهرت که) زن عبری باشد بتو فروخته شود، شش سال برایت خدمت کند و در سال هفتم او را از پیش خود روانه کن.
- ۱۳ و هنگامی که از پیش خود روانه‌اش میکنی، دست خالی روانه‌اش نکن.
- ۱۴ از گوسفندانت - از محصول خرمنگاه و چرخشت باو بخشش فراوان کن. - از آنچه خداوندت تو را برکت داده است باو بده.
- ۱۵ و بیاد داشته باش که در سرزمین مصر غلام بودی و خدا خداوندت تو را بازخرید. به اینجهت است که من امروز این موضوع را به تو فرمان میدهم.
- ۱۶ چنین مقرر است که اگر بگویی: از پیش تو بیرون نخواهم رفت چونکه تو و خانواده‌ات را دوست میدارد یعنی چونکه او از بودن پیش تو خوشنود است.
- ۱۷ آنگاه در فشی برداشته و گوش او و در (اتاق) را (با هم) سوراخ کن تا غلام ابدی تو شود و با کنیزت هم، چنین عمل نما. (منظور از ابدی سال بیول است)
- ۱۸ چون در مدت شش سال برای تو به اندازه‌ی دو برابر مزد خدمت کرده‌است وقتی او را از پیش خود آزاد میکنی در نظرت سخت نیاید، تا خدا خداوندت ترا در هر کاریکه میکنی برکت دهد.
- ۱۹ هر نخست زاده‌ی نری را که در بین گاو و گوسفندانت متولد گردد، برای خدا خداوندت وقف نما، نخست زاده‌ی گاو را بکار بگیر و پشم اول زادگوسفندانت را نچین. (ای کوهن) در آن مکانی که خدا انتخاب خواهد کرد همه سال تو با خانواده‌ات آن (چارپای نخست زاده نر) را در حضور خدا خداوندت بخور.
- ۲۰ و هرگاه در آن عیبی باشد، مثلاً شل یا کور یا دارای نقص درمان ناپذیر باشد آنرا برای خدا خداوندت ذبح نکن.
- ۲۱ خواه ناپاک و خواه پاک باشی در قلمروهایت آن (چارپای) سالم را مانند (جنس) آهو و گوزن (که از آنها قربانی آورده نمیشود) بخور.
- ۲۲ فقط خونس را نخور و آنرا مثل آب بر زمین بباش.

رئه - فصل شانزدهم

- ۱ مواظب باش که در ماه بهار (ماه نیسان) (مراسم) قربانی پسخ را برای خدا خداوندت برگزار نمائی، زیرا در ماه بهار خدا خداوندت تو را شبانه (۱) از مصر بیرون آورد.

۱ - زمان صدور فرمان خروج از مصر از طرف پرعوه شب بود (به فصل ۱۲ آیه ۳۱ کتاب شמות مراجعه شود).

לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקְרָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשִׁבְעַן
 שְׁמוֹ שֵׁם: לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מִצּוֹת
 לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם
 צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שֹׂאֵד בְּכָל־
 גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֶּקֶר: לֹא תֹכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבְעַן שְׁמוֹ שֵׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרֶב
 כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וּבִשְׁלֹתָ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בַּבֶּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאֹהֲלֶיךָ:
 שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַדְתָּ לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא תַעֲשֶׂה מְלֹאכָה: שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפֹּר־לְךָ
 מֵהַחֵל חֲרָמֶשׁ בַּקָּמָה תַּחֲלֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת: וְעָשִׂיתָ חֵג
 שִׁבְעוֹת לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נֹדֶבֶת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן בְּאֶשׁ
 יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּשְׂמַחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ
 וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם
 וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשִׁבְעַן שְׁמוֹ שֵׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וּשְׂמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
 אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

חֵג הַסֹּפֹת תַעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפֹּךְ מִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ:
 וּשְׂמַחַת בַּחֲגֵךְ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר
 וְהִיתוּם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֵל לִיהוֹה
 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִיִּית אִיךָ שְׂמֵחַ: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים
 בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֹּפֹת וְלֹא יֵרָאֶה
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבָרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מפס"ד

13

14

15

16

17

- ۲ قربانی پسخ را از گاو و گوسفند در آن مکانی که خدا انتخاب خواهد کرد تا نامش را بر آن قرار دهد برای خدا خداوندت ذبح کن.
- ۳ با آن (قربانی پسخ) چیز حامص (خمیر مایه دار) نخور. نظر به اینکه با عجله از سرزمین مصر بیرون آمدی هفت روز فطیر یعنی نان فقیرانه بخور. تا اینکه در تمام مدت عمرت روز بیرون آمدن خود را از سرزمین مصر بیاد آوری.
- ۴ هفت روز در هیچ جای محدوده‌ات خمیر مایه دیده نشود و از گوشت (قربانی پسخ) که شامگاه ذبح میکنی برای صبح روز اول (عید) باقی نماند.
- ۵ در هیچ یک از جاهای قلمروت که خدا خداوندت به تو میدهد نمی توانی (قربانی) پسخ را ذبح کنی.
- ۶ مگر در آن مکانی که خدا خداوندت انتخاب خواهد کرد که نامش را بر آن قرار دهد، آنجا در روز قبل از عید و طرف عصر (مقارن) زمان بیرون آمدن تو از مصر، (قربانی) پسخ را ذبح کن.
- ۷ در آن مکانیکه خدا خداوندت انتخاب خواهد کرد (آنها) بپز و بخور و صبح روز دوم عید (در صورت تمایل) میتوانی بازگردی و به مسکن خود بروی.
- ۸ شش روز فطیر بخور و روز هفتم برای خدا خداوندت روز اجتماع مقدس است، هیچ کاری (غیر از پخت و پز) نکن.
- ۹ هفت هفته برای خود بشمار. این هفت هفته را از آغاز (کار) داس زدن بر محصول درو (نشده جو)، شروع کن.
- ۱۰ عید شاو و عوت (هفته‌ها) را برای خدا خداوندت با تقدیم هدیه‌ی داوطلبانه و بر مبنای توانائیت و به میزانی که خدا خداوندت به تو برکت داده است برگزار نما.
- ۱۱ تو و پسر و دخترت و غلامت و کنیزت و لوی که در بین قلمروهاست باشد و غریب و یتیم و بیوه زنیکه نزد تو باشد بحضور خدا خداوندت در آن مکانیکه خدا خداوندت انتخاب کند که نامش را بر آن قرار دهد، شادی کنید.
- ۱۲ و بیاد آور که در مصر غلام بودی، پس این قانونها را مراعات نموده اجرا کن.
- ۱۳ هنگام جمع آوری (محصول) از خرمنگاه و از چرخشت خود، عید سایبانها را هفت روز برای خود برگزار کن.
- ۱۴ در عیدت شادی کن: تو و پسر و دخترت و غلامت و کنیزت و آن لوی و یتیم و بیوه زنیکه در قلمرو توست؛
- ۱۵ در آن مکانیکه خدا انتخاب خواهد کرد، هفت روز برای خدا خداوندت جشن بگیر. چونکه خدا خداوندت در هر نوع محصولت و در هر پیشه‌ای که داشته باشی ترا برکت خواهد داد. کاملاً شاد باش.
- ۱۶ سه بار در سال: در عید فطیر، در عیده هفته‌ها و در عید سایبانها هر مذکری از تو بحضور خدا خداوندت در آن مکانیکه انتخاب خواهد کرد به زیارت بیاید و دست خالی برای زیارت به حضور خدا نیاید.
- ۱۷ هر کس مطابق استطاعتش به میزان برکتی که خدا خداوندت به او داده است (تقدیمی بیاورد)

18 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לָךְ בְּכָל־
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפֹטוּ אֶת־הָעָם
 19 מִשֹּׁפֵט־צָדֵק: לֹא־תִטֶּה מִשֹּׁפֵט לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
 20 שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבַר־יְצִדִיקִים: צָדֵק
 צָדֵק תִּרְדֹּף לְמַעַן תַּחֲיֶה וּירָשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ
 21 נָתַן לָךְ: לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל־עֵץ אֲצִל
 22 מִזִּבְחַת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ: וְלֹא־תִקֵּם לָךְ מִצִּבְחַת
 1 יז אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוּה אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוּה
 אֱלֹהֶיךָ שֹׂזֵר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִזֶּם כֹּל דְּבַר רָע כִּי תֹעֲבַת
 2 יְהוּה אֱלֹהֶיךָ הוּא: כִּי־יִמְצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאֶחָד
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אִוֶּזֶה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 3 אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְעִבֹד בְּרִיתוֹ: וְלֹךְ וַעֲבַד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁם אוֹ לַיָּדָח אוֹ לְכָל־צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם
 4 אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָּךְ וּשְׁמַעְתָּ וּדְרַשְׁתָּ הַיָּטִב וְהִנֵּה אָמַת
 5 נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשִׂיתָה הַתֹּעֲבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ אֶת־
 הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂו אֶת־הַדָּבָר הָרָע
 הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶם בְּאֲבָנִים
 6 וּמָתוּ: עַל־פִּי וּשְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת
 7 עַל־פִּי עַד אֶחָד: יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־
 הָעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבְּךָ:
 8 כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט בֵּין־דָּם וּלְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין
 נֹגַע לְנֹגַע דְּבַר־יָבֵת בְּשְׁעָרֶיךָ וְקָמַת וְעָלִיתָ אֶל־הַמִּקְוֶה
 9 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־הַפְּהִינִים הַלְלוּם וְאֶל־
 הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בֵּינֵם הֵהֵם וּדְרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר
 10 הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן־הַמִּקְוֶה
 הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוּה וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִוָּדָד:
 11 עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִוָּדָד וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לָךְ

- ۱۸ در تمام قلمروهايت که خدا خداوندت بر حسب سبطهايت بتو ميدهد داوران و ماموران اجرائی برای خودت تعيين کن تا قوم را عادلانه داوری کنند.
- ۱۹ بسود یک طرف داوری غلط نکن، رودربایستی ننما و رشوه نگیر. چونکه رشوه چشمان اشخاص عاقل را کور میکند و آرای اشخاص منصف را منحرف میسازد.
- ۲۰ برای اینکه زنده بمانی و آن سرزمینی را که خدا خداوندت بتو ميدهد به ارث ببری از عدالت کامل پیروی نما.
- ۲۱ اطراف قربانگاہی که برای خدا خداوندت میسازی درخت پرستیدنی و هیچ درخت دیگری نکار.
- ۲۲ برای خود ستون پرستگاهی برپا نکن چونکه خدا خداوندت (از آن) تنفر دارد.

پاراشای شوفطیم - فصل هفدهم

- ۱ گاو یا گوسفندی را که در آن نقص یا هر چیز مردود کننده‌ای باشد برای خدا خداوندت ذبح نکن زیرا این (عمل) در نظر خدا خداوندت ناپسند است.
- ۲ هرگاه در یکی از قلمروهايت که خدا خداوندت بتو ميدهد نزد تو مرد یا زنی پیدا شود که این بدی را در نظر خدا خداوندت انجام دهد و از پیمانش تخلف نماید ...
- ۳ یعنی برود و دیگر معبودان و خورشید یا ماه یا هر یک از اجرام آسمان را که من فرمان نداده‌ام پرستش نموده به آنها سجده نماید ...
- ۴ (و این کار) به تو اطلاع داده شود و آگاهی یابی خوب جو یا شو که آیا این موضوع حقیقت محض است و این عمل ناشایسته در یسرائل رخ داده است.
- ۵ همان مرد یا همان زنی را که این کار بد را کرده است بطرف دروازه‌ی شهرت بیرون ببر، البته همان مرد یا همان زن را. آنها را با سنگ سنگباران کن تا بمیرند.
- ۶ طبق (شهادت) دو شاهد یا سه شاهد (به بالا) آن محکوم بمرگ، کشته خواهد شد. طبق شهادت یک شاهد کشته نشود.
- ۷ در ابتدا دست شاهدان و در آخر (کار)، دست تمام قوم، برای کشتن وی دراز شود. آن عمل بد را از میان خود دور کن.
- ۸ هرگاه در قلمروهايت داوری موضوعی برای تو زیاد دشوار باشد و موضوع‌های مرافعه دربارهی خون (قاعدگی) و خون (زخم رحم) و یا دربارهی خسارت جانی و خسارت مالی و یا دربارهی آسیب انسانی و آسیب لباس و خانه باشد برخیز و به آن مکانی که خدا خداوندت آن را انتخاب خواهد کرد برو. (۱)
- ۹ و نزد کوهن‌ها از سبط لوی یا نزد داوری که در آن روزها باشد برو و جو یا شو تا تو را در مورد این داوری آگاه کنند.
- ۱۰ پس طبق آن مطلبی که از آن مکانیکه خدا انتخاب خواهد کرد به تو اعلام دارند عمل نما و مواظب باش طبق آنچه تو را راهنمایی کنند عمل نمایی.
- ۱۱ بر طبق دستوری که راهنمایت کنند و بر حسب آن حکمی که به تو اعلام کنند عمل نما. از

תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יְמִין וּשְׂמָאל :
 12 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזוּזוֹן לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד
 לְשֵׁרֵת שֵׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא
 13 וּבַעֲרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל : וְכָל־הָעַם יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן
 14 עוֹד : כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּתָּהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־
 15 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי : שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תֹכַל לָתֵת
 16 עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אַחֶיךָ הוּא : רַק לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים
 וְלֹא־יֵשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרִימָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּסִים וַיְהוּה אָמַר
 17 לְכֶם לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עוֹד : וְלֹא יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים
 18 וְלֹא יִסּוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לוֹ מְאֹד : וְהָיָה כִּשְׁבַתּוֹ
 עַל כֶּסֶף מִמְּלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־
 19 סֵפֶר מִלְּפָנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם : וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל־יְמֵי
 חַיָּו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לְשִׁמּוֹד אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
 20 הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם : לְבַלְתִּי רוּס לְבָבוֹ
 מֵאַחֲיוֹ וּלְבַלְתִּי סוּר מִן־הַמַּעֲוָה יְמִין וּשְׂמָאוֹל לְמַעַן יֵאָרֶיךָ
 1 יְמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל : לֹא־
 יְהִיָּה לְכֹהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שִׁבְט לְוֵי חֶלֶק וּנְחֻלָּה עִם־יִשְׂרָאֵל
 2 אִשִּׁי יְהוָה וּנְחֻלָּתוֹ יֵאֱכָלוּ : וּנְחֻלָּה לֹא־יְהִי־לוֹ בְּקֶרֶב אַחֲיוֹ
 3 יְהוָה הוּא נְחֻלָּתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר־לוֹ : וְזֶה יְהִי
 מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זְבַחֵי הַזֶּבַח אִם־שׂוֹר אִם־
 4 שֶׁה וְנָתַן לְכֹהֵן הָרַע וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה : רֵאשִׁית דְּגַנְךָ תִּירֹשְׁךָ
 5 וַיִּצְהָרְךָ וּרְאשִׁית גֹּז צֹאנְךָ תִּתֶן־לוֹ : כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 6 מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבְנָיו כָּל־
 הַיְמִים : וְכִי־יָבֹא הַלְוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גֵר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוֶּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם

(

יח

שני

שלישי

רביעי

- آن راهی که به تو اعلام میدارند به راست یا چپ منحرف نشو.
- ۱۲ اگر کسی تمرد کرده از ان کوهنی که ایستاده تا خدا خداوندت را خدمت کند، یا از آن داور اطاعت ننماید همان کس را بکش و این عمل بد را از یسرائل دور ساز.
- ۱۳ تا تما قوم آگاه شوند و ترس داشته باشند و دیگر تمرد نکنند.
- ۱۴ هرگاه به سرزمینی که خدا خداوندت به تو میدهد وارد شوی و آن را به ارث برده در آن ساکن گردی و بگویی: «مانند تمام قومهاییکه در اطرافم هستند بر خود پادشاهی منصوب کنم...»
- ۱۵ حتماً پادشاهی را که خدا خداوندت انتخاب کند منصوب کن. از میان برادران یهودی تو پادشاهی برای خود معین کن. نمی توانی مردی بیگانه را که از برادران یهودی تو نیست برای خود پادشاه تعیین کنی.
- ۱۶ فقط برای خود اسب زیاد نکند (به خدا توکل کند نه به زیادی اسلحه) و با افزون کردن نیرو قوم را به مصر بازنگرداند. و حال آنکه خدا به شما امر کرد بار دیگر به این راه برنگردید...
- ۱۷ وزن برای خود زیاد نکند تا قلبش منحرف نشود. برای خود نقره و طلا هم به مقدار بسیار، زیاد نکند.
- ۱۸ چنین مقرر است، هنگامی که بر تخت سلطنتش جلوس کرد نسخه ای از این توراه را که پیش کوهن های سبط لوی است برای خود روی طومار بنویسد.
- ۱۹ (این توراه) همراه وی باشد، و تمام ایام عمرش آن را مطالعه کند. تا اینکه بیاموزد که از خدا خداوندش ترس داشته، مواظب باشد، تمام مطالب این توراه و این قانونها را اجرا کند.
- ۲۰ تا دلش بر برادرانش مغرور نگردد و از این فرمان به راست یا چپ منحرف نشود. تا اینکه (وی) و پسرانش در میان یسرائل در (دوره ی) پادشاهیش عمر طولانی داشته باشند.

شوفطیم - فصل هیجدهم

- ۱ کوهنهای (سبط) لوی - تمام سبط لوی با یسرائل سهم و زمین زراعی نخواهند داشت. آنچه از بعضی از قربانی هایی که طعمه ی آتش (قربانگاه) خدا میشود باقی میماند و سهم او (یعنی سهم خدا) را خواهند خورد.
- ۲ در میان برادرانش (سایر اسباط)، زمین زراعی نخواهد داشت. همانگونه که خدا به او گفته است آنچه که مختص خدا است سهم او میباشد.
- ۳ مقرری کوهنها از طرف قوم یعنی از طرف ذبح کنندگان گاو یا بره از این قرار خواهد بود. دست و گونه ها و شکمبه را به کوهن بدهند. (به فصل ۱۸ از کتاب بمیدبار مراجعه شود)
- ۴ اولین (محصول) غله، شیره و چربی خود و (حاصل) اولین پشم چینی گوسفندت را به او بده.
- ۵ چونکه خدا خداوند تو، از میان همه ی سبطهای او را انتخاب کرده است تا او و پسرانش ایستاده تمام عمر بنام خدا خدمت کنند.
- ۶ و هرگاه (کوهنی از سبط) لوی از یکی از قله و هایت یعنی از هر محل یسرائل نشین که وی در آن زندگی میکند بی نوبت) بیاید، و بخاطر علاقه ی کاملش به آن مکانیکه خدا انتخاب میکند آمده باشد.

7 אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה: וְשִׁדַּת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכָל־אֲחֵינוּ הַלְלוּם
 8 הָעַמִּים שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה: חֶלֶק כְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד מִמִּכְרוֹ
 9 עַל־הָאֲבוֹת: כִּי אַתָּה בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם:
 10 לֹא־יִמְצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנִרְוֹבוֹתוֹ בְּאִשׁ קִסֵּם קִסְמִים מְעוֹנָן
 11 וּמִנְחָשׁ וּמִכִּשְׁף: וְחֹבֵר חֹבֵר וְשֹׂאֵל אוֹב וַיְדַעְנִי וְדַדֵּשׁ אֶל־
 12 הַמֵּתִים: כִּי־תוֹעֵבֹת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה וּבְגִלָּל הַתּוֹעֵבֹת
 13 הָאֵלֹה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפָּנֶיךָ: תָּמִים תִּהְיֶה עִם
 14 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי וְהַגּוֹיִם הָאֵלֹה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵשׁ אוֹתָם אֶל־
 חמישי
 מְעַנְנִים וְאֶל־קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 15 נְבִיא מִקֶּרְבְּךָ מֵאֲחֵיךָ כַּמְנִי־יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:
 16 כְּכָל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחָדָב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר
 לֹא אִסַּף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַתָּה־הָאִשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 17 לֹא־אֲרָאָה עוֹד וְלֹא אֲמוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטִיבוּ אֲשֶׁר
 18 דִּבַּרוּ: נְבִיא אֶקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כַּמִּוֶּךְ וְנָתַתִּי דְבָרִי
 19 בְּפִיו וְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶנוּ: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשִׁמִּי אֲנֹכִי אֲדַדֵּשׁ מֵעַמּוֹ:
 20 אֶךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזִּיד לְדַבֵּר דְּבָר בְּשִׁמִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו
 לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמַת הַנְּבִיא הַהוּא:
 21 וְכִי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ אֵיכָּה נִדַּע אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבַּרוּ
 22 יְהוָה: אֲשֶׁר יִדְבֹר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יְהִיָּה הַדְּבָר וְלֹא
 יָבֹא הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבַּרוּ יְהוָה בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיא לֹא
 1ט
 תִּגֹּד מִמֶּנּוּ: כִּי־יִכְרֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת־אֲרָצָם וַיִּרְשָׁתֶם וַיִּשְׁבַּת בְּעַרְיָהֶם
 2 וּבִבְתִיָּהֶם: שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 3 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: תִּכְיֶן לָךְ הַדֶּרֶךְ וּשְׁלֹשֶׁת אֶת־גְּבוּל
 אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׂמָּה כָּל־רֹצֵחַ:

- ۷ و مانند تمام برادران (سبط) لوی که آنجا به حضور خدا ایستاده‌اند، بنام خدا خداوند خود خدمت کند ...
- ۸ غیر از مستمری تعیین شده اجدادی (از دیگر قربانیا) بطور مساوی بخورند.
- ۹ موقعیکه تو به سرزمینی که خدا خداوندت به تو میدهد وارد شوی، یادنگیر مانند آن قومها کارهای ناپسند انجام دهی.
- ۱۰ بین تو، کسیکه پسر یا دخترش را در آتش نابود کند، شعبده باز، غیبگو، فالگیر و جادوگر نباشد ...
- ۱۱ و افسون کننده (گزندگان) و احضار کننده روح و ساحر و کسیکه از مردگان پرسش کند.
- ۱۲ زیرا هر که عامل این کارهاست، در نظر خدا ناپسند میباشد و بخاطر همین کارهای زشت (آنها)، خدا خداوندت آنها را از جلو تو میراند.
- ۱۳ در برابر خدا خداوندت ساده و بی‌ریا باش.
- ۱۴ زیرا این قومهاییکه تو آنها را بیرون میکنی، به غیبگویان و شعبده بازان گوش میدادند و خدا خداوندت به تو چنین اجازه‌ای نداده است.
- ۱۵ خدا خداوندت از میان تو یعنی از برادران (یهودی) تو مانند من برای تو پیغمبر مبعوث خواهد کرد. به او گوش بدهید.
- ۱۶ آنچه که در روز اجتماع در حُور و از خدا خداوندت تقاضا نموده گفتمی (این بود): «بار دیگر صدای خدا خداوند خود را نشنوم و این آتش بزرگ را نبینم تا نمیرم» ...
- ۱۷ خدا به من گفت، آنچه گفتند خوب بود.
- ۱۸ برای آنها از میان برادران (یهودی) شان مانند تو پیغمبر مبعوث خواهم کرد و سخنانم را در دهانش خواهم گذاشت، تا آنچه را به او فرمان میدهم به آنها بگوید.
- ۱۹ چنین مقرر است که اگر کسی از سخنانی که او بنام من بگوید اطاعت نکند من از او بازخواست خواهم کرد.
- ۲۰ اما آن پیغمبری که قصد بد کند و سخنی را که من برای گفتن به او فرمان ندادم بنام من، و یا بنام دیگر معبودان بگوید، کشته شود.
- ۲۱ اگر در قلب خود بگویید: چگونه تشخیص دهیم که خدا این سخن را نگفته است؟
- ۲۲ آنچه آن پیغمبر بنام خدا بگوید و آن موضوع رخ ندهد و یا واقع نشود، موضوعی است که خدا آنرا نگفته است، آن پیغمبر از روی قصد بد سخن گفته است. از او نهراس.

شوفطیم - فصل نوزدهم

- ۱ هنگامیکه خدا خداوندت آن قومها را نابود کرد تا آنکه خدا خداوندت سرزمینشان را به تو بدهد که وارث آنها گشته در شهرها و خانه‌های ایشان ساکن شوی ...
- ۲ در میان سرزمینی که خدا خداوندت برای وارث شدنش به تو میدهد، سه شهر برای خود جدا کن.
- ۳ جاده سازی نما و حدود سرزمین خود را که خدا خداوندت به تو به ملکیت میدهد سه قسمت

4 וְזֶה דְבַר הַרְצִיחַ אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וְחֵי אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ
 5 בְּבַל־יִדְעֵת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שְׁלֹשָׁם: וְאֲשֶׁר יִבֹּא אֶת־
 רֵעֵהוּ בַיַּעַר לַחֲטֹב עֵצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגְּרוֹז לַכֹּדֶת הָעֵץ וְנִשְׁלַח
 הַבְּרוֹז מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רֵעֵהוּ וּמָת הוּא יָנוּס אֶל־אֶחָת
 6 הָעָרִים־הָאֵלֶּה וְחֵי: פְּרִי־דוֹדֵי גֵּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצִיחַ כִּי יַחֵם
 לְבָבוֹ וְהִשְׁיִגוּ כִּי־רָבָה הַדֶּרֶךְ וְהִכְהוּ נַפֶּשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּט־
 7 מוֹת כִּי לֹא־שָׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שְׁלֹשָׁם: עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֵךְ
 8 לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ: וְאִם־יִרְחִיב יֵהוּה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
 9 גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ וְנָתַן לָךְ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 דִּבֶּר לָתֵת לְאַבְתִּיךָ: כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹנֵךְ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי
 10 כָּל־הַיָּמִים וַיִּסְפַּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה: וְלֹא
 יִשְׁפֹךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ אֲשֶׁר יֵהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
 וְהִיָּה עֲלֶיךָ דָּמִים:
 11 וְכִי־הִיָּה אִישׁ שָׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאַרְבַּ לּוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכְהוּ נַפֶּשׁ וּמָת
 12 וְנָס אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה: וְשִׁלְחוּ זְקֵנֵי עִירוֹ וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
 13 וְנִתְּנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֵּאֵל הַדָּם וּמָת: לֹא־תַחֲזוּם עֵינֶיךָ עָלָיו וּבַעֲרַת־דָּם־
 הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ: שש
 14 אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשִׁנִּים בְּנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יֵהוּה
 15 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: לֹא־יָקוּם עַד אַחַד
 בְּאִישׁ לְכָל־עוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּא אֲשֶׁר יַחֲטֵא עַל־
 16 פִּי וְשָׁנֵי עָדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשֶׁה־עָדִים יָקוּם דְּבַר: כִּי־יָקוּם עַד־
 17 חָמֵס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָדָה: וְעַמְדוֹ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם
 הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יֵהוּ בַיָּמִים
 18 הָהֵם: וּדְרָשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּטִב וְהִנֵּה עַד־שָׁקֵר הָעַד שָׁקֵר עֲנָה
 19 בְּאָחִיו: וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַס לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבַעֲרַת הַרְעַ
 20 מִקֶּרְבְּךָ: וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד בְּדַבַּר

- کن تا هر قاتلی به آنجا بگریزد.
- ۳ و دستور قاتلی که به آنجا بگریزد تا زنده بماند اینست: کسیکه ممنوع خود را ندانسته بکشد و با وی دشمنی قبلی نداشته باشد ...
- ۵ و کسیکه با ممنوعش برای بریدن درختان به جنگل برود و دستش با تبر برای قطع درخت فرو آید و آهن آن تبر از چوب (دسته‌ی چوبی) جدا شده و به ممنوعش اصابت کند و (ممنوعش) بمیرد، به یکی از این شهرها گریخته زنده بماند.
- ۶ مبادا ولی خون که قلبش در هیجان است قاتل را تعقیب کند، و نظر به اینکه راه زیاد است، به او برسد و او را بکشد. (در صورتیکه) وی مستوجب مرگ نیست زیرا از قبل دشمن او (یعنی مقتول) نبوده است.
- ۷ به این سبب است که من چنین فرمان میدهم «سه شهر برای خود جدا کن».
- ۸ اگر خدا خداوندت همانگونه که به پدران تو سوگند یاد کرده است حدودت را توسعه دهد و تمام سرزمینی را که گفته است به پدران تو ببخشد به تو بدهد.
- ۹ برای اینست که تمامی این فرمانی را که من امروز به تو دستور میدهم رعایت کرده و آن را اجرا کنی و خدا خداوند خود را دوست داشته باشی و تمام عمر در راه او گام برداری. پس سه شهر (دیگر) به این سه (شهر) اضافه کن.
- ۱۰ تا در میان سرزمینت که خدا خداوندت به ملکیت به تو میدهد خون ناحق ریخته نشود (وگرنه) مسئول قتل‌ها تو خواهی بود.
- ۱۱ و هرگاه شخصی دشمن ممنوعش بود و در کمین او بنشیند و علیه او قیام کرده، او را بزند که بمیرد و به یکی از این شهرها بگریزد ...
- ۱۲ داوران شهرش فرستاده او را از آنجا بیاورند و بدست ولی خون تسلیم نمایند تا کشته شود.
- ۱۳ از وی صرف نظر نکن و گناه آن خون ناحق را از یسرائل دور نما تا وضعت خوب بماند.
- ۱۴ در سرزمینی که خدا خداوندت آن را برای ارث بردن بتو میدهد از سهمی که (از زمین) خواهی برد، به مرز ممنوعت که پیشینیان تعیین کردند تجاوز نکن.
- ۱۵ گواهی یک نفر در مورد هر گناه و خبط و خطایی که کسی مرتکب شده باشد قوت قانونی نخواهد داشت. طبق گواهی دو یا سه نفر (به بالا) موضوع ثابت خواهد ماند.
- ۱۶ هرگاه گواه ظالمی بر کسی قیام نماید که علیه وی شهادت دروغ بدهد ...
- ۱۷ آن دو نفری که دعوا مربوط به آنهاست در حضور خدا - در حضور کوهنبا و داورانی که در آن روزگار باشند بایستند.
- ۱۸ آن داوران خوب جو یا شوند اگر آن گواه، گواه دروغگو باشد و دربارهی برادرش به دروغ گواهی داده باشد ...
- ۱۹ همانطوریکه او قصد کرد با برادرش عمل نماید، با او عمل نمائید و آن فساد را از میان خود نابود کن.
- ۲۰ تا بقیه بشنوند و ترس داشته باشند و بار دیگر در میان شما چنین کار بدی را مرتکب نشوند.

21 הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: וְלֹא תַחֲסוּ עֵינֶיךָ נַפְשׁ בְּנַפְשׁ עֵינַי בְּעֵינַי שֵׁן
 כ בִּשְׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־
 2 אֵיבֶיךָ וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוּהוּ
 3 אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם: וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֱלֹה־
 4 הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וּדְבַר אֱלֹהֵי־עַם: וְאָמַר אֱלֹהִים שָׁמַע
 5 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֱלֹהֵי־יִרְךָ
 6 לְבַבְכֶם אֱלֹהֵי־תִירָאוּ וְאֱלֹהֵי־תַחֲפוּזוּ וְאֱלֹהֵי־תַעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוּהוּ
 7 אֱלֹהֵיכֶם הִדְלִיךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
 8 אֶתְכֶם: וּדְבָרוּ הַשְּׂטֵרִים אֱלֹהֵי־עַם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
 9 בַּיִת־חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה
 10 וְאִישׁ אַחֵר יַחֲנֹכְנוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ
 11 וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחֲלֹלְנוּ: וּמִי־
 12 הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־מוֹת
 13 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָהּ: וַיִּסְפוּ הַשְּׂטֵרִים לְדַבֵּר אֱלֹהֵי־עַם
 14 וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הִירָא וּרְךָ הַלֵּבֵב יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס
 15 אֶת־לֵבֵב אַחִיו כְּלָבָבוּ: וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשְּׂטֵרִים לְדַבֵּר אֱלֹהֵי־עַם
 16 וּפְקֻדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: כִּי־תִקְרַב אֱלֹהֵי־
 17 עִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ וּקְרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם
 18 תַּעֲנֶנְךָ וּפְתַחְהָ לָךְ וְהָיָה כִּלְהַעֵם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לֶמֶס
 19 וְעַבְדוֹךָ: וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעִשְׂתָּהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרָתָּ
 20 עֲלֶיהָ: וּנְתַנָּהּ יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהָיָתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־
 21 חָרֵב: רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־
 22 שְׁלָלָהּ תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ
 23 לָךְ: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקוֹת מִמֶּךָ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי
 24 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה: רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ
 25 נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶה כְּלַגְשָׁמָה: כִּי־הִחַרְסָם תַּחֲרִימָם הַחֲתִי
 26 וְהָאִמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ:

שביעי

۲۱ از وی صرفنظر نکن. جان در مقابل جان، چشم در مقابل چشم، دندان در مقابل دندان، دست در مقابل دست، پا در مقابل پا. (۱)

شوفطیم - فصل بیستم

- ۱ هرگاه علیه دشمنان به جنگ رفتی، اسب و عرابه و جمعیت زیاد تر از خود دیدی از آنها ترسی نداشته باش، زیرا خدا خداوندت که تو را از سرزمین مصر بیرون آورد با توست.
- ۲ موقع نزدیک شدن به جنگ، چنین مقرر است که کوهن پیش آمده با جمعیت صحبت کند.
- ۳ به آنها بگوید: ای یسرائل گوش بده. «شما امروز بجنگ علیه دشمنان نزدیک میگردید. رقت قلب پیدا نکنید، ترس نداشته باشید، مضطرب نشوید و از آنها نهراسید.
- ۴ زیرا خدا خداوند شماست که برای نجات شما با شما میروود تا برای شما علیه دشمنان جنگ کند».
- ۵ مأمورین اجرا با قوم چنین صحبت کنند. آن شخصیکه خانه‌ی نو بنا کرده و جشن افتتاح آنرا نگرفته است کیست، برود بخانه‌ی خود برگردد. مبادا در جنگ بمیرد و شخص دیگری آن (خانه) را افتتاح نماید.
- ۶ و آن شخصی که تاکستانی بنیاد نهاده و (محصول) آنرا حلال نکرده است کیست برود و بخانه‌اش بازگردد مبادا در جنگ بمیرد و شخص دیگری (محصول) آنرا حلال کند. (۲)
- ۷ و کیست شخصی که زنی را نامزد کرده و با او ازدواج نموده است. برود و بخانه‌اش بازگردد مبادا در جنگ بمیرد و شخص دیگری با (نامزد) او ازدواج کند.
- ۸ آن صاحب منصبان به سخن گفتن با آن جمعیت ادامه داده بگویند: کیست شخصی که ترس و رقت قلب دارد برود و به خانه‌اش بازگردد تا دل برادرانش را مثل دل خودش به رقت در نیاورد.
- ۹ همینکه آن صاحب منصبان سخن گفتن یا آن جمعیت را بیایان رسانند چنین مقرر است که سران لشکرها را در رأس آن جمعیت بگمارند.
- ۱۰ هرگاه برای جنگ کردن علیه شهری به آن نزدیک شوی به آن پیشنهاد صلح بده.
- ۱۱ اگر به تو پاسخ صلح آمیز بدهد و (دروازه‌هایش را) به روی تو بگشاید پس چنین مقرر است که تمام جمعیتی که در آن یافته میشود با جگزار تو شده و تو را خدمت نمایند.
- ۱۲ و اگر با تو صلح ننماید و با تو جنگ کند آنرا محاصره کن.
- ۱۳ خدا خداوندت آنرا بدست تو تسلیم خواهد کرد. پس تمام (افراد) ذکورش را بضراب شمشیر بکش.
- ۱۴ فقط زنان و اطفال و چارپا و آنچه در آن شهر باشد - تمام غنیمت آنرا برای خود غارت کن و از غنیمت دشمنان که خدا خداوندت بتو بخشید استفاده کن.
- ۱۵ با تمام شهرهای بسیار دور تر از خودت که از شهرهای این قومها نیستند، همینگونه عمل نما.
- ۱۶ اما در شهرهای این قومها یکیکه خدا خداوندت به تو بملکیت میدهد ذیحیاتی را زنده نگذار.

۱- به تبصره‌ی ۵ مربوط به آیه‌های ۲۳ الی ۲۵ فصل ۲۱ کتاب شموت مراجعه شود.

۲- حلال کردن میوه درخت با اجرای مفاد آیه‌های ۲۳ الی ۲۵ از فصل ۱۹ کتاب و بیقرا

דברים כ-כא שופטים

18 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתֵי אֲשֶׁר
 19 עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטִאתֵם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי
 תֵצֵר אֶל-עֵיר יָמִים רַבִּים לֶהֱלַח עִלְיָהּ לַתַּפְשָׁה לֹא תִשְׁחִית
 אֶת-עֵצָה לְנֹדַח עָלָיו גְּרוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי
 20 הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לִבָּא מִפְּנֵיךָ בַּמָּצוֹר: רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְרַע וְיִי לֹא
 עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִית וְכֹרֶת וּבְנִית מָצוֹר עַל-הָעֵיר
 אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה:

1 כִּי יִמְצָא חֵלֶל בְּאֶרְצָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֶפֶל
 2 בַּשָּׂדֶה לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ: וַיֵּצְאוּ זְקֵנֶיךָ וּשְׂפֹטֶיךָ וּמִדְּרוֹ אֶל-
 3 הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֵלֶל: וְהָיָה הָעֵיר הַקְּרֹבָה אֶל-הַחֵלֶל
 וְלָקְחוּ זְקֵנֵי הָעֵיר הַהוּא עֵגְלֹת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא-עֲבָד בָּהּ אֲשֶׁר
 4 לֹא-מִשְׁכָּה בָעַל: וְהוֹרְדוּ זְקֵנֵי הָעֵיר הַהוּא אֶת-הָעֵגְלָה אֶל-
 גַּחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעֲרֹפוֹ שֵׁם אֶת-הָעֵגְלָה
 5 בַּגַּחַל: וְנָגְשׂוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי כִס בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁדְתוֹ
 6 וְלִבְרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל-פִּיהֶם יִהְיֶה כַל-דִּיב וְכַל-נֶגַע: וְכֹל
 זְקֵנֵי הָעֵיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל-הַחֵלֶל יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל-
 7 הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בַּגַּחַל: וְעָנּוּ וַאֲמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת-
 8 הַדָּם הַזֶּה וַעֲיִנֵינוּ לֹא רָאוּ: כִּפּוֹר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ
 יְהוָה וְאֶל-תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם
 9 הַדָּם: וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבֶּךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיִּשְׂרָ

10 **כִּי תֵצֵא בְּעֵינֶיךָ יְהוָה:** כִּי-תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל-אֵיבֶיךָ
 11 וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וּשְׁבִית שְׁבוּיָם: וְרֵאִיתָ בְּשִׁבְיָה אִשָּׁה
 12 יִפְתַּח-תַּאֲרָךְ וַחֲשַׁקְתָּ בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָה אֶל-
 13 תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת-רֵאשִׁיָּהּ וְעָשִׂיתָה אֶת-עַפְרֹנִיָּהּ: וְהִסִּידָהּ
 אֶת-שְׂמֹלֹת שְׁבִיָּהּ מֵעֲלֶיהָ וּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָה אֶת-אֲבִיהָ
 וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָהּ וְהִיתָה
 14 לָךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם-לֹא חָפְצָת בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ

מפסיד
שפכו

- ۱۷ بلکه همانطوریکه خدا خداوندت به تو فرمان داد حیثی، اموری، کِنَعْنی، پریزی، حیوی و یووسی را حتماً قتل عام کن.
- ۱۸ تا اینکه همان کارهای زشتی را که برای معبودانشان میکردند به شما یاد ندهند که انجام دهید و نسبت به خدا خداوندتان خطا کار شوید.
- ۱۹ هرگاه مدت زیادی شهری را محاصره کنی و برای تصرف آن با آن جنگ نمائی، درختش را با تبر زدن بر آن قطع نکن، چون از آن میخوری آنرا نابود نکن. مگر درخت صحرا انسان است که در مقابل توبه محاصره درآمده باشد؟
- ۲۰ فقط درختی را که بدانی میوه اش خوردنی نیست تباه نموده آنرا قطع کن و علیه آن شهریکه با تو جنگ میکند سنگر بساز تا سقوط کند.

شوفطیم - فصل بیست و یکم

- ۱ هرگاه در زمینی که خدا خداوندت بتو میدهد تا تصرف کنی، کشته ای پیدا شود که در صحرا افتاده و معلوم نباشد چه کسی او را کشته است ...
- ۲ محترمین و داوران تو بیرون بیایند و فاصله ی شهرهایی را که در اطراف آن مقتول است (تا آن کشته) اندازه بگیرند.
- ۳ چنین مقرر است که شهری که به آن مقتول نزدیکتر باشد، محترمین همان شهر ماده گوساله ی جوانی را که با آن شخم نشده و یوغ نکشیده باشد، بگیرند.
- ۴ محترمین همان شهر آن ماده گوساله را کنار رودی که همیشه در آن آب جاری است، و در آن شخم و کشت نشود بیاورند و آن ماده گوساله را آنجا در آن رود گردن بزنند.
- ۵ و کوهن ها - فرزندان لوی که خدا خداوندت آنها را انتخاب کرده است که برای او خدمت کنند نزدیک شوند و بنام خدا دعا نمایند و فتوی هر نزاعی و هر آسیبی بعهده ی آنها باشد ...
- ۶ و تمام محترمین همان شهری که به آن کشته نزدیک است دستان خود را کنار آن ماده گوساله گردن زده شده در آن رود بشویند.
- ۷ (سپس) سرفرود آورده اعلام دارند: «دستان ما، این خون را نریخته و چشمان ما (ریخته شدن آنرا) ندیده است».
- ۸ ای خدا، قومت یسرائل را که باز خریدی ببخش و خون ناحق را به یسرائل قومت نسبت نده. پس گناه آن قتل به آنها بخشوده میشود.
- ۹ و تو خون ناحق را از میان خود نابود کن تا در نظر خدا عمل شایسته انجام داده باشی.

پاراشای کی تِصِه

- ۱۰ هرگاه علیه دشمنانت بجنگ بروی و خدا خداوندت آن (دشمنان) را بدست تو تسلیم نماید و اسیرش را به اسارت در آوری؛
- ۱۱ و در بین اسیران زنی خوش قیافه ببینی و عاشق او شوی و (بخواهی) او را به همسری انتخاب کنی؛
- ۱۲ او را به داخل خانه ات بیاور، سرش را بتراش و ناخنهایش را از مُد خارج کند.

- ומכר לא-תמכרנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר
 עניתה: 15
- כי-תהיין לאיש שתי נשים האחת
 אהובה והאחת שנואה וילדו-לו בנים האהובה והשנואה
 והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את-בניו את
 אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן
 השנואה הבכור: כי את-הבכור בן-השנואה יכיר לתת לו
 פי שנים בכל אשר-ימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט
 הבכרה: 16
- כי-יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו
 שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם:
 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער
 מקומו: ואמרו אל-זקני עירו בנינו זה סורר ומורה איננו שמע
 בקלנו זולל וסבא: ורגמיהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערת
 הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו: 17
- וכי- 18
 יהיה באיש חטא משפט-מות והומת ותלית אתו על-עץ:
 לא-תלין נבלתו על-העץ כי-קבור תקברנו ביום ההוא כי-
 קללת אלהים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה: 19
- לא-תראה את-שור אחיך או
 את-שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיק: ואם-
 לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך והיה
 עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמור וכן
 תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד
 ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: 20
- לא-תראה
 את-חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
 תקים עמו: 21
- לא-יהיה כלי-גבר על-אשה ולא-
 ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה
 אלה: 22
- כי יקרא קוצפור ו לפניך בדרך בכל-עץ ו או על-הארץ ו 23

- ۱۳ لباس اسارتش را از تنش دور نماید و در خانه‌ی تو بماند و مدت یکماه برای پدر و مادرش گریه کند و بعد از این با او همخوابی کرده شوهرش بشو و او همسر تو باشد.
- ۱۴ چنین مقرر است که اگر به او راغب نباشی، آزادش کن هر جا میخواهد برود مبادا او را در برابر پول (یا در برابر چیزی دیگر) بفروشی. بخاطر اینکه به او تجاوز کردی با او بدرفتاری نکن.
- ۱۵ هرگاه مردی دو زن داشته باشد یکی محبوب و یکی نامحبوب و آن (دو زن) محبوب و نامحبوب برایش پسرانی بزایند و پسر نخست زاد از آن زن مورد نفرت باشد.
- ۱۶ چنین مقرر است، روزی که آنچه را که دارد بین پسرانش تقسیم میکند نمیتواند به پسر زن محبوب به جای پسر زن نامحبوب که نخست زاد است، حق نخست زادی بدهد.
- ۱۷ بلکه باید پسر زن نامحبوب را نخست زاد بشناسد و از هر چه دارد به او دو برابر (سهیم) بدهد زیرا آن پسر اولین نسل اوست، حق نخست زادی از آن او میباشد.
- ۱۸ هرگاه شخصی پسری منحرف و نافرمان داشته باشد که از فرمان پدر و مادرش اطاعت نکند و او را تنبیه کنند و (باز هم) از آنها اطاعت نکند.
- ۱۹ پدر و مادرش او را گرفته پیش محترمین شهر و دادگاه محلی خود ببرند.
- ۲۰ به محترمین شهر وی بگویند: «این پسر ما منحرف و نافرمان است، از فرمان ما اطاعت نمیکند، هرزه و میگسار است».
- ۲۱ تمام مردم شهرش (بدستور دادگاه) او را با سنگ سنگباران نمایند تا بمیرد و آن فساد را از میان خود نابود کن تا تمام یسرائل بشنوند و ترس داشته باشند.
- ۲۲ و هرگاه مردی خطایی بکند که مستوجب اعدام باشد و کشته شود و (جسد) او را بدار بیاویزی ...
- ۲۳ جسدش تا شب روی دار نماند، بلکه البته در همان روز او را بخاک بسیار زیر بالای دار ماندن (او) اهانت بخداوند است. پس زمینت را که خدا خداوند به تو ارث میدهد ناپاک نساز.

کی تصه - فصل بیست و دوم

- ۱ مبادا گاو یا گوسفند سرگردان برادر (یعنی همنوع) ت را ببینی و آنها را نادیده بگیری. حتماً آنرا به برادر خود بازگردان.
- ۲ و اگر برادر (یعنی همنوع) ت بتو نزدیک نیست و او را نمیشناسی، آنرا بداخل خانه ات ببر تا (هنگامی) که برادرت آنرا جستجو کند، پیش تو بماند تا آن (یا معادل آن) را به او بازگردانی.
- ۳ همین عمل را نسبت به الاغش بکن، همین عمل را نسبت به لباسش بکن و با هر گمشده‌ی برادرت که از او گم شود و تو آنرا بیابی، همین عمل را انجام بده نمیتوانی (آنرا) نادیده بگیری.
- ۴ تماشاگر الاغ برادر (یعنی همنوع) ت، یا گاویش که در راه افتاده است نباش که از آنها رویگردانی. حتماً (آنرا) با کمک خودش بلند کن.
- ۵ زن، لوازم (ویژه‌ی) مرد را بکار نبرد و مرد لباس زن نپوشد. زیرا هر کس این کارها را میکند در نظر خدا خداوند ناپسند میباشد.
- ۶ هرگاه بطور تصادفی بسر راه تو بر هر درختی یا روی زمین آشیانه‌ی پرنده‌ای پیدا شود (و در آن) جوجه‌ها یا تخمهایی باشند، و مادر روی جوجه‌ها یا روی تخمها خوابیده باشد

אֲפֹרֹחִים אוּ בַיּוֹצִים וְהָאֵם רִבְצָת עַל־הָאֲפֹרֹחִים אוּ עַל־הַבְּיֻצִים
 לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים: שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים
 תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרֶכֶת יָמִים: פִּי
 תִּבְנֶה בֵּית חֹדֶשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לַגֶּגֶךְ וְלֹא־תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ
 כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ: לֹא־תִזְרַע בְּרִמּוֹן בְּלֵאִים פֶּן־תִּקְדָּשׁ
 הַמְּלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וּתְבוֹאֲתָ הַפֶּרֶם: לֹא
 תִחְרָשׁ בְּשׂוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו: לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנָו צִמְרֵם וּפְשָׁתִים
 יַחְדָּו: גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע כַּנְפוֹת
 כִּסּוּתְךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ: כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
 וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָהּ: וְשֵׁם לָהּ עֲלִילָת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
 שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לִקְחָתִי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־
 מִצְאָתִי לָהּ בְּתוּלִים: וְלִקַּח אָבִי הַנְּעִיר וְאָמַר וְהוֹצִיאוּ אֶת־
 בְּתוּלֵי הַנְּעִיר אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׁעֵרָה: וְאָמַר אָבִי הַנְּעִיר אֶל־
 הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וּשְׁנָאָהּ: וְהִנֵּה־הִוא
 שֵׁם עֲלִילָת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מִצְאָתִי לְבִתְךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה
 בְּתוּלֵי בְּתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לְפָנַי זִקְנֵי הָעִיר: וְלִקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־
 הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְרוּ אוֹתוֹ: וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתְנוּ
 לְאָבִי הַנְּעִירָה כִּי הוֹצִיֵא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹדְתֶיהָ
 לְאִשָּׁה לֹא־יִוָּכַל לִשְׁלַחָהּ כָּל־יָמֶיהָ: וְאִם־אָמַת הִיָּה
 הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה: וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנְּעִירָה
 אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ וְסִקְלוּהָ אֲנָשֵׁי עִירָהּ בְּאֲבָנִים וּמָתָהּ
 כִּי־עָשְׂתָה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבְעֵרַת הָרָע
 מִקְרָבְךָ: כִּי־יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ
 בְּעַל וּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרַת
 הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: כִּי יִהְיֶה נַעֲרָה בְּתוּלָה מֵאֲרָשָׁה
 לְאִישׁ וּמִצְאָהּ אִישׁ בְּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ: וְהוֹצֵאתֶם אֹתָם שְׁנֵיהֶם אֶל־
 שַׁעֲרֵי הָעִיר הַהִוא וְסִקְלֶתֶם אוֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת־הַנְּעִירָה עַל־

7
 שלישי
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

- مادر را با جوجه‌ها بر ندارد.
- ۷ حتماً مادر را آزاد کن و جوجه‌ها را برای خودت بردار تا اینکه وضع تو خوب شود و عمرت طولانی گردد.
- ۸ هرگاه خانه‌ی جدیدی ساختی برای بامت نرده درست کن. زیرا کسیکه افتادنی باشد از آن میافتد. پس نگذار در خانه‌ات خون ریخته شود.
- ۹ در تاکستان دو نوع (گیاه) نکار مبادا بذری که میکاری و محصول تاکستان تماماً حرام گردد (و سوخته شود).
- ۱۰ گاو و الاغ (یعنی دو نوع چارپا) را با هم برای شخم بکار نگیر.
- ۱۱ شعتطنز^۱ یعنی جنس پشم و کتانرا با هم (در یک ملبوس اعم از دوخته یا بافته و غیره) نپوش.
- ۱۲ بر چهارگوشه پوشاکت که (خود را) با آن میپوشانی بندهای تابیده‌ی (مخصوص) درست کن.
- ۱۳ هرگاه مردی زنی (دختر باکره) بگیرد و با او همخوابگی نموده سپس از او متنفر شود ...
- ۱۴ و به او تهمت ناروا بزند و برایش موجب بدنامی شده بگوید: این زن را گرفته و با او نزدیکی کردم و او را دوشیزه نیافتم؛»
- ۱۵ پدر آن دختر و مادرش (آثار) دوشیزگی آن دختر را پیش محترمین شهر بدادگاه بیاورند.
- ۱۶ و پدر آن دختر به محترمین بگوید: دخترم را به این مرد به همسری دادم و (این مرد) از او متنفر شده است.
- ۱۷ و اینک به او تهمت ناروا زده میگوید: «دخترت را باکره نیافتم» و اینها (آثار) دوشیزگی دختر من میباشد و آن پارچه را در حضور محترمین شهر بگستراند.
- ۱۸ محترمین آن شهر آن شوهر را گرفته تنبیهش کنند.
- ۱۹ چونکه موجب بدنامی دوشیزه‌ی یسرائل شده است، او را صدکیف (واحد پول) جریمه نموده (پول را) به پدر آن دختر بدهند و (آن دختر) زن او خواهد ماند و در تمام مدت عمرش نمیواند او را طلاق دهد.
- ۲۰ اگر این موضوع راست بود (و آثار) دوشیزگی آن دختر پیدا نشد.
- ۲۱ آن دختر را بدرخانه‌ی پدرش آورده مردم شهرش او را با سنگ سنگباران نمایند تا بمیرد. چونکه در یسرائل بی‌عفتی کرده یعنی در خانه‌ی پدرش زنا کرده است. آن فساد را از میان خود نابود کن.
- ۲۲ هرگاه مردی یافته شود که با زن شوهرداری همخوابی کرده باشد، هر دوی آنها را نابود کن. یعنی آن مردی که با آن زن همخوابی نموده و آن زن با هم کشته شوند. آن فساد را از میان یسرائل نابود کن.
- ۲۳ هرگاه دختری - دوشیزه، نامزد عقد شده‌ی مردی باشد، مردی او را در شهر یافته با او همخوابی کند؛(۱)
- ۲۴ هر دو نفرشان را به بیرون شهر ببرید آنها را با سنگ سنگباران نمائید تا بمیرند. آن دختر را برای اینکه در شهر فریاد بر نیاورد، و آن مرد را برای اینکه به زن هم‌نوعش تجاوز کرد، و آن فساد را از میان خود نابود کن.

۱- در مورد دختری بحث میشود که باکره به عقد شوهر درآمده و هنوز به خانه‌ی شوهر نرفته است.

דָּבַר אֲשֶׁר לֹא צִעֲקָה בְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת־
 אִשְׁתּוֹ רָעוּהוּ וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ: 25
 וְאִם־בְּשָׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנֶּעֱר הַמְאֹרְשָׁה וְהַחֲזִיק־בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב
 עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ לְבָדוֹ: וּלְנֶעֱר לֹא־תַעֲשֶׂה 26
 דְּבַר אֵין לְנֶעֱר חֲטָא מוֹת כִּי כִּי־אֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־דַּעְהוּ וּרְצָחוֹ
 נָפֶשׁ בֶּן־הַדְּבַר הַזֶּה: כִּי בְשָׂדֶה מִצְאָה צִעֲקָה הַנֶּעֱר הַמְאֹרְשָׁה 27
 וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: כִּי־יִמְצָא אִישׁ נֶעֱר בְּתוֹלָה 28
 אֲשֶׁר לֹא־אֹרְשָׁה וּתְפֹשָׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ וּנְמַצָּאוּ: וְנָתַן הָאִישׁ 29
 הַשָּׂכֵב עִמָּהּ לְאָבִי הַנֶּעֱר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹד־תְּהִיָּה לְאִשָּׁה תַּחַת
 אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יִוָּכַל שְׁלַחָה כָּל־יָמָיו: כג 1
 לֹא־יִקַּח 2
 אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אָבִיו: 2
 יָבֵא פְּצוּעֵ־דָבָה וּכְרוֹת שְׂפָכָה בְּקֹהֶל יְהוָה: 3
 לֹא־ 3
 יָבֵא מִמֶּזֶד בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דֹּר עֲשִׂירֵי לֹא־יָבֵא לוֹ בְּקֹהֶל 4
 יְהוָה: לֹא־יָבֵא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם 4
 דֹּר עֲשִׂירֵי לֹא־יָבֵא לָהֶם בְּקֹהֶל יְהוָה עַד־עוֹלָם: עַל־דְּבַר אֲשֶׁר 5
 לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בְּלֶחֶם וּבַמִּים בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם 6
 וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־בְּלַעַם בֶּן־בְּעֹזַר מִפְּתוֹר אֲרָם נְהַרְסִים 7
 לְקַלְלֶךָ: וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע אֶל־בְּלַעַם וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה 6
 אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא־ 7
 תִּדְרֹשׁ שְׁלָמִים וּטְבַתָּם כָּל־יָמֶיךָ לְעוֹלָם: 8
 לֹא־ 8
 תִּתְעַב אֲדָמִי כִּי אֲחִיךָ הוּא לֹא־תִתְעַב מִצְרֵי כִּי־גֵר הֵייתָ 9
 בְּאֶרֶצוֹ: בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי יָבֵא לָהֶם בְּקֹהֶל 9
 יְהוָה: כִּי־תֵצֵא מִחֲנֶה עַל־אֵיבֶיךָ וּנְשַׁמְרֶתָ 10
 מִכָּל דְּבַר רָע: כִּי־יְהִיָּה בֶן־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יְהִיָּה טָהוֹר מִקְּרָה־ 11
 לַיְלָה וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוֶיךָ לְמַחֲנֶה לֹא יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וְהָיָה 12
 לַפְּנוֹת־עָרֵב יִרְחַץ בַּמִּים וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: 13/14
 וַיֵּד תְּהִיָּה לָךְ מַחֲוֶיךָ לְמַחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ: וַיִּתֵּד תְּהִיָּה לָךְ

- ۲۵ و اگر آن مرد در صحرا آن دختر نامزد عقد شده را بیابد و آن مرد بزور با او همخوابی کند، فقط آن مردی که با او همخوابی کرده است، کشته شود.
- ۲۶ و به آن دخترکاری نکن، آن دختر (بخاطر) خطایش مستوجب مرگ نیست، زیرا این عمل مانند آنست که کسی علیه همنوعش قیام نماید و او را بکشد.
- ۲۷ زیرا او را در صحرا یافته است، آن دختر نامزد عقد شده، فریاد برآورده است و نجات دهنده‌ای برای وی نبوده است.
- ۲۸ هرگاه مردی دوشیزه‌ای را که نامزد عقده شده نباشد یافته او را بزور بگیرد و با او همخوابی کند و پیدا شوند ...
- ۲۹ آن مردی که با او همخوابی کرده است به پدر آن دختر پنجاه کسف (واحد پول بعنوان جریمه) بدهد و (آن دختر) زن او باشد و نظر به اینکه به او تجاوز کرده است، نمیتواند تا آخر عمرش او را طلاق بدهد.

کی تِصِه - فصل بیست و سوم

- ۱ کسی زن پدرش را نگیرد و به ناموس پدرش تجاوز نکند.
- ۲ شخص بیضه له شده و آلت بریده داخل جماعت خدا نشود.
- ۳ حرام زاده داخل جماعت خدا نشود، حتی پشت دهم او داخل جماعت خدا نشود.
- ۴ عمونی و مؤآوری داخل جماعت خدا نشود. حتی پشت دهم آنها هرگز داخل جماعت خدا نشود.
- ۵ چونکه موقع خارج شدن آن از مصر در راه، شما را با نان و آب استقبال نکردند و بخاطر اینکه بیلعام پسر بعور را از پتورآرم نهریم برای نفرین کردن تو اجیر نمود.
- ۶ و خدا خداوندت نخواست با بیلعام موافقت کند چونکه خدا خداوندت تو را دوست میداشت. خدا خداوندت آن نفرین را برای تو به برکت تبدیل نمود.
- ۷ ابداً در تمام عمرت خواستار خیر و خوبی آنها نباش.
- ۸ از ادومی تنفر نداشته باش چونکه برادرت است، از مصری تنفر نداشته باش چونکه در سرزمینش غریب بودی.
- ۹ فرزندانیکه از آنها دنیا آیند، از پشت سوم (به بعد میتوانند) داخل جماعت خدا شوند.
- ۱۰ هرگاه با سپاه، علیه دشمنت بیرون روی از هر چیز بد بپرهیز.
- ۱۱ هرگاه بین تو مردی باشد که بخاطر احتلام شب، پاک نباشد، از اردوگاه (بیسرائل) بیرون رود. وارد اردوگاه نشود.
- ۱۲ چنین مقرر است که نزدیک غروب در آب غسل نموده و همینکه خورشید غروب کرد به داخل اردوگاه بیاید.
- ۱۳ و خارج از اردوگاه مکانی داشته باش که برای رفع حاجت به آنجا بروی.
- ۱۴ و در اسباب خود میخی داشته باش که برای موقع رفع حاجت با آن (خاک را) بکنی و برگشته مدفوع خود را بپوشانی.

15 על־אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את־
 צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך ופקרב מחנך להצילך ולתת
 איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא־יראה בך ערות דבר
 16 ושב מאחריך: לא־תסגיר עבד אל־אדניו אשר־
 17 ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר־יבחר
 18 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: לא־תהיה
 19 קדשה מפנות ישראל ולא־יהיה קדש מפני ישראל: לא־תביא
 אתנן זונה ומחיר פלב בית יהוה אלהיך לכל־גדר פי תועבת
 20 יהוה אלהיך גם־שניהם: לא־תשיך לאחיך נשך
 21 כסף נשך אכל נשך כל־דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך
 לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ירך על־הארץ
 22 אשר־אתה בא־שמה לרשתה: כִּי־תדר גדר
 ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כִּי־דרש ידרשנו יהוה אלהיך
 23 מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל לגדר לא־יהיה בך חטא:
 24 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
 25 אשר דברת בפיו: כי תבא בכרם רעך ואכלת
 26 ענבים כנפשך שבעך ואל־כליך לא תתן: כי
 תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על
 1 קמת רעך: כִּי־יקח איש אשה ובעלה והיה אסלא
 2 תמצא־חן בעיניו כי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
 3 ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה
 4 לאיש־אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת
 5 ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר־
 6 לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר־שלחה לשוב
 לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כִּי־תועבה
 7 הוא לפני יהוה ולא תחטיא את־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 8 לך נחלה: כִּי־יקח איש אשה חדשה לא יצא

כד

חמישי

25

26

ששי

- ۱۵ زیرا خدا خداوندت در میان اردویت میخرامد تا تو را رهانیده و دشمنانت را تسلیم تو کند. پس اردویت مقدس باشد، و چیز بدی در تو نبیند که از تو روی بگرداند.
- ۱۶ غلامی را که از نزد اربابش به تو پناهنده شود، به آقایش تسلیم نکن.
- ۱۷ در میان تو - در مکانیکه انتخاب کند یعنی در یک از جاهای قلمروهایت که برایش خوب باشد با تو ساکن شود. به او آزار نرسان.
- ۱۸ بین دختران ییسرائل زن هرجایی نباشد، و بین پسران ییسرائل خودفروش نباشد. (۱)
- ۱۹ مزد روسپی و بهای سگ را بخانه‌ی خدا خداوندت برای هیچ نذری نیاور چونکه هر دوی آنها (یا هر چیزی که با آن پول‌ها تهیه شود) برای خدا خداوندت ناپسند است.
- ۲۰ به برادرت سود وام نده، هر چیزی که سود وام محسوب شود، خواه سود پول، خواه سود خواربار.
- ۲۱ به بیگانه سود وام بده ولی به برادرت سود وام نده تا اینکه خدا خداوندت در آن سرزمینی که تو برای وارث شدنش به آنجا وارد میشود در هر شغلی که داری برکت بدهد.
- ۲۲ هرگاه برای خدا خداوندت نذری کردی در ادای آن تأخیر نکن زیرا خدا خداوندت آنرا حتماً از تو مطالبه میکند و (در صورت تأخیر) برای تو خطا محسوب خواهد شد.
- ۲۳ و اگر از نذر کردن خودداری کنی برای تو خطایی محسوب نخواهد شد.
- ۲۴ طبق آنچه برای خدا خداوندت نذر کردی یعنی آنچه با دهانت داوطلبانه گفتی، گفته‌ی زبانت را رعایت کرده عمل کن.
- ۲۵ هنگامیکه (بعنوان کارگر) به تاجکستان همنوعت می‌آیی بقدر میلِت انگور بخور تا سیر شوی. در ظرف خود (چیزی برای بردن) نگذار.
- ۲۶ هنگامیکه (بعنوان کارگر) بر حاصل درو نشده‌ی همنوعت می‌روی میتوانی با دست خود خوشه‌هایی بچینی ولی بر حاصل درو نشده‌ی همنوعت داس بکار نبر.

کی تِصَه - فصل بیست و چهارم

- ۱ هرگاه مردی زنی بگیرد و با او ازدواج کند چنین مقرر است، اگر چیز ناپسندی در او بیابد و در نظرش پسندیده نیاید و برایش طلاق نامه‌ای نوشته بدستش بهد و از خانه‌ی خود بیرونش کند ...
- ۲ و (آن زن) از خانه‌ی او بیرون آمده و برود همسر مرد دیگری شود ...
- ۳ شوهر اخیر هم از او متنفر شده و (او هم) برایش طلاق نامه‌ای بنویسد و بدستش بدهد و او را از خانه‌ی خود روانه کند، یا شوهر اخیر که او را بزنی گرفته است بمیرد؛
- ۴ (در اینصورت) شوهر اولیش که او را طلاق داده بود نمیتواند پس از آنکه (آن زن) قانوناً (نبت به وی) ناپاک بحساب آمده است برگشته او را بگیرد که (دوباره) همسر وی شود. زیرا در حضور خدا کار ناپسندی است. (خطاب به دادگاه) پس باعث آلودگی آن سرزمینی که خدا خداوندت به تو به ارث میدهد نشو.
- ۵ هرگاه مردی همسر جدید گرفت به سربازی نرود و هیچ کاری (از امور ارتش) بعهده وی گذاشته نشود. یکسال بخاطر خانواده‌اش آزاد باشد تا همسری را که گرفته است شاد کند.

۱- این فرمان به مراجع مسئول خطاب شده است که از ایجاد مراکز فساد جلوگیری بعمل آورند.

۲- به کتاب ویقرا فصل ۲۵ آیه‌های ۳۶ و ۳۷ مراجعه شود.

- בַּצָּבָא וְלֹא-יַעֲבֹד עָלָיו לְכָל-דִּבְרֵי נְקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת
 6 וְשָׂמַח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח: לֹא-יַחְבֵּל רַחִים וּרְכַב כִּי-נֶפֶשׁ
 7 הוּא חֵבֵל: כִּי-יִמְצָא אִישׁ גִּנֵּב נֶפֶשׁ מֵאָחִיו מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֻבוּ וּמְכָרוּ וּמֵת הַגֵּנֵב הֵהוּא וּבְעֵרַת הָרַע
 8 מִקֶּרְבְּךָ: הַשֹּׁמֵר בְּנִגְעֵי-הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד
 וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר-יֹדוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִם
 9 תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַמְרִים
 10 בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: כִּי-תֵשֶׁה בְּרַעַךְ
 11 מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא-תָבֵא אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עִבְטוֹ: בַּחוּץ
 תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשֶּׂה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת-הָעִבּוֹט
 12/13 הַחוּצָה: וְאִם-אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשָּׁכֵב בְּעִבְטוֹ: הִשָּׁב תִּשָּׁב
 לוֹ אֶת-הָעִבּוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׁלְמָתוֹ וּבִרְכֶךָ וּלְךָ
 14 תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא-תַעֲשֶׂק
 שָׂכִיר עָנִי וְאֲבִיּוֹן מֵאָחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּשַׁעֲרֶיךָ:
 15 בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שָׂכָרוֹ וְלֹא-תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו
 הוּא נִשְׂא אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא-יִקְרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֵיהוּ וְהָיָה בְּךָ
 16 חָטָא: לֹא-יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-
 17 יוֹמְתוּ עַל-אָבוֹת אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יוֹמְתוֹ: לֹא תִטֶּה
 18 מִשֹּׁפֵט גֵר יתוֹם וְלֹא תַחְבֵּל בְּגֵר אֶלְמֵנָה: וּזְכֹרֶת כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
 בְּמִצְרַיִם וַיַּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֻוֶה לַעֲשׂוֹת
 19 אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה: כִּי תִקְצֹר קְצִירֶךָ בְּשֹׂדֶךָ וּשְׂכַחַת כ
 עֹמֵר בְּשֹׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא-לְמֵנָה יִהְיֶה
 20 לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כִּי
 תַחֲבֹט זֵיתֶךָ לֹא תִפְאֵר אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא-לְמֵנָה יִהְיֶה:
 21 כִּי תִבְצֹר בְּרִמְךָ לֹא תַעֲלֹל אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא-לְמֵנָה יִהְיֶה:
 22 וּזְכֹרֶת כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֻוֶה לַעֲשׂוֹת
 1 כה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה: כִּי-יִהְיֶה רֵיב בֵּין אַנְשִׁים וַתִּגָּשׁוּ

- ۶ (کسی) آسیاب دستی یا سنگ رویی آسیاب را بگرو نگیرد، زیرا وسیله‌ی (ما یحتاج) زندگی را بگرو میگیرد.
- ۷ هرگاه شخصی یافته شود که یکی از برادرانش یعنی از فرزندان یسرائل را بدزدد، به وی ظلم نموده او را بفروشد، آن دزد کشته شود. پس آن فساد را از میان خود نابود کن.
- ۸ در باره‌ی آسیب برص مواظب باش (که دستورات) آنرا زیاد رعایت کرده عمل کنی. همانگونه که به کوهن‌های سبط لوی دستور دادم، هر آنچه به شما راهنمایی کنند رعایت نموده عمل کنید.
- ۹ آنچه را که خدا خداوندت در زمان بیرون آمدنت از سرزمین مصر، بین راه با میریام عمل کرد بخاطر داشته باش.
- ۱۰ هرگاه به همنوع چیزی وام دادی برای گرفتن گروی آن بخانه وی داخل نشو.
- ۱۱ بیرون بایست تا آن شخصی که تو به او وام میدهی گروی را نزد تو بیرون آورد.
- ۱۲ و اگر او شخص فقیری است تا زمانیکه گروی او نزد توست آرام نگیر.
- ۱۳ حتماً موقعیکه آفتاب غروب میکند آن گروی را به او بازگردان تا در پوشش خود بخوابد و تورا دعا کند و (این عمل) در پیشگاه خدا خداوندت برای تو نیکوکاری بشمار آید.
- ۱۴ به مزدور فقیر و مسکین، از برادرانت یا از غریبی که در سرزمینت یعنی در قلروت (باشد) احجاف نکن.
- ۱۵ در همان روز قبل از غروب آفتاب مزدش را بده زیرا فقیر است و جانش به آن بستگی دارد. تا علیه تو نزد خدا فریاد برنیاورد مبادا برای تو خطایی محسوب شود. (۱)
- ۱۶ پدران بموجب (گواهی) فرزندان کشته نشوند و فرزندان بموجب (گواهی) پدران به قتل نرسند. هرکدام بخاطر خطای خویش کشته شود.
- ۱۷ حق غریب یا یتیم را پایمال نکن. لباس بیوه زن را گرو نگیر.
- ۱۸ و بیاد داشته باش که در مصر غلام بودی و خدا خداوندت تو را از آنجا باز خرید نمود. باین جهت من بتو فرمان میدهم که این کار را نکنی.
- ۱۹ هرگاه حاصل خود را در صحرایت درو کنی و دسته‌ای از خوشه‌ها را فراموش نمایی برنگرد که آنرا برداری. برای غریب، یتیم و بیوه زن بماند. تا اینکه خدا خداوندت تو را در تمام کسب و کارت برکت دهد. (۲)
- ۲۰ هرگاه درخت زیتون (و هرگونه محصول روغن دار) خود را تکاندی (آنرا) بکلی عاری از میوه نکن، برای غریب، یتیم و بیوه زن بماند.
- ۲۱ هرگاه تاکستان خود را میوه چینی کردی، خوشه‌های کم دانه را که جا گذاشتی نچین. برای غریب، یتیم و بیوه زن بماند.
- ۲۲ بیاد داشته باش که در سرزمین مصر غلام بودی بدینجهت من به تو فرمان میدهم این کار را نکنی.

۱- این در موردی است که کارگر شب کار باشد و در مورد کارگر روزکار به کتاب و بیقرا فصل ۱۹ آیه ۱۳ مراجعه شود.

۲- توره برای کمک کردن به اشخاص بی‌بضاعت چندین فرمان مجزا در نظر گرفته است که بسیاری از این فرمانها مربوط به زارعین میباشد.

- אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהַצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־
הַרְשָׁע: וְהָיָה אִם־בֶּן הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהַפִּילוּ הַשִּׁפְטִי וְהַכְּהוּ
לְפָנָיו כְּדִי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבַּעִים יָכֵנוּ לֹא יִסֹּף פְּרִי־יִסֹּף
לְהַכּוֹתוֹ עַל־אֵלֶּה מִכֹּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחֲרָיִךְ לַעֲיִנְךָ: לֹא־תַחֲסֹס
שׂוֹר בְּדִישׁוֹ: כִּי־יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד
מֵהֶם וּבֶן אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֲשֶׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה
יָבֵא עָלֶיךָ וּלְקַחְתָּ לּוֹ לְאִשָּׁה וּיִבְמָה: וְהָיָה הַכְּבוֹר אֲשֶׁר תִּלְד
יָקוּם עַל־שֵׁם אַחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: וְאִם־
לֹא יִחְפֹּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת־יִבְמָתוֹ וְעָלְתָה יִבְמָתוֹ הַשְּׂעָרָה
אֶל־הַגְּקָנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהַקִּים לְאִחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל
לֹא אָבָה יִבְמִי: וְקָרְאוּ־לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר
לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ: וּנְגַשָּׁה יִבְמָתוֹ אֵלָיו לַעֲיִנִי הַגְּקָנִים וְחִלְצָה
נֶעְלָו מֵעַל רַגְלוֹ וּיְרַקֵּה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אַחִיו: וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ
הַנֶּעֱלָ: כִּי־נִצְצוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאִחִיו וְקָרְבָה
אֲשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִיַּד מִכְּהוּ וּשְׁלַחַה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ
בְּמִבְשָׁיו: וְקִצְתָה אֶת־כַּפֶּה לֹא תַחֲוֹס עֵינְךָ: לֹא
יְהִי לְךָ בְּכִיסְךָ אָבִן וְאָבִן גְּדוּלָה וְקִטְנָה: לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ
אִיפָה וְאִיפָה גְּדוּלָה וְקִטְנָה: אָבִן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לְךָ אִיפָה
שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ וְיָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: כִּי תוֹעֵבֶת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֶ
כָּל עֲשֵׂה עוֹל:
זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂה לְךָ עַמְלֶק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר
קָרַךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאֶתָּה עֵינֶיךָ וַיִּגַע וְלֹא
יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנַּח יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וְלֹךְ מִכָּל־אִיבֶיךָ מִסָּבִיב
בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־
זְכוֹר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁבַח:

מפס"ד
17/18

19

دواریم - کی تِصِه - فصل بیست و پنجم

۳۰۲

- ۱ هرگاه بین اشخاص مرافعه‌ای باشد و برای محاکمه بیابند و دادرسان آنها را داوری کنند کسی را که حق دارد محق بشناسند و ظالم را محکوم نمایند.
- ۲ چنین مقرر است که اگر آن ظالم مستحق تازیانه خوردن باشد آن داور او را بخواباند و در حضور خود او را بمیزان شرارتش، با شماره تازیانه بزنند.
- ۳ او را (تا) چهل تازیانه بزند، اضافه نکند. مبادا بر این تعداد افزوده او را تازیانه‌ی بیشتری بزند و برادرت در نظرت خوار شود.
- ۴ دهان گاو را در موقع خرمن کوبیش نبند.
- ۵ اگر برادرانی با هم معاصر باشند و یکی از آنها بمیرد که فرزندی نداشته باشد، (و زنش هم باردار نباشد) زن آن مرده (از این خانواده) خارج نشود که همسر (مرد) غریبی گردد. برادر شوهرش با او ازدواج نموده او را برای خود به همسری بگیرد و وظیفه‌ی برادر شوهری را که برادرش مرده است، نسبت به وی بجا آورد. (۱)
- ۶ چنین مقرر است، آن نخست زاده‌ای که بزاید بنام برادر درگذشته باقی بماند و نام (برادر) ش از یسرائل محو نگردد.
- ۷ و اگر آن مرد نخواهد زن برادرش را بگیرد، زن برادرش بدادگاه نزد محترمین رفته بگوید: برادر شوهرم از احیای نام برادرش در یسرائل خودداری میکند، نمیخواهد وظیفه‌ی برادر شوهری را که برادرش مرده است نسبت به من بجا آورد.
- ۸ محترمین شهرش او را دعوت کرده با او صحبت کنند. ولی اگر (آن مرد باز هم) اصرار نموده بگوید نمیخواهم او را بگیرم ...
- ۹ زن برادرش در حضر محترمین به او نزدیک شده و کفش او را از پایش درآورد و پیش وی (بر زمین) تف بیندازد و اعلام داشته بگوید: با مردیکه خاندان برادرش را احیا نکند چنین عمل میشود.
- ۱۰ و در یسرائل نامش (نام برادر شوهر) «خانواده‌ی کفش کنده» گذاشته شود.
- ۱۱ هرگاه مردانی با هم یعنی یکی با دیگری گلاویز شوند و همسر یکی، برای نجات شوهر خود از دست کسی که او را میزند، پیش رفته دست خود را دراز کند و شرمگاه دیگری را بگیرد ...
- ۱۲ دست او را از میج قطع کن، از او صرف نظر نکن.
- ۱۳ در کیسه خود دو نوع وزنه بزرگ و کوچک (یعنی سنگین و سبک برای تقلب) نداشته باش.
- ۱۴ در نزد خود دو نوع ایفا، (پیمانه) بزرگ و کوچک (زیاد و کم برای تقلب) نداشته باش.
- ۱۵ وزنه‌ی کامل و درست داشته باش، ایفای (پیمانه‌ی) تمام و درست داشته باش تا اینکه روی آن زمینی که خدا خداوندت بتو میدهد عمرت دراز شود.
- ۱۶ زیرا هر شخص بی انصافی یعنی هر کسیکه اینکارها را میکند مورد تنفر خدا خداوندت است.
- ۱۷ آنچه را که عمالِق موقع بیرون آمدنتان از مصر در راه با تو کرد بیاد داشته باش.
- ۱۸ در حالیکه تو خسته و کوفته بودی، در راه با تو مواجه شد. از پشت سرت تمام واماندگان را که عقب تو بودند از بین برد و از خداوند ترس نداشت.

۱- اگر مردی فوت کند و فرزندی از او باقی نمانده بجاست آن مرد با زن برادر متوفی ازدواج کند تا نام برادرش از بین نرود. اگر برادر نخواهد یا عملاً نتواند به این ازدواج تن دردهد در این صورت تصمیم نهایی با دادگاه خواهد بود.

- 1 וְהָיָה כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 2 וַיִּדְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּת בָּהּ: וּלְקַחְתָּ מִדְּרָאשִׁית וּבְלִפְרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 תָּבִיא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׁמַת בְּטֶנְא וְהִלַּכְתָּ
 3 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁפֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ
 אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ
 4 לָתֵת לָנוּ: וּלְקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנְא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה
 5 אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲדַמִּי אֲבָד אָבִי וַיִּרְדַּ
 מִצְרַיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט וַיְהִי-שָׁם לִגְוִי גָדוֹל עֲצוּם וְרַב:
 6/7 וַיִּדְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנַּעֲצֵק
 אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת-
 8 עֲנִינוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה
 9 וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבַמָּדָא גָדֹל וּבָאֲתוֹת וּבַמִּפְתִּים: וַיְבָאֵנוּ אֶל-
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:
 10 וְעַתָּה הִנֵּה הִבָּאתִי אֶת-דְּרָאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי
 יְהוָה וְהִנַּחְתָּו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 11 וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתָּה
 12 וְהַלֹּי וְהִגַּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר אֶת שְׁנֵי)
 כָּל-מַעֲשֵׂר תָּבֹא אֹתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וּנְתַתָּה
 13 לְלוֹי לִגְדֹל לִיתוֹם וּלְאֵלִמְנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וּשְׁבָעוּ: וְאָמַרְתָּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי
 וְלִגְדֹל לִיתוֹם וּלְאֵלִמְנָה כְּכָל-מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא-עֲבַדְתִּי
 14 מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי: לֹא-אֲכַלְתִּי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בְעַרְתִּי
 מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי
 15 עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן-הַשָּׁמַיִם
 וּבִרְךָ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
 16 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: הַיּוֹם שְׁלִישִׁי)

۱۹ پس چنین مقرر است، در سرزمینی که خدا خداوندت برای ارث بردن آن به ملکیت بتو میدهد هنگامیکه خداوندت از تمام دشمنان اطراف بتو آرامش بخشید، خاطره‌ی عمّالِق را از زیر آسمان محو کن. فراموش ننمائی.

پاراشای تاوؤ - فصل بیست و ششم

- ۱ چنین مقرر است، هنگامیکه به آن سرزمینی که خدا خداوندت بملکیت بتو میدهد وارد شوی آنرا به ارث برده در آن ساکن گردی ...
- ۲ از نوبت تمام حاصل زمینی که خدا خداوندت بتو میدهد برداشته در سبب بگذار و به آن مکانی که خدا خداوندت برای ساکن کردن نامش انتخاب خواهد کرد، برو.
- ۳ و نزد کوهنی که در آن روزها باشد رفته به او بگو: امروز در پیشگاه خدا خداوندت اعلام میدارم که به آن سرزمینی که خدا به پدران ما سوگند یاد نمود بما بدهد وارد شده‌ام.
- ۴ کوهن آن سبب را از دست تو گرفته آنرا جلو قربانگاه خدا خداوندت بگذارد.
- ۵ بحضور خدا خداوندت سرفروود آورده اعلام بدار: (لاوان) آزمی خواست جدم (یعقون) را نابود کند ... (یعقوو) به سوی مصر سرازیر شد و با عده‌ی کمی در آنجا اقامت گزید و در آنجا بقومی بزرگ و قوی و انبوه تبدیل گردید.
- ۶ مصریان با ما بدی کردند، رنجمان دادند، کار سخت بما واگذار نمودند ...
- ۷ به حضور خدا خداوند اجداد خود فریاد برآوردیم، خدا صدای ما را شنید، بیچارگی، رنج و فشار (وارد بر) ما را در نظر گرفت ...
- ۸ ما را با قدرتی قوی و بازوی افراشته و با کار شگفت انگیز و با آیات و معجزات، از مصر بیرون آورد ...
- ۹ ما را به این مکان آورده این سرزمین - سرزمینی را که در آن شیر و شهد جاری است - بما بخشید ...
- ۱۰ و اکنون نوبت حاصل زمینی را که تو خدا بمن دادی آورده‌ام. پس آنرا در حضور خدا خداوندت نهاده، به خاطر خداوندت سجده نما.
- ۱۱ و بخاطر تمام آن برکتی که خدا خداوندت به تو و به خانواده‌ات بخشیده است تو ولوی و غریبی که در بین توست مسرور باشی.
- ۱۲ هنگامیکه دادن ده یک محصولت را در سال سوم که سال ده یک است به پایان رساندی و به لوی، و غریب و یتیم و بیوه زن که در میان مرزهایت میباشند دادی تا بخورند و سیر شوند؛
- ۱۳ در پیشگاه خدا خداوندت اعلام بدار: «مطابق فرمانی که بمن دادی چیز مقدس را از خانه دور ساختم و همچنین آنرا به لوی، و غریب، و یتیم و به بیوه زن دادم. از فرمانهای تو تخلف نکردم و آنها را فراموش ننمودم ...
- ۱۴ در حال سوگواریم از آن نخوردم، از آن در حال ناپاک بودن صرف نکردم، و از آن برای مرده مصرف نکردم. کلام خدا خداوندم را اطاعت کردم مطابق آنچه به من فرمان دادی عمل کردم.
- ۱۵ از مکان مقدست - از آسمان - نظر افکن و همانگونه که به پدران ما سوگند یاد نمودی قومت یسرائل و آن زمینی را که به ما بخشیدی، سرزمینی را که در آن شیر و شهد جاریست بکت نما».

הִזָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצִּוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת וְעֲשִׂית אֹתָם בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:
אֶת־יְהוָה הָאֵמַרְתָּ הַיּוֹם לֵהִיֹּת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו
וּלְשָׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֹעַ בְּקוֹל: וַיְהוֶה הָאֱמִידֶךָ
הַיּוֹם לֵהִיֹּת לוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וּלְשָׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו:
וּלְתַתֵּךְ עֲלוֹזָן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָהּ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת
וּלְהִיתֶךָ עַם־קָדֹשׁ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר:

כז וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת־
הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהִקְמַת לְךָ אֲבָנִים
גְּדֹלוֹת וְשָׁדַת אֹתָם בְּשִׂיד: וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעֵבֶרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לְךָ: וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תִּקְיִמוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשָׁדַת אֹתָם בְּשִׂיד:
וּבְנִיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִנּוֹף עֲלֵיהֶם
בְּרֹזָל: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ
עָלָיו עֹלֹת לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּבַחֲתֹת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֵׁם וְשִׂמְחַת
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בַּאֲדָר הַיָּטִב: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ
לְעָם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעֲשִׂית אֶת־
מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם: וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֱלֹהֵי יַעֲמָדוּ לְבָרֶךְ אֶת־
הָעָם עַל־הַר גְּרִזִים בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמַעוֹן וְלוֹי וַיְהוּדָה
וַיִּשְׁשֹׁבֵר וַיֹּזֶסֶף וּבְנֵי־מִן: וְאֱלֹהֵי יַעֲמָדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל
רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וּזְבוּלֹן דָּן וּנְפֹתָלַי: וַעֲנֵנו הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־

17
18
19
דביעי
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
חמשי
11
12
13
14

- ۱۶ امروز خدا خداوندت به تو فرمان میدهد که این قانونها و احکام را عمل نمائی. پس مراقبت نما که آنها را با تمام قلبت و جانت انجام دهی.
- ۱۷ امروز خدا را مورد ستایش قرار دادی که داور تو باشد و در راههایش گام برداری و قانونها و فرمانها و احکامش را مراعات نمائی و از سخنش اطاعت کنی.
- ۱۸ و خدا همچنانکه با تو سخن گفت تو را امروز مورد احترام قرار داد تا برای او قوم نخبه‌ای باشی و تمام فرمانهایش را رعایت کنی. (۱)
- ۱۹ و تو را بر همه‌ی قومهاییکه ایجاد کرده است، از لحاظ افتخار و شهرت و شکوه، برتری بخشید تا همانگونه که گفت، برای خدا خداوندت قوم مقدس بمانی.

کی تاوُو - فصل بیست و هفتم

- ۱ مُشه و محترمین یسرائل به جماعت چنین سفارش کردند. تمام این فرمانها را که امروز من بشما میدهم، رعایت کنید.
- ۲ چنین مقرر است که در روزیکه از یَرَدَن بطرف آن سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد بگذرید سنگهای بزرگی برای خود برپا داشته و آنها را باگچ سفید کنی.
- ۳ پس از گذشتن، تمام دستورات این توراه را بر آنها بنویس برای اینکه همانگونه که خدا خداوندت پدران تو سخن گفت به آن سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد به زمینی که در آن شیر و شهد جاری است، وارد شوی ...
- ۴ چنین مقرر است که پس از عبورتان از یَرَدَن این سنگها را که من امروز به شما فرمان میدهم در کوه عِوَال برپا نموده و آنرا باگچ سفید کنی.
- ۵ آنجا برای خدا خداوندت قربانگاهی بساز. قربانگاه سنگی باشد. بر آنها ابزار آهنی بکار نبر.
- ۶ قربانگاه خدا خداوندت را از سنگهای سالم بساز. قربانیهای سوختنی را روی آن به خداوندت تقدیم مدار.
- ۷ قربانیهای سلامت ذبح نموده در آنجا بخور و در حضور خدا خداوندت شادمانی کن.
- ۸ روی این سنگها تمام دستورات این توراه را خوب و واضح بنویس.
- ۹ مُشه و کوهنها از سبط لوی به تمام یسرائل اعلام داشته گفتند: این یسرائل ساکت باش و گوش بده، امروز قوم خدا خداوندت شدی.
- ۱۰ پس سخن خدا خداوندت را اطاعت کن و فرمانها و قانونهایش را که من امروز بتو میدهم انجام بده.
- ۱۱ در آنروز مُشه به قوم چنین فرمان داد.
- ۲ موقعی که از یَرَدَن عبور کردید اینها شیمعون، لوی، یهودا، یساکار، و یوسف و بینامین برای دعا کردن آن قوم کنار کوه گریزیم بایستند.
- ۱۳ و اینها: رثوون، گاد، آشیر، زوولون، دان و نفتالی برای نفرین کار کوه عِوَال بایستند.
- ۱۴ لوی‌ها صدایشان را بلند کرده خطاب به هر فرد یسرائل با صدای بلند اعلام دارند:

۱- فرزندان یسرائل باین علت قومی نخبه خوانده شده‌اند زیرا در آنزمان فقط آنها یکتاپرستی را پذیرفتند.

- 15 איש ישראל קול רם: אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
- פָּסֶל וּמִסֵּכָה תוֹעֵבֶת יְהוָה מַעֲשֵׂה יָדָיו חָדָשׁ וְשֵׁם בַּסֶּתֶר וְעָנָו
- 16 כָּל־הָעַם וְאָמְרוּ אָמֵן: אָרוֹר מִקְלָה אָבִיו וְאָמוֹ
- 17 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר מִסִּיג גְּבוּל רַעְהוּ
- 18 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר מִשְׁגַּח עוֹד בַּדֶּרֶךְ
- 19 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר מִטָּה מִשְׁפָּט גֵר־
- 20 יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר שֹׁכֵב עִם־אִשְׁתּוֹ
- 21 אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר
- 22 שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר
- שֹׁכֵב עִם־אָחִיתוֹ בֵּת־אָבִיו אוֹ בֵּת־אָמוֹ וְאָמַר כָּל־הָעַם
- 23 אָמֵן: אָרוֹר שֹׁכֵב עִם־חֹתָנָתוֹ וְאָמַר כָּל־הָעַם
- 24 אָמֵן: אָרוֹר מִכַּף רַעְהוּ בַּסֶּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעַם
- 25 אָמֵן: אָרוֹר לִקְחַ שְׂחָד לְהַכּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי
- 26 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים
- אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעַם
- אָמֵן:
- כח וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
- כֹּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם וּנְתַנְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ
- 2 עַל כָּל־גְּזֵי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרִכּוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁגִּיךָ
- 3 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה
- 4 בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בַהֲמָתְךָ שֶׁגֵר
- 5/6 אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנְךָ: בָּרוּךְ טִנְיָאֲךָ וּמִשְׁאֲרֵתְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
- 7 בְּבֵאֲךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֵיבֶיךָ הַקָּמִים שְׂשִׁי
- עָלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבַעַה דְרָכִים
- 8 יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ: יֵצֵו יְהוָה אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל
- 9 מַשְׁלַח יָדְךָ וּבִבְרַכְךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִקְיַמְךָ
- יְהוָה לֹו לְעַם קְדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת

- ۱۵ لعنت بر، آن کسیکه بت تراشیده شده و ریخته شده دست استاد فتن که برای خدا ناپسند است بسازد و (آنرا) در محل نهانی قرار دهد و تمام قوم صدای خود را بلند کرده بگویند آمین.
- ۱۶ لعنت بر کسیکه پدر و مادرش را سبک کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۱۷ لعنت بر کسیکه به مرز همنوعش تجاوز کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۱۸ لعنت بر کسیکه کور (ی یا فرد بی اطلاع) ی را در راه گمراه کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۱۹ لعنت بر کسیکه حق غریب، یتیم و بیوه زن را پایمال کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۰ لعنت بر کسیکه (حتی بعد از درگذشتن پدر) با زن پدرش همخوابی کند چونکه ناموس پدرش را بی حرمت کرده است و تمام قوم بگوید آمین. (۱)
- ۲۱ لعنت بر کسیکه با هر چارپایی همخوابی کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۲ لعنت بر کسیکه با خواهرش: دختر پدر (حتی بعد از درگذشتن پدر) یا دختر مادر (حتی بعد از درگذشتن مادر) همخوابی کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۳ لعنت بر کسیکه (حتی بعد از فوت پدر زن) با مادر زنش همخوابی کند و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۴ لعنت بر کسیکه همنوع خود را پنهانی بکشد و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۵ لعنت بر کسیکه رشوه بگیرد تا شخص بیگناهی را بکشد و تمام قوم بگوید آمین.
- ۲۶ لعنت بر کسیکه به دستورات این توراها اعتبار نبخشد و در نتیجه از اجرای آن سرباز زند و تمام قوم بگوید آمین.

کی تاوو - فصل بیست و هشتم

- ۱ چنین مقرر است که اگر حتماً از سخن خدا خداوندت اطاعت کنی و تمام فرمانهایش را که من امروز بتو میدهم مراعات نموده انجام دهی خدا خداوندت ترا از همه ی قومهای جهان برتر کند.
- ۲ نظر به اینکه سخن خدا خداوندت را اطاعت نمودی تمام این برکتها بر تو وارد شده بتو خواهد رسید.
- ۳ در شهر برکت شده، و در صحرا برکت شده خواهی بود.
- ۴ ثمره ی شکمت و میوه ی زمینت و ثمره ی چارپایت، بچه ی گاوهایت و نتاج گوسفندان برکت شده خواهد بود.
- ۵ میوه و محصولت و تغار خمیرت برکت شده خواهد بود.
- ۶ هنگام وارد شدن برکت شده بوده در حال خارج شدن برکت شده خواهی بود.
- ۷ خدا دشمنانت را که علیه تو قیام میکنند در برابرت شکسته داده تسلیم خواهد کرد (دشمنانت) از یک راه بسوی تو آمده از هفت راه از پیش تو خواهند گریخت.
- ۸ خدا فرمان خواهد داد که در انبارهای تو در هر پیشه ای که داری برکت با تو باشد و در آن سرزمینی که خدا خداوندت بتو میدهد تو را برکت خواهد داد.
- نظر به اینکه فرمانهای خدا خداوندت را مراعات مینمائی و در راههایش گام بر میداری،

۱- منع ازدواج با محارم و یا همخوابی با آنها در کتاب و بیقرافصل ۱۸ آیه ۹ آمده است.

דברים כח כי תבוא

10 יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל-עמי הארץ כי שם
 11 יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והותרך יהוה לטובה בפרי
 בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע
 12 יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח יהוה ולך את-אוצרו הטוב
 את-השמים לתת מטר-ארצך בעתו ולברך את כל-מעשה
 13 ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש
 ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כית-שמע אל-
 מצות ויהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמור ולעשות:
 14 ולא תסור מפל-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
 ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם:
 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות את-כל-
 מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל-הקללות
 האלה והשיגוך: ארוד אתה בעיר וארוד אתה בשדה: ארוד
 16/17 טנאך ומשאר-תך: ארוד פרי-בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך
 ועשתרת צאנך: ארוד אתה בבאך וארוד אתה בצאתך:
 18 וישלח יהוה וּבִן את-המארה את-המהומה ואת-המגערת
 בכל-משלח ידך אשר תעשה עד השמורך ועד-אבדך מהר
 19 מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את-הדבר עד
 20 בלתו אתך מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה:
 21 יפכה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחול ובחרב
 22 ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך: והיו שמיך אשר על-
 23 ראשך נחשת והארץ אשר-תחתך ברזל: יתן יהוה את-
 24 מטר ארצך אבק ועפר מן-השמים ירד עליך עד השמורך:
 25 יתנך יהוה ונגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה
 26 דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: והיתה
 27 נבלתך למאכל לכל-עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
 יפכה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא-

ובטחורים

- خدا همانگونه که برای تو سوگند یاد کرد، تو را بعنوان قوم مقدس برای خود تثبیت خواهد نمود.
- ۱۰ همه‌ی قومهای جهان مشاهده خواهند کرد که نام خدا بر تو خوانده شده است و از تو ترس خواهند داشت.
- ۱۱ خدا روی آن سرزمینی که برای پدران تو سوگند یاد نمود که بتو بدهد، از حیث ثمره‌ی بطن تو و ثمره‌ی چارپایان و محصول زمین (همه چیز) تو را به خوبی افزون خواهد کرد.
- ۱۲ خدا منبع احسانش - آسمانرا بر تو خواهد گشود تا بارندگی سرزمینت را در موقعش بدهد و به تمام کار دست برکت خواهد داد. به قومهای زیادی وام خواهی داد و تو وام نخواهی گرفت.
- ۱۳ نظر به اینکه فرمانهای خدا خداوندت را اطاعت میکنی و آنچه من امروز به تو فرمان میدهم رعایت نموده انجام میدهد. خدا موجب میگردد که تو سرور باشی نه زیر دست و فقط در رتبه‌های بالا قرارگیری و در رتبه‌ی پایین قرار نداشته باشی.
- ۱۴ پس، از این سخنانی که من امروز به شما فرمان میدهم بچپ و راست منحرف نشو که بدنبال دیگر معبودان رفته آنها را پرستش نمائی. (۱)
- ۱۵ اگر به سخنان خدا خداوندت گوش فراندهی تا تمام احکام و قوانین او را که من امروز به تو سفارش میکنم انجام دهی چنین مقرر است که تمام این نفرین‌ها بر تو وارد شود و بتو برسد.
- ۱۶ در شهر لعنت شده بوده، و در صحرا لعنت شده خواهی بود.
- ۱۷ میوه و محصولات و تغار خمیرت لعنت شده خواهد بود.
- ۱۸ ثمره شکمت و میوه‌ی زمینت و بچهای گاوهایت و نتایج گوسفندهایت لعنت شده خواهد بود.
- ۱۹ هنگام وارد شدن لعنت شده بوده، و در حال خارج شدن لعنت شده خواهی بود.
- ۲۰ به علت بدی کردارت که مرا ترک کردی خدا تا آواره شدن و تا از بین رفتن فوری تو، لعنت، آشفتگی و کمبودی را در هر پیشه‌ای که داری برای تو خواهد فرستاد.
- ۲۱ خدا و بارها در میان تو شایع خواهد کرد تا حدی که تو را از روی سرزمینی که تو بدانجا وارد میشوی تا آنرا به ارث ببری، در بدر کند.
- ۲۲ خدا تو را به سل، مالاریا و به التهاب، تب سوزان، خشکیدگی بدن، گرم‌زدگی و یرقان مبتلا خواهد کرد و ترا تا آوارگیت دنبال خواهد نمود.
- ۲۳ آسمان که بالای سرت است (چون) مس خواهد شد و زمینی که زیر (پای) توست (چون) آهن خواهد گشت.
- ۲۴ خدا بارش سرزمینت را گرد و خاک مقرر میکند که تا در بدر شدن از آسمان بر تو خواهد بارید.
- ۲۵ خدا تو را در برابر دشمنانت شکست داده تسلیم خواهد کرد. از یک راه بسوی او (بسوی دشمن) آمده و از هفت راه از پیش او خواهی گریخت و برای همه‌ی کشورهای دنیا (از ترس) نمونه وحشت خواهی بود.
- ۲۶ جسد شما طعمه‌ی پرندگان آسمان و چارپای زمین میشود و (برای آنها) مزاحمی نخواهد بود.
- ۲۷ خدا تو را به دمل مصری و بواسیر و اگزمای خشک و خارش مبتلا خواهد کرد بطوریکه نتوانی شفا یابی.

۱ - خداوند میفرماید از توراه ای که در سینی بشما عطا کردم به هیچوجه لغزشی ننمائید و فرامین آنرا مو به مو انجام دهید.

דברים כח כי תבוא

ישכבנה

28 תוכל להרפא: יכבה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב:
 29 והיית ממשש בצהלים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח
 את-דרךך והיית אך עשוק וגזול כל-הימים ואין מושיע:
 30 אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא-תשב בו
 31 פרס תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
 חמריך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך
 מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
 32 אליהם כל-היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל-יגיעך יאכל
 עם אשר לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-הימים: והיית
 34 משגע ממראה עיניך אשר תראה: יכבה יהוה בשחין רע
 על-הברכים ועל-השקים אשר לא-תוכל להרפא מכף רגלך
 ועד קדקדך: יולך יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך
 36 אל-גוי אשר לא-ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים
 אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים
 37 אשר-ינהגך יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף
 38 כי יחסלנו הארבה: פרמים תטע ועבדת ויין לא-תשתה ולא
 39 תאגר כי תאכלנו התלעת: זיתים יהיו לך בכל-גבולך ושמן
 40 לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא-יהיו לך כי
 41 ילכו בשבי: כל-עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר
 42/43 בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה:
 44 הוא ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
 45 ובאו עליך כל-הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך
 כילא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
 46/47 צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד-עולם: תחת אשר
 לא-עבדת את-יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
 48 ועבדת את-איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא
 ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על-צוארך עד השמידו

- ۲۸ خدا تو را به دیوانگی و نابینایی و دلهره مبتلا خواهد نمود.
- ۲۹ در نیمروز چون کوری که در ظلمات با کورمالی راه برود، با کورمالی راه خواهی رفت و نخواهی توانست اقدامات را با کامیابی قرین سازی. فقط همیشه ستم دیده و چپاول شده باشی و نجات دهنده‌ای وجود نخواهد داشت.
- ۳۰ با زنی نامزدی خواهی کرد و مرد دیگری با او همخواهی خواهد نمود. خانه بنا خواهی کرد ولی در آن ساکن نخواهی شد. تا کستان غرس خواهی نمود و میوه‌اش را برای خوردن حلال نخواهی کرد. (۱)
- ۳۱ گاو در مقابل چشمت کشته شده و از آن نخواهی خورد. خرت از جلوت ربوده شده و بتو پس داده نمی‌شود. گوسفندان به دشمنانت داده می‌شود و نجات دهنده‌ای نخواهی داشت.
- ۳۲ پسران و دختران به قوم دیگری تسلیم خواهند شد و چشمانت مشاهده کرده تمام مدت روز چشمانت در انتظار آنها تحلیل خواهد رفت و کاری از دستت بر نخواهد آمد.
- ۳۳ قومی که نمی‌شناسی، میوه‌ی زمینت و تمام دسترنجت را خواهد خورد و تمام عمر مسلماً ستم دیده و خرد شده خواهی بود.
- ۳۴ از آنچه با چشمانت رؤیت میکنی دیوانه خواهی شد.
- ۳۵ خدا زانوها و ساقها، و از کف پا تا فرق سرت را، به دمل بد که از آن شفا نتوانی یافت مبتلا خواهد ساخت.
- ۳۶ خدا، تو و پادشاهی را که بر خود منصوب میکنی بسوی قومی که تو و پدرانت نشناختید خواهد برد و در آنجا دیگر معبوان از چوب و سنگ را پرستش خواهی نمود.
- ۳۷ در بین تمام قومهایی که خدا تو را بدانجا خواهد راند نمونه‌ی وحشت و مایه‌ی عبرت و وسیله تمسخر خواهی شد.
- ۳۸ بذر زیادی کشتزار خواهی برد ولی کم جمع آوری خواهی نمود، چونکه ملخ آنرا تباه خواهد کرد.
- ۳۹ تا کستان‌هایی نشانیده زحمت (آنرا) خواهی کشید و چون کرم آنرا خواهد خورد شراب نخواهی نوشید و جمع آوری نخواهی کرد.
- ۴۰ در تمام قلمروت زیتون خواهی داشت ولی برای ضما دهم روغن نخواهی داشت چونکه زیتون تو (نارس) خواهد ریخت.
- ۴۱ پسران و دختران دنیا خواهی آورد ولی مال تو نخواهند بود چونکه به اسارت خواهند رفت. تمام (میوه‌ی) درختان و ثمره‌ی زمینت را ملخ نابود خواهد کرد.
- ۴۲ غریبی که در میان توست از تو برتر خواهد شد و تو بیش از پیش تنزل خواهی کرد.
- ۴۳ او بتو وام خواهد داد و تو بوی وام نخواهی داد. او در رأس بوده، تو بی‌اهمیت خواهی ماند.
- ۴۴ تمام این نفرین‌ها بر سرت خواهد آمد و تا آواره شدن تو، ترا دنبال نموده بتو خواهد رسید. زیرا فرمان خدا خداوندت را اطاعت نکردی و دستورات و قانونهایش را که بتو داد رعایت ننمودی.
- ۴۵ و این (لغت) ها برای همیشه در تو و در نسل تو بمنزله‌ی هشدار و عبرت (دیگران) خواهد بود.
- ۴۶ زیرا هنگام وفور نعمت، خدا خداوندت را با شادی و دلخوشی پرستش نکردی.
- ۴۷ در حال گرسنگی و تشنگی و برهنگی و نیاز به هر چیزی، خدمت دشمنانت را که خدا به میان تو خواهد فرستاد خواهی کرد. برگردنت یوغ آهنین خواهد گذاشت تا آواره‌ات کند.

۱- حلال کردن میوه‌ی درخت با اجرای مفاد آیه‌های ۲۳، ۲۴ و ۲۵ از فصل نوزدهم کتاب و بیقرا (لاویان) عملی میشود.

49 אַתָּךְ: יֵשׂא יְהוָה עִלְיֶיךָ גּוֹי מִדְּחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאָה
 50 הַנֶּשֶׁךְ גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ: גּוֹי עֵז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא־יֵשׂא
 51 פָּנִים לְזִקְוֹ וְנֶעַר לֹא יַחֵן: וְאָכַל פְּרִי בְהִמְתֵּךְ וּפְרִי־אֲדָמְתֶךָ
 עַד הַשְּׂמֹדֶךְ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר שָׂגַר אֶלְפִיךָ
 52 וַעֲשִׂתָּרֹת צֹאנֶךָ עַד הָאֲבִידוֹ אֹתְךָ: וְהִצֵּר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד
 רֶדֶת חֲמֹתֶיךָ הַגְּבוּהֹת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אִתָּה בְּטִיחַ בָּהֶן בְּכָל־
 אֶרֶצְךָ וְהִצֵּר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 53 אֱלֹהֶיךָ לְךָ: וְאָכַלְתָּ פְרִי־בִטְנֶךָ בְּשֵׂר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
 54 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר־יִצִּיק לְךָ אֵיבֶךָ: הָאִישׁ
 הָרֹךְ בְּךָ וְהֶעֱנַג מְאֹד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאֲחִיו וּבְאִשְׁתּוֹ חִיקוּ וּבֵיתוֹ
 55 בָּנוּ אֲשֶׁר יוֹתִיר: מֵתָת וְלֹא־חָד מֵהֶם מִבֶּשֶׂר בָּנוּ אֲשֶׁר יֹאכַל
 מִבְּלֵי הַשְּׂאִיר־לוֹ כֹּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיק לְךָ אֵיבֶךָ
 56 בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ: הָרֹכֵחַ בְּךָ וְהֶעֱנָה אֲשֶׁר לֹא־נִסְתָּה כַּפ־רַגְלָהּ
 הִצִּיג עַל־הָאָרֶץ מֵהַתְּעַנֵּג וּמִדֶּךָ תִּרְעַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חִיקָהּ וּבִבְנָהּ
 57 וּבִבְתָּהּ: וּבְשִׁלְיֹתֶיהָ הַיּוֹצֵת וּמִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבִבְנֵיהָ אֲשֶׁר תֵּלֵד
 כִּי־תֹאכְלִם בְּחֶסֶד־כֹּל בִּסְתֵר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיק לְךָ
 58 אֵיבֶךָ בְּשְׁעָרֶיךָ: אִם־לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת הַפְּתָבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־ה'שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
 59 הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּרְךָ וְאֵת מִפּוֹת
 60 זִרְעֶךָ מִפּוֹת גְּדֻלַּת וְנֹאמָנוֹת וְחָלִים רָעִים וְנֹאמָנִים: וְהִשִּׁיב
 בְּךָ אֵת כָּל־מְדוּה מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִגְדֹת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוּ בְּךָ:
 61 גַּם כָּל־חֲלוֹי וְכָל־מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם
 62 יְהוָה עִלְיֶיךָ עַד הַשְּׂמֹדֶךְ: וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמַתִּי מֵעַט תַּחַת אֲשֶׁר
 הָיִיתֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 63 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר־שָׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וְלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם
 כֵּן יִשִּׁישׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וְלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
 64 וְנִסְחַתֶּם מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אִתָּה בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ: וְהִפִּיצְךָ

- ۴۹ خدا قومی را که چون عقاب پرواز میکند و زبانش را نخواهی فهمید از دور، از آن سوی جهان بر ضد تو خواهد فرستاد ...
- ۵۰ قومی گستاخ که رعایت احترام پیران را نکرده، به کودک ترحم نخواهد نمود ...
- ۵۱ ثمره‌ی چار پایانت و میوه‌ی زمینت را خواهد خورد تا نابود شوی. بطوریکه غله و شیر و چربی و بچه‌ی گاوانت و نتاج گوسفندان را برایتو باقی نخواهد گذاشت تا تو را در بدر سازد ...
- ۵۲ در تمام قلمروت تو را محاصره خواهد کرد تا اینکه دیوارهای بلند و مستحکمی که تو به آنها اطمینان داری، در تمام سرزمینت فرو ریزد و در تمام قلمروت در سرتاسر سرزمینت که خدا خداوندت به تو داد تو را تحت فشار قرار خواهد داد.
- ۵۳ در محاصره و تنگنایی که دشمنت برای تو ایجاد خواهد کرد ثمره‌ی بطنت یعنی گوشت پسرانت و دخترانت را که خدا خداوندت بتو داده است خواهی خورد.
- ۵۴ مرد لطیف طبع و بسیار ناز پروده‌ای که در میان توست نسبت به برادر خود و زنی که هم آغوشش میباشد و به سایر فرزندان که عزیز میدارد، تنگ نظری خواهد نمود ...
- ۵۵ و به هیچیک از آنها از گوشت فرزندان خود که میخورد نخواهد داد. در تنگنا و محاصره‌ای که دشمنت در تمام قلمرو تو پدید خواهد آورد (آن مرد) چیزی برای او (یکی از آنها) باقی نخواهد گذارد.
- ۵۶ از بین شما آن (بانوی) لطیف طبع و ناز پرورده‌ای که از شدت ناز پروردگی و لطافت سعی میکرد کف پایش را بر زمین نگذارد، به شوهر هم آغوشش و پسر و دختر خود با تنگ نظری نگاه خواهد کرد.
- ۵۷ در محاصره و تنگنایی که دشمنت در قلمروت ایجاد خواهد نمود، در اثر فقدان همه چیز در خفا، از (گوشت) جنین و جفتی که از شکمش بیرون می‌آید و از فرزندان که خواهد زائید، خواهد خورد.
- ۵۸ اگر مواظب اجرای تمام سخنان این توراه که در این کتاب نوشته شده است نباشی تا از این نام مورد احترام و مهیب یعنی خدا خداوندت ترس داشته باشی؛
- ۵۹ خدا بطور شگفت انگیزی بر تو و اولادت بلاهای سخت و مزمن و بیماریهای بی درمان و بادوام نازل خواهد کرد.
- ۶۰ و تمام ناخوشی‌های مصریان را که از آنها بیم داشتی بر تو خواهد آورد و (آن بیماریها) بتو سرایت خواهد کرد.
- ۶۱ خدا هر بیماری و هر بلایی را هم که در این کتاب توراه نوشته نشده است بر تو خواهد آورد تا نابودگردد.
- ۶۲ چون از سخن خدا خداوندت اطاعت نکردی با اینکه از زیادی مانند ستارگان آسمان بودید، تعداد کمی باقی خواهید ماند.
- ۶۳ چنین مقرر است که همانگونه که خدا از نیکی کردن به شما و افزون کردن شما شاد میشد، همانطور از آواره و در بدر نمودن شما خوشحال خواهد شد و از آن سرزمینی که برای تصرفش به آن وارد میشوی ریشه کن خواهی شد.
- ۶۴ خدا تو را در میان تمام قومها از این سر تا آن سر جهان پراکنده خواهد کرد و آنجا معبودان دیگری را که تو و پدراننت نمی شناختند یعنی (معبودانی از) چوب و سنگ را پرستش خواهی نمود.

דברים כט כי תבוא

יהוה בכל־העמים מקצה הארץ ועד־קצה הארץ ועבדת שם
 65 אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן: ובגוים
 ההם לא תרגיע ולא־יהיה מנוח לכף־דגלך ונתן יהוה לך
 66 שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך
 67 מנגד ופחדת לילה ויוזם ולא תאמין בחיך: בפקר תאמר מי
 יתן ערב ובערב תאמר מי־יתן פקר מפחד לבבך אשר תפחד
 68 וממראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה ומצרים באניות
 בדרך אשר אמרת לך לא־תסוף עוד לדאתה והתמפרתם
 69 שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה:
 דברי הברית אשר־צוה יהוה את־משה לכרות את־בני ישראל
 בארץ מואב מלבד הברית אשר־כרת אתם בחרב:

כט ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אלהים אתם ראיתם את
 שביעי כל־אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל־
 עבדיו ולכל־ארצו: המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת
 2 והמפתים הגדלים ההם: ולא־נתן יהוה לכם לב לדעת
 3 ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם
 ארבעים שנה במדבר לא־בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא
 4 בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
 5 למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו אל־המקום הזה
 6 ויצא סיחן מלך־חשבון ועוג מלך־הבשן לקראתנו למלחמה
 7 ונכסם: ונקח את־ארצם ונתנה לנחלה לדאובני ולגדי ולחצי
 8 שבט המנשי: ושמרתם את־דברי הברית הזאת ועשיתם
 אתם למען תשכילו את כל־אשר תעשו:
 9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם כג נצבים
 10 זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר
 11 בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית
 יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום:

- ۶۵ و در میان آن قومه آرامش نخواهی داشت، جای راحتی برای کف پایت نخواهد بود و خدا در آنجا به تو قلب لرزان، حالت انتظار و تألم خاطر، خواهد داد.
- ۶۶ در برابر خود، زندگی بلا تکلیفی خواهی داشت، شب و روز خواهی ترسید و به زندگی خود اطمینان نخواهی داشت.
- ۶۷ از ترسی که در دلت داری و از منظره‌ای که چشمانت می‌بیند، در بامداد خواهی گفت: ای کاش شام میشد و شامگاه خواهی گفت: ای کاش بامداد میگشت.
- ۶۸ خدا تو را با کشتیها به مصر یعنی در راهی که گفتم دگر بار آنرا نخواهی دید باز خواهد گردانید. و در آنجا به عنوان غلام و کنیز به دشمنانت عرضه خواهی شد و خریداری نخواهد بود.
- ۶۹ اینها مطالب پیمانی است که خدا به مُشه فرمان داد که در سرزمین موآو با فرزندان یسرائل منعقد نماید. (این پیمان) غیر از پیمانی است که در «خورو» با آنها منعقد نموده بود.

کی تاوو - فصل بیست و نهم

- ۱ مُشه تمام یسرائل‌ها را فراخوانده به آنها گفت: شما تمام آنچه را خدا در نظر شما در سرزمین مصر نسبت به پرغوه و تمام غلامان و تمام سرزمینش بعمل آورد دیدید.
- ۲ (یعنی) آن آزمایشهای بزرگی که چشمان تو مشاهده کرد و همان آیات و معجزات بزرگ را.
- ۳ مگر خدا تا به امروز به شما شعور برای تشخیص، چشم برای جو یا شدن و گوش برای اطاعت نداده است؟ (تا الطاف خدا را منظور داشته باشید؟)
- ۴ چهل سال شما را در بیابان رهبری کردم، لباسهایتان بر (تن) شما فرسوده نشده و کفشت بر پایت مندرس نگردد.
- ۵ نان نخوردید و شراب و نوشابه‌ی الکلی ننوشیدید (از زمین بهره‌برداری نکردید) تا بدانید که من خدا خداوندتان هستم. (به فصل ۸ آیه ۳ مراجعه شود)
- ۶ به این مکان وارد شدید، سیحون پادشاه حِشْبُون و عُوگ پادشاه باشان در مقابل ما بجنگ آمدند و آنها را شکست دادیم.
- ۷ سرزمینشان را گرفتیم و آنرا به رِئوون و گاد و نصف سبط مِئشه بملکیت دادیم.
- ۸ پس سخنان این پیمان را مراعات نموده آنها را انجام دهید تا اینکه در هر کاری که میکنید کامیاب شوید.

پاراشای نیساویم

- ۹ امروز همه‌ی شما: سران، سبط‌هایتان، محترمینتان و مأمورین اجرای قانونتان یعنی تمام یسرائل در پیشگاه خدا خداوند خود حضور دارید.
- ۱۰ اطفالتان، زنانان، و غریبی که در میان اردوگاهت است، از هیزم شکن تا کسی که برای تو آب میکشد (حضور دارید) ...

דברים כט נצבים

- לְמַעַן הִקִּים אֶתְךָ הַיּוֹם וְלוֹ לְעַם וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר
 שני 12
 דִּבַּר לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:
 13
 וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי פָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים
 14
 הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עִמָּד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם: כִּי־אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת־אֲשֶׁר־
 שלישי 15
 יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עִבְדוּנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 16
 עִבַּרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת־שְׁקֻצֵיהֶם וְאֵת גְּלִלְיָהֶם עֵץ וְאֲבָן כֶּסֶף
 17
 וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: פְּרִישׁ בְּכֶם אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אוֹ מִשְׁפַּחַתָּה אוֹ־
 שִׁבְטֵי אֲשֶׁר לְבָבוֹ לִבְנֵי הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבְדֹת
 אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פְּרִישׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פֶּדֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה:
 18
 וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר
 19
 שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׂדֵרוֹת לִבִּי אֶלְךָ לְמַעַן סָפוֹת הָרֹוּה אֶת־
 הַצְּמִיחָה: לֹא־יֵאבֵד יְהוָה סִלַּח לוֹ כִּי אִזְוֵעֵשֶׂן אֶף־יְהוָה וּקְנָאתוֹ
 20
 בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבִצָה בּוֹ כֹּל־הָאֱלֹהִים הַפְּתוּבָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה וּמַחָה
 יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל
 21
 שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַפְּתוּבָה בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה
 הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנִיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
 22
 וְהִנְכִיר אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא
 וְאֶת־תַּחֲלָאִיתָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמִלַּח שִׂרְפָה
 כָּל־אֶרֶץ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יֵעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
 23
 כְּמִהְפֹּכֶת סֹדֶם וְעַמּוֹרָה אֲדָמָה וְעִבְיִים אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה בְּאֶפְסוֹ
 וּבַחֲמָתוֹ: וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כֵּכָה לְאֶרֶץ
 24
 הַזֹּאת מִה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עִזְבוּ אֶת־
 בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר פָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֶתְכֶם
 25
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכּוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
 26
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חֵלֶק לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה
 בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהַבְיֵא עֲלֵיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַפְּתוּבָה בַּסֶּפֶר

- ۱۱ تا اینکه در پیمان متضمن نفرین و سوگند خدا خداوندت که امروز خدا خداوند با تو منعقد میکند وارد شوی.
- ۱۲ تا اینکه همانگونه که به تو گفت و همانگونه که به پدرانت اوراهام، بیصحاق و یعقوب و سوگند یاد نمود تو را امروز برای خود برپا نگهدارد که قوم او باشی و او داور تو باشد.
- ۱۳ و من نه تنها با شما این پیمان و این نفرین همراه با سوگند را منعقد میکنم ...
- ۱۴ بلکه با آن کسی که امروز اینجا با ما معاصر است و اینجا در پیشگاه خدا خداوندمان ایستاده است و با آن کسیکه امروز اینجا با ما معاصر نیست (و بعداً متولد میشود، پیمان می بندم).
- ۱۵ زیرا شما آگاهی دارید چگونه در سرزمین مصر ساکن بودیم و چطور از میان اقوامی که از بین آنها عبور میکردید، گذشتیم.
- ۱۶ (شما) اعمال زشت، بت های نفرت انگیز آنها را که از چوب و سنگ و نقره و طلا نزد آنها بود دیدید.
- ۱۷ مبادا در میان شما مرد یا زن یا خانواده یا قبیله ای باشد که امروز دلش از خدا خداوند ما برگشته برود معبودان آن قومها را پرستش نماید، مبادا در میان شما ریشه ای باشد که حنظل و افسنتین بیار آورد ...
- ۱۸ و چنین شود که هنگام شنیدن این نفرین های همراه با سوگند در درونش بر خود ببالد و بگوید: «با اینکه به دلخواهم رفتار میکنم ایمنی خواهم داشت» و بدین طریق افراد با ایمان را به بی ایمانی بکشاند.
- ۱۹ خدا به بخشودن وی رضایت نخواهد داد. بلکه آنوقت خشم خدا و غیرتش بر آن شخص افروخته خواهد شد و تمام نفرین همراه با قسم نوشته شده در این کتاب بر او نازل میشود و خدا نام وی را از زیر آسمان محو خواهد نمود.
- ۲۰ خدا برای بدبخت نمودنش طبق تمام نفرین های همراه با قسم این پیمان که در این کتاب تورا، نوشته شده است ویرا از تمام سبط های یسرائل مجزا خواهد ساخت.
- ۲۱ نسل آینده یعنی فرزندان شما که بعد از شما برو خواهند خاست و آن بیگانه ای که از سرزمین دور خواهد آمد بلاهای آن سرزمین و بیماریهایی را که خدا بر (اهالی) آن وارد آورده است، مشاهده نموده به فکر فرود خواهند رفت:
- ۲۲ (آه) تمام سرزمینش گوگرد و نمک و توده ای آتش شده است نه کاشته میشود و نه (چیزی در آن) میروید و نه هیچ گیاهی در آن نمود میکند و مانند سدوم و عموره و آدمما و صووییم که خدا به خشم و غضبش (آنها را) منهدم ساخت، شده است.
- ۲۳ پس تمام قومها خواهند گفت: به چه سبب خدا با این سرزمین اینسان عمل کرد و شدت این خشم عظیم برای چیست؟
- ۲۴ پس خواهند گفت: برای این است که (آنها) پیمان خدا خداوند پدرانشان که در موقع بیرون آوردنشان از سرزمین مصر با آنها بسته بود، رها کردند.
- ۲۵ و رفتند و دیگر معبودان، یعنی معبودانی را که نمی شناختند و (هیچیک از آنها) به ایشان خدمتی نمیکرد پرستیدند و به آنها سجده نمودند.
- ۲۶ پس خشم خدا بر سرزمین افروخته شد و تمام نفرین نوشته شده در این کتاب را بر آن وارد نمود.

- 27 הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמְתֶם בְּאָרְץ וּבְחַמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
- 28 וַיִּשְׁלַכְם אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה׃ הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עֲלֵיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
- 1 ל) הַזֹּאת׃
- 2 הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהַשְּׁבֵת אֶל-לִבְּךָ בְּכָל-
הַיּוֹמִים אֲשֶׁר הִדִּיתִךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ וְשָׁבֹת עַד-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר-אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם אֲתָה
3 וּבָנֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ׃ וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתֶךָ
וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
4 שָׁמָּה׃ אִם-יְהִיֶּה נִדְחֶךָ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצְךָ יְהוָה
5 אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ׃ וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
6 יֵרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמֵל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְּךָ וְאֶת-לִבְּבִי וְרַעַךְ לֵאמֹר אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
7 בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
8 כָּל-הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל-אִיבֶיךָ וְעַל-שִׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ׃ וְאֲתָה
תָּשׁוּב וּשְׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי
9 מְצַוֶּךָ הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי
בְּטַנְךָ וּבְפָרִי בְּהַמְתֶּךָ וּבְפָרִי אֲדָמְתֶךָ לְטֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה
10 לְשׂוֹשׁ עֲלֵיךָ לְטוֹב כִּי אֲשֶׁר-שָׂשׂ עַל-אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמַע
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַפְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
11 נַפְשֶׁךָ׃ כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
12 לֹא-נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ וְלֹא-דָחַקָה הוּא׃ לֹא בְשָׂמַיִם הוּא
לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וַיִּקְחָה לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ
13 וְנַעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא-מַעֲבָר לִים הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר
14 הַיָּם וַיִּקְחָה לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ כִּי יִקְרֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר
15 מֵאֹד בְּפִיךָ וּבְלִבְּךָ לַעֲשׂוֹת׃ רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ

רביעי
(ושני)

חמישי
ושלישי

ששי

שביעי ומפטיר
/רביעי/

- ۲۷ خدا آنها را با خشم و غیظ و غضب عظیم، از سرزمینشان کنده مانند امروز به سرزمین دیگر انداخت.
- ۲۸ آنچه پوشیده است از آن خدا خداوند ماست و آنچه آشکار است اجرای مطالب این توراهاست که برای همیشه بر عهده‌ی ما و اولاد ماست.

نیصاویم - فصل سی ام

- ۱ و هنگامیکه در بین تمام قوم‌هایی که خدا خداوندت تو را در آنجا پراکنده نمود و این مطالب یعنی برکت و نفرینی که در برابر تو قرار دادم بر تو وارد آمد، چنین خواهد شد که تو بخود خواهی آمد.
- ۲ تو و فرزندان با تمام قلب و با تمام جان با سوی خدا خداوندت بازگشت خواهی نمود و طبق آنچه من امروز به تو فرمان میدهم از امرش اطاعت خواهی کرد.
- ۳ خدا خداوندت تو را به وضع نخستینت بازگردانده به تو ترحم خواهد نمود و مجدداً تو را از میان تمام قوم‌هایی که خدا خداوندت بین آنها پراکنده ساخت جمع آوری خواهد نمود.
- ۴ اگر (محل) آوارگان تو در آن سوی آسمان باشد خدا خداوندت تو را از آنجا جمع آوری نموده بیرون خواهد آورد.
- ۵ خدا خداوندت تو را به آن سرزمینی که پدران تو وارث شدند خواهد برد تا آنرا به ارث ببری و وضع تو را از پدران بهتر و تو را افزونتر از آنها خواهد کرد.
- ۶ خدا خداوند، بی عاطفگی را از تو و از نسلت دور خواهد کرد تا خدا خداوندت را بخاطر زندگی با تمام قلبت و با تمام جان دوست بداری.
- ۷ و خدا خداوندت تمام این نفرین‌های همراه با سوگند را به دشمنان و به بدخواهان تو که ترا آزار میدادند وارد خواهد ساخت.
- ۸ و تو توبه نموده از سخن خدا اطاعت خواهی کرد و تمام فرمانهایش را که امروز من به تو توصیه میکنم انجام خواهی داد.
- ۹ خدا خداوندت در تمام کسب و کار، ثمره‌ی شکم، ثمره‌ی چارپایان، و میوه‌ی زمینت، تو را بسیار برکت خواهد داد زیرا همانگونه که خدا بخاطر نیکی کردن به پدران شاد میشد از خوبی کردن به تو مسرور خواهد شد.
- ۱۰ زیرا به سخن خدا خداوندت گوش داده از فرامین و قوانین او که در این کتاب توراها نوشته شده اطاعت خواهی نمود. یعنی با تمام قلب و با تمام جان در حضور خدا خداوندت توبه خواهی کرد.
- ۱۱ زیرا این فرمانی که من امروز به تو میدهم نه از توان تو خارج است و نه (از دسترس تو) دور است.
- ۱۲ نه در آسمان است که بگویند: کی بخاطر ما به آسمان می‌رود تا آنرا برای ما بیاورد و آنرا به آگاهی ما برساند که انجامش دهیم ...
- ۱۳ و نه آنسوی دریا است که بگویند: کی بخاطر ما به آنسوی دریا می‌رود تا آنرا برای ما بیاورد و آنرا به آگاهی ما برساند تا انجامش دهیم.
- ۱۴ زیرا این موضوع به تو بسیار نزدیک است، در دهان تو و در قلب توست تا آنرا انجام دهی.

דברים ל-לא וילך

16 הַיּוֹם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת-הַמּוֹת וְאֶת-הָרַע: אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו
 וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית וּרְבִית וּבִרְכָךְ יִהְיֶה
 17 אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְאִם-יִפְנֶה
 לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 18 וְעַבַּדְתָּם: הַגְּדַתִּי לָכֵס הַיּוֹם כִּי אֲבֹד תֵּאבְדוּן לְאֶתְרֵיכֶן
 יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבוֹא שָׁמָּה
 19 לְרִשְׁתָּהּ: הֵעֵלְתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים
 וְהַמּוֹת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן
 20 תִּתְּחִיָּה אִתָּה וְזָרַעְךָ: לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַת בְּקִלּוֹ
 וּלְדַבְּקָה־בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאוֹרְךָ יָמֶיךָ לְשַׁבֵּת עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
 לְהֵם:

וילך 1/2 משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר לא
 אלהם בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום לא-אוכל עוד
 לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה:
 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
 מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה:
 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמורי
 5 ולא רצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם
 6 להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו
 ואל-תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא
 ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר
 7 אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם
 הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה
 8 תנחילנה אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך
 9 לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את-

שלישי
 וחמישי

- ۱۵ توجه کن امروز زندگانی و خوبی و مرگ و بدی را پیش تو نهادم.
- ۱۶ از این جهت است که من امروز به تو فرمان میدهم که خدا خداوندت را دوست بداری، در راههایش گام برداری و فرمانها و قانونها و احکامش را مراعات نمائی، تا زنده بمانی و افزون گردی و در آن سرزمین که تو برای تصرف کردن آن بدانجا وارد میشوی، خدا خداوندت تو را برکت دهد.
- ۱۷ و اگر دلت برگردد و اطاعت نکنی و دور شده به دیگر معبودان سجده نمایی و آنها را پرستش کنی ...
- ۱۸ امروز به شما اطلاع دادم که حتماً آواره خواهید شد. در آن سرزمینی که تو از یردن میگذری تا برای تصرفش به آن وارد شوی، عمر طولانی نخواهید داشت.
- ۱۹ امروز آسمان و زمین را در مقابل شما شاهد میگیرم. زندگی و مرگ یعنی برکت و نفرین، را پیش تو قرار دادم. پس زندگی را انتخاب کن تا تو و نسلت زنده بمانی. (۱)
- ۲۰ پس خدا خداوندت را دوست بدار، از فرمانش اطاعت نما و به او بپیوند. زیرا او مایه‌ی زندگی و طول عمر توست، تا روی زمینی که خدا به پدرانت، به اوراهام و ییصحاق و یعقوب سوگند یاد کرد به آنها بدهد، مستقر بمانی.

پاراشای ویلیخ - فصل سی و یکم

- ۱ مُشه رفت و این سخنان را به جمیع ییسرائل‌ها اظهار داشت:
- ۲ به آنها گفت: امروز من یکصد و بیست ساله‌ام دیگر نمیتوانم (در رأس قوم) رفت و آمد کنم، خدا بمن اعلام داشته است: «تو از یردن نخواهی گذشت».
- ۳ خدا خداوند، خودش پیشاپیش عبور میکند. او این قومه‌ها (ساکن در ییسرائل) را از پیش تو نابود خواهد کرد تا آنها را بیرون کنی. چنانکه خدا گفته است یهوشوع خودش پیشاپیش تو عبور خواهد نمود.
- ۴ خدا چنانکه با سیحون و با عوگک پادشاهان اموری و با سرزمینشان عمل کرد، با آنها نیز رفتار نموده آنها را نابود خواهد کرد.
- ۵ خدا آنها را تسلیم شما خواهد نمود. طبق فرمانیکه به شما دادم با آنها عمل کنید.
- ۶ قوی و دلیر باشید، ترس نداشته باشید و در مقابل آنها نهراسید زیرا خدا خداوندت با تو همراه است و تو را سست نکرده ترکت نخواهد کرد
- ۷ مُشه، یهوشوع را فراخوانده پیش چشم جمیع ییسرائل‌ها باو گفت: قوی و دلیر باش زیرا تو با این قوم به آن سرزمینی که خدا به پدران آنها سوگند یاد نمود که به آنها بدهد خواهی رفت، و تو آنرا برای ملکیت بین آنها تقسیم خواهی کرد.
- ۸ و خدا است که پیشاپیش تو میرود. او با تو خواهد بود. تو را سست نکرده ترکت نخواهد نمود، ترس و هراسان نباش.

۱- با آنکه خداوند از تمام گذشته و آینده مطلع است معذالک طبق این آیه بشر را فاعل مختار خلق کرده است و انسان درباره خداپرستی و اجرای فرامین آزاد و مختار میباشد.

דברים לא וילך

10 הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֱלֹהֵינוּ בְּיַד לְוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
11 בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר
מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחַג הַסְּכוּת: בְּבֹא
12 כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנוֹתָם: הִקְהֵל
אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן
13 יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְנִיחָם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ יִשְׁמְעוּ
וּלְמַדּוֹ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵתֶם
חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתֶם עֲבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
14 לְרִשְׁתָּהּ:

(
חמישי
ושש

15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְהִתְיַצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וּלְךָ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיֵּתֵי יֵצְבוּ בְּאֵהָל
16 מוֹעֵד: וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעִמּוּד עֲנַן וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעֲנַן עַל־
17 פֶּתַח הָאֵהָל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּךְ שָׁכַב עִם־אֲבֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה וְאַחֲרָי וְאֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּא־
שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעִזְבָנִי וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ: וְחָרָה
אִפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא וְעִזְבֹתַיִם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לְאֹכַל
18 וּמִצָּאָהוּ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־
אִין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצָּאוֹנִי הִרְעוֹת הָאֵלֹהִים: וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר
19 פָּנָי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כִּלְהִרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים
אֲחֵרִים: וְעַתָּה כְּתַבּוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמְדֶּה אֶת־בְּנֵי־
20 יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנֵּי
יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ וְאֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתַי וְזָבַת
21 חֶלֶב וְדִבְשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וְדָשַׁן וּפְנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדּוֹם
וְנִאֲצַנּוּ וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי: וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֲנִי אִתּוֹ רְעוֹת רַבּוֹת
וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָי לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי

ששי
ושבע

- ۹ مُشه این توراہ را نوشته آنرا به کُوهنہا - فرزندان لوی کہ حامل صندوق پیمان خدا بودند، و بہ تمام بزرگان یسرائل داد.
- ۱۰ مُشه بہ آنها فرمان دادہ گفت: در پایان ہر ہفت سال، در سال صرفنظر کردن (از وام و از کار و زمین و محصول) یعنی در عید سوکوت (بعد از ہر ہفت سال).
- ۱۱ موقعیکہ جمیع یسرائل ہا برای زیارت خدا خداوندت در آن مکانیکہ انتخاب خواہد کرد میآیند، این توراہ را در مقابل تمام یسرائل یعنی در حضورشان بخوان.
- ۱۲ آن قوم یعنی مردہا، زنہا، اطفال و غریبت را کہ در قلمروت میباشد جمع کن. برای اینکہ بشنوند و برای اینکہ بیاموزند و از خدا خداوندتان ترس داشتہ مواظب باشند، تمام (فرامین) این توراہ را انجام دہند.
- ۱۳ در تمام روزہایی کہ پس از عبور از یردن در آن سرزمینی کہ بہ ارث خواہید برد، زندہ خواہید بود فرزندان آنها کہ هیچگونہ اطلاعی نداشتند، بشنوند و یاد بگیرند کہ از خدا ترس داشتہ باشند.
- ۱۴ خدا بہ مُشه اعلام کرد: اینک زمان در گذشتن تو نزدیک شدہ است یہوشوع را فراخوان و در چادر محل اجتماع بایستید تا بہ او فرمان بدہم. مُشه و یہوشوع رفتند و در چادر محل اجتماع ایستادند.
- ۱۵ خدا در میان ستونی از ابر در آن چادر ظاہر شد. پس آن ستون ابر جلو درگاہ آن چادر قرار گرفت.
- ۱۶ خدا بہ مُشه گفت: اینک تو بہ اجدادت می پیوندی و این قوم قیام کردہ بہ دنبال معبودان (اقوام) بیگانہی آن سرزمین کہ او در میانشان وارد میشود، منحرف خواہد شد و مرا ترک کردہ پیمانم را کہ با او منعقد نمودم نقض خواہد کرد.
- ۱۷ در آنروز خشمم برافروختہ شدہ ترکشان خواہم کرد و روی خود را از آنها خواہم پوشانید و در معرض نابودی قرار خواہد گرفت بدیہای زیاد و عذابہایی بسرش خواہد آمد. پس در آنروز خواہد گفت: مگر نہ اینست کہ چون خداوندم، با من نیست این بدبختی ہا بر سر آمد؟
- ۱۸ و من در آنروز بخاطر تمام عمل بدی کہ انجام دادہ یعنی بہ دیگر معبودان رو آورده است حتماً رویم را از او خواہم پوشانید. (۱)
- ۱۹ و حال این سرود را برای خود بنویسید و آنرا بہ فرزندان یسرائل یاد بدہ، و آنرا در دہان آنها قرار بدہ تا اینکہ این سرود، برای من در مقابل فرزندان یسرائل چون شاہدی باشد. (۲)
- ۲۰ زیرا من آن (قوم) را بہ سرزمینی کہ در آن شیر و شہد جاری است و بہ اجدادش سوگند یاد کردم، وارد خواہم کرد. میخورد و سیر میشود و فربہ میگردد و بہ دیگر معبودان رو آورده آنها را پرستش خواہد نمود. پس بہ من اہانت کردہ پیمانم را باطل خواہند کرد.
- ۲۱ چنین مقرر است، کہ هنگامیکہ مصیبت ہای زیاد و عذابہایی گریبانگیرش شود این سرود بر

۱- مفسرین این آیہ را با آیہ ۹ از فصل ۲ کتاب شیرہشیریم چنین نتیجہ گرفتہ اند کہ برای فرزندان یسرائل بخاطر اعمالشان دیگر معجزہ علنی صورت نمی گیرد ولیکن خدای متعال مواظب آنان خواہد بود تا آنکہ اشخاص درصدد نابودی آنها برنیایند.

۲- خداوند بہ فرزندان یسرائل تأکید میکند کہ این سرود را خوب فراگیرید زیرا آیندہ تان بہ صورت رمز در آن گنجانیدہ شدہ است.

דברים לא-לב האזינו

22 זָרְעוּ כִּי יִדְעַתִּי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטָרִם אֲבִיָּאֲנוּ
 23 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּצְוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 24 נֹון וַיֹּאמֶר חֲזֹק וְאִמָּץ כִּי אֵתָה תָבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ: וַיְהִי וּפְכַלּוֹת
 25/26 מֹשֶׁה לְכַתֹּב אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תָּמַם:
 שביעי וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אַרְזֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר: לְקַח
 27 אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשִׁמַּתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אַרְזֹן בְּרִית־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד: כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת־מַדְיֶךָ
 28 וְאֶת־עֲרֹפְךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדֶנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמְּרִים הַיּוֹם
 עַם־יְהוָה וְאֵף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי: הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי
 29 שְׁבִטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאִדְבַּרְהָ בְּאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְאַעֲיִדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: כִּי יֹדַעְתִּי אַחֲרַי מוֹתִי
 כִּי־הִשְׁחַתְתִּי שְׁחַתְתֹּן וְסָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתִי
 30 אֶתְכֶם הֲרַעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה
 לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
 אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמַם:

1

וּתְשַׁמַּע הָאָרֶץ אֲמִרֵי־פִי:

הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבַּרְהָ

האזינו

תִּגַּל כִּטֹּל אֲמַרְתִּי

יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לְקֹחִי

2

וְכַרְבִּיבִים עָלַי־עָשׂוּב:

כְּשִׁעִירִים עָלֵי־דָשָׁא

3

הָבוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

כִּי שָׁם יְהוָה אֶקְרָא

4

כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט

הַצּוֹר תָּמִים פָּעִלוּ

5

צַדִּיק וַיִּשָּׁר הוּא:

אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל

5

דָּוָר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל:

שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמִם

6

עַם נָבֵל וְלֹא חָכִים

הָ לִיהוָה תִּגְמַלְדֵּן־זֹאת

הוּא עֲשָׂךְ וַיִּכְנַנְךָ:

הַלּוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְנְךָ

(

(

ضد وی گواه خواهد بود زیرا هرگز از دهان نسلش فراموش نخواهد شد. چونکه قبل از اینکه به آن سرزمین که سوگند یاد نمودم واردش نمایم و از اندیشه‌ی او که امروز به عمل در می‌آورد آگاهی داشتم.

- ۲۲ مُشه در آنروز این سرود را نوشته آنرا به فرزندان یسرائل یاد داد.
- ۲۳ (خدا) به یهوشوع پسر نون فرمان داده گفت: قوی و دلیر باش زیرا تو فرزند یسرائل را به آن سرزمینی که (درباره آن) سوگند یاد نمودم خواهی برد و من با تو خواهم بود.
- ۲۴ و هنگامیکه مُشه نوشتن سخنان این توراه را روی طومار تا پایانش خاتمه داد ...
- ۲۵ مُشه به لویها که حامل صندوق پیمان خدا بودند چنین فرمان داد:
- ۲۶ این کتاب توراه را بگیرید و آنرا کنار صندوق پیمان خدا خداوند خود بگذارید، آنجا بماند و برای تو بمنزله‌ی شاهد (مدرک) باشد (نه مطالعه از روی آن)
- ۲۷ زیرا من از نافرمانی و گردن شقی تو آگاهم. هم اکنون در حالیکه امروز زنده و با شما هستیم در برابر خدا نافرمان بوده‌اید تا چه رسد به بعد از درگذشتن من.
- ۲۸ تمام محترمین سبطها و مأموران اجرای خود را نزد من جمع کنید تا در حضور آنها تمام این سخنان را بگویم و آسمان و زمین را در مقابل آنها بشهادت بطلبم.
- ۲۹ زیرا میدانم بعد از درگذشتن من حتماً فاسد خواهید شد و از راهیکه به شما فرمان دادم دور خواهید گشت و چونکه این عمل را در نظر خدا انجام خواهید داد که او را با اعمال خود عصبانی کنید، این مصیبت در دوره‌های آخر بر شما نازل خواهد شد.
- ۳۰ مُشه سخنان این سرود را تا پایانش در حضور تمام جماعت یسرائل بیان کرد.

پاراشای هزینو - فصل سی و دوم

- ۱ این آسمانها گوش فرا دارید تا سخن بگویم و زمین گفتارهای دهان مرا بشنود.
- ۲ گفتار من چون باران خواهد بارید و سخن من چون شبنم فرو خواهد ریخت. چون ریزه باران بر سبزه، چون درشت باران بر گیاه.
- ۳ هنگامیکه نام خدا را بر زبان می‌آورم، بزرگواری خداوند ما را بستائید.
- ۴ پروردگاری که کارش بی‌عیب است، زیرا که تمام روش‌هایش از روی انصاف است. قادری امین، بدون ظلم و درستکار و عادل است. (۱)
- ۵ آیا (خدا) به او (به آن قوم) ظلم روا داشته است؟ نه. این (طرز تفکر)، عیب فرزندان اوست که از نسلی لجوج و کج رفتار هستند.
- ۶ ای قوم نادان و بی‌خرد، آیا به خدا چنین پاداش میدهید؟ مگر نه اینکه او پدر تو و مالک توست و تو را ساخته و پرداخته است.

۱- نظر به اینکه مُشه تفیلاهای زیادی خواند که به کشور یسرائل برود و خداوند نپذیرفت این آیه را مُشه برای این نوست تا ملت فکر نکنند که او از خدا گله مند میباشد بلکه او تقدیر الهی را با نهایت ایمان پذیرفت.

דברים לב האזינו

	7	זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם	בִּינוּ שָׁנוֹת דִּדְרוֹדֹד
		שֶׁאֵל אֲבִיךָ וַיְגִדְךָ	זְקֵנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לְךָ:
	8	בְּהִנָּחַל עֲלֵינוּ גוֹיִם	בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
		יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים	לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
	9	כִּי חָלַק יְהוָה עִמּוֹ	יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ:
	10	יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר	וּבִתְהוֹ יֵלֵל יִשְׁמָן
		יִסְבְּבֵנָהוּ יְבוֹנְנָהוּ	יִצְרְנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו:
	11	כְּנֶשֶׁד יַעִיר קֶנֶף	עַל־גֹּזְלָיו יִרְחֹף
		יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחָהוּ	יִשְׁאַהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ:
	12	יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ	וְאִין עִמּוֹ אֵל נֹכַר:
	13	יִרְפֹּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתַי אֶרֶץ	וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדֵי
		וַיִּנְקָהוּ דָבֶשׁ מִסֹּלֶעַ	וּשְׁמָן מִחֲלָמִישׁ צוֹר:
	14	חֲמָאֵת בָּקָר וְחֵלֶב עֵאֵן	עַם־חֵלֶב כְּרִים
		וְאֵילִים בְּנֵי־בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים	עַם־חֵלֶב כְּלִיּוֹת חֲטָה
	15	וְדָם־עֵנָב תִּשְׁתַּהֲחֹמֶר:	וַיִּשְׁמָן יִשְׂרָוֶן וַיִּבְעֹט
		שִׁמְנַת עֵבִית כִּשִׁית	וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ
	16	וַיִּנְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתוֹ:	יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים
	17	בְּתוֹעֵבַת יִכְעִיסָהּ:	יִזְבְּחוּ לְשֵׁדִים לֹא אֱלֹהֵי
		אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם	חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ
	18	לֹא שִׁעְרוּם אֲבֹתֵיכֶם:	צוֹר יִלְדֵךְ תִּשִׁי
	19	וּתְשַׁכַּח אֵל מִחֲלֹלְךָ:	וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֹץ
	20	מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו:	וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה פָנַי מֵהֶם
		אֲרֹאֵה מָה אַחֲרֵיתָם	כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה
	21	בָּנִים לֹא־אֱמֹן בָּם:	הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל
		כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם	וְאֲנִי אֲקִנִּיאֶם בְּלֹא־עֵם
	22	כִּי־אֵשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי	כִּי־אֵשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי
		וּתִיקַד עַד־שָׂאוֹל תַּחֲתֵית	וּתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָהּ

(שלישי)
במתי

רביעי

- ۷ روزگار پیشین را بیاد آور. به سالهای هر دوره‌ای تأمل نما. از پدرت بپرس تا تو را خبردار کند، از پیرانت (سؤال کن) تا بتو بگویند.
- ۸ هنگامیکه باری تعالی قومها را مالک (سرزمین‌ها) میکرد، موقعیکه فرزندان آدم را از یکدیگر جدا مینمود، محدوده‌های قومها را بر حسب تعداد فرزندان یسرائل (هفتاد نفری که به مصر وارد شدند) تعیین کرد.
- ۹ زیرا (در بین امتهای) نصیب خدا قوم اوست (۱) و محدوده‌ی (امت) یعقوب و ملک (معبد مقدس) اوست.
- ۱۰ او را در سرزمین بایر و در ویرانه‌ی هولناک (سازگار) یافت. او را احاطه کرده مورد توجه قرار داد و چون مردمک چشم خود حفظش نمود.
- ۱۱ چون عقابی که (جوجه‌های) آشیانه‌اش را آگاه‌کند و بخاطر دفاع از جوجه‌هایش پر و بال بزند و بالهای خود را گسترانیده آنرا بلند کند و روی بال و پر خویش او را حمل نماید ...
- ۱۲ خدا ویرا جداگانه رهبری کرده است و کنار او نیروی دیگری وجود ندارد.
- ۱۳ او را بر بلندبهای زمین ساکن نموده است تا فرآورده‌های کشت زارهایم را بخورد و شهد صخره و روغن سنگ خارا را به او بنوشاند.
- ۱۴ (همینطور) کره‌ی گاوی و شیر گوسفندی را علاوه بر (گوشت) بهترین بره‌های فربه و قوچهایی پرورش یافته باشان و بزهای نر را همراه بهترین و درشت‌ترین گندم (خواهی خورد) و از آب انگور شراب خواهی نوشید.
- ۱۵ یشورون (خطاب به همه‌ی مؤمن‌های قوم) چاق شد و لگدپرانی کرد. (تو عامه‌ی ملت) چاق شدی، فربه و سترگشتی. (یسرائل) خداوندی را که ایجادش کرده بود ترک نموده صخره‌ی نجات خود را خوار شمرد.
- ۱۶ او را با (پرستش معبودان) بیگانگان به غیرت خواهند آورد، با کارهای تنفر آور عصبانی‌اش خواهند کرد.
- ۱۷ برای دیوها که خداوند نیستند یعنی بتهاییکه نمی‌شناختند و برای (بتهای) تازه‌ای که جدیداً بوجود آمده بودند و پدرانشان از آنها ترس نداشتند، ذبح خواهند کرد.
- ۱۸ پروردگاری را که به وجودت آورد ترک نمودی و قادری را که خالق توست بدست فراموشی رها کردی.
- ۱۹ خدا مشاهده نمود که پسران و دختران (یعنی یسرائل) موجب خشم او شدند پس او (از آنها) متنفر گردید.
- ۲۰ گفت: روی خود را از آنها خواهم پوشانید تا ببینم عاقبتشان چه میشود، زیرا نسلی دمدمی (مزاج) هستند، فرزندان‌ی که اعتمادی به آنها نیست.
- ۲۱ آنها با چیزی که خدا نیست غیرت مرا برانگیختند، با بتهای خود عصبانیم کردند، منم آنها را با کسانیکه قومی (واقعی) نیستند به غیرت خواهم آورد. بوسیله‌ی گروه نادان، عصبانی‌شان خواهم کرد.
- ۲۲ زیرا آتش غضب من افروخته شد و تا عمق گور را سوزانید. زمین و حاصلش را فنا کرد و بنیاد کوهها را شعله‌ور ساخت.

דברים לב האזינו

אֶסְפֶּה עָלֵימוֹ רַעוֹת	וּתְלַהֲטֵנוּ מוֹסְדֵי הָרִים:	23
מִזֵּי רָעַב וּלְחָמֵי רֶשֶׁף	חֲצִי אֶכְלֶה-בָּם:	24
וּשְׁוֹבְהֵמָת אֶשְׁלַח-בָּם	וְקָטַב מְרִירֵי	
מִחוּץ תִּשְׁכַּל-חֶרֶב	עַס-חֲמַת זַחְלֵי עָפָר:	25
גַּם-בַּחֹד גַּם-בַּתּוֹלָה	וּמְחַדְרֵים אֵימָה	
אֶמְרָתִי אֶפְאִיֵּהֶם	יוֹנֵק עַס-אִישׁ שִׁיבָה:	26
לִוְלֵי כַעַס אוֹיֵב אָגוּר	אֲשַׁבֵּתָה מֵאֲנוּשׁ זִכְרָם:	27
פָּרִיאֲמָרוּ יִדְגּוּ רָמָה	פָּרִינֶכְרוּ צְרִימוֹ	
כִּי-גִוִּי אֶבֶד עֲצוֹת הַמָּה	וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל-זֹאת:	28
לֹא חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת	וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה:	חמישי 29
אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף	יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם:	30
אֶס-לֹא כִי-צוּרִים מְכֻרָם	וּשְׁנַיִם יִנְסוּ רַבְבָּה	
כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרִים	וַיְהוּהוּ הַסְּגִירָם:	31
כִּי-מִגְפָּן סֹדֶם גִּפְנָם	וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים:	32
עֲנַבְמוֹ עֲנַב־יְהוּדָה	וּמִשְׁדָּמוֹת עֵמֶדָה	
חֲמַת תְּנִינָם יִינָם	אֲשַׁכֵּלֵת מְרֹדֶת לָמוֹ:	33
הֲלֹא-הוּא כָּמֹס עֲמָדֵי	וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר:	34
לִי נָקֹס וְשִׁלָּם	חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי:	35
כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיזֶם	לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם	
כִּי-יִרְדִּין יְהוּה עִמּוֹ	וְחַשׁ עֲתֵדֶת לָמוֹ:	36
כִּי יִרְאֶה כִּי-אֶזְלַת יָד	וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם	
וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ	וְאָפַס עֲצוּר וְעֹזוֹב:	37
אֲשֶׁר חֲלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ	צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ:	38
יִקְוֹמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם	יִשְׁתַּנוּ יַיִן נְסִיכֶם	
דָּאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא	יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה:	39
אֲנִי אֶמִית וְאַחִיָּה	וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי	
וְאִין מִיָּדֵי מִצִּיל:	מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא	

- ۲۳ بلاها را بر آنها جمع خواهیم کرد، تیرهایم را علیه آنها به اتمام خواهیم رسانید.
- ۲۴ لاغری حاصل از قحطی و تب سوزان و طاعون مهلک و دندان درندگان را با زهر خزندگان زمین به میان آنها روانه میدارم.
- ۲۵ شمشیر در بیرون نابود کند و بیم در داخل. چه پسر جوان و چه دوشیزه را، بچه شیرخوار را با مرد ریش سفید.
- ۲۶ (با خود) گفتم که آنها را کنار بگذارم، خاطره‌ی آنها را از میان انسانها محو سازم ...
- ۲۷ اگر از تکبر دشمن هراس نمی‌داشتیم که مبادا دشمنانشان موضوع را وارونه تعبیر کنند و مبادا که بگویند:
«نیروی ما غالب آمد و خدا هیچیک از این (کار) ها را انجام نداده است» (این کار را میکردم)
- ۲۸ زیرا آن (دشمن) ها قومی هستند که قدرت قضاوت ندارند و در آنها فهم نیست.
- ۲۹ ای کاش عاقل بودند که این را درک نمایند تا به عاقبت خود تأمل کنند.
- ۳۰ اگر پروردگارشان (پروردگار یسرائل) آنها را (یعنی یسرائل را) تسلیم نمیکرد و خدا آنها را گرفتار نمیساخت چگونه (امکان داشت که) یکنفر هزار نفر را دنبال نموده دو نفر ده هزار را و ادا را به گریز نمایند.
- ۳۱ زیرا معبود آن (کافر) ها مانند پروردگار ما نیست حتی اگر دشمن‌های ما حکم باشند.
- ۳۲ زیرا مؤانها مؤسدوم، و از تاکستانهای عموره است. انگورشان انگورهای زهر آگین است، خوشه‌های تلخ دارد.
- ۳۳ شرابشان زهر مارها و سم افعی‌های کشنده است.
- ۳۴ مگر نه (اینکه عمل) آن (دشمنان) نزد من نهفته و در خزانه‌های من مهر و موم شده است؟
- ۳۵ وقتی پای آنها لغزش یابد، کیفر و جزا در اختیار من است. چون روز مصیبت آنها نزدیک است. پیش آمد آینده (یعنی سزای عملشان) بسوی آنها شتاب میکند.
- ۳۶ زیرا خداوند هنگامیکه ببیند قومش فاقد توانائی است و در مرز نیستی قرار گرفته است و درمانده و بی‌کس میباشد قوم خود را داوری میکند و از تنبیه (بیشتر) بندگانش (فرزندان یسرائل) صرفنظر مینماید.
- ۳۷ پس (خدا) خواهد گفت: معبودان آنها و صخره‌ای که به آن پناه میبردند کجاست؟ ...
- ۳۸ که پیه ذبایح خود را برای آنها میسوزاندند و از شراب تقدیم شده به آنها مینوشیدند. پس آن (معبود) ها برخیزند و شما را یاری دهند. (لااقل یکی از آنها) برای شما پناهگاهی بشود.
- ۳۹ پس اکنون ملاحظه کنید که خود من هستم و نیروئی دیگر در کنار من نیست، من میمیرانم و زنده میکنم، در هم میکوبیم و شفا میدهم و کسی نیست که از دست من رهایی دهد.
- ۴۰ زیرا دستم را به آسمان بلند کرده (بعنوان سوگند) میگویم «من زنده‌ی جاوید هستم».
- ۴۱ که برق شمشیرم را دو برابر خواهم کرد و دست بکار داوری خواهم شد، از دشمنانم انتقام خواهم گرفت و به کسانی که مرا دشمن میدارند کیفر بد خواهم داد.
- ۴۲ تیرهایم را از خون، مست خواهم کرد - از خون کشته و اسیر، و شمشیرم گوشت را - گوشت سر (آن) دشمنانی را که وسیله‌ی کشتار (قوم من) شدند تباه خواهد کرد.

דברים לב האזינו

317

וּאִמַּרְתִּי חַי אֲנֹכִי לְעֵלָם: ששי וּתְאַחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יְדֵי וּלְמִשְׁנָאֵי אֲשֵׁלָם: וּחֲרַבְי תֹאכַל בְּשָׂר מֵרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: כִּי דַם-עֲבָדָיו יִקּוּם וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ:	כִּי-אֲשָׂא אֶל-שָׁמַיִם יָדַי 40 אִם-שָׁנוֹתַי בְּרַק חֲרָבִי 41 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרָי אֲשַׁכִּיר חֲצִי מַדָּם 42 מַדָּם חָלַל וְשִׁבְיָה הֲרַנִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ 43 וְנֶקֶם יִשְׁיב לְצָרָיו
וַיִּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא שביעי וְהוֹשִׁיעַ בֶּן-נּוֹן: וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל- כָּל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי לֹא-דָבַר רַק הוּא מִפֶּם כִּי-הוּא 47 חַיִּיכֶם וּבְדַבַּר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שְׂמָה לְרִשְׁתָּהּ:	44 45 46 47
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֵצָם הַיּוֹם לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל- 48/49 הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר-נֹבֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְדֵּן וּרְאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ: וּמַת בְּהֵר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֵה שְׂמָה וְהֶאֱסַף אֶל-עַמּוּךְ 50 כָּאֲשֶׁר-מַת אֶהֱרֹן אַחִיךָ בְּהֵר הָהָר וַיֶּאֱסַף אֶל-עַמּוּי: עַל אֲשֶׁר 51 מְעַלְתֶּם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר-צֹן עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי מִנְּגַד תִּרְאֶה 52 אֶת-הָאָרֶץ וְשָׂמָה לֹא תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:	48/49 50 51 52
וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְזֹאת הַבְּרָכָה 1 לְפָנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשְׁעֵיֶר לָמוֹ הוֹפִיעַ 2 מִהַר פָּאֲרֹן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קֹדֶשׁ מִיִּמִּינֹ אֲשַׁדַּת לָמוֹ: אֶף חֲבֹב 3	לג 2 3

- ۴۳ ای قومها، قوم او (بیسرائل) را شادمان سازید، (خدا) انتقام خون بندگان خود (بیسرائل) را خواهد گرفت و از دشمنانش بازخواست خواهد کرد. زمین و قومش را پاک خواهد نمود.
- ۴۴ مُشه آمد و تمام مطالب این سرود را در حضور آن قوم گفت. او و هوشیع پسر نون.
- ۴۵ مُشه اظهار تمام این مطالب را بتمام فرزندان بیسرائل به پایان رسانید.
- ۴۶ به آنها گفت به تمام این مطالبی که امروز من بشما هشدار میدهم توجه کنید. تا آنها را فرزندان خود سفارش ننمائید. تمام سخنان این تورا را رعایت نموده انجام دهند.
- ۴۷ چونکه این موضوع برای شما موضوع بیهوده‌ای نیست، بلکه این زندگی شماست و با این مطالب بر آن سرزمینی که از یردن بطرف آن عبور میکنید تا آنرا متصرف شوید، عمرتان دراز خواهد شد.
- ۴۸ خدا در خود همانروز (روز درگذشتن مُشه) به مُشه چنین سخن گفت:
- ۴۹ از این کوه عواریم یعنی کوه نُو، که در سرزمین مؤآو و روبروی یریحوست بالا برو و سرزمین کِنَعَن را که من فرزندان بیسرائل به ملکیت میدهم ملاحظه کن. (۱)
- ۵۰ همانگونه که اهرُون برادرت در کوه هُر درگذشت و به (درگذشتگان) قوم خود پیوست. در آن کوه که تو از آن بالا میروی، وفات یافته به (درگذشتگان) قوم خود بیبوند.
- ۵۱ بخاطر اینکه در میان فرزندان بیسرائل در مورد می مریوا (آب نزاع) در قادیش - در بیابان سین به من خیانت ورزیدند، بخاطر اینکه در میان فرزندان بیسرائل مرا تقدیس نکردید ... از دور آن سرزمین را خواهی دید، ولی بدانجا یعنی به آن سرزمین که من به فرزندان بیسرائل میدهم وارد نخواهی شد.

پاراشای وزوت هبراخا - فصل سی و سوم

- ۱ و دعائی که مُشه مرد خدا قبل از درگذشتش به فرزندان بیسرائل نمود اینست:
- ۲ گفت: خدا از سینی آمد و از سعیر بر آنها تابان شد. از کوه پاران بر آنها تجلی کرد. و از میان ده‌ها هزار (فرشته) مقدس نزول اجلال فرمود و شعله‌ی فروزان (توراه) برای آنها در یمینش بود.
- ۳ (ای خدا) با اینکه دوستدار ملت‌ها هستی همه‌ی افراد مقدست (بیسرائل) تحت نظر مستقیم تو میباشند (آنها) چون حامل اوامر تو هستند در راه تو شهید هم خواهند شد.
- ۴ مُشه تورا را که میراث جماعت یعقوو است برای ما نازل کرد.
- ۵ هنگامیکه سران قوم و قبیله‌های بیسرائل (در کوه سینی) با هم اجتماع کرده بودند (تا ده فرمان را از زبان خدا بشنوند، خدا) در بین پشورون (این مومن‌ها) چون پادشاهی بود.
- ۶ رثوون زنده بماند و نمیرد و افراد جماعتش باقی بمانند.
- ۷ و اینست آنچه که (مُشه) درباره‌ی یهودا گفت: ای خدا درخواست یهودا را اجابت نما، و او را (که بجنگ میرود سالم) به قومش بازگردان نیرویش برای خودش کافی باشد و در مقابل دشمنانش برای او مدد باش.

۱- خداوند در کوه عواریم نه تنها سرزمین بیسرائل را به او نشان داد بلکه تمام آینده قوم یهود را به اطلاع او رسانید.

דברים לג וזאת הברכה

עַמִּים כָּל־קִדְשׁוֹ בְיַדְךָ וְהֵם תָּכֹן לְרַגְלְךָ יִשְׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ :
 תּוֹרָה צְוֶה־לָּנוּ מֹשֶׁה מֹרְשָׁה קִהַלְתָּ יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ
 בְּהַתְּאֵסֵף דְּאִשֵׁי עַם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: יַחֵי רְאוּבֵן וְאֶל־יִמֵּת
 וַיְהִי מִתֵּיּוֹ מִסְפָּר: וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע
 יְהוּדָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֵנוּ יָדְיוֹ רַב לֹא וְעוֹד מִצְרֵי

4/5

6

7

(

תהיה:

וְלֹאֵי אָמַר תִּמְיֵךְ וְאוֹרֵיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ אֲשֶׁר נָסִיתוּ בַמֶּסָּה
 תִּרְיֵבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה: הָאָמַר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא דֹאִיתִי וְאֵת
 אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בְּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתְךָ
 יִנְצְרוּ: יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֵה
 בְּאַפְּךָ וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בָּרַךְ יְהוּדָה חִילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה
 מִחֵץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו מִן־יְקוּמוֹן: לְבַנְיָמִן

שני

8

9

10

11

12

(

אָמַר יָדִיד יְהוּדָה יִשְׁכֵּן לְבִטַח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין
 כַּתְּפָיו שָׁכֵן: וְלִיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוּדָה אֲרִצּוֹ
 מִמַּגֵּד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וּמִמַּגֵּד תְּבוֹאֹת שֶׁמֶשׁ
 וּמִמַּגֵּד גְּרֵשׁ יָרְחִים: וּמִרֹאשׁ הַרְרֵיקָדִם וּמִמַּגֵּד גְּבַעוֹת עוֹלָם:
 וּמִמַּגֵּד אֲרֶץ וּמִלְּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סָנָה תְּבוֹאֹתָהּ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 וּלְקַדְקֹד גִּזִּיר אָחִיו: בְּכֹזר שׁוֹרֵז הַדֶּר לֹא וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם
 עַמִּים יִנְגַח יַחֲדוּ אֶפְסֵי־אֲרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי

שלישי

13

14

15

16

17

(

מִנְשָׁה: וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׁמַח זְבוּלָן בְּצֵאתְךָ
 וַיִּשְׁשַׁכְר בְּאֵה־לֵיךְ: עַמִּים הַרְרֵיקָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זְבַח־צֶדֶק כִּי
 שָׁפַע יָמִים יִינָקוּ וּשְׁפָנִי טְמוּנֵי חוֹל: וְלֵגַד אָמַר
 בְּרוּךְ מְרַחֵב גֵּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קַדְקֹד: וַיִּרְא
 דְּאִשֵׁית לֹא כִּי־שָׁם חֲלָקַת מְחַקֵּק סִפּוֹן וַיִּתֵּן דְּאִשֵׁי עַם צְדָקַת
 יְהוּדָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטֵי עַם־יִשְׂרָאֵל: וְלֵדָן אָמַר
 דָּן גִּזִּיר אֲרִיָּה יִזְנַק מִן־הַבֶּשֶׂן: וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׁבַע רְצוֹן
 וּמִלָּא בְרַכַת יְהוּדָה יֵם וּדְרוֹם יִרְשָׁה: וְלֵאָשֶׁר

רביעי

18

19

20

21

חמישי

22

23

24

- ۸ (مُشه) درباره‌ی لوی گفت: تو میم و اوریمت را به مرد نیکوکار (أهرون) عطا نمودی که در «مسا» وی را آزمودی و بخاطر می بریوا (آب جدال) با او نزاع کردی ...
- ۹ (آن فرد لوی که کسی را بخاطر گوساله پرستی کشته بود) در جواب پدر و مادر وی (یعنی مقتول) میگفت: «از این نظر که او فرزند شماست) به او نگاه نکردم.» و آن فرد لوی از برادران (ناتنی) خود (از پدر) رودربایستی نکرد و فرزندان وی را هم مورد محبت قرار نداد. چونکه (فقط) امر تو را محترم شمرده پیمان تو را رعایت مینمودند.
- ۱۰ (بنابراین ای خد) احکامت را به (خاندان) یعقوو و تورایت را به (خاندان) بیسرائل تعلیم دهند. هنگام خشمت بخور و قربانی سوختنی روی قربانگهت قرار دهند.
- ۱۱ ای خدا قدرت (معنوی) او را برکت ده و عمل دستانش (تقدیمی قربانیها) را بپذیر، کمر بدخواهان (و دشمنان بیسرائل) را در هم شکن تا برنخیزند.
- ۱۲ (مُشه) درباره‌ی بینامین گفت: (وی) محبوب خدا است. زیر سایه‌ی او (یعنی خدا) با آسودگی خاطر ساکن خواهد شد. دائماً (خدا) از او حمایت نموده (معبد مقدسش) در ارتفاعات محدودی او مستقر خواهد بود.
- ۱۳ و درباره‌ی یوسف گفت: سرزمینش از نعمت آسمانی یعنی از شبنم، و از لجه‌ای که زیر (زمین) قرار دارد برکت شده‌ی خدا میباشد ...
- ۱۴ و از نعمت محصولات سالانه و از نعمت محصول ماهانه ...
- ۱۵ و از (محصول) زودرس کوهستانهای شرق و از نعمت تپه‌های (محصول آور) دائمی.
- ۱۶ از نعمت زمین و محتویات آن (برکت شده‌ی خدا میباشد). و الطاف آنکه در بوته ظاهر شد (یعنی خدا) بر سر یوسف - بر فرق سر آنکه سرور برادران خودش است باشد.
- ۱۷ ارشدیتی که بصورت لقب گاو به او داده شده است به او می‌برازد. شاخهایش (یعنی نیروهای او) مثل شاخ‌های گاو وحشی است (که) با آنها ملل را در اکناف عالم یکجا شاخ میزدند (یعنی در هم میکوبد) و این (نیرو) ده‌ها هزار افراد افرییم و هزارها افراد منشه میباشد.
- ۱۸ و درباره‌ی زوولون گفت: زوولون، در بیرون رفتن (برای تجارت) و تو ای ییساخار در چادرهایت (برای کسب علم) خوشحال باشی.
- ۱۹ چون (زوولونیا) از منابع سرشار دریاها و گنجینه‌های نهفته در زیر شن‌ها بهره‌برداری میکنند (با رابطه‌ی تجاری که دارند) قومها را بکوه (مُوریا که خانه‌ی خدا روی آن قرار دارد بمنظور ارشاد) دعوت میکنند و آنها در آنجا قربانیهای صادقانه ذبح خواهند کرد.
- ۲۰ و درباره‌ی گاد گفت: (خدا) وسعت دهنده‌ی (قلمرو) گاد است. (گاد) چون شیر نری آرمیده و بازو و فرق سر را (با یک ضربت) قطع میکند.
- ۲۱ اولین (تصرفات بخش شرقی کنعان) را برای خود برگزید چونکه زمین (مقبره‌ی) قانونگزار (یعنی مُشه) آنجا پنهان میباشد. گاد (برای تصرف بخش غربی کنعان) پیشاپیش قوم حرکت کرد و (همانطور که به مُشه قول داده بود) خواسته‌ی خدا و تعهد خود را نسبت به بیسرائل بجا آورد.
- ۲۲ و درباره‌ی دان گفت: دان بچه شیری است که از باشان بیرون میجهد.
- ۲۳ و درباره‌ی نفتالی گفت: راضی و پر از برکت خدا باشی، غرب و جنوب را بتصرف در آور.

דברים לג-לד וזאת הברכה

אָמַר בְּרוּךְ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֶחָיו וְטָבַל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ:
בְּדוֹל וּנְחֹשֶׁת מִנְעֵלָךְ וּכְיָמֶיךָ דְבָאֲךָ: אֵין כָּאֵל יִשְׂרָאֵל רֹכֵב
שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ וּבְגִאֲוֹתוֹ שְׁחָקִים: מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קֹדֶם וּמִתַּחַת
זְרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַד: וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דִּגְן וּתְרוּשׁ אֶף-שָׁמִי יַעֲרַפֶּר-
טַל: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּיהוּה מִגֵּן עֶזְרְךָ
וּאֲשֶׁר-חָרַב גִּאֲוֹתֶיךָ וַיִּפְחֹשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ: וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֵרְבַת מוֹאָב אֶל-הַר נָבוֹ
רֹאשׁ הַפְּסִגָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
אֶת-הַגֹּלְעָד עַד-דָּן: וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי וְאֶת-אֶרֶץ אַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיַּם הָאֲחֻרֹן: וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֶת-הַכּוֹפָר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עֵיר הַתְּמָרִים עַד-צֶעֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי זֹאת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לַיְצַחֵק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ
אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׂמָה לֹא תַעֲבֹד: וַיִּמַת שָׁם מֹשֶׁה
עֶבֶד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה: וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ
מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא-יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וּמֹשֶׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא-כָהָתָה עֵינָיו וְלֹא-
נָס לַחֹה: וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֵרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים
יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי אַבְל מֹשֶׁה: וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן מֵלֵא רֹוח חֲכָמָה
כִּי-סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמָעוּ אֱלֹהֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ
כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְלֹא-קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים: לְכֹל-הָאֲתֹת וְהַמּוֹפְתִים
אֲשֶׁר שִׁלְחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְרֹעָה וּלְכֹל-עַבְדָּיו
וּלְכֹל-אֶרְצוֹ: וּלְכֹל הַיַּד הַחֲזֹקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל:

חתן התורה

25/26

27

28

29

לד

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

- ۲۴ و درباره‌ی آشیر گفت: از بین فرزندان (یسرائل) آشیر متبارک تر است، مقبول برادرانش باشد و پای خود را در روغن فرو خواهد برد.
- ۲۵ پشت بندهایت (دروازه‌های مرزهایت) از آهن و مس است و فراوانی (نعمت) تو تا زنده هستی دوام دارد.
- ۲۶ ای یشورون، مانند قادر (یسرائل) که در جهان بر اریکه‌ی قدرت سوار است و مدد تو میباشد و افلاک اثر عظمت اوست، وجود ندارد.
- ۲۷ خداوند ازلی پناهگاه است، و در زیر سقف آسمانها هم نیروی جاودانی است. دشمن را از جلو تو رانده گفت: نابود کن.
- ۲۸ (قوم) یسرائل، نظیر یعقوب و جد خود (که ساده دل بود) با امنیت و مجزا در سرزمین غله و شیره که از آسمانهایش شبنم خواهد بارید ساکن خواهد شد. (به کتاب برشیت فصل ۲۷ آیه ۲۸ مراجعه شود)
- ۲۹ ای یسرائل خوشا بحالت کدام (قومی) مانند توست، قومی که بوسیله‌ی خدا نجات یافته باشد. که (خدا) سپر و کمک و شمشیر پیروزی توست. دشمنانت تسلیم تو خواهند شد و تو غرور آنها را پایمال میکنی.

وزوت هبراخا - فصل سی و چهارم

- ۱ مُشه از آن بادیه‌های مؤآ و بسوی کوه «نوو» نوک قله‌ای که مشرف به سطح پریحوست بالا رفت. خدا تمام آن سرزمین یعنی از گیلعاد تا دان را به او نشان داد.
- ۲ و تمام (سرزمین) نفتالی و سرزمین افرئیم و منشه و تمام سرزمین یهودا را تا دریای مدیترانه.
- ۳ و نگورا و آن دشت یعنی دره‌ی پریحو - شهر نخلستان تا صوعر را.
- ۴ خدا به او گفت: سرزمینی را که به اوراهام، ییصحاق و یعقوب سوگند یاد کرده گفتم. «آنها به نسلت خواهم داد» بتو نشان دادم با چشمانت دیدی اما گذرت به آنجا نخواهد افتاد.
- ۵ مُشه بنده‌ی خدا در سرزمین مؤآ طبق امر خدا درگذشت.
- ۶ وی را درگی در سرزمین مؤآ و مقابل بتخانه‌ی یعور بخاک سپرد. تا امروز کسی از مقبره‌ی وی آگاهی ندارد.
- ۷ مُشه در هنگام درگذشتش ۱۲۰ ساله بود. چشمش ضعیف نگشته و طراوتش نقصان نیافته بود.
- ۸ فرزندان یسرائل در آن بادیه‌های مؤآ و سی روز برای مُشه گریستند. روزهای گریه و عزاداری برای مُشه به پایان رسید.
- ۹ و یهوشوع پسر نون، که مُشه دستانش را بر او قرار داده بود پر از جوهر عقل شد. فرزندان یسرائل از وی اطاعت نموده همچنانکه خدا به مُشه فرمان داده بود، عمل کردند.
- ۱۰ و دیگر پیغمبری چون مُشه در میان (ملت) یسرائل برنمیخیزد که خدا روبرو به وی ظاهر شود.
- ۱۱ از حیث تمام آن آیات و معجزه‌هایی که خدا وی را مامور کرد تا برای پرعوه و تمام غلامانش و راجع به تمام سرزمینش در سرزمین مصر انجام دهد؛
- ۱۲ و از حیث قدرت قوی و خوف عظیمی که مُشه در حضور تمام یسرائل نشان داد.

اندازه‌های عبری و معادل آنها

معادل	تلفظ به فارسی	نام عبری
بیمانه‌ای است مدرج	مِسوراه	משורה
تقریباً ۰/۱۳ لیتر	روبعیت	רביעית
تقریباً ۰/۵۰ لیتر	لُوگ	לוג
تقریباً ۲/۲۰ لیتر	قو	קב
تقریباً ۱/۶۶ کیلوگرم جو	عُومر = عيسارون	עומר = עשרון
تقریباً ۶ لیتر	هين	הין
تقریباً ۱۳/۳ لیتر	بیاه	סאה
۱۶/۶ کیلوگرم جو	ایفاه	איפה
۱۹۷ لیتر	لنخ	לתך
۳۹۵/۵ لیتر	گَر = حומר	כור = חומר
۷/۲ گرم	شِیقل	שקל
۳/۷۳۲ گرم	דרכמון	
۲۱/۵۰ کیلوگرم	کیکار	ככר
۳/۵۰ کیلوگرم	زوز	זוז
۲۹ گرم	زیت	זית
۱۷۳ گرم	یصا	ביצה
۲/۵۴ سانتیمتر	اصِیع	אצבע
۴۸ سانتیمتر	اقا	אמה

۵۸۴۵

تعداد آیه‌های پنج جلد توراه

۷۹۹۷۵

تعداد کلمات پنج جلد توراه

۳۰۴۸۰۵

تعداد حروف پنج جلد توراه

هفت‌آراهای شبانها
موعديهم و ايام خاص
با
ترجمه فارسی

فلسفه قرائت هفتارا

کلمه «هفتارا» در زبان عبری به معنی مرخص شدن، انجام وظیفه کردن، یا پایان دادن (خاتمه) می‌باشد. «ابو درهم» فقیه، محقق و سنت شناس قرن سیزدهم ریشه و مأخذ فریضه خواندن «هفتارا» را چنین توضیح می‌دهد.

مُشه رینو علاو هسالوم (حضرت موسی ع) پس از سپردن توراہ مقدس به بینه اسرائیل (بنی اسرائیل) فرمود که: همواره بخصوص در روزهای شبات (شنبه) و موعدیم (ایام خاص) قسمتی از توراہ خوانده شود. بدین گونه در روزهای هفته بخصوص روزهای شبات و موعدیم قسمتی از توراہ (پاراشای هفته) در کنیساها قرائت میگردید، و هر سال تکرار می‌شد.

بازخوانی توراہ در هر سال دارای ارزش ویژه‌ای است. که مهمترین آن، پیشگیری از هر رخنه و شکافی میان بینه اسرائیل و کتاب مقدس توراہ است. و نیز سبب می‌شود که میان خالق و مخلوق روزنه‌ای ایجاد نگردیده و سستی در ایمان اشخاص پدید نیاید. هم چنین بازنگری احکام و قوانین الهی، مانع آن است که با گذشت زمان و فعالیت‌های روزمره، این فرمان‌ها از دهان و قلب بنه اسرائیل فراموش شوند.

ولی در طول تاریخ، با تسلط اجنبیان بر قوم یهود، چه در داخل و چه در خارج از سرزمین اسرائیل (بخصوص پس از چیره‌گی یونانیان بر سرزمین یهودا و اسرائیل، در دوره دوم آبادی بیت همیقداش، (بیت المقدس) مکرراً تعلیم توراہ حتی قرائت آن در میان یهودیان بویژه در کنیساها، توسط حکام وقت، ممنوع شده بود. حتی با عدم پیروی از این دستور، سر باز زننده‌گان آن کشته یا شکنجه می‌شدند.

همین محدودیت‌ها، انگیزه‌ای شد تا دانشمندان، علما، و رهبران دوران «میشنا» یعنی نزدیک به بیست و دو قرن پیش، برای فراموش نشدن قرائت توراہ چنین وضع کردند که هر هفته قسمتی از کتب نویثیم (انبیا) به نام «هفتارا» که به صورتی با پاراشای هفته مربوط می‌شود، خوانده شود. بدین طریق خواندن هفتارا که شاید در نظر حاکمان مستبد، متنی تاریخی یا داستانی بیش نبود، در بین یهودیان از فراموشی مطلق قرائت توراہ جلوگیری نمود. با گذشت زمان و رهایی از این محدودیتها و اینکه دیگر منعی برای خواندن توراہ وجود نداشت، علمای ادوار بعد از میشنا همواره این فریضه، خواندن «هفتارا» که مرسوم شده بود را لغو نکرده و تا به امروز ادامه دارد. چنانکه در کنیساها پس از قرائت پاراشای توراہ در روزهای شبات، موعدیم و برخی از تعنیت‌ها، برگزیده‌ای از کتب انبیا «هفتارا» خوانده

میشود که دارای پیوندهایی با پاراشای هفته بوده و گاه در یک راستا و مکمل هم میباشند. بدین طریق، مردم کلمات الهام بخش پیامبران را حداقل یک مرتبه و قسمت‌هایی از توره را دست کم چهار مرتبه در هفته می‌شنوند.

در بررسی پیگیری این سنت مذهبی، شماری از دانشمندان بر آنند که این فرایض مذهبی می‌تواند یادآور سختی‌ها و فداکاری‌های نیاکان ما برای حفظ و پاسداری فرهنگ الهی در طی تاریخ باشد.

گزیده‌های «هفتارا» گذشته از اینکه مملو از پند و ارشاد، تسلی بخش و آرامش دهنده یهودیان بوده، دارای زمینه‌های اجتماعی، پند آموز و شرح زندگی خود انبیا نیز میباشند. انگیزه قرائت هفتارا در گذشته این بوده که، شرح دوران، از یک سو هشدارهایی نسبت به گناهان پنهان اسرائیل و سرانشان داده و از سوی دیگر، نویدها و سخنان آرام بخشی برای اجرای میتسواها، در رفتار مردم نسبت بهم و پیروی از قوانین توره و اجرای آن را بدهند.

گزیده‌ای از قوانین خواندن هفتارا

۱ - از آنجائی که بطور معمول بایستی در روز شبات هفت نفر برای براخا توره فرا خوانده شوند، و برای هر نفر میبایستی حداقل سه پاسوق (آیه) از توره خوانده شود بنابراین معمولاً هر قسمت هفتارا لااقل ۲۱ پاسوق (آیه) را در بر می‌گیرد. در صورتی که مفهوم موضوع مربوط به هفتارا، با کمتر از ۲۱ پاسوق (آیه) کامل باشد. مثل هفتارای «شووا» آن هفتارا میتواند کمتر از ۲۱ پاسوق نیز باشد.

۲ - همچنین رسم بر این است که براخاهای قبل و بعد از هفتارا روی هم هفت براخا میباشند. (با به حساب آوردن ۲ براخا برای قسمت «مفتیر» از توره یک براخا قبل و چهار براخا بعد از قرائت هفتارا) به یاد و به تعداد هفت قاری بر توره.

۳ - رسم است که شالیح صیبور (یا قاری)، هفتارا را با صدا و نوایی دلنشین و درست، مطالب را چنان بخواند که همه، آن را بشنوند و به طور کامل دریابند. و معمولاً حاضران متن هفتارا را با شالیح صیبور (یا قاری) آهسته بخوانند.

۴ - محدودیت سنی برای خواندن هفتارا وجود ندارد.

۵ - در شبات‌هایی که دو پاراشایی هستند، معمولاً هفتارای پاراشای دوم خوانده میشود.

۶ - در روزهای شبات و موعدیم و ایام خاص هفتارای مخصوص مربوط به آن قرائت می‌گردد. (در صورتی که «روش خودش» - روز اول ماه در ایام بین هفدهم ماه تموز تا نهم ماه آو واقع شود، هفتارای همان پاراشای هفته قرائت

מיגרד.

7 - کسی که براخای پیش از هفتارا را گفته و ندانسته به خواندن هفتارای دیگری بپردازد و جماعت تذکر لازم را بدهند، نباید برای آغاز هفتارای صحیح دوباره براخای پیش از هفتارا را تکرار نماید.

8 - کسی که قبلاً براخای تورا گفته باشد، نباید دوباره براخای «مפטیر» بگوید و هفتارا بخواند.

9 - اگر متن «مפטیر» در سیفر تورا دوم آمده باشد، کسی که با سیفر تورا اول براخای تورا گفته است نباید «مפטیر» و «هفتارا» را بر سیفر تورا دوم بخواند.

10 - در مینحای روز «کیبور» و مینحای روز «تیشعابه آو»، روز نهم آو هفتارا قرائت میگردد. (براخای سوم تورا همان مפטیر است) و نباید میان قرائت تورا تا آغاز هفتارا فاصله انداخت. و «قدیش» هم گفته نمیشود.

11 - رسم است که برای احترام و تجلیل از هفتارا، مطالب آن از روی سیفر هفتاروت ی که بر روی پوست حیوان حلال گوشت و با تقدیس نگاشته شده، میخوانند. اگر چنین سیفیری در دسترس نباشد، میتوان از کتاب انبیاء (نوئییم) که چاپی است بهره گرفت.

12 - کسی که گفتن براخای «گومیل» بر او واجب است و داوطلب خواندن هفتارا میباشد، باید پس از پایان براخای هفتارا، براخای «گومیل» بگوید.

بر این افراد گفتن براخای «گومیل» واجب است

الف - زندانیانی که از بند رهائی یافته‌اند.

ب - بیمارانی که شفا یافته‌اند.

ج - مسافران دریایی.

د - مسافران زمینی و هوایی خارج از شهر که به سلامت بازگشته‌اند.

ברכת הגומל

ארבעה חיובים לברך ברכת הגומל: חולה שנתרפא, המפליג בים, ההולך במדבר והיוצא מבית האסורים, וכן כל מי שהיה בסכנה וניצל ממנה. ברכת הגומל נוהגים לומר לאחר הברכה שאחרי קריאת התורה.

אֲוֹדָה יְהוָה כְּכֹל לֵבָב, בְּסוּד יְשָׁרִים וְעֵדָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּבִים

טוֹבוֹת, שְׁגַמְלָנִי כָּל טוֹב.

וחקהל עונה:

אָמֵן. הָאֵל שְׁגַמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב, סְלָה.

ברכת ההפטרה

שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מְבוֹרָךְ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּדְבַרְתִּי עַל
הַנְּבִיאִים, וְאַנְכִי חֲזוֹן הַרְבֵּיתִי, וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה:
אֲרִיֶּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּבַר מִי לֹא
יִנְבֵּא וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ, וּבְצֵל יָדַי כְּסִיתִיךָ, לְנֹטַע
שָׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ, וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עִמִּי אָתָּה: צִיּוֹן
בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה, וְשָׁבִיָּה בְּצַדִּיקָה:

בְּרָכָה לִפְנֵי קְרִיאַת הַהַפְטָרָה

قبل از قرائت هفتاراه خوانده میشود

Blessing before reading the Haftorah.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַל בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה
בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמְתּוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה, וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי הָאֱמֶת וְצַדִּיק.

בְּרָכוֹת אַחֲרֵי קְרִיאַת הַהַפְטָרָה

پس از قرائت هفتاراه براخاهای زیر خوانده میشود

Blessing after reading the Haftorah.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
צוֹר כָּל־הָעוֹלָמוֹם, צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת,
הָאֵל הַנְּאֻמִּין, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצַדִּיק.

ברכות ההפטרה

נאמן אִתָּהּ הוּא, יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים
דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא
יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
אִתָּהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל
דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ,
וְלַעֲלוּבֵת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִגְיָהּ.

שִׂמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא
עֲבֹדָה, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָה,
בְּמַהֲרָה יָבֵא וַיַּגֵּל לְבָנֵנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא
יָשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ,
כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁה נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ, שְׁלֹא יִכְבֶּה
גֵּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן דָּוִד.

در شباتهای سال (و شبات میانی یسح) خوانده میشود

עַל הַתּוֹרָה, נְעַל הַעֲבוּדָה, נְעַל הַנְּבִיאִים
וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
לְקְדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה, לְכָבוֹד וְלִתְפָאֳרָת.

ברכות ההפסדה

עַל הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל
חַי, תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת.

در روز شنبת חול המועד סכות در روزهای, סכות, שבועות, פסח خوانده میشود

עַל-הַתּוֹרָה, וְעַל-הָעֲבוּדָה, וְעַל-
הַנְּבִיאִים, וְעַל-יוֹם (דְּרוֹזְשִׁיבַת, הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְעַל יוֹם)

למסח: חג המצות הנה	לשבועות: חג השבועות הנה	לסכות: חג הסכות הנה	לשמיני עצרת ולשמחת תורה: השמיני חג העצרת הנה
--------------------------	-------------------------------	---------------------------	---

שְׁנַתָּה לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, (דְּרוֹזְשִׁיבַת לְקַדְשָׁה
וּלְמַנוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד וְלִתְפָאֶרֶת.
עַל-הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל-חַי
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ
(דְּרוֹזְשִׁיבַת הַשַּׁבָּת הַזֶּה) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

הפטרת בראשית

ספר ישעיה פרק מב

- 1 (ה) כֹּה אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע
הָאָרֶץ וְצֹאצְאֶיהָ נָתַן נִשְׁמָה לָעַם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֲלָכִים בָּהּ:
2 (ו) אֲנִי יְהוָה קָרָאתִיךָ בְצַדִּיק וְאַחֲזֶק בְּיָדְךָ וְאַצְרֶךָ וְאַתְּנֶךָ
3 לְבְרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם: (ז) לְפַקֵּחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא
4 מִמִּסְגָּר אֶסִּיר מִבַּיִת כֹּלֵא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ: (ח) אֲנִי יְהוָה הוּא
5 שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלֹתִי לְפִסְיִלִים: (ט)
הָרֵאשֹׁנוֹת הֵנָּה בָּאוּ וְחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה
6 אֲשִׁמִּיעַ אֶתְכֶם: (י) שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּהֲלֹתוֹ
7 מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוּ אַיִם וַיִּשְׁבְּיָהֶם: (יא)
יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ חֲצָרִים תִּשָּׁב קֶדֶר יִרְנֹו יֹשְׁבֵי סֹלַע
8 מֵרֵאשׁ הַרִים יִצְוָחוּ: (יב) יִשִּׁימוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְתַהֲלֹתוֹ
9 בְּאַיִם יִגִּידוּ: (יג) יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר
10 קְנֹאָה יִרְעֵ אֶף יִצְרִיחַ עַל אֵיבָיו יִתְגַּבֵּר: (יד) הַחֲשִׁיתִי
מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶת־אֶפֶק כִּי־וּלְדָה אֶפְעָה אֲשֶׁם וְאֲשֶׁאֶף
11 יַחַד: (טו) אַחֲרֵיב הַרִים וְגִבְעוֹת וְכֹל עֵשְׂבָם אוֹבִישׁ
12 וְשִׁמְתִי נְהֹרוֹת לְאַיִם וְאַגְמִים אוֹבִישׁ: (טז) וְהוֹלַכְתִּי
עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יִדְעוּ בְּנִתִּיבוֹת לֹא יִדְעוּ אֲדַרְיֶכֶם אֲשִׁים
מִחֹשֶׁךְ לְפָנֵיהֶם לְאוֹר וּמֵעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים
13 עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזֹבְתִים: (יז) נִסְגּוּ אַחֲוֹר יִבְשׁוּ בִשֵׁת
14 הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל הָאֹמְרִים לְמִסְכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ: (יח)
15 הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ וְהָעוֹרִים הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת: (יט) מִי עוֹר כִּי
אִם עֲבָדִי וְחָרַשׁ כְּמִלְאָכִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר כְּמִשְׁלָם וְעוֹר
16 כְּעַבְדֵי יְהוָה: (כ) רְאִיתָ {רֵאוֹת} רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר פְּקוּחַ
17 אֲזַנִּים וְלֹא יִשְׁמַע: (כא) יְהוָה חִפְץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

هفطارای پاراشای «برشیت» از کتاب «یشعیا» فصل ۴۲ آیه ۵ الی آیه ۱۷

خداوند قادر، ادونای، آفریدگار آسمان، برافرازانده آنها (مانند چادر)، خلق کننده زمین و تمام اجزاء آن، عطا کننده جان به مردمی که روی آن قرار دارند، و روان به کسانی که در آن حرکت میکنند، چنین فرموده است:

من ادونای هستم، که ترا با صداقت صدا زدم، و دست ترا خواهم گرفت، نگهدارت خواهم بود، و واسطه قوم برای اجرای پیمان (توراه) خود قرار میدهم تا نور (ایمان) ملت‌ها باشی.

تا چشم نابینایان را (که قدرت مرا نمی‌بینند) بازکنم و (یسرائل) اسیران را از زندان دربدری و ساکنین سیاه چال‌ها را (از آوارگی) رهائی بخشم.

من ادونای هستم، نام من همین است، شهرتم را به دیگری نخواهم بخشید و ستایشی را که از من میکنند به بُت‌ها واگذار نخواهم کرد.

پیشگوئی‌های اولیه واقع شدند، چیزهای تازه را قبل از اینکه اتفاق افتد بشما می‌گویم و پیش از آنکه (آنها) شکوفا شوند به شما اطلاع میدهم.

ای کسانی که وارد دریاها و پهنه آنها میشوید، ای ساکنین جزیره‌ها (آبادیها)، ستایش او از ساکنین آنطرف کره زمین شنیده میشود پس برای ادونای سرود نو بسرایید.

ای ساکنین بیابان، شهرها و دشت‌های چادر نشین صدای خود را بلند کنید و ای ساکنین صخره‌ها ترنم کنید و از قلعه کوه‌ها فریاد برآورد.

به ادونای افتخار کنید و در جزیره‌ها (آبادی‌ها) مدح او را بگوئید.

ادونای مانند قهرمانی برای نجات یسرائل بیرون می‌آید و چون مرد جنگی غیرت خود را ظاهر می‌سازد. هُورای پیروزی سر میدهد و دشمنان خویش را بخاطر شکست‌شان بحالت شیون کردن در می‌آورد، چونکه بر آنها غالب می‌باشد.

(برای دربدری یسرائل) مدت‌ها ساکت نشستیم، باز هم ساکت مانده، بخود فشار می‌آورم ولی حالا دیگر مانند زن زائو نعره بر می‌آورم و همه دشمنان (یسرائل) را با هم پریشان و پایمال خواهم کرد.

کوه‌ها و تپه‌ها را خراب می‌کنم و همه گیاهان آنها را می‌خشکانم، رودخانه‌ها را به جزیره‌های (خشک) مبدل می‌کنم و دریاچه‌ها را می‌خشکانم.

کوران (یعنی یسرائل) را در راهی که به آن آشنا نبودند، خواهم برد و در جاده‌ای که نمی‌شناختند راهنمایی‌شان خواهم کرد. در جلو آنها تاریکی را مبدل به نور می‌کنم و راه‌های پیچ و خم دار را مستقیم خواهم کرد، اینست کارهایی که انجام خواهم داد و از انجام آنها صرف‌نظر نخواهم نمود.

آنهائیکه به بُت توکل دارند و کسانی که به بُت ریختگی می‌گویند: «تو خداوند ما هستی» به قهقرا می‌روند و شرمنده خواهند شد.

ای گر نماها، بشنوید و ای کور دلان، نگاه کنید و ببینید (تا چه حد مورد ظلم قرار گرفته‌اید).

چه کسی مانند بنده من (یسرائل) کور و مثل فرستاده من که در آینده خواهم فرستادگراست (که مظالم متحمل شده در دوران دربدری را نادیده بگیرد). کسیکه کورکورانه همچون انتقام پس داده‌ای باشد (تحمل نماید و شکوه ننماید)، و یا چون غلامی که کورکورانه نسبت به ادونای، مؤمن باشد.

با دیدن (مظالم) زیاد چیزی مد نظر قرار ندهد و با گوشه‌های باز (همه را) نشنیده بگیرد.

ادونای خواست از روی حقانیت خود (یسرائل) را تنبیه کرده باشد تا گناهانش پاک شود و تعلیمات) توراه را توسعه داده و تقویت نماید.

הפטרת נח

ספר ישעיה פרק נד

- 1 (א) רְנִי עֶקְרָה לֹא יִלְדָה פִּצְחֵי רְנָה וְצִהְלִי לֹא חָלָה כִּי
- 2 רְבִים בְּנֵי שׁוּמְמָה מִבְּנֵי בְּעוּלָה אָמַר יְהוָה: (ב) הֲרַחֲבֵי
- 3 מְקוֹם אֶהְלֶךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִטּוּ אֶל תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ כִּי
- 4 מִיתְרֶיךָ וִיתְדוֹתֶיךָ חִזְקִי: (ג) כִּי יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי
- 5 וְזָרְעָה גּוֹיִם יִירֶשׁ וְעָרִים וְשִׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ: (ד) אֶל תִּירָאִי
- 6 כִּי לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל תִּכְלָמִי כִּי לֹא תַחֲפִירִי כִּי בִשֵׁת
- 7 עֲלוּמֶיךָ תִשְׁכַּחִי וְחֶרְפֶּת אֲלֻמְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרִי עוֹד: (ה)
- 8 כִּי בְעֵלְיֶךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֵאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
- 9 אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקְרָא: (ו) כִּי כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ
- 10 קָרְאָה יְהוָה וְאִשֵׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ: (ז)
- 11 בְּרָגַע קָטָן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבְּצֶךָ: (ח) בְּשִׁצְפָה
- 12 קִצְפָה הִסְתַּרְתִּי פָנַי רָגַע מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחַמְתִּיךָ אָמַר
- 13 גֵּאֲלֶךָ יְהוָה: (ט) כִּי מִי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְרָה
- 14 מִי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְפָה עֲלֶיךָ וּמִגְעֵר
- 15 בָּךְ: (י) כִּי הִהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבְעוֹת תִּמּוּטְיֶנָּה וְחֶסְדִּי
- 16 מֵאֲתָךְ לֹא יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מִרְחֻמֶךָ
- 17 יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۳۲۲

شماره ۲

هفتارای پادشاهی «نوح» از کتاب «یشعیا» فصل ۵۴ آیه ۱ الی ۱۰

- ۱ ادونای گفته است: چون فرزندان زن بی پناه (بی اولاد یعنی بیسرائل) از فرزندان زن شوهردار بیشتر است، ای (زن) نازائی که (حتی یکی هم) نزائیده‌ای ترنم نما و ای کسی متحمل درد زایمان نشدی دهان به ترنم بگشا.
- ۲ محل خیمه خود را توسعه بده تا پرده‌های چادرهایت را برافرازند، مضایقه نکن بندهای خیمه‌هایت را دراز کن و گل میخ‌هایت را محکم نما.
- ۳ چونکه به سمت راست و چپ منتشر خواهی شد و نسل تو جانشین قوم‌ها خواهد گشت و شهرهای ویران را آباد خواهند کرد.
- ۴ ترس نداشته باش، چون که شرمنده نخواهی شد و خجالت نکش چونکه شرمگین نخواهی بود زیرا شرمندگی (روزگار) جوانیت را فراموش خواهی کرد و رسوائی (روزگار) بیوه زنی‌ات را دیگر بخاطر نخواهی آورد...
- ۵ زیرا صاحب تو و سازنده تو است و نامش «ادونای صوائوت» میباشد و بازخرنده تو (خداوند) اختصاصی بیسرائل، خداوند تمام جهان نامیده میشود.
- ۶ چونکه ادونای ترا مانند زنی متروکه و روح آزرده خطاب کرده است خداوندت گفته است: تو مانند زن جوانی هستی که مورد نفرت قرار گرفته باشد.
- ۷ اندک مدتی ترا ترک کردم، لیکن با ترحم فراوان ترا جمع‌آوری خواهم کرد.
- ۸ با نهایت عصبانیت یک لحظه روی خود را از تو پوشانیدم، ادونای نجات دهنده تو گفته است: با احسان ابدی ترا مورد رحمت قرار خواهم داد.
- ۹ زیرا این موضوع برای من مانند آبهای (طوفان) نوح است، همانگونه که سوگند یاد کردم که آبهای (طوفان) نوح دیگر روی زمین جاری نگردد همینطور قسم خوردم که بر تو عصبانی نشوم و به تو پرخاش نکنم.
- ۱۰ آری (احتمالاً) کوه‌ها از بین میروند و تپه‌ها متزلزل میگردند، ادونای ترحم‌کننده‌ات گفته است: ولی احسان من از تو دور نخواهد شد و پیمان صلح من زایل نخواهد گشت.

הפטרת לך לך

ספר ישעיה פרק מ - מא

- 1 (כז) לְמָה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַּרְכֵי
- 2 מִיְהוָה וּמֵאַלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי יַעֲבֹר: (כח) הֲלוֹא יִדְעַתְּ אִם לֹא
- 3 שְׁמַעְתְּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעֹף וְלֹא
- 4 יִיגַע אֵין חֶקֶר לְתַבּוּנָתוֹ: (כט) נָתַן לִיעֹף כַּח וְלֵאֵין אֹנִים
- 5 עֲצָמָה יִרְבֶּה: (ל) וַיַּעֲפוּ נְעָרִים וַיִּגְעוּ וּבַחֹרִים כְּשׁוֹל
- 6 יִכְשְׁלוּ: (לא) וְקוֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר פְּנֹשָׁרִים
- 7 יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ:
- 8 (א) הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אֵיִם וּלְאֲמִים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׁוּ אִזּוּ יִדְבְּרוּ
- 9 יַחֲדוּ לְמִשְׁפָּט נִקְרְבָה: (ב) מִי הָעִיר מִמְּזֹרַח צְדָק
- 10 יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדֵּי יִתֵּן כְּעָפָר
- 11 חֲרָבוֹ כְּקֶשׁ נֶדֶף קִשְׁתּוֹ: (ג) יִרְדְּפִם יַעֲבֹר שְׁלוֹם אַרְח
- 12 בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא: (ד) מִי פָעַל וְעָשָׂה קְרָא הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ
- 13 אֲנִי יְהוָה רֹאשׁוֹן וְאֵת אַחֲרָנִים אֲנִי הוּא: (ה) רָאוּ אֵיִם
- 14 וַיִּירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יַחֲרָדוּ קָרְבוּ וַיִּאֲתִיוּ: (ו) אִישׁ אֵת
- 15 רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ וְלֹאֲחִיו יֹאמַר חֲזֹק: (ז) וַיַּחֲזֵק חָרַשׁ אֵת צִרְף
- 16 מַחֲלִיק פְּטִישׁ אֵת הוֹלֵם פָּעַם אֹמֵר לְדַבֵּק טוֹב הוּא
- 17 וַיַּחֲזֵקֵהוּ בְּמַסְמָרִים לֹא יִמוּט: (ח) וְאֵתָה יִשְׂרָאֵל עַבְדֵי
- 18 יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּיָּה זָרַע אֲבָרָהֶם אֲהַבִּי: (ט) אֲשֶׁר
- 19 הַחֲזֹקְתִּיָּה מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאַצִּילִיָּה קְרָאתִיָּה וְאֹמֵר לָהּ
- 20 עַבְדֵי אֵתָה בַּחֲרַתִּיָּה וְלֹא מֵאַסְתִּיָּה: (י) אֵל תִּירָא כִּי עִמָּךְ
- 21 אֲנִי אֵל תִּשְׁתַּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיָּה אַף עֲזֹרְתִיָּה אַף
- 22 תִּמְכַּתִּיָּה בְּיָמִין צְדָקִי: (יא) הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָל הַנְּחָרִים
- 23 בָּךְ יִהְיוּ כְּאֵין וַיֵּאבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבָךְ: (יב) תִּבְקָשׁם וְלֹא
- 24 תִּמְצָאֵם אֲנָשֵׁי מִצְתָךְ יִהְיוּ כְּאֵין וְכֹאפֶס אֲנָשֵׁי מִלַּחְמַתְךָ:
- 25 (יג) כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינְךָ הֹאמֵר לָהּ אֵל

هفتاراهاى شباتها

۳۲۳

شماره ۳

هفتارای پاراشای «لیخ لئا» از کتاب «یشعیا»

فصل ۴۰ آیه ۲۷ الی ۳۱ و فصل ۴۱ آیه یک الی ۱۶

- ۱ ای «یعقو» چرا میگوئی وای «یسرائل» چرا اظهار میداری: (گو با) راه من از خداوند پوشیده مانده و دادرسی من از خداوندم گذشته است.
- ۲ مگر نمیدانی یا نشنیده‌ای خداوند عالم، آفریننده اکناف کره زمین، نه خسته میشود و نه سست میگردد - فهم او حد و مرزی ندارد.
- ۳ به آدم و امانده قدرت می‌بخشد و به بی نیرو، توان فراوان خواهد داد.
- ۴ نوجوانان (دشمن) خسته و امانده میشوند و جوانان (آنها) بالاخره دچار لغزش میگردند.
- ۵ ولی امیدواران به خداوند، تجدید نیرو میکنند و چون عقاب‌ها بال در می‌آورند، میدوند، و امانده و خسته نمیشوند.
- ۶ ساکت باشید، بمن گوش دهید: مردم جزیره‌ها (آبادی‌ها) و ملت‌ها تجدید نیرو کنند، بیایند با هم پیش رویم آنوقت سخن بگویند (که خود را تبرئه نمایند).
- ۷ چه کسی (اوراهام) را برانگیخت از مشرق (سفر کرده به سرزمین موعود بیاید) هر جا قدم مینهد (مردم را به) عدل و انصاف دعوت کند. (چه کسی) اقوام و پادشاهان را پیش او (اوراهام) تسلیم نمود (که بر آنها) مسلط شود، شمشیرش (دشمنان را) چون خاک قرار دهد و کمانش (بدخواهان را) چون خاشاک پراکنده کند...
- ۸ (چه کسی به اوراهام قدرت داد) آنها را تعقیب کند و سلامت برگردد، (بدون تلفات باشد، درد و رنجی از تعقیب احساس نکند) گوئی راهی را پیاده نیموده است.
- ۹ این کارها را چه کسی اجرا کرده و انجام داده است؟ آن کسیکه از آنچه که پیش خواهد آمد قبلاً به نسل بشر اعلام نماید. من ادونای ازلی بوده و ابدی هم من هستم.
- ۱۰ مردم جزیره‌ها (و آبادیها موفقیت اوراهام را) دیدند و بخود بیمناک شدند - مردم اکناف کره زمین بخود لرزیدند. (برای تبریک گفتن) پیش می‌آمدند و خدمت (اوراهام) میرسیدند.
- ۱۱ (باز هم برای ساختن بُت) یکی به دیگری کمک میکرد و یکدیگر خدا قوت میگفت: «قوی باش»
- ۱۲ استاد به زرگر، چکش‌کار به پتک زن قوت میداد، میگفت: (این) چسب خوبی است. آنرا با میخ‌ها محکم میکرد که خراب نشود.
- ۱۳ و تو ای «یسرائل» - بنده من! و ای «یعقو» که انتخاب کرده‌ام، ای نسل «اوراهام» دوست من!...
- ۱۴ که ترا از میان مردم اکناف کره زمین نصیب خود قرار دادم و از طبقه بزرگ منشان آن (مردم) خواندم، بتو گفتم: بنده من تو هستی، انتخاب کرده‌ام و مردودت نکردم...
- ۱۵ ترس، چونکه من همراه تو هستم، مشوش مباش چونکه من خداوند تو میباشم، سوگند به صداقتم ترا تقویت میکنم، البته بتو کمک میکنم و البته به تو یاری میرسانم.
- ۱۶ اینک تمام کسانیکه بر تو خشمگین میباشند شرمنده و مختجل خواهند شد، (آنها) بود و نبودشان یکی خواهد بود. و کسانیکه با تو سر دعوا دارند نابود خواهند شد.
- ۱۷ مردمی را که با تو نزاع دارند جستجو خواهی کرد ولی آنها را پیدا نخواهی نمود بود و نبودشان یکی خواهد بود، مردمی که با تو سر جنگ دارند هیچ خواهند بود.
- ۱۸ چونکه من ادونای خداوند تو هستم، دست راست ترا میگیرم و به تو میگویم: «ترس بخود راه نده، من کمک تو هستم».

הפטרת לך לך

19 תִּירָא אֲנִי עֲזֹרְתִיךָ: (יד) אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזֹרְתִיךָ נְאֻם יְהוָה וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: (טו)
 20 הִנֵּה שִׁמְתִּיךָ לְמוֹרֵג חָרוֹץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפְיוֹת תְּדוֹשׁ הָרִים
 21 וְתִדְק וְגִבְעוֹת כַּמֶּץ תְּשִׂים: (טז) תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשָּׂאם
 וְסִעְרָה תִּפְיֵץ אוֹתָם וְאַתָּה תִּגִּיל בִּיהוָה בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 תִּתְהַלֵּל:

هفتارهای شباتها

۳۲۴

هفتارای پاراشای «لخ لئا» از کتاب «یشعیا»

- ۱۹ ای جماعت «یعقوو»! و ای افراد «یسرائل»! من یار تو میباشم. این گفته خدای مقدس «یسرائل» نجات بخش توست.
- ۲۰ اینک ترا مانند گاو آهن با چرخهای دنداندار و نو قرار دادم، کوهها (یعنی دشمنان قوی) را بکوبی و تپهها (بدخواهان) را به کاه تبدیل کنی.
- ۲۱ آنها را بیاد دهی تا باد آنها را ببرد و طوفان آنها را پراکنده سازد ولی توبه یاری ادونای شاد خواهی شد و از اینکه توبه خدای مقدس «یسرائل» (توکل کردی) مفتخر خواهی بود.

הפטרת וירא

ספר מלכים ב פרק ד

- 1 (א) וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׂי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עֲבֹדָה אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבֹדָה הָיָה יִרְא אֶת יְהוָה וְהַנְּשָׂה בָּא לְקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדָיו לֹא לְעֲבָדִים:
- 2 (ב) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מָה יֵשׁ לָכִי {לָךְ} בַּבַּיִת וְתֹאמְרִי אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם
- 3 אֲסוּף שָׁמֶן: (ג) וַיֹּאמֶר לָכִי שְׂאֲלִי לָךְ כָּלִים מִן הַחוּץ מֵאֵת כָּל שְׁכֹנֵיךָ {שְׁכֹנֵיךָ} כָּלִים רַקִּים אֶל תִּמְעִיטִי: (ד)
- 4 וּבֵאת וּסְגַרְתְּ הַדְּלֹת בְּעֶדְךָ וּבְעֵד בְּנִיךָ וַיִּצְקֶתָ עַל כָּל
- 5 הַכָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תִסִּיעֵי: (ה) וַתֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ וַתִּסְגַּר הַדְּלֹת בְּעֵדָה וּבְעֵד בְּנֵיהָ הֵם מִגִּשִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מִיִּצְקֶת
- 6 {מוֹצֶקֶת}: (ו) וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכָּלִים וְתֹאמְרִי אֶל בְּנֵה הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כָּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד
- 7 הַשָּׁמֶן: (ז) וַתָּבֵא וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָכִי מְכָרִי אֶת הַשָּׁמֶן וְשִׁלְמִי אֶת נְשִׁיכִי {נְשִׁיךָ} וְאֶת בְּנֵיכִי {וּבְנֵיךָ}
- 8 תַּחֲיִי בְּנוֹתֶר: (ח) וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוֹנָם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֹק בּוֹ לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוּ
- 9 יִסֵּר שָׁמָּה לֶאֱכֹל לֶחֶם: (ט) וְתֹאמְרִי אֶל אִשָּׁה הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עִבֵּר עָלֵינוּ תַּמִּיד: (י)
- 10 נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קִטְנָה וְנָשִׂים לֹא שָׁם מָטָה וְשִׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בָּבֵאוּ אֵלֵינוּ יִסוּר שָׁמָּה: (יא) וַיְהִי
- 11 הַיּוֹם וַיָּבֵא שָׁמָּה וַיִּסֵּר אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁמָּה: (יב)
- 12 וַיֹּאמֶר אֶל גִּיחֲזִי נַעֲרוּ קָרָא לְשׁוֹנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֵד לְפָנָיו: (יג) וַיֹּאמֶר לֹא אָמַר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרַדְתְּ
- 13 אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֵישׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שָׂר הַצָּבָא וְתֹאמְרִי בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי
- 14 יֹשֶׁבֶת: (יד) וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּיחֲזִי אֲבַל בֵּן

هفتاراهاى شباتها

۳۲۵

شماره ۴

هفتارای پارانای «ویرا» از کتاب دوم «پادشاهان» فصل ۴ آیه ۱ الی آیه ۲۳

- ۱ زنی از زنان طلبه‌های پیغمبران نزد، «الیشاع» فریاد برآورده گفت: بندهات (عوود یا پیغمبر) شوهرم وفات یافته است و تو میدانی که بندهات خدا ترس بود و حال طلبکار آمده است دو پسر بچه‌هایم را برای خود به غلامی ببرد.
- ۲ الیشاع به او گفت: برای تو چه کنم؟ بمن بگو در خانه چه داری؟ گفت کنیزت بجز یک کوزه روغن در خانه چیزی ندارد.
- ۳ گفت: برو از خارج یعنی از مال تمام همسایه‌هایت ظروفی طلب کن البته ظروف خالی، (شمار آنها را) کم نکن.
- ۴ داخل (خانه) شو و در را پشت سر خود و فرزندان بست، در تمام ظرف‌ها روغن بریز و (ظرف) پر را کنار بگذار.
- ۵ (آن زن) از پیش او رفت، در را پشت سر خود و فرزندان بست. آنها (ظرف‌ها را) پیش می‌آوردند و او (در آنها روغن) می‌ریخت.
- ۶ چنین شد وقتیکه ظرفها پر شد به پسرش گفت: ظرف دیگری پیش من بیاور، (فرزندش) به او گفت: دیگر ظرفی نیست - روغن باز ایستاد.
- ۷ نزد مرد خداوند آمد و اطلاع داد. (الیشاع) گفت: برو روغن را بفروش و بدهی خود را پرداز و تو با باقیمانده روغن با فرزندان زندگی کن.
- ۸ روزی «الیشاع» از (شهر) «شونم» عبور میکرد در آنجا زن با شخصیتی بود به او اصرار کرد غذا صرف کند و هر وقت از آنجا رد میشود برای صرف غذا به آنجا برود.
- ۹ (آن زن) به شوهرش گفت: هم اکنون دانستم که مرد خداوند مقدس است و همیشه از پیش ما عبور میکند.
- ۱۰ بالاخانه‌ی کوچکی کنار دیوار بسازیم و در آنجا برای او تختخواب و میز و صندلی و چراغ بگذاریم. قرار این باشد وقتی او نزد ما می‌آید به آنجا برود.
- ۱۱ روزی «الیشاع» آنجا آمد و به بالاخانه رفت و آنجا خوابید.
- ۱۲ (الیشاع) به «گحزی» نوکر خود گفت: این (خانم) «شونمیت» را صدا بزن. آن (زن) را صدا زد، «شونمیت» حضور او ایستاد.
- ۱۳ (الیشاع) به او (گحزی) گفت: به او (به شونمیت) بگو: حال که برای ما این همه دلسوزی و غمخواری کردی، برای تو چه کار کنم آیا لازم است برای تو به سلطان یا به وزیر جنگ صحبت کنم؟ (آن زن) گفت: من میان خویشان خود می‌نشینم (با کسی کاری ندارم).
- ۱۴ (الیشاع به گحزی) گفت: برای آن زن چه باید کرد؟ «گحزی» گفت: (درست است که او به کسی کاری ندارد) ولی (فرزند) پسر ندارد و شوهرش هم سالخورده است.

הפטרות וירא

- 15 אין לה ואישה זקן: (טו) ויאמר קרא לה ויקרא לה
- 16 ותעמד בפתח: (טז) ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי
- { את } חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל
- 17 תכזב בשפחתך: (יז) ותהר האשה ותלד בן למועד הזה
- 18 כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: (יח) ויגדל הילד
- 19 ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: (יט) ויאמר אל
- אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: (כ)
- 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברפיה עד הצהרים
- 21 וימת: (כא) ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים
- 22 ותסגר בעדו ותצא: (כב) ותקרא אל אישה ותאמר
- שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה
- 23 עד איש האלהים ואשובה: (כג) ויאמר מדוע אתי
- { את } הלכתי { הלכתי } אליו היום לא חדש ולא שבת
- ותאמר שלום:

هفتاراهاى شباتها

۳۲۶

هفتارای پادشاهى «ویرا» از کتاب دوم «پادشاهان» فصل ۴ آیه ۱ الی آیه ۲۳

- ۱۵ (الیشاع به گحزى) گفت: او را صدا بزن، او را صدا کرد، در آستانه در ایستاد.
- ۱۶ (الیشاع به آن زن) گفت: سال دیگر چنین موقعی تو پسری در آغوش خواهی داشت، (آن زن) گفت: نه آقا! مرد خداوند! به کنیزت دروغ نگو.
- ۱۷ آن زن باردار شد و سال بعد در همان زمانیکه «الیشاع» به او گفته بود، پسری زائید.
- ۱۸ آن پسر بچه بزرگ شد. روزی (گرم) پیش پدرش نزد دروگران رفت.
- ۱۹ به پدرش گفت: آی سرم! آی سرم!، (پدرش) به نوکر خود گفت: او را نزد مادرش ببر.
- ۲۰ او را بلند کرد و پیش مادرش آورد. (آن کودک) تا ظهر روی زانوهای مادرش آرمید و فوت کرد.
- ۲۱ (شونمیت بچه را) بالا برد و او را روی تختخواب مرد خداوند خوابانید. در را بروی او بست و بیرون آمد.
- ۲۲ شوهرش را صدا زد و گفت: لطفاً یکی از نوکران را با یکی از الاغها برای من بفرست تا سریع نزد مرد خداوند بروم و برگردم.
- ۲۳ (شوهرش) گفت: چرا امروز پیش او میروی؟ نه اول ماه است و نه شبات. گفت: خیر است.

הפטרת חיי שרה

מספלכים א פרק א

- 1 (א) וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם
 2 לוֹ: (ב) וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יִבְקֹשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּעֲרָה
 3 בְּחִיקָה וְחָם לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: (ג) וַיִּבְקֹשׁוּ גַעֲרָה יָפָה בְּכָל
 4 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אַבְיִשָׁג הַשְּׂוֹנְמִית וַיָּבִיאוּ אֶתָּה
 5 לְמֶלֶךְ: (ד) וְהַנְּעִרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי לְמֶלֶךְ סִכְנֹת
 6 וַתִּשְׁרָתָהּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה: (ה) וְאֹדְנֵיהָ בֶן חַגִּית
 7 מִתְּנֻשָׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחַמְשִׁים
 8 אִישׁ רָצִים לְפָנָיו: (ו) וְלֹא עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ
 9 כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם הוּא טוֹב תֵּאָר מְאֹד וְאִתּוֹ יִלְדָה אַחֲרֵי
 10 אַבְשָׁלוֹם: (ז) וַיְהִי דִבְרָיו עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם
 11 אַבִּיתֵר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרֵי אֹדְנֵיהָ: (ח) וְצָדוֹק הַכֹּהֵן
 12 וּבְנֵיהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְנָתַן הַנְּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבוּרִים
 13 אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֹדְנֵיהוּ: (ט) וַיִּזְבַּח אֹדְנֵיהוּ צֹאן
 14 וּבָקָר וּמְרִיא עִם אָבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֶצֶל עֵין רִגְלַי וַיִּקְרָא
 15 אֶת כָּל אַחֲיוּ בְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְלֹל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ:
 16 (י) וְאֵת נָתַן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֵת הַגְּבוּרִים וְאֵת שְׁלֹמֹה
 17 אַחֲיוּ לֹא קָרָא: (יא) וַיֹּאמֶר נָתַן אֶל בֵּת שֶׁבַע אִם שְׁלֹמֹה
 18 לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מֶלֶךְ אֹדְנֵיהוּ בֶן חַגִּית וְאֹדְנֵינוּ
 19 דָּוִד לֹא יָדָע: (יב) וְעַתָּה לָכִי אֵיעֶצֶךָ נָא עֲצֵה וּמַלְטֵי אֶת
 20 נַפְשֶׁךָ וְאֵת נַפְשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה: (יג) לָכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ
 21 דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אֶתָּה אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאִמְתְּךָ
 22 לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי
 23 וּמִדּוּעַ מֶלֶךְ אֹדְנֵיהוּ: (יד) הִנֵּה עוֹדֶךָ מְדַבֵּרֶת שָׁם עִם
 24 הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ וּמְלֹאתִי אֶת דְּבָרֶיךָ: (טו) וַתָּבֵא
 25 בֵּת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישָׁג

هفتاراهاى شباتها

۳۲۷

شماره ۵

هفتارای پاراشای «حیه سارا» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۳۱

- ۱ «داوید» پادشاه پیر و سالخورده شده بود، او را با جامه‌ها می پوشانیدند ولی او گرم نمیشد.
- ۲ ملازمانش باو گفتند: برای آقای ما پادشاه، دختر جوان باکره‌ای جستجو کنند تا در حضور پادشاه بماند و مؤنس او باشد در آغوشش بخوابد و آقای ما پادشاه گرم شود.
- ۳ در تمام محدوده (سرزمین) یسرائل به جستجوی دختر جوان و زیبایی پرداختند پس «اویشگ - شونمیت» را یافتند و او را برای پادشاه آوردند.
- ۴ این دختر جوان بسیار زیبا بود و مؤنس پادشاه شد و او را خدمت میکرد ولی پادشاه با او همخوابگی نکرد.
- ۵ «آدُونیا» پسر «حگیت» زن داوید خود را رئیس جلوه میداد و میگفت من پادشاه خواهم شد، برای خود مرکب و اسب سوارانی ترتیب داد و پنجاه نفر پیشاپیش او حرکت میکردند.
- ۶ پدرش در عمرش هرگز او را نرنجانید که باو بگوید: چرا چنین کردی او هم (مثل اوشالم برادرش) خیلی خوش قیافه بود و مادرش او را بعد از «اوشالم» زائیده بود.
- ۷ مطالب خود را با «یوآو» پسر «صرویا» و با «اویاتارکهن» در میان نهاد آنها به کمک «آدُونیا» شتافتند.
- ۸ ولی «صادوق» کوهن و «بنایاهو» پسر «یهویاداع» و «ناتان» پیغمبر و «شیمعی» و «رعی» و دلاورانی که داوید داشت بدنبال «آدُونیا» نرفتند.
- ۹ «آدُونیا» در کنار سنگ لغزانی که نزدیک چشمه «روگل» بود گوسفندان و گاوان و گوساله‌های پروراری ذبح کرد و همه برادران خود یعنی شاهزادگان و همه افراد «یهودا» - ملازمان پادشاه را دعوت کرد.
- ۱۰ «ناتان» پیغمبر، «بنایاهو» و دلاوران و شلومو برادرش را دعوت نکرد.
- ۱۱ «ناتان» به «بت شوع» مادر شلومو چنین گفت: مگر نشنیده‌ای که «آدُونیا» پسر «حگیت» پادشاه شده است و آقای ما داوید اطلاع ندارد.
- ۱۲ پس اکنون تمنی دارم بیائی بتو مشورت دهم تا جان خودت و جان فرزندت «شلومو» را (از مرگ) رهائی بخشی.
- ۱۳ بیا و برو نزد پادشاه «داوید» و باو بگو: آقای من پادشاه، مگر تو به کنیزت چنین سوگند یاد نکردی (و نگفتی) که «شلومو» پسر تو بعد از من پادشاه خواهد شد و او بر تخت من جلوس خواهد کرد. پس چرا «آدُونیا» پادشاه شده است؟
- ۱۴ در حالی که هنوز تو در آنجا با پادشاه مشغول صحبت هستی، من هم بعد از تو خواهم آمد و سخنان ترا کامل میکنم.
- ۱۵ پس «بت شوع» نزد پادشاه وارد اطاق شد و پادشاه خیلی پیر بود و «اویشگ - شونمیت» پادشاه را خدمت میکرد.

הפטרת חיי שרה

16 הַשׁוֹנְמִית מִשְׁרַת אֶת הַמֶּלֶךְ: (טז) וַתִּקַּד בַּת שֶׁבַע
 17 וַתִּשְׁתַּחֲוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ: (יז) וַתֹּאמֶר לוֹ
 אֲדֹנָי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתְךָ כִּי שְׁלֹמָה בְּנִךְ
 18 יִמְלֶךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי: (יח) וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנָיָה
 19 מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ: (יט) וַיִּזְבַּח שׁוֹר
 וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֲבֵיתָר הַכֹּהֵן
 20 וּלְיֹאב שֹׁר הַצֹּבֵא וּלְשֹׁלֹמָה עֲבָדָה לֹא קָרָא: (כ) וְאַתָּה
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב
 21 עַל כִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: (כא) וְהָיָה כַּשֵּׁכֵב אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמָה חֲטָאִים: (כב)
 22 וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא בָּא: (כג)
 23 וַיִּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וַיָּבֵא לְפָנָי הַמֶּלֶךְ
 24 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַמֶּלֶךְ עַל אִפְיוֹ אֶרְצָה: (כד) וַיֹּאמֶר נָתַן אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנָיָהוּ יִמְלֶךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל
 25 כִּסְאִי: (כה) כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב
 וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצֹּבֵא וּלְאֲבֵיתָר הַכֹּהֵן
 וְהַנָּם אֲכָלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יַחֲי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיָהוּ:
 26 (כו) וְלִי אֲנִי עֲבָדָה וּלְצַדִּיק הַכֹּהֵן וּלְבָנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע
 27 וּלְשֹׁלֹמָה עֲבָדָה לֹא קָרָא: (כז) אִם מֵאֵת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 נָהָיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת עֲבָדֶיךָ {עֲבָדָה} מִי
 28 יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: (כח) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד
 וַיֹּאמֶר קְרָאוּ לִי לְבַת שֶׁבַע וַתָּבֵא לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֵד
 29 לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: (כט) וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר
 30 פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה: (ל) כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ
 בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמָה בְּנִךְ יִמְלֶךְ אַחֲרָי
 וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה:
 31 (לא) וַתִּקַּד בַּת שֶׁבַע אַפָּיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחֲוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר
 יַחֲי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעָלָם:

هفتارهای شباتها

۳۲۸

هفتارای پادشاهی «حیه سارا» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۳۱

- ۱۶ «بَت شِوع» سر فرود آورده به پادشاه تعظیم کرد، پادشاه گفت: برای تو چه رخ داده است؟
- ۱۷ باو گفت: ای آقای من تو به ادونای خداوندت سوگند یاد کردی که «شَلُومُو» پسر تو بعد از من پادشاه خواهد شد و او بر تخت من جلوس خواهد کرد.
- ۱۸ در صورتیکه حالا «اَدُونِياهو» پادشاه شده است. ای آقای من، پادشاه، تو اکنون بی اطلاع هستی.
- ۱۹ گاو و گوساله‌های پرواری و گوسفندان فراوان ذبح کرده است و تمام شاهزادگان و «اویاتار» کوهن و «یُوآو» سردار ارتش را دعوت کرده است ولی «شَلُومُو» بندهات را دعوت نکرده است.
- ۲۰ تو ای آقای من! شاه! چشمان همه بیسرائل به تو دوخته شده است تا به آنها اعلام کنی بعد از تو چه کسی بر تخت آقای من، پادشاه، جلوس خواهد کرد.
- ۲۱ موقعیکه آقای من در کنار اجدادش بیارآمد، چنین خواهد شد که من و فرزندم «شَلُومُو» خطاکار بحساب خواهیم آمد.
- ۲۲ هنوز او مشغول صحبت کردن با پادشاه بود که «ناتان پیغمبر» وارد شد.
- ۲۳ به پادشاه اطلاع داده گفتند این «ناتان پیغمبر» است. و «ناتان» بحضور پادشاه رسید، روی بر زمین به پادشاه تعظیم نمود.
- ۲۴ «ناتان» گفت: آقای من، پادشاه، آیا تو گفته‌ای بعد از من «اَدُونِياهو» پادشاه شود و او بر تخت من جلوس نماید؟...
- ۲۵ که امروز رفته است و گاو و گوساله‌های پروار و گوسفندان فراوان ذبح نموده است و تمام شاهزادگان و امیران ارتش و «اویاتار» کوهن را دعوت کرده است. و آنها در حضور او میخورند و مینوشند و میگویند: زنده باد «اَدُونِياهو» پادشاه.
- ۲۶ و مرا که بنده توام و «صَادُوق» کوهن و «بنایاهو» پسر «یهویاداع» و «شَلُومُو» بندهات را دعوت نکرده است.
- ۲۷ آیا این موضوع از جانب آقای من، پادشاه، بوده است، به بندهات اطلاع ندادی چه کسی بعد از او بر تخت آقای من پادشاه جلوس خواهد نمود.
- ۲۸ «داوید» پادشاه پاسخ داده گفت: «بَت شِوع» را نزد من فرا خوانید پس بحضور پادشاه رسید و در حضور پادشاه ایستاد.
- ۲۹ پادشاه سوگند یاد نموده گفت: قسم به ادونای که جان مرا از هر گرفتاری رهانید...
- ۳۰ همانطور که برای تو به ادونای خداوند «بیسرائل» قسم یاد نمودم و گفتم: که «شَلُومُو» پسر تو بعد از من پادشاه خواهد شد و او بر تخت من جلوس خواهد کرد، امروز همینطور عمل خواهم کرد.
- ۳۱ «بَت شِوع» روی بر زمین سر فرود آورد و به پادشاه تعظیم نمود و گفت: آقای من، «داوید» پادشاه، تا ابد زنده باد.

הפטרת תולדות

ספר מלאכי פרק א-ב

- 1 (א) מִשָּׂא דְבַר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלֹאכֵי: (ב) אֶהְבֵּתִי
 2 אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה אֶהְבַּתְנוּ הֲלוֹא אִחַ עָשׂוּ
 3 לַיַּעֲקֹב נְאֻם יְהוָה וְאֶהֱבֵב אֶת יַעֲקֹב: (ג) וְאֵת עָשׂוּ שְׁנֵאתִי
 4 וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמֵמָה וְאֵת נַחֲלָתוֹ לְתַנּוּת מִדְּבַר: (ד)
 5 כִּי תֹאמַר אָדוֹם רִשְׁשָׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֲרֻבוֹת כֹּה אָמַר
 6 יְהוָה צְבָאוֹת הֲמָה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרוֹס וְקָרָאוּ לָהֶם גְּבוּל
 7 רִשְׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה עַד עוֹלָם: (ה) וְעֵינֵיכֶם
 8 תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַל יְהוָה מֵעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל:
 9 (ו) בֶּן יַכְבֵּד אָב וְעַבְדֵּי אֲדֹנָיו וְאִם אָב אֲנִי אֵיךְ כְּבוֹדִי
 10 וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אֵיךְ מוֹרְאֵי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם
 11 הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה בּוֹזִינוּ אֶת שְׁמִי: (ז)
 12 מְגִישִׁים עַל מִזְבְּחֵי לֶחֶם מְגָאֵל וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה גְּאֻלְנוּךָ
 13 בְּאִמְרָכֶם שְׁלַחַן יְהוָה נִבְזָה הוּא: (ח) וְכִי תִגְשׁוּן עוֹר
 14 לְזִבַּח אֵין רָע וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶחַ וְחִלָּה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא
 15 לְפָתְחֶךָ הִירְצֶךָ אוֹ הִישָׂא פָנֶיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (ט)
 16 וְעַתָּה חֲלוּ נָא פְנֵי אֵל וִיחַנְנוּ מִיַּדְכֶם הִיתָה זֹאת הִישָׂא
 17 מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (י) מִי גַם בְּכֶם וִיִסְגֹר
 18 דַלְתֵיכֶם וְלֹא תֹאִירוּ מִזְבְּחֵי חֲנָם אֵין לִי חֶפֶץ בְּכֶם אָמַר
 19 יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא אֲרַצֶּה מִיַּדְכֶם: (יא) כִּי מִמְזִרְחַ
 20 שֶׁמֶשׁ וְעַד מְבוֹאוֹ גְּדוֹל שְׁמִי בַגּוֹיִם וּבְכָל מְקוֹם מְקַטֵּר
 21 מִגֵּשׁ לְשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי גְדוֹל שְׁמִי בַגּוֹיִם אָמַר
 22 יְהוָה צְבָאוֹת: (יב) וְאַתֶּם מְחַלְלִים אוֹתוֹ בְּאִמְרָכֶם שְׁלַחַן
 23 אֲדֹנָי מְגָאֵל הוּא וְנִיבּוֹ נִבְזָה אָכְלוּ: (יג) וְאִמַּרְתֶּם הֲנֵה
 24 מִתְלַאֵה וְהִפְחַתֶּם אוֹתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבַּאתֶם גְּזוּל
 25 וְאֵת הַפֶּסֶחַ וְאֵת הַחֹלֶה וְהִבַּאתֶם אֶת הַמִּנְחָה הָאֲרָצָה

هفتارهای شباتها

۳۲۹

شماره ۶

هفتارای پارشای «تولدوت» از کتاب «مل آخی» فصل اول آیه ۱ الی آیه ۱۴ و فصل دو آیه یک الی آیه ۷

- ۱ نبوت کلام ادونای به «یسرائل» توسط «مل آخی».
- ۲ ادونای گفت: شما را دوست داشتم، گفتید به چه وسیله ای ما را دوست داشتی؟ گفته ی خدا اینست: مگر نه اینکه «عساو» برادر «یعقوو» است، ولی «یعقوو» را دوست داشتم.
- ۳ از «عساو» متنفر بودم، کوه هایش را ویرانه قرار دادم، و ملک او را به شغال های بیابان (اختصاص دادم).
- ۴ هر گاه «ادوم» (یعنی عساو) بگوید: خانه خراب شدیم، بر میگرددیم و خرابه ها را آباد میکنیم، ادونای صواوت چنین میگوید: «آنها آباد خواهند نمود ولی من خراب خواهم کرد» آنها را محدوده ظلم و ملتی که تا ابد مورد خشم خداست، خواهند نامید.
- ۵ چشم های شما (این انتقام را) مشاهده خواهند کرد و شما خواهید گفت: ادونای در ما وراء محدوده «یسرائل» هم بزرگوار میباشد.
- ۶ ای کوهن ها! خوار کنندگان نام من! که می گوئید: (ای خدا) نام ترا با چه چیزی خوار کرده ایم؟ ادونای صواوت گفته است: پسر، پدر را و غلام ارباب خود را احترام میگذارد، پس اگر من پدر هستم احترام من کو؟ و اگر ارباب هستم ترس من کجاست؟
- ۷ بر قربانگاه من طعمه ناپاک تقدیم میکنید و میگوئید با چه چیزی (قربانگاه) تراناپاک کردیم؟ (وقتی نانهای ۱۲ گانه هر شبات را بین خود تقسیم میکنید) میگوئید: میز (یعنی قربانگاه) ادونای خوار است. (مگر سهم هر کدام از ما کوهن ها جقدر میشود؟)
- ۸ آیا اگر (چهار پای) کوری را برای ذبح کردن تقدیم می کنید بد نیست؟ و یا اگر (چهار پای) لنگ یا بیماری را تقدیم میدارید، بد نیست؟ اگر آن (چهار پا) را برای فرماندار خود تقدیم کنید ادونای صواوت گفته است: آیا از تو راضی میشود؟ یا که خواهش ترا می پذیرد.
- ۹ و حال رضایت خدای قادر را جلب کنید که ما را مورد لطف قرار دهد. حال که این کار بد بدست شما رخ داده، آیا خواهش شما را قبول کنم، گفته ادونای صواوت است.
- ۱۰ ای کاش کسی در بین شما بود درهای (معبد مرا) می بست تا بیخود قربانگاه مرا روشن نکنند. ادونای صواوت گفته است: من طالب شما نیستم و از دست شما هدیه (آردی) نمی پذیرم.
- ۱۱ ادونای صواوت گفته است: از این سر تا آن سر کرّه زمین در همه جا (بوسیله مردم خدا ترس) بین اقوام، داروهای بخور کردنی و هدیه آردی پاک بنام من تقدیم میشود، چونکه نام من در بین اقوام (بوسیله مردم خدا ترس ساکن آنجا) بزرگ معرفی میگردد.
- ۱۲ ولی وقتیکه میگوئید قربانگاه خدا ناپاک و خوردن گوشت قربانی آن زشت است، شما آن را بی حرمت میکنید.
- ۱۳ و میگوئید اینک (قربانی آوردن) اسباب رنج است و آنرا به هیچ می شمردید! (آری) حیوان غصب شده و لنگ و بیمار می آورید هدیه آردی می آورید. ادونای گفته است: آیا از دست شما قبول کنم؟!

הפטרת תולדת

- 14 אֹתָהּ מִיַּדְכֶם אֲמַר יְהוָה: (יד) וְאָרוּר נוֹכַל וַיֵּשׁ בְּעַדְרוֹ
זָכַר וְנָדַר וְזָבַח מִשְׁחַת לְאֹדְנֵי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אֲמַר יְהוָה
צָבָאוֹת וְשָׁמַי נוֹרָא בְּגוֹיִם:
- 15 (א) וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמְצֹנָה הַזֹּאת הַכְּהָנִים: (ב) אִם לֹא
16 תִּשְׁמְעוּ וְאִם לֹא תִשְׁימוּ עַל לֵב לְתַת כְּבוֹד לְשָׁמַי אֲמַר
יְהוָה צָבָאוֹת וְשַׁלַּחְתִּי בְּכֶם אֶת הַמְּאָרָה וְאֹרוֹתַי אֶת
17 בְּרוּכֹתֵיכֶם וְגַם אֹרוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׁמַי עַל לֵב: (ג)
הַנְּנִי גַעַר לְכֶם אֶת הַזֶּרַע וְזִרְתִּי פָּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֶשׁ
18 חֲגִיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו: (ד) וַיִּדְעַתֶּם כִּי שַׁלַּחְתִּי
אֲלִיכֶם אֶת הַמְצֹנָה הַזֹּאת לְהִיּוֹת בְּרִיתִי אֶת לֹוִי אֲמַר
19 יְהוָה צָבָאוֹת: (ה) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם
וְאִתְּנֶם לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שָׁמַי נַחַת הוּא: (ו)
20 תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשַׁפְּתָיו
21 בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הֶלֶךְ אִתִּי וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן: (ז) כִּי
שַׁפְּתַי כִּהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאךָ
יְהוָה צָבָאוֹת הוּא:

هفتاراهای شباتها

۳۳۰

هفتارای پاراشای «تولدوت» از کتاب «مل آخی»

- ۱۴ لعنت بر آدم مکاری که در گله اش حیوان مذکر وجود دارد ولی برای خدا حیوان معیوب نذر نموده و ذبح میکند. برای اینکه من سلطان بزرگوار هستم و نامم در بین اقوام مهیب است گفته ادونای صوائوت میباشد.
- ۱۵ پس حالا، ای گوهن ها، این فرمان خطاب به شماست (که نام مرا حرمت دهید).
- ۱۶ ادونای صوائوت گفته است: اگر اطاعت نکنید و در صورتیکه توجه نداشته باشید که برای نام من احترام قائل شوید، برای شما بلا نازل میکنم و دعاهاى شما را به لعنت مبدل میکنم. چونکه (میدانم) توجه نمیکنید، قبلاً هم آن (دعاها) را به لعنت تبدیل کردم.
- ۱۷ اینک من به بذر شما نهیب خواهم زد (که نروید) و بر روی شما کثافت می پاشم حتی کثافت (قربانی های) عیدهايتان را. (این کثافت) شما را پیش خود جا خواهد داد.
- ۱۸ ادونای صوائوت گفته است: بدانید که این فرمان را برای شما صادر کردم که پیمان من با (خاندان) «لوی» استوار بماند.
- ۱۹ پیمان من با او (با خاندان لوی) پیمان زندگی و صلح بوده است پس هیبت خود را بر او نهاده ام تا از من ترس داشته باشد و از ترس نام من هراسان باشد.
- ۲۰ «توراه» حقیقی در دهانش باشد و در لبانش بیهالتی یافت نشود با صلح و با درستی با من رفتار کند و مردم بسیاری را از گناه کردن باز دارد.
- ۲۱ زیرا لبان گوهن نگهدار معرفت خواهد بود و مردم از دهان او ترا می طلبند چونکه او (مانند) فرشته ادونای صوائوت میباشد.

הפטרת ויצא

ספר הושע פרק יא - יב

- 1 (ז) וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוּבְתִי וְאֵל עַל יִקְרָאֵהוּ יַחַד לֹא
- 2 יְרוּמִם: (ח) אֵיךְ אֶתְנֶה אֶפְרַיִם אֲמַגִּנֶה יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתְנֶה
- 3 כְּאֲדָמָה אֲשִׁימָה כְּצַבָּאִים נִהְפֶּךְ עָלַי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ
- 4 נְחוּמִי: (ט) לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחַת
- 5 אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנֹכִי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבִּי קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא
- 6 בְּעִיר: (י) אַחֲרֵי יְהוָה יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשְׁאֵג כִּי הוּא יִשְׁאֵג
- 7 וַיַּחֲרְדוּ בָנִים מֵיָם: (יא) יַחֲרְדוּ כְּצִפּוֹר מִמְּצָרִים וְכִיּוֹנָה
- 8 מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהוֹשִׁבְתִּים עַל בְּתִיָּהֶם נָאִם יְהוָה:
- 9 (א) סָבַבְנִי בְּכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
- 10 עַד רֹד עִם אֵל וְעִם קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן: (ב) אֶפְרַיִם רָעָה רוּחַ
- 11 וְרֹדֶף קָדִים כָּל הַיּוֹם כָּזָב וְשֹׁד יִרְבֶּה וּבְרִית עִם אֲשׁוּר
- 12 יִכְרְתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוֹבֵל: (ג) וְרִיב לִיהוָה עִם יְהוּדָה
- 13 וּלְפִסְפַּר הוֹשֵׁעַ פֶּרֶק יב קד עַל יַעֲקֹב כְּדֹרְכֵי כְּמַעֲלָלָיו
- 14 יִשִּׁיב לוֹ: (ד) בְּבֶטֶן עֵקֶב אֶת אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת
- 15 אֱלֹהִים: (ה) וַיִּשָׁר אֵל מְלֶאֶךְ וַיִּכַּל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן לוֹ בֵּית
- 16 אֵל יִמְצְאוּ וְשֵׁם יִדְבֹר עִמָּנוּ: (ו) וַיְהוֶה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
- 17 יְהוָה זָכְרוּ: (ז) וְאַתָּה בְּאֵלֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמֵר
- 18 וְקוּהָ אֵל אֱלֹהֶיךָ תִּמְיֵד: (ח) כְּנֹעַן בִּידוֹ מֵאֲזֵנֵי מִרְמָה
- 19 לַעֲשֹׂק אָהֵב: (ט) וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עֲשֵׂרְתִי מִצְּאֵתִי אֲוֹן
- 20 לִי כָּל יְגִיעֵי לֹא יִמְצְאוּ לִי עֲוֹן אֲשֶׁר חָטָא: (י) וְאֲנֹכִי
- 21 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבֶךָ בְּאֵהָלִים כִּימִי
- 22 מוֹעֵד: (יא) וּדְבַרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאֲנֹכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִּי
- 23 וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה: (יב) אִם גִּלְעָד אֲוֹן אַךְ שׁוֹא הָיוּ
- 24 בְּגִלְגָּל שׁוֹרִים זָבְחוּ גַם מִזְבְּחוֹתֶם כְּגִלְגָּל עַל תְּלָמִי שְׂדֵי:

هفتارای پادشاهی «وینتسه» از کتاب «هوشیعی»
فصل ۱۱ آیه ۷ الی ۱۱ و فصل ۱۲ آیه یک الی آیه ۱۲

- ۱ (سرنوشت) ملت من بستگی به ارتدادشان نسبت بمن دارد (پیغمبران من مرتباً) او را بسوی (خدای) متعال دعوت میکنند (از) همه (آنها کسی خدا را) تجلیل نمیکند.
- ۲ ای (مردم کشور) «افرائیم» چگونه ترا تسلیم دشمن کنم و ای (مردم کشور) «یسرائل» (یعنی همان کشور افرائیم) چگونه تو را به دست دشمن بسپارم؟
- ۳ چگونه ترا همانند (مردم سرزمین) «آدماه» تسلیم کنم و بشکل (مردم سرزمین) صوئیم قرارت دهم؟ اراده من واژگون شده، رحم های من بجوش آمده اند.
- ۴ به شدت خشم خود عمل نمیکنم، پس بر نمیگردم که (مردم کشور) «افرائیم» را نابود سازم. چونکه من خدای قادر هستم و نه انسان (که از گفته خود منصرف شوم و تا زمانیکه) در میان تو (جامعه یسرائل مقدس باشم) وارد شهر نمیشوم (که انتقام بگیرم).
- ۴ (اگر) دنبال ادونای بروند (ادونای علیه دشمنان یسرائل) چون شیری غرش خواهد کرد و همینکه او غرش کند فرزندان (یسرائل) به سرعت از طرف دریا (از غرب) باز خواهند گشت.
- ۵ چون گنجشک (ی که به آشیانه خود برگردد) و مانند کبوتر (ی که به لانه خود بازگردد) از مصر و از سرزمین «آشور» به سرعت بر خواهند گشت من آنها را در خانه های خود ساکن خواهم کرد، گفته ادونای میباشد.
- ۶ (کشور) «افرائیم» مرا با مکر و، خاندان «یسرائل» (همان افرائیم) مرا با حيله احاطه کرده اند ولی (کشور) «یهودا» هنوز به یاری خدای قادر حکومت میکند و به مردم مقدس وفادار است.
- ۷ کار (کشور) «افرائیم» شبانی باد و دنبال کردن باد شرقی است، تمام مدت روز دروغ و غارت را افزایش میدهد و با کشور «آشور» پیمان منعقد میکند و روغن آن به مصر حمل میشود (تا از همکاری مصر علیه کشور برادر یهودا بهره مند شود).
- ۸ «افرائیم» با «یهودا» بخاطر (پرستش) ادونای نزاع دارد، ادونای از «یعقوو» (یعنی افرائیم) بر طبق راه هایش بازخواست میکند و بر طبق کارهایش با او سزا میدهد.
- ۹ (افرائیم با خود میگوید من از رفتار «یعقوو» جدم سرمشق میگیرم) «یعقوو» در شکم مادر، برادرش را تعقیب کرد، و با نیرویش به فرشته پافشاری کرد.
- ۱۰ با فرشته زور آزمائی کرد و پیروز شد (آنگاه فرشته) گریه کرد و به او التماس نمود (او را مرخص کند، فرشته باو گفت:) در «بتال» او را خواهد یافت و با او صحبت خواهد کرد (پس من هم محق هستم با برادرم یهودا همینطور رفتار کنم).
- ۱۱ و ادونای صوائوت، «ی - ه - و - ه»، ذکر (نام)ش میباشد.
- ۱۲ پس تو (یسرائل = افرائیم) به خداوندت بازگشت نما، احسان و عدالت را رعایت کن، (در اینصورت) به خداوندت برای همیشه امیدوار باش.
- ۱۳ بازرگان (کشور تو) دوست دارستم است، ترازوی حيله در اختیار دارد.
- ۱۴ «افرائیم» میگوید: حقیقتاً ثروت اندوختم، برای خود کسب قدرت نمودم، هیچ یک از دسترنج های من (که با حيله و ستم بدست آوردم) گناه یا خطائی برای من محسوب نمیشود.
- ۱۵ من ادونای - خداوند توام، (بیرون آورنده تو) از سرزمین مصر (اگر توبه نمائی) مانند روزهای زمان خروجت (از مصر) باز هم ترا در چادرها اسکان میدهم.
- ۱۶ (برای سرزنش آنها) با پیغمبران صحبت کردم و نبوت را افزایش دادم و برای این پیغمبران مثال آوردم (تا بهتر مفهوم شود).
- ۱۷ اگر بر سر مردم «گیلعاد» عامل کارهای تباهی و یهوده، مصیبت آید برای اینست که بدستور «ایزول»، طلبه های «ایاهو» نبی بدست آنها کشته شدند، گاوها ذبح میکردند، حتی قربانگاه هایشان که مخصوص تقدیم قربانی برای بت بود آنقدر زیاد بود که روی شیارهای کشتزارهای من موج میزدند.

הפטרת וישלח

ספר עובדיה פרק א

- 1 (א) חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאָדוֹם שְׁמוּעָה
שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלַח קוֹמוּ וּנְקוּמָה עָלֶיךָ
- 2 לְמַלְחָמָה: (ב) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיךָ בַּגּוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מְאֹד:
- 3 (ג) זְדוֹן לִבְךָ הִשְׁיֵאֲךָ שְׁכֵנֵי בַּחֲגוּי סָלַע מְרוֹם שִׁבְתוּ אָמַר
4 בְּלִבּוֹ מִי יוֹרְדְנֵי אֶרֶץ: (ד) אִם תִּגְבִּיָּה כַּנֶּשֶׁר וְאִם בֵּין
5 כּוֹכְבִים שִׁים קִנְיָה מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נָאִם יְהוָה: (ה) אִם
גְּנָבִים בָּאוּ לָךְ אִם שׂוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ
6 דֵּים אִם בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת: (ו) אֵיךְ
7 נִחַפְּשׂוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ מִצְּפֹנָיו: (ז) עַד הַגְּבוּל שְׁלַחֲךָ כֹּל
אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ הִשְׁיֵאוּךָ יִכְלוּ לָךְ אֲנָשֵׁי שְׁלֵמָה לַחֲמָה יִשְׁימוּ
8 מְזוֹר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ: (ח) הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם
יְהוָה וְהֵאֲבֹדְתִי חֲכָמִים מְאֹדוֹם וּתְבוּנָה מֵהָר עֲשׂוּ: (ט)
9 וַחֲתוּ גְבוּרֵיךָ תִּימָן לְמַעַן יִכְרַת אִישׁ מֵהָר עֲשׂוּ מִקְטָל:
10 (י) מִחֲמַס אַחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּה בּוֹשָׁה וּנְכַרְתָּ לְעוֹלָם: (יא)
11 בַּיּוֹם עֲמָדָה מִנְּגֵד בַּיּוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וּנְכָרִים בָּאוּ
שְׁעָרוֹ {שְׁעָרָיו} וְעַל יְרוּשָׁלַם יָדוּ גּוֹרֵל גַּם אֶתָּה כְּאֶחָד
12 מֵהֶם: (יב) וְאֵל תֵּרָא בַּיּוֹם אַחִיךָ בַּיּוֹם נִכְרוּ וְאֵל תִּשְׁמַח
לְבַנֵּי יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאֵל תִּגְדֹּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה: (יג)
13 אֵל תִּבּוֹא בְּשַׁעַר עַמִּי בַּיּוֹם אֵיִדָם אֵל תֵּרָא גַם אֶתָּה
בְּרַעַתוֹ בַּיּוֹם אֵיִדוֹ וְאֵל תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אֵיִדוֹ: (יד)
14 וְאֵל תַּעֲמֵד עַל הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת פְּלִיטָיו וְאֵל תִּסְגֹּר
15 שְׁרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה: (טו) כִּי קְרוֹב יוֹם יְהוָה עַל כָּל הַגּוֹיִם
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ גְּמֻלָּה יָשׁוּב בְּרֵאשֶׁךְ:
16 (טז) כִּי כַּאֲשֶׁר שִׁתִּיתָם עַל הָר קִדְשֵׁי יִשְׁתּוּ כָּל הַגּוֹיִם
17 תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ: (יז) וּבַהֲרָ צִיּוֹן תִּהְיֶה

هفتاراهای شباتها

۳۳۲

شماره ۸

هفتارای پاراشای «ویشلح» از کتاب «عُوودیا» فصل اول آیه ۱ الی آیه ۲۱

- ۱ پیشگوئی «عُوودیا»: (من و دیگر پیغمبران) درباره ادوم خبری شنیدم: خدا - خداوند چنین گفته است: این خبر از جانب ادونای میباشد: نماینده‌ای بسوی ملت‌ها اعزام خواهد شد (که بگوید: ای ملت‌ها: بیایید تا بر ضد او (ضد ادوم) برای جنگ قیام کنیم).
- ۲ (ای امت ادوم) اینک ترا در بین ملت‌ها کوچک قرار دادم، تو خیلی محقر میباشی.
- ۳ تکبر قلبت، ترا فریب داده است ای کسیکه در شکاف‌های صخره‌ها بلند ساکنی و پیش خود میگوئی: کسیت (که بتواند) مرا به زمین سقوط دهد.
- ۴ اگر مانند عقاب اوج بگیری و اگر پایگاه خود را بین ستارگان قرار دهی ترا از آنجا ساقط خواهم کرد. گفته ادونای است.
- ۵ اگر دزدان و یاراهزنان به تو برسند، چگونه آرام میمانی؟ مگر نه اینکه باندازه‌ی نیازشان می‌دزدند، اگر انگور چینان به تو برسند مگر نه (لا اقل) خوشه‌های کم دانه را باقی خواهند گذاشت؟
- ۶ چگونه (اموال) «عساو» مورد جستجو قرار گرفت و اموال پنهان شده او آشکار شد؟
- ۷ همه افراد هم پیمانت ترا تا مرز همراهی خواهند کرد، مردمی که با تو در حال صلح میباشند (ترا گول میزنند). کسانیکه نان ترا میخورند زیر (پاهای) تو دام می‌گسترانند و تو آنرا احساس نخواهی کرد.
- ۸ گفته ادونای اینست: در آن روز دانایان را از «ادوم» و فهم را از کوه «عساو» نابود خواهم کرد.
- ۹ پهلوانانت در جنوب شکست خواهند خورد، بطوریکه کسی از کوه «عساو» از مرگ رهائی نیابد تا اینکه نابود گردد.
- ۱۰ از ظلمی که نسبت به برادرت «یعقوو» روا داشتی شرمنده میگردی و برای همیشه نابود خواهی شد.
- ۱۱ روزی که یگانگان دارائی او را تاراج میکردند در آن روز تو در کناری ایستاده بودی (و مانع تاراج کردن نشدی) و موقعیکه اجنبیان وارد دروازه‌های او شدند و برای تقسیم ثروت «یروشالیم» قرعه کشی میکردند تو هم مثل یکی از آنها بودی...
- ۱۲ در روز (مصیبت) برادرت، روز (ی که) دشمن (بر او وارد شد)، (حق آن بود) نظاره گر نباشی، در روز آواره شدن فرزندان «یهودا» (مردم کشور یهودا) شادمانی نکنی و در روز گرفتاری (آنها) زبان درازی ننمائی...
- ۱۳ در روز مصیبت آنها (حق آن بود)، به دروازه قوم من نیائی و در روز بدبختی اش تماشاگر تیره‌بختی او نباشی و در روز گرفتاری اش دستانت به ثروت آن دراز نشوند...
- ۱۴ (حق آن بود) سر چهارراه‌ها نایستی که رهائی یافتگان او را نابود سازی و بازماندگان او را تسلیم (دشمن) کنی.
- ۱۵ نظر به اینکه روز (انتقام) ادونای از تمام قوم‌ها نزدیک است، همانطوری که عمل کردی نسبت به تو عمل خواهد شد، به سزای اعمالت خواهی رسید.
- ۱۶ زیرا همانطوری که روی کوه مقدس من (بخاطر شکست یسرائل) باده گساری کردید، همه قوم‌ها برای همیشه از کاسه زهر خواهید نوشید. می‌نوشید و یاوه سرائی میکیند تا کسانیکه بدی کردند نابود شوند.
- ۱۷ (اما) در کوه «صیون» رهائی یافتگان باقی می‌مانند و (سرزمین یسرائل) مقدس خواهد بود (و دیگر افراد ناپاک و ختنه نشده در آن یافت نخواهد شد) پس خاندان «یعقوو» سرزمین‌های میراثی خود را تصرف خواهند کرد.

הפטרת וישלח

18 פְּלִיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וַיֵּרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: (יח)
 וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ
 וּדְלָקוּ בָּהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יִהְיֶה
 19 דְּבַר: (יט) וַיֵּרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת הַר עֲשׂוֹ וְהִשְׁפִּילָה אֶת
 פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרְשׁוּ אֶת שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֶת שְׂדֵה שִׁמְרוֹן
 20 וּבְנֵימָן אֶת הַגִּלְעָד: (כ) וּגְלַת הַחֵל הָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר כְּנַעֲנִים עַד צָרְפַּת וּגְלַת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרֵד יֵרְשׁוּ
 21 אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב: (כא) וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת
 הַר עֲשׂוֹ וְהָיְתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה:

هفتارهای شباتها

۳۳۳

هفتارای پاراشای «ویشلح» از کتاب «عُوْدِیا» فصل اول آیه ۱ الی آیه ۲۱

- ۱۸ خاندان «یعقوو» (مثل) آتش خواهند بود و خاندان «یوسف» (مانند) شعله و خاندان «عساو» (چون) خاشاک (به آنها) شعله ور شده آنها را تباه خواهد کرد و دیگر از خاندان «عساو» کسی باقی نخواهد ماند، چونکه ادونای فرموده است.
- ۱۹ (ساکنین) «نِگِو» کوه «عساو»، و ساکنین جلگه ساحلی، «پلیشطیم» را تصرف خواهند کرد و منطقه «اِفرئیم» و «شومرون» را نیز تصرف خواهند کرد و «بنیامین» «گیلعاد» را به ارث خواهند برد.
- ۲۰ و خاندان «دان» - اولین آواره شدگان از میان فرزندان «بیسرائل» که تا «سفاراد» (اسپانیا) برده شده اند سرزمین «کنعنی‌ها» را و آواره شدگان «یروشالیم» ساکن «سفاراد» شهرهای «نِگِو» را تصرف خواهند کرد.
- ۲۱ نجات یافتگانی از کوه «صیون» برای محاکمه (بازماندگان خاندان عساو) بکوه «عساو» عزیمت خواهند کرد (آنگاه تمام مردم جهان خواهند پذیرفت که) سلطنت (جاودانی) از آن ادونای می‌باشد.

הפטרת וישב

ספר עמוס פרק ב/ג

- 1 (ו) כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה
לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים:
- 2 (ז) השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו
ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי:
- 3 (ח) ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים
ישתו בית אלהיהם: (ט) ואנכי השמדתי את האמרי
- 4 מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים
ואשמיד פריו ממעל ושרשו מתחת: (י) ואנכי העליתי
- 5 אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי: (יא) ואקים מבניכם לנביאים
- 6 ומבחוריהם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה:
7 (יב) ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר
לא תנבאו: (יג) הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק
- 8 העגלה המלאה לה עמיר: (יד) ואבד מנוס מקל וחזק:
9 לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: (טו) ותפש
- 10 הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא
11 ימלט נפשו: (טז) ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום
ההוא נאם יהוה
- 12 (א) שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני
ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים
- 13 לאמר: (ב) רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על
14 כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: (ג) הילכו שנים יחדו
- 15 בלתי אם נועדו: (ד) הישאג אריה ביער וטרף אין לו
16 היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: (ה) התפל
- צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן

هفتارهای شباتها

۳۳۴

شماره ۹

هفتارای پاراشای «ویشو» از کتاب «عاموس»
فصل ۲ آیه ۶ الی آیه ۱۶ و فصل ۳ آیه یک الی آیه هشت

- ۱ ادونای چنین گفته است: به خاطر سه گناه (بت پرستی و قتل و زنا) «یسرائل» و گناه چهارم یعنی فروختن آدم درستکار را به پول و بیچاره را بخاطر یک جفت کفش، توبه او را نمی‌پذیرم و از او صرف‌نظر نخواهم کرد.
- ۲ یعنی کسانی که به (بهای بردن) سرینویان، مشتاق قطعه زمینی هستند و (با تهدید) راه و روش متواضعان را منحرف میکنند و برای بی حرمت کردن نام مقدس من (پدر و پسر) به سوی دختر نوجوان (عقد شده) میروند (باو تجاوز کنند)...
- ۳ و در بت خانه‌هاشان، در کنار هر قربانگاهی، روی پارچه‌های بگرو گرفته شده، تکیه میزنند و شراب مفت (که از دست آدم جریمه شده بدست آمده) مینوشند.
- ۴ در حالیکه من (قوم) «اموری» را که قامتش به بلندی درختان سرو آزاد و همانند درختان بلوط قدرتمند بود، از پیش آنها نابود کردم و میوه آنها را از بالا و ریشه‌های آنها را از پائین از بین بردم (تا اثری از قوم «اموری» باقی نماند)...
- ۵ آری من شما را از سرزمین «مصر» بیرون آوردم و چهل سال شما را در بیابان رهبری کردم تا سرزمین «اموری» را تصرف نمائید.
- ۶ از بین فرزندانان پیامبرانی و از پیش جوانانان پرهیزگاران مبعوث کردم، این گفته ادونای است: ای فرزندان «یسرائل» آیا چنین نیست؟
- ۷ شما به پرهیزگاران شراب نوشانیدید و به پیامبران دستور داده گفتید: نبوت نکنید.
- ۸ اینک من شما را همچون درشکه‌ای که پراز بافه است و به آن فشار می‌آورد زیر فشار قرار میدهم.
- ۹ قدرت فرار، از گریز پا گرفته شده و توانائی شخص دلاوری اثر خواهد بود و پهلوان نخواهد توانست که جانش را رهائی بخشد...
- ۱۰ کمانگر مقاومت نخواهد کرد، تیزپا (خود را) رهائی نخواهد بخشید و اسب سوار جانش را نجات نخواهد داد...
- ۱۱ و کسیکه در بین پهلوانان به قوت قلب شهرت دارد در آن روز برهنه خواهد گریخت. این گفته ادونای است.
- ۱۲ ای فرزندان یسرائل که همه خانواده‌های شما را برای همین منظور از سرزمین «مصر» بیرون آوردم به این مطلبی که ادونای درباره شما گفته است گوش کنید:
- ۱۳ از بین قوم‌ها روی زمین فقط شما را مسئول میشناسم بنابراین تمام گناهانتان را مورد بازخواست قرار میدهم.
- ۱۴ آیا دو نفر بدون اینکه قرار ملاقات گذاشته باشند با هم میروند...؟
- ۱۵ آیا شیری در جنگل بدون اینکه شکاری داشته باشد می‌گردد؟ آیا شیر جوانی بدون اینکه شکاری گرفته باشد از کنام خود صدا میدهد...؟
- ۱۶ آیا پرندۀ ای، به تله می‌افتد بدون اینکه دامی برایش گسترده باشد؟ آیا تله‌ای از روی زمین برچیده میشود که (اصلاً) شکاری بدام نینداخته باشد...؟

הפטרת וישב

- 17 הָאֲדָמָה וְלָכֹד לֹא יִלְכֹּד: (ו) אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וָעָם
- 18 לֹא יִחְרְדוּ אִם תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר וַיְהוֹה לֹא עָשָׂה: (ז) כִּי
- לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוֹה דְּבַר כִּי אִם גָּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו
- 19 הַנְּבִיאִים: (ח) אֲרִיֶּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוֹה דְּבַר מִי
- לֹא יִנְבֵּא:

هفتاراهای شباتها

۳۳۵

هفتارای پارشای «ویشو» از کتاب «عاموس»

- ۱۷ آیا اگر (بی موقع) در شهری شوفار نواخته شود مردم نگران نخواهند شد...؟ و اگر در شهری مصیبتی رخ دهد آیا آنرا ادونای وارد نیاورده است؟
- ۱۸ یقیناً خدا - خداوند کار (بدی) را انجام نمیدهد مگر آنکه به بندگانش، بوسیله پیامبران شُور خود را گوشزد کند.
- ۱۹ شیری غرش کرد، کیست که نترسد؟ خدا - خداوند (به پیامبران) سخن بگوید کیست که نبوت نکند.

הפטרת מקץ

ספר מלכים א פרק ג - ד

- 1 (טו) ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה
- 2 לכל עבדיו: (טז) אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו: (יז) ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: (יח)
- 4 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית: (יט)
- 5 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: (כ)
- 6 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: (כא)
- 7 ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: (כב) ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: (כג)
- 9 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי: (כד) ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: (כה) ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת
- 12 ואת החצי לאחת: (כו) ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: (כז) ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: (כח)
- 14 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבם לעשות משפט: (א) ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל:

هفتاراهای شباتها

۳۳۶

شماره ۱۰

هفتارای پاراشای «میقص» از کتاب «اول پادشاهان»
فصل سوم آیه ۱۵ الی آیه ۲۸ و فصل چهارم آیه یک

- ۱ «شَلُوْمُو» بیدار شد و متوجه شد که رؤیا دیده است، آمد به «بروشالیم» و در حضور صندوق عهد خدا ایستاد، قربانی های سوختنی پیشکش کرد و قربانی های سلامت تقدیم داشت و برای تمام ملازمانش ضیافتی برپا نمود.
- ۲ آنگاه دو زن کاروانسرادار نزد پادشاه آمدند و حضور او ایستادند.
- ۳ یک زن گفت: ای آقای من، من و این زن در یک خانه ساکن هستیم و من در این خانه درکنار او زائیدم.
- ۴ این زن هم روز سوم زائیدن، من زائیدم. ما با یکدیگر هستیم و بیگانه ای با ما در این خانه نیست، فقط ما دو نفر در این خانه هستیم.
- ۵ این زن شبانه روی فرزندش خوابید بود، بچه اش فوت کرد.
- ۶ در این شب برخاست و در حالیکه کنیزت خواب بود، بچه مرا از پیش من برداشت و در آغوش خویش خوابانید و بچه مرده خود را در آغوش من قرار داد.
- ۷ سحرگاه که برخاستم تا بچه ام را شیر دهم اینک او را مرده یافتم. صبح با دقت به او نگریستم و متوجه شدم که او پسری که من زائیدم نیست.
- ۸ آن زن دیگر گفت: نه (چنین نیست) بلکه زنده، بچه من است، و مرده بچه تو. و آن دیگری میگفت: نه! مرده بچه تو است و زنده بچه من، در حضور پادشاه (همینطور) حرف میزدند.
- ۹ پادشاه گفت: این یکی میگوید: بچه زنده فرزند من و بچه مرده فرزند تو است و آن یکی میگوید: نه! آن مرده بچه تو است و آن زنده بچه من.
- ۱۰ پادشاه گفت: شمشیری نزد من بیاورید. شمشیری نزد او آوردند.
- ۱۱ پادشاه گفت: بچه زنده را دو نیم کنید نصف آنرا به یکی و نصف دیگر را به دیگری بدهید.
- ۱۲ زنی که بچه زنده فرزندش بود چون دلش برای فرزندش سوخت، به پادشاه گفت: ای آقای من بچه زنده مرا به او بدهید. مبادا او را بکشید. لیکن آن یکی گفت: نه مال من باشد نه مال تو، دو نیم کنید.
- ۱۳ پادشاه گواهی کرده گفت: بچه زنده را به او تسلیم کنید، و قطعاً او را نکشید چونکه او مادرش میباشد.
- ۱۴ تمام «یسرائل ها». از این داوری پادشاه آگاهی یافتند و از پادشاه ترس برداشتند چونکه درک کردند، برای داوری حکمت الهی در او است.
- ۱۵ «شَلُوْمُو» پادشاه - سلطان تمام یسرائل شد.

הפטרת ויגש

ספר יחזקאל פרק לו

- 1-2 (טו) ויהי דבר יהוה אלי לאמר: (טז) ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו {חבריו} ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו {חבריו}: (יז) וקרוב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: (יח) וכאשר יאמרו אליה בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך: (יט) דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו {חבריו} ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידך: (כ) והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: (כא) ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: (כב) ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה {יהיו} עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: (כג) ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: (כד) ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: (כה) וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי ושיא להם לעולם: (כו) וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: (כז) והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: (כח) וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

هفتاراهای شباتها

۳۳۷

شماره ۱۱

هفتارای پاراشای «ویگش» از کتاب «یحزقل» فصل ۳۷ آیه ۱۵ الی آیه ۲۸

- ۱ کلام خداوند بمن چنین بود:
- ۲ تو ای «بن‌آدام» (ای انسان)، یک چوب برای خود بردار و روی آن بنویس: برای «یهودا» و برای فرزندان «ییسرائل» متفق او (سیط بنیامین)، چوب دیگری بردار و روی آن بنویس: «برای یوسف» - چوب «إفرئیم» و تمام خاندان «ییسرائل» متفق های او (ده سبط).
- ۳ آن (چوب)ها را یکی به دیگری نزدیک کن (یعنی روی هم بگذار) تا برای تو مثل یک چوب (دیده) شوند. آری در دست تو یکی خواهند شد.
- ۴ و موقعیکه فرزندان قومت از تو سؤال کنند: آیا به ما نمیگویی اینها چه هستند؟
- ۵ به آنها بگو: خدا - خداوند چنین گفته است: اینک من چوب (فرمانروائی) «یوسف» را که در دست «إفرئیم» و سبط های (ده گانه) «ییسرائل»، متفقان اوست بر میدارم و آن (سیط)ها را کنار او (کنار إفرئیم) قرار میدهم. (همینطور) چوب (فرمانروائی) یهودا را، سپس آنها را بیک چوب (فرمانروائی) تبدیل میکنم تا بصورت واحد در اختیار من باشند.
- ۶ این چوب هائی را که در نظر آنها، روی آن ها مینویسی در دست تو باشند.
- ۷ پس به آنها بگو: خدا - خداوند چنین گفته است: اینک من فرزندان ییسرائل را از بین ملت هائی که به آنجا رفته اند از هر طرف جمع آوری میکنم و آنها را به کشورشان میآورم.
- ۸ آنها را در آن سرزمین - در کوه های «ییسرائل» بصورت یک گروه متشکل خواهم کرد و همه آنها یک پادشاه خواهند داشت و دیگر (ملت ییسرائل) دو گروه نخواهد بود. و دیگر به دو مملکت تقسیم نخواهد شد.
- ۹ آنها با بُت هایشان و با کارهای مکروه شان و با همه تقصیرات شان دیگر خود را ناپاک نخواهند کرد. آنها را از تمام محل های سکونت شان (بت ال و دان) که در آنها (گوساله های طلائی گذاشته شده بود و) خطا میکردند نجات خواهم داد و آنها را تطهیر خواهم نمود. آنها قوم من و من معبود آنها خواهم بود.
- ۱۰ و بنده من داوید (نسل داوید) پادشاه آنها خواهد بود و همه آنها دارای یک شبان خواهند بود. به احکام من رفتار مینمایند و قوانین مرا رعایت کرده آنها را انجام خواهند داد.
- ۱۱ روی آن سرزمینی که به بنده ام «یعقو» دادم مستقر خواهند شد، همان جائیکه پدران تان در آن سکونت داشتند. آنها و فرزندان شان و فرزندان فرزندان شان تا به ابد ساکن خواهند شد و (نسل) «داوید» بنده ام برای همیشه رئیس آنها خواهد بود.
- ۱۲ با آنها پیمان صلح جاودانی منعقد خواهم کرد. (این) پیمان با آنها ابدی خواهد بود. (این سرزمین را) به آنها خواهم بخشید، آنها را زیاد خواهم کرد و مکان مقدس خود را برای همیشه در میان آنها قرار خواهم داد.
- ۱۳ «میشکان» (مسکن) من بین آنها خواهد بود. من معبود آنها و آنها قوم من خواهند بود.
- ۱۴ هنگامیکه جایگاه مقدس من برای ابد در بین آنها قرار گیرد قوم ها درک خواهند کرد که من ادونای مقدس کننده «ییسرائل» میباشم.

הפטרת ויחי

ספר מלכים א פרק ב

- 1 (א) ויקרבו ימי דוד למוות ויצו את שלמה בנו לאמר:
- 2 (ב) אנכי הלק בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
- 3 (ג) ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטי ועדותיו כפתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: (ד) למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניה את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לה איש מעל כסא ישראל: (ה) וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: (ו) ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: (ז) ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנה כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיק: (ח) והנה עמה שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב: (ט) ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: (י) וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: (יא) והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: (יב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: 12

هفتارهای شباتها

۳۳۸

شماره ۱۲

هفتارای پاراشای «ویحی» از کتاب «اول پادشاهان» فصل ۲ آیه ۱ الی آیه ۱۲

- ۱ هنگامیکه زمان درگذشت «داوید» فرا رسید به پسر خود «شُلُوْمُو» چنین سفارش کرد.
- ۲ من به راهی میروم که تمام جهانیان (میروند). تو قوی شو و مرد (با کفایتی) باش.
- ۳ امرادونای - خداوندت را رعایت کن، در راهش گام بردار تا قوانین و فرامین و احکام و دستوراتش را، که اجرای آنها گواه بر وجودش می باشد همانطوریکه در «توراه» «مشه» نوشته شده است، نگاه بداری، تا در هر کاری که میکنی و به هر سمتی که به آنجا روی می آوری موفق باشی...
- ۴ اینکه خدا کلامش را که درباره من این چنین گفته است، اجرا خواهد نمود: «اگر فرزندان تو مراقب رفتار خود باشند، با حقیقت و با تمام قلب و جان خود در حضور من سلوک کنند» سلطنت بر «یسرائل» از خاندان تو قطع نخواهد شد.
- ۵ و آنچه را «یُوآو» پسر «صِرویا» با من یعنی با دو سران سپاه «یسرائل» یعنی با «اُور» پسر «نِر» و با «عَماسا» پسر «یتر» عمل کرد و آنها را بقتل رسانید و در زمان صلح این خونریزیها را انجام داد، تو هم اطلاع داری او با حيله مثل اینکه کمربندی که بر کمر دارد و کفش هائی که بر پا دارد می بندد، این خونریزیها را انجام داد.
- ۶ پس خردمندانه عمل کن و نگذار ریش سفید خود را با مرگ طبیعی بگور برد.
- ۷ اما با فرزندان «بِرزیلی» «گیلعادی» نیکی کن و بگذار در میان کسانی باشند که از خوان تو می خورند زیرا هنگامیکه من از پیش «اوشالوم» برادرت می گریختم، (برای یاری رساندن)، به من نزدیک شدند.
- ۸ اینک «شیمعی» فرزند «گرا» از سبط «بنیامین» - از نخبهها، (یروشالیم) پیش تو است، آری روزی که به «مَحْنِیم» میرفتم او مرا دشنام داد، دشنام سختی بود و هنگامی که او به مقابل من به «بِرْدِن» میآمد برای او بنام خدا سوگند یاد کردم و گفتم: ترا با شمشیر نخواهم کُشت.
- ۹ پس او را بی گناه ندان! تو مرد خردمندی هستی و میدانی با او چه باید بکنی، ریش سفید او را با خون سرازیر قبر کن.
- ۱۰ «داوید» (درگذشت و) در کنار نیاکانش خوابید و در شهر «داوید» دفن گردید.
- ۱۱ سالهائی که «داوید» بر «یسرائل» سلطنت کرد چهل سال بود، هفت سال در «جورون» و سی و سه سال در «یروشالیم» سلطنت کرد.
- ۱۲ سپس «شُلُوْمُو» بر تخت (سلطنت) «داوید» نشست و سلطنتش با استحکام زیاد برقرار گردید.

הפטרת שמות

ספר ירמיה פרק א

1 (א) דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן חֶלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנַתוֹת
 2 בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן: (ב) אֲשֶׁר הָיָה דָבָר יְהוָה אֵלָיו בְּיָמַי יֹאשִׁיָּהוּ
 3 בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ: (ג) וַיְהִי
 בְּיָמַי יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תָּם עֲשָׂתַי
 4 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדִּיקְיָהוּ בֶן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גְּלוֹת
 יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (ד) וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 5 (ה) בְּטָרָם אֶצְוֶךָ {אֶצְוֶךָ} בְּבֶטֶן יִדְעַתִּיךָ וּבְטָרָם תֵּצֵא
 6 מִרְחֹם הַקֹּדֶשׁתִּיךָ נִבְיָא לְגוֹיִם נִתְּתִיךָ: (ו) וְאָמַר אֲהֵא
 7 אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּה לֹא יִדְעַתִּי דָבָר כִּי נַעַר אָנֹכִי: (ז) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלַי אַל תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ
 8 תֵּלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ תִּדְבֹר: (ח) אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
 9 כִּי אֶתְּךָ אָנִי לְהַצִּלְךָ נְאֻם יְהוָה: (ט) וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יָדוֹ
 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְּתִי דְבַרֵי בְּפִיךָ: (י)
 10 רְאֵה הַפְּקֹדֶתִיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמְּמַלְכוֹת
 לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאֱבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ: (יא)
 11 וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וְאָמַר
 12 מִקַּל שֶׁקֶד אָנִי רֹאֶה: (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ
 13 לְרֹאוֹת כִּי שֶׁקֶד אָנִי עַל דְּבַרֵי לַעֲשׂוֹתוֹ: (יג) וַיְהִי דָבָר
 יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אָנִי
 14 רֹאֶה וּפְנֵי מִפְּנֵי צְפוּנָה: (יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצְפוֹן
 15 תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: (טו) כִּי הִנְנִי קֹרֵא לְכָל
 מִשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם יְהוָה וּבָאוּ וּנְתָנוּ אִישׁ
 כֶּסֶף פֶּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל
 16 עָרֵי יְהוּדָה: (טז) וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל רַעְתָּם
 אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי

هفتاراهاى شباتها

۳۳۹

شماره ۱۳

هفتارای پارانای «شموت» از کتاب «یرمیا» فصل اول آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱ سخنان «یرمیاهو» فرزند «حلیقیاهو» از کوهن هائی که در «عناتوت» در سرزمین «بنیامین» بودند.
- ۲ که کلام ادونای در روزگار «یوشیاهو» فرزند «آمون» پادشاه (کشور) «یهودا» در سال سیزدهم پادشاهی اش باو نازل شد.
- ۳ (و همینطور) در روزگار، «یهویاقیم» پسر «یوشیاهو» پادشاه (کشور) «یهودا»، تا پایان یازدهمین سال (پادشاهی) «صدیقیاهو» پسر «یوشیاهو» پادشاه (کشور) «یهودا» تا به اسارت رفتن اهالی «یروشالیم» در ماه پنجم (آو)، کلام ادونای به «یرمیاهو» ادامه داشت.
- ۴ کلام «خدا» با من چنین بود.
- ۵ پیش از آنکه در شکم (مادر) ایجادت کنم ترا می شناختم و پیش از آنکه از رحم خارج شوی ترا اختصاصی کردم، ترا برای اقوام پیامبر قرار دادم.
- ۶ گفتم: آه: خدا - خداوند، اینک نظر به اینکه من کودک هستم سخن گفتن نمیدانم.
- ۷ ادونای به من گفت: مگو کودک هستم، چون به هر جا ترا بفرستم خواهی رفت و هر چه به تو بگویم خواهی گفت.
- ۸ نظر به اینکه من با تو هستم تا ترا خلاص کنم، هراس نداشته باش: فرموده ادونای است.
- ۹ ادونای دست خود را دراز کرد و دهان مرا لمس نمود. ادونای به من گفت: اینک حرفهایم را در دهانت قرار دادم.
- ۱۰ مشاهده کن - امروز ترا برای از جا کندن و ویران ساختن و نابود نمودن و خراب کردن - آباد ساختن و غرس نمودن، بر قومها و بر کشورها منصوب کردم.
- ۱۱ کلام ادونای با من چنین بود: ای «یرمیاهو» تو چه می بینی؟ گفتم من چوبی از درخت بادام مشاهده میکنم.
- ۱۲ ادونای به من گفت: خوب مشاهده کردی، چونکه من برای اجرای گفتههایم کوشش دارم.
- ۱۳ برای مرتبه دوم، کلام ادونای به من چنین بود: تو چه می بینی؟ گفتم: من دیگ جوشانی را می بینم که روی آن بسوی شمال است.
- ۱۴ خدا به من گفت: از طرف شمال برای ساکنین این سرزمین، بدی فرا خواهد رسید.
- ۱۵ فرموده ادونای است: من همه قبیلههای کشورهای شمال را، ندا میدهم تا وارد شوند و هر کدام کرسی (فرماندهی) خود را دم دروازههای «یروشالیم» و کنار همه حصارهای آن و در کنار همه شهرهای (کشور) «یهودا» قرار دهند.
- ۱۶ من حکم (محکومیت) آنها را بخاطر تمام بدیهایشان که مرا ترک کردند و برای دیگر معبودان بُخُور نمودند و به ساختههای دستان خود تعظیم کردند، اعلام میدارم.

הפטרת שמות

- 17 יִדְיָהֶם: (ז) וְאַתָּה תֵּאָזֵר מִתְּנִיךְ וּקְמַת וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
 כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי אֶצְוֶךָ אֶל תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אַחֲתָךְ לִפְנֵיהֶם:
- 18 (יח) וְאֲנִי הִנֵּה נִתְּתִיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד בְּרִזְל
 וּלְחַמּוֹת נַחֲשָׁת עַל כָּל הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֵיהָ
- 19 לְכַהֲנֵיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ: (יט) וּנְלַחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי
 אַתָּה אֲנִי נָאִם יְהוָה לְהַצִּילְךָ:
- 20-21 (א) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (ב) הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֶהְבֵּת כָּלֹולְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה:
- 22 (ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל אֲכָלֶיךָ
 יֵאָשְׁמוּ רְעָה תָבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה:

هفتارهای شباتها

۳۴۰

هفتارای پاراشای «شموت» از کتاب «یرمیا» فصل اول آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱۷ پس تو کمر خود را ببند و بلند شو و هر چه من به تو امر میکنم اعلام کن، از آنها بیم نداشته باش مبادا ترا در جلو آنها هراسان کنم.
- ۱۸ اینک امروز من ترا در مقابل تمام (اهالی) این سرزمین، یعنی در مقابل پادشاهان (کشور) «یهودا»، در مقابل سرانش، در مقابل کوهن هایش و (خلاصه) در مقابل مردم این سرزمین، همانند شهری حصاردار و ستونی آهنین و دیوارهای مسین قرار دادم.
- ۱۹ آنها با تو خواهند جنگید. چونکه من با تو هستم تا ترا نجات دهم، بر تو پیروز نخواهند شد فرموده ادونای است.
- ۲۰ کلام ادونای با من چنین بود:
- ۲۱ برو بگوش (اهالی) «یروشالیم» چنین اعلام کن: ادونای چنین گفته است: (در صورتیکه بسوی من بازگشت نمائی) من احسان نوجوانی ات و محبت نوعروسی ات را، یعنی روانه شدنت را در پی من، در ییابان در سرزمین غیر مزروع (بخاطر ایمانی که به من داشتی) در مد نظر دارم.
- ۲۲ «ییسرائل» برای ادونای (قومی) اختصاصی و (بمنزله نوبرانه) نخستین محصول اوست. (لذا) همه نابود کنندگانش مقصر شناخته خواهند شد، برای آنها بدی فراهم خواهد گشت.

הפטרת וארא

ספר יחזקאל פרק כח - כט

- 1 (כה) כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: (כו) וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:
- 3 (א) בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: (ב) בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: (ג) דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני: (ד) ונתתי חיים {חיים} בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: (ה) ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה:
- 8 (ו) וידעו כל ישרי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: (ז) בתפשם בך בכפך {בכף} תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: (ח) לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה:
- 11 (ט) והייתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: (י) לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה
- 13 ממגדל סונה ועד גבול כיש: (יא) לא תעבר בה רגל

هفتاراهاى شباتها

۳۴۱

شماره ۱۴

هفتارای پاراشای «واثرا» از کتاب «یحزقل»

فصل ۲۸ آیه ۲۵ الی آیه ۲۶ و فصل ۲۹ آیه یک الی آیه ۲۱

- ۱ خدا - خداوند چنین گفته است: هنگامیکه من خاندان بیسراثل را از بین آن ملت‌هائی که در میان آنها پراکنده شده‌اند جمع‌آوری کنم بوسیله آنها در نظر قوم‌ها مقدس خواهم شد، آنها (بیسراثل) روی سرزمین خویش که به «یعقوو» بندهام داده‌ام مستقر خواهند شد.
- ۲ آنها روی آن (سرزمین) با امنیت ساکن خواهند شد، خانه‌هائی بنا میکنند و تاکستانهائی بوجود خواهند آورد. با اطمینان خاطر مسکن خواهند گزید. موقعیکه من همه تحقیرکنندگان را که اطراف آنها زندگی میکنند مورد محاکمه قرار دهم خواهند دانست که من ادونای - خداوند آنها میباشم.
- ۳ در سال دهم (اسارت «یهویاخین» و سلطنت «صیدقیاهو») روز دهم از ماه دوازدهم (ماه آدار) کلام ادونای با من چنین بود.
- ۴ ای «بن آدم» (ای انسان) توجه خود را به «پرعوه» پادشاه «مصر» معطوف بدار و برای او و تمامی (اهالی) «مصر» نبوت کن.
- ۵ صحبت کن و بگو: ادونای - خداوند چنین گفته است: ای «پرعوه» پادشاه «مصر» من با تو مخالفم، آن ماهی بزرگ که در میان رودخانه و انشعاب‌هایش آرمیده است (منظور از پرعوه است) میگوید: رودخانه «نیل» من از آن من است و من آنرا برای خودم ایجاد کرده‌ام.
- ۶ من در آواره‌هایت، مهارهائی قرار میدهم و ماهی‌های رودخانه (و انشعاب‌هایش را) منظور از سران و وزیران و قشون) به پولک‌هایت می‌چسبانم (ملحق میکنم) و از رودخانه‌هایت بالا می‌آورم و ترا در حالی که همه ماهی‌های رودخانه نیل تو به پولک‌هایت چسبیده‌اند (ملحق شده‌اند) از میان رودخانه «نیل» تو خارج خواهم کرد.
- ۷ ترا و همه ماهی‌های رودخانه‌ات را در این بیابان رها خواهم کرد بر روی صحرا ساقط خواهی گشت و جمع‌آوری و گردآوری نخواهی شد. ترا طعمه حیوانات و وحشی زمین و پرندگان آسمان قرار خواهم داد...
- ۸ همه ساکنین «مصر» خواهند دانست که من ادونای هستم. به تلافی آنکه آنها برای خاندان «بیسراثل» مانند تکیه‌گاهی از چوب نی بودند (که استحکامی ندارد)...
- ۹ زمانیکه ترا با دستت می‌گرفتند خرد میشدی و هر کتفی را (بانی‌های شکسته‌ات) می‌شکافتی و موقعیکه به تو تکیه میدادند شکسته میشدی و آنها را وادار میکردی روی کمر خود بایستند.
- ۱۰ بنابراین خدا - خداوند چنین گفته است: اینک من علیه تو جنگ تدارک می‌بینم و آدم و چارپا را از میان تو نابود خواهم کرد.
- ۱۱ نظر به اینکه (پرعوه) میگفت: رود «نیل» از آن من است و من آنرا ساختم سرزمین «مصر» به ویرانه و خرابه‌ای مبدل خواهد شد تا بدانند که من ادونای خدا هستم.^۱
- ۱۲ بنابراین من خشم خود را بر تو و بر رود نیل تو خواهم ریخت و کشور «مصر» را از قلعه «سونه» تا حدود «کوش» (اتیوپی) به خرابه‌ای خشک و ویرانه تبدیل خواهم کرد.
- ۱۳ مدت چهل سال نه پای آدم از آن عبور کند و نه پای حیوان روی آن قرار گیرد و نه خود آباد گردد.

הפטרת וארא

אָדָם וְרָגַל בְּהֵמָה לֹא תֵעָבֵר בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה:
 14 (יב) וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמֵמָה בְּתוֹךְ אַרְצוֹת נְשֻׁמוֹת
 וְעַרְיָה בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שְׁמֵמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה
 15 וְהִפְצַתִּי אֶת מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִים בְּאַרְצוֹת: (יג) כִּי כֹה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת מִצְרַיִם מִן
 16 הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁמָּה: (יד) וְשָׁבְתִי אֶת שְׁבוֹת מִצְרַיִם
 וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶרֶץ פְּתוּרוֹס עַל אֶרֶץ מְכוֹרְתָם וְהָיוּ שֵׁם
 17 מַמְלַכָּה שְׁפֵלָה: (טו) מִן הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֵלָה וְלֹא
 תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בְּגוֹיִם:
 18 (טז) וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן
 19 בְּפָנוֹתֶם אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: (יז) וַיְהִי
 בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הָיָה דָבָר
 20 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (יח) בֶּן אָדָם נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
 הֶעֱבִיד אֶת חֵילוֹ עֲבָדָה גְּדֹלָה אֶל צֹר כָּל רֹאשׁ מִקְרָח וְכָל
 כְּתָף מְרוּטָה וְשָׂכַר לֹא הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל הָעֲבָדָה
 21 אֲשֶׁר עָבַד עָלֶיהָ: (יט) לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגִּנִּי נָתַן
 לְנְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנָשָׂא הַמִּנָּה
 22 וְשָׁלַל שְׁלָלָה וּבְזָז בְּזָה וְהִיתָה שָׂכַר לְחֵילוֹ: (כ) פְּעֻלָּתוֹ
 אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂו לִי
 23 נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: (כא) בַּיּוֹם הַהוּא אֶצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל וְלֶךְ אֶתֶּן פְּתַחוֹן פֶּה בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۳۴۲

هفتارای پاراشای «واثرا» از کتاب «یحزقل»

- ۱۴ کشور «مصر» را در بین کشورهای ویرانه، ویرانه تر قرار خواهم داد و او و شهرهایش در بین شهرهای ویرانه چهل سال ویرانه تر خواهد ماند. مردم «مصر» را به گروه‌ها پراکنده خواهم ساخت و در کشورها پخش خواهم کرد.
- ۱۵ نظر به اینکه خدا - خداوند گفته است: در آخر چهل سال مردم «مصر» را از (میان) قوم‌هایی که بین آنها پراکنده شده‌اند جمع‌آوری می‌کنم.
- ۱۶ مردم اسیر «مصری» را بر میگرددانم. آنها را به سرزمین «پتروس»، به کشور موطنشان مراجعت میدهم و آنجا مملکتی پست باقی خواهد ماند.
- ۱۷ از کشورها دیگر پست تر خواهند ماند و دیگر بر قوم‌ها ریاست نخواهد کرد و آنانرا اندک خواهم ساخت تا بر قوم‌ها حکومت نمایند.
- ۱۸ تا دیگر برای خاندان «یسرائل» تکیه گاه نباشند که پیروشان گردند و یادآور گناه نباشند و بدانند که من خدا - خداوند هستم.
- ۱۹ در بیست و هفتمین سال (سلطنت «نیوخذنصر») روز اول ماه نخستین کلام خدا به من چنین بود.
- ۲۰ ای «بن آدم» (ای انسان) «نو وخذنصر» پادشاه «بابل» قشون خود را ضد (کشور) «صور» با فعالیت زیادی بکار انداخت در حالیکه هر سری (از قشونش) طاس شده، و هر کتفی زخمی، و برای او و قشونش به خاطر این کاری که در «صور» کرده بود بهره‌ای نداشت.
- ۲۱ بنابراین خدا - خداوند چنین گفته است: اینک من سرزمین «مصر» را تسلیم «نو وخذنصر» پادشاه «بابل» خواهم کرد. (وی) جمعیتش را (به اسارت) خواهد بُرد، ثروتش را غارت خواهد کرد و غنیمتش را تاراج خواهد نمود. که (این) مزدی برای قشونش میباشد.
- ۲۲ پیاداش کاری که در آن (در صور) انجام داد. من سرزمین «مصر» را به او تسلیم می‌کنم (این) بخاطر کاری است که (مصری‌ها) با من کردند (یعنی یسرائل را از من دور کردند) گفته خداست.
- ۲۳ در آن زمان برای خاندان «یسرائل» قدرتی را عَلم می‌کنم (منظور از کورش کبیر است) و در میان آنها (به تو) قدرت تکلم میدهم تا بدانند که من ادونای هستم.

۱ - «پرعه» ادعای خدائی داشت و میگفت «رود نیل» از آن من است و من آنرا ساخته‌ام، و کشور مصر هیچ احتیاجی به باران ندارد چونکه من کشاورزی این سرزمین را با آب نیل تأمین می‌کنم.

הפטרת בא

ספר ירמיה פרק מו

- 1 (יג) הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבוֹא
נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַפּוֹת אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יד)
- 2 הַגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמַגְדוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְּנָף
וּבַת־חַפְנָחַס אֲמָרוּ הַתִּיצֵב וְהִכֵּן לָךְ כִּי אֲכָלָה חֶרֶב
- 3 סְבִיבָיָה: (טו) מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירָיָה לֹא עָמַד כִּי יְהוָה
הִדְפוּ: (טז) הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם נָפַל אִישׁ אֶל רַעְהוּ וַיֹּאמְרוּ
- 4 קוּמָה וּנְשָׁבָה אֶל עַמָּנוּ וְאֵל אֶרֶץ מוֹלַדְתָּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
הַיּוֹנָה: (יז) קָרְאוּ שֵׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם שְׁאוֹן הָעֵבִיר
- 5 הַמּוֹעֵד: (יח) חִי אָנֹכִי נְאֻם הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי
כָתוּב בְּהַרִים וּכְכֹרְמֵל בַּיַּם יָבוֹא: (יט) כְּלִי גוֹלָה עָשִׂי
- 6 לָךְ יוֹשֶׁבֶת בֵּת מִצְרַיִם כִּי נָף לְשִׁמָּה תִהְיֶה וּנְצַתָּה מֵאִין
יּוֹשֵׁב: (כ) עֲגֹלָה יִפֶּה פִּיהָ מִצְרַיִם קֶרֶץ מִצְפּוֹן בָּא בָּא:
- 7 (כא) גַּם שְׁכָרִיָּה בְּקִרְבָּהּ כַּעֲגָלִי מִרְבֵּק כִּי גַם הִמָּה הִפְנוּ
נָסוּ יַחֲדָיו לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת
- 8 פִּקְדָתָם: (כב) קוֹלָה כְּנֹחַשׁ יִלֶּךְ כִּי בַחִיל יִלְכוּ וּבִקְרֹדִמוֹת
בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֵצִים: (כג) כָּרְתוּ יַעֲרָה נְאֻם יְהוָה כִּי לֹא
- 9 יַחְקֹר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר: (כד) הַבִּישָׁה בֵּת
מִצְרַיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם צָפוֹן: (כה) אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
- 10 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי פוֹקֵד אֶל אֲמוֹן מִנָּא וְעַל פַּרְעֹה וְעַל
מִצְרַיִם וְעַל אֱלֹהֵיהֶם וְעַל מַלְכֵיהֶם וְעַל פַּרְעֹה וְעַל הַבְּטָחִים
- 11 בּוֹ: (כו) וּנְתַתִּים בְּיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאֱצַר
מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו וְאַחֲרָי כֵּן תִּשְׁכַּן כִּימֵי קֹדֶם נְאֻם
- 12 יְהוָה: (כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הַנְּנִי מוֹשַׁעַךְ מִרְחוֹק וְאַתָּה זֹרְעָה מֵאֶרֶץ שְׁבִים
- 13 וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: (כח) אַתָּה אֵל

هفتاراهاى شباتها

۳۴۳

شماره ۱۵

هفتارای پارانای «بو» از کتاب «یرمیا» فصل ۴۶ آیه ۱۳ الی آیه ۲۸

- ۱ مطلبی که ادونای به «یرمیا» پیامبر درباره ورود «نو و خدرصر» پادشاه «بابل» برای درهم کوبیدن کشور «مصر» گفت:
- ۲ به «مصر» اطلاع دهید و در «میگدول» بازگو کنید، در «ئوف» و «تحنجس» اعلام کنید و بگوئید مقاومت نما و برای خود (اسلحه) آماده کن چونکه افرادت را جنگ نابود کرده است.
- ۳ به چه علت دلیرانت سرنگون شدند و مقاومت نکردند؟ چونکه ادونای او را (در جلو دشمن) پراکنده ساخت.
- ۴ تعداد سرنگون شدگان را (دشمن) زیاد کرد. (سربازان تو) یکی بدست دیگری میافتاد پس (بخود) میگفتند: بلند شویم و به خاطر شمشیر دشمن سر مست، به قوم خود و به سرزمین زادگاه خویش برگردیم.
- ۵ در آنجا (در جبهه با تمسخر) فریاد میزدند: «پرعه» پادشاه «مصر» (برای مقابله با دشمن) با همه میاید (اما) وقت (آمدن) را به تأخیر انداخته است.
- ۶ گفته پادشاه (جهان) که نامش ادونای صوائوت است: قسم به ذات خودم، همانطوری که حقیقت است، که کوه «تاؤر» بین کوهها قرار دارد و کوه «کرمل» تا دریا می رسد (نو و خدرصر هم) حقیقتاً خواهد آمد.
- ۷ ای که اهل مردم «مصر» هستی برای خود وسایل مورد نیاز در آوارگی را فراهم کن چونکه (شهر) «ئوف» ویرانه خواهد شد و بخاطر بی جمعیتی به آتش کشیده خواهد شد.
- ۸ ای گوساله زیبا، (معبود) مصریها (که در شهر «ئوف» هستی) هلاک کننده تو، حتماً از شمال میآید.
- ۹ (سربازان) مزدور بین تو هم که مانند گوساله پرواری بودند، روگردانیده با هم می گریختند. چون که روز مصیبت - زمان عقوبتشان فرا رسیده بود، مقاومت نمی کردند.
- ۱۰ صدای آن (فراریان مصر) مانند مار است (که دست و پا ندارد فرار کند) اینطور میرفتند زیرا (دشمنها) با قدرت میآمدند و مانند هیزم شکنها با تبر در میان آن وارد میشدند.
- ۱۱ مردمش را نابود میکردند گفته ادونای است: زیرا (از زیادی، شمار کشتهها) قابل تحقیق نبود (ند) - چونکه دشمنان از ملخ هم بیشتر بودند و قابل شمارش نبودند.
- ۱۲ جمعیت «مصر» خجل شد، بدست ملت شمالی تسلیم گشت.
- ۱۳ ادونای صوائوت، خدای «یسرائل» گفته است: اینک من برای جمعیت شهر «ئو» (اسکندریه) و برای «پرعه» و برای مصریان و برای بُت هایش و برای شاهانش (خلاصه) برای «پرعه» و متوکلین او کیفر مقرر خواهم نمود.
- ۱۴ آنها را بدست کسانی که قصد جانشان را دارند و «نو و خدرصر» پادشاه «بابل» و غلامانش تسلیم خواهم کرد و بعد از آن مانند روزگار قدیم آرام خواهند گرفت. این گفته ادونای است.
- ۱۵ و تو بنده من «یعقوو» نترس. «ای یسرائل» بخود بیم راه نده زیرا اینک من ترا از راه دور و نسلت را از سرزمین اسارتشان نجات خواهم داد «یعقوو» (از دربدری) برخواهد گشت و ساکت و آسوده خواهد شد و مزاحمی نخواهد داشت.

הפטרות בא

16 תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה כִּי אֶתְּךָ אָנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כָּלָה
בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחִיתִּיךָ שָׁמָּה וְאֶתְּךָ לֹא אֶעֱשֶׂה כָּלָה
וְיִסְרִתִּיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְּהָ לֹא אֲנַקֶּה:

هفتاراهای شباتها

۳۴۴

هفتارای پارشای «بو» از کتاب «یرمیا» فصل ۴۶ آیه ۱۳ الی آیه ۲۸

۱۶ ای بنده من «یعقوو» نترس. این گفته ادونای است. زیرا من با تو هستم چونکه من قوم هائی که ترا بین آنها پراکنده کردم، فنا میکنم ولی ترا فنا نمیکنم. ترا بر طبق عدالت تنبیه میکنم ولی بهیچ وجه نابودت نخواهم کرد.

הפטרת בשלח

ספר שופטים פרק ה

- 1 (א) וַתָּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
 2 (ב) בְּפֹרַע פְּרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בַּהֲתַנְדֵּב עִם בָּרְכוּ יְהוָה: (ג)
 3 שָׁמְעוּ מְלָכִים הָאֲזִינוּ רִזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה
 4 אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) יְהוָה בְּצִאתְךָ מִשְׁעִיר
 5 בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדֵּה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם
 6 עֵבִים נָטְפוּ מַיִם: (ה) הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי
 7 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) בַּיּוֹם שֶׁמָּגַר בֶּן עֲנַת בַּיּוֹם
 8 יָעַל חָדְלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת:
 9 (ז) חָדְלוּ פְּרִזּוֹן בִּישְׂרָאֵל חָדְלוּ עַד שֶׁקָּמְתִי דְבוּרָה
 10 שֶׁקָּמְתִי אִם בִּישְׂרָאֵל: (ח) יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִזְ לַחֵם
 11 שְׁעָרִים מִגֵּן אִם יִרְאֶה וְרַמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בִּישְׂרָאֵל:
 12 (ט) לְבִי לַחֲוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בָּרְכוּ יְהוָה: (י)
 13 רַכְבֵּי אֲתָנוֹת צָחָרוֹת יִשְׁבִּי עַל מִדִּין וְהִלְכִי עַל דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ:
 14 (יא) מִקּוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאַבִּים שֶׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה
 15 צְדָקַת פְּרִזּוֹנוֹ בִּישְׂרָאֵל אִזְ יִרְדּוּ לְשַׁעְרִים עִם יְהוָה: (יב)
 16 עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרִי שִׁיר קוֹם בָּרַק וְשִׁבָּה
 17 שְׁבִיָּה בֶן אֲבִינֵעַם: (יג) אִזְ יִרְדַּ שְׁרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
 18 יִרְדַּ לִּי בַּגְּבוּרִים: (יד) מִנֵּי אֲפָרִים שָׁרָשָׁם בְּעַמְלָק אַחֲרֵיהֶם
 19 בְּנִימִין בְּעַמְמִיקָה מִנֵּי מְכִיר יִרְדּוּ מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלֵן מִשְׁכִּים
 20 בְּשֶׁבֶט סֵפֶר: (טו) וְשָׁרֵי בִישְׁשָׁכָר עִם דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר כֵּן
 21 בָּרַק בְּעַמְקָ שֶׁלַח בְּרַגְלָיו בְּפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גְּדָלִים חֻקֵּי
 22 לֵב: (טז) לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמֹעַ שְׁרָקוֹת
 23 עֲדָרִים לְפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֻקֵּי לֵב: (יז) גִּלְעָד
 24 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וְדָן לָמָּה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יֹשֵׁב לַחוּף
 25 יָמִים וְעַל מִפְּרָצָיו יִשְׁכּוֹן: (יח) זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׂוּ
 26 לָמוֹת וַנִּפְתְּלֵי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה: (יט) בָּאוּ מְלָכִים גִּלְחָמוֹ

هفتارهای شباتها

۳۴۵

شماره ۱۶

هفتارای پاراشای «بشلح» از کتاب «شوفطیم داوران» فصل ۵ آیه ۱ الی آیه ۳۱

- ۱ «دُوراه» و «باراق» پسر «أوی نوعم» در آن روز چنین سرود خواندند.
- ۲ هنگامیکه دشمنان برای «بیسرائل» هرج و مرج راه انداخته بودند و موقعیکه ملت (برای سرکوبی دشمن) داوطلب شد، خدا را تمجید نمائید.
- ۳ ای پادشاهان بشنوید و ای وزیران گوش فرا دهید من هستم، برای ادونای، من سرود میخوانم، برای ادونای - خداوند «بیسرائل» نغمه سرائی میکنم.
- ۴ ای ادونای! موقعیکه برای اعطای تورا از کوه «سعیر» خارج میشدی، زمانیکه از صحرای «ادوم» گام بر میداشتی زمین متزلزل گشت و از آسمان هم باران بارید ابرها هم آب جاری ساختند.
- ۵ کوه‌ها از حضور ادونای گداخته شدند، این کوه سینی بود که در حضور ادونای - خداوند «بیسرائل» (مفتخر گردید).
- ۶ در روزگار «شمگر» پسر «عنات» در روزگاران «یاعل» جاده‌ها متروک مانده بود. آنهائیکه از راه عبور میکردند، (اجباراً بخاطر ناامنی) از راه‌های کج و معوج میرفتند
- ۷ متروک شده بودند، محل‌های بی حصار متروک مانده بودند تا اینکه من - «دُوراه» قیام کردم و مانند مادری برای «بیسرائل» برخاستم.
- ۸ موقعیکه «بیسرائل» معبودان جدیدی انتخاب میکرد، در نتیجه جنگ در شهرها رواج می‌یافت. آیا در بین چهل هزار «بیسرائل» سپر و نیزه‌ای پیدا نمیشد (تا همانطوری که در زمان یهوشوع پیروز شدند) پیروز شوند.
- ۹ توجه من به فرمانروایان «بیسرائل» معطوف است آنهائیکه از میان مردم داوطلبانه خود را تقدیم میکردند، ادونای را تمجید بگوئید.
- ۱۰ شما که بر ماده خرهای سفید سوار میشوید، شما که بر کرسی داوری جلوس میکنید و شما که پیاده راه می‌پیمائید (از معجزات خدا) گفتگو کنید.
- ۱۱ بخاطر صدای تیراندازان (و ناامنی حتی) بین مخازن آب، همانجا باید الطاف ادونای الطاف بی حد و اندازه‌اش را در حق «بیسرائل» مورد تحسین قرار دهید زیرا حالا قوم خدا (بیسرائل با امنیت) به شهرها سرازیر میشوند.
- ۱۲ ای «دُوراه»، هوشیار باش - هوشیار باش. هوشیار باش، سرود، آغاز کن، ای «باراق» پسر «أوی نوعم» قیام کن اسیرانت را ببر.
- ۱۳ آنگاه رهائی یافته‌ای را بر جمعیت نیرومندان (دشمن) مسلط کرد. ادونای بخاطر من (یعنی بخاطر بیسرائل رهائی یافته‌ای را بر پهلوانان دشمن) مسلط کرد.
- ۱۴ از سبط «إفرئیم» - از نواده‌هایشان (یهوشوع) بر ضد «عمالق» برخاست و بعد از تو (إفرئیم) از سبط «بنیامین». ای «عمالق»! بر ضد قوم (شائول) برخاست و از «ماخیر» قانون گزارانی برخاستند و از «زولون» نویسنده‌گانی که دست به قلم داشتند.
- ۱۵ علمای سبط «بیساخار» با «دُوراه» بودند و همینطور مردم سبط «بیساخار» با «باراق» (برای جمع‌آوری سایر جوانها و شرکت در جنگ) پیاده به دره فرستاده میشدند. بین فرقه‌های سبط «رئوون» مشاورین بزرگی وجود داشت.
- ۱۶ (ای سبط رئوون) چرا بین دو مرز نشسته‌ای که صدای (پیروزی یا شکست) طرفین جنگ را بشنوی. فرقه‌های مختلف سبط «رئوون» دارای مشاورین بزرگی هستند (پس چرا بیاری برادرانش که در جنگ هستند نمی‌شتابند).
- ۱۷ «گیلعاد» در آن طرف رود «یردن» ساکن میباشد (از دشمن هراس نداشت پس بیاری برادرانش نمی‌آمد) و «دان» چرا با کشتی‌ها به تجارت می‌پرداخت (و بیاری برادرانش نمی‌آمد چون از جبهه دور بود) «آشر» کنار دریاها ساکن بود و در خلیج‌هایش قرار گرفته بود (پس از جنگ نگران نبود).
- ۱۸ «زولون» قومی بود که جانس را تا حد مرگ در خطر می‌انداخت و «نفتالی» کنار جبهه کارزار بود.
- ۱۹ (در زمان یهوشوع) پادشاهان بیاری «باوین» پادشاه «صور» آمدند و جنگ کردند. اینک هم پادشاهان «کینعن» در «تعناخ» کنار آب «مِگیدو» بیاری «سیسرا» بجنگ پرداختند، در عوض پولی دریافت نکردند.

הפטרת בשלח

אֲזַ וּלְחַמוּ מַלְכֵי כְנָעַן בְּתַעֲנֹךְ עַל מִי מִגִּדּוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא
 20 לָקַחוּ: (כ) מִן שָׁמַיִם וּלְחַמוּ הַכּוֹכָבִים מִמַּסְלוֹתֵם וּלְחַמוּ
 21 עִם סִיסְרָא: (כא) נַחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל
 22 קִישׁוֹן תְּדַרְכֵי נַפְשֵׁי עִז: (כב) אֲזַ הִלְמוּ עֲקֵבֵי סוּס
 23 מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אַבְיָרִיו: (כג) אוּרוֹ מְרוֹז אָמַר מֶלֶאךָ
 יְהוֹה אֲרוֹ אֲרוֹר יִשְׁבִּיחַ פִּי לֹא בָאוּ לְעִזְרַת יְהוֹה לְעִזְרַת
 24 יְהוֹה בַּגְּבוּרִים: (כד) תְּבַרַךְ מִנְּשִׁים יַעַל אִשְׁתְּ חֵבֶר הַקִּינִי
 25 מִנְּשִׁים בְּאֵהָל תְּבַרַךְ: (כה) מִיָּם שָׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסִפְלֵי
 26 אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה: (כו) יָדָה לִיתֵד תִּשְׁלַחנָה
 וַיִּמְיֶנָה לְהִלְמוֹת עַמְלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא מַחֲקָה רֵאשׁוּ
 27 וּמַחֲצָה וַחֲלָפָה רִקְתּוּ: (כז) בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נֶפֶל שָׁכַב בֵּין
 28 רַגְלֶיהָ כָּרַע נֶפֶל בְּאֶשֶׁר כָּרַע שָׁם נֶפֶל שְׂדוּד: (כח) בְּעַד
 הַחֲלוֹן וַשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשֻׁב מִדּוּעַ
 29 בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לְבוֹא מִדּוּעַ אַחֲרוֹ פַעֲמֵי מַרְכָּבוֹתָיו: (כט)
 חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנִינָה אֵף הִיא תִשְׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ: (ל)
 30 הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלָקוּ שָׁלַל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֵאשׁ גִּבּוֹר שָׁלַל
 צְבָעִים לְסִיסְרָא שָׁלַל צְבָעִים רַקְמָה צְבַע רַקְמָתִים
 31 לְצִוְאָרֵי שָׁלַל: (לא) כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ יְהוֹה וְאֵהָבִיו
 כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה:

هفتارهای شباتها

۳۴۶

هفتارای پاراشای «بشلح» از کتاب «شوفطیم داوران» فصل ۵ آیه ۱ الی آیه ۳۱

- ۲۰ (در گذشته) از آسمان (بیاری یهوشوع) جنگیدند و حالا ستارگان از مدار خود با «سیسرا» جنگیدند.
- ۲۱ رود «قیشون» آنها را برد، رود «قدومیم» همان رود «قیشون» است، ای جان من قدرت (دشمنان) را پایمال کن.
- ۲۲ آنگاه در حال تاخت و تاز، تاخت و تاز پهلوانان او (یعنی سیسرا) (فرشتگان) پاشنه‌های اسب را خرد کردند.
- ۲۳ فرشته ادونای گفت: (شهر) «مِوز» را لعنت کنید. حتماً ساکنینش را لعنت کنید، چونکه با پهلوانان بیاری (ملت) ادونای بکمک (قوم) ادونای نیامدند
- ۲۴ و از بین زنان، «یاعل» زن «جور» «هقنی» متبارک باد، از همه زنان چادر نشین او متبارک باد.
- ۲۵ «سیسرا» آب درخواست کرد، (یاعل به او) شیر داد، با ظرف (مخصوص) دلیران، گره تقدیم داشت.
- ۲۶ (یاعل) دست (چپ)ش را به طرف میخ چادر و دست راستش را به طرف چکش کارگران دراز کرد، «سیسرا» رازد و سرش را خرد کرد شقیقه‌اش را کوبید و سوراخ کرد.
- ۲۷ «سیسرا» پیش پای او (یاعل) خم شد و افتاد و پهن شد، پیش پاهایش خم شد و افتاد. در جایی که خم شده بود همانجا افتاد و مرد.
- ۲۸ مادر «سیسرا» از پشت پنجره نظر افکنده از پشت روزنه گریه و زاری میکرد. (میگفت): چرا ورود عرابه‌ی او (یعنی سیسرا) تأخیر کرده است؟ چرا بگوش رسیدن صدای چرخهای عرابه‌اش دیر شده است؟
- ۲۹ بانوان خردمند بلند مرتبه (کشور) او، بوی پاسخ‌ها (ی تسلی بخش) میدادند. خود او هم با حرفهای خویش، بخود چنین جواب میداد.
- ۳۰ (بعد از پیروزی) مگر نه اینست که آنها به اموال غارتی دست می‌یابند و مشغول تقسیم میشوند، به هر مرد (از سربازان) یک دختر یا دو دختر تعلق میگیرد. اموال غارتی رنگارنگ - اموال غارتی رنگارنگ گلدوزی به «سیسرا» میرسد. گلدوزی دو رنگ بگردن غارت کننده می‌آویزند.
- ۳۱ ای ادونای تمام دشمنانت (دشمنان بیسرائل) همینطور نابود شوند و دوستانت (بیسرائل) مانند طلوع خورشید که مرتباً پرنورتر و با شکوه‌تر میشود، (با شکوه‌تر بشوند). آن سرزمین چهل سال آرام بود.

הפטרת יתרו

ספר ישעיה פרק ו

1 (א) בַּשָּׁנָה מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ וַאֲרָאָה אֶת אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל
 2 כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל: (ב) שְׂרָפִים
 עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד בַּשָּׁתַיִם
 3 יִכְסֶה פָּנָיו וּבַשָּׁתַיִם יִכְסֶה רַגְלָיו וּבַשָּׁתַיִם יַעֲוֹפֶף: (ג)
 וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
 4 מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: (ד) וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסָּפִים מִקּוֹל
 5 הַקּוֹרָא וְהַבֵּית יִמְלֵא עָשָׂן: (ה) וְאָמַר אוֹי לִי כִי נִדְמִיתִי
 כִּי אִישׁ טָמֵא שְׂפָתַי אֲנֹכִי וּבַתּוֹךְ עִם טָמֵא שְׂפָתַי אֲנֹכִי
 6 יֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי: (ו) וַיַּעֲף אֵלַי
 אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָחִים לָקַח מִעַל
 7 הַמִּזְבֵּחַ: (ז) וַיִּגַע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נֹגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ
 8 וְסָר עֲוֹנֶךָ וַחֲטָאתֶךָ תִּכְפֹּר: (ח) וַאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל אֲדֹנָי
 אֹמֵר אֶת מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יֵלֶךְ לָנוּ וְאָמַר הַנְּנִי שְׁלַחְנִי: (ט)
 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה שְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל תִּבְיִנוּ
 10 וּרְאוּ רְאוּ וְאַל תִּדְעוּ: (י) הַשָּׁמֶן לֵב הָעַם הַזֶּה וְאֲזַנֵּי
 הַכֹּבֵד וְעֵינָיו הִשְׁעוּ פֶּן יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֲזַנָּיו יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ
 11 יִבֵּן וְשָׁב וּרְפָא לוֹ: (יא) וְאָמַר עַד מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד
 אֲשֶׁר אִם שָׂאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבְתִים מֵאֵין אָדָם
 12 וְהָאָדָמָה תִּשָּׂאָה שְׂמָמָה: (יב) וּרְחַק יְהוָה אֶת הָאָדָם
 13 וּרְבֵה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: (יג) וְעוֹד בָּהּ עֲשֻׂרֶיהָ וְשָׁבָה
 וְהִיתָה לְבָעֵר כְּאֵלֶּה וְכֵאלֹהֵן אֲשֶׁר בְּשַׁלְכַת מִצְבַּת בָּם זָרַע
 קֹדֶשׁ מִצְבַּתָּה:

هفتاراهاى شباتها

۳۴۷

شماره ۱۷

هفتارای پاراشای «بیترو» از کتاب «یشعياهو» فصل ۶ آیه ۱ الی آیه ۱۳

- ۱ در سال درگذشت «عوزياهو» پادشاه بود، خدا را که بر تختی بلند مرتبه و عالی جلوس فرموده، (در عالم رؤیا) مشاهده کردم و پایه‌های آن (تخت فضای) محراب (هخال) را پر کرده بود.
- ۲ فرشته‌های «سرافیم» بالای آن ایستاده بودند و هر یک (از آنها) دارای شش بال بود. هر یک (از آنها) با دو تا (بال) روی خود را می‌پوشانید و با دو تا (بال) پاهای خود را پنهان میکرد و با دو (بال برای انجام مأموریت) پرواز میکرد.
- ۳ (فرشته‌ها) یکی، دیگری را مورد خطاب قرار داده میگفت: ادونای صوائوت مقدس، مقدس، مقدس است زمین از جلال او پر است.
- ۴ با هُوهای آستانه (خانه مقدس) از صدای گوینده (مقدس) می‌جنیدند و آن خانه مقدس پر از دود میشد.
- ۵ پس گفتم! وای بر من که نابود شدم چونکه من مردی زشت گو هستم و در میان ملت زشت گوئی ساکنم، زیرا چشمان من ادونای صوائوت، پادشاه (جهان) را مشاهده کردند.
- ۶ یکی از فرشتگان «سرافیم» با اخگری در دستش که با انبر از روی قریانگاه برداشته بود بسوی من پرید.
- ۷ بر دهان من رسانید و گفت: اینک این (اخگر) به لب‌های تو خورد لذا گناه تو دورگشته و خطایت مورد بخشودگی قرار گرفت.
- ۸ صدای خدا را شنیدم (به فرشتگان) میگفت: چه کس را بفرستم و کیست که برای ما (به مأموریت) برود؟ گفتم: من حاضر - مرا بفرست.
- ۹ (خدا) گفت: برو و به این قوم بگو: (میدانم که پیام پیغمبران را) حتماً میشنوید ولی تجاهل به نفهمیدن میکنید. (معجزات مرا) حتماً می‌بینید ولی اظهار بی‌اطلاعی میکنید.
- ۱۰ قلب این قوم را فربه کن، گوشه‌هایش را سنگین نما و چشمهایش را از توجه بازدار - مبادا با چشمهایش ببیند و با گوشه‌هایش بشنود و قلبش تشخیص دهد و توبه کند و بهبودی یابد (زیرا دیگر دیر شده است).
- ۱۱ پس گفتم ای خدا تا به کی؟ گفت: تا موقعیکه شهرها از نداشتن سکنه و خانه‌ها از نداشتن انسان ویران گردند و این خطه (سرزمین) خرابه و وحشت‌زا گردد.
- ۱۲ (تا هنگامی که) خدا آدم را از این سرزمین دور کند و این حالت متروک بودن در میان این سرزمین طولانی شود.
- ۱۳ هنوز تا آغاز دربدری، در آن (سرزمین) ده پادشاه سلطنت خواهند کرد آنگاه اوضاع تغییر مییابد و این سرزمین به ویرانه‌ای تبدیل میشود و مانند درخت سقز و بلوط که (در فصل پاییز) برگ ریزی دارند (ولی تنه درخت باقی است) نسل مقدس ییسرائل (با همه صدمات آوارگی) باقی می‌ماند.

הפטרת משפטים

ספר ירמיה פרק לד - לג

- 1 (ח) הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כָּרַת
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְרִית אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לִקְרֹא
- 2 לָהֶם דְּרוֹר: (ט) לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שְׁפָחָתוֹ
הָעֵבְרִי וְהָעֵבְרִיָּה חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי עֶבֶד בָּם בִּיהוּדֵי אֶחִיהוּ
- 3 אִישׁ: (י) וַיִּשְׁמְעוּ כָּל הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בָּאוּ בְּבְרִית
לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שְׁפָחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי
- 4 עֶבֶד בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ: (יא) וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרַי כִּן
וַיָּשׁוּבוּ אֶת הָעֵבְדִים וְאֶת הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שְׁלַחוּ חֲפָשִׁים
- 5 וַיִּכְבְּשׁוּם {וַיִּכְבְּשׁוּם} לְעֵבְדִים וּלְשְׁפָחוֹת: (יב) וַיְהִי דְבַר
יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: (יג) כֹּה אָמַר יְהוָה
- 6 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה וְצִוִּיתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֵבְדִים לֵאמֹר: (יד) מִקֵּץ
- 7 שְׁבַע שָׁנִים תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת אַחֲיוֹ הָעֵבְרִי אֲשֶׁר יָמַכְרָה לְךָ
וְעֵבְדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשַׁלַּחְתוּ חֲפָשִׁי מֵעַמְךָ וְלֹא שָׁמְעוּ
- 8 אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם: (טו) וַתָּשׁוּבוּ אַתֶּם
הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרַעְהוּ
- 9 וַתִּכְרַתוּ בְרִית לִפְנֵי בַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: (טז)
וַתָּשׁוּבוּ וַתַּחֲלִלוּ אֶת שְׁמִי וַתָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת
- 10 שְׁפָחָתוֹ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אַתֶּם
לְהִיּוֹת לָכֶם לְעֵבְדִים וּלְשְׁפָחוֹת: (יז) לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
- 11 אַתֶּם לֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאַחֲיוֹ וְאִישׁ
לְרַעְהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם יְהוָה אֶל הַחֲרָב אֶל
- 12 הַדְּבַר וְאֶל הָרֶעִב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזוּעָה {לְזוּעָה} לְכָל
מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ: (יח) וְנָתַתִּי אֶת הָאֲנָשִׁים הָעֵבְרִים אֶת
- 12 הָעֵגְלָה אֲשֶׁר כָּרַתוּ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בְּתָרְיוֹ: (יט) שְׂרֵי
יְהוּדָה וְשְׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַסְּרָסִים וְהַכְּהֻנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ

هفتاراهاى شباتها

۳۴۸

شماره ۱۸

هفتارای پاراشای «میشپاطیم» از کتاب «یرمیا»
فصل ۳۴ آیه ۸ الی آیه ۲۲ و فصل ۳۵ آیه ۲۵ الی آیه ۲۶

- ۱ بعد از آن که «صیدقیاهو» پادشاه با همه مردم که در «یروشالیم» بودند پیمانی منعقد نموده بود تا برای آنها اعلام آزادی کند. کلامی که از جانب خدا به «یرمیاهو» نازل شد چنین بود:...
- ۲ که هر کسی غلام عبری خود را و هر شخصی کنیز عبری خویش را آزاد کند و کسی از فرد یهودی، برادر خویش، کار نکشد.
- ۳ همه وزیران و تمام مردم به پیمانی که بسته بودند که هر کس غلام و هر شخصی کنیز خود را آزاد کند و دیگر به آنها خدمتی محول نکند. اطاعت کرده و آزاد کردند.
- ۴ (ولی) تغییر رویه داده و بعد از این، غلام‌ها و کنیزانی را که آزاد کرده بودند به غلامی و کنیزی خود در آوردند.
- ۵ کلام خدا به «یرمیاهو» از جانب خدا چنین بود:
- ۶ خدا - خداوند «یسرائل» چنین گفته است: موقعیکه من پدران شما را از «مصر» از خانه غلامی بیرون آوردم با آنها چنین پیمان بستم.
- ۷ در پایان (هر) هفت سال هر کسی (از شما) برادر عبری خود را که به تو فروخته شده و شش سال برایت خدمت کرده است از پیش خود آزاد کن ولی پدران شما از من اطاعت نکردند و گوش فرادادند.
- ۸ شما امروز توبه کردید و این عمل را که به نظر من پسندیده است که همانا اعلام آزادی هم نوع خود بود انجام دادید و در این معبد که نام من بر آن خوانده شده است، در حضور من پیمان منعقد ساختید.
- ۹ باز برگشتید و نام مرا بی حرمت نمودید و هر کسی غلام و هر شخصی کنیز خود را که طبق خواسته خود، آنها را آزاده کرده بود، تحت انقیاد خویش در آورد تا برای او غلام و کنیز بمانند.
- ۱۰ بنابراین خدا چنین گفته است: شما از من اطاعت نکردید که هر کس به برادر (یهودی) خود و هر شخص به هم‌نوع خود اعلام آزادی کند. اینک من علیه شما به شمشیر، وبا و قحطی آزادی میدهم و شما را برای تمام کشورهای زمین وحشت آور جلوه میدهم.
- ۱۱ اشخاصی که از پیمان من تخلف کرده‌اند و مطالب پیمانی را که در حضور من بسته بودند مراعات نکردند و بمنظور تمرد علیه من گوساله‌ای را دو شقه کردند و از میان آن عبور کردند، تسلیم میکنم...
- ۱۲ سران «یهودا» و سران «یروشالیم» - بزرگان و کوهن‌ها و همه مردم این سرزمین که از میان شقه‌های این گوساله عبور کردند...

הפטרת משפטים

- 13 הָעֵבְרִים בֵּין בְּתָרֵי הָעֵגֶל: (כ) וּנְתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֲיִבֵיהֶם
 וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֵאֵכֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 14 וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ: (כא) וְאֵת צְדָקָהּוּ מֶלֶךְ יִהְוּדָה וְאֵת
 שָׂרֵיו אֶתֵּן בְּיַד אֲיִבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל
 15 מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֵלִים מֵעֲלֵיכֶם: (כב) הַנְּנִי מִצִּוְהָ נְאֻם יְהוָה
 וְהַשְׁבַּתִּים אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכַדוּהָ וּשְׂרַפּוּהָ
 בָּאֵשׁ וְאֵת עָרֵי יִהוּדָה אֶתֵּן שְׂמָמָה מֵאִין יֹשֵׁב:
 16 (כג) כֹּה אָמַר יְהוָה אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְלַיְלָה חֻקוֹת
 17 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי: (כד) גַּם זֹרַע יַעֲקֹב וְדוֹד עַבְדֵי
 אֲמָאָס מִקַּחַת מִזֵּרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל זֹרַע אַבְרָהָם יִשְׁחַק
 וַיַּעֲקֹב כִּי אָשׁוּב { אָשִׁיב } אֶת שְׁבוֹתָם וְרַחֲמַתִּים:

هفتاراهای شباتها

۳۴۹

هفتارای پاراشای «میشاپیم» از کتاب «یرمیا»

- ۱۳ آنها را بدست دشمنانشان و آنهایی که قصد جانشان را دارند تسلیم خواهم کرد. لاشه‌ی آنها طعمه پرنده‌ی آسمان و حیوانات زمین خواهد شد.
- ۱۴ و «صید قیاهو» پادشاه «یهودا» و وزیرانش را بدست دشمنانشان و بدست آنهایی که قصد جانشان را دارند و بدست قشون پادشاه «بابل» که (فعلاً از ترس قشون مصر) از کنار شما دور میشوند، تسلیم خواهم کرد.
- ۱۵ گفته ادونای است: من (قشون بابل را) اعزام کرده و به این شهر برمیگردانم علیه آن خواهد جنگید و آنرا تسخیر خواهد کرد و آنرا به آتش خواهد کشید و (سایر) شهرهای «یهودا» را بخاطر نبودن ساکنین تبدیل به ویرانه‌ای خواهم کرد.
- ۱۶ ادونای چنین گفته است: اگر روز و شب پیمان مرا (یعنی گردش دائم را) انجام نمیدادند (چیزی که محال است) قوانین (طبیعی) آسمان و زمین را مقرر نمی‌داشتم.
- ۱۷ (در اینصورت) همینطور هم نسل «یعقوو» و «داوید» بنده‌ام را مورد تنفر قرار میدادم که از ذریه وی «یعقوو» برای نسل «آوراهام» و «یيصحاق» و «یعقوو» فرمانروایانی تعیین نکنم! (چیزی که محال است) پس اسیران‌شان را برمیگردانم و آنها را مورد شفقت قرار خواهم داد.

הפטרת תרומה

ספר מלכים א פרק ה - ו

- 1 (כו) וַיְהוֹה נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם
 2 בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנִיָּהֶם: (כז) וַיַּעַל
 הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה מִסּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
 3 אִישׁ: (כח) וַיִּשְׁלַחֵם לְבִנוּנָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים בְּחֹדֶשׁ
 חֲלִיפֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדֹנָיִם
 4 עַל הַמַּס: (כט) וַיְהִי לְשִׁלְמָה שְׁבַעִים אֶלֶף נֹשָׂא סֹבֵל
 5 וְשִׁמּוֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר: (ל) לְבַד מְשֹׁרֵי הַנֹּצְצִים לְשִׁלְמָה
 אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֵׁת אֲלָפִים וְשִׁלֹּשׁ מְאוֹת הָרָדִים
 6 בָּעַם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה: (לא) וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אַבְנֵים
 גְּדֹלוֹת אַבְנֵים יְקָרוֹת לְיֶסֶד הַבַּיִת אַבְנֵי גֹזִית: (לב)
 7 וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שִׁלְמָה וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגְּבָלִים וַיִּכְנוּ הָעֵצִים
 וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת:
- 8 (א) וַיְהִי בְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מְאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זֹה הוּא
 הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שִׁלְמָה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה:
 9 (ב) וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה לַיהוָה שְׁשִׁים אַמָּה
 10 אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רְחָבוֹ וְשִׁלֹּשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: (ג) וְהָאוֹלָם
 עַל פְּנֵי הַיִּכָּל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכוֹ עַל פְּנֵי רַחֲב הַבַּיִת
 11 עֶשֶׂר בְּאַמָּה רְחָבוֹ עַל פְּנֵי הַבַּיִת: (ד) וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי
 12 שְׁקָפִים אֲטָמִים: (ה) וַיִּבֶן עַל קִיר הַבַּיִת יִצְוֹעַ {יִצְיֵעַ}
 סָבִיב אֶת קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדָבִיר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת
 13 סָבִיב: (ו) הַיִּצְוֹעַ {הַיִּצְיֵעַ} הִתְחַתְּנָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה רְחָבָה
 וְהִתִּיכְנָה שֵׁשׁ בְּאַמָּה רְחָבָה וְהִשְׁלִישִׁית שְׁבַע בְּאַמָּה רְחָבָה
 כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אַחֵז בְּקִירוֹת
 14 הַבַּיִת: (ז) וְהַבַּיִת בְּהִבְנָתוֹ אָבֵן שִׁלְמָה מָסַע וּבְנָה
 וּמִקְבוֹת וְהַגְרָזוֹן כָּל כְּלֵי בְרֹזֶל לֹא נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבְנָתוֹ:

هفتارهای شباتها

۳۵۰

شماره ۱۹

هفتارای پاراشای «تروما» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۵ آیه ۲۶ الی آیه ۳۲ و فصل ۶ آیه یک الی آیه ۱۳

- ۱ ادونای همانطوریکه به «شَلُوْمُو» گفته بود باو عقل عطا فرمود. بین «حیرام» و «شَلُوْمُو» صلح برقرار بود و هر دو با هم پیمان بسته بودند.
- ۲ پادشاه «شَلُوْمُو» بر همه «یسرائل» مالیات مقرر کرد و این مالیات (مزد) سی هزار آدم (کارگر) بود.
- ۳ آنها را به «لبنان» اعزام داشت، هر ده هزار نفر در هر ماه عوض میشدند، یک ماه در «لبنان» بودند و دو ماه در خانه‌ی خویش، و «ادونیرام» سرپرست مالیات‌ها بود.
- ۴ «شَلُوْمُو» دارای هفتاد هزار باربر (حمال)، و هشتاد هزار استخراج‌کننده (سنگ) از کوه بود.
- ۵ بجز سرانی که در رأس این کار از طرف «شَلُوْمُو» مأمور شده بودند سه هزار و سیصد نفر فرمانده بر مردمی که بکار مشغول بودند (گماشته شده بودند).
- ۶ پادشاه دستور داد برای پایه گذاری آن معبد سنگهای بزرگ، سنگهای گرانها، سنگهای تراشیده منتقل کنند.
- ۷ بناهای «شَلُوْمُو» و بناهای «حیرام» و «گیولی»ها (استادان سنگتراش) چوبها و سنگها را میتراشیدند و برای ساختن معبد آماده میکردند.
- ۸ در چهار صد و هشتاد و دو سال خروج فرزندان «یسرائل» از «مصر» در سال چهارم سلطنت «شَلُوْمُو» بر «یسرائل» در ماه دوم «زیو» (= ایار) بود که این معبد را برای خدا بنا نمود.
- ۹ معبدی که «شَلُوْمُو» پادشاه برای خدا ساخت، شصت «آما» طول، بیست «آما» عرض و سی «آما» ارتفاع داشت.
- ۱۰ سالی که جلو هیخال معبد بود بیست «آما» طول داشت که روبروی عرض معبد قرار داشت (سمت مشرق) و ده «آما» عرض آن، بموازات معبد بود.
- ۱۱ برای معبد پنجره‌هایی ساخت که از طرف داخل کم عرض و از خارج عریض بود.
- ۱۲ دورادور معبد (یعنی) اطراف «هیخال» و محل فوق‌العاده مقدس، بالکنی بنا کرد. دورادور این بالکن را با چوب الوار ساخت.
- ۱۳ بالکن زیرین پنج «آما» عرض و (بالکن) بالائی شش «آما» و سومی عرضش هفت «آما» بود. برای اینکه (بالکن‌ها) به دیوار معبد تماس نداشته باشند در اطراف دیوارهای معبد از بیرون فرورفتگی‌هایی ایجاد کرد.
- ۱۴ ساختمان این معبد از سنگ سالم منتقل شده ساخته شد و صدای هیچ ابزار آهنی - پتک و تبر در ساختمان آن شنیده نشد.

הפטרת תרומה

- 15 (ח) פֶּתַח הַצֵּלַע הַתִּיכְנָה אֶל כְּתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים
 16 יַעֲלוּ עַל הַתִּיכְנָה וּמִן הַתִּיכְנָה אֶל הַשְּׁלֵשִׁים: (ט) וַיִּבֶן
 אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֶּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבַּיִת גְּבִים וּשְׁדֵרֹת בְּאַרְזִים:
 17 (י) וַיִּבֶן אֶת הַיְצוּעַ {הַיְצִיעַ} עַל כָּל הַבַּיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת
 18 קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחֶז אֶת הַבַּיִת בְּעֵצֵי אַרְזִים: (יא) וַיְהִי דְבַר
 19 יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר: (יב) הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר אֲתָה בֹנֵה
 אִם תִּלְךָ בַּחֲקָתִי וְאֵת מִשְׁפָּטִי תַעֲשֶׂה וּשְׁמַרְתָּ אֶת כָּל
 מִצְוֹתַי לֵלְכֹת בָּהֶם וְהִקְמַתִּי אֶת דְּבָרֵי אֲתָךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 20 אֵל דָּוִד אָבִיךָ: (יג) וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב
 אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

هفتارای پاراشای «تروما» از کتاب اول «پادشاهان»

- ۱۵ درب (ورود و خروج بالکن وسطی) در سمت راست (جنوب) معبد قرار داشت و بوسیله پله‌های مارپیچی به بالکن طبقه وسطی و (بالکن) طبقه سومى (فوقانی) رفت و آمد میکردند.
- ۱۶ معبد را ساخت و تمام کرد. سقف معبد را (از پائین) با تخته‌های منقش و (از بالا) با الوارهای چوب سرو آزاد پوشانید.
- ۱۷ بالکنی که برای تمام معبد ساخته بود پنج «آما» ارتفاع داشت سقف آن معبد را با چوب‌های سرو آزاد استوار نمود.
- ۱۸ گفته ادونای به «شَلُوْمُو» چنین بود:
- ۱۹ این معبدی که تو بنا میکنی در صورتیکه طبق قوانین من سلوک نمائی و احکام مرا مراعات کنی و طبق آنها رفتار نمائی، مطالبی را که به «داوید» پدرت اظهار داشتم نسبت به تو بجا خواهم آورد.
- ۲۰ در میان فرزندان «بیسرائل» ساکن خواهم شد و قوم خود «بیسرائل» را ترک نخواهم کرد.

הפטרות תצוה

ספר יחזקאל פרק מג

- 1 (י) אַתָּה בֶן אָדָם הַגֵּד אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת הַבַּיִת וּיְכַלְמוּ
 2 מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדְּדוּ אֶת תְּכֻנֹתָי: (יא) וְאִם נִכְלְמוּ מִכָּל
 אֲשֶׁר עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכֻנֹתוֹ וּמוֹצְאָיו וּמוֹבְאָיו וְכָל
 צוּרָתוֹ וְאֵת כָּל חֻקֹּתָיו וְכָל צוּרָתוֹ { צוּרָתָיו } וְכָל תּוֹרָתוֹ
 { תּוֹרָתָיו } הוֹדַע אוֹתָם וּכְתַב לְעֵינֵיהֶם וּישְׁמְרוּ אֶת כָּל
 3 צוּרָתוֹ וְאֵת כָּל חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם: (יב) זֹאת תּוֹרַת
 הַבַּיִת עַל רֹאשׁ הָהָר כָּל גְּבֻלוֹ סָבִיב סָבִיב קִדְשׁ קִדְשִׁים
 4 הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת: (יג) וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֲמוֹת
 אִמָּה אִמָּה וְטַפַּח וְחִיק הָאִמָּה וְאִמָּה רַחֲב וּגְבוּלָה אֵל
 5 שְׁפָתַי סָבִיב זֵרֶת הָאֶחָד וְזֶה גֹב הַמִּזְבֵּחַ: (יד) וּמַחִיק
 הָאָרֶץ עַד הָעֶזְרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתֵּים אֲמוֹת וְרַחֲב אִמָּה
 אֶחָת וּמֵהָעֶזְרָה הַקְּטָנָה עַד הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָה אַרְבַּע אֲמוֹת
 6 וְרַחֲב הָאִמָּה: (טו) וְהֵהָרָאֵל אַרְבַּע אֲמוֹת וּמֵהָאֲרָאֵל
 7 { וּמֵהָאֲרִיאֵל } וְלִמְעַלָּה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע: (טז) וְהָאֲרָאֵל
 { וְהָאֲרִיאֵל } שְׁתֵּים עָשָׂר אַרְךָ בְּשְׁתֵּים עָשָׂר רַחֲב רְבוּעַ
 8 אֵל אַרְבַּעַת רְבָעִיו: (יז) וְהָעֶזְרָה אַרְבַּע עָשָׂר אַרְךָ
 בְּאַרְבַּע עָשָׂר רַחֲב אֵל אַרְבַּעַת רְבָעִיָּה וְהַגְּבוּל סָבִיב
 אוֹתָהּ חֲצִי הָאִמָּה וְהַחִיק לָהּ אִמָּה סָבִיב וּמַעֲלֵתָהּ פְּנוֹת
 9 קְדִים: (יח) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי
 חֻקֹּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וּלְזַרֵק
 10 עָלָיו דָּם: (יט) וּנְתַתָּה אֵל הַכַּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזְרַע
 צְדוֹק הַקְּרָבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתָּנִי פֹר בֶּן בְּקָר
 11 לְחֻטָּאת: (כ) וּלְקַחְתָּ מִדְּמוֹ וּנְתַתָּה עַל אַרְבַּע קְרָנֹתָיו

هفتارهای شباتها

۳۵۲

شماره ۲۰

هفتارای پاراشای «تصوه» از کتاب «یحزقل» فصل ۴۳ آیه ۱۰ الی آیه ۲۷

- ۱ تو ای «بن آدم» (علت ویران شدن) این معبد را به خاندان «یسرائل» بگو تا از گناهان خود شرمند شوند. و طرح کامل آن (معبد) را برای تجدید ساختمان آن (برای موقع نجات) اندازه بگیرند.
- ۲ در صورتیکه از آنچه کرده‌اند شرمند باشند، تصویر این معبد را با چگونگی آن و محل‌های خروج و ورود آن و همه قوانین مربوطه (در داخل معبد) و تمام تصویرها و دستورات آنرا (در خارج معبد) به آنها اطلاع بده و در حضور آنها ثبت بکن تا همه تصویرها و تمام قوانین مربوطه را نگهداری کنند و (در موقع نجات) آنها را بسازند.
- ۳ دستور (ساختن) معبد چنین است: (محل آن) روی قله کوه (موریا) میباشد تمام مرزش از هر طرف خیلی مقدس است. (آری) این دستور ساختن معبد است.
- ۴ اندازه‌های قربانگاه بر مبنای «آما» (ی معمولی) به اضافه پهنای کف دست است و پایه آن (قسمت متصل به زمین بطول) یک «آما» و عرض آن یک «آما» و ارتفاع آن یک «آما» خواهد بود و محدوده آتش دان تا لبه قربانگاه یک و جب (عرض) خواهد داشت که این بام قربانگاه است.
- ۵ و از پایه (متصل به) زمین تا (قسمت دوم پایه بنام) «عزارا تحتانی» دو «آما» (طول) و عرض آن یک «آما» خواهد بود و از «عزارا تحتانی» تا «عزارا فوقانی» (قسمت سوم پایه بطول) چهار «آما» و به عرض یک «آما».
- ۶ و «اریئل» (قسمت رویه قربانگاه) تا «اریئل» (قسمت آتش دان روی قربانگاه بطول) چهار «آما» و از «اریئل» و بیلا همچنین شاخهای چهار گوشه قربانگاه چهار «آما».
- ۷ و «اریئل» (آتش دان) با دوازده «آما»، طول و دوازده «آما»، عرض مربعی با فاصله مساوی بر چهار جهت رویه قربانگاه (قرار داشت).
- ۸ و «عزارا» چهارده (آما)، طول و چهارده «آما»، (عرض) از چهار سو و (گیول) حاشیه آتش دان با نیم «آما» از هر طرف و پایه آن یک «آما» از هر طرف آنرا در برگرفته بود و پلکان آن رو به مشرق بود.
- ۹ بمن گفت: ای «بن آدم»، ادونای - خداوند چنین گفته است: دستورات قربانگاه در موقعی که ساخته شود تا روی آن قربانی سوختنی تقدیم گردد و خون روی آن پاشیده شود چنین است.
- ۱۰ گفته خدا - خداوند چنین است: (ای یحزقل) به کوهن‌ها - فرزندان لوی که از نسل «صادوق» هستند و به من نزدیک میباشند دستور بده با ذبح یک گاو نر جوان برای قربانی خطا برای من خدمت کنند.
- ۱۱ از خون آن بگیر و روی چهار شاخهای آن (قربانگاه) و به چهار گوشه «عزارا» و اطراف «گیول» (حاشیه) بمال و آنرا مطهر نموده از آن رفع ناپاکی کن.
- ۱۲ گاو نر قربانی خطا را بردار و آنرا جایی که ساختمان معبد پایان مییابد، خارج از محل مقدس بسوزان.

הפטרות תצוה

- וְאֵל אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה וְאֵל הַגְּבוּל סָבִיב וְחֻטְאֵת אוֹתוֹ
 12 וּכְפַרְתָּהוּ: (כא) וּלְקַחְתָּ אֶת הַפֶּר הַחֻטְאֵת וּשְׂרָפוּ בַּמִּפְקָד
 13 הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: (כב) וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב שְׁעִיר
 עֲזִים תָּמִים לַחֻטְאֵת וְחֻטְאוֹ אֶת הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חֻטְאוֹ
 14 בַּפֶּר: (כג) בְּכֹלוֹתֶיךָ מִחֻטְאֵי תִקְרִיב פֶּר בֶּן בְּקָר תָּמִים
 15 וְאֵיל מִן הַצֹּאן תָּמִים: (כד) וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֵעִלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה:
 16 (כה) שְׁבַעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר חֻטְאֵת לַיּוֹם וּפֶר בֶּן בְּקָר
 17 וְאֵיל מִן הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשׂוּ: (כו) שְׁבַעַת יָמִים יִכְפְּרוּ
 18 אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְטָהְרוּ אֹתוֹ וּמְלֹאוּ יָדוֹ {יָדָיו}: (כז) וַיִּכְלוּ
 אֶת הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל
 הַמִּזְבֵּחַ אֶת עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת שְׁלַמֵיכֶם וּרְצַאתִי אֶתְכֶם נְאֻם
 אֲדֹנָי יְהוִה:

هفتاراهای شباتها

۳۵۳

هفتارای پاراشای «تصوه» از کتاب «یحزقل» فصل ۴۳ آیه ۱۰ الی آیه ۲۷

- ۱۳ و در روز دوم یک بز نر جوان بی عیب برای قربانی خطا تقدیم بدار و همانگونه که با گاو نر تطهیر کردند قربانگاه را تطهیر نمائید.
- ۱۴ موقعیکه تطهیر را تمام کردی یک گاو نر جوان بی عیب و یک قوچ بی عیب از گوسفندان تقدیم بدار.
- ۱۵ آنها را به حضور ادونای تقدیم کن و کوهن ها (بعد از قربانی کردن) روی آنها نمک بپاشند و آنها را بصورت قربانی سوختنی بحضور ادونای تقدیم کنند.
- ۱۶ هفت روز، برای هر روز یک بز نر بصورت قربانی خطا تقدیم کن و یک گاو نر جوان و یک قوچ بی عیب از گوسفندان قربانی کنند.
- ۱۷ هفت روز از قربانگاه رفع ناپاکی کنند و آنرا طاهر سازند و آن (قربانگاه) را افتتاح نمایند.
- ۱۸ آن روزها را پایان دهند و چنین مقرر است: از روز هشتم به بعد کوهن ها قربانی های سوختنی و ذبح های سلامت شان را روی آن قربانگاه قربانی نمایند، این گفته ادونای است: که از شما راضی (و خوشنود) خواهم بود.

הפטרת כי תשא

ספר מלכים א פרק יח

- 1 (כ) וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים
- 2 אל הר הכרמל: (כא) ויגש אליהו אל כל העם ויאמר
- עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה
- האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם
- 3 אתו דבר: (כב) ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא
- ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש:
- 4 (כג) ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד
- וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה
- את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: (כד)
- 5 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה
- האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם
- 6 ויאמרו טוב הדבר: (כה) ויאמר אליהו לנביאי הבעל
- בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים
- 7 וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: (כו) ויקחו את
- הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר
- ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה
- 8 ויפסחו על המזבח אשר עשה: (כז) ויהי בצהרים ויהתל
- בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי
- שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ: (כח)
- 9 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים
- 10 עד שפך דם עליהם: (כט) ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו
- עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: (ל)
- 11 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו
- 12 וירפא את מזבח יהוה ההרוס: (לא) ויקח אליהו שתיים
- עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר
- 13 יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמה: (לב) ויבנה את

هفتارهای شباتها

۳۵۴

شماره ۲۱

هفتارای پاراشای «کی تیساً» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱۸ آیه ۲۰ الی آیه ۳۹

- ۱ «آح او» فرستاده‌ای در بین فرزندان «یسرائل» فرستاد و پیامبران (دروغین) را به کوه «کرمل» فرا خواند.
- ۲ «الياهو» به همه مردم نزدیک شده میگفت: تا به کی شما بر سر دوراهی گرفتار می مانید؟ اگر ادونای - خداوند است، از او پیروی کنید و اگر (بُت) «بَعْل» (را قبول دارید) دنبال آن بروید. اما مردم به او پاسخی ندادند.
- ۳ «الياهو» به مردم گفت: تنها من پیامبر ادونای باقی مانده‌ام و اما پیامبران (بُت) «بَعْل» چهار صد و پنجاه نفر هستند.
- ۴ دو گاو نر به ما بدهند، آنها یک گاو نر را برای خود انتخاب کنند، آن را شقه کرده روی هیزم‌ها (ی قربانگاه) قرار دهند ولی (روی قربانگاه آتش نهند) من هم گاو دیگر را قربانی میکنم و روی هیزم‌ها (ی قربانگاه) میگذارم و (روی قربانگاه) آتش نخواهم گذاشت.
- ۵ شما نام بُت خود را صدا بزنید و من نام ادونای را صدا خواهم زد چنین مقرر باشد، معبودی که از آسمان با فرستادن آتش پاسخ دهد او خداوند است. همه مردم تائید کرده گفتند: این کار خوب است.
- ۶ «الياهو» به پیغمبران (بُت) «بَعْل» گفت: نظر به اینکه شما زیادتر هستید یک (ی از این دو) گاو را انتخاب نمائید و اول عمل کنید. نام بُت خود را صدا بزنید و (روی قربانگاه) آتش نگذارید.
- ۷ (آن‌ها) آن گاوی را که «الياهو» به آنها (اجازه انتخاب) داده بود برداشتند و آنرا قربانی کردند و از صبح تا ظهر نام (بُت) «بَعْل» را این چنین صدا میزدند: ای (بُت) «بَعْل» ما را نجات بده. ولیکن نه صدائی بود و نه جواب دهنده‌ای. آنها روی قربانگاهی که درست کرده بود (بطریقه عبادت بُت) جست و خیز میکردند.
- ۸ ظهر که شد «الياهو» آنها را ریشخند کرد و گفت: داد بزنید چونکه او معبود است، شاید گفتگویی دارد، یا حاجتی، یا که در راه (پیمائی) است، شاید خواب باشد و باید بیدار شود.
- ۹ آنها داد میزدند و طبق رسم شان با شمشیرها و با نیزه‌ها تا حدی که خون بر آنها جاری گردد خود را زخمی میساختند.
- ۱۰ چنین شد - از ظهر گذشت و آنها تا فرارسیدن موقع نماز، عصر (مینحا) به نبوت (دروغین) خود ادامه میدادند و نه صدائی بود و نه نجات دهنده‌ای و نه گوش شنوائی...
- ۱۱ «الياهو» به تمام مردم گفت نزد من بیائید پس مردم نزد وی رفتند. (الياهو) قربانگاه ویران شده ادونای را (که خراب کرده بودند) تعمیر کرد.
- ۱۲ «الياهو» دوازده سنگ به شماره سبط‌های فرزندان «یعقوو» که کلام ادونای باو چنین نازل شده بود: «نامت یسرائل باشد» برداشت.
- ۱۳ «الياهو» با آن سنگها قربانگاهی بنام ادونای بنا نمود و اطراف آن قربانگاه را گودالی به گنجایش (آبیاری زمینی که در آن) دو «سیاه» بذر (کاشته شود) درست کرد.

הפטרת כי תשא

הָאֲבֹנִים מִזְבַּח בָּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה כְּבֵית סֹאתִים זֶרַע
 14 סָבִיב לְמִזְבֵּחַ: (לג) וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת הַפָּר
 15 וַיִּשֶׂם עַל הָעֵצִים: (לד) וַיֹּאמֶר מִלֹּאן אַרְבַּעָה כַּדִּים מִיָּם
 וַיִּצְקוּ עַל הָעֹלָה וְעַל הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר
 16 שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלֹשׁוּ: (לה) וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וְגַם אֶת
 17 הַתְּעֹלָה מִלֹּא מַיִם: (לו) וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ
 אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
 הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ וּבְדַבְּרִיךָ
 18 {וּבְדַבְּרִיךָ} עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (לז) עֲנֵנִי
 יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה
 19 הַסַּבֵּת אֶת לִבָּם אַחֲרֵיכֶם: (לח) וַתִּפֹּל אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
 אֶת הָעֹלָה וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבֹנִים וְאֶת הָעֶפֶר וְאֶת
 20 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה: (לט) וַיִּרְא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל
 פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

هفتارهای شباتها

۳۵۵

هفتارای پاراشای «کی تيسا» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱۸ آیه ۲۰ الی آیه ۳۹

- ۱۴ هیزمها را (روی قربانگاه) چیده گاو را شقه کرد و روی هیزمها گذاشت.
- ۱۵ گفت: چهار سطل آب پر کنید که روی آن قربانی سوختنی و روی هیزمها بریزند. گفت: تکرار کنید، تکرار کردند. گفت: بار سوم تکرار کنید، تکرار کردند.
- ۱۶ آب اطراف قربانگاه را فرا گرفت آن گودال هم پر از آب شد.
- ۱۷ چنین شد، موقع فرا رسیدن نماز عصر (مینحا) فرا رسید «الياهو» پیغمبر نزدیک شد و گفت: ای ادونای - خداوند «اوراهام» و «یصحاق» و «یسرائل»، امروز مشخص شود که در میان «یسرائل»، تو خداوندی و من بنده توام و به دستور تو این کارها را انجام داده‌ام.
- ۱۸ ای خدا مرا تأیید کن، (دعای) مرا اجابت فرما، تا این مردم بدانند که تو ادونای - خداوند میباشی و قلب آنها را از بت، تو برگردانده‌ای.
- ۱۹ از آسمان آتش خدا نازل شد و قربانی سوختنی و هیزمها و سنگها و خاک را سوزانید و آبهایی را که در گودال بود بلعید (سوزانید).
- ۲۰ افراد مردم مشاهده کردند روی بر زمین نهاده می‌گفتند: ادونای - خداوند است! ادونای - خداوند است!

הפטרת ויקהל

ספר מלכים א פרק ז

- 1,2 (יג) וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצור: (יד) בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה
- 3 ויעש את כל מלאכתו: (טו) ויצר את שני העמודים נחשת שמונה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט
- 4 שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: (טז) ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת
- 5 השנית: (יז) שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת
- 6 האחת ושבעה לכתרת השנית: (יח) ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: (יט)
- 7 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: (כ) וכתרת על שני העמודים גם ממעל
- 8 מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה {השבכה} והרמונים מאתים טורים סביב על הכתרת השנית: (כא) ויקם את
- 9 העמודים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו
- 10 בעז: (כב) ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: (כג) ויעש את הים מוצק עשר
- 11 באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה {וקו} שלשים באמה יסב אתו סביב:
- 12 (כד) ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים

هفتاراهاى شباتها

۳۵۶

شماره ۲۲

هفتارای پاراشای «ویقهل» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۷ آیه ۱۳ الی آیه ۲۶

- ۱ «شَلُوْمُو» پادشاه فرستاد و «حیرام» را از شهر «صُور» به خدمت گرفت.
- ۲ او پسر زنی ییوه از سبط «نفتالی» و پدرش از سبط «دان» مردی از اهالی شهر «صُور» و استاد مس کار بود. او (حیرام) از عقل و فهم و دانش پر بود که بتواند هر کاری را با مس انجام دهد. (او) نزد «شَلُوْمُو»، آمد و تمام جزئیات) کارش را انجام داد.
- ۳ او از مس دو ستون توخالی، به ارتفاع هجده «آما» بوجود آورد و یک سیم دوازده «آمائی» ستون دوم را دور میزد (و همین طور یک سیم دوازده «آمائی» دیگر ستون اول را).
- ۴ دو سر ستون (منقوش)، از مس ریختگی ساخت تا بر سر ستون ها قرار دهد، بلندی یک سر ستون پنج «آما» و بلندی سر ستون دوم (هم) پنج «آما» بود.
- ۵ (بعلاوه) پنجره هائی بصورت مُشَبک با بندهای درهم تابیده، زنجیروار، ساخت که روی ستونها قرار داشت، هفت عدد برای یک سر ستون و هفت عدد برای سر ستون دوم.
- ۶ برای ستونها دو ردیف زیور «اناری شکل» در اطراف این پنجره مشبک ساخت تا سر ستونهای که روی زیورهای «اناری شکل» قرار داشت را پیوشاند و همین طور برای سر ستون دوم.
- ۷ سر ستونهای که روی ستون های سالن قرار داشت زینت «گل سرخی» شکل (شش برگ) را تشکیل میداد و چهار «تا» بود.
- ۸ سر ستونها، از سمت بالا در مقابل برجستگی که سمت شبکه بود، روی دو ستون قرار داشتند و زیورهای «اناری شکل» در دو سمت به تعداد دو بیست ردیف اطراف سر ستون دوم وجود داشت.
- ۹ ستونهای برای سالن «هیخال» بر پا کرد. ستون سمت راست را که بر پا کرده بود، آنرا «یاخین» نام نهاد و ستون چپ را که ساخته بود «بُوغر» نامید
- ۱۰ روی سر این ستونها زینت «گل سرخی» شکل (شش برگ بوجود آورد)، سپس کار ستونها پایان یافت.
- ۱۱ حوضی گرد ریختگی ساخت. از این لبه تا لبه دیگر (یعنی قطر داخلی) آن ده «آما» و ارتفاع آن پنج «آما» و سیمی مسی سی آمائی (پیرامون) آن را دور میزد.
- ۱۲ از زیر لبه همه محیط (حوض) زینت های «غنچه ای» شکل آنرا احاطه کرده بود که ده «آما» از محیط آن حوض را دربر گرفته بود این زینت های «غنچه ای» شکل هنگام ریختن حوض، با آن ریخته شده بود.

הפטרת ויקהל

13 בִּיצְקָתוֹ: (כה) עֹמֵד עַל שְׁנֵי עֲשׂוֹר בְּקֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים
 צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֹגְבָה וְשְׁלֹשָׁה
 פָּנִים מְזֻרְחָה וְהָיָה עֲלֵיהֶם מְלֻמְעָלָה וְכָל אַחֲרֵיהֶם בְּיָתָה:
 14 (כו) וְעָבְיוּ טַפַּח וְשִׁפְתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שִׁפְת כּוֹס פָּרַח שׁוֹשָׁן
 אֲלֵפִים בַּת יָכִיל:

هفتاراهای شباتها

۳۵۷

هفتارای پادشاهی «ویقهل» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۷ آیه ۱۳ الی آیه ۲۶

- ۱۳ (این حوض) روی دوازده گاو (ریختگی) قرار داشت. سه تارو به شمال و سه تارو به غرب و سه تارو به جنوب و سه تارو به شرق قرار داشتند. آری حوض از بالا روی آنها قرار داشت و پشت گاوها رو به داخل بود.
- ۱۴ و ضخامت آن (بدنه حوض) به اندازه پهنائی کف دست بود و لبه آن (حوض) مثل لیوانی بود که با زینت‌های «گل سوسن» تزئین شده باشد. دو هزار «بت» (نام پیمانهای آب است) جا میگرفت.

הפטרת פקודי

ספר מלכים א פרק ז - ח

- 1 (נא) וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֹדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת
הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן בְּאֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה:
- 2 (א) אַז יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל רֹאשֵׁי
הַמִּטּוֹת וְנִשְׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא
צִיּוֹן: (ב) וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח
הָאֲתָנִים בַּחֹג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (ג) וַיָּבֵאוּ כָל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאֲרוֹן: (ד) וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן
יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: (ה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל
עַדֵּת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אֹתוֹ לְפָנֵי הָאֲרוֹן מִזְבַּחִים
צֵאן וּבָקֶר אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב: (ו) וַיָּבֵאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבֵיר הַבַּיִת
אֶל קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים: (ז) כִּי
הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כַּנְּפִים אֶל מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים
עַל הָאֲרוֹן וְעַל בְּדִיו מִלְמַעְלָה: (ח) וַיֵּאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיִּרְאוּ
רֹאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ הַחוּצָה
וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ט) אֵין בְּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי לַחֹת
הָאָבְנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שֵׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (י) וַיְהִי בְּצֵאת
הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וְהָעֲנַן מָלֵא אֶת בֵּית יְהוָה: (יא) וְלֹא
יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לָעֵמֵד לְשֵׁרֵת מִפְּנֵי הָעֲנַן כִּי מָלֵא כְבוֹד
יְהוָה אֶת בֵּית יְהוָה: (יב) אַז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
לְשֹׁכֵן בְּעֶרְפֶּל: (יג) בָּנָה בְּנִיתִי בַּיִת זָבֵל לְךָ מְכוּן לְשִׁבְתֶּךָ
עוֹלָמִים: (יד) וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל קְהַל

هفتارهای شباتها

۳۵۸

شماره ۲۳

هفتارای پاراشای «پقوده» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۷ آیه ۵۱ و فصل ۸ آیه یک الی آیه ۲۱

- ۱ تمام (جزئیات) کاریکه «شَلُوْمُو» پادشاه برای (ساختن) معبد خدا کرده بود پایان رسید و «شَلُوْمُو» همه موقوفات پدرش «داوید» (یعنی) نقره و طلا و اسباب‌ها را آورد و آنها را در خزانه‌های معبد ادونای گذاشت.
- ۲ آنگاه «شَلُوْمُو» پیران «بیسرائل» و تمام سران سبط‌ها رؤسای خاندان پدران فرزندان «بیسرائل» را فرا خواند، آنها با «شَلُوْمُو» پادشاه به «یروشالیم» آمدند تا صندوق عهد ادونای را از شهر «داوید» (شهر) «صیون» به معبد انتقال دهند.
- ۳ تمام افراد «بیسرائل» در ماه «ایتانیم» (تیشری) که ماه هفتم است در عید سوکوت نزد «شَلُوْمُو» پادشاه جمع شدند.
- ۴ تمام پیران «بیسرائل» آمدند و کوهن‌ها صندوق را حمل کردند.
- ۵ صندوق ادونای و تمام چادر محل اجتماع و تمام اسباب‌های مقدسی را که در آن چادر بود برداشتند. کوهن‌ها و لوی‌ها آنها را حمل میکردند.
- ۶ پادشاه «شَلُوْمُو» و همه جماعت «بیسرائل» که پیش او اجتماع کرده بودند، با خود او جلو آن صندوق، گوسفندان و گاوان بی شمار ذبح میکردند که قابل شمردن نبود.
- ۷ کوهن‌ها صندوق عهد ادونای، را به جای خود - به سالن آن معبد به محل فوق العاده مقدس، زیر بالهای فرشتگان «کروویم» آوردند.
- ۸ زیرا فرشتگان «کروویم» بالهای خود را بر محل آن صندوق گسترده بودند. آن فرشتگان «کروویم» از بالا بر آن صندوق و بر تیرهای (وسیله حمل) آن سایه افکنده بودند.
- ۹ تیرهای صندوق بعدی دراز بودند که برجستگی نوک آن تیرها از محل مقدس، بر روی پرده آن سالن نمودار بود ولی از خارج دیده نمیشد. و تا به امروز (زمان نوشتن این موضوع) در آنجا باقی بودند.
- ۱۰ چیزی در آن صندوق نبود مگر دو لوح سنگی که مُشه در «خُورُو» (کوه سینای گرفته بود) و که بوسیله آن ادونای با فرزندان «بیسرائل» در زمان خارج شدنشان از سرزمین مصر پیمان منعقد کرده بود.
- ۱۱ موقعیکه کوهن‌ها از محل مقدس خارج شدند، ابر معبد ادونای را پر کرد.
- ۱۲ بخاطر این ابر کوهن‌ها نتوانستند مقاومت نمایند و خدمت کنند چونکه جلال خدا معبد ادونای را پر کرده بود.
- ۱۳ آنگاه «شَلُوْمُو» گفت: ادونای گفته است که در ابر غلیظ ساکن میشود.
- ۱۴ واقعاً برای تو کاخی و برای سکونت مکانی بنا نمودم.
- ۱۵ در حالیکه تمام جماعت «بیسرائل» سر پا ایستاده بودند پادشاه روی خود را دُور گردانید و تمام جماعت «بیسرائل» را دعا کرد.

הפטרת פקודי

- 16 יִשְׂרָאֵל וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עִמָּד: (טו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִי אֶת דְּוֹד אָבִי וּבִידּוֹ מָלֵא
 17 לֵאמֹר: (טז) מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם לֹא בַחֲרֹתִי בְעִיר מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית
 לַיהוָה שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדוֹד לַיהוָה עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
 18 (יז) וַיְהִי עִם לִבִּי דְוֹד אָבִי לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה אֱלֹהֵי
 19 יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דְּוֹד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם
 לִבִּי לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה הֵטִיבְתָּ כִּי הָיָה עִם לִבִּי: (יט)
 20 רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם בְּנֶה הַיֵּצֵא מִחֻלְצִיקָה הוּא
 21 יִבְנֶה הַבַּיִת לַיהוָה: (כ) וַיִּקְּם יְהוָה אֶת דְּבָרֹו אֲשֶׁר דִּבֶּר
 וְאִקְּם תַּחַת דְּוֹד אָבִי וְאָשֵׁב עַל כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 22 יְהוָה וְאֶבְנֶה הַבַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (כא) וְאִשֵּׁם
 שָׁם מְקוֹם לְאָרוֹן אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם
 אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

هفتاراهای شباتها

۳۵۹

هفتارای پاراشای «پقوده» از کتاب اول «پادشاهان»

- ۱۶ گفت: متبارک است ادونای - خداوند «یسرائل» که با کلام خویش به پدرم «داوید» سخن گفت و بوسیله او این چنین عمل کرد...
- ۱۷ از وقتیکه قوم خود فرزندان «یسرائل» را از «مصر» بیرون آوردم از (بین شهرهای) هیچیک از اسباط فرزندان «یسرائل» برای ساختن معبد، شهری را انتخاب نکردم که نام من در آنجا باشد (مگر یروشالیم را).
- ۱۸ در اراده پدرم «داوید» بود که معبدی بنام ادونای - خداوند «یسرائل» بنا کند.
- ۱۹ ادونای به «داوید» پدرم گفت: اینکه اراده کرده‌ای بنام من معبدی بنا نمائی، اراده خوبی کردی.
- ۲۰ مسلماً تو آن معبد را بنا نخواهی کرد بلکه فرزند تو که از صلب تو خارج میشود، این معبد را بنام من خواهد ساخت.
- ۲۱ ادونای سخنی را که فرموده بود به آن وفا کرد، من بجای «داوید» پدرم برخاستم و همانطور که ادونای فرموده بود بر تخت (سلطنت) «یسرائل» نشسته‌ام و این معبد را بنام ادونای - خداوند «یسرائل» بنا نمودم.
- ۲۲ برای آن صندوق که در آن (لوح‌های) پیمان ادونای قرار داشت و موقع بیرون آوردن آنها از سرزمین «مصر»، (بوسیله آن) با پدران ما پیمان منعقد نمود، محلی تعیین کردم.

הפטרת ויקרא

ספר ישעיה פרק מג - מד

- 1,2 (כא) עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו: (כב) ולא אתי
 3 קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: (כג) לא הביאת לי שה
 עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתך במנוחה ולא
 4 הוגעתך בלבונה: (כד) לא קנית לי בכסף קנה וחלב
 זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני
 5 בעונתיך: (כה) אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 6 וחטאתיך לא אזכר: (כו) הזכירני נשפטה יחד ספר
 7 אתה למען תצדק: (כז) אביך הראשון חטא ומליציך
 8 פשעו בי: (כח) ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב
 וישראל לגדופים:
- 9,10 (א) ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: (ב) כה
 אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב
 11 וישרון בחרתי בו: (ג) כי אצק מים על צמא ונוזלים על
 יבשה אצק רוחי על זרעה וברכתי על צאצאיה: (ד)
 12,13 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים: (ה) זה יאמר
 ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
 14 ובשם ישראל יכנה: (ו) כה אמר יהוה מלך ישראל
 וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
 15 אלהים: (ז) ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי
 16 עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: (ח) אל
 תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם
 17 עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי: (ט) יצרי
 פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל
 18 יראו ובל ידעו למען יבשו: (י) מי יצר אל ופסל נסך
 19 לבלתי הועיל: (יא) הן כל חבריו יבשו וחרשים המה
 20 מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: (יב) חרש

هفتارهای شباتها

۳۶۰

شماره ۲۴

هفتارای پاراشای «ویقرا» از کتاب «یشعیا»

فصل ۴۳ آیه ۲۱ الی آیه ۲۸ و فصل ۴۴ آیه یک الی آیه ۲۳

- ۱ این قوم را برای خود بوجود آوردم تا (شکوه) و شهرت مرا (بجهانبان) شرح دهند.
- ۲ ولیکن ای «یعقوو» مرا نظییدی، ای «یسرائل» آیا از من خسته شده‌ای؟
- ۳ (در صورتیکه) تو بره قربانی سوختنی خود را برای من نیاوردی و با قربانی های خود، مرا احترام نگذاشتی، من ترا برای (آوردن) هدیه آردی و ادا نمودم و برای (تهیه) کندر خسته نکردم.
- ۴ با پول برای من نی عطردار نخریدی و با پیه قربانی هایت مرا متلذذ نکردی. بلکه با خطاهایت مرا تحت فشار قرار دادی و بخاطر گناهانت مرا به زحمت انداختی.
- ۵ من، (آری) من، همان هستم که بخاطر خودم تقصیر هایت را محو میکنم و خطاهایت را مدّ نظر قرار نخواهم داد.
- ۶ (اگر حقی داری) بمن متذکر شو تا با هم بحث کنیم، شرح بده شاید مبرا شوی.
- ۷ پدر اولیه تو خطا کرد و کسانیکه شفیع تو بودند (یعنی پیامبران دروغین) به من تقصیر کردند.
- ۸ سران معبد مقدس (= کوهن ها) را خوار میکنم. «یعقوو» را به تحریم و «یسرائل» را به دشنام تسلیم خواهم نمود.
- ۹ و حالا ای «یعقوو» بنده من و ای «یسرائل» که ترا انتخاب کردم گوش بده.
- ۱۰ ادونای سازنده و ایجادکننده‌ات که از (موقعی که در) بطن بودی ترا یاری کرده است، چنین گفته است: ای «یعقوو» بنده من و ای «یشورون» (یعنی یسرائل) که ترا انتخاب کرده‌ام نترس.
- ۱۱ همانگونه که آب برای تشنه و مایعات (یعنی بارندگی را) بر خشکی جاری میسازم، روح خود را برای نسلت و برکت مرا برای ذریهات جاری میکنم.
- ۱۲ آنها در بین علوفه و مانند درخت های بیدکنار جوی های آب خواهند روئید.
- ۱۳ این یکی میگوید: من از آن خدا میباشم و دیگری (خود را) بنام «یعقوو» مینامد. این با دست خود (خویش را) برای ادونای ثبت میکند و بنام «یسرائل» نامیده میشود.
- ۱۴ ادونای - پادشاه «یسرائل» و نجات بخش وی، ادونای صواوت چنین فرموده است: من ازلی و من ابدی میباشم و غیر از من خداوندی نیست.
- ۱۵ و کیست مانند من، آینده را اعلام کند و اطلاع دهد و آنرا بمن نشان دهد؟ چنانکه من (نسل های) مردم را (در دنیا) جاودانی قرار داده‌ام، پس آیات و آنچه پیش خواهد آمد را قبلاً برای آنها اعلام بدارند.
- ۱۶ نترسید و دو دل نباشید. مگر نه اینست که از قبل به تو گوش زد کرده‌ام و اعلام داشته‌ام که شما شاهد ها من هستید. آیا خداوندی بجز من وجود دارد؟ پروردگار دیگری نیست، و توانای دیگری را نمیشناسم.
- ۱۷ آنهائیکه بُت تولید میکنند، همگی پوچ هستند. و (بُت های) مورد پسندشان فایده ای نمیرسانند. گواهان آن (بُت) ها خودشان درک نمیکنند و تشخیص نمیدهند تا اینکه شرمند شوند.
- ۱۸ چه کسی معبود تولید کرده است؟ یا بُتی ریختگی درست کرده است؟ که بدون فایده باشد؟
- ۱۹ (آری) همه آنهائیکه به او (به تولید کننده بُت) می پیوندند (باید) سر بزر باشند، چراکه استادان خود، از نسل آدم (و فناپذیر) میباشند (تا چه رسد بُت ساخت آنها). (بجاست که) همه آنها جمع شوند، بپا خیزند از (خدا) بترسند و جملگی مختجل باشند.
- ۲۰ آهنگر با آهن (بُت را) تراشیده با ذغال (یعنی با آتش روی آن) کار کرده است و با پتک به آن شکل داده است و با نیروی قوی بازوی خود، آنرا ساخته است، گرسنه هم شده و نیروی خود را نیز از دست داده (بطوری که) حداقل اگر آب نمی نوشید نابود میشد.

הפטרות ויקרא

בְּרֹזֶל מַעֲצָד וּפְעַל בְּפֶחֶם וּבַמִּקְבוֹת יִצְרֶהוּ וַיִּפְעֵלֶהוּ
 21 בְּזִרְוֹעַ כַּחוֹ גַּם רָעַב וְאִין כַּח לֹא שָׁתָה מִיָּם וַיִּיעֶף: (יג)
 חֲרַשׁ עֲצִים נָטָה קֹו יִתְאַרְהוּ בְּשֶׁרֶד יַעֲשֶׂהוּ בַּמִּקְצָעוֹת
 וּבַמְּחֻוּגָה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתַפְאֶרֶת אָדָם
 22 לְשֶׁבֶת בַּיִת: (יד) לְכַרֶּת לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תְּרִזָּה וְאֶלּוֹן
 23 וַיֹּאמֶץ לוֹ בַּעֲצֵי יַעַר נָטַע אֲרֹן וּגֶשֶׁם יִגְדֵל: (טו) וְהָיָה
 לְאָדָם לְבַעַר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיִּחֶם אֹף יִשְׁיֵק וְאָפָה לֶחֶם אֹף
 24 יִפְעַל אֶל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגֹּד לָמוֹ: (טז) חֲצִיו
 שָׂרָף בָּמוֹ אֵשׁ עַל חֲצִיו בְּשֶׁר יֹאכֵל יִצְלָה צְלִי וַיִּשְׁבַּע אֹף
 25 יָחַם וַיֹּאמֶר הָאֵח חַמּוֹתַי רְאִיתִי אוֹר: (יז) וַשְּׂאֲרִיתוּ לְאֵל
 עָשָׂה לְפֶסֶלוֹ יִסְגֹּד { יִסְגֹּד לוֹ } וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו
 26 וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אַתָּה: (יח) לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ כִּי
 27 טַח מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְּׁכִיל לְבַתָּם: (יט) וְלֹא יָשִׁיב אֶל
 לְבוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה לְאֹמֶר חֲצִיו שֹׁרְפָתִי בָמוֹ אֵשׁ
 וְאֹף אֶפְיִתִי עַל גְּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלָה בְּשֶׁר וְאֹכֵל וַיִּתְרוּ
 28 לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוֹל עֵץ אֶסְגֹּד: (כ) רָעָה אֶפְרַיִם לֵב
 הוֹתֵל הִטָּהוּ וְלֹא יִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלוֹא שָׁקַד
 29 בְּיַמֵּינִי: (כא) זָכַר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אַתָּה
 30 יִצְרָתִיךָ עֶבֶד לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנְשָׁנִי: (כב) מִחִיתִי
 כָּעַב פִּשְׁעִיךָ וְכָעֲנָן חַטָּאוֹתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלִתִּיךָ:
 31 (כג) רְנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְהוָה הֲרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת אֲרָץ פִּצְחוּ
 הָרִים רְנֵה יַעַר וְכֹל עֵץ בּוֹ כִּי גֹאֵל יְהוָה יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל
 יִתְפָּאֵר:

هفتاراهاى شباتها

۳۶۱

هفتارای پاراشای «ویقرا» از کتاب «یشعیا»

- ۲۱ نجار (روی چوب) خط کشی میکند با قلم فلزی آنرا قیافه میدهد، با رنده آنرا درست میکند و با پرگار بآن شکل میدهد. آنرا بشکل انسان درست میکند، آنرا به زیبایی یک آدم میسازد تا در خانه بماند.
- ۲۲ (آن نجار) برای خود درختهای سرو آزاد را میبرد، درخت صنوبر و درخت بلوط را میگیرد، با درختهای جنگلی محکم میکند، درخت سرو آزاد می‌نشانند و باران (آنرا) رشد میدهد.
- ۲۳ (بخشی از آن چوب) برای آدم جهت بر افروختن آتش خواهد بود، بخشی از آنها را بر میدارد (با آن) گرم میشود، همچنین (با آن) آتش روشن میکند و نان میپزد، معبودی هم میسازد و به آن تعظیم میکند. از (بخش دیگر) آن بُت تراشیده درست مینماید و به آن سجده میکند.
- ۲۴ نیمی از آن را در آتش سوزانیده است با نیم دیگرش گوشت (می‌پزد و) میخورد، کباب درست میکند و سیر میشود، همچنین (با آن آتش) گرم میشود و میگوید به‌به! آتش تهیه کردم و گرم شدم.
- ۲۵ و بقیه آنرا برای بُت حاضر کرده است تا آنرا بتراشد. و به آن سجده و تعظیم کند، برایش نماز بخواند و بگوید: «مرا نجات ده چون تو خدای قادر من هستی».
- ۲۶ تشخیص نمیدادند و نمی‌فهمیدند، چگونه چشمان خود را گل گرفته‌اند که نبینند و قلب‌هایشان را که درک نکنند.
- ۲۷ پس نه توجه میکند نه معرفتی دارد و نه بصیرتی که بگوید نیمی از آن را در آتش سوزانیده‌ام و نیز روی ذغالش نان (پخته) گوشت کباب میکنم و میخورم آیا بقیه آن (چوب) را بُت بسازم - به‌گنده هیزم سجده نمایم!؟
- ۲۸ کسیکه پیرامون چیزهای پوچ میگردد قلب فریب خورده‌اش او را منحرف کرده است لذا جان خود را زها نمیسازد که (بخود) بگوید مگر نه اینست (که بُت ساختن و پرستش آن) کاری بیهوده در دست من است.
- ۲۹ ای «یعقوو» و ای «یسرائل» اینها را بیاد داشته باش، چونکه بنده من میباشی (از تو بعید است). من ترا ایجاد کردم. تو بنده من هستی ای «یسرائل» مرا فراموش نکن.
- ۳۰ (در گذشته) تقصیرات را مانند ابر غلیظ و خطاهایت را مانند مه محو کرده‌ام (حالا هم) بسوی من برگرد (توبه کن) چونکه (همینکه توبه کردی) ترا نجات داده‌ام.
- ۳۱ ای آسمان‌ها ترنم کنید، چونکه خدا عمل کرده است. این اعماق زمین هلله نمائید، ای کوه‌ها، ای جنگل و همه درختهای آن زبان به سرود بگشائید زیرا که ادونای «یعقوو» را نجات داده است و به «یسرائل» افتخار میکند.

הפטרת צו

ספר ירמיה פרק ז - ח - ט

- 1 (כא) כה אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ
- 2 עַל זְבַחֵיכֶם וְאָכְלוּ בֶשֶׂר: (כב) כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת
- 3 אַבּוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא { הוֹצִיאִי } אוֹתָם
- 4 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דְּבַרִּי עוֹלָה וּזְבַח: (כג) כִּי אִם אֶת
- 5 הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהֵייתִי לָכֶם
- 6 לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְהִלַכְתֶּם בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
- 7 אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטֵב לָכֶם: (כד) וְלֹא שְׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ
- 8 אֶת אָזְנָם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרוֹת לִבָּם הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לְאַחֲזֹר
- 9 וְלֹא לְפָנִים: (כה) לָמֵן הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אַבּוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
- 10 מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עַבְדֵי
- 11 הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשַׁלַּח: (כו) וְלֹא שְׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא
- 12 הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת עָרְפָם הִרְעוּ מֵאַבּוֹתָם: (כז)
- 13 וּדְבַרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי
- 14 וְקָרָאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכֶם: (כח) וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם זֶה
- 15 הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא שְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר
- 16 אֲבָדָה הָאֲמוּנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם: (כט) גְּזִי נִזְרָה וְהַשְׁלִיכִי
- 17 וּשְׂאֵי עַל שָׁפִים קִינָה כִּי מֵאֵס יְהוָה וַיִּטֵּשׁ אֶת דּוֹר
- 18 עֲבָרְתוֹ: (ל) כִּי עָשׂוּ בְנֵי יְהוּדָה הִרְעוּ בְּעֵינַי נְאוּם יְהוָה
- 19 שְׁמוֹ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו לְטָמְאוֹ:
- 20 (לא) וּבְנוּ בְּמֹת הַתַּפֶּת אֲשֶׁר בְּגִיא בֶן הַנֶּם לְשָׂרָף אֶת
- 21 בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלָתָה עַל
- 22 לְבִי: (לב) לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא יֵאמַר
- 23 עוֹד הַתַּפֶּת וּגִיא בֶן הַנֶּם כִּי אִם גִּיא הַהִרְגָה וְקִבְרוּ בַתַּפֶּת
- 24 מֵאִין מְקוֹם: (לג) וְהִיתָה נִבְלַת הָעַם הַזֶּה לְמֵאֲכָל לְעוֹף

هفتاراهاى شباتها

۳۶۲

شماره ۲۵

هفتارای پاراشای «صو» از کتاب «یرمیا» فصل ۷ آیه ۲۱ الی آیه ۳۴
فصل ۸ آیه یک الی آیه ۳ و فصل ۹ آیه ۲۲ الی آیه ۲۳

- ۱ ادونای صوائوت، خداوند «یسرائل» چنین گفته است: قربانی‌های سوختنی خود را به ذبح‌های خود ضمیمه و گوشت (آنها را) بخورید. (چونکه مقبول من نیست)
- ۲ زیرا زمانیکه پدران شما را از سرزمین «مصر» بیرون آوردم درباره قربانی سوختنی و ذبح، نه با آنها صحبت کردم و نه به آنها دستوری دادم.
- ۳ بلکه به آنها این موضوع را امر کردم: حرف مرا گوش کنید من خداوند شما و شما قوم من خواهید بود و در راهی که من به شما دستور میدهم بروید تا وضع شما خوب شود.
- ۴ اطاعت نکردند و گوششان را فرامدادند، بلکه در راه‌های خود گام برداشتند و دنبال خیره‌سری قلب‌های شرور خود رفتند. آنها ترقی نکردند بلکه به قهقرا رفتند.
- ۵ از روزیکه پدران شما از «مصر» بیرون آمدند تا امروز تمام پیامبران، بندگان خود را بسوی شما میفرستادم و این عمل را مکرراً انجام میدادم.
- ۶ از من اطاعت نکردند و گوششان را فرامدادند، گردن شقی نمودند از پدران خود بدتر کردند.
- ۷ (ای یرمیا) این حرفها را خواهی گفت، از تو اطاعت نخواهند کرد آنها را مورد خطاب قرار میدهی ولی بتو جوابی نخواهند داد.
- ۸ به آنها بگو: این قومی است که به حرف ادونای - خداوند خود گوش ندادند و پند نگرفتند. ایمان از بین رفت و (حتی) ذکر آن از دهانشان قطع شد.
- ۹ موی سر خود را بکن و دور بریز، بر جاهای بلند نوحه سرائی کن چونکه ادونای بیزار شده است. مردم دوره مورد خشم خود را ترک کرده است...
- ۱۰ چونکه فرزندان «یهودا» آنچه را که به نظر من بد بود انجام دادند، بُتهای خود را در این خانه‌ای که نام من بر آن خوانده شده است قرار دادند تا آنرا ناپاک سازند. گفته ادونای است.
- ۱۱ درّه «بن هیئوم» سکوهای بلند آتشدان ساختند تا پسران و دختران خود را (برای بُت) در آتش بسوزانند، چیزی که من دستور نداده‌ام و به فکرم هم خطور نکرده است.
- ۱۲ بنابراین روزهایی فرا میرسد که دیگر نخواهند گفت: آتشدان و درّه «بن هیئوم» بلکه دره کشتار، و بعلت نبودن جا کشته‌ها را در آتشدان قبر خواهند کرد. گفته ادونای است.
- ۱۳ لاشه این قوم طعمه پرنده آسمان و حیوان زمین خواهد شد و کسی (آن پرنده‌ها و حیوانات را) تهدید نکند.

הפטרת צו

- 14 הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֶמֶת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיד: (לד) וְהַשְּׁבִתִי
 מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמַחְצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שָׁשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה
 קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לַחֲרֹבָה תִּהְיֶה הָאָרֶץ:
- 15 (א) בָּעֵת הַהִיא נֹאֵם יְהוָה וַיֵּצִיאוּ { יוֹצִיאוּ } אֶת עֲצֻמוֹת
 מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת עֲצֻמוֹת שָׂרָיו וְאֶת עֲצֻמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת
 עֲצֻמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עֲצֻמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם:
- 16 (ב) וּשְׁטָחוּם לְשֶׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל צְבֵא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
 אֱהָבוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם
 וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֵן עַל פְּנֵי
 17 הָאָדָמָה יְהִיוּ: (ג) וּנְבַחַר מוֹת מַחֲיִים לְכָל הַשְּׂאֲרִית
 הַנְּשָׂאָרִים מִן הַמְּשֻׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת
 הַנְּשָׂאָרִים אֲשֶׁר הִדְחִיתִם שָׁם נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת:
- 18 (כב) כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחִכְמָתוֹ וְאֵל
 19 יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבוּרָתוֹ אֵל יִתְהַלֵּל עָשִׂיר בְּעִשְׂרוֹ: (כג)
 כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׂכֵל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי
 יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּאָרֶץ כִּי בָאֵלֶּה חִפְצָתִי
 נֹאֵם יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۳۶۳

هفتارای پاراشای «صو» از کتاب «یرمیا» فصل ۷ آیه ۲۱ الی آیه ۳۴

- ۱۴ در شهرهای «یهودا» و در کوچه‌های «یروشالیم» صدای شادی و صدای خوشحالی - صدای داماد و عروس را متوقف خواهم کرد زیرا این سرزمین به خرابه‌ای مبدل خواهد شد.
- ۱۵ گفته ادونای است: در آن زمان، استخوانهای پادشاهان «یهودا» و استخوانهای وزیرانش و استخوانهای کوهن‌ها و استخوانهای پیغمبران (دروغین) و استخوانهای ساکنین «یروشالیم» را از قبرهایشان بیرون خواهند ریخت.
- ۱۶ آن (استخوانها) را در برابر خورشید و ماه و تمام منضعات آسمانی که دوستشان میداشتند و میپرستیدند و از آنها پیروی میکردند و خواستارشان بودند و بهشان تعظیم میکردند خواهم گسترده، جمع‌آوری و مدفون نخواهند شد همانند پهن به روی زمین خواهند ماند.
- ۱۷ برای بازماندگان این قبیله بد که باقی مانده‌اند، در هر جایی که من آنان را (در آنجا) پراکنده کرده‌ام که باقی بمانند، چنان به تنگ بیایند که برای آنها مرگ بر زندگی ترجیح داشته باشد. گفته ادونای است.
- ۱۸ عاقل به عقل خود ننازد، پهلوان به زور خود مغرور نباشد و ثروتمند بخود نیالد.
- ۱۹ مگر اینکه، با درک و شناخت من، کسی که میخواهد خوستائی کند بدینوسیله به خود بیالد. چون من عامل احسان - داوری و عدالت میباشم. و (همیشه) خواستار اینها بوده‌ام. فرموده ادونای است.

הפטרת שמיני

ספר שמואל ב פרק ו

- 1 (א) וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת כָּל בַּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף:
- 2 (ב) וַיִּקָּם וַיִּלֶךְ דָּוִד וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעֵלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שָׁם
- 3 יְהוֹה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עָלָיו: (ג) וַיִּרְכְּבוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל עֵגְלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהֻּ מִבַּיִת אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֵעָה וַעֲזָא וְאַחִיו בְּנֵי אַבְיָנָדָב נְהַגִּים אֶת הָעֵגְלָה
- 4 חֲדָשָׁה: (ד) וַיִּשְׁאַהֻּ מִבַּיִת אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֵעָה עִם
- 5 אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחִיו הֵלֶךְ לְפָנָי אַרְוֹן: (ה) וְדָוִד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחַקִּים לְפָנָי יְהוֹה בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים
- 6 וּבְכַנְרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִנְעֻנְעִים וּבְצִלְצְלִים: (ו)
- 7 וַיָּבֹאוּ עַד גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲז
- 8 בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבְּקָר: (ז) וַיַּחַר אָף יְהוֹה בְּעֲזָה וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל הַשָּׁל וַיָּמַת שָׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: (ח)
- 9 וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוֹה פָּרֶץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם
- 10 הַהוּא פָּרֶץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ט) וַיֵּרָא דָּוִד אֶת יְהוֹה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוֹה: (י) וְלֹא
- 11 אָבָה דָּוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת אַרְוֹן יְהוֹה עַל עֵיר דָּוִד וַיִּטְהַר דָּוִד בַּיִת עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי: (יא) וַיֵּשֶׁב אַרְוֹן יְהוֹה בַּיִת
- 12 עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוֹה אֶת עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ: (יב) וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוֹה אֶת בַּיִת עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּעַבְדֵי אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבַּיִת עֶבֶד
- 13 אָדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה: (יג) וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן יְהוֹה שָׂשָׂה צָעְדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: (יד) וְדָוִד מְכַרְכֵּר
- 15 בְּכָל עֵז לְפָנָי יְהוֹה וְדָוִד חָגוּר אֶפֹּד בָּד: (טו) וְדָוִד וְכָל

هفتاراهاى شباتها

۳۶۴

شماره ۲۶

هفتارای پاراشای «شمینی» از کتاب دوم «شموتل» فصل ۶ آیه ۱ الی آیه ۱۹

- ۱ «داوید» بار دیگر همه جوانان را که سی هزار نفر بودند از (میان) «یسرائل» جمع‌آوری کرد.
- ۲ «داوید» با مردمی که با او بودند برخاست و به «بعله یهودا» رفت تا صندوق (حاوی لوحه‌های ده فرمان) خداوند را که نامی داشت، که همان نام «آدونای - صوائوت» ساکن فرشتگان کروویم میباشد و بر آن گذاشته شده بود، از آنجا انتقال دهد.
- ۳ صندوق (حاوی لوحه‌های ده فرمان) خداوند را بر کالسکه نوی سوار کردند و آنرا از خانه «آوی ناداو» که روی (تپه) «گیوعا» (ساخته شده) بود حمل کردند و «عوزا» و «آحیو» پسران «آوی ناداو» آن کالسکه را هدایت میکردند.
- ۴ آن صندوق را از خانه «آوی ناداو» که روی تپه بود حمل میکردند، «عوزا» همراه صندوق خداوند و «آحیو» پیشاپیش صندوق حرکت میکردند.
- ۵ و «داوید» و همه خاندان «یسرائل» با تمام سازهای ساخته شده از چوبهای سرو و با بربطها، چنگها، دفها، سنتورها و با سنجها در حضور آدونای می‌نواختند.
- ۶ (همینکه) آنها به «گورن ناخون» رسیدند چون گاوها لغزیدند «عوزا» دست خود را به طرف صندوق خداوند دراز کرد و آنرا نگهداشت.
- ۷ خشم آدونای بر «عوزا» فروخته شد، لذا بخاطر این اشتباه خداوند در آنجا «عوزا» رازد و او آنجا در کنار صندوق خداوند مرد.
- ۸ چون آدونای «عوزا» را مورد حمله قرار داد «داوید» ناراحت شد. پس نام آن محل را «پرص عوزا» نامید تا به امروز (هم چنین نامیده میشود).
- ۹ آن روز «داوید» از آدونای هراسید و گفت: چگونه صندوق (حاوی ده فرمان) خدا نزد من وارد شود؟
- ۱۰ «داوید» نخواست که صندوق آدونای را نزد خودش به شهر «داوید» بیاورد لذا «داوید» آنرا به خانه «عوود ادوم» هگیتی» برگردانید.
- ۱۱ صندوق آدونای سه ماه در خانه «عوود ادوم» هگیتی» ماند، آدونای «عوود ادوم» هگیتی و تمام خانواده‌اش را برکت داد.
- ۱۲ به «داوید» پادشاه چنین اطلاع رسید: خدا خاندان «عوود ادوم» و هر چیزی که داشت را بخاطر صندوق خداوند برکت داده است. «داوید» رفت و صندوق خداوند را از خانه «عوود ادوم» با شادمانی به شهر «داوید» آورد.
- ۱۳ همینکه حمل کنندگان، صندوق آدونای را شش قدم بر میداشتند یک گاو نر و یک گوساله پرواری ذبح میکرد.
- ۱۴ و «داوید» در حضور آدونای با تمام قدرت میرقصید، و «داوید» ژاکتی از کتان به کمر بسته بود.
- ۱۵ و «داوید» و تمام خاندان «یسرائل» صندوق آدونای را با هلهله و صدای شوفار می‌آوردند.

הפטרת שמיני

בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:
 16 (טז) והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול
 נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפיו ומכרכר
 17 לפני יהוה ותבו לו בלבה: (יז) ויבאו את ארון יהוה
 ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל
 18 דוד עלות לפני יהוה ושלמים: (יח) ויכל דוד מהעלות
 העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות:
 19 (יט) ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד
 אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת
 וילך כל העם איש לביתו:

هفتاراهای شباتها

۳۶۵

هفتارای پاراشای «شمینی» از کتاب دوم «شموئل» فصل ۶ آیه ۱ الی آیه ۱۹

- ۱۶ همینکه صندوق ادونای وارد شهر «داوید» شد، «میخَل» دختر «شائول» (زن داوید) از پشت پنجره نظاره میکرد و «داوید» پادشاه را در حال جست و خیز و رقص در حضور ادونای مشاهده کرد و در قلبش او را تحقیر نمود.
- ۱۷ صندوق ادونای را آوردند و آنرا در جای خودش در میان آن خیمه‌ای که «داوید» برای آن افراشته بود قرار دادند، «داوید» قربانی‌های سوختنی و ذبح‌های سلامت بحضور ادونای تقدیم داشت.
- ۱۸ «داوید» تقدیم قربانی‌های سوختنی و ذبح‌های سلامت را بانجام رسانید و مردم را بنام «آدونای - صوائوت» دعا کرد.
- ۱۹ به تمام مردم - به همه جماعت از مرد تا زن به هر کس یک گرده نام و یک قطعه گوشت و یک شیشه (شراب) پخش کرد مردم - هر کس به خانه خود رفت.

הפטרת תזריע

ספר מלכים ב פרק ד -ה

- 1 (מב) וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם
בַּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֹרֵמֶל בְּצִקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תֵּן
2 לָעָם וַיֹּאכְלוּ: (מג) וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתּוֹ מָה אַתָּן זֶה לְפָנַי מֵאָה
אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכֹל
3 וְהוֹתֵר: (מד) וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ כַּדְּבַר יְהוָה:
4 (א) וַנַּעֲמָן שַׂר צָבָא מֶלֶךְ אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנַי אֲדֹנָיו
וְנִשְׂא פָנִים כִּי בּוֹ נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה
5 גְּבוּר חֵיל מְצָרַע: (ב) וְאֲרָם יָצָאוּ גְדוּדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ
6 יִשְׂרָאֵל נֹעֵרָה קִטְנָה וַתְּהִי לְפָנַי אִשֶׁת נַעֲמָן: (ג) וַתֹּאמֶר
אֵל גְּבַרְתָּהּ אַחֲלִי אֲדֹנָי לְפָנַי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אִז
7 יֵאָסֶף אֶתְּוֹ מְצָרַעְתּוֹ: (ד) וַיָּבֵא וַיִּגַּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְאֵת
8 וְכִזְאֵת דְּבָרָה הַנֹּעֵרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: (ה) וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ אֲרָם לֶךְ בֹּא וְאֶשְׁלַחְהָ סֹפֵר אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
9 וַיִּקַּח בִּידּוֹ עֶשֶׂר כִּפְרֵי כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר
חֲלִיפֹת בְּגָדִים: (ו) וַיָּבֵא הַסֹּפֵר אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וַעֲתָה כְּבוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת
10 נַעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפְּתוֹ מְצָרַעְתּוֹ: (ז) וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אָנֹכִי
לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי זֶה שָׁלַח אֵלַי לְאֶסֶף אִישׁ מְצָרַעְתּוֹ כִּי
11 אַךְ דָּעוּ נָא וּרְאוּ כִּי מִתְאַנֶּה הוּא לִי: (ח) וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת בְּגָדָיו
וַיִּשְׁלַח אֵל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמָה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֵא נָא אֵלַי
12 וַיֵּדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל: (ט) וַיָּבֵא נַעֲמָן בְּסוּסוֹ
{בְּסוּסָיו} וּבִרְכָבוֹ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַבַּיִת לְאֱלִישָׁע: (י)
13 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מִלְּאָךְ לֵאמֹר הַלֹּךְ וְרַחֲצָתָ שְׁבַע

هفتارهای شباتها

۳۶۶

شماره ۲۷

هفتارای پاراشای «تزریع» از کتاب دوم «پادشاهان»
فصل ۴ آیه ۴۲ الی آیه ۴۴ و فصل ۵ آیه یک الی آیه ۱۹

- ۱ مردی از «بعل شالیشا» آمد و بیست عدد نان جو، نویر و مقداری خوشه تازه گندم در چننه خود (گذاشته) برای مرد خداوند (الیشاع) آورد و «الیشاع» به نوکر خود گفت: به این جمعیت (طلبه‌ها) بده بخورند.
- ۲ نوکرش گفت: این چیست که جلو یکصد نفر بگذارم؟ (الیشاع) گفت: به این جمعیت بده تا بخورند: چونکه ادونای گفته است میخورند و زیاد خواهند آورد.
- ۳ (آنها) جلو آنها گذاشت، طبق گفته ادونای خوردند و زیاد آوردند.
- ۴ «نعمان» وزیر جنگ پادشاه «آرام» بود. چون ادونای بوسیله «نعمان» برای «آرام» نجات فراهم کرده بود. (وی) در حضور آقايش (پادشاه) شخصی بزرگ و محترم بود. این مرد دلیر بود (ولیکن) مرض برص داشت.
- ۵ تعدادی از «آرام» حمله کرده. دخترکی را از سرزمین «یسرائل» به اسیری برده بودند و آن دخترک نزد زن «نعمان» زندگی میکرد.
- ۶ (آن دخترک) به خانمش گفت: آقايم بحضور پیغمبری که در «شومرون» است (برسد و به وی) التماس کند. آنوقت (آن پیغمبر) او را از بیماری برص شفا خواهد داد.
- ۷ «نعمان» نزد آقايش (پادشاه) آمد و چنین اظهار داشت: دخترکی که از سرزمین «یسرائل» است چنین گفته است.
- ۸ پادشاه «آرام» گفت: چنین عمل کن، بیا تا نامه‌ای برای پادشاه «یسرائل» بفرستم، «نعمان» به کشور «یسرائل» رفت و ده شمش نقره و شش هزار سکه طلا و ده دست لباس با خود برد.
- ۹ نامه را با این متن برای پادشاه «یسرائل» آورد، اکنون همینکه این نامه بتو برسد، غلام خود، «نعمان» را نزد تو فرستادم او را از بیماری برص شفایش ده.
- ۱۰ همینکه پادشاه «یسرائل» نامه را خواند لباسهایش را درید و گفت: مگر من خداوندم که بکشم یا زنده کنم، که این (پادشاه شخصی) را نزد من میفرستد که از بیماری برص شفایش دهم. پس حقیقتاً بدانید و بفهمید که او از من بهانه گیری میکند.
- ۱۱ همینکه «الیشاع» مرد خداوند شنید که پادشاه «یسرائل» لباسهایش را دریده است، نزد پادشاه فرستاد و گفت: چرا لباسهایت را دریدی؟ حالا نزد من بیاید تا بدانند که در «یسرائل» پیغمبری وجود دارد.
- ۱۲ «نعمان» با اسب و مرکبش آمد در خانه «الیشاع» ایستاد.

הפטרת תזריע

- 14 פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרָה לָךְ וַטְהַר: (יא) וַיִּקְצַף וַעֲמַן
וַיִּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יֵצוּא וַעֲמַד וְקָרָא בְּשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהָיו וְהִנִּיף יָדוֹ אֶל הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמִּצְרָע: (יב)
- 15 הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה {אֲמָנָה} וַפִּרְפֹּר נִהְרֹת דְּמִשְׁק מְכַל
מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֲרַחֵץ בָּהֶם וַטְהַרְתִּי וַיִּפְּן וַיִּלֶךְ בַּחֲמָה:
16 (יג) וַיִּגְשׁוּ עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָבָר גָּדוֹל
הַנְּבִיא דָבָר אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רַחֵץ
17 וַטְהַר: (יד) וַיֵּרֶד וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כַּדְּבַר אִישׁ
18 הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כַּבְּשָׂר נַעַר קָטָן וַיִּטְהַר: (טו) וַיֵּשֶׁב
אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל מַחֲנֵהוּ וַיָּבֵא וַיַּעֲמַד לְפָנָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יִדְעֵתִי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם
19 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח נָא בְּרָכָה מֵאֵת עֲבָדֶיךָ: (טז) וַיֹּאמֶר
חִי יְהוָה אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם אֶקַּח וַיִּפְצֹר בּוֹ לְקַחַת
20 וַיִּמְאֵן: (יז) וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתֵּן נָא לְעַבְדֶּךָ מִשָּׂא צַמֵּד
פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד עֲבָדֶךָ עֲלֶיהָ וְזָבַח
21 לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם לַיהוָה: (יח) לְדָבָר הַזֶּה יִסְלַח
יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנָי בֵּית רַמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה
וְהוּא נִשְׁעָן עַל יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי
בֵּית רַמּוֹן יִסְלַח {נָא} יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּדָבָר הַזֶּה: (יט)
- 22 וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ לְשָׁלוֹם וַיִּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבֵרֶת אֲרָץ:

هفتارهای شباتها

۳۶۷

شماره ۲۷

هفتارای پاراشای «تزریع» از کتاب دوم «پادشاهان»
فصل ۴ آیه ۴۲ الی آیه ۴۴ و فصل ۵ آیه یک الی آیه ۱۹

- ۱۳ «الیشاع» کسی را سوی او فرستاده گفت: برو هفت مرتبه در رود «یردن» آبتنی کن، گوشت بدنت را برای تو بحال نخستین باز میگرداند و طاهر میشوی.
- ۱۴ «نعمان» عصبانی شد و رفت آنگاه گفت: با خود میگفتم حتماً او (الیشاع) نزد من از خانه بیرون میآید و میایستد و بنام ادونای - خداوند خود (دعا) میخواند و دستش را به این محل (بیماری)، به این سو و آنسو، می برد و شخص برص دار را شفا میدهد.
- ۱۵ مگر نه اینست که «آوانا» و «پرپر» رودهای «دمشق» از تمام آبهای «یسرائل» بهتر است، البته در آنها آبتنی میکنم و پاک میشوم پس رو گردانید و با خشم رفت.
- ۱۶ غلامانش پیش آمدند و با او گفتگو کردند، گفتند: ای پدر! پیغمبر مطلب مهمی بتو گفته است. حتی که گفته است: آبتنی کن پاک خواهی شد. آیا نمی خواهی عمل کنی؟
- ۱۷ او سرازیر شد، طبق کلام مرد خداوند هفت مرتبه در رود «یردن» غسل کرد. گوشت بدنش مانند گوشت بدن کودک کوچکی تغییر پیدا کرد و پاک شد.
- ۱۸ او و تمام همراهانش نزد مرد خداوند برگشتند. آمد در حضورش ایستاد و گفت: اینک حالا دانستم که در هیچ جای دنیا خداوندی وجود ندارد مگر در «یسرائل»، اکنون تمنی دارم هدیه ای از جانب بنده ات پذیری.
- ۱۹ «الیشاع» گفت: به خدائی که در حضورش ایستاده ام قسم که نخواهم گرفت «نعمان» با و اصرار کرد که بپذیرد ولی «الیشاع» امتناع ورزید.
- ۲۰ «نعمان» گفت: تمنی اینکه (باندازه)، بار یک جفت قاطر، خاک (از این زمین مقدس) بمن داده شود (تا با آن در کشور خود قربانگاهی بسازم) زیرا بنده تو دیگر قربانی سوختنی یا ذبحی به دیگر معبودان تقدیم نخواهد کرد، مگر برای ادونای.
- ۲۱ موقعیکه آقا بیم (پادشاه) به بتخانه «ریمون» میاید تا به آنجا سجده کند چون او به من اعتماد دارد (اجباراً من هم) در بتخانه «ریمون» تعظیم میکنم، بخاطر این عمل ادونای مرا خواهد بخشید و (نیز) موقعیکه من در بتخانه «ریمون» تعظیم میکنم (تا متهم نشوم که بت را نمی پرستم) امیدوارم که ادونای بنده ات را مورد بخشش قرار دهد.
- ۲۲ «الیشاع» به او گفت برو سلامت، او راه پیموده از پیش وی مسافتی طی کرد.

הפטרת מצורע

ספר מלכים ב פרק ז

1 (ג) וְאַרְבַּעַה אַנְשִׁים הָיוּ מְצַרְעִים פָּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
 2 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתְנוּ: (ד) אִם
 אֲמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהִרְעַב בָּעִיר וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם יֵשְׁבוּנוּ
 פֹּה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לָכוּ וּנְפֹלָה אֶל מַחְנֵה אָרֶם אִם יַחֲיוּנוּ
 3 נַחֲיָה וְאִם יָמִיתְנוּ וּמָתְנוּ: (ה) וַיִּקְוֹמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל
 מַחְנֵה אָרֶם וַיָּבֹאוּ עַד קִצֵּה מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אֵין שָׁם
 4 אִישׁ: (ו) וַאֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם אֶת מַחְנֵה אָרֶם קוּל רֹכֵב קוּל
 סוּס קוּל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחֵיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחַתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא
 5 עָלֵינוּ: (ז) וַיִּקְוֹמוּ וַיִּנּוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת אֲהֻלֵיהֶם וְאֶת
 סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָא וַיִּנּוּסוּ אֶל
 6 נְפֹשָׁם: (ח) וַיָּבֹאוּ הַמְצַרְעִים הָאֵלֶּה עַד קִצֵּה הַמַּחְנֵה
 וַיָּבֹאוּ אֶל אֶהֱל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף
 וְזָהָב וּבִגְדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְּמוּ וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֶהֱל אַחֵר
 7 וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְּמוּ: (ט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
 לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשָׂרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ
 מַחֲשִׂים וְחַפְּיוֹנוֹ עַד אֹרֶךְ הַבֶּקֶר וּמִצְאַנּוֹ עוֹוֹן וְעַתָּה לָכוּ
 8 וּנְבֹאָה וּנְגִידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: (י) וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שַׁעַר
 הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אֵין
 שָׁם אִישׁ וְקוּל אָדָם כִּי אִם הַסּוּס אֲסוּר וְהַחֲמוֹר אֲסוּר
 9 וְאֲהֻלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה: (יא) וַיִּקְרְאוּ הַשְּׁעָרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית
 10 הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: (יב) וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָּיו
 אֲגִידָה נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אָרֶם יָדְעוּ כִּי רַעֲבִים
 אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחְנֵה לְהַחֲבִיהַ בַּהַשְׂדָּה {בַּשְּׂדָּה} לֵאמֹר
 11 כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וּנְתַפְּשֵׁם חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבֹא: (יג)

هفتارهای شباتها

۳۶۸

شماره ۲۸

هفتارای پاراشای «مصوراع» از کتاب دوم «پادشاهان» فصل ۷ آیه ۳ الی آیه ۲۰

- ۱ چهار (نفر مرد) مبتلا به بیماری برص کنار دروازه (شهر) بودند (آنها) به یکدیگر گفتند: چرا، ما در اینجا نشستیم تا بمیریم؟
- ۲ اگر بگوئیم به شهر برویم، در شهر قحطی است، و اگر اینجا بنشینیم میمیریم. پس اکنون برویم و خود را بدامان اردوگاه «آرام» بیاندازیم، اگر ما را زنده بگذارند زنده میمانیم و اگر ما را بکشند میمیریم.
- ۳ در تاریکی شب بلند شدند که به اردوگاه «آرام» بروند، تا مرز اردوگاه «آرام» آمدند و اینک کسی در آنجا نبود.
- ۴ و خدا، صدای عرابه، صدای اسب و صدای سپاه زیادی بگوش اردوی «آرام» رسانیده بود، یکی به دیگری میگفت: اینک پادشاه «یسرائل» پادشاهان «حیتی» و پادشاهان «مصر» را علیه ما اجیر کرده است تا علیه ما وارد (جنگ) شوند.
- ۵ پس در تاریکی شب بلند شده، چادرها و اسبان و خران‌شان را همان طور که بود در اردوگاه رها کرده از ترس‌شان با فرار گذاشتند.
- ۶ این مبتلایان به بیماری برص، تا انتهای اردوگاه آمدند و وارد یک خیمه شدند، خوردند و نوشیدند و از آنجا نقره و طلا و لباسهایی برداشتند و رفتند و پنهان نمودند، برگشتند و وارد چادر دیگری شدند از آنجا هم برداشتند و رفتند و پنهان کردند.
- ۷ یکدیگر گفتند: ما کار خوبی نمیکنیم، امروز روز خبر خوش است و اگر تا روشنی صبح ساکت بنشینیم و صبر کنیم گناهکار میشویم پس حالا بیائید برویم و به خانه پادشاه اطلاع دهیم.
- ۸ پس آمدند و دروازه‌بان را صدا زدند و باو چنین خبر دادند: ما به اردوگاه «آرام» رفتیم و اینک نه کسی آنجا بود و نه صدای آدمی شنیده شد، مگر اسبان و خران بسته و چادرها بحال خود رها شده بودند.
- ۹ دروازه‌بانان بانگ برآوردند و به قصر اندرونی شاه خبر دادند.
- ۱۰ پادشاه شبانه بلند شد و به ملازمان خود گفت: بگذارید شما را از آنچه که «آرامی‌ها» نسبت به ما کرده‌اند آگاه سازم، آنها از گرسنه بودن ما خبر دارند (برای همین) از اردوگاه بیرون رفته‌اند و در کشتزار پنهان شده‌اند با خود گفته‌اند همینکه اینها (یعنی یسرائل) از شهر خارج شوند آنها را زنده دستگیر میکنیم و وارد شهر میشویم.

הפטרת מצורע

- 11 וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר, וַיִּקְחוּ נָא חֲמִשָּׁה מִן הַסּוּסִים
הַנְּשֹׂאִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶם כָּל הַהֲמוֹן {הַמּוֹן}
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶם כָּל הַהֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּמוּ
12 וְנִשְׁלַחַה וְנִרְאָה: (יד) וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח
13 הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה אָרֶם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ: (טו) וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהָנָּה כָּל הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בַּגָּדִים וְכֵלִים
אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אָרֶם בְּהַחֲפֹז {בַּחֲפֹז} וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלֹאכִים
14 וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: (טז) וַיֵּצֵא הָעַם וַיִּבְזּוּ אֶת מַחֲנֵה אָרֶם וַיְהִי
סָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כַּדְּבַר יְהוָה:
15 (יז) וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל יָדוֹ עַל
הַשֶּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעַם בַּשֶּׁעַר וַיִּמַּת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ
16 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדְתַּת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו: (יח) וַיְהִי כַּדְּבַר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סָאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל
וְסָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כְּעַתְּ מִחֵר בַּשֶּׁעַר שְׁמֵרוֹן: (יט)
17 וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהָנָּה יְהוָה עֹשֶׂה
אַרְבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיְהִי כַּדְּבַר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה
18 בְּעֵינַיָּךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: (כ) וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ
הָעַם בַּשֶּׁעַר וַיִּמַּת:

هفتاراهاى شباتها

۳۶۹

هفتارای پارانای «مصوّراع» از کتاب دوم «پادشاهان» فصل ۷ آیه ۳ الی آیه ۲۰

- ۱۱ یکی از ملازمان پاسخ داده گفت: (پنج نفر) با پنج (رأس) از اسب‌های باقی مانده را که در این شهر باقی مانده‌اند بردارند، اینک اینها (که با اسب‌ها می‌روند) حتی اگر گرفتار دشمن شوند سرنوشت‌شان مانند تمام جمعیت «یسرائلی» که در این شهر باقی هستند (و گرفتار قحطی بوده و هلاک خواهند شد) خواهد بود. (بعبارت دیگر) اینک اینها با انبوه جمعیت «یسرائل» که (تا بحال در اثر قحطی) تمام شده‌اند هم سرنوشت می‌باشند پس اینها را بفرستیم و ببینیم (چه میشود).
- ۱۲ دو عرابه اسبی برداشتند، پادشاه، دنبال اردوی «آرام» فرستاده گفت: بروید و وضع را ببینید.
- ۱۳ (اسب سواران) تا «یردن» دنبال آن (ارامی)‌ها رفتند. و همه راه را پر از لباس و اثاثیه که «آرامی‌ها» بخاطر عجله‌شان انداخته بودند مشاهده کردند. پس آن فرستادگان برگشتند و به پادشاه اطلاع دادند.
- ۱۴ مردم رفتند و اردوی «آرام» را غارت کردند طبق گفته ادونای (بهای) یک «سآه» (پیمان‌ایست) آرد گندم به یک «شقل» و دو «سآه» جو (هم) به یک «شقل» (فروخته) شد.
- ۱۵ پادشاه آجودان خود را که مورد اعتمادش بود (برای حفظ نظم) کنار دروازه گماشته بود، مردم او را پایمال کردند و همان گونه که مرد ادونای به پادشاه که بحضورش آمده بود، گفته بود آن (آجودان) مُرد.
- ۱۶ مرد خدا به پادشاه چنین گفته بود: فردا همین موقع کنار دروازه «شومرون» (بهای) دو «سآه» جو یک شقل و یک «سآه» آرد نرم هم یک شقل (فروخته) خواهد شد.
- ۱۷ (آجودان) به مرد خدا در جواب گفته بود، فرض می‌کنیم هم اکنون ادونای در آسمان دریچه‌ای درست میکند؟ آیا چنین چیزی خواهد شد؟ (مرد خدا گفت) تو با چشمانت می‌بینی ولیکن از (مال) آنجا نخواهی خورد.
- ۱۸ برای او چنین پیش آمد. مردم کنار دروازه او را لگدمال کردند و مُرد.

הפטרת אחרי מות

ספר יחזקאל פרק כב

1,2 (א) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (ב) וְאַתָּה בֶן אָדָם
 הַתְּשַׁפֵּט הַתְּשַׁפֵּט אֶת עֵיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּה אֶת כָּל
 3 תּוֹעֲבוֹתֶיהָ: (ג) וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עֵיר שִׁפְכַת
 דָּם בְּתוֹכָהּ לְבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גְלוּלִים עָלֶיהָ לְטַמְּאָהּ:
 4 (ד) בְּדַמָּךְ אֲשֶׁר שִׁפַּכְתָּ אֲשַׁמְתָּ וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 טַמְּאָת וּתְקַרִּיבִי יַמִּיךָ וּתְבוֹא עַד שְׁנוֹתֶיךָ עַל כֵּן נִתְתִּיךָ
 5 חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקָלְסָה לְכָל הָאָרְצוֹת: (ה) הַקְּרַבּוֹת
 וְהִרְחַקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְּסוּ בְּךָ טַמְּאָת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה:
 6 (ו) הֲנֵה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרַעוֹ הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שִׁפְךָ
 7 דָּם: (ז) אָב וְאִם הִקְלוּ בְּךָ לָגֵר עָשׂוּ בַעֲשֵׂק בְּתוֹכְךָ יְתוֹם
 8 וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בְּךָ: (ח) קָדְשֵׁי בְּזִית וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי חָלַלְתָּ:
 9 (ט) אַנְשֵׁי רְכִיל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שִׁפְךָ דָּם וְאֵל הַהָרִים אָכְלוּ
 10 בְּךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ: (י) עֲרוֹת אָב גָּלָה בְּךָ טַמְּאָת הַנְּדָה
 11 עָנוּ בְּךָ: (יא) וְאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ
 אֶת כְּלָתוֹ טַמְּאָ בְּזִמָּה וְאִישׁ אֶת אַחֲתוֹ בֵּת אָבִיו עָנָה בְּךָ:
 12 (יב) שָׁחַד לָקַחוּ בְּךָ לְמַעַן שִׁפְךָ דָּם וְנָשָׂךְ וְתִרְבִּית לָקַחְתָּ
 וְתִבְצָעִי רָעִיךָ בַעֲשֵׂק וְאֵתִי שָׁכַחְתָּ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: (יג)
 13 וְהֵנָּה הִפִּיתִי כַּפִּי אֵל בְּצַעֲךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל דַּמָּךְ אֲשֶׁר
 14 הָיוּ בְּתוֹכְךָ: (יד) הִיעַמַּד לְבָבְךָ אִם תַּחְזֹקְנָה יְדֶיךָ לַיָּמִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ אָנֹכִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי: (טו)
 15 וְהִפִּיצוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וְזִרִיתִיךָ בְּאָרְצוֹת וְהִתְמַתִּי
 16 טַמְּאָתְךָ מִמֶּךָ: (טז) וּנְחַלְתָּ בְּךָ לְעֵינַי גוֹיִם וְיִדְעַתָּ כִּי אָנֹכִי
 יְהוָה:

هفتارهای شباتها

۳۷۰

شماره ۲۹

هفتارای پاراشای «آخره موت» از کتاب «یحزقل» فصل ۲۲ آیه ۱ الی ۱۶

- ۱ کلام ادونای با من چنین بود:
- ۲ تو ای «بن آدم» آیا واقعاً مایلی نسبت، به این شهر خونین «یروشالیم» داوری کنی؟ و همه کارهای ناپسند آنرا (به مسئولین آن) اعلام نمایی؟
- ۳ پس بگو، خدا - خداوند چنین گفته است: شهری که (مردمش حتی) در میان آن خون میریزند و روی آن بُتهائی میسازند که ناپاکش نمایند زمان (ویران شدن) آن فرا میرسد.
- ۴ بخاطر خونی که ریخته‌ای، مجرم گشتی و به جهت بُتهائی که ساخته‌ای عمرت را (به زمان دربدری) نزدیک کردی و به پایان سالهات (که در این سرزمین مستقر بودی) رسیدی، بنابراین ترا ننگ قوم‌ها و مورد تمسخر کشورها قرار دادم.
- ۵ ای ناپاک، ای پراز تشویش، چه آنهائی که به تو نزدیک هستند و چه آنهائیکه از تو دورند ترا مورد مسخره قرار خواهند داد.
- ۶ اینک سران «یسرائل» هر کدام قُلدر بودند. برای اینکه (بیشتر) خونریزی کنند.
- ۷ در بین شما، پدر و مادر را سبک میکردند، در میان شما به غریب با ستم رفتار می نمودند و در میان شما یتیم و بیوه‌زن را مغبون میساختند.
- ۸ مقدسات مرا خوار کردی و شبات‌های مرا بی حرمت نمودی.
- ۹ در میان شما اشخاص سخن چین زندگی میکردند برای اینکه خونریزی کنند. در بین شما (ذبح‌هایی که برای بُت میکردند) بر سر کوه‌ها میخورند، در میان شما کارهای زشت انجام میدادند.
- ۱۰ در بین شما به ناموس پدر تجاوز میکردند و زن قاعده را بی صورت می کردند.
- ۱۱ مرد با زن هموعش کار ناپسند انجام میداد و شخص، عروس خود را با عمل زشت ناپاک میکرد، در بین شما شخص، به خواهر خویش - دختر پدرش تجاوز میکرد.
- ۱۲ در بین شما برای ریختن خون رشوه میگرفتند، نزول و سود میگرفتی و نسبت به هموعانت ستم میکردی و مرا فراموش نمودی، گفته خدا - خداوند است.
- ۱۳ و اینک بخاطر طمع ورزیدنت و بخاطر خونریزی که در میان تو بوده است به تو ضربه میزنم.
- ۱۴ آیا قلبت توان مقاومت دارد یا قدرتت آنقدر زیاد است که عمل مرا در آن روزها تحمل کنی، من ادونای هستم: گفتم و اجرا خواهم کرد.
- ۱۵ ترا در بین قوم‌ها پراکنده خواهم کرد و در سرزمین‌ها پخش خواهم نمود.
- ۱۶ بنظر خودت (هم) در انظار قوم‌ها خوار خواهی بود و خواهی دانست من ادونای هستم (که گفتم و اجرا میکنم).

הפטרת קדושים

ספר יחזקאל פרק כ

- 1,2 (ב) ויהי דבר יהוה אלי לאמר: (ג) בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה:
- 3 (ד) התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם 4 הודיעם: (ה) ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בַּחְרֵי בְיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יָדֵי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יָדֵי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- 5 (ו) ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל 6 הארצות: (ז) ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: (ח) 7 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: (ט) 8 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ 9 מצרים: (י) ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: 10 (יא) ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם 11 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: (יב) וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי 12 אני יהוה מקדשם: (יג) וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך 13 חמתי עליהם במדבר לכלותם: (יד) ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם:

هفتاراهاى شباتها

۳۷۱

شماره ۳۰

هفتارای پاراشای «قدوشیم» از کتاب «یحزقل» فصل ۲۰ آیه ۲ الی آیه ۲۰

- ۱ کلام خدا با من چنین بود:
- ۲ ای «بن آدم» با پیران «یسرائل» صحبت کرده به آنها بگو: خدا - خداوند چنین گفته است: آیا برای درخواست از من می‌آئید؟ قسم بخودم اگر درخواست شما را پذیرم (این) گفته خدا - خداوند است.
- ۳ ای «بن آدم» آیا واقعاً مایلی آنها را داوری کنی، پس کارهای ناپسند پدران‌شان را به آنها اعلام کن.
- ۴ به آنها بگو! خدا - خداوند «یسرائل» چنین گفته است: روزی که «یسرائل» را برگزیدم و برای نسل خاندان «یعقو» دستم را (بعنوان سوگند) برافراشتم و در سرزمین «مصر» خود را به آنها شناسانیدم (آری) دست خود را (بعنوان سوگند) بلند کردم و گفتم من خدا - خداوند شما می‌باشم.
- ۵ در آن زمان برای آنها قدرت نمائی کردم تا آنها را از سرزمین «مصر» بیرون آورده به سرزمینی که برای آنها تعیین کردم و شیر و شهد در آن جاری است و پسندیده‌تر از همه سرزمین‌هاست، بیاورم.
- ۶ به آنها گفتم: هر کدام چیزی که به نظرتان ناپسند است دور اندازید و با بُت‌های «مصریها» خود را ناپاک نکنید. من ادونای - خداوند شما می‌باشم.
- ۷ به من تمرد کردند و نخواستند از من اطاعت کنند هیچکس چیزی را که به نظرش ناپسند بود دور نینداخت و بُت‌های «مصریها» را ترک نکرد. با خود گفتم در میان سرزمین «مصر» خشمم را متوجه آنها کنم و آنها را مورد غضب کامل قرار دهم.
- ۸ لذا بخاطر نام خود طوری عمل کردم که در انظار قوم‌هائی که «یسرائل»، در بین آنها بسر می‌برند و من خود را به آنها شناسانده بودم، بی حرمت نکنم. و آنها را از سرزمین «مصر» بیرون آورم.
- ۹ لذا آنها را از سرزمین «مصر» بیرون آوردم و به (این) بیابان وارد ساختم.
- ۱۰ قوانین خود را برای آنها وضع نمودم و احکام خود را که (هر آدمی) به آنها عمل کند و با آنها زنده میماند، به آگاهی آنها رسانیدم.
- ۱۱ شباتهایم را هم به آنها اختصاص دادم تا بین من و آنها نشانه‌ای باشد که من ادونای مقدس کننده آنها می‌باشم.
- ۱۲ خاندان «یسرائل» در این بیابان هم نسبت به من تمرد کردند، به قانون‌های من عمل نکردند، احکامم را - که اگر آدمی آنها را انجام دهد با آنها زنده میماند - مورد نفرت قرار دادند و شباتهایم را خیلی بی حرمت کردند. (با خود) گفتم در این بیابان خشمم را بر آنها بریزم تا نابودشان کنم.
- ۱۳ (ولی این بار هم) در انظار گروه‌هائی که جلو چشمشان، آنها یعنی «یسرائل» را بیرون آوردم، چنان عمل کردم که نامم را بی حرمت نکرده باشم.

הפטרת קדושים

14 (טו) וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
 אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא
 15 לכל הארצות: (טז) יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא
 הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם
 16 הלק: (יז) ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם
 17 כלה במדבר: (יח) ואמר אל בניהם במדבר בחוקי
 אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
 18 ובגלוליהם אל תטמאו: (יט) אני יהוה אלהיכם בחקותי
 19 לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: (כ) ואת שבתותי
 קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה
 אלהיכם:

هفتاراهاى شباتها

۳۷۲

شماره ۳۰

هفتارای پاراشای «قدوشیم» از کتاب «یحزقل» فصل ۲۰ آیه ۲ الی آیه ۲۰

- ۱۴ حتى در بیابان هم دستم را (بعنوان سوگند برای آنها بلند کردم) تا آنها را به آن سرزمین که اختصاص داده بودم، در آن شیر و شهد جاری است و از همه ی سرزمین ها پسندیده تر است، وارد نسازم...
- ۱۵ با آنکه به قانون های من عمل نکردند، احکام مرا مورد نفرت قرار دادند، شبتهای مرا بی حرمت کردند حتی دل شان دنبال (پرستش) بُت ها میرفت...
- ۱۶ با اینحال به آنها رحم کردم که آنها را تباه نکنم پس آنها را در این بیابان نابود نکردم.
- ۱۷ در بیابان به فرزندان شان گفتم: به عادات پدرانتان رفتار نکنید، رسم های آنان را نگه ندارید و خود را با (پرستیدن) بُت های شان ناپاک نسازید.
- ۱۸ من ادونای - خداوند شما هستم، به قانون های من عمل کنید و احکام مرا مراعات نمائید و آنها را انجام بدهید.
- ۱۹ شبتهای مرا مقدس بدارید (شبهات ها) علامت بین من و شما باشد تا بدانید که من ادونای - خداوند شما میباشم.

הפטרת אמר

ספר יחזקאל פרק מד

- 1 (טו) והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
2 יהוה: (טז) המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל
3 שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: (יז) והיה בבואם
אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה
עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה:
4 (יח) פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו
5 על מתניהם לא יחגרו ביזע: (יט) ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את
בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
6 בבגדיהם: (כ) וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו פסום
7 יכסמו את ראשיהם: (כא) ויין לא ישתו כל כהן בבואם
8 אל החצר הפנימית: (כב) ואלמנה וגרושה לא יקחו
להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
9 אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: (כג) ואת עמי יורו בין
10 קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: (כד) ועל ריב המה
יעמדו לשפט {למשפט} במשפטי ושפטהו {ישפטהו}
ואת תורתני ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי
11 יקדשו: (כה) ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם
לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה
12 לאיש יטמאו: (כו) ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו
13 לו: (כז) וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית
לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: (כח)

هفتاراهای شباتها

۳۷۳

شماره ۳۱

هفتارای پاراشای «امور» از کتاب «یحزقل» فصل ۴۴ آیه ۱۵ الی آیه ۳۱

- ۱ در حالیکه فرزندان «یسرائل» از راه من گمراه شده‌اند، کوهن‌ها - سبط «لوی» - فرزندان «صادوق» مکان مقدس مرا پاسداری کرده‌اند. آنها (شایسته‌اند) بسوی من تقرب جویند و خدمت مرا انجام دهند و برای تقدیم کردن پیه و خون (قربانها) بحضور من بایستند. گفته خدا - خداوند است...
- ۲ آنها به محل مقدس من وارد شوند و آنها به قربانگاه من نزدیک گردند و نگهبانی (مکان مقدس) مرا بنمایند.
- ۳ موقعیکه از درب داخلی وارد میشوند، لباسهای کتانی بتن کنند و موقع خدمت‌شان در دروازه حیاط داخلی، و داخل (مکان مقدس - لباس) پشمینه بتن کنند.
- ۴ پوشش‌های تزئینی روی سرشان از کتان باشد و شلوارهای کتانی بر کمرشان باشد. (روی کمر) در جایی که عرق میکنند کمر بند نبندند.
- ۵ موقعیکه بسوی حیاط بیرونی خارج میشوند لباسهایی را که با آنها خدمت کرده‌اند از تن در آورند و آنها را در غرفه‌های مکان مقدس بگذارند و لباسهای دیگری بر تن کنند. مردم را با لباسهای (مقدس) خود، مقدس نکنند.
- ۶ (موی) سر خود را نتراشند، موی سر خود را (بیش از ۳۰ روز) بلند نکنند، سر خود را یک نواخت اصلاح نمایند.
- ۷ زمان ورودشان به حیاط درونی (مکان مقدس) کوهن‌ها شراب ننوشند.
- ۸ زن بیوه و مطلقه به همسری خود در نیاورند مگر اینکه دوشیزه‌ای از «یسرائل» (غیر کوهن) و بیوه‌ای که شوهرش کوهن بوده است بگیرند.
- ۹ تفاوت چیز مقدس و غیر مقدس را به قوم من «یسرائل» تعلیم دهند تفاوت ناپاک را از پاک به اطلاع آنها برسانند.
- ۱۰ در موارد نزاع، آنها مأمورند تا قضاوت را بر طبق دستورات من بعمل آورند، در همه عیدهایم، تعالیم و قانون‌های مرا مراعات نمایند، شبات‌های مرا مقدس بدارند.
- ۱۱ هیچیک به جسد آدم مرده نزدیک نشود که ناپاک گردد، فقط برای پدر و مادر و پسر و دختر و برادر و خواهری که شوهر نکرده است (میتواند) ناپاک شود.
- ۱۲ پس از پاک شدن وی، برای او هفت روز (دیگر) بشمارند.
- ۱۳ روز ورودش به محل مقدس - به حیاط درونی برای خدمت کردن در جایگاه مقدس، قربانی خطای خود را تقدیم بدارد. گفته خدا - خداوند است.

הפטרת אמר

14 וְהִיטָה לָהֶם לִנְחֻלָּה אֲנִי נִחַלְתֶּם וְאַחֲזָה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם
 15 בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזְתֶּם: (כט) הַמְּנַחָה וְהַחֲטָאֵת וְהָאֲשָׁם
 16 הַמָּה יֹאכְלוּם וְכָל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: (ל) וְרֵאשִׁית
 כָּל בְּפוּרֵי כָל וְכָל תְּרוּמַת כָּל מִכֵּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לִכְהֹנִים
 יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לִכְהֵן לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל
 17 בֵּיתֵךְ: (לא) כָּל גְּבֻלָּה וְטִרְפָּה מִן הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא
 יֹאכְלוּ הַכְּהֹנִים:

هفتاراهاى شباتها

۳۷۴

هفتارای پاراشای «أمور» از کتاب «یحزقل» فصل ۴۴ آیه ۱۵ الی آیه ۳۱

- ۱۴ (کوهن بودن) نصیب آنها باشد، آنچه مختص من است سهم آنها باشد، در میان (سبط‌های) «یسرائل» به آنها زمین زراعی ندهید، آنچه مختص من است بجای (محصولات) زمین زراعی آنهاست.
- ۱۵ آنها هدیه آردی و (گوشت) قربانی خطا و (گوشت) قربانی جریمه را بخورند و هر چیزی که از (افراد) «یسرائل» وقف شود از آن ایشان باشد.
- ۱۶ اولین هر نوبری از تمام (حاصل زمین) و هر هدیه‌ای از تمام چیزها، یعنی از تمام هدیه‌های شما مال کوهن باشد (قسمت) اول خمیرها یتان را به کوهن بدهید تا خداوند در خانه‌ات برکت قرار دهد.
- ۱۷ کوهن‌ها هیچ ذبح حرامی و شکار شده‌ای را چه از پرندگان و چه از چارپایان نخورند!

تبصره - بر تمام افراد یسرائل خوردن ذبح حرام و شکار شده ممنوع است و چون کهن‌ها محل کارشان در خانه خدا است، به آنها تأکید مجدد شده است.

הפטרת בהר סיני

ספר ירמיה פרק לב

1,2 (ו) וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ הֲיֵה דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (ז) הֲנִה
 חֲנֹמָאֵל בֶּן שְׁלֹם דָּדָךְ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קִנְה לָךְ אֶת שְׂדֵי
 3 אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הַגְּאֹלָה לְקִנּוֹת: (ח) וַיָּבֹא
 אֵלַי חֲנֹמָאֵל בֶּן דָּדִי כַדְבַר יְהוָה אֵל חֲצַר הַמְּטָרָה וַיֹּאמֶר
 אֵלַי קִנְה נָא אֶת שְׂדֵי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּנֵימִין
 כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה וְלָךְ הַגְּאֹלָה קִנְה לָךְ וְאָדַע כִּי דְבַר
 4 יְהוָה הוּא: (ט) וַאֲקַנְה אֶת הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנֹמָאֵל בֶּן דָּדִי
 אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת וְאֲשַׁקְלָה לוֹ אֶת הַכֶּסֶף שְׁבַעָה שְׁקָלִים
 5 וְעָשְׂרָה הַכֶּסֶף: (י) וְאָכְתָב בְּסֵפֶר וְאָחַתָּם וְאָעַד עֵדִים
 6 וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף בְּמֵאזְנוֹיִם: (יא) וְאָקַח אֶת סֵפֶר הַמִּקְנָה
 7 אֶת הַחֲתוּם הַמְצוּה וְהַחֲקִים וְאֵת הַגְּלוּיִ: (יב) וְאָתַן אֶת
 הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל בְּרוּךְ בֶּן נְרִיָּה בֶּן מַחְסִיָּה לְעֵינַי חֲנֹמָאֵל
 דָּדִי וְלְעֵינַי הָעֵדִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינַי כֹּל
 8 הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֲצַר הַמְּטָרָה: (יג) וְאֶצְוָה אֶת בְּרוּךְ
 9 לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר: (יד) כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֶת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה
 וְאֵת הַחֲתוּם וְאֵת סֵפֶר הַגְּלוּיִ הַזֶּה וּנְתַתֶּם בְּכָלִי חֲרָשׁ
 10 לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים: (טו) כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בְּתִים וְשָׂדוֹת וְכַרְמִים בְּאֶרֶץ
 11 הַזֹּאת: (טז) וְאֶתְפַּלֵּל אֵל יְהוָה אַחֲרַי תְּתִי אֶת סֵפֶר
 12 הַמִּקְנָה אֵל בְּרוּךְ בֶּן נְרִיָּה לֵאמֹר: (יז) אֵהָה אֲדַנִּי יְהוָה
 הֲנִה אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל
 13 וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה לֹא יִפְּלֵא מִמֶּךָ כֹּל דְּבַר: (יח) עֲשֵׂה חֶסֶד
 לְאֱלֹפִים וּמִשְׁלָם עוֹן אָבוֹת אֵל חֵיק בְּגִיָּהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל
 14 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: (יט) גָּדַל הָעֲצָה וְרַב

هفتاراهای شباتها

۳۷۵

شماره ۳۲

هفتارای پاراشای «بهرسینای» از کتاب «یرمیا» فصل ۳۲ آیه ۶ الی آیه ۲۷

- ۱ «یرمیا» گفت: سخن خدا با من چنین بود:
- ۲ اینک «حَمْتِیل» فرزند «شَلوم» عمویت نزد تو میآید و میگوید نظر به اینکه حق بازخرد به تو میرسد، کشتزار مرا که در «عناتوت» است برای خود بخر.
- ۳ «حَمْتِیل» پسر عموی من بر طبق گفته خداوند در زندان پیش من آمد، گفت: خواهشمندم کشتزار مرا که در «عناتوت» در سرزمین «بنیامین» است برای خود خریداری کنی، چون حق ارث بتو میرسد و (حق) بازخرد از آن توست. پس آنرا برای خویش بخر - دانستم که مطلب از جانب ادونای است.
- ۴ کشتزار را که در «عناتوت» بود از پسر عمویم خریدم و بهای آنرا که برابر با هفت «شِقل» و ده «کیسف» بود، وزن کردم.
- ۵ در دفتری ثبت کردم و امضاء نمودم و شاهدانی را بگواهی گرفتم و پول را با ترازو وزن کردم (و پرداختم).
- ۶ دفتر خرید - مهر شده، متن چاپی و شرائط وارده در آن و متن آگهی (به اصطلاح در دفتر روزنامه رسمی) را گرفتم.
- ۷ در حضور «حَمْتِیل» (پسر) عمویم و جلو چشم گواهانی که در دفتر ثبت شده بودند و در نظر یهودیانی که در زندان حضور داشتند، آن دفتر خرید را به «باروخ» پسر «نیریا» پسر «مَحسیا» سپردم.
- ۸ در حضور آنها به «باروخ» چنین دستور دادم:
- ۹ «آدونای - صوائوت» - خداوند «یسرائل» چنین فرموده است: این دفترها یعنی این دفتر خرید - مهر شده با این متن آگهی (در روزنامه رسمی) را بگیر و در ظرف سفالین قرار بده تا اینکه سالهای زیادی پایدار بماند.
- ۱۰ چونکه «آدونای - صوائوت» - خداوند «یسرائل» چنین فرموده است: باز هم در این سرزمین خانه‌ها، کشتزارها و تاکستانها خریده خواهد شد.
- ۱۱ بعد از اینکه دفتر خرید را به «باروخ» پسر «نیریا» دادم بحضور ادونای استغاثه کرده گفتم:
- ۱۲ آه، ای ادونای! اینک تو با نیروی عظمت و بازوی افراشته‌ات آسمان و زمین را ایجاد کردی، هیچ کاری برای تو دشوار نیست...
- ۱۳ به هزاران (نسل نیکوکاران) نیکی میکنی و گناه پدران را بعد از آنها به فرزندان‌شان که دنباله‌رو پدر بدکار خود هستند.

הפטרת בהר סיני

הַעֲלִילָהּ אֲשֶׁר עֵינֶיהָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְנֵי אָדָם לְתַת
 15 לְאִישׁ כְּדַרְכָּיו וּכְפָרֵי מַעַלְלָיו: (כ) אֲשֶׁר שָׁמַתְּ אֶת־
 וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאָדָם
 16 וַתַּעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם פִּיּוֹם הַזֶּה: (כא) וַתֵּצֵא אֶת עַמְּךָ אֶת
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיַד חֲזָקָה
 17 וּבְאֲזֻרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל: (כב) וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת
 הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֶם לְתַת לָהֶם אֶרֶץ זֵבֶת
 18 חֶלֶב וּדְבָשׁ: (כג) וַיִּבְאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶתְּהָ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ
 וּבְתוֹרֹתֶיךָ {וּבְתוֹרֹתֶיךָ} לֹא הִלְכוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לָהֶם
 לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֹתָם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת: (כד)
 19 הֲנֵה הַסְּלָלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלִכְדָּהּ וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד
 הַכַּשְׂדִּים הַנֹּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעַב וְהַדָּבָר
 20 וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִיא וְהִנֵּה רָאָה: (כה) וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי
 אֲדָנָי יְיָהוָה קָנָה לָּךְ הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף וְהָעֵד עֵדִים וְהָעִיר
 21 נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים: (כו) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ
 22 לֵאמֹר: (כז) הֲנֵה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר הַמִּמְּנִי יִפְּלֹא
 כָּל דְּבָר:

هفتاراهاى شباتها

۳۷۶

هفتارای پارشای «بهرسینای» از کتاب «یرمیا» فصل ۳۲ آیه ۶ الی آیه ۲۷

- ۱۴ تلافی میکنی، قادری بزرگوار و شجاع هستی نامت «آدونای - صوائوت» میباشد. (خدائی) پر تدبیر و پرکار هستی که بر تمام رفتارهای بنی آدم ناظر بوده به هرکس طبق رفتارها و نتیجه‌ی اعمالش عوض میدهی...
- ۱۵ که در سرزمین «مصر» و در میان «یسرائل» ها آیات و معجزات قرار دادی که تا امروز (معرف وجود توست) پس برای خود شهرتی چون امروز درست کردی.
- ۱۶ با آیات و با معجزات، با قدرتی قوی، با بازوئی افراشته و با کار شگفت‌انگیز قوم خود «یسرائل» را از «مصر» بیرون آوردی...
- ۱۷ به پدران‌شان سوگند یاد کردی این سرزمین را به آنها بدهی پس سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است به آنها عطاء فرمودی...
- ۱۸ (آنها) وارد شدند و آنرا وارث گشتند، ولیکن از سخن تو اطاعت نکردند، طبق توراہ تو رفتار نمودند، آنچه را به آنها دستور دادی انجام دهند، انجام ندادند، لذا این بدیها برای آنها پیش آمد.
- ۱۹ همانطور که گفته‌ای اکنون آتشیبارها وارد این شهر شده‌اند تا آنرا تسخیر کنند، و هم اکنون مشاهده میکنی بعلت وجود جنگ و قحطی و وبا این شهر بدست «کلدانیها» که علیه آن می‌جنگند تسلیم شده است.
- ۲۰ و تو ای «آدونای - صوائوت» به من گفتی: این کشتزار را برای خود با پول خریداری کن و گواہانی هم بگیر در حالی که شهر بدست «کلدانیها» افتاده است.
- ۲۱ سخن آدونای به «یرمیا» چنین بود.
- ۲۲ اینک من آدونای - خداوند تمام بشر هستم، آیا کاری برای من دشوار است!؟

تبصره: گوهن‌ها چون در محل مقدس خدمت میکنند مورد تأکید قرار گرفته‌اند.

הפטרת בחקתי

ספר ירמיה פרק טז - יז

- 1 (יט) יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם
- 2 מועיל: (כ) היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים:
- 3 (כא) לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת
- 4 גבורתי וידעו כי שמי יהוה: (א) חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות
- 5 מזבחותיכם: (ב) כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על
- 6 עץ רענן על גבעות הגבהות: (ג) הררי בשדה חילך כל
- 7 אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך: (ד)
ושמטתה ובה מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את
- 8 איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד
- 9 עולם תוקד: (ה) כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: (ו) והיה
- 10 כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשב: (ז) ברוך הגבר אשר
- 11 יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: (ח) והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ידא {יראה} כי יבא
- 12 חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי: (ט) עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו:
- 13 (י) אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו
- 14 {כדרכיו} כפרי מעלליו: (יא) קרא דגר ולא ילד עשה
עשר ולא במשפט בחצי ימו {ימיו} יעזבנו ובאחריתו
- 15 יהיה נבל: (יב) פסא כבוד מרום מראשון מקום
- 16 מקדשנו: (יג) מקוה ישראל יהוה כל עזביה יבשו יסורי
{וסורי} בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:
- 17 (יד) רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה:

هفتارهای شباتها

۳۷۷

شماره ۳۳

هفتارای پاراشای «بحوقوتی» از کتاب «یرمیا»

فصل ۱۶ آیه ۱۹ الی آیه ۲۱ و فصل ۱۷ آیه یک الی آیه ۱۴

- ۱ ای خدا، هنگام مصیبت، تو قدرت و پناهگاه و گریزگاه من میباشی. قوم‌ها از اطراف جهان بسوی تو آمده خواهند گفت: در حقیقت پدران ما جز (معبود) دروغ، پوچ و بیهوده، نصیبی نداشتند.
- ۲ آیا آدم برای خود معبود میسازد در حالیکه آن‌ها معبود نیستند.
- ۳ بنابراین، این مرتبه به آنها می‌فهمانم و قدرت و زور خود را به آنها نشان میدهم تا بدانند من ادونای هستم.
- ۴ گناه (مردم کشور) «یهودا» با قلم آهنین که نوک آن (محکم) مانند سنگ خارا است روی لوح قلب‌شان و برآمدگی‌های قربانگاه‌هایشان حکاکی شده است.
- ۵ همانطور که فرزندان‌شان در مدّ نظر‌شان هستند، قربانگاه‌های مورد پرستش‌شان در کنار درختان خرّم و روی تپه‌های بلند در مدّ نظر‌شان است.
- ۶ ای کوه من (صیون) که در صحرا قرار داری، ثروت تو - تمام خزائن ترا مورد غارت قرار میدهم و همینطور، سکوچه‌هایت که بمنظور خطا (ی پرستیدن) بُت درست شده است.
- ۷ لذا بخاطر (گناه) خودت، حق مالکیتی را که به تو دادم از دست خواهی داد و در کشوری که نمی‌شناسی بوسیله دشمنانت ترا وادار به بردگی خواهم کرد، چونکه خشم مرا (چنان) شعله‌ور کرده‌اید که همیشه سوزان خواهد بود.
- ۸ ادونای چنین فرموده است: لعنت باد به شخصی که به آدم توکل کند و بشر را قدرت خود قرار دهد و قلب خود را از ادونای دور نماید.
- ۹ مانند درخت «عَرعر» در بیابان خواهد بود که هرگاه چیزی خوب (یعنی باران) بیاید احساس نخواهد کرد زیرا در گرمای بیابان شوره‌زار و غیر قابل سکونت، قرار دارد.
- ۱۰ متبارک باد شخصی که به ادونای توکل کند، ادونای پناهگاه او خواهد بود.
- ۱۱ همانند درختی است که کنار آب کاشته شده باشد و ریشه‌های خود را کنار نهر بگستراند. گرما را حس نخواهد کرد، برگش خرّم خواهد بود و در خشکسالی نگرانی نخواهد داشت و از میوه دادن باز نخواهد ایستاد.
- ۱۲ قلب مکار از همه چیز خطرناک تر است، چه کسی از آن آگهی پیدا میکند؟
- ۱۳ من ادونای رسیدگی کننده‌ی قلب و بازرسی کلیه‌ها هستم تا به هر کس طبق رفتار و طبق نتیجه اعمالش آجر دهم.
- ۱۴ کسی که از راه انصاف، کسب ثروت نمیکند، مثل کبکی است که روی تخمی میخوابد که خودش آنرا بوجود نیاورده است، در نیمه عمر (ثروتش) وی را ترک خواهد کرد (همانطور که جوجه‌ی بدست آمده، کبک را ترک کرده، بدنبال جنس خودش میرود) و عاقبت (آن شخص) رسوا میشود.
- ۱۵ محل معبد مقدّس ما، از روز ازل تخت مجلل (خدای) بلند مرتبه بوده است.
- ۱۶ امید «یسرائل» ادونای میباشد. تمام ترک کنندگان تو شرمسار خواهند شد. دور شدگان از من (یعنی ادونای) در جهان (بعنوان کسانی که منبع آب حیات - یعنی ادونای را ترک کرده‌اند) ثبت خواهند شد.
- ۱۷ ادونای مرا شفا بده تا بهبودی یابم، مرا نجات بده تا رستگار شوم، چونکه مورد ستاش من تویی.

הפטרת במדבר

ספר הושע פרק ב

1 (א) וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא
 יִסְפֹּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמְרוּ
 2 לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי: (ב) וּנְקַבְּצוּ בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יִחַדּוּ וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם
 3 חֲרָעָאֵל: (ג) אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עָמִי וְלְאַחֹתֵיכֶם רַחֲמָה:
 4 (ד) רִיבוּ בְּאִמְכֶם רִיבוּ כִּי הִיא לֹא אִשְׁתִּי וְאַנְכִי לֹא אִישָׁה
 5 וְתִסַּר זְנוּנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנֹאפּוּפִיָּה מִבֵּין שְׂדֵיהָ: (ה) פֶּן
 אֶפְשִׁיטָנָה עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הַיּוֹלָדָה וְשָׁמַתִּיהָ כַּמְדָּבָר
 6 וְשִׁתָּהּ כְּאָרֶץ צִיָּה וְהִמַּתִּיהָ בְּצִמָּא: (ו) וְאֵת בְּנֵיהָ לֹא
 7 אָרַחֵם כִּי בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה: (ז) כִּי זָנְתָה אִמָּם הִבִּישָׁה
 הוֹרְתָם כִּי אָמְרָה אֵלֶכָה אַחֲרַי מֵאַהֲבֵי נַחְנִי לַחֲמִי וּמִיָּמִי
 8 צָמְרִי וּפִשְׁתִּי שְׁמָנִי וְשִׁקּוּיִי: (ח) לָכֵן הִנְנִי שֹׁךְ אֶת דַּרְכֵּךְ
 9 בְּסִידִים וְגִדְדֹתַי אֶת גְּדָרָה וְנִתִּיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא: (ט)
 וְרִדְפָה אֶת מֵאֵהָבֶיהָ וְלֹא תִשָּׁיג אֶתֶם וּבִקְשֶׁתֶם וְלֹא
 תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלֶכָה וְאִשׁוּבָה אֶל אִישִׁי הָרֹאשׁוֹן כִּי טוֹב
 10 לִי אַז מָעַתָּה: (י) וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אֲנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן
 וְהַתִּירוֹשׁ וְהִיִּצְהָר וְכִסֶּף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לִבְעָל:
 11 (יא) לָכֵן אֲשׁוּב וְלִקְחֹתִי דָגְנִי בְּעֵתוֹ וְתִירוֹשֵׁי בְּמוֹעֲדוֹ
 12 וְהִצַּלְתִּי צָמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת עֲרוֹתָה: (יב) וְעַתָּה
 אֲגַלֶּה אֶת נִבְלָתָה לְעֵינַי מֵאַהֲבֵיהָ וְאִישׁ לֹא יִצְלִנָּה מִיָּדִי:
 13 (יג) וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מְשׁוּשָׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָה וְכָל
 14 מוֹעֲדָה: (יד) וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָה וְתֵאֲנַתָּה אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה
 הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתַנוּ לִי מֵאַהֲבֵי וְשָׁמַתִּים לִיעֵר וְאֶכְלֹתֶם
 15 חֵית הַשָּׂדֶה: (טו) וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת יָמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר
 תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד גִּזְמָה וְחָלִיתָה וְתִלֵּךְ אַחֲרַי מֵאַהֲבֵיהָ

هفتاراهاى شباتها

۳۷۸

شماره ۳۴

هفتارای پاراشای «بمیدبار» از کتاب «هوشیع» فصل ۲ آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱ شمار فرزندان «یسرائل» چون شن دریا (زیاد) خواهد شد که نتوان آنها را سنجید یا شمرد. بجای اینکه به آنها گفته شود شما قوم من نیستید، به آنها گفته خواهد شد: فرزندان خدای قادرزنده میباشد.
- ۲ اهالی (کشور) «یهودا» و (کشور) «یسرائل» (از آوارگی) جمع آوری خواهند شد و برای خود یک رئیس تعیین خواهند کرد و از سرزمین (آوارگی) بیرون خواهند آمد چونکه روز اجتماع، با عظمت خواهد بود.
- ۳ به برادران خود «عمی» (قوم من) و به خواهران خود «روحاماه»، مورد ترحم قرار گرفته، خطاب کنید. (منظور از یهودیان خدا ترس است).
- ۴ به مادر خود (منظور از سران کشور و حامیان منحرف آنهاست) نزاع کنید، که وی همسر من نمیباشد و من همسر او نیستم، تا بی حیائی را از روی خود و فسق و فجور را در میان پستانهای خویش دور سازد.
- ۵ مبادا بمنظور عربانی، لباس از تنش بیرون آورم و مانند روز تولدش (که عربان بود) او را به نمایش بگذارم و او را مثل (آدم مستقر در) بیابان قرار دهم و به زمین شوره زاری مبدلش کنم و از تشنگی هلاکش سازم.
- ۶ به فرزندان او (منظور از مردم کشور است) رحم نخواهم کرد چون زنزاده (یعنی فرزندان مردم منحرف) میباشند.
- ۷ نظر به اینکه مادرشان زنا کرده (یعنی منحرف شده) است و (نظر بانکه) زاینده آنها بی شرمی نشان داده، گفت: بدنبال فاسقانم (بُت‌ها) خواهم رفت، در پی آنهائیکه غذا و آب و پشم و کتان و روغن و نوشیدنی‌هایم را تأمین میکنند...
- ۸ از این جهت من راه ترا با خارها سدّ میکنم و دیواری میکشم که نتوانی راه خود را پیدا کنی.
- ۹ (بطوریکه) بدنبال فاسقان خود برود و به آنها نرسد، آنها را جستجو کند و پیدا نکند، پس (با خود) بگوید نزد شوهر اولم برگردم، چون آن وقت از حالا برای من بهتر بود.
- ۱۰ او نمی دانست، این من بودم که غله و شیر و چربی را به او ارزانی داشتم، نقره (یعنی پول و ثروت) او را زیاد کردم، طلا (باو بخشیدم) ولی برای بُت تخصیص دادند.
- ۱۱ بنابراین من تغییر رویه میدهم. غله خودم را در موقعش و چربی‌ام را در زمان خود از او باز میستانم و (همینطور) پشم و کتانم را که برای پوشانیدن شرمگاهیش بود پس میگیرم.
- ۱۲ و حالا است که رسوائی او را در حضور همه فاسقان بر ملا میسازم، و کسی نتواند او را از دست من خلاص کند.
- ۱۳ تمام شادی‌های او را: جشن‌ها، عیدهای اول ماه و شبات‌ها و هر عید او را باطل میکنم.
- ۱۴ مُو و انجیرش را که اظهار میدارد هدیه (زناکاری) هستند که فاسقانم به من بخشیده‌اند، لگدمال میکنم، آنها را به جنگلی تبدیل میکنم تا حیوان صحرا آنها را بخورد.
- ۱۵ روزهای بُت پرستی را که برای آن (بُت‌ها) بخور تقدیم میکرد و زیورآلات برینی و گردن خود می‌آویخت و بدنبال فاسقان خود میرفت و مرا به فراموشی می‌سپرد مدّ نظر دارم. فرموده ادونای است.

הפטרת במדבר

- 16 וְאֶתִי שָׁכַחָה נְאֻם יְהוָה: (טז) לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ
 17 וְהִלַּכְתִּיָּהּ הַמִּדְבָּר, וּדְבַרְתִּי עַל לִבָּהּ: (יז) וּנְתַתִּי לָהּ אֶת
 כְּרַמֶּיהָ מִשֵּׁם וְאֶת עֵמֶק עֶכוֹר לַפֶּתַח תְּקוּוֹה, וְעִנְתָה שְׁמָה
 18 כִּימִי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (יח) וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה תִּקְרְאִי אִישִׁי וְלֹא תִקְרְאִי לִי עוֹד
 19 בְּעַלְי: (יט) וְהִסְרֹתִי אֶת שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא יִזְכְּרוּ
 20 עוֹד בְּשֵׁמָם: (כ) וּכְרַתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם חֵית
 הַשָּׂדֶה וְעִם עוֹף הַשָּׁמַיִם, וּרְמַשׁ הָאָדָמָה, וְקִשְׁת וְחֶרֶב
 וּמִלְחָמָה אֲשַׁבֵּר מִן הָאָרֶץ, וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבֶטֶח: (כא)
 21 וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
 22 וּבְרַחֲמִים: (כב) וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה, וַיִּדְעַת אֶת יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۳۷۹

هفتارای پاراشای «بمیدبار» از کتاب «هوشیع» فصل ۲ آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱۶ لذا من او را فریفته کرده به بیابان (دور از عاشقان) میبرم و سخنان دلنشین به او میگویم.
- ۱۷ در آنجا تا کستانهایش را به او اختصاص میدهم و دره وحشت را برای او به روزنه امید مبدل میکنم پس مانند روزگار جوانی اش و مثل موقعی که از سرزمین «مصر» بیرون آمد آنجا سرود خواهد خواند.
- ۱۸ فرموده ادونای است: چنین مقرّاست در آن زمان شوهرم مرا «ایشی» (یعنی مرد من) صدا خواهی زد و دیگر مرا صاحبم «بعلی» صدا نخواهی زد (چونکه واژه «بعل» نیز نام بتی میباشد).
- ۱۹ نامهای بتها را از دهانش دور خواهم کرد و دیگر بیاد نام آنها نخواهد افتاد.
- ۲۰ بخاطر آنها در آن زمان با حیوان صحرا و پرنده آسمان و خزنده روی زمین پیمان می بندم و کمان و شمشیر و جنگ را از این سرزمین قطع میکنم و آنها را با آرامش خواهم خوابانید.
- ۲۱ برای همیشه ترا برای خود نامزد خواهم کرد، با صداقت و انصاف و رحم ترا برای خود نامزد خواهم نمود.
- ۲۲ با اطمینان ترا برای خود نامزد خواهم کرد تا ادونای را بشناسی.

הפטרת נשא

ספר שופטים פרק יג

- 1 (ב) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרָעָה מִמְּשַׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ
- 2 וְאִשְׁתּוֹ עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָה: (ג) וַיֵּרָא מְלֶאֶךְ יְהוָה אֶל
- 3 הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲנֵה נָא אֶת עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָתְךָ וְהָרִית
- 4 וַיִּלְדָתְךָ בֵּן: (ד) וְעַתָּה הִשְׁמְרִי נָא וְאַל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכְרַ
- 5 וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טֹמֵא: (ה) כִּי הֵנֶךְ הָרָה וַיִּלְדָתְךָ בֵּן וּמִוְרָה
- 6 לֹא יַעֲלֶה עָלַי רֹאשׁוֹ כִּי נֹזֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנְּעֵר מִן הַבֶּטֶן
- 7 וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: (ו) וַתְּבֹא
- 8 הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי
- 9 וּמְרָאֵהוּ כַּמְרָאָה מְלֶאֶךְ הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא
- 10 שָׁאֲלַתִּיהוּ אִי מִזֶּה הוּא וְאֵת שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי: (ז)
- 11 וַיֹּאמֶר לִי הֵנֶךְ הָרָה וַיִּלְדָתְךָ בֵּן וְעַתָּה אֵל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכְרַ
- 12 וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טֹמֵאָה כִּי נֹזֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנְּעֵר מִן
- 13 הַבֶּטֶן עַד יוֹם מוֹתוֹ: (ח) וַיַּעֲתֶר מְנוּחַ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר
- 14 בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יְבוֹא נָא עוֹד אֵלֵינוּ
- 15 וַיִּזְרְנוּ מֵה נַעֲשֶׂה לְנַעַר הַיּוֹלֵד: (ט) וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים
- 16 בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֵא מְלֶאֶךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל הָאִשָּׁה וְהִיא
- 17 יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה: (י) וַתִּמְהַר הָאִשָּׁה
- 18 וַתִּרְץ וַתִּגַּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ
- 19 אֲשֶׁר בָּא בַיּוֹם אֵלַי: (יא) וַיִּקָּם וַיִּלֶּךְ מְנוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ
- 20 וַיָּבֵא אֶל הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי
- 21 הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: (יב) וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עַתָּה יָבֵא דְבַרְיֶךָ
- 22 מֵה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַנְּעֵר וּמַעֲשָׂהוּ: (יג) וַיֹּאמֶר מְלֶאֶךְ יְהוָה
- 23 אֶל מְנוּחַ מְכַל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵל הָאִשָּׁה תִּשְׁמַר: (יד)
- 24 מְכַל אֲשֶׁר יֵצֵא מִגַּפְּנֵי הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וַיִּין וְשִׁכְרַ אֵל תִּשְׁתֵּ
- 25 וְכָל טֹמֵאָה אֵל תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיָּהּ תִּשְׁמַר: (טו)

هفتاراهاى شباتها

۳۸۰

شماره ۳۵

هفتارای پاراتشای «ناسو» از کتاب «داوران» فصل ۱۳ آیه ۲ الی آیه ۲۵

- ۱ مردی بود از خاندان «دان» از محل «صُرعا» بنام «مأنوح» و زنش نازا بود و نژائیده بود.
- ۲ فرشته خدا به آن زن آشکار شده باو گفت: هم اکنون تو نازا هستی و نژائیده‌ای ولیکن باردار شده پسری خواهی زائید.
- ۳ پس از حالا مواظب باش و شراب و نوشابه الکلی ننوش و هیچ چیز ناپاکی نخور.
- ۴ زیرا اینک تو بارداری و پسری میزائی. نظر به اینکه این کودک (از اول بارداری) در رحم مادر (تا روز فوتش) نازیر (پرهیزگار) خداوند میباشد تیغ بر سرش بکار نرود. او شروع خواهد کرد «بیسرائل» را از دست «پلیشتیم» نجات دهد.
- ۵ آن زن آمد و به شوهرش چنین گفت: مرد خداوند نزد من آمد قیافه او مانند چهره فرشته خداوند زیاد ترسناک بود، از او نپرسیدم از چه محلی است و نامش را به من نگفت.
- ۶ به من گفت: اینک تو بارداری و پسری خواهی زائید، لذا از حالا شراب و نوشابه الکلی ننوش و نظر به اینکه این کودک از رحم مادر تا روز فوتش نازیر (پرهیزگار) خداوند خواهد بود هیچ چیز ناپاکی نخور.
- ۷ «مأنوح» به درگاه ادونای دعا کرده گفت: التماس اینکه ای خدا! مرد خداوند که فرستادی باز هم پیش ما بیاید و ما را راهنمائی کند که با این کودک که متولد خواهد شد چه کنیم.
- ۸ خداوند سخن «مأنوح» را شنید: پس در حالیکه آن زن در کشتزار نشسته بود و «مأنوح» شوهرش با او نبود بار دیگر فرشته خداوند نزد او آمد.
- ۹ آن زن عجله کرد، دوید و به شوهر خود اطلاع داد و به او گفت: هم اکنون مردی که در آن روز نزد من آمده بود به من ظاهر شده است.
- ۱۰ «مأنوح» برخاست و به دنبال زنش رفت و نزد آن مرد آمد و به او گفت: آیا تو آن مردی هستی که با این زن صحبت کردی؟ گفت: منم.
- ۱۱ «مأنوح» گفت: حال (فکر میکنیم) گفته‌های تو واقع شوند، دستور شرعی و عمل او چه خواهد بود.
- ۱۲ فرشته ادونای به «مأنوح» گفت: از آنچه به آن زن گفتیم، پرهیز کند.
- ۱۳ از هر چیزی که از مُو (تاک) بعمل می‌آید نخورد - شراب و نوشابه الکلی ننوشد و هیچ چیز ناپاکی نخورد هر چه باو امر کردم (تو که شوهر او هستی) مواظب باش. (نذرش را باطل نکنی).

הפטרת נשא

14 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל מְלֹאךְ יְהוָה נַעֲצֶרָה נָא אוֹתְךָ, וְנַעֲשֵׂה
 15 לְפָנַי גְּדֵי עֲזִים: (טז) וַיֹּאמֶר מְלֹאךְ יְהוָה אֶל מְנוּחַ אִם
 תַּעֲצֹרְנִי לֹא אֲכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם תַּעֲשֵׂה עִלָּה לִיהוָה תַּעֲלֹנָה
 16 כִּי לֹא יָדַע מְנוּחַ כִּי מְלֹאךְ יְהוָה הוּא: (יז) וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
 אֶל מְלֹאךְ יְהוָה מִי שָׁמַךְ כִּי יבֹא דְבָרֶיךָ {דְּבָרֶךָ}
 17 וּכְבִדְנוּךָ: (יח) וַיֹּאמֶר לוֹ מְלֹאךְ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל
 18 לְשָׁמַי וְהוּא פֹלְאִי: (יט) וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת גְּדֵי הָעֲזִים וְאֶת
 הַמְּנַחָה וַיַּעַל עַל הַצֹּר לִיהוָה וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ
 19 וְאִשְׁתּוֹ רָאִים: (כ) וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּהָב מֵעַל הַמְּזִבַּח
 הַשָּׁמַיִמָּה וַיַּעַל מְלֹאךְ יְהוָה בְּלֵהָב הַמְּזִבַּח וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
 20 רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אֶרְצָה: (כא) וְלֹא יָסַף עוֹד מְלֹאךְ
 יְהוָה לְהִרְאֶה אֶל מְנוּחַ וְאֶל אִשְׁתּוֹ אֲזַי יָדַע מְנוּחַ כִּי
 21 מְלֹאךְ יְהוָה הוּא: (כב) וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל אִשְׁתּוֹ מוֹת
 22 נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ: (כג) וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפֹץ
 יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ עִלָּה וּמְנַחָה וְלֹא הִרְאָנוּ
 23 אֶת כָּל אֱלֹהִים וְכָעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כִּזְאת: (כד) וַתֵּלֶד
 הָאִשָּׁה בֶן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ
 24 יְהוָה: (כה) וַתַּחַל רוּחַ יְהוָה לִפְעָמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין
 צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתֶּאֱל:

هفتاراهاى شباتها

۳۸۱

هفتارای پاراتاشای «ناسو» از کتاب «داوران» فصل ۱۳ آیه ۲ الی آیه ۲۵

- ۱۴ «مائوَح» به فرشته ادونای گفت: تمنی اینکه ترا نگهداریم در حضورت از بُز نر جوانی خوراک درست کنیم.
- ۱۵ فرشته ادونای به «مائوَح» گفت: اگر مرا نگهداری از خوراک تو نخواهم خورد، ولی اگر (بخواهی بُز نری) برای ادونای قربانی سوختنی کنی، بکن. زیرا «مائوَح» نمیدانست که او فرشته ادونای است.
- ۱۶ «مائوَح» به فرشته ادونای گفت: نامت چیست؟ (تا) هنگامیکه سخن تو واقع شود، ترا دعوت کنیم.
- ۱۷ فرشته خدا باو گفت: چرا درباره نام من سؤال میکنی؟ نام من مخفی است.
- ۱۸ «مائوَح» بُز نر جوانی با هدیه آردی برداشته و روی آن صخره برای ادونای قربانی سوختنی کرد (فرشته) کارهای عجیب میکرد و «مائوَح» و زنش او را مشاهده میکردند.
- ۱۹ چنین شد، موقعی که شعله از روی قربانگاه به آسمان میرفت، فرشته ادونای در میان شعله قربانگاه (به آسمان) صعود نمود پس «مائوَح» و زنش دیدند و روی بر زمین نهادند.
- ۲۰ دیگر، فرشته ادونای به «مائوَح» و زنش آشکار نگردید، آنگاه «مائوَح» فهمید که وی فرشته ادونای است.
- ۲۱ «مائوَح» به زنش گفت، نظر به اینکه فرشته‌ای دیدیم حتماً خواهیم مُرد.
- ۲۲ زنش به او گفت: در صورتیکه ادونای میخواست ما را بکشد، قربانی سوختنی و هدیه آردی را از ما نمی‌پذیرفت و همه این چیزها را به ما نشان نمی‌داد و در این موقعیت چنین (مژده‌ای را) به ما اطلاع نمیداد.
- ۲۳ آن زن پسری زائید و نامش را «شیمشون» گذاشت. آن کودک بزرگ شد و خدا او را برکت کرد.
- ۲۴ شروع شد الهام ادونای در اردوگاه «دان» بین «صُرعا» و «اشتاؤل» گاهگاهی در او پدیدار شود.

הפטרת בהעלתך

ספר זכריה פרק ב - ג - ד

- 1 (יד) רְנִי וּשְׁמַחִי בַּת צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נְאֻם
- 2 יְהוָה: (טו) וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ
- 3 לִי לְעָם וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעַתְּ כִּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי
- 4 אֵלֶיךָ: (טז) וְנַחַל יְהוָה אֶת יְהוּדָה חִלְקוֹ עַל אֲדַמַּת
- 5 הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: (יז) הִס כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה
- 6 כִּי נֶעֱזַר מִמְּעוֹן קֹדֶשׁוֹ: (א) וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן
- 7 הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ
- 8 לְשֹׁטְנוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן
- 9 וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אוֹד מִצֵּל
- 10 מֵאִשׁ: (ג) וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי
- 11 הַמִּלְאָךְ: (ד) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר
- 12 הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלַי וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֲעֵבַרְתִּי
- 13 מֵעָלֶיךָ עוֹנֶה וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלָצוֹת: (ה) וַאֲמַר יִשְׁיִמוּ
- 14 צִנִּיף טָהוֹר עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁיִמוּ הַצִּנִּיף הַטָּהוֹר עַל רֹאשׁוֹ
- 15 וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד: (ו) וַיַּעַד מִלְאָךְ
- 16 יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: (ז) כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם
- 17 בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת מִשְׁמֶרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם אֶתָּה תִּדְּוֶן אֶת
- 18 בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמַר אֶת חֲצָרֵי וּנְתַתִּי לְךָ מֵהַלְכִים בֵּין
- 19 הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: (ח) שָׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה
- 20 וּרְעִיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הִמָּה כִּי הִנְנִי מֵבִיא
- 21 אֶת עֲבָדֵי צִמְחָה: (ט) כִּי הִנֵּה הָאֲבָן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי
- 22 יְהוֹשֻׁעַ עַל אֲבָן אַחַת שְׁבַע עֵינִים הִנְנִי מִפְּתַח פְּתַחָה
- 23 נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת עוֹן הָאָרֶץ הַהִיא בַּיּוֹם
- 24 אֶחָד: (י) בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ
- 25 לְרֵעֵהוּ אֶל תַּחַת גִּפְּן וְאֶל תַּחַת תְּאֵנָה: (יא) וַיֵּשֶׁב הַמִּלְאָךְ

هفتاراهاى شباتها

۳۸۲

شماره ۳۶

هفتارای پاراشای «بهملوتخا» از کتاب «زخریا» فصل ۲ آیه ۱۴ الی آیه ۱۷ و فصل ۳ آیه یک الی آیه ۱۰ و فصل ۴ آیه یک الی آیه ۷

- ۱ ای اجتماع «صیون» سرود بخوان و شادی کن زیرا اینک من میآیم و در میان تو ساکن میشوم. این فرموده ادونای است.
- ۲ در آن روز، امت‌های زیادی به خدا خواهند پیوست تا قوم من شوند (با این وصف) من در میان تو ساکن خواهم شد و خواهی دانست که ادونای صواوت مرا بسوی تو فرستاده است.
- ۳ ادونای (خاندان) «یهودا» را در سرزمین مقدس نصیب خود قرار خواهد داد و بار دیگر «یروشالیم» را انتخاب خواهد کرد.
- ۴ ای بشر، در حضور ادونای که از مکان مقدس خود قیام کرده است (تا برای ییسرائل) اقدام کند، خاموش باش!
- ۵ «یهوشوع»، کوهن بزرگ را به من نشان داد (او) جلو فرشته ادونای ایستاده بود و شیطان برای شیطنت کردن سمت راست وی قرار گرفته بود.
- ۶ (فرشته) ادونای به شیطان گفت: ای شیطان! ادونای ترا لعنت کند. ادونای - کسبیکه «یروشالیم» را برگزیده است ترا نفرین کند. مگر این (یهوشوع) چون چوب نیم سوخته‌ای نیست که از آتش خلاص شده است؟! «یهوشوع» در حالیکه لباسهای آلوده به کثافت به تن داشت نزد آن فرشته ایستاده بود.
- ۸ (فرشته) صدایش را بلند کرده به آنها تیکه در حضورش ایستاده بودند گفت: این لباسهای آلوده به کثافت را از تن او دور کنید. به او گفت: بین گناهت را بخشیدم (و گفتم) لباسهای فاخر به تو پوشانند.
- ۹ گفتم: عمامه پاکی بر سر او بگذارند. این عمامه پاک را به سرش نهانند و لباسها (ی فاخر) را باو پوشانیدند و فرشته ادونای ایستاده بود.
- ۱۰ فرشته خدا به «یهوشوع» چنین خاطر نشان کرد... «آدونای - صواوت» چنین فرموده است: اگر در راه من گام برداری، و دستورات مرا رعایت نمائی، تو هم (مانند پدرت) در خانه (مقدس) من دادرسی کنی و حیاطهای (مقدس) مرا محافظت نمائی، پس بین این فرشته‌هائی که ایستاده‌اند اجازه رفت و آمد خواهی داشت (که هم درجه آنها باشی).
- ۱۲ ای «یهوشوع» کوهن بزرگ تو و دوستانت که پیش تو نشسته‌اند و اشخاص نمونه‌ای میباشند، توجه کنید که من اینک بنده‌ام «سیمح» (لقب ماشیح است) را میآورم.
- ۱۳ زیرا این سنگی است (زیر بنائی) که پیش «یهوشوع»، قرار دادم برای هر سنگی (از این بنای خانه‌ام) با هفت چشم (نظارت میکنم) فرموده ادونای صواوت است: اینک من روی آن نقش میکنم که گناه مردم این سرزمین را در یک روز دور میسازم.
- ۱۴ فرموده ادونای - صواوت اینست: در آن روز هر شخصی از شما دوست خود را زیر درخت مُو و درخت انجیر خویش دعوت خواهد کرد.
- ۱۵ فرشته‌ای که با من صحبت میکرد، برگشت و مرا مانند کسی که از خواب بیدار شود بیدار کرد.

הפטרת בהעלתך

- 16 הדִּבֶּר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר
 אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמֶר {וַאֲמַר} רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת
 זָהָב כְּלֵה וְגִלָּה עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֹרְתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה
 17 וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ: (ג) וּשְׁנַיִם
 זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין הַגִּלָּה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ: (ד)
 18 וְאֶעַן וַאֲמַר אֶל הַמֶּלֶךְ הַדִּבֶּר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדֹנָי:
 19 (ה) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ הַדִּבֶּר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה
 הֵמָּה אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי: (ו) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה
 20 דְּבַר יְהוָה אֵל זִרְבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בַחֲוִל וְלֹא בְכַח כִּי אִם
 בְּרוּחִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (ז) מִי אַתָּה הֵר הַגְּדוֹל לִפְנֵי
 21 זִרְבָּבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תִּשְׂאוֹת חֵן חֵן
 לָהּ:

هفتارهای شباتها

۳۸۳

هفتارای پارشای «بهملوتخا» از کتاب «زخریا» فصل ۲ آیه ۱۴ الی آیه ۱۷ و

- ۱۶ به من گفت: چه می بینی؟! گفتم: اینک چراغدانی است تماماً از طلا و ظرف روغن آن بالای آنست و هفت چراغ آن روی آن قرار دارد و از هفت (لوله) که بالای آنست به چراغها روغن ریخته میشود.
- ۱۷ دو درخت زیتون کنار آنست. یکی سمت راست آن ظرف روغن و یکی چپ آن.
- ۱۸ صدای خود را بلند کردم و با فرشته‌ای که با من صحبت میکرد چنین گفتم: ای آقای من اینها چیستند؟
- ۱۹ فرشته‌ای که با من صحبت میکرد به من پاسخ داد و گفت: آیا نمیدانی آنها چیستند؟ گفتم: نه آقای من.
- ۲۰ پاسخ داد و به من چنین گفت: کلام ادونای خطاب به «زروباول» اینست: (کامیابی) نه با زور است و نه با قدرت بلکه ادونای صوائوت فرموده است: این فقط به اراده من بستگی دارد.
- ۲۱ ای کوه بزرگ (یعنی ای دشمن قوی) تو چه اهمیتی داری؟ در برابر «زروباول» هموار (یعنی نابود) میشوی. وی سنگ آخر بنای خانه مقدس مرا خواهد گذاشت. (جهانیان) با هلهله خطاب به آن سنگ (بنا میکنند) «چه افتخار آمیز است».

הפטרת שלח לך

ספר יהושע פרק ב

- 1 (א) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מִן הַשְּׁטִים שְׁנַיִם אַנְשִׁים
 מְרַגְלִים חָרַשׁ לְאֹמֶר לְכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ
 וַיָּבֹאוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה: (ב)
 2 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה
 3 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַפֵּר אֶת הָאָרֶץ: (ג) וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ
 אֶל רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיָאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ
 4 לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפֵּר אֶת כָּל הָאָרֶץ בָּאוּ: (ד) וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
 אֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתְּצַפְּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים
 5 וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִן הֵמָּה: (ה) וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֹשֶׁךְ
 וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנֹכִי הֵלְכוּ הָאֲנָשִׁים רֹדְפוּ מֵהָר
 6 אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם: (ו) וְהִיא הֶעֱלֵתָם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֶם
 7 בַּפֶּשֶׁתַי הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לֵה עַל הַגָּג: (ז) וְהָאֲנָשִׁים רֹדְפוּ
 אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרַי
 8 כְּאֲשֶׁר יָצְאוּ הַרְדָּפִים אַחֲרֵיהֶם: (ח) וְהִמָּה טָרַם יִשְׁכְּבוּן
 9 וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל הַגָּג: (ט) וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים
 יָדַעְתִּי כִּי נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת הָאָרֶץ וְכִי נִפְלְאָה אֵימַתְכֶם
 10 עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם: (י) כִּי שָׁמַעְנוּ
 אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת מִי יָם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם
 מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשַׁנֵּי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בָּעָבֵר
 11 הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם: (יא) וּנְשָׁמַע
 וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת:
 12 (יב) וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ נָא לִי בַיהוָה כִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
 וְעָשִׂיתֶם גַּם אִתָּם עִם בֵּית אָבִי חֶסֶד וּנְתַתֶּם לִי אוֹת
 13 אָמֵת: (יג) וְהִחִיתֶם אֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי וְאֶת אַחֵי וְאֶת

هفتارهای شباتها

۳۸۴

شماره ۳۷

هفتارای پاراشای «سَلَخ لَخا» از کتاب «یهوشوع» فصل ۲ آیه ۱ الی آیه ۲۴

- ۱ «یهوشوع» فرزند «نون» دو نفر جاسوس کارآزموده را از «شیطیم» محرمانه اعزام داشت. گفت: بروید، آن سرزمین و (شهر) «پریخو» را بررسی کنید. رفتند و بخانه زنی فاحشه بنام «راحاو» وارد شدند و در آنجا خوابیدند.
- ۲ به پادشاه «پریخو» اینطور گفته شد: اینک امشب اشخاصی از فرزندان «ییسرائل» برای جاسوسی این سرزمین، اینجا آمده‌اند.
- ۳ پادشاه «پریخو» نزد «راحاو» فرستاده گفت: این اشخاصی را که پیش تو آمده به خانه تو وارد شده‌اند، بیرون کن چونکه برای جاسوسی این سرزمین آمده‌اند.
- ۴ آن زن، آن دو مرد را گرفت و پنهان ساخت (آنگاه) اظهار داشت: بلی - آن اشخاص نزد من آمدند و نمیدانستم اهل کجا هستند.
- ۵ هنگام تاریک شدن هوا و بستن دروازه‌ها بود خارج شدند، میدانم این اشخاص کجا رفتند. با عجله آنها را تعقیب کنید چون به آنها خواهید رسید.
- ۶ (ولی) او آنها را به پشت بام برد و آنها را زیر ساقه‌های کتان که برای خود روی بام چیده بود پنهان کرد.
- ۷ آن اشخاص (یعنی مأمورین پادشاه) راه «یردن» به طرف سرگذرگاه‌ها به تعقیب آنها پرداختند. و موقعیکه تعقیب کنندگان بدنبال آنها رفتند در (خانه‌ی راحاو) را (از بیرون) بستند (که کسی از خانه راحاو بیرون نرود).
- ۸ و قبل از اینکه آن (جاسوس) ها بخوابند «راحاو» نزد آنها به بام آمد.
- ۹ به آن اشخاص گفت: میدانم که ادونای این سرزمین را برای شما تخصیص داده است. چون بیم شما بر ما افتاده است و همه ساکنین این سرزمین به خاطر شما وحشت زده شده‌اند.
- ۱۰ زیرا اطلاع یافته‌ایم که موقع خارج شدن تان از «مصر» ادونای آب دریای سُرخ را در جلو شما خشک کرد و که با آن دو پادشاه «اموری» یعنی «سیحون» و «عوگ» که آن طرف «یردن» بودند طوری عمل کردید که آنها را تباه ساختید.
- ۱۱ شنیدیم و قلب ما آب شده است و بخاطر شما دیگر در کسی قدرتی باقی نمانده است چون در آسمان به بالا و بر روی زمین به پائین (فقط) خدا - خداوند شما، خداوند است (و خدای دیگری وجود ندارد).
- ۱۲ و حالا که من به شما احسان کرده‌ام به خدا سوگند یاد نمائید که شما هم با خانواده پدرم احسان کنید و به من اطمینان خاطر بدهید.
- ۱۳ پدر و مادر و برادران و خواهران مرا و هر چه دارند زنده نگهدارید و جان‌های ما را از مرگ برهانید.

הפטרת שלח לך

אַחֹותַי {אֲחִיֹּותַי} וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת
 14 נַפְשֹׁתֵינוּ מִמּוֹת: (יד) וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
 תַּחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת
 יְהוָה לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמֶת: (טו)
 15 וְתוֹרְדִם בַּחֶבֶל בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָּה
 16 וּבַחוּמָּה הִיא יוֹשֶׁבֶת: (טז) וַתֹּאמֶר לָהֶם הֲהִרָה לָכֹוּ פֶן
 יִפְגְּעוּ בְכֶם הַרְדָּפִים וְנַחֲבַתֶּם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב
 17 הַרְדָּפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדֹרְכְכֶם: (יז) וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ
 הָאֲנָשִׁים נְקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ:
 18 (יח) הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאָרֶץ אֶת תַּקּוֹת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה
 תִּקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדַתָּנוּ בּוֹ וְאֵת אֲבִיךָ וְאֵת אִמֶּךָ
 וְאֵת אַחִיךָ וְאֵת כָּל בֵּית אֲבִיךָ תֹאסֹפִי אֵלֶיךָ הַבַּיִתָּה:
 19 (יט) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמוֹ
 בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נְקִים וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת דָּמוֹ
 20 בְּרֹאשׁוֹ אִם יָד תִּהְיֶה בּוֹ: (כ) וְאִם תִּגִּידִי אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה
 21 וְהִינּוּ נְקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: (כא) וַתֹּאמֶר
 כַּדְּבַרְיֶכֶם כֵּן הוּא וְתִשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ וַתִּקְשֶׁר אֶת תַּקּוֹת
 22 הַשָּׁנִי בַחֲלוֹן: (כב) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הֲהִרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים עַד שָׁבוּ הַרְדָּפִים וַיִּבְקְשׁוּ הַרְדָּפִיחַ בְּכָל הַדֶּרֶךְ וְלֹא
 23 מָצְאוּ: (כג) וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיִּסְפְּרוּ לוֹ אֵת כָּל הַמַּצָּאוֹת
 24 אוֹתָם: (כד) וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתַן יְהוָה בְּיַדְנוּ אֶת
 כָּל הָאָרֶץ וְגַם נִמְגּוּ כָּל יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ:

هفتاراهاى شباتها

۳۸۵

هفتارای پاراشای «سَلَخ لَخا» از کتاب «یهوشوع» فصل ۲ آیه ۱ الی آیه ۲۴

- ۱۴ این اشخاص به او گفتند: در صورتیکه این حرف ما را فاش نکنید (اگر کسی از شما کشته شود) جان ما عوض شما کشته شود. موقعیکه ادونای این سرزمین را به ما بدهد با تو احسان و وفاداری خواهیم نمود.
- ۱۵ چون خانه او به دیوار دور شهر متصل بود و او کنار دیوار شهر ساکن بود، آنها را از پنجره دیوار (دور شهر) پائین کرد.
- ۱۶ به آنها گفت: به آن کوه بروید مبادا تعقیب کنندگان با شما برخورد کنند. تا مراجعت تعقیب کنندگان سه روز در آنجا پنهان شوید و بعداً به راه خود بروید.
- ۱۷ این اشخاص باو گفتند: از این سوگندی که به ما دادی مبرا خواهیم شد (مگر اینکه این چهار شرط را بپذیری).
- ۱۸ (شرط اول) بین، ما وارد این سرزمین میشویم. این بند نخ قرمز را به این پنجره‌ای که ما را از آن پائین کردی گره بزن. (شرط دوم) پدر و مادر و برادران و تمام خانواده پدرت را در این خانه دور خود جمع کن...
- ۱۹ (شرط سوم) چنین مقرر است. هر کس از درهای خانه تو خارج شود خونسش بگردن خودش خواهد بود ما مبرا هستیم و هر کس که با تو در این خانه باشد اگر باو دست درازی شود خونسش بگردن ما خواهد بود.
- ۲۰ (شرط چهارم) اگر این حرف ما را فاش کنی از سوگندی که به ما دادی مبرا خواهیم شد.
- ۲۱ (راحاو) گفت: طبق حرف‌های شما همانطور باشد، پس آنها را روانه کرد و رفتند و آن بند قرمز را به آن پنجره گره زد.
- ۲۲ رفتند و به آن کوه رسیدند تا مراجعت تعقیب کنندگان سه روز آنجا ماندند، تعقیب کنندگان در تمام راه جستجو کردند و پیدا نکردند.
- ۲۳ آن دو مرد برگشتند و از کوه پائین آمدند، و (از جاده اصلی) عبور کردند و نزد «یهوشوع» پسر «نون» آمدند و تمام ماجراهائی را که برای شان پیش آمده بود برای او تعریف کردند.
- ۲۴ به «یهوشوع» گفتند: ادونای تمام این سرزمین را بدست ما داده است و همه ساکنین این سرزمین بخاطر ما وحشت زده شده‌اند.

הפטרת קרח

ספר שמואל א פרק יא - יב

- 1 (יד) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנִלְכָה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֵשׁ
- 2 שָׁם הַמְּלוּכָה: (טו) וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת
- שָׁאוּל לְפָנָי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לְפָנָי
- יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָאד:
- 3 (א) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם
- 4 לְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: (ב) וְעַתָּה
- הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם וְאֲנִי זֹקֵנְתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנָּסִים
- אֲתָכֶם וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֵיכֶם מִנְעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ג)
- 5 הַנְּנִי עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת שׁוֹר מִי לְקַחְתִּי
- וְחַמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֵת מִי עֲשִׂקְתִּי אֶת מִי רִצּוֹתִי וּמִיֵּד מִי
- 6 לְקַחְתִּי כִפֹּר וְאֲעֲלִים עֵינַי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם: (ד) וַיֹּאמְרוּ
- לֹא עֲשִׂקְתָּנוּ וְלֹא רִצּוֹתָנוּ וְלֹא לְקַחְתָּ מִיֵּד אִישׁ מֵאוֹמָה:
- 7 (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה
- 8 כִּי לֹא מִצָּאתֶם בְּיַדִּי מֵאוֹמָה וַיֹּאמֶר עַד: (ו) וַיֹּאמֶר
- שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן
- 9 וְאֲשֶׁר הָעֲלָה אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: (ז) וְעַתָּה
- הִתִּיצְבוּ וְאֲשַׁפְּטָה אֲתָכֶם לְפָנָי יְהוָה אֶת כָּל צְדָקוֹת יְהוָה
- 10 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲתָכֶם וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם: (ח) כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב
- מִצְרָיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
- וְאֶת אֶהֱרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁבוּם
- 11 בְּמִקּוֹם הַזֶּה: (ט) וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֲתָם
- בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר צָבָא חָצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ
- 12 מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם: (י) וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר {וַיֹּאמְרוּ}
- חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת יְהוָה וְנַעֲבַד אֶת הַבְּעֲלִים וְאֶת
- הָעֲשֻׁתוֹת וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אִיבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: (יא)

هفتاراهاى شباتها

۳۸۶

شماره ۳۸

هفتارای پادشاهی «قورح» از کتاب اول «شموتل» فصل ۱۱ آیه ۱۴ الی ۱۵ و فصل ۱۲ آیه یک الی آیه ۲۲

- ۱ «شموتل» به مردم گفت: بیایید برویم به «گیلگال» و آنجا سلطنت (شائول) را تجدید کنیم.
- ۲ همه مردم به «گیلگال» رفتند و «شائول» را در حضور ادونای در «گیلگال» پادشاه کردند. آنجا در حضور ادونای ذبح‌های سلامت تقدیم داشتند. «شائول» و همه مردم «یسرائل» بینهایت شاد شدند.
- ۳ «شموتل» به همه «یسرائل» گفت: ببینید! حرف شما را هر چه به من گفته بودید شنیدم و پادشاهی را برای شما بر تخت سلطنت نشاندم.
- ۴ و حال ببینید، این پادشاه، شما را رهبری میکند و من پیرو سالخورده شده‌ام، پسرهای من اینک با شما هستند و من از نوجوانی تا امروز شما را رهبری کرده‌ام.
- ۵ من حاضر، در مقابل ادونای و در برابر «ماشیح» او (پادشاه)، برای من گواهی دهید، گاو چه کسی را (برای کار شخصی خود بکار) گرفته‌ام و (برای رفتن و رسیدگی کردن به این شهر و به آن شهر) الاغ چه کسی را برداشته‌ام و به چه کسی ستم روا داشته‌ام، چه کسی را خرد کرده‌ام و از چه کسی جریمه دریافت نموده‌ام که از (گناه) او چشم‌پوشی کرده باشم، تا به شما جواب دهم.
- ۶ گفتند: بما ستم نموده‌ای و کسی را خرد نکرده‌ای و از کسی چیزی نگرفته‌ای.
- ۷ به آنها گفت: ادونای گواه شماست و «ماشیح» او امروز گواه می‌باشد که در دست من هیچ چیز (ناپسند) ی پیدا نکردید. (هر یک از آنها) گفت: (چه ادونای و چه ماشیح او) شاهد می‌باشند.
- ۸ «شموتل» بمردم گفت: ادونای است که «مُشه» و «أهرون» را آماده‌ی (مأموریت) نمود و که پدران تان را از سرزمین «مصر» بیرون آورد (خدا و نه پادشاه).
- ۹ و اکنون حضور ادونای بایستید تا درباره تمام احسان‌های ادونای، که با شما و با پدران تان کرده است با شما بحث کنم.
- ۱۰ موقعی که «بعقوو» به «مصر» آمد، پدران شما بدرگاه ادونای فریاد برآوردند، ادونای «مُشه» و «أهرون» را فرستاد (ادونای و نه پادشاه). آنها پدران شما را از «مصر» بیرون آوردند و در این مکان آنان را ساکن کردند.
- ۱۱ آنها ادونای - خداوند خود را فراموش کردند. (ادونای) آنها را بدست «سیسرا» وزیر جنگ «حاصور» و بدست «پلیشتیم» و بدست پادشاه «مُوآو» تسلیم کرد لذا (این دشمنان) با آنها جنگیدند.
- ۱۲ (پدران شما) بدرگاه ادونای فریاد برآوردند و گفتند: خطا کردیم که ادونای را ترک نمودیم و (بُت‌های) «بعالیم» و «عشتاروت» را پرستیدیم پس اکنون ما را از دست دشمنان مان خلاص کن تا ترا پرستش کنیم.

הפטרת קרח

13 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יִרְבֵּעֵל וְאֶת בְּדֹן וְאֶת יַפְתָּח וְאֶת שְׁמוּאֵל
 וַיֵּצֵל אֶתְכֶם מִיַּד אִיבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטַח: (יב)
 14 וַתִּירְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא
 15 כִּי מֶלֶךְ יִמְלֶךְ עָלֵינוּ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מְלַכְכֶם: (יג) וְעַתָּה
 הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה
 16 עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: (יד) אִם תִּירְאוּ אֶת יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ
 וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה וְהִיתֶם גַּם אֲתֶם
 וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם: (טו)
 17 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְהוָה וְהִיתָה
 18 יַד יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵיכֶם: (טז) גַּם עַתָּה הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ
 אֶת הַדְּבַר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוֶה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם: (יז)
 19 הֲלוֹא קִצִּיר חֲטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמָטָר
 וַדְּעוּ וּרְאוּ כִּי רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה
 20 לְשֹׂאֹל לְכֶם מֶלֶךְ: (יח) וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה וַיִּתֵּן
 יְהוָה קִלְת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל הָעָם מְאֹד אֶת
 21 יְהוָה וְאֶת שְׁמוּאֵל: (יט) וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֶל שְׁמוּאֵל
 הַתְּפִלָּל בְּעַד עַבְדֶּיךָ אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵל נַמּוֹת כִּי יִסְפְּנוּ
 22 עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: (כ) וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם אֵל תִּירְאוּ אֲתֶם עֲשִׂיתֶם אֶת כָּל הָרָעָה
 הַזֹּאת אַךְ אֵל תְּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת יְהוָה
 23 בְּכָל לְבַבְכֶם: (כא) וְלֹא תְסוּרוּ כִּי אַחֲרַי הִתְהוּ אֲשֶׁר לֹא
 24 יוֹעִילוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי תִהְיוּ הִמָּה: (כב) כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה
 אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 אֶתְכֶם לֹו לְעָם:

هفتارهای شباتها

۳۸۷

هفتارای پاراشای «قورح» از کتاب اول «شموئل»

- ۱۳ ادونای (و نه پادشاه) «یروُبعَل» و «یدان» و «بیفتاح» و «شموئل» را فرستاد و شما را از دست دشمنان اطراف خلاص کرد و با امنیت ساکن شدید.
- ۱۴ ملاحظه نمودید که «ناحاش» پادشاه «بنه عمون» سر شما آمد (که با شما جنگ کند) و با آنکه ادونای - خداوندتان پادشاه شما می باشد گفتید: نه! ما میخواهیم پادشاهی بر ما سلطنت کند.
- ۱۵ و حال ببینید (این) پادشاهی است که انتخاب کرده اید و خواسته اید (عملی است انجام شده). اینک ادونای (هم انتخاب) پادشاهی را برای شما اجازه داده است.
- ۱۶ اگر از ادونای ترس داشته باشید و او را پرستش کنید، به فرمانش اطاعت نمائید و از امر خدا تمرد نکنید. (ادونای پیش تاز شما خواهد بود) هم شما و هم پادشاهی که بر شما سلطنت کند دنباله رو ادونای خداوندتان باشید.
- ۱۷ و در صورتیکه از سخن ادونای اطاعت نکنید و امر خدا را رد کنید، قدرت ادونای بر ضد شما و پدران تان خواهد بود.
- ۱۸ هم اکنون بایستید و این کار بزرگ را که ادونای در نظر شما انجام میدهد مشاهده نمائید.
- ۱۹ مگر نه! امروز (موقع) دژوگندم (یعنی تابستان) است به درگاه ادونای دعا میکنم تا صداها (ی رعد و برق) و باران بدهد و شما مشاهده کنید. و بدانید خیلی بد کردید که برای خود خواستار پادشاه شده اید.
- ۲۰ «شموئل» بدرگاه ادونای دعا کرد و ادونای در همان روز صداها (ی رعد و برق) و باران داد، همه مردم از ادونای و از «شموئل» ترسید (ند).
- ۲۱ همه مردم به «شموئل» گفتند: برای بندگانت به حضور ادونای - خداوندت دعا کن تا نمیریم. چون برای خویش خواستار پادشاه شدیم بر خطاهای خود بدی دیگری افزودیم.
- ۲۲ «شموئل» ب مردم گفت: البته شما تمام این بدی را انجام داده اید لکن از پیروی ادونای دوری نکنید و ادونای را با تمام قلب تان پرستش کنید.
- ۲۳ (از ادونای) دور نشوید. زیرا دنبال چیزهایی که سودی ندارند و چون باطل هستند نجات بخش نیستند خواهید رفت.
- ۲۴ ادونای به خاطر نام بزرگ خویش قوم خود را ترک نخواهد کرد، زیرا که ادونای خواست که شما را برای خود به ملتی مبدل سازد.

הפטרת חקת

ספר שופטים פרק יא

- 1 (א) ויפתח הגלעדי הִיה גִּבּוֹר חֵיל וְהוּא בֶן אִשָּׁה זּוֹנָה
- 2 וַיּוֹלֵד גִּלְעָד אֶת יַפְתָּח׃ (ב) וַתֵּלֶד אִשָּׁת גִּלְעָד לוֹ בָּנִים
- 3 וַיִּגְדְּלוּ בְּנֵי הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת יַפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא תִנְחַל
- 4 בְּבֵית אָבִינוּ כִּי בֶן אִשָּׁה אַחֲרַת אָתָּה׃ (ג) וַיִּבְרַח יַפְתָּח
- 5 מִפְּנֵי אָחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֵל יַפְתָּח אַנְשִׁים
- 6 רִיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ׃ (ד) וַיְהִי מִיָּמַיִם וַיִּלְחַמוּ בְּנֵי עַמּוֹן עִם
- 7 יִשְׂרָאֵל׃ (ה) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִלְחַמוּ בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל
- 8 וַיִּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד לְקַחַת אֶת יַפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב׃ (ו)
- 9 וַיֹּאמְרוּ לִיַּפְתָּח לָכֵה וְהָיִיתָ לָּנוּ לְקַצִּין וְנִלְחַמָּה בְּבָנֵי
- 10 עַמּוֹן׃ (ז) וַיֹּאמֶר יַפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם
- 11 אוֹתִי וַתִּגְרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדּוֹעַ בְּאַתֶּם אֵלַי עֵתָה כַּאֲשֶׁר
- 12 צָר לָכֶם׃ (ח) וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל יַפְתָּח לָכֵן עֵתָה
- 13 שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ
- 14 לְרֹאשׁ לְכָל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃ (ט) וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֶל זִקְנֵי גִלְעָד
- 15 אִם מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה
- 16 אוֹתָם לְפָנַי אֲנֹכִי אֶהְיֶה לָּכֶם לְרֹאשׁ׃ (י) וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי
- 17 גִלְעָד אֶל יַפְתָּח יְהוָה יְהִיָּה שָׁמַע בִּינוֹתֵינוּ אִם לֹא כַּדְּבָרֶךָ
- 18 כֵּן נַעֲשֶׂה׃ (יא) וַיִּלֶּךְ יַפְתָּח עִם זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁימוּ הָעָם
- 19 אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין וַיִּדְבֹּר יַפְתָּח אֶת כָּל דְּבָרָיו
- 20 לְפָנָיו יְהוָה בְּמִצְפָּה׃ (יב) וַיִּשְׁלַח יַפְתָּח מְלָאכִים אֶל מֶלֶךְ
- 21 בְּנֵי עַמּוֹן לֵאמֹר מָה לִּי וְלָךְ כִּי בָאת אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאֶרֶצִּי׃
- 22 (יג) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל מְלָאכֵי יַפְתָּח כִּי לָקַח
- 23 יִשְׂרָאֵל אֶת אֶרְצֵי בְּעֵלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאֲרֻנוֹן וְעַד הַיַּבֵּק
- 24 וְעַד הַיַּרְדֵּן וְעֵתָה הִשִּׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ (יד) וַיּוֹסֶף עוֹד
- 25 יַפְתָּח וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃ (טו) וַיֹּאמֶר לוֹ

هفتاراهای شباتها

۳۸۸

شماره ۳۹

هفتارای پاراشای «حوقت» از کتاب «داوران» فصل ۱۱ آیه ۱ الی آیه ۳۳

- ۱ و «یفتاح گیلعادی» جنگجوی با قدرتی بود، او پسر زن فاحشه‌ای بود، «گیلعاد» «یفتاح» را بوجود آورده بود.
- ۲ زن (اصلی) «گیلعاد» (هم) از او فرزندان زائید. (وقتی) فرزندان این زن بزرگ شدند «یفتاح» را بیرون کردند و به او گفتند: نظر به اینکه تو پسر زن دیگری هستی در خانه پدر ما ارث نخواهی بُرد.
- ۳ «یفتاح» از پیش برادران خود فرار کرد و در سرزمین «طُو» سکونت گزید، افرادی‌کاره‌ای گرداگرد «یفتاح» جمع شده با او همراه گشتند.
- ۴ بعد از مدتی «بنه عمون» با «یسرائل» بجنگ پرداختند.
- ۵ موقعیکه «بنه عمون» با «یسرائل» بجنگ پرداختند. چنین شد که محترمین «گیلعاد» برای آوردن «یفتاح» از سرزمین «طُو» براه افتادند.
- ۶ به «یفتاح» گفتند: بیا برای ما افسر شو، تا با «بنه عمون» بجنگیم.
- ۷ «یفتاح» به محترمین «گیلعاد» گفت: به چه علت حالا که برای شما اضطرار پیش آمده است نزد من آمده‌اید.
- ۸ محترمین «گیلعاد» به «یفتاح» گفتند: بهمین خاطر اکنون نزد تو آمده‌ایم که همراه ما بیائی با «بنه عمون» بجنگیم و برای ما - برای تمام ساکنین «گیلعاد» در رأس قرار بگیری.
- ۹ «یفتاح» به محترمین «گیلعاد» گفت: اگر شما مرا برمیگردانید که با «بنه عمون» بجنگم، در صورتیکه ادونای آنها را در پیش من تسلیم نماید (آنوقت هم) من در رأس شما خواهم ماند.
- ۱۰ محترمین «گیلعاد» به «یفتاح» گفتند: اگر طبق گفته تو عمل نکنیم ادونای بین ما شاهد باشد.
- ۱۱ «یفتاح» همراه محترمین «گیلعاد» رفت، مردم او را بریاست و افسری بر خود منصوب کردند. «یفتاح» در «میصپاه» درباره تمام این موضوعها بحضور ادونای حرف‌های خود را زد.
- ۱۲ «یفتاح» فرستادگانی نزد پادشاه «بنه عمون» اعزام داشت که (باو) بگویند: من و تو با هم چه کار داریم که سوی من آمده‌ای با کشور من جنگ کنی.
- ۱۳ پادشاه «بنه عمون» به فرستادگان «یفتاح» گفت: چونکه «یسرائل» موقع خروجش از «مصر» سرزمین مرا از «آرتون» تا «یبوق» و تا «یردن» گرفته است. حال با مسالمت آنها را بمن پس بده.
- ۱۴ «یفتاح» بار دیگر ادامه داده فرستادگانی نزد پادشاه «بنه عمون» اعزام داشت.
- ۱۵ باو گفت: «یفتاح» چنین گفته است: «یسرائل» سرزمین «مُوآو» و سرزمین «بنه عمون» را نگرفته است.

הפטרת חקת

כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ
 16 בני עמון: (טז) כי בעלותם ממצרים וילך ישראל
 17 במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: (יז) וישלח ישראל
 מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצה ולא
 שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב
 18 ישראל בקדש: (יח) וילך במדבר ויסב את ארץ אדום
 ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנו
 בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב:
 19 (יט) וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך
 חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצה עד מקומי:
 20 (כ) ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף
 סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל:
 21 (כא) ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו
 ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי
 22 יושב הארץ ההיא: (כב) ויירשו את כל גבול האמרי
 23 מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: (כג) ועתה
 יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל
 24 ואתה תירשנו: (כד) הלא את אשר יורישך כמוש
 אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
 25 מפנינו אותו נירש: (כה) ועתה הטוב טוב אתה מבק
 בן צפור מלך מואב הרב רב עם ישראל אם גלחם גלחם
 26 בם: (כו) בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור
 ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות
 27 שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: (כז) ואנכי לא
 חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה
 28 השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: (כח) ולא
 שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו:

هفتارهای شباتها

۳۸۹

هفتارای پاراشای «حوقت» از کتاب «داوران» فصل ۱۱ آیه ۱ الی آیه ۳۳

- ۱۶ زیرا زمانیکه از «مصر» خارج شدند «یسرائل» در بیابان تا دریای سُرخ رفت و وارد «قادش» شد.
- ۱۷ (آنوقت) «یسرائل» فرستادگانی نزد پادشاه «ادوم» فرستاد و گفت: تمنا اینکه من از کشورت عبور کنم. لیکن پادشاه «ادوم» راضی نشد. نزد پادشاه «مُواو» هم فرستاد، لیکن او هم نخواست. پس «یسرائل» در «قادش» ماند.
- ۱۸ سپس (یسرائل) طی طریق نموده سرزمین «ادوم» و سرزمین «مُواو» را دور زد و از سمت مشرق به سرزمین «مُواو» رسیده در آن طرف «آرتون» اردو زدند و به مرز «مُواو» وارد نشدند چونکه «آرتون» مرز «مُواو» بود.
- ۱۹ «یسرائل» فرستادگانی نزد «سیحون» پادشاه «اموری» - پادشاه «حشبون» اعزام داشت. «یسرائل» به او گفت: تمنا اینکه تا محل خود، از کشور تو عبور نمائیم.
- ۲۰ «سیحون» «یسرائل» را امین ندانست که از مرزش عبور کند. «سیحون»، همه مردم را جمع کرد. (آنها) در «یاحصا» اردو زدند و با «یسرائل» وارد جنگ شدند.
- ۲۱ ادونای - خداوند «یسرائل»، «سیحون» و تمام مردمش را بدست «یسرائل» تسلیم کرده «یسرائل» آنها را شکست داد. «یسرائل» تمام سرزمین «اموری» ساکن آن کشور را تصرف نمود.
- ۲۲ همه مرز «اموری» را از «آرتون» تا «یَبوق» و از بیابان تا «یردن» متصرف شد.
- ۲۳ پس حالا ادونای - خداوند «یسرائل»، «اموری» را از پیش وی بیرون رانده است و تو میخواهی او را وارث گردی.
- ۲۴ مگر نه - هر چه «کیموش» معبود تو به تصرف تو در آورد آنرا متصرف میشوی و تمام کسانی را که ادونای - خداوند ما از پیش ما رانده است وارث سرزمین او خواهیم ماند.
- ۲۵ و حال واقعاً تو از «بلاق» پسر «صیپور» پادشاه «مُواو» بهتر هستی؟ و آیا واقعاً (وی) با «یسرائل» نزاع نمود؟ و یا واقعاً با آنها وارد جنگ شد؟
- ۲۶ طی مدتی که «یسرائل» در «حشبون» و حومه‌های آن و در «عروغر» و حومه‌هایش و در تمام شهرهای واقع در کناره‌های «آرتون» اینک سیصد سال ساکن میباشد. پس چرا طی این مدت بازبس نگرفتید؟
- ۲۷ من نسبت به تو خطائی مرتکب نشده‌ام و تو هستی که با من بدی میکنی تا با من بجنگی. ادونای - داور، امروز بین فرزندان «یسرائل» و «بنه عمون» قضاوت نماید.
- ۲۸ پادشاه «بنه عمون» به سخنان «بیفتاح» که (بوسیله فرستادگانش) نزد او فرستاده بود گوش نداد.

הפטרת חקת

29 (כט) וַתְּהִי עַל יַפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת הַגְּלָעַד וְאֶת
 מִנְשָׁה וַיַּעֲבֹר אֶת מְצִפָּה גְלָעַד וּמְצִפָּה גְלָעַד עָבַר בְּנֵי
 30 עַמּוֹן: (ל) וַיֵּדֶר יַפְתָּח גֹּדֶר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תָּתֵן
 31 אֶת בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי: (לא) וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתִי
 בֵּיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה
 32 וְהֶעֱלִיתָהּ עוֹלָה: (לב) וַיַּעֲבֹר יַפְתָּח אֶל בְּנֵי עַמּוֹן
 33 לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ: (לג) וַיִּכְּם מֵעָרוֹעַר וְעַד
 בּוֹאֵה מְנִית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה
 מְאֹד וַיִּכְּנֻעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

هفتاراهای شباتها

۳۹۰

هفتارای پاراشای «حوقت» از کتاب «داوران» فصل ۱۱ آیه ۱ الی آیه ۳۳

- ۲۹ الهام خدا به «یيفتاح» پدیدار شد. (او) از (سرزمین) «گیلعاد» و «مِثْه» عبور نمود و از برج دیدبانی «گیلعاد» رد شد و از برج دیدبانی «گیلعاد» به (سرزمین) «بَیْه عَمون» پیشروی کرد.
- ۳۰ «یيفتاح» بدرگاه خدا نذری کرده گفت: اگر واقعاً «بَیْه عَمون» را تسلیم من نمائی... ۳۱ چنین شود، موقع برگشتنم سلامت از «بَیْه عَمون»، آن کسی که از خانه من به استقبالم آید مال ادونای خواهد بود و او را قربانی سوختنی خواهم کرد.
- ۳۲ «یيفتاح» به طرف «بَیْه عَمون» سرازیر شد تا با آنها بجنگد، ادونای آنها را بدست وی تسلیم کرد.
- ۳۳ آنها را از «عَروریر» تا ورودی «مینیت» بیست شهر و تا «آول کرامیم» با (وارد آوردن) تلفات زیاد درهم کوبید. «بَیْه عَمون» در مقابل فرزندان «یسرائل» شکست خوردند.

הפטרת בלק

ספר מיכה פרק ה - ו

- 1 (ו) וְהָיָה שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת
 יְהוָה כְּרִבִּיבִים עָלַי עֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל
 2 לְבִנְיָ אָדָם: (ז) וְהָיָה שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים
 רַבִּים כְּאֲרִיָּה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כְּכַפִּיר בְּעֵדְרֵי צֹאן אֲשֶׁר אִם
 3 עָבַר וְרָמַס וּטְרַף וְאִין מִצִּיל: (ח) תָּרוֹם יָדָךְ עַל צְרִיךְ וְכָל
 4 אֵיבִיךְ יִכְרַתוּ: (ט) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֹאֵם יְהוָה וְהִכַּרְתִּי
 5 סוּסֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִאֲבַדְתִּי מִרְכַּבְתֶּיךָ: (י) וְהִכַּרְתִּי עָרֵי
 6 אֲרָצְךָ וְהִרְסֹתִי כָּל מִבְצָרֶיךָ: (יא) וְהִכַּרְתִּי כְּשָׁפִים מִיָּדְךָ
 7 וּמַעֲוֹנִים לֹא יִהְיוּ לָךְ: (יב) וְהִכַּרְתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ
 8 מִקֶּרְבֶּךָ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: (יג) וְנִתְּשַׁתִּי
 9 אֲשִׁירֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ: (יד) וְעָשִׂיתִי בְּאֶף
 וּבַחֲמָה נֶקֶם אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ:
 10 (א) שָׁמְעוּ נָא אֶת אֲשֶׁר יְהוָה אָמַר קוּם רִיב אֶת הַהָרִים
 11 וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבְעוֹת קוֹלְךָ: (ב) שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה
 וְהֵאֲתַנּוּ מִסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה עִם עַמּוֹ וְעַם יִשְׂרָאֵל
 12 יִתּוֹכַח: (ג) עַמִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִי:
 13 (ד) כִּי הִעַלְתִּיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ
 14 וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמֹרִים: (ה) עַמִּי זָכַר נָא
 מָה יַעֲזֹב בְּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֶתוֹ בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר
 15 מִן הַשָּׁטִיִּם עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה: (ו) בְּמָה
 אֶקְדֵּם יְהוָה אֶכְפֹּף לְאֱלֹהֵי מְרוֹם הָאֶקְדַּמְנוּ בְּעוֹלוֹת
 16 בְּעִגְלִים בְּנֵי שָׁנָה: (ז) הִירְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים
 בְּרַבְבוֹת נַחְלֵי שֶׁמֶן הָאֶתָּן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְטָנֵי חֲטָאת
 17 נִפְשֵׁי: (ח) הִגִּיד לָךְ אָדָם מָה טוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ
 כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לִכְתֹּם עִם אֱלֹהֶיךָ:

هفتارهای شباتها

۳۹۱

شماره ۴۰

هفتارای پاراشای «بلاق» از کتاب «میخا» فصل ۵ آیه ۶ الی آیه ۱۴ و

فصل ۶ آیه یک الی آیه ۸

- ۱ باقی مانده «یعقوو» (یسرایل) در میان قوم‌ها زیاد (جهان)، مانند شبنم و مثل رگبار بر روی گیاه (که بخواست خداوند میبارد) خواهد بود که (غیر از به خدا) به هیچکس امیدوار نبوده و از هیچ آدمی انتظار نخواهد داشت.
- ۲ باقی مانده «یعقوو» در بین گروه‌ها - در میان ملت‌های زیاد (جهان)، مانند شیری بین چارپایان جنگل و مثل شیر جوانی بین گله‌های گوسفند خواهد بود که اگر گذر کند (آنها را) پامال نموده شکار خواهد کرد و رهاننده‌ای وجود نخواهد داشت.
- ۳ دستت بر آزار دهندگان تو بلند خواهد شد و تمام دشمنانت نابود خواهند گشت.
- ۴ در آن روز، اسب‌هایت را از میان تو نابود خواهم کرد و عرابه‌هایت را منهدم خواهم نمود (چونکه خدا حامی توست و به اسلحه نیازی نخواهی داشت). فرموده ادونای است.
- ۵ شهرهای (حصاردار) کشورت را نابود خواهم کرد و تمام سنگرهای ترا خراب خواهم نمود (چونکه با حمایت ادونای دیگر به آنها نیازی نخواهی داشت).
- ۶ جادوها را از اختیار خارج خواهم کرد و اشخاص غیبگویی نخواهی داشت.
- ۷ بُت‌های تراشیده و سکوچه‌هایت را از میانت نابود خواهم کرد و دیگر به ساخته دست‌هایت سجده نخواهی کرد.
- ۸ درخت‌های مورد پرستش ترا ریشه کن خواهم کرد و شهرها (ی مرکزیت‌ها) یت را نابود خواهم کرد.
- ۹ از ملت‌ها چون (از دستورات من یعنی فرمانهای هفت‌گانه‌ای که به نوح ابلاغ کردم) پیروی نکردند با خشم و غضب انتقام خواهم گرفت.
- ۱۰ حال به آنچه ادونای میفرماید گوش دهید: (ای یسرائل) قیام کن و باکوه‌ها (یعنی سران قوم خود) نزاع کن تا تپه‌ها (یعنی مقامات مملکتی) بشنوند.
- ۱۱ ای کوه‌ها (سران قوم) و ای قدرت‌مندان، (بنیادهای مملکت) گوش فرا دهید زیرا که ادونای با قوم خود «یسرائل» اعتراض و با ملت یسرائل بحث خواهد کرد.
- ۱۲ ای قوم من، من به تو چه کرده‌ام؟ و با چه چیزی ترا عاجز نموده‌ام؟ به من پاسخ بده.
- ۱۳ (آیا) چونکه ترا از سرزمین «مصر» بیرون آوردم و از خانه غلامی نجات دادم و «مُشه» و «آهرون» و «میريام» را پیشاپیش تو گسیل داشتم (باعث عاجز شدن تو شدم)؟
- ۱۴ ای قوم من بخاطر داشته باش! «بلاق» پادشاه «مُآو» چه تدبیری اندیشید؟ و «یلعام» پسر «بُور» از «شیطیم» تا «گیلگال» چه پاسخ مساعدی باو داد؟ تا اینکه به خوبی‌های ادونای پی ببری.
- ۱۵ (پاسخ یسرائل): با چه چیزی از ادونای استقبال کنم. (با چه چیزی) به خداوند بلند پایه سپاسگزاری نمایم؟ آیا بوسیله قربانی‌های سوختنی - یا گوساله‌های یکساله از وی استقبال کنم؟
- ۱۶ آیا ادونای خواستار هزاران قوچ، ده‌ها هزار نهر روغن مییاشد؟! آیا نخست زاده خود را به خاطر تقصیرم و یا ثمره شکم را بخاطر خطای خویش (بصورت قربانی) تقدیم بدارم؟!
- ۱۷ ای آدم، (خداوند) به تو اطلاع داده است چه چیزی خوب است و چه چیزی از تو طلب میکند؟ یقیناً: اجرای انصاف و احسان و دوستی و رفتاری فروتنانه (نجیبانه) با خداوند خود.

הפטרת פנחס

ספר מלכים א פרק יח - יט

- 1 (מו) וַיֵּד יְהוָה יְהוּדָה הִיטָהּ אֶל אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְּנִיּוֹ וַיִּרְץ לִפְנֵי אַחָב עַד בְּאֶכָה חֲרָעָאֵלָהּ:
- 2 (א) וַיִּגַּד אַחָב לְאַחֲזַב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהוּ וְאֵת כָּל
- 3 אֲשֶׁר הָרַג אֵת כָּל הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב: (ב) וַתִּשְׁלַח אַחֲזַב מִלְאָךְ אֶל אֱלֹהֵיהוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי
- 4 כָּעַתְּ מִחַר אֲשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ כִּנְפֹשׁ אֶחָד מֵהֶם: (ג) וַיִּרְא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל נַפְשׁוֹ וַיִּבֵּא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח
- 5 אֶת נַעְרוֹ שָׁם: (ד) וְהוּא הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיִּבֵּא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אֶחָת {אֶחָד} וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קָח נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב אֲנֹכִי מֵאַבְתָּי: (ה)
- 6 וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רְתֵם אֶחָד וְהִנֵּה זֶה מִלְאָךְ נֹגַע בּוֹ
- 7 וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל: (ו) וַיִּבֹט וְהִנֵּה מִרְאֲשֵׁתוֹ עֹגַת רְצָפִים וְצַפְחַת מַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב: (ז) וַיֵּשֶׁב מִלְאָךְ יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל כִּי רַב מִמֶּךָ
- 9 הַדֶּרֶךְ: (ח) וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חָרֵב: (ט)
- 10 וַיִּבֵּא שָׁם אֶל הַמְּעָרָה וַיֵּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דָבָר יְהוָה אֵלָיו
- 11 וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לְּךָ פֹּה אֱלֹהֵיהוּ: (י) וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
- 12 מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאוֹתָר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: (יא) וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמַּדְתָּ בְּהַר
- לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחִזְק מִפְּרֻק הָרִים וּמִשִּׁבְר סָלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָד
- 13 הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרָעַשׁ יְהוָה: (יב) וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא
- 14 בָּאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוּל דְּמָמָה דְּקָה: (יג) וַיְהִי כַשְׁמַעַ

هفتاراهای شباتها

۳۹۲

شماره ۴۱

هفتارای پاراشای «پینحاس» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱۸ آیه ۴۶ و
فصل ۱۹ آیه یک الی آیه ۲۱

- ۱ قدرت خدا در «الياهو» پدیدار گشت. (وی) کمر همت بست و (بعنوان احترام به مقام پادشاه) تا ورودی «بیزرعیل» پیشاپیش «احآو» دوید.
- ۲ «احآو» هر چه را که «الياهو» کرده بود و اینکه تمام پیغمبران (دروغین) را با شمشیر کشته بود به «ایزول» (ملکه) اطلاع داد.
- ۳ «ایزول» (پیکي) نزد «الياهو» فرستاد و گفت: اگر تا فردا همین موقع جان ترا مانند جان یکی از آنها قرار ندهم، معبودها (یعنی بُت‌ها) به من چنین (و چنان) کنند و همینطور (چند چندان) بیفزایند.
- ۴ (الياهو چون این وضع را) مشاهده کرد برای اینکه جان خود را از مرگ برهاند بلند شده عازم گشت و به «بشرشوع» که در کشور «یهودا» است رسید و نوکر خود را آنجا گذاشت.
- ۵ (از ترس ترور شدن) به اندازه مسافت یکروز راه، به بیابان رفت و آمد زیر یک درخت «رُوتیم» (گل ارژن) نشست. و برای خود خواستار مرگ شد. و گفت: ای ادونای حالا دیگر بس است جانم را بگیر که من از پدرانم بهتر نیستم (که از آنها بیشتر عمر کنم).
- ۶ زیر یک درخت «رُوتیم» (گل ارژن) دراز کشید و خواب رفت که ناگهان (دید) فرشته‌ای او را لمس میکند و باو میگوید: بلند شو و بخور!
- ۷ مشاهده کرد اینک بالای سرش نان (شیرینی پخته شده بر) آتش و کوزه آبی است، خورد و نوشید، برگشت و خوابید.
- ۸ فرشته خدا برگشت و دو مرتبه او را لمس کرد و گفت: بلند شو بخور چون راه زیادی در پیش داری.
- ۹ بلند شد، خورد و نوشید و با نیروی همین تغذیه چهل روز و چهل شب تا کوه خداوند «حُورو» راه پیمود.
- ۱۰ وارد غاری شد و آنجا منزل کرد. ناگاه کلام خدا بر او نازل شد و به او گفت: «الياهو» اینجا چه کار داری؟
- ۱۱ گفت: چون فرزندان «بیسرائل» از پیمان دست کشیده‌اند و قربانگاه‌هایت را ویران کرده‌اند، پیغمبران ترا با شمشیر کشتند و تنها من باقی مانده‌ام، نسبت به ادونای - خداوند لشگریان سخت غیرت ورزیده‌ام و خواستند جان مرا هم بگیرند. (لذا در غار پناه گرفته‌ام).
- ۱۲ فرمود، برو بیرون و در کوه، حضور ادونای بایست که ناگه خدا عبور میکند و باد سخت و شدیدی متلاشی کننده کوه‌ها و شکننده صخره‌ها پیشاپیش ادونای است. ادونای در آن باد نیست. بعد از آن باد، همه‌ای است که ادونای در آن همه‌ نیست.
- ۱۳ بعد از آن همه‌ آتش است و ادونای در آن آتش نیست و بعد از آن آتش صدای نجوای ملایم است.
- ۱۴ همینکه «الياهو» شنید، چنین شد که روی خود را در ردایش پوشانید. بیرون آمد و در درگاه غار ایستاد، ناگاه صدائی به او نازل شد که میگفت «الياهو» اینجا چه کاری داری؟

הפטרת פנחס

אֱלֹהֵינוּ וַיִּלֶט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעֲרָה
 15 וְהָיָה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵינוּ: (יד) וַיֹּאמֶר
 קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתִךָ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב
 16 וְאוֹתָר אֲנִי לְבִדִּי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: (טו) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְּבָרָה דַּמְשֶׁק וּבֵאתָ וּמִשְׁחַתָּ
 17 אֶת חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל אֲרָם: (טז) וְאֵת יְהוּא בֶן נִמְשִׁי
 תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֱלִישָׁע בֶּן שַׁפְט מֵאֲבֵל
 18 מַחֻלָּה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחֲתֶיךָ: (יז) וְהָיָה הַנִּמְלֵט מִחָרֵב
 חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנִּמְלֵט מִחָרֵב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע:
 19 (יח) וְהִשְׁאֲרֹתַי בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר
 20 לֹא כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ: (יט) וַיִּלֶךְ
 מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת אֱלִישָׁע בֶּן שַׁפְט וְהוּא חָרַשׁ שָׁנִים עָשָׂר
 צָמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בְּשָׁנִים הָעֶשְׂרִים וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵינוּ אֵלָיו
 21 וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתוֹ אֵלָיו: (כ) וַיַּעֲזֹב אֶת הַבָּקָר וַיֵּרֶץ אַחֲרָי
 אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ
 22 וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוּב כִּי מַה עָשִׂיתִי לָךְ: (כא) וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו
 וַיִּקַּח אֶת צָמֵד הַבָּקָר וַיִּזְבַּחְהוּ וּבְכָלֵי הַבָּקָר בִּשְׁלָם הַבָּשָׂר
 וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְךְ אַחֲרָי אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁרַתְהוּ:

هفتاراهاى شباتها

۳۹۳

هفتارای پاراشای «پینحاس» از کتاب اول «پادشاهان» فصل ۱۸ آیه ۴۶ و
فصل ۱۹ آیه یک الی آیه ۲۱

- ۱۵ گفت: چون فرزندان «یسرائل» از پیمان دست کشیده‌اند و قربانگاه‌هایت را ویران کرده‌اند، پیغمبران ترا کشتند و تنها من باقی مانده‌ام، نسبت به ادونای - خداوند لشگریان سخت غیرت ورزیدم، و خواستند جان مرا هم بگیرند (لذا در غار پناه گرفته‌ام).
- ۱۶ ادونای باو گفت: براه خود (راهی که آمدی) برگرد و به بیابان «دمشق» برو، وارد شده «حزائل» را بیادشاهی بر «آرام» مسح کن.
- ۱۷ و «یهو» پسر «نیمشی» را بیادشاهی (کشور) «یسرائل» مسح نما و «الیشاع» پسر «شافاط» اهل «آول میحولا» را برای پیامبری بجای خود مسح کن.
- ۱۸ چنین مقرر است، کسی که از شمشیر «حزائل» رهائی یابد «یهو» او را خواهد کشت. و هر کسی از شمشیر «یهو» خلاص شود، «الیشاع» وی را به قتل خواهد رسانید.
- ۱۹ در (کشور) «یسرائل» هفت هزار نفر - کسانی را که زانوهایشان در برابر (بُت) «بعل» خم نشده است و مردمانی که او را نبوسیده‌اند، باقی خواهم گذاشت.
- ۲۰ از آنجا رفت و «الیشاع» پسر «شافاط» را در حالی یافت که دوازده جفت (گاو) در پیش خود داشت، و او با این دوازده جفت، مشغول شخم کردن بود. «الياهو» بسوی او عبور کرد و ردای خود را (بعنوان اشاره) نزد وی انداخت.
- ۲۱ گاوها را ترک کرد و بدنبال «الياهو» دوید و گفت: تمنی اینکه پدر و مادر خود را (بعنوان کسب اجازه و خداحافظی) ببوسم و بدنبال تو بیایم. باو گفت: برو و برگرد مگر من به تو چه کردم (که مرا معطل میکنی).
- ۲۲ «الیشاع» به دنبال او برگشت، یک جفت گاو برداشت و ذبح نمود و در ظرفهایی گوشت آن گاو را پخت و به مردم (ی که برای بدرقه او آمده بودند) داد و خوردند سپس بلند شد و دنبال «الياهو» رفت و او را خدمت میکرد.

הפטרת מטות

ספר ירמיה פרק א - ב

- 1 (א) דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן חֶלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹת
- 2 בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן: (ב) אֲשֶׁר הָיָה דָבָר יְהוָה אֵלָיו בְּיָמָיו יֹאשִׁיָּהוּ
- 3 בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: (ג) וַיְהִי
- 4 בְּיָמָיו יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תָּם עֲשָׂתֵי
- 5 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדִּיקְיָהוּ בֶן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גְּלוֹת
- 6 יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (ד) וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
- 7 (ה) בְּטָרָם אֲצֹרְךָ {אֲצֹרְךָ} בְּבֶטֶן יִדְעָתִיךָ וּבְטָרָם תֵּצֵא
- 8 מִרְחָם הַקֹּדֶשׁתִּיךָ נֹבֵיא לְגוֹיִם נִתְּתִיךָ: (ו) וְאָמַר אֲהֵא
- 9 אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא יִדְעָתִי דָבָר כִּי נֶעַר אָנֹכִי: (ז) וַיֹּאמֶר
- 10 יְהוָה אֵלַי אֵל תֹּאמַר נֶעַר אָנֹכִי כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ
- 11 תֵּלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצֹרְךָ תִּדְבֹר: (ח) אֵל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
- 12 כִּי אֶתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלְךָ נְאֻם יְהוָה: (ט) וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יָדוֹ
- 13 וַיַּגֵּעַ עַל פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְּתִי דְבַרֵי בְּפִיךָ: (י)
- 14 רְאֵה הַפְּקֹדֶתִיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמְּמַלְכוֹת
- 15 לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאֱבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוּעַ: (יא)
- 16 וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֵה יִרְמְיָהוּ וְאָמַר
- 17 מִקֵּל שֶׁקֶד אָנִי רֹאֵה: (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ
- 18 לְרֹאוֹת כִּי שֶׁקֶד אָנִי עַל דְּבַרֵי לַעֲשׂוֹת: (יג) וַיְהִי דָבָר
- 19 יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֵה וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אָנִי
- 20 רֹאֵה וּפְנֵי מִפְּנֵי צְפוּנָה: (יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצְּפוֹן
- 21 תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: (טו) כִּי הִנְנִי קֹרֵא לְכָל
- 22 מִשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם יְהוָה וּבָאוּ וּנְתַנּוּ אִישׁ
- 23 כֶּסֶאָו פָּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל
- 24 עָרֵי יְהוּדָה: (טז) וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל רַעְתָּם
- 25 אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשִׂי

هفتاراهاى شباتها

۳۹۴

شماره ۴۲

هفتارای پاراناشای «مطوت» از کتاب «یرمیا» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۱۹ و فصل ۲ آیه یک الی آیه ۳

- ۱ سخنان «یرمیاهو» فرزند «حیلیهاو» از کوهن هائی که در «عناتوت» در سرزمین «بنیامین» بودند.
- ۲ که کلام ادونای در روزگار «یوشیاهو» فرزند «آمون» پادشاه (کشور) «یهودا» در سال سیزدهم پادشاهی اش باو نازل شد.
- ۳ (و همینطور) در روزگار، «یهویاقیم» پسر «یوشیاهو» پادشاه (کشور) «یهودا»، تا پایان یازدهمین سال (پادشاهی) «صیدقیهاو» پسر «یوشیاهو» پادشاه (کشور) «یهودا» تا به اسارت رفتن اهالی «یروشالیم» در ماه پنجم (آو)، کلام ادونای به «یرمیاهو» ادامه داشت.
- ۴ کلام «خدا» با من چنین بود.
- ۵ پیش از آنکه در شکم (مادر) ایجادت کنم ترا می شناختم و پیش از آنکه از رحم خارج شوی ترا اختصاصی کردم، ترا برای اقوام پیامبر قرار دادم.
- ۶ گفتم: آه: خدا - خداوندا، اینک نظر به اینکه من کودک هستم سخن گفتن نمیدانم.
- ۷ ادونای به من گفت: مگو کودک هستم، چون به هر جا ترا بفرستم خواهی رفت و هر چه به تو بگویم خواهی گفت.
- ۸ نظر به اینکه من با تو هستم تا ترا خلاص کنم، هراس نداشته باش: فرموده ادونای است.
- ۹ ادونای دست خود را دراز کرد و دهان مرا لمس نمود. ادونای به من گفت: اینک حرفهایم را در دهانت قرار دادم.
- ۱۰ مشاهده کن - امروز ترا برای از جاکندن و ویران ساختن و نابود نمودن و خراب کردن - آباد ساختن و غرس نمودن، بر قومها و بر کشورها منصوب کردم.
- ۱۱ کلام ادونای با من چنین بود: ای «یرمیاهو» تو چه می بینی؟ گفتم من چوبی از درخت بادام مشاهده میکنم.
- ۱۲ ادونای به من گفت: خوب مشاهده کردی، چونکه من برای اجرای گفتههایم کوشش دارم.
- ۱۳ برای مرتبه دوم، کلام ادونای به من چنین بود: تو چه می بینی؟ گفتم: من دیگ جوشانی را می بینم که روی آن بسوی شمال است.
- ۱۴ ادونای به من گفت: از طرف شمال برای ساکنین این سرزمین، بدی فرا خواهد رسید.
- ۱۵ فرموده ادونای است: من همه قبیلههای کشورهای شمال را، ندا میدهم تا وارد شوند و هر کدام کرسی (فرماندهی) خود را دم دروازههای «یروشالیم» و کنار همه حصارهای آن و در کنار همه شهرهای (کشور) «یهودا» قرار دهند.
- ۱۶ من حکم (محکومیت) آنها را بخاطر تمام بدیهایشان که مرا ترک کردند و برای دیگر معبودان بُخُور نمودند و به ساختههای دستان خود تعظیم کردند، اعلام میدارم.

הפטרות מטות

17 יְדִיָּהֶם: (יז) וְאַתָּה תֵּאָזֵר מִתְּנִיךְ וּקְמַתּוֹ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
 כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי אֹצֵנֶךָ אֶל תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אֲחַתְּךָ לִפְנֵיהֶם:
 18 (יח) וְאֲנִי הִנֵּה נִתְּתִיקָה הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד בְּרִזָּל
 וּלְחֲמוֹת נַחֲשָׁת עַל כָּל הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֵיקָה
 19 לְכַהֲנֵיקָה וּלְעַם הָאָרֶץ: (יט) וּנְלַחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי
 אַתָּה אֲנִי נָאִם יְהוָה לְהַצִּילְךָ:

20,21 (א) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (ב) הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־וּלְתִיקָה לְכַתְּךָ אַחֲרַי בְּמִדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה:
 22 (ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רְאֵשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל אֲכָלֵיו
 יֵאֲשֻׁמוּ רְעָה תָּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۳۹۵

هفتارای پاراشای «مطوت» از کتاب «یرمیا»

- ۱۷ پس تو کمر خود را ببند و بلند شو و هر چه من به تو امر میکنم اعلام کن، از آنها بیم نداشته باش مبادا ترا در جلو آنها هراسان کنم.
- ۱۸ اینک امروز من ترا در مقابل تمام (اهالی) این سرزمین، یعنی در مقابل پادشاهان (کشور) «یهودا»، در مقابل سرانش، در مقابل کوهن هایش و (خلاصه) در مقابل مردم این سرزمین، همانند شهری حصاردار و ستونی آهنین و دیوارهای مسین قرار دادم.
- ۱۹ آنها با تو خواهند جنگید. چونکه من با تو هستم تا ترانجات دهم، بر تو پیروز نخواهند شد فرموده ادونای است.
- ۲۰ کلام ادونای با من چنین بود:
- ۲۱ برو بگوش (اهالی) «یروشالیم» چنین اعلام کن: ادونای چنین گفته است: (در صورتیکه بسوی من بازگشت نمائی) من احسان نوجوانی ات و محبت نوعروسی ات را، یعنی روانه شدنت را در پی من، در بیابان در سرزمین غیر مزروع (بخاطر ایمانی که به من داشتی) در مدّ نظر دارم.
- ۲۲ «یسرائل» برای ادونای (قومی) اختصاصی و (بمنزله نوبرانه) نخستین محصول اوست. (لذا) همه نابود کنندگانش مقصر شناخته خواهند شد، برای آنها بدی فراهم خواهد گشت.

הפטרת מסעי

ספר ירמיה פרק ב

- 1 (ד) שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל מְשֻׁפְחוֹת בַּיִת
- 2 יִשְׂרָאֵל: (ה) כֹּה אָמַר יְהוָה מֶה מֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בֵּי עוֹלָם
- 3 כִּי רָחֲקוּ מֵעָלַי וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ: (ו) וְלֹא אָמְרוּ
- 4 אֵיךְ יְהוָה הִמְעֵלָה אֶתְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיקָה אֶתְנוּ
- 5 בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוֹחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמוֹת בְּאֶרֶץ
- 6 לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם: (ז) וְאָבִיָּא אֶתְכֶם
- 7 אֶל אֶרֶץ הַכְּרָמִל לֶאֱכֹל פְּרִיָּה וְטוֹבָה וְתַבְּאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת
- 8 אֶרְצִי וְנִחַלְתִּי שְׁמַתְם לְתוֹעֵבָה: (ח) הִכְהַנִּים לֹא אָמְרוּ
- 9 אֵיךְ יְהוָה וְתִפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פָּשְׁעוּ בִּי
- 10 וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַּבַּעַל וְאַחֲרָי לֹא יוֹעִלוּ הִלְכוּ: (ט) לָכֵן
- 11 עַד אָרִיב אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה וְאֶת בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: (י) כִּי
- 12 עָבְרוּ אֵינִי כְּתִיבִים וְרָאוּ וְקָדַר שְׁלַחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וְרָאוּ
- 13 הֵן הִיְתָה כֹּזֵאת: (יא) הִהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא
- 14 אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל: (יב) שָׁמוּ שְׁמַיִם
- 15 עַל זֹאת וְשָׁעְרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם יְהוָה: (יג) כִּי שְׁתִּימִים
- 16 רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֶתִּי עָזְבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים לְחֻצַּב לָהֶם
- 17 בְּאֲרוֹת בְּאֲרֹת נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם: (יד) הָעֶבֶד
- 18 יִשְׂרָאֵל אִם יֵלִיד בֵּית הוּא מִדּוֹעַ הִיָּה לְבַז: (טו) עָלְיוּ
- 19 יִשְׂאֲגוּ כַּפְרִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁתִּיחוּ אֶרְצוֹ לְשִׁמָּה עָרְיוּ
- 20 נִצְתָה { נִצְתוּ } מִבְּלֵי יֹשֵׁב: (טז) גַּם בְּנֵי נֶפֶץ וְתַחֲפֹנֶס
- 21 { וְתַחֲפֹנֶס } יִרְעוּף קָדְקֵד: (יז) הֲלוֹא זֹאת תַּעֲשֶׂה לָּךְ
- 22 עֲזֹבָךְ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעַת מוֹלִיכְךָ בַּדֶּרֶךְ: (יח) וְעַתָּה
- 23 מֶה לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מִי שְׁחֹר וּמֶה לָּךְ לְדֶרֶךְ
- 24 אֲשׁוּר לְשִׁתּוֹת מִי נָהַר: (יט) תִּיִסְרֶךְ רַעַתְךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ
- 25 תּוֹכַחַךְ וּדְעֵי וְרָאִי כִּי רַע וּמָר עֲזֹבָךְ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא

هفتاراهاى شباتها

۳۹۶

شماره ۴۳

هفتارای پادشاهى «مسی» از کتاب «یرمیا» فصل ۲ آیه ۴ الی آیه ۲۸

- ۱ ای خاندان «یعقوو» و ای تمام طوایف (دوازده گانه) «یسرائل» به کلام ادونای گوش دهید.
- ۲ ادونای چنین فرموده است: پدران شما چه بی عدالتی در من یافتند که از من دوری جستند و دنبال باطل رفتند و کارهای بیهوده کردند.
- ۳ آنها (با خود) نگفتند: ادونای، بیرون آورنده ما از سرزمین «مصر»، کسیکه ما را در بیابان، در سرزمینی بی آب و علف و گود، در سرزمینی غیر قابل کشت و مرگزا، در سرزمینی که کسی از آن عبور ننموده و در آن سکونت نکرده است رهنمون بود، کجاست؟
- ۴ شما را به سرزمینی سبز و خرم وارد کردم تا از میوه و نعمت آن بخورید، لیکن آمدید و سرزمین مرا ناپاک ساختید و ملک مرا به محلی مکروه مبدل کردید.
- ۵ کوهن ها نگفتند: ادونای کجاست؟ دانشمندان، توراها مرا نشااختند و رهبران به من خیانت کردند و پیامبران (دروغین) بنام (بُت) «بعل» نبوت کردند و دنبال چیزهایی که بیهوده بود رفتند.
- ۶ (این) فرموده ادونای است: بنابراین باز هم با شما نزاع خواهم داشت، و با فرزندان فرزندانان (هم) نزاع خواهم داشت.
- ۷ چنانچه از جزیره های «کیتی ها» گذر کنید توجه نمایند و (چنانچه) به «قدار» کسی را بفرستید، زیاد تأمل کنید و ببینید آیا چنین چیزی بوده است.
- ۸ آیا (هرگز) قومی معبودهای خود را با آنکه آنها خدا نیستند عوض کرده است؟ و حال آنکه قوم من، افتخار خود (یعنی ادونای) را با چیزی بیهوده (یعنی بُت) عوض کرده است.
- ۹ ادونای میفرماید: ای آسمان ها بخاطر این کار زشت و وحشت زده شوید و بسیار شگفت زده گردید.
- ۱۰ زیرا قوم من دو کار بد انجام داده است: مرا که چشمه حیات هستم ترک کردند و برای خود آب انبارهای شکسته زیادی، که آب را در خود نگاه نمیدارد، کنده اند.
- ۱۱ آیا «یسرائل» برده یا غلام خانه زاد میباشد؟ به چه علت مورد غارت قرار گرفته است.
- ۱۲ (دشمنانش مانند) شیرهای جوان علیه او غرش میکنند و صدای خود را سر میدهند. کشور او را به ویرانه ای تبدیل کرده اند. شهرهایش به آتش کشیده شده و بدون ساکن مانده اند.
- ۱۳ اهالی «نُوف» و «تَچنحس» هم برفرق سرت کوبیدند.
- ۱۴ مگر نه اینست که تو این (بدی) را بخود میکردی - ادونای - خداوندت را در موقعیکه در راه راهنمای تو بود، ترک کردی.
- ۱۵ و حال ترا در راه «مصر» چه کار که (بجای آب حیات) آب «نیل» را بنوشی و در راه «آشور» ترا چه کار که (بجای آب حیات) آب «فرات» را بنوشی.
- ۱۶ بدی تو موجب تنبیه تو میشود و شیطنتهای تو باعث سرزنش تو میگردد. بدان و توجه داشته باش که ترک کردن ادونای - خداوندت عملی بد و تلخ میباشد. ادونای صوائوت میفرماید: ترس من بر تو نبود.

הפטרת מסעי

17 פִּחַדְתִּי אֵלֶיךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: (כ) כִּי מֵעוֹלָם
 שָׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסְרוֹתֶיךָ וְתֹאמְרֵי לֹא אֶעְבֹּד
 {אֶעְבֹּד} כִּי עַל כָּל גְּבֻעָה גְבֻהָה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן אֶת
 18 צִעָה זָנָה: (כא) וְאֹנְכֵי נִטְעַתֶיךָ שׁוֹרֵק כְּלֵה זֹרַע אֲמַת
 19 וְאִיךָ נִהְפַכְתָּ לִּי סוּרֵי הַגָּפֶן נִכְרִיָּה: (כב) כִּי אִם תִּכְבְּסֵי
 בְּנֶתֶר וְתִרְבִּי לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶךָ לְפָנַי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:
 20 (כג) אִיךָ תֹאמְרֵי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי
 רְאִי דְרִכְךָ בְּגִיָּא דְעֵי מָה עָשִׂית בְּכָרָה קָלָה מִשְׂרַכַת
 21 דְרִכְיָה: (כד) פָּרָה לְמַד מְדַבֵּר בְּאוֹת נִפְשׁוֹ {נִפְשָׁה}
 שְׂאֵפָה רוּחַ תִּאֲנֹתָה מִי יִשְׁיבְנָה כָּל מִבְקָשֶׁיךָ לֹא יִיעֲפוּ
 22 בְּחִדְשָׁה יִמְצְאוּנָה: (כה) מְנַעֵי רַגְלֶךָ מִיַּחַף וּגְוֹרֹנָה
 {וּגְוֹרֹנָה} מִצְמָאָה וְתֹאמְרֵי נוֹאֵשׁ לֹא כִּי אֶהְבַּתִּי זָרִים
 23 וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ: (כו) כְּבִשְׁת גִּזְבֵּי כִּי יִמְצָא כֵּן הִבִּישׁוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם וְכַהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם: (כז)
 24 אֲמָרִים לְעֵץ אָבִי אֶתָּה וְלֹאֲבָן אֶת יִלְדֹתַי {יִלְדֹתַנּוּ} כִּי
 כָּפוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָּנִים וּבִעַת רַעַתְם יֹאמְרוּ קוּמָה
 25 וְהוֹשִׁיעֵנוּ: (כח) וְאֵיָּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יְקוּמוּ אִם
 יוֹשִׁיעוּךָ בְּעַת רַעַתְךָ כִּי מִסְפָּר עָרִיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה:

هفتارهای شباتها

۳۹۷

هفتارای پاراشای «مسی» از کتاب «یرمیا» فصل ۲ آیه ۴ الی آیه ۲۸

- ۱۷ وقتیکه مدتی پیش یوغ ترا شکستم و بندهای یوغ ترا گسستم میگفتی (دیگر، معبودهای دیگر را) پرستش نخواهم کرد و حال آنکه بر هر تپه بلند، و زیر هر درخت سرسبزی کجروی میکنی و منحرف میشوی.
- ۱۸ ولیکن من ترا همانند تاک مرغوب و دانه‌ی اصیل غرس کردم، چگونه برای من، به تاک بیگانه‌ای (خلاف اصلیت خود) تبدیل گشتی؟
- ۱۹ هرگاه اگر با اشنان (ماده پاک کننده) بشوئی و برای خودت قلیای زیاد بکار ببری، گناهت در پیشگاه من لکه‌ای شده است. (این) فرموده ادونای - خداوند است.
- ۲۰ چگونه اظهار میداری: ناپاک نشده‌ام - دنبال بُت‌ها نرفته‌ام، راه خود را در «گی» (که به پرستش بُت «پعور» پرداختی) بین، بدان چه کردی؟
- ۲۱ گورخر وحشی که به بیابان‌گردی عادت دارد در حال عادی نفس راحت میکشد ولی هنگام غلبه شهوتش، کسی نمیتواند او را باز دارد. کسی از خواستاران (تربیت کردن) آن خود را خسته نکند (سودی ندارد) در ماه (فارغ شدن) وی، او را خواهند یافت.
- ۲۲ پایت را از برهنگی و گلویت را از تشنگی بازدار (سراسیمه دنبال بُت‌ها نرو، که کفشت پاره میشود - گلویت را برای بُت‌ها خسته نکن، که تشنه میشوی) میگوئی از (راهنمایی پیغمبران راستین) ناامیدم، نه! معبودان بیگانه را دوست دارم و بدنبال آنها میروم.
- ۲۳ خاندان «یسرائل»: پادشاهان، سران، کوهن‌ها و پیامبران (دروغین) شان چون، دزدی که گرفتار شده باشد، شرمسار خواهند گردید.
- ۲۴ آنها به تکه چوبی میگویند: «تو پدر ما هستی» و به تکه سنگی (میگویند) «تو ما را بوجود آورده‌ای». زیرا آنها به من پشت کردند و از من روی گرداندند، ولی هنگام بدبختی‌شان میگویند: (خدایا!) بلند شو و ما را نجات بده!
- ۲۵ پس معبودانی که برای خود ساخته‌اند کجا هستند؟! بلند شوند. آیا هنگام بدبختی‌ات ترا نجات خواهند داد؟ (چه حاشا) ای «یهودا» که معبودانت به شماره شهرهایت بودند.

הפטרת דברים

ספר ישעיה פרק א

- 1 (א) חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
- 2 בַּיָּמִי עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אַחֲזוּ יַחְזִקֶיהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: (ב) שָׁמְעוּ
- 3 שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בְּנִים גְּדֹלְתֵי וְרוֹמְמֹתֵי
- 4 וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי: (ג) יָדַע שׁוֹר קָנְהוּ וַחֲמוֹר אָבוֹס בְּעֵלְיוֹ
- 5 יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן: (ד) הוּא גֹי חָטָא עִם
- 6 כָּבֵד עֶזְרָן זָרַע מְרָעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזְבוּ אֶת יְהוָה
- 7 נֶאֱצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אַחֲזוּ: (ה) עַל מָה תִּכּוּ עוֹד
- 6 תּוֹסִיפוּ סָרָה כֹּל רֹאשׁ לְחֲלִי וְכֹל לֵבָב דְּוִי: (ו) מִכֶּף רִגְלֵי
- 7 וְעַד רֹאשׁ אֵין בּוֹ מָתֵם פָּצַע וַחֲבוּרָה וּמִכָּה טְרִיָּה לֹא זָרוּ
- 7 וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִפְּכָה בְּשֵׁמֶן: (ז) אֲרֻצְכֶם שְׁמָמָה עָרִיכֶם
- 8 שְׂרָפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם לְנִגְדְּכֶם זָרִים אֲכָלִים אֶתְּהָ וּשְׁמָמָה
- 8 כְּמַהֲפַכֵּת זָרִים: (ח) וְנוֹתְרָה בַת צִיּוֹן כְּסִפָּה בְּכֶרֶם
- 9 כְּמַלְיוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה: (ט) לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת
- 10 הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמַעֲט כְּסֹדֵם הֵינּוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ: (י)
- 10 שָׁמְעוּ דְבַר יְהוָה קִצְיָנֵי סֹדֵם הֶאֱזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם
- 11 עַמְרָה: (יא) לְמָה לִּי רַב זְבַחֵיכֶם יֹאמֶר יְהוָה שְׁבַעֲתֵי
- 12 עֲלוֹת אֵילִים וַחֲלֵב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָּשִׁים וְעֲתוּדִים
- 12 לֹא חִפְצָתִי: (יב) כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פָּנַי מִי בִקֵּשׁ זֹאת
- 13 מִיָּדְכֶם רֶמֶס חֲצָרִי: (יג) לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת שׁוֹא
- 14 קְטֹרֶת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ וּשְׁבַת קָרָא מִקְרָא לֹא אוֹכֵל
- 14 אֹן וְעֲצָרָה: (יד) חֹדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֹאָה נִפְשֵׁי הָיוּ
- 15 עָלַי לְטָרַח גְּלֵאִיתִי נִשְׂא: (טו) וּבְפָרְשֵׁיכֶם כִּפִּיכֶם אֲעֲלִים
- 16 עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלָה אֵינֹנִי שָׁמַע יָדֵיכֶם דְּמִים
- 16 מְלָאוּ: (טז) רַחֲצוּ הַזְּכוֹ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִנְגִּד עֵינַי
- 17 חֲדְלוּ הָרַע: (יז) לְמַדּוֹ הֵיטֵב דַּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוֹץ

هفتاراهاى شباتها

۳۹۸

شماره ۴۴

هفتارای پاراشای «دواریم» از کتاب «یشعیا» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۲۷

- ۱ (این) رؤیای «یشعیا» پسر «آموص» در زمان (سلطنت) «عوزیاهو، یوتام، آحاز و یحزقیاهو» پادشاهان «یهودا» است که درباره «یروشالیم» پیش‌بینی کرد.
- ۲ ای آسمان‌ها بشنوید و ای زمین گوش فراده چونکه ادونای سخن گفته است: فرزندانى بزرگ کردم و پرورش دادم و آنها نسبت به من یاغى شدند.
- ۳ گاو، مالک خود و خر آخور صاحبش (به او خوراک میدهد) شناخت «یسرائل» تشخیص نداد، قوم من درک نکرد.
- ۴ وای بر قوم خطاکار، ملت سنگین گناه، نسل بدکار، فرزندان فاسد، ادونای را ترک کردند، خداوند مقدس «یسرائل» را حقیر شمردند، به قهقرا رفتند.
- ۵ با این همه مجازات شدید عبرت نگرفتند؟! باز هم به ارتداد ادامه دهید. هر سرى بیمار و هر قلبى دردناک شده است.
- ۶ از کف پا تا فرق سر جانی سالم در آن وجود ندارد فقط جراحت و کوفتگی و زخم‌های چرکین است. داروئی بر آن پاشیده نشد، و پانسمان نگردیده و باروغن (مرحم) نرم نشده است.
- ۷ سرزمین تان ویران، شهرهای تان در آتش سوخته (محصول) زمین تان را بیگانگان در مقابل شما میخورند و ویرانی (این سرزمین پی‌آمد مبارزات داخلی نیست که جزئی باشد بلکه) مانند شورش بیگانگان است (که کاملاً ویرانگر است).
- ۸ «صیون» مانند سائبانی در تاکستان، مثل محل نهبانی در جالیز، چون شهری در محاصره باقی خواهد ماند.
- ۹ اگر ادونای صوائوت برای ما (بازمانده‌ای) باقی نمیگذاشت تقریباً همانند «سدوم» می بودیم و شیشه «عموراه» میشدیم.
- ۱۰ ای افسران «سدوم» (اشاره به یسرائل)، سخنان ادونای را بشنوید، ای قوم «عموراه» (اشاره به یسرائل) به توراہ خداوند گوش دهید.
- ۱۱ ادونای میفرماید: قربانی‌های فراوان شما به چه کار من می‌آید، از قربانی‌های سوختنی قوچ‌ها و تقدیم پیه گوساله پرواری سیر شده‌ام و خواستار خون گاوها و بره‌ها و بزهاى نرمى باشم.
- ۱۲ هنگامی که به زیارت من می‌آید چه کسی از شما چنین خواسته است حیاط (خانه) مرا لگدمال کنید؟! ادامه ندهید که هدیه آردی بیهوده بیاورید. برای من این هدیه بخور مکروه است. اعلام (جشن اول) ماه، شبات و اعیاد (چه سودی دارد) اجتماع کردن شما را (در خانه‌ام) همراه با بی عدالتی تحمل نخواهم کرد.
- ۱۴ ذات من دشمن (جشن‌های اول) ماه‌ها و اعیاد شما میباشد. (اینها) برای من موجب زحمت شده‌اند، از تحمل (آنها) خسته شده‌ام.
- ۱۵ موقعی که دست‌های خود را (برای درخواست) بلند میکنید، چشم‌هایم را بر شما می‌پوشانم، اگر هم نماز را زیاد کنید چون دستهایتان از خون‌ریزی پر است، اجابت نمی‌کنم.
- ۱۶ خود را بشوئید، پاک شوید، اعمال بدتان را از مقابل چشمان من دور اندازید، از بدی کردن دست بردارید.
- ۱۷ خوبی کردن را یاد بگیرید، خواستار داوری عادلانه شوید، مظلوم را تأیید کنید، بداد یتیم برسید و بیوه زن را حمایت نمائید.

הפטרת דברים

- 18 שִׁפְטוּ יְתוֹם רִיבוֹ אֶלְמָנָה: (יח) לָכוּ נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר
 יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְגַי יִלְבִּינוּ אִם יֹאדִימוּ
 19 כִּתּוּלַע כְּצֹמֶר יִהְיוּ: (יט) אִם תֵּאָבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ
 20 תֹּאכְלוּ: (כ) וְאִם תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם חָרֵב תֹּאכְלוּ כִּי פִי
 21 יִהְוֶה דְבַר: (כא) אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נְאֻמָּנָה מְלֹאֲתֵי
 22 מִשְׁפָּט צְדָק יֵלִין בָּהּ וְעֵתָה מְרֻצָּחִים: (כב) כִּסְפֶךָ הָיָה
 23 לְסִיגִים סְבֹאֶךָ מִהוּל בְּמַיִם: (כג) שְׁרִיקָה סוֹדְרִים וְחֻבְרֵי
 גִּנְבִּים כָּלוּ אֶהֱבֶה שַׁחַד וְרֹדֶף שְׁלֹמֹנִים יְתוֹם לֹא יִשְׁפֹטוּ
 24 וְרִיב אֶלְמָנָה לֹא יָבוֹא אֲלֵיהֶם: (כד) לָכֵן נֹאֵם הָאֱדוֹן
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲנַחֵם מִצָּרֵי וְאֲנֻקְמָה
 25 מֵאוֹיְבָי: (כה) וְאָשִׁיבָה יָדֵי עֲלֶיךָ וְאֶצְרֹף כֶּבֶד סִיגֶיךָ
 26 וְאֶסִּירָה כָּל בְּדִילֶיךָ: (כו) וְאָשִׁיבָה שְׁפֹטֶיךָ כְּבִרְאֵשֶׁנָּה
 וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרַי כֵּן יִקְרָא לְךָ עִיר הַצְּדָקָה קְרִיָּה
 27 נְאֻמָּנָה: (כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בְּצְדָקָה:

هفتاراهاى شباتها

۳۹۹

هفتارای پاراشای «دواریم» از کتاب «یشعیا» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۲۷

- ۱۸ خدا میفرماید: حال بیاثید با هم مذاکره کنیم (در صورتیکه بسوی من برگردید) اگر خطاهای شما مثل قمرزدانه باشد مثل برف سفید میشود و اگر مانند لباس سرخ باشد مثل پشم سفید خواهد شد.
- ۱۹ اگر بخواهید و اطاعت نمائید، از نعمات این سرزمین خواهید خورد.
- ۲۰ و اگر امتناع بورزید و تمرد نمائید، شما با شمشیر (جنگ) تباہ خواهید شد چونکه امر ادونای است. اعلام نموده است.
- ۲۱ چگونه شهری که (به خدا) مؤمن بوده، بدکاره شده و جائی که پر از عدالت بوده و صداقت در آن جای داشت، هم اکنون محل آدم‌کشان گشته است.
- ۲۲ نقره تو مبدل به فلزی بی ارزش شده و شرابت با آب ممزوح گشته است.
- ۲۳ سران تو متمرد و رفیق دزدان، همگی رشوه‌خوار و دنبال هدیه گرفتن میباشند. به داد یتیم نمی‌رسند و دعوی زن بیوه مد نظر آنها قرار نمیگیرد.
- ۲۴ از این رو ادونای صوائوت - بزرگوار «یعقوو» میفرماید: ای وای! از دست دشمنانم آسوده می‌شوم و از بدخواهانم انتقام خواهم گرفت تا آسوده گردم.
- ۲۵ ضربه‌ام را بر تو وارد میکنم، بارها (یعنی ناخالصی‌ها)ی ترا همانند (با) نمک قلیا (پاک کننده) تصفیه میکنم، تفاله‌هایت را دور میگردانم.
- ۲۶ داوران‌ت را مانند روزهای نخستین و مشاورین ترا مانند ابتدا برمیگردانم بعد از آن به تو (اهل) شهر عدالت - قریه مؤمن (به خدا) خطاب خواهد شد.
- ۲۷ «صیون» با عدالت و اسیران آن با دادرسی آزاد خواهند شد.

تبصره برای آیه ۱۸:

خداوند به فرزندان «بیسرائل» میفرماید: من شما را از اصل و نسبی عالی یعنی از اوراهام و بیصحاق و یعقوو بوجود آوردم ولی شما بجای پیمودن راه پدران‌تان، راه‌های کج و غیر معقول را در پیش گرفتید.

הפטרת ואתחנן

ספר ישעיה פרק מ

- 1,2 (א) נַחֲמוּ נַחֲמוּ עִמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: (ב) דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה צַבָּאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקַחָה מִיַּד יְהוָה כַּפְּלִים בְּכָל חַטָּאתֶיהָ: (ג) קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פָּנוּ דֶרֶךְ יְהוָה יִשְׂרוּ בְּעֵרְבָה מִסְלָה לְאַלְהֵינוּ: (ד) כָּל גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה: (ה) וּנְגַלָּה כְבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר: (ו) קוֹל אָמַר קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: (ז) יֵבֶשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכַן חֲצִיר הָעֵם: (ח) יֵבֶשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יִקּוּם לְעוֹלָם: (ט) עַל הַר גְּבָה עָלִי לָךְ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי בַכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֵל תִּירָאִי אֲמַרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: (י) הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוָה בַּחֲזֵק יָבֹא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שָׂכְרוּ אֶתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵינוּ: (יא) כָּרְעָה עֲדָרוּ יִרְעָה בְזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל: (יב) מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מִים וּשְׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּכֵּן וְכָל בְּשֻׁלְשׁ עֶפֶר הָאָרֶץ וּשְׁקַל בְּפֹלֶס הָרִים וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנוֹיִם: (יג) מִי תִכֵּן אֶת רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ: (יד) אֶת מִי נוֹעֵץ וַיְבִינֵהוּ וַיִּלְמַדְהוּ בְּאַרְחַ מִשְׁפָּט וַיִּלְמַדְהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֵנוּ: (טו) הֵן גּוֹיִם כְּמֶר מִדְּלִי וּכְשֹׁחַק מֵאֲזוּנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִם כְּדֶק יִטּוֹל: (טז) וּלְבָנוֹן אֵין דִּי בְּעַר וּחִיתוֹ אֵין דִּי עוֹלָה: (יז) כָּל הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְדוּ מֵאֶפֶס וְתָהוּ נִחְשְׁבוּ לוֹ: (יח) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֵל וּמָה דְמוּת תִּתְּרִכוּ לוֹ: (יט) הַפֶּסֶל נִסָּךְ חָרָשׁ וְצֹרֶף בְּזָהָב יִרְקַעֵנוּ וּרְתַקוֹת כֶּסֶף צוֹרֶף: (כ) הַמִּסְכָּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא

هفتارهای شباتها

۴۰۰

شماره ۴۵

هفتارای پاراشای «وائتحنان» از کتاب «یشعیا» فصل ۴۰ آیه ۱ الی آیه ۲۶

- ۱ خداوندتان میگوید: قوم مرا تسلی دهید. تسلی دهید.
- ۲ به (اهالی) «یروشالیم» سخنان دلاویز بگوئید، به آن اعلام بدارید (که مدت تعیین شده) محکومیتش بپایان رسیده و بخاطر گنااهش، دو برابر تمام خطاهایش از ادونای عقوبت کشیده است.
- ۳ صدائی (غیبی) در بیابان ندا میدهد: ای قومها راه ادونای را باز کنید، و برای خداوند در جلگه بی آب و علف شاهراهی صاف سازید.
- ۴ هر پستی، بلند و هر کوه و تپه‌ای پست گردد هر پیچی مستقیم و سلسله کوه‌ها به دشت (مبدل شوند).
- ۵ (سپس) جلال ادونای آشکار خواهد شد و تمام افراد با هم مشاهده خواهند نمود زیرا امر ادونای است که اعلام فرموده است.
- ۶ صدائی (غیبی) میگوید: اعلام کن. (یشعیا هو) گفت: چه اعلام کنم؟ (بگو:) هر بشری (مثل) علف است و همه زیبائیش مانند غنچه گل باغچه.
- ۷ موقعیکه از جانب ادونای باد بوزد، علف میخشکد و غنچه پژمرده میگردد. آری، مردم مانند علف هستند.
- ۸ علف میخشکد، غنچه می پژمرد (یعنی انسان‌ها می میرند) ولی کلام ادونای - خداوند همیشه پا بر جا خواهد بود.
- ۹ ای مزده رسان «سیون» بالای کوه بلندی برو، ای مزده دهنده «یروشالیم» صدایت را با قدرت بلند کن، بلند کن! نرس. به (اهالی) شهرهای «یهودا» بگو: اینک خداوندتان است...
- ۱۰ اینک خدا - خداوند با قدرت میآید (ظالمان را تنبیه کند)، بازویش برای او (بر جهانیان) حکمرانی میکند (به کمک و یاری کسی محتاج نیست)، مزد (فرمانبرداران) او همراهش میباشد و پاداش (پرستندگان) او نزد وی است.
- ۱۱ مثل چوپانی که گله خویش را بچرانند، با بازویش بره‌ها را جمع آوری کند و در آغوشش حمل نماید، شیرده‌ها را نگهداری کند (همینطور است خدا نسبت به یسرائیل).
- ۱۲ چه کسی آنها را با مشت‌های خویش، و آسمان‌ها را با وجب اندازه گیری کرده و خاک زمین را در پیمانهای جا داده و کوه‌ها را با قپان و تپه‌ها را با ترازو وزن نموده است...
- ۱۳ قدرت ادونای را چه کسی اندازه گیری کرده است و کسی که مشورت خود را به آگاهی او رسانیده باشد (کیست)؟!...
- ۱۴ از چه کسی مشورت خواسته است تا او را بفهماند و راه داوری را باو یاد داده باشد به او دانش آموخته و طریق بصیرت را به آگاهی او رسانده باشد.
- ۱۵ اینک ملت‌ها چون قطره‌ای از (آب) سطل و مانند گرد ترازو بحساب میآیند، اینک جزیره‌ها مثل ذره‌ای (هستند که با وزش بادی) برداشته شوند.
- ۱۶ برای اینکه گناه دشمنان «یسرائیل» بخشوده شود درختان لبنان برای سوختن روی قربانگاه خدا کافی نیست و حیوانات آن برای تقدیم قربانی سوختنی کفاف نمیدهد.
- ۱۷ در برابر او (یعنی خدا) همه ملت‌ها هیچ و ناچیزند، (آنها) برای او هیچ و پوچ محسوب میشوند.
- ۱۸ (در اینصورت) خدای قادر را به چه کسی تشبیه میکنید؟ و چه شکلی برایش فائید؟
- ۱۹ بُت را، اُستاد ریخته است و زرگر آنرا با طلا روکش نموده (برای آن) زنجیرهای نقره درست میکند.
- ۲۰ فقیر اعانه گیر (برای درست کردن بُت)، چوبی انتخاب میکند که نپوسد و برای (درست کردن) آن استادی مُتَبَخَّر جستجو میکند تا بُتی آماده سازد که خراب نشود.

הפטרת ואתחנן

יִרְקֹב יִבְחַר חָרַשׁ חָכֵם יִבְקֹשׁ לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט:
 21 (כא) הֲלוֹא תִדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמְעוּ הֲלוֹא הִגֵּד מֵרֹאשׁ לָכֶם
 22 הֲלוֹא הִבִּינְתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: (כב) הֵיִשֵׁב עַל חוּג
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כַּחֲגָבִים הַנוֹטָה כְּדֵק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כָּאֵהָל
 23 לְשַׁבֵּת: (כג) הַנּוֹתֵן רוּזִיִּים לְאֵין שִׁפְטֵי אֶרֶץ פִּתְהוּ עָשָׂה:
 24 (כד) אֵף בַּל נִטְעוּ אֵף בַּל זָרְעוּ אֵף בַּל שָׂרַשׁ בְּאֶרֶץ גִּזְעָם
 25 וְגַם נָשַׁף בָּהֶם וַיִּבְשׂוּ וַסְעֶרָה כִּקֶּשׁ תִּשְׂאֵם: (כה) וְאֵל מִי
 26 תִדְמִינִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמֵר קְדוֹשׁ: (כו) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
 וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהֵי הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכֹלֵם בְּשֵׁם
 יִקְרָא מְרֹב אוֹנִים וְאִמִּיץ כַּח אִישׁ לֹא נֶעְדָּר:

هفتاراهای شباتها

۴۰۱

هفتارای پاراشای «وائتحنان» از کتاب «یشعیا» فصل ۴۰ آیه ۱ الی آیه ۲۶

- ۲۱ آیا نمیدانید، آیا نشنیده‌اید آیا از اول (زندگی) به شما اطلاع داده نشده است آیا به بنیاد (کره) زمین پی نبرده‌اند؟
- ۲۲ او (خدائی است که) بر مدار زمین ساکن و ساکنین آن چون ملخ‌هائی میباشند، (او خدائی است که) آسمان‌ها را چون پرده نازکی گسترده است و آنها را چون خیمه‌ای برای سکونت آماده کرده است...
- ۲۳ او (خدائی است که) اشخاص مقتدر را هیچ می‌شمارد و داووزان زمین را، چون پوچ و باطل ساخته است.
- ۲۴ مثل اینکه آنها غرس نشده‌اند و حتی بذرشان کاشته نشده باشد تا چه رسد که تنه آنها در زمین ریشه دوانیده باشد. علاوه بر این (اگر) بادی بر آنها بوزد خشک میشوند و تند بادی آنها را مانند خاشاک بلند میکند.
- ۲۵ خدای مقدس میگوید: مرا به چه کسی تشبیه میکنید که با آن برابر باشم.
- ۲۶ چشم‌های خود را به افلاک بلند نمائید و ببینید اینها را چه کسی آفریده است؟ (البته خدا) - کسی که اجرام آنها را تحت شماره بوجود آورده است، به همه آنها بنام صدا میزند، بخاطر قدرت فراوان و نیروی زیاد (آفریننده) هیچیک از آن (اجرام) مفقود نمیشود.

הפטרת עקב

ספר ישעיה פרק מט - נ - נא

- 1 (יד) ותאמר ציון עזבני יהוה ואלני שכחני: (טו)
 2 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה
 3 ואנכי לא אשכחך: (טז) הן על פנים חקתיך חומתיך
 4 נגדי תמיד: (יז) מהרו בניך מהרסיך ומחרביך ממך
 5 יצאו: (יח) שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי
 אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים כפלה:
 6 (יט) כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה תצרי
 7 מיושב ורחקו מבלעיק: (כ) עוד יאמרו באזניך בני
 8 שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה: (כא) ואמרת
 בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה
 וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה
 9 הם: (כב) כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי
 ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף
 10 תנשאנה: (כג) והיו מלכים אמניך ושרוטיהם מיניקתיך
 אפיים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני
 11 יהוה אשר לא יבשו קני: (כד) היקח מגבור מלקוח ואם
 12 שבי צדיק ימלט: (כה) כי כה אמר יהוה גם שבי גבור
 יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך
 13 אנכי אושיע: (כו) והאכלתי את מוניה את בשרם
 וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך
 וגאלך אביר יעקב:
 14 (א) כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר
 שלחתיך או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן
 15 בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: (ב) מדוע
 באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי

هفتاراهای شباتها

۴۰۲

شماره ۴۶

هفتارای پاراشای «عِقْو» از کتاب «یشعیا» فصل ۴۹ آیه ۱۴ الی آیه ۲۶

فصل ۵۰ آیه یک الی آیه ۱۱ فصل ۵۱ آیه یک الی آیه ۳

- ۱ «صیون» گفت: ادونای مرا ترک کرده و خدا فراموشم نموده است.
- ۲ آیا زنی کودک شیرخواره خود را فراموش میکند؟ و یا به ثمره بطنش رحم نمیکند؟ (اگر) اینها هم فراموش کنند، من ترا فراموش نخواهم کرد.
- ۳ اینک ترا برکف دست‌های خود حکاکی کرده‌ام، حصارهای همیشه در مقابل من است.
- ۴ (اگر) فرزندان عجله می‌کردند (توبه کنند) خراب‌کنندگان و ویرانگران از میان تو خارج شده بودند.
- ۵ چشمانت را به اطراف خود بلند کن، بین فرزندان تمام‌شان جمع شده و نزد تو آمده‌اند گفته ادونای است. سوگند یاد می‌کنم آنها را چون زینتی بخود آویخته خواهی نمود و مانند عروس زیور خود خواهی کرد.
- ۶ و حال آنکه خرابه‌ها و ویرانه‌های و سرزمین آشفته‌ات (مقابل چشمان من است) بخاطر ساکنین (یعنی فرزندان) جای تو تنگ خواهد بود و نابودکنندگان دور خواهند شد.
- ۷ علاوه بر این فرزندان (مادر) داغ دیده (یعنی بچه‌هایش که از درگیری بر می‌گردند) بگوش تو خواهند گفت: این محل برای من تنگ است بخاطر من به آن طرف پیش برو تا ساکن شوم.
- ۸ در دل خود، خواهی گفت: در حالی که من بی بچه و بی‌کس، در بدر و دور شده بودم اینها را چه کسی برای من زائیده است و چه کسی اینها را برای من بزرگ کرده است. آری من تنها باقی مانده بودم پس اینها کجا بودند!
- ۹ خدا - خداوند چنین گفته است اینک دستم را (بعنوان اشاره) بسوی قوم‌ها، بالا خواهم برد و پرچم را (بعنوان اشاره) بلند خواهم کرد تا پسرانت را در آغوش بیاورند و دخترانت روی دوش حمل شوند.
- ۱۰ پادشاهان، لیه‌های تو و زنان سران آنها، دایه‌های خواهند بود رو بر زمین بتو تعظیم خواهند کرد و خاک پاهایت را خواهند لیسید پس خواهی دانست که من ادونای هستم که امیدوارانم شرمند نخواهند شد.
- ۱۱ آیا از آدم زورمند (از دشمنان یسرائل) غنیمت (ی که بزور بدست آورده‌اند باز پس) گرفته میشود و یا (یسرائل) اسیری صدیق پس گرفته (یعنی آزاد) خواهد شد.
- ۱۲ آری ادونای چنین گفته است: (یسرائل) اسیر (در دست دشمنان) زورمند هم (باز پس) گرفته میشود و «یسرائل» غنیمت جبار (ی که آنرا بزور گرفته است و نه بطور قانونی) پس گرفته خواهد شد و با دشمنت من جنگ خواهم کرد و فرزندان را نجات خواهم داد.
- ۱۳ کسانی که بتو ستم روا داشتند گوشت‌شان را بخودشان خواهم خورایید و آنها از خون خودشان، چون شراب تازه سرمست خواهند شد تا بدانند که من ادونای نجات دهنده و باز خرنده تو - بزرگوار «یعقوو» می‌باشم.
- ۱۴ ادونای چنین گفته است: طلاق‌نامه مادرتان که با آن او را طلاق داده باشم کدام است؟ یا کیست از طلبکارانم که شما را به او فروخته باشم. آری شما بخاطر گناهان‌تان (به دشمن) تسلیم شدید و مادرتان (از خانه) دور شد.
- ۱۵ چرا (هنگامیکه) آدمم کسی نبود؟ صدا زدم جواب دهنده وجود نداشت؟ آیا حقیقتاً من قدرت باز خرید کردن ندارم؟! و در من نیروئی برای خلاص کردن وجود ندارد؟! آری من با نهیب خود، دریا را می‌خشکانم. رودخانه‌ها را به بیابان مبدل می‌کنم تا ماهی‌هایشان از بی‌آبی و تشنگی هلاک شوند و بگندند.

הפטרת עקב

מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים
אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת
16 בצמא: (ג) אלביש שמים קדרות ושק אשים פסותם:
17 (ד) אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף
דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: (ה)
18 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא
19 נסוגתי: (ו) גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא
20 הסתרתי מפלמות ורק: (ז) ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא וכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא
21 אבוש: (ח) קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי
22 בעל משפטי יגש אלי: (ט) הן אדני יהוה יעזר לי מי
23 הוא ירשיעני הן כלם כפגד יבלו עש יאכלם: (י) מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה
24 לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: (יא) הן כלכם קדחי
אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה תשכבון:
25 (א) שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור
26 חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: (ב) הביטו אל אברהם
אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו
27 וארבהו: (ג) כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתי וישם
מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה:

هفتاراهای شباتها

۴۰۳

هفتارای پاراشای «عِقْو» از کتاب «یشعیا» فصل ۴۹ آیه ۱۴ الی آیه ۲۶

- ۱۶ (آری میتوانم) آسمان‌ها را با تیرگی بپوشانم و پوشش آنها را پلاس قرار دهم.
- ۱۷ خدا - خداوند به من زبانی فصیح، عطا فرموده است تا بتوانم در وقت مناسب با (مردم) خسته (یعنی یسرائل در بدر) صحبت کنم. هر بامداد (از پیام خودش) مرا آگاه میکرد، گوشم را بیدار مینمود (تا پیامش را) با فصاحت بشنوم.
- ۱۸ (آری) خدا - خداوند گوشم را باز میکرد و من نافرمانی نکردم (در مقابل دشمنانم) عقب نشینی نمودم.
- ۱۹ پُشتم را در اختیار کتک زندگان گذاشتم. (ریش‌های) رخسارم را به کسانی که آنها را میکنند (سپردم). صورتم را بخاطر خجالت و آب دهان (که بمن می‌انداختند) نپوشانیدم.
- ۲۰ چونکه خدا - خداوند یاری من خواهد شتافت برای همین است که خجالت نخواهم کشید، لذا روی خود را مانند سنگ خارا قرار دادم. میدانستم که شرمنده نخواهم شد.
- ۲۱ (خدا) کسیکه به من حق میدهد نزدیک است، چه کسی از من شکایت دارد با هم بدآوری بنشینیم، چه کسی طرف دعوی من است نزد من بیاید؟
- ۲۲ آری، خدا - خداوند مرا یاری خواهد داد کسیکه (بتواند) مرا محکوم کند کیست؟ آری، تمام آنها چون لباس می‌پوسند و بید آنها را تباه خواهد کرد.
- ۲۳ (حالا) درین شما چه کسی از ادونای ترس دارد و به حرف بنده او (پیامبر خدا) گوش میدهد، کسیکه در تاریکی گام برمیداشته و (در آن) نوری برایش وجود نداشته است (ببتر است) بنام خدا اعتماد کند و به خداوند خود تکیه زند.
- ۲۴ آری (متأسفانه) تمام شما آتش افروز و تقویت کننده جرقه‌ها میباشید. (باشد)، شما بکمک شعله‌ی آتش خود و یا جرقه‌هایی که افروخته‌اید گام بردارید. از جانب من (خدا) برای شما چنین مقرر است: با اندوه فنا خواهید شد.
- ۲۵ ای کسانی که عدالت را تعقیب میکنید - ای خواستاران خدا به صخره‌ای که از آن گنبد شده‌اید (یعنی حضرت اوراهام) و به محل استخراج - یعنی چاهی که از آن بیرون آورده شده‌اید (یعنی بطن سارا) نظر افکنید...
- ۲۶ به اوراهام پدرتان و به سارا که شما را زائید توجه کنید که تنها بود و (برای ترویج یکتاپرستی) باوندا دادم او را برکت داده افزونش نمودم.
- ۲۷ زیرا ادونای «صیون» را تسلّی خواهد داد، خرابه‌هایش را آباد، بیابانش را چون (باغ) «عدن» و بادیه‌اش را مثل (باغ) خدا (یعنی بهشت) قرار خواهد داد، در آن شادی و خوشی - شکرانه و صدای آواز وجود خواهد داشت.

הפטרת ראה

ספר ישעיה פרק נד - נה

- 1 (יא) עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוֹד אֲבֹנֶיךָ
 2 וַיִּסְדַּתִּיךָ בַּסְּפִירִים: (יב) וְשִׁמְתִי כְּדָד שִׁמְשֵׁתִיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ
 3 לְאֲבֹנֵי אֶקֶדָח וְכָל גְּבוּלֶךָ לְאֲבֹנֵי חֶפֶץ: (יג) וְכָל בְּנֵיךָ
 4 לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: (יד) בְּצַדִּיקָה תִּכְוֹנְנֵי רַחֲקֵי
 5,6 מֵעֶשֶׂק כִּי לֹא תִירָאֵי וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיךָ: (טו)
 הֵן גּוֹר יְגוֹר אֶפֶס מֵאוֹתֵי מִי גַר אֶתְּךָ עָלֶיךָ יְפוּל: (טז) הֵן
 {הִנֵּה} אֲנֹכִי בְּרֵאתִי חָרַשׁ נֶפֶחַ בְּאֵשׁ פָּחַם וּמוֹצִיא כְּלֵי
 7 לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנֹכִי בְּרֵאתִי מִשְׁחִית לְחַבֵּל: (יז) כָּל כְּלֵי יוֹצֵר
 עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקּוּם אֶתְּךָ לְמִשְׁפַּט תִּרְשִׁיעֵי
 זֹאת נַחֲלַת עֲבָדֵי יְהוָה וְצַדִּיקָתָם מֵאֵתִי נֹאֵם יְהוָה:
 8 (א) הוּי כָּל צָמֵא לָכוּ לַמִּים וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף לָכוּ שְׁבֵרוּ
 וְאָכְלוּ וּלְכוּ שְׁבֵרוּ בְּלוֹא כֶּסֶף וּבְלוֹא מַחִיר יֵין וְחֶלֶב: (ב)
 9 לְמָה תִּשְׁקְלוּ כֶּסֶף בְּלוֹא לֶחֶם וַיִּגִּיעְכֶם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה
 שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ אֵלַי וְאָכְלוּ טוֹב וְתִתְעַנֵּג בְּדִשָׁן נִפְשְׁכֶם: (ג)
 10 הֵטוּ אֲזֹנֹכֶם וּלְכוּ אֵלַי שָׁמְעוּ וּתְחִי נִפְשְׁכֶם וְאִכְרַתָּה לָכֶם
 11 בְּרִית עוֹלָם חֲסָדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים: (ד) הֵן עַד לְאוֹמִים
 12 נִתְּתִיו נִגִּיד וּמִצִּוָּה לְאֹמִים: (ה) הֵן גּוֹי לֹא תִדַּע תִּקְרָא
 וְגוֹי לֹא יִדְעוּךָ אֵלֶיךָ יְרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקַדּוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ:

هفتاراهای شباتها

۴۰۴

شماره ۴۷

هفتارای پراشای «رئه» از کتاب «یشعیا» فصل ۵۴ آیه ۱۱ الی آیه ۱۷ فصل ۵۵ آیه یک الی آیه ۵

- ۱ ای مظلوم، طوفان زده حوادث که تسلی نیافته‌ای، اینک من سنگهای ترا به رنگهای روشن کار خواهم گذاشت و (بنای خانه) ترا با سنگ یاقوت کبود پی ریزی خواهم کرد.
- ۲ شیشه‌های (بجره‌های) ترا از یاقوت و دروازه‌هایت را از سنگهای یاقوت آتشی و تمام (حصارهای) حُدودت را از سنگهای گرانبها قرار خواهم داد.
- ۳ و تمام فرزندانت تعلیم یافته ادونای بوده صلح و صفا (بین) فرزندانت زیاد خواهد بود.
- ۴ با عدالت آراسته خواهی شد، از ستم دوری جو، چونکه (در اینصورت) هراس نخواهی داشت و از وحشت و اضطراب (ترس خواهی داشت) زیرا ترس به تو نزدیک نخواهد شد.
- ۵ اینک (اگر کسی با تو) در افتاده باشد (آیا) از جانب من نیست؟! (پس خاطر جمع باش) کسیکه با تو در میافتد در کنار تو خواهد افتاد.
- ۶ آری، استادی که به آتش ذغال میدمد تا سلاحی برای کار خود تولید کند، من آفریده‌ام. همچنین خرابکار را برای آسیب رساندن من آفریده‌ام.
- ۷ هر سلاحی که علیه تو تولید شود موفقیت نخواهد داشت، و هر زبانی را که در محاکمه علیه تو قیام کند محکوم خواهی کرد. این (موفقیت‌ها) نصیب بندگان ادونای است و حقانیت آنها از جانب من است. این گفته ادونای میباشد.
- ۸ ای تمام تشنگان! بسوی آب (یعنی تورا) بیائید، همینطور کسانی که پول ندارید (که خرج تحصیل تورا کنید) بیائید، بخرید و بخورید. بیائید بدون پول بدون (پرداخت)، شراب و شیر بخرید.
- ۹ برای چه بدون دریافت غذا - بی آنکه سیر شوید، پول و نتیجه دسترنج زحمات خود را پردازید؟ (بیائید) از من اطاعت کنید تا خوب بخورید و جان شما از فراوانی نعمت لذت ببرد.
- ۱۰ گوشتان را فرا دهید و بسوی من بیائید اطاعت کنید، تا جانتان زنده بماند و پیمان جاودانی و لطف بی پایان را که با «داوید» داشتیم با شما منعقد نمایم.
- ۱۱ آری، وی (یعنی ماشیح از نسل داوید) را بر حذر دارنده ملت‌ها و رهبر و فرمانده قوم‌ها قرار دادم.
- ۱۲ آری، قومی ناشناخته را (به خداشناسی) دعوت خواهی کرد و قومی که ترا نمی‌شناسد (بمنظور شناخت) خدا - خداوندت و بخاطر خدای مقدس «یسرائل» که اسباب افتخار توست به سرعت بسوی تو می‌آید.

הפטרת שופטים

ספר ישעיה פרק נא-נב

- 1 (יב) אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם מִי אֶת וַתִּירָאִי מֵאֲנוּשׁ
 2 יָמוּת וּמִבֶּן אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן: (יג) וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֲשֶׂה
 נוֹטָה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אֶרֶץ וַתִּפְחַד תָּמִיד כָּל הַיּוֹם מִפְּנֵי חַמַּת
 הַמַּצִּיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהִשְׁחִית וְאֵיִה חַמַּת הַמַּצִּיק: (יד)
 3 מִהֵר צַעֲה לְהִפָּתַח וְלֹא יָמוּת לְשַׁחַת וְלֹא יִחָסֵר לְחַמוֹ:
 4 (טו) וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רַגַע הַיּוֹם וַיִּהְיוּ גְלוֹי יְהוָה
 5 צְבָאוֹת שְׁמוֹ: (טז) וְאֲשֵׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי כְּפִיתִיךָ
 לְנוֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עִמִּי אֲתָה: (יז)
 6 הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה
 אֶת כּוֹס חַמָּתוֹ אֶת קַבְּעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שָׁתִית מְצִית:
 7 (יח) אֵין מְנוּהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יְלֵדָה וְאֵין מַחְזִיק בְּיָדָהּ
 8 מִכָּל בָּנִים גְּדֹלָה: (יט) שְׁתִּים הִנֵּה קִרְאתִיךָ מִי יָנוּד לָךְ
 9 הַשֹּׁד וְהַשָּׁבֵר וְהַרְעָב וְהַחֲרָב מִי אֲנַחֲמֶךָ: (כ) בְּנִיךָ עֵלְפוּ
 שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת כְּתוּא מִכְּמַר הַמְּלָאִים חַמַּת יְהוָה
 10 גָּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ: (כא) לָכֵן שָׁמְעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכַרְתָּ
 11 וְלֹא מִיִּין: (כב) כֹּה אָמַר אֲדֹנֶיךָ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ
 הִנֵּה לִקְחָתִי מִיָּדְךָ אֶת כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת קַבְּעַת כּוֹס
 12 חַמָּתִי לֹא תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָה עוֹד: (כג) וּשְׁמַתִּיךָ בְּיַד
 מוֹגִיךָ אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשֶׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבֶרָה וַתִּשְׁמִי כְּאֶרֶץ
 גּוֹךְ וְכַחוּץ לְעֵבְרִים:
 13 (א) עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲזֹךְ צִיּוֹן לְבָשִׁי בְּגַדֵי תַפְאֲרֶתְךָ
 יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֵא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא:
 14 (ב) הַתְּנוֹעְרֵי מֵעַפָּר קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחוּ
 15 { הַתְּפַתְחִי } מוֹסְרֵי צוֹאֲרֶךְ שְׁבִיָּה בַת צִיּוֹן: (ג) כִּי כֹה
 16 אָמַר יְהוָה חֲנַם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגְאָלוּ: (ד) כִּי כֹה

هفتاراهای شباتها

۴۰۵

شماره ۴۸

هفتارای پاراشای «شوفطیم» از کتاب «یشعیا»

فصل ۵۱ آیه ۱۲ الی آیه ۲۳ و فصل ۵۲ آیه یک الی آیه ۱۲

- ۱ من، (آری) من تسلّی دهنده شما هستم - تو کیستی که از انسانی که میمیرد و از آدمی که (چون) علف پنداشته میشود هراسانی.
- ۲ ادونای سازنده تو که آسمانها را افراشته و زمین را پایه گذاری نموده است فراموش کردی و همیشه - تمام روز از خشم ستمکاران که، احتمالاً تا وقتی زنده باشد خود را برای ستمکاری آماده میکند، میترسی و اما خشم ستمکار کو؟ (مگر خشمش بعمل در آمده است).
- ۳ (ستمکار هم) برای رفع حاجت عجله مینماید خود را آزاد کند و غذایش هم کم نیاید که بمیرد و نابود شود.
- ۴ ولیکن من ادونای - خداوند تو - آرام کننده دریائی که امواجش میخروشد میباشم. (خداوندی که) نامش ادونای صواوت است.
- ۵ (من) کلام (یعنی قول) خود را در دهانت نهادم. و زیر سایه قدرتم ترا (از گزند حوادث) مخفی داشتم، گستراننده آسمان و پایه گذار زمین هستم تا به «صیون» بگویم: تو قوم منی (و نجات دادن تو سخت تر از کار آسمان و زمین نیست).
- ۶ ای «یروشالیم!» بیدار شو! آری بیدار شو! بپاخیز! ای که از دست ادونای جام خشمش را نوشیدی، دُرد جام زهر آگین را (هم) نوشیدی و مکیدی.
- ۷ از همه فرزندان که «یروشالیم» زائیده است کسی او را رهبری نمیکند، از تمام فرزندان که بزرگ کرده است کسی او را دستگیری نمیکند.
- ۸ پیش آمد بر تو دو چیز است: غارت و شکست، قحطی و شمشیر. چه کسی است با تو همدردی کند؟ کیست تو را (چنین مصیبت دیده ای را) تسلّی دهد.
- ۹ فرزندان در همه کوجهها مانند گاوی در دام، مورد خشم ادونای و نهیب خداوند، ضعف کرده افتاده اند.
- ۱۰ بنابراین ای بیچاره که بدون شراب مست هستی، گوش فراده.
- ۱۱ خدای تو - ادونای و معبودت حامی قوم خویش چنین گفته است: آری این جام زهر و این دُرد کاسه خشم را از دست تو گرفتم، بار دیگر آنرا نخواهی نوشید...
- ۱۲ آنرا در دست آنهاییکه باعث درد و غم تو شدند و بتو میگفتند خم شو تا (از روی تو) گذر کنیم، تو هم ناچار برای گذرکنندگان، پشت خود را چون زمین و گذرگاه قرار میدادی، میگذارم.
- ۱۳ ای «صیون» بیدار شو! بیدار شو! لباس قدرت خویش را بر تن کن، ای «یروشالیم» شهر (معبد) مقدس! لباسهای افتخارت را بپوش که دگر بار نامختون و ناپاک وارد تو نمیشود.
- ۱۴ ای «یروشالیم!» خاک مذلت را از خود بتکان، بپاخیز، استقرار یاب. ای اجتماع «صیون»! بندهای (اسارت) گردنت را بگشا...
- ۱۵ چونکه ادونای چنین گفته است: رایگان فروخته شده اید. با پول باز خرید نخواهید شد.
- ۱۶ زیرا خدا - خداوند چنین گفته است: قوم بار اول وارد «مصر» شد تا در آنجا اقامت گزیند (و به غلامی گرفته شد) و (بار دوم) «آشور» او را بی جهت مورد ستم قرار داد.

הפטרת שופטים

- אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מְצַרִּים יָרַד עָמִי בְּרֵאשֵׁנָה לְגוֹר שָׁם
 17 וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ: (ה) וְעַתָּה מִי {מֵה} לִי פֹה נָאִם
 יְהוָה כִּי לָקַח עָמִי חֲנָם מִשְׁלוֹ {מִשְׁלִי} יִהְיִילוּ נָאִם
 18 יְהוָה וְתַמִּיד כָּל הַיּוֹם שָׁמַי מִנְאֶץ: (ו) לָכֵן יָדַע עָמִי שָׁמַי
 19 לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָנִי הוּא הַמְדַבֵּר הַנְּנִי: (ז) מֵה נָאוּ
 עַל הַהָרִים רַגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב
 20 מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: (ח) קוֹל צַפְיָךְ
 נִשְׁאָו קוֹל יַחֲדוּ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בָשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן:
 21 (ט) פָּצְחוּ רַנְּנוּ יַחֲדוּ חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי נָחַם יְהוָה עָמוֹ
 22 גָּאֵל יְרוּשָׁלַם: (י) חֲשַׁף יְהוָה אֶת זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל
 הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אֶפְסֵי אֲרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: (יא)
 23 סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אֵל תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָה הַבְּרוּ
 24 נִשְׂאִי כְלֵי יְהוָה: (יב) כִּי לֹא בַחֲפִזוֹן תֵּצְאוּ וּבַמְנוּסָה לֹא
 תֵּלְכוּן כִּי הִלַּךְ לְפָנֵיכֶם יְהוָה וּמֵאִסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

هفتارهای شباتها

۴۰۶

هفتارای پاراشای «شوفطیم» از کتاب «یشعیا»

- ۱۷ این فرموده ادونای است: اکنون که قوم رایگان (باسارت) گرفته شده است مرا در اینجا چه کار است. این گفته خداست: حاکمانش خودستائی میکنند و دائماً تمام مدت روز نامم خوار میشود.
- ۱۸ بنابراین قوم نام مرا بشناسد، پس در آن روز (که آنها را نجات دهم تشخیص دهند که) حقیقتاً من هستم گوینده «خود من هستم».
- ۱۹ گامهای مژده رسان که روی کوهها، صلح را اعلام میکند چه زیباست. مژده خوب میدهد - نجات را خبر میدهد، به «صیون» میگوید: خداوندت پادشاهی کرده است.
- ۲۰ (این) آواز دیدبانان توست - صدا (ی خود را) بلند کرده اند، با هم ترنم میکنند زیرا که بازگشت ادونای را به «صیون» دقیقاً مشاهده میکنند.
- ۲۱ ای خرابه های «یروشالیم»! نظر به اینکه ادونای قوم خود را تسلی داده و «یروشالیم» را بازخرید کرده است با هم آواز بخوانید و ترنم کنید.
- ۲۲ ادونای (قدرت) بازوی خود را در مقابل چشمان ملت ها آشکار کرده است تا تمام اکناف عالم نجات خداوندان را ببینند.
- ۲۳ ای «یسرائل» از دربدری برگردید، برگردید، از آنجا (از دربدری) خارج شوید، ناپاک را لمس نکنید، از میان آن (محل سکونت خود) بیرون بیایید، (ای لوی ها) بارکش ها اسباب مقدس ادونای خود را پاک سازید
- ۲۴ نظر به اینکه ادونای پیشاپیش شما می آید و خداوند «یسرائل» شما را جمع آوری میکند. با دستپاچگی خارج نمیشوند و بصورت فراری نخواهند رفت.

הפטרת כי תצא

ספר ישעיה פרק נד

- 1 (א) רְנִי עֶקְרָה לֹא יִלְדָה פִּצְחֵי רְנָה וְצַהֲלֵי לֹא חָלָה כִּי
 2 רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמְמָה מְבִנֵי בְּעוֹלָה אָמַר יְהוָה: (ב) הֲרַחֲבֵי
 מְקוֹם אֹהֶלְךָ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יָטוּ אֶל תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ כִּי
 3 מִיתְרִיךָ וַיִּתְדַתֶּיךָ חֲזֹקִי: (ג) כִּי יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצֵי
 4 וְזָרְעֶךָ גּוֹיִם יִירֹשׁ וְעָרִים נְשֻׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ: (ד) אֶל תִּירָאֵי
 כִּי לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל תִּכְלָמֵי כִּי לֹא תַחֲפִירֵי כִּי בִשְׁת
 עֲלוֹמֶיךָ תִּשְׁכַּחֵי וְחָרַפְתְּ אֲלִמְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרֵי עוֹד: (ה)
 5 כִּי בְעֲלִיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 6 אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקְרָא: (ו) כִּי כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ
 קָרָאךָ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ: (ז)
 7,8 בְּרַגְעַ קָטָן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבְּצֶךָ: (ח) בְּשִׁצְף
 קִצְף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רָגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחַמְתִּיךָ אָמַר
 9 גְּאֻלְךָ יְהוָה: (ט) כִּי מִי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֶבֶר
 מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְף עֲלֶיךָ וּמִגָּעַר
 10 בָּךְ: (י) כִּי הִהָרִים יְמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמוּטְיִנָה וְחֲסָדֵי
 מֵאֲתָךְ לֹא יְמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מְרַחֲמֶךָ
 יְהוָה:

هفتاراهای شباتها

۴۰۷

شماره ۴۹

هفتارای پاراشای «کی تصه» از کتاب «یشعیا» فصل ۵۴ آیه ۱ الی آیه ۱۰

- ۱ ای زن نازائی که (حتی یکی هم) نژائیده‌ای ترنم کن، (ای زنی که) متحمل درد (زایمان) نشده‌ای، چون ادونای گفته است: فرزندان زن بیکس (بی اولاد یعنی ییسرائل) از فرزندان زن شوهردار بیشتر است، دهان به ترنم بگشا.
- ۲ محل خیمه خود را توسعه بده، تا پرده‌های چادرت را برافرازند. مضایقه نکن بندهای خیمه‌هایت را دراز کن و گل میخ‌هایت را محکم نما...
- ۳ چونکه به سمت راست و چپ گسترش خواهی یافت و نسل تو جانشین قومها خواهد گشت و شهرهای ویرانه را آباد خواهند کرد.
- ۴ ترس نداشته باش چون شرمنده نخواهی شد و خجالت نکش چون شرمگین نخواهی بود. زیرا شرمندگی (روزگار) جوانیت را فراموش خواهی نمود و رسوائی (روزگار) بیوه‌زنی‌ات را دیگر بخاطر نخواهی آورد.
- ۵ زیرا صاحب تو - سازنده‌ات نامش ادونای صوآتوت است و بازخرنده تو (خداوند) اختصاصی «ییسرائل»، خداوند تمام جهان نامیده میشود.
- ۶ چونکه ادونای ترا مانند زنی متروکه و روح آزرده خطاب کرده است. خداوند تو گفته است: تو مثل زن جوانی هستی که مورد نفرت قرار گرفته شده باشد.
- ۷ مدت کوتاهی ترکت کردم ولی با ترحم زیاد جمع‌آوری‌ات خواهم کرد.
- ۸ با منتهای عصبانیت روی خود را یک لحظه از تو پوشانیدم، ادونای نجات دهنده تو گفته است: با احسان ابدی ترا مورد مرحمت قرار خواهم داد.
- ۹ زیرا این موضوع برای من مانند آبهای (طوفان) نوح است که سوگند یاد کردم که آبهای (طوفان) نوح دیگر روی زمین جاری نگردد همینطور (هم) سوگند یاد نمودم که دیگر بر تو عصبانی نشوم و به تو پرخاش نکنم.
- ۱۰ آری (احتمالاً) کوه‌ها زائل میشوند و تپه‌ها متزلزل میگردند. ادونای ترحم‌کننده تو گفته است: ولی احسان من از تو دور نخواهد شد و پیمان صلح من زائل نخواهد گشت.

הפטרת כי תבא

ספר ישעיה פרק ס

- 1 (א) קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: (ב)
 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך זרח
 3 יהוה וכבודו עליך יראה: (ג) והלכו גוים לאורך ומלכים
 4 לנגה זרחך: (ד) שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו
 5 לך בניך מרחוק יבאו ובנתיק על צד תאמנה: (ה) אז
 6 תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים
 7 חיל גוים יבאו לך: (ו) שפעת גמלים תכסה בכרי מדן
 8 ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהללות יהוה
 9 יבשרו: (ז) כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך
 10 יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: (ח) מי אלה
 11 כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם: (ט) כי לי איים
 12 יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם
 13 וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:
 14 (י) ובנו בני נכר חמתיק ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
 15 הכיתיק וברצוני רחמתיק: (יא) ופתחו שעריך תמיד
 16 יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
 17 נהוגים: (יב) כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
 18 והגוים חרב יחרבו: (יג) כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש
 19 תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
 20 אכבד: (יד) והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על
 21 כפות רגליך כל מנאציק וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
 22 ישראל: (טו) תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
 23 ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: (טז) וינקת חלב
 24 גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך
 25 וגאלך אביר יעקב: (יז) תחת הנחשת אביא זהב ותחת

هفتاراهاى شباتها

۴۰۸

شماره ۵۰

هفتارای پاراشای «کی تاوؤ» از کتاب «یشعیا» فصل ۶۰ آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱ چونکه نور (نجات) تو پدیدار شده و جلال خدا بر تو تابان گردیده است (ای یروشالیم) بیا خیز (و جهانیان را به نور ایمان) روشن کن.
- ۲ زیرا اینک تاریکی (بی ایمانی) جهان را پوشانیده و ظلمت، امت‌ها را (در بر گرفته است) ولی ادونای بر تو پرتو افکنی میکند و جلالش بر تو آشکار خواهد شد.
- ۳ و حال آنکه قوم‌ها با نور (ایمان) تو و شاهان (آنها) با درخشندگی تایش تو، گام بر خواهند داشت.
- ۴ چشمانت را به اطراف بلند کن و مشاهده نما، تمام (فرزندان) جمع شده پیش تو آمده‌اند، پسرانت از راه دور آمده و دخترانت بر دوش حمل خواهند شد.
- ۵ آنگاه ملاحظه خواهی کرد و خرم خواهی شد. میترسی و بفکر فرو میروی زیرا جمعیت زیادی از طرف دریا سوی تو روان هستند، قشون قوم‌ها بسوی تو سرازیرند (نکنند که آنها برای جنگ آمده‌اند).
- ۶ (آری) کاروان شترها (جاده‌های) ترا میپوشانند. شترهای جوان «میدیان» و «عیفا» همه از «شوا» فرا میرسند، طلا و کُندر حمل میکنند و سپاس‌های ادونای را مژده میدهند.
- ۷ تمام گوسفندان «قدار» نزد تو جمع میشوند، قوچهای «نویوت» برای خدمت کردن به تو بمنظور برآورده شدن مراد صاحبان آنها بر قربانگاه من قربانی خواهند شد و معبد شکوهمند خود را جلال خواهم بخشید.
- ۸ اینهائی که مانند ابر (غلیظ) و همچون کیوتران بسوی آشیانه‌های خود پرواز میکنند چه کسانی هستند؟
- ۹ زیرا (مردم) جزیره‌ها بخاطر ادونای - خداوندت و (بخاطر) خدای مقدس «یسرائل» که موجب سرافرازی تو خواهد بود به من امید بسته‌اند که فرزندان ترا از راه دور به سرزمین «یسرائل» بیاورند. پول و طلای آنها همراهشان خواهد بود.
- ۱۰ آری ترا با قهرم ضربت زدم و (حال) با رضایت خاطر خود ترا مورد ترحم قرار داده‌ام - بیگانگان حصارهای ترا بنا خواهند کرد و پادشاهانشان ترا خدمت خواهند نمود.
- ۱۱ (مسئولین) برای همیشه دروازه‌های ترا باز نگاه خواهند داشت. شبانه‌روز بسته نخواهد شد تا ثروت قوم‌ها را بسوی تو بیاورند و شاهان آنها (بدون تشریفات سلطنتی و بدون اسکورت بمنظور شرفیابی حضور ماشیح) آورده میشوند.
- ۱۲ زیرا آنقوم و آن کشوری که ترا خدمت نکند نابود خواهد شد. آری حتماً آن قوم‌ها منهدم خواهند شد.
- ۱۳ ثروت لبنان: چوبهای سرو و نارون و شمشاد با هم برای تزئین محل معبد مقدس بسوی تو سرازیر میشود و جای پایم (یعنی معبد مقدس را) محترم خواهم ساخت.
- ۱۴ فرزندان کسانی که باعث رنج تو شده‌اند سرافکنده بسوی تو می‌آیند و همه تحقیرکنندگان به محل کف پاهایت تعظیم خواهند کرد و ترا شهر ادونای - «صیون» (یعنی کشور) خدای مقدس «یسرائل» خواهند نامید.
- ۱۵ عوض آنکه متروک و منفور بودی و رهگذری نداشتی، ترا با شکوه و مایه مسرت ابدی قرار خواهم داد.
- ۱۶ شیر ملت‌ها و پستان شاهان را خواهی میکید (منظور از ثروت قوم‌هاست) و خواهی دانست که من ادونای نجات دهنده تو هستم و بازخرنده تو، بزرگوار «یعقو».
- ۱۷ (در عوض آنچه از تو با ستم گرفته‌اند) به جای مس، طلا و بجای آهن، نقره و بجای چوب‌ها مس و بجای سنگ‌ها آهن خواهم آورد. فرمانت را صلح و مأموریتت را با انصاف قرار خواهم داد.

הפטרת כי תבא

- הַבְּרִזָּל אָבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים
 18 בְּרִזָּל וְשִׁמְתִי פְקֻדֹתַי שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךְ צְדָקָה: (יח) לֹא
 יִשְׁמַע עוֹד חֶמֶס בְּאַרְצֶךָ שָׂד וְשֶׁבֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ וְקִרְאֵת
 19 יִשׁוּעָה חוֹמַתֶיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה: (יט) לֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד
 הַשְּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֶגֶה הַיָּרֵחַ לֹא יֵאִיר לְךָ וְהָיָה לְךָ
 20 יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ: (כ) לֹא יִבּוֹא עוֹד
 שְׁמֶשֶׁךָ וַיִּרְחַךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם
 21 וְשָׁלְמוּ יָמֶיךָ אֲבִלְךָ: (כא) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם
 יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֹצֵר מִטְּעוּ {מִטְּעִי} מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר:
 22 (כב) הִקְטַן יְהוָה לְאַלְף וְהִצְעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה
 בְּעֵתָהּ אֲחִישְׁנָה:

هفتارهای شباتها

۴۰۹

هفتارای پارشای «کی تاو» از کتاب «یشعیا» فصل ۶۰ آیه ۱ الی آیه ۲۲

- ۱۸ در سرزمین تو، از ظلم و درمزه‌هایت از غارت و شکست خبری شنیده نخواهد شد حصارهایت را نجات و دروازه‌هایت را سپاس نامگذاری خواهی کرد.
- ۱۹ نظر به اینکه ادونای برای تو نور جاودانی و خداوندت باعث افتخار تو خواهد بود، دیگر آفتاب برای تو نور روز نخواهد بود و درخشش مهتاب به تو روشنائی نخواهد داد.
- ۲۰ آفتاب سعادت تو (نور ادونای) غروب نخواهد کرد و مهتاب تو (پیامبران و نیکوکاران) ناپدید نخواهند شد زیرا ادونای نور ابدی تو خواهد بود و روزگار سوگواری تو پایان خواهد یافت.
- ۲۱ پس ملت تو همگی نیکوکار بوده و سرزمین را برای ابد وارث خواهند شد. «یسرائل» ترکه‌ای از نهالستان من - ساخته و پرداخته دستانم موجب افتخار خواهد بود.
- ۲۲ آن بچه کوچک «یسرائل» به هزار (نفر) و آن نوجوان به قومی عظیم مبدل خواهد شد. من ادونای هستم به موقعش شتاب خواهم کرد.

הפטרת אתם נצבים

ספר ישעיה פרק סא - סב - סג

- 1 (י) שוש אָשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל וּפְשִׁי בַּאֱלֹהִי כִּי הִלְבִּישְׁנִי
 - בְּגָדֵי יֵשַׁע מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲתָן יִכְהֵן פָּאֵר וּכְפֹלָה
 - 2 תַּעֲדָה כְּלִיָּהּ: (יא) כִּי כָאָרֶץ תּוֹצִיא צְמֻחָה וּכְגֹנָה זְרוּעֶיהָ
 - תִּצְמִיחַ כֵּן אֲדֹנָי יְהוִה יִצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהַלָּה נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם:
 - 3 (א) לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׂה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד
 - 4 יֵצֵא כְּגֹנָה צְדָקָה וְיִשׁוּעָתָה כְּלַפִּיד יִבְעֶר: (ב) וְרָאוּ גוֹיִם
 - צְדָקָה וְכָל מַלְכִים כְּבוֹדָךְ וְקָרָא לְךָ שֵׁם חֹדֶשׁ אֲשֶׁר פִּי
 - 5 יְהוָה יִקְבְּנוּ: (ג) וְהָיִית עֵטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד יְהוָה וְצִנּוּף
 - 6 {וְצִנִּיף} מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ: (ד) לֹא יֵאמֶר לְךָ עוֹד
 - עֲזוּבָה וּלְאָרֶץ לֹא יֵאמֶר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לְךָ יִקְרָא חֶפְצִי
 - 7 בָּהּ וּלְאָרֶץ בְּעוֹלָה כִּי חֶפֶץ יְהוָה בָּךְ וְאָרֶץ תִּבְעַל: (ה)
 - כִּי יִבְעַל בַּחֹר בַּתּוֹלָה יִבְעִלוּךְ בְּנִיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פִּלָּה
 - 8 יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ: (ו) עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקֻדָּתִי
 - שְׁמָרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יַחֲשׂוּ הַמְּזַכְרִים
 - 9 אֶת יְהוָה אֵל דְּמֵי לָכֶם: (ז) וְאֵל תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ עַד יִכּוֹנֵן
 - 10 וְעַד יָשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַם תְּהַלָּה בְּאָרֶץ: (ח) נִשְׁבַּע יְהוָה
 - בִּימֵינוּ וּבְזִרְוֹעַ עֲזוֹ אִם אֶתֶן אֶת דְּגִנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ
 - 11 וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֹכַר תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ: (ט) כִּי
 - מֵאֲסָפִיו יֵאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתּוּ
 - 12 בַּחֲצֹרוֹת קֹדֶשִׁי: (י) עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעֲרֵים פָּנּוּ דֶרֶךְ הָעַם
 - סִלּוּ סִלּוּ הַמְּסֻלָּה סִקְלוּ מֵאֲבָן הָרִימוּ נֹס עַל הָעַמִּים:
 - 13 (יא) הִנֵּה יְהוָה הַשְּׁמִיעַ אֶל קִצֵּה הָאָרֶץ אָמְרוּ לְבַת צִיּוֹן
 - הִנֵּה יִשְׁעָךְ בָּא הִנֵּה שְׁכָרוֹ אֲתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לְפָנָיו: (יב)
 - 14 וְקָרָאוּ לָהֶם עִם הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֹד יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר
- לֹא נִעְזְבָה:

هفتارهای شباتها

۴۱۰

شماره ۵۱

هفتارای پاراشای «نیصاویم» از کتاب «یشعیا» فصل ۶۱ آیه ۱۰ الی آیه ۱۱
و فصل ۶۲ آیه یک الی ۱۲ و فصل ۶۳ آیه یک الی آیه ۹

- ۱ من بوسیله ادونای بسیار خوشحال خواهم شد و روانم بوسیله خداوندم شاد خواهد گشت چونکه مانند دامادی که خود را آراسته باشد و همچون عروسی که بزبور آلاتش خود را مزین کرده باشد ادونای مرا با لباس های نجات ملبس نموده، با بالا پوش عدالت پوشانیده است.
- ۲ زیرا همانطور که زمین گیاهش را بیرون میآورد و همچون باغچه ای که کاشته های خود را میرویانند همانگونه ادونای - خداوند، صداقت و افتخار (یروشالیم) را در برابر ملت ها شکوفا میکند.
- ۳ بخاطر «صیون» ساکت نمی نشینم و بخاطر «یروشالیم» آرام نمیگیرم تا حقانیتش چون نوری طلوع کند و نجاتش چون مشعلی فروزان گردد...
- ۴ (تا) ملت ها حقانیت و پادشاهان جلالت را مشاهده کنند و تو به نام تازه ای که به امر ادونای تعیین خواهد شد نامیده شوی...
- ۵ (تا) تو در دست ادونای تاجی زیبا و در کف دست خداوندت افسر پادشاهی شوی.
- ۶ دیگر به تو متروک و به سرزمینت ویرانه گفته نخواهد شد بلکه تو «مراد من در آن است» (حفصی باه) و به سرزمین تو «صاحب دار» (بعولا) نامیده خواهد شد زیرا خدا خواهان توست و سرزمینت صاحب دار خواهد شد.
- ۷ همانگونه که جوانی دوشیزه ای را به عقد خود در میآورد، فرزندان ترا صاحب خواهند شد و (همانطور که) دامادی بخاطر عروس شادی میکند خداوندت بخاطر تو شادی خواهد کرد.
- ۸ ای «یروشالیم» برای تو نگهبانانی تعیین کرده ام (آنها) تمام مدت شبانه روز ساکت نخواهند ماند. ای کسانی که نام ادونای را بر زبان میآورید آرام ننشینید.
- ۹ به او (یعنی به خدا هم) آرامش ندهید تا «یروشالیم» را آباد سازد و آنرا در دنیا مورد افتخار قرار دهد.
- ۱۰ ادونای به یمن خود و به بازوی قدرتش (چنین) سوگند یاد کرده است که: دیگر غله ترا خوراک دشمنانت قرار نخواهد داد و شیر (انگورت) را که برایش زحمت کشیده ای بیگانگان نخواهند نوشید.
- ۱۱ بلکه جمع آوری کنندگانش آنرا خواهند خورد و جمع کنندگانش آن (شیره انگور) را در حیاط های مقدس من خواهند نوشید و ادونای را سپاس خواهند گرفت.
- ۱۲ رد شوید، از دروازه ها کنار روید، راه ملت را از موانع خالی کنید، صاف کنید، جاده را شوسه کنید، از سنگ پاک سازید، و نزد ملت ها پرچم برافرازید.
- ۱۳ آری ادونای به اکناف جهان اعلام میکند: به جماعت «صیون» بگوئید: اینک نجات تو فرارسیده است. آری اجرا و (اجر بیسرائل) همراهش (همراه خدا) است و پاداش خدمت او (یعنی بیسرائل) پیش اوست.
- ۱۴ به آن (بیسرائل) ها، قوم (خداوند) مقدس و نجات یافتگان ادونای خواهند خواند و به تو (ای یروشالیم)، شهر مطلوب و نه متروک خطاب خواهد شد.

הפטרת אתם נצבים

- 15 (א) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:
- 16,17 (ב) מדוע אדם ללבושה ובגדיה כדרך בגת: (ג) פורה
דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי
וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי
18 אגאלתי: (ד) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: (ה)
19 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי
20 וחמתי היא סמכתי: (ו) ואבוס עמים באפי ואשכרם
21 בחמתי ואוריד לארץ נצחם: (ז) חסדי יהוה אזכיר
תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית
22 ישראל אשר גמלם כרחמיו וכלב חסדיו: (ח) ויאמר אך
23 עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: (ט) בכל
צרתם לא {לו} צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם:

هفتارای پاراشای «نیصاویم» از کتاب «یشعیا» فصل ۶۱ آیه ۱۰ الی آیه ۱۱

- ۱۵ این کیست (پس از گرفتن انتقام) از «ادوم» دارد میآید - از «باصرا» با لباسهای سرخ، با لباس فاخر سلطنتی خود شکوهمند میباشد با تمام قدرت قدم بر میدارد؟ (خدا میگوید): آری! «این من هستم که با صداقت سخن میگویم، قدرت نجات دادم زیاد است».
- ۱۶ (خداوند!) به چه علت بر پوشاکت لکه قرمز است و لباسهایت مانند (لباسهای) کسی است که (انگورها را) در چرخشت لگد میکند.
- ۱۷ (گفته ادونای است) خودم به تنهایی (انگورها) چرخشت را لگد کردم و از ملت ها کسی با من نیست. (مفهوم کلام اینست که دشمنان یسرائل را) با خشم خود لگد مال خواهم نمود و با غضب آنها را پایمال خواهم کرد، خون آنها بر لباسهایم پاشیده شد پس تمام لباسهایم را آلوده ساختم.
- ۱۸ زیرا روز انتقام در فکر من است و سال نجات یابندگانم فرارسیده است.
- ۱۹ نظر کردم، کمک کننده ای (برای یسرائل) وجود ندارد با حیرت نگریستم، مدد کننده ای نیست. لذا قدرتم مرا (از فکر) رهائی داد و خشمم (نسبت به ظالمان) مرا یاری نمود.
- ۲۰ ملت ها (ی ظالم) را با خشمم لگد مال میکنم و با غضب آنها را مست مینمایم و خونشان را بر زمین میریزم.
- ۲۱ (بخاطر) الطاف ادونای و همینطور بخاطر آنچه خدا برای ما انجام داده و فراوانی نعمتی که بر حسب مرحام و کثرت احسان هایش به خاندان «یسرائل» ارزانی داشته است، مدح ادونای را متذکر میشوم.
- ۲۲ (خدا) فرموده است: آنها حقیقتاً قوم من هستند، فرزندانى که نجات مرا انکار نخواهند کرد از این جهت موجب نجات آنها خواهد شد.
- ۲۳ در هر یک از گرفتاریهایشان برای او (یعنی برای خدا هم) سخت بوده است، معهدا از حضور وی فرشته ای (مأمور میشد و) آنها را خلاص میکرد. لیکن بخاطر محبت و مروت خویش، خود او آنها را نجات داده تا ابد از آنها مواظبت میکند و آنها را سربلند می نماید.

הפטרת וילך

ספר הושע פרק יד - ספר מיכה פרק ז

- 1 (ב) שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶהָ: (ג)
- 2 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אָמְרוּ אֵלָיו כָּל תְּשׂא
- 3 עֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ: (ד) אֲשׁוּר לֹא
- 4 יוֹשִׁיעֵנוּ עַל סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה
- 5 יַדֵּינוּ אֲשֶׁר בָּךְ יִרְחַם יְתוֹם: (ה) אֲרָפֵא מְשׁוּבָתָם אֲהַבֵּם
- 6 נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: (ו) אֲהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח
- 7 כְּשׁוֹשְׁנָה וְיִקַּח שְׂרָשָׁיו כְּלִבְנוֹן: (ז) יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וְיִהְיֶה כְּזֵית
- 8 הַדּוֹד וְרִיחַ לוֹ כְּלִבְנוֹן: (ח) יֵשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן
- 9 וְיִפְרָחוּ כַּגֶּפֶן זָכְרוּ כִּיִּין לְבִנוֹן: (ט) אֲפָרִים מֶה לִּי עוֹד
- 10 לְעֻצְבִּים אָנִי עָנִיתִי וְאֲשׁוּרָנוּ אָנִי כְּבָרוּשׁ רַעֲנַן מִמֶּנִּי פָרִיקָה
- 11 נִמְצָא: (י) מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹה נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי
- 12 יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם:
- 13 (יח) מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֹן וְעָבַר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
- 14 נִחַלְתּוֹ לֹא הֶחֱזִיק לְעַד אָפוּ כִּי חָפַץ חֶסֶד הוּא: (יט)
- 15 יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל
- 16 חַטָּאתָם: (כ) תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
- 17 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּיָנוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:

هفتاراهاى شباتها

۴۱۲

شماره ۵۲

هفتارای پاراشای «وَيْلِخ» از کتاب «هوشیج» فصل ۱۴ آیه ۲ الی آیه ۱۰
و از کتاب «میخا» فصل ۷ آیه ۱۸ الی آیه ۲۰

- ۱ ای «یسرائل» چون بخاطر گناهت لغزش خورده‌ای بدرگاه ادونای - خداوندت توبه کن!
- ۲ با خود سخنان (توبه‌آمیز) بردارید و بسوی ادونای برگردید. به او بگوئید: هر گناهی را ببخش و (عمل) خوب را قبول بفرما! ما بجای قربانی کردن گاوهای نر، سخنان لب‌های خود را عوض خواهیم داد.
- ۳ (دولت) «آشور» ما را نجات نخواهد داد (برای رفتن به مصر و درخواست کمک از آن دولت) براسب سوار نخواهم شد و دیگر به ساخته‌های دست خود «ای خداوند ما» نخواهم گفت: چونکه یتیم (یعنی ملت بی‌کس یسرائل) بوسیله تو مورد ترحم قرار خواهد گرفت.
- ۴ (خدا میفرماید) چونکه خشم من از او (یعنی از یسرائل) برگشته است، افسار گسیختگی آنها را معالجه خواهم کرد و از روی بخشندگی آنها را دوست خواهم داشت.
- ۵ برای «یسرائل» چون شبنم خواهم بود، مانند گل سرخ شکوفا خواهد گردید و مانند (درختان سرسبز و خرم) لبنان ریشه خواهم دوانید.
- ۶ شاخه‌های او بخش خواهد شد، شکوه او مانند درخت زیتون (که همیشه سبز است) و مانند (درخت‌های سرسبز و خرم) لبنان معطر خواهد بود.
- ۷ آنهائیکه زیر سایه او (یعنی زیر سایه خداوند) می‌نشینید. (از در بدری) بر خواهند گشت. غله کشت خواهند داد، مانند درخت مؤ شکوفا خواهند شد. ذکر او (یعنی ذکر احسان خدا) مانند شراب لبنان است (که مزه‌اش یادآور آنست. همینطور هم احسان خدا یادآور نام مقدس اوست).
- ۸ «افریم» (میگوید): دیگر مرا با بُت‌ها چه کار؟ (خداوند میگوید): من (یسرائل را) نجات داده سخنانش را تصدیق می‌کنم. من برای «یسرائل» مانند درخت سرو خرم (پر سایه) می‌باشم. محصول تو از جانب من تأمین میشود.
- ۹ عاقل کیست که اینها را درک کند؟ فهیم (کیست) تا از اینها اطلاع حاصل کند؟! که طریقت‌های ادونای مستقیم می‌باشند، نیکوکاران در آن گام مینهند و شریران در آن می‌لغزند.
- ۱۰ (خدا یا) مانند تو قادری بخشنده گناه و کسیکه از سر تقصیر (یسرائل) نصیب خود بگذرد کیست؟ (قادری که) تا ابد خشم خود را نگه نمیدارد زیرا او طالب احسان (کردن) است.
- ۱۱ (از خشم خود) برمیگردد و به ما ترحم میکند. گناهان ما را پایمال نموده و تمام خطاهای شان (خطاهای ايسرائل) در ته دریا خواهد ریخت.
- ۱۲ بطوریکه در ایام قدیم سوگند یاد نمودی (لقب) حقیقت برای یَعْقُو و (لقب) احسان را برای اوراهام اختصاص دادی.

تذکر:

زمانیکه «وَيْلِخ» در روز شبات «شووا» (شبات قبل از کبیر) خوانده میشود، هفتارای آن همان هفتارای «شووا» است که از کتاب «هوشیج» فصل ۱۴ میباشد.

موقیکه پاراشای «نیصاویم» و «وَيْلِخ» پیوست باشند، پاراشای «هزنیو» در شبات «شووا» خوانده میشود و طبعاً هفتارای آنها همان هفتارای «شووا» است و هفتارای پاراشای «نیصاویم» و «وَيْلِخ» هفتارای «شوس آسبیس» قرائت میگردد که کتاب «یشعبا» فصل ۶۱ میباشد.

הפטרת האזינו

ספר שמואל ב פרק כב

- 1 (א) וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
2 יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: (ב) ויאמר יהוה
3 סלעי ומצדתי ומפלטי לי: (ג) אלהי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני:
4,5 (ד) מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: (ה) כי אפפני
6 משברי מות נחלי בליעל יבעתני: (ו) חבלי שאול סבני
7 קדמני מקשי מות: (ז) בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
8 אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: (ח) ותגעש
{ויתגעש} ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו
9 ויתגעשו כי חרה לו: (ט) עלה עשן באפו ואש מפיו
10 תאכל גחלים בערו ממנו: (י) ויט שמים וירד וערפל
11 תחת רגליו: (יא) וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי
12 רוח: (יב) וישת חשך סביבתיו ספות חשרת מים עבי
13,14 שחקים: (יג) מננה נגדו בערו גחלי אש: (יד) ידעם מן
15 שמים יהוה ועליון יתן קולו: (טו) וישלח חצים ויפיצם
16 ברק ויהמם {ויהם}: (טז) ויראו אפקי ים יגלו מסדות
17 תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: (יז) ישלח ממרום
18 יקחני ימשגי ממים רבים: (יח) יצילני מאיבי עז משנאי
19 כי אמצו ממני: (יט) יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען
20 לי: (כ) ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: (כא)
21,22 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: (כב) כי שמרתי
23 דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: (כג) כי כל משפטו
24 {משפטיו} לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה: (כד) ואהיה
25 תמים לו ואשתמרה מעוני: (כה) וישב יהוה לי כצדקתי
26 כברי לנגד עיניו: (כו) עם חסיד תתחסד עם גבור תמים

هفتاراهای شباتها

۴۱۳

شماره ۵۳

هفتارای پاراشای «هئزینو» از کتاب «دوم سموئل» فصل ۲۲ آیه ۱ الی آیه ۵۱

- ۱ «داوید» روزیکه ادونای او را از چنگ تمام دشمنانش و از چنگ «شائول» رهانید مطالب این شعر را برای ادونای سرود.
- ۲ گفت: ادونای برای من، صخره و پناهگاه و رهاننده است...
- ۳ خداوند پروردگار من است، به او پناه میبرم، سپر من و نیروی نجات، ملجاء و گریزگاه و نجات دهنده من است، از ظلم مرا نجات خواهد داد.
- ۴ ادونای را قابل ستایش میخوانم و از دشمنانم نجات میابم.
- ۵ زیرا امواج مرگ مرا احاطه کرده اند، سیل های (مردم) شریر مرا هراسان نموده اند.
- ۶ دردهای مرگ (آور) اطراف مرا گرفته اند، دامهای مرگ (زا) به استقبالم آمده اند.
- ۷ موقعیکه در عذاب قرار داشتم ادونای را مورد خطاب قرار دادم به درگاه خداوندم خواندم، او صدای مرا از محرابش شنید و ناله من بگوشهایش رسید.
- ۸ زمین متزلزل شده لرزید، پایه های آسمان تکان خورده متزلزل گشتند چونکه او (یعنی خدا) خشمگین شده بود.
- ۹ از بینی او دود خارج گردید و آتش دهانش، سوزاننده بود - اخگرها از آن مشتعل شدند.
- ۱۰ از آسمان متمایل شد و نزول اجلال فرمود، ابر تیره ای زیر پاهایش بود.
- ۱۱ بر (فرشته) «کروو» سوار شد و پرواز نمود، روی بالهای باد آشکار گردید.
- ۱۲ اطراف خود را سایبانهائی از تاریکی قرار داد، آبهای فراوان، ابرهای غلیظ افلاک.
- ۱۳ از نور حضور او اخگرهای آتش، مشتعل شدند.
- ۱۴ ادونای از آسمان آن (دشمن) ها را مضطرب نمود و باریتعالی صدای خود را بلند کرد.
- ۱۵ تیرهائی فرستاد و آنها را پراکنده ساخت، (با رعد) برق پریشان نمود.
- ۱۶ (آنگاه) با نهیب ادونای از وزش باد بینی اش، بسترهای دریا نمایان شدند و پایه های گیتی آشکار گردیدند.
- ۱۷ از عرش فرستاد مرا گرفت، از آنها بیرونم کشید.
- ۱۸ مرا از دشمن قدرتمندم و از بدخواهانم که از من قوی تر بودند رهائی بخشید.
- ۱۹ (آنها) در زمان گرفتاریم با من دشمنی کردند ولی ادونای برای من پناهگاه بود.
- ۲۰ نظر به اینکه طالب من بود مرا رهائی داد و به رفاه رسانید.
- ۲۱ خدا به تناسب صداقتم پاداشم داد و مطابق پاکی دستم بمن عوض داد.
- ۲۲ زیرا راه و روش های ادونای را مراعات نمودم و از خداوندم نافرمانی نکردم.
- ۲۳ زیرا تمام قضاوتهایش در مقابل من هستند و از قانونها (بی چون و چرای او) دوری نخواهم کرد.
- ۲۴ نسبت باو درستکار بودم و از گناه ورزیدن پرهیز کردم.
- ۲۵ خدا مطابق درستکاریم و چون پاکی ام که در مد نظرش بودم بمن عوض داد.
- ۲۶ (ای خدا) با پارسا منش مهربانی میکنی، با شجاع درستکار، بدرستی رفتار میکنی.

הפטרת האזינו

תתמם: (כז) עם נבר תתבר ועם עקש תתפל: (כח)	27
ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל: (כט) כי	28,29
אתה יירי יהוה ויהוה יגיה חשפי: (ל) כי בכה ארוץ	30
גדוד באלהי אדלג שור: (לא) האל תמים דרכו אמרת	31
יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: (לב) כי מי אל	32
מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: (לג) האל	33
מעוזי חיל ויתר תמים דרכו {דרכי}: (לד) משוה רגליו	34
{רגלי} כאילות ועל במותי יעמדני: (לה) מלמד ידי	35
למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: (לו) ותתן לי מגן	36
ישעך וענתך תרבני: (לז) תרחיב צעדי תחתני ולא	37
מעדו קרסלי: (לח) ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב	38
עד כלותם: (לט) ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו	39
תחת רגלי: (מ) ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי	40
תחתני: (מא) ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם:	41
(מב) ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם: (מג)	42
ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם: (מד)	43
ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי	44
יעבדני: (מה) בני נכר יתפכשו לי לשמוע און ישמעו	45
לי: (מו) בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: (מז) חי	46,47
יהוה וברוק צורי וירם אלהי צור ישעי: (מח) האל הנתן	48
נקמת לי ומריד עמים תחתני: (מט) ומוציאי מאיבי	49
ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: (נ) על כן אודה	50
יהוה בגוים ולשמה אומר: (נא) מגדיל {מגדול}	51
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד	
עולם:	

هفتاراهاى شباتها

۴۱۴

هفتارای پاراشای «هئزینو» از کتاب «دوم شموئل» فصل ۲۲ آیه ۱ الی آیه ۵۱

- ۲۷ با پاکدل با انصاف عمل میکنی و با کج رفتار با سرسختی رفتار مینمائی.
- ۲۸ مردم بیچاره را نجات میدهی و نگاهت بر مغروران است، آنها را پست میگردانی.
- ۲۹ زیرا ای ادونای تو چراغ من هستی، پس ادونای است که تاریکی مرا روشن خواهد کرد.
- ۳۰ زیرا بوسیله تو (دنبال) هنگ سربازان میدوم، یاری خداوندم از دیوار (مانع) می جهم.
- ۳۱ خدای قادر راه و روشش کامل است، گفتار ادونای بی آرایش میباشد. او پشتیبان کسانی است که به او پناه میبرند.
- ۳۲ زیرا بجز ادونای چه کسی تواناست و بجز خداوندمان چه کسی صخره پناه است.
- ۳۳ خدای قادر - ملجاء من، قدرتمند است پس مرا از مشکلات سر راهم کاملاً جهانید.
- ۳۴ پاهای مرا (برای تعقیب دشمن) مانند گوزن ها قرار داد و مرا بر مقامات بلند استوار نمود.
- ۳۵ دستان مرا برای جنگ ورزیده میکند بطوریکه کمان مسی با بازوان من خرد میشود.
- ۳۶ سپر نجات را به من عطا کردی و اجابت را برای (درخواست های) من زیاد کردی.
- ۳۷ قدم هایم را زیر پاهایم گشاده نمود، قوزک هایم نلغزیدند.
- ۳۸ دشمنانم را تعقیب نموده نابودشان کردم و تا آنها را فنا نکنم برنخواهم گشت.
- ۳۹ آنها را تباه نموده چنان کویدم که نتوانند بلند شوند، زیر پاهایم ساقط شدند.
- ۴۰ برای جنگ، به من قدرت بخشیدی، مخالفین مرا زیر پاهایم بزانو در آوردی.
- ۴۱ دشمنانم را وادار کردی بمن پشت کنند، همینطور بدخواهانم را تا نابودشان سازم.
- ۴۲ (آنها) متوجه شدند که نجات دهنده ای نیست پس به ادونای (روی آوردند) ولی ادونای (درخواست) آنها را اجابت نکرد.
- ۴۳ مانند خاک آنها را سائیدم، مانند گیل کوچه ها پایمال کرده و لیه نمودم.
- ۴۴ مرا از نزاع کنندگان قوم رهانیدی، مرا برای رهبری ملت ها محافظت کردی و قومی که نمی شناختم مرا خدمت کردند.
- ۴۵ بیگانگان خود را به من تسلیم کردند، با رسیدن صدا بگوش (آنها) از من اطاعت نمودند.
- ۴۶ بیگانگان عاجز میشدند و از مخفی گاه های خود لنگ لنگان خارج میشدند.
- ۴۷ ادونای زنده است و آفریدگار من متبارک است. پروردگار، صخره نجات من برافراشته میباشد.
- ۴۸ خدای قادریکه انتقام مرا میگیرد و ملت ها را پیش پای من بزانو در میآورد...
- ۴۹ مرا از میان دشمنانم خارج میکند و در میان بدخواهانم مرا بر می افرازد، از دست ستمگران خلاص میکند.
- ۵۰ از این روای ادونای ترا در میان ملت ها می ستایم و بنام تو سرود سپاس میخوانم.
- ۵۱ (خدا بارها) نجات پادشاه خود (داوید) را افزون نموده و تا ابد (به پادشاه) مسخ شده خود یعنی «داوید» و نسلش احسان میکند.

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

با

ترجمه فارسى

הפטרת שבת וראש חודש

ספר ישעיה פרק סו

1 (א) כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה
 2 בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: (ב) ואת כל
 אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט
 3 אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: (ג) שוחט השור מפה
 איש זובח השעה עורף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר
 לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
 4 נפשם חפצה: (ד) גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם
 אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו
 5 ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: (ה) שמעו
 דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם
 מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם
 6 יבשו: (ו) קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם
 7 גמול לאיביו: (ז) בטרום תחיל ילדה בטרום יבוא חבל
 8 לה והמליטה זכר: (ח) מי שמע כזאת מי ראה כאלה
 היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה
 9 גם ילדה ציון את בניה: (ט) האני אשביר ולא אוליד
 יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתתי אמר אלהיך: (י)
 10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה
 11 משוש כל המתאבלים עליה: (יא) למען תינקו ושבעתם
 משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
 12 (יב) כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל
 שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים
 13 תשעשעו: (יג) כאיש אשר אמו תנחמונו פן אנכי
 14 אנהמכם ובירושלם תנחמו: (יד) וראיתם ושש לבכם
 ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו

هفتارای «شبات» مصادف با اول ماه از کتاب «یشعيا» فصل ۶۶ آیه ۱ الی آیه ۲۵

- ۱ ادونای چنین گفته است: آسمان ها تخت من و زمین پانداز من است، خانه ای (معبدی) که برای من (کسیکه دنیا پراز جلال اوست) میسازید کدام است؟ پس محل آرامش من کدام است؟ (که مرا احاطه کند).
- ۲ تمام اینها را قدرت من ساخته است که بوجود آمده اند، گفته ادونای است: به آدم مستمند و دلشکسته و آنکه از سخنان من نگران است (که مبادا از آنها منحرف شود) نظر میافکنم.
- ۳ آنکه مردی را میکشد تا گاوی را بعنوان قربانی سر ببرد، اگر بره ای را ذبح میکند مانند اینست که سگی را گردن زده باشد. اگر هدیه آردی تقدیم میکند مثل اینست که خون خوکی را تقدیم کرده باشد. اگر کُندری را بعنوان یادبود میآورد شبیه کسی است که کار تبهکاری را تأیید کرده باشد.
- ۴ نظر به اینکه (بوسيله پیامبران) صدا زدم پاسخگوئی نبود، سخن گفتم و آنها گوش ندادند، آنچه به نظر من بد بود انجام دادند و هر کاری را که راضی نبودم انتخاب کردند من هم راه لاابالی گری را برای آنها انتخاب میکنم و آنچه را که از آن وحشت دارند برای آنها پیش میآورم.
- ۵ ای کسانیکه نگران سخن ادونای هستید به حرف او گوش دهید: برادران شما - دشمنان شما - طردکنندگان شما گفتند: بخاطر نام (نیک) من است که ادونای محترم میگردد، باشد که شاهد شادمانی شما (خدا ترسان) باشیم و آنها (یعنی برادران ظالم) شما شرمسار گردند.
- ۶ صدای غرش (علیه دشمنان) از شهر (یروشالیم بگوش میرسد)، صدائی از محراب است - صدای ادونای است: «که دشمنان خود را به کيفر میرساند».
- ۷ قبل از آنکه «صیون» درد زایمان بکشد، زائید. پیش از آنکه برای او درد زایمان پیش آید (فرزندانش را) مذکر بدنیا آورد.
- ۸ چه کسی چنین شنیده است؟! چه کسی مانند اینها را مشاهده کرده است؟! آیا کشوری طی یکروز متحمل درد زایمان شده است و آیا قومی یکباره بوجود آمده است؟ و حال آنکه گوئی «صیون» درد زایمان کشید و فرزندان (دربدر و آواره ی) خود را زائید.
- ۹ ادونای میگوید: آیا ممکن است من زائو را به زایمان نزدیک کنم ولی او نزاید؟ آیا من که بوجود آورنده هستم، (رحم را) متوقف میکنم؟
- ۱۰ ای کلیه کسانی که «یروشالیم» را دوست دارید با آن شادمان باشید، بوسیله آن وجد کنید. ای کسانیکه برای «یروشالیم» سوگوار بودید، مسرت خود را بخاطر آن نمودار سازید.
- ۱۱ تا اینکه از پستان تسلی بخش آن شیر بمکید و سیر شوید و تا اینکه از شکوه افتخارش لذت ببرید.
- ۱۲ زیرا ادونای چنین گفته است: اینک من صلح را چون نهری و ثروت قومها را چون رودی بسوی آن سرازیر میکنم، بهره مند شوید، در بغل حمل گردید و روی زانوهای نازپرورده شوید.
- ۱۳ چون شخصی که مادرش او را دلداری دهد من شما را تسلی میدهم و بوسیله «یروشالیم» تسلی خواهد یافت.
- ۱۴ مشاهده خواهید کرد و دلتان شاد خواهد شد و استخوانهایتان چون گیاه شکوفا خواهد گردید. پس قدرت ادونای بر بندگانش و خشمش بر دشمنانش آشکار خواهد شد.

הפטרת שבת וראש חודש

- 15 (טו) כִּי הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתּוֹ לְהָשִׁיב
 16 בַּחֲמָה אָפוּ וּגְעַרְתוּ בְּלִהְבֵי אֵשׁ: (טז) כִּי בָאֵשׁ יְהוָה
 נִשְׁפָּט וּבְחָרְבוֹ אֶת כָּל בֶּשֶׂר וּרְבוֹ חַלְלֵי יְהוָה: (יז)
 17 הַמְתַּקְדָּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל הַגְּנוֹת אַחַר אֶחָד {אֶחָת}
 בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי בֶשֶׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵר יַחְדָּו יִסְפוּ נְאֻם
 18 יְהוָה: (יח) וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאֵה לְקַבֵּץ
 אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת כְּבוֹדִי: (יט)
 19 וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וְשַׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל הַגּוֹיִם
 תִּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מִשְׁכֵי קָשֶׁת תַּבַּל וַיּוֹן הָאֵיִם הָרְחֻקִים
 אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֶת שְׁמִיעִי וְלֹא רָאוּ אֶת כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
 20 אֶת כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: (כ) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אַחֲיֵכֶם מִכָּל
 הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבַרְכָב וּבַצְּבִים וּבַפָּרָדִים
 וּבַכַּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
 21 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר בֵּית יְהוָה: (כא) וְגַם
 22 מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה: (כב) כִּי כַּאֲשֶׁר
 הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים
 23 לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן יַעֲמַד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם: (כג) וְהָיָה מִדֵּי
 חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָּל בֶּשֶׂר
 24 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה: (כד) וַיֵּצְאוּ וּרְאוּ בַּפְּגָרֵי
 הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא
 תִּכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בֶּשֶׂר:
 25 וְהָיָה מִדֵּי- חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָּל
 בֶּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

هفتارای «شبات» مصادف با اول ماه

- ۱۵ زیرا اینک ادونای با آتش و ارايه هایش چون گردباد خواهد آمد تا با افروختگی خشمش و سرزنش هایش بصورت شعله آتش (دشمنان را) مجازات کند.
- ۱۶ چونکه ادونای تمام افراد بشر را با آتش و شمشیر داوری میکند و شمار کشته شده‌ها (بوسیله) ادونای زیاد خواهد بود.
- ۱۷ گفته ادونای چنین است: آنهائیکه به تقدس تظاهر مینمایند و کسانیکه به طهارت خودنمائی میکنند و دسته‌ای دنبال دسته دیگر برای پرستش بُت، در میان باغها میروند - خورندگان گوشت خوگ و چیزهای مکروه و موش آنها با هم نابود خواهند شد.
- ۱۸ اعمال و افکار آنها (که میگفتند بخاطر نام نیک من است که خدا محترم میگردد) نزد من است. زمان آن رسیده است تا همه قوم‌ها و ملت‌ها را با زبانهای گوناگون نشان جمع کنم که بیایند و جلال مرا مشاهده کنند.
- ۱۹ از بین آنها بسوی قوم‌ها «ترشیش»، «پول»، «لود»، «کمان کش‌های «تووال»، «یونان» و جزیره‌های دور دست که از شهرت من اطلاع نیافته‌اند و جلال مرا مشاهده نکرده‌اند، فرستدگانی را میفرستم و در آنها علامت (گداخته شدن چشم و عفونت گوشت بدن) مینهم آنها جلال مرا برای قوم‌ها تعریف خواهند کرد.
- ۲۰ ادونای گفته است: همانطور که فرزندان «یسرائل» هدیه آردی را در ظرف پاک به خانه (معبد) ادونای می‌آورند، آنها با اسب‌ها و با ارايه و با تخت روان‌ها و با قاطرها و با جمازه‌ها، برادران شما را از میان قوم‌ها، به کوه مقدس من یعنی «یروشالیم» خواهند آورد.
- ۲۱ و از میان آنها هم (از میان برادرنتان که کوهن و لوی هستند و خود خبر ندارند) برای کمک به کوهن‌ها و لوی‌ها برخوادم گزید.
- ۲۲ آری - همانطور که (همیشه) آسمانها و زمین تازه گی خود را دارند، من هستم که آنها را بر پا میدارم تا در حضور من استوار باشند، گفته ادونای است: که همینطور نسل شما و نام شما برای همیشه استوار خواهد ماند.
- ۲۳ ادونای گفته است: (آنوقت) چنین خواهد شد که هر فردی از بشر، هر ماهه و هر هفته بیاید، در پیشگاه من سجده نماید.
- ۲۴ (زیارت کنندگان) میروند و لاشه‌های آن مردم گناهکار را مشاهده میکنند که کرمها آنها نمی‌میرند و آتش آنها خاموش نمیشود و مورد نفرت هر بشری میباشد.
- ۲۵ ادونای گفته است: (آنوقت) چنین خواهد شد که هر فردی از بشر هر ماهه و هر هفته بیاید در پیشگاه من سجده نماید.

הפטרת מחר חדש

ספר שמואל א פרק כ

- 1 (יח) וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן מֶחָר חֹדֶשׁ וּנְפַקְדָתָּ פִּי יִפְקֹד
- 2 מוֹשְׁבֵךָ: (יט) וְשַׁלַּשְׁתָּ תִרְדַּד מְאֹד וּבֹאתְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
- 3 נִסְתַּרְתָּ שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֵׂה וּיִשְׁבַּתְ אֶצֶל הָאֲבֹן הָאֵזֶל: (כ)
- 4 וְאֲנִי שַׁלַּשְׁתָּ הַחֲצִים צָדָה אֹרֶה לְשַׁלַּח לִי לַמִּטְרָה: (כא)
- 5 וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת הַנֶּעֶר לְךָ מִצָּא אֶת הַחֲצִים אִם אָמַר
- 6 אָמַר לְנֶעֶר הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה פִּי שָׁלוֹם
- 7 לְךָ וְאִין דָּבָר חַי יְהוָה: (כב) וְאִם כֹּה אָמַר לְעֵלְמִס הִנֵּה
- 8 הַחֲצִים מִמֶּךָ וְהִלָּאָה לְךָ פִּי שַׁלַּחְךָ יְהוָה: (כג) וְהַדְּבָר
- 9 אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד עוֹלָם:
- 10 (כד) וַיִּסְתַּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל
- 11 {אֶל} הַלֶּחֶם לֶאֱכֹל: (כה) וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל מוֹשְׁבֹו
- 12 כַּפְעַם בַּפְעַם אֶל מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיִּקֶּם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אֲבִנֵר
- 13 מִצַּד שְׂאוּל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד: (כו) וְלֹא דָבָר שְׂאוּל
- 14 מְאוּמָה בְּיוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בְּלִתִּי טְהוֹר הוּא
- 15 כִּי לֹא טְהוֹר: (כז) וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד
- 16 מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדּוּעַ לֹא בָא בֶן
- 17 יִשִׁי גַם תָּמוּל גַּם הַיּוֹם אֶל הַלֶּחֶם: (כח) וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת
- 18 שְׂאוּל נִשְׂאָל נִשְׂאָל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַד בֵּית לֶחֶם: (כט)
- 19 וַיֹּאמֶר שַׁלַּחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בְּעִיר וְהוּא צֹוָה לִי
- 20 אָחִי וְעַתָּה אִם מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמְלֹטָה נָא וְאַרְאֶה אֶת
- 21 אָחִי עַל כֵּן לֹא בָא אֶל שַׁלַּחַן הַמֶּלֶךְ: (ל) וַיִּחַר אַף שְׂאוּל
- 22 בַּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן נַעֲוֹת הַמְרִדוֹת הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי
- 23 בָחַר אֶתָּה לְבֶן יִשִׁי לְבִשְׁתְּךָ וּלְבִשְׁתָּ עֲרוֹת אִמֶּךָ: (לא) כִּי
- 24 כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן יִשִׁי חַי עַל הָאָדָמָה לֹא תִכּוֹן אֶתָּה
- 25 וּמַלְכוּתְךָ וְעַתָּה שַׁלַּח וּקַח אֶתוֹ אֵלַי כִּי בֶן מוֹת הוּא:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۱۷

هفتارای شبات ماحار خودش

هفتارای «شباتی» که قبل از روز اول ماه باشد از کتاب «اول شموئل»

فصل ۲۰ آیه ۱۸ الی آیه ۴۲

- ۱ «یهُوناتان» به او (به داوید) گفت: فردا اول ماه است، غیبت کن تا جای تو خالی بماند.
- ۲ (فاصله‌ات را از من) سه قسمت کن (و هر روز یک قسمت) دورتر برو، تا به آن محلی که در روز واقعه آنجا پنهان شدی برسی، آنگاه پیش سنگ «إِزِل» بنشین.
- ۳ سپس من سه تیر به طرف (شمال آن سنگ) پرتاب میکنم (مثل اینکه) برای خودم به هدف پرتاب میکنم.
- ۴ سپس نوکرم را میفرستم که برو تیرها را پیدا کن، اگر واقعاً به آن، نوکر بگویم: اینک تیرها بین تو تا اینجا قرار دارند بردار و بیا، به خدا سوگند که چیزی نیست و برای تو سلامت و صلح وجود دارد.
- ۵ و اگر به آن نوجوان بگویم: اینک تیرها بین جای تو و دورتر قرار دارند، تو برو، چونکه ادونای ترا رهانیده است.
- ۶ و مطلبی را که من و تو با هم گفتیم، تا ابد ادونای بین من و تو گواه خواهد بود.
- ۷ اول ماه فرا رسید، «داوید» در کشتزار پنهان شد، پادشاه برای صرف غذا نشست.
- ۸ پادشاه مانند همیشه بر جایگاه خویش روی تخت کنار دیوار نشست، «یهُوناتان» برخاست و «اونر» کنار «شائول» جای گرفت و جایگاه «داوید» خالی ماند.
- ۹ آنروز «شائول» چیزی نگفت: چونکه (پیش خود) گفت، ناپاکی برای او پیش آمده است و او ناپاک میباشد.
- ۱۰ فردای آنروز اول ماه باز جایگاه «داوید» خالی ماند، «شائول» به «یهُوناتان» پسر خود گفت: به چه علت پسر «بیشی» هم دیروز و هم امروز برای صرف غذا نیامده است؟
- ۱۱ «یهُوناتان» به «شائول» پاسخ داد! آری، «داوید» (برای رفتن) تا «بت لحم» از من اجازه خواست.
- ۱۲ (داوید) گفت: چونکه در شهر ذبح خانوادگی داریم، تمنی دارم مرا مرخص کنی، این چیزی است که برادرم به من سفارش کرده است و حال اگر در نظرت آبرو یافته‌ام زود بروم و از برادرانم دیداری بعمل آورم، از این لحاظ است که سر میز غذا نیامده است.
- ۱۳ خشم «شائول» بر «یهُوناتان» افروخته شد و به او گفت: ای پسرِ مادری عصیانگر، مگر نمیدانم که به خاطر خجالت زدگی خودت و شرمندگی بدکاری مادرت، تو فرزند «بیشی» را انتخاب میکنی.
- ۱۴ چونکه تمام مدتی که پسر «بیشی» روی زمین زنده است تو استوار نمی‌مانی! همینطور سلطنت تو. پس هم اکنون بفرست و او را نزد من بیاور که محکوم به مرگ است.

הפטרת מחר חדש

- 15 (לב) ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת
 16 מה עשה: (לג) ויטל שאול את החנית עליו להכתו
 וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד:
 17 (לד) ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום
 החדש השני לחם כי נעצב אל דוד פי הכלמו אביו:
 18 (לה) ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער
 19 קטן עמו: (לו) ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים
 אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו:
 20 (לז) ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא
 יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה:
 21 (לח) ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד
 וילקט נער יהונתן את החצי { החצים } ויבא אל אדניו:
 22 (לט) והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את
 23 הדבר: (מ) ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 24 ויאמר לו לך הביא העיר: (מא) הנער בא ודוד קם
 מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים
 וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
 25 הגדיל: (מב) ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר
 נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני
 ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۱۸

هفتارای شبات ماحار خودش

- ۱۵ «یهوناتان» به «شائول» پدرش پاسخ داده گفت: چه کرده است؟ چرا باید کشته شود؟
- ۱۶ «شائول» نیزه را بر او پرتاب کرد تا او را بزند «یهوناتان» فهمید که کشتن «داوید» از جانب پدرش امری قطعی است.
- ۱۷ «یهوناتان» با عصبانیت از پیش میز (غذا) برخاست و بخاطر «داوید» غمگین شد. چونکه پدرش او را خجالت داده بود، و در دومین روز تجدید ماه غذا نخورد.
- ۱۸ صبح شد و «یهوناتان» به طرف کشتزار به میعادگاه «داوید» رفت، نوجوان کوچکی همراهش بود.
- ۱۹ به نوجوان خود گفت: بدو تیرهایی را که من پرتاب میکنم پیداکن آن نوجوان دوید ولی او «یهوناتان» طوری تیرها را پرتاب کرد که از او جلو بزند.
- ۲۰ آن نوجوان تا محل تیری که «یهوناتان» پرتاب کرده بود آمد. «یهوناتان» به آن نوجوان صدا زد و گفت: مگر نه این است که دورتر از جاییکه تو ایستاده‌ای افتاده است.
- ۲۱ «یهوناتان» به آن نوجوان ندا داد: زود عجله کن! نه ایست! نوجوان (نوکر) «یهوناتان» تیر را برداشت و نزد آقايش آمد.
- ۲۲ آن نوجوان چیزی نفهمید اما «یهوناتان» و «داوید» موضوع را میدانستند.
- ۲۳ «یهوناتان» اسباب خود را به نوجوان خود داد و به او گفت: برو (اینها را) به شهر ببر.
- ۲۴ آن نوجوان (به شهر) آمد و «داوید» از طرف جنوب آن سنگ بلند شد، رو به زمین خم شد و سه بار تعظیم نمود، همدیگر را بوسیدند و بخاطر یکدیگر گریستند. تا موقعی که «داوید» بزرگ شد.
- ۲۵ «یهوناتان» به «داوید» گفت: برو سلامت، همانطور که ما دو نفر به نام ادونای سوگند یاد نمودیم و گفتیم، ادونای بین من و تو و بین نسل من و نسل تو تا ابد (گواه) خواهد بود.

הפטרת שבת ראשונה של חנוכה

ספר זכריה פרק ב - ג - ד

- 1 (יד) רְנִי וּשְׂמַחִי בַת צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָא וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נְאֻם
 2 יְהוָה: (טו) וְנִלְוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ
 לִי לְעָם וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיְדַעַתְּ כִּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי
 3 אֵלֶיךָ: (טז) וְנַחֵל יְהוָה אֶת יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדַמַּת
 4 הַקֶּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: (יז) הֵס כָּל בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה
 כִּי יַעֲזוֹר מִמֶּעוֹן קִדְשׁוֹ:
 5 (א) וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ
 6 יְהוָה וְהֶשְׁטֵן עִמָּד עַל יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
 הַשֹּׁטֵן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשֹּׁטֵן וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבָּחַר
 7 בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ: (ג) וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה
 8 לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלְאָךְ: (ד) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 אֶל הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלַי
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֲעִבְרַתִּי מֵעֲלֶיךָ עוֹנֶה וְהַלְבַּשׁ אֶתְךָ
 9 מִחֻלְצוֹת: (ה) וַאֲמַר יִשִּׁימוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁימוּ
 הַצִּנִּיף הַטְּהוֹר עַל רֹאשׁוֹ וַיִּלְבְּשֵׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ יְהוָה
 10.11 עֹמֵד: (ו) וַיַּעַד מִלְאָךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: (ז) כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אִם בְּדַרְכֵי תֵלֵךְ וְאִם אֶת מִשְׁמְרֹתַי תִּשְׁמַר
 וְגַם אֶתָּה תִּדְיֵן אֶת בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמַר אֶת חֻצְרֵי וּנְתַתִּי לָךְ
 12 מֵהַלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: (ח) שָׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרַעֲיָה הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵיךָ כִּי אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הִמָּה
 13 כִּי הִנְנִי מְבִיא אֶת עַבְדֵי צִמָּח: (ט) כִּי הִנֵּה הָאֵבֶן אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל אֵבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי
 מִפְּתַח פֶּתַח נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת עוֹן הָאָרֶץ
 14 הַהִיא בַּיּוֹם אֶחָד: (י) בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
 תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל תַּחַת גִּפְּן וְאֶל תַּחַת תְּאֵנָה:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۱۹

هفتارای شبات اول حنوکا

که همان پاراشای «بهملو تخا» از کتاب «زخريا» فصل ۲ آیه ۱۴ الی آیه ۱۷ و فصل ۳ آیه یک الی آیه ۱۰ و فصل ۴ آیه یک الی آیه ۷

- ۱ ای اجتماع «صبون» سرود بخوان و شادی کن زیرا اینک من میآیم و در میان تو ساکن میشوم. این فرموده ادونای است.
- ۲ در آن روز، امت‌های زیادی به خدا خواهند پیوست تا قوم من شوند (با این وصف) من در میان تو ساکن خواهم شد و خواهی دانست که ادونای صوائوت مرا بسوی تو فرستاده است.
- ۳ ادونای (خاندان) «یهودا» را در سرزمین مقدس نصیب خود قرار خواهد داد و بار دیگر «یروشالیم» را انتخاب خواهد کرد.
- ۴ ای بشر، در حضور ادونای که از مکان مقدس خود قیام کرده است (تا برای ییسرائل) اقدام کند، خاموش باش!
- ۵ «یهوشوع»، کوهن بزرگ را به من نشان داد (او) جلو فرشته ادونای ایستاده بود و شیطان برای شیطنت کردن سمت راست وی قرار گرفته بود.
- ۶ (فرشته) ادونای به شیطان گفت: ای شیطان! ادونای ترا لعنت کند. ادونای - کسیکه «یروشالیم» را برگزیده است ترا نفرین کند. مگر این (یهوشوع) چون چوب نیم سوخته‌ای نیست که از آتش خلاص شده است؟! «یهوشوع» در حالیکه لباسهای آلوده به کثافت به تن داشت نزد آن فرشته ایستاده بود.
- ۷ (فرشته) صدایش را بلند کرده به آنهایکه در حضورش ایستاده بودند گفت: این لباسهای آلوده به کثافت را از تن او دور کنید. به او گفت: بین گناهت را بخشیدم (و گفتم) لباسهای فاخر به تو پوشانند.
- ۹ گفتم: عمامه پاکی بر سر او بگذارند. این عمامه پاک را به سرش نهادند و لباسها (ی فاخر) را باو پوشانیدند و فرشته ادونای ایستاده بود.
- ۱۰ فرشته خدا به «یهوشوع» چنین خاطر نشان کرد... «آدونای - صوائوت» چنین فرموده است: اگر در راه من گام برداری، و دستورات مرا رعایت نمائی، تو هم (مانند پدرت) در خانه (مقدس) من دادرسی کنی و حیاطهای (مقدس) مرا محافظت نمائی، پس بین این فرشته‌هائی که ایستاده‌اند اجازه رفت و آمد خواهی داشت (که هم درجه آنها باشی).
- ۱۲ ای «یهوشوع» کوهن بزرگ تو و دوستانت که پیش تو نشسته‌اند و اشخاص نمونه‌ای میباشند، توجه کنید که من اینک بنده‌ام «سیمح» (لقب ماشیح است) را میآورم.
- ۱۳ زیرا این سنگی است (زیر بنائی) که پیش «یهوشوع»، قرار دادم برای هر سنگی (از این بنای خانه‌ام) با هفت چشم (نظارت میکنم) فرموده ادونای صوائوت است: اینک من روی آن نقش میکنم که گناه مردم این سرزمین را در یک روز دور میسازم.
- ۱۴ فرموده ادونای - صوائوت اینست: در آن روز هر شخصی از شما دوست خود را زیر درخت مُو و درخت انجیر خویش دعوت خواهد کرد.

הפטרת שבת ראשונה של חנוכה

- 15 (א) וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור
 16 משנתו: (ב) ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר {ואמר}
 ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה
 נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על
 17 ראשה: (ג) ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד
 על שמאלה: (ד) ואען ואמר אל המלאך הדבר בי
 18 לאמר מה אלה אדוני: (ה) ויען המלאך הדבר בי ויאמר
 אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדוני: (ו) ויען
 19 ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבלל לאמר לא
 20 בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: (ז) מי
 אתה הר הגדול לפני זרבלל למישר והוציא את האבן
 21 הראשה תשאות חן חן לה:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۰

هفتارای شبات اول حنوکا

- ۱۵ فرشته‌ای که با من صحبت میکرد، برگشت و مرا مانند کسی که از خواب بیدار شود بیدار کرد.
- ۱۶ به من گفت: چه می‌بینی؟! گفتم: اینک چراغدانی است تماماً از طلا و ظرف روغن آن بالای آنست و هفت چراغ آن روی آن قرار دارد و از هفت (لوله) که بالای آنست به چراغها روغن ریخته میشود.
- ۱۷ دو درخت زیتون کنار آنست. یکی سمت راست آن ظرف روغن و یکی چپ آن.
- ۱۸ صدای خود را بلند کردم و با فرشته‌ای که با من صحبت میکرد چنین گفتم: ای آقای من اینها چیستند؟
- ۱۹ فرشته‌ای که با من صحبت میکرد به من پاسخ داد و گفت: آیا نمیدانی آنها چیستند؟ گفتم: نه آقای من.
- ۲۰ پاسخ داد و به من چنین گفت: کلام ادونای خطاب به «زروباول» اینست: (کامیابی) نه با زور است و نه با قدرت بلکه ادونای صوائوت فرموده است: این فقط به اراده من بستگی دارد.
- ۲۱ ای کوه بزرگ (یعنی ای دشمن قوی) تو چه اهمیتی داری؟ در برابر «زروباول» هموار (یعنی نابود) میشوی. وی سنگ آخر بنای خانه مقدس مرا خواهد گذاشت. (جهانیان) با هلهله خطاب به آن سنگ (بنا میکنند) «چه افتخار آمیز است».

הפטרת לשבת שנייה של חנוכה

ספר מלכים א פרק ז

- 1 (מ) ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות
 ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך
- 2 שלמה בית יהוה: (מא) עמדים שנים וגלת הכתרת אשר
 על ראש העמדים שתים והשבכות שתים לכסות את
- 3 שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: (מב) ואת
 הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים
 לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על
- 4 פני העמודים: (מג) ואת המכנות עשר ואת הכירות
 עשרה על המכנות: (מד) ואת היים האחד ואת הבקר
- 6 שנים עשר תחת היים: (מה) ואת הסירות ואת היעים
 ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל {האלה} אשר
 עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: (מו)
- 7 בכפר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין
 צרתן: (מז) וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד
- 9 לא נחקר משקל הנחשת: (מח) ויעש שלמה את כל
 הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר
- 10 עליו לחם הפנים זהב: (מט) ואת המנרות חמש מימין
 וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות
- 11 והמלקחים זהב: (נ) והספות והמזמרות והמזרקות
 והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית
 הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۱

هفتارای شبات دوم حنوکا از کتاب اول پادشاهان فصل ۷ آیه ۴۰ الی آیه ۵۰

- ۱ «حیرؤم» دستشوییها و خاک اندازها و خون پاشها را ساخت. «حیرؤم» به هر کاریکه در معبد خدا برای «شلؤمو» باید ساخته میشد پایان داد.
- ۲ دو ستون و گنبد های سر ستونها را که بر آنها بر ستونها قرار دارند دو تا. و دو پنجره مشبک برای پوشاندن دو گنبد ستونهاییکه بر سر ستونها قرار داشتند.
- ۳ و چهارصد زینت اناری شکل برای دو پنجره مشبک. برای هر یک از این پنجره های مشبک دو ردیف زینت اناری شکل بود تا دو قبه های سر ستونهاییکه روی ستونها قرار داشت پوشانند.
- ۴ و ده پایه و ده دستشویی که روی پایه ها قرار داشتند.
- ۵ و یک دریا و دوازده گاو برای زیر این دریا.
- ۶ و دیگرها و خاک اندازها و خونپاشها و همه این وسائلی را که «حیرؤم» جهت خانه خدا برای «شلؤمو» پادشاه ساخت، از مس صیقل زده بود.
- ۷ پادشاه آنها را در دشت «یردن» بین «سوگوت» و «صارتان» در عمق زمین آنها را دوب نمود.
- ۸ نظر بانیکه وزن مس از فراوانی بی شمار بود «شلؤمو» همه آن ظروف را بحال خود گذاشت (وزن نکرد).
- ۹ «شلؤمو» همه وسایلی که در خانه خدا بود: قربانگاه طلا (برای بخور) و میزی که نان دور روی آن قرار میگرفت، از طلا بود ساخت.
- ۱۰ و پنج چراغدان سمت راست و پنج چراغدان سمت چپ (چراغدان ساخت «مشه») که جلو محل فوق العاده مقدس قرار گرفته بودند از طلای ناب بود. و آن زینت گل شکل و چراغها و انبرها (که برای گرفتن فتیله ها لازم بود) از طلا بود.
- ۱۱ و انواع وسایل موسیقی و خون پاشها و قاشقها و مجمرها از طلای خالص بود. و لولاهای مخصوص درهای داخلی محل فوق العاده مقدس و درهای معبد مقدس - هیخال از طلا بود.

הפטרת שבת שקלים

ספר מלכים ב פרק יא - יב

- 1 (יז) ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין
 2 העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: (יח)
 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחותו
 {מזבחתיו} ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן
 הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על בית
 3 יהוה: (יט) ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת
 הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה
 ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא
 4 המלכים: (כ) וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת
 עתליהו המיתו בחרב בית מלך {המלך}:
 5-6 (א) בן שבע שנים יהואש במלכו: (ב) בשנת שבע
 ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם
 7 אמו צביה מבאר שבע: (ג) ויעש יהואש הישר בעיני
 8 יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: (ד) רק הבמות
 9 לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: (ה) ויאמר
 יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית
 יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר
 10 יעלה על לב איש להביא בית יהוה: (ו) יקחו להם
 הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל
 11 אשר ימצא שם בדק: (ז) ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה
 12 למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: (ח)
 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר
 אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל
 13 תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו: (ט)
 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۲

هفتارای «پاراشاه شقالیم» از کتاب «دوم پادشاهان» فصل ۱۱ آیه ۱۷ الی آیه ۲۰ و فصل ۱۲ آیه یک الی آیه ۱۷

- ۱ «یهویاداع» بین ادونای و شاه و ملت پیمانی منعقد کرد تا مردم و شاه به ادونای وفادار باشند و (پیمانی) بین شاه و ملت (که به شاه وفادار بمانند).
- ۲ تمام مردم آن سرزمین به خانه (بِت) «بعل» وارد شدند و قربانگاه‌هایش را ویران کردند و بُت‌هایش را خرد کردند و «مَتَن» کوهن بزرگ (بِت) «بعل» را در جلو قربانگاه‌ها کشتند. پس (یهویاداع) کوهن، نگهبانانی بر خانه ادونای گماشت.
- ۳ (یهویاداع) سران صده و گارد سلطنتی و اسکورت کنندگان را با تمام مردم آن سرزمین برداشت (یهوآش) شاه را از (معبد) خانه ادونای بیرون آوردند و از راه دروازه «راصیم» به قصر شاه وارد شدند، شاه بر تخت شاهان جلوس کرد.
- ۴ (چونکه) «عتلیاهو» را در خانه شاه بضرب شمشیر کشته بودند، تمام مردم آن سرزمین شاد شدند و شهر آرام گرفت.
- ۵ «یهوآش» هفت ساله بود که به سلطنت رسید.
- ۶ در هفتمین سال (سلطنت) «یهو» (پادشاه کشور یسرائیل) «یهوآش» پادشاه کشور «یهودا» شد و چهل سال در «یروشالیم» سلطنت کرد. و نام مادرش «صویا» از «بئرشوع» بود.
- ۷ «یهوآش» در تمام مدت عمرش که «یهویاداع» کوهن او را راهنمایی میکرد، آنچه به نظر ادونای شایسته بود، انجام میداد.
- ۸ فقط «باما»ها (جاهای بلندی که روی آن قربانی میکردند) برداشته نشده بود. هنوز مردم در «باما»ها ذبح میکردند و بُخور میسوزاندند.
- ۹ «یهوآش» به کوهن‌ها گفت: تمام پول موقوفه‌ها، یعنی: الف - پولی که برای سرشماری هرکس پرداخت میشود، ب - پولی که عوض جان، ج - چیزی فدیة میدهند یا پولی که به قلب کسی خطور می‌کند به خانه ادونای بیاورند (همه و همه) به خانه ادونای آورده شود.
- ۱۰ کوهن‌ها هر کدام از آشنایان خود، بنام خود (پول)، دریافت کنند، و آنرا برای بهبود و تعمیر هر جایی که (معبد) لازم دارد مصرف کنند.
- ۱۱ سال بیست و سوم سلطنت «یهوآش» بود که کوهن‌ها اصلاحات و تعمیرات را انجام نداده بودند.
- ۱۲ «یهوآش» پادشاه، «یهویاداع» کوهن و دیگر کوهن‌ها را صدا زد و به آنها گفت: به چه علت تعمیرات معبد را انجام ندادید؟ پس از حالا ببعد از آشنایان خود پولی دریافت نکنید، مگر اینکه برای تعمیر معبد اختصاص بدهید.
- ۱۳ کوهن‌ها موافقت کردند که پولی از مردم دریافت نکنند و وجهی برای تعمیر معبد نپردازند (و بدین ترتیب مورد سوءظن نباشند).

הפטרת שבת שקלים

14 אֶת בְּדֵק הַבַּיִת: (י) וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶרֶוֹן אֶחָד וַיִּקַּב
 חֹר בְּדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בַּיְמִין {מִיְמִין} בְּבוֹא
 אִישׁ בֵּית יְהוָה וּנְתָנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שְׁמַרֵי הַסֶּף אֶת כָּל
 15 הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה: (יא) וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי רַב
 הַכֶּסֶף בְּאֶרֶוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ
 16 אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה: (יב) וּנְתָנוּ אֶת הַכֶּסֶף
 הַמֵּתָפֵן עַל יַד {יָדִי} עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקָדִים
 {הַמְּפָקְדִים} בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיָּאֵהוּ לְחָרְשֵׁי הָעֵץ וְלַבְּנִים
 17 הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה: (יג) וְלַגְּדָרִים וְלַחֲצַבֵי הָאֶבֶן וְלַקְּנוֹת
 עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחְצָב לְחִזְקָא אֶת בְּדֵק בֵּית יְהוָה וְלִכְלֵל אֲשֶׁר
 18 יֵצֵא עַל הַבַּיִת לְחִזְקָה: (יד) אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה
 סִפּוֹת כֶּסֶף מְזֻמְרוֹת מְזֻרְקוֹת חֲצֻצְרוֹת כָּל כְּלֵי זָהָב וְכֵלֵי
 19 כֶּסֶף מִן הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה: (טו) כִּי לַעֲשֵׂי
 20 הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ וְחִזְקוּ בוֹ אֶת בֵּית יְהוָה: (טז) וְלֹא
 יִחְשְׁבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לְתַת
 21 לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְּאִמְנָה הֵם עֹשִׂים: (יז) כֶּסֶף אֲשֶׁם
 וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יְהִיו:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۳

هفتارای پاراشای شقالیم

- ۱۴ «یهویاداع» کوهن، صندوقی برداشت و روی در آن سوراخی بوجود آورد و آنرا کنار قربانگاه در طرف راست کسانیکه به خانه ادونای میآمدند قرار داد، کوهن های نگهبان آستانه، هر پولی که برای خانه ادونای آورده میشد در آن صندوق میریختند.
- ۱۵ موقعیکه میدیدند، در صندوق پول زیادی است، منشی شاه و کوهن بزرگ میآمدند، پولهای موجود در خانه ادونای را میشمردند و بسته بندی میکردند.
- ۱۶ پول شمرده شده را بدست کارگران گماشته شده در خانه ادونای میدادند و آنرا خرج نجارها و بناهایی که در خانه ادونای کار میکردند می نمودند.
- ۱۷ و برای دیوارکش ها و سنگتراش ها و خریدن چوب و سنگ بنا و بهبود و اصلاحات خانه ادونای و هر خرج دیگری که برای استواری آن خانه لازم بود اختصاص میدادند.
- ۱۸ اما از این پولی که به خانه ادونای آورده میشد، برای خانه ادونای، برای اسباب های طلائی یا اسباب های نقره ای (از قبیل) لگن های نقره ای - آلات موسیقی - خونپاشها و شیپورها، خانه خدا، مصرف نمیشد.
- ۱۹ مگر اینکه (این پول) به کارکنان داده میشد و با آن، خانه ادونای را تعمیر میکردند.
- ۲۰ حساب پولی را که تحویل آن اشخاص میدادند که بوسیله آنها به کارگران داده شود نمیگرفتند، چونکه آنها کار خود را با ایمان انجام میدادند.
- ۲۱ پول قربانی جریمه و قربانی خطا به خانه ادونای آورده نمیشد، به کوهن ها تعلق داشت.

הפטרת שבת זכור

ספר שמואל א פרק טו

- 1 (א) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֶךָ לְמֶלֶךְ עַל עַמּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרֵי יְהוָה:
- 2 (ב) כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקֹדְתִי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁם לוֹ בַדְרֹךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרַיִם: (ג) עַתָּה
- 3 לָךְ וְהִפִּיתָה אֶת עִמָּלֶךְ וְהִחַרְמְתָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְלֹא תַחֲמַל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד אִשָּׁה מֵעַלְלִל וְעַד יוֹנֵק מִשׁוּר וְעַד שֶׁה מִגָּמֵל וְעַד חֲמוּר: (ד) וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת
- 4 הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטֹלָאִים מֵאֲתִים אֶלְף רִגְלֵי וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים אֶת אִישׁ יְהוּדָה: (ה) וַיָּבֵא שָׁאוּל עַד עִיר עִמָּלֶךְ וַיִּרְב
- 6 בְּנַחַל: (ו) וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל הַקִּינִי לְכוּ סֵרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עִמָּלֶכִי פֶן אֶסְפְּךָ עַמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי
- 7 יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּסֵּר קִינִי מִתּוֹךְ עִמָּלֶךְ: (ז) וַיִּךְ שָׁאוּל אֶת עִמָּלֶךְ מִחֻוִּלָּה בּוֹאֶה שׁוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
- 8 מִצְרַיִם: (ח) וַיִּתְּפֹשׂ אֶת אַגַּג מֶלֶךְ עִמָּלֶךְ חַי וְאֵת כָּל הָעָם הַחֲרִים לְפִי חָרֵב: (ט) וַיַּחֲמַל שָׁאוּל וְהָעָם עַל אַגַּג
- 9 וְעַל מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנֵים וְעַל הַכֶּרִים וְעַל כָּל הַטּוֹב וְלֹא אָבּוֹ הַחֲרִימָם וְכָל הַמְּלָאכָה נִמְבָּזָה וְנִמְסָ אֶתָּה
- 10 הַחֲרִימוּ: (י) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל לֵאמֹר: (יא) נִחַמְתִּי כִּי הִמְלַכְתִּי אֶת שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֵת
- 12 דְּבַרֵי לֹא הִקִּים וַיִּחַר לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל יְהוָה כָּל הַלַּיְלָה: (יב) וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לְקִרְאֵת שָׁאוּל בַּבֶּקֶר וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל
- 13 לֵאמֹר בֹּא שָׁאוּל הַכְרַמְלָה וְהִנֵּה מְצִיב לוֹ יָד וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל: (יג) וַיָּבֵא שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ
- 14 שָׁאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימְתִי אֶת דְּבַר יְהוָה: (יד) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבֶּקֶר

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۴

هفتارای «شبات زاخور» (شبات قبل از پوریم) از کتاب «اول سموئل»

فصل ۱۵ آیه ۱ الی آیه ۳۴

- ۱ «سموئل» به «شائول» گفت: ادونای مرا فرستاده است ترا برای پادشاهی قومش پادشاهی «ییسرائل» تدهین کنم. و حال به ندای سخنان ادونای، گوش فراده.
- ۲ ادونای صوائوت چنین گفته است: آنچه «عمالق» به «ییسرائل» کرد و موقع بیرون آمدن وی از «مصر» در راه برای او کمین گذاشت بخاطر دارم.
- ۳ حال برو و «عمالق» را تباه کن، و هر چه دارد نابود کن، به او ترحم ننما، از مرد تازن - از کودک تا شیرخوار - از گاو تا بره - از شتر تا الاغ را به هلاکت رسان.
- ۴ «شائول» مردم را جمع کرد و آنها را (بوسیله برههائی که هر کدام آورده بودند) شمارش کرد. دویست هزار پیاده بودند و ده هزار افراد «یهودا».
- ۵ «شائول» تا شهر «عمالق» رسید و در درّه تنگی به نزاع پرداخت.
- ۶ «شائول» به (قبیله) «قنی» گفت: بزوید! دور شوید! از میان «عمالقی» جدا شوید! مبادا که ترا با او تباه کنم و حال آنکه تو به فرزندان «ییسرائل» موقع بیرون آمدن شان از «مصر» خوبی کردی، «قنی» از میان عمالق دور شد.
- ۷ «شائول»، «عمالق» را از «حویلا» تا مدخل «شور» که جلوتر از «مصر» است در هم کوبید.
- ۸ «اگاگ» پادشاه «عمالق» را زنده دستگیر کرد ولی تمام مردم را به ضرب شمشیر از پای در آورد.
- ۹ «شائول» و مردم بخاطر «اگاگ» و بهترین گوسفندان و گاوها و پرواریها و برهها چاق و بخاطر هر چیز با ارزش ترحم کردند و نخواستند آنها را قتل عام کنند، ولی هر چیز محقر و بی ارزشی را از بین بردند.
- ۱۰ کلام ادونای به «سموئل» چنین بود.
- ۱۱ از اینکه «شائول» را به پادشاهی منصوب کردم تغییر اراده دادم. چونکه از من پیروی نکرد، و دستورهای مرا انجام نداد، «سموئل» خشمگین شد و تمام آن شب در حضور ادونای ناله کرد.
- ۱۲ صبح «سموئل» برای ملاقات با «شائول» سحرخیزی کرد. به «سموئل» چنین اطلاع رسید: «شائول» وارد «کرمل» شده و اینک برای خود اثر یادگاری، بشکل دست، بر پا میکند. پس او دور زده عبور کرده و (برای گذراندن قربانی بدرگاه خدا) وارد گیلگال شده است.
- ۱۳ «سموئل» نزد «شائول» آمد. «شائول» به او گفت: تو برای ادونای متبارک باشی، کلام ادونای را اجرا کردم.
- ۱۴ «سموئل» گفت: پس این صدای گوسفندهائی که در گوش من است و صدای گاوانیکه من میشنوم چیست؟

הפטרת שבת זכור

15 אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: (טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מִעַמְלֵקֵי הַבְּיָאוֹם
 אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל מֵיטֵב הַצֵּאן וְהַבְּקָר לְמַעַן זִבַּח לַיהוָה
 16 אֱלֹהֵיָהּ וְאֵת הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ: (טז) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל
 שְׂאוּל הֲרַף וְאֶגִּידָה לָּךְ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלֵּילָה
 17 וַיֹּאמְרוּ {וַיֹּאמֶר} לוֹ דַּבֵּר: (יז) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אִם
 קָטַן אֶתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה וַיִּמְשַׁחֲךָ יְהוָה
 18 לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיִּשְׁלַחֲךָ יְהוָה בְּדַרְךָ וַיֹּאמֶר לָּךְ
 וְהֶחֱרַמְתָּה אֶת הַחֲטָאִים אֶת עַמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד
 19 כְּלוּתָם אִתָּם: (יט) וְלָמָּה לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט
 20 אֶל הַשָּׁלַל וַתַּעַשׂ הֲרַע בְּעֵינַיִךְ יְהוָה: (כ) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל
 שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר
 שְׁלַחְנִי יְהוָה וְאַבִּיא אֶת אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֵת עַמְלֵק
 21 הֶחֱרַמְתִּי: (כא) וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלַל צֹאן וּבְקָר רֵאשִׁית
 22 הַחֶרֶם לְזִבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵיָהּ בְּגִלְגָּל: (כב) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הַחֲפִץ לַיהוָה בְּעֵלוֹת וּזְבָחִים כְּשָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה
 23 שָׁמַע מְזִבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים: (כג) כִּי חֲטָאת
 קֶסֶם מְרִי וְאוֹן וְתַרְפִּים הַפְּצָר יַעַן מָאֲסַתְּ אֵת דְּבַר יְהוָה
 24 וַיִּמְאַסֶּךָ מִמְּלֶכֶךְ: (כד) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל שְׂמוּאֵל חֲטָאתִי
 כִּי עֲבַרְתִּי אֵת פִּי יְהוָה וְאֵת דְּבָרֶיךָ כִּי יֵרֵאתִי אֵת הָעָם
 25 וְאִשְׁמַע בְּקוֹלָם: (כה) וְעַתָּה שָׂא נָא אֵת חֲטָאתִי וְשׁוּב
 26 עִמִּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: (כו) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוּל לֹא
 אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאֲסַתָּה אֵת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה
 27 מֵהָיִית מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: (כז) וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחְזֵק
 28 בַּכֶּנֶף מֵעִילוֹ וַיִּקְרַע: (כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע
 יְהוָה אֵת מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָהּ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לְרַעֲךָ
 29 הַטּוֹב מִמֶּךָ: (כט) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקָר וְלֹא יִנָּחַם
 30 כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם: (ל) וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۵

هفتارای شبات زاخور

- ۱۵ «شائول» گفت: بمنظور ذبح برای ادونای - خداوندت مردم به بهترین گوسفندان و گاوان رحم کرده و آنها را از «عمالقی» آورده‌اند و بقیه را قتل عام کردیم.
- ۱۶ «شموئل» به «شائول» گفت: بگذار تا آنچه را دیشب ادونای به من گفته است به تو اطلاع دهم. (شائول) به او گفت: بگو.
- ۱۷ «شموئل» گفت: اگر تو به نظر خودت (از سبط بنیامین برادر) کوچک هستی لکن تو در رأس سبط‌های ییسرائل قرار داری و ادونای ترا برای پادشاهی بر «ییسرائل» تدهین کرده است.
- ۱۸ ادونای ترا به این راه فرستاد و گفت: برو این خطاکاران - «عمالقی» را قتل عام کن، تا نابود کردن آنها با آنها بجنگ.
- ۱۹ پس چرا حرف ادونای را گوش نکردی و (مانند لاشخور) به غارت هجوم آوردی و این کار بد را در نظر ادونای انجام دادی.
- ۲۰ «شائول» به «شموئل» گفت: که حرف ادونای را گوش کردم و در راهی که ادونای مرا فرستاده بود رفتم و «اگاگ» پادشاه «عمالقی» را آوردم و «عمالقی» را قتل عام کردم.
- ۲۱ مردم از این غارت - اولین گوسفند و گاو موقوفه را برداشتند بحضور ادونای - خداوندت در «گیلگال» ذبح کنند.
- ۲۲ «شموئل» گفت: آیا ادونای خواستار قربانی سوختنی‌ها و ذبح‌ها است. و این کار را اطاعت از فرمان خدا میدانند؟ آری، اطاعت (امر خدا) از ذبایح و گوش دادن (به دستور او) از (تقدیم) بهترین قوچ‌ها (بهتر) است.
- ۲۳ سریچی (از امر خدا) برابر خطای شعبده‌بازی است و اصرار (به اینکه خطا نکرده‌ام) برابر است با تبهکاری و پرستیدن بُت خانگی. نظر به اینکه کلام ادونای را تحقیر کردی، ترا از پادشاهی خلع نمود.
- ۲۴ «شائول» به «شموئل» گفت: چون از امر ادونای و گفته‌های تو تخلف کردم خطا کردم چون از مردم ترس داشتم، حرف آنها را گوش کردم.
- ۲۵ پس تمنی اینکه حال از خطای من درگذری و با من برگردی بحضور ادونای تعظیم کنم.
- ۲۶ «شموئل» به «شائول» گفت: با تو بر نمیگردم چون فرمان ادونای را خوار شمردی، ادونای از اینکه تو پادشاه «ییسرائل» باشی نفرت دارد.
- ۲۷ «شموئل» دور زد برود، «شائول» دامن لباس او را گرفت تا پاره شد.
- ۲۸ «شموئل» به او گفت ادونای امروز سلطنت «ییسرائل» را از تو برید و آنرا به ممنوع تو که از تو بهتر است بخشید.
- ۲۹ و همچنین در مورد پیروزی «ییسرائل»، و خلع کردن تو دروغ نخواهد گفت و پشیمان نمیشود زیرا او آدم نیست که پشیمان شود.
- ۳۰ (شائول) گفت: خطا کردم حال تمنی اینکه در برابر پیران قومم و در برابر «ییسرائل» برای من احترام قائل شوی و با من برگردی بحضور ادونای - خداوندت تعظیم کنم.

הפטרת שבת זכור

נָא נִגַד זְקַנֵי עַמִּי וְנִגַד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
 31 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: (לא) וַיֵּשֶׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שְׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
 32 שְׁאוּל לַיהוָה: (לב) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲגִישׁוּ אֵלַי אֶת אֲגַג
 מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר אֲגַג אֲכֵן סָר
 33 מִן הַמּוֹת: (לג) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כֹּאֲשֶׁר שִׁפְלָה נַשִּׁים
 חֲרָבָה כֵּן תִּשְׁפַל מִנָּשִׁים אִמָּה וַיִּשְׁסֹף שְׁמוּאֵל אֶת אֲגַג
 34 לְפָנָי יְהוָה בְּגִלְגָל: (לד) וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וּשְׁאוּל
 עָלָה אֶל בֵּיתוֹ גִּבְעַת שְׁאוּל:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۶

هفتارای شبات زاخور

- ۳۱ «شموئل» دنبال «شائول» برگشت. «شائول» حضور ادونای تعظیم نمود.
- ۳۲ «شموئل» گفت: «اگاگ» پادشاه «عمالق» را نزد من آورید. «اگاگ» با آسودگی نزد او رفت. «اگاگ» گفت: مسلماً تلخی مرگ دور شده.
- ۳۳ «شموئل» گفت: همانطور که شمشیر تو زنانی را بی فرزند کرد همانگونه مادر تو هم از زنان بی فرزند میشود. «شموئل» «اگاگ» را در حضور ادونای در «گیلگال» پاره پاره کرد.
- ۳۴ «شموئل» به «راما» رفت و «شائول» به خانه خود در «گیوعت - شائول» عزیمت نمود.

הפטרת שבת פרה

ספר יחזקאל פרק לו

1,2 (טז) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (יז) בֶּן אָדָם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל אַדְמַתָּם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם
 וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטִמְאַת הַנְּדָה הִיְתָה דַרְכָּם לִפְנָי: (יח)
 3 וְאַשְׁפֹךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל הַדָּם אֲשֶׁר שָׁפְכוּ עַל הָאָרֶץ
 4 וּבַגְּלוּלֵיהֶם טִמְאוּהָ: (יט) וְאַפִּיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ
 5 בְּאַרְצוֹת כְּדַרְכָּם וּכְעֲלִילוֹתָם שִׁפְטוּתִים: (כ) וַיָּבֹאוּ אֶל
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת שֵׁם קְדוֹשִׁי בְּאֹמַר לָהֶם
 6 עִם יְהוָה אֱלֹהֵי וּמְאָרְצוֹ יִצְאוּ: (כא) וְאַחֲמַל עַל שֵׁם
 קְדוֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁמָּה:
 7 (כב) לָכֵן אֹמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא
 לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לְשֵׁם קְדוֹשִׁי אֲשֶׁר
 8 חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר בָּאתֶם שָׁם: (כג) וּקְדַשְׁתִּי אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
 כִּי אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדְּשִׁי בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם:
 9 (כד) וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל
 10 הָאָרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמְתְּכֶם: (כה) וְזָרַקְתִּי
 עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וַטְהַרְתֶּם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
 11 גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם: (כו) וּנְתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ
 חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסַּרְתִּי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם
 12 וּנְתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: (כז) וְאֵת רוּחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם
 וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם:
 13 (כח) וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵּיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי
 14 לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: (כט) וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם
 מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּקְרָאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא
 15 אֲתֵן עֲלֵיכֶם רָעַב: (ל) וְהַרְבִּיתִי אֶת פְּרֵי הָעֵץ וְתִגְוַבַּת

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۲۷

هفتارای پارسااه «پارا» (شبات قبل از شبات هخودش) از کتاب «یحزقل»

فصل ۳۶ آیه ۱۶ الی آیه ۳۶

- ۱ کلام خدا با من چنین بود:
- ۲ ای «بن آدام» خاندان «ییسرائل» که روی سرزمین خود ساکن هستند، بارهاها و کارهاى (بد) خود آنرا ناپاک کردند راه آنها در حضور من مانند ناپاکی زنى در حال قاعدگی میباشد.
- ۳ بخاطر خونى که روی این سرزمین ریخته‌اند و بائت‌هايشان آنرا ناپاک کرده‌اند، خشمم را بر آنها فرو ریختم.
- ۴ آنها را در بین قوم‌ها پراکنده کردم پس در سرزمین‌ها پخش شدند. آنها را طبق راه و کارهاى (بد) شان به کیفر رساندم.
- ۵ آنجا در بین قوم‌هائى که وارد شده بودند، آمدند و نام مقدس مرا بی حرمت کردند، زیرا (بیگانگان) درباره آنها میگفتند: اینها قوم ادونای هستند که از سرزمین خود خارج شدند؟!
- ۶ لذا بخاطر نام مقدس که خاندان «ییسرائل» در بین قوم‌هائى که آنجا آمده‌اند، بی حرمت میکردند، رحم میکنم.
- ۷ بنابراین به خاندان «ییسرائل» بگو، خدا - خداوند چنین گفته است: ای خاندان «ییسرائل» بخاطر شما نیست که من (این کار را) انجام میدهم، بلکه بخاطر نام مقدس خودم میباشد، که آنجا در بین قوم‌هائى که وارد شدید بی حرمت کردید.
- ۸ نام بزرگ مورد بی احترامی قرار گرفته خود را، که در میان قوم‌ها خوار نمودید، مقدس خواهم کرد. هنگامیکه جلو چشمان تان، من بوسیله (نجات دادن) شما مقدس میشوم قوم‌ها خواهند فهمید که من ادونای میباشم.
- ۹ شما را از میان قوم‌ها بر میدارم، شما را از تمام کشورها جمع‌آوری میکنم، شما را به سرزمین تان وارد خواهم ساخت.
- ۱۰ آب پاک روی شما می‌باشم تا پاک شوید، شما را از تمام ناپاکی‌ها و بُت‌هايتان پاک خواهم کرد.
- ۱۱ به شما قلب تازه‌ای اعطا میکنم و در درونتان روح تازه‌ای قرار خواهم داد، این قلب سنگی را از بدن شما دور میسازم و به شما قلب گوشتی خواهم بخشید.
- ۱۲ روح (نبوت) خود را در درون شما قرار میدهم، طوری عمل میکنم که طبق قانون‌هاى من رفتار نمائید و احکام مرا نگهدارید و انجام دهید.
- ۱۳ در سرزمینی که به پدران شما بخشیدم ساکن خواهید شد، قوم من خواهید ماند و من معبود شما خواهم ماند.
- ۱۴ شما را از همه ناپاکی‌هاى تان رهائی خواهم داد. غله را ندا میدهم و آنرا فراوان میکنم و برای شما قحطی نخواهم آورد.
- ۱۵ میوه درخت و حاصل کشتزار را زیاد میکنم تا اینکه دیگر در بین قوم‌ها متحمل ننگ قحطی نشوید.

הפטרת שבת פרה

הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעַב בַּגּוֹיִם:
 16 (לא) וְזָכַרְתֶּם אֶת דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא
 טוֹבִים וּנְקַטְתֶּם בַּפְּנֵיכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֵבוֹתֵיכֶם:
 17 (לב) לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדַע לָכֶם
 18 בּוֹשׁוּ וְהִכְלִמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל: (לג) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה בַּיּוֹם טַהְרִי אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת
 19 הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת: (לד) וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה תַעֲבֹד
 20 תַחַת אֲשֶׁר הִיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינַי כָּל עוֹבֵר: (לה) וְאָמְרוּ
 הָאָרֶץ הִלְזוּ הַנִּשְׁמָה הִיְתָה כְּגֵן עֵדֶן וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת
 21 וְהַנִּשְׁמוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשָּׁבוּ: (לו) וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוִה בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת
 וְנִטַּעְתִּי הַנִּשְׁמָה אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۸

هفتارای پادشاه پارا

- ۱۶ (شما) راه‌ها بدتان و کارهای‌تان را که خوب نبوده‌اند، مدّ نظر قرار خواهید داد، و بخاطر گناهان و کارهای ناپسند خود نزد خویش شرم‌منده خواهید شد.
- ۱۷ (این) گفته - خدا خداوند است! برای شما معلوم خواهد شد که من بخاطر شما، خاندان ییسرائل، عمل نیمکنم، لذا از راه‌های خود شرم‌منده و خجل باشید.
- ۱۸ خدا - خداوند چنین گفته است: روزی که شما را از گناه‌ایتان طاهر سازم، شهرها را مسکونی و خرابه‌ها را آباد خواهم نمود.
- ۱۹ و این سرزمین ویران، بجای اینکه در نظر هر رهگذری بایر بود، دائر خواهد شد.
- ۲۰ (رهگذران) خواهند گفت: این سرزمین ویران چون بهشت برین شده است! و این شهرهای خراب و بایر و ویران، مستحکم و قابل سکونت شده‌اند.
- ۲۱ تمام ملت‌ها که اطراف شما باقی بمانند، درک خواهند کرد که من ادونای هستم، خرابه‌ها را آباد کردم در ویرانه‌ها درخت نشانیدم. من ادونای میباشم، گفتم و اجرا کردم.

הפטרה שבת החודש

ספר יחזקאל פרק מה - מו

- 1 (יח) כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח
 2 פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש: (יט) ולקח
 הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע
 פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית:
 3 (כ) וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי
 4 וכפרתם את הבית: (כא) בראשון בארבעה עשר יום
 לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל:
 5 (כב) ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ
 6 פר חטאת: (כג) ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה
 שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים
 7 וחטאת שעיר עזים ליום: (כד) ומנחה איפה לפר
 8 ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: (כה) בשביעי
 בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים
 כחטאת פעלה וכמנחה וכשמן:
 9 (א) כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה
 קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח
 10 וביום החדש יפתח: (ב) ובא הנשיא דרך אולם השער
 מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו
 ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא
 11 יסגר עד הערב: (ג) והשתחוו עם הארץ פתח השער
 12 ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: (ד) והעלה אשר
 יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם
 13 ואיל תמים: (ה) ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה
 14 מתת ידו ושמן הין לאיפה: (ו) וביום החדש פר בן

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۲۹

هفتارای شبات «هخودش» قبل از ماه نیسان از کتاب «یحزقل»

فصل ۴۵ آیه ۱۸ الی آیه ۲۵ و فصل ۴۶ آیه یک الی آیه ۱۸

- ۱ ادونای - خدا چنین گفته است: روز اول ماه اول (نیسان) گاو نوجوان بی عیبی بگیر و معبد مقدس را (از ناپاکی) پاک کن.
- ۲ گوهن از خون آن قربانی خطا بردارد و بر «باهو» آن معبد و هر چهار گوشه صحن خارجی قربانگان و بر «باهو» درب حیاط درونی بمالد.
- ۳ و در روز هفتم همین ماه هم بخاطر کسیکه اشتباهاً و از روی نادانی به معبد آمده است، همینطور عمل کن تا از معبد رفع ناپاکی کنید.
- ۴ در روز چهاردهم ماه اول برای شما (عید) پسخ است، هفت روز عید بگیرد، فطیر خورده شود.
- ۵ در آن روز رئیس ملت برای خودش و برای تمام مردم کشور، گاو نر، قربانی خطا تقدیم کند...
- ۶ در طول هفت روز این عید، قربانی سوختنی برای خدا تقدیم بدار، (جمعاً) هفت گاو نر و هفت قوچ بی عیب فراهم و هر روز یکی از آنها را (تقدیم کند و همچنین) هر روز یک بز نر جوان برای قربانی خطا.
- ۷ و هدیه آردی یک «ایفا» برای هر گاو و یک «ایفا» برای هر قوچ تقدیم بدارد، بعلاوه یک «هین» روغن برای هر «ایفا» (آرد).
- ۸ در روز پانزدهم از ماه هفتم (ماه تیشری) برای آن عید سوکوت هم هفت روز بهمین منوال قربانی خطا و قربانی سوختنی و هدیه آردی و روغن تقدیم نماید.
- ۹ ادونای - خدا چنین گفته است: در ورودی حیاط درونی که رو به طرف مشرق است، طی مدت شش روز کار بسته باشد، ولی روز شبات و روز اول ماه باز باشد.
- ۱۰ رئیس ملت از بیرون، از راه در ورودی، وارد شود و کنار «باهو»ی این در بایستد و گوهن ها قربانی سوختنی و قربانی سلامت را تقدیم کنند، آنوقت کنار آستانه این در تعظیم نماید و خارج گردد. این در تا غروب بسته نشود.
- ۱۱ مردم این سرزمین روزهای شبات و اول ماهها از همان درگاه بحضور ادونای تعظیم نمایند.

تبصره ۱: قربانیهای مذکور در این هفتاراه، علاوه بر قربانیهای مذکور در توره میباشد.

تبصره ۲: مخارج قربانیهای مذکور در توره از بول جماعت و مخارج قربانیهای مذکور در این هفتاراه بعهدہ رئیس ملت است.

הפטרה שבת החודש

- 15 בִּקֵּר תְּמִימִם וְשֶׁשֶׁת כֶּבֶשֶׂם וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ: (ז)
 וְאֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כַּאֲשֶׁר
 16 תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה: (ח) וּבְבוֹא הַנָּשִׂיא דֶרֶךְ
 17 אוֹלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא: (ט) וּבְבוֹא עִם הָאָרֶץ
 לְפָנָי יִהְיֶה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 יֵצֵא דֶרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב וְהָבֵא דֶרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶרֶךְ שַׁעַר
 צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ כִּי נִכְחוּ יֵצְאוּ
 18 {יֵצֵא}: (י) וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכְכֶם בְּבוֹאֵם יָבוֹא וּבִצְאתֶם יֵצְאוּ:
 19 (יא) וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה
 20 לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה: (יב) וְכִי
 יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ שְׁלָמִים נְדָבָה לִיהוָה וּפָתַח
 לוֹ אֶת הַשַּׁעַר הַפְּנֵה קִדִּים וַעֲשֶׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת שְׁלָמָיו
 כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְיוֹם הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא וּסְגַר אֶת הַשַּׁעַר אַחֲרַי
 21 צֵאתוֹ: (יג) וְכִבֶּשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ תְּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לְיוֹם
 22 לִיהוָה בִּבְקָר בִּבְקָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: (יד) וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה
 עָלָיו בִּבְקָר בִּבְקָר שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הֵהֵן
 23 לָרֶס אֶת הַסֹּלֶת מִנְחָה לִיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תָּמִיד: (טו)
 וַעֲשׂוּ {יַעֲשׂוּ} אֶת הַכֶּבֶשׂ וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת הַשֶּׁמֶן בִּבְקָר
 בִּבְקָר עוֹלֹת תָּמִיד:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۳۰

هفتارای شبات هخودش

- ۱۲ قربانی سوختنی که رئیس ملت در روز شبات برای ادونای تقدیم میدارد، شش بره بی عیب و یک قوچ بی عیب خواهد بود...
- ۱۳ و هدیه آردی برای قوچ یک «ایفا»، و برای بره‌ها به اندازه توانائی اش و برای هر «ایفا» (آرد) یک «هین» روغن.
- ۱۴ و در روز اول ماه یک گاو نر جوان بی عیب و شش بره و یک قوچ بی عیب (قربانی های این روز) خواهد بود.
- ۱۵ و یک «ایفا» برای هر گاو و یک «ایفا» برای هر قوچ هدیه آردی تقدیم کند و برای بره‌ها باندازه توانائیش، برای هر «ایفا» (آرد) «هینی» روغن.
- ۱۶ موقعیکه رئیس ملت وارد میشود از راه در ورودی سالن وارد شود و از همان راه خارج گردد.
- ۱۷ و موقعیکه مردم این سرزمین، در اعیاد، بحضور ادونای میرسند، آنکه از راه در ورودی شمالی، برای تعظیم کردن، وارد میشود از راه در ورودی جنوبی خارج شود، و آنکه از در ورودی جنوبی وارد شده است از راه در ورودی شمالی خارج شود. از آن راهی که از آن وارد شده است برنگردد مگر آنکه از روبروی آن خارج گردد.
- ۱۸ و هرگاه رئیس ملت در میان آنها (میان مردم) باشد با وارد شدن آنها وارد شود و با خارج شدن آنها خارج شود.
- ۱۹ در عیدها و روزهای خاص، هدیه آردی برای هر گاو یک «ایفا» و برای هر قوچ یک «ایفا» و برای بره‌ها به اندازه توانائی، وی و برای هر «ایفا» (آرد) یک «هین» روغن باشد.
- ۲۰ و هرگاه رئیس ملت، داوطلبانه قربانی سوختنی یا قربانی سلامت. آری - داوطلبانه برای ادونای تقدیم نماید، در ورودی روبروی سمت شرقی را برای خود باز نماید (آنگاه) قربانی سوختنی خود و قربانی سلامت خویش را همانطورکه روز شبات تقدیم میدارد تقدیم بدارد (بعد از آن) خارج شده درب را بعد از خروجش ببندد.
- ۲۱ و بره‌ای (هشت روزه تا) یکساله بی عیب بصورت قربانی سوختنی برای هر روز، برای ادونای تقدیم کند. هر صبح آنرا تقدیم بدارد.
- ۲۲ هر روز صبح - یک ششم «ایفا» هدیه آردی تقدیم بدارد و یک سوم «هین» روغن روی آرد (برای سرشیدن) بپاشد. (تقدیم) هدیه آردی برای ادونای، از قانون‌ها ابدی و همیشگی است.
- ۲۳ این بره و این هدیه آردی و روغن را هر روز صبح بصورت قربانی سوختنی دائمی، تقدیم بدارند.

הפטרת שבת הגדול

ספר מלאכי פרק ג

- 1 (ד) וְעֲרֹבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם
 2 וּכְשָׁנִים קְדֹמֹנִיּוֹת: (ה) וְקִרְבֹּתַי אֵלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהֵייתִי
 עַד מְמַהֵר בְּמִכְשָׁפִים וּבַמִּנְאָפִים וּבַנְּשֻׁבָעִים לְשֹׁקֵר
 וּבַעֲשָׂקֵי שָׂכָר שָׂכִיר אֶלְמָנָה וַיְתוּם וּמִטֵּי גֵר וְלֹא יִרְאוּנִי
 3 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (ו) כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שֵׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי
 4 יַעֲקֹב לֹא כָלִיתֶם: (ז) לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סִרְתֶּם מִחֻקֵּי וְלֹא
 שָׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 5 וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה נָשׁוּב: (ח) הֲיִקְבַע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אֲתֶם
 קִבְּעִים אֹתִי וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה קִבְּעֵנוּהָ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה:
 6 (ט) בְּמֵאֲרָה אֲתֶם נְאֻרִים וְאֹתִי אֲתֶם קִבְּעִים הַגּוֹי כָּלֹו:
 7 (י) הֲבִיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצָר וַיְהִי טָרֶף
 בְּבֵיתִי וּבְחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם לֹא
 אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בְּרִכָּה עַד
 8 בְּלִי דַי: (יא) וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֹכַל וְלֹא יִשְׁחַת לָכֶם אֶת
 פְּרֵי הָאָדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׁדָה אָמַר יְהוָה
 9 צְבָאוֹת: (יב) וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל הַגּוֹיִם כִּי תִהְיוּ אֲתֶם אֶרֶץ
 10 חֶפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: (יג) חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אָמַר
 11 יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם מַה נִּדְבַרְנוּ עָלֶיךָ: (יד) אִמַּרְתֶּם שׁוּא עֶבֶד
 אֱלֹהִים וּמָה בָּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרְתּוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קְדֻרָנִית
 12 מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: (טו) וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים זָדִים גַּם
 13 נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ: (טז) אֲז
 נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: (יז)
 14 וַהֲיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה
 וְחִמַּלְתִּי עָלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעֶבֶד אֹתוֹ:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۳۱

هفتارای شبات «بزرگ - گادول» شبات قبل از موعد پسخ از کتاب «ملاخی»

فصل ۳ آیه ۴ الی آیه ۲۴

- ۱ هدیه آردی «یهودا» و «یروشالیم» مانند روزگار قدیم و سالهای پیشین، به پیشگاه ادونای خوش آیند واقع خواهد شد.
- ۲ برای دادرسی، به شما نزدیک خواهم شد و برای جادوگران، زناکاران، آنهاییکه به دروغ سوگند یاد میکنند و برای آنانیکه به مُزد مزدور و بیوه زن و یتیم ستم روا میدارند و حق غریب را پایمال مینمایند و از من هراسی ندارند، گواه عجولی خواهم بود. این کلام ادونای صواوت است.
- ۳ آری، من ادونای هستم تغییر نکرده‌ام و شما فرزندان «یعقوو» نابود نشده‌اید.
- ۴ از دوران پدرانتان از قانون‌های من دور شدید و مراعات نکردید. بسوی من برگردید (توبه کنید) من هم بسوی شما برمیگردم. (این را) ادونای صواوت فرموده است: در جواب گفتید: به چه علت توبه کنیم؟
- ۵ آیا آدمی خداوند را چپاول میکند؟ که شما مرا چپاول میکنید؟ میگوئید به چه وسیله ترا چپاول کرده‌ایم؟ (بوسیله ندادن) ده یک و دو در صد محصول.
- ۶ شما با بلا (ی آفت) نفرین کرده میشوید (با این وصف هنوز هم) همه افراد ملت مرا چپاول میکنند.
- ۷ تمام ده یک را به خزانه (خانه خدا) بیاورید تا (برای کوهن‌ها) در خانه من خوراک موجود باشد، بدینوسیله مرا امتحان کنید (این را) ادونای صواوت گفته است: من هم دریچه‌های آسمان را میگشایم و برکت را بی حد برای شما جاری میسازم.
- ۸ ادونای صواوت فرموده است: به آفت نهیب میدهم که محصول زمین را از بین نبرد و برای شما درخت مَور را در کشتزار بی ثمر نکند.
- ۹ تمام ملت‌ها شما را میستایند، چونکه برای من سرزمین مطلوب خواهید بود (این را) ادونای صواوت فرموده است.
- ۱۰ ادونای فرمود: سخنان شما بر ضد من شدت یافته است، که گفتید: علیه تو چه سخنی گفته‌ایم.
- ۱۱ گفتید: پرستش خداوند بیهوده است. از اینکه امر او را مراعات کردیم و با سرافکنندگی از حضور ادونای صواوت رفتیم چه سودی داشت؟
- ۱۲ و حال ما، مردم بدکاره را تأیید میکنیم، شریان هم آباد شدند خداوند را هم آزمودند و رهائی یافتند.
- ۱۳ آنوقت ترسندگان ادونای با یکدیگر گفتگو میکردند - ادونای توجه کرد و شنید. در دفتر یادبود بدون قلم خوردگی که در حضورش برای خدا ترسان و آنهاییکه بنام او فکر میکنند باز بود، ثبت شد.
- ۱۴ ادونای صواوت گفته است: روزی که من چاره‌اندیشی میکنم همانطوریکه شخصی بر فرزندش که او را خدمت میکند، لطف دارد بر آنها لطف میکنم و از آن من خواهند بود.

הפטרת שבת הגדול

- 15 (יח) וּשְׁבַתְתֶם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים
 16 לְאִשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ: (יט) כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְעַר פְּתַנּוֹר וְהָיוּ
 כָּל זֵדִים וְכָל עֹשֵׂה רָשָׁעָה קָשׁ וְלֵהִט אַתֶּם הַיּוֹם הַבֹּא
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף: (כ)
 17 וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ
 18 וַיִּצְאֲתֶם וּפְשַׁתֶּם כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק: (כא) וְעִסּוֹתֶם רָשָׁעִים כִּי
 יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר
 19 יְהוָה צְבָאוֹת: (כב) זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 20 אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: (כג) הִנֵּה
 אָנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה
 21 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: (כד) וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב
 בָּנִים עַל אָבוֹתֶם פֶּן אָבוֹא וְהִכִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חָרָם:
 22 (כה) הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
 יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۳۲

هفتارای شبات گادول

- ۱۵ برمیگردید و تفاوت بین نیکوکار و شریر، و بین کسیکه خداپرستی نموده و کسیکه او را نمی پرستیده است، ملاحظه خواهید کرد.
- ۱۶ زیرا اینک آن روز (موعود) فرا خواهد رسید چون تنوری سوزان تمام شریران و ظالمان در آن چون خاشاک خواهد بود و آن تنور آنها را بکام خود خواهد کشید، طوریکه برای آنها ریشه و شاخه‌ای هم باقی نخواهد گذاشت.
- ۱۷ ولی برای شما ترسندگان نام من، آفتاب صداقت که در شعاع‌های خود درمان دارد خواهد تابید و شما چون گوساله پرواری بیرون می‌آید و از فرط خوشحالی جست و خیز میکنید.
- ۱۸ در آن روز (موعود) ی که من عمل میکنم، شریران را خُرد و خمیر خواهید کرد و زیرکف پای شما مانند خاکستر خواهند بود.
- ۱۹ توراه «مُشه» بندهام را که شامل قانون‌ها و دادرسی‌ها میباشد و در کوه «خُورِو» بر تمام «یسرائیل» صادر کردم، مَدّ نظر قرار دهید.
- ۲۰ آری - من «الیای» (خلاصه الياهو) پیغمبر را قبل از فرا رسیدن آن روز بزرگ و مهیب ادونای، برای شما خواهم فرستاد.
- ۲۱ (الياهو) قلب پدران را به فرزندان و قلب فرزندان را به پدران متوجه میگرداند (تا جملگی توبه کنند). مبادا بیایم و دنیا را مورد حمله قرار داده به هلاکت برسانم.
- ۲۲ (الياهو) قلب پدران را به فرزندان و قلب فرزندان را به پدران متوجه میگرداند (تا جملگی توبه کنند). مبادا بیایم و دنیا را مورد حمله قرار داده به هلاکت برسانم.

הפטרת יום א של פסח

ספר יהושע פרק ה - ו

- 1 (ב) בַּעַת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חֲרֻבוֹת
- 2 צָרִים וְשׁוּב מִל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית: (ג) וַיַּעַשׂ לוֹ
- 3 יְהוֹשֻׁעַ חֲרֻבוֹת צָרִים וַיִּמַּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גְּבַעַת
- 4 הָעֵרְלוֹת: (ד) וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר מָל יְהוֹשֻׁעַ כָּל הָעָם הַיֵּצֵא
- 5 מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ
- 6 בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם: (ה) כִּי מַלִּים הָיוּ כָּל הָעָם הַיֵּצֵאִים
- 7 וְכָל הָעָם הַיְלִידִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא
- 8 מָלוּ: (ו) כִּי אַרְבַּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד
- 9 תָּם כָּל הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֵּצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא
- 10 שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבַלְתִּי הֲרֹאוֹתָם
- 11 אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבֹת
- 12 חֶלֶב וְדִבְשׁ: (ז) וְאֵת בְּנֵיהֶם הַקִּים תַּחַתְּם אַתֶּם מִל
- 13 יְהוֹשֻׁעַ כִּי עֲרָלִים הָיוּ כִּי לֹא מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ: (ח) וַיְהִי
- 14 כַּאֲשֶׁר תָּמוּ כָּל הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחַתְּם בַּמַּחֲנֶה עַד
- 15 חִיּוֹתָם: (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת
- 16 חֲרַפַּת מִצְרַיִם מֵעַלְיֶיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל
- 17 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (י) וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת
- 18 הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעָרְבוֹת יִרְיָחוֹ:
- 19 (יא) וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלּוֹי
- 20 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: (יב) וַיֵּשֶׁבֶת הַמֶּן מִמַּחֲרַת בְּאַכְלָם
- 21 מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ
- 22 מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: (יג) וַיְהִי בַּהִיּוֹת
- 23 יְהוֹשֻׁעַ בִּירְיָחוֹ וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ
- 24 וְחָרְבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ
- 25 אֶתָּה אִם לְצָרֵינוּ: (יד) וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שָׂר צָבָא יְהוָה

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۳۳

هفتارای روز «اول پسخ» از کتاب «یهوشوع» فصل ۵ آیه ۲ الی آیه ۱۵
و فصل ۶ آیه یک و آیه ۲۷

- ۱ در آن وقت ادونای به «یهوشوع» گفت: برای خودکاردهای سنگی درست کن و برگرد فرزندان «ییسرائل» را دوباره ختنه کن.
- ۲ «یهوشوع» برای خودکاردهای سنگی درست کرد و فرزندان «ییسرائل» را در «گیوعت» ها عرالوت» ختنه کرد.
- ۳ علت اینکه «یهوشوع» ختنه کرد این بود: تمام مردانی که از «مصر» بیرون آمده بودند - مذکرها - همه مردان جنگی (از بیست ساله بیلا) بعد از خروج از «مصر» در بیابان مُرده بودند.
- ۴ همه افراد (از مصر) خارج شده ختنه شده بودند و تمام افراد زاده شده در بیابان - در راه، هنگام خروجشان از «مصر» (کاملاً) ختنه نشده بودند.
- ۵ فرزندان «ییسرائل» مدت چهل سال در بیابان راه پیمودند تا اینکه تمام افراد جنگی قوم که از «مصر» بیرون آمده بودند، بعلت اطاعت نکردن از فرمان ادونای نابود شدند. از این جهت ادونای در مورد آنها سوگند یاد کرده بود که آن سرزمین را به آنها نشان ندهد. همان سرزمینی که در آن شیر و شهد جاری بود و به نیاکانشان سوگند یاد کرده بود که آنرا به ما بدهد.
- ۶ پسران آنها را که (خدا) بجای آنها (پدرانشان) بر پا کرده بود، چونکه در راه ختنه نکرده بودند، «یهوشوع» آنها را ختنه کرد.
- ۷ پس از اینکه ختنه شدن این گروه پایان یافت تا هنگام بهبودی یافتن در جای خود در اردوگاه ماندند.
- ۸ ادونای به «یهوشوع» گفت: امروز سرزنش «مصریان» را از شما دور کردم نام آن محل را تا به امور «گیلگال» نامیدند.
- ۹ فرزندان «ییسرائل» در «گیلگال» اردو زدند و در غروب روز چهاردهم همین ماه (نيسان) مراسم پسخ را در بادیه «یریحو» برگزار نمودند.
- ۱۰ فردای همان روز (یعنی اول پسخ) از محصول (سال گذشته) آن سرزمین بصورت فطیر و گندم بود داده خوردند.
- ۱۱ فردای آن روز که از محصول (سال گذشته) خوردند یعنی دوم پسخ مان (مائده آسمانی) متوقف شد و دیگر برای فرزندان «ییسرائل» مان وجود نداشت. لذا از محصول جدید امسال سرزمین «کنعن» میخوردند.
- ۱۲ هنگامیکه «یهوشوع» در «یریحو» بود چشمانش را بلند کرد ناگهان دید مردی در برابرش ایستاده و شمشیر برهنه اش (از علاف در آورده) در دستش میباید. «یهوشوع» نزد او رفت و باو گفت: آیا از ما هستی یا اینکه از دشمنان ما؟
- ۱۳ (به یهوشوع) گفت: خیر (نیامده ام جنگ کنم)، بلکه من وزیر جنگ ادونای هستم و هم اکنون وارد شده ام. «یهوشوع» به زمین افتاد و در مقابل او تعظیم نمود و به او گفت: آقایم به بنده خود چه دستوری میدهد.

הפטרת יום א של פסח

עֲתָה בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פְּנֵי אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמְרוּ
 14 לוֹ מָה אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל עַבְדּוֹ: (טו) וַיֹּאמֶר שֶׁר צָבָא יְהוָה
 אֶל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נֶעְלָךְ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה
 עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:
 15 (א) וַיִּרְיָחוּ סִגְרָת וּמִסִּגְרָת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא
 16 וְאֵין בָּא: (כז) וַיְהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוּ בְּכָל
 הָאָרֶץ:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۳۴

هفتارای روز اول پسخ

- ۱۴ وزیر جنگ ادونای به «یهوشوع» گفت: کفشت را از پایت بیرون آور زیرا این محلی که تو روی آن ایستاده‌ای مقدس است. «یهوشوع» چنین کرد.
- ۱۵ و (شهر) «یریحو» در برابر فرزندان «ییسرائل» کاملاً بسته بود، کسی از آن خارج نمیشد و کسی هم وارد آن نمیشد.
- ۱۶ ادونای با «یهوشوع» بود. او در تمام آن سرزمین مشهور شد.

הפטרת יום טוב שני פסח

ספר מלכים ב פרק כג

- 1 (א) וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם:
- 2 (ב) ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
- 3 בבית יהוה: (ג) ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם
- 4 בברית: (ד) ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את
- 5 עפרם בית אל: (ה) והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: (ו) ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ
- 6 לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: (ז) ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם
- 8 בתיים לאשרה: (ח) ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר:
- 9 (ט) אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם
- 10 כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: (כא) ויצו המלך את

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۳۵

هفتارای روز «دوم پسخ» از کتاب «دوم پادشاهان»

فصل ۲۳ آیه ۱ الی آیه ۹ و از آیه ۲۱ الی آیه ۲۵

- ۱ (یوشیاهو) پادشاه فرستاد و تمام پیران «یهودا» و «یروشالیم» را نزد خود گرد آورد.
- ۲ پادشاه به معبد ادونای آمد، هر مردی از (کشور) «یهودا» و تمام ساکنین «یروشالیم» و کوهن ها و پیغمبران و تمام مردم از کوچک تا بزرگ با او بودند. (پادشاه) تمام مطالب این کتاب پیمان را که در معبد ادونای پیدا شده بود در حضور آنها خواند.
- ۳ پادشاه کنار ستونی ایستاد و در حضور ادونای پیمان بست که از ادونای پیروی کند و فرمانها، دستورات و قانونهايش را (که گواه بر وجود او میباشد) با تمام قلب و با تمام جان رعایت نمایند و مطالب پیمانی را که در این کتاب (توراه) نوشته شده است بجا آورند، پس تمام افراد ملت به این پیمان پایدار ماندند.
- ۴ پادشاه به «حیلقیاهو» کوهن بزرگ و کوهن های معاون و نگهبانان آستانه (معبد خدا) دستور داد تا همه ظروفی را که برای «بعل» (بُت خورشید) و «آشرا» (بُت درخت مورد پرستش) و برای هر جرم آسمانی ساخته شده بود از محراب خدا درآورند. او آنها را خارج از «یروشالیم» در مزرعه های «قیدرون» سوزانید و خاکستر آنها را به «بت -ال» انتقال داد.
- ۵ (او) کشیش هائی را که پادشاهان «یهودا» تعیین کرده بودند و آنان در «باما» ها (جاهاى بلند) در شهرهای «یهودا» و اطراف «یروشالیم» بخور میکردند و آنهائی را که برای بُت «بعل» و خورشید و ماه و برای صورت های فلکی و هر جرم آسمانی بخور میکردند، برکنار کرد.
- ۶ «آشرا» (درخت پرستیدنی) را از معبد ادونای به خارج از «یروشالیم» کنار «نهر قیدرون» بیرون برد و آنرا در «نهر قیدرون» سوزانید و مانند خاک نرم کرد و خاکستر آنرا روی قبر افراد مردم (پرستنده آشرا) پاشید.
- ۷ فاحشه خانه هائی را که (برای پرستش بُت) در معبد ادونای وجود داشت و در آنجا زنها برای پرستش «آشرا» پرده هائی میبافتند که (با آنها) حجره هائی تهیه شود، ویران کرد.
- ۸ همه کوهن ها (ی باما) را از شهرهای «یهودا» فرا خواند و «باما» های (جاهاى بلند) را که کوهن در آنجا از «گوع» تا «بشوع» بخور میکردند ناپاک خواند. و «باما» های دروازه های ورودی که کنار دروازه «یهوشوع»، رئیس آن شهر واقع در سمت چپ کسی که وارد دروازه شهر میشد، ویران ساخت.
- ۹ اما این کوهن های مخصوص «باما» ها، بر قربانگاه ادونای که در «یروشالیم» بود قربانی (و خدمت) نمیکردند، مگر آنکه بین برادران کوهن خود (مجاز بودند) از فطیر (مقدس) بخورند.
- ۱۰ پادشاه به مردم چنین دستور داد: همانطور که در این کتاب پیمان (توراه) نوشته شده است (مراسم قربانی) پسخ را برای ادونای - خداوندتان برگزار کنید.

הפטרת יום טוב שני פסח

כָּל הָעָם לֵאמֹר עָשׂוּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר
 11 הַבְּרִית הַזֶּה: (כב) כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי
 הַשִּׁפְטִים אֲשֶׁר שִׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכֹל יָמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 12 וּמַלְכֵי יְהוּדָה: (כג) כִּי אִם בְּשִׁמְנֵה עֲשֶׂה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
 13 לֵאשְׁיָהוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: (כד) וְגַם
 אֶת הָאֲבוֹת וְאֶת הַיַּדְעָנִים וְאֶת הַתְּרַפִּים וְאֶת הַגְּלָלִים
 וְאֶת כָּל הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
 בְּעַר לֵאשְׁיָהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתוּבִים עַל
 14 הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: (כה) וְכִמְהוּ
 לֹא הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל
 נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ כָּל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמֵהוּ:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۳۶

هفتارای روز دوم پسخ

- ۱۱ آری - از ايام داورانی که «يسرائل» را داوری ميکردند و در تمام روزگار پادشاهان (کشور) «يسرائل» و پادشاهان (کشور) «يهودا» (مراسم قربانی) پسخ، اين چنين برگزار نشده بود.
- ۱۲ فقط در هيچدهمين سال سلطنت پادشاه «يوشياهو» اين (مراسم) پسخ برای ادونای در «يروشاليم» برگزار شد.
- ۱۳ «يوشياهو» بخاطر اجرای مطالب توراہ ثبت شده در کتابی که «حيلقياهو» کوهن در خانه ادونای یافته بود، اشخاص روح پرس و غيبگو و خدايان خانوادگی و بُتها و تمام چیزهای مکروه را که در سرزمين «يهودا» و «يروشاليم» ديده ميشد، نابود کرد.
- ۱۴ پيش از وی پادشاهی که با تمام قلبش و با تمام جانش و با تمام دارائی اش، بر طبق قانونهای توراہ «مُشه» بسوی ادونای بازگشت کند، وجود نداشت و بعد از او هم مانند او برنخاست.

הפטרת שבת חול המועד פסח

ספר יחזקאל פרק לו

1 (א) הִיָּתָה עָלַי יַד יְהוָה וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
 2 הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: (ב) וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב
 3 סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יֹבְשׁוֹת
 4 מְאֹד: (ג) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הֲתַחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
 5 וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יֹדְעָתָ: (ד) וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲנֹבֵא עַל
 6 הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שְׁמַעוּ
 7 דְבַר יְהוָה: (ה) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה
 8 אָנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: (ו) וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּדִים
 9 וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ
 10 וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אָנִי יְהוָה: (ז) וּנְבִאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
 11 וַיְהִי קוֹל כַּהֲנֹבְאֵי וְהִנֵּה רָעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצָּם אֶל
 12 עֲצָמוֹ: (ח) וּרְאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גְּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם
 13 עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי
 14 הֲנֹבֵא אֶל הָרוּחַ הֲנֹבֵא בֶּן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל הָרוּחַ כֹּה אָמַר
 15 אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים
 16 הָאֵלֶּה וַיִּחְיוּ: (י) וְהֲנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ
 17 וַיִּחְיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חִל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד: (יא)
 18 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
 19 הֵנָּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֲבֹדָה תִּקְוַתָּנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ:
 20 (יב) לָכֵן הֲנֹבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה
 21 אָנִי פֹתַח אֶת קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֵיכֶם
 22 עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל: (יג) וַיִּדְעַתֶּם כִּי
 23 אָנִי יְהוָה בְּפִתְחֵי אֶת קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבַהֲעֵלוֹתִי אֶתְכֶם
 24 מִקְבֻרוֹתֵיכֶם עִמִּי: (יד) וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי
 25 אֶתְכֶם עַל אֲדֹמַתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אָנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי
 26 נְאֻם יְהוָה:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۳۷

هفتارای شبات «وسط پسخ» از کتاب «یحزقل» فصل ۳۷ آیه ۱ الی آیه ۱۴

- ۱ قدرت خدا بر من قرار گرفت پس اراده خدا مرا بیرون آورد و در میان دژه‌ای گذاشت که آن (دژه) پر از استخوان بود.
- ۲ مرا گرداگرد، کنار آنها عبور داد و اینک بر روی آن دژه (استخوانها) زیاد و خیلی خشکیده بودند.
- ۳ به من گفت: ای «بن آدم» آیا این استخوانها زنده خواهند شد؟ گفتم: ای خدا - خداوند، تو میدانی.
- ۴ به من گفت: برای این استخوانها نبوت کن و به آنها بگو: ای استخوانهای خشکیده، کلام ادونای را بشنوید.
- ۵ خدا - خداوند به این استخوانها چنین گفته است: اینک من در شما روح وارد میکنم پس زنده خواهید شد.
- ۶ بر شما رگ و پی مینهم، بر شما گوشت بر میآورم، پوست می بندم، در شما روح قرار میدهم زنده خواهید شد، تا بدانید من ادونای هستم.
- ۷ همانطور که دستور گرفتم نبوت کردم، در حین نبوت کردنم ناگهان صدائی بوجود آمد و اینک همه‌ای استخوانها، هر کدام به استخوان خود نزدیک میشدند.
- ۸ مشاهده کردم که اینک بر آنها رگ و پی وجود دارد و گوشت بر آمده است، از بالا روی آنها، پوست بسته شده است ولی روح در آنها نیست.
- ۹ به من گفت: به روح نبوت کن! ای «بن آدم» نبوت کن و به روح بگو! ادونای - خداوند چنین گفته است: ای روح از چهار جهت بیا و در این کشته‌ها بدم تا زنده شوند.
- ۱۰ همانطوریکه به من دستور داد نبوت کردم. روح در آنها وارد شد، زنده شدند، بر سر پاهای خود ایستادند، جمعیت بسیار بسیار بزرگی بود.
- ۱۱ به من گفت: ای «بن آدم» این استخوانها تمام خاندان «ییسرائل» میباشند. آری میگوئید: استخوانهای ما خشک شده‌اند و امید ما از بین رفته است، برای ما حکم (نابودی) صادر شده است.
- ۱۲ بنابراین نبوت کن و به آنها بگو: ای قوم من، ادونای - خداوند چنین گفته است: اینک من قبرهای شما را باز میکنم و شما را از قبرهایتان بیرون میآورم و شما را به خاک «ییسرائل» خواهم آورد.
- ۱۳ ای قوم من: موقعیکه قبرهای شما را بازکنم و هنگامیکه شما را از قبرهایتان بالا آورم، درک خواهید کرد که من ادونای هستم.
- ۱۴ روح خود را در شما میگذارم تا زنده شوید، شما را روی سرزمین خودتان مستقر میکنم تا بدانید من ادونای هستم. گفتم و اجرا خواهم کرد (این) گفته ادونای است.

הפטרת שביעי של פסח

ספר שמואל ב פרק כב

- 1 (א) וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
 2 יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: (ב) ויאמר יהוה
 3 סלעי ומצדתי ומפלטי לי: (ג) אלהי צורי אחסה בו
 מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני:
 4,5 (ד) מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: (ה) כי אפפני
 6 משברי מות נחלי בליעל יבעתני: (ו) חבלי שאול סבני
 7 קדמני מקשי מות: (ז) בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
 8 אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: (ח) ותגעש
 {ויתגעש} ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו
 9 ויתגעשו כי חרה לו: (ט) עלה עשן באפו ואש מפיו
 10 תאכל גחלים בערו ממנו: (י) ויט שמים וירד וערפל
 11 תחת רגליו: (יא) וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי
 12 רוח: (יב) וישת חשך סביבתו סכות חשרת מים עבי
 13,14 שחקים: (יג) מננה נגדו בערו גחלי אש: (יד) ירעם מן
 15 שמים יהוה ועליון יתן קולו: (טו) וישלח חצים ויפיצם
 16 ברק ויהמם {ויהם}: (טז) ויראו אפקי ים יגלו מסדות
 17 תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: (יז) ישלח ממרום
 18 יקחני ימשני ממים רבים: (יח) יצילני מאיבי עז משנאי
 19 כי אמצו ממני: (יט) יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען
 20 לי: (כ) ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: (כא)
 21,22 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: (כב) כי שמרתי
 23 דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: (כג) כי כל משפטו
 24 {משפטיו} לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה: (כד) ואהיה
 25 תמים לו ואשתמרה מעוני: (כה) וישב יהוה לי כצדקתי
 26 כברי לנגד עיניו: (כו) עם חסיד תתחסד עם גבור תמים

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۳۸

هفتارای «روز هفتم پسخ» از کتاب «دوم شموئل» فصل ۲۲ آیه ۱ الی آیه ۵۱

- ۱ «داوید» روزیکه ادونای او را از چنگ تمام دشمنانش و از چنگ «شائول» رهانید مطالب این شعر را برای ادونای سرود.
- ۲ گفت: ادونای برای من، صخره و پناهگاه و رهاننده است...
- ۳ خداوند پروردگار من است، به او پناه میبرم، سپر من و نیروی نجات، ملجاء و گریزگاه و نجات دهنده من است، از ظلم مرا نجات خواهد داد.
- ۴ ادونای را قابل ستایش میخوانم و از دشمنانم نجات میابم.
- ۵ زیرا امواج مرگ مرا احاطه کرده اند، سیل های (مردم) شریب مرا هراسان نموده اند.
- ۶ دردهای مرگ (آور) اطراف مرا گرفته اند، دامهای مرگ (زا) به استقبال آمده اند.
- ۷ موقعیکه در عذاب قرار داشتم ادونای را مورد خطاب قرار دادم به درگاه خداوندم خواندم، او صدای مرا از محرابش شنید و ناله من بگوشهایش رسید.
- ۸ زمین متزلزل شده لرزید، پایه های آسمان تکان خورده متزلزل گشتند چونکه او (یعنی خدا) خشمگین شده بود.
- ۹ از بینی او دود خارج گردید و آتش دهانش، سوزاننده بود - اخگرها از آن مشتعل شدند.
- ۱۰ از آسمان متمایل شد و نزول اجلال فرمود، ابر تیره ای زیر پاهایش بود.
- ۱۱ بر (فرشته) «کروو» سوار شد و پرواز نمود، روی بالهای باد آشکار گردید.
- ۱۲ اطراف خود را سایبانهایی از تاریکی قرار داد، آبهای فراوان، ابرهای غلیظ افلاک.
- ۱۳ از نور حضور او اخگرهای آتش، مشتعل شدند.
- ۱۴ ادونای از آسمان آن (دشمن) ها را مضطرب نمود و باریتعالی صدای خود را بلند کرد.
- ۱۵ تیرهایی فرستاد و آنها را پراکنده ساخت، (با رعد) برق پریشان نمود.
- ۱۶ (آنگاه) با نهیب ادونای از وزش بادی بی اشی، بسترهای دریا نمایان شدند و پایه های گیتی آشکار گردیدند.
- ۱۷ از عرش فرستاد مرا گرفت، از آنها بیرونم کشید.
- ۱۸ مرا از دشمن قدرتمندم و از بدخواهانم که از من قوی تر بودند رهائی بخشید.
- ۱۹ (آنها) در زمان گرفتاریم با من دشمنی کردند ولی ادونای برای من پناهگاه بود.
- ۲۰ نظر به اینکه طالب من بود مرا رهائی داد و به رفاه رسانید.
- ۲۱ ادونای نسبت به صداقتم پاداشم داد و مطابق پاکی دستم بمن عوض داد.
- ۲۲ زیرا راه و روش های ادونای را مراعات نمودم و از خداوندم نافرمانی نکردم.
- ۲۳ زیرا تمام قضاوتهايش در مقابل من هستند و از قانون های بی چون و چرایش دوری نخواهم کرد.
- ۲۴ نسبت باو درستکار بودم و از گناه ورزیدن پرهیز کردم.
- ۲۵ خدا مطابق درستکاریم و چون پاکی ام که در مد نظرش بودم بمن عوض داد.
- ۲۶ (ای خدا) با پارسا منش مهربانی میکنی، با شجاع درستکار، بدرستی رفتار میکنی.

הפטרות שביעי של פסח

- 27 תַּתַּמָּם: (כז) עִם נֹבֵר תִּתְּבֹר וְעִם עֶקֶשׁ תִּתְּפַל: (כח)
- 28,29 וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל רַמִּים תִּשְׁפִּיל: (כט) כִּי
- 30 אֲתָה נִירִי יְהוָה וַיְהוּה וַיְהוּה יִגִּיהַ חֲשָׁפִי: (ל) כִּי בָכָה אֲרוּץ
- 31 גְּדוּד בְּאֱלֹהֵי אֲדֹלָג שׁוּר: (לא) הָאֵל תָּמִים דָּרְכוּ אִמְרַת
- 32 יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֲסִים בּוֹ: (לב) כִּי מִי אֵל
- מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: (לג) הָאֵל
- 33 מְעוֹזֵי חַיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דָּרְכוּ {דַּרְכֵי}: (לד) מִשׁוּה רַגְלִיו
- 34 {רַגְלֵי} כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִדְנִי: (לה) מִלְּמַד יָדֵי
- 35 לְמַלְחָמָה וּנְחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זֹרַעְתִּי: (לו) וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן
- 36 יִשְׁעָהּ וַעֲנַתָּהּ תִּרְבֵּנִי: (לז) תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא
- 37 מַעֲדוּ קַרְסְלֵי: (לח) אֲרֹדְפָה אִיבֵי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב
- 38 עַד כְּלוֹתָם: (לט) וְאַכְלִם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקּוּמוּן וַיִּפְּלוּ
- 39 תַּחַת רַגְלֵי: (מ) וַתִּזְרְנֵי חַיִל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי
- 40 תַּחְתָּנִי: (מא) וְאִיבֵי תִתֵּה לִי עֶרֶף מִשְׁנֹאֵי וְאַצְמִיתָם:
- 41 (מב) יִשְׁעוּ וְאִין מִשִּׁיעַ אֵל יְהוָה וְלֹא עֲנֹם: (מג)
- 42 וְאַשְׁחָקֵם כַּעֲפֹר אֲרָץ כְּטִיט חוּצוֹת אֲדָקֵם אֲרַקְעֵם: (מד)
- 43 וַתִּפְּלֹטְנִי מִרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא יִדְעֵתִי
- 44 יַעֲבֹדְנִי: (מה) בְּנֵי נֹכַר יִתְּכַחְשׁוּ לִי לְשִׁמוּעַ אֲזֵן יִשְׁמְעוּ
- 45 לִי: (מו) בְּנֵי נֹכַר יִבְּלוּ וַיִּחַגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם: (מז) חֵי
- 46,47 יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיִּרֵם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי: (מח) הָאֵל הַנִּתָּן
- 48 וְקָמַת לִי וּמְרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי: (מט) וּמוֹצִיאֵי מֵאִיבֵי
- 49 וּמְקַמֵי תְרוּמָמִנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילְנִי: (נ) עַל כֵּן אֲוֹדָה
- 50 יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר: (נא) מִגְּדִיל {מִגְּדוּל}
- 51 יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעִשָׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֹרְעוֹ עַד
- עוֹלָם:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۳۹

هفتارای روز هفتم پسخ

- ۲۷ با پاکدل با انصاف عمل میکنی و با کج رفتار با سرسختی رفتار مینمائی.
- ۲۸ مردم بیچاره را نجات میدهی و نگاهت بر مغروران است، آنها را پست میگردانی.
- ۲۹ زیرا ای ادونای تو چراغ من هستی، پس ادونای است که تاریکی مرا روشن خواهد کرد.
- ۳۰ زیرا بوسیله تو (دنبال) هنگ سربازان میدوم، بیاری خداوندم از دیوار (مانع) می جهم.
- ۳۱ خدای قادر راه و روشش کامل است، گفتار ادونای بی آلاش میباشد. او پشتیبان کسانی است که به او پناه میبرند.
- ۳۲ زیرا بجز ادونای چه کسی تواناست و بجز خداوندمان چه کسی صخره پناه است.
- ۳۳ خدای قادر - ملجاء من، قدرتمند است پس مرا از مشکلات سر راهم کاملاً جهانید.
- ۳۴ پاهای مرا (برای تعقیب دشمن) مانند گوزن ها قرار داد و مرا بر مقامات بلند استوار نمود.
- ۳۵ دستان مرا برای جنگ ورزیده میکند بطوریکه کمان مسی با بازوان من خرد میشود.
- ۳۶ سپر نجاتت را به من عطا کردی و اجابتت را برای (درخواست های) من زیاد کردی.
- ۳۷ گامهای مرا وسعت دادی، مچ پاهایم لغزش نیافتند.
- ۳۸ دشمنانم را تعقیب نموده نابودشان کردم و تا آنها را فنا نکنم برنخواهم گشت.
- ۳۹ آنها را تباه نموده چنان کوبیدم که نتوانند بلند شوند، زیرا پاهایم ساقط شدند.
- ۴۰ برای جنگ، به من قدرت بخشیدی، مخالفین مرا زیر پاهایم بزانو در آوردی.
- ۴۱ دشمنانم را وادار کردی بمن پشت کنند، همینطور بدخواهانم را تا نابودشان سازم.
- ۴۲ (آنها) متوجه شدند که نجات دهنده ای نیست پس به خدا (روی آوردند) ولی خدا (درخواست) آنها را اجابت نکرد.
- ۴۳ مانند خاک آنها را سائیدم، مانند گیل کوچه ها پایمال کرده و لیه نمودم.
- ۴۴ مرا از نزاع کنندگام قومم رهانیدی، مرا برای رهبری ملت ها محافظت کردی و قومی که نمی شناختم مرا خدمت کردند.
- ۴۵ بیگانگان خود را به من تسلیم کردند، با رسیدن صدا بگوش (آنها) از من اطاعت نمودند.
- ۴۶ بیگانگان عاجز میشدند و از مخفی گاه های خود لنگ لنگان خارج میشدند.
- ۴۷ ادونای زنده است و آفریدگار من متبارک است. پروردگار، صخره نجات من برافراشته میباشد.
- ۴۸ ادونای قادریکه انتقام مرا میگیرد و ملت ها را پیش پای من بزانو در میآورد...
- ۴۹ مرا از میان دشمنانم خارج میکند و در میان بدخواهانم مرا بر می افرازد، از دست ستمگران خلاص میکند.
- ۵۰ از این روای ادونای ترا در میان ملت ها می ستایم و بنام تو سرود سپاس میخوانم.
- ۵۱ (خدا بارها) نجات پادشاه خود (داوید) را افزون نموده و تا ابد (به پادشاه) مسخ شده خود یعنی «داوید» و نسلش احسان میکند.

הפטרת שמיני של פסח

ספר ישעיה פרק י -יא - יב

- 1 (לב) עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית {בת ציון}
- 2 גבעת ירושלים: (לג) הנה האדון יהוה צבאות מסעף
פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו:
- 3 (לד) ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:
- 4,5 (א) ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: (ב) ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה: (ג) והריחו ביראת יהוה ולא למראה
7 עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: (ד) ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו
8 וברוח שפתיו ימית רשע: (ה) והיה צדק אזור מתניו
9 והאמונה אזור חלציו: (ו) וגר זאב עם כבש ונמר עם
גדי ירביץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם:
- 10 (ז) ופרה ודב תרעינה יחדו ירבעו ילדיהן ואריה כבקר
11 יאכל תבן: (ח) ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת
12 צפעוני גמול ידו הדה: (ט) לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים
13 מכסים: (י) והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לגס
14 עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: (יא) והיה
ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו
אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם
15 ומשנער ומחמת ומאיי הים: (יב) ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:
16 (יג) וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא
17 יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: (יד) ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۴۰

هفتارای «روز هشتم پسخ» از کتاب «یشعیا» فصل ۱۰ آیه ۳۲ الی آیه ۳۴

فصل ۱۱ آیه یک الی ۱۶ و فصل ۱۲ آیه یک الی آیه ۶

- ۱ او (سن خریو - شاه آشور) در «نُو» ماند، و دست خود را (بعلامت تحقیر) به طرف کوه جماعت «صیون» - تپه «یروشالیم» تکان داد.
- ۲ اینک سرور، ادونای صوائوت شاخه را با تبر بزرگ قطع میکند و بلند قدان (پهلوانان) خُرد میشوند و بلند مرتبه‌ها پست میگردند.
- ۳ شاخه‌های در هم پیچیده جنگل با آهن بریده میشوند و لبنان بدست مردی توانا سقوط میکند (لبنان: منظور از قشون آشور است که همانند جنگل بی شمار بودند).
- ۴ شاخه‌ای از ذریه «یشای» خارج خواهد شد و جوانه‌ای از ریشه‌های او شکوفا خواهد گشت.
- ۵ قدرت خدا یعنی: نیروی عقل، نیروی فهم، نیروی تدبیر، نیروی شجاعت و نیروی معرفت خدا ترسی بر وی قرار خواهد گرفت.
- ۶ (وی) با نیروی خداترسی، او (یعنی متهم) را میباید، و از روی دید ظاهر داوری نمیکند، و از روی شنیده‌های گوشش محکوم نمیکند.
- ۷ بلکه بینویان را از روی عدالت داوری خواهد کرد و برای افراد فروتن با درستی حکمیت خواهد کرد. مردم (کشوری را که از او اطاعت نکنند) با شلاق دهانش، خواهد زد و شریر را با قوت لبهایش خواهد کشت.
- ۸ عدالت، کمر بند کمرش و ایمان، قدرت صلب او خواهد بود.
- ۹ (در زمان ماشیح) گریگ با بره منزل خواهد کرد و پلنگ با بزغاله خواهد آرمید، و گوساله و شیر جوان و گاو میش با هم خواهند بود و نوجوان کوچکی آنها را خواهد برد.
- ۱۰ ماده گاو و خرس با هم میچرند، بچه‌هایشان (یکجا) میآرند، و شیر چون گاو، گاه خواهد خورد.
- ۱۱ بچه شیرخواری کنار سوراخ مار کُبرا بازی میکند و بچه از شیر گرفته‌ای دستش را به لانه افعی دراز خواهد کرد.
- ۱۲ چون همانگونه که آنها دریا را میبوشانند (کزه) زمین از معرفت خدا پُر میشود، در تمام کوه مقدس من بدی نخواهند کرد و فساد انجام نخواهند داد.
- ۱۳ در آن روز ریشه «یشای» (ماشیح) برای ملت‌ها بمنزله پرچمی است که قوم‌ها بدنبال او سرازیر شوند و مقر حکومت او مورد احترام خواهد بود.
- ۱۴ در آن روز، خدا برای دومین بار برای باز خرید قومش که در «آشور» و «مصر» و «پتروس» و «حبشه» و «عیلام» و «شینعار» و «حَمات» و جزایر دریا باقی مانده است، قدرتش را اعمال میکند.
- ۱۵ (ماشیح) پرچمی را برای ملت‌ها (بعلامت) بلند میکند و (بدینوسیله) آوارگان «یسرائیل» (ده سبط) را جمع خواهد کرد و پراکنندگان «یهودا» (دو سبط) را از چهار گوشه دنیا گرد خواهد آورد.
- ۱۶ حسادت «افریم» از بین خواهد رفت و دشمنان «یهودا» نابود خواهند شد. «افریم» نسبت به «یهودا» حسادت نخواهد کرد و «یهودا» «افریم» را مورد محاصره قرار نخواهد داد.
- ۱۷ به طرف «پلیشطیم» - به غرب پرواز خواهند کرد و با هم، ساکنین شرق را غارت خواهند نمود، دست خود را به «ادوم» و «موآو» دراز خواهند کرد و «بنی عمون» مطیع آنها خواهد شد.

הפטרת שמיני של פסח

- 18 וּמוֹאֵב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עֲמוֹן מִשְׁמַעְתָּם: (טו) וְהַחֲרִים
 יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יַם מִצְרַיִם וְהִנִּיף יָדוֹ עַל הַנֶּהָר בְּעֵינֵי רוּחוֹ
 19 וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נַחְלִים וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים: (טז) וְהִיתָה
 מִסְלָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאֵר מֵאֲשׁוּר כַּאֲשֶׁר הִיתָה
 לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עָלְתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 20 (א) וְאָמַרְתָּ בְּיוֹם הַהוּא אֹדְךָ יְהוָה כִּי אֲנַפְתָּ בִּי יֵשֶׁב
 21 אֶפְדָּךְ וַתִּנְחַמְנִי: (ב) הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבֹטָח וְלֹא אֶפְחָד
 22 כִּי עָזִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וְיְהוָה וְיֵהִי לִי לְיִשׁוּעָה: (ג) וּשְׂאִבְתֶּם
 23 מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה: (ד) וְאָמַרְתֶּם בְּיוֹם הַהוּא
 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עָלִילְתִּיו הִזְכִּירוּ
 24 כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: (ה) זַמְרוּ יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מִיַּדְעַת
 25 {מוֹדַעַת} זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: (ו) צַהֲלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן
 כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۱

هفتارای روز هشتم پسخ

- ۱۸ ادونای، باریکه دریای مصر (یعنی نیل) را تباه خواهد کرد و دستش را بر رودخانه (فرات) با اراده قدرتمندش تکان خواهد داد و چنان آنرا خواهد زد که به هفت جویبار تبدیل شود و (آوارگان قومش را از آنها) با کفش بگذرانند.
- ۱۹ همانگونه که برای «یسرائل» زمان خروجش از «مصر»، بوقوع پیوست، برای باقی مانده قومش که در «آشور» باقی مانده‌اند بزرگ راهی بوجود خواهد آمد.
- ۲۰ در آن روز خواهی گفت: ای ادونای ترا شکر میگویم که بر من خشم کردی ولی خشمت فرو نشست و دلداریم دادی.
- ۲۱ آری - خدای قادر، نجات بخش من است به او توکل دارم و نمیترم چونکه خدا قوت من است و مورد ستایش، موجب نجات من شد.
- ۲۲ با شادمانی از چشمه‌های نجات، آب خواهید کشید.
- ۲۳ در آن روز خواهید گفت: از ادونای تشکر کنید، نام او را صدا بزنید کارهای عجیب او را به آگاهی ملت‌ها برسانید، یادآور شوید که نام او متعال است.
- ۲۴ ادونای را مدح گوئید، چونکه کار عظیمی انجام داده است و این در تمام (کره) زمین معلوم است.
- ۲۵ ای ساکن «صیون» چونکه خدای مقدس «یسرائل» در میان تو بزرگوار است شادی کن و ترنم نما.

הפטרת חג השבועות ליום א

ספר יחזקאל פרק א - ג

1 (א) וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרַבִּיעֵי בַחֲמֹשֶׁה לַחֹדֶשׁ וָאֲנִי
 2 בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבַר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֲרָאָה מִרְאוֹת
 3 אֱלֹהִים: (ב) בַּחֲמֹשֶׁה לַחֹדֶשׁ הַיָּא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוֹת
 4 הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין: (ג) הָיָה הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל יְחִזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי
 5 הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל נְהַר כְּבַר וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד יְהוָה:
 6 (ד) וָאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עָנַן גָּדוֹל וָאֵשׁ
 7 מִתְּלַקַּחַת וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵין הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹךְ
 8 הָאֵשׁ: (ה) וּמִתּוֹכָהּ דְמוֹת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מִרְאִיהֶן דְמוֹת
 9 אָדָם לְהִנָּה: (ו) וָאֲרַבְּעָה פָּנִים לְאַחַת וָאֲרַבַּע כַּנְּפִים
 10 לְאַחַת לָהֶם: (ז) וּרְגְלֵיהֶם רְגַל יִשְׂרָאֵל וְכַף רְגְלֵיהֶם כַּכַּף
 11 רְגַל עֵגֶל וְנֹצְצִים כָּעֵין נֹחֶשֶׁת קָלִל: (ח) וַיְדוּ {וַיְדִי} אָדָם
 12 מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם
 13 לְאַרְבַּעַתָּם: (ט) חֲבֵרַת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ כַּנְּפֵיהֶם לֹא
 14 יִסְבוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ: (י) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם
 15 פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר
 16 מִהַשְּׂמֹאֵל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן: (יא) וּפְנֵיהֶם
 17 וּכְנַפֵּיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים חֲבֵרוֹת אִישׁ
 18 וּשְׁתֵּים מְכַסּוֹת אֶת גּוּיֵתֵיהֶנָּה: (יב) וָאִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו
 19 יִלְכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לִלְכַת יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ
 20 בְּלִכְתָּן: (יג) וּדְמוֹת הַחַיּוֹת מִרְאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ בַּעֲרוֹת
 21 כְּמִרְאָה הַלְּפָדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לְאֵשׁ וּמִן
 22 הָאֵשׁ יוֹצֵא בָּרֶק: (יד) וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאָה הַבְּזָק:
 23 (טו) וָאֲרָא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת
 24 לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: (טז) מִרְאָה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כָּעֵין
 25 תַּרְשִׁישׁ וּדְמוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאִיהֶם וּמַעֲשִׂיהֶם

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۲

هفتارای روز «اول شاووعوت» از کتاب «یحزقل»

فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۲۸ و فصل ۳ آیه ۱۲

- ۱ سال سی ام (یوول) روز پنجم ماه چهارم (تموز) بود و من در «گولا» (عُربت و آوارگی) کنار رود «کیوار» (شاخه ای از رود فرات در بابل) بودم، آسمانها گشوده شدند و رویائی را از خداوند مشاهده کردم.
- ۲ روز پنجم (ماه چهارم - تموز) از سال پنجم گالوت (آوارگی) پادشاه «یویاخین» بود.
- ۳ در سرزمین «گسدیم» (کلدانها)، کنار رود «کیوار» کلام ادونای به «یحزقل» پسر «بوزی» کوهن الهام گردید. در آنجا نبوت ادونای به او نازل شد.
- ۴ ملاحظه کردم اینک گردبادی از شمال آمد. (آن گردباد) ابری سنگین (آورد و از میان آن ابر) آتش زبانه میکشید، گرداگرد آن (ابر) نورانی بود و از میان آن یعنی از میان آن آتش، چیزی مانند برق (بنظر میرسید).
- ۵ و در میان آن (آتش)، شکل چهار حیوان (بنظر میرسید) و منظره آنها چنین بود: آنها قیافه آدم داشتند.
- ۶ هر یک از آنها چهار صورت داشت و هر یک از آنها دارای چهار بال بود.
- ۷ و پاهایشان مستقیم و کف پاهای آنها همچون پای گوساله بود که مثل مس صیقلی شده میدرخشید.
- ۸ از چهار جهت زیر بالهای شان، دستهای آدمی بود (همچنین) از چهار جهت دارای صورت و بال بودند.
- ۹ بالهای آنها یکی بدیگری پیوسته بود موقع رفتن شان دور نمیزدند، هر کدام جهت صورت خود میرفت (به آیه ۱۲ مراجعه شود).
- ۱۰ شکل قیافه آنها (از یک طرف) صورت آدم، و از سمت راست چهار تائی شان صورت شیر داشتند و از سمت چپ چهار تائی شان صورت گاو داشتند و از سمت دیگر چهار تائی شان صورت عقاب داشتند.
- ۱۱ برای هر یک، از بالا، صورتها و بالهایشان مجزا بودند، برای هر یک، دو تا (از بالها) پیوسته بودند و دو تا (از بالها) بدن شان را می پوشانیدند.
- ۱۲ هر یک از آنها در جهت صورت خود میرفت، جهتی که الهام میشد به آنها بروند میرفتند، هنگام حرکت شان دور نمیزدند.
- ۱۳ شکل این حیوانها، یعنی قیافه شان مانند اخگرهای آتش برافروخته - همچون منظره مشعل هائی بود که بین این حیوانها زبانه میکشید. این آتش مُنور بود و از این آتش جرقه های برق خارج میشد.
- ۱۴ و این حیوانها به سرعت برق از این سو به آنسو میدویدند.
- ۱۵ این حیوانها را مشاهده میکردم، اینک کنار هر حیوانی روی زمین یک چرخ (که) از چهار سمت شان (بتواند حرکت کند) وجود داشت.
- ۱۶ منظره عملکرد این چرخها زمر دقام بود، دارای یک شکل بودند، منظره عملکرد آنها چون چرخ در میان چرخ دیگر بود.

הפטרת חג השבועות ליום א

- 17 כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן: (ז) עַל אַרְבַּעַת
 18 רְבַעֵיהֶן בְּלַכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלַכְתָּן: (יח) וּגְבִיהֶן וּגְבֵה
 לָהֶם וּיִרְאֶה לָהֶם וּגְבַתָּם מִלֵּאת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן:
 19 (יט) וּבְלַכְתְּ הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפְנִים אֶצְלָם וּבַהֲנָשָׂא הַחַיּוֹת
 20 מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים: (כ) עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם
 הָרוּחַ לְלַכְתְּ יִלְכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכְתְּ וְהָאוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ
 21 לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים: (כא) בְּלַכְתָּם יִלְכוּ
 וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ וּבַהֲנָשָׂאם מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים
 22 לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים: (כב) וּדְמוֹת עַל רִאשֵׁי
 הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נְטוּי עַל רִאשֵׁיהֶם
 23 מִלְמַעְלָה: (כג) וְתַחַת הַרָקִיעַ כֹּנְפֵיהֶם יִשְׂרוֹת אֲשֶׁה אֶל
 אַחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׂתִים מְכֻסּוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתִים מְכֻסּוֹת
 24 לְהִנָּה אֶת גּוּיֵתֵיהֶם: (כד) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כֹּנְפֵיהֶם כְּקוֹל
 מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שְׂדֵי בְּלַכְתָּם קוֹל הַמְּלָה כְּקוֹל מַחְנָה
 25 בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כֹנְפֵיהֶן: (כה) וַיְהִי קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ
 26 אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כֹנְפֵיהֶן: (כו) וּמִמֵּעַל
 לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ כְּמִרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְמוֹת כֶּסֶף
 וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף דְמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה:
 27 (כז) וְאָרָא כְּעֵין חֲשַׁמַּל כְּמִרְאֵה אִשׁ בַּיִת לָהּ סָבִיב
 מִמִּרְאֵה מְתַנְיּוֹ וּלְמַעְלָה וּמִמִּרְאֵה מְתַנְיּוֹ וּלְמַטָּה רִאשֵׁיתִי
 28 כְּמִרְאֵה אִשׁ וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב: (כח) כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר
 יִהְיֶה בְּעַנְן בַּיּוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מִרְאֵה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא מִרְאֵה
 דְמוֹת כְּבוֹד יְהוָה וְאָרָא וְאָפַל עַל פְּנֵי וְאַשְׁמַע קוֹל
 מִדְּבַר:
 29 (יב) וְתִשְׂאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּחַ
 כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۳

هفتارای روز اول شاوووعوت

- ۱۷ (این چرخها) موقع حرکت شان به چهار سمت میرفتند (لذا این حیوانها) موقع حرکت دور نمیزدند.
- ۱۸ و طوق های (این چرخها) بلند بودند و هیبت داشتند و هر چهار تائی شان (حیوانها) دارای ابروهائی بودند (که زیر آنها) دورادور، پراز چشم بود.
- ۱۹ هنگام حرکت این حیوانها، چرخها با آنها میرفتند و هنگام بلند شدن این حیوانها از روی زمین، چرخها (با آنها) بلند میشدند.
- ۲۰ به سمتی که الهام میشد به آنجا حرکت کنند، میرفتند. آری به آنجا (ئی که) الهام شده بود، چرخها با آن (حیوان) ها بلند میشدند زیرا الهام به حیوانها (الهام) به چرخها میبود.
- ۲۱ هنگام حرکت (حیوانها، چرخها هم) حرکت میکردند و موقع توقف میایستادند و هنگام بلند شدن از روی زمین، چرخها با آنها بلند میشدند زیرا الهام به حیوانها (الهام) به چرخها میبود.
- ۲۲ و شکل طبقی (بلورین) مانند یخ، وحشت آور، روی سر این حیوانها بود، یعنی از بالا روی سر آنها قرار داشت.
- ۲۳ زیر این طبق، بالها نسبت به یکدیگر بصورت موازی قرار داشتند. هر یک از آن (حیوان) ها را دو بال میپوشانید، (آری) هر یک از آنها، دو بال جسم شان را می پوشانید.
- ۲۴ صدای بالهای آنها را همچون صدای آبهای فراوان - مثل صدای (قادر مطلق) «إل شد - ای»، و هنگام انتشار یافتن - مثل صدای هیاهو - مانند صدای اردوی لشکر شنیدم، موقع توقف، (از حرکت) بالهای خود را سُست میکردند.
- ۲۵ در بالای طبقی که روی سرشان بود، صدائی وجود داشت (این سوای صدائی بود که) موقع توقف، بالهای خود را سُست میکردند.
- ۲۶ و در بالای آن طبقی که روی سرشان بود، شکل تختی به قیافه سنگ یاقوت وجود داشت، و روی ترکیب این تخت، شکلی چون قیافه آدم که از بالا روی آن قرار گرفته بود (وجود داشت).
- ۲۷ (شکل این آدم را) مشاهده کردم چیزی نظیر برق - مانند منظره آتش دارای محفظه ای بود، این منظره از کمر او بیلا بود و منظره کمر او به پائین را مشاهده کردم مثل منظره آتشی بود که دورادورش نورانی (باشد).
- ۲۸ این نور در اطراف (شکل این آدم) مانند رنگین کمانی بود که در روز بارانی بوجود آید. این، دیدگاه جلال ادونای بود، همینکه دیدم بر روی خود افتادم و صدائی شنیدم که سخن میفگت:
- ۲۹ بادی مرا بلند کرد و صدای همهمه بلندی شنیدم: «جلال ادونای در جایگاه خود مبارک است».

הפטרת חג השבועות ליום שני

ספר חבקוק פרק ב ג-

- 1,2 (כ) ויהוה בְּהִיכַל קָדְשׁוֹ הִסּוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: (א) תִּפְלֶה
 3 לַחֲבֻקֹק הַנְּבִיא עַל שְׂגִינֹת: (ב) יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעָה
 יִרְאֵתִי יְהוָה פָּעֲלָהּ בְּקֶרֶב שָׁנִים חִיֵּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ
 4 בְּרָגַז רַחַם תִּזְכּוֹר: (ג) אֱלֹהֵי מִתִּימָן יָבֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר
 פְּאָרָן סָלָה כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדוּ וּתְהַלְתוּ מִלְּאֵה הָאָרֶץ: (ד)
 5 וְנִגַּה כְּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנֵי מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עֲזָה {עֲזוֹ}:
 6,7 (ה) לִפְנֵי יְיָ דָּבַר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרֹגְלָיו: (ו) עָמַד וַיִּמְדַּד
 אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת
 8 עוֹלָם הִלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ: (ז) תַּחַת אֲוֶן רְאִיתִי אֱהִלִּי כּוֹשֵׁן
 9 יִרְגְּזוּן יִרְעוֹת אֶרֶץ מְדִינָה: (ח) הַבְּנֵהָרִים חָרָה יְהוָה אִם
 בְּנֵהָרִים אָפָה אִם בַּיָּם עֲבַרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ
 10 מִרְכַּבְתִּיךָ יִשׁוּעָה: (ט) עָרִיָּה תַעֲזוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מַטּוֹת
 11 אִמֵּר סָלָה נְהַרֹת תִּבְקַע אֶרֶץ: (י) רְאוּךָ יַחֲלִיּוּ הַרִים זֶרֶם
 12 מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְּיָהוּ וְנָשָׂא: (יא) שָׁמַשׁ
 יִרַח עָמַד זָבֵלָה לְאוֹר חֲצִיָּה יִהְלְכוּ לְנִגַּה בְּרַק חֲנִיתְךָ:
 13,14 (יב) בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֵף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם: (יג) יִצְאֵת
 לִישַׁע עֲמֶךָ לִישַׁע אֶת מְשִׁיחֶךָ מִחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית רֶשַׁע
 15 עָרוֹת יִסּוֹד עַד צוּאֵר סָלָה: (יד) נִקְבַּת בְּמַטְיוֹ רֹאשׁ פְּרוֹזוֹ
 {פְּרוֹזִיו} יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי עֲלִיצְתֶם כִּמוֹ לֶאֱכֹל עֲנִי
 16 בְּמִסְתָּר: (טו) דְּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֲמַר מִיָּם רַבִּים: (טז)
 17 שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יָבֹא רָקַב בַּעֲצָמַי
 וַתַּחֲתִי אֶרְגַּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לְעֵלוֹת לְעַם יְגוּדָנוּ:
 18 (יז) כִּי תֵאָנֶה לֹא תִפְרָח וְאִין יָבוּל בַּגִּפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה
 זֵית וּשְׂדֵמֹת לֹא עָשָׂה אֲכָל גֹּזֵר מִמְּכֻלָּה צֹאן וְאִין בְּקָר
 19 בְּרִפְתִּים: (יח) וְאֲנִי בִיהוָה אֶעְלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۴۴

هفتارای روز «دوم شاووعوت» از کتاب «حَوَقوق» فصل ۲ آیه ۲۰

و فصل ۳ آیه یک الی آیه ۱۹

- ۱ خدا در محراب مقدسش است، ای مردم دنیا همه از ترس خشم او، خاموش!!
- ۲ نماز «حَوَقوق» پیغمبر بخاطر اشتباهات (سهویش).
- ۳ ای ادونای خیر (آمدن) ترا (برای قصاص ظالمان) شنیدم، ای ادونای هراسان شدم. عمل (معجزه) خود را در طی سالها تجدید بفرما، و در بین این سالها اطلاع بده، در حین غضب، ترحم کردن را مدّ نظر داشته باش.
- ۴ خداوند از «یَمَن» (سرزمین عساو) و خدای مقدس از کوه «پاران» (سرزمین «یشماعل» برای اعطای تورا) نزول اجلال فرمود، شکوه او آسمانها را پوشانید و مدح او کره زمین را پُر کرد.
- ۵ جرقه‌ای (از نور الهی) چون منبع نور میبود - اشعه‌ای از قدرت (نور) او متجلی شد و آنجا مخفی‌گاه قدرت او (بود).
- ۶ (برای قصاص ظالمان) پیشاپیش او طاعون حرکت میکرد و از قدم او صاعقه خارج میشد.
- ۷ (خدا) برخاست و زمین را در نور دید، نظر کرد و گروههایی را گریزان نمود کوههای ثابت متلاشی شدند، تپه‌های ثابت خم گشتند. (آزی) کار طبیعت از جانب اوست.
- ۸ چادرهای «کوشان» را نمایگر ظلم دیدم و خیمه‌های میدان بلرزه در آمدند.
- ۹ موقعی که بر اسب خود سوار شدی - مرکب تو (عازم) نجات (بیسرائل شد) آیا ادونای، بر رودخانه‌ها غضبناک گشته، آیا خشمت به نه‌رها بود. آیا قهرت متوجه دریا بود (که آنها را خشک کردی) تا «بیسرائل» از آنها بگذرد.
- ۱۰ (بخاطر) سوگندها (ئی که به پدران ما یاد کردی تا این سرزمین را به اسباط (بیسرائل) بدهی، قول تو ابدی است، رنگین کمانت را آشکار کردی، زمین رودخانه‌ها را بیرون داد (برای بیسرائل آب تأمین کنند).
- ۱۱ کوهها ترا دیدند مضطرب شدند، جریان آب (رودخانه یِردن) برگشت، لُجه‌ها صدای (فَوران آب) سر دادند، قدرت او (خدا، آنها را) بطرف بالا بُرد.
- ۱۲ خورشید و ماه در جایگاه خود ایستادند (بیسرائل) با نور تیرهای تو، با درخشندگی برق نیزه تو، میرفتند.
- ۱۳ به روی زمین با خشم گام بر میداشتی، قوم‌ها را با قهر در هم میکوبیدی.
- ۱۴ برای نجات قومت - برای نجات (پادشاه بیسرائل) «ماشیح» خود دست بکار شدی، رئیس خاندان شریب را تا گردن عربان کرده ضربت زدی.
- ۱۵ رئیس قشونش را بوسیله ستاد فرماندهی‌اش در حالیکه بر من هجوم می‌آوردند تا مرا پراکنده سازند مجازات کردی، شادی آنها مانند (شادی) از بین بردن مظلومی در پنهانگاه‌ها بود.
- ۱۶ با اسبهای خود دریا و آبهای کثیرش را تا گل و لای ته دریا لگدمال کردی.
- ۱۷ شنیدم و اندرونم بلرزه در آمد، از صدا (ی این خبر) لبهایم بهم میخوردند، در استخوانهایم پوسیدگی پدیدار شد و در جای خود میلرزیدم تا اینکه با فرا رسیدن روز مصیبت برای دشمن آرامش یافته - علیه ملتی که ضد او (ضد بیسرائل) لشکرکشی کرده است، قیام کنم.
- ۱۸ زیرا برای دشمن درخت انجیر گل نخواهد کرد و حاصلی در تاکستانها نخواهد بود، درخت زیتون محصول نخواهد داد، کشتزارها فرآورده‌ای نخواهند داشت، نسل گوسفند از آغل منقطع خواهد گشت و در گاودان‌ها، گاوی وجود نخواهد داشت.
- ۱۹ پس من بخاطر ادونای شادمانی میکنم، بخاطر خداوند نجات دهنده‌ام خوشحالی مینمایم.

הפטרת חג השבועות ליום שני

20 (יט) יְהוָה אֲדַנֶּי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי
יִדְרֹכֵנִי לְמִנְצַח בְּנִגְיֹתַי:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۵

هفتارای روز دوم شاووعوت

۲۰ خداوند - خدا، مایه قدرت من است، پاهایم را مانند آهوان قرار خواهد داد (تا دشمنان را تعقیب کنم) و به بلندی هایم (یعنی کوه صیون) مرا هدایت خواهد فرمود. بسوی رهبر ارکستر برای خواندن سرودهایم!

הפטרת שחרית של תשעה באב

ספר ירמיה פרק ח - ט

- 1 (יג) אֶסֶף אֲסִיפֶם נָאִם יְהוָה אֵין עֲנֻבִים בְּגִפֶּן וְאֵין תְּאֲנִים
- 2 בַּתְּאֲנָה וְהֶעֱלָה נָבֵל וְאֶתֶן לָהֶם יַעֲבְרוּם: (יד) עַל מָה
- 3 אֲנַחֲנוּ יֹשְׁבֵים הָאָסָפוּ וְנִבּוֹא אֶל עָרֵי הַמְּבֻצָּר וְנִדְמָה שָׁם
- 4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֶנוּ מִי רֹאשׁ כִּי חָטְאֵנוּ
- 5 לַיהוָה: (טו) קֹוָה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעֲת מִרְפָּה וְהִנֵּה
- 6 בְּעַתָּה: (טז) מִדֵּן נִשְׁמַע נַחֲרַת סוֹסִיו מִקּוֹל מְצָהֳלוֹת
- 7 אֲבִירָיו רַעְשָׁה כָּל הָאָרֶץ וַיִּבּוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר
- 8 וַיֹּשְׁבֵי בָּהּ: (יז) כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נַחְשִׁים צְפַעֲנִים
- 9 אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לַחַשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נָאִם יְהוָה: (יח)
- 10 מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לְבִי דוֹי: (יט) הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת
- 11 בַּת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיְהוּה אֵין בְּצִיּוֹן אִם מַלְכָּה אֵין
- 12 בָּהּ מִדּוֹעַ הַכְּעִסוֹנִי בַּפְּסִלִיָּהם בְּהַבְּלִי נָכַר: (כ) עָבַר
- 13 קָצִיר כָּלָה קִיץ וְאֲנַחֲנוּ לֹוא נּוֹשְׁעָנוּ: (כא) עַל שֶׁבַר בַּת
- 14 עַמִּי הַשְּׁבַרְתִּי קִדְרַתִּי שָׁמָּה הַחֲזַקְתָּנִי: (כב) הַצָּרִי אֵין
- 15 בְּגִלְעָד אִם רִפָּא אֵין שָׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא עָלְתָה אֲרַכַּת בַּת
- 16 עַמִּי: (כג) מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מִים וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאֲבַכָּה
- 17 יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלִי בַת עַמִּי:
- 18 (א) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזָבָה אֶת עַמִּי
- 19 וְאֶלְכָה מֵאֲתָם כִּי כָלָם מִנְּאֻפִים עֲצַרְתָּ בְּגָדִים: (ב)
- 20 וַיִּדְרְכוּ אֶת לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שָׁקַר וְלֹא לְאַמוּנָה גָּבְרוּ בְּאֶרֶץ
- 21 כִּי מִרְעָה אֶל רְעָה יֵצְאוּ וְאֶתִּי לֹא יִדְעוּ נָאִם יְהוָה: (ג)
- 22 אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמָרוּ וְעַל כָּל אַח אֶל תִּבְטְחוּ כִּי כָל אַח
- 23 עֲקוּב יַעֲקֹב וְכָל רֵעַ רֵכִיל יִהְיֶה: (ד) וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִהְיֶה
- 24 וְאֶמֶת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוֹ לְשׁוֹנָם דְּבַר שָׁקַר הֶעֱוָה וְלֹאוּ:
- 25 (ה) שְׁבַתְךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת אוֹתִי נָאִם

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۶

هفتارای صبح «نهم آو» از کتاب «یرمیاهو»

فصل ۸ آیه ۱۳ الی آیه ۲۳ و فصل ۹ آیه یک الی آیه ۲۳

- ۱ فرموده ادونای است: حتماً آنها را نابود میکنم. در تاک، انگور وجود نداشته باشد و در درخت انجیر، (میوه) انجیر. برگ‌ها پژمرده میشود، برای آنها موجب می‌شوم از بین بروند.
- ۲ برای چه نشسته‌ایم، جمع شوید تا وارد شهرهای حصاردار شویم در آنجا آرام بگیریم، چونکه ادونای - خداوند ما، ما را خاموش ساخته است و بخاطر اینکه به خدا خطا کرده‌ایم، به ما آب زهر نوشانیده است.
- ۳ امید به صلح و نبودن خیر! به انتظار شفا و اینک ترس ناگهانی.
- ۴ از «دان» (مرز شمالی) صدای شیعه اسبهایش بگوش رسیده، تمام کشور از صدای فریاد دلیرانش متزلزل گشته، وارد شدند. تمام کشور و دارائی‌اش را تباه کردند - شهرها را با ساکنانش.
- ۵ زیرا اینک من مارهای زهردار را که صدای (فیش) ندارند در میان شما روانه میکنم که شما را بگزند. (این) فرموده ادونای است.
- ۶ خود را از غم تسلی میدادم ولی قلبم در درونم دردناک بود.
- ۷ اینک صدای فریاد اهل قوم من از سرزمین‌های دور: آیا ادونای در «سیون» نیست؟ آیا پادشاهش در آن وجود ندارد؟ (که ما را نجات دهد) (پاسخ خدا) چرا با بت‌های خود - با چیزهای پوچ بیگانه، مرا عصبانی نمودید؟
- ۸ وقت درو سپری شد، تابستان پایان رسید و ما نجات نیافتیم.
- ۹ (یرمیاهو میگوید) بخاطر شکست اهل قومم خُرد شدم، ناراحت گشتم، پریشانی مرا در بر گرفته است.
- ۱۰ آیا در «گیلعاد» «بلسان» (ضد زهر) وجود ندارد؟ یا پزشکی آنجا نیست؟ چرا برای اهل قوم من علاجی فراهم نشد؟
- ۱۱ ای کاش سرم پر از آب و چشمم منبع اشک بود، برای کشتگان اهل قومم شبانه‌روز بگیریم.
- ۱۲ ای کاش، در بیابان، کسی به من مسافر خانه‌ای میداد تا قومم را ترک کنم و از پیش آنها بروم چونکه تمام‌شان زناکار و اجتماع خیانتکار میباشند.
- ۱۳ (این) فرموده ادونای است: زبانشان را زه میکردند، کمانشان دروغ بود. در این سرزمین قدرت گرفتند ولی نه از روی درستی، از کار بدی، به کار بد دیگری میپرداختند و مرا نشناختند.
- ۱۴ (زنهار) هر کدام از رفیق خود احتیاط نمائید! و به هیچ برادری اطمینان نداشته باشید، زیرا هر برادری واقعاً فریب میدهد و هر دوستی دنبال سخن چینی میرود.
- ۱۵ هر کس دوست خود را به ریشخند میگیرد، و از حقیقت صحبت نمیکند. زبانشان را به دروغ گفتن تعلیم میدهند، از کجروی کردن (زیاده، خودشان هم) عاجزه شده‌اند.
- ۱۶ (گوئی) در میان مکر و حيله قرار گرفته‌ای، از روی تزویر از شناختن من خودداری میکنید. (این) فرموده ادونای است.

הפטרת שחרית של תשעה באב

17 יְהוָה: (ו) לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי צוֹרֶפֶס
 18 וּבַחֲנֻתִים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בֵּת עַמִּי: (ז) חֵץ שׁוֹחֵט
 {שְׁחוּט} לְשׁוֹנֵם מְרָמָה דָּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רַעְהוּ יִדְבֹר
 19 וּבִקְרָבוֹ יֵשִׁים אָרְבוֹ: (ח) הֲעַל אֱלֹה לֹא אֶפְקֹד בִּם נְאֻם
 20 יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשֵׁי: (ט) עַל
 הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִי וְנָהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבַר קִינָה כִּי נִצַּתוּ
 מִבְּלֵי אִישׁ עֵבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מְקַנְהַ מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד
 21 בְּהִמָּה נִדְדוּ הִלְכוּ: (י) וְנִתַּתִּי אֶת יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מֵעוֹן
 22 תַּנִּים וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלֵי יוֹשֵׁב: (יא) מִי
 הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת זֹאת וְאֲשֶׁר דָּבַר פִּי יְהוָה אֵלָיו
 וַיִּגְדֶּה עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצַּתָּה כַּמִּדְבָר מִבְּלֵי עֵבֶר:
 23 (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עֲזֹבֶם אֶת תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נִתַּתִּי
 24 לְפָנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא הִלְכוּ בָּהּ: (יג) וַיִּלְכוּ
 אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אֲבוֹתָם:
 25 (יד) לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי
 מֵאֲכִילִם אֶת הָעֵם הַזֶּה לְעֵנָה וְהִשְׁקִיתִם מִי רֹאשׁ: (טו)
 26 וְהִפְצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי
 27 אַחֲרֵיהֶם אֶת הַחֶרֶב עַד פְּלוֹתֵי אוֹתָם: (טז) כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנוּ וְקִרְאוּ לְמַקּוֹנְנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֵל
 28 הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וּתְבוֹאֵנָה: (יז) וּתְמַהֲרָנָה וּתְשַׁנֶּה עָלֵינוּ
 29 נְהִי וּתְרַדְּנָה עֵינֵינוּ דְמָעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְלוּ מַיִם: (יח) כִּי
 קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד כִּי עֲזַבְנוּ
 30 אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: (יט) כִּי שָׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבַר
 יְהוָה וּתְקַח אֲזֹנְכֶם דְּבַר פִּי וּלְמַדְּנָה בְנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאֲשֶׁה
 31 רְעוּתָהּ קִינָה: (כ) כִּי עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ בְּאֵ
 בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מְחוּץ בַּחוּרִים מִרְחַבּוֹת:
 32 (כא) דְּבַר כֹּה נְאֻם יְהוָה וּנְפֹלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמָן עַל

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۴۷

هفتارای صبح نهم آو

- ۱۷ بنابراین ادونای صوائوت چنین فرموده است: اینک من آنها را قاتل کرده تصفیه میکنم. (در غیر اینصورت) پس با اجتماع قوم خود چگونه رفتار کنم؟
- ۱۸ زبانشان تیری است کارساز، با حيله صحبت میکنند. (در حالیکه) با دوستش از صلح سخن میگويد، در درون خویش برای او کمین میگذارد.
- ۱۹ آیا نباید بخاطر این (کار)ها از آنها بازخواست کنم؟ یا از قومی که این چنین است، ذات من انتقام نگیرد. (این) فرموده ادونای است.
- ۲۰ بر سر کوهها، گریه و ناله و در کنار واحهها، نوحه سر دهم چونکه بدون اینکه کسی گذر کند (که عامل آتش سوزی شود) به آتش کشیده شد، صدای مواسی (هم) بگوش نمیرسد، از پرنده تا چارپا آواره گشتند و رفتند.
- ۲۱ «یروشالیم» را (در اثر ویرانی) به توده خاک که محل شغالهاست مبدل خواهم کرد و شهرهای «یهودا» را به خرابه ای تبدیل خواهم نمود.
- ۲۲ مرد عاقل کیست که این مطلب را درک کند که ادونای مستقیماً به وی سخن گفته است و آنرا بازگو نماید: به چه علت این سرزمین از بین رفته است و چون بیابانی که رهگذری نداشته باشد که عامل آتش سوزی شود به آتش کشیده شده است.
- ۲۳ ادونای فرمود: برای اینست که تورا که در میان آنها قرار دادم ترک کردند و به حرف من توجهی نمودند و به آن رفتار نکردند.
- ۲۴ بدنبال شرارت قلب خودشان و به دنبال بُت هائی که پدرانشان به آنها تعلیم دادند رفتند.
- ۲۵ بنابراین ادونای صوائوت، خداوند «یسرائل» چنین فرموده است: اینک من به این قوم افسنطین خواهم خورانید و به آنها آب تلخ خواهم نوشانید.
- ۲۶ در بین قوم هائی که نه خودشان و نه پدرانشان میشناختند آنها را پراکنده خواهم ساخت و شمشیر را بدنبالشان خواهم فرستاد تا آنها را تمام کنم.
- ۲۷ ادونای صوائوت چنین فرموده است: توجه کنید و زنان نوحه سرا را دعوت نمائید، بیایند و زنان دانا را صدا بزنید وارد شوند.
- ۲۸ (آنها) عجله نمایند و نوحه سرائی کنند، تا چشمان ما اشک ببارند و پلکان ما آب جاری سازند.
- ۲۹ چون از «صیون» صدای نوحه شنیده شد! (نوحه سرایان میگفتند:) چگونه مورد غارت قرار گرفته ایم، بسیار شرمنده ایم که سرزمین را ترک کرده ایم که مسکن های مان، (ما را) بیرون ریختند.
- ۳۰ ای خانم ها کلام ادونای را بشنوید و گوشتان به سخن گفته شده ای او توجه کند: دختران تان را نوحه سرائی یاد دهید، و هر زنی بدیگری مویه خوانی (تعلیم دهد).
- ۳۱ زیرا که مرگ از پنجره های ما بالا آمد و داخل کاخ های مان شد. تا اینکه بچه ها را در کوچه - جوانها را در خیابان نابود کند.
- ۳۲ (ای خانم نوحه سرا) فرموده ادونای چنین است: لاشه آدمی مانند پهن و مثل بافه غله پشت سر دروگر بر سطح کشتزار خواهد افتاد و جمع کننده ای وجود نخواهد داشت.

הפטרת שחרית של תשעה באב

33 פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֶּצֶר וְאִין מֵאַסָּף: (כב) כה
אָמַר יְהוָה אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחִכְמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר
34 בְּגְבוּרָתוֹ אֵל יִתְהַלֵּל עָשִׂיר בְּעִשְׂרוֹ: (כג) כִּי אִם בְּזֹאת
יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשָּׂפֵל וְיִדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה
חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּאָרֶץ כִּי בֵּאלֹהִים חִפְצָתִי נֶאֱמַר יְהוָה:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۸

هفتارای صبح نهم آو

۳۳ ادونای چنین فرموده است: خردمند به عقل خویش ننازد، پهلوان بزور خود نبالد و ثروتمند به دارائی خویش منم نزند.

۳۴ مگر اینکه کسیکه میخواهد خودستائی کند، بدینوسیله بخود ببالد: «با درک و شناختن من». چونکه من - ادونای عامل احسان، داوری و عدالت در زمین هستم و خواستار اینها بوده‌ام (این) فرموده ادونای است.

הפטרת מנחה בתשעה באב

ספר הושע פרק יד - ספר מיכה פרק ז

- 1 (ב) שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶהָ: (ג)
 - 2 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אָמְרוּ אֵלָיו כָּל תְּשׂא
 - 3 עֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ: (ד) אֲשׁוּר לֹא
 - 4 יוֹשִׁיעֵנוּ עַל סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ
 - 5 לְמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ אֲשֶׁר בָּךְ יִרְחַם יְתוּם: (ה) אָרְפָא מְשׁוֹבְתֶם
 - 6 אַהֲבָם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: (ו) אָהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל
 - 7 יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וְיִקַּח שִׁרְשֵׁיו כְּלַבָּנוֹן: (ז) יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וְיִהְיֶה
 - 8 כְּזֵית הַדּוֹד וְרִיחַ לוֹ כְּלַבָּנוֹן: (ח) יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלוֹ יַחֲיוּ
 - 9 דָּגָן וְיִפְרְחוּ כַּגֶּפֶן זָכְרוּ כִּיִּין לַבָּנוֹן: (ט) אֲפָרִים מַה לִּי
 - 10 עוֹד לְעֵצִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אֲנִי כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי
 - 11 פָּרִיקָה נִמְצָא: (י) מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹה נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל
 - 12 דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָּם:
 - 10 (יח) מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֹן וְעָבַר עַל פֶּשַׁע לְשֵׁאֲרִית
 - 11 נִחַלְתּוּ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: (יט)
 - 11 יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל
 - 12 חַטָּאתָם: (כ) תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
- נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۴۹

هفتارای بعد از ظهر «نهم آو» از کتاب «هوشع» فصل ۱۴ آیه ۲ الی آیه ۱۰
و کتاب «میخا» فصل ۷ آیه ۱۸ الی ۲۰

- ۱ ای «یسرائل» چون بخاطر گناهت لغزش خورده‌ای بدرگاه ادونای - خداوندت توبه کن.
- ۲ با خود سخنان (توبه آمیز) گرفته بسوی ادونای برگشت نمائید، به او بگوئید: هر گناهی را ببخش و (عمل) خوب را قبول بفرما. ما بجای (قربانی کردن) گاوهای نر (سخنان) لب‌های خود را عوض خواهیم داد.
- ۳ (دولت) آشور ما را نجات نخواهد داد. (برای رفتن به مصر و درخواست کمک از آن دولت) بر اسب سوار نخواهیم شد (نمیرویم) و دیگر به ساخته‌های دست خود «خداوند» نخواهیم گفت. چونکه یتیم (یعنی ملت یکس یسرائل) بوسیله تو مورد ترحم قرار خواهد گرفت.
- ۴ (خدا میفرماید:) چونکه خشم من از او (یعنی از یسرائل) برگشته است افسار گسیختگی آنها را معالجه خواهم کرد و از روی بخشندگی آنها را دوست خواهم داشت.
- ۵ برای «یسرائل» چون شبم خواهم بود. مانند گل سرخ شکوفا خواهد شد و چون (درختان سرسبز و خرم) لبنان ریشه خواهد دوآید.
- ۶ شاخه‌های او بخش خواهد شد. شکوه او مانند درخت زیتون (که همیشه سبز است) و مانند (درختان سرسبز و خرم) لبنان معطر خواهد بود.
- ۷ آنها تیکه زیر سایه او (یعنی سایه خداوند) می‌نشینند از در بدری بر خواهند گشت، غله پرورش خواهند داد، مانند درخت مؤ شکوفا خواهند شد. ذکر او (یعنی ذکر احسان خدا) مانند شراب لبنان است (که مزه‌اش یادآور آنست، همینطور هم احسان ادونای یادآور نام مقدس اوست).
- ۸ «افریم» (میگوید) مرا دیگر با بت‌ها چه کار - (خدا میگوید) من او (یسرائل را) نجات داده سخنانش را تصدیق میکنم من (برای یسرائل) مانند درخت سرسبز و خرم (پرسایه) میباشم محصول تو از جانب من تأمین میشود.
- ۹ عاقل کیست که اینها را درک کند؟ فهیم (کیست) تا از اینها اطلاع حاصل کند؟ که طریقت‌های ادونای مستقیم میباشد. نیکوکاران در آن گام مینهند و شیران در آن میلغزند.
- ۱۰ مانند تو قادری بخشنده گناه و کسی که از سر تقصیر یسرائل نصیب خود بگذرد کیست؟ (قادری که) تا ابد خشم خود را نگه نمیدارد زیرا او طالب احسان کردن است...
- ۱۱ (قادری که از خشم خود) بر میگردد و به ما ترحم میکند، گناهان ما را پایمال نموده و تمام خطاهای شان (خطاهای یسرائل) را در ته دریا خواهد ریخت.
- ۱۲ چونکه از روزگار قدیم به پدران ما سوگند یاد نمودی، (برای اجرای قولهایت) حقیقت را برای «بعقوو» و لطف خود را برای «اوراهام» اختصاص خواهی داد.

הפטרת יום א ראש השנה

ספר שמואל א פרק א - ב

1 (א) ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים
 2 ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף
 3 אפרתי: (ב) ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית
 4 פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: (ג) ועלה
 5 האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח
 6 ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס
 7 כהנים ליהוה: (ד) ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה
 8 אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: (ה) ולחנה יתן מנה
 9 אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: (ו)
 10 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה
 11 בעד רחמה: (ז) וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
 12 יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: (ח) ויאמר לה
 13 אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה
 14 ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: (ט) ותקם
 15 חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
 16 הכסא על מזוזת היכל יהוה: (י) והיא מרת נפש
 17 ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: (יא) ותדר גדר ותאמר
 18 יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא
 19 תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
 20 ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: (יב)
 21 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה:
 22 (יג) וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה
 23 לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: (יד) ויאמר אליה עלי
 24 עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך: (טו) ותען
 25 חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۰

هفتارای روز «اول روش هسانا» از کتاب «اول شموئل»
فصل ۱ آیه ۱ الی ۲۸ و فصل ۲ آیه یک الی ۱۰

- ۱ مردی بود از «راماتیم صوفیم» از کوه «افرائیم» بنام «القانا» فرزند «یروحام» فرزند «الیهو» فرزند «توحو» فرزند «صوف» اهل «افرات».
- ۲ دوزن داشت یکی «حنا» و نام دومی «پنینا» بود. «پنینا» دارای بچه‌هایی بود ولی «حنا» فرزندی نداشت.
- ۳ این مرد همه ساله از شهرش برای تعظیم و ذبح نمودن بدرگاه ادونای صوئوت به «شیلو» میرفت و آنجا دو پسران «علی» (کوهن بزرگ) «حوفنی» و «پنحاس» در حضور ادونای (خدمت) کوهن میکردند.
- ۴ روز (جشن) بود «القانا» ذبحی نمود و برای «پنینا» زنش و برای تمام پسران و دخترانش، قسمت‌هایی اختصاص داد.
- ۵ و برای «حنا» یک قسمت پسندیده و چشمگیر داد چونکه «حنا» محبوبه او بود ولی ادونای رحم او را بسته بود.
- ۶ هویش برای اینکه او را رنج دهد (اضافه بر غصه‌ی بی اولادی) مرتباً موجب خشمگین شدن او میشد. چون (ادونای رحم او را بسته بود).
- ۷ «القانا» همه ساله همینطور عمل میکرد، هر وقت (حنا) بخانه ادونای به زیارت می‌آمد (پنینا) به همین نحو او را عصبانی میکرد. لذا (حنا) میگریید و خوراک نمیخورد.
- ۸ «القانا» شوهرش به او میگفت: «حنا» برای چه گریه میکنی؟ برای چه خوراک نمیخوری؟ و برای چه اوقات خود را تلخ میکنی؟ مگر نه من از ده فرزند (که پنینا زائیده است) برای تو بهتر میباشم.
- ۹ «حنا» بعد از خوراک خوردن در «شیلو» و بعد از نوشیدن در حالیکه کوهن (بزرگ) روی صندلی کنار چهار چوب محراب (خانه) ادونای نشست، برپا ایستاد.
- ۱۰ او در حالیکه دلشکسته بود، استغاثه کرده شدت گریه میکرد.
- ۱۱ پس ندی نمود و گفت: ای ادونای صوئوت، اگر به بیچارگی کنیزت توجه نمائی و مرا مدّ نظر قرار دهی و کنیزت را به فراموشی نسپاری و به کنیزت نسلی با شخصیت عطا فرمائی من او را تمام عمرش به ادونای اختصاص میدهم و تیغ بر سرش بکار نخواهد رفت.
- ۱۲ موقعی که در حضور ادونای زیاد استغاثه مینمود چنین شد که «علی» متوجه دهان او شد.
- ۱۳ «حنا» در دلش سخن میگفت، فقط لبانش تکان میخوردند و صدایش شنیده نمی‌شد. «علی» پنداشت که او مست است.
- ۱۴ «علی» به او گفت: تا به کی در مستی میمانی؟ شراب را از خود دور کن.
- ۱۵ «حنا» جواب داد و گفت: نه، ای آقای من، من زنی افسرده دل هستم و شراب و نوشابه‌ی مستی آور ننوشیده‌ام، عقده خود را در پیشگاه ادونای باز میکنم.

הפטרת יום א ראש השנה

- 16 שְׁתִּיתִי וְאֶשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: (טז) אֵל תִּתֵּן אֶת
 אֲמַתְךָ לִפְנֵי בַת בְּלִיעֵל כִּי מֵרַב שִׁיחֵי וְכַעֲסֵי דִבְרַתִּי עַד
 17 הִנֵּה: (יז) וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
 18 אֶת שְׁלַתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעַמּוֹ: (יח) וַתֹּאמֶר תִּמְצָא
 שְׁפַחְתְּךָ חֹן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפְנֵיהָ
 19 לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד: (יט) וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה
 וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתָם הָרִמְתָּה וַיִּדַע אֱלֹקֵינָהּ אֶת חֲנֹה
 20 אֲשֶׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ יְהוָה: (כ) וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתֵּהָרֶה
 חֲנֹה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה
 21 שָׁאַלְתִּיו: (כא) וַיַּעַל הָאִישׁ אֱלֹקֵינָהּ וְכָל בֵּיתוֹ לְזִבְחַ
 22 לַיהוָה אֶת זִבְחַ הַיָּמִים וְאֶת נְדָרוֹ: (כב) וְחֲנֹה לֹא עָלְתָה
 כִּי אָמְרָה לְאִשָּׁה עַד יִגְמַל הַנֶּעֶר וְהִבְאֵתִיו וְנִרְאָה אֶת פְּנֵי
 23 יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד עוֹלָם: (כג) וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֵינָהּ אִשָּׁה
 עֲשֵׂי הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שְׁבִי עַד גְּמִלְךָ אִתּוֹ אֲךָ יִקָּם יְהוָה אֶת
 דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתִּינַק אֶת בְּנֵהּ עַד גְּמִלָּהּ אִתּוֹ: (כד)
 24 וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר גְּמַלְתּוּ בַּפָּרִים שְׁלֹשָׁה וְאִיפָּה אַחַת
 קָמַח וְנֹבֵל יִין וַתִּבְאֶהוּ בֵּית יְהוָה שְׁלוֹ וְהַנֶּעֶר נָעַר: (כה)
 25,26 וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת הַפֶּר וַיָּבִיאוּ אֶת הַנֶּעֶר אֶל עָלַי: (כו) וַתֹּאמֶר
 בִּי אֲדֹנָי חַי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנָי אָנֹכִי הָאִשָּׁה הַנּוֹצֵבֶת עִמָּכָה בְּזָה
 27 לְהַתְּפִלֵּל אֶל יְהוָה: (כז) אֵל הַנֶּעֶר הַזֶּה הַתְּפַלְלֵתִי וַיִּתֵּן
 28 יְהוָה לִי אֶת שְׁאֵלְתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעַמּוֹ: (כח) וְגַם אָנֹכִי
 הַשְׁאֵלְתֵהוּ לַיהוָה כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׂאוֹל לַיהוָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה:
 29 (א) וַתִּתְּפַלֵּל חֲנֹה וַתֹּאמֶר עֲלֵץ לְבִי בַיהוָה רַמָּה קִרְנֵי
 30 בַיהוָה רָחַב פִּי עַל אוֹיְבֵי כִּי שְׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ: (ב) אֵין
 31 קְדוֹשׁ כִּיְהוָה כִּי אֵין בְּלַתְךָ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: (ג) אֵל
 תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۵۱

هفتارای روز اول روش هشانا

- ۱۶ به کنیزت نسبت زن بی ارج نده چونکه از کثرت اندوه و ناراحتی تا اینجا سخن گفتم.
- ۱۷ «علی» پاسخ داد و گفت: برو سلامت و خداوند «یسرائل» خواستهات را یعنی آنچه از او تقاضا کردی برآورده خواهد کرد.
- ۱۸ (حنا) گفت: کنیزت در مقابل تو آبرو پیدا کرد. پس آن زن براه خود رفت، غذا خورد و دیگر قیافه‌ی افسرده‌اش را نداشت.
- ۱۹ صبح سحرخیزی کردند. در پیشگاه خدا تعظیم نموده برگشتند به خانه خود به «راما» آمدند. «القانا» با «حنا» زنش هم بستر شد و خدا او (یعنی حنا) را مدّ نظر قرار داد.
- ۲۰ و چنین شد که بعد از دو فصل و دو روز (یعنی شش ماه و دو روز) که «حنا» حامله شده بود پسری زائید و نامش را «شموئل» گذاشت، چونکه او را از خدا خواسته بود.
- ۲۱ شخص «القانا» با تمام خانواده‌اش برای ذبح کردن سالیانه بنام ادونای و ادای نذرش به زیارت رفت.
- ۲۲ «حنا» به زیارت رفت چون به شوهر خویش اظهار داشت، باشد تا موقعیکه این نوجوان از شیر گرفته شود (آنوقت) او را خواهم آورد، در پیشگاه خدا زیارت کنیم و برای همیشه آنجا بماند.
- ۲۳ «القانا» شوهرش به او گفت: هر چه به نظرت خوب است بکن (من نذر ترا قبول دارم) تا روزی که او را از شیر بگیری بمان. خداوند مسلماً گفته خود را انجام خواهد داد. آن زن ماند و پسرش را تا موقع از شیر گرفتنش شیر داد.
- ۲۴ موقعیکه او را از شیر گرفت او را همراه خودش با سه گاو نر و یک پیمانه آرد و یک مشک شراب به زیارت بُرد. او را به خانه ادونای در (شهر) «شیلو» آورد و این پسر بیچه (هنوز) طفل بود.
- ۲۵ گاو را سر بریدند و آن کودک را نزد «علی» آوردند.
- ۲۶ (آن زن) گفت ای آقا! بجان آقايم قسم من همان زنی هستم که برای استغاثه کردن به خدا اینجا کنار تو ایستاده بودم.
- ۲۷ برای این کودک استغاثه می‌کردم، ادونای خواسته‌ام را که از او تقاضا کرده بودم برایم برآورده نموده است.
- ۲۸ من هم او را برای خدمت به ادونای واگذار میکنم، تمام مدتی که زنده باشد برای خدمت، او به ادونای واگذار شده میباشد، سپس آنجا به ادونای تعظیم کرد.
- ۲۹ «حنا» دعا کرد و گفت: دلم بوسیله ادونای شاد گردید افتخار من بوسیله ادونای زیاد شد، دهانم بر دشمنانم گشوده گشت چونکه با نجات تو شاد گشتم.
- ۳۰ خدائی مقدس مانند ادونای نیست چون (ادونای) بجز تو (خدائی) نیست: آری، پروردگاری مانند خداوند ما وجود ندارد.
- ۳۱ زیرا ادونای - خدای قادری است دانا (واقف بر هر چیز) و تمام اعمال بوسیله او سنجیده میشود، با تکبر و نخوت سخن نگوئید کلمات ارتداد از دهانتان خارج میشود.

הפטרת יום א ראש השנה

32 יְהוֹה וְלֹא {וְלוֹ} נִתְּכֵנוּ עֲלֹלוֹת: (ד) קֶשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים
 33 וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל: (ה) שִׁבְעִים בְּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים
 34 חִדְּלוּ עַד עֶקְרָה יִלְדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלָלָה: (ו)
 35 יְהוֹה מִמִּית וּמַחִיָּה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל: (ז) יְהוֹה מוֹרִישׁ
 36 וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִים: (ח) מִקֵּים מַעֲפָר דָּל
 מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד
 37 יִנְחָלֶם כִּי לִיהוֹה מִצְּקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל: (ט) רַגְלֵי
 חֲסִידוֹ {חֲסִידוֹ} יִשְׁמַר וְרִשְׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בָכַח
 38 יִגְבֵּר אִישׁ: (י) יְהוֹה יַחֲתוּ מְרִיבֵו {מְרִיבֵו} עָלוּ {עָלוּ}
 בְּשִׁמִּים יִרְעֶם יְהוֹה יִדִּין אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם
 קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۲

هفتارای روز اول روش هشانا

- ۳۲ (بخاطر تکبر) کمان پهلوانان شکسته میشود ولی کسانیکه شکست خورده‌اند، به قدرت میرسند...
- ۳۳ آنهائیکه در فراوانی نعمت می‌زیستند حالا برای تأمین معاش مزدور میگردند. نیازمندان به معاش (که مزدوری میکردند حالا از فراوانی نعمت از مزدوری) دست میکشند. در صورتیکه زن نازا هفت فرزند زائید، زن کثیر اولاد بیچاره شد...
- ۳۴ ادونای است که می‌میراند و زنده میگرداند، وارد گور میکند و بیرون می‌آورد.
- ۳۵ ادونای است که فقیر میکند و ثروتمند می‌نماید، پست میگرداند و بلند مرتبه هم میکند.
- ۳۶ بیچاره را از خاک بلند می‌نماید، مسکین را از میان زباله‌ها بر پا می‌آورد تا او را با رادمردان همنشین کند. کرسی جلال را در اختیار آنها میگذارد، زیرا که ارکان زمین از آن ادونای است که گیتی را بر آنها قرار داده است.
- ۳۷ مواظب گامهای نیکوکاران است، ولی ظالمان در تاریکی خاموش میشوند زیرا کسی با قدرت (خویش) پیروز نمیشود.
- ۳۸ ادونای، مخاصمانش خُرد میشوند، از آسمان علیه آنان خروش میکند. خدا اکناف (کره) زمین را محاکمه میکند به سلطان خویش ماشیح قدرت عطا میکند و پرچم «ماشیح» خود را بلند میگرداند.

הפטרת יום ב ראש השנה

ספר ירמיה פרק לא

- 1 (א) כה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בַּמִּדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הַלּוֹךְ
 2 לְהִרְגִיעוּ יִשְׂרָאֵל: (ב) מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת
 3 עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד: (ג) עוֹד אֲבַנֶּךָ
 4 וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיךָ וְיִצְאָת בַּמַּחֲוֹל
 5 מִשְׁחָקִים: (ד) עוֹד תִּטְעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ
 6 נִטְעִים וְחָלְלוּ: (ה) כִּי יֵשׁ יוֹם קָרָאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֲפָרַיִם
 7 קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (ו) כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 8 רְנוּ לִיעֶקֶב שְׂמֵחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ
 9 וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: (ז)
 10 הַנְּנִי מִבֵּיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצֹתִים מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ בָּם
 11 עוֹר וּפְסֹחַ הָרָה וְיִלְדֹת יַחֲדוּ קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ הִנֵּה: (ח)
 12 בְּכִי יָבֹאוּ וּבִתְחִנּוּנִים אוֹבִילִם אֶל נַחְלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
 13 לֹא יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי הֵייתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאֲפָרַיִם בְּכָרִי הוּא:
 14 (ט) שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחָק וְאָמְרוּ
 15 מִזֵּרָה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשָׁמְרוּ כְרַעַה עֲדָרוֹ: (י) כִּי פָדָה
 16 יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: (יא) וּבָאוּ וּרְנָנוּ
 17 בְּמָרוֹם צִיּוֹן וְנִהְרֹוּ אֵל טוֹב יְהוָה עַל דָּגָן וְעַל תִּירֹשׁ וְעַל
 18 יִצְהָר וְעַל בְּנֵי צֹאן וּבָקָר וְהֵייתָה נֶפֶשׁ כֶּגֶן רוּחַ וְלֹא
 19 יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: (יב) אֲזִי תִשְׂמַח בְּתוֹלָה בַּמַּחֲוֹל
 20 וּבַחֲרִים וּזְקֵנִים יַחֲדוּ וְהִפְכַּתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים
 21 וְשִׂמְחַתִּים מִיְּגוֹנָם: (יג) וְרוּיִתִּי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשָׁן וְעַמִּי
 22 אֶת טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל נָאִם יְהוָה: (יד) כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל
 23 בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ
 24 מֵאַנְהָ לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנוּ: (טו) כֹּה אָמַר יְהוָה
 25 מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۳

هفتارای روز «دوم روش هسانا» از کتاب «یرمیاهو» فصل ۳۱ آیه ۱ الی آیه ۱۹

- ۱ خدا چنین فرمود: ملت «یسرائل» از شمشیررھائی یافته، در این بیابان در نظر من پسندیده آمده است، باید رفت وی را سر و سامان بخشید.
- ۲ («یسرائل» گفت): ادونای از دور به من آشکار شد. (و به من گفت) ترا با محبت جاودانی دوست داشته‌ام، برای همین است که لطف خود را شامل تو کرده‌ام...
- ۳ ای دوشیزه «یسرائل» (که به معبودان دیگر رو نکردی) بار دیگر ترا آباد خواهم کرد و سر و سامان خواهی گرفت، بار دیگر دَف‌های خود را زیور خویش خواهی ساخت و به رقص ماهرانه خواهی پرداخت...
- ۴ (همانگونه که در گذشته) غرس کنندگان، درختانی غرس میکردند و سال چهارم میوه‌های آن را برای شکرگزاری وَقف میکردند، بار دیگر در کوههای «شومرون» تاکستان‌هایی غرس خواهی کرد.
- ۵ زیرا روزی وجود دارد که نگهبانان در کوه «افریم» اعلام بدارند: برخیزید به «صیون» به حضور ادونای - خداوندمان به زیارت برویم.
- ۶ زیرا ادونای چنین فرموده است: برای «یعقوو» فریاد شادی برآورید، بعنوان بزرگ ملت‌ها فریاد شادمانی سر دهید، صدای خود را بلند کنید، شکرگزاری نمائید و اعلام بدارید، ادونای قوم خود - بازماندگان «یسرائل» را نجات داده است.
- ۷ اینک من آنها را از سرزمین شمال میآورم و از اکناف جهان آنها را جمع‌آوری میکنم، در بین آنها کور و لنگ، زن باردار و زائو وجود خواهد داشت. جمعیت انبوهی به اینجا برخواهد گشت.
- ۸ با گریه (شادی) خواهند آمد، با رحمت آنها را هدایت میکنم، بسوی نهرهای آب - به راه راست، که در آن لغزشی نخورند، خواهم بُرد. چونکه برای «یسرائل» پدر میباشم، «افریم» (ده سبط ملت یسرائل) نخست زاده من است.
- ۹ ای قوم‌ها! گفته ادونای را گوش کنید و به جزیره‌های دوردست (هم) اطلاع دهید و بگوئید: پراکنده‌کننده «یسرائل» (یعنی خدا) خودش آنها را جمع‌آوری خواهد نمود، و همانند کسیکه گله خود را چوپانی میکند از او نگهبانی خواهد کرد.
- ۱۰ زیرا ادونای (در گذشته) «یعقوو» را نجات داده است و (اکنون هم اوست که) وی را از دست قوی تر از او نجات خواهد داد.
- ۱۱ وارد شده بر بلندی‌های «صیون» ترنم خواهند کرد، بسوی نعمت ادونای یعنی به طرف غله و شیر و چربی و به طرف نتاج گوسفند و گاو سرازیر خواهند شد و جانشان مانند باغ سیراب خواهد بود و دیگر اندوهگین نخواهند گردید.
- ۱۲ آنوقت دوشیزه با رقص و جوانان و پیران با هم به خوشحالی خواهند پرداخت. سوگواری آنها را به شادمانی تبدیل خواهم نمود، ایشان را تسلی داده از اندوه‌شان شاد خواهم کرد.
- ۱۳ دل‌کوهن‌ها را سرشار از برکت خواهم کرد و قوم من از نعمتم سیر خواهد شد، (این) فرموده ادونای است.
- ۱۴ خداوند چنین گفته: صدائی در بلندی (آسمان) شنیده میشود، (صدای) نوحه - گریه و تلخی است - راحل برای فرزندان خود بشدت گریه میکند - برای فرزندان که نیستند، از تسلی پذیرفتن خودداری میکند.
- ۱۵ خدا چنین گفته است: صدایت را از گریستن و چشمانت را از اشک (ریختن) باز دار، برای عمل تو مزد وجود دارد. (فرزندانت) از سرزمین دشمن مراجعت خواهند کرد...

הפטרת יום ב ראש השנה

- 16 נָאִם יְהוָה וּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: (טז) וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ
- 17 נָאִם יְהוָה וּשְׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם: (יז) שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי
- אֲפָרִים מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כְּעַגְלָל לֹא לָמַד הַשִּׁיבְנִי
- 18 וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: (יח) כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
- וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעֵי סִפְקֹתַי עַל יַד בְּשַׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי
- 19 נִשְׂאֵתִי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: (יט) הֲבֵן יִקִּיר לִי אֲפָרִים אִם יֵלֵד
- שְׁעֲשָׁעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ
- מֵעַי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יְהוָה:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۴

هفتارای روز دوم روش هسانا

- ۱۶ برای عاقبت تو امید وجود دارد. فرزندان (تو) به قلمرو خود باز خواهند گشت. (این) گفته ادونای است.
- ۱۷ مسلماً شنیدم که «افریم» سر تکان میدهد (و میگوید): مرا مانند گوساله تربیت نشده ادب کردی و تنبیه شدم (ولی توبه نکردم)، نظر به اینکه تو ادونای - خداوند من هستی (از راه محبت و معجزه و نه تنبیه) مرا به توبه وادار تا بسوی تو برگردم.
- ۱۸ زیرا پس از توبه کردنم (از کرده‌های خویش) پشیمان شدم، و بعد از آنکه (از رفتار بد خود) آگاه شدم خود را سرزنش کردم، شرمنده و مختجل بودم که بار رسوائی جوانی خود را متحمل میشوم.
- ۱۹ این فرموده ادونای است: آیا «افریم» فرزند جگرگوشه یا بچه نازپرورده من است؟! که هر وقت درباره او صحبت میکنم باز حتماً او را در مدّ نظر قرار میدهم. (آری) برای همین است که قلبم برای او میجوشد. (بله) حتماً او را مورد مراحم خود قرار میدهم.

הפטרת שחרית של יום הכפורים

ספר ישעיה פרק נז - נח

- 1 (יד) וְאָמַר סָלוּ סָלוּ פָּנֵינוּ דְרָךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ עִמִּי:
- 2 (טו) כִּי כֹה אָמַר דָּם וְנִשְׂא שֶׁכֶן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם
- 3 וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכּוֹן וְאֵת דָּכָא וְשִׁפְל רֹחַ לְהַחֲיוֹת רֹחַ שְׁפָלִים
- 4 וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדֻכָּאִים: (טז) כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא
- 5 לְנִצַּח אֶקְצוֹף כִּי רֹחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וְנִשְׁמוֹת אָנִי עֹשִׂיתִי:
- 6 (יז) בַּעֲוֹן בָּצְעוּ קִצְפֹּתַי וְאֶכְהוּ הַסֵּתֵר וְאֶקְצֹף וַיִּלֶּךְ שׁוֹבֵב
- 7 בְּדֶרֶךְ לְבוֹ: (יח) דְּרָכֵינוּ רָאִיתִי וְאֶרְפְּאֵהוּ וְאֶנְחָהוּ וְאֶשְׁלֵם
- 8 נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו: (יט) בּוֹרָא נּוֹב { נִיב } שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם
- 9 שְׁלוֹם לְרַחוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתָיו: (כ) וְהִרְשָׁעִים
- 10 כִּיִּם נִגְרָשׁ כִּי הִשְׁקֵט לֹא יוֹכֵל וַיִּגְרָשׁוּ מִימֵינוּ רָפֵשׁ וְטִיט:
- 11 (כא) אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרִשְׁעִים:
- 12 (א) קָרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּחֲשֶׁךְ כְּשׁוֹפֵר הָרֵם קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי
- 13 פְּשָׁעִים וּלְבֵית יַעֲקֹב חֲטָאתָם: (ב) וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן
- 14 וְדַעַת דְּרָכֵי יַחְפְּצוֹן כְּגוֹי אֲשֶׁר צָדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהֵינוּ
- 15 לֹא עָזַב יִשְׁאָלוּנֵינוּ מִשְׁפָּטֵינוּ צְדָק קִרְבַּת אֱלֹהִים יַחְפְּצוֹן:
- 16 (ג) לָמָּה צָמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֵינֵינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדַּע הֵן בְּיוֹם
- 17 צַמְכֶם תִּמְצְאוּ חֶפֶץ וְכֹל עֲצָבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ: (ד) הֵן לְרִיב
- 18 וּמִצָּה תִצְוֵנוּ וְלִהְיוֹת בְּאֶגְרָף רִשָּׁע לֹא תִצְוֵנוּ כִּיִּם
- 19 לְהִשְׁמִיעַ בְּמֵרוֹם קוֹלְכֶם: (ה) הִכְזָּה יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֵהוּ
- 20 יוֹם עֲנוּת אָדָם נִפְשׁוֹ הִלְכָף כְּאֶגְמֵן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאֶפֶר יִצִּיעַ
- 21 הַלְזָה תִקְרָא צוֹם וְיוֹם רִצּוֹן לִיהוָה: (ו) הֲלוֹא זֶה צוֹם
- 22 אֲבַחְרֵהוּ פִתַּח חֲרֻצְבוֹת רִשָּׁע הַתֵּר אֲגִדּוֹת מוֹטָה וְשִׁלַּח
- 23 רִצּוֹצִים חֲפָשִׁים וְכֹל מוֹטָה תִנְתְּקוּ: (ז) הֲלוֹא פָרַס לְרַעֲב
- 24 לְחֶמֶךְ וְעֵנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בֵּית כִּי תִרְאֶה עָלֶם וְכִסִּיתוּ
- 25 וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם: (ח) אֲזִי יִבְקַע כְּשִׁחַר אוֹרֶךְ וְאֶרְכָּתְךָ

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۵

هفتارای صبح «روز کیپور» از کتاب «یشعیا» فصل ۵۷ آیه ۱۴ الی آیه ۲۱

و فصل ۵۸ آیه یک الی آیه ۱۴

- ۱ (خدا) فرموده است: جاده‌سازی کنید (آری) جاده‌سازی کنید، راه را خالی نمائید، مانع را از سر راه قوم من «یسرائل» بردارید.
- ۲ زیرا (خدای) متعال و عالی مرتبه و جاویدان که نامش مقدس میباشد چنین فرموده است: در عرش آسمان و جایگاه اختصاصی قرار دارم تا (آدم) افسرده و فروتن یعنی افراد متواضع را احیا کنم.
- ۳ چونکه تا ابد نزاع نخواهم کرد و تا ابد خشمگین نخواهم شد زیرا که از جانب من روح در بدن قرار میگیرد و روان‌ها را من ایجاد کرده‌ام.
- ۴ بخاطر گناه طمع‌کاریش (گناه‌کاری یسرائل) عصبانی شدم و او را ضربه زدم، رو پوشانده خشم کردم. پس او افسار گسیخته به راه دلخواه خود رفت.
- ۵ راه‌های (توبه) او را دیدم و (ضربه وارده) او را شفا دادم و (بجای اینکه از او رو پوشانیده بودم حال) به راهنمایی او پرداختم و (از اینکه در اثر ضربه وارده رنج برده بود) به او و کسانیکه با او غمخواری میکردند تسلی دادم.
- ۶ آفریدگار حرکت لبها (میگوید): به کسانیکه از (گذشته) دور (در راه خدا گام نهاده‌اند) سلام، سلام. و به کسی که (بالاخره به خدا نزدیک میشود، خدا فرموده است او را (از بیماری گمراهی) شفا می‌بخشم.
- ۷ اشخاص شیر چون دریای خروشان که آرامش ندارد و آبهایش لجن و گِل بیرون میدهد میباشند.
- ۸ خداوند من فرموده است: برای ظالمان صلح و صفا وجود ندارد.
- ۹ (ای پیامبر)، دریغ منما، هر قدر بلندتر اعلام بدار، صدای خود را مانند شوفار (شیپور) بلند کن بقوم من تقصیرشان و به خاندان «یعقوب» خطاهایشان را اعلام بدار.
- ۱۰ (مثل اینکه) هر روز مرا میجویند... (مثل اینکه) خواستار اطلاع از راه‌های من هستند و... (مثل اینکه) مانند قومی هستند که با صداقت عمل کرده و قانون خدایش را ترک نکرده است... از من خواستار داوری صادقانه هستند و طالب نزدیکی خداوند میباشند...
- ۱۱ (میگویند) چرا روزه گرفتیم توجه نکردی، (چرا) جان خود را رنج دادیم اطلاع نداری، آری در روز روزه داری تان، خواسته خود را میجوئید و برای گرفتن طلب‌های خود بزور متوسل میشوید.
- ۱۲ آری برای دعوا و نزاع روزه میگیرید و برای اینکه با مشیت ظلم ضربه وارد کنید. (بہتر است) همچون روزی، روزه نگیرید و صدایتان را به عرش آسمان نرسانید.
- ۱۳ آیا روزه‌ای که من آنرا بیسندم چنین است؟ (یعنی) یک روز آدم جانش را رنج دهد و سر خود را مانند علف (بعنوان تعظیم) خم نماید و پلاس و خاکستر پهن کند (که در آن بنشیند)، آیا روزه‌ای این چنین را روزه و روز رضامندی برای ادونای میخوانی.
- ۱۴ آیا روزه‌ای که من آنرا بیسندم اینطور نیست؟! گشودن بندهای ظلم، آزاد کردن بندهای یوغ، رهائی بخشیدن مظلومان از گرفتاری، و اینکه هر بندی را بگسلید...
- ۱۵ آری، گرسنه‌ای را غذا دهی، فقرا را درمانده را بخانه بیاوری، هر گاه برهنه‌ای را مشاهده کنی او را بپوشانی، از خویشاوندت (و از هر بشری) چشم پوشی نکنی.
- ۱۶ آنوقت نور تو مانند صبحگاه طلوع خواهد کرد و بهودیت بزودی شکوفا خواهد گشت، صداقت تو پیشاپیش تو خواهد رفت و جلال ادونای ترا در بر خواهد گرفت.

הפטרת שחרית של יום הכפורים

- 17 מִהֲרָה תִצְמַח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד יְהוָה יֵאֲסֹפֶה: (ט)
- 18 אֲזִי תִקְרָא וַיְהוֶה יַעֲנֵה תְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַנְּנִי אִם תִּסְיֵר
מִתּוֹכָה מוֹטֵה שְׁלַח אֶצְבֵּעַ וּדְבַר אָוֶן: (י) וְתִפֶּק לְרַעֲב
19 נַפְשֶׁךָ וּנְפֹשׁ גַּעֲנֵה תִשְׁבִּיעַ, נוֹרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹרֶךְ וְאַפְלַתְךָ
כְּצִהָרִים: (יא) וְנַחֲךָ יְהוֶה תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת
20 נַפְשֶׁךָ וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְלִיץ וְהֵייתָ כְּגֵן רוֹה וּכְמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר
לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמָיו: (יב) וּבְנוֹ מִמָּה חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי
21 דוֹר וָדוֹר תִּקְוִים וְקִרְא לְךָ גֵּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
לְשַׁבַּת: (יג) אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁבַּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בְּיוֹם
22 קִדְשֵׁי וְקִרְאָתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד, וּכְבִּדְתוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפְצֶךָ, וּדְבַר דְּבַר: (יד) אֲזִי
תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה, וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמוֹתַי {בְּמִתִּי} אֶרֶץ
וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוֶה דְּבַר:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۶

هفتارای صبح روز کیپور

- ۱۷ در صورتیکه (از نظر فکری) ستمکاری را از قلبت دور کنی، (از نظر عملی) چوب لای چرخ دیگران نگذاری، (از نظر گفتار) سخن حيله و تزویر نگوئی، آنگاه است که درخواستی داشته باشی ادونای اجابت خواهد کرد، فریاد بزنی خواهد گفت: حاضرم.
- ۱۸ (اگر) برای گرسنه حتی جانت را نثار کنی و خواسته رنج کشیده را برآورده کنی، (آنوقت است که) نور تو در تاریکی خواهد درخشید و ظلمات تو چون ظهر (روشن میشود).
- ۱۹ ادونای همیشه ترا هدایت خواهد فرمود. جانت را مانند عطش دارها سیراب خواهد کرد و استخوانهایت را تقویت خواهد نمود، چون باغی سیراب، و مانند چشمه‌ای که آبهایش تمام نمیشوند، خواهی بود.
- ۲۰ خرابی‌های جهان بوسیله تو آباد خواهد شد، تأسیسات (ی که در) دوره‌ها (ی گذشته از بین رفته است) را بر پا خواهی کرد. ترا سدکننده خطرها و بازسازی کننده جاده‌ها برای سکونت کردن (در شهرها) خواهند نامید.
- ۲۱ اگر برای انجام دادن خواسته‌ات از شبات روز مقدس من صرف نظر کنی و همینطور با مقدس خواندن ادونای - صاحب احترامات، شبات را روز لذت (روحانی) بخوانی، بطوریکه با انجام ندادن راه‌هایت یعنی دست نیافتن به مرادت و نگفتن سخن (غیر مقدس)... او را احترام دهی...
- ۲۲ آنوقت توسط ادونای متلذذ خواهی شد و ترا سوار بر مقامات عالیه جهان قرار خواهیم داد و از میراث «یعقوو» پدرت بهره‌مند خواهی شد. زیرا این امر ادونای است که اعلام نموده است.

הפטרת מנחה של יום הכפורים

ספר יונה פרק א - ב - ג - ד ספר מיכה פרק ז

- 1,2 (א) ויהי דבר יהוה אל יונה בן אַמְתִּי לֵאמֹר: (ב) קום לך אל נינוּה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: 3 (ג) ויקם יונה לברַח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אַנְיָה בַּאֵה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמָהֶם תרשישה מלפני יהוה: (ד) ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאַנְיָה חשבה להשָׁבֵר: 5 (ה) וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באַנְיָה אל הים להקל מעליהם 6 ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: (ו) ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: (ז) ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה: (ח) 8 ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצה ואי מזה עם אתה: 9 (ט) ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: (י) וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: 11 (יא) ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: (יב) ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: (יג) ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: (יד) 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۷

هفتارای بعد از ظهر «روز کیبور» از کتاب «یونا» فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۱۶

فصل ۲ آیه یک الی آیه ۱۱ و فصل ۳ آیه یک الی آیه ۱۰ و

فصل ۴ آیه یک الی آیه ۱۱ و از کتاب «میخا» آیه ۱۸ الی آیه ۲۰

- ۱ کلام ادونای با «یونا» فرزند «آمیتی» چنین بود:
- ۲ برخیز برو به «نینوه» - آن شهر بزرگ. چون شرارت آنها در پیشگاه من فزونی یافته است، بر علیه آن اعلام (خطر) کن.
- ۳ «یونا» برخاست تا از حضور ادونای به «ترشیش» فرار کند، وارد «یافو» شد. یک کشتی پیدا کرد که به «ترشیش» میرفت. کرایه آنرا پرداخت و وارد آن شد تا از حضور «ادونای» با آنها به «ترشیش» برود.
- ۴ خدا باد شدیدی به دریا وزانید پس طوفان عظیمی در دریا پدید آمد (در نتیجه) کشتی در حال شکستن قرار گرفت.
- ۵ ملوانان هراسان شدند پس هر کدام به بُت خود التماس میکرد. اسباب هائی که در کشتی بود بدریا انداختند تا بار آنها سبک شود ولی «یونا» به کُنج کشتی رفت و خوابید و به خواب سنگینی فرو رفت.
- ۶ ناخدا به او نزدیک شد و به او گفت: چه شده است که چرت میزنی؟ برخیز و به خدای خود (نماز) بخوان، شاید خداوند به ما توجه فرماید و نابود نشویم.
- ۷ یکدیگر میگفتند بیائید چند بار قرعه بیاندازیم تا بدانیم این بدبختی برای ما بخاطر کیست. قرعه انداختند، قرعه به نام «یونا» افتاد.
- ۸ به او گفتند: لطفاً به ما بگو این بدبختی برای ما بخاطر چه کسی است؟ و کارت چیست؟ از کجا میآیی؟ کشورت کدام است؟ و از چه ملتی هستی؟
- ۹ به آنها گفت: من عبری (عبرانی) هستم و از ادونای - خداوند آسمانها که دریا و خشکی را درست کرده است ترس دارم.
- ۱۰ آن اشخاص خیلی هراسان شدند سپس به او گفتند: این چه کاری است کردی! چرا که آن اشخاص میدانستند که او از حضور ادونای فرار میکند، چونکه به آنها گفته بود.
- ۱۱ به او گفتند با تو چه کنیم تا دریا برای ما آرام شود، چونکه دریا طوفانی تر میشد.
- ۱۲ به آنها گفت: مرا بلند کنید و به دریا بیاندازید تا دریا برای شما ساکت شود چونکه من میدانم که این طوفان شدید بر ضد شما بخاطر من میباشد.
- ۱۳ آن اشخاص تقلا کردند (شاید آن کشتی را) به خشکی برگردانند ولی نتوانستند چونکه دریا رفته رفته بر ضد آنها طوفانی تر میشد.
- ۱۴ بدرگاه ادونای (نماز) خوانده گفتند: ادونای! تمنی اینکه بخاطر، جان این مرد نابود نشویم و ما را وادار به ریختن خون بی گناهی نکنی، چونکه تو ادونای هستی، همانطور که خواستی عمل کردی.

הפטרת מנחה של יום הכפורים

- הַאִישׁ הַזֶּה וְאֵל תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נִקְיָא כִּי אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 15 חִפְצָתָ עָשִׂיתָ: (טו) וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיִּטְלֶהוּ אֶל הַיָּם
 16 וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ: (טז) וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
 אֶת יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים:
 17 (א) וַיִּמֶן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעֵי
 18 הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת: (ב) וַיִּתְּפֹלֵל יוֹנָה אֶל
 19 יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה: (ג) וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצָּרָה לִי
 אֶל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטֶן שְׂאוֹל שׁוּעָתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: (ד)
 20 וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבֵּב יָמִים וַנְהַר יִסְבְּבֵנִי כָּל מִשְׁבְּרֵיךָ
 21 וּגְלִיךָ עָלַי עָבְרוּ: (ה) וְאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
 22 אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל הַיִּכַּל קִדְשֶׁךָ: (ו) אִפְפוּנֵי מַיִם עַד
 23 נֶפֶשׁ תְּהוּם יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: (ז) לְקַצְבֵי הָרִים
 יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ בְּעַדֵי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיֵּי יְהוָה
 24 אֱלֹהֵי: (ח) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נֶפְשִׁי אֶת יְהוָה זָכַרְתִּי וַתְּבוֹא
 25 אֵלַיךָ תִּפְלְתִי אֶל הַיִּכַּל קִדְשֶׁךָ: (ט) מִשְׁמְרִים הַבְּלִי שׁוֹא
 26 חֶסֶדִם יַעֲזֹבוּ: (י) וְאֲנִי בִקּוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחָה לָּךְ אֲשֶׁר
 27 נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשׁוּעָתָה לַיהוָה: (יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
 וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְּשָׁה:
 28,29 (א) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה שְׁנִית לְאֹמֶר: (ב) קוּם לָךְ
 אֶל נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלַיָּה אֶת הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
 30 אָנֹכִי דֹבֵר אֵלַיָּה: (ג) וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל נִינְוָה כְּדֹבֵר
 יְהוָה וַנִּינְוָה הִיְתָה עִיר גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מֵהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת
 31 יָמִים: (ד) וַיַּחֲלֵל יוֹנָה לְבוֹא בְּעִיר מֵהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא
 32 וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַנִּינְוָה נִהְפָּכֶת: (ה) וַיֹּאמִינוּ
 אֲנָשֵׁי נִינְוָה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם
 33 וְעַד קִטְנָם: (ו) וַיִּגַע הַדְּבַר אֶל מֶלֶךְ נִינְוָה וַיִּקָּם מִכִּסְאוֹ

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۸

هفتارای بعد از ظهر روز کیپور

- ۱۵ «یونا» را بلند کردند و او را به دریا انداختند، دریا از تلاطم خود باز ایستاد.
- ۱۶ آن اشخاص از ادونای خیلی ترسان شدند، برای خدا ذبحی نموده و نذرهایی کردند.
- ۱۷ ادونای ماهی بزرگی را مأمور کرد «یونا» را ببلعد، «یونا» سه روز و سه شب در شکم ماهی بود.
- ۱۸ «یونا» از شکم آن ماهی به درگاه ادونای نماز خواند.
- ۱۹ گفت: موقئیکه گرفتاری داشتم به درگاه ادونای فریاد زدم، تقاضای مرا اجابت کرد، از بطن گور فریاد برآوردم صدای مرا شنیدی.
- ۲۰ مرا از قلب دریاها - در زرفا انداختی و رودخانه مرا احاطه کرد همه امواج بزرگ و کوچک تو، روی من گذشتند.
- ۲۱ من بخود گفتم از مقابل نظر تو رانده شدم اما باز هم محراب مقدست را زیارت خواهم کرد.
- ۲۲ آبها تا (حد بنخطر افتادن) جان، مرا احاطه کرده اند و لُجه ها مرا محاصره نموده، با نیزار (دریا) سرم پوشیده شد.
- ۲۳ به انتهای کوه ها سرازیر شدم زمین با محورهایش اطراف من بود و تو ای ادونای زندگی مرا از هلاکت رهایی دادی.
- ۲۴ در حالیکه جانم ضعف کرده بود. خدا را یاد کردم. دعایم بسوی تو به محراب مقدست رسید.
- ۲۵ کسانیکه (منظور از ملاحان است) به بُت های پوچ توجه میکردند حالا احسان خود را (به بُت ها) ترک خواهند کرد.
- ۲۶ ولی من با سخن شکر برای تو ذبح خواهم کرد. بخاطر نجات یافتن بوسیله تو آنچه را که نذر کردم ادا خواهم کرد.
- ۲۷ ادونای به آن ماهی دستور داد، «یونا» را به طرف خشکی قتی کرد.
- ۲۸ دفعه دوم کلام ادونای به «یونا» چنین بود:
- ۲۹ برخیز و به «نینوه» شهر بزرگ برو و ندائی را که به تو میگویم به آن اعلام کن.
- ۳۰ «یونا» طبق امر ادونای برخاست و به «نینوه» رفت و «نینوه» برای خداوند شهر بزرگی بود، یعنی بمسافت سه روز راه رفتن.
- ۳۱ «یونا» باندازه یک روز مسافت طی کرد و وارد شهر شد، اعلام نمود و گفت: چهل روز دیگر «نینوه» زیر و رو خواهد شد.
- ۳۲ مردم «نینوه» به خداوند ایمان آوردند. پس اعلام روزه نمودند، از بزرگ تا کوچک پلاس بر تن کردند.
- ۳۳ این موضوع به گوش پادشاه «نینوه» رسید، از تخت خود بپا خاست شل خود را از تن بیرون آورد، پلاس پوشید و بر خاکستر نشست.

הפטרת מנחה של יום הכפורים

ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: (ז)
 34 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
 והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים
 35 אל ישתו: (ח) ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל
 אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר
 36 בכפיהם: (ט) מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון
 37 אפו ולא נאבד: (י) וירא האלהים את מעשיהם כי שבו
 מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר
 לעשות להם ולא עשה:

38,39 (א) וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: (ב) ויתפלל אל
 יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על
 אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה
 אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: (ג)
 40 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי:
 41,42 (ד) ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: (ה) ויצא יונה מן
 העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה
 43 בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר: (ו) וימן יהוה
 אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו
 להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה
 גדולה:

44 (ז) וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותף את
 45 הקיקיון וייבש: (ח) ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח
 קדים חרישית ותף השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל
 46 את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: (ט) ויאמר
 אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۵۹

هفتارای بعد از ظهر کیپور

- ۳۴ از طرف پادشاه و مقامات آن، در «نینوه» ندا در داد و گفت: آدم و چارپا - گاو و گوسفند چیزی نخورند و چرا نکنند و آب (هم) ننوشند.
- ۳۵ آدم و چارپا پلاس بپوشند و با صدای بلند به درگاه خداوند دعا بخوانند و هر کس از راه بد خود و از ظلمی که در دست شان است توبه کند.
- ۳۶ کسی چه میداند؟ بلکه خداوند تغییر اراده داده صرف نظر کند، و عصبانیت او فرو نشیند و نابود نشویم.
- ۳۷ خداوند اعمال آنها را دید که از راه بدشان برگشتند. خداوند صرف نظر کرد و آن مصیبتی را که گفته بود برای آنها پیش آورد، عملی نکرد.
- ۳۸ (این موضوع) برای «یونا» خیلی ناپسند آمد و خشمگین شد.
- ۳۹ «یونا» به درگاه ادونای نماز خواند و گفت: تمنی ای ادونای! مگر موقعیکه روی سرزمین خودم بودم سخن من نه این بود: که میدانستم تو قادری مهربان و ترحم کننده‌ای، دیر خشمی و پراحسان و از بدی صرف نظر میکنی، به همین جهت پیشدستی کردم که به «ترشیش» فرار کنم.
- ۴۰ پس حالا ای ادونای! جانم را از من بگیر زیرا مردنم از زندگی من بهتر است.
- ۴۱ ادونای گفت: آیا کاملاً خشمگین شدی؟
- ۴۲ «یونا» از شهر خارج شده بود و سمت مشرق شهر نشسته بود. در آنجا برای خود سایبانی درست کرده و زیر سایه آن نشسته بود تا اینکه مشاهده کند در شهر چه رخ میدهد.
- ۴۳ ادونای - خداوند - درخت کرچکی کوچک را مأمور کرده بود بالای سر «یونا» بالا آمد تا بر سر او سایه باشد و او را از رنجش برهاند. «یونا» بخاطر آن بوته کوچک خیلی شادمان شد.
- ۴۴ سیده دم فردای آن روز خداوند کرمی را مأمور کرد آن درخت کرچک کوچک را نیش زد و خشک شد.
- ۴۵ موقعیکه خورشید طلوع کرد، چنین شد که خداوند باد شرقی گرم و خفه کننده‌ای را مأمور کرد (لذا) آفتاب بر سر «یونا» زد و بیهوش گردید برای خود خواستار مرگ شد و گفت: مردنم از زندگی من بهتر است.
- ۴۶ خداوند به «یونا» گفت آیا بخاطر این درخت کرچک کوچک کاملاً خشمگین شدی؟

הפטרת מנחה של יום הכפורים

47 חָרָה לִי עַד מוֹת: (י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֶסֶת עַל
הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא עָמְלָת בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוּ שְׁבֵן לַיְלָה הִיָּה
48 וּבֶן לַיְלָה אָבָד: (יא) וְאֲנִי לֹא אָחוּס עַל גִּינוּהַ הָעֵיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתִּים עֲשֶׂרָה רְבוּ אָדָם
אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאָלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה:

ספר מיכה פרק ז

49 (יח) מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֵוֹן וְעִבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
נִחַלְתּוּ לֹא הֶחֱזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: (יט)
50 יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבַּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל
51 חַטָּאתָם: (כ) תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

هفتاراهای موعِدیم و ایام خاص

۴۶۰

هفتارای بعدازظهر کیپور

- ۴۷ ادونای گفت: تو برای این درخت کرچک کوچک که زحمتی متحمل نشدی و آنرا پرورش ندادی و که یک شبه آمد و یک شبه نابود شد، افسوس خوردی.
- ۴۸ آیا من برای «نینوه» - شهر بزرگی که بیش از (یکصد و بیست هزار) دوازده بیور آدم در آن است که دست راست خود را از چپ تمیز نمیدهند و چارپایان فراوان، ترحم نکنم.
- ۴۹ (ای خدا) مانند تو قادری بخشنده گناه و کسی که از تقصیر بازمانده نصیبش (بیسرائل) بگذرد کیست؟، (خدا قادری است که) تا ابد خشم خود را نگه نمیدارد چونکه او طالب لطف است.
- ۵۰ (قادری است که از خشم خود) برمیگردد و بر ما ترحم میکند، گناهان ما را پایمال میکند و تمام خطاهای شان (خطاهای بیسرائل) را در ته دریا خواهد ریخت.
- ۵۱ چونکه از روزگار قدیم به پدران ما سوگند یاد نمودی (برای اجرای قولهایت) حقیقت را برای «یعقوو» و لطف را برای «اواهام» اختصاص خواهی داد.

הפטרת יום א של סוכות

ספר זכריה פרק יד

- 1 (א) הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: (ב)
 2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה
 העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה {תשכבנה} ויצא
 חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן העיר: (ג)
 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב:
 4 (ד) ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני
 ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה
 גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: (ה)
 5 ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר
 נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה
 6 אלהי כל קדשים עמך: (ו) והיה ביום ההוא לא יהיה
 7 אור יקרות יקפאון {וקפאון}: (ז) והיה יום אחד הוא
 יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור:
 8 (ח) והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל
 הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחורף
 9 יהיה: (ט) והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
 10 יהיה יהוה אחד ושמו אחד: (י) יסוב כל הארץ כערבה
 מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער
 בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל
 11 חננאל עד יקבי המלך: (יא) וישבו בה וחרם לא יהיה
 12 עוד וישבה ירושלם לבטח: (יב) וזאת תהיה המגפה
 אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם
 13 המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן
 ולשונו תמק בפיהם: (יג) והיה ביום ההוא תהיה
 מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۱

هفتارای روز «اول سوکوت» از کتاب «زخریا» فصل ۱۴ آیه ۱ الی آیه ۲۱

- ۱ اینک روزی برای خدا فرا میرسد، غنیمت تو «یسرائل» میان تقسیم میشود.
- ۲ تمام قوم‌ها را برای جنگ بسوی «یروشالیم» جمع خواهیم کرد شهر تسخیر خواهد شد، خانه‌ها غارت خواهد گردید و زن‌ها مورد تجاوز قرار میگیرند، نیمی از اهالی شهر آواره خواهند شد و بقیه مردم از شهر منقطع نخواهد شد.
- ۳ ادونای (از محل خود در آسمان) بیرون میآید و با این قوم‌ها مثل روزی که با «مصریان» رو در رو جنگید، وارد جنگ خواهد شد.
- ۴ در آن روز پاهای وی روی کوه «زیتیم» که سمت مشرق، بر سطح «یروشالیم» واقع شده، قرار خواهد گرفت. کوه «زیتیم» از وسط بسوی شرق و غرب شکافته خواهد شد و درّه‌ی بسیار بزرگ و تنگی بوجود خواهد آمد، نیمی از آن کوه به سمت شمال و نیمی به سمت جنوب منتقل میگردد.
- ۵ شما به طرف درّه تنگ کوه‌های من فرار خواهید کرد، زیرا امتداد درّه کوه‌ها تا «آصیل» میرسد. همانگونه که بخاطر زمین لرزه‌ای که در زمان «عوزیا» پادشاه «یهودا» بوقوع پیوست، فرار کرده بود (حال هم) همانطور فرار خواهید نمود. (در این موقع) ادونای - خداوند من وارد (جنگ) میشود و همه فرشتگان (برای یاری رساندن) همراه تو خواهند بود.
- ۶ در آن روز چنین میشود که نور درخشنده (آفتاب) و نور ضعیف (ماه) نخواهد بود.
- ۷ یکروز خواهد بود و آن روز، روز خدا شناخته میشود. نه روز خواهد بود و نه شب. چنین میشود که موقع غروب نور وجود خواهد داشت.
- ۸ در آنروز آب‌های جاری از «یروشالیم» خارج خواهد شد. نیمی از آن به دریای شرقی (دریای نمک) و نیمی دیگر به دریای مدیترانه خواهد ریخت (جریان آبها) در تابستان و در زمستان ادامه خواهد داشت.
- ۹ (از دیدگاه تمام جهانیان) ادونای، سلطان همه جهان خواهد بود، در آنروز خدا (ی - ه - و - ه) یکتا و نام او یکتا شناخته خواهد شد.
- ۱۰ تمام این سرزمین از «گوع» به طرف «ریمون» جنوب «یروشالیم» مانند جلکه‌ای هموار میشود و دائماً در ارتفاع خود باقی میماند. همینطور از دروازه «بنیامین» تا محل دروازه اولی - تا دروازه «پنیم» و برج «حنثل» تا چرخشت‌های شاهی.
- ۱۱ «یسرائل» در آن مستقر خواهد شد و دیگر جنگی در آن رخ نخواهد داد آری «یروشالیم» در آرامش قرار خواهد گرفت.
- ۱۲ بلائی که خدا بر همه قوم‌هایی که بر علیه «یروشالیم» لشکرکشی کرده‌اند، نازل میفرماید چنین خواهد بود: در حالی که هر فردی (از دشمن) روی پاهای خویش ایستاده است، چشم‌هایش در حدقه‌شان گداخته میشود، همینطور زبان آنها در دهانشان ذوب میگردد.
- ۱۳ در آنروز (از جانب) ادونای آشفته‌گی در میان آن (دشمن)‌ها زیاد خواهد شد، یکی دست رفیقش را میگیرد (که نیفتد) ولی دستش از دست رفیقش رها میگردد.

הפטרת יום א של סוכות

14 יָדוֹ עַל יַד רְעֵהוּ: (יד) וְגַם יְהוּדָה תִּלְחַם בִּירוּשָׁלַם וְאַסָּף
 חֵיל כָּל הַגּוֹיִם סָבִיב זֶהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לָרַב מְאֹד: (טו)
 15 וְכֵן תִּהְיֶה מִגַּפַּת הַסּוּס הַפָּרָד הַגָּמֵל וְהַחֲמוֹר וְכָל הַבְּהֵמָה
 16 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּגַּפָּה הַזֹּאת: (טז) וְהָיָה כָּל
 הַנּוֹתֵר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה
 בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלַחַג אֶת חַג
 17 הַסִּכּוֹת: (יז) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ
 אֶל יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלִיהֶם
 18 יִהְיֶה הַגָּשֶׁם: (יח) וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא
 בָּאָה וְלֹא עֲלִיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגַּפָּה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת הַגּוֹיִם
 19 אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחַג אֶת חַג הַסִּכּוֹת: (יט) זֹאת תִּהְיֶה
 חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחַג אֶת
 20 חַג הַסִּכּוֹת: (כ) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל מְצִלוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ
 לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמְזֻרְקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 21 (כא) וְהָיָה כָּל סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה
 צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל הַזִּבְחִים וּלְקַחוּ מֵהֶם וּבָשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא
 יִהְיֶה כְּנַעֲנֵי עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۲

هفتارای روز اول سوکوت

- ۱۴ «یهودا» هم در «یروشالیم» خواهد جنگید و ثروت تمام آن قوم‌ها (از قبیل) طلا و نقره و لباسهای فوق‌العاده زیاد از هر طرف جمع‌آوری خواهد شد.
- ۱۵ همین بلا بر سراسر اسب و قاطر و شتر و خر و هر چارپائی که در این اردوهای جنگی باشد، فرود خواهد آمد.
- ۱۶ و چنین مقرر است: همه باقی ماندگان از تمام این قوم‌هائی که برای جنگ علیه «یروشالیم» آمدند، هر ساله برای تعظیم کردن به پادشاه - ادونای صوائوت و برگزار کردن عید سوکوت (به یروشالیم) عزیمت کنند.
- ۱۷ مقرر است: در صورتیکه از جانب اقوام جهان برای تعظیم کردن به پادشاه - ادونای صوائوت به «یروشالیم» عزیمت نکنند، برای آنها باران وجود نخواهد داشت.
- ۱۸ اگر خانواده‌ی «مصری» (برای زیارت) عزیمت نکند و به «یروشالیم» نیاید و (با توجه به برخورداری از آب رود نیل از تنبیه بی بارانی) پروا نداشته باشد، ادونای، بلائی را که به سر قوم‌هائی که در برگزاری عید سوکوت شرکت نکنند، فرود می‌آورد، بر سر «مصریان» نیز فرود خواهد آورد (به آیه ۱۲ مراجعه شود).
- ۱۹ اینست مجازات ملت «مصر» و مجازات تمام مللی که برای برگزار کردن عید سوکوت (به یروشالیم) عزیمت نکنند.
- ۲۰ در آن روز صاحب اسب روی زنگوله‌های اسب (خود برجسب) «وقف خداوند» قرار خواهد داد (تا از آنها، دیگ و خونپاش درست کنند) و دیگ‌ها در خانه ادونای مانند خونپاشها در قربانگاه (مورد استفاده) خواهد بود.
- ۲۱ هر دیگی که در «یروشالیم» و در «یهودا» وجود دارد وقف ادونای صوائوت می‌باشد. و همه ذبح کنندگان خواهند آمد و از آن (دیگ)‌ها خواهند گرفت و در آنها پخت و پز خواهند کرد و دیگر در خانه ادونای صوائوت «کینعی» (تاجر دیگ فروش) وجود نخواهد داشت.

הפטרת יום טוב שני של סוכות

ספר מלכים א פרק ח

- 1 (ב) וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח
- 2 הָאֲתָנִים בַּחֹג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (ג) וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי
- 3 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרוֹן: (ד) וַיַּעֲלוּ אֶת אָרוֹן
- 4 יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
- 5 וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: (ה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל
- 6 עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אֹתוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזְבַּחִים
- 7 צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֹב: (ו) וַיָּבֹאוּ
- 8 הַכֹּהֲנִים אֶת אָרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת
- 9 אֶל קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל תַּחַת כְּנֹפֵי הַכְּרוּבִים: (ז) כִּי
- 10 הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כְּנֹפִים אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים
- 11 עַל הָאָרוֹן וְעַל בְּדָיו מִלְמַעְלָה: (ח) וַיֹּארכּוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ
- 12 רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה
- 13 וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ט) אֵין בְּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לַחֹת
- 14 הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵנִחַ שָׁם מֹשֶׁה בַּחֲרֹב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם
- 15 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (י) וַיְהִי בְצֵאת
- 16 הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וְהָעֵנָן מָלֵא אֶת בֵּית יְהוָה: (יא) וְלֹא
- 17 יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעֵנָן כִּי מָלֵא כְבוֹד
- 18 יְהוָה אֶת בֵּית יְהוָה: (יב) אַז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
- 19 לְשָׁכֵן בְּעַרְפֹּל: (יג) בָּנָה בְּנִיתִי בַּיִת זָבֹל לְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ
- 20 עוֹלָמִים: (יד) וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל קְהַל
- 21 יִשְׂרָאֵל וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עִמָּד: (טו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
- 22 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוֹד אָבִי וּבִידוֹ מָלֵא
- 23 לְאֹמֶר: (טז) מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
- 24 מִמִּצְרַיִם לֹא בַחֲרָתִי בְעִיר מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת
- 25 לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם וְאֲבַחֵר בְּדוֹד לַהֲיוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۶۳

هفتارای روز «دوم عید سوکوت» از کتاب «اول پادشاهان»

فصل ۸ آیه ۲ الی آیه ۲۱

- ۱ همه افراد «یسرائل» در ماه «ایتانیم» (تیشری) که ماه هفتم است در عید (سوکوت) در حضور پادشاه «شلومو» اجتماع نمودند.
- ۲ تمام محترمین «یسرائل» وارد شدند و کوهن‌ها آن صندوق (حاوی دولوح ده فرمان) را حمل کردند.
- ۳ صندوق (حاوی دولوح ده فرمان) ادونای و چادر محل اجتماع و تمام اسباب‌های مقدس را که در آن چادر بود، بلند نمودند و آنها را کوهن‌ها و لوی‌ها حمل می‌کردند.
- ۴ پادشاه «شلومو» و تمام جماعت «یسرائل» که در کنار او اجتماع کرده بودند با خود او گوسفندان و گاوانی که از فراوانی غیر قابل شمارش و از حساب خارج بود در جلو آن صندوق ذبح می‌کردند.
- ۵ کوهن‌ها، صندوق (دولوح ده فرمان) پیمان ادونای را بجای خود به سالن داخلی آن معبد به محل فوق العاده مقدس زیر بالهای کروویم (فرشته‌ها) آوردند.
- ۶ چونکه (فرشتگان) «کروویم» بر محل صندوق بال می‌گسترانیدند و این «کروویم» روی صندوق و روی تیرهای آن از طرف بالا سایه بان بودند.
- ۷ این تیرها دراز بودند، سراین تیرها از محل مقدس به طرف سالن داخل دیده میشدند، ولی از بیرون بنظر نمیرسیدند و تا امروز آنجا باقی مانده‌اند (و از صندوق جدا نشدند).
- ۸ در آن صندوق فقط دولوح سنگی ای بود که «مُشه» در (کوه) «حورو» (گرفته بود)، ادونای بوسیله آن (لوحه‌ها) با فرزندان «یسرائل» موقع خروج شان از سرزمین «مصر» پیمان بسته بود.
- ۹ موقع خارج شدن کوهن‌ها از جایگاه مقدس، ابر معبد خدا را پُر کرد.
- ۱۰ کوهن‌ها بخاطر وجود ابر، نتوانستند توقف نموده خدمت کنند، چونکه جلال ادونای، معبد ادونای را پُر کرده بود.
- ۱۱ آنوقت «شَلُومُو» گفت: ادونای فرموده است در ابر غلیظ ساکن خواهد شد.
- ۱۲ واقعاً برای تو معبدی ساخته‌ام - مکانی برای سکونت ابدی تو.
- ۱۳ در حالیکه تمام جماعت «یسرائل» سر پا ایستاده بودند «شَلُومُو» روی خویش را به طرف جماعت برگردانید و همه جماعت «یسرائل» را دعا کرد.
- ۱۴ «شَلُومُو» گفت: ادونای - خداوند «یسرائل» متبارک است که با دهان خویش با «داوید» پدرم صحبت کرد و با قدرت خود آنرا اجرا کرد:
- ۱۵ از زمانیکه قوم خود «یسرائل» را از «مصر» بیرون آوردم، شهری را از هیچیک سبط‌های «یسرائل» انتخاب نکردم که (در آن) معبدی بنا کنم و نام من آنجا قرار گیرد: «داوید» را برگزیدم در رأس قوم من «یسرائل» بماند.

הפטרת יום טוב שני של סוכות

- 16 (יז) וַיְהִי עִם לֵבב דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
- 17 יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם
- לְבַבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁמִי הִטִּיבְתָּ כִּי הָיָה עִם לְבַבְךָ: (יט)
- 18 רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם בְּנֶה הַיֵּצֵא מִחֻלְצִיךָ הוּא
- 19 יִבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁמִי: (כ) וַיִּקָּם יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר
- וְאַקָּם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאַשְׁבַּע עַל כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
- 20 יְהוָה וְאַבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (כא) וְאַשֶׁם
- שָׁם מְקוֹם לְאָרוֹן אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם
- אַבְתֵּינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۶۴

هفتارای روز دوم سوکوت

- ۱۶ در فکر «داوید» پدرم بود معبدی بنام ادونای - خداوند «یسرائل» بنا کند.
- ۱۷ ادونای به «داوید» گفت: اینکه در فکرت بود معبدی بنام من بسازی خوب کردی که چنین فکری داشتی.
- ۱۸ مسلماً تو این معبد را بنا نخواهی کرد، بلکه پسرت که از وجود تو بیرون آید، وی این معبد را بنا خواهد کرد.
- ۱۹ ادونای سخنی را که گفته بود به عهد خود وفا کرد. من بجای پدرم برخاستم و همانگونه که ادونای فرموده بود بر تخت (سلطنت) «یسرائل» نشستم و این معبد را بنام ادونای - خداوند «یسرائل» بنا کردم.
- ۲۰ برای آن صندوق که در آن پیمان نامه ادونای قرار داشت، همان پیمانی که موقع خروج پدران ما از سرزمین «مصر» با آنها منعقد ساخت، آنجا محلی تعیین کردم.

הפטרת שבת חול המועד סוכות

ספר יחזקאל פרק לח - לט

- 1 (יח) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל
- 2 נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי: (יט) וּבִקְנֹאתִי בְּאִשׁ
- 3 עֲבַרְתִּי דִבַּרְתִּי אִם לֹא בַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל
- 4 אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: (כ) וְרַעְשׂוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
- 5 וְחַיֵּית הַשָּׂדֶה וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָדָמָה וְכָל הָאָדָם
- 6 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְלוּ הַמְּדֻרְגּוֹת
- 7 וְכָל חוֹמָה לְאַרְץ תְּפוֹל: (כא) וְקִרְאתִי עָלָיו לְכָל הָרִי
- 8 חָרֵב נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה חָרֵב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה: (כב)
- 9 וְנִשְׁפַּטְתִּי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֲבִנִי אֲלַגְבִּישׁ
- 10 אִשׁ וְגַפְרִית אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל אֲגָפָיו וְעַל עַמִּים רַבִּים
- 11 אֲשֶׁר אֹתוֹ: (כג) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי
- 12 גוֹיִם רַבִּים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה:
- 13 (א) וְאַתָּה בֶן אָדָם הִנְבֵּא עַל גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
- 14 יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁךְ וְתַבַּל: (ב)
- 15 וְשַׁבְּבַתִּיךָ וְשִׁשְׂאֹתֶיךָ וְהִעֲלִיתִיךָ מִיִּרְכַּתִּי צָפוֹן וְהִבְאוֹתֶיךָ
- 16 עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל: (ג) וְהִכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמְאוֹלֶךָ וְחִצֶּיךָ
- 17 מִיַּד יַמִּינֶךָ אֶפִּיל: (ד) עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל תְּפוֹל אֹתָהּ וְכָל
- 18 אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט צָפוֹר כָּל כְּנָף וְחַיֵּית הַשָּׂדֶה
- 19 נִתְתִּיךָ לְאֹכְלָהּ: (ה) עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה תְּפוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי
- 20 נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: (ו) וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּמַגּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאֵיִים
- 21 לְבַטַח וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: (ז) וְאַתְּ שֵׁם קְדָשִׁי אֹדִיעַ
- 22 בְּתוֹךְ עַמֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶחָל אֶת שֵׁם קְדָשִׁי עוֹד וַיֵּדְעוּ
- 23 הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: (ח) הִנֵּה בָּאָה
- 24 וְנִהְיֶתָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי: (ט)
- 25 וַיֵּצְאוּ יִשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ וְהִשְׁיִקוּ בְּנֹשֶׁק וּמִגֵּן וּצְנָה

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۵

هفتارای «شبات وسط عید سوکوت» از کتاب «یحزقل» فصل ۳۸ آیه ۱۸
الی آیه ۲۳ و فصل ۳۹ آیه یک الی آیه ۱۶

- ۱ در آن روز - در روز وارد شدن «گوگ» به سرزمین «یسرائل»، چنین مقرر می‌باشد. (این گفته ادونای است: خشم من برافروخته میشود.
- ۲ بخاطر تعصب و بخاطر آتش خشمم سخن گفتم: حتماً در آن روز زلزله‌ی بزرگی در سرزمین «یسرائل» رخ خواهد داد.
- ۳ قسمی که ماهیهای دریا و پرنده آسمان و حیوان وحشی صحرا و هر خزنده‌ای که بر روی زمین می‌خزد و هر آدمی که بر روی زمین است بخاطر حضور من بلرزه خواهد افتاد، کوهها خراب میشوند، صخره‌ها سرنگون میگردند و هر حصاری بر زمین سقوط خواهد نمود.
- ۴ (این گفته ادونای صوئوت است: روی همه کوههای من، علیه او (علیه گوگ) اعلام جنگ خواهم کرد، شمشیر یکی بر ضد برادرش بکار خواهد رفت.
- ۵ او را به طاعون و خون محکوم خواهم کرد، بر او و بر جناح‌هایش و بر قوم‌های زیادی که همزاه او هستند، باران سیل آسا و سنگهای آسمانی - آتش و گوگرد خواهم بارانید.
- ۶ بزرگواری و قدوسیت خود را نشان خواهم داد و در نظر قوم‌ها زیادی معرفی خواهم شد، و خواهند دانست که ادونای من هستم.
- ۷ پس تو ای «بن آدم» (یحزقل)، برای «گوگ» نبوت کن و بگو! ای «گوگ» رئیس «میسخ» و «تووال»، اینک من بر علیه تو هستم (این) فرموده ادونای است.
- ۸ ترا منحرف می‌سازم و فریب میدهم و از کرانه‌ی شمال حرکت داده به کوه‌های «یسرائل» می‌آورم.
- ۹ کمانت را از دست چپت خواهم انداخت و تیرهایت را از دست راست ساقط خواهم کرد.
- ۱۰ تو و تمام جناح‌هایت را و قوم‌هایی که با تو هستند، روی کوه‌های «یسرائل» نابود میکنم. ترا طعمه‌ی لاشخور - پرنده بالدار و حیوان وحشی صحرا قرار میدهم.
- ۱۱ بر روی بیابان‌ها خواهی افتاد، چونکه من فرمودم.
- ۱۲ به «ماگوگ» و ساکنین جزیره‌های امن، آتش خواهم فرستاد تا بدانند من ادونای هستم.
- ۱۳ نام مقدس خود را در میان قوم «یسرائل» (که احتمالاً کم‌ایمان شده‌اند) مشخص میکنم و دیگر نام مقدس خود را بی حرمت نخواهم ساخت تا ملت‌ها بدانند که من در میان ملت «یسرائل» ادونای - خدای مقدس می‌باشم.
- ۱۴ اینک آن روز که (درباره آن) صحبت کردم، فرا میرسد و واقع خواهد شد. (این) فرموده ادونای است.
- ۱۵ ساکنین شهرهای «یسرائل» میروند آتش می‌افروزند و سلاح و سپر و کمان و نیزه و تیرها و چوبدستی را میسوزانند و هفت سال با آنها آتش روشن میکنند.

הפטרת שבת חול המועד סוכות

- בַּקֶּשֶׁת וּבַחֲצִים וּבַמִּקֵּל יָד וּבַרְמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שִׁבְעַת
 16 שָׁנִים: (י) וְלֹא יִשְׂאוּ עֲצִים מִן הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחֲטִיבוּ מִן
 הַיַּעֲרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יִבְעֲרוּ אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת שְׁלֵלֵיהֶם וּבְזִזוּ
 17 אֶת בְּזִזְיָהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: (יא) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֲתָן
 לְגוֹג מְקוֹם שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי הָעֵבְרִים קִדְמַת הַיָּם
 וְחִסְמַת הִיא אֶת הָעֵבְרִים וְקִבְרוּ שֵׁם אֶת גּוֹג וְאֶת כָּל
 18 הַמּוֹנֵה {הַמּוֹנֵה} וְקָרְאוּ גֵיא הַמּוֹן גּוֹג: (יב) וְקִבְרוּם בֵּית
 19 יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים: (יג) וְקִבְרוּ
 כָּל עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבֹדִי נְאֻם אֲדֹנָי
 20 יְהוִה: (יד) וְאִנְשֵׁי תְּמִיד יִבְדִּילוּ עֵבְרִים בְּאָרֶץ מְקַבְּרִים
 אֶת הָעֵבְרִים אֶת הַנּוֹתְרִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצָה
 21 שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקְרוּ: (טו) וְעִבְרוּ הָעֵבְרִים בְּאָרֶץ וּרְאָה
 עֲצָם אָדָם וּבְנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קִבְרוּ אֶתוֹ הַמְּקַבְּרִים אֶל
 22 גֵּיא הַמּוֹן גּוֹג: (טז) וְגַם שֵׁם עִיר הַמּוֹנֵה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ:

هفتاراهاى موعديم و ايام خاص

۴۶۶

هفتارای شبات وسط عید سوکوت

- ۱۶ چون با سلاح آتش روشن میکنند، دیگر از صحرا چوب نخواهند آورد، و از جنگل‌ها هیزم نخواهند برید، غارت کنندگان خود را غارت خواهند کرد و تاراج کنندگان خویش را تاراج خواهند نمود. (این فرموده ادونای میباشد.
- ۱۷ در آن روز در (سرزمین) «بیسرائل» محل گورستانی برای «گوگ» اختصاص خواهد داد که (نام آن) همان درّه‌ی رهگذران و در سمت دریا میباشد. آن (گورستان) برای رهگذران سدی است. آنجا «گوگ» را با تمام جمعیتش (با لشکریانش) دفن خواهند کرد و درّه‌ی جمعیت «گوگ» نام خواهند داد.
- ۱۸ خاندان «بیسرائل» هفت ماه آنها را دفن خواهند کرد تا اینکه این سرزمین را (از ناپاکی) پاک سازند.
- ۱۹ (بمنظور جلوگیری از شیوع بیماری که بوسیله اجساد پدید می‌آید) تمام مردم این سرزمین (آنها را) دفن میکنند. و روز محترم شدن من برای آنها، نامی خواهد بود. (این فرموده ادونای است.
- ۲۰ آنها، کسانی را برای دائم تعیین میکنند، در این سرزمین گذرکنند و بقایای (لاشه‌های دشمنان) روی این سرزمین را با یاری رهگذران بمنظور پاکسازی آن دفن کنند. در پایان هفت ماه به تحقیق می‌پردازند...
- ۲۱ رهگذران در این سرزمین میگردند (و در صورتیکه کسی از آنها) استخوان آدمی را ببیند، کنار آن علامتی قرار میدهند تا دفن کنندگان او را در درّه‌ی جمعیت «گوگ» دفن کنند.
- ۲۲ آن سرزمین را تطهیر و نیز نام شهر «عیرهمونا» (شهر جمعیت کثیر) نامیده خواهد شد.

הפטרת שמיני חג עצרת

ספר מלכים א פרק ח

- 1 (נד) וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה אֵת כָּל
- הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְרַע עַל
- 2 בְּרָכָיו וְכַפָּיו פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם: (נה) וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֵת כָּל
- 3 קְהֵל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: (נו) בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
- מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא נִפְל דְּבַר אֶחָד
- 4 מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: (נז) יְהִי
- יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ
- 5 וְאֶל יִטְשֵׁנוּ: (נח) לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לִלְכֹת בְּכָל דַּרְכָיו
- וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וַחֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֵת אֲבוֹתֵינוּ:
- 6 (נט) וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֵי יְהוָה קְרֹבִים
- אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ
- 7 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: (ס) לְמַעַן דַּעַת כָּל
- 8 עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: (סא) וְהָיָה
- לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת בְּחֻקָיו וּלְשַׁמֵּר
- 9 מִצְוֹתָיו כִּיּוֹם הַזֶּה: (סב) וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים
- 10 זֹבַח לְפָנֵי יְהוָה: (סג) וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֹבַח הַשְּׁלָמִים
- אֲשֶׁר זֹבַח לַיהוָה בְּקָר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וְצֹאן מֵאָה
- וְעֲשָׂרִים אֵלֶּף וַיַּחֲנוּכוּ אֵת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי
- 11 יִשְׂרָאֵל: (סד) בְּיוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֵת תוֹךְ הַחֲצֵר
- אֲשֶׁר לְפָנֵי בֵית יְהוָה כִּי עָשָׂה שָׁם אֵת הָעֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה
- וְאֵת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה
- קָטַן מִהַכִּיל אֵת הָעֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה וְאֵת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:
- 12 (סה) וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָּעֵת הַהִיא אֵת הַחָג וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
- קְהֵל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמַת עַד נַחַל מִצְרַיִם לְפָנֵי יְהוָה
- אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۷

هفتارای روز «هشتم سُوکوت یا شمینی عصرت» از کتاب «اول پادشاهان»
فصل ۸ آیه ۵۴ الی آیه ۶۶

- ۱ موقعیکه «شَلُوْمُو» تمام این دعا و التماس را که بدرگاه ادونای کرده بود پایان داد در حالیکه برزانوهای خود رکوع کرده بود، از جلو قربانگاه ادونای برخاست و دستانش بسوی آسمان گسترده بود.
- ۲ بر پا خاست و تمام جماعت «یسرائل» را با صدائی بلند چنین برکت کرد:
- ۳ ادونای متبارک است، چونکه طبق تمام آنچه گفته بود به قومش «یسرائل» آسایش خاطر عطا فرمود، از تمام خیرش که توسط «مُشه» بنده اش فرموده بود، چیزی انجام نشده باقی نماند.
- ۴ کاش ادونای - خداوندمان همانطوریکه با پدران ما بود، با ما باشد و ما را ترک نکند و رها نسازد.
- ۵ قلب های ما را بسوی خود متمایل سازد تا در همه راه های او گام برداریم و فرمان ها و قانون ها و احکامش را که به پدران ما فرمان داده است مراعات نمائیم.
- ۶ کاش این سخنان من که در حضور ادونای التماس کردم، شبانه روز مورد قبول واقع شود تا درخواست بنده اش (هر فردی) و درخواست (جمعی) قومش یسرائل را روز بروز بجا آورد.
- ۷ تا همه قوم های جهان بدانند که ادونای - خداوند است و دیگر (خدائی) نیست.
- ۸ باشد که قلب شما با ادونای - خداوندمان کامل باشد، تا مانند امروز طبق قانون هایش رفتار کنید و فرمانهایش را مراعات نمائید.
- ۹ آنگاه پادشاه و همه «یسرائل» همراه او، بحضور خدا ذبح کردند.
- ۱۰ ذبح قربانی سلامت که «شَلُوْمُو» برای ادونای ذبح نمود، بیست و دو هزار گاو و یکصد و بیست هزار گوسفند بود. پادشاه و تمام فرزندان «یسرائل» معبد ادونای را افتتاح کردند.
- ۱۱ در آن روز پادشاه داخل حیاطی را که جلو معبد ادونای بود، برای ادونای اختصاص داد، زیرا آنجا قربانی سوختنی و تقدیم هدیه های آردی و پیه های قربانی سلامت را انجام داده بودند، چون قربانگاه مسی ای که در حضور ادونای قرار داشت کوچکتر از آن بود که گنجایش قربانی سوختنی و تقدیمی آردی و پیه های قربانی سلامت را داشته باشد.
- ۱۲ در این موقع «شَلُوْمُو» در حضور ادونای - خداوندمان این جشن (افتتاح معبد) را هفت روز، و (عید سوکوت را) هفت روز (جمعاً) چهارده روز برگزار کرد و تمام «یسرائل» جمعیت کثیری از «حمات» و تا رودخانه «مصر»، با او بودند.

הפטרת שמיני חג עצרת

13 (סו) ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
_ וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר
עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

هفتاراهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۸

هفتارای روز هشتم سوکوت یا شمینی عصرت

۱۳ روز هشتم (عید سوکوت) مردم را مرخص کرده (مردم) پادشاه را دعا کردند، بخاطر تمام خوبی‌ای که ادونای به بنده‌اش «داوید» و به قومش «یسرائل» کرده بود شاد و دلخوش به مسکن‌های خود بازگشتند.

הפטרת שמחת תורה

ספר יהושע פרק א

- 1 (א) ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל
- 2 יהושע בן נון משרת משה לאמר: (ב) משה עבדי מת
- ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל
- 3 הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: (ג) כל מקום
- אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל
- 4 משה: (ד) מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר
- פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה
- 5 גבולכם: (ה) לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר
- הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפה ולא אעזבך: (ו)
- 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
- 7 נשבעתי לאבותם לתת להם: (ז) רק חזק ואמץ מאד
- לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל
- תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך:
- 8 (ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם
- ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח
- 9 את דרכך ואז תשכיל: (ט) הלוא צויתך חזק ואמץ אל
- תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:

هفتارهای موعدیم و ایام خاص

۴۶۹

هفتارای پادشاه «وزوت هبراخا یا سیمحا تورا» از کتاب «یهوشوع»

فصل ۱ آیه ۱ الی آیه ۹

- ۱ بعد از درگذشت «مُشه» بنده ادونای بود، ادونای به «یهوشوع» پسر «نون» خادم «مُشه» چنین گفت:
- ۲ «مُشه» بنده من وفات یافته است، پس اکنون برخیز از این (رود) بگردن بسوی آن سرزمینی که من به آنها یعنی به فرزندان «یسرائل» میدهم عبور کن، تو و تمام ملت.
- ۳ همانگونه که به «مُشه» گفتم، هر محلی که کف پای شما بر آن گام نهد، آنرا به شما دادم.
- ۴ از این بیابان (نگو - جنوباً) و این لبنان تا رودخانه بزرگ (شمالاً) - رود «پرات» (رود فرات - شرقاً)، تمام سرزمین «حیتی‌ها» تا دریای بزرگ (مدیترانه) (غرباً)، مرز شما خواهد بود.
- ۵ تمام روزگار زندگی کسی در مقابل تو مقاومت نخواهد کرد، همانگونه که با «مُشه» بودم با تو خواهم بود. ترا سُست نخواهم کرد، و ترک نخواهم نمود.
- ۶ چون تو موجب خواهی شد که این قوم، مالک آن سرزمینی شود که به پدران تو سوگند یاد کرده‌ام به آنها بدهم، پس قوی و دلیر باش.
- ۷ مسلماً خیلی قوی و دلیر باش که طبق تمام تورا - همانگونه که «مُشه» بنده من به تو سفارش کرد رعایت نموده، عمل نمائی، به راست و چپ از آن دور نشو تا اینکه در هر راهی بروی کامیاب گردی.
- ۸ (مطالب) این کتاب تورا، از دهانت دور نشود شبانه روز به آن فکر کن تا اینکه (بتوانی) رعایت نموده طبق آنچه در آن نوشته شده است عمل کنی. زیرا در این صورت است که راه تو موفقیت‌آمیز بوده و آنوقت است که کامیاب خواهی شد.
- ۹ چون ادونای - خداوندت در هر جائی که بروی با تو خواهد بود. اینک به تو امر کردم قوی و دلیر باش، بیم نداشته وحشت بخود راه نده.